Fatih Lütfü Aydın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.09.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Fatih Lütfü Aydın

Beyin, yürek, mide ve malum kap olmak üzere.... 4 kabını, doğal şeylerle doldurup, Hakk'ın gözüne girmek için çabalayan sıradan bir insanım. Doğru olan, doğal olandır.Bunun kanıtı da doğal yaşadığımızda ruhsal ve bedensel sorunlar yaşamıyor olmamızdır.

Beynimizi yararlı bilgiyle, yüreğimizi sevgiyle, midemizi helal, sağlıklı şeylerle, kötü alışkanlıklardan uzak bir şekilde doldurup, 4. kabımızı da her türlü sapıklıktan arındırdığımızda inşallah Hakk'ın gözüne girip gerçek başarıyı yakalamış oluruz.

Fatih Lütfü AYDIN
12.11.2012

Özgeçmiş

İsim : Fatih Lütfü AYDIN

Doğum tarihi : 21.06.1960

Doğum yeri : Adana

Medeni Hali : Boşanmış

Eğitim Durumu: Yavuzlar İlkokulu ve Ortaokulu (1967 – 1975) Adana Erkek Lisesi (1975 – 1978) Eskişehir Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim İktisat Fakültesi (1994 - 1998) İktisat Bölümü

İş Tecrübesi : ITC (International Translation Company)

Mesleği : Çevirmen

Yabancı Dil : Almanca - iyi - İngilizce - iyi

Fatih Lütfü AYDIN
İtc.adana@hotmail.com
www.fatihltfaydin.tr.gg

2 Temmuz Yürekler Buz

Bugün vahşetin yıl dönümü, 2 Temmuz.
Vahşetin vijdansız görünümü, yürekler buz.
Oy Madımak Madımak...
Ey örümcek kafa! Eğil de bir Kur'an'a bak.
Var mı Kur'an'da insan yakmak.

Bu şiirin az sonrası,
Tarih ha:la 2 Temmuz.
Yürekler yine buz.
Ölü bulundu Leyla yavrumuz.
Biz dindar toplumuz!
Elhamdüllah müslüman yüzde doksandokuzumuz.
Aslında domuz* bir çoğumuz.

Etiketle müslüman olunmaz.
Takva*2 olmadıkça huzur bulunmaz.

Yine söz edeceğim, ben,
Yeniden dünyaya gelmeden.
Yoksa sorar dururuz, hep,
Neden? Neden? Neden?
Acı çekti o küçük ruh ve beden?

Yeniden doğuş ve etme bulma dünyası, diye.
Sessiz kalmamalıyız, elbette.
Lanetleyip, uğraşmalıyız, hep birlikte.

02.07.2018
F.L.A.

Aşağıdaki alıntının kısa yolu....https://www.antoloji.com/ava-giden-avlanir-4-siiri/

Eğer bu gariban kız çocuklarının ne suçu var diye sorulursa, Karma felsefesi ya da halk diliyle etme bulma dünyası cevabı verilebilir. Tabii bunların hepsi tahmin doğrusunu Hz. Allah bilir.

Bu kücük çocuklar ne zaman benzer zulmü işlediler de bu durma düştüler denirse o zaman Reenkarnasyonu açıklamak gerekir.

http://fatihltfaydin.tr.gg/Reenkarnasyon-k1-Yeniden-Dogus-k2-.htm

Kısa yollara ulaşmak için seçilip, sağ tıklanarak adrese git tıklaması, yapılmalı.

*Yaşar Nuri Öztürk,
Maide, 60: De ki: "Allah katında ceza olarak bundan daha kötüsünü size bildireyim mi? Allah'ın lanetlediği, üzerine gazap indirdiğidir o. Allah böylelerinden maymunlar, domuzlar ve tağut uşakları yapmıştır. İşte bunlardır yer bakımından daha kötü, yolun denge noktasını kaybetme bakımından daha şaşkın olanlar."

*2https://www.antoloji.com/takva-19-siiri/?siralama=b

60. De ki: "Allah katında bunlardan daha şiddetli bir cezayı hak edenleri size söyleyeyim mi? Onlar, Allah'ın lânetledikleridir; onlar Allah'ın gazab ettikleridir ve şeytanî güçlere taptıkları için Allah'ın maymuna ve domuza çevirdikleridir: (77) Bunlar durumu en kötü olanlar ve doğru yoldan [küçümser davrananlardan] daha da fazla sapanlardır". (78)

77 - "Maymun" ve "domuz"a yapılan bu göndermeyi lafzî anlamıyla alan birçok müfessirin tersine tâbi�în'in meşhurlarından Mücâhid, onu, bu tür günahkarların maruz kalacağı ahlakî çöküntünün mecazî bir tanımı (mesel) olarak açıklar: Onlar, maymunlar gibi ne yapacakları önceden tahmin edilemeyen ve domuzlar gibi şehvet kurbanı olurlar (Menâr VI, 448). Bu yorum, Taberî tarafından da 2:65 ile ilgili açıklamasında nakledilmiştir -"şeytanî güçler" (tâğût) ifadesi konusunda bkz. sure 2, not 250.

78 - Ardından gelen ayetlerden açıkça anlaşıldığı gibi, küçümseyicilerden de daha kötü durumda olan günahkarlar, münafıklar ve özellikle onlar arasından Kitâb-ı Mukaddes'e inandıklarını iddia edenlerdir: çünkü, vahiy aracılığıyla aydınlatılmış olduklarından bu tür davranışlarının hiçbir mazereti yoktur. 64. ayette özellikle Yahudilerden söz edildiği halde 66. ayette İncil'e yapılan atıf, Hristiyanların da bu ithamın dışında kalmadıklarını açıkça gösterir.

Alıntı... http://www.kuran.gen.tr/?x=s_main&y=s_middle&kid=31&sid=5

Fatih Lütfü Aydın

23 Nisan.

Seçimler, her görüşün oylandığı,
Gizli oylama açık tasnif ile yapılmalıdır.
Açık tasnif, oyların herkesin,
Önünde sınıflandırılmasıdır.
Çoğunluğun oyuyla seçilenler.
Çoğulculuğa önem verip,
Azınlığa da hizmet etmeliler.

Ulusal egemenlik böyle sağlanır.
Egemenliği millet böyle eline alır.
Bunlardır demokrasinin özü, hülasası.
Buydu Atatürk'ümüzün esas kavgası.

Bunun için 23 Nisan'ı bayram etti size.
Bu fikir yer etsin diye beyinlerinize.
Büyüyünce oyunu, namusun gibi gör.
Oyunla demokrasiye çelik zırhlar ör.

Kirli pazarlıklarla oy satın alınabilir.
Halkın oyu çalınabilir.
Sen yine de oyunu satma.
Midene haram lokma katma.

Saygılar ve Sevgiler.
12.04.2007
Fatih Lütfü Aydın.

Tarihçilere göre hasta adam olarak nitelendirilen Osmanlıyı parçalamak için 19. yüzyılın sonlarına doğru (1860 lı yıllar) hürriyetçilik hareketi başlatıldı. jön Türkler de bu hareket içinde ortaya çıkmıştır.

Jön Türkler: Osmanlı Devleti içinde 19. yüzyılın ikinci yarısında Meşruti bir temele dayalı bir sistem kurmak, Kanun-i Esasi ilanıyla da serbest seçimlere gitmek ve böylece oluşturulacak meclise,ülke geleceğini teslim etmek gibi fikirlerle yola çıkan, hedef olarak batı örnekliğini seçen Osmanlı aydınlarının ortak adıdır. Bu isim ilk olarak Mustafa Fazıl Paşa'nın yayınladığı bir arîzada kullanılmış ve sonradan Namık Kemal ve Ali Suavi tarafından Yeni Osmanlılar karşılığı olarak benimsenmiştir. Ayrıca, ı. ve II. Meşrutiyet dönemlerinde de bütün ihtilalciler için bu isim kullanılmıştır.

Jön Türk hareketi, Osmanlı tarihinin son kesitinde en önemli sosyal ve siyasal harekettir. Belki de Osmanlı tarihinde böyle bir orijinallik ve tipiklik az rastlanan bir örnektir. Jön Türkler'den İttihat ve Terakki 'ye uzanan yolda Osmanlı temelinden sarsılmıştır.

Kuruluş ve başlangıç noktaları ile sonuçları farklı neticeler doğuran hareket, hem bir felaket hem de geleceği etkileyen bir kaosa dönüşmüştür

Not: Meşrutiyet: şartlı (yasalı, meclisli yönetim) demektir. Bilindiği üzere Monarşi (krallık) 1. Mutlak (astığı astı, kestiği kestik) Monarşi. 2. Meşruti Monarşi olarak 2 ye

ayrılır. F.L.A.

.....

1- Kanun-i Esasi (I. Meşrutiyet)

Tanzimat döneminde çıkarılan fermanlarla kabul edilen tabii haklar ve yükümlülükler giderek unutulmuş, istibdat devirlerine has keyfi ve takdiri idare tekrar başlamıştır. Padişah Abdülaziz memurları sürgün etme hastalığına tutulmuş, büyük memuriyetler rüşvet karşılığı dağıtılır olmuştur! .

Yönetimin bu keyfi ve mutlakıyetçi tutumuna, Avrupa ekolünde yetişen bazı aydınlar karşı çıkmaya başladılar; bunlar "Genç Osmanlılar" adı verilen bir grup aydındır. Bu zümre içinde Ali Suavi, Şinasi, Ziya Paşa, Namık Kemal, Agah Efendi gibi isimler bulunuyordu.

Genç Osmanlılar Avrupa ve İstanbul'da çıkardıklan "Ulum" ve "İbret" gibi gazetelerde insan hakları, eşitlik, hürriyet, adalet, vatan sevgisi, meşrutiyet, meclis sistemi, anayasal sistem vs. gibi konuları işliyorlardı. Bu grubun idare kademelerinde de destekçiler vardı. Bunların başında Mithat Paşa, Hüseyin Avni Paşa, Mütercim Rüştü Paşa gibi kişiler bulunuyordu. Aynca hürriyet ve meşrutiyet fikirleri küçük ve büyük memurlarla subaylar, mühendishane ve tıbbiye öğrencileri arasında da geniş yankılar buluyordu.

30 Mayıs 1876 da Abdülaziz tahttan zorla indirildi. Yerine V. Murat tahta çıkarıldı. Bu padişahın akli rahatsızlığı vardı ve o da 31 Ağustos'ta tahttan indirilip, yerine meşrutiyeti ilan etme konusunda olumlu görüşleri bulunan II. Abdülhamit tahta çıkarıldı.

http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/19/1271/14637.pdf

Not: Daha sonra 2. Abdülhamit 1877'de (93 harbi) Osmanlı- Rusya savaşını bahane ederek 1. Meşrutiyeti sona erdirdi. 30 yıllık baskılı bir yönetim Jön Türkleri ve onların içinden çkan İttihat ve Terrakiciler (İttihat: Birleşme, birlik kurma, bir olma.Terakki: İlerleme, yükselme, gelişme.) 'in baskısıyla 1908'de 2. Abdülhamit, 2. Meşrutiyet'i ilan etmek zorunda kaldı.

Daha sonra 31 Mart olayı* yaşandı.F.L.A.

İstanbul'da denetimi elinden kaçıran İttihat ve Terakki asıl güç merkezi olan Selanik'teki 3. Ordu'yu harekete geçirdi. Böylece ayaklanmayı bastırmak üzere Hareket Ordusu kuruldu. Ayaklanmacılar 23 Nisan'ı 24 Nisan'a bağlayan gece İstanbul'a girmeye başlayan Hareket Ordusu'na başarısız bir direniş çabasından sonra teslim oldular. Heyet-i Mebusan ve Heyet-i Ayan da bir gece önce Yeşilköy'de toplanarak Hareket Ordusu'nun girişiminin meşruluğunu onaylamışlardı.
https://tr.wikipedia.org/wiki/31_Mart_Vakas%C4%B1

Not: Mustafa Kemal Atatürk hareket ordusunun kurmay başkanıydı. Bazılarına göre TBMM'yi 23 Nisan'da açması bu olayla ilgilidir. Hareket ordusu 31 Mart (Rumi takvime göre) vakası ile başlayan ayaklanmayı bastırarak, keyfi yönetime son vermiş ve halkın da yönetimde söz sahibi olmasını sağlamıştır. İşte Atatürk bu bilinci taze beyinlere aktarabilmek için 23 Nisan'ı Çocuk ve Ulusal Egemenlik Bayramı olarak ilan

etti.F.L.A.

*31 Mart olayı Meşruti Monarşiden Mutlak Monarşiye dönüş amacıyla başlatıldığı için gerici ayaklanma olarak adlandırılır. Bu ayaklanmanın liderinin 2. Abdülhamit'in damadı Prens Sabahattin olduğu söylenmektedir.

Okuduğum bir yazıda bireyci (bireye, insan haklarına, eşitliğe önem veren) birinin nasıl olur da Mutlak Monarşi için ayaklanma başlattığı, sorgulanıyordu. Yazıya göre, Prens Sabahattin İngilizlerce destekleniyor ve İngilizler de Osmanlıyı rahatça yönetebilmek için Mutlak Monarşiyi istiyordu.F.L.A.

Fatih Lütfü Aydın

Ağaç, Çiçek ve Kadın

Ağaç, çiçek ve kadın
Üçünde de ruh var,
Ruhu kararmışlar.
Sevgi duygusunu yaşayamazlar.
Odun gibi duygusuzdurlar.

Ağaçta ruh vardır.
Kesilip de odun olunca,
O ruh kaybolur.
Ağacı kesenler,
Kadını esir edenler.
Ruhu, sevgiyi hissedemezler

Saygılar ve sevgiler.
29.05.2016
F.L.A.

Fatih Lütfü Aydın

Ağlamak ama Nasıl?

Negatif enerjiyi atmak,
Amacıyla oluyorsa, ağlamak,
O zaman olası değildir, katılmamak.

Ancak zırt pırt ağlıyorsa insan,
Kendini zayıf hisseder, inan.
Boşalmak için ağlamalıyız ama,
Yıkılmamak için moral depolamalıyız, daima.
Savaş açmalıyız, hep.
Akli, ruhsal ve bedensel sağlığı bozan düşmanlara.

Saygılar ve sevgiler.
10.03.2017
Fatih Lütfü Aydın.

Aşağıdaki şiirden etkilenerek bu şiiri yazdım.
F.L.A.

Nasıl etmeli de ağlayabilmeli
farkına bile varmadan?
Nasıl etmeli de ağlayabilmeli
ayıpsız,
aşikâre,
yağmur misâli?
Neylersin alışkanlık
için kan ağlarken yüzün güler
dikilitaş gibi dinelirsin yine.
Yavrum, erişmek ne müşkülmüş meğer,
anneler gibi ağlamanın yiğitliğine?
Nazım Hikmet RAN

Fatih Lütfü Aydın

Ahiret Ticareti

Kin, nefret yoktur bizde,
Çünkü Allah gönlümüzde.
Sevgi, şefkat çoktur bizde,
Çünkü Allah gönlümüzde.

Çağırır durur Hakk'ın.
Şah damarından da yakın.*1
İşitip te Hak sözünü,
Arındır kirden özünü.

Gel imana, gel imana,
Sakın güvenme zamana.*2
Nefsi yenip, gir kervana,
Hak'kın yakın olsun sana.

Sanma seni fazla bekler,
Bir solukta kervan gider.
Ruhu sarar karanlıklar.
Fayda etmez pişmanlıklar.

Gir kervana, gir kervana,
Kucak açmış, koş Rahman'a.
Her dem bulunmaz bu fırsat,
Koş nefsini Rahman'a sat.*3

Saygılar ve Sevgiler.
20/07/2006
Fatih Lütfü Aydın

Bir ayet buldum, Bakara, 245.
Diyor ki Allah' a borç veren yok mu? *3
Karşılığını veriyor bire beş.
Uçan balon kumunu attıkça yükselir.
Kumlar atıldıkça insana rahatlık gelir.

Bakara, 244 bahsediyor kıtaldan,
Yani dar anlamda savaştan.
Bu genel anlama da çevrilebilir.*4
Malla, canla, tüm olumsuzluklardan sıyrılmakla,
Allah' a borç verilebilir.

Her türlü cihad ve yardımlaşma,
Olmadan uçabileceğini sanma.
Cihad her alanda cehd yani çabalama.
Zararlı her şeyi ruhtan ve bedenden çapalama.

Dengeli olmalı,
Hem ahiret hem de dünya ticareti

Bitirmek için esareti.
Allah’a borç verip,
Allah için de göstermeli gayreti.*3

Kasas Suresi Ayet 77.*5
Vurgulanır orda,
Dengeli dünya ve ahret ticareti.
Tevbe Suresi Ayet 111*6
Müminlerle Allah arasında ki,
Alışverişten bahsetmektedir.

Hidayeti bırakıp, delaleti satın alanlar.
Bakara, 16. ve 175. ayette anılırlar.

BAKARA

16.

Yaşar Nuri Öztürk: İşte bunlar, doğruluk ve aydınlığı verip karanlık ve sapıklığı satın aldılar da ticaretleri hiç bir kazanç sağlamadı. Bir yol yordama girebilmiş de değillerdir.

175.

Yaşar Nuri Öztürk: İşte bunlar hidayeti satıp şaşkınlığı, affedilmeyi satıp azabı almışlardır. Ne kadar da dayanıklıdırlar ateşe! ...

DALÂLET

Gizlemek, kaybolmak, sapmak, unutmak ve doğru yolu bulamamak gibi anlamlara gelir. Dînî literatürde ise hidâyet kavramının zıddı olup, bilerek veya bilmeyerek doğru yoldan sapmak demektir. Kur'ân'da dalâlet kavramı türevleriyle birlikte yüz doksan bir yerde geçmektedir. "İşte onlar hidâyete karşılık dalâlet satın alanlardır...." (Bakara, 2/16): "Bize doğru yolu göster, kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğun kimselerin yoluna; gazaba uğramışların ve sapmışların yoluna değil." (Fâtiha, 1/6-7) . Dalâlet kavramının içeriğinde biri sapma diğeri saptırma olmak üzere iki anlam bulunmaktadır. Kur'ân'da, Allah'a, meleklere, kitaplara, peygamberlere ve ahiret gününe inanmamak (Nisâ, 4/136) , Allah'a şirk koşmak (Nisâ, 4/116) , zulüm yapmak (Lokmân, 31/11) gibi davranışlar sapma olarak ifâde edilmiştir. Saptırma terimine gelince, Kur'ân bunu da kişinin kendi kendisini saptırması (Bakara, 2/108) ve Allah'ın kullarını saptırması olmak üzere iki şekilde vasıflandırmıştır. "...Verdiği misallerle Allah ancak fasıkları saptırır..." (Bakara, 2/26): "Allah kimi hidâyete erdirmek isterse onun göğsünü İslâm'a açar ve her kimi de saptırmayı dilerse onun göğsünü daraltır." (En'âm, 6/125) . Allâh'ın insanları saptırması, insanların fiillerini onları iradeleri doğrultusunda yaratması olarak anlaşılmalıdır. Dolayısıyla insanların dalâletinde Allah'ın herhangi bir zorlama ve baskısı yoktur. Çünkü Allâh, olmuş ve olacak her şeyi bilir. Hidâyet ve dalâletten her biri kulların seçimiyle takdir edilip kazanılmış, ilâhî kazâ ve kaderle de yaratılmıştır. (F.K.)

Alıntı...
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VOTmr-asWot

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Saygılar ve Sevgiler.
06.02.2012
Fatih Lütfü AYDIN

*1 KAF-16

Yemin olsun ki, insanı biz yarattık. Nefsinin ona neler fısıldadığını da biz biliriz. Biz ona, şah damarından daha yakınız.

*2 Asr Suresi (hüsran)

1.

Bismillâhirrahmânirrahîm

و َ ا ل ْ ع َ ص ْ ر ِ

Vel asr(asri) .

1.

ve

: andolsun, yemin olsun

2.

el asrı

: asr, zaman

Yemin olsun zamana/çağa/gündüzün iki ucuna/sabah namazına/ikindi vaktine/Asr-ı saadet'e ki,

2.

إ ِ ن ّ َ ا ل ْ إ ِ ن س َ ا ن َ ل َ ف ِ ي خ ُ س ْ ر ٍ

İnnel insâne le fî husr(husrin) .

1.

inne

: muhakkak

2.

el insâne

: insan

3.

le

: gerçekten, mutlaka

4.

fî

: içinde, de

5.

husrin

: hüsran

İnsan, gerçekten tam bir hüsran içindedir!

3.

إ ِ ل ّ َ ا ا ل ّ َ ذ ِ ي ن َ آ م َ ن ُ و ا و َ ع َ م ِ ل ُ و ا ا ل ص ّ َ ا ل ِ ح َ ا ت ِ و َ ت َ و َ ا ص َ و ْ ا ب ِ ا ل ْ ح َ ق ّ ِ و َ ت َ و َ ا ص َ و ْ ا ب ِ ا ل ص ّ َ ب ْ ر ِ

İllellezîne âmenû ve amilûs sâlihâti ve tevâsav bil hakkı ve tevâsav bis sabr(sabrı) .

1.

illâ

: hariç

2.

ellezîne

: onlar, olanlar

3.

âmenû

: âmenû oldular

4.

ve amilû es sâlihâti

: ve salih amel işlediler, nefs tezkiyesi yaptılar

5.

ve tevâsav

: ve tavsiye ettiler

6.

bi el hakkı

: hakkı

7.

ve tevâsav

: ve tavsiye ettiler

8.

bi es sabrı

: sabrı

İnanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, birbirlerine hakkı önerenler, birbirlerine sabrı önerenler müstesnadır.

*3 BAKARA

244. Allah yolunda savaşın ve bilin ki Allah, her şeyi duyar, her şeyi bilir.

Ve kâtilû fî sebîlillâhi va’lemû ennallâhe semîun alîm(alîmun) .

1.

ve kâtilû

: ve savaşın

2.

fî sebîlillâhi (sebîli allâhi)

: Allah'ın yolunda

3.

ve a'lemû

: ve bilin

4.

enne allâhe

: Allah'ın..... olduğunu

5.

semîun

: en iyiişiten

6.

alîmun

: en iyi bilen

245. Kim var Allah'a güzel bir şekilde borç verecek? Ve Allah böyle birinin verdiğini birçok kez katlayarak artıracaktır. Allah, kabz haliyle kısar, bast haliyle açıp genişletir. Ve yalnız O'na döndürülürsünüz.

HADÎD-11

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Allah'a kim güzel bir borç verecek ki, O onun verdiğini kat kat artırsın. Böyle birisi için onur verici bir ödül de vardır.

*4 "Sebebin hususiyeti nassın umumiyetine engel değildir" yani bir hükmün (Kur'an ayetinin) , özel olması (Bakara – 244' de Allah yolunda olmak üzere kıtal yani kanlı çarpışma) genellemeye engel değildir. Bu durumda Bakara Suresi' nin 244. Ayeti yalnızca Allah yolunda kanlı çarpışmayı değil yine Allah yolunda olmak şartıyla her türlü olumsuzlukla çarpışmayı kapsar.

*5 Denge

Denge Ayetleri

KASAS-77 (Dünya Ahiret Dengesi)

"Allah'ın sana verdikleri içinde âhiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana güzel davrandığı gibi sen de güzel davran/Allah'ın sana lütufta bulunduğu gibi sen de lütufta bulun. Yeryüzünde fesat isteyip durma, çünkü Allah fesat peşinde koşanları sevmez."

İSRÂ-29 (Harcama Dengesi)

Elini bağlayıp boynuna asma. Ama onu büsbütün de salıverme. Sonra kınanır, hasret içinde bir köşede büzülür kalırsın.

BAKARA-143 (Genel olarak Denge)

İşte böyle! Biz sizi, insanlar üstüne tanık olasınız, resul de sizin üstünüze tanık olsun diye, orta yolu izleyen bir ümmet yaptık. Biz, eskiden üzerinde olduğunu kıble haline getirdik ki resule uyanı, ökçesi üstüne gerisin geri dönenden ayıralım. Bu, Allah'ın kılavuzluk ettikleri dışındakilere gerçekten zor gelecektir. Ama Allah imanınızı işe yaramaz hale getirmeyecektir. Şu da bir gerçek ki, Allah öncelikle insanlara karşı çok acıyıcı, çok merhametlidir.

Ve kezâlike cealnâkum ummeten vasatan li tekûnû şuhedâe alen nâsi ve yekûner resûlu aleykum şehîdâ(şehîden) , ve mâ cealnâl kıbletelletî kunte aleyhâ illâ li na’leme men yettebiur resûle mimmen yenkalibu alâ akibeyh(akibeyhi) , ve in kânet le kebîreten illâ alellezîne hedallâh(hedallâhu) ve mâ kânallâhu li yudîa îmânekum innallâhe bin nâsi le raûfun rahîm(rahîmun) .

1.

ve kezâlike

: ve bunun gibi, böylece

2.

cealnâ-kum

: biz sizi kıldık, yaptık

3.

ummeten

: bir ümmet, bir topluluk

4.

vasatan

: vasat, ortada, ifrat ve tefritten uzak

5.

li tekûnû

: olmanız için, olun diye

6.

şuhedâe

: şahitler

7.

alâ en nâsi

: insanlara

8.

ve yekûne

: ve olsun

9.

er resûlu

: resûl

10.

aleykum

: size, sizin üzerinize

11.

şehîden

: şahit

12.

ve mâ ceal-nâ

: ve biz yapmadık, kılmadık

13.

el kıblete

: kıble

14.

elletî

: o ki, ki o

15.

kunte

: sen oldun

16.

aleyhâ

: onun üzerinde

17.

illâ

: ancak, sadece, hariç

18.

li na'leme

: bilmemiz için

19.

men

: kim

20.

yettebiu

: tâbî olur

21.

er resûle

: resûl

22.

mimmen (min men)

: o kimse(ler) den, ondan (onlardan)

23.

yenkalibu

: geri döner

24.

alâ

: üzerine, üzerinde

25.

akibeyhi

: topukları (iki topuğu)

26.

ve in kânet

: ve eğer olursa, olsa bile

27.

le

: elbette, gerçekten

28.

kebîreten

: zor, güç

29.

illâ

: ancak, hariç

30.

alâ

: üzerine,... e

31.

ellezîne

: o kimseler, onlar

32.

hedâ

: hidayete erdirdi

33.

allâhu

: Allah'ın

34.

ve mâ kâne

: ve olmadı, değildir

35.

allâhu

: Allah

36.

li yudîa

: zayi edecek, boşa çıkaracak, yok edecek

37.

îmâne-kum

: sizin îmânınız

38.

inne

: hiç şüphesiz, muhakkak

39.

allâhe

: Allah

40.

bi en nâsi

: insanlara

41.

le

: mutlaka, elbette

42.

raûfun

: çok şefkatli

43.

rahîmun

: çok merhametli, rahmet gönderen

BAKARA

200. Gerekli ibadetlerinizi bitirdiğinizde yine Allah'ı anın. Tıpkı atalarınızı andığınız gibi, hatta daha kuvvetli bir anışla. İnsanlardan bazısı şöyle der: "Ey Rabb'imiz, bize dünyada ver." Böylesi için âhırette bir nasip yoktur.

201. Onlardan kimi de şöyle yakarır: "Ey Rabb'imiz, bize dünyada da güzellik ver, âhırette de güzellik ver. Ve bizi ateş azabından koru."

202. İşte böyle diyenlere kazandıklarından bir nasip vardır. Allah, hesabı çok çabuk görür.

İfrat: arttırma ve olgunlaştırmada haddi aşma, aşırı gitme, haddini aşma.

Ör. savurganlık (israf) , şişmanlık, Allah’ ın dışındaki her şeyi hiç sevmemek, zühd (ibadeti cennet için ya da Allah korkusu nedeniyle yapmak) .

İtidal: denge, orta yol; aşırıya kaçmama, haddi aşmama; geride kalmama, aşağı olmama.

Ör. cömertlik, tutumluluk, formda kalmak, hiçbir şeyi Allah sevgisinin üstüne koymamak, takva

(ibadeti cennet için ya da Allah korkusu nedeniyle değil, Allah’ ın sevgisine ulaşmak için yapmak) .

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Tefrit: Eksiltmede haddi aşma, edilgen ve duyarsız olma.

Ör. Cimrilik, zafiyet (hastalık derecesinde zayıflık) , Allah’ tan başka her şeyi çok sevmek, hiç ibadette bulunmamak.

MÂİDE-12

Yemin olsun ki, Allah İsrailoğullarının mîsakını almıştı da içlerinden on iki temsilci/başkan göndermiştik. Allah şöyle demişti: "Ben sizinle beraberim. Namazı kılarsanız, zekâtı verirseniz, resullerime inanır, onları desteklerseniz ve Allah'a güzel bir biçimde borç verirseniz, kötülüklerinizi elbette örteceğim ve sizi, altlarından ırmaklar akan cennetlere elbette koyacağım. Artık bundan sonra küfre gideniniz yolun denge noktasından sapmış olur."

*6 TEVBE-111

Allah, müminlerin canlarını ve mallarını, karşılığında kendilerine cennet vermek üzere satın almıştır. Allah yolunda çarpışırlar da öldürürler, öldürülürler. Allah'ın; Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da kendi üzerine hak olarak yazdığı bir vaattır bu. Ahdine, Allah'tan daha vefalı kim var? Perçinlediğiniz bu antlaşmanızdan ötürü müjdeler olsun size. İşte budur o büyük başarının ta kendisi.

FÂTIR-29

Allah'ın Kitabı'nı okuyanlar, namazı kılanlar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık infak edenler, asla batmayacak bir ticaret umabilirler.

AŞAĞIDA Kİ YAZI SORULARLA İSLAMİYET SİTESİNDEN ALINMIŞTIR.

Hiç ölmeyecekmiş gibi dünyaya çalış yarın ölecekmiş gibi de ahirete çalış, sözü hadis midir, hadis ise nasıl anlamak gerekir?

Soru

Hiç ölmeyecekmiş gibi dünyaya çalış yarın ölecekmiş gibi de ahirete çalış, sözü hadis midir, hadis ise nasıl anlamak gerekir?
Kullanıcı: LAJA55 | Tarih: 22-Aralık-2006, Saat: 00:19:38

Cevap

Değerli kardeşimiz;

Hadisin anlamı şöyledir: “Hiç ölmeyeceğini zanneden biri gibi çalış, yarın ölecek biri gibi

de tedbirli ol.” (Câmiu’s-Sagîr, 2/12, Hadis No:1201)

Bu rivayette dünyaya teşvik değil ahirete teşvik vardır. Yani insanlarda dünyaya çalışma meyli olduğundan bu sözle dünyaya çalıştığınız kadar ahirete de çalışınız yönünde insanlar teşvik edilmektedir.

Bu hadis, dünya için olsun, ahiret için olsun, yapılacak işlerin ciddiyetle ele alınması gerektiğine işaret etmektedir. Yarın ölecek olan insan, bütün dünyevi işlerini unutur ve samimi ve ciddi bir şekilde ahiretine yönelir. Hiç ölmeyecek olan insan da, yapacağı işlerin ileride sonsuz seneler boyu kendine faydalı olabilmesi için yaptığını sağlam ve dayanıklı, güzel yapması gerektiğini düşünür. Bu yönüyle bu hadis hem dünya hem de ahiret işlerini, özenle yapmak gerektiğine dikkat çekiyor.

“Hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için” çalışmak gerektiğini söyleyerek, dünyaya aşırı derecede dalıp, ahireti unutanlara, hadisin ikinci kısmı olan yarın ölecekmiş gibi ahretine çalış cümlesini hatırlatmamız yeterlidir.

Bu ifadelere benzer tarzda başka rivayetler de var:

“Kendini hiç ölmeyecek zanneden kişinin çalışması gibi (dünya için) çalış, yarın öleceğini zanneden kişinin korkması gibi (günahlardan) kork.' (Münavi. Feyzü’l-Kadir, 2/12; Kenzü’l-Ummal, 3/40, hn: 5379)

“Sizin hayırlınız dünyası için ahiretini, ahireti için dünyasını terk etmeyendir” (Kenzü’l-Ummal, 3/238, hn: 6336)

Bu ve benzeri hadisler, İslamın dünya ve ahiret arasında denge kurduğunu gösteren hadislerdir. İslam ne Hıristiyanların ruhbanlık anlayışı gibi tamamen dünyayı terk etmeyi, ne de Yahudilerin tapacak derecede hırsla dünyaya saldırmalarını kabul etmemektedir. İslam, insanlara hem dünya için, hem de ahiret için çalışmalarını tavsiye etmektedir.

Burada bu manaları teyid eden şu ayetleri de hatırlayabiliriz:

“İnsanlardan öyle kimseler vardır ki, “Rabbimiz! Bize (nasibimizi) dünyada ver” derler; böyle kimseler için Ahirette bir nasip yoktur. Onlardan öyle kimseler de vardır ki, “Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik, Ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından muhafaza eyle” derler.” (Bakara, 200-202)

Yine Kur’anda, Karun’a nasihat edenlerin şöyle dediği zikredilir:

“Allah’ın sana verdiği servet ile ahiret yurdunu ara; dünyadan da nasibini unutma; Allah sana nasıl iyilik ettiyse sen de öyle iyilik et.” (Kasas, 77)

Aynı hakikate işaretle Üstad Bediüzzaman şöyle der:

“Âhiret ve dünya dengesini korumak ve her vakit ümitle korku arasında bulunmak maslahatı gerektirir ki; her dakika hem ölmek, hem yaşamak mümkün olsun.” (bk. Sözler, 24. Söz)

Kur'an ve hadis, bize devamlı dünyanın faniliğini ve asıl yurdumuz olan ahiret için hazırlık yapmamız gerektiğini vurgular. Bu iki farklı şekilde yapılan irşadları

birleştirirsek şöyle demek gerekir:

'İnsan ahiret için yaratıldığından dünyadaki bütün hayatını onu kazanmak yolunda sarf etmelidir. Fakat bunu yaparken dünya işlerini ihmal edip özensiz yaparak değil, onları da doğru ve güzel niyetlerle ahireti kazanmaya vesile yapması lazımdır.'

Bediüzzaman Hazretleri insandaki duyguların şiddetlilerinin ahireti kazanmak için, zayıflarının ise dünya işlerini düzene sokmak için verildiğini şöyle anlatır:

'Dünyaya ait işler, kırılmağa mahkûm şişeler hükmündedir; bâki ahiret işleri ise, gayet sağlam elmaslar kıymetindedir.

İnsanın fıtratındaki şiddetli merak ve hararetli muhabbet ve dehşetli hırs ve inadlı istek ve bunu gibi şiddetli hissiyatlar, ahiret işlerini kazanmak için verilmiştir. O hissiyatı, şiddetli bir surette fâni dünya işlerine yönlendirmek, fâni ve kırılacak şişelere, bâki elmas fiatlarını vermek demektir.'

'İnsanlar, insana verilen manevi cihazları, duyguları, eğer nefsin ve dünyanın hesabıyla kullansa ve dünyada ebedî kalacak gibi gâfilce davransa, rezil ahlaklara ve israfa ve abesiyete sebeb olur.

Eğer hafiflerini dünya işlerine ve şiddetlilerini ahirete ve manevî vazifelere sarfetse, bu duygular, güzel ahlakların kaynağı olup hikmet ve hakikata uygun olarakiki dünyada saadete sebeb olur.' (bk. Mektubat, 9. Mektub)

Dünya ahiret dengesi konusunda ilave bilgi için tıklayınız...

Selam ve dua ile...
Sorularla İslamiyet

26-Aralık-2006 - 12:20:18

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Allah Usta Biz Penseyiz.

Allah usta biz penseyiz.
Allah bizi eline alıp,
Kullanmadıkça hiçbirşeyiz.
Hiçbirşeyi eğip, bükemeyiz.

Tüm varlık birliğinin,
Yani sen ve tüm yarattıklarının.
Hayrına olacak şekilde,
Herşeyin hayırlısını ihsan buyurmanı dileniyoruz.

Herşey senin elinde.
Boğulsun İblis ve uşakları,
Kendi şerlerinde.
Amiin.

Saygılar ve Sevgiler.
21.03.2013

Fatih Lütfü Aydın

Altını Bırak, Nurunu Yak.

Maddenin ışıltısı altın,
Ruhun ışıltısı nur.
Altına taptıysan yandın.
Nura yapıştıysan kazandın.

Asıl amaç olmalıdır nur,
Nur ile bulunur,
Gerçek huzur.
İşte asıl başarı budur.

Fatih Lütfü Aydın

Amatem.

Karartma dünyanı,

Şarabın etkisiyle.

Bulmaya bak dermanı

Bir aşkın perisiyle.

Alışkanlık, namı diğer ilişkanlık.

İlişmesin kanına kötü alışkanlık.

İliştir kanına güzellikleri.

Bağlasın hayata seni bir peri.

Kulak verelim AMATEM 'e

Düşmeyelim mateme

Saygılar ve sevgiler.
07/07/06

Fatih Lütfü Aydın

Ankebud

Ankebud, tarantula, dişi örümcek.
Önce biraz keyif verecek,
Sonra zehir zerkedecek.
Ankebud, erkeğiyle çiftleştikten sonra,
Onu öldüren dişi örümcek.

2 yol var, biri Sırat – ı Müstekim. *2
Dosdoğru yol, Allah'ın evine götürür. *3
Allah'ın rızasına uygunsa yaptığın ekim.
Diğeri eğri yol, götürür ankebudun evine.
Amelleri kendilerine süslü gösterilenlerin, *4
Akıbeti, sonu zehirli iğne.

2 milyar dola yında Müslüman,
Ankebudun evine gitmeyin aman.
Mümin kulun kalbi Allah'ın evi, Beytullah.
Nur Suresi 35 – 36. Ayetlerde böyle söylüyor ALLAH.

Saygılar ve Sevgiler.
14.04.2008
Fatih Lütfü Aydın

Ankebud Suresi ayetler 41 – 43
41. Allah'dan başkalarını veliler edinenlerin durumu,
Bir ev edinen dişi örümceğin durumuna benzer ve
Evlerin en güvensizi / en zayıfı elbette ki dişi örümceğin evidir.
Keşke bilselerdi.

42. Allah onların, kendisinden başka ne gibi bir şeye,
Yalvardıklarını / kulluk ettiklerini.
O'dur Aziz, O'dur Hakîm.

43. Bunlar bizim, insanlara vermek de olduğumuz örneklerdir ki,
İlim sahiplerinden başkası onlara akıl erdiremez.

Bezm-i Elest*
(Araf Suresi ayet 172;
Hani Rabbin, âdemoğullarından, bellerinden zürriyetlerini alıp onları öz benliklerine şahit tutarak sormuştu:
"Rabbiniz değil miyim? "
Onlar:"Rabbimizsin, buna tanıklık ederiz" demişlerdi.
Kıyamet günü "biz bundan habersizdik" demeyesiniz) .

(Araf Suresi 179;
Yemin olsun ki biz,
İnsanlardan ve cinlerden bir çoğunu için yarattık.
Kalpleri var bunların, onlarla anlamazlar;
Gözleri var bunların, onlarla görmezler;
Kulakları var bunların, onlarla işitmezler.
Davarlar gibidir bunlar. Belki daha da şaşkın.
Gafillerin ta kendileridir bunlar) . *1

*Bezm-i elestde, kavl-i belâ (beli) sözü, evet sözü vermişiz.
Yani Allah'ımız, biz ruhları yaratıp,
"Elestü birabbiküm","Ben Rabbiniz değil miyim?
Diye sorunca, Belâ (beli) evet Rabbimizsin demişiz.
Rabb terbiye eden demek.
Demek ki terbiyene, eğitimine gireceğiz demişiz.
Temel Prensiplere (İsra Suresi 23-37. Ayetler) uyacağız demişiz.

*1 Prof.Dr. Yaşar Nuri Öztürk Surelerin İniş Sırasına göre
KUR'AN'I KERİM MEALİ (Türkçe Çeviri) .
*2 Fatiha Suresi.
*3 Nur Suresi 35 – 36.ayetler.
*4 Neml Suresi 4 – 5.ayetler.

Fatih Lütfü Aydın

Anneler Günü

Kutsal; iyilik, güzellik sunan demek.
Verir annelerimiz bize emek.
Ne tatlıdır anneler.
Söylerken bize ninniler.

Kutluyoruz günlerinde kutsal anneleri.
Olsa da dayanılmaz çeneleri.
Neleri atlattık,
Onlar sayesinde çocukken neleri..

Ah anneler anneler.
Kızdırmasın sizi,
Bundan sonraki dizeler.

Hayat buluruz annelerle.
Kalırlar bize hamile,
Acı çekeceklerini bile bile.

Kibir kabartır kasar kası.
Belki de bundandır annelerin,
Aşırı sancılanması.

Çok müdahale edip te,
Bırakma onu cüce.
Biraz da güven doğadaki güce.
İstemez misin yavrun olsun yüce.
Çocuğun çocukluktan çıkıp büyüyünce.
Ona yetişkin gibi davranmak gerekmez mi sence?

Bonzai, Japonların budayıp,
Cüce bıraktığı bir ağaç.
Verilmiş yavruna,
Akıl, vijdan gibi araç.

Bonzai gibi budama kanadını, kolunu.
Biraz da kendi bulsun doğru yolunu.
Kimseye zerre miktarı haksızlık edilmez.
Allah dilemedikçe kimse bir şey dileyemez.

Bırak işletsin aklını, vijdanını.
Kızdırma ben doğurdum,
Ben yarattım diyerek Yaradan' ını.
İster ise imdat,
O zaman yardım elini uzat.
Senin yanında olduğunu bilsin.
Kendi kararını kendi versin.

Nasihat et emretme.
Nasihatın beyninde harmanlansın.
Kendi kararıyla arlansın.

Saygılar ve Sevgiler.

05.05.2007

Fatih Lütfü Aydın

Araç

Rahman 33'e göre,
Kurtulmak için dünya zorluklarından,
Mutlaka yararlanmalı bir araçtan.
Herkes gülmeye, huzura aç.
Huzur için gerekli bir araç.

Der ki 33. Ayetinde Sure-i Rahman
O araç güç ve yetki, o araç bir sultan,*
İşte o sultan, yol gösterici, yola erdirici Yüce Kur'an.
Takva sahibini hak yoluna erdirir, yaparak Sultan.*1

Bakara Suresi 2 – 5. Ayetler,
Takva sahiplerini işaret eder.
Bakara, 282'de Hz.Allah,
Takva sahiplerine öğretmenlik edeceğini söyler.*2

Çıkış yolu takva3 ile,
Böyle yazılmış Talak, 2,de.4
Takva Kur'an'ı yaşama geçirmek,
Canlı Kur'an olup,
Kur'an şerbetini ruha içirmek.

Şerbet Kevser Şarabı'dır,
Nur, 36 daki ev sahiplerine hakktır.
Dünya şarabından ayrı bir şaraptır.
Dünya haramlarına düşmüşe, yasaktır.

Saygılar ve Sevgiler.
29.03.2016
Fatih Lütfü Aydın

Bu dosyada ki tüm ayet Türkçe anlamları Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk'e aittir.

Rahman, 33

Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin bucaklarından/köşelerinden geçip gitmeye gücünüz yeterse, hadi geçin gidin. Bilgi ve güç dışında bir şeyle geçip gidemezsiniz!

Yâ ma'şerel cinni vel insi inisteta'tum en tenfuzû min aktâris semâvâti vel ardı fenfuz(fenfuzû) , lâ tenfuzûne illâ bi sultân(sultânin) .

1. yâ: ey
2. ma'şere: topluluk
3. el cinni: cin
4. ve el insi: ve insan
5. in isteta'tum: eğer gücünüz yetiyorsa
6. en tenfuzû: nüfuz etmek, nüfuz ederek geçmek, çıkmak
7. min aktâri: çapından, çaplarından
8. es semâvâti: semalar, gökler
9. ve el ardı: ve arz, yeryüzü, yer

10. fe unfuzû: o halde, haydi
11. lâ tenfuzûne: nüfuz edemezsiniz, geçip çıkamazsınız
12. illâ: ancak, olmaksızın
13. bi sultânin: bir sultan*, bir güç

*İslâm Ansiklopedisi Sultan maddesinden bir alıntı.

Diğer taraftan insanların ve cinlerin Allah'ın huzurunda hesap vermekten asla kurtulamayacaklarını ve O'nun mutlak iradesine rağmen hiçbir şey yapamayacaklarını ifade eden âyette (er-Rahmân 55/33) zikredilen sultan "evrenin sınırlarını aşmayı mümkün kılacak bir güç, Allah tarafından bahşedilen bir yetki ve imkân" mânasına yorumlanabilir.

*1Bakara

2.

İşte sana o Kitap! Kuşku,çelişme, tutarsızlık yok onda. Bir kılavuzdur o, korunup sakınanlar için.

Zâlikel kitâbu lâ reybe fîh(fîhi) , huden lil muttekîn(muttekîne) .

1. zâlike: işte bu, bu
2. el kitâbu: kitap
3. lâ: yok, değil
4. reybe: şüphe
5. fî-hi: onun hakkında, onun içinde, onda
6. huden: hidayet, hidayete erdiren
7. li el muttekîne: takva sahipleri için

3.

Ki onlar, gayba inananlar, namazı kılanlardır. Ve kendilerine rızk olarak verdiklerimizden, başkalarına pay çıkaranlardır.

Ellezîne yu'minûne bil gaybi ve yukîmûnes salâte ve mimmâ razaknâhum yunfikûn(yunfikûne) .

1. ellezîne: o kimseler, onlar
2. yu'minûne: îmân ederler
3. bi: ile,... e
4. el gaybi: gayb, bilinmeyen
5. ve yukîmûne: ve ikame ederler, hakkıyla yerine
6. es salâte: salat, namaz
7. ve mimmâ (min mâ) : ve o şeyden, ondan
8. razaknâ-hum: onları rızıklandırdık
9. yunfikûne: infâk ederler, (Allah yolunda)

4.

Hem sana vahyedilene hem de senden önce vahyedilene inananlardır onlar. Âhıreti gereğince kavrayıp anlayanlar da onlardır.
Vellezîne yu’minûne bi mâ unzile ileyke ve mâ unzile min kablik(kablike) ve bil âhireti hum yûkınûn(yûkınûne) .

1. ve: ve
2. ellezîne: o kimseler, onlar
3. yu'minûne: îmân ederler
4. bi mâ: şeye
5. unzile: indirildi
6. ileyke: sana
7. ve mâ: ve şey
8. unzile: indirildi
9. min: den
10. kabli-ke: senden önce
11. ve: ve
12. bi el âhireti: ahirete (ruhun ölümden evvel Allah'a ulaşmasına)
13. hum: onlar
14. yûkınûne: yakîn hasıl ederler (kesin olarak inanırlar)

5.

İşte bunlardır Rablerinden bir hidayet üzere olanlar, işte bunlardır gerçek anlamda kurtuluşu bulanlar.

Ulâike alâ huden min rabbihim ve ulâike humul muflihûn(muflihûne) .

1. ulâike: işte onlar
2. alâ: üzere, üzerinde,... e
3. huden: hidayet
4. min: den
5. rabbi-him: kendi Rab'leri, onların Rabbi
6. ve: ve
7. ulâike: işte onlar
8. hum: onlar
9. el muflihûne: felâha erenler, kurtuluşa erenler

*2Bakara, 282

……..Allah'tan korkun. Allah size öğretiyor. Allah, her şeyi en iyi biçimde bilendir.

vettekûllâh(vettekûllâhe) , ve yuallimukumullâh(yuallimukumullâhu) , vallâhu bi kulli şey’in alîm(alîmun) .

98. ve ittekû: ve takva sahibi olun
99. allâhe: Allah
100. ve yuallimu-kum: ve size öğretiyor
101. allâhu: Allah

102. ve allâhu: ve Allah
103. bi kulli şey'in: herşeyi
104. alîm(alîmun) : bilendir

Maddi olarak (bedenen) göklerin ve yerin bucaklarından geçmek için söz konusu olan araç Sultân'dır. Bunu manevi açıdan da düşünecek olursak ruhun bedeni ve madde alemini geçmesi için gereken araç ta yine Sultân'dır, yani Kur'an'dır. Kur'an'ın enerjisi ile ruhumuzun yüksek enerji boyutuna ulaşıp bedenimizden özgürce çıkması neden söz konusu olmasın. Zaten öldüğümüz de isteğimiz dışında ruhumuz bedenimizi terk ediyor. Takva http://fatihltfaydin.tr.gg/Takva-Prof-.-Dr-.-Suleyman-Ates.htm ile ruhumuz yüksek enerji boyutuna ulaşabilir. Doğrusunu Hz. Allah bilir. F.L.A.
29.03.2016

Aşağıda ki alıntının adresi….
http://fatihltfaydin.tr.gg/Sultan-Prof-.-Dr-.-Suleyman-Ates.htm

Ey cinler ve insanlar topluluğu, göklerin ve yerin bucaklarından geçip gitmeğe gücünüz yeterse geçin gidin. Ancak kudretle geçe¬bilirsiniz. (Rahman: 89/33)
89/33'ncü âyette, Allah'ın huzuruna hesap vermeğe gelen cinlerin ve insanlara hitaben, bu hesaptan kaçıp kurtulmaya güçleri varsa göklerin bucaklarına, uzak köşelerine kaçmaları buyurulmakta, bunu ancak sultân ile başarabilecekleri belirtilmektedir. Kur'ân-ı Kerîm'de, genellikle burada olduğu gibi gökler çoğul olarak, yer ise tekil oiarak kuİlantiır. Tekil olarak kullanılan Arz, insanların, üzerinde yaşadıkları ve kendisinden yaratıldıkları Dünyâ'dır. Bu âyetlerde bu Dünyâ hayâtından sonra Allah'ın huzurunda hesap vermek üzre duran günahkâr cinlerin ve insanların, o yüce Hâkimin azâb kararından kaçıp kurtulamaya-cakları, göklerin ve yerin uzak noktalarına, derinliklerine de geçip gideme-yecekleri, çünkü uzayın derinliklerine ancak kudret ile gidileceği anlatıl-maktadır. Yani âyetlerin amacı, âhirette yüce Mahkemenin kararından kurtul¬manın mümkün olmadığını temsil yoluyla vurgulamaktır. Fakat işaret edilen gökler ve yer, şu gökler ve şu yerdir.
Şimdi burada cinlerin ve insanların göklerin ve yerin derinliklerine hiç geçemeyecekleri değil, fakat ancak kudret ile geçebilecekleri, göklere geçmeğe ne kadar uğraşsalar, üzerlerine gönderilen alev ve pullanmış bakırlarla engellenecekleri, bu engelleri yenemeyecekleri anlatılıyor.
İnsan oğlu bugün Aya ulaşmış, içinde bulunduğumuz Güneş sisteminin bazı gezegenlerine insansız peykler de göndermiştir. Fakat henüz kendi güneş sisteminin dışına çıkmadığı gibi, kendi sistemimizde de Ayın sınırından öteye gidememiştir. Zaten çıkması da pek mümkün görünmemektedir. Çünkü buna çok engel vardır. Bir uzay gemisinin Dünyâ atmosferinden kurtulup tekrar ona dönmesi sıralarında aracın atmosferle sürtünmesinden meydana gelen çok yüksek ısının, aracı yakmaması için aracın ısıya dayanıklı porselenlerle kaplanması gibi çok tedbir alınmıştır. Ama bu, Güneş sisteminin içinde böyledir. Ya bu Güneş sisteminden kurtulup başka bir Güneş siste¬minin alanına girmesine insan m ne ömrü yeter, ne de buna imkânı olur. Evvelâ insan oğlunun, sür'ati ne olursa olsun, herhangi bir araçla Güneş sisteminin dışına çıkmasına ömrü ve imkânları yeterli değildir. Güneş sistemi içinde bazı yıldızlara gitme çabaları olacağına âyette işaret vardır ama insanların daha fazla ileriye gidemeyeceklerine de işaret vardır. Çünkü Güneşten ve diğer güneşlerden gelecek, sürtünmelerden doğacak, parçalanan yıldızlardan yansıyacak çeşitli zararlı ışınlar, bütün çabalan sonuçsuz bırakır.
Göklerin derinliklerine geçmek mümkün olmadığı gibi yerin ta merkezine geçmek de

mümkün değildir. Çünkü yerin merkezi ateştir. İnsan oğiu, bu ateş korunu delip de dünyânın bir yanından girip öbür yanından çıkma imkânını bulamamıştır, herhalde bulamayacaktır da. Çünkü merkezde gittikçe yükselen ısılar ve korlar, bütün maddeleri eritir. Öyle ise insanın yetkisi sınırlıdır. İnsan ne yerin derinliklerine, ne de göklerin bucaklarına geçecek kudrete sahiptir.
Esasen âyetin amacı bunu anlatmak değil, biraz önce söylediğimiz gibi cinlerin ve insanların, Allah'ın huzurunda hesap vermekten hiçbir suretle kurtulamayacaklarını vurgulamaktır. Ancak bu mânâ, Kur'ânın genel üslûbuna uygun olarak temsili ve tasviri bir surette anlatılmıştır. Bu ifadede bilimsel gerçeklere de işaret sezmekteyiz. Fakat âyette mutlaka bugün ulaşılan teknik ilerlemeler kastedilmiştir, diye kesin bir hüküm veremeyiz.

3 http://www.antoloji.com/takva-19-siiri/
4 Yaşar Nuri Öztürk: Sürelerini doldurma noktasına geldiklerinde o kadınları ya örfün gerektirdiği biçimde tutun yahut da yine örfün gerektirdiği şartlarla onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de tanık tutun. Tanıklığı Allah için tam bir biçimde yapın. Allah'a ve âhiret gününe inanan kişiye işte bu şekilde öğüt verilmektedir. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu nasip eder.

Fatih Lütfü Aydın

Asa

Elime bir geçerse asa,
Zalimler düşer yasa.
Asa Beyin ve omurilik.
Ordadır ruhsal derinlik.

Neyleyim maddeyi, güneşi, ayı.
Allahım bana da ver asayı.
Nur suresi 35. ayetteki zeytin ağacı,
Omurilikse zeytin de gözlerimiz.

O kandilin çerağı bende de yansın.
Zalimler ettiğine utansın.
Vadedilmiş topraklar Orta Doğu olur mu?
Allah'ın ödül olarak vaaddettiği,
Topraklar kana boğulur mu?

Arz-ı mevdut, vaat edilmiş topraklar.
Onu Orta Doğu diye yutturanları,
Çerağı, nuru yanmış asa paklar.
Enselerinde Hakk'ın tokadı şaklar.

Saygılar ve Sevgiler.
03.03.2007

Fatih Lütfü Aydın

Aslolan Manevi Doğum Günüdür.

Kutlanacak neyi var arkadaş,
Azalıyorsa ömrün her yıl bir yaş.
Bir olumsuz özelliğini aşıp da,
Atabiliyorsan nefsine, şeytana taş.
Esas o zaman sevin ve övün arkadaş.

Fiziki doğum günü geçici ve boş.
Tıka basa yedirip eder seni sarhoş.
Bak ömür saatine olmuş kaç.
Asır Suresi kişilerinden olmaktan kaç.

27.07.2012
Fatih Lütfü AYDIN
Saygılar ve Sevgiler

15. Günler gamımızın içinde akşam oldu; günler yanmalar ile yoldaş oldu..
Der gam-î mâ rûzhâ bîgâh şüd
Rûzhâ bâ sûzhâ hemrâh şüd
"Bîgah" kelimesinin müteaddid ma'nâsı vardır; burada akşam ma'nâsı münâsidir. "Sûz" harâret ve yanma demektir. Ya'nî, bu cismâniyyet âleminde günlerimiz, ehl-i hakîkatten ayrılık gamımızın içinde geçerek akşam oldu. Günlerimiz, ma'şûk-ı hakîkî olan Hakk'ın âteş-i aşkı içinde yanmalar ile yoldaş oldu ve bu yanıp yakılmalar ile geçti. "Der gam-ı mâ" "Bizim gamımızın içinde" ta'bîriyle Hz. Pîr, bu ayrılık gamını hem kâmillere ve hem nâkıslara teşmil buyurmuştur. İnsân-ı nâkısın zâhiren ve hayâlen ayrılığı, muhtâc-ı îzâh değildir. İnsân-ı kâmile gelince, insân-ı kâmil, her ne kadar bu cismâ niyet âleminde de Hakk'a vâsıl ise de, onun cismi ve taayyünü Hakk'a vuslatın kemâline hicâb olur. Nitekim Sadreddîn-i Konevî hazretleri, Hz. Mevlânâ'yı son hastalıklarında ziyârete geldi ve "Allah Teâlâ sana acele şifâ versin" diye duâ etti. Hz. Mevlânâ buyurdu ki: "Bundan sonra -Allah şifa versin duâsı- sizin olsun, âşık ile ma'şûk arasında bir kıl gömlekten ziyâde bir şey kalmamıştır; nûrun nûra ulaşmasını istemez misiniz? "
"Ben cisimden ve hayalden soyundum; visâlin nihâyetlerinde salınıp gezerim"(Mesnevi, c.6/4639)

16. Ey günler gitti ise de ki: Git korku yoktur; sen kal ey o kimse ki, senin gibi pâk yoktur.
Rûzhâ ger reft gû rev bâk nîst
Tû bimân ey ânki çün tû pâk nist

Bu beyt-i şerîf insân-ı kâmil lisânındandır. "Sen kal! " hitâbı, ma'şûk-ı hakîkî olan Hakk'adır; ve bundan murâd, sıfât ve esmân ile bu âlem-i kevnde mütecellî olarak sen kal! .
Zîrâ benim varlığım ve geçen günlerim mevhûm ve i'tibârîdir, demek olur. Zîrâ ârifin nazarında eşyâda sıfât ve esmâsıyla zâhir olan Hakk'ın vücûdı hakîkîsidir; ve âlem-i kevn ve cismâniyyet hayâldir. Nitekim Hz. Şeyh-i Ekber Fusûsu'l-Hikem' de Fass-ı Süleymânî'de şöyle buyururlar:
"Kevn ancak hayâldir ve o hakîkatte Hak'dır; bunu anlayan kimse; tarîkatin sırlarını hâiz oldu. "

Ya'nî, eğer bu cismâniyyet âleminin günleri böyle ayrılık gamı ve aşk-ı ilâhî ateşi içinde geçip gitti ise, ey aslına iltihâka âşık olan ârif, de ki: Ey
hayâlî ve i'tibârî olan günler ve vakitler geçiniz. Sizin geçmenizden dolayı, bizim için korku yoktur. Sıfât ve esmân ile müteccellî olarak, bizim nazarımızda
sen kal, ey Zât-ı ecell ve a'lâ ki, vücûdda senin gibi pâk ve mukaddes yoktur. (Hadîd, 57/4) Ya'nî "Nerede olursanız, o Allah Teâlâ sizinle berâberdir"
âyet-i kerîmesi mûcibince, sen her bir mevtında benim hakîkatim ve şey'iyyetim ile berâbersin.

Mevlana’ nın Mesnevi’ sinin bu 15. Ve 16. beyitleri Semazen.Net sitesinden alıntıdır.

Fatih Lütfü Aydın

Asr Suresi

Arın arın arın,
Çok geç olabilir ya:rın.
Tüm haksızlıklardan arın.
Hakkın olsun sana yakın.
Arın da eyvahına düşme,
Sure-i Asrın.

ASR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk
1: Yemin olsun zamana/çağa/gündüzün iki ucuna/sabah namazına/ikindi vaktine/Asr-ı saadet'e ki,
2: İnsan, gerçekten tam bir hüsran içindedir!
3: İnanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, birbirlerine hakkı önerenler, birbirlerine sabrı önerenler müstesnadır.

26. ŞEMS SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: Yemin olsun Güneş'e ve ışığının parladığı kuşluk vaktine, 2: Onu izlediğinde Ay'a, 3: Onu iyice açtığı vakit gündüze, 4: Ve onu sarıp sarmaladığı zaman geceye. 5: Göğe ve onu kurana, 6: Yere ve onu döşeyene. 7: Nefse ve onu düzgün bir biçimde şekillendirene. 8: Ardından da ona bozukluğunu ve takvasını ilham edene ki, 9: Benliği temizleyip arındıran, gerçekten kurtulmuştur.
10: Onu kirletip örtense kayba uğramıştır. 11: Semûd kavmi, azgınlığı yüzünden yalanladı. 12: En haydutları ortaya fırladığı zaman, 13: Allah'ın elçisi onlara şöyle demişti: "Allah'ın devesini ve onun su içme hakkını koruyun." 14: Fakat elçiye inanmadılar da deveyi devirip boğazladılar. Bunun üzerine, Rableri onların günahlarını kendi başlarına geçirdi de o yurdu dümdüz etti. 15: Allah, işin sonundan korkacak değil ya!

Şems, 10
Ve kad hâbe men dessâhâ.

1. ve kad : ve olmuştur
2. hâbe : heba oldu, hüsrana uğradı
3. men : kim, kimse
4. dessâ-hâ : onun kusurlarını örtmeye çalıştı

Yaşar Nuri Öztürk: Onu kirletip örtense kayba uğramıştır.

http://www.kuranmeali.org/.../kurani_kerim_mealleri.asp

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Aşıklar Ölmez.

Aşıklar ölmez ölen bedendir.
Çürüyüp giden yalnızca tendir.
Bilim eliyle tutup, gözüyle gördüğünü inceler.
İş ruha gelince, kem küm eder, kekeler.

Hangi dağ, hangi yol bizi engeller.
Sana aşık ruhum, özgür olmuşsa eğer.
Dağları deler, demirleri eğer.
Zincirler neyler, neyler kelepçeler.

Bir özgür olsun ruhum.
O an yanında olurum.
Bülbül gibi şakırım şak şak.
Bak o zaman neşeme bak.

Bunlar hayal değil bilim üstü gerçek.
Bekle aşkım, sevdamız daha neler görecek.

Saygılar ve Sevgiler.
26.11.2006
Fatih Lütfü Aydın.

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Aşk Olsun

Ey! Aşk sen ne güzel bir duygusun.
Kin, nefret duyguları kutsallığında boğulsun.
Her bedene gir ne olursun.
Her can senle huzur bulsun.

Yaradan' a şükürler olsun.
Her can senle dolsun.
Tüm gönüllere gir de,
Savaşlar son bulsun.

Aşk olsun, aşk olsun.
Kötülükler kaybolsun.
Aşk olsun, aşk olsun.
Dünya barışla dolsun.

Saygılar ve Sevgiler
05/06/2006

Fatih Lütfü Aydın

Aşkı Sevgiyle Yaşamak

Ruhsal kaynaşmanın adıdır sevgi.
Yaşamanın gerçek tadıdır sevgi.
Aşk heyecanı çabucak geçer.
Ruhlar kaynaşmamışsa eğer.

Aşk yemeğin sosudur, süsüdür..
Sevgi onun temelidir, özüdür.
Yemeksiz sos tek başına yavandır.
Gerçek mutlu kişi,
Aşkı sevgiyle yaşayandır.

Saygılar ve Sevgiler.
16/07/2006

Fatih Lütfü Aydın

Atatürk'ü Anmak

10 Kasımda anmak seni,
Anımsamaktır, fikirlerini.
Benimsemektir, düşüncelerini.
Anımsayıp, savunmaktır ilkelerini.

Yalnız 10 Kasımlarda değil,
Her an anmalı seni,
Anıp, çaba sarfetmeli,
Yaşatmak için ilkelerini.

Anıyoruz seni Atam.
Yoktur, bizlere gam.
İlkelerin, cumhuriyet ve demokrasi,
Yaşadıkça bu ülkede,
Eksiksiz yani tam.

10.11.2016
Saygılar ve sevgiler.
Fatih Lütü Aydın.

http://www.ataturktoday.com/AtaturkIlkeleriveInkilaplari.htm

Fatih Lütfü Aydın

Ava Giden Avlanır

Ava giden avlanır,
Kor ateşte kavlanır.
Etme bulma dünyası,
Eden de çeker yası.

Herkes ektiğini biçer.
Hayır ektiyse hayır,
Şer ektiyse şer.
Ektiği eline geçer.

Necm Suresi, 31 - 41. ayetler,
Herkesin ektiğini biçeceğini söyler.

28.12.2013
Fatih Lütfü AYDIN
Saygılar ve Sevgiler

Özgür AYDIN; Böyle inanan ve böyle yaşayan yobazlar var ama. 9, 12, 14, yaşındaki kız çocuklarıyla evlenen onların ırzlarına geçen admlar var. Bunlar da kudretlerini sözde Allah'dan müslümanlıktan, kitaplardan alıyorlar. Sayıları da düsünüldüğü kadar az değil. Sevgi saygi bizden!

Özgür AYDIN; O müslümanlıkla ilgisi yok şu müslümanlıkla ilgisi yok... Ozaman din adına neden bu kadar kötülükler oluyor? Neden suistimal edilmeye bukadar müsayit bazi dinler? İşin doğrusu müminler baştan beri kontrolden çıkmış.

Yeğenim Özgür Aydın'ın yukarda ki yazıları üzerine, ona aşağıdaki yazıyı yazmıştım.

Tabiki, kötülüklerin diyalektik (zıtlıkların çatışması kuramı) gereği olması Hz. Allah'ın ruhsatının ve sabrının olması bizim kötülüklerle mücadele etmemize engel oluşturmaz. Bir hadiste şöyle denmektedir:"Sizden biri bir kötülük gördüğünde, gücü yetiyorsa eliyle düzeltsin. Yetmezse diliyle düzeltsin. Onu da yapamazsa, hiç olmazsa kalbiyle buğz etsin. Fakat bu, imanın en zayıf mertebesidir." (Tirmizi, Fiten, 11)

Fatih Lütfü AYDIN; Diyalektik zıtlıkların çatışması kuramı demek olup, iyiliğiin yanında kötülüğn, güzelliğin yanında çirkinliğin olması bu yüzden ve Allah tüm olumsuzluklar, kötülükler içiin; ruhsat (izin) vermiş. Elbette ki zalimlere ruhsat verilmesi onlarla zulmetmeden mücadele etmemize engel değildir.
İşte ruhsatla ilgili ayetler

ÂLİ İMRÂN-178

Yaşar Nuri Öztürk: Küfre sapanlar, onlara süre tanımamızın kendileri için hayırlı olduğunu asla düşünmesinler. Onlara, biraz daha günah işlesinler diye süre veriyoruz. Yere geçirecek bir azap var onlar için.

YÛNUS-99

Yaşar Nuri Öztürk: Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündeki insanların hepsi toptan iman ederdi. Hal böyle iken, mümin olmaları için insanları sen mi zorlayacaksın!

Allah' ın sabrı. (Allah' ın baş karekteri, boyası)

NAHL-61

Eğer Allah, insanları zulümlerine karşı cezalandırsaydı, yeryüzünde debelenen bir şey bırakmazdı. Ama öyle yapmıyor, onları belirli bir süreye kadar erteliyor. Süreleri geldiğinde ise ne bir saat geri kalırlar ne de öne geçebilirler.

Hz.Allah kötülük ettiğimizde, kötülük görerek, kötülün iyi birşey olmadığını yaşayarak öğrenmemizi ve iyiye, güzele yönelmemizi, arzu ettiği için diyalektikli bir yaşam var etmiş olabilir. Zalimlere başka zalimleri musallat ederiz (saldırtırız) ayeti bu düşünceyi kuvvetlendirmektedir; işte o ayet;

EN'ÂM-129

Yaşar Nuri Öztürk: İşte biz, zalimlerin bir kısmını bir kısmına, kazanır oldukları şeyler yüzünden bu şekilde dost/yardımcı/yönetici/önder yaparız.
Tabiiki önderi, dostu zalim olan kişi de o zalim tarafından zulüm görüp, zulmün iyi birşey olmadığını yaşayarak öğrenecektir.

Sonuç olarak bu zalimler bu kudreti ya da gücü İslam'dan değil Hz.Allah'ın yüce sabrından ve ruhsatından alıyorlar ve sonrada belalarını buluyorlar. 18.11.2013

http://fatihltfaydin.tr.gg/Diyalektik.htm

Eğer bu gariban kız çocuklarının ne suçu var diye sorulursa, Karma felsefesi ya da halk diliyle etme bulma dünyası cevabı verilebilir. Tabii bunların hepsi tahmin doğrusunu Hz. Allah bilir.

Bu kücük çocuklar ne zaman benzer zulmü işlediler de bu durma düştüler denirse o zaman Reenkarnasyonu açıklamak gerekir.

http://fatihltfaydin.tr.gg/Reenkarnasyon-k1-Yeniden-Dogus-k2-.htm

Eğer bu doğru ise malum ayılar, hem ayılık ederken bizi üzüyorlar hem de küçük bir kızcağız olarak benzer zulmü gördüklerinde bizi üzüyorlar demektir. Saygılar ve Sevgiler.

Ayrıca azabın bir kısmı dünyada da tattırılmaktadır.

12 Eylül 1980 darbesinin lideri Evren'in son günlerinde yatağından düşerek kalçasını ve kolunu kırdığı, iyileşme sürecindeyken yediği yemeğin akciğerine kaçması üzerine boğularak öldüğü ortaya çıktı.

Alıntı....http://t24.com.tr/haber/asmayalim-da-besleyelim-mi-diyen-evren-de-deniz-gezmislere-idam-veren-general-de-bogularak-oldu,296315

Ben de tv de söyleyenlerin yalancısıyım. Evren yemek yerken boğularak ölmüş. 17

yaşında ki gencin yaşını büyüttürüp, asılmasına karar vermişti. Yine söylenenler doğruysa, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarına idam cezası veren mahkemenin hakimi de leblebi yerken boğularak ölmüş.

AZABIN BİR KISMINI DÜNYADA...

RÛM-41: Zaharel fesâdu fîl berri vel bahri bimâ kesebet eydin nâsi, li yuzîkahum ba’dallezî amilû leallehum yerciûn(yerciûne) .

1. zahare: zahir oldu, ortaya çıktı

2. el fesâdu: fesat

3. fî el berri: karada

4. ve el bahri: ve deniz

5. bimâ: şey sebebiyle

6. kesebet: kazandı

7. eydi: eller

8. en nâsi: insanlar

9. li yuzîka-hum: onlara tattırmak için

10. ba'dallezî (ba'de ellezi) : bir kısmı ki o

11. amilû: yaptılar

12. lealle-hum: umulur ki böylece onlar

13. yerciûne: dönerler

Yaşar Nuri Öztürk:İnsanların ellerinin kazanmış oldukları yüzünden denizde ve karada bozgun çıktı. Allah onlara, yaptıklarının bir kısmını tattırıyor ki geri dönebilsinler.

Tefhim-ül Kur'an Yorumu.

Rum 41, Bu, yine, bütün Ortadoğu'da konuşulan Bizans ile İran arasındaki savaşa bir kinayedir. "İnsanların elleriyle kazandıkları"; Şirk ve ateizmi kabul etmenin ve ahireti görmezden gelmenin kaçınılmaz sonucu olarak insan davranışlarında ve karakterinde ortaya çıkan baskı, zulüm ve istibdat anlamına gelir. "Belki dönerler" ifadesi, Allah'ın, insanların kötü hareketlerinin sonuçlarının bazılarını ahirette cezalandırmadan önce göstermesi anlamına gelir. Böylece onlar gerçeği anlayıp tahminlerinde ne kadar hatalı olduklarını hissedebilirler ve ilk zamanlardan beri Allah'ın Peygamberlerinin tebliğ ettiği ve insan davranışlarını sağlam temellere oturtabilecek tek yol olan hak dine döndürabilirler. Bu konu Kur'an'da birçok yerde ele alınmıştır. Tevbe: 126, Rad: 231, Secde: 21, Tur: 47.

Demek ki boğularak ölme azabının bir kısmını dünyada tatmışlar. Öyleyse kimseye azab

ve haksızlık etmemek için ibret almalı (ders çıkarmalı) yız. F.L.A.

Etme Bulma Dünyası ve Bir Adıma 10 Adım

NİSÂ-79

Yaşar Nuri Öztürk: İyilik ve güzellikten sana her ne ererse Allah'tandır. Kötülük ve çirkinlikten sana ulaşan şeyse kendi nefsindendir. Biz seni insanlara bir resul olarak gönderdik. Tanık olarak Allah yeter.

Not: yukarıda ki ayetle ilgili olarak okuduğum bir yorumu paylaşmak istiyorum.

Hz. Allah kulunun gönlüne iyilik ve kötülük yapma arzularını koymuştur. Kul hangisini isterse onu yapabilmesi için sebepler halk eder.

Örneğin para çalma arzusunu duyanlara o an açık unutulmuş kasa sebebini halk eder, yani oluşturur. Artık seçim kula kalmıştır. Allah çalması için zorlamaz, yalnızca olanak yaratır. F.L.A. 31.12.2015

Bir Kötülüğe Tıpkısı Bir Kötülük.

ŞÛRÂ-40

Yaşar Nuri Öztürk: Bir kötülüğün cezası, tıpkısı bir kötülüktür. Fakat affedip barışmayı esas alanın ücretini bizzat Allah verir. O, zalimleri hiç sevmez.

EN'ÂM-160

Yaşar Nuri Öztürk: Kim bir güzellikle gelirse ona, getirdiğinin on katı var. Kötülükle gelene ise yaptığının kadarından fazla ceza verilmez. Onlar, haksızlığa uğratılmayacaklardır.

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Ay'a mı Çıkıp Kurtulacaklar.

Adil paylaşımsız, sevgisiz kazanılan para,
Tuvaleti doldurmaya yarar.
Son ağaç, nehir, balık tükendiğinde,
Onu da yapamayacaklar.

Nuh' un oğlu dağa çıkarım demiş,
Hak gözüne girememiş,
Alçaklarda sürünen alçaklar,
Ay' a mı çıkıp kurtulacaklar?

Dönüş yine O' nadır ayetine.
Kulak vermez, devam eder gayretine.
Dağa, gökdelene, Ay' a çıkıp,
Engel olacağını sanır kıyametine.

Saygılar.
19.02.2007
Fatih Aydın.

MULK-30
Yaşar Nuri Öztürk: Şunu da söyle: "Bir sabah suyunuz çekiliverse, kim getirecek fışkırıp akan bir su size? "

Bir Kızıldereli atasözü.

son ağaç kesildiğinde, son nehir kuruduğunda, son balık öldüğünde. beyaz adam; paranın yenmeyen bir şey olduğunu anlayacak.

Fatih Lütfü Aydın

Aynadır Tiyatro

Tiyatro bir okul,
Tiyatrocu öğretmen.
İyi de var kötü de,
Hangisinden istersen.

Güzel de var çirkin de,
Seçim senin seç beğen.

Tiyatro aynasıdır, aynısıdır hayatın.
Oradan yansır kendi zatın.
Tiyatro bir okul; bir ayna,
Gösterir, öğretir seni sana.

O aynada kendini görürsen,
Ver kendine çeki düzen.

Dünya bir tiyatrodur.
Bu tiyatroda oyna dur.
Bakıp da ibret almazsan,
Ruhun kalır hep bodur.

Tiyatrocu oynar Şhakespeare'i.
Anlatır dizginlenemeyen duyguların,
Yol açtığı ruhsal kiri.
Romeo Julyet, Otello, Hamlet.
Kral Lear ve Lady Macbeth.

Hepsinde var haksızlık içeren hırs.
Akılla dizginle nefis atını, gitsin tırıs.
Dinimizde de var hırs,
Daha hayırlısını isteme.
Ama kul hakkına yönelmişse,
Dizginle nefis atının yularını.
Aşamazsın yoksa, esfel-i safilini,
Sefilliğin en sefilliğini,
Aşağının da aşağılarını.

Saygılar ve Sevgiler.
14/12/2007

Not: TÎN-4

Biz insanı, gerçekten en güzel bir biçimde yarattık.

Lekad halaknel insâne fî ahseni takvîm(takvîmin) .

1.

lekad

: andolsun

2.

halaknâ

: biz yarattık

3.

el insâne

: insanı (insanın nefsini)

4.

fî

: içinde

5.

ahseni

: en güzele (ahsene) ulaşabilecek

6.

takvîmin

: takvim, programlanmış zaman kevn, yaratış tarzı

TÎN-5

Sonra da onu düşüklerin en düşüğüne/aşağıların en aşağısına çevirip attık.

Summe redednâhu esfele sâfilîn(sâfilîne) .

1.

summe

: sonra

2.

redednâ-hu

: onu reddettik, iade ettik, çevirdik

3.

esfele sâfilîne

: esfeli safilin, sefillerin en sefili, en sefil hale

Fatih Lütfü Aydın

Babalar Günü

Kutluyoruz kutsal günlerinde babaları.
Kutlanmaya değer,
Alınteri ile dolu, onurlu çabaları.
Sözüm siyasi babalara.
Karşı çıkarlar acabalara.

Kur'an babamızdan böyle gördük diyenlere,
Der, Allah pisliğini yağdırır,
Aklını işletmeyenlere.
Hep kafa sallarsan eğer,
Sömürgeciyle baban,
Vurur sırtına eğer.

Üretemezsin, tüketirsin tükenerek.
Sömürgeciyle baban,
Sömürür seni semirerek.

Kur'an sizden! olan ulul emre,
İş ve yönetim sahiplerine,
uyun der.
Uymalı elbette bizden! iseler eğer.

Sıcak para girer çıkar,
at koşturup borsada.
Hani adil finansal yasa,
Hani Ekonomi Siyasa?
Yok kimsede ses seda.

Ekonomi Siyasa,
Ekonomiyi kalkındırmak için siyaset gütmek.
İşlerine gelmez, işlerine gelen,
Milli, dini duygularla halkı avutmak.

Dincilik, milliyetçilik, laiklik derken.
Sömürgeci kıs kıs güler, kanımızı içerken

Saygılar ve Sevgiler.
20.05.2007

UL-ul EMİR

NİSÂ-59

Ey iman sahipleri! Allah'a itaat edin. Resule ve sizin içinizden olan/sizin seçtiğiniz hüküm ve yetki sahiplerine de itaat edin. Sonra bir şeyde tartışmaya girdiniz mi, eğer Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız, onu Allah'a ve resule arz edin. Böyle yapmanız hem daha hayırlı hem de sonuç bakımından daha güzeldir.

Yâ eyyuhellezîne âmenû atîûllâhe ve atîûr resûle ve ulil emri minkum fe in tenâza'tum fî şey'in fe ruddûhu ilallâhi ver resûli in kuntum tu'minûne billâhi vel yevmil âhir(âhiri) , zâlike hayrun ve ahsenu te'vîlâ(te'vîlen) .

1.
yâ eyyuhâ: ey
2.
ellezîne: olanlar
3.
âmenû: âmenû oldular, îmân ettiler
4.
atîû: itaat edin
5.
allâhe: Allah
6.
atîû: itaat edin
7.
er resûle: resûl, elçi
8.
ve ulî el emri: idareciler, komutanlar
9.
min-kum: sizden
10.
fe in: bundan sonra eğer
11.
tenâza'tum: nizaya, anlaşmazlığa, ihtilâfa düştünüz
12.
fî: hakkında, konuda, hususta
13.
şey'in: bir şey
14.
fe: o taktirde
15.
ruddû-hu: onu arz edin, götürün
16.
ilâ allâhi: Allah'a
17.
ve er resûli: ve resûle, elçiye
18.
in kuntum: eğer siz... iseniz
19.
tu'minûne: îmân ediyorsunuz
20.
bi allâhi: Allah'a
21.
ve el yevmi el âhiri: ve son güne
22.
zâlike: bu
23.
hayrun: daha hayırlı
24.
ve ahsenu: ve daha güzel, en güzel
25.
te'vîlen: te'vil, yorum bakımından

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Bu ayetle ilgili olarak, şu vurguyu yapmak istiyorum. Ayette ki “Ey iman sahipleri! ve şizin içinizden olan/sizin seçtiğiniz” kısımlara dikkat çekmek gerekiyor.
İman sahiplerine
min-kum
: sizden

olan deniyor. Yani sizin çıkarınız için çalışan, size zulmetmeyen, anlamına geliyor bu kelime. İş ve yönetim sahipleri zalimse, hakaret ve haksızlık etmeden mücadele edip, yani üzerimize düşeni yapıp, gerisini Allah’a havale etmeliyiz bence.

Zulme Zulümle Karşılık Verilmez.

MÂİDE-8

Yaşar Nuri Öztürk: Ey iman edenler! Adalet ve dürüstlüğün tanıkları olarak Allah için kollayıp gözetleyenler olun! Bir topluluğun çirkinlik ve kötülüğü sizi adaletsiz davranmaya asla itmesin. Adaletli olun! Bu, takvaya/korunup sakınmaya daha uygundur. Allah'tan sakının. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

ZALİMLERE İTAAT FELAKET GETİRİR.

HÛD-59

Yaşar Nuri Öztürk: İşte buydu Âd. Rablerinin ayetlerine kafa tuttular, O'nun resullerine isyan ettiler. Ve her inatçı zorbanın emrine uydular.

ZUHRÛF

54. Yaşar Nuri Öztürk: İşte toplumunu böyle küçümsedi, onlar da ona itaat ettiler. Çünkü onlar yoldan sapmış bir toplum idiler.
55. Yaşar Nuri Öztürk: Onlar bizi bu şekilde öfkelendirince, biz de onlardan öç aldık; hepsini suya gömüverdik.
56. Yaşar Nuri Öztürk: Onları, sonra gelecekler için eski bir örnek yaptık.

YÛNUS-83

Yaşar Nuri Öztürk: Firavun ve kodamanlarının kendilerine kötülük etmelerinden korktukları için, kavmi arasından bir gençlik grubu dışında hiç kimse Mûsa'ya inanmadı. Çünkü Firavun, o toprakta gerçekten çok üstündü ve gerçekten sınır tanımaz azgınlardan biriydi.
Kodamanların desteği olmasa Fravun etten kemikten biri olarak zulmedemez. Demek ki Zulme destek veren kodamanlar da zalimdir ve zulümden sorumludur.

Çaresizlikten itaat edenlere ise Kur’an’ın affı vardır.

NAHL-106

Yaşar Nuri Öztürk: Her kim imanından sonra Allah'a küfür eder, kalbi iman ile yatışmış

halde iken baskıyla zorlanan hariç olmak üzere, inkâra göğüs açarsa, böylelerinin üzerine Allah'tan bir gazap iner. Bunlar için büyük bir azap da öngörülmüştür.

Fatih Lütfü Aydın

Bağırsak Florası

Güçlü olsun bağırsak florası.
Yok olsun bağırsağın ağrısı, pası.
Flora örtü demek,
Bağırsak iç yüzeyini kaplar,
Probiyotik denen yığınlarca melek.

Probiyotik en kolay ve doğal yolla,
Alınabilir; sarmısak, soğan ve tarhanayla.
Bu probiyotikleri beslemek için,
Vücudunuzdan prebiyotiği eksik etmeyin.

Prebiyotik lifli gıdalar demek.
Elmayla, maydonozla yeterince almak gerek.
Böylece; mide ve bağırsakdan da salgılanır,
serotonin ve endorfin.
Arttıkça artar mutluluğun ve keyfin.
Bağışıklık sistemi gelişir,
Olursun hastalıklardan emin.

F.L.A.
Saygılar ve sevgiler.
27.10.2017

Fatih Lütfü Aydın

Bakara 193

Herkesi sev ama,
Zulme sapanlar hariç.
Allah zalimi sev deyip de,
Kuluna Zulmeder mi hiç?

Saygılar ve Sevgiler.
18.06.2012

BAKARA-193

Yaşar Nuri Öztürk: Fitne kalmayıncaya ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla çarpışın. Eğer çarpışmaktan vazgeçerlerse artık zulme sapanlardan başkasına düşmanlık edilmez.

Not: Üzülme der Mevlana ve devam eder; Kızma hiç kimseye yaptıklarından dolayı aksine teşekkür et ihanet edenlere sadakati öğrettikleri için...Minnet duy yalancılara doğrunun farkına varmanı sağladıkları için...Mutsuz edenlere dua et mutluluğu daha derin hissettirdikleri için.. Herkesi sev yaşamına bir anlam kattığı için..Hayat bu yüzden daha güzel siyahlar beyazı farkettirdiği için.....Kaynak: kaanil.blogcu.com...

Fatih Lütfü Aydın

Başlat Nefis Savaşını.

Bırak şu sigarayı.
Kapat ciğerindeki yarayı.
Neymiş içki, sigara,
Kendini ver bir Yar'a

Şu irade kılıcını,
Sevgi taşı ile bile.
Başlat nefis savaşını,
Bilki Allah senin ile.

Saygılar ve sevgiler.

10/07/06

Fatih Lütfü Aydın

Ben Arıyım Sen Çiçek

Selamlar! Erkekler erkek bedeninde erkek ruhu, kadınlar da kadın bedeninde kadın ruhu taşımalılar. Eşcinsellik elbette ki Dünya'da ki tüm kötülüklerin tek sebebi değil ama önemli sebeplerinden biridir.

Kadınlar doğaya kadınlık enerjisi yaysalar, erkeklerde erkeklik enerjisi yaysalar (yayanlar çok yararlı bir iş yapıyor) o düzgün enerjilerin kaynaşmasıyla dünya bir başka olur.

Ters enerji yayanlar için onaylamama, mesafe koyma hakkımızı kullanmalıyız. Çok özür dileyerek kimsenin konuşmaya cesaret edemediği bir şeyi edeplice anlatmak istiyorum.

Kadınların üreme organlarının üzerinde bir çıkıntı vardır. Buna tıp dilinde klitoris deniyor. Bilimcilere göre bu çıkıntı kadınların kullanmaya kullanmaya küçülmüş erkeklik organlarıdır.

Bir erkek kadının o çıkıntısıyla oynadığında kadını erkekleştirmiş olur.

Düz cinsel (heteroseksüel, normal kadın erkek ilişkisi) olup doğaya pozitif enerjiler yaydıkça karanlıkları aydınlığa çıkarabiliriz.

Unutmayalım ki dünyayı karartanlar, karanlıkta kalmış negatif enerji yayan karanlık ruhlardır.

Ayrıca hormonlu yiyecekler de eşcinselliğe yol açtığından hormonlu beslenmemeliyiz. Çok zorunluysak az yemeliyiz.

Bu konu çok önemli olmasaydı değinmezdim. Yalnız birilerinin bunları haykırması gerekiyor.

Çiçek olan kadınların, alnından ve yüreğinden öperim.
Yalnız kadın bedeninde erkek ruhu taşıyan kaktüs kadınlar var onlar da inşallah çiçekleşirler. Herkesin özeli elbette ki karışma hakkımız olamaz. Yine de gönül onların da önlerinde ki fazlalıklarıyla (klitorisleriyle) oynamamalarını arzuluyor. Ayıp diye kurcalanamayan bu konu kapalı kaldıkça bunu bilmeyen erkekler ne yazık ki o kısımla uğraşarak kadınlarını erkek kendilerini kadın yapmaya devam edecek.

Yukarıda ki yazım okunduktan sonra Gül ve Bülbül Şiirlerinde neyi demek istediğim anlaşılmıştır İnşaallah. Saygılar ve Sevgiler Olsun. Fatih Lütfü Aydın 13.08.2014

Ben Arıyım Sen Çiçek

Bir bahçede iki bülbül,

Olur mu hiç ey! adı Gül.

Ben arıyım sen çiçek.

El çek güzelim el çek.

Böyle yazılmış çiçeğe,

Hep açılmış, bal vermeğe.

Böyle yazılmış böceğe,

Kanatlanmış, bal emmeğe.

Eğer doğa bozulursa,

Gönüller boğulur yasa.

Yaşanmaz olur aşklar.

Sürer gider savaşlar.

Bülbül gider, gül değil kaktüsler biter.

Hüzünlenir bahçeler, bülbül değil baykuşlar öter.

Aşk biter, şarkı, şiir, name biter.

Gül kokusu yerine isler, dumanlar tüter.

Saygılar ve sevgiler

14 / 06 / 2006

Fatih Aydın

Gül ve Bülbül

Gül açsın, neşe saçsın.
Bülbül baksın, şakısın.
Bülbül yazsın, şiirini,
Sevindirsin, Şirin'ini.

Gül olalım, Bülbül olalım.
Sevgi yayıp, sevgi bulalım.
Niye gaga, niye diken.

Gül ve Bülbül olmak varken.

Fatih AYDIN
03/06/2006
Saygılar ve sevgiler.

Yaprak ve Gaga

Gül ‘e yaprak verilmiş, Bülbül ‘e gaga.
Gül ’de yaprak güzel, Bülbül ‘de gaga.
Gül ey! Gül sen değil Bülbül ötsün.
Şana açmak yaraşır, sen gülsün.
Ötmeyi bize bırakta yüzümüz gülsün.

Gül ey! Gül sertleşme, yumuşa, gül.
O zaman şakır, Âşık ‘ın olan Bülbül.
Sana açmak yaraşır, değil şakımak.
Şakımayı seni seven Bülbül ‘e bırak.

04/06/2006

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Ben Ruhumu İsterim

Ruhumdaki derinlik,
Estirir hafif hafif,
Hoş, tatlı serinlik.
Buradaki serinlik,
Sembol değil gerçek anlam.
Kevserin serinliğinde,
Direnene bitecek cümle gam.

Bulmak için serinliğe giden yolu.
Muhafaza etmeli dölü dolu dolu*
Böylece gerçeği haykırıyorum.
İnşallah zincirleri kırıyorum.

Kabardı duygularım, hislerim.
Bunun için akar terim.
Ben ruhumu isterim.
Ben ruhumu isterim.

Ben bir garip dervişim.
Bir bakmışsın ermişim.
Ben ruhumu isterim.
Ben ruhumu isterim.

Gel beri de, gel beri de.
Hal kalmadı bu deride.
Yandım Allah'ım yandım.
Yandım kapına dayandım.

Kovsan da kapından.
Düşerim damdan.
Bana da yakılsın şamdan.
Ben ruhumu isterim.
Ben ruhumu isterim.

Yılmam dökerim gözyaşı.
Bana da ver o öz aşı.
Ben ruhumu isterim.
Ben ruhumu isterim.

Ne olursun ereyim.
İstersen canımı vereyim.
Ben ruhumu isterim.
Ben ruhumu isterim.

Ben ruhumu isterim.
Ben ruhumu isterim.
Gerçek, kalıcı huzurumu isterim.
Ben ruhumu isterim.

Saygılar ve Sevgiler.
12.04.2007

*Mesnevi Hikâyeleri Bakkal ve Papağanı

Mesnevideki bir papağan,
Çok güzel ötermiş.
Güzel sesli, yeşil renkli konuşkan,
Bekçilik edermiş,
Ondan sorulurmuş dükkân.

Oradan oraya atlarken,
Dökülmüş gül yağı,
Kabahat anlaşılınca sahibinden,
Yemiş dayağı.

Üzüntüden kel kalmış.
Ötememiş, oradan oraya,
Sel gibi akamamış.
Nefis terbiyesinden kel kalan birini görünce,
Gülmüş ona, demiş,
Sen de mi döktün yağı, her gün, her gece.

Anlaşılmaz geldiyse, bazılarına bu bilmece,
Anlatmaya çalışayım, edeplice.
Sembol anlamıyla düşünülürse o gül yağı.
Dünyaya gelmemizi sağlayan sıvıdır, basbayağı.

Cinsellik de azgınlık, saç hücrelerini öldürür.
Papağan misali, ele güne güldürür.
Olmamalı böyle bir papağan.
Gül yağını dökerek, an be an.

Taocu Felsefe'nin özü,
Yağı dökmeden ötmek,*
Dikkate almazsa insan bu sözü,
Yer sağlıktan, Hak'tan kötek.

Saygılar ve Sevgiler.
08.02.2008
*Bu Fecr ve Ben Ruhumu İsterim adlı şiirlerimde geçen sıvıda cimrilik konusu; halk tarafından ve bilim dünyası tarafından bilinen bir gerçektir. Eskiden pehlivanlar güreşe çıkmadan belli bir süre önce eşleriyle yataklarını ayırırlarmış. Doktorlar ağır ameliyata girecek hastalarının cinsel perhiz yapmalarını istermiş. Bunlar da göstermektedir ki cinsel perhiz bedenin güçlenmesini sağlamaktadır.
Ben bundan başka cinsel perhizin ruhumuzu üst enerji boyutuna taşıyıp, özgürce bedenimizi terkedebilir duruma getireceğine inanmaktayım.
Elbette ki önemli olan sıvı da cimrilik yani az sıvı harcamak şartıyla insan eşiyle her türlü ten temasında bulunabilir, bence. 03.06.2017 F.L.A.

Fatih Lütfü Aydın

Berat Kandili

Bu gece Berat kandili.
Berat cezadan kurtulmak demek.
İla:hi cezadan kurtulmak isteyeni,
Bekler bir hayli emek.

Emeksiz olmaz yemek,
Dua yetmez, gerekir nefsi terbiye etmek.
O zaman kutlu olur kandiliniz.
Kalıcı olur libidonuz, neşeniz.

Libido yaşam sevinci veren,
Yaşam enerjisi demek.
Libido için gerekir ter dökmek ve sabretmek.
Sabır çabalı bekleyiş,
Sabırla hallolur her iş, eriş.
Fatih Lütfü AYDIN
Saygılar ve Sevgiler
30.04.2012

K A N D İ L

Bilir misin nedir kandil?
O sıradan lamba değil.
Onu yaşamak istiyorsan,
Gerçek Alaaddin'in sihirli lambasında ki gibi,
Hayatından tüm olumsuzluğu sil.
O zaman ışıldar ruhundan, Nur denen kandil.

Çam ağacında ki lambalar,
Negativite tozu ovulursa yanar.
Nur 35' de ki kandil olmak için,
Tüm olumsuzluklardan geçin.
Regaip, rağbet, dua, istek demek.
Dua kabul olmaz verilmezse emek.

Haksızlık içeren, kasa, masa ve nisa tozundan,
Temizlenmedikçe yanmaz ruhunda kandil ya da şamdan.
Fatih Lütfü AYDIN
Saygılar ve Sevgiler
24.05.2012
Nur Suresi
Yaşar Nuri ÖZTÜRK

35. "Allah, göklerin ve yerin Nurudur. Onun
nurunun örneği, içinde çerağ bulunan bir kandile benzer.
Kandil, bir sırça içerisindedir. Sırça inciden bir yıldız gibidir ki,
doğuya da batıya da nispeti olmayan bereketli bir zeytin ağacından yakılır. Bu ağacın yağı,
neredeyse ateş dokunmasa bile ışık saçar.
Nur üzerine nurdur o. Allah, dilediğini kendi nuruna kılavuzlar.
Allah, insanlara örnekler verir. Allah her şeyi bilmektedir."

36. Kandil, Allah'ın yükseltilmesine ve içinde adının anılmasına izin verdiği evlerdedir. Orada sabah akşam O'nu tespih eder.

Fatih Lütfü Aydın

Bir Haz Bin Acı

Bir haz bin acı.
Gönlüm Dünya'dan davacı.
Neyleyim verdiği hazzı.
Bir haz bin sızı.

Sardı ruhumu matem.
Matem ettiriyor Dünya'ya sitem.
Felekten yiyoruz bunca çalım niye?
Belki de Dünya'dan kaçalım diye.

İyi ki böylesin Dünya.
Bırak beni daima yaya.
At bana daima tekme.
Sakın ha cezbedip de kendine çekme.

Biz yolcu bu Dünya hancı.
O'nu amaç sandık,
Çektik hep sancı.
O'nu sahi sandık,
Oysa yalancı.
Tek hedef ruhun derinlikleri.
Kaçmak için eksik, acılı,
Dünya güzellikleri.

Saygılar.
27.02.2007

Fatih Lütfü Aydın

Bonzai

Bonzai, çok budandığı için,
Cüce bırakılan bir ağaç.
Aşırı müdahaleyi bırak da,
Onun ufkunu aç.

Olursa çocuğun bonzai.
Kişiliği olur kayıp, olur zayi.

Saygılar ve Sevgiler.
05.05.2007

Not: Günümüzde bir uyuşturucuya bonzai adı verilmiş. Bu uyuşturucu da insanın; kişiliğini, sağlığını budayıp yok ediyor.Herhalde budandığı için gelişemeyen bonzai çiçeğinden benzetme yapmışlar. Saygılar ve Sevgiler. 18.08.2014

Fatih Lütfü Aydın

Boştur Aşkdan Gerisi

Gülünün gülüşüyle,
Bülbülünün ötüşüyle,
Ne hoş bahçe bu böyle.
Söyle bülbülüm söyle.

Coştur güzelim coştur.
Aşk seninle ne hoştur.
Coştur aşkın perisi.
Boştur aşktan gerisi.

Saygılar ve sevgiler.
29/ 06 / 06

Fatih Lütfü Aydın

Boyan O'nun Boyasına

Boyan Onun Boyasına.

Bilir misin nedir günah?
İşleyen hep çekiyor ah.
Ah ettiğin şeydir günah.
Haksız fiillerdir günah.

Anlaşılmak için inmiş.
Bak Kur'an'a Hak ne demiş.
Yere göğe sığmaz imiş.
Mümin kulun gönlündeymiş.

Gönlünde Allah olanlar.
Çeker mi hiç ahlar, vahlar?
İşlenmeyince günahlar.
Diner gönüldeki ahlar.

Gönüldeki kirdir günah.
Kirli yere girmez Allah.
Gönlün temiz ise eğer.
Hakk'ın seni mümin eder.

Gönlü temiz etmek için.
Bilmen lazım nedir günah.
Tam doğruyu bilmek için.
Bak Kur'an'a nedir günah.

Sevgi ile iradeyle,
Arınırsın günahlardan.
Çaba ile, sabır ile,
Kaçınırsın günahlardan.

Gönlü teslim et Rabb'ına.
Boyan onun boyasına.
Fatih teslimdir Rabb'ına.
Ermek için sevabına.

Saygılar ve Sevgiler.
01/10/2006

SIBĞATULLAH
Sıbğa, boya demektir. Sıbğatullah, Allah boyası anlamına gelir. Kur'ân'da bir âyette geçmiş ve şöyle denilmiştir: "Allah'ın boyası (ile boyan) , Allah'ın boyasından daha güzel boyası olan kim (var) dır? Biz ancak O'na ibadet ederiz." (Bakara, 2/138) . Allah'ın boyası ile maksadın; Allah'ın insana verdiği akıl, Allah'ın âdeti, Allah'ın yaratması ve hak dini olduğu söylenmiştir. Sıbğatullah'ın Rûm sûresinin 30. âyetindeki fıtratullah gibi hak din İslâm olduğu görüşü daha isabetlidir. (İ.K.)

http://www.diyanet.gov.tr/dinikavramlar/dinikavramlar-S/SIB%C4%9EATULLAH

Fatih Lütfü Aydın

Buruk Bu 23 Nisan

Buruk bu 23 Nisan.
Burukluk duyuyor insan.
Ah! Demokratik Cumhuriyetimiz.
Bu hallere düşer miydin?
Sanayi toplumu olabilseydik, biz.
23.04.2017
F.L.A.

https://www.antoloji.com/23-nisan-184-siiri/
3. Sanayi Toplumları
Sanayi toplumları, millet (ulus) esasına dayanmaktadır. İngiltere'de başlıyan "sanayi devrimi"ve "1789 Fransız devrimi" ulus devletlerin ortaya çıkmasında etkili olmuştur. Millet, aynı toprak parcası üzerinde yaşayan, kültür özellikleriyle (dil, gelenek, görenek vb.) ve ortak tarihiyle kendine özgü bir yapı oluşturan toplum biçimidir.
• Millet olarak yapılanan toplumlarda temel yerleşim yerleri kentlerdir. Nüfus yoğunluğu kentlerdedir.
• Milletlerde ekonomik yaşam, sanayiye ve ticarete dayanır. İş bölümü ve uzmanlaşma yoğunlaşmıştır. Ekonomik, kültürel vb.
değişimler uluslar arası düzeydedir. Üretim, dünya dengeleri dikkate alınarak yapılmaktadır.
• Siyasal alanda millet egemenliğine dayalı cumhuriyet biçimleri ortaya çıkmıştır. Demokrasi ve laiklik esastır. Sivil toplum
kuruluşları (dernekler, sendikalar, vakıflar vb.) siyasal alanda etkin hale gelmişlerdir.
• İnanc sistemleri ya da dinler devlet ve toplum düzeyinde değil bireyler ve grup düzeyinde etkindir. Laik anlayış egemen olmuş ve
inanç bireylerin vicdanlarıyla ilgili bir düzeye gelmiştir. Toplumsal ilişkilerin düzenlenmesinde hukuk ve ahlak daha etkin hale
gelmiştir.
• Geleneksel geniş aile, yerini aşama aşama çekirdek aileye bırakmaktadır. Çekirdek aile, anne, baba ve evlenmemiş
çocuklardan oluşmaktadır. Kadınların toplumsal yaşam içindeki etkinliği artmaktadır. Tek eşlilik yaygın hale gelmiştir.

Fatih Lütfü Aydın

Cennete Girmesi Umulanlar.

Cennete girmesi umulanlar.
Onlar aşağıda ki ayetlere uyanlar.
Hakk'ın çağrısına uyup,
Gafletten, aymazlıkdan, ayıkmazlıkdan çıkıp,
Ayıkanlar, uyananlar.
Hakk sözüyle yunup yıkanıp, arınanlar.

Saygılar ve Sevgiler.
04.02.2015

Cennete Girmesi Umulanlar.

BAKARA-62

Şu bir gerçek ki, iman edenlerden, Yahudilerden, Hıristiyanlardan, Sabîlerden Allah'a ve âhıret gününe inanıp barışa ve hayra yönelik iş yapanların, Rableri katında kendilerine has ödülleri olacaktır. Korku yoktur onlar için, tasalanmayacaklardır onlar.

İnnellezîne âmenû vellezîne hâdû ven nasârâ ves sâbiîne men âmene billâhi vel yevmil âhiri ve amile sâlihan fe lehum ecruhum inde rabbihim, ve lâ havfun aleyhim ve lâ hum yahzenûn(yahzenûne) .

1. inne ellezîne : muhakkak ki, hiç şüphesiz onlar
2. âmenû: âmenû oldular (Allah'a ulaşmayı dilediler)
3. ve ellezîne : ve o kimseler, onlar
4. hâdû : yahudiler
5. ve en nasârâ : ve hristiyanlar
6. ve es sâbiîne : ve meleklere veya yıldızlara tapanlar
7. men : kim, kimse(ler)
8. âmene: âmenû oldu (Allah'a ulaşmayı diledi) , îmân etti, inandı
9. biallâhi (bi allâhi) : Allah'a
10. ve el yevmi el âhiri : ve son gün, ve sonraki gün, ruhun Allah'a ulaşma günü
11. ve amile sâlihan : ve salih amel, ıslâh edici (nefsi tezkiye edici) amel yaptı
12. fe : artık, böylece
13. lehum : onlar için, onların
14. ecru-hum : ecirleri, mükâfatları
15. inde : yanında, katında
16. rabbi-him : onların Rabbi, Rab'leri
17. ve lâ havfun : ve korku yoktur
18. aleyhim : onlara
19. ve lâ hum yahzenûne : ve onlar mahzun olmazlar

BAKARA-112

İş onların sandığı gibi değil! Kim güzel davranışlar sergileyerek yüzünü Allah'a teslim ederse, Rabb'i katında ödülü vardır onun. Korku yoktur böyleleri için; tasalanmayacaklardır onlar...
Belâ men esleme vechehu lillâhi ve huve muhsinun fe lehû ecruhu inde rabbihî, ve lâ havfun aleyhim ve lâ hum yahzenûn(yahzenûne) .

1. belâ : hayır, bilâkis, öyle değil
2. men : kimse, kişi

3. esleme : teslim etti
4. veche-hu : vechini, fizik vücudunu
5. lillâhi (li allâhi) : Allah'a
6. ve huve : ve o
7. muhsinun : muhsin, ahsen olan
8. fe : artık, o zaman
9. lehu : onun
10. ecru-hu : onun karşılığı, ecri, ücreti, mükâfatı
11. inde rabbi-hi : onun Rabbi katında, yanında
12. ve lâ havfun : ve korku yoktur
13. aleyhim : onlara
14. ve lâ hum yahzenûne : ve onlar mahzun olmazlar

MÂİDE-69

Şu bir gerçek ki, iman edenler, Yahudiler, Sâbiîler ve Hıristiyanlardan Allah'a ve âhiret gününe inanıp hayra ve barışa yönelik işyapanlar için korku yoktur. Tasalanmayacaklardır onlar.
İnnellezîne âmenû vellezîne hâdû ves sâbiûne ven nasâra men âmene billâhi vel yevmil âhıri ve amile sâlihan fe lâ havfun aleyhim ve lâ hum yahzenûn(yahzenûne) .

1. inne : muhakkak ki
2. ellezîne âmenû : Allâh'a ulaşmayı, teslim olmayı dileyenler (yaşarken)
3. ve ellezîne hâdû : ve yahudi olanlar, yahudiler
4. ve es sâbiûne : ve sâbiîler
5. ve en nasârâ : ve nasrâniler, hristiyanlar
6. men âmene : kim iman etti, (Allâh'a) teslim olmayı diledi
7. bi allâhi : Allâh'a (cc.)
8. ve el yevmi el âhıri : ve âhir gün, sonraki gün, hayattayken Allâh'a ulaşma günü
9. ve amile sâlihan : ve nefsi tezkiye edici, ıslah edici amel yaptı
10. fe lâ havfun aleyhim : artık onlara korku yoktur
11. ve lâ hum yahzenûne : ve onlar mahzun olmaz

NİSÂ-124

Erkek veya kadın, inanmış olarak hayra ve barışa yönelik işler yapanlar cennete gireceklerdir. Ve zerre kadar zulme uğratılmayacaklardır.
Ve men ya'mel mines sâlihâti min zekerin ev unsâ ve huve mu'minun fe ulâike yedhulûnel cennete ve lâ yuzlemûne nakîrâ(nakîren) .

1. ve men : ve kim
2. ya'mel : yapar, amel eder
3. min es sâlihâti : salih ameller (nefsi tezkiye edici, ıslâh edici ameller)
4. min zekerin : erkeklerden
5. ev : veya
6. unsâ : kadınlar
7. ve huve : ve o
8. mu'minun : mü'min olarak (amenu olmuş olarak)
9. fe ulâike : o taktirde işte onlar

10. yedhulûne : girerler
11. el cennete : cennete
12. ve : ve
13. lâ yuzlemûne : zulmedilmez, haksızlık yapılmaz
14. nakîren : hurma çekirdeğinin lifi kadar, kıl kadar, zerre kadar

RÛM-45

Çünkü Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları, öz lütfundan ödüllendirecektir. O, nankörlükleri sevmez.
Li yecziyellezîne âmenû ve amilûs sâlihâti min fadlih(fadlihî) , innehu lâ yuhıbbul kâfirîn(kâfirîne) .

1. li : için
2. yecziye : mükâfatlandırır
3. ellezîne : o kimseler, onlar
4. âmenû: âmenû olanlar, Allah'a ulaşmayı dileyenler
5. ve amilû es sâlihâti : ve salih amel, nefsi islâh edici amel yani nefs tezkiyesi yaparlar
6. min : dan
7. fadli-hi: onun fazlı
8. inne-hu : muhakkak o
9. lâ yuhıbbu : sevmez
10. el kâfirîne : kâfirler

ANKEBÛT-7

İman edip hayra ve barışa yönelik hareketler sergileyenlere gelince, biz onların çirkinliklerini elbette ki örteceğiz. Ve biz onları, yapmakta oldukları işlerin en güzeliyle elbette ödüllendireceğiz.
Vellezîne âmenû ve amilûs sâlihâti le nukeffiranne anhum seyyiâtihim ve le neczıyennehum ahsenellezî kânû ya'melûn(ya'melûne) .

1. ve : ve
2. ellezîne : onlar
3. âmenû: âmenû oldular (hayattayken Allah'a ulaşmayı dilediler)
4. ve amilû es sâlihâti : ve salih amel (nefs tezkiyesi) yaptılar
5. le : mutlaka, elbette
6. nukeffiranne : mutlaka örteceğiz
7. an-hum : onlardan
8. seyyiâti-him : onların seyyiatleri, günahları
9. ve le : ve mutlaka, elbette
10. neczıyenne-hum : onları mutlaka mükâfatlandıracağız
11. ahsene : daha ahsen, daha güzel
12. ellezî : onlar
13. kânû : oldular
14. ya'melûne : yapıyorlar

ANKEBÛT-58

İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanları, altlarından ırmaklar akan cennetin görkemli odalarına yerleştireceğiz. Sürekli kalacaklardır orada. Ne güzeldir iş yapıp

değer üretenlerin ödülü!
Vellezîne âmenû ve amilûs sâlihâti le nubevviennehum minel cenneti gurafan tecrîmin tahtihel enhâru hâlidîne fîhâ, ni’me ecrul âmilîn(âmilîne) .

1. ve ellezîne : ve onlar
2. âmenû: âmenû oldular, Allah'a ulaşmayı dilediler
3. ve amilû es sâlihâti : ve salih amel işlediler, nefs tezkiyesi yaptılar
4. le nubevvienne-hum : mutlaka onları mutlaka yerleştireceğiz
5. min el cenneti : cennette
6. gurafan : yüksek yerler, köşkler
7. tecrî : akar
8. min tahti-ha : onun altından
9. el enhâru : nehirler
10. hâlidîne : kalıcıdırlar, kalacak olanlar
11. fî-hâ : orada
12. ni'me : ne güzel
13. ecru : ecir, ücret
14. el âmilîne : amel edenler

SEBE-37

Sizi bize yaklaştırıp, katımızda size yakınlık sağlayacak olan, ne mallarınızdır ne de çocuklarınız. İman edip hayra ve barışa yönelik iş yapanlar müstesna. Onlara, yaptıklarının kat kat fazlası ödül vardır. Onlar, seçkin odalarda güven içindedirler.

Diliyle değil de, gönlüyle yani yaşayarak, Lâ ilâhe illallah diyen yani kasayı, masayı ve nisayı put edinmeyen ve bunları put edinmemek için eline, diline ve beline sahip olma savaşı veren herkes cennete girer inşallah. Fatih Lütfü AYDIN

Not: Kasa; sembol olarak mal, mülk ve para.
Masa; sembol olarak makam ve şöhret tutkusu.
Nisa (kadınlar): sembol olarak şehvet, tutku halini almış cinsellik.

Not:1 Salih Amel ya da Amel-i Salihin Prof. Dr. Yaşar Nuri ÖZTÜRK’ün Türkçe Kur’an Çevirilerinde
“hayra ve barışa yönelik işler” olarak geçer. Bir başka şekliyle Salih Amel; Allah’ın Rızası’ na Uygun İşler demektir.
Salih: Uygun, dinde Allah’ın Rızası’na Uygun.
Amel: İş, amele işçi kelimesi Arapça’dan gelmiştir.

Not:2 Cennet Allah’ ın olduğu için kimi cennetine sokacağına ancak ve ancak kendi karar verir. Bu yüzden cennete girmesi umulanlar deyimi kullanılmaktadır. Fatih Lütfü Aydın.

Delil olabilecek bir ayet..
Yaşar Nuri Öztürk
46/AHKÂF-9: De ki: "Ben, resuller içinden bir türedi değilim! Bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Bana vahyedilenden başkasına da uymam! Ve ben, açıkça uyaran bir elçiden başkası da değilim."

Sonuç olarak yukarıda ki ayetlerden anlaşıldığına göre, Allah’a şirksiz iman edip,

Ahiret'de hesaba çekileceğine inanan ve bunun yanında Allah'ın Rızası'na Uygun İşler' de bulunanlar Allah'ın dilemesi şartıyla cennete girerler inşallah.

Fatih Lütfü AYDIN 10.12.2012

Yaşar Nuri ÖZTÜRK'e göre;

Müslüman olmadan kimse cennete gidemez. O halde müslüman kimdir sorusu sorulmalıdır. Nüfus kâğıdında müslüman yazması yetmez. Müslümanın kim olduğunu anlamak için Kur'an'a bakmalıdır.

Bunlar yukarıdaki ayetlerden de anlaşılacağı üzere;

1. Allah'a şirksiz iman eden,
2. Ahirete (hesaba çekileceğini bilip, Allah'ın rızasına aykırı işlerden kaçınmaya) iman eden,
3. Salih Amelde bulunan kişilerdir. Fatih Lütfü AYDIN 02.03.2013

Âli İmrân, 85,
Yaşar Nuri Öztürk
Kim İslam´dan/Allah´a teslim olmaktan gayrı bir din ararsa artık o, ondan asla kabul edilmeyecektir. Ve o, âhirette hüsrana düşenlerdendir.

Yukarıdaki ayete göre İslâm Allah'a teslim olmaktır.

Maide, 69,
Yaşar Nuri Öztürk
Şu bir gerçek ki, iman edenler, Yahudiler, Sâbiîler ve Hıristiyanlardan Allah´a ve âhiret gününe inanıp hayra ve barışa yönelik iş yapanlar için korku yoktur. Tasalanmayacaklardır onlar.

Maide, 69 ayetindeki, anlatıma göre,
1. Allh'a şirksiz iman eden
2. Ahirete inanan
3. Salih amel (Hakk'ın rızasına uygun iş) işleyen herkes İnşallah kurtuluşa erecektir.
Bu 3 şartı yerine getiren hangi dinden olursa olsun zaten İslâm'ın gereğini yapmış oluyor.

Fatır, 31 ayetinde, Kur'an'ın kendinden öncekileri (Tevrat ve İncil'i) onayladığı söyleniyor.
Yaşar Nuri Öztürk
Kitap´tan sana vahyettiğimiz, kendinden öncekini tasdikleyici hakkın ta kendisidir. Allah, kullarından tam haberdardır, onları iyice görmektedir. Kur'an'ın kendinden öncekileri (Tevrat ve İncil'i) onayladığı söyleniyor. Bu 2 İlahi kitap sonradan değişikliğe uğradığından, Kur'an vahy edildi. Maide 3 ayetinde bugün size dininizi tamamladım. Sizin için din olarak İslâm'ı seçtim deniyor.
O zaman İslâm bozulmamış Tevrat ve İncil'i de kapsamaktadır. Fatih Lütfü Aydın 25.03.2017

Fatih Lütfü Aydın

Cihat Allah Yolunda Yapılır

Her şeyin doğrusu var, yanlışı var.
Gerçeği yani sahih olanı, essah olanı, var,
Uydurma olanı, sahte olanı var.
Doğrularından ayırma Ey! Hakiki Yar.

Sahih hadis, uydurma hadis.
Hakiki din, uydurma sahte din.
Dindar var, dinci var.
İyi bilinmeli bu ayrımlar.

Cihat, cehd den yani çabadan gelir.
Düşmana karşı nefs-i müda:fa* için,
İlim öğrenmek ve tüm olumsuzluklardan arınmak için,
Gayret etme, çabalama demektir.

Doğru cihat Allah yolunda yapılır.
Zalim yolunda yapılırsa, doğru yoldan sapılır.
Doğru yoldan sapana şeytan rehber yapılır.
Şeytanı rehber olan, her türlü rezilliğe kapılır.
Saygılar ve sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın
26.09.2016.
*Öz savunma, kendini koruma.
http://www.antoloji.com/seytanin-rehberligi-siiri/

Kur'an'ın iyi bilinmemesi ya da dışlanması sonucu insan bir felakete sürüklenebilir. Kanlı çarpışma, ilim öğrenme ve her türlü olumsuzluktan arınma demek olan cihat Allah için yapılmalıdır, başkaları için değil.
https://sorularlaislamiyet.com/kuranda-cihat-nasil-tesvik-e…
Yukarıdaki alıntı okunduktan sonra insanın ne büyük hatalara düşebileceğinin örneği olan aşağıdaki alıntı da okunmalı.
Aşağıdaki alıntıdan bir paragraf,
-"Adam öldürmekte haram ama savaşta olursa cihat... Sizinki de cihat olacak. Hocaefendi, ablamıza söyleyin, sevişsin cennette peygamberimize komşu olur buyurdu."
Evet cihat ama kimin yolunda cihat, Allah yolunda mı yoksa zalimlerin yolunda mı?
F.L.A.
http://aydinlik.com.tr/
Sabahattin Önkibar
24.9.2016
Okunma Sayısı: 27371
"O Savcıyla Seviş, Cennette Peygambere Komşu Ol! "
Eposta
Yazdır
İşte Aydınlık okurlarına yeni çıkan "Mehti'nin Darbesi ve Eşikteki Kıyamet" isimli kitabımdan çok sayıdaki yaşanmışlıklardan bir tanesi:
Ünlü DGM savcısı Nuh Mete Yüksel 2000'lerin başlarında ilk FETÖ davasını açan isimdi ki bu dava sonrasında Fetullah Gülen ile şebekesi paniğe kapıldı.
İşte tam o süreçte Fetullah Gülen şu emri verdi:
-"Şehvet kokan ablalarımızdan birini bu savcıya gönderip, savcının ona meftun olmasını sağlayın."
Avukat ablalar tarandı ve en alımlısı olanı savcıya gönderilip Nuh Mete Bey'e cilve yaptı.

Namazlı-abdestli seksapeli yüksek abla bir kaç gün sonra müjdeyi bağlı olduğu imamına verdi:
-”Hoca efendimize arz edin..Savcı bana meftun oldu.”
Raporu alan Hocaefendi şu talimatı verdi:
-“Koynuna girsin ve o sahneler kameraya kaydedilip sonra medya’da servis edilsin. Bu şekilde savcıyı itibarsızlaştırıp davadan alınmasını sağlarız.”
Abdestli Mürit Abla Hocaefendinin bu emrine önce itiraz etmiş:
-“Ama zina haram değil mi? .”
Şöyle kandırılmış:
-“Adam öldürmekte haram ama savaşta olursa cihat... Sizinki de cihat olacak. Hocaefendi, ablamıza söyleyin, sevişsin cennette peygamberimize komşu olur buyurdu.”
Sonuç:
Namazlı abdestli abla sevişerek cihat yaptı... Sevişilen evdeki TV’nin içine yerleştirilen kamera her şeyi kaydetti ve bu görüntüler ertesi gün servis edildi. Peşi sıra FETÖ davası, Savcı Nuh Mete Yüksel’in elinden alındı..

Fatih Lütfü Aydın

Cumhuriyet

29 Ekim 1923
Cumhuriyeti yıkmak güç.

30 Ekim 1918 Mondros Atşkes Antlaşması
Ve millete dayatılan Sevr paçavrası,
29 Ekim 1922'de yırtıp atıldı.
Atıldı sömürgeciye cumhuriyet tokadı.

Yaşasın Cumhuriyet.
Hem de ilelebet.
Cumhuriyet'siz kalmasın bu millet....

Not: Sevgili Atatürk'ümüz, bu nedenle
Cumhuriyetimizi ilan etmek için 29 Ekim
tarihini belirlemiş.

31.10.2017
Saygılar ve Sevgiler.
F.L.A

C umhuriyetçilik.
U
M illiyetçilik.
H alkçılık.
U
R
İ nklâpçılık (Devrimcilik) .
Y
E
D evletçilik.
Ç
İ
L aiklik.
İ
K

http://www.ataturktoday.com/AtaturkIlkeleriveInkilaplari.htm

Not: Konuyla ilgili daha önce yazdığım notlar aşağıdadır. F.L.A.

İyi akşamlar! Laiklik bir dinin ya da mezhebin üyelerinin başka din ya da mezhep üyelerine baskısını, zulmünü önleyen devlet düzenidir. Yani bireylerine din ve vicdan özgürlüğünü yaşatan devlet düzenidir.
Tıpkı susuzken suyun değerini çok daha iyi anladığımız gibi, laikliğin değerini de Laik devlet ortadan kalktığında daha iyi anlayacağız, ne yazık ki.
Laiklik günü kutlu olsun.

Laiklik üzerine daha önce yazdığım bir yazı.

Laik insan değil devlet sıfatıdır. Her insanın iyi kötü bir inanışı vardır. Devletler dolayısıyla devlet görevlileri. Tüm inanışlara saygı duyup, devlet yetkisini o inançlara

baskı aracı yapmamalıdır.
Kişiler devlet görevinde iken laik olmalıdır.
Kişi devlet memuru ya da görevlisi ise özel hayatında dinini yaşar ama devletteki görevini yaparken laikliğe uygun davranmalı yani devleti başka inançlara baskı aracı olarak kullanmamalı.

Bence Laiklik: bir inanışın başka inançlara baskısını önleyen devlet düzenidir. Dinsizlik değil inanışlara baskı yapmamayı hedef alan devlet düzenidir.
Bu durumda Laiklik: Bir inanışın başka inançlara baskısını önleyen, devlet görevlilerinin kendi inanç kurallarına göre değil, devletin kurallarına uygun olarak çalıştığı devlet düzenidir. Dinsizlik değil inanışlara baskı yapmamayı hedef alan devlet düzenidir. İyi günler.

5 tür cumhuriyet vardır.

1. Totaliter (faşist) Cumhuriyet.
2. Bürokratik (polis devleti) Cumhuriyet
3. Sosyalist Cumhuriyet
4. Teolojik (dini) Cumhuriyet
5. Demokratik(demokrasi ortamında sürdürülen) Cumhuriyet

http://fatihltfaydin.tr.gg/Demokrasi.htm

Demokrasi; Yöneticilerin toplumun özgür seçimiyle ve gizli oylama, açık sayımla iş başına geldiği ve gittiği, ayrıca haksızlık etmedikçe her görüşe saygı duyulduğu, azınlıklara baskının olmadığı yönetim şekli.

Sosyal Devlet; Vatandaşına, onun bütçesine uygun bir şekilde,

1. Sosyal Güvence (Emeklilik ve Kıdem Tazminatı)
2. Sendika
3. Sağlık
4.Seyahat (Tatil Ödeneği veya başka yerde çalışma hakkı)
5. Eğitim
6. Konut hizmetlerini sunan devlettir.

Demokratik bir ortamda devlet bu işlevleri yerine getiriyorsa, adına Sosyal Demokratik Devlet denir. Böyle bir devlet demokratik olduğu için Sosyal Laik Demokratik Hukuk Devletidir. Aslında bu tanım Anayasamızda var ama uygulanmıyor. Çünkü anaların, babaların ve bacıların uyuttuğu bir çoğunluk var. Böyle çoğunlukların kafasıyla oluşmuş bir Turancılık (Tüm Türk Dünyasının Birliği) Türklere ne verebilir. F.L.A.

Devrim: Toplumun artık adilce iş göremez hale gelmiş, çürümüş kurumlarının, kökten ve gerekiyorsa zorla değiştirilmesidir.
Bireyler tek başlarına gereksinimlerini (ayakkabılarını, elbiselerini, evlerini vs. vs.) karşılayamadıkları için bir araya gelerek toplumu (devleti) oluştururlar. Toplum bu gereksinimleri kurumları aracılığı ile sağlar. Yönetimde ki insanlar, Rabbena hep banacı oldukları için, Evrensel Ahlak ve Hukuk ilkeleri'ne aykırı olarak iş yaparlar.Böylece toplumun kurumları bu gereksinim karşılama işini haksızca yapar ve kurumlarda bir çürüme oluşur.Bunca çürümüşlük varken o toplumda bir devrim gerekir. Bu devrim özünde Evrensel Ahlak ve Hukuk ilkeleri'ni taşırsa ve sömüreye karşı köklü önlemler alırsa, halk yararına olur.

http://fatihltfaydin.tr.gg/Evrensel-Hukuk-ve-Ahlak-ilkeleri…

Saygılar ve Sevgiler. 18.08.2014 Fatih Lütfü Aydın.

Fatih Lütfü Aydın

Çabasız Dua Olmaz.

Harcamadıktça bir çaba,
Kabul olmaz hiç bir dua.
Oylar doğru adresi bulmadıkça,
Neye yarar onca yakarış ve dua.

Gerçeği haykırmalıyız ama,
Hakaretten ve stresten,
Uzak olmalıyız daima.

Stres yüzünden,
Kalp, kanser ve diyabet,
Olmayalım, yaparken siyaset.

Bir şey daha var, dikkat edilecek.
Türk, Kürt ayrımıyla,
Sömürgeci bizi,
İç savaşa sürükleyecek.

Baş örtüsü ayrı, türban ayrı,
İslam ayrı, uydurma din şeriat ayrı,
Dindar ayrı, dinci ayrı,
Kürt ayrı PKK'lı ayrı şeylerdir.
Bunlar sömürgecinin bizleri,
Bölme hileleridir.

F.L.A.
11.09.2015
Saygılar ve sevgiler.

Fatih Lütfü Aydın

Çanakkale.

Yalnızca vatan savunması değildir Çanakkale.

Sömürgeci yedi orda hakiki sille.

Yüreği insan sevgisiyle dolu Atatürk ile.

Soktu Mehmetçik onu rezil bir hale.

Uyan ey Türk uyan.

Kapitalistin döktüğü bunca kan.

Uğruna aktarıldı sana bu vatan.

Uyan kapitaliste karşı uyan.

Bilinçli tüketici ol da.

Hakim olamasın kapitalist Anadolu'da.

Saygılar ve Sevgiler.
18.03.2007
Fatih Aydın..

Fatih Lütfü Aydın

Çekilmezse İrade Kılıcı

Kutlu olsun 3 aylarımız.
Boşa gitmesin çabalarımız.
Bugün 3 ayların başlangıcı.
Çekilmez ise irade kılıcı.
Bir fırsat daha kaçar,
Bilmem kaçıncı.

Hayata geçirmeli Hakk rızasını.
Ne yapsın Hz. Allah orucunu, namazını,
Salih Amel Alllah'ın rızasına uygun iş yapılmamışsa.
Gönüle; kasa, masa, nisa putları oturmuşsa.

Saygılar ve Sevgiler.
30.04.2014
Fatih Lütfü Aydın.

Not: Kur'an'da 1 tek kutsal gece vardır.
O da Kadir Suresi'nde yer alan Kadir Gecesi'dir ve Kur'an
Bu gecede inmeye başlamıştır. Kandil olabilmek için
Kur'an'ı hayata geçirerek, Canlı Kur'an olmak gerekir.

LÂ İLÂHE İLLAALLAH
Diliyle değil de, gönlüyle yani yaşayarak, Lâ ilâhe illallah
diyen yani kasayı, masayı ve nisayı put edinmeyen ve bunları put edinmemek için eline, diline ve beline sahip olma savaşı veren herkes cennete girer inşallah. Fatih Lütfü AYDIN

Not 1: Kasa; sembol olarak mal, mülk ve para.
Masa; sembol
olarak makam ve şöhret tutkusu.
Nisa (
kadınlar) : sembol olarak şehvet, tutku halini almış cinsellik.

Not 2: Kur'an'da 1 tek kutsal gece vardır. O da Kadir Suresi'nde yer alan Kadir Gecesi'dir ve Kur'an bu gecede inmeye başlamıştır. Kandil olabilmek için Kur'an'ı hayata geçirip, Canlı Kur'an olmak gerekir.

KADR (KADİR)
1.Yaşar Nuri Öztürk: Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik.
2.Yaşar Nuri Öztürk: Kadir Gecesi'nin niteliğini sana gösteren nedir?
3.Yaşar Nuri Öztürk: Kadir Gecesi bin aydan daha hayırlıdır!
4.Yaşar Nuri Öztürk: Melekler ve Rûh, Rablerinin izniyle o gecede her iş için iner de iner!
5.Yaşar Nuri Öztürk: Bir esenlik ve huzur vardır; sürüp gider o, tan yeri ağarıncaya kadar!

BAKARA
183.Yaşar Nuri Öztürk: Ey iman sahipleri! Oruç sizden öncekiler üzerine yazıldığı gibi sizin üzerinize de yazılmıştır. Bu sayede korunmanız umulmaktadır.

184.Yaşar Nuri Öztürk: Sayılı günlerdir. Sizden kim hasta olur veya yolculuk halinde bulunursa tutamadığı gün sayısınca başka günlerde tutar. Oruca zorlukla dayananlar üzerine düşen, fidye olarak bir yoksulu doyurmaktır. Kim bir mecburiyeti olmaksızın içinden gelerek iyilik yaparsa bu onun için daha hayırlı olur. Ve oruç tutmanız, eğer bilirseniz, sizin için daha hayırlıdır.

185.Yaşar Nuri Öztürk: Ramazan o aydır ki; insanlara kılavuz olan, iyi-kötü ayrımıyla hidayetten kanıtlar getiren Kur'an, onda indirilmiştir. O halde bu aya ulaşanınız onu oruçlu geçirsin. Hasta olan veya yolculuk halinde bulunan, tutamadığı gün sayısınca başka günlerde tutsun. Allah sizin için kolaylık ister; O sizin için zorluk istemez. Tutulmamış olan günleri tamamlamanızı, sizi doğru yola kılavuzladığı için Allah'ı yüceltmenizi ister. Ve sizin şükretmeniz umulmaktadır.

Fatih Lütfü Aydın

Çocuk

Çocuk gelecektir.
Çocuk iyi yetiştikce,
Dünya güzelleşecektir.
İnsanlık ve doğa,
Yeniden yeşerecektir.

22.11.2014
F.L.A.

Pulsuz Dilekçe

Sevgili anneciğim, babacığım;
Bütün duygu ve düşüncelerimi dile getirebilseydim, size şunları söylemek isterdim:

Sürekli bir büyüme ve değişme içindeyim. Sizin çocuğunuz olsam da sizden ayrı bir kişilik geliştiriyorum. Beni tanımaya ve anlamaya çalışın.

Deneme ile öğrenirim. Bana ayak uydurmakta güçlük çekebilirsiniz. Oyunda, arkadaşlıkta ve uğraşlarımda özgürlük tanıyın. Beni her yerde, her zaman koruyup kollamayın. Davranışlarımın sonuçlarını kendim görürsem daha iyi öğrenirim. Bırakın kendi işimi kendim göreyim. Büyüdüğümü başka nasıl anlarım?

Büyümeyi çok istiyorsam da ara sıra yaşımdan küçük davranmaktan kendimi alamıyorum. Bunu önemsemeyin. Ama siz beni şımartmayın. Hep çocuk kalmak isterim sonra. Her istediğimi elde edemeyeceğimi biliyorum. Ancak siz verdikçe almadan edemiyorum. Bana yerli yersiz söz de vermeyin. Sözünüzü tutamayınca sizlere güvenim azalıyor.

Bana kesin ve kararlı davranmaktan çekinmeyin. Yoldan saptığımı görünce beni sınırlayın. Koyduğunuz kurallar ve yasakların hepsini beğendiğimi söyleyemem. Ancak, hiç kısıtlanmayınca ne yapacağımı şaşırıyorum. Tutarsız davrandığınızı görünce hem bocalıyor, hem de bundan yararlanmadan edemiyorum.

Öğütlerinizden çok davranışlarınızdan etkilendiğimi unutmayın. Beni eğitirken ara sıra yanlışlar yapabilirsiniz. Bunları çabuk unuturum. Ancak birbirinize saygı ve sevginizin azaldığını görmek beni yaralar ve sürekli tedirgin eder.

Çok konuşup çok bağırmayın. Yüksek sesle söylenenleri pek duymam. Yumuşak ve kesin sözler bende daha iyi iz bırakır. "Ben senin yaşında iken..." diye başlayan söylevleri hep kulak ardına atarım.

Küçük yanılgılarımı büyük suçmuş gibi başıma kakmayın. Bana yanılma payı bırakın. Beni, korkutup sindirerek, suçluluk duygusu aşılayarak uslandırmaya çalışmayın. Yaramazlıklarım için beni kötü çocukmuşum gibi yargılamayın. Yanlış davranışım üzerinde durup düzeltin. Ceza vermeden önce beni dinleyin. Suçumu aşmadığı sürece cezama katlanabilirim.

Beni dinleyin. Öğrenmeye en yatkın olduğum anlar, soru sorduğum anlardır. Açıklamalarınız kısa ve özlü olsun. Beni yeteneklerimin üstünde işlere zorlamayın. Ama başarabileceğim işleri yapmamı bekleyin. Bana güvendiğinizi belli edin. Beni destekleyin; hiç değilse çabamı övün. Beni başkalarıyla karşılaştırmayın; umutsuzluğa kapılırım.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Benden yaşımın üstünde olgunluk beklemeyin. Bütün kuralları birden öğretmeye kalkmayın; bana süre tanıyın. Yüzde yüz dürüst davranmadığımı görünce ürkmeyin. Beni köşeye sıkıştırmayın; yalana sığınmak zorunda kalırım. Sizi çok bunaltsam bile soğukkanlılığınızı yitirmeyin. Kızgınlığınızı haklı görebilirim, ama beni aşağılamayın. Hele başkalarının yanında onurumu kırmayın. Unutmayın ki ben de sizi yabancıların önünde güç durumlara düşürebilirim.

Bana haksızlık ettiğinizi anlayınca açıklamaktan çekinmeyin. Özür dileyişiniz size olan sevgimi azaltmaz; tersine, beni size daha çok yaklaştırır. Aslında ben sizleri olduğunuzdan daha iyi görüyorum. Bana kendinizi yanılmaz ve erişilmez göstermeye çabalamayın. Yanıldığınızı görünce üzüntüm büyük olur.

Biliyorum, ara sıra sizi üzüyor, belki de düş kırıklığına uğratıyorum. Bana verdikleriniz yanında benden istediklerinizin çok olmadığını da biliyorum. Yukarıda sıraladığım istekler size çok geldiyse bir çoğundan vazgeçebilirim; yeter ki beni ben olarak seveceğinize olan inancım sarsılmasın.

Benden "Örnek çocuk" olmamı istemezseniz, ben de sizden kusursuz ana-baba olmanızı beklemem. Sevecen ve anlayışlı olmanız bana yeter.

Sizin çocuğunuz olarak doğmak elimde değildi. Ama seçme hakkım olsaydı, sizden başka kimsenin çocuğu olmak istemezdim.

Sevgiler,

Çocuğunuz.

Kaynak: Yörükoğlu, Atalay, Prof. Dr. (1982) . Çocuk ruh sağlığı: çocuğun kişilik gelişimi, yetiştirilmesi ve ruhsal sorunları. Ankara: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.
Türkçe karakterlerle okuma sorununuz varsa, "Pulsuz-Dilekce.txt" isimli dosyayı deneyin.
Dizeler-Ana Sayfa - Dr. SSS- Ana Sayfa

http://yunus.hacettepe.edu.tr/~sadi/dizeler/pulsuz-dilekce.html

Nuri Erbaz

Bugün 20 Kasım "Dünya Çocuk Hakları Günü"
Tüm çocuklarımızın Dünya Çocuk Hakları Günü kutlu olsun.

Çocuk Haklarına Dair Sözleşme, tarihte en geniş kabul gören insan hakları belgesidir. 20 Kasım 1989 tarihinde onaylanan bu sözleşme sayesinde artık çocukların hakları yasalarca da tanınıyor. 20 Kasım günü tüm dünyada Çocuk Hakları Günü olarak kutlanmaktadır. Türkiye, Çocuk Haklarına Dair Sözleşme'yi 1990 yılında imzalamıştır Çocuk Haklarına Dair Sözleşme, on sekiz yaşın altında olanları çocuk olarak

tanımlayarak başlamaktadır. Sözleşmede ele alınan başlıca konular şunlardır:

Ana–babanın rolü ve sorumluluğu; bunun ihmal edildiği durumlarda ise devletin rolü ve sorumluluğu;
Bir isme ve vatandaşlığa sahip olma ve bunu koruma hakkı;
Yaşama ve gelişme hakkı;
Sağlık hizmetlerine erişim hakkı;
Eğitime erişim hakkı;
İnsana yakışır bir yaşam standardına erişim hakkı;
Eğlence, dinlenme ve kültürel etkinlikler için zamana sahip olma hakkı;
İstismar ve ihmalden korunma hakkı;
Uyuşturucu bağımlılığından korunma hakkı;
Ekonomik sömürüden korunma hakkı;
İfade özgürlüğü hakkı;
Düşünce özgürlüğü hakkı;
Dernek kurma özgürlükleri hakkı;
Çocukların kendileriyle ilgili konularda görüşlerini dile getirme hakkı;
Özel gereksinimleri olan çocukların hakları:
Özürlü çocukların hakları

Fatih Lütfü Aydın

Da Da Da.

Da Da Da.

Kitap okuyamıyorsak da,
Özet okuyalım da!
Okuyalım da,
Kalmayalım karanlıklarda.
Da da da.
Bocalamayalım boş yaşamlarda.

Dadacılık sanata karşı olan bir akım.
Dadacı olup da maneviyattan uzak kalmayalım.
Hep geçici maddiyat ve şatafat.
Kime kalmış hep saltanat.

14.06.2018
Saygılar ve sevgiler.
F.L.A.

https://www.arthipo.com/…/dadaizm-sanat-akimi-dadacilik.html
https://kitap.yazarokur.com/bir-cokusun-oykusu

Fatih Lütfü Aydın

Demokratik Cumhuriyet

Cumhuriyet çoğulculuk rejimi.
Çoğunluğun oyu belirler yönetimi.
Bu çoğunluk özgürse demokratiktir cumhuriyet.
Gizli oy, adil açık tasnifle oy veren,
Bağımsızsa ekonomikmen ve ahlâken.
O zaman söz edilebilir, demokratik cumhuriyetten.

Totaliter, bürokratik, sosyalist ya da
Teolojik olur cumhuriyetler.
Şöyle düşünüyorsa kişiler,

"Sandıktan yenik çıkarsa,
Ağam, şeyhim beni keser,
Rafta iken sosyal yasa.
Çoluk çocuk neyler, ne yer.

Ağam, şeyhim, parti başkanım, Amerika ne der.
Hepsi çıkarımı zedeler, parayı keser."

İç ve dış büyük sermaye,
Hep para kazanmak gaye.
Borçlar sürdükçe bu sermaye.
Geçit vermez gerçek demokrasiye.

Bir gün borçlar bitse bile.
Yine satın alır bazılarını,
Silahla, parayla, hileyle,
Biçer insanları, içer kanlarını.

Zayıf, çaresiz etten,
Sıyrılmış bir ermiş,
Allah'ın da izniyle,
Onlara neler edermiş.

Mışla, mişle olmaz elbet.
Ey zalime boyun eydiren et.
Özgürce senden sıyrılınca, kurulur.
DEMOKRATİK CUMHURİYET.

Saygılar ve Sevgiler.
13.10.2007

Not: Çoğulculuk toplumda ki her görüşe, azınlıklara saygı duyup hizmet etmek ve onları zorla değiştirmeye kalkmamaktır. Görüş sahibi ve azınlıkların da haksızlık içerecek şekilde görüşlerini eyleme dökmemeleridir.
Çoğunluk sahibi olmak yani toplumun yarısından fazla kişinin oyunu almak farklı görüş sahiplerine ve azınlıklara haksızlık etme hakkını vermez.
Haksızlık insanın kendisine yapılmasını istemediği her şeydir.
11.01.2013

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Diyalektik.

And olsun teke ve çifte.*
Tek simgedir, Hz. Allah'a.
Çift de simgedir masivaya.
Allah'dan başka her şey demek olan masiva,
Çift yaratılmıştır, zıtlık barındırır daima.

And olsun teke ve çifte.
Negativiteden kaçıp,
Sarılmazsan pozitiviteye,
Yersin deni hayattan *1 çifte.

Saygılar ve Sevgiler.
18.03.2013

* Fecr, 3
Yaşar Nuri Öztürk: Çifte ve teke,

Veş şef'ı vel vetr(vetri) .

1. ve eş şef'ı: ve çift olan
2. ve el vetri: ve tek olan

*1 Hayatın negativite içeren, rezilce yaşanan kısmı.

DİYALEKTİK

Uydurma dini gerçek din zannedip, Allah'ı inkâr etmek (olmadığını iddia etmek) yerine, yadsınamaz (inkâr edilemez, varlığı yok sayılamaz olan) olumsuzlukların yarattığı iğrenç duyguları yok etmek amacıyla nefsimizi terbiye edebilsek.

Peygamberimiz ve ashabı (yoldaşları, dava arkadaşları) bir gün kıtal (katletme) denen kanlı bir savaştan zaferle dönerlerken, Peygamberimiz esas savaş şimdi başlıyor deyince yanındakiler bundan esaslı savaş mı olur diye sormuş. O da o esas savaş nefis savaşıdır demiş.

Alah'ı yok diyerek öldürmek kolay. Nefsi azdırmanın yarattığı acı, iğrenç duyguları da yok diyerek öldürebilir miyiz?

Keşke zihinlerde ve gönüllerde Allah'ı öldürmek yerine Allah'ın yaratılış gerçeği olan Diyalektiğin (iyi güzel, kötü çirkin gibi zıtlıkların) oluşturduğu olumsuzlukların etkilerini öldürebilsek.

Bir an için bir yaratıcının olmadığını ve bilimin Diyalektiği bulmadığını varsaysak, en cahilimiz bile tüm kötülüklerin iğrenç, pis bir şey olduğunu ve tüm güzelliklerin hoş, yaşamaya doyulmayan şeyler olduğunu bilir.

Sigara içtiğimizde iğrenç bir öksürük ve nefes darlığı duygusunu yaşarız. Birine haksızlık ettiğimizde de kötü bir azap olan vijdan azabı duygusunu yaşarız. İçki içilen akşamın sabahında iğrenç bir baş ağrısı ve çok yiyip şişmanlama sonucu yaşanan ağrılar öldü demeyle öldürülemeyecek iğrenç ve acı duygulardır.

Allah Beka (kalıcılık, yok olmama, ezelden ebede hep var olma) ,Hayy (ölümsüz olma

diri olma) sıfatlarıyla ölümsüz ve kalıcı varlıktır.

Allah'ın üstün özellikleri İhlas Suresi'nde ve Bakara 255. Ayette (Ayet-el Kürsi'de) sıralanmıştır.

Zihinlerimizde ve gönüllerimizde Allah'ı öldürebiliriz ama olumsuzlukların yarattığı acı duyguları öldüremeyiz. Onları öldürebilmek için tüm olumsuzluklardan arınmak yani nefsimizi terbiye etmek zorundayız.

Ne Allah'ı öldürebiliriz ne de bu olumsuzlukları öldürme gerçeğini.

Olumsuzluklarla imtihan edileceğimizi anlatan ayetler göstermektedir ki bazı olumsuzlukları yaşamak insan için kaçınılmazdır.

Bunun bilincinde olan insan mademki arınmadıkça bu acı duyguları hep yaşayacağım o zaman geçici bir arınma sıkıntısıyla arınıp hep sıkıntı yaşamaktan kurtulurum diyerek olumsuzluklarla mücadele etmeli.

Bu mücadele insanın bunaldığı sırada acısı hafifleyen bazen artan değişimler gösterir. Çölde tam ölecekken karşısına bir vahanın çıkması ya da teknenin devrildiği sırada meyveleri ve gölü olan bir adaya çıkması gibi.

Sıkıntıyı veren Allah dermanı da veriyor. 10.10.2012

Fatih Lütfü

AYDIN

TEVBE-126

Görmüyorlar mı ki, her yıl bir veya iki kez imtihan ediliyorlar. Hâlâ ne tövbeye yelteniyorlar ne de öğüt alıyorlar.

BAKARA-155

Yemin olsun ki sizi korku, açlık; mallardan-canlardan-meyvalardan eksiltme türünden bir şeyle mutlaka imtihan edeceğiz. Sabredenlere müjdele.

NAHL-112

Allah, şu ülkeyi / medeniyeti de örnek vermiştir: Güvenli, mutlu, huzurlu idi; rızkı her yandan bol bol gelirdi. Sonra onlar Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler de Allah kendilerine, sanayi olarak ürettikleri şeyler yüzünden açlık ve korku elbisesini/birlikteliğini/karmaşasını tattırdı.

ÂLİ İMRÂN-186

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Yemin olsun ki, mallarınızda da canlarınızda da imtihan edileceksiniz. Ve yemin olsun ki, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden de şirke batanlardan da incitici çok şey dinleyeceksiniz. Sabreder, takvaya sarılırsanız işte bu, iş ve oluşların en zorlularındandır.

ENBİYÂ-35

Her canlı, ölümü tadacaktır. Biz bir imtihan olarak sizi şer ile de hayır ile de deniyoruz. Sonunda bize döndürüleceksiniz.

http://fatihltfaydin.tr.gg/-Deni-Hayat-Maruf.htm
Bağlantıya ulaşmak için bağlantı Google'a yapıştırılmalı.

Hz. Allah'a Din Öğretmeye Kalkmak

Hz.Allah Diyalektik üzerine bir din kurmuş. Buna itiraz Hz.Allah'a din öğretmeye kalkmak olur. Olumlulukla olumsuzluğun çatışması demek olan diyalektiğin kötülük yanı niye var şeklinde bir itiraz Hz.Allah'a din öğretmeye kalkmak olur. Bunun yanında kötülükle haksızlık etmeden sonuna kadar çarpışmalıyız. Bu çarpışmayı özellikle kendi içimizdeki kara köpeğe karşı da yapmalıyız. Onu (kara köpeği yani nefs-i emmareyi = nefsin kötülüğü emretme özelliğini) sürekli aç bırakmalıyız. Bunun içinde nefs-i emmarenin her kötülük eylemi (kara köpeğin yemek istemesi) arzusuna karşı direnmeliyiz. Ayrıca insanların eğitilmesi ve aileden başlayarak sevgiyle, saygıyla büyümesi için gereken neyse onu yapmamak, kader değildir. F.L.A.

http://www.hurriyet.com.tr/allaha-din-mi-ogretiyorsunuz...

İnsan iki ruhludur içinde bir iyi köpek birde kötü köpek kavga eder. Hangisini daha çok beslersen o kazanır.
Alıntı... https://insanveevren.wordpress.com/.../kizilderili.../
https://www.antoloji.com/nefs-i-emmare-7-siiri/
https://www.antoloji.com/nefsin-asamalari-siiri/
https://www.antoloji.com/2-temmuz-yurekler-buz-siiri/
https://www.antoloji.com/o-hep-bir-is-ve-olustadir-siiri/

Not: Kısa yollara ulaşmak için seçip sağ tıklayarak, adrese gitmelisiniz.

DİYALEKTİK, KARMA ve YENİDEN DOĞUŞ (REENKARNASYON)

Ateizim; Yaratan'ı da adil olmadıkları için bütün dinleri de reddeden bir görüş.

Deizim ise evrenin mükemmelliğine (tamlığına, eksiksizliğine) bakarak, bir yaratanın varlığını kabul eden ama adil olmadıkları için bütün dinleri reddeden bir görüş.

Bence deistler mantıklarını kullandıkları için ateistlerden bir adım öndeler. Elbette ki ateistlerin de mantığı var ama demek ki kullanmıyorlar.

Not: Mantık; doğru ve tutarlı (bir birini tutan, destekleyen; birbiriyle zıtlık oluşturmayan) düşüncedir.

Şimdi ister deist ister ateist ve isterse Allah'a ve O'nun dinine inanan kişiler olsun herkes, diyalektiğin varlığını kabul eder.
Bu durumda:"Evet Diyalektik (zıtlıkların Çatışması Kuramı) ya da Ying-Yang Dengesi* (Negativite – Pozitivite Dengesi) var yaşıyoruz ama günahsız küçücük çocuklar o kötülükleri, işkenceleri neden görüyor? Allah bu kötülüklere neden izin veriyor? " şeklinde sorular sorulabilir, normal olarak.
Bu soruya Karma yani yansıma yasasıyla yanıt verilebilir.

Karma: Yansıma yasası, yani kişinin evrene yolladığı eylemin evrende dönüp dolaşıp kendine yansımasıdır. Evrene yollanan eylem olumlu ise kişiye olumlu yansır, olumsuz ise kişiye olumsuz yansır. Bu durum dilimizde:"Bu dünya etme bulma dünyası" atasözü ile anlatılır.
Geniş bilgi için…
http://www.delinetciler.org/felsefi-konular/64833-karma-felsefesi-nedir.html

O zaman da:"Peki o küçücük çocuklar, ne zaman evrene olumsuz olan işkence eylemini yolladılar da karşılık olarak yaptıkları kötülüğü yaşadılar yani işkence gördüler? Şeklinde bir soru sorulabilir, normal olarak.

Bu soruya da Reenkarnasyonla (dünyaya yeniden gelişle) yanıt verilebilir. Yani bu küçük çocuklar daha önceki yaşamlarında benzer kötülüğü ettikleri için bu yaşamlarında bu kötülüğü gördüler, denebilir.
Dünyaya yeniden geliş var mıdır?
Yanıt ……
https://www.antoloji.com/reenkarnasyon-14-siiri/? siralama=p
F.L.A.

*YİNG YANG VE KURAMI

Asya Kıtası'nın geniş bir kesimini içine alan coğrafyada binlerce yıldır hüküm süren; doğayı ve evren'i gözlemleyip, bunların temelini oluşturan yasaları açıklayan bir kuramdır. Temelinde, doğa ve evrendeki her şeyin karşıtlık ilişkileri içinde yürüdüğünü tespit eder. Üreme, gelişme ve dönüşüm; karşıtların sürekli çekişip itişen devingenliği ile gerçekleşir. Hiç bir şey durağan, kalıcı ve mutlak olamaz. Yin ve Yang, herhangi bir nesnenin adı olmaktan çok, karşıtlık ilişkilerini açıklayan bir kavramdır. Genelde kadın ve erkek veya iyi ve kötü demektir. Yin ve Yang'ın, Gizemcilik`le (mistisizm) , dini inançlarla hiçbir ilişkisi yoktur. Temeli uzak doğudaki birçok kültürün ortak yaşam birikimine ve I ching (tr. Hareketin kitabı) adı verilen ve bilinen yazılı en eski felsefi yazıya dayanır. Kitap, enerjilerin birbirine dönüşüm ilkelerinden, ayrıntılı biçimde söz eder. Akupunktur (iğneli uyarım) , Feng Shui (rüzgar ve su) , Karete, Yoga, Refleksoloji ve benzer nice uygulama alanı Yin ve Yang`a dayanır. Ayrıca, eski strateji kitabı Savaş Sanatı'nın (Sun Tzu) temelini Yin ve Yang ilkeleri oluşturur.. Her şey hiçlikle başlar ve önce birlik doğar. Birlik ikircilliği doğurur. Bu Yin ve Yang'dır. İkircillik her şeyi doğurur.
Yin ve Yang'ın Başlıca İlkeleri
Yin Yang
Dişil Eril
Su Ateş
Soğuk Sıcak
Durgun Devingen

Büzülme Genleşme
Kronik Akut
Eksiklik Taşkınlık
Ay Güneş
Gece Gündüz

HER ŞEY KUTUPLUDUR VE KARŞITTIR
Her şeyin birbirinden ayrılamaz iki karşıt kutbu vardır. "Yin" kutbu ve "Yang" kutbu. Nerede ki yin ve yang kutuplaşması olur, orada hareket doğar. "Bir" durumundan "İkircillik" durumu doğmuştur. Böylece; doğurma süreci tetiklenir ve sürer gider.

KUTUPLAR CUZİ ORANDA DA OLSA KARŞITINI KENDİ İÇİNDE BULUNDURUR
Gecenin içinde aydınlık ve sıcağın; gündüzün içinde de soğuk ve gölge bölgelerin bulunması; dişi görünümün içinde erkek, erkek görünümün içinde dişi olması; her sorunun, çözümü; sevginin, nefreti; eylemsizliğin, eylemi; savunmanın, saldırıyı barındırması gibi. Tai-chi veya yin-yang işaretinin içindeki küçük karşıt renkli daireler bu özelliği anlatır.

BAĞIMLILIK İLİŞKİSİ
Oluşumlar, karşıtı olmadan açıklanamazlar. Karşıtların biri, diğerinden bağımsız olamaz. Gündüz olmadan, gece; gece olmadan, gündüz açıklanamaz. Gece olmadığı sürece, gündüz de yoktur. Kutuplar birbirinden bağımsız ele alınamazlar. Bu durumda beden ve psikoloji ayrı ayrı incelenemez. Organların kendisi yin, işlevi ise yangdır. Böbrek, organ haliyle yindir. Böbrekten kaynaklanan bir rahatsızlık, korkularımızı harekete geçirir, soğuk ve değişken yapıdadır. Korkuların bedende dışa çıkan mizacı, yang özelliği taşır ve bu tür mizaçlar günümüzde psikoloji altında incelenir. Bütün ve parçanın bir aradalığı gereği, Doğu Tıbbı, bedeni ve mizacı ayrı ayrı ele almanın gereksizliğine varır.

DÖNÜŞEBİLİRLİK
Karşıtlar, birbirine dönüşebilen yapıdadır. Dönüşüm aşamalarla, kendi sürecine bağlı olarak gerçekleşir. Her sürecin bir haddi vardır. Dönüşüm, uyum içinde veya uyumsuz gerçekleşebilir. Uyum, yin ve yang'in göreceli olarak kararlı seviyelerde olmasıdır. Uyumsuzluk ise yin ve yang'in göreceli kararlılık durumundan uzaklaşmasıdır. Denge hiçbir zaman gerçekleşmez. Kararlılık arayışı hep vardır ve devinim süreklidir. Akupunkturda sağlıklı beden, yin ve yang'in uyum hali; hastalık ise uyumsuz olması halidir. Gündüzden (yang) , geceye (yin) : geceden, gündüze geçiş akşam ve sabah ara aşamalarıyla uyumlu geçişe; ani fırtınaların kopması, deprem, ani beliren hastalıklar, patlamalar vb. gibi durumlar, uyumsuzlukla gerçekleşen geçişe örnek verilebilir. Veya soluk ilişkisi; hava içeri çekilir, kullanılır ve atıkların bir kısmı soluk vermeyle geri dışarı atılır ve tekrar soluk alma zorunluluğu doğar. Bizi buna zorlayan, canlının sürekli bir döngü içinde hep kendini yenileyen, geliştiren koca bir sistem olmasıdır.

ÜRETEN-TÜKETEN VEYA DESTEKLEYEN - DENETLEYEN İLİŞKİSİ
Yanan bir muma bakalım. Yanmakta olan ip ve parafin, alevi besler. Alevin ısısı ise bu ikiliyi tüketir. Sonunda fitil veya mum bittiğinde, alev de tükenecektir. Mum, fitil ve alev ışık ve ısı olarak ortamın enerjisine geçiş yapar.

KARŞITLAR KENDİ İÇERLERİNDE ALT KARŞITLAR BARINDIRIRLAR
Her Yin ve her Yang tekrar tekrar, kendi alt Yin ve Yang'larına bölünebilirler. Örneğin sıcaklığı ele alalım. Sıcaklık olgusu, sıcak (yang) ve soğuk (yin) olarak ayrılabilir. Aynı biçimde sıcak; tekrar, çok sıcak (yang) ve az sıcak (yin) olarak bölünür ve böyle devam eder. Son derece basit bir yapı, son derece karmaşık yapının ayrılmaz

parçasıdır. Bütün ve onun parçaları, birbirinden bağımsız olarak ayrı ayrı açıklanamaz. Basit yapıyla, karmaşık yapı; Yin ve Yang'ın temel ilkelerine sürekli uyar

Fatih Lütfü Aydın

Dua

İsteği dile getirmektir dua.
İsteği yollamaktır, Hz. Allah'a.
Harcamadıktça bir çaba,
Kabul olmaz hiç bir dua.

Kuru kuruya edilmez dua.
Tövbe ve Salih Amel ister yanında.

Hz. Allah'ın bize yolladığı sözlerle,
Dualar edip de,
Kanmayalım dua ticaretine.
O sözleri hayata geçirip de,
Ulaşalım Hakk ermişliğine.

Şiir yazmak değil, asıl amacım.
Şiir aracılığıyla bilgi paylaşmaktayım.

04.03.2015
Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın.

http://fatihltfaydin.tr.gg/Dua-ve-Gunahlarin-Silinmesi.htm

FatihLtfAydin

Furkan, 77

Yaşar Nuri Öztürk :De ki: "Duanız/davetiniz yoksa, Rabbim sizi ne yapsın? Yalanladınız; bu yüzden azap kaçınılmaz olacaktır."
Not: Mantıklı olarak düşündüğümüzde, anlarız ki bu ayette duayı Hz.Allah'ımız bizden beklemektedir. Bence duayı içten geldiğince yapmalı ve güzel, yararlı dua ayetlerini de okuyup hayata geçirmeliyiz. Yani çaba ile desteklenmeyen dua bence emek vermeden, ter dökmeden bir şey istemektir. Bu da biz insanlara yakışmaz.
O zaman duanız da bana da yer verin, dualarınızı eksik etmeyin sözlerine pek katılmıyorum. Yukarıda ki ayete göre Hz.Allah'ımız isteğimizi bizden dinlemek istiyor.

Örnek: Bir çocuk susuyor ve onun adına annesi, çocuğun babasından bir şey istiyorsa bu babaya boş gelebilir. Çocuk peltek diliyle baba deyip de bir şey istediğinde ise baba bayağı bir keyiflenir, hele ki çocuk bu isteği için üzerine düşeni de yapıyorsa, değmeyin o babanın keyfine. F.L.A.

Kurandaki Tüm Dualar

Alıntı adresi... http://dualarimiz.blogcu.com/kurandaki-tum-dualar/4799221

KURANDAKİ TÜM DUA AYETLERİ

· Ey Rabbimiz! Yalnız Sana ibadet ederiz ve yalnız Senden yardım dileriz. Bizi dosdoğru yola ilet, Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna; gazaba uğrayanların ve sapıkların yoluna değil. (Fatiha–5.6.7)
·

Ey Rabbimiz! Kabul buyur bizden, daima işiten, daima bilen sensin ancak sen. Ey Rabbimiz! Bizi sana boyun eğenlerden kıl, neslimizden de sana itaat eden bir ümmet çıkar, bize ibadet usullerimizi göster, tövbemizi kabul et; zira tövbeleri çokça kabul eden, çok merhametli olan ancak sensin. (Bakara–127,128)

· Ey Rabbimiz, bize dünyada iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru! (Bakara–201)

· Ey bizleri yetiştiren Rabbimiz! Üzerlerimize sabır dök ve ayaklarımıza sebat ver ve bizi kâfirler kavmine karşı muzaffer buyur. (Bakara–250)

· Eğer unutacak veya yanılacak olursak bizi sorumlu tutma. Rabbimiz Bizden öncekilere yüklediğin gibi, bize de ağır yük yükleme. Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmeyeceği şeyi taşıtma, bizi affet, bizi bağışla, bize acı. Sen Mevla'mızsın, kâfirlere karşı bize yardım et.(Bakara–286)

· Ey Rabbimiz, bizleri doğru yoluna erdirdikten sonra kalplerimizi eğriltme ve bize katından bir rahmet ihsan et. Şüphesiz, çok bağış yapan yalnız sensin. (Ali-İmran–8,9)

· Rabbimiz! Şüphesiz biz iman ettik, artık bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından koru! (Ali-İmran–16)

· Ey Rabbimiz, indirmiş olduğun mesaja inandık, Peygambere uyduk, bizleri bu mesajın canlı şahitleri arasına yaz.(Ali-İmran–53)

· Ey Rabbimiz! Günahlarımızı ve işlerimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla, savaş alanlarında ayaklarımızı iyi dire ve kâfirlere karşı bizlere zafer ver! (Ali-İmran–147)

· Ey Rabbimiz! Biz, 'Rabbinize iman ediniz' diye imana çağıran bir nida edici işittik, hemen iman ettik, ey Rabbimiz! Artık günahlarımızı bize mağfiret buyur ve bizim kusurlarımızı bizden ört ve bizleri sâlih kullar ile beraber öldür. Rabbimiz! Peygamberlerinle vaat ettiklerini bize ver, kıyamet günü bizi rezil etme. Sen şüphesiz sözünden caymazsın.(Ali-İmran–193,194)

· Ey Rabbimiz, biz kendimize zulmettik, eğer bizi bağışlamaz, bize acımazsan kesinlikle hüsrana uğrayanlardan oluruz. (Araf–23)

· Ey Rabbimiz! Bizi zalimler topluluğu ile beraber bulundurma! (Araf–47)
· Rabbimiz; üzerimize sabır yağdır ve bizi Müslümanlar olarak öldür. (Araf–126)

· Ey Rabbimiz! Zalim bir millet ile bizi sınama, rahmetinle bizi kâfirlerden kurtar. (Yunus–85)

· Rabbim! Beni ve çocuklarımı namaz kılanlardan eyle. Rabbimiz! Duamı kabul buyur. Ey Rabbimiz! Herkesin hesaba çekileceği günde bizi, ana - babamızı ve müminleri bağışla! (İbrahim–40,41)

· Rabbimiz! Katından bize rahmet ver ve işimizde doğruyu göster, bizi başarılı kıl! Kehf–10)

· Rabbimiz, iman ettik, sen artık bizi bağışla ve bize merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın! (Mü'minün–109)

· Rabb'im bana iyilerden olacak bir çocuk ver. (Saffat–100)

· Rabbimiz, bizden cehennem azabını uzaklaştır. Doğrusu cehennem in azabı sürekli ve acıdır. Furkan–65)

· Rabbimiz! Bize eşlerimizden ve çocuklarımızdan gözümüzün aydınlığı olacak insanlar ihsan et ve bizi, Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder yap! (Furkan–74)

· Rabbimiz, bizi ve bizden önce inanan kardeşlerimizi bağışla, kalplerimizde inananlara karşı bir kin bırakma! Rabbimiz! Sen çok şefkatli, çok merhametlisin! (Haşr–10)

· Ey Rabbimiz, biz ancak Sana güvendik, Sana gönül verdik ve bütün gidiş Sanadır. Rabbimiz! Bizi, inkâr edenlerle imtihan etme; bizi bağışla, doğrusu sen, güçlü olan, Hâkim olansın. (Mümtehine–4,5)

· Ey Rabbimiz! Bize nurumuzu tamamla, bizim için mağfiret buyur. (Tahrim–8)
· Ya rab! Benim göğsüme genişlik ver. İşimi kolaylaştır, Dilimden düğümü çöz ki, sözümü iyi anlasınlar. (Taha 25.26.27.28)

· Rabbim! Bana tarafından hayırlı bir nesil bağışla. Şüphesiz sen duayı hakkıyla işitensin. (Ali-İmran 38)

· Benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm tüm varlıkların Rabbi olan Allah içindir. (Enam 162)

· Bizim velimiz Sensin; artık bizi bağışla, bize merhamet eyle; bağışlayanların en hayırlısı Sensin! (Araf 155)

· Gökleri ve yeri yaratan Rabbim, dünya ve ahirette benim velim Sensin! Benim ruhumu Müslüman olarak al ve beni iyiler arasına kat! (Yusuf–101)

· Ey Rabbim! (Annem babam) beni küçükten terbiye edip yetiştirdikleri gibi, sen de kendilerine merhamet et! (İsra–24)

· Ey Rabbim, bir yere girerken oraya doğru olarak girmemi ve bir yerden çıkarken oradan doğruluk ilkesine bağlı olarak çıkmamı nasip eyle. Bana kendi katından destekleyici bir güç ver! (İsra–80)

· Rabbim! Benim ilmimi artır. (Taha–114)

· Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından Sana sığınırım. Ve onların benim yanımda bulunmalarından da sana sığınırım Rabbim Ya Rabbi, beni zalimler arasında bırakma. (Müminun–97,98, 94)

· Rabbim, bağışla ve merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın. (Müminun–118)

· Rabbim! Bana hikmet ver ve beni iyiler arasına kat. (Şuara–83)
· Ey Rabbim! Bana ve ana babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut

olacağın iyi iş yapmamı gönlüme getir. Rahmetinle, beni iyi kulların arasına kat. (Neml–19)

· Ey Rabbim, beni öyle yönlendir ki, bana ve anama-babama verdiğin nimetine şükredeyim ve hoşnut olacağın iyi bir iş yapayım. Soyumdan gelenleri de benim için iyi kimseler eyle. Çünkü ben, gerçekten tevbe ile Sana yüz tuttum ve ben gerçek Müslümanlardanım. (Ahkaf–15)

· Rabbim! Beni, anamı babamı, evime inanmış olarak gireni, inanan erkek ve kadınları bağışla; zalimlerin de yalnız helâkini artır. (Nuh–28)

· Rabbim; bozgunculara karşı bana yardım et. (Ankebut–30)

Fatih Lütfü Aydın

Ehliyeti Emanet, Emniyet.

Kulak verip de İslâm’ a, hakiki dine.
Vermeli emaneti ehline.*

Gerçekten ehil kişi,
Üstlenir bir işi,
Alarak emanet.
Sağlar onunla,
Yaratılmış arasında emniyet.

Kasayı, masayı, nisayı put edinme.
İner yoksa ruhuna vijdani inme.
Edep; Eline, Diline Beline sahip olmaktır.
Gerçekten ehil kişi,
Kasayı, masayı, nisayı put edinmekten uzaktır.*1

Saygılar ve Sevgiler
02.06.2011

*NİSÂ-58

Yaşar Nuri Öztürk: Şu bir gerçek ki, Allah size emanetleri, onlara ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Allah size bu şekilde ne güzel öğüt veriyor. Allah Semî'dir, çok iyi duyar; Basîr'dir, çok iyi görür.

http://fatihltfaydin.tr.gg/Emanet-Prof-.-Dr-.-Suleyman-Ates.htm#emaneti_ehline_verme.

*1 Kasa; sembol olarak mal, mülk ve para.
Masa; sembol olarak makam ve şöhret tutkusu.
Nisa (kadınlar) : sembol olarak şehvet, tutku halini almış cinsellik.

Fatih Lütfü Aydın

Emekçi Kadınlar Günü

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü' ne,
8 Mart Dünya Kadınlar Günü denmiş.
Bilinçli olarak emekçi sözcüğü yenmiş.
Onun yerine feminist sözcüğü eklenmiş.

Kadınlara mal satmak için.
Feminist deyip poh poh lamışlar.

Eşit işe eşit ücret.
Artık sömürüye ret.
Diyen emekçi kadınları,
Öldürmüşler unutma bunları.

Bir şiddet daha var ekonomik şiddet.
8 Mart gününde oyuna gelme dikkat et.

Saygılar ve Sevgiler.
05.03.2007
Fatih Aydın.

Kadin ve Erkek Eşitliği

Aslında bunlar gündem saptırma da olsa bu konuda bir şeyler yazmak istiyorum.

Kadın olsun, erkek olsun insanlar yaratılışta ve haklarda eşittir. Sonra insanların bu eşitliği aşağıdaki 3 nedenle bozulur. Kadın ve erkek zaten insan oldukları için doğal olarak eşittirler (hayatta ki uygulamalar böyle olmasa da) .

Tüm kadınların günü kutlu olsun.Saygılar ve Sevgiler.

1. Takva. *

HUCURÂT-13

Yaşar Nuri Öztürk: Ey insanlar! Biz sizi, bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve örfler yoluyla tanışıp kaynaşasınız diye sizi milletlere, boylara ayırdık. Hiç kuşkusuz, Allah katında en seçkininiz, sakınılması gereken şeylerden en çok sakınanınızdır. Allah her şeyi bilir, her şeyden haberdardır.

2. Bilgi.

Bilenle bilmeyen bir olur mu?
ZUMER-9

Böyle birisi; gece saatlerinde secde ederek, ayakta durarak ibadet eden, ahiretten korkan, Rabbinin rahmetini uman biri gibi midir? De ki:"Hiç bilenlerle bilmeyenler eşit olur mu? Ancak gönül ve akıl sahipleri düşünüp ibret alır."

Bilgiyle böbürlenmeme.

YÛSUF-76

Bunun üzerine Yûsuf öz kardeşinin heybesinden önce, öteki kardeşlerin heybelerini aramaya başladı. Nihayet su kabını, öz kardeşinin heybesinden çıkardı. Yûsuf'a böyle bir tuzak öğretmiştik. Yoksa Yûsuf, Allah'ın dilemesi dışında, kralın dinine göre öz kardeşini alamazdı. Dilediklerimizi derece derece yükseltiriz biz. Her bilgi sahibinin üstünde bir başka bilen vardır.

3. Geçimi üstlenme.

NİSÂ-34

Yaşar Nuri Öztürk: Erkekler; kadınları gözetip kollayıcıdırlar. Şundan ki, Allah, insanların bazılarını bazılarından üstün kılmıştır ve erkekler mallarından bol bol harcamışlardır. İyi ve temiz kadınlar saygılıdırlar; Allah'ın kendilerini koruduğu gibi, gizliliği gereken şeyi korurlar. Sadakatsizlik ve iffetsizliklerinden korktuğunuz kadınlara önce öğüt verin, sonra onları yataklarında yalnız bırakın ve nihayet onları evden çıkarın/bulundukları yerden başka yere gönderin! Bunun üzerine size saygılı davranırlarsa artık onlar aleyhine başka bir yol aramayın. Allah çok yücedir, sınırsızca büyüktür.

Not: Yukarıda ki ayette erkekleri kadınlardan denmiyor, "insanların bazılarını bazılarından üstün kılmıştır" deniyor. O zaman ki koyu ataerkil toplumda geçim yükümlülüğü erkekte idi bu durum erkeğin değil geçimi üstlenenin üstün olduğunu gösterir, bence.

İşte yukarıda ki 3 nedenle eşitlik bozulur ama bu durum üstün olana zayıf olanı ezme hakkı vermez. Çalışan kadınların gebeliği ve emzirme durumu zaten pozitif ayrımcılık olarak ücretli izin şeklinde düzenlenmektedir.

Saygılar ve Sevgiler 25.11.2014

Not: Ayrımcılık aslında olumsuz (negatif) bir durumdur ama ayrımcılık ya da adam kayırma zor durumda olana yapılırsa bu olumlu (pozitif) ayrımcılık olur. Örneğin otobüste vs. de 2 kadından hamile olana yer verildiğinde bu adam kayırma olur ve olumsuz bir durumdur. Kadının zor durumda (hamile) olması ayrımcılığı olumluya çevirir.

*TAKVA (İTTİKÂ)

Bir şeyi korumak, zarar verecek şeylerden sakınmak, bir şeyi başka bir şeyle tehlikelere karşı korumaya almak anlamındaki "vikâye" kökünden gelen ittikâ; sözlükte; kuvvetli bir himayeye girerek korunmak, sakınmak, kendini muhafaza altına almak, bunun gereği olarak korkmak ve çekinmek demektir. İttikânın isim şekline takva denir. Din ıstılahında ittika ve takva; imân edip emir ve yasaklarına uyarak, Allah'a karşı gelmekten sakınmak, dünya veya âhirette insana zarar verecek, ilâhî azaba sebep olabilecek inanç söz, fiil ve davranışlardan ve her türlü günahtan sakınmak anlamına gelir. Takva sahibine muttaki denir. (bk. Muttaki) Kur'ân, baştan sona kadar takva-ittikâ kavramı ile örülmüş, çeşitli formlarda 250 defa kullanılmıştır. 54 defa (ittekullah'a) şeklinde Allah'a karşı gelmekten sakınılması emredilmiştir. Peygamberler de ümmetlerine hep takvayı tavsiye etmişlerdir (Âl-i İmrân, 3/138) . Kur'ân'da ittikâ kavramı; îmân (Şu'arâ, 26/11) , tevbe (Mâide, 5/65) , itâat (Nahl, 16/52) , ma'siyetleri terk etmek (Bakara, 2/189) , korkmak (haşyet) (Hac, 22/1) , ibâdet etmek (Nahl, 16/2) ve ihlas (Tevbe, 9/108. Hac, 22/37) anlamlarında kullanılmıştır. Takvanın üç mertebesi vardır; 1- Şirk, küfür ve nifaktan korunarak îmana sarılmak. (Fetih, 48/26) Kelime-i tevhid, (Lâilâhe illallah=Allah'tan başka ilâh yoktur cümlesi) kelime-i takvadır (Tirmizî, Tefsîr, 48) . 2- Büyük günahları işlemekten, küçük günahlarda ısrar etmekten kendini alıkoymak ve dini görevleri, farzları yerine getirmek (A'râf, 7/96) . 3- Kalbi, Hak'tan meşgul edecek her şeyden temizleyip bütün varlığı ile Allah'a yönelmektir (Âl-i İmrân, 3/102) . İttikâ ve takva kavramının kapsamına îmân, ihsân, ihlas, ibâdet, itâat, sâlih amel, birr ve adalet gibi övme ifade eden bütün kavramlar girmektedir. Yani takva kavramı, bu kavramların ifade ettiği bütün anlamları içermektedir. Takva-ittikâ kavram adalet ve zulmün zıddıdır (Mâide, 5/2, 8; Bakara, 2/189, 237) . "Takva, azıkların en hayırlısıdır." (Bakara, 2/197) . (İ.K.)

https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VHTPhCOsWNY

MÜSTEZAF
Bu dosyadaki tüm Kur’an Türkçe anlamları, Prof.Dr. Yaşar Nuri Öztürk’e aittir. F.L.A. 08.03.2017

1. Sınıf Ezilenler (Güçlü oldukları halde zalimlere haksız çıkar elde etme amacıyla boyun eğenler.) .

İnnellezîne teveffâhumul melâiketu zâlimî enfusihim kâlû fîme kuntum. Kâlû kunnâ mustad’afîne fîl ard(ardı) . Kâlû e lem tekun ardullâhi vâsiaten fe tuhâcirû fîhâ. Fe ulâike me’vâhum cehennem(cehennemu) ve sâet masîrâ(masîran) .

1. inne ellezîne : muhakkak ki onlar
2. teveffâ-hum : onları vefat ettirir, öldürür
3. el melâiketu : melekler
4. zâlimî : zulmedenler
5. enfusi-him : onların nefsleri, kendileri, kendi nefsleri
6. kâlû : dediler
7. fîme : nerede, ne işte
8. kuntum : siz oldunuz, idiniz
9. kâlû : dediler
10. kunnâ : biz olduk, biz idik,
11. mustad'afîne : aciz, çaresiz, zayıf olanlar
12. fî el ardı : arzda, yeryüzünde
13. kâlû : dediler
14. e :... mı?
15. lem tekun : olmadı, değil
16. ardu : arz, yeryüzü
17. allâhi : Allah
18. vâsiaten : geniş
19. fe : o halde, öyleyse
20. tuhâcirû : hicret edersiniz
21. fî-hâ : orada (oraya)
22. fe : işte
23. ulâike : işte onlar
24. me'vâ-hum : onların varacakları, gidecekleri yer
25. cehennemu : cehennem
26. ve sâet : ve ne kötü, fena
27. masîran : gidilen yer, varış yeri

Nisa, 97. Melekler, öz benliklerine zulmetmiş olanların canlarını alırken, onlara şöyle dediler: "Neredeydiniz siz? " Cevap verdiler: "Yeryüzünde ezilip horlananlardandık biz." Melekler dediler ki: "Allah'ın yeryüzü geniş değil miydi ki orada bir yerden bir yere göçesiniz? " İşte böylelerinin varacağı yer cehennemdir. Ne kötü dönüş yeridir o!

Sebe

31. Küfre sapanlar dedi ki: "Biz, bu Kur'an'a da bundan öncekine de asla inanmayacağız! " Ah, bir görsen o zalimleri Rableri huzurunda, tutuklanmış halde! Bir kısmı da bir kısmına söz atar durur. Basit görülüp horlananları, büyüklük taslayanlara şöyle derler: "Siz olmasaydınız, vallahi biz inanacaktık! "

32. Büyüklük taslayanları ise basit görülüp horlananlara şöyle derler: "Hidayet size geldikten sonra, sizi ondan biz mi geri çevirdik? Hayır, siz kendiniz günahkârlardınız! "

33. Bu kez, basit görülüp horlananlar büyüklük taslayanlara şöyle derler: "Hayır, öyle değil! " İşiniz gece gündüz düzenbazlıktı. Siz bize Allah'a nankörlük etmemizi, O'na eşler, ortaklar tutmamızı emrediyordunuz." Nihayet, azabı gördüklerinde, pişmanlığı

içlerine gömerler. Biz ise inkârcıların boyunlarına bukağıları vurmuşuzdur. Yapıp ettiklerinden başka, neyin karşılığını görüyorlar ki! ...

2. Sınıf Ezilenler (Allah'a inandıkları için zulüm görüp, ezilenler.) .

Enfal, 26. Düşünün ki, siz bir zamanlar yeryüzünde ezilip horlanan bir azınlıktınız. İnsanların sizi çarpıvereceğinden korkuyordunuz. Bu haldeyken Allah sizi barındırdı, yardımıyla sizi destekledi ve şükredersiniz ümidiyle sizi tertemiz nimetlerle rızıklandırdı.

A'raf, 137. Ezilip itilmekte olan topluluğu da içine bereketler doldurduğumuz toprağın doğularına ve batılarına mirasçı kıldık. Rabbinin, İsrailoğullarına verdiği güzel söz, sabretmeleri yüzünden hedefine vardı. Firavun ve toplumunun sanayi olarak meydana getirdiklerini de dikip yükselttikleri sarayları da yere geçirdik.

3. Sınıf Ezilenler (Gerçekten güçsüz ve çaresiz olanlar.) .

Nisa, 98. Kadınlardan, erkeklerden, yavrulardan hiçbiri beceri gösteremeyen, hiçbir yol bulamayanların durumu farklıdır.

MÜSTEZ'AF
Sözlükte "zayıf düşürülmüş, zayıf bırakılmış, ezilmiş, zayıf görülenler" anlamına gelen müstez'af, dini bir kavram olarak, zalimler tarafından zayıf düşürülmüş, ezilmiş, güçsüz görülen demektir. Buna göre inançları sebebiyle kâfirler ve zalimler tarafından ezilen, horlanan, zor ve baskı kullanılmak suretiyle hakları ellerinden alınan, bütün bunlara karşı ellerinden bir şey gelmeyen kişi ve topluluklar müstez'aftırlar. Baskı ve zulümlere karşı koyma gücü bulunduğu halde, ezilmeye rıza gösterenler müstez'af değillerdir. (M.C.)

http://www.diyanet.gov.tr/dinikavramlar/dinikavramlar-M/M%C3%9CSTEZ'AF

Fatih Lütfü Aydın

Erzelin

Şuara, 111'de ayak takımına erzelun denir.
Erzelun Arapça erzel sözcüğünün çoğuludur.
Daha açıkçası erzel er rezil demektir.
Burada er İngilizce'deki The'ya karşılık gelir.
O daha önce sözünü ettiğimiz gibi anlamlara gelir.
Yani erzelun rezil adamlar demek.
Takva ehli olmak şartıyla,
Rezil de olunabilir, hiç önemli değil.
Önemli olan, Hakk katında olmamak rezil.

Nuh'a dediler ki,"Onlar erzelin yani ayak takımı,
İsteme bizden onlarla yan yana oturmamızı."

Ebu Süfyan düşünce Mekke,
Korktu ve dedi ki,"Tamam, kabul müslümanım ama,
Bilal-i Habeş'le yani bir köleyle,
Oturtamazsınız beni yan yana."

Bu insanlığın hikâyesi,
Bu bizim hikâye.
Yukarı mahalle,
Aşağı mahalle.

Zengin baba baktı,
Oğlunun gönlü bir erzeline kaydı,
Uyuşturucu tuzağıyla erzelin kızı içeri attırdı.
Tuzaktan önce uyardı oğlunu ve dedi ki,
"Onlar ayak takımı yani erzelin,
Ne işin var onlarla senin."

Uyuşturucu tuzağından sonra baba,
Oturdu oğluyla pazarlığa.
Dedi ki,"Kızı kurtarırım ama,
Veda edeceksin o ayak takımına."

Oğul, yine darbe yemesin diye,
Korumak için sevdiceğini,
Dedi ki,"Sevmiyorum, seni ve aileni."
"Hepiniz ayak takımı yani erzelin,
Artık beni görmeyin."

Kimi insan zengin,
Kimi insan da erzelin.
Elbette ki, kimin kimle dost olacağına,
Kendisi karar vermeli kişinin,
Saygı duymalı kararına.

Kişi kaçıyorsa a:dil paylaşımdan,
Ruhunda oluşur, zindan,
Ma:neviyatsızlıktan.

A:dil paylaşımdan kaçıp,
Ma:nevi zenginliği teper, zengin.
Oysa ki zengin için,
Bir fırsattır, erzelin.

Aşağı mahalle ve yukarı mahalle,
Bir tahterevallidir de,
Ma:neviyat hasretiyle,
Yanar zengin yüksekte.

Saygılar ve sevgiler.
15.09.2018
Fatih Lütfü Aydın.

Not:Bizim Hikaye dizisinden esinlenmiştir. F.L.A.
Not2: Şuara, 111, Yaşar Nuri Öztürk.
111. Dediler: "Biz sana inanır mıyız? Seni, o bayağı zavallılar izliyor."
111. Kalu enü'minü leke vettebeakel erzelun

Yaşar Nuri Öztürk Hud Suresi, Tu:fan Kıssası.

25. Andolsun biz, Nûh'u da toplumuna resul olarak göndermiştik. "Ben sizin için açık bir uyarıcıyım."

26. "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Korkunç bir gününün azabına uğramanızdan korkuyorum." demişti de,

27. Toplumunun küfre sapanlarından bir grup kodaman şöyle konuşmuştu: "Bize göre sen, bizim gibi bir insandan başkası değilsin. Bakıyoruz sana, ayak takımımızın basit görüşlü insanlarından başkası ardına düşmüyor. Sizin bize hiçbir üstünlüğünüzün olduğuna inanmıyoruz. Aksine, sizi yalancılar sayıyoruz."

28. Nûh dedi ki: "Ey toplumum! Bir düşünün! Ya ben Rabbimden gelen bir beyyine üzerindeysem; katından bana bir rahmet vermiş de o rahmet sizin gözlerinizden saklanmışsa! Siz ona tiksintiyle bakarken, biz sizi ona zorla mı ulaştıracağız?"

29. "Hem ben sizden buna karşı bir mal da istemiyorum. Benim ücretim Allah'tandır. Ama ben iman edenleri paylayıp kovamam. Çünkü onlar Rablerine varacaklar. Ama sizin cehalete batmış bir toplum olduğunuzu görüyorum."

30. "Ey toplumum! Eğer ben onları paylayıp kovarsam, Allah'a karşı bana kim yardım edebilir? Hâlâ düşünmüyor musunuz?"

31. "Ben size demiyorum ki, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır. Ben gaybı bilmem. Ben bir meleğim de demiyorum. Ama gözlerinizin horlayarak baktığı kişiler için, 'Allah bunlara hiçbir hayır vermeyecek' diyemem. Onların benliklerinde neyin saklı olduğunu Allah daha iyi bilir. Başka türlü davranırsam kesinlikle zalimlerden olurum."

32. Dediler ki: "Ey Nûh! Sen bizimle uğraştın, bizimle mücadelede çok da ileri gittin. Eğer doğru sözlülerden isen bizi tehdit ettiğin şeyi ortaya getir."

33. Nûh dedi: "Onu size, dilediği takdirde ancak Allah getirir, siz de hiçbir engel çıkaramazsınız."

34. "Eğer Allah sizi azdırmak istiyorsa, ben size öğüt vermeyi gaye edinsem de öğüdüm size hiçbir yarar sağlamaz. O'dur sizin Rabbiniz ve O'na döndürüleceksiniz."

35. Yoksa, "Onu kendisini uydurdu." mu diyorlar? De ki: "Eğer onu uydurmuşsam işlediğim suç benim aleyhimedir. Ama ben, sizin işlemekte olduğunuz suçlardan sorumlu değilim."

36. Nûh'a şöyle vahyolundu: "Toplumundan, daha önce inanmış olanlar dışında hiç kimse iman etmeyecektir. Artık onların yaptıkları yüzünden tasalanıp durma."

37. Vahyimize bağlı olarak gözlerimizin önünde gemiyi yap. Ve zulmedenler hakkında benimle karşılıklı laf edip durma. Onlar, mutlaka boğulacaklardır.

38. Gemiyi yapıyordu. Toplumundan herhangi bir grup yanından geçtikçe onunla alay ediyorlardı. Dedi ki Nûh "Bizimle alay ediyorsanız, biz de sizinle alay edeceğiz. Tıpkı sizin eğlendiğiniz gibi."

39. "Rezil eden azabın kime geleceğini, sürekli azabın kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz."

40. Nihayet emrimiz gelip de tandır kaynayınca şöyle seslendik: "Yükle içine her birinden ikişer çift ve aleyhinde hüküm verilen hariç olmak üzere aileni, bir de iman etmiş olanları." Ama Nûh'la birlikte çok az bir kısmı iman etmişti.

41. Nûh dedi: "Binin içine! Onun akıp gitmesi de demir atması da Allah'ın adıyladır. Benim Rabbim elbette ki Gafûr'dur, Rahîm'dir."

42. Gemi onları, dağlar gibi dalgalar üstünden yürütüp götürüyordu. Nûh onlardan ayrı bir yerde duran oğluna seslendi: "Oğulcuğum, bizimle beraber bin, kâfirlerle beraber olma."

43. Oğlu cevap verdi: "Bir dağa sığınacağım, beni sudan korur." Nûh dedi: "Allah'ın merhamet ettiği dışında bugün hiç kimse için Allah'ın kararından kurtaracak yoktur." Ve ikisi arasına dalga girdi de o, boğulanlar arasına katıldı.

44. Ve denildi: "Ey yer! Suyunu yut ve ey gök, sen de tut." Ve su çekidi. İş bitirilmişti. Gemi, Cûdi üzerine oturdu ve haykırıldı: "O zalimler topluluğu geri gelmez olsun!"

45. Bu arada Nûh, Rabbine yakardı da dedi ki: "Rabbim, oğlum benim ailemdendi! Senin vaadin elbette haktır. Sen hâkimlerin, hükmü en güzel verenisin."

46. Allah buyurdu: "Ey Nûh! O, senin ailenden değildi. Yaptığı, iyi olmayan bir işti. Hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Cahillerden olmaman hususunda seni uyarırım."

47. Nûh dedi: "Rabbim! Hakkında bilgim olmayan şeyi senden istemekten sana sığınırım. Eğer beni affetmez, bana acımazsan hüsrana uğrayanlardan olurum."

48. Şöyle denildi: "Ey Nûh! Sana ve seninle beraber olanlardan diğer gruplara bizden

bereketler ve bir selamla aşağıya in. Bazı ümmetler de var, kendilerini önce nimetlendireceğiz sonra bizden acıklı bir azap hepsini kucaklayacak."

49. İşte bunlar, sana vahyetmekte olduğumuz gayb haberlerindendir. Bundan önce onları sen de bilmiyordun, toplumun da... Artık sabırlı ol! Sonuç, takvaya sarılanlarındır.

Fatih Lütfü Aydın

Esas Olan Helal Olandır.

Bence esas olan,
Doğru yoldan,
Sıvını eşinle kullanman.

Yok eğer bekârsan,
Doğrusu spor yapıp,
Kendi kendineyi azaltman.

Sonuç olarak esas olan,
Sıvını az ve helalinden kullanman.

Saygılar ve Sevgiler.
27.07.2012

Fatih Lütfü Aydın

Etme Bulma Dünyası

Adil paylaşmalı,

Sevgiyi, düşünceyi ve malı

Rabbena hep banacı olmamalı.

Bir gün yaptığının yanlışlığını anlayasın diye,

Oturturlar seni de, iskelet halinde o iskemleye.

Saygılar ve Sevgiler.
05.03.2014

Etme Bulma Dünyası ve Bir Adıma 10 Adım

NİSÂ-79

Yaşar Nuri Öztürk: İyilik ve güzellikten sana her ne ererse Allah'tandır. Kötülük ve çirkinlikten sana ulaşan şeyse kendi nefsindendir. Biz seni insanlara bir resul olarak gönderdik. Tanık olarak Allah yeter.

Bir Kötülüğe Tıpkısı Bir Kötülük.

ŞÛRÂ-40

Yaşar Nuri Öztürk: Bir kötülüğün cezası, tıpkısı bir kötülüktür. Fakat affedip barışmayı esas alanın ücretini bizzat Allah verir. O, zalimleri hiç sevmez.

EN'ÂM-160

Yaşar Nuri Öztürk: Kim bir güzellikle gelirse ona, getirdiğinin on katı var. Kötülükle gelene ise yaptığının kadarından fazla ceza verilmez. Onlar, haksızlığa uğratılmayacaklardır.

Selamlar! Facebook'da gördüğüm bir resim üzerine bu şiiri yazdım.
Resimde Papa şatafatlı bir şekilde altın bir taht üzerinde oturuyor. Yan tarafta da iskelet halinde bir Afrika'lı çocuk bir iskemlede oturuyor. Saygılar ve Sevgiler.16.08.2014 Fatih Lütfü Aydın.

Fatih Lütfü Aydın

Fado, Fiesta ve Futbol

Müzik,eğlence ve futbol.
Uyutulur millet bunlarla bol bol.
Atarlar 3 Y ile,
Millete gol üstüne gol,

Arttıkça yasaklar, yoksulluk ve yolsuzluk,
Artar dökülen kan, çöküş ve mutsuzluk.

Saygılar ve Sevgiler.
27.08.2015
F.L.A.

Not:Evlilik ve müzik yarışma programlarıyla ve futbol ile insanlar depolitize ediliyor (siyasetten uzaklaştırılıyor) . Yeri geldiğinde müzik yarışma programları izlenip, müzik ve futbola da yer verilmeli (futbolu ve müziği ben de severim) ama bunlar sorgulayıcı ve gidişatın bilincinde olarak oy kullanıcı olan toplum olmamızın önüne geçmemeli.

KITLELERI UYUTMAK | 3F (FADO, FIESTA, FUTBOL) (Paylas)
KITLELERI UYUTMAK | 3F (FADO, FIESTA, FUTBOL)

Portekiz'de, Coimbra Üniversitesi'nde Ekonomi Profesörü olan Oliveira Salazar, 1928'de Maliye Bakanlığı'na atandı. Daha sonra 1932 - 1968 arası Portekiz'in diktatörü, "Light Faşist"i oldu. Daha sonra yerine gelen Caetano muhalefet başta olmak üzere bir çok şeye izin verince, 6 yıl yönettiği Portekiz'den "Karanfil Devrimi" ile sürgüne gönderildi ve rejim de çöktü zaten.Peki, Caetano bu kadar başarısızken 36 sene diktatör olarak nasıl kaldı Salazar? Halkı ne ile idare etti? Salazar, kendi söylediği üzere 3 şey ile idare etti halkı, 3F ile. Fado, Fiesta, Futbol.

Fado: Portekiz geleneksel müziği, genel anlamda müzik demektir.

Fado Fiesta: Portekizce'de eğlence, kutlama demektir.

Fiesta Futbol: Portekizce'de şu demek desem inanmazsınız. Bildiğimiz futbol la işte.

Futbol İşte bu 3F, Franco'nun 36 yıl diktatörlükte kalmasının sırrı. Toplumu uyutarak nasıl istediğinizi yapabileceğinizin kanıtı.

Günümüze uyarladığımızda bu 3'lü hala geçerliliğini koruyor desem yanlış mı olur? Hiç sanmıyorum.

Günümüzde müzik dinlemeyen insan var mıdır, sanmıyorum. Üstelik müzikle beyin yıkamak, duyguları değiştirmek o kadar kolay ki. "Ne alaka yaa biz rahatlamak için dinliyoruz bi kere." diyebilirsiniz. Peki, düşünün bakalım önce. Sevgilinizden ayrıldığınızda hüzünlü müzikler dinleyip neden üzüntünüzü 10 katına çıkarma eğilimindesiniz? Neden Fatih Ürek'ten Haydi dinlemezsiniz? Sokakta duyduğunuz bir şarkı dilinize dolanıp 2 sene önce ayrıldığınız sevgilinizi hiç mi hatırlatmadı? Mehter marşı dinleyince tüyleriniz diken diken olup hiç mi milliyetçi damarlarınız kabarmadı? Gördüğünüz üzere müzik, insanları etkilemek için harika bir yol.

Gelelim Fiesta, yani eğlenceye. Buna kimsenin itirazı yoktur diye düşünüyorum. Adam bunu 1932'den beri uygulamış. 2013'e az kaldığı şu günlerde, o tarihten itibaren eğlence seçeneklerimizin ne kadar çok geliştiğini düşünün. Eğlenmek için derslere

gitmediğinizi, yarın aç kalmak pahasına delice eğlendiğinizi, yapmanız gereken bir çok şeye rağmen nasıl da herşeyi bırakıp konserlere koştuğunuzu düşünün. İnsanların, özellikle de elit kesimin nasıl delicesine eğlendiklerini, eğlenirken herşeyi unuttuklarını, o büyük çaplı partilerde yapılanları bir aklınıza getirin. Fiesta, Fado ile birleştiğinde çok daha büyük çaplı bir toplum uyutma aracına dönüşüyor.

Ve son olarak, Futbol. Kimseye laf etmeden önce kendimin de futbol hastası, bağımlısı olduğunu söylemem gerekir. En yakınımdan örnek vereyim, Fenerbahçe veya Galatasaray'ın Avrupa maçlarında zaten stadlar hep dolu oluyor. Şükrü Saraçoğlu da, TT Arena da 52.000 seyirci kapasiteli stadlar. Sayı küçük gözükmesin, 52.000 kişinin aynı anda, aynı ortamda o sahayı izlemesini düşünün. Nasıl da oynanan oyuna senkronize, hipnotize olmuş şekildeler öyle değil mi? Bunun yanında kaç ülkede verilen canlı yayınlarla 52.000'den milyonlarca fazla kitleyi de düşünün. O anda, aslında şimdi de yapılan, yapılabilecek olan milyonlarca şeyi. İnsanlar o 90 dakikayı izlerken bir ülke bir ülkeyi bombalayabilir, ne çok zararlı yasalar yürürlüğe girebilir. Aslında olay 90 dakika ile de sınırlı değil. Maç öncesi, maç sonrası yorumlar, okula gittiğimizdeki tartışmalar, iş yerindeki konuşmalar... Diğer maça kadar o maç konuşulmuyor mu?

Fado, Fiesta ve Futbol'u birleştirirsek bir toplumu kontrol etmenin ne kadar kolay olduğunu anlamak zor değil. Salazar sadece kimsenin göremediği bu olayı gördü ve 36 yıl dikta rejimiyle ülkeyi yönetti. Bunu beceremeyen Caetano ise 6 yılda devrildi. Biraz zekanın yanına öngörü de eklenince koca bir ülkeyi nasıl tek başınıza yönetebildiğinizi, nasıl koca bir ülkeyi kontrol altında tutabileceğinizi görmenizi istedim. Bunları yazarken ben de daha aklı başında oldum.

Bir dahaki yazıda görüşmek üzere.

Alıntı..
https://www.facebook.com/notes/tek-affedici-allaht%C4%B1r/kitleleri-uyutmak-3f-fado-fiesta-futbol-paylas/513397298715306? pnref=story

Fatih Lütfü Aydın

Fecr

Sos yemeğin zevki, süsü.
Sossuz yemeğin, olur mu keyfi, büyüsü?
Sossuz yemek olur yavan,
Ama yalnızca sos yesen,
Giremez vücuduna girmesi gereken gıdan.

Görgü kuralları ve dış güzellik,
İnsan güzelliğinin, ahlakın bir parçası, sosu, süsü.
Olmayınca insanlık ve İç güzellik,
Kaybolur estetiğin yani dış güzelliğin büyüsü.

İç güzelliğe ulaşmak isteyen etmeli riyazat.
Bunun için 4 kabı eylemeli hamallıktan azat.*4
Hepsi helal olmak şartıyla,
Doğal şeylerle doldurmalı 4 kabı.
Her şeyde ana hedef olarak seçmeli Rabb' ı

Zihin zararlı ve abur cubur fikirlerden geçmeli,
Tüm yaratılanı da sevmeli ama
Hiç biri Allah'ın sevgisini geçmemeli.
Salih Amellerle, Allah' ın rızasına uygun işlerle,
Gönüllere haç etmeli, göçmeli.

Az yemeli içmeli,
Tüm zararlıları iradeyle bedenden ruhtan biçmeli.

Geldik yine malum, bilinen kaba,
Olmadan kaba saba,
Tamamını nasıl anlatsak acaba.
Bu kabın iki tür kullanımı olur.
Biri kendi kendine, diğeri başkasıyla.
Her iki durumda da helale uygun iş olmazsa,
Kişi belayı bulur.

Kendi kendinenin de vardır 2 boyutu,
Normali * ve anormali.
Normali çağrıştırır Tâlût' u.
Haftada en çok bir, belki yeniler için iki.
Ancak böyle yenebilirsin, Câlût'u, cildi.

Belkide Câlût cilt, ten, nefis demek.
Câlût'u yenmek için, hepsi de helal olmak şartıyla,
Az yemeli içmeli, uyumalı, konuşmalı ve az sıvı harcamalı.
Önemli olan sıvıda cimrilik.*3
Helaliyle insan ten temasından kaçmamalı.

Kendi kendinenin anormaline gelince,
Bu konu çok derin çok ince.
Kadını erkek, erkeği kadın yapar.
Kadının klitoris denen önündeki çıkıntı.
Erkek yapar onu yaşar daim sıkıntı.

Kadın da erkek olunca,
Bir ipte iki cambaz oynar mı?
Kaktüse Erkek gönlü kaynar mı?
Kadın içinden gelen sese kulak verecek.
Ya kaktüs olacak ya çiçek.

Erkek de ne kendi bağırsak ucunu eşeleyecek,
Ne de kadın ya da erkek,
Başkasının bağırsak ucuna yönelecek.
İşte o zaman şiddet ve sevgisizlik bitip,
Dünya' ya gerçek bahar gelecek.

Erkeğe düşen bir görev daha var.
O da gerçekleşirse,
Şiddet biter her yer olur bahar.
Edepsizlik etmeden,
Bahsedebilsem sayıdan ve süreden.

Bir, iki, üç, dört ya da beş.
Bir şey anlamaz bundan,
Beraberlik kısa sürdükten sonra her iki eş.
Uzmanlara göre en az 15 dakika.
Ara vermemeli,
Tam anlamıyla birliktelik içindeki aşka.

Ağızlar cinsellik de değil de,
Güzel sözler söyleyip,
Helalinden beslenip,
Sevgiyle öpmek için,
Açıldığın da,
Tamamlanır doğal yasa.
Allah' ın her yanı kuşattığı Rahmeti, ışığı,*1
Vurur ışıl ışıl 4 tasa.
Kalmaz o zaman hiç bir tasa.,*2

Fecr, tan yerinin ağarması,
Yavaş yavaş güneşin, ışığın, rahmetin doğması.
Bu surenin başında yemin edilir FECRE.
4 kabını doğallıkla dolduranlar,
İnşallah varacak sevaba, ECRE.

Saygılar ve Sevgiler
04.03.2009
Fatih Lütfü Aydın

* Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk Surelerin İniş Sırasına Göre
KUR'AN'I KERİM MEALİ
(Türkçe Çeviri) .

Bakara Suresi 249
Tâlût, askerleriyle yola çıkınca dedi ki: "Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. O

halde, ondan içen benden değildir. Ama onu tatmayan bendendir. Eliyle bir avuç alan kişi başka." Bunun ardından, pek azı müstesna olmak üzere ondan içtiler. Nihayet o ve onunla beraber iman edenler ırmağı geçtiklerinde şöyle dediler: "Bugün bizim Câlût'a ve ordusuna karşı hiçbir gücümüz yoktur." Allah'a kavuşacaklarını düşünenler ise şöyle konuştular: "Sayıca az nice topluluk vardır ki, sayıca çok nice topluluğa Allah'ın izniyle galip gelmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir."

* 1 Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk Surelerin İniş Sırasına Göre
KUR'AN'I KERİM MEALİ
(Türkçe Çeviri) .

Araf Suresi 156.
"Bize hem bu dünyada güzellik yaz hem de âhirette! Dönüp dolaşıp sana geldik." Buyurdu ki: "Azabıma dilediğimi çarptırırım. Rahmetime gelince, o her şeyi çepeçevre kuşatmıştır. Ben onu; sakınıp korunanlara, zekâtı verenlere, ayetlerimize inananlara yazacağım

*2 Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk Surelerin İniş Sırasına Göre
KUR'AN'I KERİM MEALİ
(Türkçe Çeviri) .

Fecr Suresi
27. Ey sükûna kavuşmuş benlik!
28. Dön Rabbine, razı etmiş ve razı edilmiş olarak!
29. Gir kullarımın arasına!
30. Gir cennetime!

*3Not: Bu sıvıda cimrilik konusu; halk tarafından ve bilim dünyası tarafından bilinen bir gerçektir. Eskiden pehlivanlar güreşe çıkmadan belli bir süre önce eşleriyle yataklarını ayırırlarmış. Doktorlar ağır ameliyata girecek hastalarının cinsel perhiz yapmalarını istermiş. Bunlar da göstermektedir ki cinsel perhiz bedenin güçlenmesini sağlamaktadır.

Ben bundan başka cinsel perhizin ruhumuzu üst enerji boyutuna taşıyıp, özgürce bedenimizi terkedebilir duruma getireceğine inanmaktayım.

Elbette ki önemli olan sıvı da cinsellik yani az sıvı harcamak şartıyla insan eşiyle her türlü ten temasında bulunabilir, bence. F.L.A.

*4Beyin, yürek, mide, malum kap.
Kaplarımız zararlıyla dolmasın Yarap.
Dört kabımız, Dört kabımız.
Onlar huzura kapımız.
Bk. Kün Fe Yekün Şiiri

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Felah

Felah kurtuluşa erme.
Gerçek nefsi terbiye.
Felaha yani kurtuluşa ermek isteyen,
Bunun için haberdar olmalısın,
Aşağıdaki sıralanmış ayetlerden.

Haberdar olmak yetmez elbetteki,
Yaşama geçirmeli, bu ayetleri.
İşte bunlar Hakk'dan gerçek öğreti.
Gerektirir; bayağı çileyi, gayreti.

Saygılar ve Sevgiler
Fatih Lütfü Aydın.
02.02.2017

KURTULUŞA ERENLER

Kurtuluşa erenler, Kur'ân'da felâh, iflah, fevz ve mefâze kavramlarıyla ifade edilmiştir. Yeri zıraat için sürmek, hile yapmak, arzusuna nail olmak anlamındaki "f-l-h" kökünden gelen "iflâh" kelimesi istediğini elde etmek, kurtuluşa ermek, korktuğu şeyden, tasa ve zorluklardan kurtulmak, nimet ve rahatta daimî olmak, âhirette cennete kavuşmak; "fevz" ve "mefâz" bir şeyi elde etmek, şerden kurtulmak demektir. Kur'ân'da kurtuluşa eren kimseler, "müflih" (çoğulu müflihûn) , "fâiz" (çoğulu fâizûn) olarak nitelenmişlerdir. Bir insanın kurtuluşa erebilmesi için en başta mümin olması gerekir. Mümin olmak kurtuluşa ermenin ön şartıdır (Mü'minûn, 23/1; Bakara, 2/3-4; A'raf, 7/157) . Kur'ân'da "müflihûn" ve "fâizûn" (kurtuluşa erenler) olarak nitelenen insanlar; şirk, küfür ve nifaktan arınan (A'lâ, 87/14; Şems, 91/9) , Allah'a karşı gelmekten sakınan (muttaki) (Bakara, 2/189; Âl-i İmrân, 3/130, 200 ;) , sabırlı (Âl-i İmrân, 3/200) , mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda çalışan (Mâide, 5/35; Tevbe, 9/88) , Allah'a yaklaşmaya yol arayan (Mâide, 5/35) , içki, kumar, şans oyunları ve putlara tapmaktan sakınan (Mâide, 5/90) , Allah'ın nimetlerini hatırlayan, nimetleri verenin Allah olduğunu bilen (A'râf, 7/69) , Allah'ı çok zikreden (Enfal, 8/45; Nur, 24/31) , ibadet eden (Hac, 22/77) , hayır işleyen (Hac, 22/77) , tevbe edip Allah'a yönelen (Nur, 24/31) , Allah'ın verdiği rızkı Allah yolunda harcayan (Bakara, 2/4) , insanları hayra çağıran (Âl-i İmrân, 3/104) , iyiliği emredip kötülüğü men eden (Âl-i İmrân, 3/104; Tevbe, 9/71-72) , Peygamberi destekleyen ve dinine yardım eden (A'râf, 7/157) , Kur'ân'a uyan (A'râf,7/157) , Allah'a ve peygamberine itaat eden (Nisâ, 4/13; Tevbe, 9/71-72; Nur, 24/51-52) , Allah'tan korkan (A'râf, 7/157) , güzel amelleri en iyi bir şekilde yapan (muhsin) (Lokman, 31/3-5) , lağviyattan (dünya ve âhirette işe yaramayan, İslâm'ın hoş görmediği söz, fiil ve davranışlardan) yüz çeviren (Mü'minûn, 23/3) , ırzlarını koruyan (zina etmeyen) (Mü'minûn, 23/5) , nefsini cimrilikten arındıran (Haşr, 59/9) , Allah yolunda savaşan (Tevbe, 9/100) , farz, vacip, sünnet ve âdaplarına riâyet ederek ve hiç ara vermeden namazlarını kılan (Mü'minûn, 23/2, 9) , zekatını veren (Lokman, 31/4-5; Tevbe, 9/71-72) , emanetlere ve ahitlere (Allah'a ve insanlara verdiği sözlere, sözleşmelere) uyan (Mü'minûn, 23/8) , Allah taraftarı olan (Mücadele, 58/22) , ve mizanda (amellerin tartıldığı âhiret terazisinde) sevabı ağır gelen (A'râf, 7/8, 23/102) müminler olarak tanıtılmıştır. Özet olarak verdiğimiz bu nitelikler bütün olarak değerlendirildiğinde "kurtuluşa erenlerden" olabilmek için îmân edip sâlih ameller işlemek, Allah ve Peygambere itaat etmek, haram ve günahlardan kaçınmak gerektiği ortaya çıkar. (İ.K.)

http://www.diyanet.gov.tr/dinikavramlar/dinikavramlar-K/KURTULU%C5%9EA%20ERENLER

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Fenafillah

Değilim ama olsam bile dünyada en bilgiç.
Hak gözüne girilemezmiş,
Olamadıktan sonra bir hiç.
" Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem olsa,
Deniz de arkasından yedi deniz daha katılarak yardımcı olsa,
Allah'ın kelimeleri tükenmez.Allah Azîz'dir, Hakîm'dir."*

Efendimiz, Hz. Muhammet "seni hakkıyla bilemedik" derken,
Demek ki bahsediyormuş, fenafillahdan, hiçlikten.
Hac Suresi ayet 74,
"Allah'ı şanına yaraşır biçimde takdir edemediler.
Allah elbette Kavî'dir, Azîz'dir.*

Mevlana'da deniz, sembolimiş Mürşid-i Kâmile.*1
Yanlış denize akıp da, kalmayalım, Allah'ımızın azabına hamile.
Kirli sulu nehirler,
Ölmeden önce ölmek için, hiçlik için, arınmak için
Bir denize ilerler.

İkinci doğum için, manevi doğum için,
Kurulmalı imiş, bir denizle bağlantı, rabıta.
O deniz araç ise ya, şeytana, tağuta.
Şaşırtma bizi ey Allah'ım, ey Hüda.

Sen kâfirden, Allah gerçeğini gizleyenden, seni inkâr edenden,
Daha çok kızarsın, şirk koşana, müşrike.
Fenafillâh yani, hiçlikle Allah'da fan olacağız, yok olacağız derken.
Oluşmasın ruhumuzda şirkden büyük bir leke.

Satış, satım anlaşması, anlamlarındaki bey kökünden türemiş beyat.*2
Bey; peyleşme, paylaşma, bölüşme ama neyi,
Paylaşılacak olan, Allah'ın nuru mu?
Ya da şirk yüzünden boylamak mı uçurumu?

Rahman Suresi, 33. ayet.
" Ey cin ve insan toplulukları!
Göklerin ve yerin bucaklarından / köşelerinden,
Geçip gitmeye gücünüz yeterse, hadi geçin gidin.
Bilgi ve güç dışında bir şeyle gidemezsiniz."*

Şunu mu demek istiyor?
Rahman Suresi ayet 33,
Kurtuluş mümkün olmaz,
Olmadan bir araç,
Olmadan bilgi ve güç.

İsra gece yürüyüşü demek,
Gece ise, nefis terbiyesi için verilen emek.
İsra Suresi, ayet 22,
"Allah'ın yanına başka bir ilah koyma ki,
Yapayalnız ve horlanmış olarak oturup kalmayasın."*

Bu surede devam eden ayetler,
Temel Prensiplerden bahseder.*3
Bence en iyi araç bu ayetler.
Gece yürüyüşüne devam etmeli,
Bu uğurda çekmeli eziyetler.

Çok demektir tamama yakın.
"Ağaçlar kalem olsa " ayetinden sakın.
Eski durumuma göre çok şey biliyorum diyebilir insan.
Eski durumuma göre çok şey biliyorum, çok şükür.
Allah'ım yardım eyle olsun ruhum hür.

"Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz" Fatiha,5
" Dua ve ibadetiniz olmadıktan sonra rabbim sizi ne yapsın" Furkan,77
"Gözünüzü açın! Gönüller sadece Allah'ın zikriyle tatmin bulup mutlu olur." Ra'd, 45
"Yemin olsun ki, insanı biz yarattık. Nefsinin ona neler fısıldadığını da biz biliriz.
Biz ona şah damarından daha yakınız." Kaf, 16
" Beni zikredin ki ben de sizi anayım" Bakara,152
" Şu bir gerçek ki, göklerin ve yerin yaratılışında, geceyle gündüzün birbiri ardınca
gelişinde, aklını ve gönlünü işletenler için çok ibretler vardır." Âli İmran, 190
" Aklı ve gönlü işletenler o kişilerdir ki, ayakta, otururken, yan yatarken hep Allah'ı
zikrederler; göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünürler:
" Ey Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın.Şanın yücedir senin.Ateş azabından koru
bizi" Âli İmran, 191*

* Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk Surelerin İniş Sırasına Göre KUR'AN'I KERİM MEALİ
(Türkçe Çeviri) .Lukman Suresi 27. ayet.
*1 Tasavvufun Ruhu ve Tarikatlar (sh.89-90) . Yaşar Nuri Öztürk. Yeni Boyut.
*2 Bey'at: el sıkışarak ahdleşme. Kur'an'ın Temel Kavramları (sh.67) . Yaşar Nuri Öztürk.
Yeni Boyut
*3 Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk Surelerin İniş Sırasına Göre KUR'AN'I KERİM MEALİ
(Türkçe Çeviri) . İsra Suresi 23-37. ayetler.

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Fenafillah 2

Şekle bakmaz Allah.
O'nun istediği,
O'na dönüş fenafillah.

Sırf maddiyata yönelmek hata.
İstikbal nefsi yenip,
Yok olmak Hak'ta.
Fenafillah derler buna.
İçersin kevseri kana kana.

Verme dünyaya kıymet.
Onun sonu tuvalet.
Başlamadan kıyamet.
Nefsi yenip, kıyam et.

Saygılar ve Sevgiler.
20.01.2008

Not: Fenafillah kulun hiçliğinin bilincinde olarak kibirden arınıp, Hz.Allah'da fani olmak yok olmakdır.
Sonra Bekabillah aşaması gelir. Bu da kalıcılığa, ölümsüzlüğe ulaşmakdır.

Fatih Lütfü Aydın

Fıstıkçı Şahap

FISTIKÇI ŞAHAP

2 şeyi anımsatır, Fıstıkçı Şahap.
Bir süreksiz ünsüzler grubunu,
Bir de yapay spekülasyonu.

Spekülasyon, bir şeyi ucuzken alıp,
Pahalıyken satmaktır.
Piyasadan çektirilerek, bir şeyin,
Miktarını azaltmaktır.

Fiyatı artar, azalan şeyin elbette.
Bol bol piyasaya sürüldüğünde,
Ramazan'ın bereketi sanar bunu millet de.

Fıstıkların stokçusu Şahap,
Ramazan öncesi stoklar fıstıkları, kap kap.
Ramazan da her şeyi bol bulan,
Vatandaş da der ki," Bu ne bereketli bir ay Ya Rab!"

2. halde de süreksiz ve ünsüzdür, Fıstıkçı Şahap.
Yaptığının bir süresi vardır.
Kulum diye ünlenmez ona,
Hakk katında değersiz bir varlıktır.

Fıstıkçı Şahap'ın yaptığı yapay spekülasyon.
Ramazan öncesi stoklar fıstıkları ton ton.
Böylece yer kul haklarını, olur, ton ton.

Ruh kabul etmez, kul hakkını yemeyi.
Yaşatır, Şahap'a stresi.
Şahap da yer de yer bol bol yemeyi.
Dener, bol yemekle, stresi yenmeyi.

Bir yandan stoklar fıstıkları depoya ton ton.
Bir yandan da yemekleri mideye ton ton.
Böylece olur Şahap, ton ton.
Kıçını yıkayamaz, batar don.
Şey… pardon.

17.05.2018
Saygılar ve sevgiler.
Fatih Lütfü AYDIN

Fıstıkçı Şahap.
Süreksiz ünsüzler. Geri kalanlar ise sürekli ünlülerdir. Sürekli ünlüler;
b,c,d,g,ğ,j,l,m,n,r,v,y,z.
Hımmmm, sesinde olduğu gibi m harfinde bir süreklilik vardır. Bu süreklilik Fıstıkçı Şahap anımsatıcısındaki ünsüzler için söz konusu değildir. 17.05.2018. F.L.A.

Oğlum Adam Olacak bölüm 1 den,
Muhtekir: stokçu, vurguncu.

Mütekait : emekli.
https://www.youtube.com/watch?v=TJR-kOPKMPk

Fatih Lütfü Aydın

Gayret

Kimseye etme şikâyet.
Gayret gönlüm ha gayret.
Çek nefisle arana set.
Gayret gönlüm ha gayret.

Geç dünyadaki haramdan geç.
Vazgeç şöhretten, makamdan vazgeç.
Gelmez ise senden gayret.
Sunulur mu hakiki nimet?

Ruhun derinlikleri Hak'ta emanet.
Nefsi yenersen hepsi senin, ha gayret.
Sonsuza dek sahibi olursun ruhunun.
Şeytan üstünde oturmakta yolunun.
Yen şeytanı, yen nefsini,
İpotekten, rehinlikten kurtulsun ruhun.

Gayret et de bitsin bu zillet.
Bekliyor seni, gayret edersen elbet
Ruhun derinliklerindeki nimet.
Şarab-ı Kevser sana,
Olsun Hak'tan ganimet.

Saygılar ve Sevgiler
13/10/2006

Fatih Lütfü Aydın

Geçmiş Olsun

Geçmiş olsun güzelim.
Feleği sevgiyle ezelim.
Geçse de bazı günler elim.
Asla pes etmeyelim.

Çabalayıp sabır ile,
Hakk'dan şifa dileyelim.
Sevelim, sevilelim.
Gülelim, eğlenelim.

Saygılar ve Sevgiler.
26.09.2006

Fatih Lütfü Aydın

Genç Kardeşim Dikkat Et

Bahar buhar demektir.
Buhar ateşe denktir.
Baharda sarar ruhunu ateş.
Ararken kendine bir eş.
Şairin " beni bu güzel havalar mahvetti " dediği gibi,
Öluverirsin ayyaş, esrarkeş.

Genç kardeşim dikkat et.
Tütünden, alkolden, uyuşturucudan,
Geç kardeşim bunlardan,
Etme ruhuna eziyet.

Spor yap, hiç olmazsa yürü.
Kaçar şeytan, görürse senden zoru.
Zor oyunu bozar.
Üzerine gitmezsen, şeytan daima azar.

Aşk güzel şey amma,
Acısına kapılıp, düşürme kendini gama.
Acısını unutmak için,
Zararlıya kapılıp, çakma ruhuna kama.

Olmazsa bul başka bir yarı.
Sakinleştirsin içindeki ateşi, harı.
Vur kendini sevdiğinin gözlerine.
İçkiye, zararlıya vurmak yerine.

Esrar ve yar,
Ne güzel yaşanır aşklar.
Diyorsan, öncesi güzeldir.
Sonrası acıdan, işkenceden seldir.

Kaptırmadan kendini fazlaca,
Aşka, bahara, yara,
Gerçek Yar' i ruhunda ara.
Gelme şeytan oyununa.
Düşersin zalim koyununa.

Saygılar.
23.02.2007

Fatih Lütfü Aydın

Gerçek Dost.

Ölen ancak tendir.
Çünkü maddedendir.
Gerçek dost,
Manevi bedendir.

Madde hep terk edendir.
Bunca bakım nedendir.
Gerçek dost,
Bakımı hakkedendir.
O ölmeyen,
Sevdiğinde yeşerendir.

Gönül masajıyla, onu ovmalı,
Sevgi merhemini her an yaymalı.
Kötü alışkanlıkları, ondan kovmalı.
İyi alışkanlıkları, derman saymalı.

Saygılar ve sevgiler.
22/06/06
Fatih Lütfü AYDIN
Fatih Lütfü Aydın

Gerçek Milliyetçi

Bir yönetici olursa dindar.
Bu ancak Allah'ın,
Gözüne girmeye yarar.
Gerçek milliyetçi olanın,
Emeği topluma fayda sağlar.

Gerçek Milliyetçi,
Yurdunu seven, sömürtmeyen,
Onu çağdaş medeniyete götüren,
Özverili, çalışkan, onurlu insan.
Böyle bir zihniyetle yücelir vatan.

İç savaş çıkartmak isteyen,
Sömürgecinin oyununa gelmez O.
Nefsi müdafaa dışında,
Cana kıymaz, adam öldüremez O.

Komşularına ya da başka ülkelere,
Saldırmak ya da saldırıya aracı olmak yerine,
Onlarla ekonomik ve kültürel bağlar kurup,
O bağlantıları geliştirir derinden derine.

Allah katında en değerli, en üstün insan takvada ileri olandır.
Adil insanların gözünde; en üstün, en değerli insan,
Yaratılmışa ve Allah'a haksızlık yapmayan,
Yaratılmışa adilce yararlı olandır.

10.12.2011
Saygılar ve Sevgiler.
22.04.2007

HUCURÂT-13

Yâ eyyuhen nâsu innâ halaknâkum min zekerin ve unsâ ve cealnâkum şuûben ve kabâile li teârefû, inne ekremekum indallâhi etkâkum, innallâhe alîmun habîr(habîrun) .

1. yâ eyyuhâ: ey
2. en nâsu: insanlar
3. innâ: muhakkak ki biz
4. halaknâ-kum: yarattık sizi
5. min zekerin: bir erkek
6. ve unsâ: ve kadın
7. ve cealnâ-kum: ve sizi kıldık, yaptık
8. şuûben: şube, neseb, aynı soya mensup topluluk
9. ve kabâile: ve kabileler
10. li teârefû: tanışmanız için, birbirinizi tanımanız için
11. inne: muhakkak ki
12. ekreme-kum: sizin en çok kerim olanınız
13. inde allâhi: Allah indinde, katında
14. etkâ-kum: en çok takva sahibi olanınız
15. inne allâhe: muhakkak ki Allah

16. alîmun: en iyi bilen
17. habîrun: haberdar olan

Yaşar Nuri Öztürk: Ey insanlar! Biz sizi, bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve örfler yoluyla tanışıp kaynaşasınız diye sizi milletlere, boylara ayırdık. Hiç kuşkusuz, Allah katında en seçkininiz, sakınılması gereken şeylerden en çok sakınanınızdır. Allah her şeyi bilir, her şeyden haberdardır.

ZUHRÛF-35

Ve zuhrufâ(zuhrufen) , ve in kullu zâlike lemmâ metâul hayâtid dunyâ, vel âhiretu inde rabbike lil muttekîn(muttekîne) .

1. ve zuhrufen: ve süsler, mücevherler
2. ve in: ve eğer, sadece
3. kullu: bütün, hepsi
4. zâlike: bu, bunlar
5. lemmâ: yalnız, sadece
6. metâu: meta
7. el hayâti ed dunyâ: dünya hayatı
8. ve el âhiretu: ve ahiret
9. inde: katında
10. rabbi-ke: senin Rabbin
11. li el muttekîne: muttekiler, takva sahiplerinin (için)

Yaşar Nuri Öztürk: Her yanda süsler oluştururduk. İşte bütün bunlar, şu iğreti dünya hayatının nimetidir. Rabbinin katındaki âhiret ise takva sahipleri içindir.

Fatih Lütfü Aydın

Gönül Masajı

Gülü çiçekten kolye takmış neşe saçıyor.
Bülbülü gözlerinden aşkı içiyor.
Aşk gözlerinden ne de tatlı akıyor.
Bülbül geçti kendinden, şakıyor da şakıyor.

Gülü arzular gönül masajı.
O masajla yayılsın sevgi mesajı.
Öyleyse başlasın gönül masajı
Bülbülü şakısın sevgi mesajı.

Prensesim enfesim.
Kestin yine nefesim.
Dilber-i muhteşemsin.
Hayatımsın neşemsin.

Saygılar ve sevgiler.
23/06/06

Fatih Lütfü Aydın

Gurbet

Gurbet, gurbet.
Gurbet te bir nimet.
Yeter ki sabret.
Hasret hasret.
Hasretsiz bilinmez kıymet.
Hasretle ballanır şerbet.

Gayret, gayret.
Şeytan sana etsin hayret.
Gayretinle onu inlet.
Gün gelir, diz çöker elbet.

Ayağını sertçe yere vur.
Diren şeytana, karşı dur.
Suyu döker isen yere,
Katlanamazsın çöllere.
O su sana kuvvet verir.
Onunla şeytan geberir.

Saygılar ve Sevgiler.
11.01.2007

Fatih Lütfü Aydın

Güller ve Orkideler.

Güller ve orkideler.
Gönlümüzde fideler.
Fide bitki yavrusu,
Büyümektir arzusu.

Çok müdahale görüp de,
Bonzai olurlarsa,
Gönül kabı buruşur.
Döner paslı boş tasa.

Saldım onları gökyüzüne.
Uzayacaklar, uzanacaklar.
Ya aşkın büyüsüne,
Ya da ayrılığın hüznüne.

Ya boyunları bükük solacaklar.
Ya da dilerde destan olup,
Seven gönüllerde, aşkı soluyacaklar.

Saygılar ve Sevgiler.
26.03.2007

Fatih Lütfü Aydın

Günaydın Olsun.

Günaydın demekle gün aydınlanmasa da,
Nefis terbiyesiyle son verirsek içimizdeki karanlığa,
Belki o zaman nurumuzla aydınlanır Dünya.
Nefis terbiyesiyle, sen yanmazsan, ben yanmazsam,
Nasıl kavuşur dünya nura ve huzura.

F.L.A.
Saygılar ve sevgiler.

Fatih Lütfü Aydın

Güzellikler Müzikle Akmalı Ruha.

Müzik bir eğlence,

Değil sadece.

Onunla iletilir,

Bilgi, duygu, düşünce,

Denir ki! Müzik ruhun gıdası.

Yılgınlık, karamsarlık; onun belası.

Sevgi, barış, insanlık; akmalı ruha.

Güzellikler ışık, yakmalı ruha.

Zararlı yiyeceği asla yemeyiz.

İş ruha gelince, iyi kötü demeyiz.

Akla şunlar gelmeli, müzik, sanat deyince,

Güzel bilgi, güzel duygu, güzel düşünce.

Müzikle üretmeli, pozitif enerjiyi.

Müzikle yok etmeli, negatif enerjiyi.

Ruh büyür, gelişir iç güzellikle.

İç güzellik yeşerir, güzel müzikle.

Güzellikler müzikle akmalı ruha.

Sevgiyle güzellikle, bakmalı ruha.

Saygılar ve sevgiler.
22 /06/2006

Not: Ceninken annelerimizin rahimlerinde dinlediğimiz, kalp seslerine benzer ritimdeki müzikler alt beyinlerimizi çocuk bırakıyormuş.
Bizi bu tür müzikle bizi uyutmalarına,

Globalizm adı altında,
Glop diye yutmalarına,
Ne zaman hayır diyeceğiz?

Bir iddiaya göre, Orhan Gencebay bir Arap bestesini, beste çalarken kendi de bazı müzik araçlarıyla (yani saz, darbuka gibi enstrumanlarla) kayıt yapmış ve sonra bu kaydı tersinden kaydetmiş. Yeniden tersine çevirince kendi eklediği sazlar nedeniyle aynı besteye ulaşılamamış.

"Bestemin Arap bestesi olduğunu kanıtlasınlar, ben de müziği bırakacağım" demişti. Yukarıdaki nedenlerden dolayı kanıtlanamadı.

Diyalektik yani zıtlıkların çatışması kuramı gereği her şey zıttıyla yaratılmıştır. İyi, kötü; güzel, çirkin vs. Karar verip seçmesi de bize kalmıştır.

Arif Sağ anlattığına göre maddi zorluklardan dolayı Arabesk yapmış. Sonra da pek çok Türkücü yetitşirdi.
Arabesk bir cam süsleme sanatı. Arap ezgisi anlamıda belki de Arabesk denmiş, olabilir.
Elbetteki ezgiler yani yürek ezen müzikler de 2 türlü,
1. Ruhu acıyla yoğurup geliştiren.
2. Ruhta karamsarlık, çaresizlik duygusu yaratan.
Seçim bize kalmış. 11.09.2018 F.L.A.

Fatih Lütfü Aydın

Hamr

Beyni, düşünmeyi; ekşiten, aksatan,
Her şeyin adıdır hamr, hamur.
Ey içkiden, uyuşturucudan medet uman insan.
Böyle bir hayatın sonu çirkef, çamur.

İçki, tütün, uyuşturucu,
Çok yemek, çok konuşmak,
Çok uyumak, çok muhabbet.
Hepsi şeytanın cephanesi
Bunlarla gürleşir şeytanın sesi.

Damlalar kadeh, kadehler şişe,
Şişeler fıçı, fıçılar mahzen.
Şeytan ezer geçer seni.
Damlasına direnmezsen.

Paganizm putperestlik.
Rezillikte tam serbestlik
İçki, tütün, uyuşturucu ve her şeyin fazlası,
Hamra ait ne varsa, bu hayatın gıdası.

Hamr suyu boşa döktürür.
Putperest şeytan yolunda yürür.
Sonunda gerçeği görür.
Görür ama, şeytan önünde iki büklümdür.

Bütün bu sözler niye?
İnsan insan olsun diye.
Hayata geçmezse bu sözler.
İnsan şeytan kucağında inler.

Saygılar ve Sevgiler.
15.01.2007

Bakara, 219

Yaşar Nuri Öztürk: Sana uyuşturucuyu/şarabı ve kumarı sorarlar. De ki: "Bu ikisinde büyük bir günah vardır; insanlar için çıkarlar da vardır. Ama onların kötülüğü yararlarından çok daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini de soruyorlar. De ki: "Helal kazancınızın size ve bakmakla yükümlü olduklarınıza yeterli olanından artanını verin." İşte Allah, ayetleri size böyle açıklar ki, derin derin düşünebilesiniz.

Yes'elûneke anil hamri vel meysir(meysiri) , kul fîhimâ ismun kebîrun ve menâfiu lin nâsi, ve ismuhumâ ekberu min nef'ihimâ ve yes'elûneke mâzâ yunfikûn(yunfikûne) kulil afve, kezâlike yubeyyinullâhu lekumul âyâti leallekum tetefekkerûn(tetefekkerûne) .

1. yes'elûne-ke: sana soruyorlar, sorarlar
2. an el hamri: şaraptan
3. ve el meysiri: ve kumar
4. kul: de, söyle
5. fî-himâ: ikisinde vardır

6. ismun kebîrun: büyük günah
7. ve menâfiu: ve menfaat, faydalar
8. li en nâsi: insanlar için
9. ve ismu-humâ: ve onların (o ikisinin) günahları
10. ekberu: daha büyük
11. min nef'i-himâ: onların (o ikisinin) faydalarından
12. ve yes'elûne-ke: ve sana soruyorlar, sorarlar
13. mâzâ: ne, nasıl
14. yunfikûne: infâk ediyorlar
15. kul(i) : de, söyle
16. el afve: afv olan, ihtiyaçtan fazla olan mal, affedilen, vazgeçilen
17. kezâlike: bunun gibi, işte böyle
18. yubeyyinu allâhu: Allah açıklıyor
19. lekum: sizin için, size
20. el âyâti: âyetler
21. lealle-kum: umulur ki böylece siz
22. tetefekkerûne: tefekkür edersiniz, düşünürsünüz

Maide, 90

Yaşar Nuri Öztürk: Ey iman edenler! Uyuşturucu/şarap, kumar, tapılmak için dikilen taşlar, fal okları şeytan işi birer pisliktir; bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz.

Yâ eyyuhâllezîne âmenû innemâl hamru vel meysiru vel ensâbu vel ezlâmu ricsun min ameliş şeytâni fectenibûhu leallekum tuflihûn(tuflihûne) .

1. yâ eyyuhâ: ey!
2. ellezîne âmenû: yaşarken Allâh'a (c.c.) ulaşmayı, teslim olmayı dileyenler
3. innemâ: ancak, sadece, oysa, halbuki
4. el hamru: şarap
5. ve el meysiru: ve kumar
6. ve el ensâbu: ve putlar
7. ve el ezlâmu: fal okları
8. ricsun: pistir, murdardır
9. min ameli eş şeytâni: şeytanın işlerinden
10. fe: artık, o halde
11. ictenibû-hu: ondan(bunlardan) kaçının!
12. lealle-kum: umulur ki böylece siz
13. tuflihûne: felâha, kurtuluşa erersiniz

HAMR
Sözlükte "örtmek, gizlemek, mayalamak" gibi anlamlara gelen hamr, aklı örttüğü için özelde şarap için, genelde bütün sarhoşluk veren maddeler için kullanılmaktadır. İslâm'ın geldiği dönemde çok yaygın bir şekilde kullanılan içki, bir kerede yasaklanması halinde insanların alışkanlıklarından hemen kurtulamayacakları dikkate alınarak tedricen dört merhalede yasaklanmıştır. İlk önce içki, güzel rızktan ayrılmış (Nahl, 16/67) : ikinci olarak kesin bir şekilde yasaklanmamakla birlikte içkide büyük günah ve faydalar bulunduğu, ancak zararının daha büyük olduğu belirtilmiş (Bakara, 2/219) :

üçüncü merhalede sarhoş iken namaza yaklaşmak yasaklanmış (Nisâ, 4/43) , son olarak da kesin bir şekilde haram kılınarak şeytan işi bir pislik olduğu bildirilmiştir (Mâide, 5/90) . Hz. Peygamber, "çoğu sarhoşluk veren şeyin azı da haramdır" (Tirmizî, Èşribe, 3) : "içkiden sakının, çünkü içki bütün pisliklerin anasıdır" (Camiu'l-Usul fî Ehadîsi'r-Rasûl, V/103) buyurmuştur. İçkinin haram kılınmasında pek çok hikmetler bulunmaktadır. İçki, insanlar arasına kin ve düşmanlık sokabilmekte, Allâh'ı anmaktan ve namazdan alıkoymaktadır. Yüce Allâh içkiyi yasakladığı âyette, "Şeytan, içki ve kumar yoluyla ancak aranıza düşmanlık ve kin sokmak; sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık (bunlardan) vazgeçtiniz değil mi? " buyurmaktadır (Bakara, 2/91) . İçki, insanı diğer canlılardan ayıran ve mükellef yapan özelliği olan aklını örtmektedir. Bu sebeple, can ve mal kaybına sebep olan ve pek çok kimsenin sakat kalması sonucunu doğuran trafik kazalarının önemli bir kısmını alkollü sürücüler yapmaktadır. Sinir sistemini bozduğu için, cinâyetlere varan kavgalara yol açmaktadır. İçki boşanmalara kadar varan aile huzursuzluklarına sebep olmaktadır. Bunun yanında, insan sağlığını olumsuz yönde etkilemekte, mide ve karaciğer başta olmak üzere iç organlarında tahribata neden olmaktadır. Bu nedenle Hulefâ-i Raşidin döneminden itibaren, sarhoşa hadd cezası tatbik edilmesi kabul edilmiştir. (İ.P.)

Not: Hamr başlıklı yazı Diyanet'in Kavramlar Sözlüğünden alınmıştır.

Muhammet 15, deki içki tüm insanlar için değil sakınan (takva sahibi) kullar için ve Kur'an bir ayetini başka ayetle yorumlama özelliğine sahiptir.

Muhammet, 15
Meselul cennetilletî vuidel muttakûn(muttakûne) , fîhâ enhârun min mâin gayri âsin(âsinin) , ve enhârun min lebenin lem yetegayyer ta’muhu, ve enhârun min hamrin lezzetin liş şâribîn(şâribîne) , ve enhârun min aselin musaffâ(musaffen) , ve lehum fîhâ min kullis semerâti ve magfiratun min rabbihim, ke men huve hâlidun fîn nâri ve sukû mâen hamîmen fe kattaa em’âehum.

1. meselu: misâli, örneği, durumu
2. el cenneti: cennet
3. elletî: o ki
4. vuide: vaadedildi
5. el muttakûne: takva sahipleri
6. fî hâ: onun içinde, orada
7. enhârun: nehirler
8. min mâin: sudan
9. gayri: olmaksızın, olmayan
10. âsinin: (suyun kokusu) değişmiş, bozulmuş
11. ve enhârun: ve nehirler
12. min lebenin: sütten
13. lem yetegayyer: kokuşmayan, bozulmayan
14. ta'mu-hu: onun tadı
15. ve enhârun: ve nehirler
16. min hamrin: şaraptan
17. lezzetin: lezzetli
18. li eş şâribîne: içenler için
19. ve enhârun: ve nehirler
20. min aselin: baldan
21. musaffen: saflaştırılmış, saf, süzülmüş

22. ve lehum: ve onlar için
23. fî-hâ: onun içinde, orada vardır, bulunur
24. min kulli: bütün çeşitlerden, her çeşitten
25. es semerâti: ürünler, meyveler
26. ve magfiratun: ve mağfiret vardır
27. min rabbi-him: Rab'lerinden
28. ke: gibi
29. men: kimse, kişi
30. huve: o
31. hâlidun: ebedî olan, devamlı kalacak olan
32. fî en nâri: ateşin içinde, ateşte
33. ve sukû: ve sulandılar, içirildiler
34. mâen: su
35. hamîmen: kaynar halde
36. fe: o zaman, böylece, bu sebeple
37. kattaa: parçalandı
38. em'âe-hum: onların bağırsakları

Yaşar Nuri Öztürk: Sakınanlara vaat olunan cennetin durumu şöyledir: Orada, bozulmayan sudan ırmaklar; tadı bozulmayan sütten nehirler, içenlere lezzet sunan bir şaraptan nehirler, süzme bir baldan oluşan nehirler var. Ve orada kendileri için her türlü meyvenin yanında, Rablerinden bir de bağışlanma var. Bu nimetler içindeki ile, sürekli ateşte olup da içirildiği sıcak su tarafından bağırsakları parçalanan kimse aynı olur mu?

Saffat,
45. Aralarında dupduru pınarlardan [içecekle doldurulmuş] bir kâse dolaştırılac
46. berrak ve içenlere tat veren [bir içecek];
47. çarpmayan ve sarhoşluk vermeyen.

Yukarıdaki ayetlerde cennet içkisi hakkında bilgi verilmekte. Bu bilgi ışığında cennet içkisinin dünyadaki şarap gibi çarpmayan sarhoşluk vermeyen olduğu yazılı.

Ayrıca şarap Kur'an'da hamr olarak geçer. Hamr, (hamur da buradan gelir ve ekşidir) aklı ekşiten aksatan şeydir ve Maide, 90 da yasak edilmiştir. Saygı ve sevgilerimle.

Fatih Lütfü Aydın

Hasret ve Ağlamak

Çocuklarımıza harcadığımız emeğin,
Onda birini nefis terbiyesine harcasak,
Sahibi oluruz, sağlığın ve gerçek sevginin.
Bize düşen hep hasret ve ağlamak,
Olur tüm emeğimizi çocuklara harcarsak.

Doğumu 5 Mart 1929,
Ölümü 5 Şubat 2015
Adı Nahide Muteber AYDIN.

Annem! Nahide Muteber AYDIN.
Başkalarını yönetmek ve değiştirmekle geçti hayatın.
Keşke nefsine savaş açsaydın.
Böyle ağlamaklı olmazdın.

17.04.2018
Saygılar ve sevgiler.
F.L.A.
https://youtu.be/LryMJZ4p1wU
Not: Kısa yol seçilip sağ tıklanarak, adrese gidilmeli.

Fatih Lütfü Aydın

Hayır Allah’tan Şer ise Kuldan.

Hayır da şer de Allah’tan değildir.
Hayır Allah’tan şer kuldandır.
Evet hayır Allah’tan, şer ise kuldan.
Böyle diyor, Nisa, 79 ayetinde Kur’an.

Sen kötülük işlemeyi arzularsan,
Sebep halk eder yani yaratır Yüce Yaratan.
Para çalmak isteyene açık kasa halk eder.
Yani kul şerri kötülüğü kendi seçer.

İnsan eylemlerinin sonucudur, günah.
Günah İşleyen hep çekiyor ah.
Yaşantının yani günün ah ile dolmasıdır, günah.
Günah işleyip de çekme ah.

Şerri hayrı sen seçersin,
Kaderim der iç çekersin.
Fatih Lütfü Aydın
Saygılar ve sevgiler.
06.02.2017

HAYIR da ŞER de ALLLAH’tan DEĞİLDİR.
HAYIR ALLAH’tan ŞER (KÖTÜLÜK) ise KULDANDIR.
Etme Bulma Dünyası ve Bir Adıma 10 Adım

NİSÂ-79

Yaşar Nuri Öztürk: İyilik ve güzellikten sana her ne ererse Allah'tandır. Kötülük ve çirkinlikten sana ulaşan şeyse kendi nefsindendir. Biz seni insanlara bir resul olarak gönderdik. Tanık olarak Allah yeter.

Not: yukarıda ki ayetle ilgili olarak okuduğum bir yorumu paylaşmak istiyorum.

Hz. Allah kulunun gönlüne iyilik ve kötülük yapma arzularını koymuştur. Kul hangisini isterse onu yapabilmesi için sebepler halk eder.

Örneğin para çalma arzusunu duyanlara o an açık unutulmuş kasa sebebini halk eder, yani oluşturur. Artık seçim kula kalmıştır. Allah çalması için zorlamaz, yalnızca olanak yaratır. F.L.A. 31.12.2015

Bir Kötülüğe Tıpkısı Bir Kötülük.

ŞÛRÂ-40

Yaşar Nuri Öztürk: Bir kötülüğün cezası, tıpkısı bir kötülüktür. Fakat affedip barışmayı esas alanın ücretini bizzat Allah verir. O, zalimleri hiç sevmez.

EN'ÂM-160

Yaşar Nuri Öztürk: Kim bir güzellikle gelirse ona, getirdiğinin on katı var. Kötülükle

gelene ise yaptığının kadarından fazla ceza verilmez. Onlar, haksızlığa uğratılmayacaklardır.

Mevlana'dan 2 ayet yorumu.

KULA BELA GELMEZ HAK YAZMAYINCA
HAK BELA YAZMAZ KUL AZMAYINCA

Not: İyilikler Allah'tan kötülükler kuldan.

Nisa, 79,

Yaşar Nuri Öztürk: İyilik ve güzellikten sana her ne ererse Allah'tandır. Kötülük ve çirkinlikten sana ulaşan şeyse kendi nefsindendir. Biz seni insanlara bir resul olarak gönderdik. Tanık olarak Allah yeter.

Not: Yani kul patronunun kasasını soymayı arzu ederse, Hz.Allah' da o kuluna açık kasa sebebini yaratır. Burada kötülük kula aittir.
O zaman Allah da böyle bir sebep yaratmasın diyemeyiz çünkü bu dünya imtihan dünyasıdır.
F.L.A

HAK KULDAN İNTİKAM KUL İLE ALIR
DİN İRFAN BİLMEYEN BUNU KUL ETTİ SANIR

Not: Zalime zalimi saldırtma.
F.L.A.

ZALİM

http://www.ihya.org/ka…/kavramlar-ansiklopedisi/dt-7876.html

ZALİMİN ZALİMLE İMTİHANI

Hz.Allah kötülük ettiğimizde, kötülük görerek, kötülüğün iyi birşey olmadığını yaşayarak öğrenmemizi ve iyiye, güzele yönelmemizi, arzu ettiği için diyalektikli bir yaşam var etmiş olabilir. Zalimlere başka zalimleri musallat ederiz (saldırtırız) ayeti bu düşünceyi kuvvetlendirmektedir; işte o ayet;

EN'ÂM-129

Yaşar Nuri Öztürk: İşte biz, zalimlerin bir kısmını bir kısmına, kazanır oldukları şeyler yüzünden bu şekilde dost/yardımcı/yönetici/önder yaparız.
Tabiiki önderi, dostu zalim olan kişi de o zalim tarafından zulüm görüp, zulmün iyi birşey olmadığını yaşayarak öğrenecektir.

http://fatihltfaydin.tr.gg/-KUR-h-AN-FiHRiSTi-Z.htm

Mevlana bu sözleriyle 2 Kur'an ayetini yorumlamış.

Fatih Lütfü Aydın

Hedef Türkiye

Saldırana değil saldırtana bak.
Sırplara kıydırtılmıştı onca Boşnak.
Ulusal toplumu birbirine düşüren zihniyet.
Emperyalizmdir, oyuna gelme ey millet.

Hep maşa konuşulur, neden?
Cinayeti esas yapıp eden.
Uzak tutulur tepkiden.
Sözedilmez emperyalist denen tilkiden.

Ermeni, Kürt, Türk birbirine düşecek.
Birleşmiş Milletler kılıfıyla,
Emperyalistler toprağımıza üşüşecek.
Milli servetlerimizi aralarında bölüşecek.

Uyanalım hedef Türkiye,
Oyuna gelmeyelim,
Kahrolsun Müsliman,
Kahrolsun Türk diye.

Saygılar ve Sevgiler.
21.01.2007

Not: Hrant Dink cinayeti üzerine yazılmıştır.

Fatih Lütfü Aydın

Hıdırellez

Hızır Arapça'da Yeşil Adam demekmiş.
O zaman demek ki Hızırlık;
Ruhta yeşillenme, bahar, Hakk'ka eriş.
Bırakmazsak ruhumuzda benlikden, günahdan iz,
O zaman Hızır olabiliriz, erip de hepimiz,

Hıdırellez demektir Hızır İlyas.
İlyas nefis terbiyesi ile çeker çile, yas.
Ey nefis terbiyesiyle çile çeken adın İlyas.
Ruhuna mana güneşi doğar,
Mana baharında, ruhun yeşile boyanır.
İşte o an erersin, adın olur Hızır.

Ateşten atlamak nefis ateşini aşmak olmalı.
Nefis ateşinden atlayan ruh, yaşar İlâhi baharı.
Hıdırellez; nefis çilesiyle yas çekenin, İlyas'ın,
Ruhunun Nur'lanmasıdır, başlamasıdır, ruhunda baharın.
Fatih Lütfü Aydın.
22.03.2015
Saygılar ve Sevgiler.

Hıdır veya Hızır (Arapça: ? ? ? ? ? al-Khi? r? "Yeşil adam") , Türk ve Ortadoğu mitolojisinde saygı gören kişi. Çeşitli versiyonlarda o İbrahim, İranlı mitolojik kral Feridun, Makedonyalı Büyük İskender veya Türk mitolojisinde olduğu gibi (hıdrellez) İlyas ile birlikte anılır. Ortak noktalar; ölmüş balığın dirilmesi, iki deniz veya nehrin birleştiği yer, gizli bilgiler (hikmet) , ölümsüzlük sırrına ulaşmış karakterlerden oluşur.

http://tr.wikipedia.org/wiki/H%C4%B1z%C4%B1r

Ayrıca, Hıdırellez, yazın gelişi demektir. 21 Martta Kuzey Kutbunda kışdan yaza, Güney Kutbunda ise yazdan kışa geçilir ve buna dönence denir. Sanırım mevsimlerin dönüşümünden dolayı dönence denmektedir. Gözünüzün önüne solda bir portakal ve sağda bir kabak getirin ve portakal kabağa selam veriyormuş gibi kabağa doğru eğik konumda olsun. İşte bu durumda iken Kuzey kutbu (portakalın üst tarafı) Güneşe (kabağa) daha yakın olduğundan Kuzey kutbunda yaz mevsimi vardır.
Portakalı kabağın sağında düşündüğünüzde ise Güney kutbu güneşe daha yakındır. İşte dönencelerde (21 Martlarda) bu yakın olma durumu dönüşümlü olarak değişir. Dünyamızın Güneşe selam verecek şekilde eğik oluşu böylece mevsimleri oluşturur.
F.L.A.

Not: aslında okuduğum bir yazıya göre mevsimler soğuk (kış) ve sıcak (yaz) olmak üzere 2 türdür. Sıcak mevsimde kendi arasında; ilk yaz (ilk bahar), yaz, son yaz (son bahar) olmak üzere 3 türlüdür.

Fatih Lütfü Aydın

Hicran

Vuslat sevgiliye kavuşma,

Hicran sevgiliden ayrılma.

Olmasaydı eğer hicran,

Öylesine tatlı olur muydu,

Buluşup da kavuşma ey can.

Saygılar ve Sevgiler.
05.03.2014

Fatih Lütfü Aydın

Hikmet

Ateizim; Yaratan'ı da adil olmadıkları için,
Bütün dinleri de reddeder.
"Bu nasıl Yaradan, bu nasıl din der?
Deizm ise evrenin mükemmelliğine,
Yani tamlığına, eksiksizliğine bakar,
"Evet der. Bir Yaradan var.

Bilimsel bakar, Deizim, mantığını kullanıp da,
Bunca düzen yürümez der, kendi başına.*
Yürümez der, Yaradansız kendi kendine.
Sonra sorar, bunca adaletsizlik, bunca zulüm de ne?

Şimdi söz etmeli hikmetden.
Aslında imtihandır, zulüm gibi görünen.
Hikmet Hz.Allah'ın,
Bir şeyi yapışının altında yatan özel neden.

Deist der ki:"Ey yaradan bunca zulüm neden?
Hakk' da der ki:"İşimi yapıyorum ben"
Etme bulma dünyası gereği,
Zulmeden zulüm yaşar.
Hakk o anda işini yapar.

Hikmete çok güzel bir örnektir,
Musa, Hızır kıssası.
O kıssa hikmetin özü yani hülasası.
Ders almalık hikâyedir, her kıssa.
Her okuyana bir pay vardır, yani hisse.

Fatih Lütfü Aydın
Saygılar ve sevgiler.
02.05.2017

*Âl-i İmran 191

Yaşar Nuri Öztürk
Aklı ve gönlü işletenler o kişilerdir ki, ayakta, otururken, yan yatarken hep Allah´ı zikrederler; göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünürler: "Ey Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Şanın yücedir senin. Ateş azabından koru bizi."

HİKMET
Hükmetmek, hâkim olmak, hikmetli olmak, yönetmek, düzeltmek amacıyla men etmek, dönmek ve sağlam yapmak anlamındaki "h-k-m" kökünden türeyen hikmet kavramı terim olarak; adalet, ilim, amel, nübüvvet, Kur'ân, Allah'a itaat, dinî anlayış, Allah korkusu, akıl, söz ve işte isabet, hakkı bilme ve hayır işlemek demektir. Hikmet kavramı Kur'ân'da; Öğüt (Bakara, 2/231; Âl-i İmrân, 3/48; Nisâ, 4/54; Kamer, 54/5), Anlama (En'âm, 6/89; Meryem, 19/12; Enbiyâ, 21/79; Lokmân, 31/12), Bilgi ve aklî deliller (Lokmân, 31/12), Kur'ân (Nahl, 16/125), Kur'ân'ın yorumu (Bakara, 2/269); Sünnet (Bakara, 2/151, 231; Nisâ, 4/113) Peygamberlik (Bakara, 2/251; Âl-i İmrân, 3/48; Nisâ, 4/54; Sâd,38/20) anlamlarında kullanılmıştır. Hikmetin özü; anlayış, gerçeği bilme, düşünme yeteneği, sezgi gücü, iş ve sözlerde isabetli olma, düşünce

planında kalmayıp eyleme dönüşen yararlı ve derin bilgi, ilim ve akıl ile doğruyu bulmadır. Âyet ve hadislerde hikmet sahipleri övülmüştür: "Allah hikmeti dilediğine verir. Kime hikmet verilmişse, şüphesiz ona çok hayır verilmiş demektir. Bunu ancak akıl sahipleri anlar" (Bakara, 2/269), "Ancak iki kimseye gıpta edilir: Biri;Allah'ın servet verdiği ve servetini hak yolda harcayabilme imkânı lütfettiği kimse, diğeri ise Allah'ın hikmet verdiği ve bu hikmetle hüküm veren ve onu başkalarına öğreten kimse" (Buhârî, i'tisâm, 13) Peygamberimiz (a.s.), Allah'tan hikmet istemiş (Buhârî, Fedâilü's-sahâbe, 34) ve "Hikmet müminin yitiğidir, onu nerede bulursa alır" buyurmuştur (Tirmizî, İlim, 19). (İ.K.)

http://www.diyanet.gov.tr/dinikavramlar/dinikavramlar-H/H%C4%B0KMET

Not: Alıntıya ulaşabilmek için kopyala yapıştır yöntemini kullanabilirsiniz. F.L.A.

2009-11-07 16:10:16 - Kehf Suresi 65 ila 82. ayet mealleri Hz.Musa ve Hz.Hızır'ın meşhur kıssası

65. Derken, kullarımızdan bir kul buldular ki, ona katımızdan bir rahmet (vahiy ve peygamberlik) vermiş, yine ona tarafımızdan bir ilim öğretmiştik.

66. Musa ona: Sana öğretilenden, bana, doğruyu bulmama yardım edecek bir bilgi öğretmen için sana tâbi olayım mı? dedi.

67. Dedi ki: Doğrusu sen benimle beraberliğe sabredemezsin.

68. (İç yüzünü) kavrayamadığın bir bilgiye nasıl sabredersin?

69. Musa: İnşaallah, dedi, sen beni sabreder bulacaksın. Senin emrine de karşı gelmem.

70. (O kul Eğer bana tâbi olursan, sana o konuda bilgi verinceye kadar hiçbir şey hakkında bana soru sorma! dedi.

71. Bunun üzerine yürüdüler. Nihayet gemiye bindikleri zaman o (Hızır) gemiyi deldi. Musa: Halkını boğmak için mi onu deldin? Gerçekten sen (ziyanı) büyük bir iş yaptın! dedi.

72. (Hızır Ben sana, benimle beraberliğe sabredemezsin, demedim mi? dedi.

73. Musa: Unuttuğum şeyden dolayı beni muaheze etme; işimde bana güçlük çıkarma, dedi.

74. Yine yürüdüler. Nihayet bir erkek çocuğa rastladıklarında (Hızır) hemen onu öldürdü. Musa dedi ki: Tertemiz bir canı, bir can karşılığı olmaksızın (kimseyi öldürmediği halde) katlettin ha! Gerçekten sen fena bir şey yaptın!

75. (Hızır Ben sana, benimle beraber (olacaklara) sabredemezsin, demedim mi? dedi.

76. Musa: Eğer, dedi, bundan sonra sana bir şey sorarsam artık bana arkadaşlık etme. Hakikaten benim tarafımdan (ileri sürebilecek) mazeretin sonuna ulaştın.

77. Yine yürüdüler. Nihayet bir köy halkına varıp onlardan yiyecek istediler. Ancak köy

halkı onları misafir etmekten kaçındılar. Derken orada yıkılmak üzere bulunan bir duvarla karşılaştılar. (Hızır) hemen onu doğrulttu. Musa: Dileseydin, elbet buna karşı bir ücret alırdın, dedi.

78. (Hızır) şöyle dedi: "İşte bu, benimle senin aramızın ayrılmasıdır. Şimdi sana, sabredemediğin şeylerin içyüzünü haber vereceğim."

79. "Gemi var ya, o, denizde çalışan yoksul kimselerindi. Onu kusurlu kılmak istedim. (Çünkü) onların arkasında, her (sağlam) gemiyi gasbetmekte olan bir kral vardı."

80. "Erkek çocuğa gelince, onun ana-babası, mümin kimselerdi. Bunun için (çocuğun) onları azgınlık ve nankörlüğe boğmasından korktuk."

81. (Devam etti "Böylece istedik ki, Rableri onun yerine kendilerine, ondan daha temiz ve daha merhametlisini versin."

82. "Duvara gelince, şehirde iki yetim çocuğun idi; altında da onlara ait bir hazine vardı; babaları ise iyi bir kimse idi. Rabbin istedi ki, o iki çocuk güçlü çağlarına erişsinler ve Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarsınlar. Ben bunu da kendiliğimden yapmadım. İşte, hakkında sabredemediğin şeylerin iç yüzü budur."

Alıntı…
https://forum.shiftdelete.net/threads/kehf-suresi-65-ila-82-ayet-mealleri-hz-musa-ve-hz-hizirin-meshur-kissasi.112077/

Not: Alıntıya ulaşabilmek için kopyala yapıştır yöntemini kullanabilirsiniz. F.L.A.

DİYALEKTİK, KARMA ve YENİDEN DOĞUŞ (REENKARNASYON)

Ateizim; Yaratan'ı da adil olmadıkları için bütün dinleri de reddeden bir görüş.
Deizim ise evrenin mükemmelliğine (tamlığına, eksiksizliğine) bakarak, bir yaratanın varlığını kabul eden ama adil olmadıkları için bütün dinleri reddeden bir görüş.
Bence deistler mantıklarını kullandıkları için ateistlerden bir adım öndeler. Elbette ki ateistlerin de mantığı var ama demek ki kullanmıyorlar.
Not: Mantık; doğru ve tutarlı (bir birini tutan, destekleyen; birbiriyle zıtlık oluşturmayan) düşüncedir.
Şimdi ister deist ister ateist ve isterse Allah'a ve O'nun dinine inanan kişiler olsun herkes, diyalektiğin varlığını kabul eder.
Bu durumda:"Evet Diyalektik (zıtlıkların Çatışması Kuramı) ya da Ying-Yang Dengesi* (Negativite – Pozitivite Dengesi) var yaşıyoruz ama günahsız küçücük çocuklar o kötülükleri, işkenceleri neden görüyor? Allah bu kötülüklere neden izin veriyor? " şeklinde sorular sorulabilir, normal olarak.
Bu soruya Karma yani yansıma yasasıyla yanıt verilebilir.
Karma: Yansıma yasası, yani kişinin evrene yolladığı eylemin evrende dönüp dolaşıp kendine yansımasıdır. Evrene yollanan eylem olumlu ise kişiye olumlu yansır, olumsuz ise kişiye olumsuz yansır. Bu durum dilimizde:"Bu dünya etme bulma dünyası" atasözü ile anlatılır.
Geniş bilgi için…
http://www.delinetciler.org/felsefi-konular/64833-karma-felsefesi-nedir.html
O zaman da:"Peki o küçücük çocuklar, ne zaman evrene olumsuz olan işkence eylemini yolladılar da karşılık olarak yaptıkları kötülüğü yaşadılar yani işkence gördüler? Şeklinde bir soru sorulabilir, normal olarak.

Bu soruya da Reenkarnasyonla (dünyaya yeniden gelişle) yanıt verilebilir. Yani bu küçük çocuklar daha önceki yaşamlarında benzer kötülüğü ettikleri için bu yaşamlarında bu kötülüğü gördüler, denebilir.
Dünyaya yeniden geliş var mıdır?
Yanıt ……
https://www.antoloji.com/reenkarnasyon-14-siiri/? siralama=p
F.L.A.
*YİNG YANG VE KURAMI
Asya Kıtası'nın geniş bir kesimini içine alan coğrafyada binlerce yıldır hüküm süren; doğayı ve evren'i gözlemleyip, bunların temelini oluşturan yasaları açıklayan bir kuramdır. Temelinde, doğa ve evrendeki her şeyin karşıtlık ilişkileri içinde yürüdüğünü tespit eder. Üreme, gelişme ve dönüşüm; karşıtların sürekli çekişip itişen devingenliği ile gerçekleşir. Hiç bir şey durağan, kalıcı ve mutlak olamaz. Yin ve Yang, herhangi bir nesnenin adı olmaktan çok, karşıtlık ilişkilerini açıklayan bir kavramdır. Genelde kadın ve erkek veya iyi ve kötü demektir. Yin ve Yang'ın, Gizemcilik`le (mistisizm) , dini inançlarla hiçbir ilişkisi yoktur. Temeli uzak doğudaki birçok kültürün ortak yaşam birikimine ve I ching (tr. Hareketin kitabı) adı verilen ve bilinen yazılı en eski felsefi yazıya dayanır. Kitap, enerjilerin birbirine dönüşüm ilkelerinden, ayrıntılı biçimde söz eder. Akupunktur (iğneli uyarım) , Feng Shui (rüzgar ve su) , Karete, Yoga, Refleksoloji ve benzer nice uygulama alanı Yin ve Yang`a dayanır. Ayrıca, eski strateji kitabı Savaş Sanatı'nın (Sun Tzu) temelini Yin ve Yang ilkeleri oluşturur.. Her şey hiçlikle başlar ve önce birlik doğar. Birlik ikircilliği doğurur. Bu Yin ve Yang'dır. İkircillik her şeyi doğurur.
Yin ve Yang'ın Başlıca İlkeleri
Yin Yang
Dişil Eril
Su Ateş
Soğuk Sıcak
Durgun Devingen
Büzülme Genleşme
Kronik Akut
Eksiklik Taşkınlık
Ay Güneş
Gece Gündüz
HER ŞEY KUTUPLUDUR VE KARŞITTIR
Her şeyin birbirinden ayrılamaz iki karşıt kutbu vardır. "Yin" kutbu ve "Yang" kutbu. Nerede ki yin ve yang kutuplaşması olur, orada hareket doğar. "Bir" durumundan "İkircillik" durumu doğmuştur. Böylece; doğurma süreci tetiklenir ve sürer gider.
KUTUPLAR CUZİ ORANDA DA OLSA KARŞITINI KENDİ İÇİNDE BULUNDURUR
Gecenin içinde aydınlık ve sıcağın; gündüzün içinde de soğuk ve gölge bölgelerin bulunması; dişi görünümün içinde erkek, erkek görünümün içinde dişi olması; her sorunun, çözümü; sevginin, nefreti; eylemsizliğin, eylemi; savunmanın, saldırıyı barındırması gibi. Tai-chi veya yin-yang işaretinin içindeki küçük karşıt renkli daireler bu özelliği anlatır.
BAĞIMLILIK İLİŞKİSİ
Oluşumlar, karşıtı olmadan açıklanamazlar. Karşıtların biri, diğerinden bağımsız olamaz. Gündüz olmadan, gece; gece olmadan, gündüz açıklanamaz. Gece olmadığı sürece, gündüz de yoktur. Kutuplar birbirinden bağımsız ele alınamazlar. Bu durumda beden ve psikoloji ayrı ayrı incelenemez. Organların kendisi yin, işlevi ise yangdır. Böbrek, organ haliyle yindir. Böbrekten kaynaklanan bir rahatsızlık, korkularımızı harekete geçirir, soğuk ve değişken yapıdadır. Korkuların bedende dışa çıkan mizacı, yang özelliği taşır ve bu tür mizaçlar günümüzde psikoloji altında incelenir. Bütün ve parçanın bir aradalığı gereği, Doğu Tıbbı, bedeni ve mizacı ayrı ayrı ele almanın gereksizliğine varır.

DÖNÜŞEBİLİRLİK
Karşıtlar, birbirine dönüşebilen yapıdadır. Dönüşüm aşamalarla, kendi sürecine bağlı olarak gerçekleşir. Her sürecin bir haddi vardır. Dönüşüm, uyum içinde veya uyumsuz gerçekleşebilir. Uyum, yin ve yang'in göreceli olarak kararlı seviyelerde olmasıdır. Uyumsuzluk ise yin ve yang'in göreceli kararlılık durumundan uzaklaşmasıdır. Denge hiçbir zaman gerçekleşmez. Kararlılık arayışı hep vardır ve devinim süreklidir. Akupunkturda sağlıklı beden, yin ve yang'in uyum hali; hastalık ise uyumsuz olması halidir. Gündüzden (yang) , geceye (yin) : geceden, gündüze geçiş akşam ve sabah ara aşamalarıyla uyumlu geçişe; ani fırtınaların kopması, deprem, ani beliren hastalıklar, patlamalar vb. gibi durumlar, uyumsuzlukla gerçekleşen geçişe örnek verilebilir. Veya soluk ilişkisi; hava içeri çekilir, kullanılır ve atıkların bir kısmı soluk vermeyle geri dışarı atılır ve tekrar soluk alma zorunluluğu doğar. Bizi buna zorlayan, canlının sürekli bir döngü içinde hep kendini yenileyen, geliştiren koca bir sistem olmasıdır.
ÜRETEN-TÜKETEN VEYA DESTEKLEYEN - DENETLEYEN İLİŞKİSİ
Yanan bir muma bakalım. Yanmakta olan ip ve parafin, alevi besler. Alevin ısısı ise bu ikiliyi tüketir. Sonunda fitil veya mum bittiğinde, alev de tükenecektir. Mum, fitil ve alev ışık ve ısı olarak ortamın enerjisine geçiş yapar.
KARŞITLAR KENDİ İÇERLERİNDE ALT KARŞITLAR BARINDIRIRLAR
Her Yin ve her Yang tekrar tekrar, kendi alt Yin ve Yang'larına bölünebilirler. Örneğin sıcaklığı ele alalım. Sıcaklık olgusu, sıcak (yang) ve soğuk (yin) olarak ayrılabilir. Aynı biçimde sıcak; tekrar, çok sıcak (yang) ve az sıcak (yin) olarak bölünür ve böyle devam eder. Son derece basit bir yapı, son derece karmaşık yapının ayrılmaz parçasıdır. Bütün ve onun parçaları, birbirinden bağımsız olarak ayrı ayrı açıklanamaz. Basit yapıyla, karmaşık yapı; Yin ve Yang'ın temel ilkelerine sürekli uyar

Fatih Lütfü Aydın

Hüsran

Hüsran mahrumiyet demektir.
Mahrumiyet de yoksunluk.
Olunca maneviyatta yoksunluk
İblis ve uşakları azdıkça azar.
Kan akıtır, oluk oluk.

Kaybolur insanlık, bet, bereket ve bolluk.
Yoksunlukla çağrışım yapar,
Gelir akla yoksulluk.
Ardından sıralanır,
Adaletsizlik, zulüm ve yolsuzluk.

Hüsran içinde olmamak için,
Pak olmaya çalışmalı,
Yanmalı için için.
Yan hakiki aşk için yan.
Uzak olsun senden hüsran.

Çeker mi hiç gönül gam.
Çökse de üzerine, ömürde akşam.
Çökerse çöksün ömür akşamının karanlığı,
Ne gam, sabahında yaşayacaksak hakiki yaranlığı.

Saygılar ve Sevgiler.
18.05.2011

Not: H Ü S R A N (mahrumiyet, kayıp. Osmanlıca Türkçe Sözlük – Cihan Yayınları)

15. Günler gamımızın içinde akşam oldu; günler yanmalar ile yoldaş oldu..
Der gam-î mâ rûzhâ bîgâh şüd
Rûzhâ bâ sûzhâ hemrâh şüd
"Bîgah" kelimesinin müteaddid ma'nâsı vardır; burada akşam ma'nâsı münâsidir. "Sûz" harâret ve yanma demektir. Ya'nî, bu cismâniyyet âleminde günlerimiz, ehl-i hakîkatten ayrılık gamımızın içinde geçerek akşam oldu. Günlerimiz, ma'şûk-ı hakîkî olan Hakk'ın âteş-i aşkı içinde yanmalar ile yoldaş oldu ve bu yanıp yakılmalar ile geçti. "Der gam-ı mâ" "Bizim gamımızın içinde" ta'bîriyle Hz. Pîr, bu ayrılık gamını hem kâmillere ve hem nâkıslara teşmil buyurmuştur. İnsân-ı nâkısın zâhiren ve hayâlen ayrılığı, muhtâc-ı îzâh değildir. İnsân-ı kâmile gelince, insân-ı kâmil, her ne kadar bu cismâ niyet âleminde de Hakk'a vâsıl ise de, onun cismi ve taayyünü Hakk'a vuslatın kemâline hicâb olur. Nitekim Sadreddîn-i Konevî hazretleri, Hz. Mevlânâ'yı son hastalıklarında ziyârete geldi ve "Allah Teâlâ sana acele şifâ versin" diye duâ etti. Hz. Mevlânâ buyurdu ki: "Bundan sonra -Allah şifa versin duâsı- sizin olsun, âşık ile ma'şûk arasında bir kıl gömlekten ziyâde bir şey kalmamıştır; nûrun nûra ulaşmasını istemez misiniz? "
"Ben cisimden ve hayalden soyundum; visâlin nihâyetlerinde salınıp gezerim"(Mesnevi, c.6/4639)

16. Ey günler gitti ise de ki: Git korku yoktur; sen kal ey o kimse ki, senin gibi pâk yoktur.

Rûzhâ ger reft gû rev bâk nîst
Tû bimân ey ânki çün tû pâk nist

Bu beyt-i şerîf insân-ı kâmil lisânındandır. “Sen kal! " hitâbı, ma'şûk-ı hakîkî olan Hakk’adır; ve bundan murâd, sıfât ve esmân ile bu âlem-i kevnde mütecellî olarak sen kal! .
Zîrâ benim varlığım ve geçen günlerim mevhûm ve i'tibârîdir, demek olur. Zîrâ ârifin nazarında eşyâda sıfât ve esmâsıyla zâhir olan Hakk'ın vücûdı hakîkîsidir; ve âlem-i kevn ve cismâniyyet hayâldir. Nitekim Hz. Şeyh-i Ekber Fusûsu'l-Hikem' de Fass-ı Süleymânî’de şöyle buyururlar:
"Kevn ancak hayâldir ve o hakîkatte Hak'dır; bunu anlayan kimse; tarîkatin sırlarını hâiz oldu. "
Ya'nî, eğer bu cismâniyyet âleminin günleri böyle ayrılık gamı ve aşk-ı ilâhî ateşi içinde geçip gitti ise, ey aslına iltihâka âşık olan ârif, de ki: Ey hayâlî ve i'tibârî olan günler ve vakitler geçiniz. Sizin geçmenizden dolayı, bizim için korku yoktur. Sıfât ve esmân ile müteccellî olarak, bizim nazarımızda sen kal, ey Zât-ı ecell ve a'lâ ki, vücûdda senin gibi pâk ve mukaddes yoktur. (Hadîd, 57/4) Ya'nî "Nerede olursanız, o Allah Teâlâ sizinle berâberdir" âyet-i kerîmesi mûcibince, sen her bir mevtında benim hakîkatim ve şey'iyyetim ile berâbersin.

Mevlana’ nın Mesnevi’ sinin bu 15. Ve 16. beyitleri Semazen.Net sitesinden alıntıdır.

Asr Suresi

Bismillâhirrahmânirrahîm

Vel asr(asri) .
1.
ve
: andolsun, yemin olsun
2.
el asrı
: asr, zaman
Yemin olsun zamana/çağa/gündüzün iki ucuna/sabah namazına/ikindi vaktine/Asr-ı saadet'e ki,

İnnel insâne le fî husr(husrin) .
1.
inne
: muhakkak
2.
el insâne
: insan
3.
le
: gerçekten, mutlaka
4.
fî
: içinde, de

5.
husrin
: hüsran
İnsan, gerçekten tam bir hüsran içindedir!

İllellezîne âmenû ve amilûs sâlihâti ve tevâsav bil hakkı ve tevâsav bis sabr(sabrı) .
1.
illâ
: hariç
2.
ellezîne
: onlar, olanlar
3.
âmenû
: âmenû oldular
4.
ve amilû es sâlihâti
: ve salih amel işlediler, nefs tezkiyesi yaptılar
5.
ve tevâsav
: ve tavsiye ettiler
6.
bi el hakkı
: hakkı
7.
ve tevâsav
: ve tavsiye ettiler
8.
bi es sabrı
: sabrı
İnanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, birbirlerine hakkı önerenler, birbirlerine sabrı önerenler müstesnadır.

Kehf Suresi

103.

Kul hel nunebbiukum bil ahserîne a’mâlâ(a’mâlen) .
1.
kul
: de, söyle
2.
hel
: mi
3.
nunebbiu-kum
: size haber vereyim
4.
bi el ahserîne
: en çok hüsrana uğrayanları

5.
a'mâlen
: ameller açısından
De ki: "Amelleri bakımından hüsrana en çok batanları size haber vereyim mi? "

Kehf Suresi

104.

Ellezîne dalle sa’yuhum fîl hayâtid dunyâ ve hum yahsebûne ennehum yuhsinûne sun’â(sun’an) .

1.
ellezîne
: onlar
2.
dalle
: saptı (kaybettikleri dereceler, kazandıkları derecelerden daha fazla oldu)
3.
sa'yu-hum
: onların çalışmaları, amelleri
4.
fî el hayâti ed dunyâ
: dünya hayatında
5.
ve hum
: ve onlar
6.
yahsebûne
: zannediyorlar
7.
enne-hum
: olduğunu
8.
yuhsinûne
: güzel davranıyorlar, güzel ameller yapıyorlar
9.
sun'an
: işleyerek, yaparak
O kimselerdir ki, dünya hayatındaki çabaları boşa gitmiştir de onlar sanayileşmeyi/işi hâlâ güzel yaptıklarını sanırlar.

Yunus Suresi

45.

Ve yevme yahşuruhum keen lem yelbesû illâ sâaten minen nehâri yete ârefûne beynehum, kad hasirellezîne kezzebû bi likâillâhi ve mâ kânû muhtedîn(muhtedîne) .
1.

ve yevme
: ve gün
2.
yahşuru-hum
: onları toplar, toplayacak, haşredecek
3.
keen
: gibi
4.
lem
: olmadı
5.
yelbesû
: kalırlar
6.
illâ
:...den başka, ancak
7.
sâaten
: bir saat
8.
min
:...den
9.
en nehâri
: gündüz
10.
yeteârefûne
: tanışırlar, tanışacaklar
11.
beyne-hum
: onlar aralarında
12.
kad
: olmuştu
13.
hasire
: hüsrana düştüler
14.
ellezîne kezzebû
: yalanlayan kimseler, yalanlayanlar
15.
bi likâi allâhi
: Allah'a mülâki olmak (ulaşmak)
16.
ve mâ kânû
: ve olmadılar
17.
muhtedîne
: hidayete eren kimseler (ruhlarını Allah'a ölmeden evvel ulaştıranlar)
Onları huzuruna toplayacağı gün, gündüzün bir saatinden başka, dünyada durmamış gibidirler; aralarında tanışırlar. Allah'a kavuşmayı yalanlayıp da doğru yolu tutmamış

bulunanlar, hüsrana uğramışlardır.

Müminün Suresi

103.

Ve men haffet mevâzînuhu fe ulâikellezîne hasirû enfusehum fî cehenneme hâlidûn(hâlidûne) .
1.
ve men
: ve kim
2.
haffet
: hafif geldi
3.
mevâzînu-hu
: onun mizanı, tartıları
4.
fe
: o zaman
5.
ulâike
: işte onlar
6.
ellezîne
: o kimseler, onlar ki
7.
hasirû
: hüsrana düştüler
8.
enfuse-hum
: onların nefsleri
9.
fî cehenneme
: cehennemin içinde, cehennemde
10.
hâlidûne
: ebediyyen kalacak olanlar
Tartıları hafif gelenler ise kendilerini kayba uğratanlar, sürekli cehennemde kalanlar olacaklardır.

Şeytanın ve zalimlerin dostluğuna düşenler, ömürlerini boşa harcayan, zararda, kayıpta yani hüsranda olan kişilerdir.

Fatih Lütfü AYDIN 20.10.2011

ZUHRÛF-36

Kim Rahman'ın Zikri'ni görmezlikten gelip ondan uzaklaşırsa biz ona bir şeytanı musallat ederiz de o ona can yoldaşı olur.

EN'ÂM-129

Ve kezâlike nuvellî ba’daz zâlimîne ba’dan bimâ kânû yeksibûn(yeksibûne) .
1.
ve kezâlike
: işte böylece
2.
nuvellî
: döndürürüz, çeviririz
3.
ba'da ez zâlimîne
: zalimlerin bir kısmını
4.
ba'dan
: bir kısmına
5.
bi-mâ
:...'den dolayı, sebebiyle
6.
kânû yeksibûne
: kazanmış oldular

İşte biz, zalimlerin bir kısmını bir kısmına, kazanır oldukları şeyler yüzünden bu şekilde dost/yardımcı/yönetici/önder yaparız.

Fatih Lütfü Aydın

İçsellik

İçsellik eşittir iç güzellik.
O arınanda baş özellik.
İnsanlık, zarafet ne güzeldir içsellik.
Kalıcı olan içsellik, iç güzellik.

Gün gelir terk eder,
Nankördür dış güzellik.
Gönlü hep besler,
Bonkördür iç güzellik.

Ne olursa olsun.
Aşk olsun, iç güzellik olsun.
Her şey kaybolursa kaybolsun.
Yeter ki aşk olsun.
Gönüllerde şenlik, içsellik olsun.

Aşktan, iç güzellikten ötesine boşveer.
Aşkla, zerâfetle şenlensin gönüller.

Bu kısmın eklenme tarihi 22.07.2018

Bir sivilce güzelliğini,
Bir kıvılcım servetini,
Alır götürür ama,
Sağlık ve iç güzellik varsa,
Bunları etmezsin tasa.

İçselleştirme,
Bir ilkeyle ruhu bütünleştirme demek.
O ilkeyi kanına işletmek, ilmek ilmek.
İçselleştirelim içselliği yani iç güzelliği.
Böylece yayalım, kararmış dünyaya,
Sevgiyi, neşeyi ve iç huzuruyla gülmeyi.

F.L.A.

İç güzellik kalıcıdır ve dışa vurarak dış güzellik de sağlar.
İç güzellik için de beyin, yürek, mide ve bilinen kap olmak üzere 4 kabımızı helal, sağlıklı şeylerle dolduralım, duralım. Bundan geri durmayalım.

Saygılar ve sevgiler olsun. F.L.A.

Fatih Lütfü Aydın

İki Kaşın Arası

İki kaşın arası, iki kaşın arası.
Silinir ruhumun pası, karası.
İki kaşın arası, iki kaşın arası.
Diner ruhumun yası, yarası.

İki kaşın arası, iki kaşın arası.
Attı bana pası, sevgilinin hası.
İki kaşın arası, iki kaşın arası.
Geldi gerçek aşkın sırası.

İki kaşın arası, iki kaşın arası.
Cennet mi yoksa burası?
İki kaşın arası, iki kaşın arası.
Herkese olsun inşallah darısı.

Saygılar ve Sevgiler.
08.06.08

Fatih Lütfü Aydın

İmtihan ile Bilinir Değer.

Yoklukla imtihan etmese eğer,
Yoksulun halinden anlamaz, kişiler.
Hastalıkla imtihan etmezse eğer,
Sağlığın değerini bilmez, kişiler.

Sevdikleriyle imtihan etmezse eğer,
Gerçek dostluğu ve gerçek sevgiyi bilmez, kişiler.
Görelim Mevlam neyler.
Neylerse Güzel eyler.
Sanmayın ki mutlu zalim kişiler.

F.L.A.
Saygılar ve sevgiler.
15.03.2017

Fatih Lütfü Aydın

İmtihan.

Attığımız her adım imtihan.
Her doğru adımda,
Kendine yaklaştırır Rahman.

Ağzına kadar para dolu açık kasa imtihan.
Açık saçık gezinen kadın da imtihan.
Kasayı açık bırakmasalardı,
Kadın açık giyinmeseydi, vs. vs.,
Sözlerine hak verir mi Rahman?

İnsan başı boş bırakılacağını sanıyor.*
Her yıl bir kaç kez imtihana çekiliyor.*1
Yine de akıllanmıyor.
Günah işleyip, çekiyor ahı,
Bela imtihan şamarlarını yeyip,
Kendine rehber ediyor, şeytanı.

Saygılar ve Sevgiler.
15.07.2014

ANKEBÛT-2

Yaşar Nuri Öztürk: İnsanlar, inandık demeleriyle kendi hallerine bırakılacaklarını ve hiçbir imtihana çekilmeyeceklerini mi

sandılar!

MAL ve EVLAT İMTİHANI

ENFÂL-28

Yaşar Nuri Öztürk: Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihan aracıdır. Allah'a gelince, büyük ödül O'nun

katındadır.

İMTİHAN = FİTNE

Fitne ve fetn, saf altın veya gümüş elde etmek için maden karışımını ateşte yakmaktır. Buna göre fitne iyi ile kötüyü, arı

ile kirliyi doğru ile yalancıyı seçip ayırmakta, bir fıtrat metodudur (Divan-ı Kebir, 5/364 -Yaşar Nuri Öztürk Kur’an’ ın

Temel Kavramları fitne maddesi) .

Fitne: birleşmiş haldeki iki şeyi birbirinden ayırmaktır. Bu yüzden karı koca arasını açtığı için yuva yıkan kadına fettan,

fitne çıkaran denir.

FURKÂN-1

Şanı yücedir o kudretin ki, hakla bâtılı ayıran o Furkan'ı, bütün âlemler için bir uyarıcı olsun diye kuluna indirdi.

Tebârekellezî nezzelel furkâne alâ abdihî li yekûne lil âlemîne nezîrâ(nezîren) .

1.

tebâreke

: mübarek

2.

ellezî

: ki o

3.

nezzele

: indirdi

4.

furkâne

: furkan

5.

alâ abdi-hi

: kuluna

6.

li yekûne

: olması için

7.

li el âlemîne

: âlemlere

8.

nezîren

: nezir, uyarıcı

FURKÂN-20

Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de mutlaka yemek yiyorlar, sokaklarda yürüyorlardı. Biz sizi birbiriniz için imtihan

aracı yaptık. Sabrediyor musunuz? Rabbin her şeyi görmektedir.

Ve mâ erselnâ kableke minel murselîne illâ innehum le ye'kulûnet taâme ve yemşûne fîl esvâkı ve cealnâ ba'dakum li ba'dın

fitneten(fitneten) , e tasbirûn(tasbirûne) , ve kâne rabbuke basîrâ(basîren) .

1.

ve mâ erselnâ

: ve göndermedik

2.

kable-ke

: senden önce

3.

min el murselîne

: resûllerden

4.

illâ

: ancak, den başka

5.

inne-hum

: muhakkak onlar

6.

le ye'kulûne

: mutlaka, gerçekten yerler

7.

et taâme

: yemek

8.

ve yemşûne

: ve yürürler

9.

fî el esvâkı

: çarşılarda

10.

ve cealnâ

: ve kıldık, yaptık

11.

ba'da-kum

: sizden bir kısmını

12.

li ba'dın

: bir kısmına

13.

fitneten

: bir fitne, bir imtihan

14.

e tasbirûne

: sabredecek misiniz

15.

ve kâne

: ve oldu,...dır

16.

rabbu-ke

: senin Rabbin

17.

basîren

: en iyi gören

Hz. Allah ile Hz.Musa arasında geçen bir konuşmada, Hz.Musa' nın Allah' ım bu kadar çile neden sorusuna karşılık Hz.Allah' ın

ek, biç ve sapla samanı ayır Ya! Musa emrini vermesinden sonra ne yapıyorsun Ya! Musa diye sorması ve bunun üzerine Hz.Musa'

nın yararlı olanla yaramaz olanı ayırıyorum cevabını vermesi ve Hz.Allah' ın, ben ne yapıyorum Ya! Musa demesi, bu ayeti

(FURKÂN-20) çok iyi açıklamaktadır. Fatih Lütfü Aydın.

Elmalılı Hamdi Yazır' dan,

FURKAN: mukaddimede geçtiği üzere, aslında fark ve tefrik etmek, yani ayırmak, ayırt etmek mânâlarıdan masdardır. Genellikle

"fark" aklen bilinen şeylerde, tefrik, hissen bilinen şeylerde kullanılır. Sonra "Furkan" fârık (ayıran) , "mefruk" (ayrılmış)

mânâsına da gelir; bu s u retle mühim davaları, çözüp neticeye bağlayan kesin delillere, mucizelere "Furkan" denilir. Bu

mânâya göre Kur'ân'ın bir ismi de "el-Furkan"dır.

Furkan

20- (Resulüm!) Biz senden evvel de peygamberleri başka türlü göndermedik. Şüphesiz onlar hem yemek yiyorlar, hem çarşılarda

geziyorlardı (sokaklarda yürüyorlardı) . Sizin bir kısmınızı bir diğerine fitne (imtihan sebebi) kılmışızdır ki, bakalım

sabredecek misiniz? Zira Rabbin her şeyi hakkıyla görmektedir.

TEVBE-126*1

Görmüyorlar mı ki, her yıl bir veya iki kez imtihan ediliyorlar. Hâlâ ne tövbeye yelteniyorlar ne de öğüt alıyorlar.

E ve lâ yerevne ennehum yuftenûne fî kulli âmin merreten ev merreteyni summe lâ yetûbûne ve lâ hum yezzekkerûn(yezzekkerûne) .

1.

e ve lâ yerevne

: ve görmüyorlar mı

2.

enne-hum

: onların,... olduğunu, olduklarını

3.

yuftenûne

: imtihan ediliyorlar

4.

fî kulli âmin

: her yıl içinde, senede

5.

merreten

: bir defa, bir kere

6.

ev

: veya

7.

merreteyni

: iki defa, iki kere

8.

summe

: sonra

9.

lâ yetûbûne

: tövbe etmiyorlar (Allah'a yönelmiyorlar)

10.

ve lâ hum

: ve onlar yapmıyorlar

11.

yezzekkerûne

: zikir yapıyorlar, Allah'ın ismini ardarda tekrar ediyorlar

BAKARA-155

Yemin olsun ki sizi korku, açlık; mallardan-canlardan-meyvalardan eksiltme türünden bir şeyle mutlaka imtihan edeceğiz.

Sabredenlere müjdele.

NAHL-112

Allah, şu ülkeyi / medeniyeti de örnek vermiştir: Güvenli, mutlu, huzurlu idi; rızkı her yandan bol bol gelirdi. Sonra onlar

Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler de Allah kendilerine, sanayi olarak ürettikleri şeyler yüzünden açlık ve korku

elbisesini/birlikteliğini/karmaşasını tattırdı.

ÂLİ İMRÂN-186

Yemin olsun ki, mallarınızda da canlarınızda da imtihan edileceksiniz. Ve yemin olsun ki, sizden önce kendilerine kitap

verilenlerden de şirke batanlardan da incitici çok şey dinleyeceksiniz. Sabreder, takvaya sarılırsanız işte bu, iş ve

oluşların en zorlularındandır.

ENBİYÂ-35

Her canlı, ölümü tadacaktır. Biz bir imtihan olarak sizi şer ile de hayır ile de deniyoruz. Sonunda bize döndürüleceksiniz.

Hayata Geliş Sebebimiz.
MULK-2

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Yaşar Nuri
Öztürk: Hanginizin daha güzel iş yapacağını belirlemek için sizi imtihana çekmek üzere ölümü ve hayatı yaratan O'dur. Azîz'dir O, Gafûr'dur.
Ellezî halakal mevte vel hayâte li yebluvekum eyyukum ahsenu amelâ(amelen) , ve huvel azî zul gafûr(gafûru) .

1.

ellezî

: o ki, o

2.

halaka

: yarattı

3.

el mevte

: ölüm

4.

ve el hayâte

: ve hayat

5.

li
yebluve-kum

: sizi
imtihan etmek için

6.

eyyu-kum

: sizin
hanginiz, hanginiz

7.

ahsenu

: daha
güzel, en güzel

8.

amelen

: amel

9.

ve huve

: ve o

10.

el azîzu

: azîz

11.

el gafûru

: gafûr,
mağfiret eden, günahları sevaba çeviren

KIYÂME-36*

Yaşar Nuri Öztürk: İnsan, başıboş bırakılacağını mı sanıyor?

Fatih Lütfü Aydın

İncitme Canı İncitme.

Ben filanım falanım deyip de,
İncitme canı incitme.
Kepçe kepçe hak yeyip de,
İncitme canı incitme.

Hesabı sorulur her işin,
Dönüp de aynısını yaşarsın,
Her kötülüğünün, her ettiğinin.
İncitme canı incitme.

Zulümleri işleyip de,
İncitme canı incitme.

19.05.2015
Saygılar ve sevgiler.

Fatih Lütfü Aydın

İnsanca Yaşayıp Gitmek

Güzel insandı, iyi insandı dedirtip, gitmek.
İşte bunun için vermeli emek.

Onca mal, makam hepsi yıkılır.
Kalırsa insan olanın anısı kalır.

Saygılar ve Sevgiler
09/11/2006

Not: Bülent Ecevit'in ölümü üzerine yazılmıştır.

Fatih Lütfü Aydın

İstanbul'da Bir Sabah

Fatih’ini düşürdün aşka.
Senin ile aşk bir başka.
Bu fetih başka.
Bu fetih aşka.

Hayalinde Fatih’in,
Topkapı’na dayandı.
Yandı Topkapı’n yandı.
Surları aşkla boyandı.
Yandı İstanbul yandı.

Aşk, aşk nidaları arşa ulaştı.
Allah’ım o ne muhteşem savaştı.
Hayali bile bir başka güzel.
Kapıları açmak ister misin?
Bu başka aşka Güzel.

Fatih’in Fatih’de çadır açacak.
Topkapı’ya güllerden bomba saçacak.
Topkapı’nın surları, aşka boyanacak.
O sabah İstanbul aşka uyanacak.
Romeo ve Julyet bizi kıskanacak.

Saygılar ve sevgiler.
08/06/06

Not: Çiçeklerine kavuşmak isteyen tüm Fatihler için.

Fatih Lütfü Aydın

İşte Kadın

Kadını Kur'an'dan tanıyın.
Tanıyın ve anlayın.
Böylece önüne geçip de haksızlığın,
Kadınla ballı yaşamı yaşayın.

Saygılar ve sevgiler.
03.02.2018
Fatih Lütfü Aydın

http://fatihltfaydin.tr.gg/Yasar-Nuri-Ozturk-Inis-Sirasina-Gore-Kuran.htm

http://fatihltfaydin.tr.gg/Yasar-Nuri-Ozturk-KTK-Kadin.htm

http://www.ihsaneliacik.com/2015/03/23/islamda-kadin-uzerine-dogru-bilinen-10-yanlis

fatihltfaydin.tr.gg/Peygamberimizin-Cok-Esliligi.htm

http://fatihltfaydin.tr.gg/islam-h-da-Kadin.htm

Not: Bağlantılara ulaşmak için seçilip sağ tıklamayla araştır seçeneği tıklanmalı. F.L.A.
http://fatihltfaydin.tr.gg/Yasar-Nuri-Ozturk-Inis-Sirasina-Gore-Kuran.htm

Kur'an yorumlari için Muhammet Esed'i seçmemin nedeni onun diğer tüm yorumları okumuş olmasıdır.

Muhammet Esed yorumları için lütfen www.kuran.gen.tr/ bağlantısını tıklayın.

Not: Bağlantıya ulaşmak için seçilip sağ tıklamayla araştır seçeneği tıklanmalı. F.L.A.

Not: Bilindiği üzere varlıkların sözcük (kelime), terim ve değişmeceli (mecazi) anlamları vardır.

Muhammet Esed'in çevirisi eski dil ağırlıklı olduğundan aşağıdaki açıklamaları gerekli gördüm.
Lafzen: sözcük anlamı olarak.
Istılahta: terim anlamı olarak.
Mecazen: değişmeceli (mecazi) anlamda.

Not 1: Muhammet Esed'in yorumunu okurken anlamadığınız kelimeyi seçip sağ tıklayarak, Google'da aratabilirsiniz.F.L.A.

Fatih Lütfü Aydın

İşte Kur'an

İşte Kur'an.
Yok mu okuyan.
Okuyup da yüreğine dokuyan.
Yüreğe dokumak demek, o şeyi yaşamak demek.
Bunun için vermek gerek, bayağı bir emek.
Oturup da beklemekle olmaz ermek.
Ermek için, er meydanında ter dökmek gerek.

Saygılar ve Sevgiler.
27.11.2017
F.L.A.

Not: Bağlantılara ulaşmak için seçilip sağ tıklamayla araştır seçeneği tıklanmalı. F.L.A.

http://fatihltfaydin.tr.gg/Yasar-Nuri-Ozturk-Inis-Sirasina-Gore-Kuran.htm

Yorumlar için Muhammet Esed'i seçmemin nedeni onun diğer tüm yorumları okumuş olmasıdır.

Muhammet Esed yorumları için lütfen

www.kuran.gen.tr/

bağlantısını tıklayın.

Not:Bilindiği üzere varlıkların sözcük (kelime), terim ve değişmeceli (mecazi) anlamları vardır.
Muhammet Esed'in çevirisi eski dil ağırlıklı olduğundan aşağıdaki açıklamaları gerekli gördüm.
Lafzen: sözcük anlamıolarak.

Istılahta: terim anlamı olarak.

Mecazen: değişmeceli (mecazi) anlamda.

Not 1: Muhammet Esed'in yorumunu okurken anlamadığınız kelimeyi seçip sağ tıklayarak, Google'da aratabilirsiniz.F.L.A.

İNİŞ SIRASINA GÖRE KURAN MEALİ
Alıntı... -- Selam ve Sevgiler... M. Kemal ADAL.

adalkemal1@gmail.com

https://docs.google.com/viewer?a=v&pid=forums&srcid=MTYwOTE0MTc5MzM3OTEwNzE1NjABMDkwNjAzMzE2MzU4NDg3NDIzNjUBWm50SHNSQi0wQlFKATAuMQEBdjI

İNİŞ SIRASINA GÖRE KURAN MEALİ

1. ALAK SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 4
2. KALEM SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 5
3. MÜZZEMMİL SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 10
4. MÜDDESSİR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 12
5. FÂTİHA SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 17
6. TEBBET SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 17
7. TEKVÎR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 18
8. A'LÂ SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 20
9. LEYL SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 22
10. FECR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 24
11. DUHÂ SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 26
12. İNŞİRAH SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 27
13. ASR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 28
14. ÂDİYÂT SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 29
15. KEVSER SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 30
16. TEKÂSÜR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 30
17. MÂÛN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 31
18. KÂFİRÛN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 32
19. FÎL SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 32
20. FELAK SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 33
21. NÂS SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 33
22. İHLÂS SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 34
23. NECM SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 34
24. ABESE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 40
25. KADİR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 43

26. ŞEMS SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 44
27. BÜRÛC SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 45
28. TÎN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 47
29. KUREYŞ SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 48
30. KAARİA SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 48
31. KIYÂMET SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 49
32. HÜMEZE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 53
33. MÜRSELÂT SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 54
34. KAF SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 58
35. BELED SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 62
36. TÂRIK SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 64
37. KAMER SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 65
38. SÂD SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 70
39. A'RAF SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 78
40. CİN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 100
41. YÂSÎN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 102
42. FURKÂN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 110
43. FATIR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 118
44. MERYEM SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 123
45. TÂHÂ SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 132
46. VÂKIA SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 144
47. ŞUARA SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 152
48. NEML SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 171
49. KASAS SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 180
50. İSRÂ SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 189
51. YÛNUS SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 201

52. HÛD SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 212
53. YÛSUF SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 225
54. HİCR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 237
55. EN'ÂM SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 246
56. SÂFFÂT SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 264
57. LOKMAN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 279
58. SEBE' SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 283
59. ZÜMER SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 289
60. MÜ'MİN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 297
61. FUSSİLET SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 305
62. ŞÛRÂ SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 311
63. ZUHRUF SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 317
64. DUHÂN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 325
65. CÂSİYE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 330
66. AHKAF SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 334
67. ZÂRİYÂT SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 338
68. GÂŞİYE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 343
69. KEHF SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 345
70. NAHL SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 357
71. NÛH SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 370
72. İBRÂHİM SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 373
73. ENBİYÂ SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 378
74. MÜ'MİNÛN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi..... 389
75. SECDE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 399
76. TÛR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 402
77. MÜLK SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 407

78. HÂKKA SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 410
79. MEÂRİC SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 414
80. NEBE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 418
81. NÂZİÂT SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 421
82. İNFİTÂR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 425
83. İNŞIKAK SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 427
84. RÛM SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 429
85. ANKEBÛT SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 435
86. MUTAFFİFİN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 442
87. RA'D SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 445
88. HAC SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 450
89. RAHMÂN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 459
90. İNSÂN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 465
91. ZİLZÂL SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 468
92. BAKARA SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 469
93. ENFÂL SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 503
94. ÂLİ IMRÂN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 511
95. HAŞR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 533
96. CUMUA SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 536
97. AHZÂB SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 537
98. NİSA SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 545
99. MUHAMMED SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 566
100. TALÂK SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 570
101. BEYYİNE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 572
102. NÛR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 573
103. MÜNÂFİKÛN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi 580

104. MÜCÂDİLE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
..... 582
105. HUCURÂT SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
..... 584
106. TAHRÎM SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
..... 587
107. TEĞÂBÜN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
..... 588
108. SAFF SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
..... 590
109. FETİH SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
..... 592
110. MÂİDE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
..... 595
111. MÜMTEHİNE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
..... 610
112. HADİD SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
..... 612
113. TEVBE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
..... 615
114. NASR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
..... 630
KONULARINA GÖRE KURAN MEAJI HAKINDA ÖZET BİLGİ VE İNDİRME LİNKİ
..... 630

1. ALAK SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: Yaratan Rabbinin adıyla oku/çağır! 2: İnsanı, embriyodan/ilişip yapışan bir sudan/sevgi ve ilgiden/husûmetten yarattı. 3: Oku! Rabbin Ekrem'dir/en büyük cömertliğin sahibidir. 4: O'dur kalemle öğreten! 5: İnsana bilmediğini öğretti. 6: İş, sanıldığı gibi değil! İnsan gerçekten azar: 7: Kendisini her türlü ihtiyacın üstünde görmüştür. 8: Oysa ki, dönüş yalnız Rabbinedir! 9: Gördün mü o yasaklayanı,
10: Bir kulu namaz kılarken. 11: Gördün mü! Ya o iyilik ve doğruluk üzere ise?! 12: Ya o, takvayı emrediyorsa! 13: Gördün mü! Ya şu yalanlamış, sırt dönmüşse! 14: Bilmedi mi ki Allah gerçekten görür! 15: İş, sandığı gibi değil! Eğer vazgeçmezse yemin olsun, o alnı mutlaka tutup sürteceğiz! 16: O yalancı, o günahkâr alnı. 17: Hadi çağırsın derneğini/kurultayını! 18: Biz de çağıracağız zebanileri! 19: Sakın, sakın! Ona boyun eğme; secde et ve yaklaş!

2. KALEM SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: Nûn! Yemin olsun kaleme ve satır satır yazdıklarına
2: Ki sen, cin tasallutuna uğramış değilsin; Rabbinin nimeti sayesinde, 3: Senin için kesintisiz bir ödül var. 4: Ve gerçekten sen, çok büyük bir ahlak üzerindesin. 5: Yakında göreceksin, onlar da görecekler, 6: Hanginizmiş fitneye tutulan, deliren! 7: Senin Rabbin, evet O'dur kendi yolundan kimin saptığını en iyi bilen. Ve O'dur kimin doğruya ve güzele kılavuzlandığını en iyi bilen. 8: O halde, yalanlayanlara itaat etme! 9: İstediler ki sen, alttan alıp gevşek davranasın/yağcılık edesin de onlar da yağcılık etsinler/yumuşaklık göstersinler. 10: Şunların hiçbirine eğilme, uyma: Çok yemin eden, bayağı/alçak, 11: Alaycı/gammaz, koğuculuk için dolaşıp duran, 12: Hayrı engelleyen, sınır tanımaz saldırgan, günaha batmış, 13: Kaba/obur, bütün bunlardan sonra da soyu bozuk, kötülükle damgalı.
14: Mal ve oğullar sahibi olmuş da ne olmuş? 15: Ayetlerimiz ona okunduğunda şöyle der: "Daha öncekilerin masalları!" 16: Yakında biz onun hortumu üzerine damga basacağız/burnunu sürteceğiz. 17: Biz onları, o bahçe sahiplerini belalandırdığımız gibi

belalandırdık. Hani, onlar sabaha çıktıklarında, bahçeyi mutlaka kesip biçeceklerine yemin etmişlerdi. 18: Hiçbir istisna tanımıyorlardı. 19: Ama onlar uyumaktayken, Rabbinden gelen bir dolaşıcı bahçeyi dolaştı da, 20: O, simsiyah kesiliverdi. 21: Sabaha çıktıklarında birbirlerine seslendiler: 22: "Hadi, eğer biçecekseniz ekininize erken gidin." 23: Yola koyuldular. Aralarında fısıldaşıyorlardı: 24: "Hey! Bugün oraya bir yoksul girip yanınıza gelmesin!" 25: Sadece engellemeye, şiddete güçleri yeten kişiler olarak erkenden vardılar.
26: Fakat bahçeyi görünce: "Yahu biz yanlış gelmişiz." dediler. 27: "Hayır, hayır! Biz mahrum edilenleriz." 28: Ortancaları/ılımlı olanı şöyle dedi: "Ben size söylemedim mi? Tespih etseydiniz ya!" 29: O zaman dediler ki: "Tespih ederiz seni, ey Rabbimiz! Gerçekten biz zalimler olduk." 30: Bunun üzerine birbirlerini kınamaya başladılar. 31: "Yazıklar olsun bize, dediler, biz gerçekten azgınlarmışız." 32: "Umarız, Rabbimiz bize onun yerine daha hayırlısını verir. Biz de her şeyimizle Rabbimize yöneliriz." 33: İşte böyledir azap! Âhiretin azabı ise gerçekten çok daha büyüktür. Bir bilselerdi! 34: Takva sahipleri için, Rableri katında nimetlerle dolu cennetler vardır. 35: Biz, Müslümanları/Allah'a teslim olanları, suçlular gibi yapar mıyız? 36: Neniz var sizin, nasıl hüküm veriyorsunuz? 37: Yoksa sizin bir kitabınız var da ondan ders mi görüyorsunuz? 38: Onda, keyfinize uyan her şeyi rahatça buluyorsunuz. 39: Yoksa sizin lehinize üzerimizde kıyamete kadar uzanacak yeminler mi var da siz ne hükmederseniz oluverecek! 40: Sor onlara: "Böyle bir şeye hangisi kefil?" 41: Yoksa kendilerinin ortakları mı var? Eğer doğru sözlüler iseler, çağırıversinler ortaklarını! 42: Baldırın çıplak kalacağı, secdelere çağrılacakları gün, onu da yapamayacaklar. 43: Gözleri yere eğilmiş, benliklerini zillet kaplamıştır. Onlar, sapasağlam oldukları zaman da secde etmeye çağrılıyorlardı. 44: Bu sözü yalanlayanla beni baş başa bırak. Onları, bilmedikleri yerden yakalayacağız. 45: Süre tanıyorum onlara. Tuzağım gerçekten zorludur benim. 46: Bir ücret mi istiyorsun kendilerinden de onlar, bir borç altında eziliyorlar! 47: Yoksa gayb, yanlarında da onlar mı yazıyorlar? 48: Artık Rabbinin hüküm vermesi için sabret! Balığın dostu Yûnus gibi olma! Hani o, hıçkırıktan boğulur bir halde yakarmıştı. 49: Eğer ona, Rabbinden bir nimet ulaşmasaydı, horlanmış bir halde cascavlak bir yere atılırdı.
50: Fakat Rabbi onu seçilip yüceltti ve barışseverlerden yaptı. 51: O küfre sapanlar, Zikir'i/Kur'an'ı işittiklerinde az kalsın gözleriyle seni devireceklerdi. "Bu tam bir cinlidir." diyorlardı. 52: Oysaki o Zikir/Kur'an âlemler için bir öğütten başka şey değildir.
3. MÜZZEMMİL SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Ey giysisine bürünüp yatan! 2: Geceleyin kalk! Kısa bir süre hariç, 3: Gecenin yarısını ayakta ol yahut bundan biraz eksilt! 4: Yahut buna biraz ekle! Ve Kur'an'ı ağır ağır, düşüne düşüne oku! 5: Doğrusu, biz senin üzerine ağır bir söz bırakacağız. 6: Şu bir gerçek ki, yeni bir oluşa koyulmak üzere geceleyin kalkan, yer tutma bakımından daha güçlü, söz bakımından daha etkilidir. 7: Kuşkusuz, gündüz boyu senin için uzun bir dolaşma/yoğun bir uğraş vardır.
8: Rabbinin adını an ve tüm benliğinle O'na yönel! 9: Doğunun ve batının Rabbidir O. Tanrı yoktur O'ndan başka. O'nu vekil et! 10: Onların söylediklerine sabret! Ve güzelce ayrıl onlardan. 11: Benimle, o nimete boğulmuş yalanlayıcıları baş başa bırak! Birazcık süre tanı onlara. 12: Bizim yanımızda bukağılar var, cehennem var! 13: Boğazdan zor geçen bir yiyecek, korkunç bir azap var, 14: O günde ki yer ve dağlar sarsılır ve dağlar eriyip akan bir kum yığınına dönüşür. 15: Biz size, üstünüze tanık olan bir resul gönderdik. Tıpkı Firavun'a bir resul gönderdiğimiz gibi. 16: Ama Firavun, resule isyan etti de biz onu korkunç bir tutuşla tutuverdik. 17: Eğer inkâr ve nankörlüğe saparsanız, çocukları ak saçlı ihtiyarlara çeviren o günden nasıl korunacaksınız? 18: Gök bile o yüzden parçalanır. O'nun vaadi gerçekleşmiştir. 19: Bu, bir öğüt verici, düşündürücüdür. Dileyen, Rabbine doğru, bir yol edinir. 20:
Hiç kuşkun olmasın, Rabbin senin durumunu biliyor. Gecenin üçte ikisinden daha azını,

yarısını, üçte birini ayakta geçiriyorsun. Seninle beraber olanlardan bir grup da öyle. Allah, geceyi de gündüzü de ölçüye bağlamıştır. Sizin onu kuşatamayacağınızı bildi de size tövbe nasip etti. O halde Kur'an'dan, kolay geleni okuyun. Sizden hastalar olacağını bildi. Bir kısmının yeryüzünde dolaşıp Allah'ın lütfundan bir şeyler isteyeceklerini, diğer bir kısmının da Allah yolunda çarpışacaklarını bildi. O halde Kur'an'dan, kolay geleni okuyun! Namazı kılın! Zekâtı verin. Güzel bir ödünçle Allah'a ödünç verin! Öz benlikleriniz için önden gönderdiğiniz iyiliğin, Allah katında hayrını daha çok, ödülünü daha büyük olarak bulacaksınız. Allah'tan af dileyin. Hiç kuşkusuz, Allah çok affedici, çok esirgeyicidir.
4. MÜDDESSİR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Ey giysisine bürünüp kenara çekilen! 2: Kalk da uyar! 3: Rabbinin yüceliğini duyur! 4: Temizle giysilerini! 5: Uzaklaştır kendinden pisliği! 6: Çok bularak başa kakma yaptığın iyiliği! 7: Ve yalnız Rabbin için dayanıklı kıl benliği! 8: O boruya üfürüldüğünde, 9: İşte o gün çok zorlu, çok çetin bir gündür. 10: Küfre batmışlar için hiç de kolay değildir. 11: Benimle, yarattığım kişiyi baş başa bırak! 12: Hesapsız bir mal verdim ona. 13: Göz doyurucu oğullar verdim. 14: Alabildiğine imkânlar döşedim onun için. 15: Tüm bunlardan sonra hırs ile daha da artırmamı istiyor. 16: Hayır, iş sanıldığı gibi değil! O, bizim ayetlerimize karşı bir inatçı kesildi. 17: Ben onu dik bir yola süreceğim. 18: Derin derin düşündü o; ölçtü biçti. 19: Kahrolası, nasıl bir ölçü kullandı! 20: Bir kez daha kahrolası, nasıl bir ölçü kullandı?! 21: Sonra baktı.
22: Sonra yüzünü buruşturdu, kaşlarını çattı. 23: Sonra arkasını döndü ve böbürlendi. 24: Şöyle dedi: "Bu, rivayet edilerek gelen bir büyüden başka şey değil." 25: "İnsan sözünden başka bir şey değil bu." 26: Onu Sekar'a fırlatacağım. 27: Bilir misin nedir Sekar? 28: Ortada bir şey bırakmaz, hiçbir şeyi görmezlik etmez o. 29: İnsan için tablolar/levhalar/ekranlar sunandır o. 30: Üzerinde ondokuz vardır onun. 31: Biz, cehennem yârânını hep melekler yaptık. Ve biz, onların sayılarını da küfre sapanlar için bir imtihandan başka şey yapmadık. Ta ki, kendilerine kitap verilenler iyice ve apaçık bilsinler. İman etmiş olanların imanı artsın. Kendilerine kitap verilmiş olanlarla iman sahipleri kuşkuya düşmesin. Kalplerinde hastalık olanlarla küfre sapmış bulunanlar da; "Allah bununla neyi örneklendirmek istiyor?" desinler. İşte böyle. Allah, dilediğini/dileyeni saptırır, dilediğini/dileyeni de doğruya ve güzele kılavuzlar. Rabbinin ordularını ancak O bilir. Bu, insan için bir öğüt verici ve düşündürücüden başka şey değildir. 32: Hayır, sandıkları gibi değil! Yemin olsun Ay'a,
33: Yemin olsun geceye, sırtını döndüğünde; 34: Yemin olsun sabaha, ağarıp ışıdığında, 35: Ki o gerçekten en büyüklerden biridir. 36: İnsan için bir uyarıcıdır. 37: Sizden, öne geçmek yahut arkaya kalmak/erken davranmak yahut gecikmek isteyen için. 38: Her benlik öz kazancının bir karşılığıdır. 39: Uğur ve bereket yârânı müstesna. 40: Bahçelerdedirler. Birbirlerine soruyorlar, 41: Suçlular hakkında: 42: "Sizi Sekar'a sürükleyen nedir?" 43: Cevap verdiler: "Namaz kılıp dua edenlerden değildik." 44: "Yoksulu yedirip doyurmuyorduk."
45: "Boş lakırdılara dalanlarla dalar giderdik." 46: "Din gününü yalanlıyorduk." 47: "Nihayet, tartışılmaz ve karşı çıkılmaz bilgi önümüze dikildi." 48: Artık yarar sağlamaz onlara şefaatçilerin şefaati. 49: Ne oluyor onlara da öğüt verip düşündüren şeyden yüz çeviriyorlar? 50: Sağa sola kaçışan yaban eşekleri gibidirler, 51: Arslandan ürkmüşlerdir. 52: İçlerinden her kişi de istiyor ki, kendisine açılıp saçılmış sayfalar verilsin. 53: Hayır, öyle şey olmaz! Doğrusu şu ki, âhiretten korkmuyorlar. 54: Hayır, iş, sandıkları gibi değil! O bir öğüt verici/bir düşündürücüdür. 55: Dileyen düşünür onu, öğüt alır. 56: Ve onlar, Allah'ın dilediği dışında, öğüt alamazlar. Sakındırmaya ve affetmeye ehil olan O'dur.
5. FÂTİHA SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla... 2: Hamt, âlemlerin Rabbi Allah'adır. 3: Rahman'dır, Rahîm'dir O. 4: Din gününün Mâlik'i, sultanıdır O... 5: Yalnız sana ibadet

ederiz ve yalnız senden yardım dileriz. 6: Dosdoğru giden yola ilet bizi... 7: Kendilerine nimet verdiklerinin, üzerlerine gazap dökülmemişlerin, karanlık ve şaşkınlığa saplanmamışların yoluna...
6. TEBBET SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Elleri kurusun Ebru Leheb'in; zaten kurudu ya! 2: Ne malı kurtardı onu ne de kazandığı.
3: Alevli bir ateşe yaslanacaktır o; 4: Karısı da, odun hamalı olarak. 5: Gerdanında bir ip olacaktır onun, en sağlam fitilisinden...
7. TEKVÎR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Güneş büzülüp dürüldüğünde, 2: Yıldızlar ışıklarını yitirdiğinde, 3: Dağlar yürütüldüğünde, 4: O bakmaya kıyılmayan develer kendi hallerine bırakıldığında, 5: Vahşi hayvanlar bir araya toplandığında, 6: Denizler kaynatıldığında, 7: Benlikler çiftleştirildiğinde, 8: O diri diri gömülen kız çocuğuna sorulduğunda,
9: Hangi günah yüzünden öldürüldü diye! 10: Sayfalar açılıp göz önüne konduğunda, 11: Göğün örtüsü soyulup indirildiğinde, 12: Cehennem kızıştırıldığında, 13: Cennet yaklaştırıldığında, 14: Her benlik, önceden ne hazırlamışsa bilmiş olacaktır. 15: Hayır, iş onların sandığı gibi değil! Yemin olsun o sinip gizlenenlere, 16: Akıp akıp giderek yuvasına girenlere, 17: Beriye geldiği ve geriye döndüğü zaman geceye, 18: Ve soluyarak açıldığı zaman sabaha, 19: Ki o, çok değerli bir elçinin sözüdür. 20: Çok güçlüdür o elçi, Arş sahibinin katında saygındır. 21:
İtaat edilir orada kendisine, emindir. 22: Ve arkadaşınız bir cin çarpmış değildir. 23: Yemin olsun ki, onu apaçık ufukta gördü. 24: O, gayb konusunda cimri değildir. 25: Ve o, kovulmuş şeytanın sözü değildir. 26: Hal böyle iken nereye gidiyorsunuz? 27: O, âlemlere bir öğütten başka şey değildir. 28: İçinizden, dosdoğru yürümek isteyen için. 29: Âlemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz!
8. A'LÂ SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Rabbinin o yüce adını tespih et! 2: O ki yarattı, düzene koydu,
3: O ki miktarını, şeklini belirledi, yolunu çizip aydınlattı. 4: O ki otlağı çıkardı, 5: Sonra da onu sellerin sürüklediği morarmış bir atık haline getirdi. 6: Seni/sana okutacağız da artık unutmayacaksın. 7: Allah'ın dilediği müstesna. O, açıklananı da gizleneni de bilir. 8: Sana, en kolay olanı kolaylaştıracağız. 9: Eğer hatırlatmak yarar sağlarsa hatırlat/öğüt ver! 10: İçine ürperti düşen, öğüt alacaktır. 11: İçi kararmış bedbaht ise ondan kaçınacaktır. 12: En büyük ateşe girer o. 13: Sonra orada ne ölür ne de hayat bulur. 14: Benliğini arındıran/zekât veren, kurtuluşa gerçekten ermiştir. 15: Rabbinin adını anmış, namaz kılıp da dua etmiştir o.
16: Doğrusu şu ki, siz şu iğreti hayatı yeğliyorsunuz. 17: Oysaki sonraki hayat daha mutlu, daha kalıcıdır. 18: Hiç kuşkusuz, bu Kur'an, ilk sayfalarda da elbette vardır. 19: İbrahim'in ve Mûsa'nın sayfalarında.
9. LEYL SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yemin olsun bürüyüp örttüğü zaman geceye, 2: Ve parıldadığı zaman gündüze, 3: Yemin olsun erkeği de dişiyi de yaratana, 4: Ki sizin emek ve gayretiniz mutlaka dağınık ve parça parçadır. 5: Kim verir ve sakınırsa, 6: Ve güzeli doğrularsa, 7:
Biz ona, en kolay olanı kolaylayacağız. 8: Ama kim cimriliğe sapar ve kendisini tüm ihtiyaçların üstünde görür, 9: Ve güzelliği yalanlarsa, 10: Biz onu, en zor olana sevk edeceğiz. 11: Aşağı yuvarlandığında malı onu kurtarmayacaktır. 12: Yemin olsun, doğruya ve güzele kılavuzlamak sadece bizim işimizdir. 13: Sonrası da öncesi de sadece bizimdir. 14: Ben sizi, köpürerek yanan bir ateşe karşı uyardım. 15: Şiddete çok düşkün bedbahttan başkası girmez ona. 16: Yalanlamış, sırtını dönmüştü o. 17: İyice sakınan da ondan uzak tutulur. 18: O ki, temizlenip arınsın diye malını verir. 19: Onun katında hiç kimsenin, karşılığı verilecek bir nimeti yoktur/hiç kimsenin ona, karşılık olarak verilecek bir nimeti yoktur.
20: Yüceler yücesi Rabbinin yüzünü özleyip istemek için veren hariç. 21: Yakında

mutlaka hoşnut olacaktır.
10. FECR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yemin olsun tan yerinin ağırma vaktine, 2: On geceye, 3: Çifte ve teke, 4: Yola koyulduğu zaman geceye. 5: Nasıl, bunlarda akıl sahibi için bir yemin var mı? 6: Görmedin mi ne yaptı Rabbin Âd kavmine? 7: Sütunlarla dolu İrem'e, 8: Ki beldeler içinde onun benzeri yaratılmamıştı. 9:
Ve ne yaptı vadide kayaları oyan Semûd kavmine? 10: Ve kazıklar sahibi Firavun'a. 11: Bunlar, ülkelerde azıp zulmetmişlerdi. 12: Ve oralarda bozgunu çoğaltmışlardı. 13: Bu yüzden Rabbin, üzerlerine azap kamçısını yağdırıverdi. 14: Çünkü Rabbin tam gözetleme yerindedir/tam bir biçimde gözetlemektedir. 15: İnsan böyledir; Rabbi kendisini deneyip de ona cömert davranır, nimet yağdırırsa: "Rabbim bana ikramda bulundu!" der. 16: Ama Rabbi onu sıkıntıya uğratıp rızkını ölçüye bağlarsa: "Rabbim bana ihanet etti!" der. 17: Doğrusu şu ki, siz yetime ikramda bulunmuyorsunuz. 18: Yoksulun doyurulmasını teşvik etmiyorsunuz. 19: Mirası derleyip toplayıp yiyorsunuz. 20: Malı, devşirip depolatacak bir sevgiyle seviyorsunuz. 21: İş böyle gitmeyecektir! Yer birbirine çarpılıp dümdüz hale getirildiğinde,
22: Rabbin gelip melekler saf saf dizildiğinde, 23: O gün cehennem de getirilir. İşte o gün düşünüp anlar insan. Ama düşünüp hatırlamanın ona ne yararı var! 24: Der ki: "Keşke şu hayatım için önden bir şeyler gönderseydim." 25: O gün hiç kimse O'nun azabı gibi azap edemez. 26: Ve hiç kimse O'nun vurduğu bağ gibi bağ vuramaz. 27: Ey sükûna kavuşmuş benlik! 28: Dön Rabbine, razı etmiş ve razı edilmiş olarak! 29: Gir kullarımın arasına! 30: Gir cennetime!
11. DUHÂ SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yemin olsun kuşluk vaktine,
2: Gelip oturduğu vakit geceye ki, 3: Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da. 4: Sonrası, senin için öncesinden elbette ki daha mutlu ve kutlu olacaktır. 5: Rabbin sana verecek de sen hoşnut olacaksın! 6: O seni bir yetim olarak bulup da barınağa kavuşturmadı mı? 7: Seni şaşırmış olarak bulup da kılavuzluğunu üstlenmedi mi? 8: Seni aile geçindirme zorluğu içinde bulup da zengin etmedi mi? 9: O halde, yetimi örseleme, 10: Yoksulu/dilenciyi azarlama! 11: Ve Rabbinin nimetini söz ve fiillerinle dile getir!
12. İNŞİRAH SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Açıp genişletmedik mi senin göğsünü!
2: İndirmedik mi üzerinden ağır yükünü! 3: Ki o, belini çatırdatmıştı senin. 4: Ve yüceltmedik mi senin şanını! 5: Demek ki, zorluğun yanında bir kolaylık mutlaka var! 6: Zorluğun yanında bir kolaylık muhakkak var! 7: O halde, boşalır boşalmaz yeni bir işe koyulup yorul! 8: Ve yalnız Rabbine yönelip doğrul!
13. ASR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yemin olsun zamana/çağa/gündüzün iki ucuna/sabah namazına/ikindi vaktine/Asr-ı saadet'e ki, 2: İnsan, gerçekten tam bir hüsran içindedir! 3: İnanıp hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, birbirlerine hakkı önerenler, birbirlerine sabrı önerenler müstesnadır.
14. ÂDİYÂT SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yemin olsun soluyuşlarıyla ses çıkararak koşanlara/nefes nefese saldıranlara, 2: Çakıp çakıp ateş çıkaranlara, 3: Sabahleyin akın edenlere/baskın yapıp toprak fethedenlere, 4: Derken, onunla toz duman çıkaranlara, 5: Derken, onunla bir topluluğun ortasına dalanlara ki, 6: İnsan, Rabbine karşı gerçekten çok nankördür! 7: Ve kendisi de buna iyiden iyiye tanıktır. 8: O, mal ve servet arzusu yüzünden alabildiğine katıdır. 9: Bilmez mi ki o, kabirler içindekiler dışarı fırlatıldığında, 10: Göğüslerin içindekiler derlenip toplandığında, 11: Hiç kuşkusuz, o gün, Rableri onlardan iyice haberdar olacaktır.
15. KEVSER SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: Hiç kuşkusuz, biz verdik sana Kevser'i/iyilik, bereket, mutluluk, güzellik, soy ve aydınlığın tükenmezini. 2: O halde, sen de Rabbin için namaz kıl ve göğsünü gererek dimdik dur/sağ elini sol elinin üzerine koyup kıyam et/namazı vakti girer girmez kıl/kavrayışını bilgi ile derinleştir/eti yenecek hayvan kes! 3: Kuşkun olmasın ki ebter/soyu kesik, seni kötüleyenin ta kendisidir!

16. TEKÂSÜR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: Aldatıp oyaladı o çokluk yarışı sizleri, 2: Öyle ki, ziyaret edip saydınız kabirleri. 3: Ama iş öyle değil; yakında bileceksiniz! 4: Hayır, hayır! İş öyle değil! Yakında bileceksiniz. 5: İş, sizin bildiğiniz gibi değil! Ne olurdu, şaşmaz ve aldatmaz bir bilgiyle bilseydiniz!
6: Yemin olsun, o cehennemi mutlaka göreceksiniz! 7: Yine yemin olsun, onu gözünüzle apaçık göreceksiniz! 8: Sonra o gün, nimetten kesinlikle sorguya çekileceksiniz!

17. MÂÛN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: Gördün mü o, dini yalan sayanı? 2: İşte odur yetimi itip kakan; 3: Yoksulu doyurmayı özendirmez o. 4: Vay haline o namaz kılanların ki, 5: Namazlarından gaflet içindedir onlar! 6: Riyaya sapandır onlar/gösteriş yaparlar. 7: Ve onlar, kamu hakkına/yardıma/zekâta/iyiliğe engel olurlar.

18. KÂFİRÛN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: De ki: "Ey nankör kâfirler! 2: Kulluk etmem sizin kulluk ettiğinize. 3: Siz de ibadet etmezsiniz benim ibadet ettiğime. 4: Kul değilim sizin taptığınıza, 5: Ve ibadet edenler değilsiniz benim ibadet ettiğime. 6: Sizin dininiz size, benim dinim bana!"

19. FÎL SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: Görmedin mi ne yaptı Rabbin fil yâranına! 2: Tuzaklarını boşa çıkarmadı mı onların? 3: Gönderdi üzerlerine sürüler halinde kuş, 4: Atıyorlardı onlara kurumuş çamurdan damgalı taş. 5:
Nihayet, onları yenik ekin yaprağına çevirdi.

20. FELAK SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: De ki: "Yarılan karanlıktan çıkan sabahın Rabbine/yarılışlardan fışkıran oluşun Rabbine sığınırım! 2: Yarattıklarının şerrinden, 3: Çöktüğü zaman karanlığın/gelip çattığı zaman göz perdelenmesinin/tutulduğu zaman Ay'ın/battığı zaman Güneş'in/taştığı zaman şehvetin/soktuğu zaman yılanın/ümit kırdığı zaman musibetin şerrinden! 4: Düğümlere üfleyip tüküren üfürükçülerin şerrinden! 5: Kıskandığı zaman hasetçinin şerrinden..."

21. NÂS SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: De ki: "İnsanların Rabbine sığınırım! 2: İnsanların yöneticisine, yönlendiricisine, 3: İnsanların ilahına;
4: Kıvrılıp kıvrılıp saklanan, sinip sinip gizlenen vesvesenin/o sinsi, o aldatıcı şeytanın şerrinden, 5: İnsanların göğüslerine kuşkular, kuruntular sokar o; 6: Cinlerden de insanlardan da olur o!"

22. İHLÂS SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: De ki: O, Allah'tır; Ahad'dır, tektir! 2: Allah'tır; Samed'dir/tüm ihtiyaçların, niyetlerin, övgülerin, yakarışların yöneldiği tek kuvvettir! 3: Ne doğurmuştur O, ne doğurulmuştur! 4: Hiç kimse onun dengi ve benzeri olmamıştır, olamaz!

23. NECM SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: Yemin olsun inip çıktığı zaman yıldıza/fışkırıp çıktığı zaman çimene/süzülüp aktığı zaman Ülker Yıldızı'na/aşağı indiği zaman o parçalar halinde ağır ağır gelene,
2: Ki arkadaşınız ne saptı ne de azdı. 3: O; kuruntudan, keyfinden konuşmuyor. 4: İndirilmiş bir vahiyden başkası değildir o. 5: Kuvvetleri çok müthiş olan belletip öğretti onu ona. 6: Akıl, güzellik ve güç sahibidir. Doğrulup dikildi. 7: En yüksek ufuktadır o. 8: Sonra iyice yaklaştı ve sarktı, 9: İki yayın beraberliği gibi, belki ondan da yakındı. 10: Böylece vahyetti kuluna vahyettiğini. 11: Kalp yalanlamadı gördüğünü. 12: Onun

gördüğü şey hakkında kuşkuya düşüp onunla çekişiyor musunuz? 13: Yemin olsun ki onu bir başka inişte de görmüştü. 14:
Son sınır ağacı, Sidretül Münteha yanında. 15: O ağacın yanındadır sığınılacak bahçe. 16: O vakit kuşatıp sarıyordu Sidre'yi kuşatıp saran, 17: Göz ne kayıp şaştı ne azıp haddi aştı. 18: Yemin olsun ki Rabbinin en büyük ayetlerinden bir kısmını gördü. 19: Gördünüz mü Uzza'yı, Lât'ı. 20: Ve ötekini, üçüncüsü olan Menât'ı. 21: Erkek size, dişi Allah'a mı? 22: İşte bu, insafsız bir bölüştürme. 23: Bunlar, sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka şeyler değildir. Onlar hakkında Allah bir kanıt indirmemiştir. Onlar, sadece sanıya, bir de nefislerin hoşlandığı şeylere uyuyorlar. Yemin olsun, onlara hidayet Rablerinden gelmiştir. 24: İnsan için, her özleyip hayal ettiği var mı acaba? 25: Sonrası da öncesi de/âhiret de dünya da Allah'ındır. 26:
Göklerde nice melekler var ki, şefaatler hiçbir işe yaramaz. Allah'ın, dilediği ve hoşnut olduğu kimseler için izin vermesinden sonraki durum müstesna. 27: O âhirete inanmayanlar, meleklere mutlaka dişilerin adlarını takarlar. 28: Onların bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Yalnızca sanıya uyuyorlar. Sanı ise haktan hiçbir şey kazandırmaz. 29: Bizim zikrimizden/Kur'an'ımızdan yüz çeviren ve iğreti dünya hayatından başka bir şey istemeyen kimseden, sen de yüz çevir. 30: Onların, ilimden ulaşacakları şey işte budur. Kuşkusuz, yolundan sapmış olanı Rabbin çok iyi bilir. Hidayet üzere yürüyeni de en iyi O bilir. 31: Göklerde ne var yerde ne varsa Allah'ındır. Bu, Allah'ın; yaptıklarıyla kötülük sergileyenleri cezalandırması, güzel davranıp güzel düşünenleri de güzellikle ödüllendirmesi içindir. 32: Öyle kişilerdir ki onlar, günahın büyüklerinden ve iğrençliklerden çekinip kaçınırlar. Bazı küçük sürçmeler hariç. Hiç kuşkusuz, senin Rabbin affı geniş olandır. Sizi en iyi bilen O'dur: Hem sizi topraktan oluşturduğu zaman hem de annelerinizin karınlarında ceninler halinde bulunduğunuz zaman. O halde kendi kendinizi temize çıkmış göstermeyin; kimin sakındığını en iyi bilen O'dur. 33: O yüz geri döneni gördün mü? 34: Azıcık verdi, sona inatla sıkıca tuttu. 35: Gaybın bilgisi onun yanında da o mu görüyor? 36: Yoksa haber verilmedi mi ona, Mûsa'nın sayfalarındakiler?
37: Ve o çok vefalı İbrahim'in sayfalarındakiler... 38: Gerçek şu ki, hiçbir günahkâr bir başka günahkârın yükünü sırtlamaz. 39: Gerçek şu ki, insan için çalışıp didindiğinden başkası yoktur. 40: Ve onun çalışıp didinmesi yakında görülecektir. 41: Sonra karşılığı kendisine hiç eksiksiz verilecektir. 42: Hiç kuşkusuz, son varış Rabbinedir. 43: Hiç kuşkusuz, güldüren de O'dur, ağlatan da... 44: Hiç kuşkusuz, öldüren de O'dur, dirilten de... 45: Hiç kuşkusuz, iki çifti, erkeği ve dişiyi yaratan O'dur; 46: Meni halinde atıldığı zaman bir spermden... 47: Hiç kuşkusuz, o ikinci oluşum da O'nun işidir. 48: Hiç kuşkusuz, zenginlik veren de O'dur, nimete boğan da...
49: Hiç kuşkusuz, Şi'ra yıldızının/şuurlanmanın Rabbi de O'dur. 50: Hiç kuşkusuz, daha önceden gelmiş olan Âd'ı helâk etti. 51: Semûd'u da. Böylece geriye bir şey bırakmadı. 52: Daha önce de Nûh kavmini. Çünkü onlar, evet onlar zulmettiler, azdılar. 53: Altı üstüne gelmiş kentleri de yere geçirdi O. 54: Sarıp doladı onlara, sarıp doladığını. 55: Peki, Rabbinin nimetlerinden hangisinde kuşkuya düşüyorsun? 56: Bu da ilk uyarıcılar gibi bir uyarıcıdır. 57: Yaklaşmakta/yaklaşacak olan yaklaştı. 58: Onu Allah'tan başka kaldıracak/uzaklaştıracak yok. 59: Şimdi siz bu sözden mi hayrete düşüyorsunuz? 60: Gülüyorsunuz, ağlamıyorsunuz. 61: Ve siz, kibirlenip kafa tutarak sersemce somurtuyorsunuz.
62: Artık Allah için secdeye kapanın, ibadet edin/iş yapıp değer üretin!
24. ABESE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yüzünü ekşitti ve öteye döndü; 2: Yanına kör adam geldi diye. 3: Nereden bilirsin, belki de o arınıp temizlenecek. 4: Belki de düşünüp taşınacak da öğüt kendisine yarayacak. 5: O, kendisini her türlü ihtiyacın üstünde görene gelince, 6: Ki sen ona yöneliyorsun; 7: Sana ne onun arınmasından! 8: O, koşarak sana gelen var ya; 9: Odur içine ürperti düşen. 10:

Sen ona aldırmazlık ediyorsun. 11: Hayır, hiç de öyle değil! O, bir düşündürücüdür. 12: Dileyen onu düşünüp öğüt alır. 13: Kutsanan bereketli sayfalardadır o. 14: Yüceltilen, tertemiz sayfalarda, 15: Yazıcıların ellerinde; 16: Ak pak, mübarek yazıcıların. 17: Kahrolası insan, ne kadar da nankördür! 18: Hangi şeyden yarattı onu? 19: Bir spermden! Yarattı onu, ölçülendirip biçimlendirdi onu. 20: Sonra, yolu kolaylaştırdı ona, 21: Sonra öldürdü onu, kabre koydurdu onu. 22: Sonra dilediği zaman diriltip ortaya çıkardı onu.
23: Hayır, hayır! O, O'nun kendisine emrettiğini hiç yerine getirmedi. 24: Hadi, bakıversin insan, kendi yiyeceğine! 25: Biz suyu döktük de döktük. 26: Sonra yeryüzünü yardık da yardık. 27: Ardından orada dâneler bitirdik. 28: Üzümler, yoncalar, 29: Zeytinlikler, hurmalıklar, 30: Gür çimenli, bol ağaçlı bahçeler, 31: Meyve, otlak/sebze. 32: Sizin ve hayvanlarınızın yararına. 33: Şiddetle çarpanın çıkardığı korkunç ses geldiğinde, 34: Bir gün ki o, kişi öz kardeşinden kaçar, 35:
Öz annesinden, öz babasından, 36: Eşinden, oğullarından, 37: O gün onlardan her kişinin kendisine yetecek bir uğraşı vardır. 38: Yüzler vardır o gün, pırıl pırıl, 39: Gülen, müjdelerle parıldayan. 40: Ve yüzler vardır o gün toza toprağa bulanmış. 41: Tozu toprağı da bir is bürümüştür. 42: İşte bunlardır küfre sapanlar, kötülüğe batanlar.
25. KADİR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Biz onu Kadir Gecesi'nde indirdik. 2: Kadir Gecesi'nin niteliğini sana gösteren nedir? 3: Kadir Gecesi bin aydan daha hayırlıdır!
4: Melekler ve Rûh, Rablerinin izniyle o gecede her iş için iner de iner! 5: Bir esenlik ve huzur vardır; sürüp gider o, tan yeri ağarıncaya kadar!
26. ŞEMS SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yemin olsun Güneş'e ve ışığının parladığı kuşluk vaktine, 2: Onu izlediğinde Ay'a, 3: Onu iyice açtığı vakit gündüze, 4: Ve onu sarıp sarmaladığı zaman geceye. 5: Göğe ve onu kurana, 6: Yere ve onu döşeyene. 7: Nefse ve onu düzgün bir biçimde şekillendirene. 8: Ardından da ona bozukluğunu ve takvasını ilham edene ki, 9: Benliği temizleyip arındıran, gerçekten kurtulmuştur.
10: Onu kirletip örtense kayba uğramıştır. 11: Semûd kavmi, azgınlığı yüzünden yalanladı. 12: En haydutları ortaya fırladığı zaman, 13: Allah'ın elçisi onlara şöyle demişti: "Allah'ın devesini ve onun su içme hakkını koruyun." 14: Fakat elçiye inanmadılar da deveyi devirip boğazladılar. Bunun üzerine, Rableri onların günahlarını kendi başlarına geçirdi de o yurdu dümdüz etti. 15: Allah, işin sonundan korkacak değil ya!
27. BÜRÛC SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yemin olsun o burçlarla dolu göğe, 2: O vaat olunan güne, 3: Tanıklık edene, tanıklık edilene/seyredene, seyredilene, 4: Ki gebertildi o hendekçi grup/o kamçıları hendek gibi iz bırakan herifler, 5:
O tutuşturulan ateşin adamları, 6: Onlar onun başında oturmuşlardı. 7: Ve hepsi, müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı. 8: Onlardan sadece, Azîz ve Hamîd Allah'a iman ettikleri için öç alıyorlardı. 9: O Allah ki, göklerin ve yerin mülkü kendisinindir. Allah her şeye tanıktır. 10: Şu bir gerçek ki, inanan erkeklerle inanan kadınlara işkence edip sonra da tövbe etmemiş olanlar için, cehennem azabı vardır. Onlar için yangın azabı da vardır. 11: İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince onlar için, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Büyük başarı işte budur. 12: Hiç kuşkusuz, Rabbinin yakalayışı/çarpışı çok şiddetlidir. 13: İlk yaratan da O'dur, tekrar yaratan da O'dur!! 14: Gafûr O'dur, Vedûd O! 15: Arşın sahibidir; Mecîd'dir, şanı yüce olandır! 16: İstediğini hemen yapandır. 17:
Geldi mi sana orduların haberi? 18: Yani Firavun ve Semûd'un? 19: Gerçek şu ki, inkâr edenler bir yalanlama içindedirler. 20: Allah ise onları arkalarından kuşatmış bulunuyor. 21: İş onların iddialarının aksinedir! O, çok yüce bir Kur'an'dır. 22: Korunmuş bir levhada/Levh-i Mahfûz'dadır.

28. TÎN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yemin olsun incire, zeytine, 2: Tûr-i Sîna'ya, 3: Ve şu güvenli kente ki, 4: Biz insanı, gerçekten en güzel bir biçimde yarattık. 5: Sonra da onu düşüklerin en düşüğüne/aşağıların en aşağısına çevirip attık.
6: İman edip hayra ve barışa yönelik iş üretenler müstesna. Bunlar için kesintisiz bir ödül vardır. 7: Böyle iken dini sana ne yalanlatır? 8: Allah, yargıçların en güzel hüküm vereni değil mi?
29. KUREYŞ SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Kureyş'i alıştırıp ısındırdığı için, 2: Onları kış ve yaz yolculuğuna alıştırdığı için, 3: Bu evin Rabbine ibadet etsinler! 4: O ki, onları doyurup kurtardı açlıktan ve kendilerini güvene çıkardı korkudan.
30. KAARİA SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: O Kaaria, o şiddetli ses çıkararak çarpan. 2: Nedir Kaaria?
3: Kaaria'nın ne olduğunu sana bildiren nedir? 4: O gün insanlar, çırpınarak yayılmış pervaneler gibi olurlar. 5: Dağlar, didilmiş renkli yün gibi olur. 6: İşte o gün, tartıları ağır basan kişi, 7: Evet o kişi, hoşnutluk verici bir yaşayış içindedir. 8: Tartıları hafif çekeninse, 9: Anası, Hâviye'dir. 10: Onun ne olduğunu sana bildiren nedir? 11: Kızışmış bir ateştir o!
31. KIYÂMET SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Hayır, öyle değil! 2: Öyle değil! Kendisini ısrarla kınayan benliğe de yemin ederim.
3: İnsan, kendisinin kemiklerini asla bir araya toplamayacağımızı mı sanıyor? 4: Hayır, sandığı gibi değil! Biz onun parmak uçlarını da tam bir biçimde düzenlemeye gücü yetenleriz. 5: Fakat insan kendi önünde rezillik sergilemeyi ister. 6: "Kıyamet günü nerede/ne zaman?" diye sorar. 7: Göz şimşek çaktığında, 8: Ay tutulduğunda, 9: Ve Güneş'le Ay biraraya getirildiğinde, 10: Der ki insan o gün: "Kaçılacak yer nerede?" 11: Hayır, yok sığınacak yer! 12: Varılıp durulacak yer Rabbinin huzurudur o gün. 13: Haber verilir insana o gün önden gönderdiği de arkaya bıraktığı da. 14: Gerçek şu ki insan, öz benliği üzerine yönelmiş keskin ve derin bir bakıştır;
15: Dökse de ortaya tüm mazeretlerini. 16: Onu aceleye getiresin diye dilini onunla hareketlendirme! 17: Onu toplamak ve okumak bize düşer. 18: O halde, biz onu okuduğumuzda, sen onun okunuşunu izle. 19: Sonra onu açıklamak da bizim işimiz olacaktır. 20: Hayır, hayır! Siz hemencecik geleni seversiniz. 21: Ve sonradan geleceği terk edersiniz. 22: Yüzler vardır o gün parıltılı, 23: Rabbine doğru bakan. 24: Ve yüzler vardır o gün, asık/buruk, 25: Kendisine, bel kıracak bir hesap yöneleceğini sezinler. 26: İş, onların sandığı gibi değil! Can, köprücüklere dayandığında, 27: "Kim var okuyup üfleyecek?" denilir!
28: Sezinlemiştir ki odur ayrılık. 29: Dolaşmıştır el ayak/kol bacak. 30: Rabbine doğrudur o gün sevkiyat. 31: Ne tasdik etti ne yakardı/ne sadaka verdi ne namaz kıldı.
32: Tam aksine, yalanladı, gerisin geri döndü. 33: Sonra da çalım sata sata ailesine gitti. 34: Çok uygundur sana bu bela, çok uygun! 35: Evet, çok uygundur sana bu bela, çok uygun! 36: İnsan, başıboş bırakılacağını mı sanıyor? 37: O, dökülen meniden bir sperm değil miydi? 38: Sonra o, bir çiğnem et oldu da Allah onu yarattı, ardından düzgün bir şekle ulaştırdı. 39: Nihayet ondan iki çifti, erkeği ve dişiyi vücuda getirdi.
40: Peki bunu yapan, ölüyü diriltmeye güç yetiremez mi?
32. HÜMEZE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yazıklar olsun arkadan çekiştirenlerin, kaş göz işareti yapıp alay edenlerin tümüne!
2: O ki, mal biriktirdi, onu saydı da saydı, 3: Sanır ki, malı sonsuzlaştıracaktır kendisini.
4: Hayır, iş, sandığı gibi değil! Yemin olsun ki fırlatılıp atılacaktır o kırıp geçirene, yalayıp yutana/Hutame'ye. 5: Hutame'nin ne olduğunu sana öğreten nedir? 6: Allah'ın, tutuşturulmuş ateşidir o, 7: Ki tırmanıp işler yüreklere. 8: O, onların üzerine kilitlenecektir. 9: Uzatılmış sütunlar arasında...
33. MÜRSELÂT SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: Yemin olsun, o art arda gönderilenlere/meleklere/rüzgârlara/vahyin bölümlerine/kalplere inen doğuşlara, 2: Esip de büküp devirenlere, 3: Dağıtıp yayanlara/diriltip harekete getirenlere, 4: Gerektiği şekilde ayıranlara, 5: Öğüt ulaştıranlara/Kur'an'ı ulaştıranlara, 6: Özür yahut uyarı için, 7: Ki size duyurulmuş olan mutlaka gerçekleşecektir. 8: Yıldızlar silinip süpürüldüğünde, 9: Gök yarıldığında, 10: Dağlar un ufak edilip savrulduğunda, 11: Resuller vakte bağlandığında,
12: Hangi gün için vakte bağlandılar? 13: Ayrım ve hüküm günü için. 14: Ayrım ve hüküm gününü sana bildiren nedir? 15: Yalanlayanların vay haline o gün! 16: Öncekileri helâk etmedik mi? 17: Sonra, geriden gelenleri de onların peşlerine takarız. 18: Biz, suçlulara işte böyle yaparız. 19: Yalanlayanların o gün vay haline! 20: Sizi basit bir sudan yaratmadık mı? 21: Onu dayanıklı karargâhta tuttuk. 22: Bilinen bir ölçüye/süreye kadar. 23: Bir ölçüyle yaptık. Ne güzel ölçü koyanlarız biz! 24:
Vay başına o gün, yalanlayanların! 25: Yeri, bir toplanma zemini yapmadık mı? 26: Diriler bakımından da ölüler bakımından da. 27: Orada oturaklı, başını yücelere kaldırmış dağlar oluşturduk. Ve size tatlı bir su içirdik. 28: Vay haline o gün, yalanlayanların! 29: Haydi, yalanlamakta olduğunuz şeye gidin! 30: Haydi, üç çatallı gölgeye gidin! 31: Ne gölgelendirir ne alevden korur. 32: Gerçekten o, köşke benzer kıvılcımlar saçar. 33: O kıvılcım sanki sarımtırak bir halat/bir deve kervanı/bakırdan bir ip gibidir. 34: Vay haline o gün, yalanlayanların! 35: Konuşamayacakları gündür bu! 36: İzin verilmez ki onlara özür dilesinler.
37: Vay haline o gün, yalanlayanların! 38: Ayırma günüdür bu! Sizinle öncekileri bir yere topladık. 39: Eğer bir hileniz/bir tuzağınız varsa, hadi hile yapıp tuzak kurun bana! 40: Vay haline o gün, yalanlayanların! 41: Takvaya sarılanlar gölgeler altında, su kaynaklarındadır. 42: Canlarının çektiği meyvelerle yanyanadırlar. 43: "Yapıp ürettiklerinize karşılık olarak afiyetle yiyip için." 44: İşte böyle ödüllendiririz biz, güzellikler sergileyenleri! 45: Vay haline o gün, yalanlayanların! 46: Yiyin ve birazcık nimetlenin. Suçlularsınız siz. 47: Vay haline o gün, yalanlayanların! 48: Onlara, "rukû' edin!" dendiğinde rukû etmezler. 49:
Vay haline o gün, yalanlayanların. 50: Artık bundan sonra hangi hadise/söze iman edecekler?
34. KAF SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Kaf. Şanı yüce, ilahî cömertlikle dolu Kur'an'a yemin olsun ki, 2: İş sanıldığı gibi değil! Kendilerine içlerinden bir uyarıcı geldi diye şaştılar da şöyle dediler o küfre batanlar: "Acayip şey bu!" 3: Ölünce mi, biz toprak olunca mı? Çok uzak bir dönüştür bu." 4: Toprağın onlardan neyi eksilttiğini pek iyi bilmişizdir biz. Her şeyi saklayıp koruyan bir Kitap var katımızda. 5: Hayır, hayır! Onlar, hak kendilerine geldiğinde, onu yalanladılar. Şimdi perişan mı perişan bir durum içindedirler. 6: Bakmadılar mı üstlerindeki göğe ki nasıl kurduk onu, nasıl süsleyip nakışladık?! Yırtığı, çatlağı da yoktur onun. 7: Yeryüzünü de biz uzatıp yaydık; denge noktaları yerleştirdik ona ve bitirdik onda, bakanları hayran bırakan her türlü çifti. 8: İbretle bakılası, gönüller açıcı şeyler olarak; hakka yönelen her kula öğüt olarak.
9: Gökten, kutlu ve bereketli bir su indirdik de onunla bahçeler yeşerttik, hasatlanacak daneler yetiştirdik. 10: Yüksek yüksek hurma ağaçları büyüttük. Birbirine girmiş kümeler halinde tomurcukları vardır onların. 11: Kullara rızık olsun diye. Ve o suyla ölü bir beldeye hayat verdik. İşte böyledir topraktan fışkırış. 12: Onlardan önce Nûh kavmi, Ress halkı, Semûd kavmi yalanlamıştı. 13: Âd, Firavun ve Lût'un halkı da... 14: Eykeliler, Tübba' kavmi de. Hepsi resulleri yalanladı da duyurulan azap hak oldu. 15: İlk yarıştan âciz kalıp yorulmuş muyduk? Hayır, yeni bir yaratıştan kuşku içinde olan onlardır. 16: Yemin olsun ki, insanı biz yarattık. Nefsinin ona neler fısıldadığını da biz biliriz. Biz ona, şah damarından daha yakınız. 17: Sağında ve solunda oturmuş iki görevli, kayıt yapmaktadır. 18: Bir söz sarfetmeye dursun, yanındaki gözcü hemen zaptediverir. 19: Ölüm sarhoşluğu hak olarak geldi. İşte bu, senin kaçıp durduğun

şeydir.
20: Ve sûra üflendi. İşte bu, geleceği vaat edilen gündür. 21: Her benlik, yanında bir güdücü, bir de tanık olduğu halde gelir. 22: Yemin olsun, sen bundan gaflet içindeydin. Ama perdeni üstünden kaldırıverdik. Bugün gözün keskin mi keskin. 23: Yoldaşı şöyle der: "İşte yanımdaki, hazır!" 24: Siz, ikiniz! Tüm nankörleri, inatçıları cehenneme atın! 25: Durmadan hayrı engelleyeni, azgını, işkilciyi... 26: O ki, Allah'ın yanına başka bir ilah koydu. Artık atın onu, o şiddetli azabın içine! 27: Yoldaşı dedi ki: "Rabbimiz, onu ben azdırmadım. Onun kendisi, dönüşü olmayan bir sapıklık içindeydi." 28: Allah buyurdu: "Huzurumda çekişmeyin! Ben size uyarıyı çok önceden göndermiştim." 29: "Benim huzurumda söz değiştirilmez ve ben kullara asla zulmetmem." 30: O gün cehenneme: "Doldun mu?" deriz. O ise: "Daha yok mu?" der. 31: Ve cennet, takva sahiplerine yaklaştırılmıştır; hiç uzak değildir.
32: İşte size vaat edilen budur. Allah'a sürekli yönelen, korunması gerekeni koruyan herkese... 33: Görmediği halde Rahman'dan ürperen ve Allah'a yönelik bir kalp getiren herkese... 34: Esenlikle girin oraya! Sonsuzlaşma günüdür bu. 35: Orada onlar için istedikleri her şey var. Katımızda ise dahası da var. 36: Onlardan önce nice nesilleri helâk ettik ki, vuruş ve tutuşları bunlardan daha zorluydu. Ülkelerde delikler açmışlardı/beldelerde kaçacak delik aradılar/beldeleri boydan boya dolaştılar. Var mı bir kaçacak yer? 37: Hiç kuşkusuz, bunda, kalbi olan yahut tam bir tanık olarak kulak veren için mutlak bir öğüt vardır. 38: Yemin olsun, biz gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yarattık. Ve bize hiçbir yorgunluk dokunmadı. 39: Artık onların söylediklerine sabret ve Güneş'in doğuşundan önce de batışından önce de Rabbinin hamdiyle tespih et! 40: Gecenin bir kısmında ve secdelerin arkalarından O'nu tespih et! 41: Haykıranın çok yakın bir yerden sesleneceği günü dinle! 42: O gün o müthiş sesi hak olarak dinleyecekler. Ortaya çıkış/diriliş günüdür bu. 43:
Biz, evet biz hayat veriyoruz, biz öldürüyoruz. Ve dönüş yalnız bizedir. 44: O gün, yer çatır çatır yarılıp onlardan çabucak uzaklaşır. Bu yalnız bizim için kolay olan bir haşretmedir. 45: Biz onların neler söylediklerini çok iyi biliyoruz. Sen onların üstüne bir zorba değilsin. O halde, benim tehdidimden korkanlara sadece Kur'an'la öğüt ver.
35. BELED SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yemin ederim bu kente ki, iş onların sandığı gibi değildir! 2: Sen bu kente mahremsin/bu kente gireceksin. 3: Ve doğurana ve doğurduğuna da yemin olsun ki, 4: Biz insanı gerçekten bir sıkıntı ve zorluk içinde yarattık. 5: O sanıyor mu ki, hiç kimse ona asla güç yetiremeyecektir! 6: "Yığınlarla mal telef ettim!" diyor. 7: Hiç kimsenin kendisini görmediğini mi sanıyor? 8: Biz ona vermedik mi iki göz,
9: Bir dil, iki dudak? 10: Kılavuzladık onu iki tepeye. 11: Akabeye, sarp yokuşa atılamadı o. 12: Sarp yokuşun ne olduğunu sana bildiren nedir? 13: Özgürlüğü zincirlenenin bağını çözmektir o. 14: Yahut da açlık ve perişanlık gününde doyurmaktır o, 15: Yakındaki bir yetimi, 16: Yahut ezilmiş, boynu bükük bir yoksulu. 17: Sonra da iman eden ve birbirlerine sabrı öneren, merhameti öneren kişilerden olmaktır o. 18: İşte böyleleridir uğur ve bereket dostları. 19: Bizim ayetlerimizi tanımayanlara gelince bunlar; şomluk, uğursuzluk yâranıdır. 20: Bunların üzerine, kilitlenecek bir ateş gelecektir.
36. TÂRIK SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yemin olsun göğe ve Târık'a; o, gece gelene/o, tokmak gibi vurana/o, çıkıverip de yürek hoplatana. 2: Nereden bileceksin sen nedir Târık? 3: Parlayan, ışığıyla karanlığı delen yıldızdır o. 4: Hiçbir benlik yoktur ki, üzerinde bir koruyucu/bir bekçi bulunmasın. 5: İnsan, neden yaratılmış olduğuna bir baksın! 6: Fırlayan bir suyun bir parçacağından yaratıldı o. 7: Bel ile kaburgalar arasından çıkar o su. 8: O Allah, o insanı tekrar hayata döndürmeye elbette kadirdir. 9: Sırların/gizlilerin yoklanıp ortaya çıkarılacağı gün, 10: Artık onun için ne bir kuvvet vardır ne de bir yardımcı. 11: Yemin olsun o, dönüşle/döndürümle dolu göğe,

12: Çatlayışlarla/yarılışlarla dolu yere de yemin olsun, 13: Ki o, tam bir biçimde ayırt eden bir sözdür; 14: Şaka değildir o. 15: Onlar ha bire tuzak kuruyorlar/oyun çeviriyorlar. 16: Ben de tuzak kuruyorum. 17: O halde, o küfre batmışlara mühlet ver, süre tanı onlara birazcık...

37. KAMER SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: Saat yaklaştı, Ay yarıldı. 2: Bir ayet/alâmet görseler yüz çeviriyorlar ve şöyle diyorlar: "Sürüp giden bir büyüdür bu!" 3: Yalanladılar; kendi heves ve kuruntularına uydular. Oysaki her iş ve oluş karara, ölçüye ve düzene bağlanmıştır. 4: Yemin olsun ki, onlara haberlerden, içinde ihtar, sakındırma ve tehdit bulunanı gelmiştir.
5: Doruk noktaya çıkmış, isabeti tartışmasız bir hikmettir o. Ama uyarılar yarar sağlamıyor. 6: O halde yüz çevir onlardan sen de; o çağırıcının alışılmadık/ürpertirci şeye çağırdığı günde, 7: Kaymış olarak gözleri, çıkarlar kabirlerden. Sanki çekirgelerdir, çıvgın mı çıvgın! 8: Boyunları büküktür çağıranın önünde. Derler ki o küfre saplananlar: "Çok zorlu bir gün bu!" 9: Onlardan önce Nûh kavmi yalanlamıştı. Yalanladılar kulumuzu ve "Mecnundur bu!" dediler. Ve durduruldu kulumuz. 10: Bunun üzerine yakardı Rabbine, "Yenilgiye uğradım işte, yardım et!" diye... 11: Biz de açtık gök kapılarını seller gibi akan bir su ile. 12: Ve yardık/fışkırttık yeryüzünü pınar pınar. Sonunda kesin ölçülere bağlanmış bir oluş üzere birleşti sular. 13: Ve taşıdık onu levhalar ve çivilerden oluşturulan şey üstünde. 14: Akıp gidiyordu gözlerimizin önünde, bir ödül olarak nankörlüğe uğratılan kişi için. 15: Yemin olsun ki, biz onu bir ibret ve işaret olarak arkaya bıraktık. Yok mu araştırıp öğüt alacak? 16: Nasılmış benim azabım ve uyarılarım!
17: Yemin olsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?! 18: Âd da yalanlamıştı. Ama nasıl oldu azabım ve uyarılarım! 19: Biz onların üzerine uğursuzluğu kesiksiz bir günde, dondurucu/uğultulu bir kasırga gönderdik. 20: İnsanları, köklerinden sökülmüş hurma kütükleri gibi kaldırıp atıyordu. 21: Nasılmış benim azabım ve uyarılarım! 22: Yemin olsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var? 23: Semûd da uyarıları yalanlamıştı. 24: Şöyle demişlerdi: "İçimizden bir tek insana mı uyacağız? Vallahi böyle bir durumda biz, sapıklık ve çılgınlık içine düşeriz." 25: "Aramızdan öğüt ona mı verildi? Hayır, o yalancı küstahın biridir." 26: Yarın bilecekler, kimmiş yalancı küstah! 27: Bir imtihan aracı olarak kendilerine dişi deveyi göndereceğiz. Artık gözetle onları ve sabret! 28: Suyun, aralarında bölüştürüleceğini onlara bildir. Her su alış/içiş nöbetledir/içilecek her miktar hazırlanmıştır.
29: Arkadaşlarını çağırdılar, o da hançerini kapıp deveyi boğazladı. 30: Nasılmış benim azabım ve uyarılarım! 31: Biz, onlar üzerine bir tek ses gönderdik de ağılcının serptiği kuru ot gibi kırılıp ufalandılar. 32: Yemin olsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?! 33: Lût kavmi de uyarıları yalanladı. 34: Biz de üzerlerine çakıl taşları fırlatan bir rüzgâr gönderdik. Sadece Lût'un ailesini, seher vakti kurtarmıştık, 35: Katımızdan bir nimet olarak. Şükredeni işte böyle ödüllendiririz biz. 36: Yemin olsun, Lût onları bizim yakalayışımız hakkında uyarmıştı da onlar, uyarılarla ilgili olarak kuşkulanıp çekişmişlerdi. 37: Yemin olsun, Lût'un misafirlerinden nefislerini tatmin etmek istemişlerdi de onların gözlerini silme kör etmiştik. Hadi, tadın azabımı ve uyarılarımı? 38: Yemin olsun, sabahleyin erkenden, kararlı ve oturaklı bir azap yakaladı onları. 39: Hadi, tadın azabımı ve uyarılarımı! 40:
Yemin olsun ki, biz, Kur'an'ı öğüt ve ibret için kolaylaştırdık. Fakat düşünen mi var?!
41: Yemin olsun, Firavun hanedanına da uyarılar gelmişti. 42: Ayetlerimizin tümünü yalanladılar da biz de onları onurlu ve güçlü birine yaraşır bir yakalayışla yakaladık. 43: Sizin kâfirleriniz, ötekilerden hayırlı mı? Yoksa zübürlerinde/kutsallaştırılmış hizip kitaplarında sizin için bir beraat/dokunulmazlık mı var? 44: Yoksa, "Biz, yardımlaşan/yenilmez bir topluluğuz" mu diyorlar? 45: O topluluk, bozguna uğratılacak ve arkalarını dönüp kaçacaklar. 46: Hayır, buluşma zamanları kıyamet saatidir. Ne

korkunç, ne acıdır o saat! 47: Kuşkusuz, suçlular, şaşkınlık ve çılgınlık içindedir. 48: O gün yüzleri üstüne ateşe sürüklenirler. "Cehennemin dokunuşunu tadın bakalım!" 49: Şu bir gerçek ki, biz herşeyi bir ölçüye göre/bir kaderle yarattık. 50: Emrimiz bir tektir, bir göz kırpma gibidir. 51: Yemin olsun, biz sizin benzerlerinizi hep yok ettik. Fakat düşünen mi var? 52:
Onların yapmış oldukları herşey defterlerdedir. 53: Küçük büyük tümü, satır satır yazılmıştır. 54: Korunup sakınanlar; bahçelerde, nehir kıyılarındadır. 55: Güçlü bir padişahın/bir Melîk'in katında, özü sözü birlere has oturma yerlerinde...
38. SÂD SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Sâd. Zikir/öğüt/uyarı dolu Kur'an'a yemin olsun ki, 2: İş hiç de onların sandığı gibi değil! O küfre sapanlar bir gurur, ayrılık ve bütünden kopuş içindedirler. 3: Onlardan önce nice nesilleri helâk ettik biz, bağrıştılar onlar, fakat kurtuluş yoktu; geçmişti zaman. 4: Kendi içlerinden kendilerine bir uyarıcı geldi diye şaşıp kaldılar. Ve şöyle dedi bu nankörler: "Bu adam yalanlar düzen bir büyücü..." 5: "İlahları bir tek tanrı mı yapmış? Bu, gerçekten hayret edilecek bir şey!" 6: İçlerinden kodaman bir grup öne çıktı: "Haydi, yürüyün! İlahlarınıza sahip çıkmada kararlı davranın! Gerçek şu ki, istenip beklenen şey budur."
7: "Öteki millette işitmedik böyle bir şey. Bu bir uydurmadan başka şey değildir." 8: "Öğüt ve uyarı, içimizden ona mı indirildi?" Hayır, onlar benim zikrimden/Kur'an'ımdan kuşkulandılar. Hayır, onlar benim azabımı henüz tatmadılar. 9: Yoksa Azîz, Vahhâb olan Rabbinin rahmetinin hazineleri onların katında mı? 10: Yoksa göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların mülk ve saltanatı onların mı? Eğer öyleyse sebepler içinde yükselsinler. 11: Kabilelerden oluşmuş, sözüm ona bir ordudur bu; şurada bozguna uğratılacaktır. 12: Onlardan önce Nûh kavmi ve Âd da yalanlamıştı. Kazıklar sahibi Firavun da... 13: Semûd, Lût kavmi, o sık ağaçları besleyen su kaynağının sahipleri Eykeliler de. İşte onlar da böyle hiziplerdi. 14: Bunların hepsi, resulleri yalanlamaktan başka bir şey yapmadılar. Sonunda azabım hak oldu. 15: Bunların beklediği de sadece, en küçük bir gecikmesi olmayan o müthiş titreşimli tek sestir. 16: Şöyle dediler: "Rabbimiz, bizim payımızı/hesap defterimizi, hesap gününden önce çabucak ver!" 17: Onların dediklerine sabret! O kuvvet sahibi kulumuz Davûd'u an! O, tespih nağmeleri döktüren bir kul idi. 18:
Dağları onunla birlikte buyruk altına almıştık: Akşam sabah birlikte tespih ederlerdi. 19: Kuşlar da toplu halde onunla beraberdi. Hepsi, onun tespih nağmelerine katılırdı. 20: Mülk ve yönetimini güçlendirmiştik. Kendisine hikmet ve hakla bâtılı ayıran söz etme yeteneği vermiştik. 21: Geldi mi sana, o çekişme hikâyesinin haberi? Hani, o hasımlar, duvarı aşarak mihraba ulaşmışlardı. 22: Davûd'un yanına girmişlerdi de onlardan korkmuştu. "Korkma!" dediler, "biz iki davacıyız. Birimiz ötekinin hakkını çiğnedi. Şimdi sen, aramızda hak ile hükmet, adaletsizlik etme. Bizi yolun denge noktasına ilet.!" 23: "Şu benim kardeşimdir. Kendisinin doksan dokuz koyunu var. Benimse bir tek koyunum var. Buna rağmen, onu da bana ver dedi ve tartışmada bana galip geldi." 24: Davûd dedi ki: "Vallahi, senin bir tek koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana zulmetmiş. Zaten ortaklardan birçoğu birbiri aleyhine haksızlık ve zulme sapar. İman edip hakka ve barışa yönelik işler yapanlar böyle değildir. Ama onlar da pek azdır." Davûd, kendisini imtihan ettiğimizi düşündü; hemen Rabbinden af diledi; rükû ederek yerlere eğildi ve Allah'a yöneldi. 25: Biz de ondan o günahı affettik. Katımızdan onun için bir yakınlık ve güzel bir gelecek var. 26: Ey Davûd, seni yeryüzünde bir halife yaptık. Artık insanlar arasında hakla hükmet; geçici hevese uyma ki, seni Allah yolundan saptırmasın. Allah yolundan sapanlar için, hesap gününü unutmuş olmaları yüzünden şiddetli bir azap vardır. 27: Biz şu göğü ve yeri ve ikisi arasındakileri boşuna yaratmadık. Böyle düşünmek, küfre sapanların sanısıdır. Vay hallerine o inkârcıların, ateş yüzünden!
28: Yoksa biz, iman edip hakka ve barışa yönelik işler yapanları, yeryüzünde fesat

çıkaranlarla aynı mı tutacağız? Yoksa takva sahiplerini, arsız sapıklar gibi mi yapacağız?
29: Kutsal/bereketli bir Kitap bu; sana indirdik ki onu, ayetlerini derin derin düşünsünler ve öğüt alabilsin temiz özlüler. 30: Davûd'a Süleyman'ı armağan ettik. Ne güzel kul! Hep Allah'a sığınır, yakarırdı. 31: Akşam üstü kendisine, üç ayak üzerine basıp bir ayağını tırnak üstüne diken safkan koşu atları sunulmuştu. 32: Dedi: "Servet sevgisini, Rabbimi anmak için benimsedim." Nihayet Güneş perde ardına çekildi. 33: "Geri getirin bana onları!" dedi. Bacaklarını, boyunlarını sıvazlamaya başladı. 34: Yemin olsun ki biz, Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstüne bir ceset bıraktık da o, tövbe ile Allah'a yöneldi. 35: Şöyle yakardı: "Rabbim, affet beni! Benden sonra kimseye yaraşmayacak bir mülk/saltanat ver bana! Kuşkusuz sensin, evet sensin Vahhâb!" 36: Bunun üzerine, rüzgârı onun emrine verdik; onun emriyle onun istediği yere uysal uysal/tatlı tatlı akıp giderdi. 37: Şeytanları da onun emrine verdik. Hepsi bina ustası ve dalgıçtı. 38: Ve demirlerle birbirine bağlı diğerlerini...
39: Bu, bizim lütfumuzdur; ister ver, ister elinde tut. Hesap yok... 40: Ve gerçekten, katımızda onun bir yakınlığı ve güzel bir geleceği vardı. 41: Kulumuz Eyyûb'u da an! Hani, Rabbine şöyle seslenmişti: "Şeytan bana bir yorgunluk ve azap dokundurdu." 42: "Ayağını yere vur! İşte yıkanacak bir yer, işte içilecek soğuk bir su!..." dedik. 43: Ona bizden bir rahmet ve özü temizlere bir hatırlatma olarak, ailesini ve beraberlerinde, benzerlerini bağışladık. 44: "Eline bir demet sap al da onunla vur ve yeminine ters düşmüş olma!" dedik. Biz onu sabırlı bulduk. Ne güzel kuldu o! Bize yönelen, yakaran biriydi o. 45: Güçlü kuvvetli, bakış ve görüş sahibi kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub'u da an! 46: Biz onları, yurdu düşünme özellikleriyle yücelen tertemiz kullar yaptık. 47: Ve bizim katımızda onlar seçkin, hayırlı kimselerdendi. 48: İsmail'i, Elyese'i, Zülkifll'i de an! Hepsi seçkinlerdendi. 49: Bir hatırlatmadır bu! Korunup sakınanlar için elbette güzel bir gelecek vardır. 50:
Kapıları kendilerine açılmış Adn cennetleri. 51: Orada, yaslanmış olarak birçok meyve ve içecek isterler. 52: Yanlarında, bakışlarını eşlerine yöneltmiş yaşıt dilberler vardır. 53: Hesap günü için size vaat edilen işte budur. 54: İşte bu, bizim verdiğimiz rızıktır elbette. Bitip tükenmesi yoktur onun. 55: Bu, budur! Azgınlara da kötü bir gelecek vardır elbette! 56: İçine dalacakları cehennem! Ne kötü döşektir o! 57: İşte burada! Hadi, tatsınlar onu: Kaynar su, kokuşmuş irin. 58: Ve o türden bir başkası daha: Çifter çifter. 59: Şöyle denilir: "İşte sizinle birlikte direnişe geçen bir grup. 'Merhaba' yok onlara! Onlar ateşe salınıyorlar." 60: Dediler: "Hayır, size merhaba yok. Onu siz önümüze çıkardınız. Ne kötü durak yeridir o!" 61: Şöyle yakardılar: "Rabbimiz, bunu bizim önümüze çıkaranın ateşteki azabını bir kat daha artır." 62:
Şöyle dediler: "Şer temsilcilerinden saydığımız adamları, acaba neden görmüyoruz?" 63: "Onları alaya alırdık; yoksa gözler onlardan kaydı mı?" 64: İşte bu, kesin gerçektir. Ateş halkının çekişmesi gerçekleşecektir. 65: De ki: "Ben, sadece bir uyarıcıyım. O Vâhid ve Kahhâr Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur." 66: "Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbi'dir O. Azîz ve Gaffâr..." 67: De ki: "Büyük bir haberdir o." 68: "Yüz çevirip duruyorsunuz ondan." 69: "Onlar tartışırlarken, o yüce konsey hakkında benim hiçbir bilgim yoktu." 70: "Bana, sadece açık bir uyarıcı olduğum vahyediliyor." 71: Hani, Rabbin meleklere şöyle demişti: "Ben çamurdan bir insan yaratacağım." 72: "Onu kıvama erdirip içine ruhumdan üflediğimde, önünde secde ederek eğilin!" 73: Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde etmişlerdi. 74: İblis etmemişti. O, kibre sapmış ve inkârcılardan olmuştu.
75: Allah dedi: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan neydi? Burnu büyüklük mü ettin, yoksa yücelenlerden mi oldun?" 76: İblis dedi: "Ben ondan hayırlıyım! Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın." 77: Buyurdu: "Hadi, çık oradan! Sen kovulmuş birisin." 78: "Din gününe kadar lanetim üzerinedir." 79: Dedi: "Rabbim, o halde insanların diriltileceği güne kadar bana süre ver." 80: Buyurdu: "Peki, süre verilenlerdensin." 81: "O bilinen güne kadar." 82: Dedi: "Kudret ve şerefine yemin

olsun ki, onların tümünü azdıracağım." 83: "İçlerinden sadece samimi, seçkin kullar dışta kalacaktır." 84: Buyurdu: "İşte bu doğru! Ben de yalnız doğruyu söylerim." 85: "Gerçek şu ki, ben cehennemi seninle ve onlardan sana uyanlarla tamamen dolduracağım." 86: De ki: "Tebliğime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Ben size kendiliğimden/zorlamayla yükümlülük getirenlerden de değilim."
87: Bu, âlemler için bir Zikir'den başka şey değildir. 88: Yemin olsun, bir süre sonra onun haberini bileceksiniz.
39. A'RAF SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Elif, Lam, Mim, Sad. 2: Bir kitaptır bu; sana indirildi, onunla uyarıda bulunasın diye ve inananlar için bir öğüt ve düşündürme olarak... O halde, bundan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın. 3: Rabbinizden size indirilene uyun; O'nun berisinden bir takım velilerin ardına düşmeyin! Siz ne kadar da az öğüt alıyorsunuz! 4: Nice yurtları ve medeniyetleri yere batırdık biz. Öyle ki, geceleyin yahut öğle uykusu uyumakta oldukları bir sırada azabımız tepelerine iniverdi. 5: Azabımız onlara gelip çattığında, yaptıkları, şu çığlığı yükseltmekten başka birşey olmamıştır: Biz gerçekten zalimlerdik! 6: Yemin olsun, kendilerine elçi gönderilenleri muhakkak hesaba çekeceğiz; gönderilen elçileri de mutlaka hesaba çekeceğiz. 7: Onlara bir ilmin tanıklığında bütün serüveni mutlaka anlatacağız. Biz olup bitenlerden habersiz değildik.
8: O gün, iyi ve kötüyü ayıran ölçü haktır. Artık kimin ölçülüp tartılacak şeyleri ağır basarsa kurtuluşa erenler onlar olacaktır. 9: Ölçülüp tartılacak şeyleri hafif kalanlara gelince, işte onlar, ayetlerimize karşı zalimce davranışlar sergilemiş oldukları için, öz benliklerini hüsrana itmiş olacaklar. 10: Andolsun, sizi yeryüzünde yerleştirdik ve sizin için orada, geçiminize yarayacak nimet ve imkanlara vücut verdik. Ne de az şükrediyorsunuz! 11: Andolsun ki sizi yarattık, sonra sizi biçimlendirdik, sonra da meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da secde ettiler. Ama İblis etmedi, secde edenlerden olmadı o. 12: Allah buyurdu: "Sana emrettiğimde secde etmeni engelleyen neydi?" İblis dedi: "Ben ondan hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın." 13: Buyurdu: "O halde in oradan. Senin haddine mi orada büyüklük taslamak! Hadi çık! Sen alçaklardansın." 14: Dedi: "İnsanların diriltileceği güne kadar bana süre ver." 15: Buyurdu: "Süre verilenlerdensin." 16: Dedi: "Beni azdırmana yemin ederim ki, onları saptırmak için senin dosdoğru yolun üzerine kurulacağım." 17: "Sonra onlara; önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından musallat olacağım. Bir çoklarını şükreder bulamayacaksın." 18: Allah buyurdu: "Çık oradan, yenik düşmüş ve kovulmuş olarak. Onlardan sana uyan olursa
yemin olsun ki, cehennemi tamamen sizden dolduracağım." 19: "Ey Adem! Sen ve eşin cennette oturun, dilediğiniz yerden yiyin ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa ikiniz de zalimlerden olursunuz." 20: Derken, şeytan, kendilerinden gizlenmiş çirkin yerlerini onlara açmak için ikisine de vesvese verdi. Dedi: "Rabbinizin sizi şu ağaçtan uzak tutması, iki melek olmayasınız yahut ölümsüzler arasına katılmayasınız diyedir." 21: Ve onlara, "ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin de etti. 22: Nihayet onları kandırarak aşağı çekti. O ikisi ağaçtan tadınca çirkin yerleri kendilerine açıldı. Bahçenin yapraklarından yamalar yapıp üzerlerine örtmeye başladılar. Rableri onlara seslendi: "Ben size bu ağacı yasaklamadım mı? Ben size, şeytan sizin için açık bir düşmandır demedim mi?" 23: "Ey Rabbimiz, dediler, öz benliklerimize zulmettik. Eğer bizi affetmez, bize acımazsan elbette ki hüsrana uğrayanlardan olacağız." 24: Buyurdu: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belirli bir süreye kadar mekan tutmanız ve nimetlenmeniz öngörülmüştür." 25: Buyurdu: "Orada hayat bulacaksınız, orada öleceksiniz ve oradan çıkarılacaksınız." 26: Ey ademoğulları! Size, çirkin yerlerinizi örtecek giysi ve süs kıyafeti indirdik. Ama takva giysisi en hayırlısıdır. İşte bu, Allah'ın ayetlerindendir. Düşünüp öğüt almaları umuluyor. 27: Ey ademoğulları! Şeytan, ana-babanızı, çirkin yerlerini onlara göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi, size de bir fitne musallat etmesin. Çünkü o ve kabilesi sizi,

onları göremeyeceğiniz yerden görürler. Biz o şeytanları, inanmayanlara dostlar yaptık. 28: Bir iğrençlik yaptıklarında şöyle derler: "Atalarımızı bu hal üzere bulmuştuk. Yani Allah emretti bize bunu." De ki: "Allah, edepsizliği/iğrençliği emretmez. Allah hakkında, bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?" 29: Şunu da söyle: "Rabbim bana adaleti emretti. Her mescitte yüzlerinizi O'na doğrultun. Dini yalnız O'na özgüleyerek O'na yakarın. Tıpkı sizi ilk yarattığı gibi O'na döneceksiniz." 30: Bir kısmını iyiye ve güzele kılavuzladı, bir kısmının üzerine de sapıklık hak oldu. Onlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi. Bir de kendilerinin hidayet üzere olduklarını sanırlar. 31: Ey ademoğulları! Tüm mescitlerde süslü, güzel giysilerinizi kuşanın. Yiyin, için fakat israf etmeyin. Allah israf edenleri sevmez. 32: De ki: "Allah'ın, kulları için çıkardığı süsü, güzel ve tatlı rızıkları kim haram etmiş?" De ki: "Dünya hayatında inananlar için de var. Kıyamet gününde ise yalnız inananlar içindirler." Bilgiden nasipli bir topluluk için biz, ayetleri böyle ayrıntılı kılıyoruz. 33: De ki: "Rabbim, ancak şunları haram kıldı: İğrençlikleri -görünenini, gizli olanını- günahı, haksız yere saldırmayı, hakkında hiçbir kanıt indirmediği şeyi Allah'a ortak koşmayı, bir de Allah hakkında bilmediğiniz şeyler söylemeyi." 34: Her ümmet için belirlenmiş bir süre vardır. Süreleri dolunca ne bir saat geri kalırlar ne de öne geçerler. 35: Ey ademoğulları! İçinizden size ayetlerimi yüzünüze karşı anlatan resuller geldiğinde, korunup hallerini düzeltenlere hiçbir korku dokunmayacaktır. Onlar tasalanmayacaklardır da. 36: Ayetlerimizi yalanlayıp onlar karşısında burun kıvıranlara gelince, bunlar ateşin dostlarıdır. Sürekli kalacaklardır onun içinde. 37:
Yalan düzerek Allah'a iftira eden yahut O'nun ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kim vardır? İşte bunların Kitap'tan nasipleri kendilerine ulaşır, nihayet elçilerimiz onlara gelip canlarını alırken şöyle derler: "Allah dışındaki yakardıklarınız nerede?" Şu cevabı verirler: "Bizden uzaklaşıp kayboldular." Böylece, öz benlikleri aleyhine kendilerinin kafir olduğuna tanıklık ettiler. 38: Allah buyurdu: "Sizden önce gelip geçmiş cin ve insan topluluklarıyla içiçe, girin bakalım ateşe." Her ümmet girdiğinde, yoldaşına/kızkardeşine lanet eder. Nihayet, hepsi orada bir araya gelince, sonrakiler öncekiler için şöyle derler: "Rabbimiz! Bizi bunlar saptırdılar. Ateş azabını bunlara bir kat daha fazla ver." Allah buyurur: "Her biri için bir kat fazlası var, fakat siz bilmezsiniz." 39: Öncekiler de sonrakiler için şöyle konuşurlar: "Artık sizin, bizim üzerimizde bir üstünlüğünüz yok. O halde kazandıklarınıza karşılık azabı tadın." 40: Ayetlerimizi yalanlayan ve onlar karşısında büyüklük taslayanlar var ya, gök kapıları açılmayacaktır onlar için ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete giremeyeceklerdir onlar. Suçluları böyle cezalandırırız biz. 41: Onlar için cehennemden bir döşek ve üstlerinde örtüler vardır. Zalimleri böyle cezalandırırız biz. 42: İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar -ki biz, her benliğe ancak yaratılış kapasitesi ölçüsünde görev yükleriz- ise cennetin dostlarıdır. Sürekli kalacaklardır orada. 43: Göğüslerinde düşmanlıktan ne varsa söküp atmışızdır. Irmaklar akar altlarından. Şöyle derler: "Hamdolsun bizi buraya ulaştıran Allah'a. Eğer Allah bize kılavuzluk etmeseydi, biz buraya ulaşamazdık. Andolsun ki, Rabbimizin resulleri gerçeği getirmişler." Şöyle seslenilir: "İşte size, yaptıklarınıza karşılık mirasçı kılındığınız cennet." 44: Cennet halkı ateş halkına şöyle seslenir: "Biz, Rabbimizin bize vaat ettiğini gerçek bulduk. Peki siz, Rabbinizin size vaat ettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar, "evet" derler. Aralarında bir duyurucu şunu ilan eder: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun!" 45:
Onlar, Allah'ın yolundan geri çevirip yolun eğri büğrüsünü isterler. Onlar ahireti de inkar edenlerdir. 46: İki taraf arasında bir perde, A'raf üzerinde de herkesi yüzlerinden tanıyan erler vardır. Cennet halkı, özleyip durdukları halde henüz ona girmemiş olanlara şöyle seslenirler: "Selam size!" 47: Gözleri ateş halkı tarafına çevrildiğinde de şöyle yakardılar: "Ey Rabbimiz, bizleri, zalimler topluluğuyla birleştirme." 48: A'raf halkı, yüzlerinden tanıdıkları bazı erkeklere seslenip şöyle derler: "Bir araya gelmeniz de büyüklük taslamanız da size hiçbir yarar sağlamadı." 49: "Şunlar mıydı o, 'Allah

kendilerini hiçbir rahmete erdirmeyecek' diye yemin ettikleriniz?" Ey cennetlikler! Siz de girin cennete. Ne bir korku var size ne de kederleneceksiniz. 50: Ateş halkı, cennet halkına seslenir: "Şu sudan yahut Allah'ın sizi rızıklandırdığından biraz da bize akıtın!" Şu cevabı verirler: "Allah, o ikisini de küfre sapanlara haram kılmıştır." 51: Onlar kendi dinlerini eğlence ve oyun haline getirdiler, iğreti hayat onları aldattı. Onlar bugüne kavuşacaklarını unutmuşlardı. Ayetlerimize karşı direniyorlardı. Bugün de biz onları unutuyoruz. 52: Yemin olsun ki, biz onlara, ilme uygun biçimde, ayrıntılı kıldığımız bir Kitap getirdik. İnanan bir topluluk için bir kılavuz, bir rahmettir o. 53: Onun yalnız tevilini gözetirler. Onun tevili geldiği gün, daha önce onu unutanlar şöyle derler: "İnan olsun, Rabbimizin resulleri gerçeği getirmişler. Acaba bizim için şefaatçılar var mı ki, bize şefaat etsinler; yahut daha önce yaptıklarımızdan başkasını yapalım diye geri gönderilebilir miyiz?" Öz benliklerini hüsrana ittiler. İftiralarına alet ettikleri, onlardan uzaklaşıp kayboldu. 54: Rabbiniz o Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı günde yaratmış, sonra da arş üzerinde egemenlik
kurmuştur. Geceyi gündüze bürüyüp örter. O bunu, bu da onu aralıksız ve titiz bir biçimde kovalar durur. Güneş, Ay, yıldızlar O'nun emrine boyun eğmiş. Gözünüzü açın; yaratış da O'nundur, emir veriş de/yaratış da O'nun içindir, emir veriş de. Alemlerin Rabbi olan Allah çok yücedir. 55: Rabbinize; boyun bükerek, gizlice/ürpererek yakarın. O, haddi aşanları/azmışları sevmez. 56: Yeryüzünde, orası barışa kavuştuktan sonra bozgun çıkarmayın. Ürpererek ve ümit ederek dua edin O'na. Hiç kuşkusuz, Allah'ın rahmeti, Güzel düşünüp güzel iş yapanlara çok yakındır. 57: Rüzgarları, rahmetinin önünden müjdeci gönderen O'dur. Nihayet onlar, yüklerle ağırlaşmış bulutları yüklenince onu ölü bir beldeye göndeririz; onunla su indiririz de o suyla her türlü meyvayı çıkarırız. İşte biz, ölüleri de böyle çıkarırız. Düşünüp ibret almanız umuluyor. 58: Güzel ve temiz beldenin bitkisi Rabbinin izniyle çıkar. Pis ve çorak beldeden ise zararlı bitkiden başkası çıkmaz. Şükreden bir topluluk için ayetleri işte böyle çeşitli şekillerde sergiliyoruz. 59: Andolsun ki biz, Nuh'u toplumuna gönderdik de o şöyle dedi: "Ey toplumum! Allah'a kulluk ve ibadet edin. Sizin ondan başka tanrınız yok. Üstünüze çok büyük bir azabın inmesinden korkuyorum." 60: Toplumunun kodamanları dediler ki: "Vallahi biz seni açık bir sapıklık içinde görüyoruz." 61: Nuh dedi: "Ey toplumum! Sapıklık falan yok bende. Tam aksine ben, alemlerin Rabbi'nden bir resulüm." 62: "Size Rabbimin vahiylerini tebliğ ediyorum, size öğüt veriyorum. Allah'ın yardımıyla, sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum." 63: "Korunmanız, rahmet bulmanız için sizi uyarmak üzere bir adam aracılığıyla Rabbinizden bir
öğüt gelmesine şaştınız mı?" 64: Onu yalanladılar. Bunun üzerine biz onu beraberindekileri gemi içinde kurtardık, ayetlerimizi yalanlayanları boğduk. Gözleri görmez bir topluluktu onlar. 65: Ad'a da kardeşleri Hud'u gönderdik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilahınız yok. Hala sakınmıyor musunuz?" 66: Toplumunun inkarcı kodamanları dediler ki: "Biz seni bir beyinsizliğe düşmüş görüyoruz ve kesinlikle yalancılardan olduğunu düşünüyoruz." 67: Hud dedi: "Ey toplumum! Bende beyinsizlik yok, ben alemlerin Rabbi'nden bir resulüm." 68: "Rabbimin mesajlarını size tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm." 69: "Sizi uyarmak için içinizden bir adam aracılığıyla size Rabbinizden bir ihtar gelmesine şaştınız mı? Hatırlayın ki, O sizi Nuh toplumundan sonra halefler yaptı ve yaratılışta size daha fazla bir boy-bos verdi. Allah'ın nimetlerini anın ki kurtulabilesiniz." 70: Dediler ki: "Sen, yalnız Allah'a ibadet edelim de atalarımızın kulluk etmekte olduklarını terk edelim diye mi bize geldin? Eğer doğru sözlü isen hadi bize bizi tehdit ettiğini getir." 71: Hud dedi: "Rabbinizden bir azap ve gazap indi ya! Haklarında Allah'ın hiçbir kanıt indirmediği, sadece atalarınızın ve sizin uydurduğunuz birtakım isimler hakkında mı benimle çekişiyorsunuz? Bekleyin bakalım, sizinle beraber ben de bekleyenlerdenim." 72: Nihayet, onu ve beraberindekileri bizden bir rahmetle kurtardık; ayetlerimizi yalanlayanların da kökünü kestik. İnanan kişiler değillerdi onlar. 73: Semud'a da

kardeşleri Salih'i gönderdik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilahınız yok. Size Rabbinizden bir beyyine/açık bir kanıt gelmiştir. İşte şu, Allah'ın devesi. Sizin için bir mucize. Rahat bırakın onu, Allah'ın toprağında otlasın. Kötü bir niyetle dokunmayın ona. Yoksa korkunç bir azap yakalar sizi." 74: "Hatırlayın ki, Allah sizi Ad'dan sonra halefler yaptı ve yeryüzünde sizi yerleştirdi. O'nun düzlüklerinde saraylar kuruyorsunuz, dağlarını yontup ev yapıyorsunuz. Artık Allah'ın nimetlerini anın da fesat çıkararak yeryüzünü berbat etmeyin." 75: Toplumunun kibre saplanmış kodamanları, içlerinden inanıp da baskı altında tutularak ezilenlere şöyle dediler: "Siz Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar: "Onun aracılığıyla gönderilene gerçekten inanıyoruz." dediler. 76: Kibre sapanlar şöyle konuştu: "Biz sizin inandığınızı inkar edenleriz." 77: Bu arada dişi deveyi boğazladılar. Ve Rablerinin emrinden dışarı çıkıp şöyle dediler: "Ey Salih! Eğer Allah tarafından gönderilenlerdensen, bizi tehdit ettiğin şeyi önümüze getiriver." 78: Bunun üzerine onları, o şiddetli sarsıntı/o korkunç titreşim yakaladı da öz yurtlarında yere çökmüş bir hale geldiler. 79: Nihayet, Salih onlardan yüzünü döndürüp şöyle dedi: "Ey toplumum! Andolsun ki, Rabbimin mesajını size tebliğ ettim, size öğüt verdim; ama siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz." 80: Ve Lut... Toplumuna şöyle demişti: "Sizden önce alemlerden hiçbirinin yapmadığı bir iğrençliğe mi girişiyorsunuz?" 81: "Siz, kadınları bırakıp şehvetiniz yüzünden erkeklere gidiyorsunuz. Doğrusu siz sınır tanımayan bir topluluksunuz." 82: Toplumunun cevabı sadece şunu söylemeleri oldu: "Çıkarın şunları kentimizden. Çünkü onlar, temizlik tutkunu insanlardır."
83: Biz de onu ve ailesini kurtardık karısı müstesna. O, yere geçenlerden oldu. 84: Üzerlerine bir de yağmur indirdik. Bak nasıl oldu suçluların sonu! 85: Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Şöyle dedi: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Size O'ndan başka ilah yok! Size Rabbinizden açık bir kanıt gelmiştir. Ölçü ve tartı da dürüst davranın. İnsanların eşyasına el koymaya tenezzül etmeyin. Yeryüzünde, orası barışa kavuştuktan sonra bozgun çıkarmayın. Eğer inanan insanlarsanız bu sizin için daha hayırlıdır." 86: "Her yol üstünde oturup da tehdit savurarak Allah yolundan O'na inananları çevirmeyin. Yolun çarpığını isteyip durmayın. Hatırlayın ki, siz az idiniz, O sizi çoğalttı. Bir bakın, nasılmış bozguncuların sonu! 87: "İçinizden bir grup, benimle gönderilene inanmış, bir başka grup da inanmamışsa, Allah aranızda hükmedinceye kadar sabırlı olun. O, yargıçların en hayırlısıdır." 88: Toplumunun büyüklük taslayan kodamanları dediler ki: "Ey Şuayb! Ya kesinlikle milletimize dönersiniz yahutta seni ve seninle birlikte inananları kentimizden çıkarırız." Dedi ki: "Ya istemiyorsak; zor ve baskıyla mı?" 89: "Allah bizi, milletimizden kurtardıktan sonra tekrar ona dönersek yalan düzüp Allah'a iftira etmiş oluruz. Rabbimiz Allah istemediği sürece, sizin milletinize dönmemiz söz konusu edilemez. Rabbimiz, bilgice herşeyi kuşatmıştır. Allah'a dayanıp güvendik biz. Ey Rabbimiz! Toplumumuzla bizim aramızda hak ile hükmet. Sen, çözüm getirenlerin en hayırlısısın." 90: Toplumunun küfre sapan kodamanları dedi ki: "Eğer Şuayb'ın ardısıra giderseniz hüsrana gömülenler olursunuz." 91: Bunun üzerine o korkunç titreşim/o büyük zelzele onları yakalayıverdi de öz yurtlarında yere çökmüş hale geldiler.
92: Şuayb'ı yalanlayanlar sanki o yerde hiç şenlik kurmamışlardı. Şuayb'ı yalanlayanlar hüsrana saplananların ta kendileriydi. 93: Şuayb onlardan yüzünü döndürdü de şöyle dedi: "Yemin olsun, ben size Rabbimin mesajlarını ilettim. Size öğüt verdim. Artık küfre batmış bir topluluğa nasıl acırım?" 94: Biz bir ülkeye bir peygamber gönderdiğimizde, onun halkını zorluk ve darlıkla mutlaka sıktık ki, sığınıp yakarsınlar. 95: Sonra zorluk ve sıkıntının yerine mutluluk ve güzelliği getirmişiz de çoğalmışlar ve şöyle demişlerdir: "Atalarımız da zorluk ve sevinçle yüzyüze gelmişlerdi." Nihayet biz onları farkında olmadıkları bir sırada ansızın yakalayıverdik. 96: O medeniyetlerin halkı inanıp korunsalardı, elbette ki üzerlerine gökten ve yerden bereketler saçardım. Ama yalanladılar, biz de onları, kazanır olduklarıyla yakalayıverdik. 97: O kentlerin halkı,

uyudukları bir sırada, şiddetimizin bir gece kendilerine gelmeyeceğinden emin mi idiler? 98: Yoksa o kentler halkının, bir kuşluk vakti oynayıp eğlenirken azabımızın yakalarına yapışmayacağına ilişkin bir garantileri mi vardı? 99: Allah'ın tuzağından emin mi idiler? Hüsrana uğrayan topluluktan başkası Allah'ın tuzağından emin olamaz. 100: Tüm bu olanlar, eski sahiplerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanlara şunu göstermedi mi: Dilersek onları günahları yüzünden belaya çarptırırz, kalpleri üzerine mühür basarız da artık söz dinleyemez olurlar. 101: İşte o kentler / medeniyetler! Haberlerinden bir kısmını anlatıyoruz sana. Andolsun, resulleri
onlara açık-seçik deliller getirmişti. Ama daha önce yalanlamış oldukları için inanmadılar. Küfre sapanların kalplerini Allah işte böyle mühürler. 102: Onların birçoğunda ahde vefadan eser bulamadık. Onların birçoğunu, tam fasıklar olarak bulduk. 103: Onların ardından Musa'yı, ayetlerimizle Firavun'a ve kodamanlarına gönderdik de ayetlerimiz karşısında zulme saptılar. Bir bak, nasıl olmuştur bozguncuların sonu! 104: Musa dedi ki: "Ey Firavun! Kuşkun olmasın ki ben, alemlerin Rabbi'nin bir resulüyüm." 105: "Allah hakkında gerçek dışında birşey söylememek benim üzerimde bir varoluş borcudur. Ben size Rabbinizden bir beyyine getirdim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder." 106: Firavun dedi: "Bir mucize getirdinse, doğru sözlülerden isen onu ortaya çıkar." 107: Bunun üzerine Musa, asasını yere attı; birden korkunç bir ejderha oluverdi o. 108: Elini çekip çıkardı; birden o el, bakanların önünde bembeyaz kesildi. 109: Firavun toplumunun kodamanları şöyle konuştular: "Bu adam gerçekten çok bilgili bir büyücü." 110: "Sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor. Ne buyurursunuz?" 111: Dediler ki: "Onu kardeşiyle birlikte alıkoy. Ve şehirlere, toplayıcılar gönder." 112: "Tüm bilgili büyücüleri sana getirsinler."
113: Büyücüler Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer galip gelen biz olursak bize iyi bir ödül var mı?" 114: "Evet, dedi, ayrıca siz benim en yakınlarımdan olacaksınız." 115: Sihirbazlar şöyle dediler: "Ey Musa! Sen mi hünerini ortaya atacaksın yoksa biz mi hünerlerimizi sergileyelim?" 116: "Siz sergileyin." dedi. Hünerlerini ortaya atınca, halkın gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler. Çok büyük bir büyü sergilediler. 117: Biz de Musa'ya şöyle vahyettik: "Hadi at asanı!" Bir de ne görsünler, asa, onların ortaya getirdikleri şeyleri yalayıp yutuyor. 118: Böylece hak ortaya çıktı, onların yapıp ettikleri, işe yaramaz hale geldi. 119: Orada mağlup oldular, küçük düştüler. 120: Ve büyücüler secdeye kapandılar. 121: "Alemlerin Rabbine iman ettik, dediler; 122: Musa'nın ve Harun'un Rabbine!" 123: Firavun dedi ki: "Demek ben size izin vermeden ona inandınız ha! Bu, şehirde tezgahladığınız bir tuzaktır ki, bununla şehir halkını oradan çıkarmak peşindesiniz. Yakında anlarsınız."
124: "Ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra da hepinizi asacağım." 125: "Biz, dediler, doğruca Rabbimize varacağız." 126: "Sen bizden, sırf Rabbimizin ayetleri bize gelince, onlara iman ettiğimizden ötürü intikam alıyorsun. Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır. Canımızı müslümanlar olarak al." 127: Firavun kavminin kodamanları dediler ki: "Musa'yı ve toplumunu, yeryüzünü fesada verip seni ve ilahlarını terk etsinler diye mi bırakıyorsun?" Dedi ki Firavun: "Biz onların oğullarını öldürüp kadınlarını diri bırakacağız/kadınlarının rahimlerini yoklayıp çocuk alacağız/kadınlarına utanç duyulacak şeyler yapacağız. Üstlerine sürekli kahır yağdıracağız." 128: Musa kendi toplumuna şöyle dedi: "Allah'tan yardım dileyin, sabırlı olun. Yeryüzü Allah'ındır, Allah ona, kullarından dilediğini mirasçı kılar. Sonuç, takvaya sarılanlarındır." 129: Dediler ki: "Senin bize gelişinden önce de işkenceye uğratıldık, gelişinden sonra da." Musa dedi: "Rabbinizin, düşmanınızı yok etmesi ve nasıl davranacağınıza bakmak üzere yeryüzünde sizi yöneticiler yapması umulabilir." 130: Yemin olsun ki biz, Firavun hanedanını yakalayıp ürün eksikliğiyle senelerce sıktık ki, düşünüp öğüt alabilsinler. 131: Onlara bir iyilik geldiğinde, "bu bizimdir" derlerdi. Kendilerine bir kötülük dokunduğunda ise Musa ve beraberindekilerin uğursuzluğuna yorarlardı. Gözünüzü açın! Onların uğursuzluk kuşu Allah katındadır. Fakat çokları

bilmiyorlar. 132: Şunu da söylediler: "Bizi büyülemek için, bize istediğin kadar ayet getir. Sana inanmayacağız." 133: Biz de onlar üzerine, açık mucizeler olarak tufan, çekirge, haşerat, kurbağalar ve kan gönderdik; yine de kibre saptılar ve günahkar bir topluluk oluverdiler.
134: Pislik üzerlerine çökünce şöyle dediler: "Ey Musa! Sana verdiği söze dayanarak Rabbine dua et. Şu pisliği üzerimizden kaldırırsa, sana kesinlikle inanacağız ve İsrailoğullarını seninle birlikte mutlaka göndereceğiz." 135: Dolduracakları bir süreye kadar kendilerinden azabı kaldırdığımızda, hemen yeminlerini bozdular. 136: Bunun üzerine biz de onlardan öc aldık: Ayetlerimizi yalanladıkları, onlara aldırmazlık ettikleri için hepsini suda bozduk. 137: Ezilip itilmekte olan topluluğu da içine bereketler doldurduğumuz toprağın doğularına ve batılarına mirasçı kıldık. Rabbinin, İsrailoğullarına verdiği güzel söz, sabretmeleri yüzünden hedefine vardı. Firavun ve toplumunun sanayi olarak meydana getirdiklerini de dikip yükselttikleri sarayları da yere geçirdik. 138: İsrailoğullarına denizi geçirttik. Özel putlarına tapan bir topluluğa rastladılar. Bunun üzerine: "Ey Musa, dediler, bunların ilahları olduğu gibi sen de bize bir ilah belirle." Musa dedi: "Siz cahilliği sürdürmekte olan bir toplumsunuz." 139: "Şu gördüklerinizin, içinde bulundukları din çökmüştür. Yapmakta oldukları da boşa çıkacaktır." 140: Şunu da söyledi: "Size Allah'tan başka bir ilah mı arayayım? O sizi alemlere üstün kılmıştır." 141: Şunu da hatırlayın: Sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Size azabın en kötüsüyle işkence ediyorlardı: Oğlanlarınızı katlediyor, kadınlarınızı diri bırakıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden gelmiş büyük bir imtihan vardı. 142: Musa ile otuz gece için vaatleştik. Ve bunu, bir on ekleyerek tamamladık. Böylece Rabbinin belirlediği süre kırk geceye ulaştı. Musa, kardeşi Harun'a dedi ki: "Toplumum içinde benim yerime sen geç, barışçı ol, bozguncuların yolunu izleme."
143: Musa, bizimle sözleştiği yere gelip Rabbi de kendisiyle konuşunca şöyle konuştu: "Rabbim, göster bana kendini, göreyim seni." Dedi: "Asla göremezsin beni. Ama şu dağa bak. Eğer o yerinde durabilirse, sen de beni görebileceksin." Rabbi dağa tecelli edince onu parça parça etti. Ve Musa baygın vaziyette yere yığıldı. Kendine gelince şöyle yakardı: "Tespih ederim o yüce varlığını, tövbe edip sana yöneldim. İman edenlerin ilkiyim ben." 144: Allah buyurdu: "Ey Musa! Ben, gönderdiğim vahiylerle, konuşmamla seni seçip yücelttim. Sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol." 145: Biz Musa için levhalarla herşeyi yazdık: Öğüt olarak, herşeyin ayrıntısı olarak. "Kuvvetle tut bunları ve emret toplumuna da onları en güzel şekliyle tutsunlar. Fasıklar yurdunu göstereceğim size." 146: Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden uzak tutacağım: Onlar hangi mucizeyi görseler ona inanmazlar. Doğruya varan yolu görseler, onu yol edinmezler. Ama azgınlık yolunu görseler onu yol edinirler. Bu böyledir. Çünkü onlar ayetlerimizi yalanladılar ve onlara karşı kayıtsız kaldılar. 147: Ayetlerimizi ve ahirete varılacağını yalan sayanların tüm yaptıkları boşa gitmiştir. Bulacakları karşılık, yapıp ürettiklerinden başkası olmayacaktır. 148: Musa'nın kavmi, onun Allah'la konuşmaya gidişinden sonra, süs eşyalarından oluşmuş, böğürebilen bir buzağı heykelini ilah edinmişti. Görmediler mi ki, o onlarla ne konuşabiliyor ne de kendilerine yol gösterebiliyor? Onu benimsediler ve zalimler haline geldiler. 149: Başları avuçları arasına düşürülüp de sapmış olduklarını fark ettiklerinde şöyle yakardılar: "Rabbimiz bize merhamet etmez, bizi affetmezse mutlaka hüsrana düşenlerden olacağız." 150: Musa, kızgın ve üzgün bir halde kavmine döndüğünde şöyle dedi: "Benden sonra arkamdan ne kötü şeyler yaptınız! Rabbinizin emrini bekleyemediniz mi? Levhaları yere attı, kardeşinin başını tuttu, kendisine doğru çekiyordu. Kardeşi dedi ki: "Ey annem oğlu! Bu topluluk beni horlayıp hırpaladı. Nerdeyse canımı alıyorlardı. Bir de sen düşmanları bana güldürme. Beni şu zalim toplulukla bir tutma."
151: Musa şöyle yakardı: "Rabbim! Beni ve kardeşimi bağışla. Rahmetine sok bizi. Sen, rahmet edenlerin en merhametlisisin." 152: Buzağıyı ilah edinenler var ya, yakında onlara Rablerinden bir öfke ve dünya hayatında bir zillet ulaşacaktır. İftiracıları böyle

cezalandırırız biz. 153: Günahlar işlendikten sonra tövbe ile iman edenlere gelince, o tövbe imandan sonra Allah çok affedici, çok merhametli olacaktır. 154: Öfke, Musa'yı rahat bırakınca, levhaları aldı. Onlardaki yazıda, yalnız Rableri karşısında ürperenler için bir rahmet ve bir kılavuz vardı. 155: Musa, bizimle buluşma vakti için toplumundan yetmiş adam seçti. Şiddetli sarsıntı onları yakalayınca Musa şöyle dedi: "Rabbim, dileseydin, onları da beni de daha önce helak ederdin. İçimizdeki beyinsizlerin yaptıkları yüzünden bizi helak mı edeceksin? Bu iş senin imtihanından başka birşey değildir. Onunla dilediğini şaşırtır, dilediğine yol gösterirsin. Sen bizim Veli'mizsin. O halde affet bizi, acı bize. Sen affedenlerin en hayırlısısın." 156: "Bize hem bu dünyada güzellik yaz hem de ahirette. Dönüp dolaşıp sana geldik." Buyurdu ki: "Azabıma dilediğimi çarptırırım. Rahmetime gelince, o herşeyi çepeçevre kuşatmıştır. Ben onu; sakınıp korunanlara, zekatı verenlere, ayetlerimize inananlara yazacağım." 157: Onlar ki, yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılmış bulacakları ümmi peygambere uyarlar; o onlara iyiliği emreder, kötü ve çirkinden onları alıkoyar. Güzel şeyleri onlara helal kılar, pis şeyleri onlara yasaklar. Sırtlarından ağırlıklarını indirir, üzerlerindeki zincirleri, bağları söküp atar. Ona inanan, onu destekleyen, ona yardım eden, onunla indirilen ışığa uyan kişiler, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. 158: De ki: "Ey insanlar! Ben sizin üstünüze Allah'ın resulüyüm. Göklerin ve yerin mülkü o Allah'ındır. İlah yoktur O'ndan başka. O diriltir, O ölüdürür. O halde Allah'a ve resulüne iman edin; Allah'a ve onun sözlerine inanan o ümmi peygambere iman edip uyun ki, doğruya ve güzele ulaşabilesiniz." 159: Musa kavminden bir topluluk vardır ki, hakka kılavuzluk/hak ile kılavuzluk eder ve yalnız hakka dayanarak adaleti gözetir. 160: Biz onları, oniki torun kabileye ayırdık. Toplumu kendisinden su istediğinde de Musa'ya, "asanı taşa vur" diye vahyettik. Taştan, oniki göze fışkırdı. Her oymak, su içeceği yeri belledi. Onların üzerlerine bulutları gölgelik yaptık, kendilerine kudret helvası ve bıldırcın indirdik. "Yiyiniz size verdiğimiz rızıkların temizlerinden!" onlar bize zulmetmediler, ama öz benliklerine zulmediyorlardı. 161: Onlara şöyle denildi: Şu kentte oturun, orada istediğiniz yerden yiyin. 'Affet' diye yalvarın; kapıdan da secde ederek girin ki, hatalarınızı bağışlayalım. Güzel düşünüp güzel iş yapanlara daha fazlasını da vereceğiz. 162: Onların zulme sapanları, sözü, kendilerine söylenenin dışında bir sözle değiştirdiler. Bunun üzerine biz de üzerlerine gökten bir pislik azabı saldık; çünkü zulmediyorlardı. 163: Sor onlara o deniz kıyısındaki kentin durumunu. Cumartesi günü azıp sınır tanımazlık ediyorlardı. Sebt yaptıkları gün balıkları onlara akın akın gelirdi; sebt yapmadıklarında ise onlara gelmezdi. Yoldan sapmaları yüzünden onları böyle imtihan ediyorduk. 164: İçlerinden bir topluluk şöyle dedi: "Allah'ın helak edeceği yahut şiddetli bir azapla azaplandıracağı bir topluma ne diye öğüt verip duruyorsunuz? Dediler ki: "Rabbinize karşı bir mazeret olsun diye ve bir de korunup sakınırlar ümidiyle." 165: Kendilerine verilen öğüdü unuttuklarında, kötülükten alıkoyanları kurtarıp zulme sapanları, yoldan çıkmalarından ötürü, acı bir azapla yakalayıverdik. 166: Ne zaman ki, yasaklandıkları şeylerden ötürü öfkelenip başka aşırılıklar yapmaya başladılar, onlara şöyle dedik: "Aşağılık, maskara maymunlar olun!" 167: Rabbin, kıyamet gününe kadar, kendilerine azabın en kötüsünü yapacak kimseleri üzerlerine göndereceğini bildirmişti. Senin Rabbin cezayı vermede çok süratli davranır; ama çok
affedici, çok merhametlidir de. 168: Ve onları yeryüzünde birçok ümmetlere böldük. İçlerinde barışsever iyiler vardı ama böyle olmayan aşağılıklar da vardı. Belki dönerler ümidiyle onları güzelliklerle de kötülüklerle de imtihana çektik. 169: Arkalarından, yerlerini alan halefler geldi. Bunlar, Kitap'a varis olmuşlardı. Şu basit dünyanın geçici menfaatini esas alıyorlar ve şöyle diyorlardı: "Biz zaten bağışlanacağız!" Kendilerine, bir menfaat daha gelse onu da alıyorlardı. Bunlardan, Allah hakkında, gerçek dışında birşey söylememelerine ilişkin Kitap misakı alınmamış mıydı? O Kitap'ın içindekileri okuyup incelemediler mi? Ahiret yurdu, takvaya sarılanlar için daha hayırlıdır. Hala aklınızı işletmeyecek misiniz? 170: Kitap'a sarılanlar ve namazı kılanlara gelince, biz,

barışsever iyilerin ödülünü zayi etmeyiz. 171: Bir zaman, dağı tepelerine bir gölgelik gibi çekmiştik de onu üstlerine düşüyor sanmışlardı. "Size verdiğimizi kuvvetle tutun ve içindekini hatırınızdan çıkarmayın ki korunabilesiniz." 172: Hani Rabbin, ademoğullarından, bellerinden zürriyetlerini alıp onları öz benliklerine şahit tutarak sormuştu: "Rabbiniz değil miyim?" Onlar: "Rabbimizsin, buna tanıklık ederiz." demişlerdi. Kıyamet günü, "biz bundan habersizdik" demeyesiniz. 173: Şöyle de demeyesiniz: "Daha önce atalarımız şirke batmıştı. Biz de onların ardından gelen bir soyuz. Gerçeği çiğneyenler yüzünden bizi helak mı edeceksin?" 174: Biz, ayetleri işte bu şekilde ayrıntılı kılıyoruz ki, hakka dönebilsinler. 175: Onlara, şu adamın haberini de oku: Kendisine ayetlerimizi vermiştik; onlardan sıyrılıp çıktı, şeytan da onu peşine taktı; nihayet o, azgınlardan oluverdi. 176: Dileseydik onu, o ayetlerle yüceltirdik. Ama o, yere saplandı, iğreti arzularına uydu. Onun durumu şu köpeğin durumuna benzer: Üstüne varsan dilini sarkıtarak solur, kendi haline
bıraksan dilini sarkıtarak solur. Ayetlerimizi yalanlayan toplumun örneği işte budur. Bu hikayeyi anlat ki düşünüp taşınabilsinler. 177: Ayetlerimizi yalanlayan topluluğun vücut verdiği örnek ne kötüdür! Onlar öz benliklerine zulmediyorlardı. 178: Allah'ın yol gösterdiği, gerçeğe varmıştır; saptırdıkları ise hüsrana batıp kalmıştır. 179: Yemin olsun ki biz, insanlardan ve cinlerden birçoğunu cehennem için yarattık. Kalpleri var bunların, onlarla anlamazlar; gözleri var bunların, onlarla görmezler; kulakları var bunların, onlarla işitmezler. Davarlar gibidir bunlar. Belki daha da şaşkın. Gafillerin ta kendileridir bunlar. 180: En güzel isimler Allah'ındır; O'na onlarla dua edin. O'nun isimlerinde ters bir tutum izleyenleri bırakın. Yapıp ettiklerinin cezasını çekeceklerdir. 181: Bizim yarattıklarımızdan bir ümmet var ki, hakka rehberlik eder ve onunla adalet sunarlar. 182: Ayetlerimizi yalanlayanları, hiç bilemeyecekleri bir yerden ağır ağır çöküşe götüreceğiz. 183: Süre tanıyorum onlara. Çünkü benim tuzağım pek yamandır. 184: Düşünmediler mi ki, o arkadaşlarında cinnetten eser yok. Apaçık bir uyarıcıdan başkası değildir o. 185: Göklerin ve yerin melekutuna, Allah'ın yarattığı herhangi birşeye bakmadılar mı; ecellerinin gerçekten yaklaşmış olabileceğini düşünmediler mi? Peki, bu Kur'an'dan sonra hangi hadise/söze iman ediyorlar? 186: Allah'ın şaşırttığına kimse kılavuzluk edemez. O bırakır onları ki, kudurgunlukları içinde
bocalayıp dursunlar. 187: Ne zaman gelip çatacak diye kıyamet saatini soruyorlar sana. De ki: "Ona ilişkin bilgi Rabbim katındadır. Onu, vakti geldiğinde belirginleştirecek olan yalnız O'dur. Göklere de yere de ağır gelmiştir o. O size ansızın gelecektir, başka değil." Sen onu iyice biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki: "O'na ilişkin bilgi Allah katındadır, fakat insanların çokları bilmiyorlar." 188: De ki: "Ben kendi nefsime, Allah'ın dilediğinden başka ne bir yarar sağlayabilirim ne de bir zarar verebilirim. Eğer gaybı bilseydim elbette daha çok hayır yapardım. Ama bana kötülük dokunmamıştır bile. Ben, inanan bir topluluk için bir uyarıcı ve müjdeciden başkası değilim." 189: O, odur ki, sizi bir tek canlıdan yarattı, eşini de ondan vücuda getirdi ki, gönlü buna ısınsın. Eşini sarıp kucaklayınca o, hafif bir yük yüklendi de bir süre onu gezdirdi. Ağırlaştığında ikisi birden Rablerine şöyle dua ettiler: "Bize iyi huylu, yakışıklı bir çocuk verirsen yemin ederiz, şükredenlerden olacağız." 190: Allah onlara ruhta, bedende güzel bir çocuk verince, kendilerine verdiği nimete ikisi birden Allah'a ortak koşmaya başladılar. Allah onların ortak koştuğu şeylerden arınmıştır. 191: Hiçbir şey yaratmayan, bizzat kendileri yaratılmış olan şeyleri/kişileri mi ortak koşuyorlar? 192: Onlar, ne bunlara bir yardım sağlayabilirler ne de kendi benliklerine yardımcı olabilirler. 193: Onları, iyiye ve güzele çağırsanız sizi izlemezler. Ha onlara dua etmişsiniz ha sus-pus oturmuşsunuz. Sizin için birdir. 194: Allah dışında yakardıklarınız sizin gibi kullardır. Eğer iddianızda haklıysanız, hadi çağırın onları da size cevap versinler. 195: Ayakları mı var onların ki, onlarla yürüsünler; elleri mi var onların ki onlarla tutsunlar; gözleri mi var onların ki, onlarla görsünler; kulakları mı var onların ki, onlarla işitsinler. De ki: "Ortaklarınızı çağırıp bana tuzak kurun. Hadi, göz açtırmayın bana!"

196: "Benim Veli'm, o Kitap'ı indiren Allah'tır. O, hayır ve barış seven kulları koruyup gözetir." 197: O'nun dışında yakardıklarınız, size yardım edemezler. Kendilerine de yardımcı olamazlar. 198: Onları, hidayete çağırsanız, duymazlar. Onların sana baktıklarını sanırsın. Oysaki, onlar görmezler. 199: Affetmeyi esas al. İyiyi ve güzeli emret, cahillerden yüz çevir. 200: Şeytandan bir dürtük seni dürtüklediğinde, Allah'a sığın. Çünkü O, herşeyi işitir, herşeyi bilir. 201: Korunup sakınanlar, kendilerine şeytandan bir görüntü/dürtü gelip dokunduğunda, hemen Allah'ı hatırlarlar. İşte o anda görülmesi gerekeni görürler. 202: Yoldaşları ise onları sürekli azgınlığa iterler, sonra da yakalarını bırakmazlar. 203: Onlara bir ayet getirmediğinde, "onu da şurdan burdan derleseydin ya," diye konuşurlar. De ki: "Ben sadece Rabbimden bana vahyedilene uyuyorum. Bu, Rabbinizden gelen gönül gözleridir, doğruya kılavuzdur, iman eden bir toplum için rahmettir." 204: Kur'an okunduğu zaman onu dinleyin ve susun ki, size rahmet edilsin. 205: Rabbini, öz benliğinin içinde yalvarıp ürpererek, bağırtılı olmayan bir sesle sabah-akşam zikret. Sakın gafillerden olma. 206: Rabbinin katında olanlar, büyüklük taslayıp O'na kulluktan yüz çevirmezler; O'nu tespih ederler ve yalnız O'na secde ederler.

40. CİN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: De ki: "Cinlerden bir topluluğun dinleyip şunu söyledikleri bana vahyolundu: 'Gerçekten biz, hayranlık verici bir Kur'an dinledik." 2: "Doğruya ve hayra kılavuzluyor. Biz de inandık ona. Artık Rabbimize hiç kimseyi asla ortak koşmayacağız." 3: "Rabbimizin adı/kudreti/işi/gayreti çok yücedir. O, ne bir dişi dost edinmiştir ne de bir çocuk." 4: "Doğrusu, bizim beyinsiz, Allah hakkında saçma lakırdı ediyormuş." 5: "Biz sanmıştık ki, ne insanlar ne de cinler Allah hakkında asla yalan söylemezler." 6: "Gerçek şu ki, insanlardan bazı erkekler, cinlerden bazı erkeklere/cinlerin şerrinden bazı erkeklere sığınırlardı da onların şımarıklık ve azgınlığını artırırlardı." 7: "Onlar, tıpkı sizin sandığınız gibi, Allah'ın hiç kimseyi asla diriltmeyeceğini/peygamber göndermeyeceğini sanmışlardı." 8: "Biz göğe gerçekten dokunduk da onu titiz ve güçlü bekçilerle ve kayıp giden ışınlarla/alevlerle doldurulmuş bulduk." 9: "Biz eskiden, onun, dinlemek için oturulan yerlerinde otururduk. Ama şu anda kim dinlemeye kalksa kendisini gözetleyen bir alev/ışık bulur."

10: "Doğrusu, bilmiyoruz, yeryüzündeki şuurlulara şer mi istendi, yoksa Rableri onlar için doğru ve güzel olanı mı istemiştir." 11: "Şu da bir gerçek ki, bizden hayra yönelenler/barışçılar vardır; ama bizden, başka türlü olanlar da vardır. Dilim dilim yollar olmuşuz biz." 12: "Ve biz şunu sezdik: "Biz yeryüzünde Allah'ı asla âciz bırakamayız; kaçarak da onu âciz bırakamayız." 13: "Biz, doğruya ve güzele kılavuzlayanı dinleyince, ona inandık. Rabbine inanan kişi ne hakkının eksik verilmesinden korkar ne de tecavüze uğrayıp kuşatılmaktan." 14: "Nihayet, bizden Allah'a teslim olanlar da var, haksızlığa sapıp çizgiden çıkanlar da var. Allah'a teslim olanlar, işte onlar, doğruyu ve hayrı aramışlardır. 15: "Haksızlığa sapanlar ise cehenneme odun olmuşlardır." 16: Eğer yolda, kıvamında yürüselerdi, onları bol bir su ile suvarırdık, 17: Ki onları, onun içinde imtihan edelim. Kim Rabbinin zikrinden/Kur'an'dan yüz çevirirse Rabbi onu, gittikçe yükselen bir azaba sokar. 18: Hiç kuşkusuz, mescitler/secdeler Allah içindir. O halde, Allah ile birlikte bir başkasına yakarmayın/Allah'ın yanında bir başkası için çağrıda bulunmayın. 19: Allah'ın kulu kalkmış O'na yakarırken, onlar onun üzerine keçeleşir gibi üşüşüyorlardı. 20:

De ki: "Ben ancak Rabbime yakarırım/çağırırım. Ve hiç kimseyi O'na ortak koşmam." 21: De ki: "Ben size zarar verme gücüne de ışık ve aydınlık verme gücüne de sahip değilim." 22: De ki: "Allah'tan beni hiç kimse kurtaramaz ve O'nun dışında bir sığınak da asla bulamam." 23: "Ancak Allah'tan bir tebliğ ve O'nun mesajlarından bir şeyler sunabilirim." Allah'a ve O'nun resulüne isyan edenler için cehennem ateşi vardır. Sürekli içinde kalacaklardır. 24: Sonunda, onlar kendilerine vaat edileni gördüklerinde, yardımcı bakımından daha zayıf kim, sayı bakımından daha az kim, bileceklerdir. 25:

De ki: "Bilmiyorum, size vaat edilen şey yakın mıdır yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koyacaktır?" 26: Gaybı bilendir O. Gaybı konusunda hiç kimseyi yardımcı yapmıyor. 27: Seçtiği bir elçi müstesna. Çünkü O, resulünün önünden ve arkasından gözetleyiciler yürütür. 28: Ki onların, Rablerinin elçiliklerini hedefine tam ulaştırdıklarını bilsin. Allah, onların katında bulunan şeyleri kuşatmış ve her şeyi inceden inceye sayıya bağlamıştır.
41. YÂSÎN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yâ, Sîn.
2: Yemin olsun o hikmetlerle dolu Kur'an'a ki, 3: Hiç kuşkusuz, sen, gönderilen elçilerdensin; 4: Dosdoğru bir yol üzerindesin. 5: Azîz ve Rahîm'in indirdiği üzeresin. 6: Babaları uyarılmamış, tam gaflet içinde bir toplumu uyarman için gönderildin. 7: Yemin olsun ki, onların çoğuna söz hak olmuştur, artık onlar iman etmezler. 8: Biz onların boyunlarına bukağılar geçirdik. Bukağılar çenelere dayanmıştır da bu yüzden onların kafaları yukarı kalkıktır. 9: Önlerine bir set, arkalarına da başka bir set çektik. Böylece onları kuşatıp sardık; artık onlar görmezler. 10: Sen ha uyarmışsın onları ha uyarmamışsın, fark etmez onlar için; inanmazlar. 11: Sen ancak o zikire/Kur'an'a uyan ve görmediği halde Rahman'dan korkan kimseyi uyarırsın. Böylesini, bir bağışlanma ve seçkin bir ödülle müjdele! 12: Biz, yalnız biz, ölüleri diriltiriz ve onların önden gönderdiklerini de eserlerini de yazarız. Zaten biz her şeyi apaçık bir kütükte ayrıntılı olarak kaydetmişizdir. 13: Onlara o kent halkını örnek ver. Hani, elçiler gelmişti oraya. 14: Hani, biz onlara iki kişi göndermiştik, onları yalanlamışlardı. Bunun üzerine biz, üçüncü bir kişiyle destek vermiştik. Şöyle demişlerdi: "Biz, size gönderilen elçileriz!" 15: Kent halkı dedi ki: "Siz, bizim gibi birer insandan başka şey değilsiniz. Rahman hiçbir şey indirmemiştir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz." 16: Dediler: "Rabbimiz biliyor ki, biz size gönderilmiş elçileriz." 17: "Bize düşen, açık bir tebliğden başka şey değildir." 18: Dediler: "Sizin yüzünüzden uğursuzlukla karşılaştık/biz sizi uğursuzluk sebebi saymaktayız. Eğer bu işe son vermezseniz, sizi mutlaka taşlayacağız. Ve bizden size acıklı bir azap kesinlikle dokunacaktır." 19: Dediler: "Uğursuzluk kuşunuz sizinle beraberdir. Size öğüt verildi diye mi bütün bunlar? Hayır, siz savurganlığa, aşırılığa sapmış bir topluluksunuz." 20: Kentin öbür ucundan bir adam koşarak gelip şöyle dedi: "Ey topluluk, bu elçilere uyun!" 21: "Sizden herhangi bir ücret istemeyelere uyun. Onlardır doğruyu ve güzeli bulanlar." 22: "Beni yaratana ne diye kulluk etmeyecek mişim ben? Ve sizler de O'na döndürüleceksiniz." 23: "O'ndan başka tanrılar mı edineyim ben? Eğer Rahman bana bir zorluk/zarar dilerse onların şefaati benden hiçbir şeyi savamaz; beni kurtaramazlar." 24: "Bu durumda ben elbette ki açık bir sapıklığın içine düşerim."
25: "Ben, sizin Rabbinize iman ettim, artık dinleyin beni!" 26: "Gir cennete!" denildi. Dedi: "Kavmim bir bilebilseydi? 27: Ki Rabbim beni affetti; beni, ikram edilenlerden kıldı." 28: Biz onun ardından kavmi üzerine gökten bir ordu indirmedik, indirecek de değildik. 29: Olan, sadece korkunç titreşimli bir sesti. Ve bir anda söndüverdiler. 30: Yazık şu kullara! Kendilerine gelen her resulle mutlaka alay ederlerdi. 31: Görmediler mi, kendilerinden önce nice nesilleri helâk ettik. Onlar artık bir daha bunlara dönmeyecekler. 32: Ancak herkes toplandığında, onlar da huzurumuzda hazır bulundurulacaklar. 33: Ölü toprak onlar için bir mucizedir. Onu dirilttik, ondan dâne çıkardık; bak işte ondan yiyorlar. 34: Onda hurmalardan, üzümlerden bahçeler oluşturduk, ondan pınarlar fışkırttık; 35: Ki onun ürününden ve ellerinin yapıp ettiğinden yesinler. Hâlâ şükretmiyorlar mı? 36: Şanı yücedir o Allah'ın ki toprağın bitirdiklerinden, onların öz benliklerinden ve nice
bilmediklerinden bütün çiftleri yaratmıştır. 37: Gece de onlar için bir mucizedir. Gündüzü ondan soyup alırız da onlar karanlığa gömülüverirler. 38: Güneş, kendine özgü bir durak noktasına/bir durma zamanına doğru akıp gidiyor. Azîz, Alîm olanın takdiridir bu. 39: Ay'a gelince, biz onun için de bir takım durak noktaları/birtakım

evreler belirledik. Nihayet o, eski hurma sapının eğrilmişi gibi geri döner. 40: Güneş'in Ay'a ulaşıp çatması gerekmiyor. Gecenin de gündüzü geçmesi gerekmez. Her biri bir yörüngede yüzmektedir. 41: Zürriyetlerini o dopdolu gemilerde taşımamız da onlar için bir ayettir. 42: Onlar için gemilere benzer, binecekleri başka şeyler de yarattık. 43: Eğer dilersek onları boğarız. Bu durumda ne kendileri için feryat eden olur ne de kurtarılırlar. 44: Ancak bizden bir rahmet olarak bir süreye kadar daha nimetlensinler diye kurtarılırlar. 45: Onlara, "Önünüzdekinden ve arkanızdakinden sakının ki, size merhamet edilebilsin!" denildiğinde, hiç aldırmazlar. 46: Çünkü Rablerinin ayetlerinden kendilerine bir ayet gelince, ondan mutlaka yüz çevirmişlerdir. 47: Onlara, "Allah'ın size lütfettiği rızıklardan dağıtın!" dendiğinden, nankörlüğe sapanlar, iman edenlere şöyle derler: "Allah'ın, dilediği takdirde yedirip doyuracağı kişiyi biz mi doyuracağız? Siz açık bir sapıklık içindesiniz, hepsi bu." 48: Bir de şöyle derler: "Eğer doğru sözlüler iseniz, bu tehdit ne zaman?" 49: Sadece korkunç titreşimli bir sesi bekliyorlar. Onlar çekişip dururlarken, o ses kendilerini enseleyecektir. 50: O zaman ne bir tavsiyede bulunmaya güçleri yetecek ne de ailelerine dönebilecekler. 51: Sûra üfürülmüştür! Bak, işte kabirlerden, Rablerine doğru akın akın gidiyorlar. 52: Şöyle diyecekler: "Vay başımıza gelene! Kim kaldırdı bizi mezarımızdan? Rahman'ın vaat ettiği işte bu! Peygamberler doğru söylemişler." 53: Topu topu korkunç titreşimli bir tek ses. Ve bakmışsın, hepsi birden huzurumuzda divan durmaktadır. 54: O gün hiçbir canlıya, hiçbir şekilde haksızlık edilmez. Sizler, sadece yapıp ettiklerinizin karşılığı olarak cezalandırılırsınız. 55: O gün cennet halkı bir uğraş içinde eğlenip ferahlamaktadır. 56: Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, koltuklar üzerinde yaslanmışlardır. 57: Orada kendileri için meyveler var. İstedikleri her şey kendilerinin olacak. 58: Rahîm Rab'den bir de sözlü selam!
59: Ey günahkârlar! Bugün şöyle ayrılın! 60: Ey âdemoğulları! Ben size, "Şeytana kulluk etmeyin, o sizin için açık bir düşmandır!" demedim mi? 61: "Bana ibadet edin, dosdoğru yol budur!" demedim mi? 62: Yemin olsun, şeytan, içinizden birçok nesli saptırmıştı. Aklınızı hiç işletmiyor muydunuz? 63: Alın size, tehdit edildiğiniz cehennem! 64: İnkâr edip durmanız yüzünden dalın oraya bugün! 65: O gün, ağızlarını mühürleyeceğiz. Bize elleri konuşacak, ayakları da kazanmış olduklarına tanıklık edecek. 66: Dilesek, gözlerini siler, onları elbette kör ederiz. O zaman yola koyulmak isterler ama nasıl görecekler? 67: Dilesek, onları oldukları yerde hayvana çeviririz. O zaman ne ileri gitmeye güçleri yeter ne de geri dönebilirler. 68: Kimi uzun ömürlü kılarsak, onu yaratılışta gerisin geri çeviririz. Hâlâ akıllarını işletmiyorlar mı? 69: Biz o peygambere şiir öğretmedik. Şiir ona yaraşmaz/layık olamaz da. Ona vahyedilen, bir öğütten ve apaçık bir Kur'an'dan başka şey değildir;
70: Diri olanı uyarsın ve inkârcılar üzerine söz hak olsun diye indirilmiştir. 71: Görmediler mi, ellerimizin yapıp ettiklerinden, kendileri için nice hayvanlar yarattık da onlar, bu hayvanlara sahip oluyorlar. 72: O hayvanları bunlara boyun eğdirdik. Onlardan binekleri vardır ve onlardan bir kısmını da yiyorlar. 73: O hayvanlarda bunlar için birçok yararlar var, içecekler var. Hâlâ şükretmiyorlar mı? 74: Kendilerine yardım edilir ümidiyle Allah'tan başka ilahlar edindiler. 75: Oysaki, o ilahlar bunlara yardım edemezler. Tam aksine, bunlar, o ilahlara hizmet eden ordular durumundadır. 76: Artık onların sözü seni üzmesin! Biz onların sır olarak tuttuklarını da açıkladıklarını da biliyoruz. 77: Görmedi mi insan, kendisini bir spermden yarattığımızı! Bir de bize açık bir hasım kesilmiştir o. 78: Kendi yaratılışını unutmuş da bize örnek veriyor. Ve bir de şöyle diyor: "Şu çürümüş kemiklere kim hayat verecek?" 79: De ki: "Onlara hayatı verecek olan, onları ilk kez yaratandır. O, bütün yaratılmışları/her türlü yaratmayı çok iyi bilmektedir." 80:
O size, o yeşil ağaçtan bir ateş oluşturdu da siz ondan tutuşturup duruyorsunuz. 81: Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerini yaratmaya güç yetiremez mi? Elbette güç yetirir. Her şeyi bilen Alîm, sürekli yaratan Hallâk O'dur. 82: O birşeyi istediğinde,

buyruğu sadece şunu söylemektir: "Ol!" Artık o, oluverir. 83: Herşeyin kaynağı/egemenliği elinde olan o yaratıcının şanı çok yücedir! Sonunda O'na döndürüleceksiniz.

42. FURKÂN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: Şanı yücedir o kudretin ki, hakla bâtılı ayıran o Furkan'ı, bütün âlemler için bir uyarıcı olsun diye kuluna indirdi. 2: Göklerin ve yerin mülk ve saltanatı yalnız O'nundur. Çocuk edinmemiştir O. Mülk ve saltanatında ortak yoktur O'na. Herşeyi yaratmış ve herşeye bir ölçü ve oluş tarzı takdir etmiştir. 3: Böyleyken O'nun dışında bir takım ilahlar edindiler. Hiçbir şey yaratamaz bunlar. Kendileri yaratılmışlardır zaten... Kendi benlikleri için bile ne bir zarara güç yetirebilirler ne bir yarara. Ne bir ölüme güçleri yeter ne bir dirime ne de kabirden çıkarıp hesap sormaya. 4: Küfre batanlar dediler ki: "Bu, onun uydurduğu bir düzmeceden başka şey değildir. Ve bu düzmecede ona, başka bir topluluk da yardım etmiştir." Yemin olsun ki, bunu söyleyenler bir zulüm, günah ve iftira sergilemişlerdir. 5: Dediler ki: "Öncekilerin masallarıdır bu. Birilerine yazdırdı onu. O ona sabah akşam birileri tarafından yazdırılıyor."

6: Şöyle söyle: "Onu göklerde ve yerdeki sırrı bilen indirmiştir. Kuşkusuz O, Gafûr'dur, Rahîm'dir." 7: Şunu da söylemişlerdir: "Ne biçim resuldür bu; yemek yiyor, sokaklarda yürüyor. Üzerine bir melek indirilmeli, beraberinde özel bir uyarıcı olmalı değil miydi?" 8: "Yahut ona bir hazine gönderilmeli, yahut ürününden yediği bir bahçesi olmalı değil miydi?" O zalimler şunu da söylediler: "Sizler büyülenmiş bir adamdan başkasının ardı sıra gitmiyorsunuz." 9: Bak da gör! Nasıl da örnekler sunuyorlar sana. Sapıttılar, artık bir daha yol bulamazlar. 10: Şanı yücedir o kudretin ki, dilerse sana ondan daha hayırlısını, altından nehirler akan bahçeleri verir ve senin için köşkler de yapar. 11: İş onların söyledikleri gibi değil. Onlar o kıyamet saatini yalanladılar. Ve biz, kıyamet saatini yalanlayanlara alevli bir ateş hazırlamışızdır. 12: O, onları uzak bir yerden gördüğünde, onlar onun kaynayan öfkesini ve uğultusunu işitirler. 13: Elleri boyunlarına bağlı olarak onun dar bir yerine atıldıklarında, orada haykırırlar: "Nerdesin ey ölüm!" 14: Bugün bir ölüm çağırmayın, birçok ölümü davet edin. 15: De ki: "Bu mu daha iyi, yoksa korunanlara vaat edilen o sonsuzluk cenneti mi? O cennet de bu korunanların ödülü ve dönüş yeridir."

16: Onlar için orada, diledikleri herşey sürekli vardır. Bu, Rabbin üzerinde sorumluluğu üstlenilen bir vaattir. 17: Onları ve Allah dışındaki taptıklarını haşredeceği gün şöyle sorar: "Şu kullarımı siz mi saptırdınız yoksa onlar mı yoldan çıktılar?" 18: Derler ki: "Tespih ederiz seni; seni bırakıp da başka dostlar edinmek bize yaraşmazdı. Ama sen onları ve atalarını öylesine nimetlendirdin ki, zikiri/Kur'an'ı unuttular ve helâke giden bir topluluk oldular." 19: İşte haklarında söz söylediklerinizde sizi yalanladılar. Artık ne azabı savabilirsiniz ne de yardımcı olabilirsiniz. Zulmedenlerinize zorlu bir azap tattıracağız. 20: Senden önce gönderdiğimiz peygamberler de mutlaka yemek yiyorlar, sokaklarda yürüyorlardı. Biz sizi birbiriniz için imtihan aracı yaptık. Sabrediyor musunuz? Rabbin her şeyi görmektedir. 21: Bize kavuşmayı ummayanlar dediler ki: "Üstümüze melekler inse, yahut Rabbimizi görsek olmaz mı?" Yemin olsun ki, kendi benliklerinde büyüklük kuruntusuna düştüler ve korkunç bir biçimde azdılar. 22: Melekleri görecekleri günde, o günahkârlara hiçbir müjde yoktur. Şöyle diyecekler: "Yasaktır, yasaklanmıştır!" 23: Yaptıkları her işin önüne geçmiş, onu un ufak hale getirip silmişizdir. 24: O gün, konakladıkları yer çok hayırlı, dinlenip eğlendikleri yer çok güzel olanlar, cennet halkıdır. 25: Gün olur, gök, bulutlarla yarılır ve melekler ardarda indirilir.

26: O gün gerçek mülk ve yönetim Rahman'ındır. Ve o, kâfirler için çok zorlu bir gündür. 27: O gün zalim, ellerini ısırarak diyecek ki: "Ne olurdu, resulle birlikte bir yol tutsaydım." 28: "Ah, ne olurdu, falancayı dost edinmeseydim." 29: "Zikir/Kur'an bana geldikten sonra, o saptırdı beni ondan. Şeytan, insan için bir rezil edicidir." 30: Resul de şöyle der: "Ey Rabbim, benim toplumum, bu Kur'an'ı terk edilmiş/dışlanmış halde

tuttular." 31: Biz böylece her peygambere, suçlulardan bir düşman musallat ettik. Kılavuz ve yardımcı olarak Rabbin yeter. 32: İnkâr edenler dediler ki: "Kur'an ona toptan, bir kerede indirilsedi ya!" Biz böyle yaptık ki, onunla senin kalbini dayanıklı kılalım. Biz onu parça parça/ayet ayet okuduk. 33: Onlar sana bir mesel getirdikçe, biz sana hakkı ve en güzel yorumu getiririz. 34: O yüzleri üstü cehenneme sevk edilecek olanlar, mekân bakımından en şerli, yol bakımından en sapık kişilerdir. 35: Yemin olsun ki, biz Mûsa'ya Kitap verdik. Kardeşi Hârun'u da onun yanında vezir yaptık. 36: Ardından şöyle dedik: "Ayetlerimizi yalanlayan topluluğa gidin." Biraz sonra da o topluluğu yerle bir ettik.
37: Ve Nûh kavmi... Resulleri yalanladıklarında hepsini boğup, insanlara bir ibret yaptık. Zalimler için acıklı bir azap hazırladık. 38: Âd'ı, Semûd'u, Ress halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri yere batırdık. 39: Bunların her birine türlü türlü örnekler verdik. Ve bunların hepsini perişan edip batırdık. 40: Yemin olsun, onlar o kötülük yağmuruna tutulan kente vardılar. Peki onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar dirilip hesap vermeyi ummuyorlardı. 41: Seni gördüklerinde, şu şekilde alaya almaktan başka şey yapmazlar: "Allah'ın, resul olarak gönderdiği şu mu?" 42: "Eğer biz kendilerine bağlılıkta sabırlı olmasaydık, bu bizi ilahlarımızdan saptıracaktı." Azabı gördüklerinde, yolca kimin daha sapık olduğunu bilecekler. 43: İğreti arzusunu ilah edinen kişiyi gördün mü? Şimdi ona sen mi vekil olacaksın? 44: Yoksa sen bunların çoğunun işittiğini, akledip düşündüğünü mü sanıyorsun? Onlar hayvanlar gibidirler, hatta yolca, hayvanlardan da şaşkındırlar. 45: Görmedin mi Rabbini, nasıl uzatmıştır gölgeyi? Eğer dileseydi, onu elbette hareketsiz kılardı. Sonra nasıl Güneş'i ona delil yapmışız! 46: Sonra nasıl tutup onu ağır ağır kendimize çekmişiz! 47: O'dur sizin için geceyi elbise, uykuyu dinlence yapan. Gündüzü, dağılıp yayılma zamanı yapan da O'dur.
48: O gönderdi rüzgârı bir müjde olarak rahmetinin önünden. Biz indirdik gökten tertemiz bir su. 49: Ki onunla ölü bir beldeyi diriltelim ve onunla, yarattıklarımızdan bir takım hayvanları ve birçok insanları suvaralım. 50: Yemin olsun, onu aralarında çeşitli biçimlerde ifade ettik ki öğüt alabilsinler. Ama insanların çoğu sadece nankörlükte ısrar etmektedir. 51: Eğer dileseydik, her kente bir uyarıcı gönderirdik. 52: Artık inkârcılara boyun eğme, onlara karşı Kur'an ile zorlu bir cihat aç. 53: İki denizi birbiri üstüne salan O'dur. Bu, tatlı ve yürek ferahlatıcı; şu, tuzlu ve acı. Ve ikisinin arasında bir berzah, geçişi engelleyen bir perde koymuştur. 54: Sudan bir insan yaratıp, onu nesep ve sıhriyet akrabaları halinde oluşturan O'dur. Rabbin çok güçlüdür. 55: Allah'ın berisinden, kendisine yarar sağlamayacak, zarar da veremeyecek şeylere ibadet/kulluk ediyorlar. İnkârcı, Rabbi aleyhine başkalarına arka çıkar. 56: Biz seni sadece müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. 57: De ki: "Onun karşılığında sizden bir ücret istemiyorum; ancak Rabbine varmak için bir yol tutmayı dileyenler istiyorum." 58: O hiç ölmeyecek diriye, o Hayy olana dayanıp güven, O'nu överek tespih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter.
59: Gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yaratıp sonra arş üzerinde egemenlik kuran O'dur. 60: Onlara, "Rahman'a secde edin" dendiğinde şöyle derler: "Rahman da neymiş? Senin emrettiğin şeye secde eder miyiz hiç?" Ve bu söz onların nefretini artırdı. 61: Şanı yücedir o kudretin ki; gökte burçlar yarattı, orada bir kandil ve ışık yansıtıcı bir ay oluşturdu. 62: Geceyle gündüzü, öğüt almak isteyenlerle şükretmek isteyenler için, birbirini izler hale getiren O'dur. 63: Rahman'ın kulları, yeryüzünde böbürlenmeden/rahatsız etmeden yürüyen kişilerdir. Cahiller onlara hitap edince, "selam" derler. 64: Geceleri, Rableri huzurunda secde ederek, ayakta durarak geçirirler. 65: Ve şöyle yakarırlar: "Rabbimiz, cehennem azabını bizden uzak tut. Doğrusu, onun azabı inatçı ve yapışkandır." 66: Ne kötü bir durak yeridir o, ne kötü bir dinlenme yeri! 67: Onlar harcadıkları zaman ne savurganlığa saparlar ne de cimrilik ederler. O ikisi arasında bir dengededir bu. 68: Onlar Allah'ın yanında bir başka ilaha yakarmazlar/davet etmezler. Allah'ın saygıya layık kıldığı canı haksız yere almazlar.

Zina etmezler. Bunları yapan cezaya çarpılır.
69: Kıyamet günü azap kendisi için katkat artırılır da hor ve ezik halde onun içinde sürekli kalır. 70: Tövbe ederek inanan ve barışa yönelik iyi bir iş yapan müstesna. Allah, böylelerinin kötülüklerini güzelliğe dönüştürür. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir. 71: Kim tövbe edip hayra ve barışa yönelik iş yaparsa, hiç kuşkusuz tövbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner. 72: Onlar yalana tanıklık etmezler/yalan söze kulak vermezler. Boş lakırdıya rastladıklarında soylu bir tavırla geçip giderler. 73: Rablerinin ayetleri kendilerine hatırlatıldığında, kör ve sağırlar gibi onlar üzerine kapanmazlar. 74: Onlar şöyle yakarırlar: "Rabbimiz, eşlerimizden ve çocuklarımızdan bize göz aydınlığı bağışla. Bizi takvaya sarılanlara önder kıl." 75: İşte bunlar, sabretmiş olmalarına karşılık yüksek konaklarla ödüllendirilirler. Ve o konaklarda sağlık dileğiyle ve selamla karşılanırlar. 76: Orada sürekli kalacaklardır. Ne güzel konak yeri, ne güzel dinlenme yeri!" 77: De ki: "Duanız/davetiniz yoksa, Rabbim sizi ne yapsın? Yalanladınız; bu yüzden azap kaçınılmaz olacaktır."
43. FATIR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Hamt, Fâtır olan Allah'adır; gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan O'dur. Yaratışta/yaratılmışlarda dilediğini artırır O. Hiç kuşkusuz, Allah her şeye gücü yetendir. 2: Allah'ın insanlar için açıp yaydığı rahmeti hiç kimse tutup kısamaz. Onun tutup kıstığını ise O'ndan sonra salıp açacak yoktur. Azîz'dir O, Hakîm'dir. 3: Ey insanlar, Allah'ın, üzerinizdeki nimetini anın! Allah'tan başka yaratıcı mı var? Sizi gökten ve yerden rızıklandırır. O'ndan başka ilah yoktur. Hal böyle iken nasıl oluyor da yüz geri çevriliyorsunuz? 4: Eğer seni yalanlıyorlarsa, senden önceki resuller de yalanlanmıştır. Bütün işler ve oluşlar Allah'a döndürülür. 5: Ey insanlar, Allah'ın vaadi haktır! O halde iğreti dünya hayatı sizi sakın aldatmasın! O yaman aldatıcı, o çok gururlu, sizi sakın Allah ile aldatmasın. 6: Şu bir gerçek ki, şeytan sizin için bir düşmandır. O halde siz de onu düşman tutun. Hiç kuşkusuz, o kendi hizbini cehennem yâranından olmaları için çağırır durur. 7: Küfre sapanlar için şiddetli bir azap vardır. İman edip hayra ve barışa yönelik ameller işleyenlere gelince onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ödül olacaktır. 8: Ya o kişi? Yaptıklarının kötülüğü kendisine allanıp pullanmış da onu güzel görüvermiş. Doğrusu şu: Allah dilediğini/dileyeni saptırır, dilediğini/dileyeni de doğruya ve güzele kılavuzlar. O halde canın onlar için üzüntülere dalmasın. Hiç kuşkusuz, Allah onların ürettiklerini/ortaya koydukları oyunları çok iyi bilmektedir. 9: Allah odur ki, rüzgârları gönderdi. Rüzgârlar bir bulut kaldırır. Derken onu ölü bir beldeye sevk ettik de ölümünden sonra toprağa onunla hayat verdik. İşte ölümünden sonra dirilme de böyledir.
10: Onur ve yücelik isteyen bilsin ki, onur ve yüceliğin tümü Allah'adır. Temiz ve güzel kelime O'na yükselir; hayra ve barışa yönelik amel de o kelimeyi yüceltir. Kötülükleri kuranlara/kötülükleri tuzak yapanlara gelince, onlar için şiddetli bir azap vardır. Ve böylelerinin tuzağı tarumar olur. 11: Allah sizi bir topraktan, sonra bir spermden yarattı; sonra sizi çiftler haline getirdi. O'nun ilmi dışında, bir dişi ne hamile olur ne de doğurur. Yaşayan bir varlığa daha çok ömür verilmesi de onun ömründen biraz azaltılması da mutlaka bir Kitap'ta yazılıdır. Bu, Allah için gerçekten çok kolaydır. 12: İki deniz birbirine eşit olmaz. Bu tatlıdır, susuzluğu giderir, içimi hoş ve rahattır; şu tuzludur, acıdır. Ama hepsinden de taze et yersiniz; giyip takınacağınız bir süs çıkarırsınız. Allah'ın lütfundan nasip aramanız ve şükredebilmeniz için, gemilerin denizi yara yara gittiğini görürsün. 13: Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Güneş'i ve Ay'ı buyruk altına almıştır. Herbiri belirlenen bir süreye kadar akıp gidiyor. İşte Rabbiniz Allah bu; mülk ve yönetim O'nundur. Onun berisinden yakardıklarınız ise bir çekirdek zarına bile hükmedemezler. 14: Onlara çağırsanız, çağrınızı duymazlar. Duysalar da size cevap veremezler. Kıyamet günü de sizin onları ortak koştuğunuzu inkâr ederler. Hiç kimse sana, Habîr olan Allah'ın verdiği gibi haber veremez. 15: Ey insanlar, siz Allah'a yönelmiş yoksullarsınız! Allah ise mutlak Ganî,

mutlak Hamîd'dir. 16: Dilerse sizi yok eder, yepyeni bir halk getirir. 17: Ve bu, Allah'a hiç de güç gelmez. 18: Hiçbir günahkâr, bir başkasının günahını yüklenmez. Yükü ağır gelen, onu taşımaya çağırsa
bile, kendisinden hiçbir şey yüklenilmez. Akraba bile olsa... Sen ancak Rablerinden için için korkanları ve namaz kılanları uyarırsın. Arınıp temizlenen, kendi benliği için arınıp temizlenir. Dönüş Allah'adır. 19: Körle, gören bir olmaz! 20: Karanlıklarla ışık da bir olmaz! 21: Gölge ile sıcaklık da aynı değildir. 22: Diriler de eşit olmaz, ölüler de. Allah dilediğine/dileyene işittirir. Ama sen, kabirlerdekilere işittiremezsin! 23: Sen sadece bir uyarıcısın! 24: Şu bir gerçek ki, biz seni hak ile bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, içinden bir uyarıcı gelip geçmemiş olsun. 25: Seni yalanlıyorlarsa, onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Resulleri onlara açık seçik mesajlar, sayfalar ve aydınlatıcı kitap getirmişlerdi. 26: Sonra ben, inkâr edenleri yakaladım. Ama nasıl oldu benim azabım?! 27: Görmedin mi, Allah, gökten bir su indirdi. Onunla, renkleri çeşit çeşit meyveler çıkardık. Dağlardan da yollar var; beyaz, kırmızı, değişik renklerde. Ve simsiyah yollar da var. 28: Aynı şekilde, insanlardan, hayvanlardan, davarlardan da çeşitli renklerde olanlar var. Kulları içinde Allah'tan ancak bilginler ürperir. Allah Azîz'dir, Gafûr'dur.
29: Allah'ın Kitabı'nı okuyanlar, namazı kılanlar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık infak edenler, asla batmayacak bir ticaret umabilirler. 30: Çünkü Allah onlara ücretlerini tam ödeyecek, lütfundan onlara artırma da yapacaktır. Gafûr'dur O, çok affeder; Şekûr'dur, şükredenlere mutlaka karşılık verir. 31: Kitap'tan sana vahyettiğimiz, kendinden öncekini tasdikleyici hakkın ta kendisidir. Allah, kullarından tam haberdardır, onları iyice görmektedir. 32: Sonra, kullarımız arasından seçtiklerimizi Kitap'a mirasçı kıldık. İçlerinden öz nefsine zulmeden var. Orta yolda gideni var. Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçeni var. İşte bu, büyük lütfun ta kendisidir. 33: Adn cennetlerine girerler onlar, orada altından bilezikler ve inci takınırlar. Orada giysileri ise ipektir. 34: Şöyle derler: "Hamt olsun, üzüntüyü bizden gideren Allah'a! Rabbimiz mutlak Gafûr, mutlak Şekûr'dur. 35: Lütfuyla bizi durulacak yurda kondurdu. Orada bize hiçbir yorgunluk dokunmaz. Orada bize hiçbir usanç da dokunmaz." 36: İnkâr edenlere de cehennem ateşi var. Ne haklarında hüküm verilir ki ölsünler ne de azapları hafifletilir. İşte böyle cezalandırırız tüm nankörleri biz. 37: Feryat edip dururlar orada: "Rabbimiz, çıkar bizi de önceden yaptığımızdan başka şey yapalım. Barışa ve hayra yönelik iyi bir iş yapalım." Sizi biz, öğüt alanın öğüt alacağı bir süre ömürlendirmedik mi? Uyarıcı da geldi size. Hadi, tadın bakalım azabı! Zalimler için hiçbir yardımcı yok artık. 38: Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir/Âlim'dir. O, göğüslerin özündekini de çok iyi bilir.
39: Sizi yeryüzünde halefler yapan O'dur. Nankörlük edenin nankörlüğü kendi aleyhinedir. Kâfirlerin küfrü, Rableri katında öfkeden başka bir şey artırmaz. Kâfirlerin küfrü hüsran ve yıkımdan başka bir şey artırmaz. 40: De ki: "Allah'ın berisinden yakardığınız şu ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana topraktan neyi yarattı onlar!" Yoksa göklerde bir ortaklıkları mı var? Yoksa onlara bir kitap verdik de kendileri o kitaptan bir kanıt üzerinde midirler? Hayır, zalimler birbirlerine aldanıştan/aldatıştan başka hiçbir şey vaat etmezler. 41: Allah, gökleri ve yeri, yok olup gitmesinler diye tutuyor. Yemin olsun, eğer çöküp giderlerse, O'ndan başka hiç kimse onları tutamaz. Halîm'dir O, Gafûr'dur. 42: Yeminlerinin tüm gücüyle Allah'a ant içmişlerdi ki, eğer kendilerine bir uyarıcı gelirse, ümmetlerin herhangi birinden çok daha doğru bir gidiş üzere olacaklar. Fakat uyarıcı onlara gelince, bu onlara nefretle kaçıştan başka bir katkı sağlamadı. 43: Yeryüzünde kibirlendi ve kötülük tezgâhladılar. Oysaki tezgâhlanan kötülük, sahibinden başkasını kuşatmaz. Öncekilerin başına gelenlerden başkasını mı bekliyorlar? Allah'ın yol ve yönteminde değişme asla bulamazsın! Allah'ın yol ve yönteminde döneklik de bulamazsın! 44: Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğunu görmediler mi? Onlar, kuvvet bakımından

bunlardan daha zorluydular. Göklerde de yerde de Allah'ı âciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Alîm'dir O, Kadîr'dir. 45: Eğer Allah, insanları, kazandıkları yüzünden hesaba çekseydi, yerkürenin sırtında hiçbir canlı bırakmazdı. Ne var ki, onları belirli bir süreye kadar, ecelleri gelinceye kadar erteliyor. Allah, kullarını iyice görmektedir.
44. MERYEM SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd. 2: Rabbinin rahmetinin, Zekeriyya kuluna anılışıdır bu... 3: Hani o, Rabbine gizli bir sesle seslenmişti de, 4: Şöyle demişti: "Rabbim, işte karşındayım. Kemik gevşedi bende. İhtiyarlıktan başım beyaz alevle tutuştu. Sana yakarma konusunda ise Rabbim, hiç bedbaht olmadım." 5: "Ben, arkamdan gelecek yakınlarımdan endişe ediyorum. Karımsa kısır. O halde, katından bana bir dost bağışla; 6: Ki hem bana mirasçı olsun hem de Yakub hanedanına mirasçı olsun. Ve onu hoşnutluğunu kazanmış bir kul eyle, Rabbim." 7: Ey Zekeriyya! Biz sana bir oğul müjdeliyoruz; adı Yahya, daha önce ona hiç kimseyi adaş yapmadık. 8: Dedi: "Rabbim, benim için oğul nasıl söz konusu olur? Karım, doğurganlığını yitirmiştir, bense yaşlılığın gerçekten en ileri basamağına ulaştım." 9: "Bu budur." dedi. Rabbin şöyle buyurdu: "Onu yapmak benim için çok kolaydır. Nitekim daha önce de sen hiçbir şey değilken seni yaratmıştım." 10: Dedi: "Rabbim, bana bir işaret ver." Cevap verdi: "İşaretin, sapasağlam olduğun halde üç gece insanlarla konuşmamandır." 11:
Bunun üzerine Zekeriyya, yakarış yerinden ayrılıp halkının karşısına geçti ve onlara "sabah akşam tespih edin" diye işaret verdi. 12: "Ey Yahya! Kitap'ı kuvvetle tut." Biz ona daha sabi iken hikmet verdik. 13: Katımızdan bir kalp yumuşaklığı, bir temizlik verdik. Korunan biriydi o. 14: Ana-babasına iyilik eden biriydi; zorba, isyancı biri değil. 15: Selam olsun ona, doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak kaldırılacağı gün. 16: Kitap'ta Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir mekâna çekilmişti. 17: Onlarla arasına bir perde çekmişti. Biz de ruhumuzu ona göndermiştik de o kendisine sapasağlam bir insan şeklinde görünmüştü. 18: Meryem demişti: "Ben senden, Rahman'a sığınıyorum. Takva sahibi biriysen dikkatli ol." 19: Ruh dedi: "Ben, sadece Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir oğlan bağışlamak için buradayım." 20: Dedi: "Benim nasıl oğlum olur; bana herhangi bir insan dokunmadı. Ben bir kahpe de değilim." 21: Dedi: "İşte böyle! Rabbin buyurdu ki: 'O benim için çok kolaydır. Böyle olması onu, insanlara bir mucize ve bizden bir rahmet yapmamız içindir. Hükme bağlanmış bir iştir bu." 22: Ona gebe kaldı. Ardından da onunla uzak bir mekâna çekildi.
23: Nihayet doğum sancısı onu, bir hurma ağacının kütüğüne götürdü. "Ah dedi, keşke daha önce ölseydim, keşke unutulup gitseydim." 24: Altından ona şöyle seslendi: "Tasalanma, Rabbin senin alt yanında bir su arkı vücuda getirdi." 25: "Hurma ağacının kütüğünü kendine doğru salla, üzerine olgun, taze hurma dökülecektir." 26: "Artık ye, iç. Gözün aydın olsun. Eğer insanlardan birini görürsen şöyle söyle: 'Ben Rahman için oruç adadım. Onun için bugün, insan cinsinden hiç kimseyle konuşmayacağım." 27: Meryem, onu taşıyarak toplumuna getirdi. "Ey Meryem, dediler, şaşılacak bir iş yaptın!" 28: "Ey Harun'un kızkardeşi! Baban kötü bir adam değildi. Annen de bir kahpe değildi." 29: Meryem, çocuğa işaret etti. Dediler: "Beşikteki bir sabiyle nasıl konuşuruz?" 30: Sabi dedi: "Ben Allah'ın kuluyum. O bana kitap verdi, beni peygamber yaptı." 31: "Beni, bulunduğum her yerde kutsal ve bereketli kıldı. Yaşadığım sürece bana namazı, zekâtı önerdi." 32: "Anneme iyilik etmemi önerdi. Beni zorba bir eşkıya yapmadı." 33: "Selam bana doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kaldırılacağım gün." 34: İşte Meryem'in oğlu İsa budur! Hakkında kuşku ve çelişmeye düştükleri şeyin doğrusu bu sözdür. 35: Bir oğul edinmek Allah'a asla yakışmaz. O'nun şanı yücedir. Bir iş ve oluşa karar verdi mi, ona sadece "Ol!" der, o hemen oluverir. 36: Şüphesiz, Allah, benim de Rabbimdir, sizin de Rabbinizdir. O halde O'na ibadet edin. Dosdoğru yol budur. 37: Kendi aralarından çıkan hizipler ihtilafa düştüler. Büyük bir günün tanıklığından ötürü vay o inkârcıların haline! 38: Bize gelecekleri gün neler işitecekler,

neler görecekler! Fakat o zalimler bugün, açık bir sapıklık içindedirler. 39: Sen onları, o hasret günü ile ilgili olarak uyar. Çünkü onlar gaflet içindeyken, iman da etmemişken iş bitirilmiş olacaktır. 40: Yeryüzüne ve üzerindekilere biz mirasçı olacağız, biz. Ve bize döndürülecekler. 41: Kitap'ta İbrahim'i de an. O, özü sözü doğru bir peygamberdi. 42: Hani, babasına demişti ki: "Babacığım; işitmeyen, görmeyen, sana hiçbir yarar sağlamayan şeylere niçin kulluk ediyorsun?" 43: "Babacığım, bana ilimden, sana ulaşmayan bir nasip geldi. O halde bana uy ki, seni düzgün bir yola ileteyim." 44: "Babacığım, şeytana kulluk etme! Çünkü şeytan Rahman'a isyan etmişti."
45: "Babacığım, ben sana Rahman'dan bir azap dokunmasından, böylece şeytanın dostu haline gelmenden korkuyorum!" 46: Babası dedi: "Sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun ey İbrahim! Eğer bu işe son vermezsen, vallahi seni taşlarım. Uzun bir süre uzak kal benden!" 47: Dedi: "Selam sana! Senin için Rabbimden af dileyeceğim. Çünkü O, bana karşı çok lütufkârdır." 48: "Sizden de Allah dışındaki yakardıklarınızdan da ayrılıyorum; Rabbime dua edeceğim. Umarım, Rabbime yakarışımla bahtsızlığa düşmem." 49: İbrahim, onlardan ve Allah dışında kulluk ettiklerinden uzaklaşınca, ona İshak'ı ve Yakub'u bağışladık ve hepsini peygamber yaptık. 50: Onlara, rahmetimizden nimetler bağışladık. Ve kendileri için yüksek bir doğruluk dili oluşturduk. 51: Kitap'ta Mûsa'yı da an. Çünkü o, içtenlik ve dürüstlüğe erdirilmişti ve o bir resul, bir peygamberdi. 52: Ona Tûr'un sağ tarafından seslendik. Onu, fısıldaşan kimse kadar yaklaştırdık. 53: Rahmetimizden ona kardeşi Hârun'u bir peygamber olarak armağan ettik. 54: Kitap'ta İsmail'i de an. Çünkü o, vaadinde sadıktı; bir resuldü, bir peygamberdi. 55: Ailesine namazı, zekâtı emrederdi. Rabbi katında hoşnutluk kazanmış bir kişiydi.
56: Kitap'ta İdris'i de an. Çünkü o, özü sözü tam uyuşan bir kişiydi, bir peygamberdi. 57: Onu yüce bir mekâna yükselttik. 58: İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimet lütfettiği peygamberlerdendir: Âdem'in soyundan, Nûh'la birlikte taşıdıklarımızdan, İbrahim ve İsrail'in soyundan, kılavuzluk edip seçtiğimiz kimselerden. Kendilerine Rahman'ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdelere kapanırlardı. 59: Ama arkalarından öyle bir nesil geldi ki; namazı yitirdiler, şehvetlere uydular. Bunlar, azgınlıklarının cezasını bulacaklardır. 60: Tövbe eden, iman edip hayra ve barışa yönelik iyi iş yapan müstesna. Böyleleri cennete girecekler ve hiçbir şekilde haksızlığa uğratılmayacaklar. 61: Rahman'ın, kullarına gaybda vaat ettiği Adn cennetlerine girecekler. Kuşkusuz, O'nun vaadi yerine gelir. 62: Orada boş lakırdı değil, yalnızca "selam" işitirler. Orada kendilerinin sabah, akşam, rızıkları da hazırdır. 63: Kullarımızdan takva sahibi olanları mirasçı yapacağımız cennet işte budur. 64: Biz sadece Rabbinin emrini indiririz/biz ancak Rabbinin emriyle ineriz. Önümüzdeki, arkamızdaki ve bunlar arasındaki herşey O'nundur. Rabbin asla unutkan değildir. 65: Göklerin, yerin ve bunlar arasındaki şeylerin Rabbidir o. O'na kulluk/ibadet et ve O'na ibadette sabırlı ol. O'na adaş olacak birini biliyor musun?
66: Diyor ki insan: "Öldüğüm zaman diri olarak tekrar çıkarılacak mıyım?" 67: Hatırlamıyor mu insan; o daha önce hiçbir şey değilken, onu biz yarattık. 68: Rabbine yemin olsun ki; onları da, şeytanları da mutlaka haşredeceğiz, sonra hepsini diz çökmüş halde cehennemin çevresinde hazır bulunduracağız. 69: Sonra her gruptan, Rahman'a karşı kafa tutmada daha şiddetli davrananlar kimlerse, onları ayıracağız. 70: Elbette ki biz, oraya girmeye daha layık olanların kimler olduğunu herkesten iyi biliriz. 71: İçinizden oraya uğramayacak hiç kimse yoktur. Bu, Rabbin üzerinde kesinleşmiş bir hükümdür. 72: Sonra biz, korunup sakınanları kurtaracağız. Zalimleri de orada dizleri üzerinde çökmüş bırakacağız. 73: Onlara ayetlerimiz açık seçik okunduğunda, inkâr edenler inananlara şöyle derler: "İki zümreden hangisi makamca daha üstün, meclisçe daha güzel?" 74: Onlardan önce nice kuşaklar helak ettik ki, malca ve manzaraca daha alımlıydılar. 75: De ki: "Her kim sapıklıkta ise Rahman ona iyice süre versin. Nihayet, kendilerine vaat edileni, azabı veya kıyametin kopuşunu gördüklerinde mekânca daha

kötü, taraflarca daha zayıf olanın kim olduğunu bilecekler." 76: Allah, doğru yolda olanların hidayetini artırır. Barışa ve hayra yönelik kalıcı işler, Rabbin katında sevapça daha üstün, sonuç bakımından daha hayırlıdır.
77: Ayetlerimizi inkâr edip, "Bana mal da evlat da kesinlikle verilecek." diyeni gördün mü? 78: Bu adam gaybı mı öğrendi, yoksa Rahman katında bir söz mü aldı? 79: Hayır, hayır! Biz onun söylediğini yazacağız ve onun için azabı uzattıkça uzatacağız. 80: O dediklerine biz vâris olacağız. Kendisi bir başına bize gelecek. 81: Kendilerine onur ve destek olsunlar diye Allah dışında ilahlar edindiler. 82: Hayır, hayır! Onlar, onların ibadetlerini inkâr edecekler ve onların aleyhinde düşman kesilecekler. 83: Görmedin mi biz, şeytanları inkârcıların üzerine salmışız da onları oynatıp kıvırttırıyorlar. 84: Onlar için acele etme. Biz onlar için günleri teker teker sayıyoruz. 85: Gün olur, o sakınanları biz, Rahman'ın huzurunda heyet halinde toplarız. 86: Suçluları da susuz ve yaya olarak cehenneme sevk ederiz. 87: Rahman katında söz almış olandan başkaları şefaat imkânı bulamazlar. 88: "Rahman çocuk edindi." dediler.
89: Yemin olsun ki siz, çok çirkin bir iddiada bulundunuz. 90: Bu söz yüzünden neredeyse gökler çatlayacak, yer parçalanacak, dağlar yıkılıp çökecek; 91: Rahman için çocuk iddia ettiklerinden ötürü. 92: Rahman'a çocuk edinmek yakışmaz. 93: Göklerde ve yerde bulunan herkes, Rahman'a kul olarak gelecektir. 94: Yemin olsun, O onların hepsini kuşatmış ve tamamını tek tek saymıştır. 95: Ve onların hepsi kıyamet günü O'na tek tek gelecektir. 96: İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, Rahman onlar için bir sevgi oluşturacaktır. 97: Biz onu; senin dilinle kolaylaştırdık ki, sakınanları onunla müjdeleyesin, inatçı bir kavmi de onunla uyarasın. 98: Biz onlardan önce de nice kuşaklar helâk ettik. Onlardan herhangi birini hissediyor musun, yahut onların bir iniltisini duyuyor musun?
45. TÂHÂ SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Tâ, Hâ. 2: Biz bu Kur'an'ı sana, zahmet çekesin, bedbaht olasın diye indirmedik; 3: Saygıyla ürperene bir hatırlatma/düşündürme/öğüt verme olsun diye indirdik. 4: Yeri ve o yüce mi yüce gökleri yaratandan bir vahiy olarak indirdik. 5: O Rahman, arş üzerine egemenlik kurmuştur. 6: Göklerde, yerde, onların arasında, toprağın bağrında ne varsa O'nundur. 7: Sen bu sözü açıkça duyuracaksan da O, gizliyi de bilir, gizliden daha gizliyi de... 8: Allah'tır O. İlah yok O'ndan başka. Esmaül Hüsna, en güzel isimler O'nundur. 9: Ulaştı mı sana Mûsa'nın haberi? 10: Hani, bir ateş görmüştü de ailesine şöyle demişti: "Bekleyin! Gözüme bir ateş ilişti. Olabilir ki, ondan size bir kor parçası getiririm, yahut onun üzerinde bir kılavuz bulurum." 11: Onun yanına geldiğinde kendisine "Mûsa!" diye seslenildi. 12: "Benim ben, senin Rabbin! Hadi, pabuçlarını çıkar; sen kutsal vadide, Tuva'dasın."
13: "Ve ben seni seçtim; o halde vahyedilecek olanı dinle!" 14: "Hiç kuşkulanma ki ben Allah'ım. İlah yoktur benden başka. O halde bana kulluk/ibadet et ve namazını, beni hatırlayıp anmak için yerine getir." 15: "Kuşku duyma ki o saat gelecektir. Onu neredeyse gizleyeceğim ki, her benlik gayretinin karşılığını elde etsin." 16: "O halde ona inanmayıp keyfi peşinde giden, seni ondan yüzgeri etmesin. Yoksa perişan olursun." 17: "Nedir o sağ elindeki ey Mûsa?" 18: Cevap verdi: "O, benim asamdır. Ona dayanırım, onunla koyunlarıma ağaçtan yaprak indiririm. Onda, işime yarayan başka özellikler de vardır." 19: Buyurdu: "Yere at onu ey Mûsa!" 20: O da onu attı. Bir de ne görsün, bir yılan olmuş o, koşuyor... 21: Buyurdu: "Al onu, korkma! Biz onu ilk görünümüne döndüreceğiz." 22: "Bir de elini koynuna sok! Bir başka mucize olarak lekesiz, bembeyaz bir halde çıksın." 23: "Böylece sana en büyük mucizelerimizden bazılarını göstereceğiz." 24:
"Firavun'a git; çünkü o, azdı." 25: Mûsa dedi: "Rabbim, göğsümü açıp genişlet; 26: İşimi bana kolaylaştır." 27: "Dilimden düğümü çöz, 28: Ki sözümü iyi anlasınlar." 29: "Bana ailemden bir yardımcı ver, 30: Kardeşim Hârun'u." 31: "Onunla sırtımı kuvvetlendir." 32: "Onu işime ortak kıl." 33: "Taki seni çokça tespih edelim." 34: "Seni

çokça analım." 35: "Kuşkusuz sen, bizi görmektesin." 36: Buyurdu: "İstediğin sana verildi, ey Mûsa."
37: "Yemin olsun, sana bir kez daha lütufta bulunmuştuk." 38: Hani, annene vahyedileni şöyle vahyetmiştik: 39: "Onu tabuta koyup ırmağa bırak! Irmak onu sahile götürsün ki, benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri onu alsın. Üzerine kendimden bir sevgi bıraktım ki, gözümün önünde yetiştirilesin." 40: "Hani, kızkardeşin gidiyor, şöyle diyordu: 'Onun bakımını üstlenecek kişiyi size göstereyim mi?' Nihayet, seni annene geri döndürdük ki, gözü aydın olsun, tasalanmasın. Sen bir de adam öldürmüştün. O zaman seni gamdan kurtarmıştık. Seni iyice bir imtihana çekmiştik. Bunun ardından sen Medyen halkı arasında yıllarca kaldın. Sonra, belirlenen bir vakitte/bir kadere göre geliverdin, ey Mûsa!" 41: "Seni kendim için seçip yetiştirdim." 42: "Sen ve kardeşin, ayetlerimi götürün; beni anmakta gevşeklik etmeyin." 43: "Firavun'a gidin, çünkü o azdı." 44: "Ona yumuşak ve tatlı bir sözle hitap edin; belki öğüt alır, yahut ürperir." 45: Dediler ki: "Rabbimiz, onun aleyhimizde bir taşkınlık yapmasından yahut yine azmasından korkuyoruz." 46: Buyurdu: "Korkmayın! Ben sizinle beraberim; işitiyorum, görüyorum." 47: "Hadi gidin ona! Deyin ki; "Biz senin Rabbinin iki resulüyüz. İsrailoğullarını bizimle gönder,
onlara işkence etme! Rabbinden sana bir mucize getirdik. Selam, hidayete uyanlaradır." 48: "Azabın, yalanlayıp yüz çevirenler üzerine olacağı bize vahyedildi." 49: Firavun dedi: "Sizin Rabbiniz kim, ey Mûsa?" 50: Mûsa dedi: "Rabbimiz, herşeye yaratılışını lütfeden, sonra da yol yordam gösteren kudrettir." 51: Dedi: "Peki, ilk nesillerin hali ne olacak?" 52: "Onlara ilişkin bilgi, Rabbim katında bir Kitap'tadır. Rabbim ne şaşırır ne de unutur." 53: Yeryüzünü size beşik yapan, onda sizin için yollar açan, gökten su indiren O'dur. Biz o suyla çeşitli bitkilerden çiftler çıkardık. 54: Yiyin, hayvanlarınızı yayıp otlatın. Kuşkusuz bunda, aklı başında insanlar için ibretler vardır. 55: Sizi yerden yarattık. Tekrar oraya göndereceğiz. Ve oradan sizi bir kez daha çıkaracağız. 56: Yemin olsun, o Firavun'a ayetlerimizin tamamını gösterdik ama yalanlayıp inadını sürdürdü. 57: Şöyle dedi: "Büyünle bizi, toprağımızdan çıkarasın diye mi geldin, ey Mûsa!" 58: "Seninki gibi bir büyü, biz de mutlaka sana getireceğiz. Seninle bizim aramızda öyle bir buluşma yeri ve zamanı belirle ki, ne biz cayalım ne de sen. Herkese uygun bir yer olsun." 59:
Mûsa dedi: "Bizimle buluşacağınız zaman, süs günü olsun. İnsanlar kuşluk vakti bir araya getirilsin." 60: Bunun üzerine Firavun oradan ayrıldı, tüm kurnazlığını topladı, sonra geldi. 61: Mûsa onlara dedi ki: "Yazıklar olsun size, yalan düzerek Allah'a iftira etmeyin! Yoksa bir azap ile kökünüzü kurutur. İftira eden, perişan olmuştur." 62: Bunun üzerine işlerini aralarında tartıştılar, fısıltıyı koyulaştırdılar. 63: Dediler ki: "Şunlar, iki büyücüden başka birşey değillerdir. Büyüleriyle sizi toprağınızdan çıkarmak ve sizin örnek yolunuzu silip yok etmek istiyorlar." 64: "Hemen hünerlerinizi birleştirin; sonra saf bağlamış olarak gelin! Bugün, üstün gelen kurtulmuş olacaktır." 65: Dediler: "Ey Mûsa, ya hünerini ortaya at yahut da ilk hüner sergileyen biz olacağız." 66: Mûsa dedi: "Hayır, siz atın!" Bir de ne görsün! Onların ipleri, sopaları, yaptıkları büyüler yüzünden, kendisine gerçekten koşuyorlarmış hayalini verdi. 67: Mûsa birdenbire içinde bir korku duydu. 68: Şöyle dedik: "Korkma, üstün gelecek olan sensin!" 69: "Sağ elindekini yere bırak! Onların, sanayi olarak ortaya çıkardıklarını yalayıp yutsun. Onların sanayi olarak ürettikleri sadece bir büyücünün hilesidir. Büyücü ise nereye gitse iflah etmez."
70: Bunun üzerine büyücüler secdelere kapanıp şöyle seslendiler: "Hârun'un ve Mûsa'nın Rabbine inandık!" 71: Firavun dedi: "Ben izin vermeden ona inandınız öyle mi? O size, büyüyü öğreten büyüğünüzdür. Yemin olsun, ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve yemin olsun sizi hurma ağaçlarına asacağım. O zaman iyice bileceksiniz, hangimizin azabı daha şiddetli ve sürekli." 72: Dediler: "Biz seni, bize gelen açık seçik kanıtlara ve bizi yaratmış olana asla tercih etmeyeceğiz. Verdiğin

hükmü uygula. Senin hükmün olsa olsa bu dünya hayatında geçer." 73: "Biz Rabbimize inandık ki, günahlarımızı ve senin bizi zorladığın büyüyü affetsin. Allah daha hayırlı, daha süreklidir." 74: Şu bir gerçek ki, Rabbinin huzuruna suçlu olarak gelen için cehennem vardır. Orada ne ölür ne de hayat bulur. 75: O'nun huzuruna, hayra ve barışa yönelik iyilikler üretmiş bir mümin olarak varana gelince, işte böyleleri için çok yüksek dereceler öngörülmüştür. 76: Adn cennetleri ki, altlarından ırmaklar akar; sürekli kalacaklar içlerinde. Arınıp temizlenenlerin ödülü işte budur. 77: Yemin olsun, Mûsa'ya şöyle vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyin yürüt! Denizde onlar için kuru bir yol aç! Size yetişecekler diye korkma, endişelenme.!" 78: Derken, Firavun, ordusuyla birlikte onların arkasına düştü. Ama denizden onları sarıp kuşatan, sarıp kuşattı. 79: Firavun kendi toplumunu saptırmıştı; kılavuzluk edemedi.
80: Ey İsrailoğulları, şu bir gerçek ki, biz sizi düşmanınızdan kurtardık. Tûr'un sağ yanında size vaatte bulunduk. Ve üstünüze kudret helvasıyla bıldırcın indirdik. 81: Size verdiğimiz rızkın temizlerinden yiyin! Bu konuda azgınlık etmeyin! Yoksa öfkem üzerinize çöker. Ve kimin üstüne öfkem inerse o uçuruma gider. 82: Ve ben, tövbe eden, inanan, hayra ve barışa yönelik iş yapıp sonra da düzgün bir biçimde yol alan kimseye karşı, gerçekten çok affediciyim, Gaffâr'ım. 83: Seni toplumundan çabucak uzaklaştıran neydi, ey Mûsa? 84: Dedi: "Onlar, benim eserim üzerindeler. Ben sana gelmede acele davrandım ki, benden hoşnut olasın, ey Rabbim!" 85: Buyurdu: "Biz senden sonra toplumunu tam bir biçimde imtihan ettik. Sâmirî onları saptırdı." 86: Bunun üzerine Mûsa, öfkeli ve ümidi kırık bir halde kavmine döndü. Dedi: "Ey toplumum! Rabbiniz size güzel bir vaatte bulunmadı mı? Süre mi size uzun geldi yoksa Rabbinizden üzerinize bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz söze ters davrandınız?" 87: Dediler ki: "Biz sana kendi irademizle/malımızla karşı çıkmadık. Olay şu: Bize o topluluğun süs eşyalarından bazıları yükletilmişti, onları kaldırıp attık; aynı şekilde Sâmirî de attı." 88: Sâmirî onlar için, böğürmesi olan bir buzağı heykeli çıkardı. Dediler ki: "Bu, hem sizin hem de Mûsa'nın tanrısıdır. Ama Mûsa unuttu." 89: Görmüyorlar mı ki; o buzağı onlara bir sözü geri çeviremiyor; kendilerine bir zarar veremiyor, bir yarar sağlayamıyor.
90: Yemin olsun, Hârun daha önce onlara şunu söylemişti: "Ey kavmim, siz bununla imtihan edildiniz. Sizin Rabbiniz o Rahman'dır. Artık bana uyun, emrime itaat edin!" 91: Onlar şöyle demişlerdi: "Mûsa bize dönünceye kadar ona tapıcılar olmakta devam edeceğiz." 92: Mûsa dedi: "Ey Hârun, onların saptıklarını gördüğün zaman seni ne engelledi de, 93: Benim ardım sıra gelmedin. Emrime isyan mı ettin?" 94: Hârun dedi: "Ey annemin oğlu! Sakalımı, başımı tutma. Ben senin şöyle diyeceğinden korkmuştum: 'Beniisrail arasına ayrılık soktun, sözüme bağlı kalmadın!" 95: Mûsa dedi: "Senin derdin neydi, ey Sâmirî?" 96: Sâmirî dedi: "Onların görmediklerini gördüm. Resulün izinden bir avuç avuçladım da onu attım. Nefsim bana böylesini hoş gösterdi." 97: Mûsa dedi: "Defol, çünkü sen, hayatın boyunca "bana dokunmayın" diyeceksin! Ve senin için asla kaytaramayacağın bir hesap zamanı da var. O başını bekleyip durduğun tanrına bir bak! Onu kesinlikle yakacağız, sonra da un ufak edip denize dökeceğiz." 98: Gerçek olan şu ki, sizin ilahınız kendisinden başka hiçbir tanrı olmayan Allah'tır. O, ilim bakımından herşeyi çepeçevre kuşatmıştır. 99: İşte böylece, geçip gitmişlerin haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Biz sana katımızdan da bir zikir vermişizdir. 100: Kim ondan yüz çevirirse, kıyamet günü bir günah yüklenecektir.
101: Sürekli olarak o yükün altındadır; kıyamet gününde bu onlar için ne kötü yüktür! 102: O gün sûra üfrülür ve günahkârları o gün gözleri gömgök bir halde haşrederiz. 103: Aralarında fısıldaşır gibi konuşurlar: "Ancak on gün filan kaldınız." 104: Onların söylemekte olduklarını biz daha iyi biliriz. Yolca en seçkinleri olan şöyle diyordu: "Eni sonu, bir gün kaldınız." 105: Sana dağlardan soruyorlar. De ki: "Rabbim onları un ufak edecektir." 106: "Yerlerini bomboş, dümdüz bırakacaktır." 107: "Yerlerinde bir eğrilik de bir yumruluk da görmeyeceksin." 108: O gün, eğip bükmesi olmayan davetçiye

uyarlar. Rahman'ın huzurunda sesler kısılır, artık bir hışıltıdan başka bir şey işitmezsiniz. 109: O gün şefaat yarar sağlamaz. Ancak Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimse müstesna... 110: Onların önden gönderdiklerini de arkada bıraktıklarını da bilir, ama onlar O'nu ilimle kuşatamazlar. 111: Bütün yüzler o Hayy ve Kayyûm önünde yere inmiştir. Zulüm taşıyan perişan olup gitmiştir. 112: Mümin olarak hayra ve barışa yönelik iyilikler yapan ise ne haksızlığa uğratılmaktan korkar ne de ezilip horlanmaktan. 113: Biz onu işte böyle, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onun içinde tehditleri türlü ifadelerle sıraladık ki sakınabilsinler, yahut da Kur'an onlara yeni bir hatırlatıcı/hatırlatma sunsun. 114: O Melik/o hak hükümdar olan Allah, yüceler yücesidir. Sana vahyi tamamlanmadan önce, Kur'an hakkında aceleci olma. Şöyle de:"Rabbim, ilmimi artır!" 115: Yemin olsun, biz daha önce Âdem'e ahit verdik de unuttu; biz onda bir kararlılık bulamadık. 116: Hani meleklere "Âdem'e secde edin" demiştik de İblis müstesna hepsi secde etmişti. İblis dayatmıştı. 117: Bunun üzerine biz şöyle demiştik: "Ey Âdem! Şu, senin de eşinin de düşmanıdır, dikkat et de sizi cennetten çıkarmasın; sonra bedbaht olursun." 118: "Senin burada ne acıkman söz konusudur ne de çıplak kalman." 119: "Ve sen burada ne susayacaksın ne de güneşten yanacaksın." 120: Derken, şeytan ona şöyle diyerek vesvese verdi: "Ey Âdem! Sana, sonsuzluk ağacıyla eskimez, çökmez mülk ve saltanatı göstereyim mi?" 121: Nihayet, ikisi de ondan yediler. Bunun üzerine, çirkin yerleri kendilerine açıldı; üzerlerine cennet yapraklarından örtmeye başladılar. Âdem, Rabbine isyan etmiş, azmış, ziyana uğramıştı. 122: Sonra, Rabbi onu arıtıp temizledi, onun tövbesini kabul edip kendisini iyiye ve doğruya kılavuzladı.
123: Allah dedi: "İkiniz birlikte inin oradan! Birbirinize düşmansınız. Benden size bir hidayet geldiğinde, benim o hidayetime uyan artık ne sapar ne de bedbaht olur." 124: Kim benim zikrimden/Kur'anımdan yüz çevirirse onun için zor, sıkıcı bir hayat şekli/dar bir geçim vardır; kıyamet günü de onu kör olarak haşrederiz. 125: O der ki: "Rabbim, beni neden kör haşrettin, ben gören biri idim?" 126: Allah buyurur: "Ayetlerimiz sana geldiğinde sen böyle unutmuştun; bugün de sen aynı şekilde unutuluyorsun." 127: İsraf eden/haddi aşan ve Rabbinin ayetlerine inanmayan kimseleri biz böyle cezalandırırız. Ve âhiretin azabı çok daha şiddetli, çok daha kalıcıdır. 128: Kendilerinden önceki nesillerden nicelerini helâk etmemiz onları yola getirmedi mi? Onların yurtlarında/barınaklarında dolaşıp duruyorlar. Akıl sahipleri için bunda elbette ibretler vardır! 129: Eğer Rabbin tarafından daha önce söylenmiş bir söz, belirlenmiş bir süre olmasaydı, bunlar için de helâk kaçınılmaz olurdu. 130: Artık, onların söylediklerine sabret; Güneş'in doğuşundan önce de batışından önce de Rabbini överek tespih et! Gecenin bazı saatleriyle gündüzün iki ucunda da tespih et ki, hoşnutluğa erebilesin. 131: Onlardan bazı çiftlere, kendilerini imtihan etmek için iğreti hayatın süsü olarak verdiğimiz nimetlere gözlerini dikme! Rabbinin rızkı hem daha hayırlı hem daha süreklidir. 132: Ailene namazı emret, kendin de ona sabırla devam et! Biz senden rızık istemiyoruz. Seni biz rızıklandırıyoruz. Sonuç takvanındır!
133: Dediler ki: "Rabbinden bize bir mucize getirseydi ya!" Peki, önceki sayfalardaki açık kanıt onlara gelmedi mi? 134: Eğer biz onları, ondan önce bir azapla helâk etseydik mutlaka şöyle diyeceklerdi: "Rabbimiz, ne olurdu bize bir resul gönderseydin de zelil ve rezil olmadan önce senin ayetlerine uysaydık!" 135: De ki: "Herkes bekleyip gözetlemede; hadi siz de bekleyip gözetleyin! Yakında bileceksiniz dosdoğru yolu izleyenler kimlermiş, hidayete eren kimmiş!"
46. VÂKIA SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: O beklenen müthiş olay olduğunda, 2: Yoktur onun oluşunu yalanlayacak. 3: Kimini alçaltır, kimini yükseltir. 4: Yerküre bir sarsılışla sarsıldığında, 5: Dağlar bir serpilişle serpildiğinde, 6: Hepsi un ufak olup dağılmıştır. 7:
Ve sizler, üç çift/sınıf oluvermişsinizdir. 8: İşte uğur ve mutluluk yâranı. Nedir uğur ve mutluluk yâranı? 9: İşte şomluk ve bunalım yâranı. Nedir şomluk ve bunalım yâranı?

10: Ve oluşta önde gidenler, yarışta önde gidenler... 11: İşte onlardır yaklaştırılanlar.
12: Nimetlerle dolu bahçelerdedirler. 13: Büyük kısmı öncekilerden, 14: Az bir kısmı da sonrakilerden. 15: Süslü, nakışlı tahtlar üzerinde, 16: Onlar üstünde karşılıklı yan gelip yaslanırlar. 17: Gencecik uşaklar dolanır çevrelerinde. Sürekli hizmete adanmışlardır.
18: Sürahiler, ibrikler ve öz kaynağından içkilerle doldurulmuş kadehler eşliğinde. 19: Ne başları döner ondan ne de akılları karışır.
20: Ve meyveler, gönüllerince seçtiklerinden. 21: Ve kuş eti iştahlarınca beğendiklerinden. 22: Ve genç kadınlar, iri ve siyah gözlü. 23: Titizlikle korunan inciler misali; 24: Yaptıklarına karşılık olarak. 25: Ne boş bir laf işitirler orada ne de günaha sokacak bir şey. 26: Sadece "selam, selam!" denir. 27: Uğur ve mutluluk yâranı. Nedir uğur ve mutluluk yâranı? 28: Dikensiz kirazlar, 29: Meyve dizili muz ağaçları, 30: Uzayan gölgeler, 31: Akıp dökülen sular, 32:
Birçok meyveler arasındadırlar. 33: Ne tükenir ne yasaklanır. 34: Yükseğe yerleştirilmiş döşekler içinde. 35: Biz kadınları da güzel bir biçimde yeniden yaratmış, 36: Hepsini bakireler yapmışızdır, 37: Yaşıt cilveli dilberler halinde, 38: Uğur ve mutluluk yâranı için. 39: Bir bölümü öncekilerden. 40: Bir bölümü de sonrakilerden. 41: Ve şomluk ve uğursuzluk yâranı. Nedir şomluk ve uğursuzluk yâranı? 42: İliklere işleyen bir ateş ve kaynar su içinde, 43: Simsiyah bir gölge altındadırlar. 44: Ne serindir ne de cömert.
45: Çünkü şomluk yâranı, bundan önce servet ve refahla şımaranlardı. 46: O büyük günah üzerinde ısrar edip dururlardı. 47: Ve şöyle derlerdi: "Ölünce mi, toprak ve kemik haline gelince mi, sahi o zaman mı yeniden diriltileceğiz?" 48: "Önceki atalarımız da mı?" 49: De ki: "Öncekiler de sonrakiler de." 50: Bilinen bir günün buluşma vakti/buluşma yerinde mutlaka biraraya getirileceklerdir. 51: Ve siz de ey sapık yalanlayıcılar! 52: Zakkumdan bir ağaçtan mutlaka yiyeceksiniz/yiyecekler. 53: Karınları dolduracaklar ondan, 54: Üzerine içecekler kaynar sudan, 55: Susuzluktan çıkmış develerin içişi gibi içecekler. 56: Din gününde ağırlanışları böyledir.
57: Sizi biz yarattık, biz! Tasdik etseydiniz olmaz mıydı? 58: Akıttığınız meniyi gördünüz mü? 59: Siz mi yaratıyorsunuz onu, yoksa yaratıcılar bizler miyiz? 60: Ölümü aranızda biz takdir ettik. Biz önüne geçilecekler değiliz. 61: Yerinize diğer benzerlerinizi getireceğiz ve sizi bilemeyeceğiniz bir şekilde yeniden oluşturacağız. 62: Yemin olsun, ilk yaratışı/yaratılışı bildiniz. Peki düşünüp ibret alsanız olmaz mı? 63: Ekmekte olduğunuzu gördünüz mü? 64: Siz mi bitiriyorsunuz onu, yoksa bitirenler bizler miyiz? 65: Dileseydik, onu kuru bir çöp haline getirirdik de başlardınız şu şekilde gevelemeye: 66: "Vallahi, kayba uğrayıp borçlandık." 67: "Doğrusu mahrum bırakıldık biz." 68: Şu içmekte olduğunuz suya baktınız mı? 69:
Buluttan onu siz mi indirdiniz, yoksa indirenler bizler miyiz? 70: Dileseydik, onu tuzlu yapıverirdik. Peki şükretmeniz gerekmez mi? 71: Çakıp çakıp çıkardığınız o ateşi gördünüz mü? 72: Onun ağacını siz mi yarattınız yoksa yaratıp oluşturan bizler miyiz? 73: Biz onu hem bir ibret hem de çöl yolcularına bir nimet kıldık. 74: O halde o yüce Rabbinin adını tespih et! 75: İş onların sandığı gibi değil! Yıldızların doğup batma, kayıp düşme noktalarına yemin ediyorum. 76: Ve eğer bilirseniz, gerçekten büyük bir yemindir bu. 77: O, kesinlikle şerefli bir Kur'an'dır. 78: Titizlikle saklanan bir Kitap'tadır. 79: Ona, arındırılmışlardan başkası dokunmaz. 80: Âlemlerin Rabbi'nden indirilmiştir. 81: Şimdi siz, bu sözü mü kirletip küçümseyeceksiniz/bu sözle mi alttan alıp gevşek
davranacaksınız/bu sözle mi yağcılık edeceksiniz? 82: Rızkınızı, yalanlamanızdan ibaret mi kılıyorsunuz? 83: Ya o canın boğaza gelip dayandığı zaman! 84: İşte o zaman siz bakakalırsınız! 85: Biz ona sizden daha yakınız, ama siz görmezsiniz. 86: Madem ceza görmeyecek kişilersiniz, 87: Eğer doğru sözlülerseniz, onu geri çevirsenize. 88: Eğer o, yaklaştırılanlardan ise; 89: Rahatlık, güzel rızık ve nimetlerle dolu cennet var ona. 90: Eğer kutlu, uğurlu kişilerdense, 91: "Selam sana kutlu ve uğurlu kişilerden!" denir ona.
92: Eğer yalanlayan sapıklardansa; 93: Kaynar sudan bir ziyafet,

94: Ve cehenneme salıverilme var ona. 95: İşte budur, o tartışmasız, o kesin gerçek!
96: Artık, o yüce Rabbinin adını tespih et!
47. ŞUARA SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Tâ, Sîn, Mîm. 2: İşte sana gerçeği apaçık gösteren Kitap'ın ayetleri... 3: Onlar iman etmiyorlar diye kendini üzüntüden tüketir gibisin. 4: Eğer istersek gökten üzerlerine bir mucize indiririz de boyunları onun önünde perişanlıkla eğilip kalır. 5: O Rahman'dan kendilerine söze bürünmüş yeni bir hatırlatma gelmeye dursun, ondan mutlaka yüz çevirirler. 6: Yemin olsun, yalanladılar ama yakında gelecektir onlara alaya alıp durdukları şeyin haberleri. 7: Bakmadılar mı yere, neler fışkırtmışız onda cömert ve bereketli her çiftten.
8: Bunda elbette bir mucize var, fakat onların çoğu mümin değiller. 9: Ve hiç kuşku yok, senin Rabbin gerçekten mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir. 10: Rabbinin Mûsa'ya, "Zulüm sergileyenler topluluğuna git" diye seslenişini hatırla. 11: "Firavun'un toplumuna git. Hâlâ korkup korunmayacaklar mı?" 12: Demişti ki Mûsa: "Rabbim, doğrusu ben, beni yalanlamalarından korkuyorum." 13: "Göğsüm daralıyor, dilim açılmıyor. Görev emrini Hârun'a gönder." 14: "Hem, benim üzerimde onlar aleyhine işlenmiş bir suç var; bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum." 15: "Hayır, olmaz!" dediler. "Ayetlerimizi götürün. Biz sizinleyiz, herşeyi dinlemekteyiz." 16: "Hemen Firavun'a gidin, şöyle deyin: -Âlemlerin Rabbi'nin resulleriyiz biz." 17: "İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder." 18: Firavun dedi: "Biz seni aramızda, bir çocuk olarak koruyup beslemedik mi? Ömrünün nice yıllarını aramızda geçirdin." 19: "Ve sonunda o yaptığını da yaptın. Nankörlerden birisin sen."
20: Mûsa dedi: "Onu yaptığım zaman şaşkınlardandım." 21: "Sizden korkunca aranızdan kaçtım. Daha sonra Rabbim bana hükmetme gücü bağışladı ve beni peygamberlerden biri yaptı." 22: "O başıma kaktığın nimet, İsrailoğullarını köle yapmana karşılıktı." 23: Firavun dedi: "Peki, âlemlerin Rabbi kim?" 24: Dedi: "Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbi. Eğer iyice anlayıp inanıyorsanız." 25: Firavun, çevresindekilere dedi: "Duyuyor musunuz?" 26: Mûsa dedi: "O hem sizin Rabbinizdir hem de önceki atalarınızın Rabbidir." 27: Firavun dedi: "Şu size gönderilmiş bulunan resulünüz gerçekten tam bir deli." 28: Mûsa dedi: "Eğer aklınızı işletirseniz O, doğunun, batının ve bunlar arasındakilerin de Rabbidir." 29: Dedi: "Benden başka ilah edinirsen, yemin olsun seni zındanlıklar arasına atarım." 30: Mûsa dedi: "Ya sana gerçeği gösteren birşey getirmişsem!" 31: Dedi: "Hadi getir onu ortaya, eğer doğru sözlülerden isen!"
32: O da asasını attı. Bir de ne görsünler, asa korkunç bir ejderha oluvermiş. 33: Elini çıkardı, o da anında seyredenler önünde bembeyaz kesildi. 34: Firavun, çevresindeki kodamanlar konseyine şöyle dedi: "Bu adam gerçekten bilgin bir büyücü; 35: Büyüsüyle sizi toprağınızdan çıkarmak istiyor. Ne diyorsunuz?" 36: Dediler: "Onu kardeşiyle birlikte alıkoy ve kentlere toplayıcılar gönder, 37: Ki, tüm bilgili büyücüleri huzuruna getirsinler." 38: Nihayet büyücüler belirlenen bir günün, belirlenen bir vaktinde bir araya getirildi. 39: Halka da: "Siz de toplanır mısınız?" denildi. 40: "Sanıyoruz ki, büyücülere uyacağız, eğer galip gelirlerse." 41: Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a dediler ki: "Eğer biz galip gelirsek bize gerçekten ödül var, değil mi?" 42: "Evet, dedi, siz o zaman benim yakınlarımdan olacaksınız." 43: Mûsa onlara dedi ki: "Atacağınız şeyi atın!"
44: Bunun üzerine onlar, iplerini ve değneklerini ortaya attılar ve dediler: "Firavun'un onur ve yüceliği aşkına biz, evet biz galip geleceğiz." 45: Mûsa da asasını attı. Bir de ne görsünler, o onların hüner olarak ortaya getirdikleri şeyleri yalayıp yutuyor. 46: Bunun üzerine büyücüler, secdelere kapandılar. 47: Dediler: "İnandık âlemlerin Rabbi'ne." 48: "Mûsa'nın ve Hârun'un Rabbine." 49: Firavun haykırdı: "Ben size izin vermeden ona inandınız ha! Anlaşıldı, o sizin hepinize sihirbazlığı öğreten büyüğünüz. Yakında bileceksiniz. Yemin olsun, ellerinizi, ayaklarınızı çaprazlamasına keseceğim ve yemin

olsun sizi toptan asacağım." 50: Dediler: "Zararı yok, biz nasıl olsa Rabbimize döneceğiz, 51: Ümidimiz odur ku, Rabbimiz hatalarımızı bağışlar çünkü biz ilk inananlar olduk." 52: Mûsa'ya şunu vahyettik: Kularımı geceleyin yola çıkar. Mutlaka peşinize takılacaklar. 53: Bunun üzerine Firavun, kentlere toplayıcılar gönderdi: 54: "Kuşkusuz bunlar, küçücük bir topluluktur." 55: "Fakat bize gerçekten öfke püskürüyolar."
56: "Biz ise dikkatli davranan koca bir kitleyiz." 57: Bunun üzerine biz onları bahçelerinden, pınarlarından çıkardık. 58: Hazinelerinden, mutlu kutlu yerlerinden ettik. 59: Böylece oralara İsrailoğullarını vâris kıldık. 60: Firavun ve adamları, gün doğarken onları izlemeye başladılar. 61: İki topluluk birbirini görecek hale gelince, Mûsa'nın adamları seslendi: "İşte şimdi yakalandık!" 62: Mûsa dedi: "Hayır, asla! Rabbim benimledir, bana kılavuzluk edecektir." 63: Bunun üzerine Mûsa'ya, "Asanla denize vur!" diye vahyettik. Deniz hemen yarıldı, her dalga kümesi kocaman bir dağ gibi oldu. 64: Ötekileri de oraya yaklaştırdık. 65: Mûsa'yı ve beraberindekileri toptan kurtardık. 66: Sonra ötekileri boğduk. 67: Bunda elbette bir ibret vardır ama onların çoğu inanmış kimseler değildi.
68: Ve şüphesiz, senin Rabbindir O mutlak Azîz, mutlak Rahîm. 69: İbrahim'in haberini de oku onlara. 70: Hani babasına ve toplumuna şöyle demişti: "Siz neye ibadet ediyorsunuz?" 71: Dediler: "Birtakım putlara tapıyoruz. Onların önünde toplanıp tapınmaya devam edeceğiz." 72: Dedi: "Yalvarıp yakardığınızda sizi duyuyorlar mı?" 73: "Size yarar sağlıyor yahut zarar veriyorlar mı?" 74: Dediler: "Hayır! Ancak atalarımızı böyle yapar halde bulduk." 75: Dedi: "Gördünüz mü neye ibadet ediyormuşsunuz!" 76: "Siz ve o eski atalarınız!" 77: "Şüphesiz onlar benim düşmanım. Ama âlemlerin Rabbi dostum." 78: "O yarattı beni, O yol gösteriyor bana." 79: "O'dur beni doyuran, suvaran."
80: "Hastalandığımda O'dur bana şifa ulaştıran." 81: "Beni öldürecek, sonra diriltecek O'dur." 82: "Din gününde hatalarımı affetmesini umup durduğum da O'dur." 83: "Rabbim, bana hükmetme gücü/hikmet bağışla, beni hak ve barış seven iyiler arasına kat!" 84: "Sonradan gelecekler arasında benimle ilgili doğru/isabetli bir dil oluştur." 85: "Beni, nimetlerle dolu cennetin mirasçılarından kıl." 86: "Babamı da affet. Çünkü o, sapmışlardandır." 87: "Herkesin diriltileceği gün beni utandırma." 88: "Bir gündür ki o, ne mal fayda verir ne oğullar." 89: "Yalnız temiz bir kalple Allah'a varan kurtulur." 90: Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır. 91: Cehennem de şımarıp azanların karşısına getirilir. 92: Denir ki onlara: "O ibadet ettikleriniz nerede?"
93: "Allah'ın dışındakiler, size yardım ediyorlar mı? Peki, kendilerine yardımları dokunuyor mu?" 94: Ardından onlar ve öteki azgınlar cehennemin içine tıkılmıştır. 95: İblis orduları toplu haldedir. 96: Onun içinde birbiriyle çekişirlerken şöyle derler: 97: "Vallahi, biz açık bir sapıklığın ta içindeymişiz." 98: "Çünkü sizi âlemlerin Rabbi'yle aynı düzeyde tutuyorduk." 99: "Bizi saptıran, o suçlulardan başkası değildi." 100: "Artık ne şefaatçilerimiz var, 101: Ne sıcak, samimi bir dostumuz." 102: "Keşke bir dönüşünüz daha olsaydı da müminlerden olabilseydik." 103: Kuşkusuz, bütün bunlarda mutlaka bir ibret vardır. Ama onların çoğu müminler değil. 104: Ve kuşkusuz senin Rabbindir o mutlak Azîz, mutlak Rahîm.
105: Nûh kavmi de hak elçileri yalanladı. 106: Kardeşleri Nûh onlara şöyle demişti: "Siz hiç sakınmıyor musunuz?" 107: "Ben sizin için gelmiş, güvenilir bir resulüm." 108: "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin." 109: "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm sadece âlemlerin Rabbi'ndendir. 110: "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin." 111: Dediler: "Biz sana inanır mıyız? Seni, o bayağı zavallılar izliyor." 112: Nûh dedi: "Onların yaptıklarına ilişkin bir ilmim yok." 113: "Onların hesabı Rabbimden başkasına ait değildir. Bir düşünebilseniz!" 114: "Ben iman etmiş insanları kovamam." 115: "Ben sadece açık bir biçimde uyarmaktayım." 116: Dediler: "Ey Nûh! Eğer bu işe son vermezsen, vallahi taşlananlardan olacaksın." 117: Nûh şöyle yakardı: "Rabbim, toplumum beni yalanladı."

118: "Artık benimle onlar arasını iyice aç; beni ve beraberimdeki müminleri kurtar."
119: Bunun üzerine biz, onu da beraberindekileri de o yüklü gemide kurtardık. 120: Sonra dışta kalanları boğduk. 121: Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu müminler değildi 122: Kuşkusuz, senin Rabbindir o mutlak Azîz, mutlak Rahîm. 123: Âd da peygamberleri yalanladı. 124: Kardeşleri Hûd onlara: "Siz hiç sakınmıyor musunuz?" demişti. 125: "Ben sizin için, güvenilir bir resulüm." 126: "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin." 127: "Ben sizden bu iş için bir ücret istemiyorum. Benim ödülüm âlemlerin Rabbi'ndendir." 128: "Her yüksek tepeye/yola şaşılacak bir bina kurarak/bir işaret dikerek mi eğleniyorsunuz!" 129: "Sanayi üreten yerler edinerek sonsuzlaşmak ümidine mi düşüyorsunuz?"
130: "Yakaladığınız vakit zorbaca yakalıyorsunuz?" 131: "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin." 132: "O bildiğiniz nimetleri önünüze yayandan korkun." 133: "Size bir yığın nimet lütfetti: Davarlar, oğullar, 134: Bahçeler, pınarlar." 135: "Büyük bir günün azabı üstünüzedir diye korkuyorum." 136: Dediler: "Sen ha öğüt vermişsin ha öğüt verenlerden olmamışsın. Bizim için fark etmez." 137: "Bu, öncekilerin uydurmalarından başka şey değil." 138: "Biz azaba uğratılacak değiliz." 139: Onu bu şekilde yalanladılar, biz de onları helâk ettik. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu müminlerden değildi. 140: Kuşkusuz, senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir. 141: Semûd da peygamlerleri yalanladı. 142:
Kardeşleri Sâlih onlara demişti ki: "Siz hiç sakınmıyor musunuz?" 143: "Ben sizin için emin bir resulüm." 144: "Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin." 145: "Ben bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız âlemlerin Rabbi'ndendir." 146: "Siz burada güven içinde bırakılacak mısınız?" 147: "Bahçelerde, pınarlarda." 148: "Ekinler, salkımları sarkmış hurmalıklar içinde." 149: "Keyif içinde, dağlardan evler yontuyorsunuz." 150: "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin." 151: "Savurganlık edenlerin/haddi aşanların buyruğuna uymayın." 152: "Onlar yeryüzünde bozgun çıkarırlar, barış için çalışmazlar." 153: Dediler: "Sen, adamakıllı büyülenmişsin." 154: "Sen de bizim gibi bir insansın. Eğer doğru sözlülerden isen, hadi bir mucize getir."
155: Dedi: "Şu bir dişi devedir. Onun su içme hakkı var. Belli bir günde su içme hakkı da sizin." 156: "Ona kötülükle ilişmeyin. Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar."
157: Onu yere yatırıp kestiler. Sonra da pişman oldular. 158: Sonunda azap onları yakaladı. Bunda elbette bir ibret var. Ama onların çoğu inanan kişiler değildi. 159: Ve senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir. 160: Lût kavmi de hak elçilerini yalanladı.
161: Kardeşleri Lût onlara şöyle demişti: "Hâlâ sakınmıyor musunuz?" 162: "Ben size gelen emin bir elçiyim." 163: "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin." 164: "Ben bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim yalnız âlemlerin Rabbi'ndendir."
165: "Âlemlerin içinden erkeklere gidiyor da, 166: Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerinizi bırakıyor musunuz? Doğrusu siz haddi aşmış bir kavimsiniz."
167: Dediler: "Eğer bu tavrını sona erdirmezsen, ey Lût, yemin olsun bu topraktan sürülenlerden olacaksın." 168: Lût dedi: "Ben sizin şu yaptığınıza öfkelenenlerdenim."
169: "Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından koru." 170: Bunun üzerine biz onu ve ailesini toplu halde kurtardık. 171: Ancak geridekiler arasında bir kocakarı kaldı.
172: Sonra ötekileri mahvedip batırdık. 173: Üzerlerine bir de yağmur yağdırdık. Ne de kötüymüş uyarılanların yağmuru! 174: Elbette bunda bir ayet var ama onların çoğu müminler değildi. 175: Ve senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm... 176: Eyke halkı da elçileri yalanladı. 177: Şuayb onlara demişti ki: "Hâlâ sakınmıyor musunuz?" 178: "Kuşkusuz, ben sizin için güvenilir bir resulüm."
179: "Artık Allah'tan sakının da bana itaat edin." 180: "Ben bu iş için sizden herhangi bir ödül de istemiyorum; benim ödülüm âlemlerin Rabbi'nden başkasında değil." 181: "Ölçüyü tam yapın; şunun bunun hakkını çarpanlardan olmayın" 182: "Doğru düzgün terazi ile tartın." 183: "Halkın eşyasını, değerlerini düşürerek almayın. Yeryüzünde, bozguncular olarak fesat çıkarmayın!" 184: "Sizi ve önceki nesilleri yaratandan

sakının!" 185: Dediler: "Sen fena halde büyülenmişsin." 186: "Sen bizim gibi bir insandan başka şey değilsin. Biz senin yalancılardan olduğunu düşünüyoruz." 187: "Eğer doğru sözlülerdensen, hadi üzerimize gökten parçalar düşür!" 188: Şuayb dedi: "Yapmakta olduğunuzu Rabbim daha iyi bilir." 189: Onu yalanladılar; bunun üzerine o gölgelik gününün azabı onları yakalayıverdi. O, gerçekten büyük bir günün azabıydı. 190: Bunda elbette bir ibret var ama onların çoğu inanan kişiler değildi.
191: Ve senin Rabbin mutlak Azîz, mutlak Rahîm'dir. 192: Kesin olan şu ki, o âlemlerin Rabbi'nden indirilmiştir. 193: O güvenilir Rûh indirdi onu, 194: Senin kalbine ki, uyarıcılardan olasın. 195: Açık seçik Arapça bir dille indirdi. 196: O, elbette ki öncekilerin kitaplarında da var. 197: Beni İsrail bilginlerinin de onu bilmesi bunlar için bir belirti/kanıt değil mi? 198: Biz onu Arapça konuşmayanlardan birine indirseydik de, 199: O onu onlara okusaydı, yine de ona inanmayacaklardı. 200: Biz onu suçluların kalplerine işte böyle yolladık. 201: Acıklı azabı görünceye değin ona inanmazlar. 202: O azap onlara ansızın gelecek, farkında bile olmayacaklar.
203: O zaman şöyle derler: "Acaba bize süre verilir mi?" 204: Bizim azabımızı acele mi istiyorlar? 205: Görmedin mi ki, biz onları yıllarca nimetlendirsek de, 206: Sonra, tehdit edildikleri şey kendilerine ulaşsa, 207: O yararlandıkları nimetler onların hiçbir işine yaramaz. 208: Biz, uyarıcıları olmayan hiçbir kenti/uygarlığı helâk etmemişizdir. 209: Uyarı/hatırlatma olacak! Biz zalimler değiliz. 210: Onu şeytanlar indirmedi. 211: Onlara yaraşmaz, zaten güçleri de yetmez. 212: Çünkü onlar, dinleyişten azledilmişlerdir. 213: O halde, Allah'ın yanında bir başka ilaha daha yalvarma/davet etme. Yoksa azaba uğratılanlardan olursun. 214: En yakın akraba ve hısımlarını uyar. 215: Müminlerin sana uyanlarına kanadını indir. 216: Eğer sana isyan ederlerse şöyle de: "Ben, sizin yapmakta olduklarınızdan uzağım." 217: O Azîz, o Rahîm olana güvenip dayan. 218: O ki görüyor seni kıyam ettiğin zaman. 219: Görüyor nasıldır secde edenler içinde dolaşman. 220: Kuşkusuz, O'dur iyice bilen, iyice duyan. 221: Haber vereyim mi size şeytanların kime iner olduğundan? 222: Her bir dönek/iftiracı günahkâr üzerine iner onlar. 223: Kulak kabartırlar ama çoğu yalancılardır onların. 224: Şairlere gelince, onlara da çapkınlar, sapkınlar uyar. 225: Görmez misin onları ki, her vadide şaşkın, tutkun dolaşırlar. 226: Ve onlar, yapmayacakları şeyleri söyleyip dururlar. 227: İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar, Allah'ı çok ananlar ve zulme uğratıldıktan sonra başarıya ulaşanlar böyle değillerdir. Zulmedenler, hangi devrime uğrayıp başaşağı
döneceklerini yakında bilecekler.
48. NEML SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Tâ, Sîn. İşte bunlar Kur'an'ın ve açık seçik beyanda bulunan Kitap'ın ayetleridir. 2: Müminlere bir kılavuz ve muştudur o. 3: O müminler ki, namazı kılar, zekâtı verirler. Ve âhirete tam bir biçimde inananlar da onlardır. 4: Şu bir gerçek ki, âhirete inanmayanların amellerini biz, kendileri için süsleyip püsledik. Bu yüzden onlar kalpleri körelmiş olarak şaşkınlık içinde bocalar dururlar. 5: İşte bunlardır kendilerine azabın korkuncu öngörülen. Âhirette hüsrana uğrayacaklar da onlardır. 6: Emin ol ki, sen bu Kur'an'a Hakîm ve Alîm bir kudret tarafından muhatap kılınıyorsun. 7: Hatırla o zamanı; Mûsa, ailesine şöyle demişti: "Ben bir ateş fark ettim. Ondan size bir haber getireceğim, yahut parlak bir kor getireceğim ki ateş yakıp ısınabilesiniz." 8: Mûsa ateşe vardığında şöyle çağrıldı. "Ateşteki kimse de ateşin çevresindekiler de kutsal ve bereketli kılınmıştır. Ve âlemlerin Rabbi olan Allah, bütün eksiklik ve iğretiliklerden arınmıştır." 9: "Ey Mûsa! Kuşkun olmasın ki ben, Allah'ım; Azîz olan, Hakîm olanım..." 10: "Asanı bırak!" Bunun üzerine Mûsa, asayı çevik bir yılan gibi titreyip kıvrılır görünce gerisin geri kaçtı ve arkasına bakmadı. "Korkma ey Mûsa, benim. Benim huzurumda, elçi olarak gönderilenler korkmaz." 11: "Zulme bulaşan müstesna. O da bunu kötülüğün arkasından güzelliğe çevirirse hiç kuşkusuz ben Gafûr'um, Rahîm'im." 12: "Elini koynuna sok; Firavun ve toplumuna yönelik dokuz mucizeden biri olarak pürüzsüz

ve lekesiz, bembeyaz bir biçimde çıkacaktır. O Firavun ve yandaşları sapmış bir topluluk haline geldiler." 13: İşte bu şekilde ayetlerimiz göz ve gönül açar bir biçimde onlara geldiğinde şunu deyiverdiler: "Açık bir büyüdür bu..." 14: Zulüm ve böbürlenmeyle, ona karşı çıktılar. Oysaki öz benlikleri, onun gerçekliğine kanaat getirmişti. Bak da gör, nasıl olmuştur o bozguncuların sonu! 15: Yemin olsun, biz, Davûd'a da Süleyman'a da bir ilim verdik. Onlar şöyle dediler: "Bizi, mümin kullarının bir çoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun." 16: Süleyman, Davûd'a mirasçı oldu ve şöyle dedi: "Ey insanlar, bize kuşların dili öğretildi ve bize herşeyden biraz verildi. Kuşkusuz bu, apaçık lütfun ta kendisidir." 17: Cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları, Süleyman'ın huzurunda bir araya getirildi. Onlar, düzenli bir biçimde sevk ediliyorlardı. 18: Karınca vadisine geldiklerinde bir karınca şöyle seslendi: "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin ki, Süeyman ve orduları farkında olmayarak sizi ezmesinler." 19: Bunun üzerine Süleyman, karıncanın sözüne güldü ve dedi: "Rabbim, bana ve ebeveynime
lütfettiğin nimetine şükretmeme, hoşnut olacağın hayırlı ve barışçıl bir iş yapmama imkân ver. Ve rahmetinle beni iyilik ve barışı seven kullarının arasına sok." 20: Kuşları teftiş etti de dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum, yoksa kayıplara mı karıştı?" 21: "Ona acımasızca azap edeceğim, belki de onu boğazlayacağım; yahut da bana mutlaka açık bir kanıt getirecek." 22: Az sonra Hüdhüd gelip şöyle dedi: "Senin fark edemeyeceğin bir şeyi fark ettim ve sana Sabâ'dan parlak bir haber getirdim." 23: "Sabâlılara hükmeden bir kadın buldum. Kendisine herşeyden bir pay verilmiş, kocaman bir tahtı var." 24: "Onu ve toplumunu, Allah'ı bırakıp güneş'e secde eder buldum. Şeytan onlara, yapıp ettiklerini süslü gösterip onları yoldan saptırmış. Artık doğruyu bulamazlar." 25: "Göklerde ve yerdeki sırrı açığa çıkaran, onların gizlediklerini de açıkladıklarını da bilen Allah'a secde etmemek gayretindeler." 26: "O Allah ki, tanrı yok kendinden başka, o büyük arşın rabbidir O." 27: Süleyman dedi: "Doğru mu söyledin yoksa yalancılardan mısın, göreceğiz!" 28: "Şu yazımı götürüp onlara at. Sonra onlardan uzaklaş da bak bakalım, nasıl davranacaklar." 29: Melike dedi ki: "Ey ileri gelenler, bana önemli bir mektup bırakıldı." 30:
"Süleyman'dan bir mektup. Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla başlıyor." 31: "Söylediği şu: Bana büyüklük taslamaya kalkmayın. Teslim olarak huzuruma gelin." 32: Melike dedi: "Ey danışmanlarım, bu meselem konusunda bana fikir verin. Siz onaylamadıkça, hiçbir işe kesin karar vermem." 33: Dediler ki: "Biz çok güçlüyüz, çok yaman savaşırız. Buyruk senin. Ne karar vereceğini sen bilirsin." 34: Melike dedi: "Şu bir gerçek ki krallar bir kente/bir memlekete girdiler mi, orada bozgun çıkarırlar; oranın onurlu insanlarını zelil, sefil ederler. İşte böyle yaparlar." 35: "Şimdi ben onlara bir hediye göndereceğim ve bakacağım elçiler neyle geri dönecekler." 36: Elçi, Süleyman'a geldiğinde, o dedi ki: "Siz bana bir mal ile mi destek veriyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha kıymetlidir. Sizin hediyenizle, benden çok siz ferahlarsınız." 37: "Seni gönderenlere dön. Vallahi, karşı koyamayacakları ordularla üstlerine gelirim ve onları oradan, başları eğik, aşağılanmış bir halde sürer çıkarırım." 38: Süleyman kurmaylarına dedi ki: "Onlar teslim olup huzuruma gelmeden önce, o kadının tahtını hanginiz bana getirebilir?" 39: Cinlerden bir ifrit şöyle dedi: "Sen daha makamından kalkmadan, onu sana getirebilirim. Ben bunu yapacak güçteyim ve gerçekten güvenilir biriyim." 40: Kendinde Kitap'tan bir ilim olan kişi de şöyle dedi: "Ben onu sana, gözünü açıp yumuncaya kadar getiririm." Derken Süleyman, tahtı, yanında kurulmuş görünce şöyle konuştu:
"Rabbimin lütfundandır bu. Şükür mü edeceğim, nankörlük mü diye beni denemek istiyor. Esasında, şükreden, kendisi lehine şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse bilsin ki, Rabbim Ganî'dir, cömerttir." 41: Emir verdi: "Onun tahtını başkalaştırın, bakalım tanıyacak mı, tanıyamayanların arasına mı girecek?" 42: Melike gelince şöyle denildi: "Senin tahtın da böyle mi?" Dedi: "Bu sanki o. Zaten daha önce bize bilgi

verilmişti ve biz müslüman olmuştuk." 43: Daha önce Allah dışında ibadet ettikleri, onu engellemişti. Çünkü o, küfre sapmış bir topluluktandı. 44: Ona denildi: "Köşke gir!" Melike onu görünce su sandı ve baldırlarını açtı. Süleyman dedi ki: "O, cilalı sırçadan yapılmış bir parlak avlu/zemindir." Melike dedi: "Rabbim, doğrusu ben öz benliğime zulmetmişim. Artık Süleyman'la birlikte, âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oluyorum." 45: Yemin olsun, Semûd'a da kardeşleri Sâlih'i, şunu tebliğ etmek üzere gönderdik: "Allah'a kulluk/ibadet edin." Bir de ne görelim, onlar birbiriyle boğuşan iki fırka oluvermişler. 46: Sâlih dedi: "Ey toplumum! İyilikten önce kötülüğü istemede aceleniz niye? Merhamet görebilmeniz için Allah'tan af dileseniz olmaz mı?" 47: Dediler: "Sen ve beraberindekiler yüzünden başımıza uğursuzluk geldi/sen ve beraberindekileri uğursuzluk belirtisi sayıyoruz." Dedi: "Uğursuzluk kuşunuz Allah katındadır. Daha doğrusu siz, imtihana çekilen bir topluluksunuz. 48: O kentte, hep bozgun çıkarıp barışa hiç yanaşmayan dokuz çete vardı. 49: Allah adına yeminleşerek şöyle dediler: "Ona ve ailesine bir gece baskını yapalım, sonra da velisine şöyle diyelim: Biz onların ailesinin öldürülüşüne tanık olmadık. Vallahi, doğru
söyleyenleriz." 50: Onlar bir tuzak kurdular, biz de bir tuzak kurduk, ama şuursuzluk eden onlardı. 51: Bir baksana nasıl oldu tuzaklarının sonu! İşte, onları da topluluklarını da hep birlikte yere geçirdik. 52: İşte sana onların, işledikleri zulümler yüzünden çöküp ıpıssız kalmış evleri. Hiç kuşkusuz bunda, ilmi kullanan bir topluluk için kesin bir ibret vardır. 53: Biz inananları, korunup sakınanları kurtardık. 54: Lût'u da resul olarak gönderdik. Toplumuna şöyle dedi: "Gözünüz göre göre şu iğrençliği yapıyorsunuz ha!" 55: "Siz, şehvetinizi tatmin için kadınları bırakıp da erkeklere mi gidiyorsunuz? Doğrusu siz cehalete saplanmış bir topluluksunuz." 56: Toplumunun cevabı sadece şunu söylemek oldu: "Çıkarın şu Lût ailesini kentinizden; bunlar temizlik tutkunu olmuş kişilerdir." 57: Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Karısı hariç. Onu, arkada kalanlardan biri olarak takdir etmiştik. 58: Üzerlerine bir de yağmur yağdırdık. Uyarılmış olanlar üzerine inen yağmur da ne kötüdür! 59: De ki: "Hamd Allah'a, selam O'nun seçip yücelttiği kularına! Allah mı hayırlı, yoksa onların ortak tuttukları mı?" 60: Yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size bir su indiren mi hayırlı? Biz o suyla sizin için gözler gönüller açan bahçeler bitirdik. Sizin, onların bir tek ağacını bitirmeniz mümkün değildi. Allah'ın yanında bir ilah mı var? Hayır! Ama onlar döneklik eden bir topluluktur. 61: Yoksa yeri bir karargâh yapıp şurasına burasına nehirler serpiştiren, üzerine dayanaklı dağlar konduran ve iki deniz arasına bir engel yerleştiren mi hayırlı? İlah mı var Allah'ın yanında!? Hayır! Ama onların çokları ilimden nasipsizliği sürdürüyorlar. 62: Yoksa zorda kalan yalvardığında, onun imdadına yetişip sıkıntı ve kaderi kaldıran, sizi yeryüzünün hükmedenleri kılan mı hayırlı? Allah'ın yanında bir ilah daha var mı? Ne kadar da az ibret alıyorsunuz! 63: Yoksa size karanın ve denizin karanlıkları içinde yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgârları müjdeci gönderen mi hayırlı? Allah'ın beraberinde bir ilah daha mı var? Allah, onların ortak tuttuklarından uzaktır, arınmıştır. 64: Yoksa yaratmaya başlayıp sonra tekrar tekrar yaratan ve sizi gözeten ve yerden rızıklandıran mı hayırlı? Allah'ın yanında bir ilah mı var? De ki: "Getirin susturucu kanıtınızı, eğer doğru sözlüler iseniz." 65: De ki: "Göklerde ve yerde, Allah'tan başka hiç kimse gaybı bilmez. Ne zaman dirileceklerini de bilmezler." 66: Hayır, onların bilgileri âhiret konusunda yetersiz kalmıştı. Daha doğrusu onlar ondan kuşku duymaktadırlar. Hayır, hayır! Onlar, onu göremeyecek kadar kördürler. 67: İnkârcılar dediler ki: "Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra, gerçekten biz bundan sonra ortaya mı çıkarılacağız?" 68: "Yemin olsun, bununla şimdi biz, önceden de atalarımız tehdit edildi. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değil."
69: De ki: "Yeryüzünde dolaşın da bir bakın nice olmuştur günahkârların sonu!" 70: Onlar yüzünden tasalanma. Kurmakta oldukları tuzaklardan ötürü de sıkıntıya düşme. 71: "Eğer doğru sözlülerseniz, bu vaat ne zaman?" derler. 72: De ki: "Acele isteyip durduğunuzun bir kısmı belki de arkanıza takılmıştır." 73: Senin Rabbin, insanlara karşı

gerçekten lütufkârdır; fakat çokları şükretmezler. 74: Ve senin Rabbin, onların göğüslerinin sakladığını da açığa vurduğunu da çok iyi bilir. 75: Yerde ve gökte hiçbir gayb yoktur ki, açıklayıcı bir Kitap'ta olmasın. 76: Hiç kuşkunuz olmasın ki bu Kur'an, İsrailoğullarına, ihtilafa düştükleri şeylerin birçoğunu anlatıyor. 77: Ve elbette o, inananlara bir kılavuz ve rahmettir. 78: Rabbin, o İsrailoğulları arasında hükmünü verip gereğini yapacaktır. Azîz'dir, Alîm'dir O. 79: Allah'a dayanıp güven, çünkü sen apaçık gerçeğin üzerindesin. 80: Sen, ölülere işittiremezsin. Eğer dönüp giderlerse, sağırlara da çağrıyı duyuramazsın. 81:
Ve sen, düştükleri sapıklıktan körleri de çıkaramazsın. Teslim olmuş kişiler halinde ayetlerimize inananlardan başkasına sesini duyuramazsın. 82: O söz tepelerine indiğinde, yeryüzünden onlar için bir dâbbe/debelenir gibi yürüyen bir canlı çıkarırız da o onlara, insanların bizim ayetlerimize gereğince inanmadıklarını söyler. 83: O gün her ümmetin içinden ayetlerimizi yalanlayanlardan bir zümre derleriz de onlar, toplu halde ortaya sürülürler. 84: Geldiklerinde Allah onlara: "Ayetlerimizi, ilminiz onları kuşatmadığı halde inkâr mı ettiniz yoksa ne yapıyordunuz?" der. 85: İşledikleri zulümler yüzünden o söz tepelerine inmiştir; artık tek kelime söyleyemezler. 86: Görmedin mi; biz geceyi, içinde dinlensinler diye, gündüzü de gösterici bir ışık olsun diye oluşturduk. İşte bunda, inanan bir topluluk için elbette ibretler vardır. 87: Sûra üfürüleceği gün, Allah'ın dilediği dışında herkes, göklerdekiler, yerdekiler dehşet içinde kalacaktır. Hepsi boynunu bükmüş bir halde O'nun huzuruna gelir. 88: Sen dağlara bakar da onları donuk, durgun görürsün. Oysaki onlar, bulutların dolaştığı gibi dolaşmaktadır. Herşeyi güzel ve mükemmel yapan Allah'ın sanatıdır bu. Yaptıklarınızdan gereğince haberdardır O. 89: İyilik ve güzellik getirene, getirdiğinden daha hayırlısı vardır. Onlar o gün korkudan güvene çıkmışlardır. 90: Kötülük getirenlerin ise yüzleri ateşte sürtülür. Sadece yapıp ettiklerinizle cezalandırılırsınız. 91: "Ben sadece, bu beldenin Rabbine kulluk etmekle emrolundum. Orayı saygıya layık kılmıştır
O. Her şey O'nundur. Ben, müslümanlardan/Allah'a teslim olanlardan olmakla emrolundum." 92: "Ve Kur'an okumakla emrolundum. Artık kim yola gelirse kendi nefsi için gelir. Sapmışa gelince, böylesine de ki: 'Ben uyarıcılardan biriyim. Hepsi bu!" 93: Ve şöyle yakar: "Hamt olsun Allah'a! O size ayetlerini gösterecek de siz onları tanıyacaksınız. Senin Rabbin, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir."
49. KASAS SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Tâ, Sîn, Mîm. 2: İşte sana, açık seçik beyanda bulunan Kitap'ın ayetleri. 3: İman edecek bir toplum için, Mûsa ve Firavun'un haberinden bir kısmını sana hak olarak okuyacağız. 4: Gerçek şu: Firavun o yerde egemenlik kurmuş ve ora halkını gruplara ayırmıştı. Onlardan bir topluluğu horlayıp eziyordu: Bu topluluğun erkek çocuklarını boğazlıyor, kadınlarına hayasızca davranıyor/kadınların rahimlerini yokluyor/kadınlarını hayata salıyordu. O gerçekten fesadı yayanlardandı. 5: Ve biz istiyoruz ki, yeryüzünde ezilip horlananlara bağışta bulunalım, onları önderler yapalım, onları mirasçılar haline getirelim. 6: Ve yeryüzünde onlara imkân ve kudret verelim. Firavun'a, Hâman'a ve onların ordularına da korkmakta oldukları şeyleri gösterelim.
7: Mûsa'nın annesine şunu vahyettik: "Emzir onu! Onun aleyhinde bir korku hissedince de nehire bırakıver onu. Korkma, üzülme! Kuşkun olmasın ki, biz onu sana geri döndüreceğiz ve onu resullerden biri yapacağız." 8: Nihayet, Firavun ailesi onu kayıp bir şey olarak bulup aldı. O, kendileri için bir düşman ve tasa olacaktı. Gerçek olan şu ki Firavun, Hâman ve bunların orduları yanlış yoldaydılar. 9: Firavun'un karısı şöyle dedi: "Benim için de senin için de bir göz aydınlığıdır bu. Öldürmeyin onu, bize yararı olabilir, yahut onu çocuk ediniriz." Onlar işin farkında olmuyorlardı. 10: Mûsa'nın annesinin kalbi ise bomboş bir halde sabahladı. Eğer inananlardan olması için kalbine bir bağ vermeseydik, onu açığa vuracak bir durumdaydı. 11: Annesi, Mûsa'nın kızkardeşine, "onu izle" dedi. O da onu kenardan gözledi. Onlarsa işin farkında olmuyorlardı. 12: Biz

daha önce ona, süt emziren kadınları haram kılmıştık. Bu sırada kızkardeşi dedi ki: "Onun bakımını sizin için üstlenecek, onu eğitip öğretmeyi yüklenecek bir ev halkını size tanıtayım mı?" 13: Nihayet Mûsa'yı öz anasına geri çevirdik ki, o ananın gözü aydın olsun, kederlenmesin ve Allah'ın vaadinin hak olduğunu bilsin. Fakat çokları bunu bilmezler. 14: Mûsa, yiğitlik çağına ulaşıp olgunlaşınca ona hikmet ve ilim verdik. Biz, güzel düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz. 15: Halkının habersiz olduğu bir sırada kente girdi. Orada iki adam buldu, dövüşüyorlardı. Bu, Mûsa'nın halkından, şu da düşmanlarındandı. Kendi halkından olan, düşmanından olana karşı Mûsa'dan yardım istedi. Mûsa ona bir yumruk indirdirip işini bitirdi. Dedi: "Bu yaptığım, şeytanın amellerindendir. İnsanı saptıran açık bir düşmandır o." 16:
"Rabbim, öz benliğime zulmettim, beni affet" diye yakardı da Allah onu affetti. Gafûr O'dur, Rahîm O'dur. 17: Dedi: "Rabbim, bana lütfettiğin nimete yemin ederim ki, bir daha suçlulara asla arka çıkmayacağım." 18: Kentte, korku içinde sabahladı, göz kulak kesiliyordu. Bir de baktı ki, dün ondan yardım isteyen adam yine onu yardıma çağırıyor. Mûsa ona dedi ki: "Anlaşıldı, sen, tam azmış bir adamsın." 19: Mûsa, ikisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince o şöyle dedi: "Dün bir adamı öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde zorba olmaktan başka bir şey istemiyorsun. Barışseverlerden olmak gibi bir niyetin yok." 20: Şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi. Dedi: "Ey Mûsa, kentin ileri gelenleri seni öldürmeyi planlıyorlar. Çık buradan! Ben sana öğüt verenlerdenim." 21: Bunun üzerine Mûsa, oradan korka korka çıktı. Her yanı gözlüyordu. Şöyle yakardı: "Rabbim, beni şu zalimler topluluğundan kurtar!" 22: Medyen tarafına yönelince şöyle dedi: "Umarım Rabbim beni isabetli bir yola kılavuzlar." 23: Medyen suyuna ulaştığında, su başında halktan bir grup gördü. Hayvanlarını suluyorlardı. Biraz ötelerinde çekingen bir halde duran iki kadın fark etti. "Derdiniz nedir?" dedi. "Şu çobanlar çekilip gidinceye kadar biz hayvanlarımızı sulamayız. Üstelik babamız da ileri yaşta bir ihtiyardır." dediler. 24: Bunun üzerine Mûsa, onların sulama işini yaptı. Sonra gölgeye çekilip şöyle dedi: "Rabbim, bana indireceğin her nimeti bekleyen bir çaresizim." 25: Tam o sırada kadınlardan biri, utangaç bir tavırla yürüyerek ona geldi. Dedi: "Babam, bizim için yaptığın sulamaya karşılık sana birşeyler vermek üzere seni çağırıyor." Mûsa gelip ihtiyara hikâyeyi anlatınca, o dedi ki: "Korkma, artık zalimler topluluğundan kurtuldun." 26: Kadınlardan biri şöyle dedi: "Babacağım, ücretle tut onu. Her halde ücretle çalıştırdıklarının en hayırlısı olacak; güçlü, güvenilir biri." 27: İhtiyar dedi ki: "Bana sekiz yıl çalışman şartıyla şu iki kızımdan birini sana nikâhlamak istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan, o da senden. Seni zora sürmek gibi bir niyetim yok. Allah dilerse beni, barış ve iyilik sever insanlardan bulacaksın." 28: Mûsa dedi: "Bu seninle benim aramda. İki süreden hangisini tamamlasam bana kızıp darılmak yok. Allah, bizim şu konuştuğumuza Vekîl'dir." 29: Mûsa süreyi bitirip ailesiyle yola çıkınca, Tûr tarafından bir ateş fark etti. Ailesine dedi ki: "Bekleyin, bir ateş fark ettim. Belki ondan size bir haber getiririm, belki bir ateş koru getiririm de ısınırsınız." 30: Oraya vardığında o bereketli toprak parçasındaki vadinin sağ tarafından, bir ağaçtan şöyle seslenildi: "Ey Mûsa! Âlemlerin Rabbi Allah benim, ben!" 31: "Asanı at!" Asanın çevik bir yılan gibi titreyip kıvrıldığını görünce gerisin geri döndü; arkaya bile bakmadı. "Geri dön ey Mûsa, korkma! Güven içinde olanlardansın." 32: "Elini koynuna sok, lekesiz bembeyaz çıkıversin. Korkudan açılan kollarını kendine çek. İşte bunlar, Firavun ve kodamanlarına karşı Rabbinden sana güçlü iki kanıttır. Firavun ve yardakçıları yoldan çıkmış bir güruhtur." 33: Mûsa dedi: "Rabbim, ben onlardan birini katlettim, bu yüzden beni öldürürler diye korkuyorum." 34: "Kardeşim Hârun var ya, o benden lisanca daha etkilidir/benden daha güzel konuşur. Onu da benimle yardımcı olarak gönder ki beni tasdiklesin; beni yalanlamalarından korkuyorum."
35: Allah buyurdu: "Pazunu kardeşinle kuvvetlendireceğiz; size öyle bir güç/kanıt vereceğiz ki size ulaşamayacaklar. Ayetlerimize yemin olsun ki, siz ve size uyanlar,

galip gelenler olacaksınız." 36: Bunun ardından Musa onlara açık seçik ayetlerimizi getirdiğinde onlar şöyle dediler: "Uydurulmuş bir büyüden başkası değil bu. İlk atalarımız arasında bunu hiç duymadık." 37: Mûsa dedi ki: "Katından kimin hidayet getirdiğini ve bu yurdun, sonunda kimin olacağını Rabbim daha iyi bilir. Şu bir gerçek ki zalimler iflah etmezler." 38: Firavun dedi: "Ey seçkinler topluluğu! Ben sizin için benden başka bir tanrı tanımıyorum. Ey Hâmân! Benim için çamurun üzerinde ocağı yakıp bana bir kule yap ki Mûsa'nın tanrısına ulaşayım. Aslında ben onun yalancılardan olduğunu sanıyorum." 39: O ve orduları yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve sandılar ki, bize döndürülmeyecekler. 40: Biz de onu ve askerlerini yakalayıp hepsini suyun içine fırlattık. Bak, nasıl oldu zalimlerin sonu! 41: Biz onları, ateşe çağıran önderler yapmıştık. Kıyamet günü yardım göremeyeceklerdir. 42: Bu dünya hayatında da arkalarına bir lanet taktık. Kıyamet günü onlar, çirkinleştirilenler arasında olacaklar. 43: Yemin olsun biz, ilk nesilleri helak ettikten sonra Mûsa'ya Kitap'ı; insanlar için basîretler, kılavuz ve rahmet olarak verdik ki, düşünüp öğüt alabilsinler. 44: Biz Mûsa'ya o emri vahyettiğimizde, sen batı tarafında değildin; olayı izleyenlerden de değildin.
45: Ancak biz, birçok nesil oluşturduk da bunlar üzerinden ömürler akıp gitti. Sen Medyen halkı içinde oturarak onlara ayetlerimizi okuyor değildin. Biz, peygamberler gönderiyoruz, hepsi bu. 46: Ve sen, biz seslendiğimizde, Tûr tarafında da değildin. Sen, senden önce kendilerine uyarıcı gelmemiş bir toplumu uyarmak için Rabbinden bir rahmetsin. Bu sayede onların düşünüp öğüt almaları umuluyor. 47: Kendi ellerinin önden hazırladıkları yüzünden başlarına bir musibet geldiğinde hemen şöyle diyorlar: "Rabbimiz, bize bir resul gönderseydin de senin ayetlerine uyup müminlerden olsaydık ne olurdu!" 48: Fakat hak, katımızdan kendilerine geldiğinde şöyle dediler: "Mûsa'ya verilenin aynısı buna da verilseydi ya!" Bunlar daha önce Mûsa'ya verileni inkâr etmemişler miydi? Şöyle demişlerdi: "Birbirini destekleyen iki büyü/sırt sırta iki büyücü." Ve dediler: "Biz bunların ikisine de inanmıyoruz." 49: De ki: "Eğer doğru sözlü iseniz, Allah katından, bu ikisinden daha aydınlık bir kitap getirin, ben ona uyayım." 50: Bunun üzerine sana cevap veremezlerse bil ki, onlar sadece iğreti arzularına uyuyorlar. Allah'tan bir kılavuzluk olmaksızın, kendi arzularına uyandan daha sapık kim vardır! Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. 51: Yemin olsun, biz onlar için sözü ardarda getirdik ki, düşünüp öğüt alabilsinler. 52: Ondan önce kendilerine kitap verdiklerimiz, ona da iman ederler. 53: O, onlara okunduğu zaman şöyle derler: "İnandık buna, Rabbimizden gelmiş haktır o. Biz, ondan önce de müslümanlardık." 54: İşte böylelerine ödülleri, sabrettikleri için iki kez verilir. Onlar, kötülüğü güzellikle karşılayıp savarlar. Ve onlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler. 55: Boş lakırdıyı duyduklarında, ondan yüz çevirir şöyle derler: "Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size. Selam olsun hepinize. Biz cahilleri önemsemeyiz." 56: Şu bir gerçek ki, sen istediğin kişiyi doğru yola iletemezsin. Ama Allah, dilediğine kılavuzluk eder. Hidayete erecekleri O daha iyi bilir. 57: Dediler ki: "Eğer seninle birlikte yol alırsak, yerimizden, yurdumuzdan oluruz." Biz onları, katımızdan rızık olarak gelen tüm ürünlerin derlenip toplandığı güvenli, saygıdeğer bir mekâna yerleştirmedik mi? Ama onların çokları bilmiyorlar. 58: Yaşayışı şımarıklık ve gösterişe yol açmış nice kenti helâk ettik biz. İşte yerleri yurtları! Onlardan sonra oralarda çok az oturuldu. Biziz vâris olanlar, biz. 59: Senin Rabbin, memleketleri/medeniyetleri, ana merkezlerinde kendilerine ayetlerimizi okuyan bir resul göndermedikçe helâk etmez. Biz; ülkeleri/medeniyetleri, halkları zulme sapmadıkları sürece helâk etmeyiz. 60: Nasiplendirildiğiniz şeyler şu iğreti hayatın yararından ve süsünden ibarettir. Allah'ın katındaki ise daha hayırlı ve daha süreklidir. Hâlâ aklınızı işletmeyecek misiniz? 61: Kendisine güzel bir vaatte bulunduğumuz, ardından da ona kavuşan kimse, şu iğreti hayatın yararıyla nimetlendirdiğimiz, sonra kıyamet gününde huzurumuza dikilecekler arasına giren kimse gibi midir? 62: O gün onlara seslenerek şöyle diyecek: "O

kendilerini bir şey sandığınız ortaklarım nerede?" 63: Üzerlerine hüküm hak olanlar şöyle diyecekler: "Rabbimiz, azdırdıklarımız işte şunlar!
Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık. Onlardan uzak olduğumuzu sana arz ediyoruz. Zaten onlar sadece bize kulluk/ibadet etmiyorlardı ki!.." 64: Şöyle denilir: "Çağırın ortak koştuklarınızı!" Onlar da çağırırlar. Fakat ötekiler bunlara cevap veremezler; azabı görmüşlerdir. Önceden yola gelselerdi ne olurdu! 65: Allah o gün onlara seslenir de şöyle der: "Hak elçilerine ne cevap verdiniz?" 66: Artık o gün onlara karşı tüm haberler kör olmuştur. Birbirlerine de bir şey soramazlar. 67: Ama tövbe eden, inanıp hayra ve barışa yönelik iş yapan kişinin, kurtuluşa erenlerden olması ümidi vardır. 68: Rabbin dilediğini yaratır ve seçer. Seçim onların değil/onların seçme hakkı yok. Allah, onların ortak koştuklarından yücedir, arınmıştır. 69: Ve Rabbin onların göğüslerinin neyi sakladığını, neyi açığa vurduğunu da bilir. 70: O, Allah'tır! Tanrı yoktur O'ndan başka. İlkte de sonda da hamt yalnız O'nadır. Hüküm de yalnız O'nundur/O'nun içindir. Ve siz yalnız O'na döndürüleceksiniz. 71: De ki: "Söyleyin bakalım, Allah geceyi, kıyamet gününe kadar üzerinizde sürekli kılsa, Allah'tan başka hangi ilah size ışık getirebilir? Hâlâ dinlemeyecek misiniz?" 72: De ki: "Söyleyin bakalım, eğer Allah kıyamet gününe kadar, gündüzü üzerinizde sürekli tutsa, Allah'tan başka hangi tanrı, içinde sükûnet bulacağınız bir gece verebilir size? Hâlâ görmeyecek misiniz?" 73: Rahmetinin bir eseri olarak geceyi ve gündüzü sizin için oluşturdu ki, onda sükûnet bulasınız, O'nun lütfundan bir şeyler dileyesiniz ve şükredebilesiniz.
74: Gün olur, seslenir onlara da şöyle der: "O, bir şey zannettiğiniz ortaklarım nerede?" 75: Her ümmetten bir tanık çıkarmış da şöyle demişizdir: "Getirin susturucu kanıtınızı!" Bunun üzerine onlar hakkın Allah'a ait olduğunu bilmişlerdir. O iftira aracı yaptıkları şeyler de onları yüzüstü koyup kaybolmuşlardır. 76: Şu da bir gerçek ki Karun, Mûsa kavmindendi. Onlara karşı şımarıklık/azgınlık yaptı. Ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarlarını taşımak, kuvvetli bir grubu bile zorluyordu. Kavmi ona şöyle demişti: "Şımarma, çünkü Allah, şımaranları sevmez." 77: "Allah'ın sana verdikleri içinde âhiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana güzel davrandığı gibi sen de güzel davran/Allah'ın sana lütufta bulunduğu gibi sen de lütufta bulun. Yeryüzünde fesat isteyip durma, çünkü Allah fesat peşinde koşanları sevmez." 78: O dedi: "Bu servet bana, bendeki bir ilim sayesinde verildi." Peki o bilmedi mi ki Allah, önceki nesiller içinden ondan kuvvetçe daha zorlu, sayıca daha çok olanları bile helâk etmiştir. Günahlarının ne olduğu, günahkârlardan sorulmaz. 79: Karun, süsü püsü içinde toplumunun karşısına çıktı. Şu iğreti dünya hayatını amaçlayanlar dediler ki: "Ah, Karun'a verilenin bir benzeri bize de verilseydi. Gerçekten o, çok nasipli bir adam!" 80: Kendilerine ilim verilmiş olanlar şöyle demişti: "Yazıklar olsun size! İman edip hayra ve barışa yönelik iş yapan kişi için Allah'ın vereceği karşılık daha üstündür. Ama buna, sadece sabredenler ulaştırılır." 81: Nihayet, Karun'u da sarayını da yere geçirdik. Allah'a karşı kendisine yardım edecek yandaşları da yoktu. Kendi kendisine yardım edebileceklerden de değildi. 82: Akşam onun mevkiine/konumuna imrenenler sabah şöyle diyorlardı: "Vay be! Allah, kullarından dilediğine rızkı açıp yayıyor, dilediğine de ölçüyle veriyor/kısıyor. Allah bize
lütufta bulunmasaydı, vallahi bizi de batırmıştı. Demek ki, inkârcılar asla iflah etmiyorlar." 83: İşte âhiret yurdu! Biz onu, yeryüzünde üstünlük taslamayanlarla bozgunculuk peşinde koşmayanlara veririz. Sonuç, takva sahiplerinindir. 84: İyilik/güzellik getirene ondan daha hayırlısı var. Kötülük getirenlere gelince, kötülükleri yapanlar yapmış olduklarından fazlasıyla cezalandırılmayacaklardır. 85: Bu Kur'an'ı sana farz kılan, elbette ki seni vaat edilen yere/belirlenen sona götürecektir. De ki: "Hidayeti getireni de açık bir sapıklık içinde olanı da en iyi Rabbin bilir." 86: Sen bu Kitap'ın sana indirileceği ummuyordun; Rabbinden bir rahmet olarak geldi. O halde küfre sapanlara sakın destekçi olma. 87: Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra sakın seni geri çevirmesinler. Rabbine yakar/Rabbine çağır. Sakın şirke bulaşanlardan olma.

88: Allah'ın yanında diğer bir tanrıya daha kulluk etme. İlah yok O'ndan başka. O'nun yüzü dışında herşey helâk olacaktır. Hüküm yalnız O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz.
50. İSRÂ SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Bütün varlıkların tespihi o kudretdir ki, ayetlerimizden bazılarını kendisine gösterelim/kendisini ayetlerimizden bir parça olarak gösterelim diye kulunu, gecenin birinde Mescit-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya yürütmüştür. Hiç kuşkusuz, O'dur Semî' ve Basîr. 2: Mûsa'ya Kitap'ı verdik ve onu, "benden başka bir vekil tutmayın" buyruğuyla Beniisrail'e bir kılavuz kıldık.
3: Ey Nûh ile beraber taşıdığımız kişilerin soyu! Gerçek şu ki, Nûh çok şükreden bir kuldu. 4: Biz, Beniisrail'e Kitap'ta şu yolda bir yargıda bulunduk: Siz yeryüzünde muhakkak iki kez bozgun vücuda getireceksiniz ve muhakkak büyük bir kibirle böbürleneceksiniz. 5: Nihayet, o ikiden birincinin vadesi geldiğinde, üzerinize aşılmaz bir güce sahip kullarımızı gönderdik de onlar, barınakların aralarına girip araştırdılar. Ve bu, yerine getirilmiş bir vaat idi. 6: Sonra onlar üzerinde size tekrar egemenlik verdik, mallar ve oğullarla sizi güçlendirdik ve sizi toplum olarak çoğalttık. 7: Eğer güzel davranırsanız, kendi benlikleriniz için güzellik sergilemiş olursunuz. Ve eğer kötülük yaparsanız o da benlikleriniz aleyhine olur. Bu sırada, yüzlerinizi çirkinleştirsinler, ilk kez girdikleri gibi mabede girsinler ve egemenlik altına aldıklarını yerle bir etsinler diye ikinci vaat geldi. 8: Rabbiniz size belki rahmet eder. Ve eğer yine eski duruma dönerseniz, biz de döneriz. Ve biz, cehennemi, küfre batanlar için çepeçevre kuşatan bir zından yapmışızdır. 9: Şüpheniz olmasın ki bu Kur'an en kalıcı, en doğru olana kılavuzlar ve müminlere şu yolda müjde verir: Hayra ve barışa yönelik işler yapanlar için büyük bir ödül vardır. 10: Âhirete inanmayanlar var ya, onlar için biz korkunç bir azap hazırlamışızdır. 11: İnsan, hayra davet eder gibi şerri çağırıyor/insan, hayra duasıyla şerri davet ediyor. İnsan çok acelecidir. 12: Biz, geceyi ve gündüzü iki ayet yaptık; sonra gecenin ayetini silip gündüzün ayetini gösterici
yaptık ki, Rabbinizden bir lütuf isteyesiniz, yılların sayısını ve hesabı bilesiniz. Biz her şeyi ayrıntılı bir biçimde açıkladık. 13: Her insanın uğursuzluk kuşunu onun boynuna takmışızdır. Kıyamet günü kendisine, önünde açılmış olarak bulacağı bir kitap çıkaracağız: 14: "Oku kitabını! Bugün sana hesap sorucu olarak öz benliğin yeter." 15: Kim yola gelirse kendisi için yola gelmiş olur. Sapıtan da kendi aleyhine sapıtmış olur. Hiçbir günahkâr, bir başka günahkârın yükünü taşımaz. Ve biz, bir resul göndermedikçe azap edici değiliz. 16: Biz bir ülkeyi/medeniyeti mahvetmek istediğimizde, onun servet ve nimetle şımarmış elebaşlarına emirler yöneltiriz/onları yöneticiler yaparız da onlar, orada bozuk gidişler sergilerler. Böylece o ülke/medeniyet aleyhine hüküm hak olur; biz de onun altını üstüne getiririz. 17: Nûh'tan sonra da nice kuşakları helak ettik. Kullarının günahlarını haber alıcı ve görücü olarak Rabbin yeter. 18: Peşin isteyene dünyada peşin veririz: Dilediğimize dilediğimiz kadar. Sonra da ona cehennemi veririz; yaslanır ona, kınanmış ve kovulmuş olarak. 19: Kim de âhireti ister ve inanmış olarak ona yaraşır bir gayretle çalışırsa, böylelerinin gayretleri teşekkürle karşılanır. 20: Rabbinin lütfundan nimetlerle hepsine uzanırız: Onlara da bunlara da. Rabbinin lütfu kimse tarafından engellenemez/kısıtlanamaz. 21: Bak nasıl, kimini kimine üstün kıldık! Ama âhiret, dereceler bakımından elbette daha büyük, lütuflandırma bakımından daha yücedir.
22: Allah'ın yanına başka bir ilah koyma ki, yapayalnız ve horlanmış olarak oturup kalmayasın. 23: Rabbin şöyle hükmetti: O'ndan başkasına kulluk / ibadet etmeyin, anaya babaya çok iyi davranın: Onlardan birisi yahut her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına gelirse sakın onlara "Öf!" bile deme; onları azarlama, onlara tatlı, iltifatlı söz söyle. 24: Rahmetten yerlere eğilme kanadını onlar için indir ve de ki: "Rabbim, merhametli davran onlara, tıpkı küçüklüğümde beni koruyup büyüttükleri gibi." 25: Benliklerinizin içindekini Rabbiniz daha iyi bilir. Eğer siz barışsever/iyi kişiler olursanız O, tövbeye sarılanları affeder. 26: Akrabaya hakkını ver. Çaresize, yolda kalana da.

Fakat saçıp savurma. 27: Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleri olurlar. Ve şeytan, kendi Rabbine nankörlük etmiştir. 28: Eğer onlardan, Rabbinden ümit ettiğin bir rahmeti bekleme yüzünden yüz çevirecek olursan, o zaman onlara yumuşak/tatlı bir söz söyle. 29: Elini bağlayıp boynuna asma. Ama onu büsbütün de salıverme. Sonra kınanır, hasret içinde bir köşede büzülür kalırsın. 30: Hiç kuşkusuz Rabbin, dilediğine rızkı açar da kısar da. O, kullarını görüyor, onlardan haber alıyor. 31: Yoksulluk korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Onları da sizi de biz rızıklandırıyoruz. Kuşkusuz, onları öldürmek büyük bir günahtır.
32: Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o iğrenç bir iştir; yol olarak da çok kötüdür. 33: Allah'ın saygıya layık kıldığı cana haklı bir sebep yokken kıymayın. Kim haksızlıkla öldürülürse, onun velisine yetki/söz hakkı vermişizdir. Ama o da öldürmede sınır tanımazlık etmesin. Çünkü kendisine yardım edilmiştir. 34: Yetimin malına yaklaşmayın. Ancak rüştüne erişinceye kadar, güzel bir yolla ilgilenebilirsiniz. Ahdinize vefalı olun çünkü verilen söz sorumluluk gerektirir. 35: Ölçtüğünüz zaman tam ve dürüst ölçün. Hilesiz teraziyle tartın. Bu, hem hayırlı hem de sonuç bakımından güzeldir. 36: Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve gönlün hepsi bundan sorumlu tutulacaktır. 37: Yeryüzünde kasılıp kabararak yürüme! Çünkü sen, yeri asla yırtamazsın, uzunlukça da dağlara ulaşamazsın. 38: Bütün bu sayılanların kötü olanları, Rabbin katında çirkin görülmüştür. 39: Bunlar, Rabbinin sana, hikmetten vahyetmiş olduklarıdır. Allah'ın yanına başka tanrı koyma ki, kınanmış ve kovulmuş bir halde cehenneme atılmayasın. 40: Rabbiniz, oğulları seçip size özgüledi de kendisi meleklerden kızlar mı edindi? Gerçekten siz çok dehşet verici bir söz söylüyorsunuz!
41: Biz, gerçeği, Kur'an'da türlü biçimlerde ifade ettik ki, düşünüp anlayabilsinler. Fakat bu onların sadece kaçışlarını artırıyor. 42:
De ki: "Eğer onların dediği gibi Allah'la beraber ilahlar olsaydı, o zaman onlar arşın sahibine varmak için elbette bir yol ararlardı." 43: O hep tespih edilen, onların söylediklerinden çok uzak ve çok yüksek; hem de ölçüye sığmayacak kadar yüksek...
44: Yedi gök, yerküre ve bunların içindekiler O'nu tespih ederler. Hiçbir şey yoktur ki, O'nu överek tespih etmesin; fakat siz onların tespihlerini fark edemezsiniz. O Halîm'dir, Gafûr'dur. 45: Kur'an okuduğunda, seninle, âhirete inanmayanlar arasına gizli bir perde çekeriz. 46: Kalpleri üzerine, onu anlamamaları için kabuklar geçiririz, kulaklarına da bir ağırlık koyarız. Rabbini yalnız Kur'an'da andığın zaman, nefretle geriye dönüp kaçarlar. 47: Onların seni dinlerken, neye kulak verdiklerini biz daha iyi biliriz. Aralarında fısıldaşırlarken de şöyle konuşur o zalimler: "Büyülenmiş bir adamdan başkasının ardısıra gitmiyorsunuz!" 48: Bak nasıl örnekler verdiler sana, nasıl sapıttılar. Artık hiçbir yola varamazlar. 49: Dediler ki: "Biz bir yığın kemik olduğumuz, un-ufak hale geldiğimiz zaman mı, gerçekten biz o zaman mı yeni bir yaratılışla diriltileceğiz." 50: De ki: "İster taş olun ister demir!" 51: "İsterseniz gönlünüzde büyüyen herhangi bir yaratık olun." Diyecekler ki: "Peki bizi yeniden kim yaratacak?" De ki: "Sizi ilk kez yaratan kimse, o." Bunun üzerine başlarını sana doğru alaylı bir biçimde sallayarak şöyle konuşacaklar: "Ne zaman o?" De ki: "Çok yakın olabilir!" 52: Sizi çağıracağı gün onu hamd ederek çağrısına derhal uyacaksınız. Ve sadece az bir süre kaldığınızı düşüneceksiniz.
53: Kullarıma de ki: En güzel olan neyse onu söylesinler. Çünkü şeytan, aralarına yamukluk sokar. Şeytan, insan için apaçık bir düşmandır. 54: Rabbiniz sizi daha iyi bilir. Dilerse size rahmet eder, dilerse size azap eder. Biz seni onlar üzerine vekil göndermedik. 55: Rabbin, göklerdeki ve yerdeki kimseleri de daha iyi bilir. Yemin olsun biz, peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kılmışızdır. Davûd'a da Zebur'u verdik. 56: De ki: "O'nun berisinden bel bağladıklarınızı çağırın; onlar, başınızdaki zorluk ve sıkıntıyı ne kaldırabilirler ne de değiştirebilirler." 57: O yakarıp durduklarının kendileri, en çok yakınlık kazanmışları da dahil, Rablerine varmaya vesîle ararlar; O'nun rahmetini umarlar, O'nun azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı gerçekten

korkulasıdır. 58: Hiçbir kent/medeniyet dışta kalmamak üzere, kıyamet gününden önce hepsini ya helâk edeceğiz yahut da şiddetli bir azapla azaplandıracağız. İşte bu, Kitap'ta satır satır yazılmış bulunuyor. 59: Bizi, mucizeler göstermekten alıkoyan, daha öncekilerin onları yalanlamış olmasından başka bir şey değildir. Semûd kavmine o dişi deveyi açık bir mucize olarak verdik de onunla kendilerine zulmettiler. Biz, mucizeleri yalnız korkutup sindirmek için göndeririz. 60: Hani, sana: "Rabbin, insanları çepeçevre kuşatmıştır." demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı da Kur'an'da lanetlenmiş bulunan o ağacı/soyu da insanları sınamak dışında bir sebeple göndermedik. Biz onları korkutuyoruz ama bu onların kudurganlığını artırmaktan başka bir katkı sağlamıyor.
61: Hani, meleklere: "Âdem'e secde edin!" demiştik; onlar da secde etmişlerdi. Ama İblis secde etmemiş, şöyle demişti: "Çamur olarak yarattığın kişiye secde mi ederim?" 62: Yine dedi: "Şu benden üstün kıldığına bir baksana! Yemin olsun, eğer beni kıyamet gününe kadar ertelersen, onun soyunu, pek azı hariç, hükmüm altına alacağım." 63: Allah buyurdu: "Defol git! Onlardan kim sana uyarsa, cezanız cehennem olacaktır. Ne de mükemmel ceza." 64: "Onlardan güç yetirdiğini sesinle yerinden oynat. Atlıların ve yayalarınla yaygara çıkarıp üzerlerine çullan. Mallarda, evlatlarda onlara ortak ol, onlara ha bire vaatte bulun." Şeytan onlara bir aldanıştan başka ne vaat eder ki?! 65: "Kuşkusuz, benim kullarım üzerinde senin hiçbir sultan olmayacaktır." Vekil olarak Rabbin yeter. 66: Rabbiniz odur ki, lütfundan nasip arayasınız diye sizin için denizde gemiler yürütüyor. O, size karşı gerçekten çok merhametlidir. 67: Denizde size bir zorluk dokunduğunda, O'nun dışındaki tüm yalvardıklarınız ortadan kaybolur. Fakat O, sizi kurtarıp karaya çıkarınca yüz çevirirsiniz. İnsan çok nankördür. 68: Peki, kara tarafında sizi yere geçirivermesinden yahut üstünüze çakıl savuran bir kasırga göndermesinden emin misiniz? Sonra kendinize hiçbir vekil bulamazsınız. 69: Yoksa sizi bir kez daha oraya gönderip üstünüze kırıp geçiren bir fırtına salarak, inkâr ettiğinizden dolayı sizi boğmayacağından emin misiniz? Sizin adınıza, bizden bunun öcünü alacak birini de bulamazsınız. 70: Yemin olsun, biz, âdemoğullarını onur ve üstünlükle donattık, onları karada ve denizde binitlerle yükledik. Onları, güzel ve temiz rızıklarla besledik. Ve onları, yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık.
71: Gün olur, insan gruplarından herbirini kendi önderiyle çağırırız. O gün kitabı kendisine sağdan verilenler, kitaplarını okuyacaklar ve bir kıl kadar haksızlığa uğratılmayacaklar. 72: Bu dünyada kör olan, âhirette de kördür. Yolca da daha sapıktır o. 73: Az kalsın seni, sana vahyettiğimizden uzaklaştırarak ondan gayrısını bize isnat edesin diye fitneye düşüreceklerdi. İşte o takdirde seni dost edinirlerdi. 74: Eğer biz seni sağlamlaştırmamış olsaydık, yemin olsun, onlara birazcık meylediverecektin. 75: İşte o zaman sana, hayatın da ölümün de katmerli acılarını tattırdık. Ve bize karşı hiçbir yardımcı da bulamazdın. 76: Az kalsın bu topraktan çıkarmak için seni sıkıştıracaklardı. Böyle bir durumda onlar orada senin arkandan çok az bir süre kalacaklardı. 77: Senden önce gönderdiğimiz resullerimize uygulanan yöntem de buydu. Sen bizim yol ve yöntemimizde değişme bulamazsın. 78: Güneşin kaymasından/aşağı sarkmasından, gecenin kararmasına kadar namazı kıl. Sabah Kur'an'ını da gözet. Çünkü sabah Kur'an'ı tanıklarca izlenmektedir. 79: Sana özgü bir davranış olarak, gecenin bir kısmında, o Kur'an'la meşgul olmak üzere uyanık ol/uykudan uyan. Böylece Rabbinin seni övgüye layık bir konuma ulaştırması umulur. 80: Şöyle yakar: "Rabbim! Beni, gireceğim yere doğruluk dürüstlükle sok, çıkacağım yerden doğruluk dürüstlükle çıkar. Katından bana yardımcı bir güç / kanıt ver." 81: Ve de ki: "Hak geldi bâtıl yıkılıp gitti. Bâtıl, yok olmaya zaten mahkûmdu."
82: Biz Kur'an'dan, inananlar için şifa ve rahmet olacak şeyler indiriyoruz. Ama bu, zalimlerin yıkımını artırmaktan başka katkı sağlamıyor. 83: İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirip yan çizer. Kendisine şer dokununca da hemen ümitsiz oluverir. 84: De ki: "Herkes, kendi varlık yapısına uygun iş görür. Yolca daha doğru gidenin kim olduğunu Rabbiniz daha iyi bilir." 85: Ve sana ruhtan sorarlar. De ki: "Ruh, Rabbimin

emrindendir. Ve size, ilimden sadece az bir şey verilmiştir." 86: Yemin olsun, biz dilesek sana vahyetmiş olduğumuzu tamamen gideriveririz, sonra onu elde etmek için bizim katımızda kendine bir vekil de bulamazsın. 87: Ancak, Rabbinden bir rahmet müstesna. Kuşkusuz, O'nun sana lütfu pek büyüktür. 88: De ki: "Yemin olsun, eğer insanlar ve cinler şu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere bir araya toplansalar, birbirlerine de destek olsalar, onun bir benzerini yine de ortaya getiremezler." 89: Yemin olsun, biz bu Kur'an'da, insanlar için her örnekten nicelerini sıraladık. Ama insanların çoğu inkârdan başka bir şeyde diretmediler. 90: Dediler ki: "Bizim için yerden bir pınar fışkırtmadığın sürece sana asla inanmayacağız!" 91: "Yahut senin, hurmalardan, üzümlerden oluşan bir bahçen olmalı. Onların aralarından şarıl şarıl ırmaklar akıtmalısın."
92: "Yahut iddia ettiğin gibi göğü, parçalar halinde üzerimize düşürmelisin, yahut Allah'ı ve melekleri karşımıza dikmelisin." 93: "Yahut altından bir evin olmalı, yahut göğe yükselmelisin. Ancak senin göğe çıktığına, okuyacağımız bir kitabı bize indireceğin zamana kadar, asla inanmayız!" De ki: "Rabbimin şanı yücedir. Ben, insan bir resulden başka neyim ki?" 94: Kendilerine hak kılavuzcusu geldiğinde, insanların iman etmelerine, şöyle demelerinden başka bir şey engel olmadı: "Allah, bir insan mı resul gönderdi?" 95: De ki: "Eğer yeryüzünde doygunluğa ulaşmış melekler dolaşır olsaydı, elbette gökten onlara bir melek resul gönderirdik." 96: De ki: "Benimle sizin aranızda tanık olarak Allah yeter. O, kullarından haberdardır, onları görmektedir." 97: Allah kime hidayet verirse doğru olan yolu bulan odur. Kimi de şaşırtırsa, böyleleri için O'nun dışında dostlar bulamazsın. Kıyamet günü böylelerini kör, dilsiz ve sağır bir halde yüzleri üstüne sürerek haşrederiz. Varacakları yer cehennemdir ki, alevi dindikçe kızgın ateşini körükleyiveririz. 98: Cezaları işte budur. Çünkü ayetlerimizi inkâr ettiler ve şöyle dediler: "Biz, bir kemik yığını olduktan, unufak hale geldikten sonra mı, sahi bundan sonra mı, yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" 99: Görmediler mi ki, o, gökleri ve yeri yaratan Allah, kendilerinin benzerlerini yaratmaya da Kaadir'dir. Onlar için bir süre belirlemiştir, bunda kuşku yok. Ama zalimler, inkârdan başka bir şeyde direnmiyorlar.
100: De ki: "Eğer Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, o zaman da harcanır biter korkusuyla cimri davranırdınız." İnsan çok cimridir.
101: Yemin olsun, biz, Mûsa'ya açık seçik dokuz mucize verdik. İsrailoğullarına sor: Hani, Mûsa onlara geldiğinde Firavun ona şöyle demişti: "Ben senin kesinlikle büyülendiğini düşünüyorum, ey Mûsa!" 102: Mûsa dedi: "Yemin olsun, sen bilmektesin ki, bunları, basîretle görülebilecek ibretler halinde/basîretler olarak o, göklerin ve yerin Rabbinden başkası indirmedi. Vallahi ben de seni mahvolmuş görüyorum, ey Firavun!"
103: Firavun onları o topraktan sürüp çıkarmak istedi de biz onu ve yanındakilerin tümünü boğduk. 104: Bunun ardından, İsrailoğullarına şöyle dedik: "Şu toprakta oturun. Âhiret vaadi/ikinci vaat gelince, sizi toplayıp bir araya getireceğiz." 105: Biz onu hak ile indirdik ve o hak ile indi. Seni de ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. 106: Onu, bir Kur'an olarak, insanlara dura dura okuyasın diye kısımlara ayırıp ağır ağır indirdik. 107: De ki: "İster inanın ona, ister inanmayın. O, kendilerine daha önce ilim verilmiş olanlara okunduğunda, onlar, çeneleri üstü secdelere kapanıyorlar." 108: Ve diyorlar: "Rabbimizin şanı yücedir, Rabbimizin vaadi mutlaka gerçekleşecektir!" 109: Ağlayarak çeneleri üstü kapanıyorlar; o onların huşûunu artırıyor. 110: De ki: "İster Allah diye yakarın, ister Rahman diye yakarın. Hangisiyle yakarırsanız yakarın, en güzel isimler/Esmâül Hüsna O'nundur. Namazında sesini yükseltme, kısma da. İkisi ortası bir yol tut." 111:
Şöyle de: "Hamt, o Allah'a özgüdür ki, çocuk edinmemiştir; mülk ve yönetiminde ortağı yoktur; âcizlik yüzünden dost edinmemiştir." Ve tekbir edip yücelt O'nu!
51. YÛNUS SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Elif, Lâm, Râ. İşte sana hikmetlerle dolu Kitap'ın ayetleri. 2: "İnsanları uyar, iman edenlere de kendileri için Allah katında yüksek bir doğruluk derecesi bulunduğunu

müjdele" diye içlerinden bir er kişiye vahiy göndermemiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? Küfre batanlar: "Bu adam açık bir büyücüdür." dediler. 3: Şu bir gerçek ki, sizin Rabbiniz gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arş üzerine egemenik kurup iş ve oluşu çekip çeviren Allah'tır. O'nun izni olmadıkça hiçbir şefaatçı devreye giremez. İşte bu Allah'tır sizin Rabbiniz. Artık O'na kulluk/ibadet edin. Düşünüp anlamıyor musunuz? 4: Allah'tan hak bir vaat olarak hepinizin dönüşü yalnız O'nadır. Yaratılışı başlatır, sonra yarattıklarını varlık alanına ardarda çıkarır ki, iman edip hayra ve barışa yönelik amelleri yerli yerince sergileyenleri ödüllendirsin. Küfre dalanlara gelince, onlar için, nankörlük edip gerçeği örtmeleri yüzünden, kaynar sudan bir içki ve acıklı bir azap öngörülmüştür. 5: Güneş'i ısı ve ışık kaynağı; Ay'ı, hesabı ve yılların sayısını bilesiniz diye bir nur yapıp ona evreler takdir eden O'dur. Allah bütün bunları rastgele değil, şaşmaz ölçülere bağlı olarak yaratmıştır. Bilgiyle donanmış bir topluluk için ayetleri ayrıntılı kılıyor. 6: Şu bir gerçek ki, geceyle gündüzün birbiri ardınca değişip durmasında, Allah'ın göklerde ve yerde vücut verdiği şeylerde, sakınan bir topluluk için sayısız ayetler vardır. 7: Şu bir gerçek ki, bize kavuşmayı ummayanlar, iğreti hayatla tatmin bulup onunla rahatlayanlar ve ayetlerimizden uzaklaşıp gaflete dalanlar,
8: Kazandıkları şeyler yüzünden varış yerleri ateş olacakların ta kendileridir. 9: İman edip hayra ve barışa yönelik amel sergileyenlere gelince, Rableri onları imanlarıyla doğruya ve güzele iletir. Nimetlerle dolu cennetlerde onların altlarından ırmaklar akacaktır. 10: Orada onların yakarışı, "Tespih ederiz seni ey Allahımız!" ve birbirlerine esenlik dilemeleri, "selam" şeklindedir. Ve onların son çağırışları şudur: Bütün övgüler âlemlerin Rabbi Allah'adır. 11: Allah, insanlara şerri, onların hayrı acele istedikleri gibi çabucak verseydi, ecellerinin onlara ulaşmasına çoktan hükmedilmiş olurdu. Ama biz, bize kavuşmayı ummayanları kendi azgınlıkları içinde körü körüne bocalamaya bırakırız. 12: İnsanlara zorluk dokunduğu zaman; yan yatarken, otururken, ayaktayken bize yalvarır. Ama sıkıntısını çözdüğümüzde, kendisine dokunan bir zorluk yüzünden bize hiç yalvarmamış gibi çekip gider. Haksızlığa/aşırılığa sapanlara, yapmakta oldukları, işte böyle süslü gösterilmiştir. 13: Yemin olsun ki biz sizden önceki kuşakları, zulmettikleri ve resulleri kendilerine açık kanıtlar getirdiği halde inanmadıkları için, helak ettik. Günaha batanlar topluluğunu biz böyle cezalandırırız. 14: Sonra onların ardından yeryüzünde sizi halefler kıldık ki, nasıl iş yapacağınızı görelim. 15: Ayetlerimiz onlara açık seçik parçalar halinde okunduğu zaman, bize ulaşmayı ummayanlar şöyle dediler: "Bundan başka bir Kur'an getir yahut bunu değiştir." De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem benim için söz konusu olamaz. Ben sadece bana vahyolunana uyuyorum. Rabbime isyan edersem, büyük bir günün azabından korkuya düşerim." 16: De ki: "Allah dileseydi, onu size okumazdım, onu size bildirmezdi de. Ondan önce içinizde bir ömür kalmıştım. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?"
17: Yalan düzerek Allah'a iftira eden yahut onun ayetlerini yalanlayan kişiden daha zalim kim var? Şu bir gerçek ki, suçlular iflah etmezler. 18: Allah'ın yanında bir de kendilerine zarar veremeyen, yarar sağlayamayan şeylere kulluk ediyorlar ve şöyle diyorlar: "Bunlar bizim Allah katındaki şefaatçılarımızdır." De onlara: "Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği şeyleri mi haber veriyorsunuz?" Şanı yücedir O'nun, ortak koştuklarından arınmıştır O. 19: İnsanlar bir tek ümmetten başka değilken ihtilafa düştüler. Eğer Rabbinden bir söz öne geçmemiş olsaydı, tartışıp durdukları konuda aralarında hüküm verilir/iş mutlaka bitirilirdi. 20: Şöyle derler: "Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!" De ki: "Gayb, Allah'ın tekelinde. Hadi bekleyin; sizinle birlikte ben de bekleyenlerdenim." 21: İnsanlara, kendilerine dokunan bir darlıktan sonra bir rahat tattırdığımızda, ayetlerimiz hakkında hemen bir tuzak sergilerler. De ki: "Tuzak kurma bakımından Allah daha hızlıdır." Zaten, resullerimiz, kurmakta oldukları tuzakları kaydediyorlar. 22: O yürütüyor sizi karada ve denizde. Diyelim, gemidesiniz: Gemiler, içindekileri latîf bir rüzgârla götürüyorlar. İçerdekiler ferah ve sevinç duymaktalar. Birden korkunç bir kasırga geliverdi. Her taraftan dalgalar üzerlerine çullandı.

Çepeçevre kuşatıldıklarını düşünüp dini yalnız Allah'a özgüleyerek duaya koyuldular: "Eğer bizi şu durumdan kurtarırsan, yemin olsun, sana şükredenlerden olacağız." 23: Ama Allah onları kurtarınca, hiç vakit geçirmeden yeryüzünde haksızlığa sapıp azgınlaşırlar. Ey insanlar! Şu iğreti hayatın menfaati için yaptığınız azgınlık ve taşkınlık yalnız sizin aleyhinizedir. Bir süre sonra bize döndürüleceksiniz ve yapmakta olduklarınızı size haber vereceğiz. 24: Şu iğreti hayatın durumu gökten indirdiğimiz bir suya benzer: İnsanların ve davarların yedikleri yeryüzü bitkisi onunla karışmıştır. Nihayet toprak, takılarını kuşanmış, süslenmiştir. Toprağın sahipleri onun üzerinde egemen olduklarını sanmaktadırlar. Tam bu sırada emrimiz ona gece veya gündüz ulaşmıştır. Ve onu, sanki dün yerinde yokmuş gibi biçip atmışızdır. Derin derin düşünen bir topluluk için ayetleri böyle ayrıntılı olarak veriyoruz.
25: Allah, esenlik yurduna çağırır ve dilediğini dosdoğru bir yola kılavuzlar. 26: Güzel düşünüp güzel davrananlara güzellik var. Dahası da var. Onların yüzlerine kara da bulaşmaz, zillet de... Cennetin dostlarıdır onlar; sürekli kalıcıdırlar orada. 27: Kötülük kazananlara ise kötülüğün miktarınca karşılık vardır. Ama yüzlerini bir zillet de kaplar. Onları Allah'tan kurtaracak kimse yoktur. Yüzleri gece parçalarından karanlıklarla kaplanmış gibidir. Ateşin dostlarıdır bunlar. Sürekli kalıcıdırlar içinde. 28: Gün olur, onları bir araya toplarız; sonra şirke batmışlara sesleniriz: "Siz ve ortak yaptıklarınız, yerlerinize!" Aralarını ayırmışızdır. Ortak tuttukları şöyle haykırırlar: "Siz bize kulluk etmiyordunuz." 29: "Sizinle bizim aramızda tanık olarak Allah yeter. Doğrusu, biz sizin ibadetinizden tamamen habersizdik." 30: İşte orada, her benlik önceden gönderdiği şeyi kendisi deneyecektir. Hepsi gerçek Mevlâ'larına döndürülmüş, iftira aracı yaptıkları şeyler kendilerini koyup gitmiştir. 31: Sor: "Sizi gökten ve yerden kim rızıklandırıyor? Ya o işitme gücünün ve gözlerin sahibi kim? Kim çıkarıyor ölüden diriyi ve kim çıkarıyor diriden ölüyü? Kim çekip çeviriyor iş ve oluşu?" Hemen, "Allah!" diyecekler. De ki: "Hâlâ kendinize gelmiyor musunuz?" 32: İşte bu Allah'tır sizin Hak Rabbiniz. Hak'tan sonra, sapıklıktan başka ne kalır ki? Peki, nasıl oluyor da yüz geri döndürülüyorsunuz? 33: Bu, budur! Rabbinin yoldan çıkanlar hakkındaki, "Onlar iman etmezler!" sözü gerçekleşmiştir. 34: De ki: "Ortak tuttuklarınız içinde, yaratışa başlayan, sonra, yarattığını çevirip bir daha yaratan
kim var?" De ki: "Allah! Yaratışı başlatır, sonra onu çevirip yeniden yaratır. O halde nasıl oluyor da başka bir yöne döndürülüyorsunuz?" 35: Şunu da söyle: "Ortak tuttuklarınızdan kim var hakka götüren?" De ki: "Allah götürür hakka. Hakka götürebilen mi izlenmeye daha layıktır yoksa kılavuzlanmadıkça yolu bulamayan mı? Peki, ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz siz?" 36: Onların çoğu sanıdan başka bir şeyin ardınca gitmiyor. Doğrusu da şu ki sanı, haktan hiçbir şey ifade etmez. Allah, onların yaptıklarını iyice bilmektedir. 37: Bu Kur'an, Allah'ın berisinden birilerince yalan isnatlarla oluşturulmuş değildir. O, kendinden öncekinin tasdiki ve Kitap'ın ayrıntılı kılınmasıdır. Kuşku ve çelişme yoktur onda. Âlemlerin Rabbi'ndendir o. 38: Yoksa, "onu uydurdu" mu diyorlar! De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz Allah dışında, elinizin yettiklerini de çağırın da onun benzeri bir sure ortaya çıkarın." 39: Hayır, düşündükleri gibi değil. Onlar, ilmini kuşatamadıkları ve yorumu kendilerine hiç gelmemiş bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamıştı. Bak da gör nasıl olmuştur zalimlerin sonu! 40: İçlerinden buna inanacak var, inanmayacak var. Bozguncuları Rabbin daha iyi bilir. 41: Seni yalanladılarsa şöyle söyle: "Benim yaptığım bana, sizin yaptığınız size. Siz benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzağım." 42: İçlerinde sana kulak verenler de vardır. Peki, sağırlara sen mi işittireceksin? Hele bir de akıllarını kullanmıyorlarsa! 43: Onlardan sana bakanlar da vardır. Peki, körlere sen mi kılavuzluk edeceksin? Hele, kalp gözleriyle de görmüyorlarsa!
44: Allah, insanlara hiçbir şekilde zulmetmez. Ama insanlar öz benliklerine zulmediyorlar. 45: Onları huzuruna toplayacağı gün, gündüzün bir saatinden başka, dünyada durmamış gibidirler; aralarında tanışırlar. Allah'a kavuşmayı yalanlayıp da

doğru yolu tutmamış bulunanlar, hüsrana uğramışlardır. 46: Onların vaat ettiğimizin bazısını sana göstersek de seni vefat ettirsek de dönüşleri bizedir. Sonunda Allah, işlemiş olduklarına tanıklık edecektir. 47: Her ümmet için bir resul öngörülmüştür. Resulleri gelince, aralarında adaletle hüküm verilir. Hiçbir zulme uğratılmazlar. 48: Diyorlar ki: "Doğru sözlülerseniz bu vaat ne zaman?" 49: De ki: "Ben kendime bile Allah'ın istediği dışında bir zarar verme yahut yarar sağlama gücünde değilim. Her ümmetin bir eceli var. Ecelleri geldiğinde bir saat geri de kalamazlar, ileri de gidemezler." 50: Şöyle söyle: "Diyelim O'nun azabı size gündüzün veya geceleyin gelecektir. Suçlular bunlardan hangisini aceleyle ister?" 51: O azap başınıza patladıktan sonra mı iman ettiniz! Şimdi mi? Hani onu aceleden isteyip duruyordunuz? 52: Sonra, zulmedenlere şöyle denecek: "Sonsuzluğun azabını/sonsuz azabı tadın! Kazandığınız şeyler dışında bir şeyle cezalandırılmayacaksınız!" 53: Soruyorlar sana: "Doğru mu bu?" De ki: "Evet! Rabbime yemin ederim, o doğrunun ta kendisidir! Ve siz ondan yakayı kurtaramayacaksınız."
54: Zulmetmiş her benlik, yeryüzündekiler kendinin olsa, kurtulmak için tümünü fidye verecektir. Azabı gördüklerinde pişmanlığı ta içlerinde duyarlar. Aralarında adaletle hükmedilmiştir. Asla zulme uğratılmazlar! 55: Gözünüzü açın, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır! Gözünüzü açın, Allah'ın vaadi haktır! Ama onların çokları bilmiyorlar. 56: O, hayat verir, O öldürür. O'na döndürüleceksiniz.! 57: Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, gönüller derdine bir şifa, inananlara bir kılavuz ve bir rahmet geldi. 58: De ki: "Allah'ın lütfuyla, O'nun rahmetiyle, sadece onunla sevinip ferahlasınlar! O, onların toplayıp yığdıklarından hayırlıdır." 59: De ki: "Ne oldu size de Allah'ın size rızık olarak indirdiği şeylerden bir haram yaptınız bir de helal?" De ki: "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?" 60: Yalanı Allah'a yakıştıranlar, kıyamet günü hakkında ne düşünüyorlar? Allah, insanlara karşı elbette lütuf sahibidir, fakat onların çokları şükretmiyorlar. 61: Bir iş ve oluşta bulunsan, Kur'an'dan bir şey okusan; herhangi bir iş yapsanız, siz ona dalıp gitmişken biz üstünüzde mutlaka tanıklarız. Ne yerde ne gökte zerre ağırlığınca bir şey, ondan daha küçüğü de daha büyüğü de Rabbinden uzakta/gizli kalmaz; tümü apaçık bir Kitap'tadır. 62: Gözünüzü açın! Allah'ın velîleri için hiçbir korku yoktur. Tasaya da düşmezler onlar. 63: Onlar inanmış, takvaya sarılmışlardır.
64: Dünya hayatında da âhirette de müjde vardır onlara. Allah'ın kelimelerinde değişme/değiştirme olmaz. İşte budur o büyük kurtuluş. 65: Onların sözü seni üzmesin. Tüm onur ve kudret Allah'ındır. O her şeyi işitir, her şeyi bilir. 66: Gözünüzü açın! Göklerde kim var yerde kim varsa Allah'ındır! Allah'ın yanında başka şeylere yalvaranlar, ortak koştuklarına uymuyorlar/Allah'ın yanında ortaklara yalvaranlar neyin ardı sıra gidiyorlar? Onlar sadece sanıya uyuyorlar ve onlar sadece saçmalıyorlar. 67: O, odur ki, içinde durup dinlenesiniz diye sizin için geceye vücut verdi, gündüzü de aydınlık kıldı. Hiç kuşkusuz, bunda, dinleyecek bir topluluk için ibretler vardır. 68: "Allah çocuk edindi!" dediler. Hâşâ! Allah bundan arınmıştır! O Ganî'dir, hiçbir şeye muhtaç olmaz! Göklerdekiler de yerdekiler de O'nundur. Elinizde, söylediğinize ilişkin hiçbir kanıt yok. Allah hakkında bilmediğiniz şeyi mi söylüyorsunuz? 69: De ki: "Allah hakkında yalan düzüp iftira edenler iflah etmeyeceklerdir!" 70: Dünyada biraz nimetlenme, ardından dönüşleri bize! Sonra biz, inkâr ettiklerinden ötürü şiddetli azabı onlara tattıracağız. 71: Onlara Nûh'un haberini de oku! Hani, toplumuna şöyle demişti: "Eğer benim konumum ve Allah'ın ayetlerini hatırlatmam size ağır geliyorsa artık ben, Allah'a dayandım. Siz de ortaklarınızla bir araya gelip işinize bakın. Yapacağınız şey size bir kaygı da vermesin, hükmünüzü bana uygulayın. Ve bana fırsat da vermeyin." 72: "Yüz çevirdiyseniz çevirin. Ben sizden bir ücret istemedim. Benim ücretim, Allah'tan gelecektir. Bana, müslümanlardan/Allah'a teslim olanlardan olmam emredildi." 73: Bunun üzerine, onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber bulunanları kurtardık, onları yöneticiler yaptık; ayetlerimizi yalanlayanları da batırıp boğduk. Bak

da gör, önceden
uyarılanların sonu nice oluyor! 74: Nûh'un ardından birçok resulleri daha toplumlarına gönderdik. Onlara açık seçik kanıtlar getirdiler. Ama onlar daha önceden yalanladıkları şeye bir türlü inanmadılar. Azgınlığa sapanların kalplerini biz, işte böyle mühürleriz. 75: Onların ardından da Mûsa ile Hârun'u ayetlerimiz eşliğinde Firavun ve kurmaylarına gönderdik. Kibre saptılar ve günahkâr bir topluluk oldular. 76: Gerçek, katımızdan onlara geldiğinde şöyle demişlerdi: "Hiç kuşkusuz, bu, apaçık bir büyüdür." 77: Mûsa dedi ki: "Gerçek size ulaştığında böyle mi konuşuyorsunuz? Büyü müdür bu? Büyücülerin kurtuluşu yoktur." 78: Dediler ki: "Sen bize, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeyden bizi çeviresin de bu toprakta devlet ve ululuk ikinizin olsun diye mi geldin? Biz, ikinize de inanmıyoruz." 79: Firavun seslendi: "Tüm bilgin büyücüleri huzuruma getirin!" 80: Büyücüler gelince, Mûsa onlara şöyle dedi: "Ortaya koyma gücünde olduğunuz şeyleri sergileyin." 81: Onlar hünerlerini ortaya koyunca Mûsa dedi ki: "Sergilediğiniz şey büyüdür. Allah onu mutlaka hükümsüz kılacaktır. Çünkü Allah, bozguncuların işini düzgün yürütmez." 82: "Ve suçlular hoş görmese de Allah, hakkı, kelimeleriyle ortaya çıkarıp kanıtlayacaktır." 83: Firavun ve kodamanlarının kendilerine kötülük etmelerinden korktukları için, kavmi arasından bir gençlik grubu dışında hiç kimse Mûsa'ya inanmadı. Çünkü Firavun, o toprakta
gerçekten çok üstündü ve gerçekten sınır tanımaz azgınlardan biriydi. 84: Mûsa dedi ki: "Ey toplumum! Eğer Allah'a inanmışsanız, müslümanlarsanız/Allah'a teslim olanlarsanız yalnız Allah'a dayanıp güvenin." 85: Şöyle yakardılar: "Yalnız Allah'a dayandık. Rabbimiz! Bizleri, zulmedenler toplumu için bir imtihan aracı yapma!" 86: "O küfre sapmış toplumdan rahmetinle bizi kurtar!" 87: Mûsa'ya ve kardeşine şunu vahyettik: Kavminiz için kendilerini yerleştirmek üzere Mısır'da evler hazırlayın. Evlerinizi kıble yapın/karşılıklı yapın ve namaz kılın. İnananlara müjde ver. 88: Mûsa şöyle dedi: "Rabbimiz! Sen, Firavun ve kodamanlarına şu geçici hayatta debdebe verdin, mallar verdin. Rabbimiz! Senin yolundan saptırsınlar diye mi? Rabbimiz! Onların mallarını sil süpür, kalplerini şiddetle sık ki, acıklı azabı görünceye kadar inanmasınlar." 89: Allah cevap verdi: "İkinizin duası kabul edildi. Doğruluktan şaşmayın! İlimden nasipsizlerin yolunu izlemeyin!" 90: Ve İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ve ordusu, azgınlık ve düşmanlıkla onları izlemekteydi. Nihayet, boğulma ümüğüne çökünce şöyle dedi: "İman ettim. İsrailoğullarının inanmış olduğu dışında ilah yok. Ben de O'na teslim olanlardanım." 91: "Şimdi mi? Daha önce isyan etmiş, bozgunculardan olmuştun." 92: "Bugün senin bedenini kurtaracağız ki, arkandan gelenlere bir ibret olasın. Ama insanların çoğu bizim ayetlerimizden gerçekten habersiz bulunuyor." 93: Yemin olsun, biz İsrailoğullarını çok güzel bir yurda yerleştirdik ve kendilerine temiz yiyeceklerden rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar ihtilafa düşmediler. Hiç kuşkusuz, Rabbin, tartışmakta oldukları şey hakkında kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. 94: Şayet sen, sana indirdiğimizden kuşkulanmakta isen, senden önce Kitap'ı okuyanlara sor. Yemin olsun, hak sana Rabbinden gelmiştir. O halde, sakın kuşkulananlardan olma! 95: Ve sakın ayetlerimizi yalanlayanlardan olma, yoksa hüsrana düşenlerden olursun. 96: Aleyhlerine Rabbinin kelimesi hak olanlar iman etmezler; 97: Tüm ayetler onlara gelse bile. Ta, o korkunç azabı görünceye kadar... 98: Bir kent inansa da imanı kendisine yarar sağlasa ya! Yûnus'un kavmi müstesna. Onlar inanınca, dünya hayatında rezillik azabını üstlerinden kaldırmış ve kendilerini belirli bir süreye kadar nimetlendirmiştik. 99: Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündeki insanların hepsi toptan iman ederdi. Hal böyle iken, mümin olmaları için insanları sen mi zorlayacaksın! 100: Allah'ın izni olmadıkça hiçbir benlik iman edemez. Allah, pisliği, aklını kullanmayanlar üzerine bırakır. 101: De ki: "Göklerde ve yerde neler var/neler oluyor, bir bakın!" O ayetler ve uyarılar iman etmeyen bir toplumun hiçbir işine yaramaz. 102: Onlar, sırf kendilerinden önce gelip geçenlerin günleri gibisini bekliyorlar. De ki: "Bekleyin! Sizinle beraber ben de bekleyenlerdenim." 103: Sonunda

biz, resullerimizi ve iman edenleri kurtarıyoruz. İşte böyledir. Üzerimize bir borç olarak, inananları kurtarırız. 104: De ki: "Ey insanlar, benim dinimden kuşkuda iseniz, ben sizin Allah'ın berisinden kulluk ettiklerinize kulluk etmeyeceğim. Tam aksine ben, sizin canınızı alacak olan Allah'a kulluk edeceğim. Bana, müminlerden olmam emredildi." 105: Şu da emredildi: "Yüzünü, bir hanîf olarak dine çevir. Sakın müşriklerden olma!" 106: "Allah'ın berisinden, sana yarar sağlamayacak ve zarar veremeyecek şeylere yakarma! Eğer bunu yaparsan mutlaka zalimlerden olursun." 107: Allah sana bir zarar dokundurursa, onu kaldıracak olan başkası değil, yine O'dur. O sana bir hayır dilerse, O'nun lütfunu reddedecek yoktur. Kullarından dilediğini lütfuyla nasiplendirir. Gafûr'dur O, Rahîm'dir. 108: De ki: "Ey insanlar! Şu bir gerçek ki hak size Rabbinizden gelmiştir. Artık doğruya yönelen kendi benliği için yönelir; sapan da kendi benliği aleyhine sapar. Ben sizin üzerinize vekil değilim." 109: Sana vahyedilene uy ve Allah hüküm verinceye kadar sabret. O, hâkimlerin en hayırlısıdır.

52. HÛD SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: Elif, Lâm, Râ. Hakîm ve Habîr olandan bir kitaptır ki bu, ayetleri önce muhkem kılınmış, sonra ayrıntılı hale getirilmiştir. 2: Ki başkasına değil, yalnız Allah'a ibadet edesiniz! Kuşkusuz, ben size O'ndan gelen bir uyarıcı ve müjdeciyim.

3: Af dileyin Rabbinizden; sonra da tövbe ile O'na yönelin ki, belirlenmiş bir süreye kadar sizi güzel bir nimetle nimetlendirsin ve her farklı derece sahibine hak ettiği ödülü versin. Eğer yüz çevirirseniz, o takdirde sizi büyük bir günün azabıyla korkuturum. 4: Yalnız Allah'adır dönüşünüz. Ve O, herşeye Kadîr'dir. 5: Dikkatle bakın! Onlar O'ndan gizlenmek için göğüslerini bükerler. Dikkat edin! Onlar giysileriyle sarılıp sarmaladıkları zaman da O, onların gizlemekte olduklarını da açığa vurduklarını da bilmektedir. Çünkü O, göğüslerin içini çok iyi bilendir. 6: Yerde hiçbir debelenen yoktur ki, rızkı Allah'ın üzerinde olmasın. O, onun karar kıldığı noktayı da bilir, emanet edildiği yeri de. Herşey, apaçık bir Kitap'tadır. 7: O, odur ki, gökleri ve yeri altı günde yaratmıştır. O'nun arşı da su üzerinde idi. Böyle yapması, iş ve davranış yönünden hanginizin daha güzel olduğunu belirlemek için sizi denemeye yöneliktir. Sen, "Kuşkusuz, sizler ölümden sonra diriltileceksiniz!" dediğinde, küfre batanlar hemen ve kesinlikle şöyle derler: "Bu apaçık bir büyüden başka şey değildir." 8: Ve eğer onlardan azabı, belirlenmiş bir süreye kadar ertelesek, mutlaka şöyle diyeceklerdir: "Onu erteleyen de ne?" Gözünüzü açın, azap onlara geldiği gün, kendilerinden geri çevrilecek değildir. Ve alay edip durdukları şey, kendilerini sarmış olacaktır. 9: İnsana bizden bir rahmet tattırıp sonra onu ondan çekip alsak, insan elbette çok ümitsiz, çok nankör bir hale düşer. 10: Ve eğer ona, kendisine gelip çatan bir zorluk ve kederden sonra bolluk ve nimet tattırırsak, hiç kuşkusuz şöyle diyecektir: "Tüm sıkıntı ve kötülükler benden uzaklaşmıştır." Bu durumda o, bir sevinç şımarığı, bir kendini beğenmiş olur. 11: Sabredip hayra ve barışa yönelik amel sergileyenler böyle yapmazlar. Bunlar kendileri için bir yarlıgama ve büyük bir ödül öngörülen kişilerdir.

12: Belki de sen; onlar, "Ona bir hazine indirilseydi, yahut beraberinde bir melek gelseydi ya!" diyorlar diye göğsün sıkışıp daralarak, sana vahyedilmekte olanının bir kısmını terk etmeye kalkarsın. Gerçek olan şu ki, sen sadece bir uyarıcısın. Allah ise her şey üzerinde bir Vekîl'dir. 13: Yoksa, "Onu uydurdu" mu diyorlar! De ki: "Öyleyse hadi, onun benzeri, uydurma on sure de siz getirin; eğer doğru sözlüler iseniz, Allah'tan başka çağırabildiklerinizi de çağırın." 14: Eğer size cevap veremedilerse artık bilin ki o, ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir. Ve O'ndan başka da ilah yoktur. Artık müslüman oluyor/Allah'a teslim oluyor musunuz? 15: Her kim iğreti hayatı ve onun süsünü isterse böylelerinin yapıp ettiklerinin karşılığını kendilerine bu hayatta tam olarak veririz. Onlar dünyada hiçbir eksiltmeye uğratılmazlar. 16: Öyleleridir ki bunlar, âhirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Sanayi olarak ürettikleri, orada işe yaramaz olmuştur. Yapıp ettikleri de bâtıl hale gelmiştir. 17: Böyleleri şu kimse gibi olur mu: Rabbinden bir beyyine üzerinedir, O'ndan bir tanık da kendisini izler. Tanıktan önce de bir kılavuz ve

rahmet olarak Mûsa'nın kitabı var. Onlar ona inanırlar. Hiziplerden onu inkâr edenin varış yeri ateştir. Ondan asla kuşkuya düşme; o Rabbinden bir haktır ama insanların çokları inanmıyorlar. 18: Yalan düzerek Allah'a iftira edenden daha zalim kim var? Onlar Rablerine arz edilecekler. Tanıklar diyecekler ki: "İşte bunlardır Rableri hakkında yalan uyduranlar." Herkes duysun ki, Allah'ın laneti zalimler üstünedir. 19: O zalimler ki, Allah'ın yolundan alıkoyar, o yolu yamultmak isterler. Onlar, âhireti de inkâr ederler. 20: Bunlar yeryüzünde kimseyi âciz bırakamazlar. Allah'tan başka hiçbir dostları da yoktur. Onlara azap kat kat verilecektir. Hem işitmeye güçleri yetmiyordu hem de göremiyorlardı.
21: İşte bunlardır öz benliklerini hüsrana uğratanlar. İftira için kullandıkları şeyler de kendilerini bırakıp kaybolmuştur. 22: Hiç kuşku yok ki bunlar, âhirette de hüsranın en beterine uğrayanlar olacaklardır. 23: İman edip hayra ve barışa yönelik işler yaparak Rablerine içten bir bağlılıkla boyun eğenlere gelince, onlar cennet halkıdırlar. Sürekli kalacaklardır orada. 24: Bu iki topluluğun durumu körle sağır, görenle işiten farkına benzer. Örnek olarak bu ikisi bir olur mu? Hâlâ düşünüp taşınıyor musunuz? 25: Andolsun biz, Nûh'u da toplumuna resul olarak göndermiştik. "Ben sizin için açık bir uyarıcıyım." 26: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Korkunç bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum." demişti de, 27: Toplumunun küfre sapanlarından bir grup kodaman şöyle konuşmuştu: "Bize göre sen, bizim gibi bir insandan başkası değilsin. Bakıyoruz sana, ayak takımımızın basit görüşlü insanlarından başkası ardına düşmüyor. Sizin bize hiçbir üstünlüğünüzün olduğuna inanmıyoruz. Aksine, sizi yalancılar sayıyoruz." 28: Nûh dedi ki: "Ey toplumum! Bir düşünün! Ya ben Rabbimden gelen bir beyyine üzerindeysem; katından bana bir rahmet vermiş de o rahmet sizin gözlerinizden saklanmışsa! Siz ona tiksintiyle bakarken, biz sizi ona zorla mı ulaştıracağız?" 29: "Hem ben sizden buna karşı bir mal da istemiyorum. Benim ücretim Allah'tandır. Ama ben iman edenleri paylayıp kovamam. Çünkü onlar Rablerine varacaklar. Ama sizin cehalete batmış bir toplum olduğunuzu görüyorum." 30: "Ey toplumum! Eğer ben onları paylayıp kovarsam, Allah'a karşı bana kim yardım edebilir? Hâlâ düşünmüyor musunuz?" 31: "Ben size demiyorum ki, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır. Ben gaybı bilmem. Ben bir meleğim de demiyorum. Ama gözlerinizin horlayarak baktığı kişiler için, 'Allah bunlara hiçbir hayır vermeyecek' diyemem. Onların benliklerinde neyin saklı olduğunu Allah daha iyi bilir. Başka türlü davranırsam kesinlikle zalimlerden olurum." 32: Dediler ki: "Ey Nûh! Sen bizimle uğraştın, bizimle mücadelede çok da ileri gittin. Eğer doğru sözlülerden isen bizi tehdit ettiğin şeyi ortaya getir." 33: Nûh dedi: "Onu size, dilediği takdirde ancak Allah getirir, siz de hiçbir engel çıkaramazsınız." 34: "Eğer Allah sizi azdırmak istiyorsa, ben size öğüt vermeyi gaye edinsem de öğüdüm size hiçbir yarar sağlamaz. O'dur sizin Rabbiniz ve O'na döndürüleceksiniz." 35: Yoksa, "Onu kendisini uydurdu." mu diyorlar? De ki: "Eğer onu uydurmuşsam işlediğim suç benim aleyhimedir. Ama ben, sizin işlemekte olduğunuz suçlardan sorumlu değilim." 36: Nûh'a şöyle vahyolundu: "Toplumundan, daha önce inanmış olanlar dışında hiç kimse iman etmeyecektir. Artık onların yaptıkları yüzünden tasalanıp durma." 37: Vahyimize bağlı olarak gözlerimizin önünde gemiyi yap. Ve zulmedenler hakkında benimle karşılıklı laf edip durma. Onlar, mutlaka boğulacaklardır. 38: Gemiyi yapıyordu. Toplumundan herhangi bir grup yanından geçtikçe onunla alay ediyorlardı. Dedi ki Nûh "Bizimle alay ediyorsanız, biz de sizinle alay edeceğiz. Tıpkı sizin eğlendiğiniz gibi." 39: "Rezil eden azabın kime geleceğini, sürekli azabın kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz."
40: Nihayet emrimiz gelip de tandır kaynayınca şöyle seslendik: "Yükle içine her birinden ikişer çift ve aleyhinde hüküm verilen hariç olmak üzere aileni, bir de iman etmiş olanları." Ama Nûh'la birlikte çok az bir kısmı iman etmişti. 41: Nûh dedi: "Binin içine! Onun akıp gitmesi de demir atması da Allah'ın adıyladır. Benim Rabbim elbette ki Gafûr'dur, Rahîm'dir." 42: Gemi onları, dağlar gibi dalgalar üstünden yürütüp

götürüyordu. Nûh onlardan ayrı bir yerde duran oğluna seslendi: "Oğulcuğum, bizimle beraber bin, kâfirlerle beraber olma." 43: Oğlu cevap verdi: "Bir dağa sığınacağım, beni sudan korur." Nûh dedi: "Allah'ın merhamet ettiği dışında bugün hiç kimse için Allah'ın kararından kurtaracak yoktur." Ve ikisi arasına dalga girdi de o, boğulanlar arasına katıldı. 44: Ve denildi: "Ey yer! Suyunu yut ve ey gök, sen de tut." Ve su çekidi. İş bitirilmişti. Gemi, Cûdi üzerine oturdu ve haykırıldı: "O zalimler topluluğu geri gelmez olsun!" 45: Bu arada Nûh, Rabbine yakardı da dedi ki: "Rabbim, oğlum benim ailemdendi! Senin vaadin elbette haktır. Sen hâkimlerin, hükmü en güzel verenisin." 46: Allah buyurdu: "Ey Nûh! O, senin ailenden değildi. Yaptığı, iyi olmayan bir işti. Hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Cahillerden olmaman hususunda seni uyarırım." 47: Nûh dedi: "Rabbim! Hakkında bilgim olmayan şeyi senden istemekten sana sığınırım. Eğer beni affetmez, bana acımazsan hüsrana uğrayanlardan olurum." 48: Şöyle denildi: "Ey Nûh! Sana ve seninle beraber olanlardan diğer gruplara bizden bereketler ve bir selamla aşağıya in. Bazı ümmetler de var, kendilerini önce nimetlendireceğiz sonra bizden acıklı bir azap hepsini kucaklayacak." 49: İşte bunlar, sana vahyetmekte olduğumuz gayb haberlerindendir. Bundan önce onları sen de bilmiyordun, toplumun da... Artık sabırlı ol! Sonuç, takvaya sarılanlarındır. 50: Âd'a da kardeşleri Hûd'u gönderdik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilahınız yok. Siz sadece uydurmalara bel bağlamışsınız." 51: "Ey toplumum! Bu tebliğime karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına düşmez. Hâlâ aklınızı çalıştırmayacak mısınız?" 52: "Ey toplumum! Rabbinizden af dileyin, sonra O'na yönelin ki üzerinize göğü bol bol göndersin, kuvvetinize kuvvet katsın. Günahkârlar olup da Allah'tan yüz çevirmeyin." 53: Dediler ki: "Ey Hûd! Bize hiçbir kanıt getirmedin. Senin sözünle ilahlarımızı terk edecek değiliz. Zaten biz sana inanmıyoruz." 54: "Sadece şunu söylüyoruz: 'İlahlarımızdan biri seni kötü çarpmış." Hûd dedi: "Ben Allah'ı tanık tutuyorum, siz de tanık olun ki, ben sizin Allah'a ortak yaptıklarınızdan uzağım." 55: "Allah dışındaki tanrılarınızdan uzağım. Hadi, hep birlikte bana tuzak kurun, bana hiç göz açtırmayın." 56: "Ben, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a dayanıp güvendim. Hiçbir canlı yoktur ki O, onu perçeminden yakalamış olmasın. Hiç kuşkusuz benim Rabbim dosdoğru bir yol üzerindedir." 57: "Eğer yüz çevirirseniz ben, bana gönderilen şeyi size tebliğ etmiş bulunuyorum. Rabbim, yerinize başka bir topluluk getirir ve siz O'na hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Kuşkusuz benim Rabbim herşey üzerinde bir Hafîz'dir; kollar, gözetir." 58: Emrimiz gelince, Hûd'u ve onunla birlikte iman etmiş olanları bizden bir rahmetle kurtardık. Biz onları çok ağır bir azaptan kurtardık.
59: İşte buydu Âd. Rablerinin ayetlerine kafa tuttular, O'nun resullerine isyan ettiler. Ve her inatçı zorbanın emrine uydular. 60: Bu dünyada ve kıyamet gününde arkalarına lanet takıldı. Dikkat edin; Âd, Rablerine nankörlük etmişti. Dikkat edin, Hûd'un kavmi olan Âd geri gelmez oldu. 61: Semûd'a da kardeşleri Sâlih'i gönderdik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka ilahınız yok. Sizi topraktan oluşturan ve size orada ömür geçirten O'dur. Artık O'ndan af dileyin, O'na dönün. Rabbim Karîb'dir, bize çok yakındır; Mucîb'dir, bize cevap verir." 62: Dediler ki: "Ey Sâlih! Sen bundan önce, aramızda aranan/ümit beslenen bir kişi idin. Şimdi kalkmış, atalarımızın kulluk ettiklerine kulluk etmemizi mi yasaklıyorsun? Gerçek şu ki biz, bizi çağırdığın şey hakkında kafaları karıştıran bir kuşku içindeyiz." 63: Dedi ki: "Ey kavmim! Hiç düşündünüz mü? Ya ben Rabbimden bir beyyine üzerindeysem, bana kendisinden bir rahmet sunmuşsa! Bu durumda ben O'na isyan edersem, bana Allah'a karşı kim yardım eder? Sizin bana, yıkım ve hüsranı artırmak dışında bir katkınız olamaz." 64: "Ey toplumum! İşte şu size, Allah'ın bir mucize olan devesi. Rahat bırakın onu. Allah'ın toprağında karnını doyursun. Bir kötülük dokundurmayın ona. Yoksa sizi çok yakın bir azap yakalayıverir." 65: Ama deveyi yere yıkıp kestiler. Sâlih dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha nimetlenin. Bu, yalanlanamayacak bir tehdittir." 66: Emrimiz gelince Sâlih'i

ve onunla birlikte iman edenleri bizden bir rahmetle kurtardık. O günün rezilliğinden kurtardık. Senin Rabbin, evet O, Kavî'dir, Azîz'dir. 67: Zulme sapmış olanları o korkunç titreşimli ses yakaladı da öz yurtlarında yere çökmüş hale getirdiler.
68: Sanki hiç hayat sürmemişlerdi orada. Dikkat edin! Semûd kavmi, Rablerine nankörlük etmişti. Dikkat edin, Semûd geri dönmez olmuştur. 69: Yemin olsun, resullerimiz İbrahim'e muştu getirip "Selam!" demişlerdi. O da "Selam!" demiş, fazla beklemeden kızartılmış bir buzağı getirmişti. 70: Ellerinin ona ulaşmadığını görünce onlardan işkillendi. Ve kendilerinden ürpermeye başladı. "Korkma, dediler, biz Lût kavmine gönderildik." 71: Orada dikilmekte olan karısı güldü. Bunun üzerine ona İshak'ı müjdeledik, İshak'ın arkasından da Yakub'u. 72: "Vay başıma, dedi. Doğuracak mıyım ben? Kendim bir kocakarı, kocam bir ihtiyar. Gerçekten şaşılacak şey bu." 73: Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri üzerinizdedir ey ev halkı! O Hamîd'dir, Mecîd'dir." 74: İbrahim'den korku gidip yerine müjde gelince, Lût kavmi hakkında bizimle tartışır oldu. 75: İbrahim, gerçekten yufka yürekli bir insandı; herkes için ah eder, içini çekerdi, yalvarıp yakarırdı. 76: "Ey İbrahim! Bu halinden vazgeç. Rabbinin emri gelmiştir. Geri çevrilemez bir azap onların enselerine binecektir." 77: Elçilerimiz Lût'a geldiğinde onlar için kaygılanmış, göğsü daralmış da şöyle demişti: "Bu, zorlu bir gün!" 78:
Lût'un kavmi koşarak onun yanına geldi. Bunlar daha önce de kötülükler yapmışlardı. Lût dedi ki: "Ey toplumum! İşte şunlar kızlarım. Onlar sizin için daha temiz. Allah'tan korkun da misafirlerim önünde beni rezil etmeyin. İçinizde olgun bir adam yok mu?" 79: Dediler ki: "Senin kızlarında hakkımız olmadığını çok iyi biliyorsun. Ne istediğimizi de çok iyi biliyorsun." 80: Dedi: "Ah, size karşı koyacak bir gücüm olsaydı yahut sağlam bir kaleye sığınabilseydim." 81: Melekler dediler: "Biz senin Rabbinin elçileriyiz. Sana asla el süremezler. Gecenin bir yerinde aileni götür. İçinizden hiç kimse geri kalmasın; karın müstesna. O, ötekilere çatan belaya çarptırılacaktır. Onların azap vakti, sabah vaktidir. Sabah da ne kadar yakın, değil mi?" 82: Nihayet emrimiz gelince oranın üstünü altına getirdik. Ve üzerlerine, pişirilmiş çamurdan yapılıp istif edilmiş taş yağdırdık. 83: Rabbin katında damgalanmış taşlar. Zalimlerden çok uzak değildir bu.
84: Medyen'e, kardeşleri Şuayb'ı göndermiştik. Dedi ki: "Ey toplumum! Allah'a kulluk edin. O'ndan başka tanrınız yok sizin. Eksik ölçüp yanlış tartmayın. Sizi nimet, bereket içinde görüyorum, ama sizin için sarıp kuşatan bir günün azabından da korkuyorum." 85: "Ey toplumum! Ölçüyü ve tartıyı tam bir dürüstlükle yapın. İnsanların eşyalarını tırtıklamayın. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak dolaşmayın." 86: "Eğer inananlar iseniz, Allah'ın bıraktığı kâr sizin için daha hayırlıdır. Ben sizin üzerinizde bir bekçi değilim." 87: Dediler ki: "Ey Şuayb! Namazın mı emrediyor sana, atalarımızın tapar olduğunu terk etmemizi yahut mallarımızda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi? Esasında sen; gerçekten yumuşak huylu, olgun bir insansın."
88: Dedi: "Ey toplumum! Ya ben Rabbimden bir beyyine üzerindeysem, bana lütfundan güzel bir rızık vermişse!... Size yasakladığım şeylerde, size söylediğimin aksine davranmak istemiyorum. Gücüm ölçüsünde barış ve iyilikten başka bir şey de istemiyorum. Başarım ancak Allah'ın desteğiyledir. Yalnız O'na güvendim ben, yalnız O'na yöneliyorum." 89: "Ey toplumum! Bana kafa tutmanız, sakın sizi Nûh kavminin yahut Hûd kavminin yahut Sâlih kavminin başlarına gelen musibetle yüzyüze getirmesin. Lût kavmi de sizden pek uzak değil." 90: "Rabbinizden af dileyip O'na yönelin. Rabbim Rahîm'dir, rahmeti sınırsızdır; Vedûd'dur, çok sevgilidir." 91: Dediler ki: "Ey Şuayb! Söylediklerinin birçoğunu anlamıyoruz. Ve biz seni aramızda zayıf bir adam olarak görüyoruz. Hani kabilen olmasa, kafanı taşla eziverecektik. Senin bize karşı hiçbir üstünlüğün yok." 92: Dedi: "Ey toplumum! Sizce kabilem Allah'tan daha mı güçlü ve onurlu! Allah'ı arkanıza atıp dışlanmış hale getirdiniz. Rabbim, yapıp ettiklerinizi çepeçevre kuşatmıştır." 93: "Ey toplumum! Elinizden geleni yapın, ben görevimi yapıyorum. Yakında bileceksiniz rezil edici bir azabın kime geleceğini, yalancının kim

olduğunu! Gözetleyin, ben de sizinle beraber gözetliyorum." 94: Emrimiz gelince Şuayb'ı ve onunla birlikte iman edenleri bizden bir rahmetle kurtardık. Zulmedenleri o yüksek titreşimli sayha yakaladı da öz yurtlarında yere çömelmiş hale geldiler. 95: Sanki hiç yurt tutmamışlardı orada. Bakıp görün ki, Medyen de tıpkı Semûd gibi, dönüşü olmayan bir gidişle gitti. 96: Yemin olsun, Mûsa'yı ayetlerimizle ve açık bir kanıtla gönderdik;
97: Firavun'a ve kodamanlarına. Ama onlar Firavun'un emrine uydular. Oysaki, Firavun'un emri doğruya ve güzele ulaştırmıyordu. 98: Kıyamet günü kavmine önderlik eder. İşte onları suya götürür gibi ateşe götürdü. Ne kötü varış yeridir o götürüldükleri yer! 99: Peşlerine lanet takılmıştır: Hem burada hem kıyamet gününde ne kötü destektir o arkalarına takılmış olan! 100: İşte bunlar o kentlerin/medeniyetlerin haberlerinden bir kısmı, anlatıyoruz sana. Kimi hâlâ ayakta onların, kimi kökünden biçilip gitmiştir. 101: Onlara biz zulmetmedik. Ama onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin emri geldiğinde, Allah'ı bırakıp da yakardıkları ilahları kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. İlahları onların sadece hasar ve hüsranlarını artırdı. 102: Rabbin zulme sapan kentleri/medeniyetleri çarptığı zaman, işte böyle çarpar. O'nun çarpması gerçekten korkunçtur, şiddetlidir. 103: Âhiret azabından korkan için bunda elbette ki bir ibret vardır. O, insanları bir araya getiren bir gündür. Görülesi bir gündür o! 104: Biz onu, sadece belirli bir süre için erteliyoruz. 105: O geldiği gün hiçbir benlik, O'nun izni olmadan söz söyleyemez. Onların bir kısmı bahtsız, bir kısmı mutludur. 106: Bahtsızlığa düşenler ateş içindedir. Çok ıstıraplı bir soluyuş ve hıçkırışları vardır orada. 107:
Rabbinin dilemesi hariç, gökler ve yer durdukça onlar orada hep kalacaklardır. Rabbin, dilediğini öyle bir yerine getirir ki!... 108: Mutluluğa erdirilenlere gelince, onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi hariç, gökler ve yer durdukça onlar, hep orada kalacaklardır. Kesintisiz bir lütuf olarak... 109: Şunların kulluk etmekte oldukları şeyler yüzünden bir kuşku içine girme. Daha önce atalarının kulluk ettikleri gibi kulluk ediyorlar, hepsi bu. Biz onların da nasiplerini hiç eksiltmeden elbette vereceğiz. 110: Yemin olsun, Mûsa'ya Kitap'ı verdik de onda da ihtilafa düşüldü. Rabbinden bir kelime, önceden gelmiş olmasaydı, aralarında iş mutlaka bitirilirdi. Onlar bunun hakkında, kafaları karıştıran bir kuşku içindedirler. 111: Hiç kuşkusuz, Rabbin hepsinin amellerinin karşılığını tam tamına kendilerine verecektir. O, onların yapmakta olduklarından haberdardır. 112: O halde sen, emrolunduğun gibi dosdoğru yürü! Seninle birlikte tövbe edenler de... Sakın aşırılık edip azmayın! O, yapmakta olduklarınızı görüyor. 113: Zulmedenlere eğilim göstermeyin! Yoksa ateş sizi sarmalar. Allah'tan başka dostlarınız kalmaz, size yardım de edilmez. 114: Gündüzün iki tarafında ve geceye yakın saatlerde namaz kıl! Güzellikler kötülükleri silip süpürür. İşte bu, Allah'ı ananlara bir öğüttür. 115: Sabret! Allah, güzel düşünüp güzel davrananların ödülünü yitirmez. 116: Sizden önceki kuşakların söz ve eser sahibi olanları, yeryüzünde bozgunculuktan alıkoymalı değiller miydi? Ama içlerinden kurtarmış olduklarımızın az bir kısmı dışında hiçbiri bunu yapmadı. Zulme sapanlar ise içine gömüldükleri servet şımarıklığının ardına düşüp suçlular haline geldiler.
117: Halkı iyilik ve barış sevenler olsaydı, Rabbin o kentleri/medeniyetleri zulümle helâk edecek değildi ya! 118: Eğer Rabbin dileseydi insanları elbette bir tek ümmet yapardı. Ama birbiriyle tartışmaya devam edeceklerdir. 119: Rabbinin rahmet ettikleri müstesna. O, onları işte bunun için yaratmıştır. Rabbinin, "Yemin olsun ben cehennemi, tümden insanlar ve cinlerle dolduracağım!" sözü tamamlanacaktır. 120: Resullerin haberlerinden, kendisiyle kalbini destekleyip sağlamlaştıracağımız her şeyi sana anlatıyoruz. Bunun içinde sana hak gelmiştir. Bunda, inananlar için bir öğüt ve hatırlatma da vardır. 121: İnanmayanlara de ki: "Yapabildiğinizi yapın, biz de işimizi yapıyoruz." 122: "Bekleyin, biz de bekliyoruz!" 123: Göklerin ve yerin gizli bilgileri Allah'a aittir. Tüm iş ve oluş O'na döndürülür. O halde O'na kulluk et, O'na dayanıp

güven! Rabbin, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir.
53. YÛSUF SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Elif, Lâm, Râ. O apaçık, apaydınlık Kitap'ın ayetleridir bunlar. 2: Biz onu sana, aklınızı çalıştırasınız diye, Arapça bir Kur'an olarak indirdik.
3: Biz bu Kur'an'ı sana vahyederek, hikâyelerin en güzelini anlatıyoruz. Oysaki sen, bundan önce bunlardan tamamen habersiz olanlardandın. 4: Bir vakit Yûsuf babasına şöyle demişti: "Babacığım, ben rüyada on bir yıldızla, Güneş'i ve Ay'ı gördüm; onları bana secde ediyorlar gördüm." 5: "Yavrucuğum, dedi, rüyanı kardeşlerine anlatma; sonra sana bir oyun oynarlar. Hiç kuşkusuz şeytan, insan için açık bir düşmandır." 6: İşte böyle! Rabbin seni seçip yüceltecek, olayların ve sözlerin tevilinden, sana birşeyler öğretecek, hem senin hem Yakub soyunun üzerinde nimetini tamamlayacaktır. Tıpkı bundan önce ataların İbrahim ve İshak üzerine o nimeti tamamladığı gibi. Şu kesin ki, senin Rabbin Alîm'dir, Hakîm'dir. 7: Yemin olsun ki, Yûsuf ve kardeşlerinde istek ve arayış içinde olanlar için ibretler/işaretler vardır. 8: O vakit onlar şöyle demişlerdi: "Yûsuf ve kardeşi, babamıza bizden daha sevimli, bu bir gerçek. Ama biz de birbirini her hal ve şartta destekleyen bir ekibiz. Şu da kuşkusuz ki, bizim babamız, inkâr edilemez bir şaşkınlık içindedir." 9: "Yûsuf'u öldürün yahut bir yere götürüp atın ki, babanızın ilgisi yalnız size yönelsin ve bunun ardından barışçıl ve hayırsever bir topluluk haline gelesiniz." 10: İçlerinden söz alan biri şöyle konuştu: "Yûsuf'u öldürmeyin. Onu bir kuyunun dibine bırakın; gelip geçen kafilelerden biri onu bulup alır. Yapacaksanız böyle yapın!" 11: Dediler ki: "Ey babamız, ne oluyor da Yûsuf konusunda bize güvenmiyorsun. Oysaki biz ona hep öğüt vermekteyiz." 12:
"Yarın onu bizimle gönder, gezip oynasın. Kuşkun olmasın biz onu çok güzel korur, gözetiriz." 13: Dedi ki: "Onu götürmeniz beni çok çok üzer. Ve korkarım ki siz ondan habersiz bir haldeyken onu kurt yer." 14: Dediler ki: "Vallahi biz böylesine dayanışma içinde bir ekipken onu kurt yerse, o takdirde biz hüsrana uğrayan kişiler oluruz." 15: Onu götürüp kuyunun dibine koymaya karar verdiklerinde biz de ona şöyle vahyettik: "Yemin olsun ki sen onlara, şu yaptıklarını hiç farkında olmayacakları bir sırada haber vereceksin." 16: Akşamdan sonra babalarına geldiler; ağlıyorlardı. 17: "Ey babamız, dediler, gittik, yarışıyorduk; Yûsuf'u eşyamızın yanında bırakmıştık, kurt onu yemiş. Şimdi biz doğru da söylesek sen bize inanmayacaksın." 18: Yûsuf'un gömleği üstüne sahte bir kan çalmışlardı, getirdiler. Babaları dedi ki: "İş, söylediğiniz gibi değil. Nefisleriniz sizi aldatıp bir işe itmiş. Artık bana düşen, güzelce sabretmek. Anlattıklarınıza karşı yalnız müsteân olan Allah'tan yardım istenir." 19: Bir yolcu kafilesi gelmişti. Sucularını gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Müjde! Bu bir oğlan!" diye haykırdı. Ticaret maksadıyla onu sakladılar. Allah ne yaptıklarını çok iyi biliyordu. 20: Onu basit bir karşılıkla, birkaç paraya sattılar. Ona fazla rağbet gösterenler değillerdi. 21: Onu satın alan Mısırlı, karısına şöyle dedi: "Ona iyi bak, kendisine güzel bir yer hazırla. Bize yararı dokunabilir. Belki de evlat ediniriz onu." İşte bu şekilde biz Yûsuf'a yeryüzünde imkân verip o toprağa yerleştirdik ki, ona olayların/haberlerin yorumunu öğretelim. Allah, kendi emrine Gâlib'dir/kendi emrine hükmeder. Ama insanların çokları bilmiyorlar.
22: Yûsuf gerekli olgunluğa ulaşınca ona hükmetme yeteneği ve ilim verdik. Güzel düşünüp güzel davrananları biz işte böyle ödüllendiririz. 23: Yûsuf'un, evinde kaldığı kadın, onun nefsinden gönlünü tatmin etmek istedi. Kapıları kilitledi, "Hadi gel!" dedi. Yûsuf: "Allah'a sığınırım, Rabbim beni güzel bir barınağa kavuşturmuştur. Zalimler iflah etmez." dedi. 24: Yemin olsun, kadın onu arzulamıştı. Eğer Rabbinin gerçeğe dikkat çeken delilini görmeseydi, o da onu arzulamıştı. Biz böylece ondan, kötülüğü ve fuhşu uzak tutuyorduk. Çünkü o, bizim samimi/seçkin kullarımızdandı. 25: İkisi birden kapıya koştular. Kadın onun gömleğini arkadan yırttı. Kapının yanında kadının beyi ile yüzyüze geldiler. Kadın seslendi: "Senin ailene kötülük düşünenin cezası nedir; hapsedilmek mi, acıklı bir işkence mi?" 26: Yûsuf dedi ki: "O, gönlünü eğlendirmek için beni kullanmak

istedi." Kadının ailesinden bir tanık da şu yolda tanıklık etti: "Eğer erkeğin gömleği önden yırtılmışsa kadın doğru söylüyor, bu durumda erkek yalancılardandır. 27: Eğer erkeğin gömleği arkadan yırtılmışsa kadın yalan söylemiştir. Bu durumda erkek, doğru sözlülerdendir." 28: Gömleğin arkadan yırtılmış olduğunu görünce şöyle konuştu: "Bu sizin tuzaklarınızdandır. Sizin tuzaklarınız gerçekten çok yamandır." 29: "Yûsuf, sakın bundan bahsetme. Kadın, sen de günahının affını dile. Sen, gerçekten günahkârlardan oldun." 30: Şehirde bazı kadınlar şöyle konuştular: "Azîz'in karısı genç uşağının nefsinden gönlünü eğlendirmek istemiş. Aşktan yüreğinin zarı delinmiş. Öyle anlıyoruz ki, kadın tam bir çılgınlığa düşmüş."
31: Kadın onların oyunlarını işitince, onlara haber gönderdi. Kendilerine, yaslanarak yiyebilecekleri bir sofra hazırladı ve her birine bir bıçak verdi. Yûsuf'a: "Karşılarına çık." dedi. Nihayet Yûsuf'u görünce onu öylesine yücelttiler ki, kendilerinin ellerini kestiler. Şöyle dediler: "Aman Allahım! Bu bir insan değil; asil bir melek bu!" 32: Kadın dedi ki: "İşte budur o, hakkında beni kınadığınız. Vallahi, ben onunla gönlümü eğlendirmek istedim de o masum bir tavırla bundan çekindi. Ama, eğer kendisine emrettiğimi yapmazsa yemin ediyorum hapse tıkılacak ve horlananlardan olacaktır." 33: Yûsuf dedi: "Rabbim! Zından benim için bunların beni çağırdığı şeyden daha sevimlidir. Eğer onların oyununu benden uzak tutmazsan onlara meyleder de cahillerden olurum." 34: Rabbi onun duasını kabul etti de kadınların tuzaklarını ondan uzaklaştırdı. Herşeyi duyar O, herşeyi bilir. 35: Bunca delili gördükten sonra bile Yûsuf'u bir süreye kadar zındana tıkmaları kararı onlara egemen oldu. 36: Onunla birlikte zındana iki genç daha girmişti. Bir tanesi dedi ki: "Rüyada gördüm, şarap sıkıyordum." Öteki de şöyle dedi: "Ben de gördüm ki, başımın üstünde ekmek taşıyorum, kuşlar ondan yiyor. Bunun yorumunu bize bildir. Biz senin, güzel düşünüp güzel davrananlardan olduğun kanısındayız." 37: Yûsuf dedi ki: "Rızıklanacağınız herhangi bir yemek size gelmeden önce onun yorumunu ikinize mutlaka bildiririm." Bu, Rabbimin bana öğrettiği şeylerdendir. Ben, Allah'a inanmayan ve âhireti de tamamen inkâr eden bir toplumun milletini terk ettim." 38: "Ve atalarım İbrahim'in, İshak'ın, Yakub'un milletine uydum. Bizim herhangi birşeyi Allah'a ortak tutmamız söz konusu olamaz. İşte bu, Allah'ın bize ve diğer insanlara bir lütfudur. Ama insanların çokları şükretmiyorlar." 39: "Ey benim zından arkadaşlarım! Parçalara bölünüp fırkalaşmış rabler mi daha hayırlıdır, Vâhid ve Kahhâr olan Allah mı?" 40: "O'nun yanında nelere kulluk ediyorsunuz? Sadece bir takım isimlere ki, adlarını siz ve atalarınız koymuştur. Onlar hakkında Allah, hiçbir kanıt indirmemiştir. Hüküm yalnız Allah'ındır. O, yalnız ve yalnız kendisine kulluk etmenizi emretti. Eskimez ve pörsümez din işte budur. Ama insanların çokları bilmiyorlar." 41: "Ey benim zından arkadaşlarım! Rüyanıza gelince: Bir taneniz rab edindiği kişiye şarap sunacak. Ötekiniz ise asılacak da kuşlar başından yiyecek. Hakkında fetva sorduğunuz iş, böyle hükme bağlanmıştır." 42: Yûsuf o iki kişiden, kurtulacağını düşündüğüne şöyle dedi: "Rab edindiğin kişi yanında beni an." Ama şeytan o adama, rab edindiği kişiye hatırlatmayı unutturdu. Böylece Yûsuf yıllarca zındanda kaldı. 43: Kral dedi ki: "Düşümde yedi semiz inek görüyorum. Bunları yedi cılız inek yiyor. Ayrıca yedi yeşil başak, yedi de kuru başak görüyorum. Ey bendelerim! Eğer rüya tabir ediyorsanız, bu rüyam hakkında bana bir fetva verin." 44: Dediler ki: "Bunlar, demet demet hayallerden ibarettir. Biz, hayal ve kuruntuların yorumunu bilenler değiliz." 45: Zındandaki iki adamdan kurtulanı, uzun bir zamandan sonra eskiyi hatırladı da şöyle dedi: "Onun yorumunu size ben haber veririm. Siz beni zındana gönderin." 46: "Yûsuf, ey özü sözü doğru insan! Şu rüyayı yorumla bize. Yedi semiz inek var, yedi cılız inek bunları yiyor; yedi yeşil başak, bir yedi tane de kuru başak. Umarım buradan insanların yanına giderim, onlar da öğrenirler." 47: Yûsuf dedi: "Alışılageldiği şekliyle yedi yıl ekin ekeceksiniz. Biçtiklerinizden yiyecek kadar az bir miktar alır, gerisini başağında bırakırsınız." 48:
"Bunun ardından yedi kurak yıl gelecek. Bu yıllar, saklayabileceğiniz bir miktar ekin

hariç, önceden biriktirdiklerinizi yiyip tüketecek." 49: "Bunun arkasından bir yıl gelecek ki, halk onda bol yağmura kavuşup rahat edecek; meyva suyu sıkıp süt sağacaklar." 50: Kral: "Bu yorumu yapanı bana getirin." dedi. Elçi kendisine gelince, Yûsuf dedi ki: "Kralına dön de sor bakalım, o ellerini kesen kadınların derdi neydi? Rabbim, o kadınların hilelerini çok iyi bilmektedir." 51: Kral dedi: "Yûsuf'un nefsinden murat almak istediğinizde, derdiniz ne idi?" Dediler ki: "Allah şahit, biz onun hiçbir kötülüğünü bilmiyoruz." Aziz'in karısı dedi ki: "İşte şimdi gerçek ortaya çıktı. Ben onunla gönül eğlendirmek istemiştim. O, özü sözü doğru insanlardandı." 52: "Gerçeği söylüyorum ki, Yûsuf, gıyabında ona hainlik etmediğimi, Allah'ın, hainlerin tuzağını başarıya ulaştırmayacağını bilsin." 53: "Nefsimi ak pak gösteremem. Çünkü nefs, Rabbimin merhamet ettiği durumlar hariç, olanca gücüyle kötülüğü emreder. Ama Rabbim çok affedici, çok esirgeyicidir. 54: Kral dedi ki: "Onu bana getirin, kendime özel dost edineyim." Yusuf'la konuşunca da şöyle dedi: "Artık bugün yanımızda mevkii olan, güvenilir bir dostsun." 55: Yûsuf dedi ki: "Beni ülke hazinelerine bakan yap. Ben iyi bir koruyucuyum; bilgiliyim." 56: İşte böylece biz Yûsuf'a yeryüzünde imkân ve mevki verdik. Ülkede, istediği yerde konaklayabiliyordu. Biz dilediğimiz kimseye rahmetimizi ulaştırırız; güzel düşünüp güzel davrananların ödülünü yitirmeyiz. 57: İman edip takvaya sarılanlar için âhiretteki ödül elbette daha değerlidir.
58: Nihayet Yûsuf'un kardeşleri çıkageldiler; Yûsuf'un yanına girdiler, o onları tanıdı. Ama onlar onu tanıyamıyorlardı. 59: Onların yüklerini hazırlatıp bağlatınca şöyle konuştu: "Sizin, aynı babadan bir kardeşiniz var, onu bana getirin. Görüyorsunuz, ben ölçüyü titizlikle yerine getiriyorum. Ben, konukseverlerin de en hayırlısıyım." 60: "Eğer onu bana getirmezseniz, artık yanımda sizin için ölçülecek birşey yok, bir daha bana yaklaşmayın." 61: Dediler: "Onu babasından isteyip getirmeye çalışacağız, herhalde bunu yapacağız da." 62: Yûsuf muhafızlarına dedi ki: "Onların sermayelerini yüklerinin içine koyun. Bakarsın ailelerine döndüklerinde onu fark eder de tekrar gelirler." 63: Babalarına döndüklerinde dediler ki: "Ey babamız! Ölçü bizden yasaklandı. Şimdi kardeşimizi bizimle gönder ki, ölçüp alabilelim. Biz onu gerçekten iyi koruyacağız." 64: Dedi: "Daha önce kardeşi için güvendiğim gibi yine güveneyim size, değil mi? Her neyse, koruyucu olarak Allah'tır en hayırlı olan. Merhamet edenlerin en merhametlisi de O'dur." 65: Yüklerini açtıklarında sermayelerini buldular; onlara geri verilmişti. "Ey babamız, dediler, daha ne istiyoruz! İşte sermayemiz, bize geri verilmiş. Ailemize yeniden yiyecek alırız. Kardeşimizi koruruz. Bir deve yükü zahire de ilave ederiz. Zaten şu aldığımız az bir miktardır." 66: Yakub dedi: "Hepinizin çepeçevre kuşatılması müstesna, onu bana mutlaka getireceğinize dair Allah'tan bir garanti vermedikçe, onu sizinle asla göndermem." Kardeşler ona garanti verince şöyle dedi: "Şu söylediğinize Allah Vekîl'dir." 67: Yakub şunu da söyledi: "Oğullarım, birtek kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Gerçi
ben, Allah'ın takdir ettiği birşeyi sizden savamam, hüküm yalnız Allah'ındır. Yalnız O'na dayandım ben, yalnız O'na güvenip dayansın tevekkül sahipleri." 68: Babalarının emrettiği yerlerden kente girdiklerinde, bu onlardan Allah'ın herhangi bir takdirini uzak tutmamıştı; sadece Yakub'un içindeki bir isteği gerçekleştirmişti. Yakub, bizim ona öğretmemizden dolayı bilgi sahibi idi. Ama halkın çoğu bunu bilmezdi. 69: Kardeşler Yûsuf'un yanına girdiklerinde, Yûsuf öz kardeşini yanına çekip dedi: "Şu bir gerçek ki, ben senin kardeşinim. Onların yapıp ettiklerine üzülme." 70: Yûsuf, kardeşlerinin yüklerini hazırlatırken su kabını öz kardeşinin yükü içine koydu. Sonra bir ünleyici şöyle haykırdı: "Ey kafile, siz herhalde hırsızlık ettiniz!" 71: Onlara dönüp şöyle dediler: "Ne kaybettiniz?" 72: Dediler: "Kralın su tasını kaybettik. Onu getirene bir deve yükü ödül var. Kefili benim." 73: Kardeşler dediler: "Vallahi, siz de iyi biliyorsunuz ki, biz bu toprağa bozgunculuk yapmak için gelmedik, hırsız da değiliz biz." 74: Sordular: "Eğer yalan söylüyorsanız, hırsızlığı yapanın cezası nedir?" 75: Kardeşler dedi: "Cezası şu: Çalınan mal kimin yükünde çıkarsa yükün sahibi çalınan mala karşılık olacaktır. Biz

zalimleri böyle cezalandırıyoruz." 76: Bunun üzerine Yûsuf öz kardeşinin heybesinden önce, öteki kardeşlerin heybelerini aramaya başladı. Nihayet su kabını, öz kardeşinin heybesinden çıkardı. Yûsuf'a böyle bir tuzak öğretmiştik. Yoksa Yûsuf, Allah'ın dilemesi dışında, kralın dinine göre öz kardeşini alamazdı. Dilediklerimizi derece derece yükseltiriz biz. Her bilgi sahibinin üstünde bir başka bilen vardır.
77: Kardeşler dediler ki: "Bu çaldı ya, bundan önce de onun kardeşi çalmıştı." Yûsuf bunu içinde sakladı, onlara açıklamadı. Şöyle diyordu: "Kötü bir konumdasınız. O sizin dilinize doladığınız şeyi Allah daha iyi biliyor." 78: Kardeşler dediler ki: "Ey vezir! Bunun ihtiyar bir babası var. Onun yerine bizden birini alıkoy. Senin iyilikseverlerden olduğuna inanıyoruz." 79: "Ne, dedi Yûsuf, Allah korusun. Eşyamızı yükünde bulduğumuz adamdan başkasını tutamayız. Öyle birşey yaparsak zalimlerden oluruz." 80: Yûsuf'tan ümidi kesince bir kenara çekilip tartışmaya başladılar. Büyükleri dedi ki: "Babanızın sizden Allah adına garanti aldığını, daha önce Yûsuf'a yaptığınız haksızlığı bilmez misiniz? Babam bana izin verinceye, yahut da Allah hakkımda hükmedinceye kadar bu ülkeden ayrılmayacağım. Yargıçların en hayırlısıdır O." 81: Babanıza dönüp şöyle deyin: "Ey babamız, oğlun hırsızlık etti. Biz sadece bildiğimize tanıklık ettik. Biz gaybı bilenler değiliz." 82: "İçinde bulunduğumuz kente, beraberinde döndüğümüz kervana sor. Biz gerçeğin ta kendisini söylüyoruz." 83: Yakub dedi ki: "Hayır, öyle değil, nefisleriniz sizi yine bir işe itmiş. Bana düşen yine güzel bir sabra sarılmak. Bakarsın Allah onların hepsini bana getirir. Çünkü Alîm olan O, Hakîm olan O'dur." 84: Ve yüzünü onlardan öteye döndürdü de şöyle inledi: "Ey Yûsuf'a duyduğum gam, neredesin!" Ve kederden gözlerine ak düştü. Durmadan yutkunuyordu. 85: Dediler ki: "Hâlâ Yûsuf'u anıp duruyorsun. Sonunda ya kederinden eriyeceksin yahut da helâk olup gideceksin." 86: Dedi ki: "Ben, içimi doldurup taşan özlemimi, kederimi Allah'a arz ederim. Ve Allah'ın yardımıyla sizin bilmediğiniz şeyleri bilirim." 87: "Ey oğullarım! Gidin, artık Yûsuf'u ve kardeşini bulmak için dikkat kesilin. Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin; çünkü, Allah'ın rahmetinden de, küfre sapanlar topluluğundan başkası ümit kesmez." 88: Tekrar Yûsuf'un yanına girdiklerinde şöyle dediler: "Ey Vezir! Bize de ailemize de zorluk dokundu. Önemsiz bir sermaye ile geldik. Sen bize tam ölçü zahire ver, bize sadaka vermiş ol. Allah, karşılıksız verenleri ödüllendirir." 89: Dedi: "O cahil zamanınızda Yûsuf'a ve kardeşinize ne yaptığınızı biliyorsunuz değil mi?" 90: Dediler ki: "Sen, yoksa sen Yûsuf musun?" "Evet, dedi, ben Yûsuf'um. İşte şu da kardeşim. Allah bize lütufta bulundu. Kim Allah'tan korkar, sabrederse Allah güzel düşünüp güzel davrananların ödülünü yitirmez." 91: Dediler: "Vallahi, Allah seni bizden üstün kıldı/seni bize tercih etti. Doğrusu biz de büyük suç işlemiştik." 92: Yûsuf dedi: "Bugün azarlanmayacaksınız. Allah sizi affeder. O, rahmet edenlerin en merhametlisidir." 93: "Şu gömleğimi götürün, babamın yüzü üstüne koyun ki, gözü görür hale gelsin. Ve sonra da bütün ailenizle toplanıp bana gelin." 94: Kervan oradan ayrılınca, öte yandan babaları şöyle seslendi: "Yemin olsun, ben Yûsuf'un kokusunu duyuyorum. Umarım bana bunaklık isnat etmezsiniz." 95: Dediler: "Vallahi, sen hâlâ o eski sapıklığında diretiyorsun!"
96: Müjdeci gelip gömleği yüzünün üstüne bırakınca, gözü derhal görür hale geldi. Yakub: "Ben size demedim mi? Allah'ın izniyle sizin bilmediklerinizi bilirim." diye konuştu. 97: Oğulları dediler ki: "Ey babamız! Günahlarımızın affını dile. Gerçekten biz hata işledik." 98: Dedi: "Rabbimden sizin için af dileyeceğim. Çok affedicidir O, çok merhametlidir." 99: Nihayet Yûsuf'un huzuruna vardıklarında Yûsuf, ana babasına sarılıp kucakladı. Ve şöyle dedi: "Girin Mısır'a, Allah dilerse emniyet ve güven içinde olacaksınız." 100: Ana babasını tahtın üstüne çıkardı. Hepsi, Yûsuf'un önünde secde eder gibi eğildiler. Yûsuf dedi: "Babacığım, işte bu, benim önceden gördüğüm rüyanın yorumudur. Rabbim onu gerçekleştirdi. O, bana çok güzel lütuflarda bulundu, şeytan, benimle kardeşlerim arasına yamukluk soktuktan sonra, O beni zındandan çıkardı. Sizi de çölden getirdi. Rabbim, dilediği şeyde çok ince lütuflar sergiliyor. Alîm olan O'dur,

Hakîm olan O'dur." 101: "Rabbim, sen bana mülk ve saltanattan bir nasip verdin. Olayların ve düşlerin yorumundan bana bir ilim öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Benim dünyada da âhirette de Velî'm sensin. Beni müslüman/sana teslim olmuş olarak öldür ve beni barışsever hayırlı kullar arasına kat." 102: İşte bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Onlar birlikte karar verip tuzak kurarlarken sen yanlarında değildin. 103: Sen hırslanasıya istesen de, insanların çoğu inanmayacaktır. 104: Sen, bu tebliğin için onlardan bir ücret istemiyorsun. O, bütün âlemler için bir hatırlatmadan başka şey değildir. 105: Göklerde ve yerde nice mucizeler var ki, yanlarından geçerler de dönüp bakmazlar bile.
106: Onların çoğu şirke bulaşmış olmadan Allah'a iman etmez. 107: Peki onlar, Allah'ın azabından bir sarıp sarmalayanın gelmesinden yahut hiç farkında olmadıkları bir sırada kıyametin ansızın tepelerine inmesinden emin mi bulunuyorlar? 108: De ki: "İşte benim yolum budur. Ben, Allah'a basîret üzere çağırırım/dua ederim. Beni izleyenler de... Şanı yücedir Allah'ın! Ben müşriklerden değilim." 109: Senden önce gönderdiklerimiz de kentler halkından kendilerine vahyettiğimiz bazı erlerden başkası değildi. Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki, onlardan öncekilerin akıbeti nice oldu görsünler. Elbette ki âhiret yurdu sakınanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ akıllarınızı kullanmayacak mısınız?" 110: Ne zaman ki resuller ümitsizliğe düşüp yalanlandıkları kanısına vardılar, işte o zaman yardımımız kendilerine ulaştı da dilediklerimiz kurtarıldı. Azabımız suçlular topluluğundan geri çevrilemez. 111: Yemin olsun ki, resullerin hikâyelerinde, aklını ve gönlünü çalıştıranlar için bir ibret vardır. Bu Kur'an, uydurulacak bir hadis/bir söz değildir; aksine o, önündekini tasdikleyici, her şeyi ayrıntılı kılıcıdır. İnanan bir topluluk için de bir kılavuz ve bir rahmettir.
54. HİCR SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Elif, Lâm, Râ. İşte sana o Kitap'ın ve açık anlatımlı Kur'an'ın ayetleri. 2: O küfre batmış olanlar zaman zaman, keşke Müslüman olsaydılar diye derin bir özlem duyarlar. 3: Bırak onları yesinler, nimetlenip zevk etsinler ve sonu gelmez arzu kendilerini oyalasın. Ama yakında bilecekler. 4: Biz hiçbir yurt ve medeniyeti, belirlenmiş bir yazgısı olmaksızın ortadan kaldırmadık. 5: Hiçbir ümmet kendisi için belirlenen sürenin ne önüne geçebilir ne de o süreyi geriletebilir. 6: Şöyle haykırdılar: "Hey! Kendisine o zikir/Kur'an indirilen! Sen gerçekten tam bir delisin." 7: "Hadi getirsene bize o melekleri, eğer doğru sözlülerdensen!" 8: Biz o melekleri ancak ve ancak hak üzere, hak bir yolla indiririz. Ve o zaman inkârcılara göz açtırılmaz. 9: Hiç kuşkusuz, o zikiri/Kur'an'ı biz indirdik, biz; her hal ve şartta onu muhakkak koruyacak olan da biziz. 10: Yemin olsun ki, senden öncekilerin o ilk kümeleri içine de nebiler gönderdik biz! 11: Onlara bir Tanrı elçisi gelir gelmez, onunla mutlaka alay ederlerdi. 12: Biz ona, günaha batmışların gönüllerinde böyle bir yol veririz. 13: Ona inanmazlar. Oysaki, öncekilerin yol ve yöntemleri gözlerinin önünden geçmiştir. 14: Üzerlerine gökten bir kapı açsak da oradan yükseliyor olsalardı.
15: Kesinlikle şöyle diyeceklerdi: "Bizim gözlerimiz döndürüldü, bakışlarımız sarhoş edildi. Belki de biz büyüye çarptırılmış bir toplumuz." 16: Yemin olsun, biz gökte burçlar oluşturduk ve onu/onları, seyredenler için süsledik. 17: Ve onu/onları, her kovulup taşlanmış şeytandan koruduk. 18: Ancak kulak hırsızlığı eden olur; onun peşine de parlak bir ateş alevi düşer. 19: Yeri yayıp döşedik, ona kuvvetli dağlar diktik ve içinde ölçülü/ahenkli her şeyden bitirdik. 20: Orada sizin için ve rızıklandırıcısı siz olmadığınız kimse için geçimlikler yarattık. 21: Hiçbir şey yoktur ki, hazineleri bizim yanımızda olmasın. Ama biz onu ancak belirli bir ölçüde/bir kaderle indiririz. 22: Rüzgârları dölleyiciler olarak gönderdik; gökten bir su indirdik de onunla sizi suvardık. Onun depolayıcıları siz değilsiniz. 23: Biziz, elbette biziz o hayat vermekte olan, o öldürmekte olan. Ve biziz sonunda mirasçı kalan. 24: Yemin olsun, sizin önden gidenlerinizi bilmişizdir; yemin olsun, geriye kalanları da bilmişizdir. 25: Hiç kuşkusuz, Rabbindir, evet O'dur onları haşredecek olan. Hakîmdir O, Alîm'dir. 26:

Yemin olsun, biz insanı; kuru çamurdan, değişken, cıvık bir balçıktan yarattık. 27: Cini/İblis'i de daha önce kavurucu ateşten yaratmıştık. 28: Hatırla o zamanı ki Rabbin meleklere, "Ben, kupkuru bir çamurdan, değişken, cıvık balçıktan bir insan yaratacağım." demişti. 29: "Onu, amaçlanan düzgünlüğe ulaştırıp öz ruhumdan içine üflediğim zaman, önünde hemen secdeye kapanın." 30: Meleklerin tümü, toplu halde secde ettiler. 31: İblis müstesna. O, secde edenlerle beraber olmaya karşı çıktı. 32: Allah dedi: "Ey İblis! Sana ne oluyor da secde edenlerle beraber olmuyorsun?" 33: Dedi: "Kuru bir çamurdan, değişken, cıvık bir balçıktan yarattığın bir insana secde etmek için var olmadım." 34: Buyurdu: "Öyleyse çık oradan, çünkü kovuldun." 35: "Din gününe kadar üzerinde lanet var." 36: Dedi: "Rabbim, onların diriltileceği güne kadar bana süre ver." 37: Buyurdu: "Hadi, süre verilenlerdensin."
38: "Bilinen vaktin gününe kadar..." 39: Dedi: "Rabbim! Beni azdırmana yemin ederim ki, yeryüzünde onlar için mutlaka süslemeler yapacağım ve onların tümünü kesinlikle azdıracağım." 40: "İçlerinden riyaya sapmamış, samimi kulların müstesna." 41: Buyurdu: "İşte bana varan dosdoğru yol budur." 42: "Benim kullarım aleyhine senin elinde hiçbir güç/kanıt olmayacak. Azgınların seni izleyenleri müstesna." 43: Cehennem onların tümünün şaşmaz buluşma yeridir. 44: Yedi kapısı vardır onun. Her kapıya onlardan bir bölük ayrılmıştır. 45: Sakınılması gereken şeylerden sakınanlar ise cennetlerde pınarlar içindedir. 46: "Güvene kavuşmuş olarak selamla girin oraya." 47: Göğüslerindeki düşmanlığı çekip almışızdır. Köşkler/divanlar üzerinde karşı karşıya oturan kardeşler olmuşlardır. 48: Orada kendilerine zahmet/yorgunluk dokunmaz. Oradan çıkarılmazlar da. 49: Haber ver kullarıma: Hiç kuşkusuz benim, evet benim, Gafûr ve Rahîm.
50: Ama acıklı azabın ta kendisidir benim azabım. 51: Onlara İbrahim'in misafirlerinden bahset. 52: Hani onun yanına girmişlerdi de "Selam!" demişlerdi. O da "Biz sizden korkuyoruz." diye konuşmuştu. 53: "Korkma! Biz sana bilgin bir oğlan müjdeliyoruz." dediler. 54: Dedi: "İhtiyarlık yakama yapıştıktan sonra mı bana müjde veriyorsunuz! Neye dayanarak müjde veriyorsunuz?" 55: Dediler: "Hakk'a dayanarak müjdeledik sana, sakın ümitsizliğe düşenlerden olma." 56: Dedi: "Sapıtmışlardan başka kim ümit keser Rabbin rahmetinden!" 57: "Amacınız nedir ey elçiler?" diye sordu. 58: Dediler: "Biz günahkâr bir topluluğa gönderildik." 59: "Yalnız Lût'un ailesi suçlu değildir. Biz onların hepsini kurtaracağız." 60: "Lût'un karısı hariç. O günahkârlarla geriye kalacaktır. Öyle takdir ettik." 61: Elçiler Lût ailesine geldiklerinde,
62: Lût: "Siz tanınmayan kimlersiniz." dedi. 63: Dediler: "Gerçek şu ki biz, günahkârların, hakkında kuşku edip durdukları şeyi sana getirdik." 64: "Sana gerçeği getirdik. Biz, özü, sözü doğru olanlarız." 65: "Gecenin bir yerinde aileni yola çıkar. Sen de arkalarından onları izle. Hiçbiriniz geri dönüp bakmasın. Emredildiğiniz yere kadar gidin." 66: Ona şu emri bir hüküm olarak ilettik: Şunlar, kökleri kesilmiş olarak sabahlayacaklardır. 67: Şehir halkı, elçileri duymanın sevinci içinde geldi. 68: Lût dedi: "Bunlar benim konuklarımdır, aman beni utandırmayın!" 69: "Allah'tan korkun, beni rezil etmeyin." 70: Dediler: "Seni el âlemin işiyle uğraşmaktan men etmemiş miydik?" 71: Lût dedi: "Eğer bir şey yapacaksanız, işte kızlarım!" 72: Senin ömrüne yemin olsun ki onlar, kendi sersemlikleri içinde bocalıyorlardı. 73: Nihayet o korkunç titreşimli ses, onları güneş doğarken yakaladı.
74: O kentin üstünü altına getirdik/üst düzeydekileri alt düzeye indirdik. Ve üzerlerine pişmiş çamurdan taşlar yağdırdık. 75: Hiç kuşkusuz, bunda, işaretlerden anlam çıkaranlar için ibretler vardır. 76: O kentin izleri/işaretleri, hâlâ işleyen bir yol üzerindedir. 77: İnananlar için bunda elbette bir ibret vardır. 78: Eyke halkı da gerçekten zalim insanlardı. 79: Onlardan intikam aldık. Her ikisi önde, belirgin bir biçimde durmaktadır. 80: Yemin olsun, Hicr halkı da gönderilen elçileri yalanladı. 81: Ayetlerimizi onlara verdik ama onlardan yüz çeviriyorlardı. 82: Dağlardan güvenli güvenli evler yontuyorlardı. 83: Korkunç titreşimli ses onları da sabaha girecekleri

sırada yakaladı. 84: Kazanıp durdukları şeylerin kendilerine hiçbir yararı olmadı. 85: Biz gökleri, yeri ve bunların arasındakileri hak olarak yarattık. O saat elbette gelecektir. Şimdi sen, uzanan elleri tut, güzel davran.
86: Kuşkusuz senin Rabbin, evet o, Hallâk'tır, hiç durmadan yaratır; en iyi şekilde bilir. 87: Yemin olsun ki, biz sana ikişerlerden/ikililerden/iç içe kıvrımlar halindeki çift mânalılardan yedi taneyi ve şu büyük Kur'an'ı verdik. 88: Sakın, onlardan bazı çiftlere verdiğimiz nimet ve zevklere gözlerini dikme. Onlar için tasalanma da. Müminler için kanadını indir sen! 89: Ve de ki: "Ben, evet ben, apaçık konuşan bir uyarıcıyım!" 90: Aynı şekilde, o bölücülere/yemin edip duranlara da beyyineler indirmiştik. 91: Onlar ki Kur'an'ı parça parça/bölük bölük/falcılık aracı yaptılar. 92: Rabbine yemin olsun ki, biz onları toplu halde sorgu suale çekeceğiz/hepsinden mutlaka hesap soracağız; 93: Yapıp ettiklerinden... 94: Emrolunduğun şeyi, kafalarını çatlatırcasına tebliğ et; şirke bulaşmışlara aldırma. 95: Alay edip eğlenenlere karşı biz sana yeteriz. 96: Allah ile beraber başka tanrılar benimseyenler yakında bilecekler. 97: Yemin olsun ki, onların söyledikleri yüzünden senin göğsünün daraldığını biliyoruz.
98: Şimdi sen, Rabbine hamd ile tespih et ve secde edenlerden ol! 99: Sana şaşmaz ve kesin bilgi gelinceye kadar Rabbine ibadet et!
55. EN'ÂM SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Hamt Allah'adır! O ki gökleri ve yeri yaratmış, karanlıklara ve nura vücut vermiştir. Sonra, gerçeği örtenler bunları Rablerine denk tutuyorlar. 2: Sizi bir balçıktan yaratmış olan O'dur. Sonra hüküm verip bir süre belirlemiştir. Belirlenmiş başka bir süre de onun katındadır. Bütün bunlardan sonra siz hâlâ kuşkulanıp duruyorsunuz. 3: O, göklerde de Allah'tır, yerde de. O, sizin iç dünyanızı da bilir, açığa vurduklarınızı da. Neler kazanmakta olduğunuzu da bilir O! 4: Onlara Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelir gelmez, ondan hemen yüz çeviriyorlardı. 5: Böylece hakkı, kendilerine geldiği anda yalanladılar. Fakat yakında onlara, alay etmekte oldukları şeyin haberleri gelecektir. 6: Kendilerinden önce nice yurt ve medeniyeti yerle bir ettiğimizi görmediler mi? Biz o yurtlara yeryüzünde size vermediğimiz imkânları vermiş, üzerlerine gök bereketini bol bol indirmiş, nehirleri altlarından akar hale getirmiştik. Derken, onları kendi günahlarıyla helâk ettik ve arkalarından başka bir nesil oluşturduk. 7: Eğer biz sana parşömen üzerine yazılı bir kitap göndermiş olsaydık, onlar da ona elleriyle dokunmuş olsalardı, o küfre batmışlar, hiç kuşkusuz şöyle deyivereceklerdi: "Bu, apaçık bir büyüden başka şey değildir." 8: Şunu da söylediler: "Bu peygambere bir melek indirilseydi ya!" Eğer böyle bir melek indirmiş olsaydık iş mutlaka bitirilmiş olurdu da kendilerine göz bile açtırılmazdı. 9: Eğer o peygamberi bir melek kılsaydık kuşkusuz onu bir er kişi yapacaktık ve içine yuvalandıkları kuşku ve karmaşayı onların üzerlerine giydirmiş olacaktık. 10: Yemin olsun ki, senden önceki resullerle de alay edildi; fakat eğlence konusu yaptıkları şey, o maskaralığı sergileyenleri kıskıvrak sarıverdi. 11: Şunu söyle: Dolaşın yeryüzünde de bakın nasıl olmuş gerçeği yalanlayanların sonu! 12: Sor: "Kimindir gökler ve yer?" Cevap ver: "Allah'ındır." O Allah ki, rahmeti öz benliği üzerine yazmıştır. O sizi, varlığında hiç kuşku bulunmayan kıyamet gününde bir araya mutlaka toplayacaktır. Benliklerini hüsrana yuvarlamış kişiler var ya, onlar iman etmezler. 13: Gecenin ve gündüzün içinde yer alan her şey O'nundur. O, Semî'dir, her şeyi duyar; Alîm'dir, her şeyi bilir. 14: De ki: "Göklerin ve yerin Fâtır'ı olan o yaratıcıdan, o yedirip doyuran ama kendisi yedirilip beslenmeyen Allah'tan başkasını mı velî edineyim?" De ki: "Bana, İslam'ı/Allah'a teslim olmayı seçenlerin ilki olmam emredildi." Ve sakın şirke sapanlardan olma! 15: Şunu da söyle: "Rabbime isyan edersem büyük bir günün azabından korkarım ben." 16: Kendisinden azap uzaklaştırılana o gün rahmet etmiştir. İşte açık kurtuluş budur. 17: Allah sana bir keder dokundurursa, onu O'ndan başka açacak yoktur. Eğer sana bir hayır dokundurursa, O, her şey üzerinde güç sahibidir. 18: Ve kulları üzerinde hüküm ve egemenlik sahibi Kaahir'dir O. Tüm hikmetlerin kaynağıdır O. Her şeyden haberdardır. 19: Sor: "Tanıklık bakımından hangi şey daha

büyüktür?" De ki: "Benimle sizin aranızda Allah tanıktır. Bu Kur'an bana vahyolundu ki, onunla sizi ve ulaştığı herkesi uyarayım. Siz gerçekten Allah'ın yanında başka ilahların bulunduğuna tanıklık ediyor musunuz?" De ki: "Ben buna tanıklık etmiyorum." De ki: "O, sadece tek bir tanrıdır! Ve ben, sizin ortak tuttuğunuz şeylerden uzağım!" 20: O kendilerine kitap verdiklerimiz var ya, onu, öz oğullarını tanıdıkları gibi tanıyıp bilirler. Ama öz benliklerini hüsrana uğratan bunlar, iman etmezler. 21: Yalan düzerek Allah'a iftira eden yahut O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim vardır? Şu da bir gerçek ki, zalimler asla kurtulamazlar! 22: Gün olur, onları bir araya toplayıp haşrederiz. Sonra, şirke batanlara sorarız: "Nerededir o bir şey zannedip durduğunuz ortaklarınız?" 23: Sonunda şunu söylemekten başka bahaneleri kalmaz: "Rabbimiz Allah'a yemin olsun ki, biz, ortak koşanlar değildik." 24: Bak da gör, nasıl yalan söylediler öz benliklerine karşı! Ve iftira için kullandıkları şeyler, onları bırakıp kayboldu. 25: İçlerinden sana kulak verenler vardır; ama biz onu gereğince anlamamaları için kalplerine kılıflar geçirmiş, kulaklarına bir ağırlık koymuşuzdur. Tüm mucizeleri görseler de onlara inanmazlar. Nihayet sana gelip seninle çekişerek söyle derler küfre sapanlar: "Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir." 26: Hem ondan alıkoyarlar hem ondan uzaklaşırlar. Öz benliklerinden başkasını helâk etmiyorlar. Ama farkında değiller. 27: Ah bir görsen, ateşin başında durdurulup da şöyle dediklerini: "Ne olurdu, geri gönderilsek, Rabbimizin ayetlerini yalanlamasak ve müminlerden oluversek." 28: İşin doğrusu şu: Önceden gizlemekte oldukları karşılarına dikildi. Geri gönderilselerdi yasaklandıkları şeyi mutlaka yineleyeceklerdi. Doğrusu, onlar, tam yalancıdırlar. 29: Dediler ki: "Şu dünya hayatımızdan başkası yok. Biz diriltilecek de değiliz." 30: Rableri huzurunda durdurulduklarını bir görsen! Sordu: "Gerçek değil miymiş bu?" Dediler: "Rabbimize yemin olsun ki, gerçekmiş." Dedi: "O halde, küfre sapmış olmanızdan dolayı tadın azabı." 31: Allah'ın huzuruna varmayı yalanlayanlar, gerçekten hüsrana uğramıştır. Sonunda o saat ansızın kendilerine gelip çatınca, sırtlarında günahlarını taşır bir halde şöyle demişlerdir: "Dünya hayatında düşdüğümüz aşırılıklardan dolayı vay hasretimize!" Dikkat edin! Ne kötü şeylerdir taşıyıp durdukları. 32: Şu iğreti, basit hayat bir oyun ve eğlenceden başka şey değildir. Sakınıp korunanlar için âhiret yurdu elbette ki daha iyidir. Hâlâ aklınızı işletemeyecek misiniz? 33: Söylediklerinin seni kederlendirdiğini çok iyi biliyoruz. Gerçek şu ki, onlar seni yalanlamıyorlar; o zalimler Allah'ın ayetlerine karşı direnmekteler. 34: Yemin olsun ki, senden önce de resuller yalanlanmış ama yalanlanmalarına, eziyet görmelerine sabretmişlerdi. Nihayet yardımımız onlara ulaştı. Allah'ın kelimelerini değiştirecek hiçbir kuvvet yoktur. Yemin olsun, elçi olarak gönderilenlerin haberinden bir kısmı sana da gelmiştir. 35: Eğer yüz çevirip gitmeleri sana ağır geldiyse, haydi gücün yetiyorsa, yerin içinde bir delik yahut gökte bir merdiven ara da onlara bir mucize getir. Allah dileseydi onları doğru ve güzelde birleştirirdi. Artık cahillerden olma.
36: Ancak gereğince dinleyenler çağrıya cevap verir. Ölülere gelince, Allah onları diriltecektir, sonra O'na döndürülecekler. 37: Dediler ki: "Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!" De ki: "Kuşkusuz, Allah bir mucize indirmeye Kaadir'dir. Fakat çokları bilmiyorlar." 38: Yeryüzünde debelenen hiçbir canlı, iki kanadıyla uçan hiçbir kuş istisna olmamak üzere hepsi sizin gibi ümmetlerdir. Biz bu Kitap'ta, herhangi birşeyi ne eksik bıraktık ne fazla yaptık. Onlar, sonunda Rableri önünde haşredilirler. 39: Bizim ayetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklara gömülmüş sağır ve dilsizlerdir. Allah, dilediği/dileyen kişiyi şaşırtır, dilediğini/dileyeni de dosdoğru yol üzerine koyar. 40: De ki: "Bir düşünün bakalım! Allah'ın azabı yakanıza yapışsa yahut o saat gelip çatsa, Allah'tan başkasına mı yakarırsınız? Doğru sözlü iseniz söyleyin!" 41: Hayır, yalnız O'na yakarırsınız da O dilerse yakındığınız belayı uzaklaştırır. Ve siz, ortak koştuklarınızı unutuverirsiniz. 42: Andolsun ki, senden önce de ümmetlere elçiler göndermiştik. O ümmetleri, bize yaklaşıp sığınsınlar diye zorluklar ve darlıklarla yakalamıştık. 43: Zorluğumuz kendilerine gelip çattığında bir sığınabilselerdi! Ne yazık ki kalpleri

katılaştı; şeytan, yapmakta olduklarını onlara süslü-püslü gösterdi. 44: Öğütlenmeye çağırıldıkları şeyi unutunca, her şeyin kapılarını üzerlerine açıverdik. Nihayet, kendilerine verilenle sevinç şımarıklığına daldıkları bir sırada, ansızın onları yakaladık. Tüm ümitlerini bir anda yitirdiler. 45:
Böylece, zulme saplanan topluluğun kökü kesilmişti; hamt olsun âlemlerin Rabbi'ne! 46: De ki: "Düşünün bakalım; Allah, işitme gücünüzü, gözlerinizi alsa, kalpleriniz üzerine mühür bassa, Allah'tan başka hangi ilah onları size geri verecek?" Bak nasıl türlü türlü açıklıyoruz ayetleri, yine de yüz çeviriyorlar! 47: Şunu da söyle: "Düşünün bakalım; Allah'ın azabı size ansızın, açıktan geliverse, zalimler topluluğundan başkası mı helâk edilecek?" 48: Biz o gönderilen elçileri, müjdeciler ve uyarıcılar olmaktan öte bir şey için göndermiyoruz. İman edip hayrı ve barışı yerleştirenlere korku yoktur. Tasalanmayacaklardır onlar. 49: Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, fenalığa bulaşmaları yüzünden kendilerine azap dokunacaktır. 50: Onlara şunu söyle: "Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum. Gaybı da bilmem ben! Size ben bir meleğim de demiyorum. Yalnız bana vahyedilene uyarım ben!" Sor onlara: "Körle gören bir olur mu? Hâlâ düşünmüyor musunuz?" 51: Rablerinin huzurunda haşredileceklerinden korkanları, o vahiy ile uyar ki korunabilsinler. Onların O'ndan başka ne bir dostu vardır ne de şefaatçısı. 52: Sabah akşam, yüzünü isteyerek Rablerine yalvarıp yakaranları kovma! Onların hesabından bir şey sana ait olmadığı gibi, senin hesabından bir şey de onlara ait değildir. O halde onları kovarsan zalimlerden olursun. 53: Biz böylece onların bir kısmını diğer bir kısmıyla imtihana çektik ki, şunu söylesinler: "Allah aramızdan şunlara mı lütufta bulundu?" Allah şükredenleri daha iyi bilmiyor mu? 54: Ayetlerimize iman edenler sana geldiğinde şöyle söyle: "Selam size! Rabbiniz, benliği üzerine rahmeti yazmıştır. İçinizden her kim bilgisizlikle bir kötülük işler de ardından tövbe edip halini düzeltirse, hiç kuşkusuz, Allah çok affedici, çok merhametlidir."
55: İşte biz, ayetlerimizi bu şekilde ayrıntılı kılıyoruz ki, günaha sapmışların yolu açık-seçik ortaya çıksın/günaha sapmışların yolunu açık-seçik göresin! 56: De ki: "Ben, Allah'ı bırakıp da yakardıklarınıza kulluk etmekten yasaklandım!" De ki: "Sizin keyiflerinize uymam! Çünkü bunu yaparsam sapıtmış olurum, doğruyu ve güzeli bulanlardan olmam." 57: De ki: "Ben Rabbimden gelen bir beyyine üzerindeyim. Ama siz onu yalanladınız. Acele istediğiniz şey benim yanımda değil. Hüküm yalnız ve yalnız Allah'ındır. Hakkı o anlatır. Ayırt edip çözüm getirenlerin en hayırlısı O'dur." 58: Şunu da söyle: "Acele istediğiniz şey benim yanımda olsaydı, benimle sizin aranızdaki iş çoktan bitirilmiş olurdu. Zalimleri, Allah daha iyi bilir." 59: Gaybın anahtarları O'nun yanındadır; onları O'ndan başkası bilmez. O, karada ve denizde olanı da bilir. O'nun bilgisi dışında bir yaprak bile düşmez. Toprağın karanlıklarındaki bir dâne, yaş ve kuru her şey apaçık bir Kitap'ın içindedir. 60: O, odur ki, geceleyin sizi öldürür. Gün boyunca neler yapıp neler kazandığınızı bilir. Sonra, belirlenmiş süre işletilip tamamlansın diye, gün içinde sizi diriltir. Nihayet O'nadır dönüşünüz. Sonra, yapıp ettiklerinizi size haber verecektir. 61: Kulları üzerinde egemenlik sahibi Kaahir'dir O. Üzerinize koruyucular gönderir. Nihayet ölüm birinize geldiğinde, elçilerimiz onu vefat ettirirler. Ne vaktinden önce iş yaparlar onlar ne de vaktinden sonra. 62: Nihayet onlar gerçek Mevlâ'ları olan Allah'a götürülürler. Gözünüzü açın! Hüküm yalnız O'nundur. Ve hesap görenlerin en süratlisi de O'dur. 63: Şunu sor: "Bizi bu durumdan kurtarırsa andolsun şükredenlerden olacağız' diye boyun büküp ürpererek O'na yakardığınızda, karanın ve denizin karanlıklarından sizi kim kurtarıyor?"
64: De ki: "Ondan da tüm sıkıntılardan da sizi Allah kurtarıyor; sonra siz O'na ortak koşuyorsunuz." 65: De ki: "O size, üstünüzden yahut ayaklarınızın altından bir azap göndermeye yahut sizi fırka fırka birbirinize düşürerek/fırkalara bölüp içinden çıkılmaz durumlara düşürerek/fırkaları elbise gibi size giydirerek kiminizin şiddetini kiminize tattırmaya Kaadir'dir." Bak nasıl sıralıyoruz ayetleri, iyice kavrayabilsinler diye. 66: O, hak olduğu halde senin toplumun onu yalanladı. De ki: "Ben size vekil değilim." 67: Her

haberin gerçekleşeceği bir zaman/mekân vardır. Yakında bileceksiniz. 68: Ayetlerimiz hakkında lakırdıya dalanları gördüğünde, onlar başka bir söze dalıncaya değin onlardan yüz çevir. Eğer şeytan sana unuttursa, hatırladıktan sonra o zalimler topluluğu ile oturma. 69: Allah'tan korkanlara onların hesabından bir şey yoktur ama yine de bir hatırlatma olmalı. Belki sakınırlar. 70: Dinlerini oyun ve eğlence haline getirmiş, dünya hayatı kendilerini aldatmış olanları bırak da o Kur'an ile şunu hatırlat: Bir kişi, kendi elinin üretip kazandığına teslim edilirse onun, Allah dışında ne bir dostu kalır ne de şefaatçısı. Her türlü fidyeyi verse de ondan kabul edilmez. İşte bunlar, kazandıklarına teslim edilmişlerdir. Nankörlük ettiklerinden ötürü onlar için kaynar sudan bir içki ve korkunç bir azap vardır. 71: De ki: "Allah'ın berisinden, bize yarar da zarar da veremeyecek şeylere mi yakaralım? Allah bize kılavuzluk ettikten sonra ökçelerimiz üstüne geri mi döndürelim? O kişi gibi, şeytanlar kendisini ayartıp yeryüzünde şaşkın dolaşır hale getirmişlerdir. Oysaki onun, "Bize gel!" diye doğruya ve güzele çağıran arkadaşları vardır." De ki: "Allah'ın kılavuzluğudur gerçek kılavuzluk. Âlemlerin Rabbi Allah'a teslim olmakla emrolunduk biz." 72:
Ve "Namazı kılın, O'ndan sakının!" diye emrolunduk. Huzurunda haşrolunacağınız O'dur. 73: Gökleri ve yeri hak olarak yaratan da O'dur. "Ol!" dediği gün, hemen oluverir. Sözü haktır O'nun. Sûra üfleneceği gün de mülk ve yönetim O'nundur. Âlim'dir, görünmeyeni de görüneni de bilen O'dur. O'dur Hakîm, O'dur Habîr. 74: İbrahim, babası Âzer'e şöyle demişti: "Putları tanrılar mı ediniyorsun? Seni de toplumunu da açık bir sapıklık içinde görüyorum." 75: Böylece biz İbrahim'e göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk ki, gerçeği görüp bilerek inananlardan olsun. 76: Gece onun üstünü örtünce bir yıldız gördü de "İşte Rabbim bu!" dedi. Yıldız battığında ise "Batıp gidenleri sevmem!" diye konuştu. 77: Ay'ı doğar halde görünce, "Rabbim bu!" dedi. O batınca da şöyle konuştu: "Eğer Rabbim bana kılavuzluk etmeseydi sapıtan topluluktan olurdum." 78: Nihayet Güneş'in doğmakta olduğunu gördüğünde, "Benim Rabbim bu, bu daha büyük!" dedi. O da batıp gidince şöyle seslendi: "Ortak koştuğunuz şeylerden uzağım ben." 79: "Ben bir hanîf olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana döndürdüm. Müşriklerden değilim ben." 80: Toplumu ona karşı çıkıp kanıt getirmeye kalkıştı. O dedi ki: "Allah hakkında benimle çekişiyor musunuz? Beni doğru yola O iletti. O'na ortak koştuğunuz şeylerden korkmam. Rabbimin dilediği dışında hiçbir şey olmaz. Rabbim bilgice herşeyi çepeçevre kuşatmıştır. Hâlâ öğüt almayacak mısınız?" 81: "Hem siz, hakkında size hiçbir kanıt indirmediği şeyleri Allah'a ortak koştuğunuz halde korkmuyorsunuz da ben, ortak tuttuğunuz şeylerden nasıl korkarım!" Şimdi, eğer biliyorsanız, iki gruptan hangisi güvende olmaya/güvenilmeye daha layıktır?
82: İman edip de imanlarını herhangi bir zulümle kirletmeyenler var ya, güvende olma/güvenilir olma işte onların hakkıdır; doğruyu ve güzeli yakalayanlar da onlardır. 83: İşte bunlar, kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz kanıtlardır. Dilediklerimizi derece derece yükseltiriz. Senin Rabbin Hakîm'dir, Alîm'dir. 84: Biz ona İshak'ı ve Yakub'u hediye ettik. Hepsini doğruya ve güzele kılavuzladık. Daha önce Nûh'a ve onun soyundan olan Dâvud'a, Süleyman'a, Eyyûb'e, Yûsuf'a, Mûsa'ya, Hârun'a da kılavuzluk etmiştik. Güzel düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz biz. 85: Zekeriyya, Yahya, İsa ve İlyas... Hepsi iyilik ve barış için çalışanlardandı. 86: İsmail, Elyesa', Yûnus ve Lût... Hepsini âlemlere üstün kıldık. 87: Atalarından, soylarından, kardeşlerinden bir kısmını da... Onları seçtik ve onları dosdoğru bir yola kılavuzladık. 88: Allah'ın yol göstermesidir bu. Kullarından dilediğini bununla iletir iyiye ve güzele. Eğer onlar şirke bulaşsalardı yapıp ettikleri kendilerine yararsız hale gelirdi. 89: İşte bunlardır kendilerine kitap, hükmetme gücü ve peygamberlik verdiklerimiz. Şimdi şu insanlar bütün bunları inkâr ederlerse biz, bunları inkâr etmeyecek bir topluluğu onlara vekil ederiz. 90: İşte böyleleri, Allah'ın yol gösterdiği kimselerdir. Sen de onların yolunu izle ve şöyle söyle: "Ben şu yaptığıma karşılık sizden bir ücret istemiyorum. O sadece âlemlere bir öğüttür." 91: Allah'ı, kadrine/şanına yaraşır şekilde tanıyamadılar. Çünkü,

"Allah, insana hiçbir şey vahyetmemiştir." dediler. De ki "Mûsa'nın insanlara bir ışık, bir kılavuz olarak getirdiği
Kitap'ı kim indirdi? Siz o Kitap'ı birtakım parşömenler yapıp ortaya sürüyorsunuz, birçoğunu da saklıyorsunuz. Size, sizin de atalarınızın da bilmediği şeyler öğretildi." "Allah" de, sonra bırak onları saplandıkları batakta oynayadursunlar. 92: Bu da bizim, kentlerin/medeniyetlerin anasını uyarman için indirdiğimiz bir Kitap. Kutsal-bereketli, kendinden öncekini doğrulayıcı. Âhirete inananlar, ona da inanırlar ve onlar namazlarına devam ederler. 93: Yalan düzüp Allah'a iftira eden veya kendine bir şey vahyedilmediği halde "Bana vahyedildi" diyen kişi ile, "Allah'ın ayet indirdiği gibi ben de indireceğim" diyen kimseden daha zalim kim vardır? Bir görsen o zalimleri ölüm dalgaları içindeyken. Melekler ellerini uzatmış, "Çıkarın canlarınızı!" diye! "Bugün zillet azabıyla cezalandırılacaksınız; çünkü Allah'a karşı gerçek dışı şeyler söylüyorsunuz ve çünkü O'nun ayetlerine karşı büyüklük taslıyordunuz." 94: Yemin olsun, sizi ilk yarattığımızdaki gibi yapayalnız/teker teker bize geldiniz. Size verip hayaline daldırdığımız şeyleri de sırtlarınızın arkasında bıraktınız. Sizinle ilgili hususlarda ortaklar olduklarını sandığınız şefaatçılarınızı da yanınızda görmüyorsunuz. Yemin olsun, koptu aranızdaki tüm bağlar ve uzaklaşıp kayboldu yanınızdan o bir şey sandıklarınız. 95: Hiç kuşkusuz, Allah'tır Fâlık olan/dâneyi yaran, çekirdeği patlatan. Ölüden diri çıkarır O; diriden ölüyü çıkaran da O'dur! İşte budur Allah! Peki nasıl ters bir yöne çevriliyorsunuz? 96: Şafağı yarıp sabahı ortaya çıkaran/Fâlık O'dur! Geceyi dinlenme zamanı yaptı; Güneş'i ve Ay'ı hesap aracı. İşte budur ölçülendirmesi o Azîz'in, o Alîm'in! 97: Karanın ve denizin karanlıklarında, kendileriyle yol bulmanız için yıldızları hizmetinize veren O'dur! Bilgiden nasipli bir topluluk için ayetleri gerçekten ayrıntılı kılmışızdır. 98: Sizi bir tek canlıdan vücuda getiren O'dur! Bu oluşumda bir karar kılma yeri var, bir de emanet olarak kalma yeri. İyice araştırıp kavrayan bir topluluk için ayetleri biz tam bir biçimde ayrıntılı kıldık. 99: Size gökten su indiren de O'dur! Biz o suyla her şeyin bitkisini çıkardık. Ondan da bir yeşillik çıkardık. O yeşillikten birbiri üzerine binmiş dâneler çıkardık. Hurma ağacının da
tomurcuğundan sarkan salkımlar, üzümlerden bağlar, zeytin, nar çıkardık. Birbirine benzeyeni var, benzemeyeni var. Meyve verdiğinde ve meyveler olgunlaştığında bir bakın onun ürününe! Bu size gösterilenlerde, iman eden bir topluluk için, çok ibret vardır! 100: Allah'a bir de cinleri/gözle görülmeyen yaratıkları ortak koştular. Oysaki, onları O yaratmıştır. Bilgisizce O'na oğullar ve kızlar isnat etme saçmalığını gösterdiler. Şanı yücedir O'nun! Onların nitelemelerinin ötesindedir O! 101: Gökleri ve yeri yaratıp donatan Bedî' O'dur! Nasıl çocuğu olur O'nun, kendisinin bir eşi olmadı ki! Her şeyi O yarattı ve her şeyi en iyi şekilde bilen de O'dur! 102: Rabbiniz Allah işte budur! İlah yok O'ndan başka. Her şeyin yaratıcısıdır, Haalik'tir O. O'na kulluk/ibadet edin! O her şeye Vekîl'dir. 103: Gözler onu fark edip kavrayamaz. Oysaki O, gözleri görür/bilir. O Latîf'tir, lütfu çok olduğu halde kendisi görülemez; Habîr'dir, her şeyden haberdardır. 104: Gerçek şu ki, size Rabbinizden gönül gözleri gelmiştir. Kim görürse kendisi yararına, kim körlük ederse kendisi zararına... Ben sizin üzerinize bekçi değilim. 105: Ayetleri bu şekilde, çeşitli başlıklarla veriyoruz ki, "Sen ders aldın!" desinler, biz de ilimden nasiplenen bir toplum için onu iyice açıklayalım. 106: Rabbinden sana vahyedilene uy! O'ndan başka ilah yoktur. Müşriklerden yüz çevir! 107: Allah dileseydi, şirke batmazlardı. Biz seni onlar üzerine bekçi yapmadık. Sen onlara vekil de değilsin. 108: Onların Allah dışında dua ettiklerine/çağrıda bulunduklarına sövmeyin. Yoksa onlar da düşmanlıkla ve bilgisizce Allah'a söverler. Biz her ümmete yaptığı işi bu şekilde süslü gösterdik. Sonra hepsinin dönüşü Rablerinedir. O, onlara, yapmakta olduklarını haber verecektir.
109: Tüm yeminleriyle Allah'a yemin ettiler ki, eğer kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka inanacaklar. Söyle onlara: "Mucizeler ancak Allah'ın katındadır." Mucize geldiğinde de iman etmeyeceklerini anlamıyor musunuz? 110: Biz onların gönüllerini ve

gözlerini ters çevirirız, ilk seferinde buna iman etmedikleri gibi bırakırız kendilerini de azgınlıkları içinde körü körüne bocalar dururlar. 111: Eğer biz onlara melekleri indirseydik, ölüler kendileriyle konuşsaydı ve herşeyi toplayıp karşılarına dikseydik, Allah'ın dilemesi dışında, yine de inanmazlardı. Ne var ki, çokları cehalet sergiliyorlar. 112: İşte böyle, biz peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunlar aldatmak için birbirlerine lafın yaldızlısını fısıldarlar. Rabbin dileseydi onu yapamazlardı. Bırak onları, düzdükleri iftiralarla başbaşa kalsınlar; 113: Ki âhirete inanmayanların gönülleri ona ısınsın, ondan hoşlansınlar, elde ettikleri şeylere sahip olmaya devam etsinler. 114: Allah size Kitap'ı ayrıntılı kılınmış bir halde indirmişken, Allah'ın dışında bir hakem mi arayayım? Kendilerine Kitap verdiklerimiz, onun, Rabbinden hak olarak indirildiğini biliyorlar. Sakın kuşkuya düşenlerden olma. 115: Rabbinin sözü hem doğruluk hem de adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirecek hiçbir kuvvet yoktur. En iyi işiten, en iyi bilendir O. 116: Yeryüzündeki insanların çoğunluğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırırlar. Sadece sanıya uyarlar onlar ve sadece saçmalarlar. 117: Kendi yolundan kimin saptığını en iyi senin Rabbin bilir. Hidayete ermiş olanları en iyi bilen de O'dur.
118: O halde, O'nun ayetlerine inanıyorsanız, üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yiyin. 119: Size ne oluyor da üzerine Allah'ın adı anılmış olanlardan yemiyorsunuz? Zorda kalışınız dışında üzerinize haram kıldığını bizzat kendisi size ayrıntılı olarak açıklamıştır. Birçokları ilimsiz bir biçimde kendi keyiflerine uyarak halkı şaşırtıyorlar. Hiç kuşkusuz, senin Rabbin sınır tanımaz azgınları çok iyi bilmektedir. 120: Günahın açığını da bırakın, gizlisini de. Günah kazananlar yapıp ettiklerinin karşılığını yakında göreceklerdir. 121: Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin. Böyle bir şey tam bir yoldan çıkıştır. Şeytanlar kendi evliyasına/dost ve destekçilerine sizinle mücadele etmeleri için elbetteki vahiy gönderirler. O şeytan evliyasına boyun eğerseniz kesinlikle müşrikler oldunuz demektir. 122: Bir ölü iken kendisine hayat verdiğimiz, insanlar içinde yürümesi için kendisine bir ışık tuttuğumuz kişinin durumu, karanlıklar içinde kalmış, bir türlü ondan çıkamayan kişininki gibi olur mu? İşte böyle! Küfre sapanlara, yapmakta oldukları süslü-püslü gösterilmiştir. 123: Biz bu şekide her kentte/her medeniyette kodamanları, o kent ve medeniyetin suçluları yaptık ki, orada oyunlar tezgâhlayıp tuzaklar kursunlar. Aslında onlar öz benliklerinden başkasına oyun oynamıyorlar ama farkında değillir. 124: Onlara bir ayet geldiğinde şöyle demişlerdi: "Allah resullerine verilenin tıpkısı bize de verilmedikçe asla inanmayacağız." Allah resullük görevini nereye vereceğini daha iyi bilir. Suç işleyenlere, oynadıkları oyunlar yüzünden Allah katında bir küçüklük ve şiddetli bir azap öngörülmüştür. 125: Allah, iyiye ve güzele götürmek istediğinin göğsünü İslam'a açar. Saptırmak dilediğinin de göğsünü öylesine daraltıp tıkar ki, o, göğe yükseliyormuş gibi olur. Allah, iman etmeyenler üzerine pisliği işte böyle atıverir. 126: Rabbinin yolu işte budur; dosdoğru, kıvamında... Biz öğüt alan bir topluluğa ayetleri ayrıntılı
bir biçimde açıkladık. 127: Rableri katındaki huzur ve esenlik yurdu onlarındır. İşler oldukları ameller yüzünden O, onların Velî'si oluvermiştir. 128: Gün olur şöyle diyerek onları huzurunda toplar: "Ey cinler/görünmez varlıklar topluluğu! Şu insanlara gerçekten çok ettiniz/insanların birçoğuna göz diktiniz." Onların insanlardan olan dostları şöyle derler: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlanmıştı. Bizim için belirlediğin sürenin sonuna geldik." Buyurur ki: "Barınağınız ateştir. Dilediğim zamanlar hariç orada süreklisiniz." Senin Rabbin Hakîm'dir, Alîm'dir. 129: İşte biz, zalimlerin bir kısmını bir kısmına, kazanır oldukları şeyler yüzünden bu şekilde dost/yardımcı/yönetici/önder yaparız. 130: Ey cinler ve insanlar topluluğu! İçinizden, size ayetlerimi anlatan ve şu gününüzle yüz yüze geleceğiniz hususunda sizi uyaran resuller gelmedi mi? "Kendi aleyhimize tanıklık ettik." dediler. İğreti hayat onları aldattı da küfre saptıklarına ilişkin, öz benlikleri aleyhinde tanıklık ettiler. 131: Sebep şudur: Rabbin, halkı habersiz bir haldeyken kentleri helâk edici değildir. 132: Her birinin, yapıp

ettiklerinden kaynaklanan dereceleri vardır. Rabbin onların işlediklerinden gafil değildir.
133: Senin o Ganî Rabbin rahmet sahibidir. Dilerse sizi ortadan kaldırır ve sizi bir başka topluluğun soyundan vücuda getirdiği gibi, ardınızdan da dilediğini sizin yerinize getirir.
134: Size vaat edilen şeyler kesinlikle meydana gelecektir. Siz engel olamazsınız. 135: Ey toplumum! Yapabileceğinizi yapın. Ben de yapıp ediyorum. Yakında yurdun sonunun kime ait olacağını bileceksiniz. Gerçek olan şu ki, zalimler kurtulamayacaklardır.
136: Kendi döllendirip yaydığı ekinden ve hayvanlardan Allah'a bir pay ayırdılar da kendi zanlarınca şöyle dediler: "Bu Allah için, bu da ortaklarımız için." ortakları için olan Allah'a ulaşmaz. Ama Allah için olan, ortaklarına ulaşıyor. Ne kötü hüküm veriyorlar!
137: Aynen bunun gibi, müşriklerden birçoğuna, Allah'a ortak koştukları kişiler, öz evlatlarını öldürmeyi güzel göstermiştir ki, hem onları yok etsinler hem de dinlerini onlar aleyhine karmakarışık hale getirsinler. Allah dileseydi bunu yapamazlardı. O halde onları, düzdükleri iftiralarla baş başa bırak. 138: Kendi kuruntularına uygun olarak şöyle dediler: "Şunlar, dokunulmaz hayvanlar ve ekinlerdir. Bizim dilediğimizden başkası yiyemez bunları." Hayvanlar var, sırtlarına binmek yasaklanmıştır; hayvanlar var, Allah'a iftira yüzünden üzerlerine Allah'ın adını anmıyorlar. Allah onları üretmekte oldukları iftiralar yüzünden cezalandıracaktır. 139: Şunu da söylediler: "Şu hayvanların karınlarındakiler erkeklerimize özgülenmiştir; kadınlarımıza haramdır. Yavru ölü doğarsa kadın-erkek hepsi onda hak sahibidir." Bu nitelendirmeleri yüzünden Allah cezalarını verecektir. Hakîm'dir O, Alîm'dir. 140: Şu bir gerçek ki, ilimsizlik yüzünden öz evlatlarını beyinsizce katledenlerle Allah'ın kendilerine verdiği rızıkları, Allah'a iftira ederek haramlaştıranlar gerçekten hüsrana uğramışlardır. İnan olsun, sapıtmışlardır onlar; hiçbir zaman doğruyu ve güzeli bulamazlar. 141: Çardaklı ve çardaksız bahçeleri, ürünleri çeşit çeşit hurmaları, sebzeleri, zeytinleri, narları, birbirine benzer ve benzemez biçimde oluşturan O'dur. Her birinin meyvesinden, olgunlaştığı zaman yiyin ve hasat gününde onun hakkını da verin. İsraf etmeyin, Allah israf edenleri sevmez.
142: Hayvanlardan yük taşıyanı da yaygı/döşek yapılanı da yaratan yine O'dur. Allah'ın size verdiği rızıklardan yiyin, şeytanın adımlarını izlemeyin! Çünkü o sizin için açık bir düşmandır. 143: Sekiz çift: Koyundan iki, keçiden de iki. De ki "İki erkeği mi haram kıldı, iki dişiyi mi, yoksa iki dişinin rahimlerinin kuşattığını mı? Eğer doğru sözlü iseniz bana ilimle haber verin."
144: Ve deveden iki, sığırdan iki. De ki "İki erkeği mi haram kıldı, iki dişiyi mi, yoksa iki dişinin rahimlerince kuşatılanı mı? Yoksa Allah size bunu önerirken siz de tanıklık mı ediyordunuz?" İlim dışı bir şekilde insanları şaşırtmak için yalan düzüp Allah'a iftira edenden daha zalim kim olabilir? Allah, zulme sapan bir topluluğa kılavuzluk etmiyor.
145: De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, bu haram dediklerinizi yiyecek birine yasaklanmış bir şey bulamıyorum. Yalnız şunlardan biri olursa başka: leş, akıtılmış kan, domuz eti -ki o bir pisliktir- Allah'tan başkası adına boğazlanmış bir murdar." Iztırar haline düşen, başkasının hakkına dokunmamak, zorunluluk sınırını da aşmamak şartıyla bunlardan yiyebilir. Çünkü senin Rabbin çok bağışlayıcı, çok merhametlidir. 146: Yahudilere tüm tırnaklı hayvanları haram kıldık. Onlara ayrıca sığır ve koyunun yağlarını da haram kıldık. Sığır ve koyunun sırtlarının ve bağırsaklarının taşıdığı yağlarla, kemiklerle karışan yağlar bunun dışındadır. Bunu onlara azgınlıkları yüzünden bir ceza olarak yaptık. Biz elbette sözünde duranlarız. 147: Artık seni yalanlarlarsa şunu söyle: "Rabbiniz çok geniş bir rahmetin sahibidir. Ancak, O'nun azabı günaha batmışlar topluluğundan uzak tutulamaz." 148: Şirke batanlar şöyle diyecekler: "Allah dileseydi, ne biz şirke sapardık ne de atalarımız. Hiçbir şeyi haram da yapmazdık." Onlardan öncekiler de azabımızı tadıncaya kadar bu şekilde yalanlamışlardı. De ki: "Yanınızda, önümüze çıkaracağınız bir ilminiz var mı? Zandan başka bir şeye uymuyorsunuz. Sadece saçmalıyorsunuz siz." 149: En mükemmel kanıt Allah'ındır. O dileseydi hepinizi toptan doğru yola iletirdi. 150: Şunu da söyle: "Allah şunu haram etmiştir diye tanıklık edip duran şahitlerinizi getirin." Eğer tanıklık ederlerse sakın onlarla birlikte tanıklık

etme! Ayetlerimizi yalanlayanlarla âhirete inanmayanların keyifleri ardınca gitme! Onlar, kendi Rablerine başkalarını denk tutuyorlar. 151: De ki onlara: "Hadi gelin, Rabbinizin size neleri haram kıldığını yüzünüze karşı okuyayım: Hiçbir şeyi O'na ortak koşmayın. Ana-babaya çok iyi davranın. Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; biz sizi de onları da rızıklandırırız. Kötülüklerin görünenine de gizli kalanına da yaklaşmayın. Allah'ın saygın ve aziz kıldığı cana, bir hakkı savunmak dışında kıymayın. Allah size bunları önerdi ki, aklınızı işletebilesiniz." 152: "Yetimin malına yaklaşmayın! Ancak rüştüne erişinceye kadar en güzel yolla ilgilenme hali müstesna. Ölçme ve tartmayı tam bir dürüstlükle yerine getirin. Hiç kimseye yaratılış kapasitesinin üstünde yükümlülük getirmiyoruz. Konuştuğunuz zaman, yakınlarınız/aleyhine de olsa, adaleti gözetin. Ve Allah'a verdiğiniz söze sadık kalın. Düşünüp öğüt alasınız diye O size bunları önerdi. 153: Bu benim dosdoğru yolumdur, onu izleyin, başka yolları izlemeyin! Yoksa bu hal sizi O'nun yolundan uzaklaştırıp parçalara böler. Sakınıp korunasınız diye O bunu önermiştir size. 154: Sonra, güzel davrananlara nimetimizi tamamlamak, her şeyi ayrıntılı kılmak, bir kılavuz ve rahmet olmak üzere Mûsa'ya o Kitap'ı verdik ki onlar Rablerine kavuşacaklarına inanabilsinler. 155: Bu da bizim indirdiğimiz bir kitaptır. Kutsal ve bereketli. Artık ona uyun ve sakının ki size rahmet edebilsin. 156: "Kitap, bizden önce iki topluluğa indirildi. Biz onu okuyup araştırmaktan gerçekten habersizdik." demeyesiniz. 157: Şunu da söylemelisiniz: "Eğer bize Kitap indirilmiş olsaydı, onlardan daha doğru yürüyüşlü olurduk." Artık size Rabbinizden bir beyyine, bir kılavuz ve bir rahmet gelmiş bulunuyor. Allah'ın ayetlerini yalanlayıp onlardan yüz çevirenden daha zalim kim var? Ayetlerimize sırt dönenleri, yüz çevirmeleri yüzünden azabın en acıklısıyla cezalandıracağız. 158: Neyi bekliyorlar? Kendilerine meleklerin gelmesini mi, Rabbinin gelmesini mi, yoksa Rabbinin bazı mucizelerinin gelmesini mi? Rabbinin bazı mucizeleri geldiği gün, daha önce iman etmemiş yahut imanında bir hayır sahibi olamamış kişiye imanı hiçbir yarar sağlamayacaktır. De ki: "Bekleyin! Doğrusu biz de bekliyoruz." 159: Dinlerini parça parça edip fırkalara, hiziplere bölünenler var ya, senin onlarla hiçbir ilişiğin yoktur. Onların işi Allah'a kalmıştır. Allah onlara, yapıp ettiklerini haber verecektir.
160: Kim bir güzellikle gelirse ona, getirdiğinin on katı var. Kötülükle gelene ise yaptığının kadarından fazla ceza verilmez. Onlar, haksızlığa uğratılmayacaklardır. 161: De ki: "Beni, dosdoğru yola Rabbim iletmiştir. Güçlü, pürüzsüz bir dine, hanîf olan İbrahim'in milletine. Müşriklerden değildi o." 162: De ki: "Benim namazım, kulluğum/bağışım, hayatım, ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir." 163: "Ortağı yoktur O'nun. Bununla emrolundum ben. Ve Müslümanların ilkiyim ben." 164: Şunu da söyle: "Allah herşeyin Rabbi iken O'ndan başka rab mı arayayım? Her benliğin kazandığı kendi üstünde kalır. Hiçbir günahkâr, bir başka günahkârın yükünü taşımaz. Nihayet dönüşünüz Rabbinizedir. Tartışmaya girdiğiniz şeyleri O size haber verecektir." 165: Sizi yeryüzünde öncekilere halefler yapan O'dur. Verdiği nimetlerle sizi denemek için kiminizi kiminiz üzerine derecelerle yükseltmiştir. Rabbin ceza verdiğinde çok süratli verir. Ama O, gerçekten çok affedici, çok merhametlidir.
56. SÂFFÂT SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Yemin olsun o saf bağlayıp dizilenlere/o saflar tutturup sıraya dizilenlere/o kanatlarını açıp toplayarak uçanlara, 2: O haykırarak sevk edenlere/o göğüs gererek durduranlara, 3: O Zikir okuyanlara,
4: Ki sizin ilahınız hiç kuşkusuz bir ve tektir. 5: Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir O; doğuların da Rabbidir O. 6: Biz o yakın göğü bir süsle, yıldızlarla süsleyip donattık. 7: Ve her türlü inatçı, âsi şeytandan koruduk. 8: Onlar ne kadar çırpınsalar da o yüce konseyi dinleyemezler. Ve her taraftan atışa tutulurlar; 9: Kovulurlar. Ve onlar için, yakalarını bırakmayan bir azap vardır. 10: Yüce konseyden bir söz çalıp çarpan olabilirse de onun peşine hemen delici, alevli bir yıldız takılır. 11: Şimdi sor onlara: Yaratış ve yaratılış bakımından onlar mı daha güçlüdür, yoksa bizim

yarattığımız şuurlular mı? Gerçek şu ki, biz onları bir cıvık çamurdan yarattık. 12: Ama sen şaşırdın, onlarsa alay ediyorlar. 13: Düşünüp taşınmaya çağrıldıklarında düşünmüyorlar. 14: Bir ayetle yüzyüze geldiklerinde, dudak büküp eğleniyorlar. 15: Şöyle dediler: "Bu, apaçık bir büyüden başka şey değildir."
16: "Öldüğümüz, toprak ve kemik haline geldiğimiz zaman mı? Biz gerçekten diriltilecek miyiz?" 17: "Önceki atalarımız da mı?" 18: De ki: "Evet! Ve, siz de! Aşağılanmış, ezilmiş olarak." 19: Müthiş bir komut sesidir O. Onlar öylece bakakalacaklar. 20: Şöyle derler: "Vay başımıza! Din günüdür bu!" 21: O yalanlayıp durduğunuz ayrım günüdür bu. 22: Toplayın o zulmedenleri; eşlerini de. O tapınıp durmuş olduklarını da toplayın! 23: Allah'tan başka tapınmış olduklarını. Sürün onları cehennemin yoluna. 24: Durdurun onları, çünkü hepsi sorguya çekilecekler. 25: Neniz var da birbirinize yardım etmiyorsunuz? 26: Edemezler! Bugün hepsi teslim bayrağını çekmiş durumdadır. 27: Birbirlerine dönerek birşeyler sorup duruyorlar.
28: Dediler: "Siz bize sağ taraftan geliyordunuz." 29: Ötekiler dediler: "Hayır, siz zaten inanmıyordunuz?" 30: "Bizim size karşı bir sultamız yoktu. İşin esası şu ki siz azmış bir topluluktunuz." 31: "Rabbimizin sözü üzerimize hak oldu. Tadacağımızı elbette tadacağız." 32: "Sizi saptırıp azdırmıştık. Çünkü biz de sapıp azmış kişilerdik." 33: Onlar o gün azap içinde ortaklık kurmuşlardır. 34: İşte böyle yaparız biz suçlulara/günahkârlara. 35: Onlar, kendilerine, "Allah'tan başka ilah yoktur" dendiğinde, kibirleniyorlardı. 36: Ve şöyle diyorlardı: "Mecnun bir şair yüzünden ilahlarımızı mı terk edeceğiz?" 37: Hayır, öyle değil! O, hakkı getirmişti. Diğer peygamberleri de tasdik etmişti. 38: Yemin olsun, siz o acıklı azabı mutlaka tadacaksınız! 39: Ve yalnız, yapıp ettiklerinizin karşılığıyla cezalandırılacaksınız. 40: Allah'ın içtenliğe erdirilmiş temiz kulları başkadır.
41: Onlar için belirlenmiş bir rızık vardır. 42: Çeşit çeşit meyveler vardır. İkramla karşılanan kişilerdir onlar. 43: Nimetlerle dolu cennetlerdedirler. 44: Karşılıklı koltuklar üzerindedirler. 45: Kaynaktan doldurulmuş kadehler dolandırılır çevrelerinde. 46: Bembeyaz, içenlere lezzet sunan kadehler. 47: Sersemletme/başağrısı yok onda. Sarhoş da olmazlar ondan. 48: Yanlarında, gözlerini onlara dikmiş, iri gözlü dilberler vardır. 49: Korunmuş yumurtalar gibidir onlar. 50: Birbirlerine dönüp birşeyler sorarlar. 51: İçlerinden bir sözcü şöyle der: "Benim yakın bir arkadaşım vardı." 52: Derdi ki: "Sen gerçekten şunu tasdik edenlerden misin?"
53: "Biz, ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra, gerçekten cezalandırılacak mıyız?" 54: Dedi: "Siz de bir araştırır mısınız?" 55: Araştırdı, nihayet onu cehennemin ta ortasında gördü. 56: Dedi: "Vallahi, az kalsın sen beni de buralara düşürecektin." 57: "Rabbimin nimeti olmasaydı, kesinlikle ben de şurada toplananlar arasına girmiş olacaktım." 58: "Peki, biz artık ölmeyecek miyiz?" 59: "Sadece ilk ölümümüz; azaba da uğratılmayacağız, öyle mi?" 60: Doğrusu bu, büyük başarının ta kendisidir. 61: Çalışanlar, böylesi için çalışsınlar. 62: Ödül ve ikram olarak, bu mu daha hayırlı yoksa zakkum ağacı mı? 63: O ağaç ki, zalimler için onu bir fitne yaptık. 64: Cehennemin ta dibinden çıkan bir ağaçtır o. 65: Tomurcukları tıpkı şeytanların başlarıdır.
66: Onlar ondan mutlaka yiyecekler ve karınlarını onunla dolduracaklar. 67: Sonra onların, o yedikleri üzerine kaynar su karıştırılmış bir içecekleri vardır. 68: Sonra onların dönüşleri doğrudan doğruya cehennemedir. 69: Çünkü onlar, babalarını sapıtmış kişiler halinde bulmalarına rağmen, 70: Kendileri de hâlâ onların eserleri ardınca koşturuyorlar. 71: Yemin olsun, daha önce ilk nesillerin çoğu da sapmıştı. 72: Yemin olsun, onların içlerinde uyarıcılar görevlendirmiştik. 73: Bir bak, nasıl oldu uyarılanların sonu! 74: Ancak Allah'ın samimi, temiz kulları kurtuldu. 75: Yemin olsun, Nûh bize yakarmıştı da ne güzel karşılık vermiştik biz. 76: Ve kurtarmıştık onu da ailesini de o büyük sıkıntıdan. 77: Onun zürriyetini, evet onları kalıcılar yaptık.
78: Sonrakiler içinde, ona işaret eden bir şey bıraktık. 79: Selam olsun Nûh'a âlemler içinde! 80: İşte böyle ödüllendiririz biz, güzel davrananları. 81: O, bizim inanan

kullarımızdandı. 82: Sonra ötekileri boğuverdik. 83: Hiç kuşkusuz, İbrahim de onun grubundandı. 84: Rabbine, tertemiz bir kalple gelmişti. 85: Babasına ve toplumuna sormuştu: "Siz neye kulluk/ibadet ediyorsunuz?" 86: "Allah'ı bırakıp da birtakım uydurma ilahları mı istiyorsunuz?" 87: "Âlemlerin Rabbi hakkında düşünceniz nedir?" 88: Bu arada İbrahim yıldızlara bir göz attı, 89: Şöyle dedi: "Ben hastayım!" 90: Bunun üzerine ondan gerisin geri kaçtılar.
91: O da onların ilahlarının yanına sokulup dedi: "Bir şey yemez misiniz?" 92: "Neniz var ki, konuşmuyorsunuz!" 93: İyice yanlarına sokulup sağ eliyle bir darbe indirdi. 94: Bir süre sonra, halkı koşarak İbrahim'e geldi. 95: İbrahim dedi: "Elinizle yonttuğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?" 96: "Oysaki sizi de yaptığınız şeyleri de Allah yaratmıştır." 97: Dediler: "Şunun için bir bina yapın da bunu ateşin ortasına fırlatın!" 98: Ona tuzak kurmak istediler ama, biz onları sefiller, reziller haline getirdik. 99: İbrahim dedi: "Kuşkunuz olmasın ki ben Rabbime gideceğim, O bana kılavuzluk edecek." 100: "Rabbim, bana barış ve iyilik sevenlerden birini lütfet!" 101: Bunun üzerine biz, İbrahim'e yumuşak huylu bir oğlan müjdeledik. 102: Çocuk onunla birlikte koşacak yaşa gelince, İbrahim dedi: "Yavrucuğum, uykuda/düşte görüyorum ki ben seni boğazlıyorum. Bak bakalım sen ne görürsün/sen ne dersin?" "Babacığım, dedi, emrolduğun şeyi yap! Allah dilerse beni sabredenlerden bulacaksın."
103: Böylece ikisi de teslim olup İbrahim onu şakağı üzerine yatırınca, 104: Biz şöyle seslendik: "Ey İbrahim!" 105: "Sen rüyayı gerçekleştirdin. İşte biz, güzel düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz." 106: "Bu, hiç kuşkusuz apaçık imtihanın ta kendisiydi." 107: Ve ona fidye olarak büyük bir kurbanlık verdik. 108: Sonra gelenler içinde onu hatırlatan bir şey bıraktık. 109: Selam olsun İbrahim'e! 110: Böyle ödüllendiririz biz, güzellik sergileyenleri! 111: O da bizim inanan kullarımızdandı. 112: Biz ona, hayrı ve barışı sevenlerden bir peygamber olan İshak'ı müjdeledik. 113: Ona da İshak'a da bereketler lütfettik. Onların zürriyetlerinden iyi düşünüp iyi davranan da var, öz benliğine açıkça zulmeden de var. 114: Yemin olsun, biz Mûsa ve Hârun'a da lütufta bulunduk.
115: Onları ve toplumlarını büyük sıkıntıdan kurtardık. 116: Onlara yardım ettik de galip gelenler kendileri oldular. 117: Onlara, açık seçik bilgi sunun Kitap'ı verdik. 118: Her ikisini dosdoğru yola kılavuzladık. 119: Sonradan gelenler içinde, her ikisini hatırlatan bir şey bıraktık. 120: Selam olsun Mûsa'ya ve Hârun'a! 121: Güzel düşünüp güzel davrananları biz böyle ödüllendiririz! 122: O ikisi de bizim inanan kullarımızdandı. 123: İlyas da elbette ki peygamberlerdendi. 124: O da toplumuna şöyle demişti: "Hâlâ korkup sakınmıyor musunuz?" 125: "Bal'e yalvarıp yakarıyor, yaratıcıların en güzelini bırakıyor musunuz?" 126: "Sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı terk mi ediyorsunuz?" 127:
Sonunda onu yalanladılar. Bu yüzden onlar mutlaka huzura getirileceklerdir. 128: Allah'ın samimi, seçkin kulları müstesna. 129: Sonrakiler içinde İlyas'ı hatırlatacak bir şey de bıraktık. 130: Selam olsun İlyas'a! 131: Güzel düşünüp güzel davrananları böyle ödüllendiririz biz. 132: Bizim inanan kullarımızdandı o. 133: Hiç kuşkusuz, Lût da peygamberlerdendi. 134: Onu ve ailesini toptan kurtarmıştık biz. 135: Ancak terk edilenler içinde kalan kocakarı hariç. 136: Sonra ötekileri yerle bir ettik. 137: Kuşkusuz ki, siz onların yanından sabahları geçiyorsunuz. 138: Geceleyin de. Hâlâ aklınızı işletmeyecek misiniz? 139: Yûnus da gönderilen elçilerdendi.
140: Hani o, dolu bir gemiye kaçmıştı. 141: Sonra kura çekti de kaybedenlerden oldu. 142: Derken, kendisini balık yutmuştu. O kendi kendini kınayıp duruyordu. 143: Eğer tespih edenlerden olmasaydı. 144: İnsanların diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalacaktı. 145: Bir süre sonra onu, çıplak araziye attık. Hastalanmıştı. 146: Üzerine kabak cinsinden bir ağaç bitirdik. 147: Onu yüz bin kişiye yahut daha fazla olanlara elçi olarak gönderdik. 148: Onlar inandılar. Biz de onları bir vakte kadar nimetlendirdik. 149: Şimdi sor şunlara: "Kızlar Rabbinin de oğlanlar onların mı?" 150: Yoksa biz,

melekleri, bunların tanıklık ettikleri bir sırada, dişiler olarak mı yarattık? 151: Dikkat edin, onlar, iftiralarının bir eseri olarak mutlaka şöyle diyecekler: 152:
"Allah doğurdu!" Vallahi onlar yalancıdırlar. 153: Allah, kızları oğlanlara tercih mi etmiş? 154: Ne oluyor size, o nasıl hüküm veriyorsunuz? 155: Hâlâ düşünüp ibret almıyor musunuz? 156: Yoksa apaçık bir kanıtınız mı var? 157: Eğer doğru sözlülerseniz, hadi getirin kitabınızı! 158: Allah'la cinler arasında bir nesep oluşturdular. Yemin olsun, cinler de bilmiştir kendilerinin Allah huzuruna mutlaka getirileceklerini/cinler de bilmiştir, bunların Allah'ın huzuruna mutlaka çıkarılacaklarını. 159: Allah arınmıştır bunların nitelemelerinden. 160: Allah'ın samimi, seçkin kulları, bunların yaptıklarından uzaktır. 161: Siz ve kulluk ettiğiniz şeyler, 162: O'na karşı kimseyi fitneye düşüremezsiniz. 163: Cehenneme salınacak olan müstesna. 164: Bizim, istisnasız herbirimizin bilinen bir makamı vardır. 165: O saf saf dizilenler elbette biziz. 166: O durmadan tespih edenler elbette biziz. 167: O inkârcılar şunu da söylüyorlardı: 168: "Eğer katımızda öncekilere verilenlerden bir öğüt/bir düşündürücü olsaydı, 169: Elbette biz de Allah'ın samimi kullarından olurduk." 170: Fakat ardından onu inkâr ettiler. Yakında bilecekler. 171: Yemin olsun, elçi olarak gönderilen kullarımız hakkında şu sözümüz hükümleşmişti: 172: Onlar, yardım görenlerin ta kendileri olacaklar. 173: Ordularımız, galip gelenlerin ta kendileri olacaklar. 174: Bir vakte kadar onlardan yüz çevir! 175: Gözün, üstlerinde olsun; yakında görecekler. 176: Azabımız gelsin diye acele mi ediyorlar?
177: Azap, yurtlarına indiğinde, uyarılanların sabahı ne kötü olacaktır! 178: Yüz çevir onlardan belli bir vakte kadar! 179: Ve gör neler olacak. Onlar da görecekler. 180: Senin Rabbinin, o ululuk ve kudretin Rabbinin şanı yücedir onların verdiği sıfatlardan... 181: Selam olsun tüm hak elçilerine!... 182: Hamt olsun âlemlerin Rabbi Allah'a!...
57. LOKMAN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Elif, Lâm, Mîm. 2: İşte sana, o hikmetlerle dolu Kitap'ın ayetleri. 3: İyilik ve güzellik sergileyenlere bir rahmet ve bir kılavuz olarak; 4: Ki onlar namazı kılarlar, zekâtı verirler. Ve onlar âhirete de gözle görmüşçesine inanırlar. 5: İşte onlardır Rablerinden bir kılavuzlanma üzere olanlar; işte onlardır gerçek kurtuluşu
bulanlar. 6: İnsanlardan öylesi vardır ki, Allah yolundan bilgisizce saptırmak için hadis/laf eğlencesi satın alır ve onu alay konusu edinir. İşte böylelerine rezil edici bir azap vardır. 7: Ayetlerimiz ona okunduğunda, böbürlenerek yüzünü çevir. Sanki onları hiç işitmemiştir, sanki kulaklarında bir ağırlık vardır. İşte böylesini, korkunç bir azapla muştula. 8: İman edip hayra ve barışa yönelik fiiller sergileyenlere gelince, onlar için nimetlerle dolu cennetler vardır. 9: Sürekli kalacaklardır orada. Allah'ın hak vaadidir bu. Azîz'dir, Hakîm'dir O. 10: Gökleri direksiz, desteksiz yarattı; görüyorsunuz onları. Ve yeryüzüne, sizi çalkalayıp sendeletmesin diye ağırlıklar, dayanaklar bıraktı ve orada her çeşit hayvanı yaydı. Gökten bir su indirdik de orada her türlü cömert ve bereketli çifti filizlendirdik. 11: İşte Allah'ın yaratışı/yarattıkları! Hadi gösterin bana onun dışındakiler ne yaratmıştır? Hayır, hayır, zalimler açık bir sapıklık içindedirler. 12: Yemin olsun, biz Lukman'a şu yolda hikmet verdik: "Allah'a şükret." Şükreden kendisi lehine şükreder. Nankörlük edense şunu bilmeli: Allah Ganî'dir, Hamîd'dir. 13: Hani, Lukman, oğluna öğüt vererek şöyle demişti: "Oğulcuğum, Allah'a ortak koşma! Çünkü Allah'a ortak koşmak, gerçekten büyük bir zulümdür." 14: Biz, insana anne babasını önerdik. Annesi onu güçsüzlükle taşımıştır. Sütten kesilmesi de iki yılda olmuştur. O halde bana ve ana babana şükret. Dönüş banadır. 15: Eğer onlar, hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa,
onlara itaat etme. Onlarla dünyada örfe uygun geçin; ama bana yönelenin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz banadır. Yapıp ettiklerinizi size haber vereceğim. 16: "Oğulcuğum, şu bir gerçek ki, yaptığın, bir hardal dânesi ağırlığında olsa, bir kayanın bağrına veya göklere, yahut yerin bağrına konsa, Allah onu yine de ortaya getirir. Çünkü Allah Latif'tir, lütfu sınırsızdır; Habîr'dir, herşeyten haberdardır." 17: "Yavrucuğum; namazı

kıl, iyilik ve güzelliği belirlenene özendir, kötülük ve çirkinliği belirlenenden sakındır, başına gelene sabret. Çünkü bunu yapabilmek, zorlu/önemli işlerdendir." 18: "Kibirlenerek insanlardan yüzünü çevirme, yeryüzünde kasılarak yürüme. Çünkü Allah, kurula kurula kendini övenlerin hiçbirini sevmez." 19: "Yürüyüşünde doğal ol, sesini alçalt. Şu bir gerçek ki, seslerin en çirkini eşeklerin sesidir." 20: Görmediniz mi, Allah, göklerde ve yerde bulunan şeyleri sizin emrinize verdi ve görünür görünmez nimetlerini üstünüze saçtı. İnsanlardan öylesi var ki, Allah uğrunda ilimsiz, kılavuzsuz ve aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın mücadele eder. 21: Böylelerine, Allah'ın indirdiğine uyun dendiğinde şu cevabı verirler: "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Peki, şeytan onları, alevli ateşin azabına çağırmış olsa da mı? 22: Güzel düşünüp güzel davranarak yüzünü Allah'a teslim eden, en sağlam kulpa yapışmıştır. İş ve oluşların sonu Allah'a varır. 23: İnkâr edenin küfrü seni tasalandırmasın! Onların dönüşü bizedir; yapıp ettiklerini onlara haber vereceğiz. Kuşkusuz, Allah, göğüslerin içindekini bilmektedir. 24: Onları birazcık nimetlendiriyoruz. Sonunda hepsini şiddetli bir azaba süreceğiz.
25: Eğer onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorarsan yemin olsun, "Allah" derler. De ki: "Hamt Allah'adır!" Ama onların çokları bilmiyorlar. 26: Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Kuşkusuz, Allah mutlak Ganî, mutlak Hamîd'dir. 27: Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem olsa, deniz de arkasında yedi deniz daha katılarak yardımcı olsa, Allah'ın kelimeleri tükenmez. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir. 28: Sizin yaratılmanız da diriltilmeniz de bir tek canlınınki gibidir. Allah Semî'dir, Basîr'dir. 29: Görmedin mi, Allah geceyi gündüzün içine sokuyor, gündüzü de gecenin içine sokuyor. Güneş'i ve Ay'ı bir emre boyun eğdirmiş. Hepsi belirlenmiş bir süreye doğru akıp gidiyor. Kuşkusuz, Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır. 30: Bu böyledir; çünkü Allah, Hakk'ın ta kendisidir. O'nun berisinde yalvarıp yakardıkları ise bâtıldır. Ve Allah Aliyy'dir, yüceliğine sınır yoktur; Kebîr'dir, büyüklüğüne sınır yoktur. 31: Size, ayetlerinden göstermek için, Allah'ın nimetleriyle gemilerin denizde akıp gidişini görmedin mi? Kuşkusuz, bunda gereğince sabreden, gereğince şükreden herkes için kesin ibretler vardır. 32: Kara bulutlar gibi dalga kendilerini kuşattığı zaman; Allah'a, dini O'na özgüleyerek yalvarırlar. Fakat onları karaya çıkarıp kurtarınca, içlerinden sadece bir kısmı doğru yolu tutar. Bizim ayetlerimize, gaddar nankörlerin tümünden başkası karşı çıkmaz. 33: Ey insanlar! Rabbinizden korkun! Herhangi bir şeyde babanın, evladı; evladın da babası yerine karşılık ödemeyeceği günden ürperin! Allah'ın vaadi haktır; dünya hayatı sizi sakın aldatmasın. O yaman aldatıcı, sakın sizi Allah ile aldatmasın! 34:
O kıyamet saatine ilişkin bilgi Allah katındadır. Yağmuru O yağdırır. O, rahimlerde olanı da bilir. Hiçbir benlik yarın ne kazanacağını bilmez. Ve hiçbir kimse hangi yerde öleceğini bilmez. Allah Alîm'dir, Habîr'dir.
58. SEBE' SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Hamt, göklerde ve yerde bulunanlar kendisine ait olan Allah'adır. Ölüm ötesi âlemde de hamt O'nadır. Hakîm'dir O, Habîr'dir. 2: Yerin içine gireni, oradan çıkanı, gökten ineni, oraya yükseleni o bilir. Rahîm'dir O, Gafûr'dur. 3: Küfre sapanlar şöyle dediler: "Kıyamet saati bize gelmez!" De ki: "Hayır, öyle değil! Gaybı bilen Rabbime yemin olsun ki, o size mutlaka ve mutlaka gelecektir! Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey bile Rabbimden gizli kalmaz." Zerreden daha küçük veya daha büyük hiçbir istisna olmamak üzere, her şey apaçık bir Kitap'ta belirlenmiştir. 4: Ki Allah, iman edip hayra ve barışa yönelik işler sergileyenleri ödüllendirsin. İşte bunlar için bir bağışlanma ve kutlu, bereketli bir rızık vardır." 5: Ayetlerimizi hükümsüz kılmak uğruna koşuşup duranlar var ya, onlar için pislikten, inletici bir azap vardır. 6: Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilenin, hakkın ta kendisi olduğunu, Hamîd ve Azîz olan Allah'ın yoluna kılavuzladığını görürler. 7: Küfre batanlar şöyle dedi: "Dağılıp parçalandığınızda, kesinlikle yepyeni bir yaratılış içinde olacağınız yolunda,

peygamberce haberler veren bir adamı size gösterelim mi?" 8:
"Yalan düzüp Allah'a iftira mı ediyor, yoksa çıldırmış mı bu?" Hayır, söyledikleri gibi değil! Gerçek şu ki, âhirete inanmayanlar, dönüşü olmayan bir sapıklık ve bir azap içindedirler. 9: Onlar, önlerinde ve arkalarında, gökten ve yerden neler var, görmediler mi? Dilesek onları yere batırırız ya da üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Hiç kuşkusuz, bütün bunlarda Allah'a yönelen her kul için mutlak bir ibret vardır. 10: Yemin olsun, biz, Dâvud'a katımızdan bir lütufta bulunduk. "Ey dağlar, onunla birlikte tespih edin ve ey kuşlar siz de." dedik. Ve onun için demiri yumuşattık. 11: Geniş ve uzun zırhlar yap! Dokumasında titiz davran! Siz de hayra ve barışa yönelik iş yapın. Kuşkusuz, ben, yaptıklarınızı görüyorum. 12: Süleyman için de sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay olan rüzgârı görevlendirdik. Onun için erimiş katran/bakır kaynağını sel gibi akıttık. Cinlerden öylesi vardı ki, Rabbinin izniyle onun önünde iş yapardı. Onlardan hangisi buyruğumuzdan yan çizse, alevli ateş azabını kendisine tattırdık. 13: Onlar Süleyman için, mihraplardan/kalelerden, heykellerden, havuzlar gibi çanaklardan, yerinden kaldırılamaz kazanlardan ne dilerse yaparlardı. Ey Davûd ailesi, şükür olarak iş yapın! Kullarım içinden şükredenler o kadar az ki! 14: Sonunda, Süleyman için ölüm hükmünü verdiğimizde, onun ölümünü, değneğini yiyen dâbbetül arzdan/ağaç kurtçuğundan başkası onlara göstermedi. Süleyman yere yığılınca, açıkça anlaşıldı ki, eğer cinler gaybı bilmiş olsalardı, o alçaltıcı azap içinde bekleyip durmazlardı. 15: Yemin olsun, Sebe' için kendi meskenlerinde bir ibret vardı. Sağ ve soldan iki bahçe. Rabbinizin rızkından yiyin de O'na şükredin. Tertemiz bir belde ve affeden bir Rab... 16: Ne var ki onlar yüz çevirdiler; biz de üzerlerine Arim selini gönderdik. Onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı, birazcık da sedir ağacı bulunan iki bahçeye çevirdik.
17: İşte böyle! Nankörlük ettikleri için onları cezalandırdık. Nankörden başkasına ceza verir miyiz hiç! 18: Biz onlarla, içini bereketle doldurduğumuz kentler arasında, sırt sırta vermiş kasabalar oluşturduk; bunlar arasında gidiş gelişler belirledik. "Geceleri ve güdüzleri, güven içinde gezip dolaşın oralarda." dedik. 19: Ama onlar, tutup şöyle dediler: "Rabbimiz, seferlerimizin arasını uzaklaştır!" Böylece kendilerine zulmettiler de biz de onları efsaneler haline getirdik; hepsini darmadağın ettik. İşte bunda, gereğince sabreden, yeterince şükreden herkes için elbette ibretler vardır. 20: Yemin olsun, İblis onlarla ilgili sanısında isabet etti. İnananlardan bir grup dışındakiler ona uydular. 21: Oysaki onun, onlar üzerinde hiçbir sultası yoktu. Sadece biz; âhirete inananı, onun hakkında kuşkuya düşenden ayırmak için böyle yapıyorduk. Rabbin herşey üzerinde Hafiz'dir, kollar, korur, gözetir. 22: De ki: "Allah dışındaki o bir şey sandıklarınızı çağırın/onlara yalvarın! Ama onlar, göklerde de yerde de zerre kadar bir şeye sahip olamazlar. O göklerde ve yerde onların ortaklığı da yoktur. Ve O'nun onlardan bir destekçisi de yoktur." 23: O'nun katında, bizzat kendisinin izin verdiği kimseden başkasının şefaatı/kendisinin izin verdiği kimseden başkası için şefaat yarar sağlamaz. Sonunda, kalplerinden korku giderilince: "Rabbimiz ne dedi?" derler. "Hakkı söyledi, O'dur Aliyy, O'dur Kebîr." 24: De ki: "Göklerden ve yerden sizi kim rızıklandırıyor?" De ki: "Allah! O halde biz yahut siz ya tam hidayet üzerindeyiz yahut açık bir sapıklık içinde." 25: De ki: "Bizim işlediğimiz suçlardan siz sorumlu olmayacaksınız; biz de sizin yaptıklarınızdan sorguya çekilmeyeceğiz."
26: De ki: "Rabbimiz hepimizi biraraya toplayacak, sonra da aramızı hak ile ayıracak. O'dur Fettâh, O'dur Alîm." 27: De ki: "Ortaklar olarak O'nun yanına koymaya kalktıklarınızı bana gösterin! Hayır, iş sandığınız gibi değil! O, Allah'tır; Azîz'dir, Hakîm'dir." 28: Biz seni, bütün insanlara bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik, başka değil! Ama insanların çokları bilmiyorlar. 29: Diyorlar: "Doğru sözlülerseniz, bu tehdit ne zaman?" 30: De ki: "Size bir gün vaat edilmiştir; ondan ne bir saat geri kalabirsiniz ne de ileri geçebilirsiniz." 31: Küfre sapanlar dedi ki: "Biz, bu Kur'an'a da bundan öncekine de asla inanmayacağız!" Ah, bir görsen o zalimleri Rableri huzurunda,

tutuklanmış halde! Bir kısmı da bir kısmına söz atar durur. Basit görülüp horlananları, büyüklük taslayanlara şöyle derler: "Siz olmasaydınız, vallahi biz inanacaktık!" 32: Büyüklük taslayanları ise basit görülüp horlananlara şöyle derler: "Hidayet size geldikten sonra, sizi ondan biz mi geri çevirdik? Hayır, siz kendiniz günahkârlardınız!" 33: Bu kez, basit görülüp horlananlar büyüklük taslayanlara şöyle derler: "Hayır, öyle değil!" İşiniz gece gündüz düzenbazlıktı. Siz bize Allah'a nankörlük etmemizi, O'na eşler, ortaklar tutmamızı emrediyordunuz." Nihayet, azabı gördüklerinde, pişmanlığı içlerine gömerler. Biz ise inkârcıların boyunlarına bukağıları vurmuşuzdur. Yapıp ettiklerinden başka, neyin karşılığını görüyorlar ki!... 34: Biz, hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek, onun servet ve refahla şımaranları mutlaka şöyle demişlerdir: "Biz, sizin elçilik yaptığınız şeyi inkâr ediyoruz!" 35:
Şunu da söylemişlerdir: "Biz, malca da evlatça da çoğuz. Azaba uğratılacak olanlar, bizler değiliz." 36: De ki: "Rabbim, dilediğine rızkı genişletip açar, dilediğine ölçülü verir/kısar. Fakat insanların çokları bilmiyorlar." 37: Sizi bize yaklaştırıp, katımızda size yakınlık sağlayacak olan, ne mallarınızdır ne de çocuklarınız. İman edip hayra ve barışa yönelik iş yapanlar müstesna. Onlara, yaptıklarının kat kat fazlası ödül vardır. Onlar, seçkin odalarda güven içindedirler. 38: Ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için koşuşanlara gelince, onlar azabın içinde hazır bulundurulacaklardır. 39: De ki: "Rabbim, kullarından dilediğine rızkı bolca, genişçe verir, dilediğine de kısarak verir. Bir şey infak ederseniz O, onun yerine başka bir şey lutfeder. Rızık verenlerin en hayırlısıdır O." 40: Gün olur, onların hepsini bir yere toplar, sonra meleklere sorar: "Şunlar, sadece size mi kulluk/ibadet ediyorlardı?" 41: Melekler derler ki: "Tespih ederiz seni! Bizim Velî'miz sendin, onlar değil. Doğrusu şu ki, onlar cinlere tapıyorlardı. Onların çoğu cinlere iman etmekteydi." 42: Artık o gün, birinizin diğerine yarar sağlamaya da zarar vermeye de gücü yetmez. Zulme sapanlara şöyle deriz: "O kendisini yalanlayıp durduğunuz ateş azabını tadın!" 43: Ayetlerimiz açık seçik kanıtlar halinde karşılarında okununca şöyle derler: "Bu adam, atalarınızın kulluk/ibadet etmekte olduklarından sizi vazgeçirmek isteyen birinden başkası değil." Şunu da söylerler: "Bu, düzenlenmş bir yalandan/iftiradan başka şey değildir." Hakkı inkâr edenler, o kendilerine geldiğinde şöyle demişlerdir: "Açık bir büyüden başka şey değil bu!" 44:
Oysaki biz onlara, araştırıp ders alacakları kitaplar vermemiştik; daha önce kendilerine bir uyarıcı da göndermemiştik. 45: Onlardan öncekiler de yalanladılar. Üstelik bunlar, ötekilerine verdiklerimizin onda birine bile ulaşamadılar. Resullerimi yalanladılar. Peki, benim azabım nasıl oldu!? 46: De ki: "Size, bir tek şey öğütleyeceğim: Allah için ikişer ikişer, teker teker kalkın, sonra da iyice düşünün!" Arkadaşınızda cinnetten eser yok! O, şiddetli bir azap öncesinde sizi uyaran bir kişiden başkası değil. 47: De ki: "Ben sizden herhangi bir ücret istemedim; o sizin olsun. Benim ödülüm yalnız Allah'tandır. Ve O, her şey üzerinde bir Şehîd, gerçek bir tanık..." 48: De ki: "Benim Rabbim, gerçeği ortaya koyar. Gaybları en iyi bilen O'dur." 49: De ki: "Hak geldi, artık bâtıl ortaya yeni bir şey çıkaramaz; eskiyi de geri getiremez." 50: De ki: "Eğer saparsam, öz benliğim aleyhine saparım. Doğruyu ve güzeli bulursam bu, Rabbimin bana vahyettiği sayesindedir. Çünkü O, Semî'dir, Karîb'dir." 51: Bir görsen onları korku ve telaşa düştüklerinde! Artık kaçış, kurtuluş yok! Çok yakın bir yerden yakalanmışlardır. 52: "Ona inandık!" dediler. Ama nasıl mümkün olur onlar için imana ulaşmak o uzak yerden! 53: Daha önce inkâr etmişlerdi onu. Gayba taş atıp duruyorlardı o uzak yerden. 54: Artık kendileriyle, istahla arzuladıkları şey arasına engel konmuştur. Tıpkı daha önce benzerlerine yapıldığı gibi. Gerçek şu ki onlar, tutarsızlığa iten bir kuşku içindeydiler.
59. ZÜMER SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Bu Kitap'ın indirilişi Aziz ve Hakim olan Allah'tandır. 2: Emin ol, bu Kitap'ı biz sana hak olarak indirdik. O halde, dini yalnız Allah'a özgüleyerek O'na kulluk/ibadet et! 3: Gözünüzü açıp kendinize gelin! Arı duru din yalnız ve yalnız Allah'ındır! O'ndan

başkasını veliler edinerek, "biz onlara, bizi Allah'a yaklaştırmaları dışında bir şey için kulluk etmiyoruz." diyenlere gelince, hiç kuşkusuz Allah onlar arasında, tartışıp durdukları konuyla ilgili hükmü verecektir. Şu bir gerçek ki, Allah, yalancı ve nankör kişiyi iyiye ve güzele kılavuzlamaz. 4: Eğer Allah bir çocuk edinmek isteseydi, yaratmakta olduklarından dilediğini seçerdi. Böyle birşeyden arınmıştır O. Allah'tır, Vahid'dir, Kahhar'dır O. 5: Gökleri ve yeri hak olarak yaratmıştır. Geceyi gündüzün üstüne çekip örtüyor; gündüzü de gecenin üstüne sarıp dürüyor. Güneş'i ve Ay'ı bir buyruğa boyun eğdirmiştir. Hepsi, belirlenmiş bir süreye kadar akıp gider. Gözünüzü açın; Aziz'dir O, Gaffar'dır. 6: Sizi bir tek canlıdan yarattı; sonra o canlıdan onun eşini vücuda getirdi. Ve sizin için davarlardan sekiz çift indirmiştir. Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlık içinde, bir yaratıştan öbürüne geçirerek oluşturuyor. İşte Allah! Budur sizin Rabbiniz! Yalnız O'nundur mülk ve saltanat! İlah yoktur O'ndan başka! Hal böyle iken nasıl oluyor da gerçeğin tersine döndürülüyorsunuz?! 7: Eğer nankörlüğe saparsanız şu bir gerçek ki, Allah size muhtaç olmayacak bir Gani'dir. O, kulları için inkar ve nankörlüğe razı olmaz. Eğer şükrederseniz bunu sizin için rızasına uygun bulur. Hiçbir günahkar bir başkasının günahını yüklenmez. Sonunda dönüşünüz ancak Rabbinizedir. O size, işlemiş olduklarınızı haber verecektir. O, göğüslerin saklamakta olduklarını çok iyi bilir.
8: İnsana bir zarar/zorluk dokununca, Rabbine yönelerek O'na dua eder. Sonra ona bir nimet lütfettiğinde, önceden O'na yalvarmakta olduğunu unutur, O'nun yolundan saptırmak için Allah'a eşler, ortaklar isnat eder. De ki: "Birazcık nimetlen küfrünle! Hiç kuşkusuz, sen, ateş halkındansın." 9: Böyle birisi; gece saatlerinde secde ederek, ayakta durarak ibadet eden, ahiretten korkan, Rabbinin rahmetini uman biri gibi midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler eşit olur mu? Ancak gönül ve akıl sahipleri düşünüp ibret alır." 10: Tarafımdan söyle: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden korkun! Bu dünya hayatında güzel düşünüp güzel davrananlara güzellik vardır. Allah'ın toprağı/yeryüzü geniştir. Sadece sabredenlere, ücretleri hesapsız ödenecektir." 11: De ki: "Bana, dini yalnız Allah'a özgüleyerek, O'na ibadet/kulluk etmem emredildi." 12: "Ve bana, müslümanların ilki olmam emredildi." 13: De ki: "Eğer Rabbime isyan edersem büyük bir günün azabından korkarım." 14: De ki: "Ben, dinimi yalnız kendisine özgüleyerek, Allah'a ibadet ediyorum." 15: "Siz O'nun dışında dilediğinize kulluk/ibadet edin." De ki: "Hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini hem de ailelerini hüsrana atanlardır. Dikkat edin! Apaçık hüsranın ta kendisi işte budur." 16: Onların üstlerinde ateşten gölgeler, altlarında da gölgeler vardır. İşte Allah, kullarını bundan korkmaya çağırıyor. "Ey kullarım, benden korkun!" 17: Tağuttan, ona kulluk etmekten kaçınıp Allah'a yönelenlere müjde var. Muştula kullarıma!
18: Onlar ki, sözü dinler de en güzeline uyarlar. İşte bunlardır, Allah'ın kılavuzladıkları; işte bunlardır, akıl ve gönül sahipleri. 19: Üzerine azap sözü hak olanı, ateşe dalmış olanı sen mi kurtaracaksın? 20: Hayır, kurtaramazsın! Rablerinden korkanlara gelince, onlar için üstüste bina edilmiş odalar var; altlarından ırmaklar akar. Allah'ın vaadidir bu, Allah vaadine ters düşmez. 21: Görmedin mi, Allah gökten bir su indirdi de onu toprak içindeki kaynaklara ulaştırdı. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra ekin kurur da sen onu sararmış görürsün. Sonra da onu kuru ufantı haline getirir. İşte bunda, akıl ve gönül sahipleri için mutlak bir ibret var. 22: Allah'ın, göğsünü İslam'a açtığı kimse, Rabbinden bir ışık üzerinde olmaz mı? Allah'ın Zikri'ne/Kur'an'a karşı kalpleri katılaşmış olanlara yazıklar olsun! İşte onlardır, açık sapıklık içindekiler. 23: Allah, sözün en güzelini, birbirine benzer iç içe ikili manalar ifade eden bir Kitap halinde indirmiştir. Rablerinden korkanların ondan derileri ürperir. Sonra da hem derileri hem de kalpleri, Allah'ın Zikri/Kur'an'ı karşısında yumuşar. Bu, Allah'ın kılavuzudur ki, onunla dilediğini/dileyeni hidayete erdirir. Allah'ın saptırdığına gelince, ona kılavuzluk edecek yoktur. 24: Zalimlere, "kazanmış olduğunuzu tadın!" denildiğinde, kıyamet günü o kötü azaptan yüzünü kim koruyabilir? 25: Onlardan

öncekiler de yalanlamıştı. Fakat azap kendilerine, hiç farkında olmadıkları bir yerden geldi. 26: Allah; onlara dünyada rezilliği tattırdı. Ahiretin azabı ise elbette daha büyüktür. Bir bilselerdi!...
27: Andolsun, biz bu Kur'an'da insanlara her türden örnekler verdik ki düşünüp öğüt alabilsinler. 28: Bunu, eğri büğrüsü olmayan Arapça bir Kur'an olarak indirdik ki, korunup sakınabilsinler. 29: Allah; hakkında birbiriyle didişen ortakların bulunduğu bir adamla, bir tek ere teslim olan bir adamı örnek verdi. Örnek olarak bu ikisi eşit olur mu? Hamd, yalnız Allah'adır. Ama onların çokları bilmiyorlar. 30: Hiç kuşkusuz sen de öleceksin, onlar da ölecekler. 31: Sonra siz, kıyamet günü Rabbinizin huzurunda davalaşacaksınız. 32: Allah hakkında yalan düzenden ve kendisine gelen doğruyu yalanlayandan daha zalim kim vardır? Cehennemde kafirler için bir barınak yok mu? 33: Doğruyu getirene ve onu tasdikleyene gelince, işte böyleleri, korunanların ta kendileridir. 34: Rableri katında onlar için diledikleri herşey vardır. İşte güzel düşünüp güzel davrananların ödülü budur. 35: Böylece, Allah onların yaptıklarının en kötülerini örtecek, ödüllerini, yaptıklarının en güzeliyle verecek. 36: Allah, kuluna Kafi değil mi, yetmiyor mu? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi saptırırsa artık ona kılavuzluk edecek yoktur. 37: Allah'ın kılavuzluk ettiğini ise saptıran olamaz. Allah Aziz ve intikam alıcı değil mi?
38: Onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, yemin olsun "Allah!" diyecekler. De onlara: "Peki Allah dışındaki yakardıklarınız hakkında ne diyorsunuz? Allah bana bir zarar vermek istese, O'nun vereceği zararı uzaklaştırabilirler mi? Yahut bana bir rahmet dilese, O'nun rahmetini tutabilirler mi?" De ki: "Bana Allah yeter! Tevekkül edenler O'na dayanıp güvenirler." 39: De ki: "Ey toplumum! Yapabildiğinizi yapın; ben de kendi işimi yapacağım. Yakında bileceksiniz, 40: Kime geliyor rezil edici azap, kime iniyor bitip tükenmeyen azap!" 41: Kuşkusuz, bu Kitap'ı biz sana insanlar için hak olarak indirdik. Artık kim doğru yolu seçerse kendi lehinedir; kim de saparsa kendi aleyhine sapmış olur. Sen onlar üzerine vekil değilsin. 42: Allah, canları, ölümleri sırasında alır, ölmeyenleri de uykuları sırasında. Sonra, haklarında ölüm hükmü verdiklerini alıkoyar; ötekileri, belirlenen bir süreye kadar salıverir. Bunda, iyice düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır. 43: Yoksa Allah'tan başka şefaatçılar mı edindiler? De ki: "Onlar hiçbir şeye sahip olmayan/hiçbir şeye gücü yetmeyen, aklını da işletmeyen varlıklar olsalar da mı?" 44: De ki: "Şefaat, tümden ve sadece Allah'ındır. Göklerin ve yerin mülkü/yönetimi O'nundur. Sonunda O'na döndürüleceksiniz." 45: Allah yalnız başına anıldığında, ahirete inanmayanların kalpleri nefretle ürperir; O'nun dışındakiler anıldığında ise hemen müjdelenmiş gibi sevinirler. 46: De ki: "Ey Allah'ım! Ey gökleri ve yeri yaratan, ey görülemeyeni ve görüleni bilen! Sen hüküm vereceksin kulların arasında, ihtilaf ettikleri şeyler hakkında."
47: Eğer yerdekilerin tamamı ve beraberinde bir o kadarı, zulmedenlerin olsa, kıyamet günü azabın kötülüğünden kurtulmak için tümünü mutlaka fidye verirlerdi. Çünkü hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah tarafından karşılarına çıkarılmıştır. 48: Kazanmış olduklarının çirkinlikleri, önlerinde belirmiş; alay edegeldikleri şey kendilerini sarıvermiştir. 49: İnsana bir zorluk/zarar dokunduğunda bize yalvarır yakarır; sonra ona bizden bir nimet lütfettiğimizde şöyle der: "Bu bir ilim sayesinde verildi bana!". Hayır, öyle değil; o bir fitnedir ama onların çokları bilmiyorlar. 50: Onlardan öncekiler de bunu söylemişlerdi ama kazandıkları şeyler kendilerine hiçbir yarar sağlamamıştı. 51: Sonunda, kazanmış olduklarının çirkinlikleri yakalarına yapışmıştı. Şunların zulmedenlerine de kazandıklarının kötülükleri gelip çatacaktır. Ve onlar kimseyi aciz de bırakamayacaklar/onlar bunu etkisiz de bırakamazlar. 52: Bilmediler mi ki Allah, rızkı dilediğine açıp yayar da kısıp daraltır da. İman eden bir toplum için bunda elbette ibretler vardır. 53: De ki: "Ey öz benlikleri aleyhine sınırı aşan/aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Allah, günahları tümden affeder. Çünkü O, mutlak Gafur, mutlak Rahim'dir." 54: Azap yakanıza yapışmadan Rabbinize dönüp O'na teslim

olun. Sonra size yardım edilmez. 55: Farkında olmadığınız bir sırada, azap ansızın karşınıza çıkmadan önce size Rabbinizden indirilenin en güzeline uyun! 56: Benlik şöyle diyecektir o zaman: "Allah'a karşı aşırı gitmem yüzünden başıma gelenlere bak! Alay edip duranlardan biriydim doğrusu!..."
57: Yahut şöyle diyecektir: "Allah bana kılavuzluk etseydi elbette ben de korunanlardan olurdum." 58: Azabı gördüğünde şöyle de konuşacaktır: "Bana bir kez daha imkan verilseydi de güzel düşünüp güzel davrananlardan olsaydım!" 59: Hayır, olmaz! Ayetlerim sana geldi de onları hemen yalanlayıverdin; büyüklük tasladın ve kafirlerden oldun. 60: Allah'a yalan isnat edenleri, kıyamet günü yüzleri simsiyah halde görürsün. Kibirliler için cehennemde bir barınak mı yok! 61: Korunup sakınanları Allah, kendi başarıları yüzünden kurtarır. Ne kötülük dokunur onlara ne de kederlenirler. 62: Allah Haalik'tir, herşeyin yaratıcısıdır. Herşey üzerine vekil olan da O'dur. 63: Göklerin ve yerin kilitleri/anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkar edenler, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. 64: De ki: "Bana, Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz, ey cahiller!?" 65: Andolsun, sana da senden öncekilere de şu vahyedilmiştir: Eğer şirke saparsan amelin kesinlikle boşa çıkar ve mutlaka hüsrana düşenlerden olursun. 66: Başkasına değil, sadece Allah'a kulluk/ibadet et; şükredenlerden ol! 67:
Allah'ı, kadrine/şanına yaraşır şekilde tanıyamadılar. Oysaki kıyamet günü, yeryüzü tamamen O'nun avucudur/avucundadır; gökler de O'nun sağ elinde/kudretinde dürülmüş haldedir. Şanı yücedir O'nun; arınmıştır onların ortak koştuklarından. 68: Sura üflenmiştir; Allah'ın dilediği kimseler dışında göklerde kim var, yerde kim varsa çarpılıp yere yıkılmıştır. Sonra sura bir daha üflenmiştir. İşte hepsi ayağa kalkmış bakıyorlar. 69: Yeryüzü, Rabbinin nuruyla parıldamış, Kitap ortaya konmuş, peygamberler, tanıklar getirilip aralarında hakla hüküm verilmiştir. Onlar asla haksızlığa uğratılmazlar. 70: Herkesin yapıp ettiğinin karşılığı tam verilir. O, onların neler yaptıklarını daha iyi bilmektedir. 71: İnkar edenler bölük bölük cehenneme sevk edilirler. Oraya geldiklerinde onun kapıları açılır ve cehennem bekçileri onlara şöyle derler: "Size, içinizden resuller gelmedi mi ki, Rabbinizin ayetlerini karşınızda okusunlar ve sizi şu gününüze kavuşmanız hususunda uyarsınlar?" Onlar: "Evet, derler, geldiler ama inkarcılar hakkında azap hükmü hak oldu." 72: Şöyle denilir: "Girin cehennemin kapılarından! Orada sürekli kalacaksınız. Büyüklük taslayanların barınağı ne de kötüymüş!" 73: Rablerinden korkanlar da bölükler halinde cennete sevk edilirler. Oraya geldiklerinde, cennet kapıları da kendilerine açıldığında, oranın bekçileri onlara şöyle derler: "Selam size! Tertemizsiniz. Hadi girin şuraya, sürekli kalıcılar olarak!" 74: Onlar da şöyle derler: "Hamd olsun o Allah'a ki bize vaadini yerine getirdi, bizi yeryüzüne mirasçılar yaptı. İşte cennetten istediğimiz yerde konaklıyoruz. İş yapıp değer üretenlerin ödülü ne de güzelmiş!" 75: Melekleri de arşın çevresini kuşatarak Rablerinin hamdiyle tespih eder halde görürsün. Aralarında hakla hüküm verilmiştir. Nihayet şöyle denir: "Hamd alemlerin Rabbi'ne özgüdür!"
60. MÜ'MİN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Hâ, Mîm. 2: Bu kitabın indirilişi, Azîz ve Alîm olan Allah'tandır. 3: Ğafir'dir, günahı affedendir. Tövbeyi kabul eden, azabı çetin, lütfu bol olandır O. İlah yoktur O'ndan gayrı. Yalnız O'nadır varış ve dönüş. 4: Allah'ın ayetleri hakkında, küfre sapmış olanlardan başkası çekişip didişmez. Onların beldelerde dolaşıp durmaları seni aldatmasın. 5: Onlardan önce Nûh kavmi yalanlamıştı. Onlardan sonra gelen oymaklar da. Her ümmet kendilerine gelen elçiyi yakalasınlar diye uğraştı. Ve hakkı işlemez kılmak için yanlışı/tutarsızlığı esas alarak mücadele ettiler; nihayet onları yakaladım. Nasıl olmuştu azabım?! 6: İşte böyle! Rabbinin, nankörlüğe sapanlar hakkındaki, "onlar ateş yâranıdır" sözü tam gerçekleşti. 7: Arşı yüklenip taşıyanlar ve onun çevresindeki şuurlular Rablerinin hamdi ile tespih ederler ve ona inanırlar. İman sahipleri için de şöyle af dilerler: "Rabbimiz! Sen herşeyi rahmet ve ilim halinde kuşattın. Tövbe edip

senin yoluna uymuş olanları bağışla. Ve onları cehenem azabından koru!" 8: "Ey Rabbimiz, onları kendilerine vaat etmiş olduğun Adn cennetlerine koy! Atalarından, eşlerinden, zürriyetlerinden barışa yönelenleri de. Azîz ve Hakîm olan, hiç kuşkusuz sensin, sen!"
9: "Koru onları kötülüklerden! O gün kötülüklerden koruduğuna mutlaka rahmet etmişsindir sen. İşte budur o en büyük kurtuluş ve eriş." 10: Küfre batmış olanlara şöyle haykırılır: "Allah'ın öfkesi, sizin kendi benliklerinize öfkenizden elbette ki daha büyüktür. Hani, siz imana çağrılıyordunuz da inkâr ediyordunuz!" 11: Dediler: "Rabbimiz! Bizi iki kez öldürdün, iki kez dirilttin. Artık günahlarımızı itiraf ettik. Buradan çıkmak için bir yol daha var mı?" 12: Bu halinizin sebebi şu: Allah'a, yalnız O'na çağrıldığınızda inkâr etmiştiniz. O'na ortak koşulduğunda ise iman ediyordunuz. Artık hüküm o en yüce, o en büyük olan Allah'ın... 13: O odur ki size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten bir rızık indiriyor. O'na yönelenden başkası öğüt alamaz. 14: Kâfirler hoşlanmasa da siz, dini yalnız O'na özgüleyerek, Allah'a dua edin! 15: O Refî'dir, dereceleri yükseltendir; arşın sahibidir. Buluşma günü hakkında uyarmak için emrinden olan Rûh'u kullarından dilediğine indirir. 16: O gün onlar ortaya çıkarlar. Hiçbir şeyleri Allah'a gizli kalmaz. Kimindir bugün mülk/saltanat? O Vâhid ve Kahhâr olan Allah'ın! 17: Bugün her benlik kazandığıyla cezalandırılır. Zulüm yok bugün! Allah, hesabı çabucak görür. 18: Onları, yaklaşan felaket günü hakkında uyar! Yürekler gırtlaklara dayanmıştır; habire yutkunurlar. Zalimlerin ne bir dostu vardır ne de sözü dinlenir bir şefaatçıları. 19: O bilir gözlerin hain bakışını ve göğüslerin sakladığını.
20: Allah, hak ile hükmeder! O'nun dışında yakardıkları ise hiçbir şeyle hükmedemezler. Allah'tır mutlak Semî', mutlak Basîr... 21: Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonları nice olmuş görsünler? Onlar, hem kuvvetçe hem de yeryüzündeki eserler bakımından bunlardan daha zorlu idiler. Ama Allah onları günahları yüzünden yakaladı. Ve Allah'a karşı bir koruyanları da olmadı. 22: Sebep şuydu: Resulleri onlara açık seçik mesajlar getirirdi de onlar inkâr ederlerdi. Sonunda Allah hepsini yakaladı. O çok güçlüdür, azabı da şiddetlidir. 23: Yemin olsun, Mûsa'yı da ayetlerimizle ve apaçık bir kanıtla göndermiştik. 24: Firavun'a, Hâmân'a ve Karun'a göndermiştik de onlar şöyle demişlerdi: "Tam yalancı bir sihirbazdır bu!" 25: Mûsa, katımızdan hakkı onlara getirince, şöyle dediler: "Onunla beraber iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün, kadınlarını sağ bırakın!" Ama inkârcıların tuzağı hep boşa çıkmıştır. 26: Firavun dedi ki: "Bırakın, şu Mûsa'yı öldüreyim de Rabbine yalvarsın. Çünkü onun, dininizi değiştirmesinden yahut yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." 27: Mûsa dedi: "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olana sığındım." 28: Firavun hanedanından, imanını gizleyen bir adam şöyle konuştu: "Rabbim Allah'tır, dediği için bir adamı öldürüyor musunuz? Üstelik size, Rabbinizden açık seçik deliler de getirdi. Eğer yalancıysa yalancılığı kendi aleyhinedir. Eğer doğru sözlü ise size vaat ettiklerinden bir kısmı başınıza gelir. Kuşkusuz, Allah, haddi aşan yalancıları doğruya ulaştırmaz." 29:
"Ey toplumum, bugün bu toprakta, birbirine destek veren insanlar olarak mülk ve yönetim sizin. Peki, karşımıza dikildiği zaman Allah'ın azabından bizi kim kurtaracak?" Firavun şöyle dedi: "Ben size kendi fikrimden başkasını göstermem. Ve ben, aydınlık/doğruluk yolundan başkasına da kılavuzlamam." 30: İman etmiş olan bir adam dedi: "Ey toplumum, sizin üzerinize, diğer topluluklarınki gibi bir günün gelmesinden korkuyorum; 31: Nûh kavminin, Âd'ın, Semûd'un ve onların ardından gelenlerin serüvenleri gibi. Allah, kulları için zulüm istemiyor." 32: "Ey toplumum, sizin adınıza o bağırıp-çağrışma gününden korkuyorum." 33: "Bir gündür ki o, sırtınızı dönerek kaçmaya çalışırsınız fakat Allah'a karşı sizi koruyacak kimse olmaz. Allah'ın saptırdığının, yol göstereni yoktur." 34: Yemin olsun, daha önce Yûsuf da size açık seçik mesajlar getirmişti de onun size getirdikleri hakkında hep kuşku duymuştunuz. Daha sonra o ölünce de şöyle demiştiniz: "Allah ondan sonra bir daha asla resul

göndermez." Allah, sınır tanımaz kuşkucuları işte böyle saptırır. 35: Kendilerine gelmiş bir kanıt olmaksızın Allah'ın ayetleri hakkında mücadele edenlerin durumu, hem Allah katında hem de inananların katında büyük bir öfke konusu olmuştur. Allah, tüm zorba, kibirli kalpler üzerine işte böyle mühür basıyor. 36: Firavun dedi ki: "Ey Hâmân, sebeplere ulaşabilmem için bana yüksek bir kule yap!" 37: "Göklerin sebeplerine ulaşırsam, Mûsa'ın tanrısına, da ulaşırım. Ben onun yalancı biri olduğunu düşünüyorum." Firavun'a, yaptığı işin kötülüğü bu şekilde süslü gösterildi de yoldan saptırıldı. Firavun'un tuzağı hep kayıptadır. 38: O iman eden kişi dedi ki: "Ey toplumum! Bana uyun, sizi doğru yola götüreyim."
39: "Ey toplumum, şu iğreti dünya hayatı, geçici bir nimetlenmeden ibarettir. Âhiretse sürekli durulacak yurdun ta kendisidir." 40: "Kötü bir iş yapan, sadece yaptığı kadarıyla cezalandırılır. Erkek ve kadından mümin olarak iyi bir iş yapana gelince, işte böyleleri cennete girerler ve orada hesapsız bir biçimde rızıklandırılırlar." 41: "Ey toplumum! Sebep ne ki; ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz beni ateşe çağırıyorsunuz." 42: "Siz beni, Allah'a nankörlük etmeye ve hakkında hiçbir bilgim olmayan şeyi O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Bense sizi o Azîz ve Gaffâr olana davet ediyorum." 43: "Sizin beni çağırdığınız şeye, ne dünyada ne de âhirette asla ve asla dua edilemez/onun dünyada ve âhirette çağrı hakkı yoktur. Dönüşümüz-varışımız Allah'adır. Aşırılığa sapanlarsa ateş halkının ta kendileridir." 44: "Size söylemekte olduklarımı yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Allah, kullarını iyice görmektedir." 45: Allah, o adamı ötekilerin kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu. Firavun ailesini de azabın en beteri kuşattı. 46: Sabah akşam, ateşe arz olunurlar. Kıyamet koptuğu gün de şöyle denir: "Firavun ailesini azabın en şiddetlisine sokun!" 47: O vakit onlar ateş içinde çekişir dururlar. Horlanan takım, böbürlenen takıma şöyle der: "Biz sizin uydularınız olmuştuk. Şimdi şu ateşin bir kısmını olsun bizden uzak tutabilir misiniz?" 48: Böbürlenen takım şöyle konuşur: "Gerçek şu ki, hepimiz ateşin içindeyiz. Allah, kullar arasında hüküm vermiş."
49: Ateştekiler, cehenem bekçilerine şöyle der: "Rabbinize yakarın da azabı bizden bir gün olsun hafifletsin!" 50: Bekçiler derler ki: "Resulleriniz size açık seçik mesajlar getirmezler miydi?" Derler ki: "Elbette getirirlerdi!" Bekçiler: "O halde yalvarın durun; inkârcıların yakarışları çıkmazda kalıp gitmiştir." diye cevap verirler. 51: Şu bir gerçek ki, biz, resullerimize ve iman edenlere, hem dünya hayatında hem de tanıkların ayağa kalkacakları gün mutlaka yardım edeceğiz. 52: O gün ileri sürdükleri özürleri, zalimlere yarar sağlamayacaktır. Lanet var onlar için ve yurtların en kötüsü onların. 53: Yemin olsun ki, Mûsa'ya o hak kılavuzu verdik ve İsrailoğullarını Kitap'a mirasçı kıldık. 54: Akıl ve gönül sahipleri için bir yol gösterici, bir hatırlatıcıdır o. 55: Öyleyse sabret! Kuşkun olmasın ki, Allah'ın vaadi haktır. Günahın için af dile. Akşam ve sabah, Rabbini överek tespih et! 56: Kendilerine gelmiş hiçbir kanıt olmadan, Allah'ın ayetleri hakkında tartışıp duranlar var ya, onların göğüslerinde, asla ulaşamayacakları bir büyüklüğün kuruntusu vardır. Artık Allah'a sığın! O'dur Semî, O'dur Basîr. 57: Göklerin ve yerin yaratılışı/yarattıkları, insanların yaratılışından/insanlar âleminden elbette daha büyüktür. Ne var ki insanların çokları bilmiyorlar. 58: Körle gören, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlarla kötülük üretenler bir olmaz. Ne kadar da az düşünüyorsunuz!
59: O saat elbette gelecektir; kuşku yok bunda. Fakat insanların çokları inanmazlar. 60: Rabbiniz buyurmuştur ki: Dua edin bana, cevap vereyim size! Kibre saparak bana ibadetten uzaklaşanlar, aşağılanmış bir halde cehenneme gireceklerdir. 61: Allah, içinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi yarattı. Gündüzü de aydınlık kıldı. Şu bir gerçek ki, Allah, insanlara her halde lütufkâr davranıyor fakat insanların çokları şükretmezler. 62: İşte o Allah'tır sizin Rabbiniz! Her şeyin yaratıcısıdır O. Tanrı yok O'ndan başka. Durum bu iken, nasıl oluyor da çevriliyorsunuz? 63: Allah'ın ayetlerine kafa tutanlar, işte böyle döndürülürler. 64: Allah odur ki, yeryüzünü sizin için durulacak yer, göğü bir

bina yaptı; sizi yaratıp donattı ve görünüşünüzü güzel yaptı, sizi temiz ve güzel nimetlerle rızıklandırdı. İşte bu Allah'tır sizin Rabbiniz! Âlemlerin Rabbi olan Allah ne kadar yücedir! 65: Hayy O'dur! Tanrı yoktur O'ndan başka. Dini kendisine özgüleyerek dua edin O'na. Hamt olsun âlemlerin Rabbi'ne! 66: De ki: "Ben, Rabbimden bana açık seçik ayetler gelince, sizin, Allah'ın berisinden yakardıklarınıza kulluk etmekten yasaklandım. Ben, âlemlerin Rabbi'ne teslim olmakla emrolundum." 67: O, O'dur ki; sizi önce topraktan, sonra bir spermden, sonra bir embriyodan yarattı. Sonra sizi bebek olarak annelerinizin karnından çıkarıyor, sonra güçlü çağınıza ulaşasınız ve nihayet ihtiyarlar olasınız diye sizi yaşatıyor. İçinizden bir kısmı daha önce vefat ettiriliyor. Tüm bunlar, belirlenen bir süreye ulaşasınız ve aklınızı işletesiniz diyedir. 68:
O, O'dur ki, hem hayat veriyor hem öldürüyor. Bir iş ve oluşa hükmedince, ona sadece "Ol!" der; o hemen oluverir. 69: Bakmadın mı Allah'ın ayetleri hakkında tartışanlara, nasıl döndürülüyorlar! 70: Kitap'ı ve resullerimiz aracılığıyla gönderdiğimizi yalayanlayanlar, yakında bilecekler! 71: O zaman, boyunlarında bukağılar, zincirler, sürüklenecekler, 72: Kaynar suyun içine. Sonra da ateşte yakılacaklar. 73: Sonra onlara şöyle denecek: "Ortak koştuklarınız nerede?" 74: "Allah'ın berisinden taptıklarınız nerede?" Diyecekler ki: "Bizden uzaklaşıp kayboldular. Doğrusu biz, daha önce hiçbir şeye yakarmıyormuşuz." Allah, inkâr edenleri işte böyle saptırır. 75: Bütün bunlar, yeryüzünde haksız yere sevinç şımarıklığına düşmeniz, kasılıp kabarmanız yüzündendir. 76: Girin cehennemin kapılarından; sürekli kalacaksınız içeride. Kibirlenenlerin barınağı ne de kötüymüş! 77: Sen sabret! Çünkü Allah'ın vaadi haktır. Onları tehdit ettiğimiz şeyin bir kısmını belki sana gösteririz, belki de seni vefat ettiririz. Sonunda onlar bize döndürülecekler. 78: Yemin olsun, biz senden önce de resuller gönderdik. Onların bir kısmının hayat ve hatırasını sana anlattık, bir kısmının hayat ve hatırasından sana bahsetmedik. Hiçbir resulün, Allah'ın izni olmaksızın herhangi bir mucize getirmesi söz konusu olamaz. Allah'ın emri geldiğinde, hakla hükmedilir ve gerçeği hükümsüz kılmaya çalışanlar orada hüsrana uğrarlar.
79: Bir kısmından binek edinesiniz, bir kısmından yiyesiniz diye sizin için hayvanları yaratan, O Allah'tır. 80: O hayvanlarda sizin için daha nice faydalar vardır. Onları binek yaparak, gönüllerinizdeki arzuya ulaşırsınız. Hem onlar üzerinde hem gemiler üzerinde taşınırsınız. 81: Allah size ayetlerini gösteriyor. Allah'ın ayetlerinden hangisini inkâr ediyorsunuz? 82: Yeryüzünde dolaşıp da kendilerinden öncekilerin sonu nice olmuş diye bakmıyorlar mı? Öncekiler bunlardan sayıca daha çok, kuvvetçe daha zorlu ve yeryüzündeki eserler bakımından daha üstün idiler. Ama kazanmış oldukları şeyler, kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. 83: Resulleri onlara açık seçik beyyineler getirdiklerinde, onlar yanlarındaki bilgiyle sevinip övündüler. Ve alay edip durdukları şey kendilerini kuşatıverdi. 84: Hışımımızı gördüklerinde, "Allah'a, yalnızca O'na inandık, O'na ortak koştuğumuz şeyleri inkâr ettik." dediler. 85: Ne var ki, şiddetimizi gördüklerinde, ettikleri iman kendilerine yarar sağlamadı. Allah'ın, kulları hakkında işleyip duran yolu yöntemidir bu. İnkârcılar orada hüsrana uğradılar.
61. FUSSİLET SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Hâ, Mîm. 2:
Rahman ve Rahîm'den indirilmedir bu... 3: Bilgi ile donanmış bir toplum için ayetleri, Arapça bir Kur'an halinde ayrıntılı kılınmış bir kitaptır bu. 4: Muştulayıcı ve uyarıcı olarak. Onların pek çoğu yüz çevirdi; kulak verip dinlemezler onlar. 5: Dediler ki: "Bizi çağırdığı o şeye karşı kalplerimiz kılıflar içinde; kulaklarımızda bir ağırlık, seninle bizim aramızda da bir perde var. O halde, sen işini yap, muhakkak biz de işimizi yapacağız." 6: De ki: "Ben sadece sizin gibi bir insanım. İlahınızın bir tek ilah olduğu bana vahyediliyor. O halde şaşıp sendelemeden O'na yönelin ve O'ndan af dileyin. Vay haline ortak koşanların! 7: Onlar zekâtı vermezler. Ölüm sonrası hayatı inkâr edenler de onlardır. 8: İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlara gelince, onlar için minnet altına sokmayan bir ödül vardır. 9: De ki: "Siz, yerküreyi iki günde yaratana gerçekten

nankörlük edip O'na ortaklar mı koşuyorsunuz? Âlemlerin Rabbi'dir O." 10: O, yeryüzüne, denge ve dayanıklık sağlayan dağları üstünden yerleştirdi. Onda bereketlere vücut verdi. Ve onda, azıklarını dört günde takdir edip düzenledi. İsteyip duranlar için eşit miktarda olmak üzere... 11: Sonra buhar/duman halindeki göğe yöneldi de ona ve yerküreye şöyle seslendi: "İsteyerek veya istemeyerek gelin!" Onlar şöyle dediler: "İsteyerek geldik!" 12: Böylece onları, iki günde yedi gök halinde takdir edip her göğe kendi iş ve oluşunu vahyetti.
Ve biz, arza en yakın göğü kandillerle ve bir korumayla donattık. İşler bunlar Azîz ve Alîm olanın takdiridir. 13: Yüz çevirirlerse şöyle de: "Sizi, Âd ve Semûd'a çarpan yıldırıma benzer bir yıldırıma karşı uyarıyorum." 14: Hani, resuller onlara önlerinden, arkalarından gelerek şöyle demişlerdi: "Allah'tan başkasına ibadet/kulluk etmeyin!" Şöyle cevap vermişlerdi: "Eğer Rabbimiz isteseydi, kesinlikle melekler indirirdi. Bu yüzden biz sizinle gönderileni tanımıyoruz." 15: Âd toplumu yeryüzünde haksız bir biçimde büyüklük tasladı da şöyle dediler: "Bizden daha güçlü kim var?" Onlar, kendilerini yaratan Allah'ın, evet O'nun, onlardan daha kuvvetli olduğunu görmediler mi? Bunlar, bizim ayetlerimize de karşı çıkıyorlardı. 16: Biz de onlara dünya hayatında zillet azabını tattırmak için o uğursuz günlerde üzerlerine dondurucu bir rüzgâr gönderdik. Âhiretin azabı elbette ki daha rezil edicidir. Üstelik onlar hiçbir yardım da görmeyeceklerdir. 17: Semûd'a gelince, biz onlara kılavuzluk ettik ama onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Bunun üzerine, kazandıkları yüzünden, alçaltıcı azabın yıldırımı onları yakaladı. 18: İnananları kurtardık, onlar korunuyorlardı. 19: Gün olur, Allah'ın düşmanları, düzenli bir biçimde biraraya toplanıp ateşe sürülürler. 20: Nihayet, oraya geldiklerinde kulakları, gözleri, derileri, yapıp-ettikleri hakkında onlar aleyhine tanıklık edecektir. 21: Derilerine: "Aleyhimizde neden tanıklık ettiniz?" derler. Derileri derler ki: "O herşeyi konuşturan Allah konuşturdu bizi. Hani, sizi ilk seferinde de O yaratmıştı ya! Ve siz O'na döndürüleceksiniz."
22: Siz, işitme gücünüzün, gözlerinizin, derilerinizin aleyhinize yapacağı tanıklıktan gizlenmiyordunuz. Tam aksine siz, yaptıklarınızdan birçoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz. 23: İşte, Rabbiniz hakkında beslediğiniz bu zannınız sizi mahvetti de hüsrana uğrayanlardan oldunuz. 24: Şimdi eğer dayanabilirlerse, barınakları ateştir. Yok eğer özür dileyip hoşnutluk sağlamak istiyorlarsa, özürleri kabul edilmeyecektir. 25: Biz onları birtakım yakınlarla/dostlarla çevreleyip sardık da onlar, önlerinde ve arkalarında ne varsa bunlara süslü gösterdiler. Kendilerinden önceki cin ve insan ümmetleri için hak olan söz, bunlar aleyhine de hak oldu. Çünkü bunlar, hüsrana uğrayanlardı. 26: İnkâr edenler dediler ki: "Şu Kur'an'ı dinlemeyin! O okunurken yaygara koparın ki, galip gelesiniz." 27: Yemin olsun, o inkârcılara şiddetli bir azabı tattıracağız ve elbette ki onları, yapıp-ettiklerinin en kötüsüyle cezalandıracağız. 28: İşte bu, Allah düşmanlarının cezası olan ateştir. Ayetlerimize karşı çıkmalarından ötürü, orada kendileri için sürekli kalış yeri vardır. 29: O küfre sapanlar şöyle diyecekler: "Rabbimiz, cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göster ki, onları ayaklarımızın altına alalım da en aşağıda kalanlardan olsunlar." 30: Şu bir gerçek ki, "Rabbimiz Allah'tır!" deyip sonra hiç şaşmadan yol alanlar üzerine, melekler ha bire iner de şöyle derler: "Korkmayın, üzülmeyin! Size vaat edilen cennetle sevinin." 31: "Biz sizin, dünya hayatında da âhirette de dostlarınızız. Cennette sizin için nefislerinizin arzuladığı her şey var. Orada sizin için istediğiniz her şey var. 32: "Gafûr ve Rahîm Allah'tan bir ikram olarak..." 33: Allah'a çağırıp/yakarıp hayra ve barışa yönelik iş yapan ve "Ben, Müslümanlardanım/Allah'a teslim olanlardanım" diyen kimseden daha güzel sözlü kim vardır?! 34: Güzellikle çirkinlik/iyilikle kötülük bir olmaz! Kötülüğü, en güzel tavırla sav! O zaman görürsün ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sımsıcak bir dost gibi oluvermiştir. 35: Böyle bir tavra, sabredenlerden başkası ulaştırılmaz. Böyle bir tavra, büyük nasip sahibinden başkası ulaştırılmaz. 36: Eğer şeytandan gelen kötü bir dürtü seni dürtecek olursa hemen Allah'a sığın! Çünkü en iyi

işiten O'dur, en iyi bilen O... 37: Gece ve gündüz, Güneş ve Ay onun ayetlerindendir. Eğer sadece Allah'a kulluk/ibadet ediyorsanız, Güneş'e, Ay'a secde etmeyin; onları yaratan Allah'a secde edin! 38: Eğer büyüklük taslarlarsa bilsinler ki, Rabbin katındakiler hiç usanmadan, gece ve gündüz O'nu tespih ederler. 39: Sen, toprağı huşû halinde boynu bükük görüyorsun ya, işte o da Allah'ın ayetlerindendir. Onun üzerine suyu indirdiğimizde, o titrer ve kabarır. Hiç kuşkusuz, onu dirilten Muhyi ölüleri de mutlaka diriltecektir. O, her şey üzerinde güç sahibidir. 40: Ayetlerimiz hakkında eğri ile doğruyu birbirine katanlar, bize gizli kalmazlar. Şimdi, ateşin içine atılan mı hayırlıdır, kıyamet günü güven içinde gelen mi? Dilediğinizi yapın. O, yapıp ettiklerinizi iyice görmektedir. 41:
Onlar, o zikiri/Kur'an'ı kendilerine geldiğinde inkâr ettiler. Halbuki o, eşsiz yücelikte bir Kitap'tır. 42: Bâtıl ona, ne önünden gelebilir ne de arkasından. Hakîm ve Hamîd Allah'tan bir indirmedir o. 43: Senin için söylenen, senden önceki resuller için söylenenden başka şey değildir. Hiç kuşkusuz, senin Rabbin hem çok affedicidir hem de acıklı bir azabın sahibidir. 44: Eğer biz onu yabancı dilde bir Kur'an yapsaydık, elbette şöyle diyeceklerdi: "Ayetleri ayrıntılı kılınmalı değil miydi?/Arap'a yabancı dil mi?/ister yabancı dilde, ister Arapça!" De ki: "O, iman edenler için bir kılavuz, bir şifadır. İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır. Ve Kur'an, onlar için bir körlüktür. Böylelerine, çok uzak bir mekândan seslenilmektedir." 45: Yemin olsun, biz Mûsa'ya Kitap'ı verdik de onda ihtilafa düşüldü! Eğer Rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı, aralarında iş mutlaka bitirilirdi. Hiç kuşkusuz, onlar, Kur'an hakkında, sürekli işkillendiren bir kuşku içindedirler. 46: Kim hayra ve barışa yönelik bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin, kullara asla zulmetmez. 47: Kıyamet saatine ilişkin bilgi, Allah'a bırakılır. Onun ilmi dışında ne meyveler kabuğundan çıkar ne de bir dişi gebe kalır veya doğurur. "Ortaklarım nerede?" diye seslendiği gün, şöyle diyeceklerdir: "Bizden hiçbir tanık olmadığını sana arz ederiz." 48: Daha önce yakarıp durdukları, onlardan uzaklaşıp kaybolmuştur. Kaçacak hiçbir yerleri olmadığını anlamışlardır. 49: İnsan, hayır istemekten/hayır için dua etmekten bıkıp usanmaz. Kendisine bir şey dokunmaya görsün; hemen ümidini keser, yıkılır. 50: Eğer kendisine dokunan bir zorluktan/zarardan sonra bizden bir rahmet tattırsak, yemin olsun
şöyle diyecektir: "Bu benim hakkım! Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Rabbime döndürülmüş olsam da şüphesiz, O'nun katında benim için şaşmaz güzellikler vardır." Yemin olsun, biz o nankörlük edenlere, yapıp ettiklerini haber vereceğiz. Yemin olsun, o çetin azabı onlara tattıracağız. 51: İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirir, yan yatar. Kendisine şer dokununca, hemen duaya koyulur. 52: De ki: "Söyleyin bakalım, o Kur'an Allah katından ise, siz de onun üstünü örttünüzse, o dönüşü olmayan kopukluğa düşenden daha sapık kim vardır?" 53: Onlara ayetlerimizi ufuklarda ve öz benliklerinin içinde göstereceğiz. Ta ki, onun hak olduğu kendilerine ayan beyan belli olsun. Kendisinin her şey üzerinde bir tanık oluşu, senin Rabbine yetmez mi? 54: Dikkat edin, onlar Rablerine kavuşma konusunda bir şüphe içindedirler. Gözünüzü açın! Allah Muhît'tir, herşeyi çepeçevre kuşatmıştır.
62. ŞÛRÂ SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Ha, Mîm. 2: Ayn, Sîn, Kaf. 3: İşte böyle vahyeder sana ve senden öncekilere Azîz ve Hakîm olan Allah! 4: Göklerdeki ve yerdeki her şey O'nundur. Öylesine yüce, öylesine büyüktür O!
5: Gökler, üstlerinden çatlayacak gibi titreşiyor. Melekler de Rablerinin hamdiyle tespih ediyorlar ve yeryüzündekiler için af diliyorlar. Gözünüzü açıp kendinize gelin! Allah'tır ancak hep affeden, hep merhamet eden. 6: O'nun berisinden veliler edinenlere gelince, onlar üzerine gözcü de Allah'tır. Sen değilsin onlara vekil. 7: İşte böyle! Biz sana Arapça bir Kur'an vahyettik ki, ülke ve medeniyetlerin anasını ve çevresindekileri uyarasın. Ve toplama günü konusunda da uyarıda bulunasın. Hiç kuşku yok o günde.

Bir bölük cennettedir, bir bölük ateşte. 8: Eğer Allah dileseydi onları bir tek ümmet elbette yapıverirdi. Fakat O, dilediği kişiyi/dileyeni rahmetine sokar. Zalimlere gelince, onlar için ne bir dost vardır ne de bir yardımcı. 9: Yoksa O'ndan başka veliler mi edindiler? Allah! O'dur gerçek dost. Ölüleri O diriltir. O herşeye güç yetirir. 10: Herhangi bir şeyde ihtilafa düştüğünüzde onun hükmü Allah'a bırakılır. İşte budur Rabbim olan Allah! Yalnız O'na güvenip dayandım; yalnız O'na yönelirim ben. 11: Gökleri ve yeri ortaya çıkarandır, Fâtır'dır O. Size, benliklerinizden eşler yapmıştır; davarlardan da çiftler. Bu tarz içinde üretiyor sizi. O'nun benzeri gibi bir şey yoktur. Gereğince işiten, gereğince görendir O. 12: Göklerin ve yerin kilitleri/anahtarları O'nundur. Rızkı, dilediğine açıp bol bol verir. Kısarak, ölçüyle de verir. Gerçek şu ki, O herşeyi en iyi biçimde bilmektedir. 13: Sizin için, dinden, Nûh'a önerdiğini, sana vahyettiğini, İbrahim'e, Mûsa'ya ve İsa'ya önerdiğimizi şöyle diyerek kanunlaştırdı: "Dini dosdoğru tutun; onda bölünüp fırkalara ayrılmayın!" Onları çağırdığın bu tutum, şirke bulaşanlara çok ağır gelmiştir. Allah, dilediğini kendisi için seçer ve hakka yönelenleri kendisine iletir.
14: Kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki kıskançlık ve azgınlık yüzünden fırkalara bölündüler. Eğer belli bir süreye kadar erteleme sözü Rabbinden gelmiş olmasaydı, aralarında iş mutlaka bitirilirdi. Onların ardından Kitap'a mirasçı olanlar da onun hakkında, işkillendiren bir kuşku içindedirler. 15: İşte bunun için sen çağrıda bulun/dua et ve emrolunduğun gibi dosdoğru yürü! Onların boş arzularına uyma ve şöyle de: "Allah'ın Kitap'tan indirdiğine inandım. Aranızda adaleti sağlamakla emrolundum. Allah'tır, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz. Bizim amellerimiz bize, sizin amellerinizin size. Bizimle sizin aranızda delil yok. Allah bizi biraraya toplayacaktır/aramızı bulacaktır. Dönüş O'nadır." 16: Kabul edilişinin ardından Allah hakkında tartışmaya girenlerin delilleri Rableri katında geçersizdir. Bunların üzerlerine öfke, kendilerine şiddetli bir azap vardır. 17: Gerçeğe ilişkin Kitap'ı ve adalet ölçüsünü indiren o Allah'tır. Nereden bileceksin, belki de kıyamet saati çok yakındır. 18: Ona inanmayanlar onun çabucak gelmesini isterler. İman ederlerse ondan ürperirler ve bilirler ki o haktır. Dikkat edin, kıyamet saati hakkında tartışıp duranlar, geri dönüşü olmayan bir sapıklığın tam içindedirler. 19: Allah, kullarına çok lütufkârdır; dilediğini rızıklandırır. O'dur en güçlü, O'dur en yüce... 20: Âhiret ekini isteyenin o ekinini artırırız; dünya ekini isteyene de ondan veririz. Ama böylesi için âhirette bir nasip yoktur. 21: Yoksa onların, dinden, Allah'ın izin vermediği şeyi kendileri için yasalaştıran ortakları mı var? Kesin ayrıma ilişkin söz olmasaydı, aralarında hüküm mutlaka verilirdi. O zalimler var ya, onlar için acıklı bir azap öngörülmüştür. 22: Kazandıkları, tepelerine inerken o zalimlerin korkudan titrediklerini göreceksin. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlarsa cennetlerin bahçelerindedir. Rableri katında kendileri için, diledikleri herşey vardır. İşte budur o büyük lütuf.
23: Allah'ın, iman edip hayra ve barışa yönelik iyi işler yapanlara müjdelediği, işte budur. De ki: "Ben, buna karşılık sizden, yakın akrabamı/Ehlibeytimi sevmeniz dışında bir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik/güzellik üretirse onun için, o ürettiğine bir güzellik daha ekleriz. Çünkü Allah Gafûr'dur, çok affeder; Şekûr'dur, iyiliğe karşılık verir/teşekkür eder. 24: Yoksa, "yalan düzüp Allah'a iftira etti" mi diyorlar? Allah dilerse senin kalbini mühürler; bâtılı mahveder ve hakkı kendi sözleriyle gerçekleştirir. Kuşkusuz O, göğüslerin özündekini çok iyi bilir. 25: Kullarından tövbeyi kabul eden O'dur. Çirkinlikleri/kötülükleri affeden O, yapıp ettiklerinizi bilen O... 26: İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanların dualarını O cevaplıyor, lütfundan onlara fazlasını O veriyor. İnkârcılara da şiddetli bir azap var. 27: Eğer Allah, kulları için rızkı yayıp döşeseydi, yeryüzünde mutlaka azarlardı. Ama O, dilediğince ölçülü olarak indiriyor. Çünkü O, kullarından gereğince haberdardır, onları iyice görmektedir. 28: O odur ki, kulları umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini yayar. Velî'dir O, Hamîd'dir. 29: Gökleri ve yeri ve bu ikisi içinde yaydığı canlıları yaratması da O'nun

ayetlerindendir. O, dilediği zamanda onları biraraya getirmeye kadirdir. 30: Size gelip çatan her musibet ellerinizin kazandığı yüzündendir. Allah birçoklarını da affediyor. 31: Siz yeryüzünde âciz bırakıcılar değilsiniz. Sizin, Allah'tan başka dostunuz da yoktur, yardımcınız da.
32: Denizde o dağlar gibi akıp giden gemiler de O'nun ayetlerindendir. 33: Dilerse rüzgârı durdurur da o akıp giden gemiler denizin sırtında donmuş gibi kalırlar. Gereğince sabreden, gereğince şükreden herkes için bütün bunlarda elbette ki ibretler vardır. 34: Yahut onları, içindekilerin kazançları yüzünden mahveder. Ama birçoğunu affediyor; 35: Ki ayetlerimiz hakkında tartışıp duranlar kendileri için kaçacak bir yer olmadığını bilsinler. 36: Size verilen şeyler, şu iğreti hayatın nimetidir. İnanıp Rablerine tevekkül edenler için Allah katında bulunan ise daha hayırlı, daha kalıcıdır. 37: Onlar, günahın büyüklerinden ve tüm iğrençliklerinden uzak dururlar. Öfkelendikleri zamansa, affedenler onlar olur. 38: Rablerinin çağrısına cevap verirler, namazı kılarlar. İşleri/yönetimleri, aralarında bir şûra'dır. Kendilerine verdiğimiz rızıklardan infak ederler. 39: Kendilerine zulüm ve haksızlık gelip çattığında, yardımlaşırlar. 40: Bir kötülüğün cezası, tıpkısı bir kötülüktür. Fakat affedip barışmayı esas alanın ücretini bizzat Allah verir. O, zalimleri hiç sevmez. 41: Zulme uğratılışı ardından kendini savunana gelince, böyleleri aleyhine yol aranamaz. 42: Aleyhlerine yol aranacak olan şu kişilerdir ki, insanlara zulmederler ve yeryüzünde haksız yere taşkınlıklar sergilerler/saldırılarda bulunurlar. İşte böyleleri için acıklı bir azap vardır.
43: Sabredip bağışlayan bilsin ki bu, işlerin en zorlularındandır. 44: Allah'ın saptırdığına, O'ndan başka dost yoktur. Zalimlerin, azapla yüzyüze geldiklerinde, "Geri dönüşe bir yol yok mu?" diye söylendiklerini göreceksin. 45: Ve göreceksin onları, zilletten ezilip büzülmüş halde ürkek bakışlarla bakarken, ateşe salınırlar. İnananlar şöyle derler: "Gerçek hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini hem de ailelerini perişan edenlerdir. Dikkat edin, zalimler, sürüp gidecek bir azabın içindedir." 46: Onların Allah'tan başka kendilerine yardım edecek velileri yoktur. Allah'ın saptırdığı kimse için artık hiçbir yol yoktur. 47: Ertelenmesine Allah'tan izin çıkmayacak gün gelmeden önce, Rabbinizin çağrısına uyun. O gün, sığınacak yeriniz olmayacak; yaptıklarınızı inkârınız da mümkün olmayacak. 48: Yüz çevirirlerse, biz seni onlar üzerine bekçi göndermemişiz. Sana düşen, tebliğden başkası değildir. Biz insana, bizden bir rahmet tattırdığımızda, onunla sevinip şımarır. Kendi ellerinin hazırladığından bir kötülük başlarına sarılınca, bakarsın insan, alabildiğine nankörleşmiştir. 49: Göklerin ve yerin mülkü/yönetimi Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine kız evlat bağışlar, dilediğine erkek evlatlar armağan eder. 50: Yahut onları erkekler ve dişiler halinde çift verir. Dilediğini de kısır yapar. O'dur bilen, O'dur güç yetiren. 51: Allah, bir insanla ancak vahiy yoluyla yahut perde arkasından konuşur; yahut da bir resul gönderir de kendi izniyle dilediğini vahyeder. Yüceler yücesi O'dur; hüküm ve hikmet sahibi O'dur.
52:
İşte böylece sana da emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu, kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle kılavuzladığımız bir nur yaptık. Hiç kuşkusuz, sen, dosdoğru bir yola kılavuzluk etmektesin. 53: Göklerde ve yerdeki her şeyin sahibi olan Allah'ın yoludur o. Gözünüzü açın, bütün iş ve oluşlar Allah'a varır!
63. ZUHRUF SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Hâ, Mîm. 2: O ayan beyan konuşan Kitap'a yemin olsun ki, 3: Biz onu akıl erdiresiniz diye Arapça bir Kur'an yaptık. 4: Ve o, bizim katımızdaki ana Kitap'ta çok yüce, çok hikmetlidir. 5: Siz, haddi aşanlardan/zulme sapanlardan oluşan bir toplumsunuz diye, o zikri/Kur'an'ı sizden uzak mı tutalım? 6: Biz, öncekiler için de nice peygamberler gönderdik. 7: Onlara bir peygamber geldiğinde mutlaka onunla alay ediyorlardı. 8: Biz, gücü kuvveti onlardan daha üstün olanları da helâk etmişizdir. Öncekilerin örneği geçti. 9: Yemin olsun, eğer onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, kesinlikle şöyle

diyeceklerdir: "Onları, Azîz ve Alîm olan yarattı!" 10: O, yerküreyi size bir beşik yaptı. Ve onda sizler için yollar oluşturdu ki, varacağınız yere varabilesiniz. 11: Gökten bir ölçüye bağlı olarak/bir kaderle su indirmiştir O. O suyla biz ölü bir beldeyi hayata kavuşturduk. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız. 12: Tüm çiftleri de yaratan O'dur. Ve O, sizin için gemilerden ve hayvanlardan binmekte olduğunuz şeylere de vücut verdi; 13: Ki onların sırtlarına kurulasınız, sonra oraya kurulduğunuzda, Rabbinizin nimetini hatırlayıp da şöyle diyesiniz: "Adı ve kudreti yücedir bunu bizim emrimize verenin! Yoksa biz bunu kendimize yanaştıramazdık." 14: "Ve gerçekten biz, halden hale geçerek Rabbimize mutlaka döneceğiz." 15: Kullarından O'na bir pay çıkardılar/bir parça isnat ettiler. Hiç kuşkusuz, insan apaçık bir nankördür. 16: Yoksa Allah, yarattıklarından kızları kendine ayırdı da oğullarla seçkinleşmeyi size mi bıraktı? 17: Onlardan biri, Rahman'a benzer gösterdiği/Rahman'a isnat ettiği kız evlatla müjdelendiğinde, yüzü simsiyah kesilir de öfkeden yutkunur durur. 18: Süs içinde yetiştirilen, fakat çekişme ve savaşta yetersiz kalanı, öyle mi? 19:
Rahman'ın kulları olan melekleri, dişiler saydılar. Onların yaratılışına tanık mıydılar? Tanıklıkları yazılacak ve sorguya çekilecekler. 20: Bir de dediler ki: "Rahman dileseydi, onlara tapınmazdık." Bu konuda hiçbir bilgileri yoktur. Sadece saçmalıyorlar. 21: Yoksa onlara bundan önce bir kitap verdik de ona mı yapışmaktadırlar? 22: Hayır, sadece şunu söylemişlerdir: "Biz atalarımızı bir ümmet/bir din üzerinde bulduk; onların eserlerini izleyerek biz de doğruya ve güzele varacağız." 23: İşte böyle! Senden önce de hangi kente bir uyarıcı göndermişsek oranın servetle şımarmış kodamanları mutlaka şöyle demişlerdir: "Biz atalarımızı bir ümmet/bir din üzerinde bulduk; onların eserlerine uyarak yol alacağız." 24: Uyarıcı dedi: "Peki, ben size, atalarınızı üzerinde bulduğunuz şeyden daha iyi yol göstereni getirmiş olsam da mı?" Dediler: "Doğrusu, biz seninle gönderilen şeyi tanımıyoruz." 25: Bunun üzerine onlardan öç aldık. Bir bak, nice olmuştur o yalanlayanların sonu! 26: Bir zaman İbrahim, babasına ve toplumuna şöyle demişti: "Ben, sizin taptıklarınızdan uzağım." 27: "Yalnız beni yaratana kulluk ederim. Bana, O kılavuzluk edecektir." 28: O, sözünü, kendinden sonra yaşayacak bir mesaj yaptı ki, insanlar hakka dönebilsinler. 29: Ben, şunlar ve atalarını, kendilerine hak ve açık kanıtlı resul gelinceye kadar nimetlendirdim.
30: Ne var ki, hak kendilerine geldiğinde şöyle dediler: "Bu bir büyü, biz bunu inkâr ediyoruz!" 31: Ve dediler: "Şu Kur'an, iki kent içinden büyük bir adama indirilmeli değil miydi?" 32: Rabbinin rahmetini onlar mı bölüştürüyorlar? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Ve onların kimini kimine derecelerle üstün kıldık ki, bazısı bazısını tutup çalıştırsın. Rabbinin rahmeti, onların derleyip topladıklarından daha hayırlıdır. 33: İnsanlar bir tek ümmet haline gelmeyecek olsalardı, o Rahman'a nankörlük edenlerin evlerine gümüşten tavanlar çatar, sırtlarına binip yükselecekleri merdivenler/asansörler yapardık. 34: Evlerine kapılar, üzerlerinde yan yatacakları koltuklar yapardık; 35: Her yanda süsler oluştururduk. İşte bütün bunlar, şu iğreti dünya hayatının nimetidir. Rabbinin katındaki âhiret ise takva sahipleri içindir. 36: Kim Rahman'ın Zikri'ni görmezlikten gelip ondan uzaklaşırsa biz ona bir şeytanı musallat ederiz de o ona can yoldaşı olur. 37: Bu şeytanlar onları yoldan saptırırlar. Onlarsa kendilerinin hâlâ hidayet üzere olduklarını sanırlar. 38: Sonunda bize geldiğinde, şeytan yoldaşına şöyle der: "Keşke aramızda iki doğu arası kadar uzaklık olsaydı. Ne kötü yoldaşmışsın sen!" 39: Bugün hiçbir şey işinize yaramayacaktır. Çünkü zulme sapmışsınız. Azapta ortaklık kuracaksınız. 40: Sen şimdi sağırlara söz mü duyuracaksın; yoksa körlere, apaçık sapıklığa dalmışlara kılavuzluk mu edeceksin?! 41: Ya biz, seni alıp götürdükten sonra onlardan öç alırız; 42: Yahut da onlara yönelttiğimiz tehdidi sana gösteririz. Biz onlarla başa çıkacak güçteyiz. 43: Sen, sana vahyedilene sımsıkı sarıl! Hiç kuşkusuz, sen, dosdoğru bir yol üzerindesin. 44: Gerçek şu: Bu Kur'an sana ve toplumuna elbetteki bir hatırlatıcı/bir düşündürücü/bir şeref/bir öğüttür. Bundan sorumlu tutulacaksınız. 45: Senden önce

gönderdiğimiz resullerimize sor: Rahman'dan başka kulluk/ibadet edilecek tanrılar yapmış mıyız? 46: Yemin olsun, Mûsa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve onun üst düzey adamlarına gönderdik de onlara dedi ki: "Ben âlemlerin Rabbi'nin resulüyüm." 47: Mûsa onlara ayetlerimizi getirdiğinde onlar bu ayetlere gülüyorlardı. 48: Onlara gösterir olduğumuz her ayet/alâmet, kızkardeşi ayet/alâmetten mutlaka daha büyüktür. Belki dönerler diye onları azapla da yakalamışızdır. 49: Dediler ki: "Ey büyücü! Sana verdiği söz aşkına, Rabbine bizim için bir yakarıver; biz artık doğru yola gireceğiz." 50: Fakat kendilerinden azabı kaldırdığımızda hemen yan çizmeye başladılar. 51: Firavun, toplumu içinde haykırıp şöyle dedi: "Ey toplumum! Mısır'ın mülk ve yönetimi benim değil mi? İşte şu nehirler benim altımdan akıyor. Görmüyor musunuz?" 52: "Yoksa ben şu zavallı, şu meramını anlatamayacak adamdan hayırlı değil miyim?" 53: "Ona altın bilezikler atılmalı, yanında/hizmetinde melekler bulunmalı değil miydi?" 54: İşte toplumunu böyle küçümsedi, onlar da ona itaat ettiler. Çünkü onlar yoldan sapmış bir toplum idiler. 55: Onlar bizi bu şekilde öfkelendirince, biz de onlardan öç aldık; hepsini suya gömüverdik. 56: Onları, sonra gelecekler için eski bir örnek yaptık. 57: Meryem'in oğlu, bir örnek olarak ortaya konunca, senin toplumun buna karşı hemen bağırıp çağırmaya başladı. 58: Dediler ki: "Bizim tanrılarımız mı hayırlı, o mu?" Bunu sana sadece çekişme olsun diye örnek verdiler. Çekişmeyi seven bir toplumdur onlar. 59: Meryem'in oğlu, kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına örnek yaptığımız bir kuldu. 60: Eğer dileseydik, içinizden, yeryüzünde size halef olacak melekler vücuda getirirdik. 61: Hiç kuşkusuz o, kıyamet saati için bir bilgidir. O halde sakın o saat hakkında şüpheye düşmeyin; bana uyun. Dosdoğru yol budur. 62: Sakın şeytan sizi geri çevirmesin. O, sizin için açık bir düşmandır.
63: İsa, açık seçik kanıtlarla geldiğinde şöyle demişti: "Ben size hikmet getirdim ve tartışıp durduğunuz şeylerin bir kısmını size açıklayayım diye geldim. O halde, Allah'tan korkun ve bana itaat edin!" 64: "Kuşkusuz, Allah hem benim Rabbimdir hem sizin Rabbiniz. O halde O'na kulluk/ibadet edin! İşte bu, dosdoğru bir yoldur." 65: Böyle iken, aralarından çıkan hizipler ihtilafa düştüler. Korkunç bir günün azabından vay haline o zulmedenlerin! 66: Hiç farkında olmadıkları bir sırada o saatin birdenbire kendilerine gelmesinden başka neyi bekliyorlar? 67: Dostlar o gün birbirine düşman kesilirler. Ancak takvaya sarılanlar böyle değildir. 68: "Ey kullarım! Bugün size korku yok; sizler tasalanmayacaksınız da! 69: Onlar, ayetlerimize iman edip müslüman olmuşlardı. 70: Cennete girin! Siz ve eşleriniz ikramlarla ağırlanacaksınız." 71: Çevrelerinde altın tepsiler, kadehler dolaştırılır. Orada, nefislerin arzu duyacağı, gözlerin zevkleneceği her şey vardır. Ve siz orada sürekli kalacaksınız. 72: İşte size, yapıp ettiklerinize karşılık mirasçı kılındığınız cennet! 73: Orada sizin için pek çok meyve var. Onlardan yiyeceksiniz.
74: Suçlular ise cehennem azabının içinde sürekli kalacaklardır. 75: Azapları hafifletilmeyecektir; onun içinde ümitsiz kalacaklardır. 76: Biz onlara zulmetmedik; onlar zalimlerin ta kendileriydi. 77: Şöyle seslenecekler: "Ey Mâlik! Rabbin işimizi bitirversin." O şöyle diyecek: "Hep böyle kalacaksınız!" 78: Yemin olsun, size hakkı getirdik ama çoğunuz haktan tiksiniyorsunuz. 79: Yoksa bir iş ve oluşta kesin karara mı vardılar? Kuşkusuz, biz de kesin kararlıyız. 80: Yoksa onların sırlarını, fısıltılarını duymadığımızı mı sanıyorlar? Hayır, öyle değil; elçilerimiz yanlarında yazıp duruyorlar. 81: De ki: "Eğer Rahman'ın bir çocuğu olsaydı, ona kulluk edenlerin ilki ben olurdum." 82: Göklerin ve yerin Rabbi, arşın Rabbi onların nitelendirmelerinden arınmıştır, yücedir. 83: Bırak onları, kendilerine vaat edilen günlerine kavuşuncaya değin dalıp gitsinler; oynayıp oyalansınlar! 84: Göklerde ilah olan da O, yerde ilah olan da O. O'dur Hakîm, O'dur Alîm. 85: Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin mülkü/yönetimi kendine ait olan o Allah'ın şanı
yücedir. Kıyamet saatine ilişkin bilgi O'nun katındadır. Siz de O'na döndürüleceksiniz. 86: O'nun berisinden yakardıkları, şefaate sahip olamaz! Hakka tanık olanlar müstesna.

Onlar, ilimden nasiplenmekteler. 87: Kendilerini kim yarattı diye onlara sorsan, yemin olsun, "Allah!" diyeceklerdir. Peki, nasıl döndürülüyorlar! 88: Onun "Ey Rabbim" deyişine yemin olsun ki, bunlar iman etmez bir topluluktur. 89: Artık sen onlara aldırma, "Selam!" deyiver. Yakında bilecekler.

64. DUHÂN SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi

1: Hâ, Mîm. 2: O ayan beyan gösteren Kitap'a yemin olsun ki, 3: Biz onu kutlu/bereketli bir gecede indirdik. Hiç kuşkusuz, biz uyarıcılarız. 4: Hikmetlerle dolu her iş ve oluş o gecede ayırt edilir, 5: Katımızdan bir emir olarak. Hiç kuşkusuz biz, resuller göndeririz, 6: Senin Rabbinden bir rahmet olarak. Hiç kuşkusuz O, gereğince duyan, gereğince bilendir.

7: Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin Rabbidir O, eğer görürcesine biliyor iseniz. 8: Tanrı yoktur O'ndan başka! Diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir O, önceki atalarınızın da Rabbidir, 9: İş, onların sandığı gibi değil! Bir kuşku içinde oynayıp oyalanmaktadırlar. 10: Artık sen göğün açıkça izlenen bir duman getireceği günü gözle. 11: İnsanları kuşatıp sarar. İnletici bir azaptır bu. 12: "Ey Rabbimiz, kaldır bizden bu azabı. Biz gerçekten müminleriz." 13: Nerede onlarda öğüt almak? Yemin olsun, delillerle açıklayan bir resul gelmişti onlara. 14: Ama ondan yüz çevirdiler ve şöyle dediler: "Eğitilmiş bir mecnun!" 15: Biz azabı biraz kaldırırız; siz eski halinize tekrar dönersiniz. 16: Gün gelir, en büyük vuruşla vururuz biz. Şu bir gerçek ki, intikam da alırız biz! 17: Kudretimize yemin olsun ki, onlardan önce Firavun'un kavmini de ince bir imtihana çektik de, asil ve onurlu bir resul geldi onlara. 18: Şöyle sesleniyordu: "Ey Allah'ın kulları, bana gelin! Çünkü ben sizin için güvenilir bir resulüm." 19: "Allah'a karşı ululuk taslamayın! Ben size apaçık bir kanıt getirmekteyim." 20: "Ben, beni taşlamanızdan Rabbim ve Rabbinize sığındım." 21: "Bana inanmadınızsa bari benden uzak durun!" 22: Sonra Rabbine, "Bunlar suç işleyen bir topluluktur." diye yakardı. 23: Bunun üzerine, Allah buyurdu: "O halde kullarımı geceleyin yola çıkar, çünkü takip edileceksiniz." 24: "Denizi açık bırak, çünkü onlar, boğulmaya mahkûm edilmiş bir ordudur." 25: Geriye nice bahçeler, nice pınarlar bıraktılar. 26: Nice ekinler, nice seçkin makamlar. 27: İçinde zevk sürdükleri nice nimetler. 28: İşte böyle! Onlara başka bir toplumu mirasçı kıldık. 29: Gök de ağlamadı onlar için yer de. Yüzlerine bakılmadı bile! 30: Yemin olsun, İsrailoğullarını, rezil edici bir azaptan kurtardık.

31: Firavun'dan kurtardık. Firavun, haddi aşanların büyüklük taslayanlarından biriydi. 32: Yemin olsun, biz onları bir ilim sayesinde âlemlere üstün kılmıştık. 33: Onlara, içinde açık bir imtihan bulunan ayetler vermiştik. 34: Şimdi, şunlar tutmuş diyorlar ki: 35: "İlk ölümümüzden başkası yok! Biz diriltilecek filan değiliz!" 36: "Eğer doğru sözlülerseniz, atalarımızı geri getirin!" 37: Onlar mı hayırlı yoksa Tübba' halkıyla onlardan önce gelenler mi? Onları helâk ettik; çünkü onlar, suç işlemiş insanlardı. 38: Biz gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri eğlenmek için yaratmadık. 39: İkisini de, sadece gerçeği göstermek üzere yarattık. Ama onların çokları bilmiyorlar. 40: Hiç kuşkusuz, ayrım günü, hepsinin buluşma zamanıdır/buluşma yeridir. 41: Bir gündür ki o, dostun dosta yararı olmaz. Onlara yardım da edilmez. 42: Allah'ın rahmet ettiği kimse müstesna. Allah Azîz'dir, Rahîm'dir.

43: Şu bir gerçek ki zakkum ağacı, 44: Suçluların yemeğidir. 45: Erimiş maden misali, karınlarda kaynar. 46: Sıcak suyun kaynaması gibi... 47: "Tutun onu, cehennemin tam ortasına götürün!" 48: "Sonra başının üstüne, kaynar su azabından dökün!" 49: "Tat bakalım! Hani sen onurluydun, seçkindin." 50: "İşte budur o kuşkulanıp durduğunuz şey." 51: Korunup sakınanlar, güvenli bir makamdadır; 52: Bahçelerde, pınar başlarında. 53: İnce ipekten, parlak atlastan giymiş olarak, karşılıklı oturmaktadırlar. 54: İşte böyle! Onları iri gözlü hurilerle de eşleştirmişizdir. 55: Orada, güvenli bir biçimde her türlü meyveyi isterler. 56: Orada, ilk ölüm dışında ölüm tatmazlar. Allah onları cehennem azabından korumuştur. 57: Rabbinden bir lütuf olarak

böyledir. İşte budur o büyük başarı. 58: Biz o Kur'an'ı senin dilinle/senin diline kolaylaştırdık ki, düşünüp öğüt alabilsinler. 59: Artık, beklemeye geç! Çünkü onlar da beklemekteler.
65. CÂSİYE SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Hâ, Mîm. 2: Azîz ve Hakîm olan Allah'tan Kitap'ın indirilişidir bu... 3: Kuşkusuz, göklerde ve yerde, iman sahipleri için sayısız ayetler vardır. 4: Ve sizin yaratılışınızda, her yana yaydığı canlılarda, kesinliği yakalayan bir topluluk için ibretler, işaretler vardır. 5: Geceyle gündüzün birbiri ardınca gelişinde, Allah'ın gökten bir rızık indirip de onunla yerküreyi ölümünden sonra hayata kavuşturmasında, rüzgârların herbir yana şevkedilişinde de aklını çalıştıran bir topluluk için izler, işaretler vardır. 6: İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir ki, onları sana hak olarak okuyoruz. Hal böyle iken Allah'tan ve onun ayetlerinden sonra hangi hadise/söze inanıyorlar?! 7: Yazıklar ve azaplar olsun günaha batmış her yalancı iftiracıya, 8: Ki Allah'ın ayetlerinin kendisine okunuşunu dinler, sonra böbürlenmiş olarak inadında devam eder. Sanki hiç duymamıştır onları. Artık acıklı bir azapla muştula böylesini! 9: Ayetlerimizden birşeyin bilgisine ulaşınca, alaya aldı onu. İşte onlar içindir horlayıp yere batıran bir azap. 10: Arkalarından cehennem! Kazanmış oldukları da Allah dışında edindikleri veliler de onlara hiçbir yarar sağlamayacaktır. Çok büyük bir azap vardır onlar için. 11: İyiye ve güzele bir kılavuzdur bu! Rablerinin ayetlerini inkâr edenler için, korkunç bir pislik azabı öngörülmüştür. 12: Allah size denizi boyun eğdirdi ki, içinde gemiler O'nun emriyle akıp gitsin, lütfundan istekte bulunasınız ve şükredebilesiniz. 13: Göklerde ne var, yerde ne varsa tümünü, O'ndan bir lütuf olarak size boyun eğdirmiştir. Bunda, derin derin düşünen bir topluluk için elbette ibretler vardır. 14: İman edenlere söyle: "Allah'ın günlerini ummayanları affetsinler ki, O, bir toplumu kazandıklarıyla cezalandırsın." 15: Kim hayra ve barışa yönelik bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kötülük yapan da kendi aleyhine yapmış olur. Sonunda Rabbinize döndürülürsünüz. 16: Yemin olsun, biz, İsrailoğullarına Kitap'ı, hükmetme gücünü, peygamberliği verdik, onları temiz yiyeceklerden rızıklandırdık ve kendilerini âlemler üzerine imtiyazlı kıldık. 17: Onlara, iş ve yönetime ilişkin açık seçik belgeler verdik. Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki azgınlık ve kıskançlık yüzünden ihtilafa düştüler. Hiç kuşkusuz, Rabbin, onlar arasında, tartışıp durdukları şeyle ilgili olarak kıyamet günü hüküm verecektir. 18: Daha sonra seni, iş ve yönetimde bir şerîat/bir yol, yöntem üzerine koyduk. Artık ona uy! Bilmeyenlerin keyifleri ardınca gitme! 19: Kuşkun olmasın ki onlar, Allah karşısında sana hiçbir yarar sağlayamazlar/Allah'tan gelecek hiçbir şeyi senden uzaklaştıramazlar. Zalimler birbirlerinin dostlarıdır; Allah ise takvaya sarılanların Velî'sidir. 20: Bu Kur'an, insanların kalp gözlerini açacak ışıklardan oluşur. Gereğince inanan bir toplum için de bir kılavuz ve bir rahmettir o. 21: Kötülüklere cesaretle dalanlar sanıyorlar mı ki, biz kendilerini, iman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlarla aynı tutacağız. Hayatları ve ölümleri onlarla aynı mı olacak?! Ne kötü hüküm veriyorlar bunlar! 22: Ve Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Ta ki her benlik, kazancının karşılığıyla, hiç kimse zulme uğratılmaksızın, yüz yüze getirilsin. 23: Kendisinin ilahı olarak kendi duygu ve arzusunu almış kişiyi gördün mü? Allah onu bir ilim üzerine saptırmış, kulağı ve kalbi üzerine mühür basmış, gözünün üstüne de bir perde çekmiştir. Allah'tan sonra ona kim kılavuzluk edecektir. Hâlâ düşünüp ibret almıyor musunuz? 24: Dediler ki: "Şu dünya hayatımızdan başkası yok. Ölüyoruz, diriliyoruz. Bizi zamandan başkası helâk etmiyor." Onların bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Sadece sanıda bulunuyorlar. 25: Ayetlerimiz, karşılarında açık seçik mesajlar halinde okunduğunda, delilleri sadece şöyle demek olmuştur: "Doğru sözlüler iseniz atalarımızı getirin." 26: De ki: "Sizi Allah yaşatıyor; sonra sizi öldürecek, sonra da o hakkında hiç kuşku bulunmayan kıyamet gününde biraraya getirecek. Ama insanların çokları bilmiyorlar." 27: Göklerin ve yerin mülkü/saltanatı Allah'ındır. Kıyamet kopunca, işte o gün, gerçekleri hükümsüz kılanlar

hüsrana uğrayacaklardır. 28: O gün tüm ümmetleri, toplanıp diz çökmüş görürsün. Her ümmet kendi kitabına davet edilir. Bugün, yapıp-ettiklerinizin karşılığıyla yüzyüze getireleceksiniz. 29: Bu bizim kitabımız, karşınızda gerçeği söylüyor. Çünkü biz, yapıp ettiklerinizin kopyasını çıkarıyorduk / yaptıklarınızı kaydediyorduk. 30: İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanların durumu şu: Rableri onları rahmetine sokacaktır. İşte açık zafer budur. 31: İnkâr ve nankörlüğe sapmış olanlara gelince, onlara şöyle denecek: "Ayetlerimiz karşınızda okunurdu ama siz büyüklük taslardınız, suç işleyen bir toplum oldunuz, öyle değil mi?" 32: Hani, size, "Hiç kuşkusuz, Allah'ın vaadi haktır, kıyamet saatinde de şüphe yoktur" dendiğinde, siz şöyle demiştiniz: "Saat nedir, bilmiyoruz. Sadece birşeyler var sanıyoruz; kesin bir bilgimiz olmadığı için inanmıyoruz." 33: Yaptıklarının kötülükleri karşılarına dikilmiş, alay edip durdukları şey kendilerini kuşatıvermiştir. 34: Şöyle denilir: "Unutuyoruz sizi bugün! Tıpkı sizin, bugününüze kavuşmayı unuttuğunuz gibi. İşte böyle! Sığınağınız ateştir; hiçbir yardımcınız da olmayacaktır." 35:
Bunun sebebi şudur: "Siz, Allah'ın ayetlerini eğlence aracı yaptınız, dünya hayatı sizi aldattı/gurura itti. Bugün ateşten çıkarılmayacaklar, özür dilemeleri de kabul edilmeyecek." 36: Hamd; göklerin Rabbi, yerin Rabbi, âlemlerin Rabbi olan Allah'adır! 37: Göklerde ve yerde ululuk/büyüklük O'nundur! Azîz'dir O, Hakîm'dir.
66. AHKAF SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Hâ, Mîm. 2: Hikmeti sınırsız, kudreti sonsuz Allah'tan, Kitap'ın indirilişidir bu... 3: Gökleri ve yeri ve ikisi arasındakileri hak olarak ve belirlenmiş bir süre için yarattık biz. Küfre batanlarsa uyarılmış oldukları şeyden yüz çevirmektedirler. 4: De ki: "Allah dışında yakarmakta olduklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana, yerden neyi yarattılar onlar? Yoksa göklerde bir ortaklıkları mı var? Eğer doğru sözlü kişiler iseniz bundan önceki bir kitap, yahut bir bilgi kalıntısı getirin bana!" 5: Kıyamet gününe kadar kendisine cevap vermeyecek birilerine, Allah'ın berisinden yalvarıp durandan daha sapık kim vardır? Ve o yalvardıkları, onların yakarışından habersizdirler. 6: İnsanlar, haşredilmek üzere toplandığında, o taptıkları onlara düşman olurlar; onların ibadetlerini de inkâr ederler. 7: Herşeyi ayan beyan gösteren ayetlerimiz onlara okunduğunda, kendilerine gelmiş olan hakkı
inkâr edenler şöyle derler: "Açık bir büyüdür bu!" 8: Yahut da şöyle diyorlar: "Uyduruyor onu!" De ki: "Eğer uydursaydım onu, hiçbir şeye sahip olamazdınız Allah'tan kurtarmak için beni. İçine gömüldüğünüz yaygarayı en iyi bilen O'dur. Benimle sizin aranızda tanık olarak O yeter. Çok affedici, çok merhametlidir O." 9: De ki: "Ben, resuller içinden bir türedi değilim! Bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Bana vahyedilenden başkasına da uymam! Ve ben, açıkça uyaran bir elçiden başkası da değilim." 10: De ki: "Hiç düşündünüz mü? Eğer bu, Allah katından ise ve siz onu tanımamışsanız, İsrailoğullarından bir tanık da onun benzerine tanıklık edip inandığı halde, siz böbürlenmişseniz haliniz nice olur! Allah, zalimler topluluğuna kılavuzluk etmez." 11: İnkâr edenler, inananlara şöyle derler: "Eğer bu, hayırlı bir şey olsaydı, bunlar ona inanmakta bizi geçemezlerdi." Bununla umduklarını bulamayınca şöyle diyecekler: "Bu, eski bir uydurmadır." 12: Halbuki ondan önce, bir önder ve bir rahmet olarak Mûsa'nın kitabı var! Bu Kur'an da öncekileri tasdikleyen bir kitaptır. Zulmedenleri uyarsın, güzel davrananlara müjde olsun diye Arap dilindedir. 13: "Rabbimiz Allah'tır" deyip, sonra da dosdoğru yol alanlar var ya, onlar için hiçbir korku yoktur; onlar tasalanmayacaklardır da... 14: Cennet halkıdır onlar. Yapıp ettiklerine karşılık olarak sürekli kalacaklardır orada. 15: Biz insana, anne babasına çok iyi davranmasını önerdik. Annesi onu zahmetle taşıdı, zahmetle doğurdu. Taşınması ve sütten kesilmesi otuz aydır. Nihayet, yiğitlik çağına gelip kırk yıla erdiğinde şöyle der: "Rabbim; beni, bana ve ebeveynime verdiğin nimete şükretmeye, hoşnut olacağın iyi bir iş yapmaya yönelt! Soyum içinde, benim için barışı gerçekleştir. Sana yöneldim ben, sana teslim olanlardanım ben!"

16: Bunlar, cennet halkı arasında o kimselerdir ki, yaptıklarının en güzelini kabul ederiz, çirkinliklerini görmezlikten geliriz. Bu onlara verilmiş olan şaşmaz vaattir. 17: Birisi de ana babasına: "Yazık size, benden önce bir yığın nesil gelip geçtiği halde, siz bana, benim diriltileceğimi mi söylüyorsunuz?" dedi. Onlarsa; Allah'a sığınarak, "Yazıklar olsun; inansana, Allah'ın vaadi haktır" diye vahlanınca o şöyle dedi: "Bu, öncekilerin masallarından başkası değil!" 18: İşte bunlar, kendilerinden önce gelip geçmiş cin ve insan ümmetleri içinde, üzerlerine azap hak olanlardır. Hiç kuşkusuz onlar, hüsrana uğrayanlardır. 19: Herbirinin, yapıp ettiklerinden dereceleri vardır. Amellerinin karşılığı eksiksiz verilecektir, hiçbir haksızlığa uğratılmayacaklardır. 20: Gün olur, inkâr edenler ateşe arz edilirler. Onlara denir ki: "İyiliklerinizi/nimetlerinizi, o iğreti dünya hayatınızda silip süpürdünüz, onlarla zevklenip eğlendiniz. Bugünse alçaltıcı azapla cezalandırılacaksınız. Çünkü siz, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladınız ve gerçeğe ters düştünüz." 21: Âd kavminin kardeşini de an! O, kendinden önce ve sonra uyarıcıların gelip geçtiği Ahkaf'ta, toplumunu şöyle uyarmıştı: "Allah'tan başkasına kulluk/ibadet etmeyin! Gerçek şu ki, ben sizin büyük bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum." 22: Dediler: "Sen bizi, tanrılarımızdan yüz geri etmek için mi geldin? Eğer doğru sözlülerden isen, bizi tehdit ettiğin şeyi ortaya getir." 23: Dedi: "İlim, ancak Allah katındadır. Ben size, bana vahyedileni tebliğ ediyorum. Fakat sizin, cahillik edip duran bir toplum olduğunuzu görüyorum." 24: Nihayet onu, vadilerine doğru gelen geniş bir bulut halinde görünce: "Ha, dediler, bu bize yağmur getirecek bir bulut!" Hayır, o, aceleden istediğiniz şeyin ta kendisi. Bir rüzgâr ki, içinde acıklı bir azap var.
25: Rabbinin emriyle her şeyi yerle bir edecek. Sonunda o hale geldiler ki, konutlarından başka hiçbir şey görünmüyordu. Suçlular topluluğunu işte böyle cezalandırırız biz. 26: Yemin olsun, onlara, size vermediğimiz imkân ve kudreti vermiştik. Onlar için işitme gücü, gözler ve gönüller oluşturmuştuk. Fakat, işitme güçleri de gözleri de gönülleri de kendilerine hiçbir yarar sağlamadı/kendilerinden hiçbir şeyi uzaklaştıramadı; çünkü ayetlerimize karşı direniyorlardı. Ve alaya aldıkları şey, onları kuşatıp sardı. 27: Yemin olsun, sizi çevreleyen kentleri/medeniyetleri de helâk ettik. Belki dönerler diye ayetleri değişik biçimlerde sıralayıp durmuştuk. 28: Allah'ın yanında yakınlık sağlamak için edindikleri ilahlar, onlara yardım etseydi ya! Tam aksine, onlardan uzaklaşıp kayboldular. Bu, onların yalanları, uydurup durduklarıydı.
29: Bir zaman, cinlerden bir topluluğu, Kur'an'ı dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Onu dinlemeye hazır hale geldiklerinde: "Susup dinleyin!" dediler. Dinleme bitirilince de uyarıcılar olarak kendi toplumlarına döndüler. 30: Dediler ki: "Ey toplumumuz! Biz; Mûsa'dan sonra indirilen, kendinden öncekini doğrulayan, hakka ve dosdoğru yola ileten bir Kitap dinledik." 31: "Ey toplumumuz! Allah'ın davetçisine uyun, ona iman edin ki Allah, günahlarınızdan bir kısmını bağışlasın ve sizi acıklı bir azaptan korusun!" 32: Allah'ın davetçisine uymayan, yeryüzünde hiç kimseyle yarışamaz/hiç kimseyi âciz bırakamaz. Böylesinin, Allah dışında/Allah'ın davetçisi dışında evliyası da olmaz. Böyleleri apaçık bir sapıklık içindedir. 33: Görmediler mi ki; gökleri ve yeri yaratan, bunları yaratmakla yorgunluğa düşmeyen Allah, ölüleri diriltmeye de kadirdir. Evet, O her şeye kadirdir.
34: Gün gelir, o inkâr edenler, ateşe arz edilir. "Bu gerçek değil miymiş?" diye sorulur. "Elbette! Rabbimize yemin ederiz, gerçekmiş!" derler. Allah buyurur: "O halde, inkâr ettiğinizden ötürü tadın azabı!" 35: Artık, resullerin azim sahibi olanlarının sabrettiği gibi sabret! O inkârcılar için acele etme! Tehdit edildikleri azabı gördükleri gün, gündüzün sadece bir saati kadar yaşamış gibi olurlar. Bir duyurudur bu. Sapmışlar topluluğundan başka kim helâk edilir!
67. ZÂRİYÂT SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: O tozutup savuranlara/o kırıp un ufak edenlere, 2: O ağırlık taşıyanlara, 3: O kolayca akıp gidenlere/o rahatça yüzenlere, 4: O iş ve oluşu bölüştürenlere yemin olsun

ki, 5: Hiç kuşkusuz, o size vaat olunan kesinlikle doğrudur. 6: Ve din, şaşmaz bir olgudur. 7: Yemin olsun o ahenkli yollar taşıyan göğe, 8: Ki siz gerçekten tartışmalarla dolu bir söz içindesiniz.
9: Yüzgeri çevrilen onun yüzünden çevrilir. 10: Kahrolsun o düzenbaz yalancılar, 11: Ki onlar bir sersemlik içinde ne yaptıklarından habersizdirler. 12: Sorarlar: "Ne zaman o din günü?" 13: O gün onlar ateş üzerinde deneme ve elemeye tâbi tutulacaklardır. 14: Tadın imtihan ve ıstırabınızı. İşte budur o çarçabuk gelmesini istediğiniz! 15: Şu da bir gerçek ki, sakınıp korunanlar bahçelerde ve pınar başlarındadır; 16: Rablerinin kendilerine verdiğini almış kişiler olarak. Doğrusu, onlar bundan önce de iyilik ve güzellik sergilemekteydiler. 17: Gecenin pek azında uyumaktaydılar. 18: Seher vakitlerinde af dilemekteydi onlar. 19: İhtiyaç sahibi için, yoksul için bir hak vardı mallarında onların. 20: Yeryüzünde ayetler vardır görürcesine bilenler için.
21: Benliklerimizin içinde de. Hâlâ bakıp görmeyecek misiniz? 22: Sizin, rızkınız da göktedir, tehdit edildiğiniz şey de. 23: Göğün ve yerin Rabbine yemin olsun ki, o tıpkı sizin konuşabildiğiniz gibi kesin bir gerçektir. 24: Geldi mi sana İbrahim'in ikram edilen konuklarının haberi? 25: Hani, İbrahim'in yanına girmişlerdi de "Selam!" demişlerdi. İbrahim: "Selam! Tanınmayan bir topluluk bu." demişti. 26: Hemen ailesinin yanına gitti; semiz bir dana getirdi. 27: Danayı misafirlerin önüne sürdü. "Yemez misiniz?" dedi. 28: O arada, içine bunlardan bir kuşku düştü. "Korkma!" dediler. Ve ona bilgin bir oğlan müjdelediler. 29: Derken, karısı bir çığlık içinde döndü; yüzüne vurarak şöyle dedi: "Ben, doğurma yaşını geçmiş bir kocakarıyım!" 30: Dediler ki: "Rabbin öyle buyurmuştur. Hüküm ve hikmet sahibi O'dur, en iyisini bilen de O'dur." 31: İbrahim sordu: "Amacınız ne, ey elçiler?" 32: Dediler: "Biz, suçlulardan oluşan bir topluma gönderildik."
33: "Üzerlerine çamurdan taş atalım diye." 34: "Rabbin katında, sınır tanımazlar için işaretlenmiş taşlar." 35: Orada, müminlerden kim varsa çıkardık. 36: Artık orada, bir ev dışında, müslümanlardan/Allah'a teslim olanlardan hiç kimse bulamıyorduk. 37: Acıklı azaptan korkanlar için orada bir işaret bıraktık; 38: Mûsa'da da. Biz onu açık bir kanıtla Firavun'a gönderdik. 39: O tüm gücüyle/tüm seçkin adamlarıyla birlikte yüz çevirdi ve şöyle dedi: "Bir büyücü yahut mecnun." 40: Bunun üzerine, onu da ordusunu da yakalayıp suyun ortasına fırlattık. Kendi kendini kınayıp duruyordu. 41: Âd kavminde de bir ibret var. Onlar üzerine, her şeyi yerinden söken rüzgârı göndermiştik. 42: Üzerinden geçtiği her şeyi kül haline getirmeden bırakmıyordu. 43: Semûd'da da bir ibret var. Onlara şöyle denmişti: "Bir vakte kadar yiyip içip eğlenin." 44:
Daha sonra onlar, Rablerinin emrine kafa tuttular da gözleri baka baka yıldırım kendilerini yakaladı. 45: Ne kalkıp kaçabildiler ne de kendilerine yardım eden oldu. 46: Daha önce de Nûh kavmini batırmıştık. Çünkü onlar da doğruluktan ayrılmış bir topluluktu. 47: Göğe gelince, onu biz ellerimizle kurduk. Hiç kuşkusuz, biz, genişleticileriz. 48: Yeri de biz döşedik. Ne güzel döşeyicileriz! 49: Herşeyden iki çift yarattık ki düşünüp anlayabilesiniz. 50: O halde Allah'a kaçın/sığının! Ben size O'ndan gelmiş açıklayıcı bir uyarıcıyım. 51: Allah'ın yanına başka bir ilah koymayın! Ben size O'ndan gelmiş açıklayıcı bir uyarıcıyım. 52: İşte böyle! Onlardan önce herhangi bir resul geldiğinde, mutlaka şöyle dediler: "Ya büyücüdür ya deli." 53: Bunu aralarında vasiyetleştiler mi? Hayır, azıp sapmış bir topluluk bunlar. 54: Artık onlardan yüz çevir. Sen bu yüzden kınanmayacaksın. 55: Hatırlat/öğüt ver; çünkü hatırlatıp öğüt vermek müminlere yarar sağlar. 56:
Ben, cinleri ve insanları bana ibadet etmeleri/benim için iş yapıp değer üretmeleri dışında bir şey için yaratmadım. 57: Ben onlardan rızık istemiyorum. Beni yedirip doyurmalarını da istemiyorum. 58: Hiç kuşkusuz, Allah Rezzâk'tır, bol bol rızık verir. Kuvvet sahibidir, Metîn'dir, güçlü ve dayanıklıdır. 59: Şu bir gerçek ki, zulmedenlerin, tıpkı arkadaşlarının günahları gibi günahları vardır. O halde acele etmesinler. 60: O vaat edildikleri günlerinden dolayı vay kâfirlerin haline!

68. ĞÂŞİYE SUREŞİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Geldi mi sana Gaşiye'nin/her şeyi her yandan sarıp kaplayacak olanın haberi? 2: Yüzler vardır o gün zilletle öne eğilmiştir. 3: Çalışmış, boşa yorulmuştur. 4: Kızışmış bir ateşe dalarlar. 5: Ateşimsi bir kaynaktan sulanırlar. 6:
Yırtıcı bir dikenden başka yemek yoktur onlar için. 7: Ne semirtir ne açlıktan kurtarır. 8: Yüzler de vardır o gün, nimetlerle mutlu. 9: Emek ve gayreti yüzünden hoşnuttur. 10: Yüksek bir bahçededir; 11: Hiçbir boş söz işitmez orada, 12: Akıp duran bir pınar vardır orada, 13: Yüksek sedirler vardır orada, 14: Hizmete sunulmuş kadehler, 15: Sıra sıra dizilmiş yastıklar, 16: Serilmiş seçme döşekler. 17: Bakmıyorlar mı o deveye, nasıl yaratıldı! 18: Ve göğe ki, nasıl yükseltildi!
19: Ve dağlara ki, nasıl dikildi! 20: Ve yere, nasıl yayılıp döşendi! 21: Artık uyar/düşündür! Çünkü sen bir uyarıcı/düşündürücüsün. 22: Üzerlerine musallat bir despot değilsin. 23: Tersine giden, nankörlük eden başka. 24: Allah, böylesine en büyük azapla azap edecektir. 25: Hiç kuşkusuz, onların dönüşleri bizedir. 26: Bunun ardından, hesapları da bizim elimizde olacaktır.
69. KEHF SURESİ - Yaşar Nuri Öztürk çevirisi
1: Hamt o Allah'a ki, kuluna Kitap'ı, kendisinde hiçbir eğiklik ve çelişme yapmaksızın indirdi. 2: Katından dosdoğru gelen açık bir söz olarak indirdi onu. Ki, zorlu bir iş ve oluş konusunda uyarsın ve barışa yönelik hayırlı ameller sergileyen müminlere, kendileri için güzel bir ödül öngörüldüğünü müştulasın...
3: Onlar, o hal üzere sonsuza dek kalıcıdırlar. 4: Ve "Allah bir çocuk edindi" diyenleri uyarsın diye indirdi onu. 5: Ona ilişkin ne kendilerinin bir ilmi vardır ne de atalarının. Söz olarak ne büyüktür ağızlarından çıkıveren! Onlar bir yalandan başka şey söylemiyorlar. 6: Şimdi sen, bu söze inanmazlarsa, belki de arkalarından kendini eritircesine üzüleceksin. 7: Biz, yeryüzündeki şeyleri ona bir süs yaptık ki, insanları, içlerinden hangisi amel yönünden daha güzeldir diye imtihan edelim. 8: Ve şu da bir gerçek ki biz, yeryüzündeki her şeyi, bitki bitirmeyen/kıtlık ve ölüme yol açan kupkuru bir toprak haline elbette getireceğiz. 9: Yoksa sen o Ashab-ı Kehf'i, mağara ve kitabe yâranını, bizim ayetlerimizden, hayrete düşüren bir tanesi mi sandın? 10: Hani, o yiğit gençler o mağaraya sığındılar da şöyle dediler: "Ey Rabbimiz, katından bir rahmet ver bize ve bizim için bir çıkış yolu lütfet işimize." 11: Bunun üzerine birçok yıl boyunca mağarada onların kulakları üzerine ağırlık vurduk. 12: Sonra onları dirilttik ki, iki zümreden hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap edebileceğini bilelim. 13: Biz onların haberlerini sana doğru bir şekilde anlatacağız. Şu bir gerçek ki onlar, Rablerine iman etmiş bir yiğitler grubuydu. Ve biz de onların hidayetini artırdık.
14: Kalpleriyle aramızda bir bağ kurduk/kalplerini dayanıklı kıldık. Kalkıp şöyle dediler: "Rabbimiz, göklerin ve yerin rabbidir. O'ndan başka hiçbir ilaha yakarmayız. Aksini yaparsak saçma söz söylemiş oluruz." 15: "Şunlar, şu kavmimiz O'ndan başka ilahlar edindiler. Onlar hakkında açık bir kanıt getirselerdi ya! Yalan düzerek Allah'a iftira edenden daha zalim kim olabilir?!" 16: "Madem ki onlardan ve Allah dışındaki taptıklarınızdan yüz çevirip kenara çekildiniz, hadi mağaraya sığının ki, Rabbiniz size rahmetinden bir nasip yaysın ve işinizde size kolaylık ve başarı sağlasın." 17: Güneş'i görüyorsun: Doğduğu vakit mağaralarından sağ tarafa kayar, battığı vakit ise onları sol tarafa doğru makaslayıp geçer. Böylece onlar mağaranın geniş boşluğu içindedirler. Bu, Allah'ın mucizelerindendir. Allah'ın kılavuzluk ettiği, doğruyu bulmuştur. Şaşırttığına gelince, sen ona yol gösteren bir velî asla bulamazsın. 18: Sen onları uyanıktırlar sanırsın; oysaki onlar uykudadırlar. Onları sağ tarafa da sol tarafa da çeviririz. Köpekleri de iki kolunu girişe uzatıp yaymıştır. Onların durumunu görseydin kesinlikle onlardan yüz çevirip kaçırdın. Ve onlardan içinde mutlaka korku doldurulurdu. 19: İşte böyle! Onları dirilttik ki, birbirlerine sorup dursunlar. İçlerinden biri şöyle konuştu: "Ne kadar durdunuz?" Dediler: "Bir gün yahut günün bir parçası kadar." Dediler: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir. Siz şimdi birinizi şu gümüş para ile kente gönderin de

baksın; kentin hangi yiyeceği daha temizse ondan size bir rızık getirsin. Ama nazik ve kurnaz davransın ki, sizi kimseye fark ettirmesin." 20: "Çünkü onlar sizi ellerine geçirirlerse ya taşlayarak öldürürler yahut da sizi kendilerinin milletine döndürürler. O takdirde bir daha asla kurtulamazsınız." 21: Böylece insanları onlar hakkında bilgilendirdik ki, Allah'ın vaadinin hak, kıyamet saatinin de kuşkusuz olduğunu bilsinler. Çünkü onlar, aralarında mağara yaranının durumunu tartışıyorlardı. "Onların üstüne bir bina kurun." dediler. Rableri onları daha iyi bilir. Onlar hakkında görüşleri galip gelenlerse şöyle dediler: "Üzerlerine mutlaka bir mescit edineceğiz."
22: "Üç kişiydiler, dördüncüleri köpekleriydi." diyecekler. Şunu da diyecekler: "Beş kişiydiler, altıncıları köpekleriydi." Gaybı taşlamaktır/bilinmeyen şey hakkında atıp tutmaktır bu. Şöyle de derler: "Yedi kişidirler, sekizincileri de köpekleridir." De ki: "Onların sayısını Rabbim daha iyi bilir. Onlar hakkında bilgisi olan, çok azdır." O halde, onlar hakkında yüzeysel bir tartışma dışında hiçbir çekişmeye girme. Onlar hakkında, konuşup duranlardan hiç kimseye bir şey sorma. 23: Hiçbir şey için, "Ben bunu yarın kesinlikle yapacağım." deme. 24: "Allah dilerse" şeklinde söyleyebilirsin. Unuttuğunda, Rabbini an. Ve de: "Umarım ki Rabbim beni, bundan daha yakın bir zamanda başarıya/aydınlığa ulaştırır." 25: Onlar, mağaralarında üçyüz yıl kaldılar; dokuz da ilave ettiler. 26: De ki: "Onların ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. O'nun elindedir göklerin ve yerin gaybı. Ne güzel görendir O, ne güzel işitendir. Onların, O'ndan başka bir dostları da yoktur. Ve O, hükmüne hiç kimseyi ortak etmez." 27: Rabbinin kitabından sana vahyedileni oku. O'nun kelimelerini değiştirecek hiçbir kudret yoktur. O'nun dışında bir sığınak/bir dayanak asla bulamazsın. 28: Benliğini, sabah akşam yüzünü isteyerek rablerine yalvaranlarla beraber tut. İğreti dünya hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırıp uzaklaştırma. Ve sakın, kalbini bizim zikrimizden / Kur'anımızdan gafil koyduğumuz, boş arzularına uymuş kişiye boyun eğme. Böylesinin işi hep aşırılıktır. 29: Ve de ki: "Hak, Rabbinizdendir. Artık dileyen inansın, dileyen inkâr etsin." Biz, zalimler için öyle bir ateş hazırladık ki, çadırı/duvarı/dumanı onları çepeçevre kuşatmıştır. Eğer yardım dileseler, erimiş maden gibi yüzleri pişiren bir su ile yardımlarına koşulur. O ne kötü içecek, o ne kötü sığınak/dayanak! 30: İman edip hayra ve barışa yönelik ameller sergileyenlere gelince, kuşkusuz ki biz, güzel iş yapanların ödülünü yitirmeyeceğiz. 31: Bunlar için, altlarından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada altın bileziklerle süslenecekler, ince ve kalın ipekten yeşil giysiler giyip koltuklar üzerine kurulacaklar. O ne güzel karşılık, o ne güzel dayanak!
32: Onlara örnek olarak şu iki adamı ver: Bunlardan birine, üzümlerden oluşan iki bağlık vermiş, bağların çevresini hurmalarla donatmış, aralarına da ekinler serpiştirmiştik. 33: İki bağ da yemişlerini vermiş o adamdan hiçbir şeyi eksik bırakmamıştı. İkisinin ortasından bir de nehir fışkırtmışız. 34: Adamın başka bir geliri de vardı. Bu yüzden, arkadaşlarıyla konuştuğu bir sırada ona şöyle demişti: "Ben, malca senden zengin, insan unsuru bakımından da güçlü ve onurluyum." 35: Ve böylece, öz benliğine zulüm ede ede bağlığına girdi. Şöyle konuştu: "Bunun sonsuza değin yok olacağını sanmıyorum." 36: "Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Ama eğer Rabbime döndürülüp götürülürsem, bundan daha iyisini bulacağımdan eminim."
37: Kendisiyle konuşan arkadaşı ona dedi ki: "Sen, seni topraktan, sonra meniden yaratıp sonra da bir adam olarak biçimlendiren kudrete nankörlük mü ettin?" 38: "Lâkin, o Allah benim Rabbimdir. Ve ben, Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam." 39: "Bağına girdiğinde, 'Mâşallah, kuvvet yalnız Allah'tandır!' desen olmaz mıydı? Gerçi sen beni, malca ve evlatça senden basit görüyorsun ama, 40: Olabilir ki, Rabbim bana senin bağından daha değerlisini verir; seninkinin üzerine de gökten
bir âfet gönderir de bağlığın yalçın bir toprak kesilir." 41: Yahut suyu dibe çekilir de bir daha onu isteyemezsin bile." 42: Derken bütün ürününe el kondu. Bağ sahibi, çardakları üzerine çökmüş bulunan bağ için harcadıklarına vahlanarak avuçlarını ovuşturuyor ve şöyle diyordu: "Ne olurdu, Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım!"

43: Allah dışında kendisine yardım edecek bir topluluğu da çıkmadı. Kendi kendini de kurtaramadı. 44: İşte böyle bir durumda, dostluk ve koruma, hak olan Allah'tandır. O, karşılık verme bakımından da hayırlıdır, iş sonuçlandırma bakımından da hayırlıdır. 45: Dünya hayatının şu su örneği gibi olduğunu onlara anlat: "O suyu gökten indirdik. Yerin bitkisi onunla karıştı. Derken o bitki, rüzgârların savurup döllediği parçacıklara dönüştü. Allah her şey üzerinde Muktedir'dir, gücü her şeye yeter. 46: Mal ve oğullar, şu iğreti dünya hayatının süsüdür. Barışa ve hayra yönelik kalıcı eylemlerse, Rabbin katında sevapça da üstündür, beklenti bakımından da. 47: Gün olur, dağları yürütürüz de yeryüzünü çırılçıplak görürsün. İnsanları huzurumuzda toplamış, içlerinden hiçbirisini hesap dışı bırakmamışızdır. 48: Hepsi, saflar halinde Rabbine arz edilmiştir. Yemin olsun, sizi ilk kez yarattığımız gibi yine bize geldiniz. Ama siz, sizin için hesabın görüleceği bir zaman belirlemeyeceğimizi sanmıştınız. 49: Kitap ortaya konulmuştur. Günahkârların, onun içindekilerden korkup ürpererek şöyle dediklerini görürsün: "Vay başımıza! Ne biçim kitap bu! Ne küçük bırakmış ne büyük. Hepsini sayıp dökmüş!" Yapıp ettiklerini hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmiyor.
50: Hani, biz meleklere "Âdem'e secde edin" demiştik de İblis dışında hepsi secde etmişti. İblis, cinlerdendi. Kendi Rabbinin emrine ters düştü. Şimdi siz, benim beri yanımdan, onu ve onun soyunu dostlar mı ediniyorsunuz? Hem de onlar sizin düşmanınızken. Zalimler için ne kötü bir değiştirmedir bu! 51: Ben onları ne göklerle yerin yaratılmasına, hatta ne kendilerinin yaratılmasına tanık tuttum. Ben, sapı

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Kâfir

kâfir, küfür eden demektir.
O zaman küfür ne demektir.
Kâfir Allah'ın varlığına,birliğine, kitaplarına, meleklerine, ahiretine ve resullerine, İnanmayan onları yok sayandır.
O zaman küfür de tüm bunları yok saymadır.

Bir günah işleyen, derse ki:"Evet inanıyorum, tüm bunlar var".
O zaman kâfir olmaz, yalnızca olur günahkâr.
Tohumu toprakla örtüp gizlediği için çiftçiye kâfir denir.
O zaman küfür Hz.Allah ve ilahi gerçeklerini gizlemektir.

Dinimiz ikiye ayrılır, İnanç Esasları ve Fıkıh.
İnanç esaslarına uymayandır, kâfir.
Fıkıha ters davranana kâfir değil günahkâr denir.*

Saygılar ve Sevgiler
Fatih Lütfü Aydın
03.04.2015

http://fatihltfaydin.tr.gg/Kufur-ve-isyan-Prof-.-Dr-.-Suleyman-Ates.htm

http://fatihltfaydin.tr.gg/Temel-Dini-Bilgiler.htm

Kâfirliğe bir örnek.

Ankebut, 47

Yaşar Nuri Öztürk: Kitap'ı sana işte böyle indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz ona inanırlar.
Şunlar içinden de ona inananlar vardır. Bizim ayetlerimize, gerçeği örtenlerden başkası kafa tutmaz.

Not: gerçeği örtenler, kâfirlerdir. Kafa tutmak inkâr etmek yani reddetmek, kabul etmemektir. Kâfirlik gerçeği örtme demek olduğundan, bence gerçeği gizlemeye çalışmak da kâfirliktir.

Kâfir. www.antoloji.com/kafir-23-siiri/

Maide, 3* ayetinden ilgili bölüm,

Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı/Allah'a teslim olmayı seçtim.

Not: kemale erdirmek, tam, eksiksiz yapmak, yeterli hale getirmektir.

Daha açık anlatımla, Ankebut, 47'den anlaşıldığı gibi Allah'ın ayetlerini inkâr etmek kâfirliktir.
O zaman Kur'an yetersiz demek, Maide, 3 ayetini inkâr etmek ya da gizlemeye

çalışmak demektir. Bu da kiiyi kâfir yapar.F.L.A.

Maide, 3

Yaşar Nuri Öztürk: Şunlar size haram kılınmıştır: Boğazlanmayarak ölmüş hayvanın eti, kan, domuz eti, üzerine Allah'tan başkasının adı anılmış, boğulmuş, vurulmuş, yuvarlanmış, süsülmüş, canı üzerineyken yetişip kestikleriniz müstesna olmak üzere canavar tarafından yırtılmış ve dikili adak taşları üzerinde boğazlanmış hayvanlar ve bir de fal oklarıyla kısmet paylaşmanız... Bütün bunlar birer sapıştır. Küfre batmış olanlar bugün dininizden ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın, benden korkun! Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'ı/Allah'a teslim olmayı seçtim. Şu da var ki, her kim ciddi bir açlıkla yüz yüze gelir de günaha kaçmak maksadı olmaksızın onlardan yemek zorunda kalırsa, elbette Allah Gafûr ve Rahîm'dir.

Fatih Lütfü Aydın

Kalkmalı Tüm Engeller

Bugün 3 Aralık Dünya Engelliler Günü.
Özlemle bekliyoruz tüm engellerin kaldırıldığı günü.
Tüm engellilerin günü kutlu olsun.
Tüm engeller son bulsun.

Bir öngörüde bulunacağım ama,
Engelliler kızmasın bana.
Önceki hayatında zulüm kusmuşsa bir insan.
Engelli yaparak onu,
Dur da kendine gel diyor, belki de Rahman.

Küçücük engelli bir çocuk,
Zulüm işlemiş olamaz elbet.
O zaman reenkarnasyonu Ey! Millet,
Artık reddetme kabul et.

Arasat'da kendine uygun ana baba bekleyen ruh,
Vakti gelince giriyor belki de, baba sperm hücresine,
Sakat inşa ediyor bedenini belki de, yumurtaya girince.,
Bence çok mantıklı bu Ey Millet!
Sen istediğin kadar yeniden doğuşu reddet.
Saygılar ve sevgiler.
03.12.2016
Fatih Lütfü Aydın

ARASÂT
"Arsa" kelimesinin çoğulu olan "arasât", sözlükte, üzerinde bina bulunmayan boş arazi anlamındadır. Din dilinde, kıyâmetin kopmasından sonra diriltilecek olan insanların, dünyadaki inanç, söz, fiil ve davranışlarından sorguya çekilmek üzere sevk edilecekleri yerin adına denir. Bu mekâna mahşer ve mevkif de denir. Kur'ân'da geçmeyen bu kelime, hadislerde sözlük anlamında kullanılmıştır (Buhârî, Megâzî, 8) . (İ.K.)

http://www.diyanet.gov.tr/dinikavramlar/dinikavramlar-A/ARAS%C3%82T

http://www.antoloji.com/reenkarnasyon-14-siiri/

Fatih Lütfü Aydın

Kandil

Bilir misin nedir kandil?

O sıradan lamba değil.

Onu yaşamak istiyorsan,

Gerçek Alaaddin'in sihirli lambasında ki gibi,

Hayatından tüm olumsuzluğu sil.

O zaman ışıldar ruhundan, Nur denen kandil.

Çam ağacında ki lambalar,

Negativite tozu ovulursa yanar.

Nur 35' de ki kandil olmak için,

Tüm olumsuzluklardan geçin.

Regaip, rağbet, dua, istek demek.

Dua kabul olmaz verilmezse emek.

Haksızlık içeren, kasa, masa ve nisa tozundan,

Temizlenmedikçe yanmaz ruhunda kandil ya da şamdan.

Saygılar ve Sevgiler
24.05.2012
Fatih Lütfü Aydın

Nur Suresi

Yaşar Nuri ÖZTÜRK 35. "Allah, göklerin ve yerin Nurudur. Onun
nurunun örneği, içinde çerağ bulunan bir kandile benzer.
Kandil, bir sırça içerisindedir. Sırça inciden bir yıldız gibidir ki,
doğuya da batıya da nispeti olmayan bereketli bir zeytin ağacından yakılır. Bu ağacın yağı,
neredeyse ateş dokunmasa bile ışık saçar.
Nur üzerine nurdur o. Allah, dilediğini kendi nuruna kılavuzlar.
Allah, insanlara örnekler verir. Allah her şeyi bilmektedir."

36. Kandil, Allah'ın yükseltilmesine ve içinde adının anılmasına izin verdiği

evlerdedir. Orada sabah akşam O'nu tespih eder.

GÜNAH KİRLERİNİZ OVULSUN.
BÖYLECE KANDİLİNİZ MÜBAREK OLSUN.

LÂ İLÂHE İLLAALLAH
Diliyle değil de, gönlüyle yani yaşayarak, Lâ ilâhe illallah
diyen yani kasayı, masayı ve nisayı put edinmeyen ve bunları put edinmemek için eline, diline ve beline sahip olma savaşı veren herkes cennete girer inşallah. Fatih Lütfü AYDIN

Not: Kasa; sembol olarak mal, mülk ve para.
Masa; sembol
olarak makam ve şöhret tutkusu.
Nisa (
kadınlar): sembol olarak şehvet, tutku halini almış cinsellik.

Fatih Lütfü Aydın

Karga ve Tilki

Bir karga bir ağaca oturdu, günün birinde.
Ağzında kocaman bir parça peynirle.
Ağacın yanına bir tilki geldi.
Baktı ve gördü, kargayı ve peyniri.
O arzuladı peyniri yemeyi.

Böylece kargaya dedi ki:”Ne kadar güzelsin,
Ne güzel gözlerin var, ne güzel tüylerin.
Ne kötü ötemeyişin.
Karga “Elbette ötebilirim” dedi.
Sonra ağzını açtı ve “Gak! Gak!” diye,
Başladı ötmeye.

O açtığı anda ağzını,
Düştü peynir parçası.
Tilki aldı onu ve yedi.
Tilki:”Teşekkür ederim, dedi.
Peynir güzeldi ve sen iyi ötüyorsun,
Ne yazık ki iyi de düşünemiyorsun”.

Kanmayın sakın dalkavuklara.
Amaçları ulaşmaktır, haksız çıkarlara.
Emaneti ehline verin.
Dalkavuklara güvenmeyin.
Onlarda yoktur sadakat duygusu,
Peynir avlamaktır, onların arzusu.

23.04.2018
Saygılar ve sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın.

THE CROW AND THE FOX

A crow once sat on a tree. She had a large piece of
cheese in her mouth.
A fox came near the tree. He looked up and saw the
crow. He saw the cheese also. He wanted thecheese.
So he said to the crow, “How beautiful you are!
What nice eyes you have! How beautiful your
feathers are! What a pity you can not sing!”
“Of course I can sing,” said the crow. She then
opened her mouth and began to sing. “Caw! Caw!” she sang. '
When she opened her mouth, the piece ot cheese
fell down and the fox took it and ate it.
“Thank you,” said the fox. “The cheese was nice,
and you sing very well. What a pity you don’t also think well!”

Alıntı.. Limasollu Naci Öğretim Yayınları – İngilizce Öğretici Hikâyeler. Sh. 6

Fatih Lütfü Aydın

Kavuşursun Bekleyene

Allah dedik çıktık yola.
Bu yolda vermeyiz mola,
Verirsek halimiz nola.
Verenlere selam ola.

Dünya hırsı durak bize.
Duraklar tuzak bize.
Duraklarda durursak,
O Erek uzak bize.

Ereğim sensin Rahman.
Sensin medet, sensin derman.
Boşa geçer ise zaman.
O zaman halimiz yaman.

Yılma Fatih daim dene.
Kavuşursun bekleyene.
Girip erler meydanına,
Yen nefsini var Rahman'a

Saygılar ve sevgiler
13/07/2006

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Keçiye Keçi

Bu şiirimi okuyan herkes.
Başkasına da okusun yayılsın bu ses.
Medya kuşatılmış olsa da,
Fısıltı medyasında yayılsın bu seda.

Mademki kapitalist fakirin elinden tutmuyor.
Bütçemizi kısalım da,
Onlar için bol bol satmak olsun zor.
Az harcayın, az için, yeyin.
Allah size vermiş, irade ve beyin.

Ev ekonomisiyle, nefsi terbiyeyle,
Vuralım sömürgeciye, kapitalizme sille.

Gandi İngiliz'i kovmak için.
Bir keçinin yünüyle, sütüyle geçinip, direnmiş.
Siz de az giyinip, az yiyin, için.
Boğazını ekonomiyle sıkın, kapitalistin.

Din faşizmiyle(diktatörlüğüyle) bizi,
Ortaçağ'ın karanlıklarına mı gömmek istiyorlar?
İsterse halk onları,
Ortaçağ'daki ev ekonomisiyle iflasa sokar.

Kuşatılmış medyaya kanıp da,
Bilinçsiz tüketici olmayın.
Kapitalistin yollarına,
Ev ekonomisiyle döşeyin mayın.

Allah bir toplumun maruz kaldığı şeyleri,
Değiştirmez, bireyler değiştirmeden içindekileri.
Rad Suresi, ayet 11,
İçindekileri değiştirmek, nefsi terbiye olabilir.

Birinin yazısını okudum,
Borç yüzünden intihara yeltenen.
Bütçeni kısıp, azlarla nefsini yen sen.
Allah'ın sevgisiyle olursun, şen ve esen.

Diyeceksin ki zenginlik bizim de hakkımız değil mi?
İsra Suresi ayet 29." Elini bağlayıp boynuna asma.
Ama onu büsbütün de salıverme! Sonra kınanır,
Hasret içinde bir köşede büzülür kalırsın."*

Hemen ardından aynı sure, ayet 30,
"Hiç kuşkusuz, Rabbin, dilediğine rızkı açar da kısar da.
O, kullarını görüyor, onlardan haber alıyor."

Şura Suresi ayet 12,
" Göklerin ve yerin kilitleri/anahtarları O' nundur.
Rızkı, dilediğine açıp bol bol verir.
Kısarak ölçüyle de verir. Gerçek şu ki,

O her şeyi en iyi biçimde bilmektedir.”

Sebe Suresi, 34-39. ayetler.
34. “ Biz, hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek,
Onun servet ve refahla şımarmışları,
Mutlaka şöyle demişlerdir:”Biz,
Sizin elçilik yaptığınız şeyi inkâr ediyoruz”.

35. Şunu da söylemişlerdir: “ Biz, malca da evlatça da çoğuz.
Azaba uğratılacak olanlar bizler değiliz.”

36. De ki: “ Rabbim, dilediğine rızkı genişletip açar,
Dilediğine ölçülü verir/kısar.
Fakat insanların çokları bilmiyorlar.”

37. Sizi bize yaklaştırıp, katımızda size yakınlık sağlayacak olan,
Ne mallarınızdır ne çocuklarınız.
İman edip hayra ve barışa yönelik iş yapanlar müstesna.
Onlara yaptıklarının kat kat fazlası ödül vardır.
Onlar seçkin odalar da güven içindedirler.

38. Ayetlerimizi hükümsüz bırakmak için,
Koşuşanlara gelince, onlar azabın içinde hazır bulundurulacaklardır.

39. De ki: “Rabbim, kullarından dilediğine rızkı bolca genişçe verir,
Dilediğine de kısarak verir. Bir şey infak ederseniz O, onun yerine,
Başka bir şey lütfeder. Rızık verenlerin en hayırlısıdır O.”

Taha Suresi, ayetler 114, 124 ve 125,
114. O Melik/ o hak hükümdar olan Allah, yüceler yücesidir.
Sana vahyi tamamlanmadan önce,
Kur’an hakkında aceleci olma.
Şöyle de: “Rabbim, ilmimi arttır! ”

124. Kim benim Zikrim’den/Kur’an’ımdan yüz çevirirse,
Onun için zor, sıkıcı bir hayat şekli/dar bir geçim vardır;
Kıyamet günü de onu kör olarak haşrederiz.

125. O der ki: “Rabbim, beni neden kör haşrettin, ben gören biri idim? ”.

Kasas Suresi, ayetler 76-83,
76. Şu da bir gerçek ki, Karun, Mûsa kavmindendi.
Onlara karşı şımarıklık/ azgınlık yaptı.
Ona öyle hazineler vermiştik ki,
Anahtarlarını taşımak, kuvvetli bir grubu bile zorluyordu.
Kavmi ona şöyle demişti: “Şımarma, çünkü Allah,
Şımaranları sevmez.”

77. “Allah’ın sana verdikleri içinde âhiret yurdunu ara,
Dünyadan da nasibini unutma.*1
Allah’ın sana güzel davrandığı gibi sen de güzel davran/Allah’ın lütufta bulunduğu gibi sen de lütufta bulun.

Yeryüzünde fesat isteyip durma,
Çünkü Allah fesat peşinde koşanları sevmez.”

78. O dedi: “Bu servet bana, bendeki bir ilim sayesinde verildi.”
Peki o bilmedi mi ki Allah, önceki nesiller içinden,
Ondan kuvvetçe daha zorlu, sayıca daha çok olanları bile,
Helâk etmiştir.Günahlarının ne olduğu, günahkârlardan sorulmaz.

79. Karun, süsü-püsü içinde toplumunun karşısına çıktı.
Şu iğreti dünya hayatını amaçlayanlar dediler ki:
“Ah Karun’a verilenin bir benzeri bize de verilseydi.
Gerçekten o çok nasipli bir adam! ”

80. Kendilerine ilim verilmiş olanlar şöyle demişti:
“Yazıklar olsun size! İman edip hayra ve barışa yönelik iş yapan kişi için Allah’ın vereceği karşılık daha üstündür. Ama buna sadece sabredenler ulaştırılır.”

81. Nihayet, Karun’u da sarayını da yere geçirdik.
Allah’a karşı kendisine yardım edecek yandaşları da yoktu. Kendi kendisine yardım edebileceklerden de değildi.

82. Akşam onun mevkiine/konumuna imrenenler,
Sabah şöyle diyorlardı: “Vay be! Allah, kullarından,
Dilediğine rızkı açıp yayıyor, dilediğine de ölçüyle veriyor/kısıyor.
Allah bize lütufta bulunmasaydı, vallahi bizi de batırmıştı.
Demek ki, İnkârcılar asla iflah etmiyorlar.”

83. İşte âhiret yurdu! *2 Biz onu, yeryüzünde,
Üstünlük taslamayanlarla bozgunculuk peşinde koşmayanlara veririz.
SONUÇ TAKVA SAHİPLERİNİNDİR.

Ne cimri ne savurgan ol diyor, İsra Suresi ayet 29,
Aksi halde rezil olursun, kalıp da donsuz.
Allah rızk darlığı içinde olanlardan haberdar,
Ama her yaptığında; bir hikmet, bir neden var.

Sebe Suresi ayetler 34,35 ve 37,
Azgınların başını istikbar ve teref yedi.*3
Sebe Suresi ayet 37, Karun suresi ayet 80,
Pişman olmazsın malını Salih Amelle yersen.
Karun gibi zengin olsan da,
Salih Amelin yoksa, deprem olur tahtında.

Bence en büyük Salih Amel nefsi terbiye etmek.
Ruhsal güçle atarsın zalime kötek.
Onunla yayarsın Hakk’ın Nurunu,
Alır, müstaz’af*4 ondan; merhemini, huzurunu.

Taha Suresi ayet 114,
Başarıya ulaştıran e’ lerin sayısı dört.
Etik(ahlâk) , eğitim, (helal) ekonomi, esenlik(sağlık, afiyet)
Diyelim, Rabbim ilmimi arttır.

Okudukça açsın kalp gözümüzü,
Kur'an'daki her bir satır.

Sonuç olarak bu ayetlerde, bence Allah'ımız der ki,
Zenginliği istediğime, ilmi her isteyene veririm.
Ama bu ilim için yeterli olmaz eğitim.
Kasas Suresi ayet 78,
Karun'un ilmi, eğitimi yetersiz.

Eğitim olumlu yönde, kalıcı davranış değiştirir.
İnsan tam eğitimle, bedensel, zihinsel ve ruhsal gelişir.
Eğitimin okullarda yapılanı öğretim,
Bir doktor okumakla, edinebilir mi, ruhsal gelişim?

Bu ilim; Tasavvufun Şeriat, Tarikat, Marifet ve Hakikat,
Basamaklarından Marifet'e denk gelir.
Madde, fizik bu marifetle eğilir.
Bu ilim batın ilim, ilmi ledünni*5
Kehf Suresi ayet 65 de anılır.
Hz. Hızır'a Hz. Musa edemez sabır.

Sabır çabalı bekleyiş,
Sabırla hallolur inşallah her iş, eriş.

Saygılar ve Sevgiler.
14.02.2008
Fatih Lütfü Aydın.

* Surelerin İniş Sırasına Göre KURAN'I KERİM MEALİ (Türkçe Çeviri) Prof. Dr. YAŞAR NURİ ÖZTÜRK Yeni Boyut
*1 "Hiç ölmeycekmiş gibi bu dünya için, yarın ölecekmiş gibi ahiret için çalış" hadisinin kaynağı olan ayet.
*2 Gerçek arz-ı mevdud (vaat edilen topraklar) .
*3 İstikbar: kendini büyük ve güçlü görme, Teref: servet ve refahla şımarmak. YAŞAR NURİ ÖZTÜRK KUR'AN'IN TEMEL KAVRAMLARI Yeni Boyut.
*4 Müstaz'af: ezilip, itilen. YAŞAR NURİ ÖZTÜRK KUR'AN'IN TEMEL KAVRAMLARI Yeni Boyut.
*5 İşari Tefsir Okulu Prof. Dr. Süleyman Ateş. Yeni Ufuklar Neşriyat Sh. 19 İşari (işaretlerle anlatılan, sembolik)

Fatih Lütfü Aydın

Kelebeğim

Altın kalpli bebeğim.
Pır pır uçan kelebeğim.
Şaklasın ruhuna candan alkışlar.
Işıklansın, parlasın baldan bakışlar.

Bakışları bal yarim.
Yanakları al yarim.
Hep gönlümde kal yarim.
Terkedip te olma zalim.

Saygılar ve Sevgiler
14/07/2006

Fatih Lütfü Aydın

Kemallik

Çocukluğunda emeği sömüren kargaları kovardı.
Sömürgeciye kafa tutuş çocukluğunda vardı.
Akılcılık, insancılık ve diğer gamlık,
Devlet adamlığında böyle sağlanır, kemalat, tamlık.

İçki, sigara içermiş ama yememiş haram.
Halkından başkasına siyasi açıdan,
Eğmemiş boyun, etmemiş ram.
O dini anlamakta da, devlet adamlığında da tamdı, kemaldi.
O halkını sürü yerine koyup, düşmana teslim etmeyen,
MUSTAFA KEMAL' di.

Kendisine sahip çıkana atamızsın dedi halk-ı Türk.
Böylece oldu adı MUSTAFA KEMAL ATATÜRK.

Halkını sömüremesin diye üst tabaka ve dış güçler.
Köy enstitülerini ve halk evlerini kurdu.
Kentlerde burjuva ve soylular, köylerde ağalar ve şeyhler,
O ölünce tekrar sardı yurdu.
Yıkıldı birer birer bütün güzel şeyler.

Kargalar bırakmadı tarlada ekin.
Bu ne doymak bilmez hırs, buna bitmez halka kin.
Ey sömürgeci ye bütün dünyayı ye.
Dünya tuvaletinde, ulaşamazsın ruhun derinliğindeki sevgiye.

Saygılar ve Sevgiler
14.11.2008

Not: KEMALİZM
1. Akılcılık, bilim ve teknolojiyi yaşama geçirmenin kapısını açar.
2. İnsancılık, insanın sömürülmesine dolayısıyla sömürgeciliğe (emperyalizme) karşı çıkar. İnsanın mutluluğu için laik ve demokratik ortamda sosyal devlet ilkelerini devreye sokar.
3. Diğerkâmlık: fedakârlık yani özverililik olup, özverili bir şekilde gerçek milliyetçiliği devreye sokar.
   Bk. Gerçek Milliyetçi şiiri.

EBÜLFEZ ELÇİBEY Kemalist idi. Bildiğim kadarıyla Kemalizim; Akılcılık (Rasyonalizm) , İnsancılık (hümanizm) ve Diğergamlık (Fedakârlık) demektir.
Akılcılık ile bilim ve teknikde ileri gidilir. İnsancılık ile insana değer verilir ve demokrasi, insan hakları ile bireylerin her tür gereksinimi adilce karşılanır. Diğergamlık ile de özveriyle ve vatan sevgisiyle vatanın ve vatanın insanının daha mutlu ve ekonomik rahatlık içinde yaşaması sağlanır.
İşte Emperyalizm Kemalizm'in yaşama geçirildiği ülkeleri sömüremeyeceğinden Kemalistlere düşmandır.
12 Eylül faşist idaresi bu yüzden ordudaki Kemalist subayları kıyımdan geçirdi. F.L.A.
17.03.2017

Fatih Lütfü Aydın

Kendini Dev Aynasında Görme

Kendini dev aynasında görme.
Görüp de kibire girme.
Alemleri ayağının altına almış,
Allah'ın sonsuzluğunda*,
Bir zerre bile olamazsın,
Zerre kadar unda.

Fenafillah olursan eğer,
Seni varlığıyla var eder.
Sana bekabillah'ı,
Kalıcı ve sonsuz yüceliği lütfeder.

Saygılar ve Sevgiler.
07.01.2013

*BAKARA-255

Yaşar Nuri Öztürk: Allah'tan başka ilâh yok. Hayy'dır O, sürekli diridir; Kayyûm'dur O, kudretin kaynağıdır. Ne gaflet yaklaşır O'na ne kendinden geçme ne de uyku. Göklerde ne var, yerde ne varsa yalnız O'nun dur. O'nun huzurunda, bizzat O'nun izni olmadıkça, kim şefaat edebilir! O, insanların önden gönderdiklerini de bilir, arkada bıraktıklarını da! ... İnsanlar O'nun bilgisinden, bizzat kendisinin dilediği dışında, hiç bir şeyi kavrayıp kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, gökleri ve yeri çepeçevre kuşatmıştır. Göklerin ve yerin korunması O'na hiç de zor gelmez. Aliy'dir O, yüceliği sınırsızdır; Azîm'dir O, büyüklüğü sınırsızdır.

Allâhu lâ ilâhe illâ huvel hayyul kayyûm(kayyûmu) , lâ te'huzuhu sinetun ve lâ nevm(nevmun) , lehu mâ fis semâvâti ve mâ fil ard(ardı) , menzellezî yeşfeu indehû illâ bi iznih(iznihî) ya'lemu mâ beyne eydîhim ve mâ halfehum, ve lâ yuhîtûne bi şey'in min ilmihî illâ bi mâ şâe, vesia kursiyyuhus semâvâti vel ard(arda) , ve lâ yeûduhu hıfzuhumâ ve huvel aliyyul azîm(azîmu) .
1.
allâhu
: Allah
2.
lâ ilâhe
: ilâh yoktur
3.
illâ
: ancak, sadece, den başka
4.
huve
: o
5.
el hayyu
: hayy olan, diri olan, canlı olan
6.
el kayyûmu
: kayyum olan, zatı ile daimî, bâki olan, herşeyi (kâinatı) idare eden
7.
lâ te'huzu-hu
: onu almaz (ona olmaz)

8.
sinetun
: uyuklama hali
9.
ve lâ nevmun
: ve uyku yoktur, olmaz
10.
lehu
: onun
11.
mâ fî es semâvâti
: göklerde olan şeyler
12.
ve mâ fi el ardı
: ve yeryüzünde olan şeyler
13.
men zâ
: kim sahiptir (yetkiye sahiptir)
14.
ellezî
: o kimse ki, o ki
15.
yeşfeu
: şefaat eder
16.
inde-hu
: onun katında, yanında
17.
illâ
: ancak, sadece, den başka
18.
bi izni-hi
: onun izni ile
19.
ya'lemu
: bilir
20.
mâ beyne eydî-him
: onların elleri arasında olan şeyler, onların önlerindeki
21.
ve mâ halfe-hum
: ve onların arkalarında olan şeyler
22.
ve lâ yuhîtûne
: ve ihata edemez, kavrayamaz,
23.
bi şey
: bir şey
24.
min ilmi-hi
: onun ilminden
25.

illâ
: ancak, hariç, den başka
26.
bi mâ şâe
: dilediği şey, dilediği
27.
vesia
: (geniştir) kapladı, kuşattı, kapsadı
28.
kursiyyu-hu
: onun kürsüsü
29.
es semâvâti
: semalar, gökler
30.
ve el arda
: ve arz, yeryüzü
31.
ve lâ yeûdu-hu
: ve ona ağır, zor gelmez
32.
hıfzu-humâ
: onları (o ikisini) koruma, muhafaza etme 33 - ve huve
33.
el aliyyu
: âlâ, çok ulu, çok yüce
34.
el azîmu
: azîm, büyük

Not: Masa altında ki ayak konulan tahta parçasına kürsü dendiğine göre sonsuzluğa yürüyen alemler Hz. Allah'ın ayakları altında demektir. Doğrusunu O bilir. 08.01.2013 Fatih Lütfü AYDIN

Fatih Lütfü Aydın

Kırık Kanatla Uçulmaz.

Okutmayan kadınını,
Kırar öbür kanadını.
Kırık kanatla uçulmaz.
Çağdaşlığa kavuşulmaz.

Uçamayan bir toplum.
Köle olmaya mahkûm.
İlköğretmenlerimiz anneler,
Cahilse, zayıfla dolar karneler.

Yetmez toprak, yetmez bayrak.
Çağdaşlığa ulaşmaya.
Çalışarak, okuyarak,
Kavuşulur çağdaşlığa.

Saygılar ve sevgiler.
14/06/06
Fatih Lütfü AYDIN

Fatih Lütfü Aydın

Kısas.

Hakkı yenen kula Hakk'ı,
Vermiş hak arama hakkı.*1
Kimin hakkı yendi ise,
Helal edip etmemeyi,
Ona bırakmalı karışmamalı kimse.

Helal etsin demek de yanlış,
Helal etmesin demek de.
Acıyı kimse yaşayan,
Seçimi ona bırakmış Rahman.

Hakkı yenen kula saygı duyuyor.
Affet ya da affetme demiyor.
Emir yok. Önüne seçenek koyuyor.
Affedenin ücretini bizzat kendi veriyor.

Adilane olmalı kısas.
Kısasda adalet esas.
Karşılık verilmeli,
Haksızlığın türü ve miktarınca,
Türü değişince, miktarı aşınca,
Kısas dönüşür zalimane bir hınca.

İslâm' da yanağına vurana,
Öbür yanağı uzatmak yoktur.
Hakkını helal edip de bağışlayana,
Ücretini öder Hz. Allah ona.
Borçlandığı için hakkı yenen kuluna.

İnsan isterse affetmeyebilir.
Haksızlık etmeden hakkını arayabilir.
Kısas isteyebilir, Allah'a havale edebilir.
Fakat intikam duygusu şeklinde bir affetmeme,
Yol açar strese dolayısıyla; kansere, kalbe, diyabete.

Bu tür affetmeme çok tehlikelidir.
İntikam duygusu terkedilmelidir.
Affetme durumunda ki,
Allah'ın ödülü göz ardı edilmemelidir.

Ne olursa olsun kararı hakkı yenen vermelidir.
Kimse affet ya da affetme dememelidir.

Saygılar ve Sevgiler
15.04.2012

Fatih Lütfü AYDIN

KISÂS

Sözlükte "ödeşme, ikap, ceza" gibi anlamlara gelen kısâs, bir fıkıh terimi olarak, yaralama, sakatlama ve öldürme suçlarında uygulanan ve genellikle misilleme esasına

dayanan cezâ manasına gelmektedir. Kur'an-ı Kerim'de "Ey inananlar! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı: Hür ile hür, köle ile köle, kadın ile kadın. (...) Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Artık Allah'a karşı gelmekten sakınırsınız." (Bakara, 2/178-179) : "Tevrat'ta onlara, cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve yaralara karşılık kısas yazdık. Kim bunu (kısası) bağışlarsa, bu onun günahlarına keffâret olur." (Mâide, 5/45) buyurulmaktadır. Kısâsta kul hakkının hakim olması sebebiyle, mağdur veya yakınlarının affetmesiyle ceza düşer veya mahiyeti değişir. Kur'ân-ı Kerim'de, "Öldüren, ölenin kardeşi tarafından bağışlanmışsa, artık kendisine örfe uymak ve bağışlayana güzellikle diyeti ödemek gerekir." denilmektedir (Bakara, 2/178) . (bk. Diyet) (İ.P.)

KISAS ADLI YUKARIDA Kİ YAZI DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI SİTESİ'NİN KAVRAMLAR SÖZLÜĞÜNDEN ALINMIŞTIR.

*1,2ŞÛRÂ-40

Yaşar Nuri Öztürk: Bir kötülüğün cezası, tıpkısı bir kötülüktür. Fakat affedip barışmayı esas alanın ücretini bizzat Allah verir. O, zalimleri hiç sevmez.

Not: Bir kötülüğün cezası dendiğine göre kısas hakkı yalnızca öldürme ve yaralanmalarda değil uğranılan her türlü haksızlık için kullanılabilir.

27.02.2013 Fatih Lütfü AYDIN

*1,2NAHL-126

Yaşar Nuri Öztürk: Eğer ceza ile karşılık verecekseniz, ancak size yapılan kötülüğün türü ve miktarı ile karşılık verin. Eğer sabrederseniz, elbette ki bu, sabredenler için daha hayırlıdır.

NAHL-126

Yaşar Nuri Öztürk : Eğer ceza ile karşılık verecekseniz, ancak size yapılan kötülüğün türü ve miktarı ile karşılık verin. Eğer sabrederseniz, elbette ki bu, sabredenler için daha hayırlıdır.

Not: O zaman kendisine küfür edilen kişi kendisine küfür eden kişiye küfürün türü ve miktarınca küfür etme hakkına sahiptir.
Yani kaç kere küfür edildiyse o kadar, nasıl küfür edilmişse aynısıyla küfür edilmelidir.
Türü ve miktarınca bu anlama gelmektedir.

Yalnız mahkeme dinin bu kısas hakkına olumlu bakacak mıdır? Onu bilemem. F.L.A.

Not2: Yakını öldürülenlerin öldürenin öldürülmesini isteme hakları var. Eğer idam cezası yasallşacaksa idam etme işini devlet kendi kafasına göre yapmamalıdır. Öldürülenin yakınlarının istemesi üzerine idam gerçekleşmelidir, bence.

Ayrıca kısasda hayatın olması kısasın caydıcı etkisinden olmalı. F.L.A. 09.05.2017.

MÂİDE

*132. Yaşar Nuri Öztürk: İşte bu yüzden biz, İsrailoğulları üzerine şunu yazdık: Kim bir kişiyi, bir kişiye karşılık yahut yeryüzünde bir fesat sebebiyle olmaksızın öldürürse, insanları toptan öldürmüş gibidir. Ve kim bir kişiye hayat verirse insanlara toptan hayat vermiş gibidir. Andolsun, resullerimiz onlara açık-seçik kanıtlar getirmişlerdir. Ama onlardan birçoğu bunun ardından da yeryüzünde zulüm ve azgınlığa sapmaktadır.

*145. Yaşar Nuri Öztürk: O Kitap'ta onlar üzerine şöyle yazmıştık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş... Yaralamalar karşılığında da kısas. Kim kısası bağışlarsa, bu bağışlaması kendisi için günahlara bir perde olur. Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyenler zalimlerin ta kendileridir.

*4HADÎD-11

Yaşar Nuri Öztürk: Allah'a kim güzel bir borç verecek ki, O onun verdiğini kat kat artırsın. Böyle birisi için onur verici bir ödül de vardır.

*4BAKARA-245

Yaşar Nuri Öztürk: Kim var Allah'a güzel bir şekilde borç verecek? Ve Allah böyle birinin verdiğini birçok kez katlayarak artıracaktır. Allah, kabz haliyle kısar, bast haliyle açıp genişletir. Ve yalnız O'na döndürülürsünüz.

DİĞER BAZI KISAS VE AFFETME AYETLERİ

İSRÂ-33

Yaşar Nuri Öztürk: Allah'ın saygıya layık kıldığı cana haklı bir sebep yokken kıymayın. Kim haksızlıkla öldürülürse, onun velisine yetki/söz hakkı vermişizdir. Ama o da öldürmede sınır tanımazlık etmesin. Çünkü kendisine yardım edilmiştir.

NİSÂ-91 (nefs-i müdafaa ayeti)

Yaşar Nuri Öztürk: Diğer bazılarını da bulacaksınız ki, hem sizden emin olmak hem de kendi toplumlarından emin olmak isterler. Ama fitneyle yüz yüze getirildiklerinde başaşağı içine dalarlar. Bunlar sizden uzak durmazlar, sizinle barışa gitmezler ve ellerini sizden çekmezlerse onları yakalayın, tuttuğunuz yerde öldürün. İşte böylelerinin üstüne gitmeniz için size açık bir izin ve kuvvet verilmiştir.

Not: Maide 32’ ye göre haksız yere adam öldürmek günah ama “Bunlar sizden uzak durmazlar, sizinle barışa gitmezler ve ellerini sizden çekmezlerse onları yakalayın, tuttuğunuz yerde öldürün. İşte böylelerinin üstüne gitmeniz için size açık bir izin ve kuvvet verilmiştir.” Cümlesine göre karşı taraf sizi yok etmekten vazgeçmez ise öldürme hakkınız doğuyor çükü siz onları öldürmezseniz onlar sizi öldürecek.
27.02.2013 Fatih Lütfü AYDIN

BAKARA

178. Yaşar Nuri Öztürk: Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında üzerinize kısas yazılmıştır. Hür kişiye karşılık hür, köleye karşılık köle, dişiye karşılık dişi... Kim kardeşi tarafından herhangi bir şekilde affa uğrarsa, bu durumda örfü izlemek ve affedene en güzel biçimde bir ödeme yapmak gerekir. İşte bu, Rabb'inizden size bir hafifletme ve bir rahmettir. Kim bundan sonra azgınlık ve düşmanlık ederse onun için korkunç bir azap vardır.

179. Yaşar Nuri Öztürk: Ey aklı ve gönlü işleyenler, kısasta sizin için hayat vardır. Bu sayede korunmanız umulmaktadır.

193. Yaşar Nuri Öztürk: Fitne kalmayıncaya ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla çarpışın. Eğer çarpışmaktan vazgeçerlerse artık zulme sapanlardan başkasına düşmanlık edilmez.

194. Yaşar Nuri Öztürk: Haram ay, haram aya karşılıktır. Hürmetler ve yasaklar karşılıklıdır. O halde, azgınlık edip size saldırana, size saldırdığı şekilde ve ölçüde saldırın. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, kendisinden korkup sakınanlarla beraberdir.

NÛR-22

Yaşar Nuri Öztürk: Sizin lütuf ve imkân sahibi olanlarınız; akrabaya, çaresizlere, Allah yolunda hicret edenlere birşey vermemeye yemin etmesinler, affetsinler, hoş görsünler. Allah'ın sizi affetmesini istemez misiniz? Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

ÂLİ İMRÂN-134

Yaşar Nuri Öztürk: Onlar bollukta ve darlıkta infak ederler. Öfkelerini yutanlardır onlar, insanları affedenlerdir. Allah, güzel düşünüp güzel davrananları sever.

A'RÂF-199

Yaşar Nuri Öztürk: Affetmeyi esas al. İyiyi ve güzeli emret, cahillerden yüz çevir.

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Klitoris

Kadın, ruhundan kadınlık ışığı,
Erkek, ruhundan erkeklik ışığı,
Yayarsa birlikte, aydınlatırlar dünyayı.
Yok ederler; zulmü, karanlığı.

İnsan bedeni ağaç gibidir.
Bağırsak ucu, erkeklik ucu, prostat,
Erkek bedeni kökleridir.
Bağırsak ucu, kadınlık organı, rahim ve klitoris.
Kadın bedeni kökleridir.

Bu köklerden vajina ve penis,
Yayar ak enerjiyi temiz mi temiz.

Saygılar ve sevgiler

11.11.2014
Fatih Lütfü Aydın.

F.L.A.
Not: Çiçek olan kadınların, alnından ve yüreğinden öperim.
Yalnız kadın bedeninde erkek ruhu taşıyan kaktüs kadınlar var onlar da inşallah çiçekleşirler. Herkesin özeli elbette ki karışma hakkımız olamaz. Yine de gönül onların da önlerinde ki fazlalıklarıyla (klitorisleriyle) oynamamalarını arzuluyor. Ayıp diye kurcalanamayan bu konu kapalı kaldıkça bunu bilmeyen erkekler ne yazık ki o kısımla uğraşarak kadınlarını erkek kendilerini kadın yapmaya devam edecek. F.L.A.

Selamlar! Estetik yani dış güzellik açısından çok harika hareketler. Ne var ki kadının erkeğin arkasından yaptığı hareket ne estetik ne de maneviyatik. Bence (elbette ki kimse kimseye karışamaz, o yüzden bence diyorum.) erkekler erkek bedeninde erkek ruhu, kadınlar da kadın bedeninde kadın ruhu taşımalılar. Eşcinsellik elbette ki Dünya'da ki tüm kötülüklerin tek sebebi değil ama önemli sebeplerinden biridir.

Kadınlar doğaya kadınlık enerjisi yaysalar, erkeklerde erkeklik enerjisi yaysalar (yayanlar çok yararlı bir iş yapıyor) o düzgün enerjilerin kaynaşmasıyla dünya bir başka olur.

Ters enerji yayanlar için onaylamama, mesafe koyma hakkımızı kullanmalıyız. Çok özür dileyerek kimsenin konuşmaya cesaret edemediği bir şeyi edeplice anlatmak istiyorum.

Kadınların üreme organlarının üzerinde bir çıkıntı vardır. Buna tıp dilinde klitoris deniyor. Bilimcilere göre bu çıkıntı kadınların kullanmaya kullanmaya küçülmüş erkeklik organlarıdır.

Bir erkek kadının o çıkıntısıyla oynadığında kadını erkekleştirmiş olur.

Cinselliği düz cinsel (heteroseksüel, normal kadın erkek ilişkisi) yaşayan kişiler olup doğaya pozitif enerjiler yaydıkça karanlıkları aydınlığa çıkarabiliriz.

Unutmayalım ki dünyayı karartanlar, karanlıkta kalmış negatif enerji yayan karanlık ruhlardır.

Ayrıca hormonlu yiyecekler de eşcinselliğe yol açtığından hormonlu beslenmemeliyiz. Çok zorunluysak az yemeliyiz.

Bu konu çok önemli olmasaydı değinmezdim. Yalnız birilerinin bunları haykırması gerekiyor. Saygılar ve Sevgiler Olsun.F.L.A

Not: Facebook'da izlediğim bir video üzerine yaptığım yorum.

KADIN ve ERKEĞİN YAYDIĞI ENERJİLER ve KARŞI CİNSE ETKİLERİ
KADIN ENERJİLERİ
1. Klitoris Enerjisi
Kadının yaydığı erkeklik enerjisi olduğu için karşı cinsi, erkeğini kadınlaştırır.
2. Rahim Enerjisi
Erkeğine, analık duygusu aşıladığı için erkeğini çocuklaştırır. Bu tür çocuk kaslı, kuvvetli bir çocuk olduğu için ayrılık ya da aldatılma vs. gibi durumlarda kadına büyük, çok büyük oranda hatta ölümle sonuçlanan şiddet uygulayabilir.
3. Vajinal Enerji
Diğer 2 enerji kara olan, olumsuzluk (negativite) yayan enerji olup yaşam enerjisi (libido) 'ni, ruhsal hazzı, mutluluğu yaşatmaz.
Bu 3. Enerji türü ise beyaz enerjidir. Kur'an'ın Salih ve Salihalar olun dediği enerjidir. Bilindiği üzere Saliha Allah'ın Rızası'na uygun yaşayan kadın olduğu için, burada cinselliği Allah'ın Rızası'na uygun yaşayan kadın anlamındadır. Bu tür kadın yaydığı enerjiyle erkeğine kendini kral gibi hissettirir. Böyle bir erkek de olgunlaşarak, sevgi dolu olarak şiddete yönelmez. Kadın da mutlu olur erkek de.

ERKEK ENERJİLERİ
1. Anal Enerji
Erkeğin yaydığı kadınlık enerjisi olduğu için karşı cinsi, kadınını erkekleştir.
2. Babacanlık Enerjisi
Kadınına, babalık duygusu aşıladığı için kadınını çocuklaştırır. Bu tür çocuk kuvvetli bir çocuk olduğu için ayrılık ya da aldatılma vs. gibi durumlarda erkeğe büyük, çok büyük oranda hatta ölümle sonuçlanan şiddet uygulayabilir.
3. Penis Enerjisi
Diğer 2 enerji kara olan, olumsuzluk (negativite) yayan enerji olup yaşam enerjisi (libido) 'ni, ruhsal hazzı, mutluluğu yaşatmaz.
Bu 3. Enerji türü ise beyaz enerjidir. Kur'an'ın Salih ve Salihalar olun dediği enerjidir. Bilindiği üzere Salih Allah'ın Rızası'na uygun yaşayan erkek olduğu için, burada cinselliği Allah'ın Rızası'na uygun yaşayan erkek anlamındadır. Bu tür erkek yaydığı enerjiyle kadınına kendini kraliçe gibi hissettirir. Böyle bir kadın da olgunlaşarak, sevgi dolu olarak şiddete yönelmez. Erkek de mutlu olur kadın da.

Saygılar ve sevgiler.
11.11.2014
Fatih Lütfü Aydın.
Not: Bu yazıyı Doç. Dr. Nusret Kaya'ya ait Psikoestetik onun deyimiyle şeklin ötesinde ki güzellik konusuyla ilgili yazdığı bilgiler ışığında hazırladım.
http://psikoestetik.com/

SALİH ve SALİHA KADINLARI ANLATAN bir AYET.

Ahzap 35
Yaşar Nuri Öztürk: Allah şu kişiler için bir affediş ve büyük bir ödül hazırlamıştır: Müslüman erkekler, Müslüman kadınlar, mümin erkekler, mümin kadınlar, itaat eden erkekler, itaat eden kadınlar, özü sözü doğru erkekler, özü sözü doğru kadınlar, sabreden erkekler, sabreden kadınlar, Allah korkusuyla ürperen erkekler, Allah korkusuyla ürperen kadınlar, sadaka veren erkekler, sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler, oruç tutan kadınlar, ırz ve iffetlerini koruyan erkekler, ırz ve iffetlerini koruyan kadınlar, Allah'ı çok anan erkekler, Allah'ı çok anan kadınlar.

Nisa 34 Yaşar Nuri Öztürk: Erkekler; kadınları gözetip kollayıcıdırlar. Şundan ki, Allah, insanların bazılarını bazılarından üstün kılmıştır ve erkekler mallarından bol bol harcamışlardır. İyi ve temiz kadınlar saygılıdırlar; Allah'ın kendilerini koruduğu gibi, gizliliği gereken şeyi korurlar. Sadakatsizlik ve iffetsizliklerinden korktuğunuz kadınlara önce öğüt verin, sonra onları yataklarında yalnız bırakın ve nihayet onları evden çıkarın/bulundukları yerden başka yere gönderin! Bunun üzerine size saygılı davranırlarsa artık onlar aleyhine başka bir yol aramayın. Allah çok yücedir, sınırsızca büyüktür.
Bismillâhirrahmânirrahîm
Er ricâlu kavvâmûne alen nisâi bi mâ faddalallâhu ba’dahum alâ ba’dın ve bi mâ enfekû min emvâlihim fes sâlihâtu kânitâtun hâfizâtun lil gaybi bi mâ hafizallâh(hafizallâhu) vellâtî tehâfûne nuşûzehunne fe ızûhunne vehcurûhunn(vehcurûhunne) fîl medâcıı vadrıbûhunne fe in ata’nekum fe lâ tebgû aleyhinne sebîlâ(sebîlen) innallâhe kâne aliyyen kebîrâ(kebîren) .

Fatih Lütfü Aydın

Kurbanlık

Kurban Allah' a yakınlık demek.
Sabahlık sabahları giyinme aracı.
At, deve bir yere yakınlaşma aracı
Kurbanlık ta Allah' a yakınlaşma aracı.

Kurban yakınlık, kurbanlık yakınlaştıran araç.
Takva Allah' a yakınlaştırmada adeta taç.
Takvadır esas gönüle girme, esas Hac.
Böyle söylüyor, 37. ayetinde, Sure-i Hac.

Onların etleri de kanları da Allah' a asla ulaşmaz;
Fakat sizin takvanız O' na ulaşır.
Gitsen de bin kere hacca?
Allah' ımız demez mi uzattın mı el işsize, açа?

Kurbanlığı keserken, oğluna, dünyalığa olan,
Aşırı sevgini de kesmezsen,
Olunur mu hiç Allah'a yakınlaşma, Allah'a kurban?
Masivayı Allah'tan çok seversen.

Tin Suresi ayet 1
Acaba ne demektedir?
Belki de incir beynimiz,
Zeytin de gözlerimiz.

Basiret ya da üçüncü göz denen,
Kalp gözlerimiz.
Onların ışıldaması için,
Ruhumuz olmalı tertemiz.

Sad Suresi ayet 45
Basiret, vizyon,
Etten olmayan, duyular üstü görüş gücü.
Derinden güçlü, kuvvetli bakış.
Basiret, vizyon, vize geçiş.
Ruhun derinliklerine yükseliş.
Dünya yarışındaki gerçek finiş.
Nefsi terbiye ile olur bu iş.

Nur Suresi ayet 35
Allah dilediğini kendi nuruna klavuzlar.
Belki de değer verildiği için,
Üzerine yemin edilen, o incir ve zeytin,
Çerağı, nuru yanmış evliyalar.

Edilir mi birden fazla hac?
Var iken bunca işsiz, bunca aç.
Cahiliye devrinde ticaret yeri,
Pazaryeri imiş Hac.
Biraz da ahiret ticareti yap,
Bak ömrüne saat kaç.

Dinimizde de var hırs,
Daha hayırlısını isteme.
Ayet 7, Sure İnşirah.
Sen iste, kurala uygunsa vermez mi Allah?
Ama kul hakkına yönelmişse,
Dizginle nefis atının yularını.
Aşamazsın yoksa, esfel-i safilini,
Sefilliğin en sefilliğini,
Aşağının da aşağılarını.

Tin Suresi ayet 5
Sefillikten kurtulmak için,
Nefsinle güreş.
Bakara Suresi ayet 195
Hucurat Suresi ayet 15
Tevbe Suresi ayet 20,111
Al-i İmran Suresi ayet 77
Yeminini değil Masivayı sat,
Sefillikten kurtarsın seni ahiret ticareti.

Bakara suresi 196.- 200. ayetler.
İhramla ilgili,
Bir süreliğine masivayı unutturup,
Allah'ı, ahireti düşündürten dizeler.
Ayet, 155 Sure Bakara. Ayet, 186 Sure Al-i İmran.
Gerçek, kalıcı kârı verir, sabredene imtihan.
Sabır, çabalı bekleyiş,
Sabırla hallolur inşallah heriş, eriş.
Şeytanı etten kol değil,
Esas iraden, aklın taşlar.
Kafası o zaman yarılır,
O zaman İlahi Aşk başlar.
Açılır önüne sonsuzluk yani arşlar.
Saçılır önüne doyumsuz tatlar, ruhsal aşlar.

Saygılar ve Sevgiler.
14/12/2007

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Kün fe Yekün

Helal kazanç, sağlık ve ahlak.
Üç ayaklı tabure.
Eksik olursa bir ya da iki ayak,
Düşersin yere.
Debelenirsin habire.

Sağlam ise üç ayak.
Bir ayak daha oluşur sevgi.
Şampiyon bitirirsin,
Dünya denen zorlu ligi.

Beyin, yürek, mide, malum kap.
Kaplarımız zararlıyla dolmasın Yarap.
Dört kabımız, Dört kabımız.
Onlar huzura kapımız.

Faydasız ilim denen büyüyle,
Dolmasın beynimiz.
Faydalı ilimle,
Işıldasın tertemiz.

Onunla aydınlatalım diğer beyinleri.
Bunun için düzenleyelim törenleri, ayinleri.
Kovalım beyinlerden şeytanları ve kötü cinleri.
Başkalarının topraklarına değil,
Allah'ın gönlüne girmeyi deneyin.
Bunun için,
Atmalı her yürek, çalışmalı her beyin.

Kibirle, kinle değil,
Dostluk, kardeşlik ve sevgiyle dolsun yüreğimiz.
İnşallah böylece,
Gerçekleşir Allah'a ulaşma ereğimiz.

Kötü alışkanlıklardan uzak az ve helal yiyerek.
Dolduralım midemizi.
Dengesiz ve çokça yiyerek,
Kalınlaştırmayalım kanımızı, demimizi.

Bizi Allah'a götüren yolumuza,
Şeytan oturmuş sinsice.
Kovmak için onu ordan.
Olmalı kanımız ipince.

3 günde yediğini,
Yersen iftarda ve sahurda.
Şeytan güler sana,
Yapar ruhunu hurda.

Hastalık ve kibir yapar.
Kötü alışkanlıklar ve çok yemek
Ruhun dünyaya tapar.

Boşa gider onca emek.

Doldur dördüncü kabını helâlinle.
İstersen 24 saat sarılarak.
Tüm sapıklıklardan uzak.
Yok sana bunda yasak.
Sıvında cimri olmak şartıyla.
Sıvını kullan tartıyla.

Doktorlar,
Ağır ameliyata girecek hastalara,
Cinsel perhiz önerirmiş.
Pehlivanlar güreş öncesinde,
Cinsel perhize girermiş.

Cinsel perhize gir.
Şeytan karşısında başa güreşmek istersen.
O zaman şeytana kök söktürür elensen.

Bütün bunlar için önce,
Allah'ın ol, kün demesi lazım.
Kün fe yekün.
O ol deyince olur.
Meryem Suresi ayet 35
O dilemezse boşa gider bütün güreş.

Kün de Yarap kün de.
Atayım şeytana künde.
Kün de Allah'ım kün.
Şeytan kahrolacak,
Kün dediğin gün.

Saygılar ve Sevgiler.
15/08/2007

Kun fe Yekun
Selamlar! Tevekkül yani Allah'a dayanma; kulun üstüne düşeni yaptıktan sonra sonucunu Allah'a havele etmesi, sonucu Allah'dan beklemesidir.

Bir adam birgün Peygamberimizin yanına gelip, devemi çalarlar mı diye sormuş? Peygamberimiz de deveni bağladın mı diye sorunca, yok cevabını vermiş. Peygamberimiz de önce deveni bağla sonra Allah'a havale et demiş.

Allah'ın dediği olur (Kün fe yekün) . Yalnız kulun amelleri (davranışları) da, Allah'ın dilemesi konusunda etkin rol oynar. Örneğin Kurallara uygun bir şekilde not verme işinde öğretmenin dediği olur. Bu kararı, öğrencinin çalışıp, çalışmaması, arkadaşlarına ve öğretmenlerine haksızlık içeren davranışlarda bulunup bulunmaması da etkiler.

BAKARA-117 Yaşar Nuri Öztürk: Gökleri ve yeri, güzelliklerle donatarak yaratan Bedî,

O'dur. Bir şeyin olmasına karar verdi mi ona sadece "Ol'" der. Artık o, oluverir.

Bismillâhirrahmânirrahîm. Bedîus semâvâti vel ard(ardı) , ve izâ kadâ emren fe innemâ yekûlu lehu kun fe yekûn(yekûnu) .

EN'ÂM-73 Yaşar Nuri Öztürk: Gökleri ve yeri hak olarak yaratan da O'dur. "Ol! " dediği gün, hemen oluverir. Sözü haktır O'nun. Sûra üfleneceği gün de mülk ve yönetim O'nundur. Âlim'dir, görünmeyeni de görüneni de bilen O'dur. O'dur Hakîm, O'dur Habîr.

Bismillâhirrahmânirrahîm. Ve huvellezî halakas semâvâti vel arda bil hakk(hakkı) , ve yevme yekûlu kun fe yekûn(yekûnu) , kavluhul hakk(hakku) , ve lehul mulku yevme yunfehu fîs sûr(sûri) , âlimul gaybi veş şehâdeh(şehâdeti) , ve huvel hakîmul habîr(habîru) .

NAHL-40 Yaşar Nuri Öztürk: Biz birşeyi dilediğimizde, onun hakkında söyleyeceğimiz söz, "Ol! " demekten ibarettir; o hemen oluverir.

Bismillâhirrahmânirrahîm.İnnemâ kavlunâ li şey'in izâ erednâhu en nekûle lehu kun fe yekûn(yekûnu) .

YÂSÎN-82 Yaşar Nuri Öztürk: O birşeyi istediğinde, buyruğu sadece şunu söylemektir: "Ol! " Artık o, oluverir.

Bismillâhirrahmânirrahîm. İnnemâ emruhû izâ erâde şey'en en yekûle lehu kun fe yekûn(yekûnu) .

MERYEM-35 Yaşar Nuri Öztürk: Bir oğul edinmek Allah'a asla yakışmaz. O'nun şanı yücedir. Bir iş ve oluşa karar verdi mi, ona sadece "Ol! " der, o hemen oluverir.

Bismillâhirrahmânirrahîm. Mâ kâne lillâhi en yettehıze min veledin subhâneh(subhânehu) , izâ kadâ emren fe innemâ yekûlu lehu kun fe yekûn(yekûnu) .

Fatih Lütfü Aydın

La ilahe illalah.

Lâ İlâhe İllallah
Yalnız dille
değil halle de,
Lâ ilâhe illallah de.

O zaman İnşallah,
Allah işini hallede.
Kalı hal eylemeden.
Dindarlığı halledemesin sen.

Kal sözdür, hal davranış.
Hayata geçirerek hakikat ipine yapış.
Yalnız dille şükredersen,
Salih amel eylemeden,
Hak yolunda değer üretmeden,
Rabb' inden azar işitirsin sen.

Halle şükür salih amel demektir.
Halle şükür baya bir emektir.
Şems Mevlana' ya demiş.
Kalı hal eyle ey derviş.

Eyleyemezsen kalı hal.
Çökmez ruhuna manevi hal.
Ağustos böceği gibi ötersin ancak,
Yiyemeden manevi bal.

Lâ ilâhe illallah demek,
Anlamına gelir hiç put edinmemek.
Halle demek için Lâ ilâhe illallah
Kasayı, masayı, nisayı put edinme.
İner yoksa ruhuna vijdani inme.

Edep; Eline, Diline Beline sahip olmaktır.
Gerçekten dindar kişi,
Kasayı, masayı, nisayı put edinmekten uzaktır.
Gerçek dindar kişi,
Yaşar kasayı, masayı, nisayı,
Gözeterek İlahi rızayı.

Kasa demektir, mal, mülk, servet.
Maddi olan her şey duhan (duman) *1olacak elbet.
Masa demektir, makam ve şöhret.
Maddi olan her şey ve her kişi duhan (duman) olacak elbet.
Nisa demektir, kadınlar dolayısıyla şehvet.
Çürüyüp gidecek şehvetle sarılan her et.
Baki kalan Hz. Allah' tır elbet.

Ya! Rab gerçek sevgililer gününde,
Bizi (hepimizi) *2
sevgili kulluğuna kabul et.

Amiin.

Saygılar ve Sevgiler
07.02.2011

*1.DUHÂN-10
Yaşar Nuri ÖZTÜRK Artık sen göğün açıkça izlenen bir duman
getireceği günü gözle.
Fertekib yevme te'tîs semâu bi duhânin mubîn(mubînin) .

*2 Edilmeli her dua,
Tüm yaratılmış adına.
Olmazsa duada bencillik,
Kalkar belki senlik benlik.

Not: Yukarıda ki şiiri Lâ ilâhe illallah diyenin cennete gireceğinden bahseden ve bence uydurma olan hadis üzerine yazdım. Cennet Allah' ın olduğu için kimi cennetine sokacağına ancak ve ancak kendi karar verir.
Eğer bu hadis sahih ise bence Efendimiz Lâ ilâhe illallah diyen gereğini de yaparak inşallah cennete girer demiştir. 07.02.2012 Fatih Lütfü Aydın.

Cennete girişin kolay olmadığını gösteren ayetler.

BAKARA-214
Yaşar Nuri ÖZTÜRK Yoksa siz, sizden önce gelip geçmiş olanların karşılaştıklarının benzeri başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara şiddetler, belalar ve zorluklar gelip çattı; sarsıldılar. Öyle ki, resul ve onunla birlikte inananlar, "Allah'ın yardımı ne zaman? " diye yakarıyordu. Haberiniz olsun ki, Allah'ın yardımı çok yakındır.

A'RÂF-40
Yaşar Nuri ÖZTÜRK Ayetlerimizi yalanlayan ve onlar karşısında büyüklük taslayanlar var ya, gök kapıları açılmayacaktır onlar için ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete giremeyeceklerdir onlar. Suçluları böyle cezalandırırız biz.

Diliyle değil de, gönlüyle yani yaşayarak, Lâ ilâhe illallah diyen yani kasayı, masayı ve nisayı put edinmeyen ve bunları put edinmemek için eline, diline ve beline sahip olma savaşı veren herkes cennete girer inşallah. Fatih Lütfü AYDIN

Not: Kasa; sembol olarak mal, mülk ve para.
Masa; sembol olarak makam ve şöhret tutkusu.
Nisa (kadınlar): sembol olarak şehvet, tutku halini almış cinsellik.

Fatih Lütfü Aydın

Maneviyat Çiftçiliği

Toprağın çiftçisi olmak kolay.
Kalbin çiftçisi olamazsan,
Vay haline vay.
Sevgi ekip sevgi biçemezsen,
Kalp kırma huyundan vazgeçemezsen,
Vay haline vay.

Haksızlık ederisen sen.
Karşında durur ruhsuz beden.
Neye yarar ki beden.
Tattırmazsa sevgiden.

Saygılar ve Sevgiler.
12/10/2006

Fatih Lütfü Aydın

Masiva.

Allah dışında ki her şeye denir masiva.
Masiva az güldürür, çok ağlatır, daima.
Gerçek aşkı, Allah aşkını istersen,
Allah imtihan gereği ağlatır ama,
İmtihanı başarabilirsen,
Mutluluk üstüne mutluluk verir, daima.

Özellikle kendisini arayalım diye,
Masivaya olumsuzluk vermiş.
İbrahim Peygamber, masivayı terk etmiş,niye?
Çünkü her şeyde bir eksiklik görmüş.

Allah der kuluna gel bana gel.
Masiva hava civa, esip geçen yel.
Masiva bazen vaha çoğunlukla çöl.
Ölürsen Allah yolunda öl.

Saygılar ve Sevgiler.
22.06.2012

EN'ÂM

74. Yaşar Nuri Öztürk: İbrahim, babası Âzer'e şöyle demişti: "Putları tanrılar mı ediniyorsun? Seni de toplumunu da açık bir sapıklık içinde görüyorum

75. Yaşar Nuri Öztürk: Böylece biz İbrahim'e göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk ki, gerçeği görüp bilerek inananlardan olsun.

76. Yaşar Nuri Öztürk: Gece onun üstünü örtünce bir yıldız gördü de "İşte Rabbim bu! " dedi. Yıldız battığında ise "Batıp gidenleri sevmem! " diye konuştu.

77. Yaşar Nuri Öztürk: Ay'ı doğar halde görünce, "Rabbim bu! " dedi. O batınca da şöyle konuştu: "Eğer Rabbim bana kılavuzluk etmeseydi sapıtan topluluktan olurdum."

78.Yaşar Nuri Öztürk: Nihayet Güneş'in doğmakta olduğunu gördüğünde, "Benim Rabbim bu, bu daha büyük! " dedi. O da batıp gidince şöyle seslendi: "Ortak koştuğunuz şeylerden uzağım ben."

79. Yaşar Nuri Öztürk: "Ben bir hanîf olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana döndürdüm. Müşriklerden değilim ben."

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Ateşe Atılan Çocuk.

Hilekâr veziri olan,
Zalim Yahudi Kral'dan sonra,
Gelmiş başka bir zalim kral.
Zorba mı zorba, celal mi celal.

Dininden döndürmek için Hristiyanları
Yakmakla tehdit etmiş insanları.
Meydanda ateş yaktırıp,
Ateşin yanına put koydurmuş.

Demiş ya puta taparsınız,
Ya da ateşte yanarsınız.

Bir kadın ve çocuğunu getirtmiş,
Kadın duralayınca,
Çocuğu ateşe attırmış.
Korkudan kadın, puta secde etmek isteyince,
Çocuk ateşin içinden bağırmış.

Ey Müslümanlar! Hepiniz ateşe girin.
Bu ateş maneviyattır, serin mi serin.
Bu ateş dışarıdan bakınca, cana eziyettir.
İçine atılan insana rahmettir.

Çocuk demiş anneciğim,
Ben burada çok iyiyim.
Gel anneciğim sen de gel.
Uzat elini bana ver.
Cennet gibi burada her yer.
Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın.
23.09.2014

Hikmetleri
- Allah (c.c.) ve Resulü'ne (s.a.v.) inananlar inançlarına samimiyetle ve riyasız sarıldıkları takdirde aşamayacakları mani, geçemeyecekleri vadi, kırıp bozamayacakları tuzak yoktur. Hatta onların samimiyetleri sayesinde yüce Allah (c.c.) ateşi onlara gül bahçesi haline getirir.
- Görünüşe aldanmamak lazımdır. Görünüşte zararlı görünen her şey bizler için faydalı olabileceği gibi, faydalı görünen şey zararlı olabilir. Bundan dolayıdır ki yüce Rabbimize pazarlıksız teslim olup riyasız bir bağ ile bağlanmak nefs-i emmarenin fısıltılarına ve dürtüklemelerine kanmamak lazımdır.
- Her şeyin hayırlısını dilemek en doğrusudur. Evlat olsun mal olsun bunlar insanı hayra davet edip iyiye, doğruya götürebileceği gibi kötüye davet edip ateşe de götürebilir. Allah (c.c.) korusun.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 27 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

http://www.antoloji.com/nefs-i-emmare-7-siiri/
Ayrıca baskı, işkence karşısında insan bir kaçış yolu bulamıyorsa imanını, Allah'a olan inancını kalbinde yaşatmak şartıyla, diliyle Allah'ı inkâr edebilir. Bu dinimizin İkrah

maddesidir.
NAHL
106. Her kim imanından sonra Allah'a küfür eder, kalbi iman ile yatışmış halde iken baskıyla zorlanan hariç olmak üzere, inkâra göğüs açarsa, böylelerinin üzerine Allah'tan bir gazap iner. Bunlar için büyük bir azap da öngörülmüştür.
Geniş açıklama için Bk…. http://fatihltfaydin.tr.gg/ikrah.htm

İbrahim Peygamberin Ateşe Atılma Kıssası
ENBİYÂ
66. Yaşar Nuri Öztürk: İbrahim dedi: "Siz, Allah'ın berisinden, size hiçbir şekilde yarar sağlamayan, zarar veremeyen şeylere mi tapıyorsunuz? "

67. Yaşar Nuri Öztürk: "Yazıklar olsun size ve Allah'ın berisinden taptıklarınıza! Siz hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız? "

68. Yaşar Nuri Öztürk: Dediler: "Yakın bunu! Eğer birşey yapacak kişilerseniz, ilahlarınıza yardım edin."

69. Yaşar Nuri Öztürk: Biz de şöyle dedik: "Ey ateş, İbrahim'e bir serinlik ol, bir selam ol! "
Ateşe Atılan Çocuk

Allah'a inananlara bir çağrı var burada.
Ey inananlar! Nefse muhalefet etmek ve şeytana uymamak için
zorluklara katlanın ve sabır ateşine girin. Böylece, Allah'ın
İbrahim aleyhisselâma yaptığı gibi ikramlara ulaşacaksınız.
Ateşin içerisindeki nimet sofrasına oturacaksınız.

Ahmet Kasım Fidan

http://www.dervisler.net/kissalar-ve-menkibeler/mesnevi'de-gecen-hikayeler/msg89251/#msg89251

İsa Dinini mahva çalısan diger bir Yahudi padisahının hikâyesi
740. İsa kavminin dinini mahv için aynı Yahudinin neslinden diger bir padisah meydana çıktı.
Bu diger padisahın meydana çıkısını haber almak istersen “Vessemâi zatülburûc” sûresini oku.
Birinci padisahtan dogan kötü âdete bu padisah da ayak uydurdu.
*Bil ki o çesit sitem ve zulümlerden bu, ne yaparsa Allah, günahını artıksız, eksiksiz ilk zâlimden sonra, arar.
Kim fena bir âdet koyarsa ona her an lânet gider durur.
_yiler gittiler, güzel usul ve âdetleri kaldı; kötü adamlardan da zulümler ve lânetler!
745. Kıyamete kadar o kötülerin cinsinden kim vücuda gelse yüzü o kötülügedir.
Bu tatlı suyla tuzlu su; damar damardır. Halk arasında sûr üfürülünceye dek birbirine karısmadan böylece
gider durur.
_yilere tatlı su miras kaldı. O ne mirasıdır? “Evrensel kitap” mirası.
Dikkat edersen görür anlarsın ki taliplerin dilegi Peygamberlik cevherinin sûleleridir, o sûleleri dilerler.
Sûleler, mücevherlere tâbi olarak parıldar ve dönerler. Sûle, nereden çıkıyorsa, madeni

neredeyse oraya
gider.
750. Günes, bir burçtan bir burca gidip durdugundan pencereye vuran ziyası da evin etrafında döner
dolasır.
Kimin bir yıldızla alâka ve merbuyeti varsa o; kendi yıldızıyla döner, dolasır, o yıldızın tesiri altındadır.
Talihli Zühre ise sevkı, çalıp çagırmayı, askı diler, onlara adamakıllı meyli vardır.
Kan dökücü huylu Mirrih'e mensup ise cenk, bühtan ve düsmanlık arar.
Yıldızların ardında yıldızlar vardır ki onlarda ihtirak ve nahis olmaz.
755. Onlar, bu meshur yedi kat gökten baska diger göklerde seyir ve hareket ederler.
Birbirlerine bitisik ve birbirlerinden ayrı olmayan bu yıldızlar, Allah nurlarının ısıgında dururlar.
Her kimin talihi o yıldızlardan olursa o kimsenin zatı, kâfirleri taslayıp yakar.
Onun hısmı, bazen galip gelen, bazen maglûp olan ve tesiri böylece degiserek yürüyen Mirrih'in hısmına
benzemez.
Galip nur, noksandan ve karanlıktan emindir. Allah nurunun iki parmagı arasındadır.
760. O nuru, canlara Hak saçtı. Devletliler, onunla eteklerini doldurmuslardır.
O nur saçısını bulan yüzünü Allah'nın gayrısından çevirmistir.
Kimin ask etegi yoksa o nur saçısından nasipsiz kalmıstır.
Çüzülerin yüzü, külle dogrudur. Bülbüllerin askı güledir.
Öksüzün rengini dısından, insanın rengini, sarı, kırmızı… her neyse içinden ara!
765. _yi renkler, temizlik küpünden hasıl olur. Çirkinlerin rengiyse, kirli kara sudan meydana gelir.
O lâtif rengin adı "Sıbgatullah-Allah boyası" dır. Bu kirli rengin kokusu ise… Allah lânetidir.
Denizden olan, yine denize gider; nerden gelmisse, yine oraya varır.
Dag basından, hızlı hızlı akan seller; bizim tenimizden de aska karısık olarak akıp giden can, aslına gidip
kavusur!
Yahudi padisahının ates yaktırması, atesin yanına, kim puta secde ederse atesten kurtuldu diye bir put
diktirmesi
O köpek Yahudi, bak, ne tedbirde bulundu? Atesin yanına bir put dikti.
770. "Kim bu puta taparsa kurtulur. Secde etmeyen, atesin tam ortasına oturur" dedi.
O, bu nefis putunun cezasını vermeyince nefis putundan, baska bir put dogdu.
Putların anası nefsinizin putudur. Çünkü o put yılan, bu put ejderhadır.
Nefis; demir ve tastan yapılan çakmaktır, put kıvılcımdır. O kıvılcım su ile söner.
Fakat tas ve demir (çakmak) , su ile söner mi? Âdemoglu'nda, bu ikisi oldukça ne vakit ve nasıl emin olur?
*Tas ve demir, atesi içlerinde tutarlar, su onların atesine isleyemez, tesir edemez.
Irmak suyundan haricî ates söner. Fakat tas ve demirin içine su nasıl girer
*Küpün ve testinin suyu fânidir. Lâkin pınarın suyu daima taze ve bâkidir.
*Ates ve dumanın aslı demir ve tastır. Hıristiyan ve Yahudi küfrü, ikisinin fer'idir.
775. Put, bir testide gizli kara sudur. Nefsi, muhakkak olarak o kara suya pınar bil.
O, yontulmus put, kara sel gibidir. Put yapan nefis, anayolda bir pınardır.
Bir tas parçası yüz testiyi kırar ama pınar suyu durmadan kaynar.
Put kırmak kolay, gayet kolaydır. Fakat nefsi kolay görmek cahilliktir.
Ey ogul, nefsin misal ve sûretini istersen yedi kapılı cehennemin kıssasını oku!
780. Nefsin her anda hilesi var, her hilesinde yüzlerce Firavun, Firavun'a uyanlarla bogulmus!

Mûsâ'nın Allahsına ve Mûsâ'ya kaç; Firavun'luk ederek îman suyunu dökme!
Ahad ve Ahmed'e yapıs, ey kardes, ten Ebucehl'inden kurtul!
O Yahudi padisahının, küçük bir çocukla bir kadını getirip, o çocugu atese atması, çocugun dile gelerek halkı
atese atılmaga tesvik eylemesi
O Yahudi, bir kadını çocuguyla putun önüne getirdi, ates yalımlanmıstı.
Çocugu, anasından alıp atese attı. Kadın korkup gönlünü imandan ayırdı.
785. Kadın, put önünde secde etmek isteyince çocuk ates içinde "Ben ölmedim" diye haykırdı.
"Ana, gel. Gerçi zâhirde ates içinde isem de ben burada iyiyim, hosum.
Bu ates; perde olarak zâhirde bir gözbagıdır.Fakat hakikatte mâna yakasından bas çıkarmıs, zuhur etmis bir
rahmettir.
Ana, gel de Allah'nın burhanını gör ki bu suretle Hak haslarının zevk ve isaretini de göresin.
Ana, hakikatte ates olan, fakat zâhiren suya benzeyen bir âlemden çık, bu atese gir de atese benzeyen suyu
gör!
790. Atese gir de ates içinde gül ve yasemin bulan _brahim'in sırlarını gör.
Senden dogarken ölümü görüyordum, senden ayrılmaktan pek korkuyordum.
Halbuki senden dogunca havası hos, reni güzel bir âleme gelip dar bir zindandan kurtuldum.
Simdi su ates içindeki sükûn ve rahatı bulunca dünyayı ana rahmi gibi görmeye basladım.
Bu ates içinde bir âlem gördüm ki her zerresinde bir _sâ nefesi var.
795. Sekli yok, kendisi var bir cihan… O zâhiren var olan dünya ise sebatsız sekilden ibaret.
Ana, analık hakkı için gel, gir… bu atesin ateslik hassası yok.
Ana, gel, gir… tam talih ve devlet zamanı. Ana, gel, gir… devleti elinden kaçırma.
O köpegin kudretini gördün. Gel de bir de Allah'nın lûtuf ve kudretini gör.
Ben sana acıdıgımdan ayagını çekiyorum, yoksa nesemden zaten seni kayıracak halde degilim.
800. _çeri gel, baskalarını da çagır ki padisah ates içine sofra kurmustur.
Ey Müslümanlar, hepiniz atese girin; din lezzetinden baska her sey azaptan ibarettir.
Ey ahali, hepiniz yüzlerce baharı olan bu nasibe pervane gibi gelin, atılın! " diye bagırdı.
O, cemaat ortasında böylece bagırmakta; halk, sesinden heybet içinde kalmaktaydı.
Bunun üzerine kadın, erkek kendilerini, ihtiyarsız, atese atmaga basladılar.
805. Hem de memur olmaksızın, kimse kendilerine cebretmeksizin. Yalnız dost askıyla. Çünkü sevgili, her
acıya lezzet verir.
Nihayet öyle oldu ki hademe, halkı "Atese atılmayınız" diye menetmeye basladı.
O Yahudi, yüzü kara ve mahcup bir hale geldi. Bu sebeple pisman oldu, gönlü sıkıldı.
Zira halk, imana eskiden oldugundan daha ziyade âsık, kendilerini feda etmekte daha fazla sadık oldular.
Sükrolsun ki, Seytan'ın hilesi ayagına dolastı. Sükrolsun ki, Seytan da kendisini yüzü kara gördü!
810. Halkın çehresine sürüp bulastırdıgı zillet tamamıyla o adamlıktan dısarı padisahın yüzüne bulastı.
O, pervasızca, halkın elbisesini yırtardı, kendininki yırtıldı, halkın elbisesi saglam kaldı.
Muhammed Aleyhisselâm'ın adını eglenerek anan kimsenin agzının çarpık kalması
Birisi agzını egerek Ahmed adını alayla andı, agzı çarpıldı öyle kaldı.
Pisman olup "Ey Muhammed, affet! Ey Peygamber, sen, Min ledün ilminden lûtuflara

mahzarsın.
Ben bilgisizlikten seninle alay ettim. Alay edilmege lâyık ben oldum" dedi.
815. Allah, bir kimsenin perdesini yırtmak isterse onu, temiz kisileri ta'netmeye meylettirir.
Allah, bir kimsenin ayıbını örtmek isterse o kimse ayıplı kimselerin ayıbı hakkında ses çıkaramaz olur.
Allah, yardım etmek dilerse bize yalvarmak ve munacatta bulunmak meylini verir.
Onun için aglayan göz ne mübarektir. Onun askıyla yanıp kavrulan yürek ne mukaddestir.
Her aglamanın sonu gülmektir. Sonunu gören adam, mübarek bir kuldur.
820. Akar su neredeyse orası yeserir; nerede gözyası dökülürse oraya rahmet nazil olur.
_nleyen dolap gibi gözü yaslı ol ki can meydanında yesillikler bitsin.
Aglamak istersen gözyası dökenlere acı… Merhamete nailolmak istersen zayıflara merhamet et!
O Yahudi padisahının atese itap eylemesi
Padisah atese yüz çevirip dedi ki: "Ey sert huylu! Tabiatındaki o cihanı yakıcılık nerede?
Niye yakmıyorsun? Ne oldu senin hassan? Yoksa bizim talihimizden niyetin mi degisti?
825. Sen atese tapana bile lûtfetmezsin. Sana tapmayan nasıl kurtuldu?
Ates! Sen hiç sabırlı degildin. Niye yakmıyorsun, sebep ne, kadir mi degilsin?
Bu, gözbagı mı, yoksa akıl bagı mı? Böyle yücelmis alev nasıl yakmaz?
Seni birisi büyüledi mi, yoksa bu simya mı? Yahut tabiatının degismesi bizim talihimizden mi?
Ates dedi ki: "Ey Saman! Ben yine o atesim. Hele bir içeri gel de benim hararetimi gör!
830. Benim tabiatım da degismedi, unsurum da. Ben Allah kılıcıyım, izinle keserim.
Türkmenin köpekleri, çadır kapısında misafire yaltaklanmıs,
Ama çadır yanına yabancı biri ugrayacak olursa köpeklerden aslancasına hamleler görür.
Kullukta, ben köpekten asagı degilim; Allah da hayat ve kudrette bir Türkten asagı kalmaz.
Tabiat atesi eger seni gamlandırırsa o yakıs, din sultanının emriyledir.
835. Tabiat atesi eger sana sevinç verirse ona o sevinci din sultanı verir.
Gam görünce istigfar et. Çünkü gam, Halik emriyle tesir eder.
Allah isterse bizzat gam, nese… bizzat ayakbagı, azatlık ve hürriyet olur.
Rüzgâr, toprak, su, ates; kölelerdir. Benimle, seninle ölüdürler. Hak'la diridirler, ancak onun emrini tutarlar.
Ates, Allah huzurunda daima emre hazırdır, âsık gibi gece gündüz daima kıvranıp durmaktadır.
840. Tası, demire vurunca kıvılcım sıçrar. Fakat kıvılcım (senin çakmagı çakmanla degil) , Allah fermanıyla
dısarıya ayak basar.
Zulüm demiriyle tasını birbirine vurma. Çünkü bu ikisi, erkek ve kadın gibi çocuk meydana getirirler.
Tas ve demir, sebepten ibarettir ama, ey iyi adam, sen daha ileriye bak!
Çünkü bu sebebi o sebep olmaksızın zuhura getirmistir. Zâhiri sebep, hakikî sebep olmaksızın kendi kendine
nasıl meydana gelir?
Enbiyaya rehber olan o sebepler, bu sebeplerden daha yüksektir.
845. Bu sebebi müessir bir hale getiren o sebeptir. Bazen da olur ki semeresiz ve âtıl kılar, hükümsüz
bırakır.
Bu sebebe akıllar mahremdir. O sebeplerin mahremi de Enbiyadır.

Bu sebep kelimesinin Türkçesi nedir? Denirse iptir diye cevap ver. Bu ip, bu kuyuda ise yarar.
Çıkrıgın dönmesi, ipin sarılıp koyverilmesine sebeptir. Fakat çıkrıgı döndüreni görmemek hatadır.
850. Dünyada bu sebep iplerini, sakın ha, sakın ha… bu bası dönmüs felekten bilme,
Ki felek gibi bombos ve sersem bir halde kalmayasın; akılsızlıktan çıra gibi yanmayasın!
Rüzgâr Hal'kın emriyle ates olur; her ikisi de Allah sarabıyla sarhos olmuslardır.
Ey ogul! Eger gözünü açarsan hilim suyunun da, hısım atesinin de Hak'tan oldugunu görürsün.
Rüzgârın canı Hak'ka vâkıf olmasaydı, Âd kavmini(müminlerden) nasıl ayırt ederdi?

Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

İsa Dinini mahva çalısan diger bir Yahudi padisahının hikâyesi
740. İsa kavminin dinini mahv için aynı Yahudinin neslinden diger bir padisah meydana çıktı.
Bu diger padisahın meydana çıkısını haber almak istersen "Vessemâi zatülburûc" sûresini oku.

ASHÂB-I UHDÛD
"Uhdûd"; hendek, yarık demektir. Hendek halkı anlamına gelen Ashâb-ı Uhdûd ile maksat, mü'minleri ateş dolu hendeklere atarak yakan kimselerdir. Bu tâbir Kur'ân'da bir âyette geçmiştir. Bu olay Burûc sûresinde şöyle anlatılmaktadır: "Yakıt doldurulup tutuşturulmuş ateş hendeğinin halkı helâk olsun. Onlar, hendeğin kenarına oturmuşlar, müminlere yaptıkları (zulmü/işkenceyi) seyrediyorlardı. Onlar; mü'minleri sırf azîz, övgüye layık Allah'a îmân ettikleri için cezalandırıyorlardı (Burûc, 85/4-8) . Bu olayda sözü edilen "Ashâb-ı Uhdûd", bazılarının sandığı gibi hendeğe atılıp yakılan mü'minler değil, mü'minleri ateşte yakan zalimlerdir. Ashâb-ı Uhdûd'un ve yakılan mü'minlerin kim oldukları ve nerede yaşadıkları Kur'ân'da bildirilmemiştir. Âyetlerden anlaşılan; bir grup kâfirin, hendekler kazıp buralara ateş doldurdukları, îmân eden kimseleri bu ateşte yaktıklarıdır. Konu ile ilgili olarak kaynaklarda aktarılan rivâyetler sâhih değildir. (İ.K.)

https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VCHKs5R_u5U

BURÛC
1. Yaşar Nuri Öztürk: Yemin olsun o burçlarla dolu göğe,
2. Yaşar Nuri Öztürk: O vaat olunan güne,
3. Yaşar Nuri Öztürk: Tanıklık edene, tanıklık edilene/seyredene, seyredilene,
4. Yaşar Nuri Öztürk: Ki gebertildi o hendekçi grup/o kamçıları hendek gibi iz bırakan herifler,
5. Yaşar Nuri Öztürk: O tutuşturulan ateşin adamları,
6. Yaşar Nuri Öztürk: Onlar onun başında oturmuşlardı.
7. Yaşar Nuri Öztürk: Ve hepsi, müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı.
8. Yaşar Nuri Öztürk: Onlardan sadece, Azîz ve Hamîd Allah'a iman ettikleri için öç alıyorlardı.
9. Yaşar Nuri Öztürk: O Allah ki, göklerin ve yerin mülkü kendisinindir. Allah her şeye tanıktır.

10.Yaşar Nuri Öztürk: Şu bir gerçek ki, inanan erkeklerle inanan kadınlara işkence edip sonra da tövbe etmemiş olanlar için, cehennem azabı vardır. Onlar için yangın azabı da vardır.

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Yahudi Kralı ve Hilekâr Veziri.

Mesnevide anlatılır,
Bir Yahudi Kralı ve veziri varmış.
Yahudi Kral Hıristiyanlara,
İşkence edip, onları asarmış.

Bu yüzden Hıristiyanlar olmuş,
Gizli Hıristiyan.
Vezir demiş, "Kralım bir yol var,
Kurtulmak için onlardan".

"Adamların elimi kulağımı kessin.
Hıristiyanlar, ne zalimmiş o kral desin.
Böylece onlar beni benimsesin.
Onlar “Bu da gizli Hıristiyanmış desin".

Sonra demiş vezir,
"Ey yüce kralım,
Aralarına fitne sokup,
Onları birbirine kırdıralım".

Kral demiş, “Tamam vezirim.
Bu işte vardır sana iznim".
Eli, kulağı kesik bir halde vezir.
Hile gereği asılmaktan kurtulup da,
Salıverilmiş, olmuş hür.

Hristiyanlar arasına girer girmez vezir,
Başlamış anlatmaya bir bir.
"Bu devir İsa devridir.
Bu yüce dinin sırları bendedir".

Tatlı dili ile sevdirmiş kendini.
Onlar da sanmış, anlattıkları İsa’nın dini.

12 bölükmüş İsa Kavmi.
Her bölük dinlermiş başında ki emiri.
12 emir ona hayranmış.
12 si de ona tam inanmış.

Vezir öl dese hepsi hazırmış ölmeye.
Sorgulamazlarmış, “Bu neden böyle” diye.

Vezir 12 sine de mektup yazmış, ayrı ayrı.
Hepsi de biribirine zıt, birbirinden ayrı.
Bir mektubun ak dediğine, diğeri diyormuş kara.
Hepsi hazırlanmış yanlış fikirler doldurmak için kafalara.

Vezir bir ara yalnızlığa çekilmiş.
Sevenleri ağlayıp sızlayıp, iç çekmiş.
Demiş “Ruhum sizlerle ama.
Çıkma izni yok bana”.

Sonra çağırmış 12 emiri tek tek.
Vermiş mektupları ayrı ayrı her birine.
İsa'nın gerçek dini bunda yazılı diyerek.
Eklemiş diğer mektuplar hurafe.
Demiş her birine, benden sonra sensin halife.

Vezir hilesi uğruna,
Öldürmüş kendini,
Bir süre sonra.

Yas bitince hemen,
12 emir demiş "Mektup aldım vezirden,
Vasiyeti gereği halife olacağım ben."

12 kavim düşmüş birbirine sonunda.
Ölmüş vezir hilesi uğrunda.

Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın.
19.09.2014.

Hikmetler

- Her devirde sureti Hak'tan görünen iki yüzlü insanlar, dinlerini ve ruhlarını basit dünya metaına değişen münafıklar çıkabilir, bunun için hakiki dindarların çok uyanık olmaları icap eder. Çünkü bu iki yüzlü münafıklar, dünyalık elde etmek, mevkii, şan, şöhret v.b. gibi şeyler için her türlü düzeni, tezgâhı, tuzağı kurmaya hazırdırlar.
- Her benim diyenin davetine koşmak yerine onun hal ve hareketlerini, söz ve yaşayış biçimini Allah'ın (c.c.) kitabı ve Resulullah'ın sünneti terazisinde iyice tartmak lazımdır. Zira geçerli olan falan zatın, filan şeyhin, ağabeyin dediği değil Allah'ın kitabının dediği ve O'nun yüce Resulünün yaptığıdır. Aksine bir hareket tarzı Allah (c.c.) korusun insanı cehennem kuyusunun en dibine göndereceği gibi bu dünyası da zehir, perişan olur.
- Hatta bazen din düşmanları o kadar şedit ve o kadar küfürlerinde kuvvetli olurlar ki, bu uğurda her türlü eziyet ve sıkıntıyı; hatta ölümü bile göze alabilirler. Tek hedefleri Allah'ın (c.c.) emirlerini, dinin hükümlerini sulandırarak veya bozarak insanların farkında olmadan da olsa delalete sapmalarını sağlamaktır. Bu hedeflerine vasıl olabilmek için katlanamayacakları, göze alamayacakları şey yoktur. Çünkü bunlar hayvanlık basamağını inerek vahşi hayvanlık çukuruna varmışlardır.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 24 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Hilekâr Vezir
Bu hikâyede şu âyet-i kerimelere işaret vardır: ''Onlar dinlerini parçaladılar, bölük bölük oldular. Her grup kendi inancı ile sevinmekte ve ferahlamaktadır'' (Rûm 30/32) . ''De ki! Ey kitap ehli! Geliniz, aranızda eşit olan tek söze, ancak Allah'a kulluk edelim. Ona hiçbir şeyi eş ve ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp birbirimizi rab edinmeyelim'' (Âl-i İmrân 3/64) .

Alıntı:
http://www.dervisler.net/kissalar-ve-menkibeler/mesnevi'de-gecen-hikayeler/msg89251/#msg89251
RÛM

30. Yaşar Nuri Öztürk: O halde sen yüzünü, bir hanîf olarak dine, Allah'ın insanları üzerinde yarattığı fıtrata çevir. Allah'ın yaratışında değiştirme olamaz. Doğru ve eskimez din işte budur. Fakat insanların çokları bilmiyorlar.
(Sırat-ı Müstakim:

EN'ÂM

151. Yaşar Nuri Öztürk: De ki onlara: "Hadi gelin, Rabbinizin size neleri haram kıldığını yüzünüze karşı okuyayım: Hiçbir şeyi O'na ortak koşmayın. Ana-babaya çok iyi davranın. Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; biz sizi de onları da rızıklandırırız. Kötülüklerin görünenine de gizli kalanına da yaklaşmayın. Allah'ın saygın ve aziz kıldığı cana, bir hakkı savunmak dışında kıymayın. Allah size bunları önerdi ki, aklınızı işletebilesiniz."

152. Yaşar Nuri Öztürk: "Yetimin malına yaklaşmayın! Ancak rüştüne erişinceye kadar en güzel yolla ilgilenme hali müstesna. Ölçme ve tartmayı tam bir dürüstlükle yerine getirin. Hiç kimseye yaratılış kapasitesinin üstünde yükümlülük getirmiyoruz. Konuştuğunuz zaman, yakınlarınız/aleyhine de olsa, adaleti gözetin. Ve Allah'a verdiğiniz söze sadık kalın. Düşünüp öğüt alasınız diye O size bunları önerdi.

Yaşar Nuri Öztürk: Bu benim dosdoğru yolumdur, onu izleyin, başka yolları izlemeyin! Yoksa bu hal sizi O'nun yolundan uzaklaştırıp parçalara böler. Sakınıp korunasınız diye O bunu önermiştir size.)

31. Yaşar Nuri Öztürk: O'na yönelmiş kişiler olarak O'ndan sakının! Namazı kılın ve sakın şirke sapanlardan olmayın;

32. Yaşar Nuri Öztürk: Onlardan ki, dinlerini parçalayıp hizipler/fırkalar haline geldiler. Her hizip kendi elindekiyle sevinip övünür.

ÂLİ İMRÂN-64

Yaşar Nuri Öztürk: De ki: "Ey Ehlikitap! Sizin ve bizim aramızda aynı olan şu söze gelin: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbirşeyi ortak koşmayalım. Allah'ı

bırakıp da birbirimizi rabler edinmeyelim." Eğer yüz çevirirlerse şöyle söyle: "Tanık olun, biz müslümanlarız/Allah'a teslim olanlarız."

Yahudi padisahın hikâyesi
Yahudiler içinde zâlim, □sa düsmanı ve Hıristiyanları yakıp yandırır bir padisah vardı.
325. □sa'nın devriyle, nöbet onundu. Mûsâ'nın canı oydu, onun canı Mûsâ.
Sası padisah, Allah yolunda o iki Allah demsâzını birbirinden ayırdı.
Usta, bir sasıya "yürü, var, o siseyi evden getir" dedi.
Sası,"O iki siseden hangisini getireyim? Açıkça söyle dedi.
Usta dedi ki: "O iki sise degildir. Yürü, sasılıgı bırak fazla görücü olma! "
330. Sası, "Usta, beni paylama. Sise iki" dedi. Usta dedi ki: "O iki sisenin birini kır! "
Çırak birini kırınca ikiside gözden kayboldu. □nsan tarafgirlikten, hiddet ve sehvetten sası olur.
Sise birdi onun gözüne iki göründü. Siseyi kırınca ne o sise kaldı, ne öbürü!
Hiddet ve sehvet insanı sası yapar; dogruluktan ayırır.
Garez gelince hüner örtülür. Gönülden, göze, yüzlerce perde iner.
335. Kadı kalben rüsvet almaya karar verince zâlimi, aglayıp inleyen mazlûmdan nasıl ayırtedebilir?
Padisah, yahudice kininden dolayı öyle bir sası oldu ki aman Ya Rabbi, aman!
Musa dininin koruyucusuyum, arkasıyım diye yüz binlerce mazlûm mümin öldürttü.
Vezirin padisaha hile ögretmesi
Padisahın öyle yol vurucu, öyle hilekâr bir veziri vardı ki hile ile suyu bile dügümlerdi.
Dedi ki: "Hıristiyanlar, canlarını korurlar ve dinlerini padisahtan gizlerler.
340. Onları az öldür, çünkü öldürmede fayda yok, Dinin kokusu çıkmaz; misk ve öd agacı degil ki!
Yüz tane kılıf içinde gizli sırdır. Dısı, sana malûmdur ama içi aksine."
Padisah: "Peki söyle bakalım, ne yapalım; bu hususta ne hile ve tezvirde bulunalım, çaresi ne?
Ne yapalım ki dünyada ne açık dindar, ne gizli din tutar bir Hıristiyan kalmasın" dedi
Vezir dedi ki: "Bana gazebederek hükmet, kulagımı elimi kestir; burnumu, dudagımı yardır!
340. Ondan sonra beni dar agacına götür. O esnada bir sefaatçi suçumun affını dilesin.
Bu isi dört yol agzı bir yerde, tellâl pazarında yaptır.
Ondan sonrada beni, huzurundan uzak bir sehre sür ki ben, onların arasına yüz türlü din kayıtsızlıgı sokayım.
Vezirin Hıristiyanlara hilesi
Bu halde diyeyim ki: ben gizli Hıristiyanım; ey sır bilen Allah; sen benim gönlümü bilirsin!
Padisah, benim imanımı anladı; taassuptan dolayı canıma kasdetti.
350. Dinimi padisahtan saklamak, onun dininden görünmek istedim.
Padisah, benim sırlarımdan bir koku sezdi. Sözlerim huzurunda kusurlu göründü.
Dedi ki: " Senin sözlerin, içinde igne olan ekmek gibidir. Benim gönlümden senin gönlüne pencere var.
Ben, o pencereden halini gördüm; artık lâfını dinleyemem."
Eger □sa'nın ruhaniyeti bana imdat etmeseydi o, yahudicesine beni parça parça ederdi.
355. □sa için basımla oynar, canımı verir ve bunu canıma yüz binlerce minnet bilirim.
□sa'dan canımı sakınmam, fakat onun din bilgisine iyiden iyiye vâkıfım.
O pâk dinin cahiller arasında mahvolması, bana dokunmakta.
Allah'ya, □sa'ya sükrolsun ki biz, bu hak dine yol gösterici olduk.
Belimizi zünnarla bagladıgımızdan beri Yahudiden ve Yahudilikten kurtulduk.

360. Ey halk; devir, □sa'nın devridir. Onun dininin sırlarını candan dinleyin! "
*Vezir, bu hileyi, padisaha sayıp dökünce padisahın gönlünden endiseyi tamamiyle giderdi.
Padisah, vezire, vezir ne dediyse yaptı.Halk, bu gizli ve hakikati meçhul hileden dolayı sasırıp kaldı.
Onu Hıristiyanların oturdukları tarafa sürdü.Vezir de ondan sonra halkı davete basladı.
Hıristiyanların vezirin hilesine inanmaları
Yüz binlerce Hıristiyan, azar azar ozun etrafına toplandı.
O, onlara gizlice □ncil'in, zünnarın ve namazın sırrını anlatmaktaydı.
365. Görünüste din hükümlerini anlatıyordu; fakat bu anlatıs, hakikatte onları avlamak için ıslık ve tuzaktı.
Bunun için (gizli hileyi anlamak müskül oldugundan) bazı Eshab, Peygamber'den, azgın ve hilekâr nefsin
hilesini sorarlar;
" Nefis, ibadetlere ve candan gelen ihlâsa gizli garezlerden ne karıstırır? " derlerdi.
Peygamber'den ibadetin faziletini ve sevabını arayıp sormazlar; "Apaçık ayıp hangisidir? "diye kötü huyları
sorarlardı.
Gülü, kerevizden fark edercesine kıldan kıla,zerreden zerreye nefis hilesini tanır, bilirlerdi.
370. Eshab'ın kılı kırk yaranları, umumiyetle o vaız ve beyana hayran olurlardı.
Hıristiyanların vezire uymaları
Hıristiyanlar tamamıyla ona gönül verdiler. Zaten avamın taklidinin kuvveti ne olabilir ki?
Kalplerinin içine onun muhabbetini ektiler, onu □sa'nın halifesi sandılar.
O ise hakikatte tek gözlü melûn Deccâl'dı. Ey Allah, feryadımıza yetis; sen ne güzel yardımcısın!
Ey Allah, yüz binlerce tuzak ve yem var, bizler de yemsiz kalmıs halis kuslar gibiyiz.
375. Her an yeni bir tuzaga tutuluyoruz, istersek her birimiz, birer dogan ve simurg olalım.
Sen bizi her zaman tuzaktan kurtarmaktasın. Ey gani ve müstagnî Allah, biz yine bir tuzaga dogru
gitmekteyiz!
Biz bu ambarda bugday biriktirmede, toplanan bugdayı yine kaybetmekteyiz.
Biz, bu vahsi mahlûklar toplulugu, düsünmüyoruz ki bugdayın noksanlasması farenin hilesindendir.
Fare, ambarımızı deldikçe, hilesinden ambar harab olmustur.
380. Ey can, önce farenin serrini defet, sonra bugday biriktirmeye çalıs, çabala!
O büyükler büyügünün haberlerinden birini dinle: "Huzuru kalb olmadıkça namaz tamam olmaz."
Eger bizim ambarımızda hırsız bir fare yoksa kırk yıllık ibadet bugdayı nerde?
Her günlük azar azar sadikane ibadet taneleri niçin bu ambarımızda toplanmıyor?
Çakmak demirinden birçok ates yıldızı sıçradı, o yanmıs gönül, onları kabul edip çekti.
385. Ama karanlıkta bir hırsız, gizlice kıvılcımlara parmak basmakta.
Onları, felekte bir çırag parlamasın diye, birer birer söndürmekte.
*□nayetlerin bizimle oldukça o bayagı hırsızdan bize nice ve ne vakit korku olabilir?
Bir adımda binlerce tuzak olsa, sen bizimle oldukça hiç gam yok!
Her gece ten tuzagından ruhları kurtarmakta, tahtaları sökmektesin.
Ruhlar, her gece bu kafesten kurtulurlar, ne kimsenin hâkimi,ne de mahkûmu olmayarak feragate ulasırlar.
390. Geceleyin zindandakilerin izndandan haberleri yoktur, sultana mensup davetliler, geceleyin devletten

haberdar degildirler.
Ne gam var, ne kâr ve ne zarar düsüncesi.Ne bu filân kadının hayali, ne o filân erkegin kuruntusu!
Ârifin hali, uyanıkken de budur, Allah"onlar uykudadırlar" dedi, bunu inkâr etme.
Onlar, gece gündüz dünya ahvalinden uykudadırlar; Rabb'in elinde evirip çevirdigi kalem gibidirler.
Yazı esnasında eli görmeyen kimse, kalemin hareketini, kalemden sanır.
395. Allah, ârifin bu halinden halka pek az bir miktarını gösterdi; halkı ise hisse mensup uyku kapladı
(gaflete dalıp ârifi anlamadılar) .
Onların canı:sırrına akıl almaz sahraya gitti.Ruhlarıda istirahatte, bedenleri de.
Sonra tekrar bir ıslıkla onları tuzaga çeker, hepsini teklif kaydine düsürürsün.
*Sabah vaktinin nuru bas kaldırıp felegin altın gerkesi kanat çırpınca,
Sabahı zuhura getiren, □srafil gibi, herkesi o diyardan sûret âlemine getirir;
Yayılmıs ruhları cisim yapar, her cismide tekrar gebe bırakır.
400. Can atlarını egersiz kor; bu, "uyku ölümün kardesidir"sırrıdır.
Fakat gündüzün geri gelmeleri için ayaklarını uzun bir bagla baglar.
Tâ ki o çayırdan, onu geri çeke ve otlaktan yine yük altına getire.
Keski Eshâb-ı Kehf gibi, yahut Nûh'un gemisi gibi bu ruhu koruyaydı.
Da bu fikir, bu göz ve kulak; su uyanıklık ve akıl tufanından kurtulaydı.
405. Dünyada nice Eshab-ı Kehf vardır ki bu zamanda senin yanıbasında ve önündedir.
Magara da, dost da onunla terennüm etmektir. Ne fayda, senin gözünde ve kulagında mühür var?
Halifenin Leylâ'yı görmesi
Halife, Leylâ'ya dedi ki:"Sen o musun ki Mecnun, senin askından perisan oldu ve kendini kaybetti.
Sen baska güzellerden güzel degilsin. " Leyla, "Sus, çünkü sen Mecnun degilsin" diye cevap verdi.
Uyanık olan daha ziyade uykudadır. Onun uyanıklıgı uykusundan beterdir.
410. Canımız Hak ile uyanık olmazsa uyanıklık, bizim için iki dag arasındaki bogaz ve geçit gibidir.
Canın; her gün hayalin tekmesini yemeden, ziyandan, faydadan, elden çıkarma, kaybetme korkusundan.
Ne temizligi kalır, letâfeti, ne kuvveti, ne de göklere çıkacak yolu!
Uyumus ona derler ki o, her hayalden ümitlenir, onunla konusur;
Uykuda Seytan'ı Hûri gibi görür, sonra sehvetle Seytan'a erlik suyu döker.
415. Nesil tohumunu çoraga dökünce uyanır, kendine gelir, hayalde ondan kaçar.
O rüyadan elde ettigi bas agrısı, sersemlik beden pisligidir. Ah, o zâhirde görünen, hakikatte görünmeyen, aslı
olmayan hayalden!
Kus havadadır, gölgesi yerde kus gibi uçar görünür.
Ahmagın biri, o gölgeyi avlamaya kalkısır, takati kalmayıncaya kadar kosar.
O gölgenin havadaki kusun aksi oldugundan; o gölgenin aslının nerde bulundugundan haberi yok!
420. Gölgeye dogru ok atar. Bu arastırma yüzünden okluk bombos kalır.
Ömrünün oklugu bosaldı. Ömür gitti; gölge avı ardında kosmada yandı eridi!
Bir kisinin dadısı, Allah gölgesi olursa onu gölgeden ve hayalden kurtarır.
Allah'ya kul olan, Allah gölgesidir. O bu âlemden ölmüs, Allah ile dirilmistir.
Fırsatı kaçırmadan ve süphe etmeksizin onun etegine sarıl ki âhir zamanın sonundaki fitnelerden kurtulasın.
425. Allah gölgeyi nasıl uzattı (âyeti) evliyanın naksidir. Çünkü velî, Allah günesi nurunun delilidir.

Bu yolda bu delil olmaksızın yürüme, Halil gibi "Ben batanları sevmem " de!
Yürü, gölgeden bir günes bul. Sah Sems-i Tebrîzî'nin etegine yapıs!
Bu dügün ve gelinin bulundugu yerin yolunu bilmezsen Hak ziyası Hüsameddin'den sor!
Haset, yolda gırtlagına sarılırsa.,. bil ki □blis'in tugyanı hasettedir.
430. Çünkü o, haset yüzünden Âdem'den arlanır... Kutlulukla haset yüzünden savasır.
Yolda bundan daha güç geçit yoktur. Ne kutludur o kisi ki yoldası, haset degildir.
Bu beden, haset evi olagelmistir. Soy sop hasetten bulasık bir hale düser.
Ten haset evidir ama Allah, o teni tertemiz etmis, arıtmıstır.
"Evimi temizleyin" "âyeti" beden temizligini bildirir. Bedenin tılsımı topraga mensupsa da hakikatte nur
definesidir.
435. Sen (hakikatte) teni olmayana hile ve haset edersen o hasetten gönül kararır.
Allah erlerinin ayakları altına toprak ol! ,bizim gibi sen de hasedin basına toprak at!
Vezirin haset etmesi
O vezircigin yaratılısı hasettendi, onun için abes yere kulagını, burnunu yele verdi!
O ümitle ki haset ignesinden akan zehirle mahzunları tâ canlarından zehirliye.
Hasetten burnunu koparan kisi, kendisini kulaksız ve burunsuz bırakır.
440. Burun, odur ki bir koku alsın ve kokuda, koku alanı bir yüzün bulundugu tarafa götürsün.
Kim koku almazsa burunsuzdur, koku da ancak din kokusudur.
Bir koku alıp onun sükrünü eda etmiyen kimse, küfranı nimet etmis ve kendi burnunu mahveylemistir.
Hem sükret, hem sükredenlere kul ol. Onların huzurunda ölerek ebedî hayat kazan!
Vezir gibi sermayeyi, yol vuruculuktan edinme. Allah kullarını namazdan menetme.
445. O kâfir vezir, din nasihatçisi olarak hile ile badem helvasına sarımsak karıstırmıstı!
Vezirin hilesini aklı eren Hıristiyanların anlaması
Zevk sahibi olanlar onun sözünde acılık karısmıs bir tat sezdiler.
O, garezle karısık lâtif sözler söylemekte, gül sulu seker serbetinin içine zehir dökmekteydi.
Sözünün dıs yüzü, yolda çevik ol, diyordu. Ardından da cana, gevsek ol demekteydi.
Gümüsün dısı ak ve berraksa da el ve elbise ondan katran gibi bir hale hale gelir.
450. Ates, kıvılcımlarıyla kızıl çehreli görünürse de onun yaptıgı isin sonundaki karanlıga bak!
Yıldırım, bakısta sâf bir nurdan ibaret görünür; (fakat) göz nurunu çalmak (gözü kamastırmak) onun
hassasıdır.
Vezirin sözleri, uyanık ve zevk sahibi olanlardan baskaları için bir boyun halkasıydı (onun sözlerini kabul
etmisler,ona uymuslardı) .
Vezir, padisahtan altı ay ayrı kaldı, bu müddet zarfında □sa'ya uyanlara penah oldu.
Halk, umumiyetle dinini de, gönlünü de ona ısmarladı. Onun emir ve hükmü önünde herkes, can feda
ediyordu.
Padisahın vezire gizlice haber göndermesi
455. Padisahla onun arasında haber gidip geliyordu. Padisah, ona gizlice vahitlerde bulunuyordu.
*Nihayet muradının hâsıl olması, hıristiyanların topragını yele vermesi için.
Padisah "Ey devletli vezirim, vakit geldi, kalbini gamdan tez kurtar"diye mektup yazdı.
Vezir de "Padisahım; iste simdicik □sâ dinine fitneler salma isindeyim" diye cevap verdi.
Hıristiyanların on iki kısmı
Hükümetleri zamanında, □sâ kavminin on iki emîri vardır.

Her fırka bir emîre tâbiydi; kendi beyine tamah yüzünden kul olmustu.
460. Bu on iki emîrler kavimleri, o kötü vezire baglanmıslardı.
Hepsi, onun sözüne itimad ediyordu, hepsi onun meslegine uymustu.
O, öl, der demez her emîr hemen o anda ölürdü.
Vezirin □ncil ahkâmını karıstırması
Vezir, her emîrin adına birer tomar düzdü. Her tomarın yazısı, baska bir olaydı.
Her birinin hükmü baska bir çesittir. Bu bastan asagıya kadar ona aykırıdır.
465. Birinde riyazat ve açlık yolunu tövbenin rüknü, Allah'ya dönüsün sartı yapmıs.
Birinde "Riyazat faydasızdır, bu yolda cömertlikten baska kurtulus yoktur" demisti.
Birinde demisti ki: "Senin açlık çekisin, mal verisin mâbuduna sirk kosmadır.
Gam ve rahat zamanında Allah'ya dayanmak ve tamamiyle teslim olmaktan gayri hepsi hiledir, tuzaktır."
Öbüründe demisti ki: "Vacip olan hizmettir, yoksa tevekkül düsüncesi suçtan ibarettir."
470. Birinde; "Dindeki emir ve nehiyler, yapmak için degil, aczimizi bildirmek içindir.
Tâ ki onlardan âciz oldugumuzu görelim de Allah kudretini bilelim, anlayalım" demisti.
Öbüründe, "Kendi âczini görme, uyan, kendine gel; o aczi görüs, küfranı nimettir.
Kendi kudretini gör ki bu kudret ondandır.
Kudretini, onun nimeti bil ki, kudret odur" demisti.
Birinde demisti ki: "Bu ikisinden de geç, nazarına her ne sıgarsa put olur! "
475. Öbüründe; "Bu mumu söndürme ki bu görüs, meclise mum mesabesindedir.
Eger nazardan ve hayalden geçersen gece yarısı visâl mumunu söndürmüs olursun" demisti.
Birinde demisti ki: "Söndür, hiç korkma ki yüz binlerce karsılıgını göresin.
Çünkü nazar mumunu söndürmekle can mumu artar, kuvvet bulur. Sabrının yüzünden Leylâ'n Mecnun olur!
Kim, zâhitligi yüzünden dünyayı terk ederse dünya onun önüne çok, daha çok gelir! "
480. Baska birinde; "Hak sana ne verdiyse onu icat ederken tatlılasmıs.
Kolaylastırmıstır. Onu güzelce al; kendini zahmete sokma" demisti.
Birinde demisti ki: "Kendine ait olanı terk et, çünkü tabiatının kabul ettigi, merduttur, kötüdür.
Birbirine aykırı yollar, nefse kolaydır, herkese bir din, can olmustur.
Eger Hak'kın din islerini kolaylastırması, dogru bir yol olsaydı her yahudi ve mecusi, Allah'yı duyar, anlardı"
demisti.
485. Öbüründe demisti ki: "Kolay, odur ki gönlü hayatı ve canın gıdası ola.
Tabiatın hoslandıgı her sey, vakti geçince, çorak yere ekilmis tohum gibi mahsul vermez.
Onun mahsulü, pismanlıktan baska bir sey olmaz; onun kazancı, sahibine ziyandan baska bir sey getirmez.
O zevk, sonunda da önünde oldugu gibi kolay ve hos görünmez; nihayette adı güç olur, güçlenmis bir hale
gelir.
Sen güçlestirilmisle, kolaylastırılmısı, birbirinden ayırdet; bunun yüzünü de sonuna nazaran gör, onun yüzünü
de sonuna nazaran."
490. Bir tomarda da; "Bir üstad ara. Âkıbeti görme hassasını nesepte (sunun bunun soyundan gelmis
olmakta ve bununla ögünende) bulamazsın.
Her çesit din sâlikleri üstad aramaksızın, peygamberlere tâbi olmaksızın islerin âkibetlerini gördüler, kendi
akıllarınca netice hakkında istidlâllerde bulundular da bu yüzden hata ve dalâlete düstüler.

Âkıbet görme; elle dokunmus, örülmüs degildir. Böyle olsaydı dinlerde nasıl ayrılık olurdu? ” demisti.
Bir tanesinde demisti ki: “Usta da sensin; çünkü ustayı da sen tanırsın.
Er ol, erlerin maskarası olma; kendi basının çaresine bak sersemlesme.”
495. Bir digerinde; “Bunların hepsi birdir. □ki gören kimse sası adamcagızdır” demis.
Bir tomarda da; “Yüz, nasıl bir olur, bunu kim düsünür, meger ki deli olsun!
Bunların her biri, öbürünün zıddıdır. Gayrı zehirle seker nice bir olur?
Zehirden de, sekerden de geçmedikçe vahdet bahçesinden nice koku alabilirsin? demisti.
O □sâ dinine düsman olan vezir bu tarz da, bu çesitte on iki tomar yazdı.
□htilaf; gidis tarzındadır, yolun hakikatinde degil
500. O, □sâ’nın bir renkte olusundan koku almamıstı. O, □sâ küpünün mizacından huy kapmamıstı.
Yüz renkli elbise, □sâ’nın sâf küpünden saba rüzgârı gibi sade ve lâtif bir hale gelir, tek bir renge boyanırdı.
Birlikteki bu tek renklilik, insana usanç ve sıkıntı veren tek renklilik degildir.
Belki o tek renk deniz gibidir, ona dalanlar da balık gibi hayat ve nese içindedirler.
Karada gerçi binlerce renk var, ama balıkların kurulukla cengi var!
Misal olarak söylenen balık kimdir, deniz nedir ki yüce ve ulu padisah, ona benzesin!
505. Varlık âlemindeki yüz binlerce denizler ve balıklar, o ikram ve ihsan huzurunda secde ederler.
Nice ihsan yagmuru yagdı da deniz, inciler saçıcı bir hale geldi.
Nice kerem günesi nur saçtı da bulut ve deniz, cömertlik ögrendi.
Suya ve topraga zatının ısıgı vurdu da o sebeple yeryüzü, tane ve tohum kabul eder oldu.
Toprak emindir; ona her ne ekersen ihanet görmeksizin onun cinsini toplar, devsirirsin.
510. Toprak bu eminligi o eminlikten bulmustur, çünkü adalet günesi ona nur saçmıstır.
□lkbahar, Hak fermanı getirmedikçe, toprak sırrını nice açıga vurur?
O, öyle bir cömert ve vericidir ki bu haberleri, bu eminligi ve bu dogrulugu bir cemada, kuru yeryüzüne
vermistir.
Fâzıl ve ihsanı, kuru topragı haberdar eder, kahır ve celâli de akıllı insanları kör eyler.
Canda, gönülde o cosmaya takat yoktur. Kime söyliyeyim? Cihanda bir tek kulak yok!
515. Nerede bir kulak varsa; onun yüzünden, göz oldu. Nerede bir tas varsa; onun lûtfiyle yesim tasına
döndü.
Kimyayı meydana getiren o dur, kimya ne oluyor ki? Mucize bagıslayıcıdır, simya ne oluyor ki?
Benim bu ögüsüm, ögmeyi terk etmenin ta kendisidir; çünkü bu ögüs, varlık delilidir, varlık ise hatadır.
Onun varlıgına karsı yok olmak gerektir: onun huzurunda varlık nedir? Mânasız bir seyden ibarettir!
Varlık kör olmasaydı... Ondan erirdi, günesin hararetini tanır, anlardı.
520. Bu zâhiri vucudun Allah’ın varlıgıyla var oldugunu bilmemesi körlügüne delildir.
Vezirin bu hilede ziyana ugraması
Padisah gibi vezir de cahil ve gafildi. Varlıgı vacip olan Kadim Allah ile pençelesiyordu.
Öyle kudretli bir Allah ile pençelesiyordu ki bir anda yoktan bu âlem gibi yüz tanesini var eder.
Senin gözüne kendini görmek hassasını verince nazarında âlem gibi yüzlerce âlem meydana getirir.
Her ne kadar dünya senin yanında azametli ve nihayetsizse de bil ki kudrete karsı bir zerre bile degildir.

525. Zaten bu âlem sizin canlarınızın hapishanesidir; uyanın, o tarafa gidin! Zira o taraf sizin sahranız,
mesire yerinizdir.
Bu âlemin hududu vardır, o âlem ise esasen hadsizdir. Nakıs ve sûret, o mânaya settir, mâniadır.
Firavun'un yüz binlerce mızragını tek bir Musa'nın bir tanecik asâsıyla kırdı.
Yüz binlerce Câlînus'un yüz binlerce hekimlik hünerleri vardı; □sâ'nın ve nefesinin yanında bâtıl oldu.
Yüz binlerce siir defterleri vardı, bir tek Ümmi'nin kitabına karsı ayıp ve âr haline geldi.
530. Asagılık olmayan kisi böyle galip Allah huzurunda niçin ölmesin*
Çok dag gibi gönüller kopardı. Kurnaz kusu, iki ayagından asakoydu.
Akıl ve zekâda kemale ermekle Allah'ya varılmaz. Padisahın fazıl ve ihsanı aczini bilen kisiden baskasını kabul
etmez.
Hey gidi hey... Çok köse, bucak kazıcı ve hazine doldurucular; o kurup duran kisiye, o öküze (vezire) maskara
oldular.
Öküz kimdir ki sen onun maskarası olasın. Toprak nedir ki sen onun otu olasın.
535. Bir kadının kötü isten yüzü sararınca, utanınca Allah, onu çarpıp Zühre yıldızı yaptı.
Bir kadını Zühre yapmak çarpma oldu da balçık haline gelis, çarpılma degil midir? Be inatçı? !
Ruh, seni en yüksek göklere çıkarırken sen en asagılıklara, su ve çamura dogru gittin.
Akılların bile imrendigi öyle bir varlıgı, bu alçaklık yüzünden degistin.
Simdi bak, bu senin kendini çarpman nasıl? O çarpılma yanında bu, gayet asagı.
540. Himmet atını yıldız cihetine sürdün, nücum ilmi ile ugrastın da secde edilmis Âdem'i tanımadın!
Ey hayırsız evlât! Nihayet sen Âdemoglusun, ne vakte dek alçaklıgı seref sayarsın.
Niceye dek "ben âlemi zaptedeyim, bu cihanı kendi varlıgımla doldurayım" dersin?
Dünyayı bastanbasa kar kaplasa günesin hararet, bir görünüste onu eritir.
O vezirin vebalini de, daha onun gibi yüz binlercesinin vebalini de Allah bir kıvılcımla yok eder.
545. O, aslı olmayan hayelleri, tamamıyla hikmet yapar; o, zehirli suyu serbet haline getirir.
O zan ve süphe doguran sözleri, hakikat ve yakîn haline getirir. Kin ve adavet sebeblerinden dostluk ve
muhabbet belirtir.
□brahim'i ates içinde besler; korkuyu, ruhun emniyeti ve selâmeti yapar.
Onun sebep yakıcılıgına hayranım. Onun hayallerinde Sofestâî gibiyim!
Hıristiyanları azdırmak hususunda vezirin baska bir hile kurması
O vezir kendince baska bir hile kurdu. Vaiz ve nasihati bırakıp halvete girdi.
550. Müritleri yakıp yandırdı. Tam kırk, elli gün halvette kaldı.
Halk onun istiyakından, hal ve tavrı ile sözünden, sohbetinden uzak düstükleri için deli oldular.
Onlar yalvarıp sızlanıyorlardı, vezir ise halvette riyazattan iki büklüm olmustu.
Hepsi birden "Biz sensiz kötü bir hale düstük, karısıklık içindeyiz. Degnegini yeden birisi olmadıkça körün
ahvali ne olur?
□nayet et. Allah için olsun, bundan ziyade bizi kendinden ayırma!
555. Bizler çocuk gibiyiz, sen bize dadısın; sen bizim üzerimize o gölgeyi döse" demislerdi.
Vezir dedi ki: "Ruhum dostlardan uzak degildir. Fakat dısarı çıkmaya izin yok."

Emirler rica ve sefaate, müritler dil uzatmaya basladılar:
"Ey kerem sahibi! Bu ne kötü talih ki sensiz gönülden de yetim kalmısızdır, dinden de.
Sen bahaneler ediyorsun, biz ise dertle yürek yangınlıgından soguk soguk ah edip duruyoruz.
560. Biz senin sohbetine alısmısız. Biz senin hikmet sütünle beslenmisiz.
Allah askına bize bu cefayı yapma; lûtfet, bugünü yarına bırakma!
Gönlün razı olur mu, âsıkların, âkıbet istifadesiz kalsınlar?
Hepsi de karadaki balık gibi çırpınıyorlar. Suyu aç, ırmagın bendini yık!
Ey zamanede nazîri olmayan zat! Allah askına halkın imdadına yetis! "
Vezirin müritleri defetmesi
565. Vezir dedi ki: "Dikkat ediniz, ey dedikodu düskünleri! Dilden çıkan ve kulakla duyulan zâhiri vaizleri
arayanlar!
Bu asagılık duygu kulagına pamuk tıkayın, ten gözünden duygu basını çözün!
O gizli kulagın pamugu, bas kulagıdır, bu kulak sagır olmadıkça o can kulagı sagırdır.
Hissiz, kulaksız, fikirsiz olur ki "□rciî - Allahna geri dön" hitabını isitesiniz.
Sen uyanıklık dedikodusunda oldukça uyku sohbetinden nasıl olur da bir koku alabilirsin!
570. Bizim sözümüz isimiz, hariçte yürümektedir. Bâtınî yürümek ise gökler üzerinde olur.
Cisim, kurulugu (bu âlemi) gördü, çünkü kuruluktan (bu âlemden) dogdu; can □sâ'sı, ayagını denize attı.
Kuru cismin yürümesi, kuruya düstü, ama canın yürümesine gelince: Ayagını denizin ta ortasına bastı.
Ömür kuruluk yolunda; gâh dag, gâh deniz, gâh ova asarak geçip gittikten sonra...
Abıhayatı, nerede bulacaksın; deniz dalgalarını nerede yaracaksın?
575. Kara dalgası, bizim kuruntularımız, anlayısımız ve fikrimizdir. Deniz dalgası ise kendinden geçis,
sarhosluk ve yokluktur.
Sen bu sarhoslukta oldukça o sarhosluktan uzaksın. Bundan sarhos oldukça o kadehten nefret eder dursun.
Zâhir dedikodusu toz gibidir. Kulak gibi bir müddet dinlemeyi âdet edin! "
Müritlerin, halveti terk et diye tekrar ısrarla yalvarısları
Hepsi dediler ki: "Ey bahane arayan hakîm bu cefayı bize reva görme!
Hayvana takati derecesinde yük yüklet. Zayıflara iktidarları nispetinde is havale et!
580. Her kusun yiyecegi lokma, kendine göredir. Nasıl olur da her kus bir inciri (bütün olarak) yutabilir?
Çocuga süt yerine ekmek verirsen zavallı yavruyu o ekmek yüzünden öldü bil!
Öndan sonra disleri çıkınca kendi kendine onun içi ekmek ister.
Henüz kanadı çıkmayan kus uçmaya kalkısırsa her yırtıcı kedinin lokması olur.
Ama kanatlanınca o kendisinden teklifsizce, iyi ve kötü ıslık olmaksızın uçar.
585. Senin sözün Seytan'ı susturur, senin lûtuf ve keremin, bizim kulagımıza akıl ve fehim verir.
Söyleyen, sen olunca kulagımız, tamam akıldan ibarettir. Madem ki deniz sensin, kurumuz da denizdir!
Ey (sekizinci gökteki) Simak burcundan (denizin dibindeki) balıga kadar her sey, kendisinden nurlanmıs olan!
Seninle olunca yer, bize gökten daha iyidir. Sensiz, biz gögün tâ üstünde bile karanlık içindeyiz. Ey ay! Gayrı
bu felek, nedir ki seninle mukayese edilebilsin?
Göklerin sûreta yüksekligi var. Mâna yüzünden yükseklik, temiz ruhundur.
590. Sûreta yükseklik, cisimlerindir, fakat mâna huzurunda cisimler, isimlerden

ibarettir.
Vezirin " Halveti terk etmem " diye cevap vermesi
Vezir dedi ki: "Delillerinizi kısa kesiniz; nasihatimi, can ve gönülden dinleyiniz.
Emin isem, emin adam ittiham edilmez göge ver desem bile!
Eger ben mahzı kemâl isem kemâli inkâr nedir? Degilsem bu zahmet, bu eziyet ne oluyor?
Ben bu halvetten çıkmayacagım çünkü, kalp ahvali ile mesgulüm."
Müritlerin vezire yalvarması
595. Hepsi birden dediler ki: "Ey vezir, inkâr etmiyoruz, bizim sözümüz agyarın sözü gibi degildir.
Ayrılıgından göz yaslarımız akmakta, canımızın tâ içinden ahu vahlar cosmakta! "
Çocuk dadı ile kavga etmez. Gerçi ne kötüyü bilir ne iyiyi... Fakat boyuna aglar durur!
Biz çenk gibiyiz sen mızrak vurmaktasın; inleme bizden degil, sen inliyorsun!
Biz ney gibiyiz, bizdeki nagme senden. Biz dag gibiyiz, bizdeki seda senden.
600. Kazanıp kaybetmede satranç oyunu gibiyiz; ey huyları güzel! Bizim kazanıp kaybetmemiz sendendir.
Ey bizim canımıza can olan! Biz kim oluyoruz ki seninle ortada olalım, görünelim!
Biz yokuz. Varlıklarımız, fâni sûretle gösteren Vücud-u Mutlak olan sensin.
Biz umumiyetle aslanlarız ama bayrak üstüne resmedilmis aslanlar! Onların zaman zaman hareketleri,
hamleleri rüzgârdandır.
605. Hareketimiz de, varlıgımız da senin vergindir. Varlıgımız umumiyetle senin icadındır.
Yoksa, varlık lezzetini gösterdin. Yok olanı kendine âsık eylemistin!
O □n'am ve ihsanın lezzetini... mezeyi, sarabı ve kadehi esirgeme!
Esirgersen kim arayıp tarıyabilir? Nakıs nakkasla nasıl mücadele eder?
Bize, bizim ef'alimize bakma; kendi ikramına, kendi cömertligine bak!
610. Biz yoktuk, mücadelemiz de yoktu. Senin lûtfun bizim söylenmemis sırlarımızı da isitiyordu.
Nakıs, nakkasın ve kaleminin huzurunda ama karnındaki çocuk gibi âciz ve eli baglıdır.
Kudret huzurunda bütün âlem mahlûkları, igne önünde gergef gibi âcizdir.
Kudret gergefe bazen seytan resmi, bazen insan resmi isler; gâh nese, gâh keder nakseder.
Gergefin eli yok ki onu def' için kımıldatsın; dili yok ki fayda, zarar hususunda ses çıkarsın.
615. Sen beytin tefsirini Kur'an'dan oku Allah "Attıgın zaman sen atmadın" dedi.
Biz bir ok atarsak, atıs, bizden degildir. Biz yayız, o yayla ok atan Allah'dır.
Bu "cebir" degil, cebbarlıgın mânasıdır. Cebbarlıgı anıs da, ancak Allah'ya tazarru ve niyaz içindir.
Bizim figanımız muztar ve kudretsiz oldugumuzun delilidir. Yaptıgımızdan utanmamız da elimizde ihtiyar
olduguna delildir.
Yapıp yapmamada ihtiyarımız varsa utanma ne? Bu acıklanma, bu utanıs, bu teeddüp ne?
620. Hocaların sakirtleri terbiye etmesi niçin; fikir, neden tedbirlerden tedbirlere dönüyor?
Eger sen: "O, cebirden gafildir. Hak'ka mensup olan ay, bulutta yüzünü gizliyor" dersen,
Buna hos bir cevap var; dinlersen küfürden geçer, dini tasdik eder, bana tâbi olursun:
Hasret ve figan, hastalık zamanındadır. Hastalık zamanı tamamı ile uyanıklık zamanıdır.
Hasta oldugun zaman günahından istigfar eder dursun.
625. Sana günahın çirkinligi görünür; iyilesince yola geleyim diye niyet edersin.

Bundan sonra kulluktan baska bir is ihtiyar etmiyeyim diye ahdeylersin.
Su halde bu yakinen anlasıldı ki hastalık sana akıllılık, bahsediyor.
Ey asıl arayan kimse! Su aslı bil ki kimde dert varsa o, koku almıs, dermana ermistir.
Kim daha ziyade uyanıksa o daha ziyade dertlidir. Kim isi daha iyi anlamıssa onun benzi daha sarıdır.
630. Hak'kın cebrinden agâh isen feryadın nerede? Cebbarlık zincirini görüsün hani?
Zincire baglanan nasıl olur da neselenir? Hapiste esir olan nasıl hürlük eder?
Eger ayagını bagladıklarını, basına padisah çavuslarının dikildigini görüyorsan.
Gayrı sende âcizlere çavusluk etme. Çünkü bu vazife âcizlerin huyu ve tabiatı degildir.
Madem ki görmüyorsun; Allah'nın cebrinden bahsetme! Görüyorsan hangi gördügünün nisanesi?
635. Hangi bir ise meylin varsa o iste kendi kudretini apaçık görür dursun;
Hangi ise meylin ve istegin yoksa... Bu, Allah'dandır diye kendini Cebrî yaparsın!
Peygamberler, dünya isinde Cebrîdirler, kâfirler de ahiret isinde.
Peygamberlerin, ahiret isinde ihtiyarları vardır, cahillerin de dünya isinde.
Zira her kus, kendi cinsinin bulundugu yere gider, bedeni, geride uçmaktadır, canı daha tez, daha ileri
gitmekte!
640. Kâfirler "Siccin" cinsinden olduklarından dünya zindanına rahat rahat gelmislerdir.
Peygamberler, (□lliyyi) cinsinden olduklarından can ve gönül □lliyyine dogru gitmislerdir.
Bu sözün sonu yoktur, fakat biz yine dönüp o hikâyeyi tamamlayalım:
Vezirin, halveti terk etmede müritleri ümitsiz bırakması
Vezir içerden seslendi: "Ey müritler, benden size su malûm olsun.
Ki □sâ bana "Hep yakınlarından, arkadaslarından ayrıl, tek ol,
645. Yüzünü duvara çevirip yalnızca otur, kendi varlıgından da halveti ihtiyar et" diye vahyetti.
Bundan sonra konusmaya izin yok, bundan sonra dedikodu ile isim yok.
Dostlar, elveda! Ben öldüm, yükümü dördüncü göge ilettim.
Bu suretle de atese mensup felegin altında zahmet ve mesakkatler içinde yanmayalım.
Bundan sonra dördüncü kat gök üstünde, □sâ'nın yanında oturacagım."
Vezirin her emîri ayrı ayrı veliaht yapması
650. Neden sonra o emîrleri yalnız ve birer birer çagırıp her birine bir söz söyledi.
Her birine "□sâ dininde Allah vekili ve benim halifem sensin,
Öbür emîrler senin tâbilerindir. □sâ, umumunu senin taraftarın ve yardımcın etti.
Hangi emîr, bas çeker, tâbi olmazsa onu tut; ya öldür yahut esir et, hapse at.
Ama ben sag iken bunu kimseye söyleme, ben ölmedikçe, reislige talip olma.
655. Ben ölmedikçe bunu hiç meydana çıkarma. Saltanat ve galebe dâvasına kalkısma.
□ste su tomar ve onda Mesîh'in hükümleri... Bunu ümmete tasih bir tarzda oku! " dedi.
O, her emîre ayrı olarak sunu söyledi: "Allah dininde senden baska naib yoktur! "
Her birini ayrı ayrı agırladı. Ona ne söyledi ise buna da onu söyledi.
Her birine bir tomar verdi, her tomar öbürünün zıddını ifade ediyordu.
660. O tomarların metni "Ya" harfinden "Elif" harfine kadar olan harflerin sekilleri gibi birbirine aykırıdır.
Bu tomarın hükmü, öbürünün zıddıydı, bu zıt diyeti bundan önce bildirdik.
Vezirin halvette kendini öldürmesi
Ondan sonra daha kırk gün kapısını kapadı. Kendisini öldürüp varlıgından kurtuldu.
Halk onun ölümünü haber alınca kabrinin üstü kıyamet yerine döndü.
Bir hayli halk onun yası ile saçlarını yolarak, elbiselerini yırtarak mezarı üstüne yıgıldı.
665. Arap'tan,Türk'ten, Rum'dan, Kürt'ten oraya toplananların sayısını da ancak Allah bilir.
Mezarın topragını baslarına serptiler. Onun derdini yerinde ve dertlerine derman

gördüler.
Bir ay ahali, mezarı üstünde gözlerinden kanlı yaslara yol verdiler. Onun ayrılıgı derdinden padisahlar da,
büyükler de, küçükler de ah u figan ediyorlardı.
□sâ Aleyhisselâm ümmetinin emîrlere " □çinizde veliaht kimdir? " diye sorması
Bir ay sonra halk dedi ki: "Ey ulular! Siz beylerden o vezirin makamına oturacak kimdir.
Ki biz o zatı, vezirin yerine imam ve mukteda tanıyalım. Elimizi de, etegimizi de onun eline teslim edelim.
670. Madem ki günes battı ve bizim gönlümüzü dagladı, onun yerine çıragı yakmaktan baska çaremiz yok.
Sevgili, göz önünden kayboldu mu, onun visâlinden mahrum kaldık mı, yerine birisinin vekil olması, birisinin
bize yadigâr kalması gerekir.
Gül mevsimi geçip gülsen harap olunca gül kokusunu nereden alalım? Gül suyundan!
Ulu Allah açıkça meydan da olmadıgından, bu peygamberler Hakk'ın vekilleridir.
Hayır yanlıs söyledim. Vekil ile vekil edeni iki sanırsan (bu) hatadır, iyi bir sey degil.
Sen sûrete taptıkça ikidir. Sûretten kurtulana göre ise birdir.
675. Sûrete bakarsan gözün ikidir. Sen onun nuruna bak ki o birdir.
Bir adam, gözün nuruna bakarsa iki gözün nuru, birbirinden ayırdedilemez.
Bütün peygamberler dogrudur. " Allah peygamberlerini birbirinden ayırdetmeyiz
Bir yerde on tane çırag bulundurulursa görünüste her biri, öbüründen ayrıdır.
Nuruna yüz çevirirsen süphesiz ki birinin nurunu öbürlerinden ayırt etmeye imkân yoktur.
680. Yüz tane elma, yüz tane de ayva saysan her biri ayrı ayrıdır. Onları sıkarsan yüz kalmaz, hepsi bir
olur.
Mânalarda taksim ve sayı yoktur, ayırma, birlestirme olamaz.
Dostun, dostlarla birligi hostur. Mâna ayagını tut (ona meylet) , sûret serkestir.
Serkes sûreti, eziyetle eritip mahveyle ki onun altında define gibi olan vahdeti göresin.
Eger sen eritmezsen onun (Allah'ın) inayetleri, esasen onu eritir. Ey gönlüm, kulu olan Allah!
685.O, hem gönüllere kendini gösterir, hem dervisin hırkasını diker.
Hepimiz yayılmıstık ve bir cevherdik. Orada bassız ve ayaksızdık;
Günes gibi bir cevherdik, dügümsüz ve sâftık... su gibi.
O güzel ve lâtif nur sûrete gelince kale burçlarının gölgesi gibi sayı meydana çıktı.
Mancınıkla burçları yıkın ki bu bölügün arasından ayrılık kalksın.
690. Mutlaka ben bunu açar, anlatırdım, fakat bir fikir bile sürçmesin, (bundan) korkarım.
Nükteler keskin bir çelik kılıç gibidir. Eger kalkanın yoksa gerisin geriye kaç!
Kalkansız bu elmasın karsısına gelme. Çünkü kılıca, kesmekten utanç gelmez.
Ben bu sebepten kılıcı kına koydum; Ters okuyan birisi, aykırı mâna vermesin.
Hikâyeyi tamamlamaya, dogrular toplulugunun vefakârlıgından bahse geldik:
695. O reisin ölümünden sonra kalktılar, yerine bir vekil istedilerdi.
Emîrlerin veliahtlık için savasları ve birbirlerine kılıç çekmeleri
O emîrlerin birisi öne düsüp o vefalı kavmin yanına gitti.
Dedi ki: "□ste o zatın vekili; zamanede □sa halifesi benim.
□ste tomar, ondan sonra vekilligin bana ait olduguna dair burhanımdır."
Öbür emîrde pusudan çıkageldi. Hilâfet hususunda onun dâvası da bunun dâvası gibiydi.
700. O da koltugundan bir tomar çıkardı, gösterdi. Her ikisinin de Yahudi kızgınlıgı basladı.
Diger emîrler de bir bir katar olup (birbirlerinin ardınca dâvaya kalkısıp keskin kılıçlar

çektiler.)
Her birinin elinde bir kılıç ve bir tomar vardı; sarhos filler gibi birbirlerine düstüler.
Yüz binlerce Hıristiyan öldü, bu suretle kesik baslardan tepe oldu.
Sagdan, soldan sel gibi kanlar aktı. Havaya, daglarcasına tozlar kalktı.
705. O vezirin ektigi fitne tohumları, onların baslarına âfet kesilmisti.
Cevizler kırıldı; içi saglam olan, kırıldıktan sonra temiz ve lâtif ruha malik oldu.
Ancak ten naksına ait olan öldürmek ve ölmek, nar ve elmayı kırmak, kesmek gibidir.
Tatlı olan nardenk serbeti olur, çürümüs olanın ise bir sesten baska bir seyi kalmaz.
Esasen mânası olan meydana çıkar; çürümüs olan rüsvay olur, gider.
710. Ey sûrete tapan! Türü, mânayı elde etmeye çalıs! Çünkü mâna sûret tenine kanattır.
Mâna ehliyle düs, kalk ki hem atâ ve ihsan elde edesin, hem de fetâ olasın.
Bu cisimde mânasız can; hilâfsız, kılıf içinde tahta kılıç gibidir.
Kılıfta bulundukça kıymetlidir. Çıkınca yakmaya yarar bir alet olur.
Tahta kılıcı muharebeye götürme, ah-ü figane düsmemek için önce bir kere kontrol et;
715. Eger tahtadansa, yürü... baskasını ara; eger elmassa sevinerek ileri gel!
Elmas kılıç, velîlerin silâh deposundandır. Onları görmek, size kimyadır.
Bütün bilenler, ancak ve ancak bunu böyle demislerdir: bilen âlemlere rahmettir.
Nar alıyorsan gülen (çatlak) narı al ki onun gülmesi, sana tanesi oldugunu haber versin.
O ne mübarek gülmedir ki can kutusundaki inci gibi, agızdan gönlü gösterir.
720. Mübarek olmayan gülme, lânetin gülmesidir: Agzını açınca kalbinin karalıgını gösterir.
Gülen nar bahçeyi güldürür. Erler sohbeti de seni erlerden eder.
Katı tas ve mermer bile olsan, gönül sahibine erisirsen cevher olursun.
Temizlerin muhabbetini tâ... canının içine dik. Gönlü hos olanların muhabbetinden baska muhabbete gönül
verme.
Ümitsizlik diyarına gitme, ümitler var. Karanlıga varma günesler var.
725. Gönül, seni, gönül ehlinin diyarına; ten, seni su ve çamur hapsine çeker.
Agâh ol, bir gönüldesten gönül gıdasını al, onunla gönlünü gıdalandır. Yürü, ikbali bir ikbal sahibinden
ögren! ! !

Mustafa salâvatullahi aleyh'in □ncil'de anılan iyi vasıflarını ululamaları
□ncil'de Mustafa'nın, o Peygamberler basının, o sefa denizinin adı vardı;
Sıfatları, sekli, savası, oruç tutusu ve yiyisi anılmıstı.
Hıristiyan taifesi, o da, o hitaba geldikleri zaman sevap için.
730. Yüce adı öperler; lâtif vasfa yüz sürerlerdi.
Bu söyledigimiz fitne esnasında o taife, fitneden, kargasalıktan emindiler.
Onlar, o emîrlerin ve vezirin serlerinden emin olup Ahmed adının sıgınagında korunmuslardı.
Onların nesli de çogaldı. Ahmed'in nuru, bunlara yardım etti, yâr oldu.
Hıristiyanlardan Ahmed adını hor tutan diger fırka,
735. Fitnelerden ve o tedbiri de som, fitnesi de som vezir yüzünden hor ve kıymetsiz bir hale geldi.
Mânaları ters, sözleri aykırı tomarlara uymalarından dolayı dinleri de müsevves bir hale geldi, hükümleri de!
Ahmed'in adı böyle yardım ederse acaba nuru nasıl korur?
Ahmed adı saglam bir kapı olunca o emin ruhun zatı ne olur?

Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Aradan Perde Kalkınca.

Rumlar ve Çinliler,
Yarışa girdiler.
Kim daha şahane,
Resim yapacak diye.

Geniş bir salonun ortasında,
Bir perde vardı.
Bir yanda Rumlar, bir yanda Çinliler,
Harıl harıl çalışmaya başladı.

Kullanıp da, Çinliler renk renk boyalar.
Duvarı, özene bezene boyadılar.
Pas, kir gitmeden, duvardan,
Ne boya ne resim parlar, buradan.
Diye düşünüp de, Rumlar,
Duvarı cilalamaya başladılar.

Yarış bitince salona girdi Sultan.
Bakmaya başlandı,
Önce Çinlilerin duvarından.
Bakanlar hayretler içinde kaldı.
Karşılarında şahane bir resim durmaktaydı.

Sonra Rumların bölümüne girildi.
Rumlar hemen arada ki perdeyi çekti.
Görüldü ki, perde kalkınca aradan.
Karşıda ki resim ışıl ışıl ışımaktaydı duvardan.

Benliktir, günahtır o perde.
Aradan kalkınca perde,
Tecelli eder Hakk sende.
İstesen de istemesen de,
Bir hale bürünürsün.
İşte o zaman bedeninden özgürsün.

Bilir misin nedir günah?
İşleyen hep çekiyor ah.
Haksızlıklardır günah.
Yaşantının, günün ahlanmasıdır, günah.
Vicdanının sesi dinmez.
Çeker durursun hep ah vah.

Sen günah işledikçe,
Ruhuna vurulur mühür.*
Her mühürde ruhun kararır, olamazsın özgür.

Günahların silindikçe,
Ruhun parlar, cilalanır.
Tecelli*1 ruhun cilalanmasıdır.
İlahî nurun*2 ruhtan ışımasıdır.

Öyleyse nefsine, şeytana başkaldır.
Günah mühürünün pasını pisini,
Ruhundan temizle, arındır.

21.03.2015
Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın

*Kalplerin Mühürlenmesi

Irkçılık açısından ilgili bir notum;

KALP MÜHÜRLENMESİ

Önemli olan ten rengi değil kalp rengidir. Bazı kalpler Allah'ın vurduğu mühürle kararmıştır. Bunlar kara kalpli (elbette ki değişmeceli) olmuşlardır. Bunların ruhları kararmıştır. Bazıları da gittikçe temizlenerek kalplerini (ruhlarını) nuranileştirip, beyazlaştırmışlardır. Yani değişmeceli de olsa ruhun rengi önemlidir, ten renginden. F.L.A.

BAKARA-7

Yaşar Nuri Öztürk: Allah onların kalpleri, kulakları üzerine mühür basmıştır. Onların kafa
gözleri üstünde de bir perde vardır. Onlar için korkunç bir azap öngörülmüştür.

EN'ÂM-46

Yaşar Nuri Öztürk: De ki: "Düşünün bakalım; Allah, işitme gücünüzü, gözlerinizi alsa, kalpleriniz üzerine mühür bassa, Allah'tan başka hangi ilah onları size geri verecek? " Bak
nasıl türlü türlü açıklıyoruz ayetleri, yine de yüz çeviriyorlar!

CÂSİYE-23

Yaşar Nuri Öztürk: Kendisinin ilahı olarak kendi duygu ve arzusunu almış kişiyi gördün mü? Allah onu bir ilim üzerine saptırmış, kulağı ve kalbi üzerine mühür basmış, gözünün üstüne de bir perde çekmiştir. Allah'tan sonra ona kim kılavuzluk edecektir. Hâlâ düşünüp ibret almıyor musunuz?

*1Tecelli

TECELLİ

Sözlükte "ortaya çıkma, görünme" anlamına gelen, tecellî, tasavvufta gaybden gelen ve kalpte ortaya çıkan nurlar; Allah'ın isim ve sıfatlarıyla sûfinin kalbinde tezâhür etmesi

demektir. Bu hal sûfinin nefsini arındırmasından sonra gerçekleşir. Mutasavvıflara göre Allah'la kulları arasında yetmiş bin perde (hicab) vardır. Gerçekte Allah her an tecelli etmektedir. Ancak bunu yalnızca kalp aynasını arıtan, parlatan kimseler anlayabilir. Kur'ân'da Allah'ın dağa tecellisinden bahsedilmektedir. Bu tecelli esnasında dağ parçalanmış, Musa (a.s.) bayılmıştır (A'râf, 7/142) . Bundan da anlaşılmaktadır ki, dünya gözüyle Allah'ın görülmesi mümkün değildir. (M.C.)

https://fetva.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VQ0pUtKsWos

ÂLİ İMRÂN

106. Yaşar Nuri Öztürk: Gün gelir bazı yüzler ağarır, bazı yüzler kararır. Yüzleri kararanlara şöyle denir: "İmanınızdan sonra küfre mi düştünüz? Hadi, saptığınız küfür yüzünden tadın azabı! "

107. Yaşar Nuri Öztürk: Yüzleri ağaranlara gelince, onlar, Allah'ın rahmeti içindedirler. Sürekli ondadır onlar.

*2Kandil

Bk. http://www.antoloji.com/kandil-59-siiri/

Ayağını yere vur işte sana su (Bu suyun adı Nur’ dur budur doğrusu) .

SÂD-42

Yaşar Nuri ÖZTÜRK "Ayağını yere vur! İşte yıkanacak bir yer, işte içilecek soğuk bir su! ..." dedik.

Not: Sadece bir tahmin olarak, bu ayağı yere vurma; kötülüğü emreden Nefs-i Emmare’ ye karşı spor yaparak, icabında ayağı sertçe yere vurarak direnme, iradeyi güçlendirme anlamında olabilir. Kötü alışkanlıklardan kurtuldukça ruhen duyulan bir serinlik, rahatlama bu düşünceyi kuvvetlendirmektedir. Ayrıca Tarık Suresi’ nde Tarık adı verilen sabah yıldızından onun karanlığı delmesinden bahsedilir. Tarık ayrıca yolcu demektir. Kısaca bir yolun zorluklarını, karanlığın (nefis terbiyesinin) sıkıntılarını aşıp ruhi ışıltıya Nur’ a kovuşan kişi anlamında kullanılıyor olmalı. Nur Suresi 35. Ayette Allah’ ın Nur’ undan bahsedildikten sonra, 36. Ayette Nur’ un, Kandil’ in nerelerde olduğu anlatılmaktadır.

27.08.2011

Fatih Lütfü AYDIN

Nur Suresi

35. “Allah, göklerin ve yerin Nur’udur. Onun nurunun örneği, içinde çerağ bulunan bir kandile benzer. Kandil, bir sırça içerisindedir. Sırça inciden bir yıldız gibidir ki, doğuya da batıya da nispeti olmayan bereketli bir zeytin ağacı*ndan yakılır. Bu ağacın yağı, neredeyse ateş dokunmasa bile ışık saçar. Nur üzerine nurdur o. Allah, dilediğini kendi nuruna kılavuzlar. Allah, insanlara örnekler verir. Allah her şeyi bilmektedir.”

36. Kandil, Allah'ın yükseltilmesine ve içinde adının anılmasına izin verdiği evlerdedir. Orada sabah akşam O'nu tespih eder.

*Zeytin ağacı öngörüme göre,
Tam İnsan'ın bedenidir.
Sırça omuriliği (beyni ve sinir sistemi) dir.
Zeytin ışıl ışıl parlayan gözleridir.
Gönlü ise Hakiki Kâbe yani Allah evidir.

O evlerde Hz. Allah hem dil ile,
Hem de Salih Amel ile,
Sabah akşam tesbih ile anılır.

21.03.2015
Saygılar ve sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın.

Hikmetler.

- Daima her bilenin üstünde bir bilen vardır, diye düşünmek ve ben bilirim, benden daha iyisi,
Daha bilgilisi yoktur, dememek doğru olanıdır.

- Kimin iyi kimin üstün olduğunu ancak yüceler yücesi Rabbimiz bilir. Aradan perde kalkınca ancak, hakiki doğru ve güzel ortaya çıkar. Mutlak ve değişmez gerçek belirir. Perdenin ortadan kalkması demek ölüm şerbetini içerek o kapıdan ebedi âleme geçmek demektir. Bu meşhud âlemde tevhit cilasıyla gönül aynalarının pasını silerek onu temiz ve lekesiz hale getirenlerin -ahiret âleminde- o aynalarında sayısız güzellikler yansıyarak görünür hale gelir. Hatta bu âlemde bile ayinesi saf olanlar ondaki tecellilerin farkına vararak çeşitli güzellikler müşahede edebilirler.

meşhûd (A.) [م ش ه و د] görülmüş, gözlenmiş. meşhûd olmak görülmek, gözlenmek.

Demek ki hikmetleri yazan maddi âlemi demek istiyor. Ayrıca ruhlar âlemi (soyut âlem) içinde ahiret âlemi isim tamlamasını kullanmış. F.L.A.

müşahede edebilirler: görebilirler.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 57 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Rum halkıyla Çinlilerin ressamlıkta bahse girismeleri
Çinliler " Biz daha mahir ressamız, dediler. Rum halkı da dedi ki: " Bizim maharetimiz daha üstündür."
Padisah "Sizi imtihan edecegim; bakalım hanginiz dâvasında haklı" dedi.
Çinlilerle Rum diyarı ressamları hazırlandılar; Rum diyarı ressamları ilimlerine daha vakıf kisilerdi.
3470. Çin ressamları " Bize bir hususi oda verin, bir oda da sizin olsun" dediler.
Kapıları karsı karsıya iki oda vardı. Bir tanesini Çin ressamlar aldı. Öbürünü de Rum ressamları.
Çinliler, padisahtan yüz türlü boya istediler. Yüce padisah bunun üzerine hazinesini açtı.

Çinlilere her sabah hazineden boyalar verilmekteydi.
Rum ressamları " Pas gidermekten baska ne resim ise yarar, ne boya! " dediler.
3475. Kapıyı kapatıp duvarı cilâlamaya basladılar. Gök gibi tertemiz, sâf ve berrak bir hale getirdiler.
_ki yüz çesit renge boyanmaktansa renksizlik daha iyi. Renk bulut gibidir. Renksizlikse ay.
Bulutta parlaklık ve ziya görürsen bil ki yıldızdan aydan ve günestendir.
Çinli ressamlar islerini bitirdiler. Hepsi de yaptıkları resimlerin güzelligine sevinmekteydiler.
Padisah kapıdan içeri girip odadaki resimleri gördü. Hepsi akıldan, idrakten dısarı, fevkalâde güzel seylerdi.
3480. Ondan sonra Rum ressamlarının odasına gitti. Bir Rum ressamı, karsı odayı görmeye mâni olan
perdeyi kaldırdı.
Öbür odada Çin ressamlarının yapmıs oldukları resimlerle nakıslar, bu odanın cilâlanmıs duvarına vurdu.
Orada ne varsa burada daha iyi göründü; resimlerin aksi, âdeta göz alıyordu.
Ogul Rum ressamları sofilerdir. Onların; ezberlenecek dersleri kitapları yoktur.
Ama gönüllerini adamakıllı cilâlamıslar, istekten, hırstan, hasislikten ve kinlerden arınmıslardır.
3485. O aynanın sâflıgı, berraklıgı gönlün vasfıdır. Gönle hadsiz hesapsız suretler aksedebilir.
Gaybın suretsiz ve hudutsuz sureti, Musa'nın gönül aynası da parlamıs, koynuna sokup çıkardıgı elde
görünmüstür.
O suret göge, arsa, ferse, denizlere, ta en yüce gökten, denizin dibindeki balıga kadar hiçbir seye sıgmaz.
Çünkü bütün bunların hududu, sayısı vardır. Halbuki gönül aynasının hududu yoktur.
Burada akıl, ya susar, yahut sasırıp kalır. Sebebi de su: Gönül mü Allah'dır, Allah mı gönül?
3490. Hem sayılı hem sayısız olan (hem kesrete dalan, hem vahdeti bulan) gönülden baska bir naksın aksi
geçip gider, ebedî degildir.
Fakat ezelden ebede kadar zuhur ede gelen her yeni nakıs, gönle akseder, orada perdesiz, apaçık surette
tecilli eder.
Gönüllerini cilâlamıs olanlar; renkten, kokudan kurtulmuslardır. Her nefeste zahmetsizce bir güzellik görürler.
Onlar, ilmin kabugundaki naksı bırakmıslar, Aynel yakîn bayragını kaldırmıslardır.
Düsünceyi bırakmıslar, âsinalık denizini bulmuslar, bilisikte yok olmuslardır.
3495. Herkes ölümden ürker, korkar. Bu kavimse ona bıyık altından gülmektedir.
Kimse onların gönlüne galip gelmez. Sedefe zarar gelir, inciye degil.
Onlar fıkhı ve nahvı terk etmislerdir ama mahvolmayı ve yoklugu ihtiyar etmislerdir.
Sekiz cennetin nakısları parladıkça onların gönül levhine vurur, orada tecelli eder.
Allah'nın dogruluk makamında oturanların, orasını yurt edinenlerin derecesi; arstan da yücedir, kürsüden de,
bosluktan da!
Peygamber Aleyhisselâm'ın, Zeyd'e "Bugün nasılsın, nasıl kalktın? " diye sorması, onun da "Mümin olarak
ey Allah elçisi diye cevap vermesi
3500. Peygamber bir sabah Zeyd'e " Ey temiz ve sâf arkadas, sabahı nasıl ettin? Diye sordu.

Zeyd: " Mümin bir kul olarak" deyince " _man bagın yesermis, çiçekler açmıssa nisanesi nerede? " dedi.
Zeyd dedi ki: " Gündüzleri susuz geçirdim, geceleri asktan, yanıp yakılmadan uyumadım.
Mızrak kalkandan nasıl geçerse ben de gündüzlerden, gecelerden öyle geçtim. (onlar beni tutamadıkları gibi
onlardan bana bir sey de bulasmadı.)
Ondan dolayı bence bütün seriatler, bütün dinler birdir. Bence yüz binlerce yılla bir saat aynı.
3505. Ezelle ebed birlesti. Fakat akıl, kabiliyetsizliginden buraya yol bulamaz."
Peygamber "Peki, o yoldan, bu diyarın anlayısınca, bu diyar akıllılarının harcına getirdigin bir hediye var mı,
nerede? Çıkar bakalım! " dedi.
Zeyd dedi ki: " halk, gökyüzünü nasıl görürse ben de arsı, arstakilerle beraber öyle görüyorum.
Benim önümde sekiz cennetle yedi cehennem, saman önündeki put gibi apaçık ve meydanda.
Halkı, degirmende bugdayı arpadan fark edercesine teker,teker tanıyorum.
3510. Cennetlik kim, yabancı nerede? Bence yılan ve balık gibi apasikâr.
" Kıyamet günü, bazı yüzler ak olur, bazıları kara..." Sırrı, simdiden meydana çıktı. Bu halkın bir kısmının yüzü
ak, bir kısmının kara."
Hakikatte bazı ruhlar, bundan önce de (dünyaya gelmeden de) ayıplıydı. Fakat ana rahminde oldugu için hali,
halka gizliydi.
Sakî, ana karnında sakî olur (fakat bilinmez) Cisim âlemindeyse cisimdeki hallerden, ruhun halleri de anlasılır.
Vücut da ana gibi can çocuguna gebedir. Ölüm, dogmak derdi ve kıyamettir.
3515. Bu dünyada geçmis canların hepsi, " O ferahlı can acaba nasıl dogacak? " diye beklemektedirler.
Zenciler, o mutlaka bizdendir derler. Beyazlar da, imkânı yok... O çok güzel olacak, derler.
Vücudun canı, ahiret âlemine dogunca artık beyaz, kara ihtilafı kalmaz.
Kara ise Zenciler alıp götürürler, beyazsa kendi cinslerinden olan bu çocugu, beyazlar alıp götürürler.
Fakat dogmadıkça anlamak, âlemdeki müskül islerdendir. Çünkü henüz dogmamıs çocugun nasıl oldugunu
bilen azdır.
3520. Bunu anlayan kisi, ancak Allah nuruyla bakıp gören kisidir. Böyle olan zat, bâtına da nüfuz edebilir.
Nutfenin aslı beyaz renkli ve hostur. Fakat beyaz kisinin canının aksi;
Nutfeye renk verir, onu en güzel sekle sokar; kara kisinin canının aksi de bir kısım halkı, en asagılık bir renge,
en bayagı bir sekle sürer, götürür.
Bu söze nihayet yoktur. Sen yine atını sür de biz kervandan geri kalmayalım.
Bir gün her zümrenin önünde, saman çöpü müsün, dag mı. Hindu musun, Türk mü? Meydana çıkar.
3525. Hindu ile Türk, ana karnında belli olmaz. Fakat dogunca zayıf mı kuvvetli mi... herkes görür anlar.
Zeyd'in Peygamber Sallâllahu Aleyhi Vesellem'e "Halkın ahvali bence gizli degildir, apaçıktır" diye cevap
vermesi

Zeyd " Ben halkı, kadın, erkek... Herkesi, kıyamet günündeymis gibi apaçık görüyorum. Hemen simdicik söyleyeyim mi? Yoksa kapayayım mı? " dedi. Mustafa, dudagını ısırarak sus demek istedi.
Zeyd dedi ki: "Ey Allah Peygamberi, hasir sırrını söyleyeyim de bugün dünyada kıyameti koparayım mı?
Müsaade et bana, perdeleri yırtayım da aslım, mahiyetim günes gibi parlasın;
Günes benim nurumdan tutulsun... Hurma agacı (gibi meyveliler) ile sögüt agacını (gibi meyvesizleri)
göstereyim.
3530. Kıyamet sırrını açayım, halis altın para ile ayarı bozuk parayı izhar edeyim.
Elleri kesik Eshab-ı Simal-ı küfür rengiyle al rengi...
Tutulmayan, gidilmeyen ayın ziyasında yedi nifak deligini...
Sakîlerin pırtıl elbiselerini göstereyim. Peygamberlerin davullarını, nöbetlerini duyurayım.
3535. Cehennemi, cennetleri, ikisinin arasındaki A'raf'ı apaçık olarak kâfirlerin gözlerinin önlerine getireyim.
Kevser Havuzunun çosmakta oldugunu... suyunun, cennetliklerin yüzlerine vurmakta. "_ç, _ç! " diye
seslenmekte ve bu sesin de kulaklarına gelmekte bulundugunu...
Susuzların, havuzun etrafında kosup durduklarını apaçık göstereyim.
Onların omuzları omuzlarıma sürünmekte, naraları kulagıma gelmekte.
_ste gözümün önünde... Cennet ehli, dilekleriyle birbirlerini kucaklamıslar;
3540. Birbirlerinin ellerini ziyaret ediyor, musafahada bulunuyorlar, dudaklarından buseler yagmalıyorlar.
Asagılık kisilerin hasret naralarından, " ah, ah" diye bagrısmalarından kulagım sagır oldu.
Bu söylediklerim ancak isaretlerden ibarettir. Daha derin söylerim ama Peygamberi incitmekten korkuyorum."
Zeyd, böylece sarhos, harap bir surette söyleyip duruyordu. Peygamber, yakasını büktü.
Dedi ki: " Kendine gel, atın pek hızlı gidiyor, yuları çek. "Allah haya etmez" hükmünün aksi vurdu, utanma
ortadan kalktı.
3545. Aynan, kılıftan çıktı. Ayna ve terazi yalan söyler mi?
Ayna ile terazi, kimse incinmesin, utanmasın diye sözünü saklar mı?
Ayna ile teraziye yüzlerce yıl hizmet etsen onlar yine dogrucu ve kadri yüce mihenklerdir.
Sen benim sırrımı sakla, dogruyu gizle; sen de eksik gösterme, fazla göster, (diye yalvarsan bile)
3550. Onlar sana " Kendini maskara etme ayna, terazi nerede; hile düzen nerede?
Allah, hakikatlerin bizim vasıtamızla anlasılması için kadrimizi yüceltti.
Eger bu dogrulugumuz olmasaydı ne degerimiz olurdu; iyilerin yüzünü nasıl agartırdık? " derler.
Fakat sen, gönlüne Sinâ dagındaki Allah tecellisi vurduysa bile yine aynayı koynuna koy! "
Zeyd, " Allah günesi, ezeli günes, hiç koltuga sıgar mı?
Aslı olmayan seyleri de yırtar, yakar; koltugu da. Önünde ne delilik kalır, ne akıllılık! " dedi.
3555. Peygamber dedi ki: " Bir parmagını gözünün üstüne koydun mu... dünyayı günessiz görürsün.
Bir parmak bile, aya perde oluyor. _ste bu padisahın ayıp örtücülügüne alâmettir.
Bu suretle bir nokta (gibi olan parmak) , cihanı örter; bir sürçme de günesi küsufa

ugratır.
Dudagını yum, denizin dibine bak. Allah, denizi, insana mahkûm etmistir.
Nitekim Selsebîl ve Zencebîl ırmakları da Allah'nın cennete koydugu kulların hükmü altındadır.
3560. Cennetin dört ırmagı bizim hükmümüzdedir.
Fakat bu gücümüzden, kuvvetimizden degil...Allah emriyle böyledir.
Bu ırmaklar, büyücülerin hükümlerine uyan büyüler gibi bizim hükmümüzdedir; onları nereye istersek oraya
akıtırız.
Bu akıp duran ve gönlün hükmü altında, canın fermanına tâbi bulunan iki göz çesmesi gibi...
Gönül dilerse gözler; zehrin, yılanların bulundugu tarafa gider; gönül dilerse baktıgı seylerden ibret alır.
Gönül dilerse görülen seylere bakar; gönül dilerse örtülü, gizli seylere akar.
3565. Gönül dilerse, gözleri külliyat tarafına sevk eder; gönül dilerse cüziyatta hapseyler.
Bu bes duygu da (çesmelerdeki lüleler, nasıl çesmeye tâbi ise) aynı tarzda gönle tâbidir. Onun muradınca ve
onun emrine göre is görür.
Gönül ne tarafı isaret ederse bes duygu da eteklerini toplayıp o tarafa gider.
Musa'nın elindeki sopa nasıl Musa'ya tâbi ise el, ayak da apaçık gönlün emrine tâbidir.
Gönül isterse ayak, raksa girer, yahut yavas yürürken hızlı yürümeye baslar.
3570. Gönül isterse el, parmaklarla hesaba girisir, yahut kitap yazar.
El, gizli bir elin hükmündedir. O gizli el içerdedir, dısarıya teni dikmis, kendisine onu vekil etmistir.
Gönül dilerse el, düsmana bir ejderha kesilir. Gönül dilerse sevgiliye yardımcı olur.
Gönül dilerse el, yemek için kepçedir, on batmanlık gürz.
Acaba gönül, bunlara ne söylüyor ki? Bu ne sasılacak vuslat, bu ne gizli sebep!
3575. Gönül, acaba Süleyman Mührünü mü ele geçirdi ki bu bes duygunun yollarını istedigi gibi isaret
etmekte!
Bes zâhirî duygu dısarıda kolayca onun mahkûmu olmus, bes bâtınî duyguda içeride onun memuru...
On duygu bunlardan baska yedi endam... Daha da dille söylenmeyecek kadar çok kuvvetler... Gayri sen say.
Gönül mademki ululukta sen de bir Süleyman'sın...Parmagındaki saltanat yüzügüyle perilere, seytanlara
hükmet!
Bu saltanatta hileye sapmazsan o üç seytan, senin parmagından yüzügü alamaz.
3580. Gayri adın, sanın, bütün dünyayı tutar. Cismin gibi iki cihan senin hükmüne uyar.
Fakat seytan elindeki yüzügü alırsa padisahlık bitti, bahtın öldü demektir.
Allah kulları, eger is böyle olursa bundan böyle kıyamete kadar ancak ve ancak " Ah hasretlik! " der,
dururs unuz.
Hadi, tutalım, kendi hileni inkâr edersin; canını teraziyle aynadan nasıl kurtaracaksın? "
"Getirdigimiz turfanda meyveleri o yedi" diye kölelerle kapı yoldaslarının, suçlarını Lokman'ın
üstüne atmaları
Lokman, efendisinin hizmetinde bulunan köleler arasında hor, hakîr görünmekteydi.
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Aslan ile Tavşan.

Mesnevi'de bir aslan,
Çalışıp da yiyordu rıskından.
Doğanın ona ayırdığı paydan.
Çalışıp da nasipleniyordu hakkından.

Aslan her gün,
Hayvanlardan birini kapıp yiyordu.
Yaşamak onlar için kâbus oluyordu.
Hayatta kalmaları çok zordu.

Demişler, "Gidip de diyelim aslana.
Her gün sırayla birimiz gelsin sana.
Yorulma saldırmak için ona buna.
Yan gel yat, gerek kalmasın çalışmana."

Çalışmadan Allah'a dayanmayı,
Yani yanlış tevekkülü önermişler ona*.
Demişler, "Bırak peşimizden koşmayı,
Koşturup, zahmet vermeyelim sana."

Demişler, "Çalışma tevekkül et.
Gelsin ayağına her gün et."
Aslan demiş, "Çalışmadan olur mu tevekkül?
Deveni bağla da öyle,
Allah'a havale et, dememiş mi Resul? "

Sonra aslan demiş, "Ya bana hile ederseniz.
Hilekârlardan çok çektim bir bilseniz.
Akıl etmemiş aslan, "Doğru duvar yıkılmaz.*1
Doğruya hile, şeytan dokunmaz.

Bir şekilde razı etmişler aslanı.
Terkettirmişler ona tevekkülü,
Çalışıp da Allah'a dayanmayı.
Bırakmış; hakikati, çalışmayı.
Kaldırtmış üzerinden,
Kendi eliyle İlahî korumayı*2.

Tevekkülü, hakikati terk edip de olunca zalim.
Rehber olmuş ona Şeytan-i Racim.*3
Sıra gelince tavşana,
Bir hile düşünmüş,
Taş çıkartacak kadar şeytana.
Bilerek oyalanmış, gecikmiş,
Yanına vardığında aslan kükremiş.
"Nerdesin be hey densiz" demiş.

Tavşan demiş,"Ey yüce kralım aslan.
Benden daha semiz bir arkadaşımla gelirken,
Önümüzü kesti bir koca aslan.
Dedim "Biz yemeğiyiz, bizi bekliyor kral aslan.
Dedi o da kimmiş, benim en kralından aslan."

"İzin istedim size bunu duyurmak için ondan.
Size meydan okudu o kendini bilmez aslan."
Aslan çok fena kızmış, kükremiş.
"Çabuk önüme düş, göster onu bana demiş."

Gelmişler bir kuyunun önüne, demiş tavşan.
"O aslan kuyunun dibinde korkuyorum ondan,
Beni kucağına al ey yüce kral aslan.
Aslan bakmış kuyuya, kucağında tavşan.

Bir aslan görmüş kuyuda,
Kucağında semiz bir tavşan bulunan.
Atılmış hemen kuyuya,
Boğulmuş dalınca suya.

Bunu duyan diğer hayvanlar,
Tavşana övgüde bulunmuşlar.
Tavşan tevazuda bulunmuş.*4
Demiş "Ben sıradan bir canım,
Yardım etmeseydi kurtulamazdım.
Yüceler yücesi Rahman'ım.

Saygılar ve Sevgiler.
03.10.2014

Aslan ile Tavşanla ilgili Hikmetler.

- Zalimlerin zulmü, onların kendi kendine kurdukları bir tuzak, kendileri için kazdıkları bir kuyudur. Zamanı gelince onun içine düşerek zelil ve perişan olurlar.
- Aklını kullanan zayıf bir varlık kendisinden defalarca daha kuvvetli birini yenebilir.Bu her zaman mümkündür.
- Güçlü olmak sayıca üstün olmak demek olmadığı gibi; maddi yönden, bedeni yönden güçlü olma demek değildir. Güçlü olmak yüce Allah'ın (c.c.) verdiği en büyük nimet olan aklı en iyi şekilde kullanmaktır.
- Güçlünün gücüne güvenerek zulmetmesi onun kendinden daha zayıf bir varlık elinde mahvına sebep teşkil eder. Burada tavşan aklı, aslan maddi gücü ve zulmü temsil eder.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 31 – 33 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

*Tevekkül ie ilgili Kur'an Ayetleri
TEVEKKÜL
ÂLİ İMRÂN-159

Yaşar Nuri Öztürk:
Allah'tan bir rahmet sayesindedir ki, sen onlara
yumuşak davrandın. Eğer kaba-saba, katı yürekli olsaydın senin çevrenden

kesinlikle dağılır giderlerdi. O halde bağışla onları, af dile onlar için; iş ve yönetim konusunda da onlarla şûraya git. Bir kez azmettin mi de artık Allah'a güvenip dayan. Allah, tevekkül edenleri sever.

Tevekkül, Allah'ı vekil etmektir...İnsana düşen, bütün imkânları kullanarak iş ve değer üretmek, fakat evrenin düzenini yine de onun sahibi olan kudrete bırakmaktır (Yaşar Nuri ÖZTÜRK, Kur'an'daki İslam sh.504) .

Allah'ın dediği olur
ayetine bakarak herşeyi allah'a bırakmak yanlıştır. Allah'ın istemesinde, dediğinde bizim davranışlarımız da belirleyici rol oynar.

Ör. Sarhoş kafayla
direksiyona geçip (Bu elinde silahla sağa sola ateş ederek yürümek gibi bir şeydir çünkü her ikisinde de insanları öldürme oranı çok yüksek düzeydedir) . İnsanların ölümüne sebep olmayı Allah bu davranışımızın karşılığı olarak ister.Yani sen mademki bela istiyorsun belayı yaşa da iyi bir şey olmadığını gör der.

Sonuç olarak önce devemizi bağlamalı yani kul olarak bize düşeni yapmalı ondan sonra sonucu Hz. Allah'a bırakmalıyız.

20.10.2013
Fatih Lütfü AYDIN

*1Doğru duvar yıkılmaz.

MÂİDE-105
Yaşar Nuri Öztürk: Ey iman edenler! Siz, kendinizi düzeltmeye bakın. Siz, doğru yolda oldukça sapmış olan size zarar veremez. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. O size neler yapıyor olduğunuzu haber verecektir.
RAHMÂN-46
Yaşar Nuri Öztürk: Rabbinin makamından korkan kimseye iki cennet var.

YÛNUS
62.Yaşar Nuri Öztürk: Gözünüzü açın! Allah'ın velîleri için hiçbir korku yoktur. Tasaya da düşmezler onlar.
63.Yaşar Nuri Öztürk: Onlar inanmış, takvaya sarılmışlardır.

*2 Peygamberin Şikâyeti

FURKÂN-30

Yaşar Nuri Öztürk: Resul de şöyle der: "Ey Rabbim, benim toplumum, bu Kur'an'ı terk edilmiş/dışlanmış halde tuttular."

ZUHRUF-36

Yaşar Nuri Öztürk: Kim Rahman'ın Zikri'ni görmezlikten gelip ondan uzaklaşırsa biz ona bir şeytanı musallat ederiz de o ona can yoldaşı olur.

Şeytan insanın arkadaşı olunca o kişi tüm şeytani özellikleri yaşar.
Bizi şeytanın dostluğundan koru Ey! Allah'ım Ey! Hakiki Yar.
14.06.2014
F.L.A

Şeytani özellikleri yaşayanlar da; fuhuş, kumar, haram, içki, zina, sapıklık gibi her türlü rezilliği yaşar. Azıcık ve aldatıcı keyif tadar ama huzuru ağzının tadı kaçar.

Bu dünya imtihan dünyası olduğu için sapmak isteyenlerin yol açtığı kötülükler elbette olacaktır. Bize düşen doğrulardan olup kötülerle haksızlık etmeden savaşmaktır.

Yani bu dünya niye böyle sorusunun cevabı olarak, "sapmak isteyenlere ruhsat (izin) verildiği için" denebilir. Niye böyle demek sorunu çözmez. Mevlana'nın dediği gibi "karanlık bir odaya girildiğinde şikâyet etmek yerine ışık olmalı" yani eksilerimizi atarken kötülükle de haksızlık etmeden uğraş vermeliyiz.

Şu aptallar aptallık etmese desek, aklı işletip işletmemek de insana kalmış bir seçenek. O da ruhsat (izin) kaynaklı bir durum.

Şu insanlar 3 kuruşluk dünya için oylarını satmasa desek, O da ruhsat (izin) kaynaklı bir durum. F.L.A. 28.07.2014

ŞEYTAN'ın DOSTU OLMA
A'RÂF
27. Yaşar Nuri Öztürk: Ey ademoğulları! Şeytan, ana-babanızı, çirkin yerlerini onlara göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi, size de bir fitne musallat etmesin. Çünkü o ve kabilesi sizi, onları göremeyeceğiniz yerden görürler. Biz o şeytanları, inanmayanlara dostlar yaptık.
30. Yaşar Nuri Öztürk: Bir kısmını iyiye ve güzele kılavuzladı, bir kısmının üzerine de sapıklık hak oldu. Onlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi. Bir de kendilerinin hidayet üzere olduklarını sanırlar.

*3 Taşlanmış, Hakk'kın huzurundan kovulmuş şeytan.
A'RÂF SURESİ
11. Yaşar Nuri Öztürk: Andolsun ki sizi yarattık, sonra sizi biçimlendirdik, sonra da meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da secde ettiler. Ama İblis etmedi, secde edenlerden olmadı o.
12. Yaşar Nuri Öztürk: Allah buyurdu: "Sana emrettiğimde secde etmeni engelleyen neydi? " İblis dedi: "Ben ondan hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın."
13. Yaşar Nuri Öztürk: Buyurdu: "O halde in oradan. Senin haddine mi orada büyüklük taslamak! Hadi çık! Sen alçaklardansın."
14. Yaşar Nuri Öztürk: Dedi: "İnsanların diriltileceği güne kadar bana süre ver."
15. Yaşar Nuri Öztürk: Buyurdu: "Süre verilenlerdensin."
16. Yaşar Nuri Öztürk: Dedi: "Beni azdırmana yemin ederim ki, onları saptırmak için senin dosdoğru yolun üzerine kurulacağım."
17. Yaşar Nuri Öztürk: "Sonra onlara; önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından musallat olacağım. Bir çoklarını şükreder bulamayacaksın."
18. Yaşar Nuri Öztürk: Allah buyurdu: "Çık oradan, yenik düşmüş ve kovulmuş olarak.

Onlardan sana uyan olursa yemin olsun ki, cehennemi tamamen sizden dolduracağım."

*4 Alçak gönüllülük

Tavşanın Hilesi

Bir zamanlar balta girmemiş bir ormanda, pençeleri güçlü, sesi gür, görüntüsü dehşetli bir aslan vardı. Ormandaki bütün hayvanlar, bu aslanın karnını doyurmak için avlanmasından yılmışlardı. Her gün aralarından biri eksildiğinden dolayı, bugün acaba sıra bende mi korkusundan titrer olmuşlardı. Günün birinde hayvanlar, bu korkuya yeter demek için, ormanın güzel bir vadisinde toplandılar. Aralarında aslanla başa çıkabilecek hiçbir hayvan olmadığı için, en doğru çözümün, her gün aslana içlerinden birini yemek olarak sunmak olduğuna karar verdiler. Her gün kura çekilecek, kurada çıkan hayvan kendi isteği ile gidip aslana yem olacaktı. Böylece diğer hayvanlar, ormanda korkusuzca dolaşabilecekti. Aslanın huzuruna gidip tekliflerini açıkladılar. Aslan,
''Hile yapmayacağınıza, sözünüzde duracağınıza inansam, güzel bir teklif. Fakat ben şundan bundan çok hile gördüğümden, ağzım yandı. Onun için size güvenmiyorum. Avlanmaya devam edip rızkımı kendim arayacağım'' dedi. Orman sakinleri, aslana tevekkül etmesini, tevekkülle rızkının çalışmadan geleceğini, av peşinde koşmasına gerek olmadığını söylediler. Aslan,
''Yaşamak için çalışmalı ve rızkımızın peşinde koşmalıyız. Bizleri ve bu dünyayı yaratanın önümüze koyduğu merdivenden çıkmak gerekir. Kural budur. Hayatta kalmak için çalışmak esastır'' diyerek teklife sıcak bakmadı.
Orman sakinleri, bin bir örnekler vererek tevekkül etmenin yeterli olduğunu, Allah'ın yarattığı canlıyı aç bırakmayacağını anlatıp aslanı ikna ettiler. Aslanla aralarında bir anlaşma yaparak dağıldılar.
Ormandaki hayvanlar anlaşmaya uydular. Her gün aslanın yemeğini ayağına kadar götürdüler. Bu şekilde günler geçti. Bir gün kura tavşana çıktı. Tavşan yan çizip başkaldırdı ve,
''Bu zulüm ne zamana kadar sürecek? Birinin çıkıp buna engel olması gerekir'' dedi. Diğer hayvanlar, ''Böyle yapma. Bugüne kadar herkes uyum içerisinde davrandı. Hepimiz ormanda rahat dolaşır olduk. Verdiğimiz sözün, ettiğimiz yeminin gereğini yapmak zorundasın'' dediler.
Bunun üzerine tavşan arkadaşlarından süre istedi. Bu belâdan tamamen kurtulmanın bir çaresine bakacağını bildirdi. Düşüncesinin ne olduğunu soranlara sırrını açıklamayacağını belirtti.
Aslan geciken yemeğini beklerken, bir yandan da öfkesinden pençesiyle yeri kazıyordu. Tavşanın yavaş yavaş geldiğini görünce, kükreyerek bağırdı:
''Ey aptal hayvan! Beni bekletmekten korkmuyor musun? Neredesin? Niye salınarak gelirsin? '' Tavşan, ''Aman efendim,

lutfedip bağışlarsanız gecikmemin sebebini açıklayayım'' dedi. Aslan, ''Ahmağın özrü kabahatinden büyük olur. İyiliği de lâyık olunca yaparım'' dedi. Tavşan, ''Her ne kadar lutfunuza lâyık değilsem de söyleyeceklerim sizin için çok önemlidir'' diyerek anlatmaya başladı:
''Efendim, sabahın kuşluk vaktinde, daha semiz bir tavşan arkadaşımla birlikte size gelmek üzere yola çıktık. Yolda önümüze bir başka aslan çıktı. Bizi öldürüp yemek istedi. Kendisine, `Biz bu ormanın padişahının yiyeceğiyiz, ona gidiyoruz, bizi geciktirme' dediysek de laf anlatamadık. `Sizin padişahınız da kim oluyor? Benim yanımda onun adını nasıl ağzınıza alırsınız? Sizi de padişahınızı da parça parça ederim' dedi.
Bunun üzerine ben kendisinden size haber vermek için izin istedim. Karşımıza çıkan aslan da, `Arkadaşını bana rehin bırakırsan olur' dedi. Ona çok yalvardım, ancak fayda etmedi. Arkadaşımı rehin olarak bıraktı. Beni de size gönderdi.
Ya bu korkusuz aslanı yolumuzdan çekiniz ya da bundan sonra size gönderilecek yemekten ümidinizi kesiniz.'' Aslan, ''Çabuk düş önüme. Beni o kendini bilmezin yanına götür. Onun gibi yüzlercesinin cezasını verdim, onun da cezasını vereyim'' deyince tavşan önde, aslan arkada yürümeye başladılar. Tavşan daha önceden işaret koyduğu bir kuyuya doğru aslanı götürdü. O derin kuyuya yaklaştıklarında tavşan geride kalmaya, çok korktuğunu belirten davranışlarda bulunmaya başladı. Bu durumu gören aslan iyice sinirlendi ve,
''Neden geride kalıyorsun? Benim yanımda korkmana gerek yok'' dedi. Tavşan, ''Padişahım o aslan şu ilerideki kuyuda oturuyor. Onun için korkumdan yürüyemiyorum'' dedi. Aslan, ''Korkma gel. Ben onun işini bir pençede bitiririm. Sen yürü bak bakalım kuyuda mı? '' dedi. Tavşan, ''Ben korkumdan yaklaşamıyorum. Efendim, siz beni kucağınıza alırsanız, cesaret edip bakabilirim'' dedi.
Aslan tavşanı kollarının arasına aldı. Beraber kuyunun yanına yaklaştılar. Kuyuya baktıklarında suyun üzerinde aslan ve tavşanın aksi göründü.
Aslan kuyuda heybetli bir aslanla, şişman tavşanı görünce kollarının arasındaki tavşanı bir kenara fırlatıp, kükreyerek kuyuya daldı. Derin kuyunun içinde boğulup gitti. Tavşan sevinçle müjde vermek için diğer hayvanların yanına koşarken bir yandan da dans ediyordu.
Nice zamandır canlarına kıyan aslandan kurtulduklarını öğrenmek bütün ormanı sevince boğdu. Bayram gibi kutlamalar yaptılar. Herkes küçük tavşanı tebrik etti, övgü dolu sözler söylediler. Küçük tavşan tevazuyla, ''Ben küçük bir tavşanım. Güç veren Allah'tır. O yardım etti. Zihnime kuvvet, gönlüme nur ihsan etti. Onun yardımıyla aslanı alt ettim'' dedi.
Ahmet Kasım Fidan

http://www.dervisler.net/kissalar-ve-menkibeler/mesnevi'de-gecen-hikayeler/msg89251/#msg89251

Av hayvanlarının aslana, tevekkül edip çalısmayı terk etmesini söylemeleri
900. Güzel bir derede av hayvanları, aslan korkusundan ıstırap içindeydiler.
Çünkü aslan, daima pusudan çıkıp birisini kapmaktaydı. O otlak bu yüzden hepsine fena geliyordu.
Hileye basvurdular; aslanın huzuruna geldiler. "Biz sana gündelikle yiyecek verip doyuralım,
Bundan sonra hiçbir av pesine düsme ki bu otlak, bize zehrolmasın" dediler.
Aslanın av hayvanlarına cevap verip çalısmanın faydasını söylemesi
Aslan dedi ki: "Hileye ugramasam, vefa görecek olsam dediginiz dogru. Ben sundan, bundan çok hileler
görmüsümdür.
905. İnsanların yaptıkları islerden, ettikleri hilelerden helâk olmusum; o yılanlar, o akrepler tarafından çık
ısırılmısım.
_İçinde pusu kurmus olan nefis ise, kibir ve kin bakımından bütün adamlardan beterdir.
Benim kulagım "mümin, bir zehirli hayvan deliginden iki kere daglanmaz" sözünü isitti; Peygamber'in sözünü
canla, gönülle kabul etti."
Av hayvanlarının tevekkülü çalısıp kazanmaya tercih eylemeleri
Hepsi dediler ki: "Ey halden haberdar hakîm! Çekinmeyi bırak; çekinme, insanı kaderin hükümlerinden
kurtaramaz.
Kaderden çekinmekte perisanlık ve kötülük vardır, yürü, tevekkül et ki tevekkl, hepsinden iyidir.
910. Ey kötü hiddetli adam! Kaza ile pençelesme ki kaza da seninle kavgaya tutusmasın.
Tanyerini agartan Allah'dan bir zarar gelmemesi için kulun Hak hükmüne karsı ölü gibi olması lâzımdır."
Aslanın çalısıp kazanmayı tevekküle, teslimiyete tercih etmesi
Aslan: "Evet, tevekkül kılavuzsa da bu sebebe tesebüs de, Peygamber'in sünnetidir.
Peygamber, yüksek sesle "Tevekkülle beraber yine devenin ayagını bagla" dedi.
"Çalısan kimse Allah sevgilisidir" isaretini dinle: tevekkülden dolayı esbaba tesebbüs hususunda tembel olma"
dedi.
Av hayvanlarının tevekkülü çalısmaya tercih etmeleri
915. Hayvanlar, ona: "Çalısıp kazanma, bil ki, halkın itikat zayıflıgı yüzünden, harislerin bogazları
miktarınca bir riya lokmasıdır.
Tevekkülden daha güzel bir kazanç yoktur. Esasen Hak'ka teslim olmadan daha sevgili ne var?
Çokları belâdan belâya; yılandan ejderhaya sıçrarlar,
_nsan hile etti ama hilesi kendisine tuzak oldu… can sandıgı, kan içici bir düsman kesildi!
Kapıyı kapadı, halbuki düsman evinin içindeydi. Firavun'un hile ve tedbiri de iste buna benzer masallardandı.
920. O kin güdücü, yüz binlerce çocuk öldürdü; aradıgıysa evinin içindeydi.
Mademki bizim gözümüzde birçok illet var; yürü, kendi görüsünü dostun görüsünde yok et!
Bizim görüsümüze bedel onun görüsü, ne güzel bir karsılıktır. Bütün maksatları onun görüsünde bulursun.
Çocuk; tutucu, kosucu degilken ancak babasının omzuna biner.
Fakat kuvvetlenip küstahlasınca, elini, ayagını suraya, buraya salmaga baslayınca

hemen zahmet ve ıstıraba
düser.
925. Halkın canlar; el ayak sahibi olmazdan, beden kaydına düsmezden evvel vefadan sefaya uçuyordu.
Vakta ki "_niniz" emriyle hapsolundular, hiddet, hırs, kanaat ve zaruret kayıtlarına düstüler.
Biz Hak'kın ayali ve süt isteyen yavrularıyız. (Peygamber) "Halk Allah ayalidir" dedi.
Gökten yagmur veren, rahmetiyle can vermeye kadirdir" dediler.
Aslanın yine çalısmayı tevekküle tercih etmesi
Aslan dedi ki: "Evet ama kulların Allahsı bizim ayagımızın önüne bir merdiven koydu.
930. Dama dogru basamak basamak çıkmalı, burada Cebrî olmak ham tamahtır.
Ayagın var, nasıl olur da kendini topal edersin; elin var, neye pençeni saklarsın?
Efendi, kölenin eline beli verince söylemeden dilegi malûm olur.
Bel gibi olan el de, Allah isaretlerindendir. Sonu düsünmek hassası da onun ibareleridir.
Allah'nın isaretlerini canına naksederek ve o isarete vefakârlık ederek can verirsen.
935. Sana nice sır isaretleri bahseyler; senden yükü kaldırır, seni is güç sahibi eder.
Simdi yük altındasın; Allah seni yükler, bindirir… Simdi onun emrini kabul etmektesin; sonra seni makbul
eder.
Simdi onun emrini kabul etmissin, sonra o emirleri söylersin. Simdi vuslat arıyorsun, ondan sonra da vâsıl
olursun.
Allah'nın nimetine sükretmeye çalısmak kudrettir. Senin cebrîligin ise o nimeti inkârdır.
Onun verdigi kudrete sükretmek kudretini artırır. Cebir ise nimeti elinden çıkarır.
940. Senin cebrîligin yolda uyumaktır, uyuma; o kapıyı, o dergâhı görmedikçe uykuya dalma!
Ey dikkatsiz Cebrî! Sakın o meyvalı agacın altından gayrı bir yerde uyuma.
Ki rüzgâr her anda dalları silkip basına çerez ve azık döksün.
Cebre inanmakla yol kesen haydutlar arasında uyumak müsavidir. Vakitsiz öten kus nasıl olur da kurtulur?
Eger onun isaretlerine burun büküyorsan kendini erkek mi sanıyorsun? Dikkat edersen anlarsın ki kadınsın!
945. Sendeki bu kadarcık akıl da zayi olur, aklı uçan bassa buyruk kesilir!
Zira sükretmemek ugursuz ve ayıp bir seydir; o hal, sükretmeyeni, tâ atesin dibine kadar çeker götürür.
Tevekkül ediyorsan çalısmak hususunda tevekkül et; kazan da sonra Allah'ya dayan! "
Av hayvanlarının tekrar tevekkülü çalısmaya tercih eylemeleri
Hepsi ona bagırarak dediler ki: "Sebep tohumlarını eken o harisler…"
Kadın, erkek nice yüz binlerce kisi, neden oldu da zamane menfaatlerinden mahrum kaldılar?
950. Dünyanın baslangıcından beri yüz binlerce kavim, ejderha gibi agız açmısla;
O bilgili, idrakli kavimle hileler düzmüsler, tedbirlerde bulunmuslardır. Öyle tedbirler ki o tedbirlerle dag bile
tâ dibinden kopar, yerinden ayrılırdı.
Allah, onların hile ve tedbirlerini "O tedbirler yüzünden dagların tepeleri bile oynar, yıkılır, dümdüz olurdu"
diye ögdü.
(Bunca tedbirlerine ragmen) o avlanmalarından, o çalısmalarından ezelde verilen kısmetten baska bir sey yüz
göstermedi…
Hepsi tedbirlerden de âciz kaldılar, çalısmadan da; ortada Allah'nın isi ve hükümleri kaldı.

955. Adı, sanı belli kisi! Kazanmayı bir addan baska bir sey bilme; ey kurnaz ve hilekâr adam! Çalısmayı bir
vehimden baska bir sey sanma."
Azrâil'in birisine bakması, onun da Süleyman Aleyhisselâm'ın sarayına kaçması, tevekkülün çalısmadan
üstün oldugu ve çalısmadaki faydaların azlıgı
Sâf bir adam, bir kusluk çagında kosa kosa Süleyman'ın adalet sarayına eristi.
Yüzü gamdan sararmıs, dudakları morarmıstı. Süleyman, ona "Efendi ne oldu? " dedi.
O "Azrâil, bana öyle bir hısımla, öyle bir kinle baktı ki…" dedi
Süleyman "Peki, simdi ne diliyorsan dile bakalım" dedi. O dedi ki: "Ey canları koruyan! Rüzgâra emret;
960. Beni tâ Hindistan'a götürsün; belki kulunuz oraya gidince canını kurtarır."
_ste halk fakirlikten böyle korkar. Onun için insanlar hırs, emele lokma olurlar.
Fakirlikten korkmak, tıpkı o adamın ölümden korkmasına benzer. Hırsı, çalısmayı da sen Hindistan farzet!
Süleyman rüzgâra emretti; rüzgâr da onu derhal Hindistan'da bir adaya götürdü.
Ertesi gün Süleyman, divan vakti halkla bulusunca Azrâil'e dedi ki:
*"O Müslümana ne sebeple hısımla baktın? Ey Allah elçisi, bana anlat!
965. Acaba bu isi, o adamı hanümanından avare etmek için mi yaptın?
*Azrâil, cevaben dedi ki: "Ey cihanın zevalsiz padisahı! O ters anladı; ona hayal göründü.
Ben ona hısımla ne vakit baktım? Onu yol ugragında görünce sasırdım.
Çünkü Hak bana "Haydi bugün var, onun canını Hindistan'da al" buyurdu.
Taaccüple "Yüz tane kanadı olsa Hindistan'a gitmesi yine uzak" dedim."
_ste sen dünya islerini hep buna kıyas et, gözünü aç da gör!
970. Kimden kaçıyoruz, kendimizden mi? Ne olmayacak sey! Kimden kapıp kurtarıyoruz, Hak'tan mı? Ne
bos zahmet!
Yine aslanın çalısmayı tevekküle tercih etmesi ve çalısmanın faydalarını bildirmesi
Aslan dedi ki: "Dogru ama Peygamberlerin, müminlerin çalısmalarını da gör.
Cefadan, kahırdan ne gördülerse mükâfata nail oldular; Allah onların mücahedesini zayi etmedi.
Onların basvurdukları çareler her hususta lâtif oldu. Çünkü zariften ne gelirse zariftir.
Tuzakları felek kusunu tuttu; noksanları tanmamen sayıldı.
975. Ey ulu kisi! Nebîlerin ve velîlerin yolunda çalıs!
Kaza ve kaderle pençelesmek mücahede sayılmaz. Çünkü bizi pençelestiren, savastıran da kaza ve kaderdir.
Bir kimse îman ve itaat yolunda yürüyüp de bir an bile ziyan etmisse kâfirim!
Basın yarılmamıs, su basını baglama. Birkaç gün çalıs da ondan sonra gül!
Dünyayı arayan kimse olmayacak ve kötü bir sey aradı. Ukbayı arayansa kendine iyi bir hal aramıs oldu.
980. Dünya kazancı için çarelere basvurmak soguk bir seydir. Dünyayı terk etmek için çarelere basvurmak
ise caizdir, emredilmistir.
Hile ve çare diye zindanı delip de çıkmaya derler. Yoksa birisi zaten açılmıs deligi kapatırsa yaptıgı is, soguk
ve ters bir istir.
Bu dünya zindandır, biz de zindandaki mahpuslarız. Zindanı del, kendini kurtar!
Dünya nedir? Allah'dan gafil olmaktır. Kumas, para, ölçüp tartarak ticaret etmek ve kadın; dünya degildir.
Din yolunda sarfetmek üzere kazandıgın mala, Peygamber, "ne güzel mal" demistir.
985. Suyun gemi içinde olması geminin helâkidir. Gemi altındaki su ise gemiye;

geminin yürümesine
yardımcıdır.
Mal, mülk sevgisini gönülden sürüp çıkardıgındandır ki Süleyman, ancak yoksul adını takındı.
Agzı kapalı testi, içi hava ile dolu oldugundan derin ve uçsuz bucaksız su üstünde yüzüp gitti.
_ste yoksulluk havası oldukça insan, dünya denizine batmaz, o denizin üstünde durur.
Bütün bu dünya, onun mülkü olsa bu mülk, gözünde hiçbir sey degildir.
990. Su halde kalbini Min Ledün ululugunun havasıyla doldur, agzını da bagla, mühürle!
Çalısma da haktır, deva da haktır, dert de hak. Münkir kimse çalısmayı inkârda ısrar eder durur."
Çalısmanın tevekküle tercihi
Aslan bu yolda birçok deliller getirdi. O Cebrîler, aslanın cevabına kandılar.
Tilki, geyik, tavsan ve çakal cebre inanısı ve dedikoduyu bıraktılar.
Bu bîatte ziyana düsmemek için kükremis aslanla ahitlerde bulundular:
995. Zahmetsizce her günün kısmeti gelecek, aslanın baska bir tesebbüse ihtiyacı kalmayacaktı.
Kur'a kime isabet ederse günü gününe aslanın yanına sırtlan gibi o kosar, teslim olurdu.
Bu kadeh dönerek tavsana gelince; tavsan haykırdı: "Niceyedek bu zulüm? "
Aslana gitmekte geciktiginden av hayvanlarının tavsana itiraz etmeleri
Hayvanlar dediler ki: "Bunca zamanlardır biz ahdimize vefa ederek can feda ettik.
Ey inatçı, bizim kötü bir adla anılmamıza sebebolma, aslan da incinmesin. Yürü, yürü; çabuk, çabuk! "
Tavsanın av hayvanlarına cevabı
1000. Tavsan, "Dostlar, bana mühlet verin de hilemle siz de belâdan kurtulun.
Benim hilemle canımız kurtulsun, bu hile, çocuklarımıza miras kalsın.
Her Peygamber, dünyada ümmetini böyle bir kurtulus yerine davet etti.
Peygamberler, halk nazarında gözbebegi gibi küçük görünürlerdi ama felekten kurtulus yolunu görmüslerdi.
Halk, peygamberleri; gözbebegi gibi küçük gördü, gözbebeginin mânen büyüklügünü kimse anlayamadı."
1005. Hayvanlar ona "Ey esek, kulak ver! Kendini tavsan kadrince tut, haddini asma!
Bu ne lâftır ki senden daha iyiler, dünyada onu hatırlarına bile getirmezler.
Ya gugurlandın, yahut da kaza, bizim izimizde. Yoksa bu lâf, senin gibisine nerden yarasacak? " dediler.
Tavsanın av hayvanlarına cevabı
Tavsan, "Dostlar, Hak bana ilham etti. Hakikaten zayıf birisi, kuvvetli bir rye ve tedbire nail oldu.
Hak'kın arıya ögrettigini, aslan ve ejderha bilemez.
1010. Arı, teritaze balla dolu petekler yapar. Allah, ona, o ilimde kapı açtı.
Hak'kın, ipekböcegine ögrettigini hiçbir fil bilir mi?
Topraga mensup insan Hak'tan ilim ögrendi ve o bilgi ile yedinci kat göge kadar bütün âlemi aydınlattı;
Allah'ya süphe eden kisinin körlügüne ragmen meleklerin adını, sanını unutturdu;
Altı yüz bin yıllık zâhidin, o buzagının agzını bagladı;
1015. Bu suretle din bilgisi sütünü emmesine, o yüce ve saglam köskün etrafında dönüp dolasmasına mâni
oldu.
Duygu ehlinin, yalnız zâhire itibar edenlerin bilgileri, o yüce bilgiden süt emenler için agız bagıdır.
Gönül katresine bir inci düstü ki o inci denizlere; feleklere bile verilmemistir.

Ey sûrete tapan! Niceyedek sûret kaygısı? Senin mânasız canın sûretten kurtulmadı gitti.
Eger insan, sûretle insan olsaydı Ahmed'le Ebucehil müsavi olurdu.
1020. Duvar üstüne yapılan insan resmi de insana benzer. Bak, sûret bakımından nesi eksik*
O parlak resmin yalnız canı noksan. Yürü, o nadir bulunur cevheri ara;
Eshab-ı Kehf'in köpegine el verilince, dünyadaki bütün aslanların basları alçaldı.
Canı, nur denizinde garkolduktan sonra ona, kötü ve çirkin sûretin ne ziyanı var?
Kalemler sûreti ögmezler. Kitaplara da adamın sûretine ait vasıflar degil, "âlim, adalet sahibi" gibi zatına ait
vasıflar yazılır.
1025. Bilgi ve adalet sahibi… Hep mânadır, onları önde, artta… bir yerde bulamazsın,
Zata ait sıfatlar Lâmekân elinden cana sûle vermektedir, can günesi, göklere sıgamaz" dedi.
Tavsanın bilgisi, bilginin fazileti ve faydaları
Bu sözün sonu yoktur. Kulak ver, tavsan hikâyesini anla!
Esek kulagını sat, baska bir kulak al ki bu sözü esek kulagı anlayamaz!
Yürü, tavsanın tilki gibi kurnazlıgına bak, onun düsüncesini ve aslanı maglup edisini gör!
1030. Bilgi, Süleyman mülkünün hâtemidir; bütün âlem cesettir, ilim candır.
Bu hüner yüzünden denizlerin, dagların, ovaların mahlûkatı, insanogluna karsı âciz kalmıstır.
O yüzden kaplan, aslan; fare gibi korkmaktadır. O yüzdeb ovada, dagda bütün vahsi hayvanlar
gizlenmislerdir.
O yüzden periler, seytanlar, kenarı boylamıslar, her biri gizli bir yerde mekân tutmuslardır.
_nsanoglunun gizli düsmanı çoktur. _htiyata riayet eden kisi, akıllıdır.
1035. Bizden gizli; güzel, çirkin, nice mahlûkat vardır ki onlar, daima gönül kapısının çalıp dururlar.
Yıkanmak için dereye girince derenin dibindeki diken sana zarar verir;
Gerçi diken suyun dibinde gizlidir, fakat sana batınca mevcudiyetini anlarsın.
Vahiy ve vesveselerin ıstırapları, binlerce kisiden gelir, bir kisiden degil.
Süphe ediyorsan sabret, duyguların degisince onları görürsün, müskül hallolur;
1040. O vakit kimlerin sözlerini reddetmissin, kimleri kendine ulu eylemissin, görürsün.
Av hayvanlarının tekrar tavsanın sırrını ve düsüncesini arastırmaları
Ondan sonra dediler ki: "Ey çevik tavsan! Aklındakini meydana çıkar!
Ey bir aslanla pençelesen, kavgaya girisen, düsündügün seyi söyle!
Danısmak, insana anlayıs ve akıl verir; akıllar da akıllara yardım eder.
Peygamber " Ey tedbir sahibi, danıs ki kendisiyle danısılan kisi emindir" dedi.
Tavsanın, sırrını onlardan gizlemesi
1045. Tavsan, "Her sır söylenemez, gâh çift dersin, tek olur; gâh tek dersin, çift çıkar!
Aynanın berraklıgını, yüzüne karsı ögersen nefesinden ayna çabucak bugulanır, bulanır, bizi göstermez olur.
Su üç sey hakkında dudagını kıpırdatma: Gittigin yol, paran, bir de mezhebin.
Çünkü bu üçünün de düsmanı çoktur. Düsman bildi mi, sana pusu kurar.
Bir iki kimseye söyledin mi, artık o sırra veda et. _ki kisiyi asan, bir baskasına da söylenen her sır, yayılır.
1050. _ki üç kusu birbirine baglasan elem içinde yerde mahbus kalırlar.
Üstü örtülü, güzel bir tarzda, kurtulmak için konusur, danısırlar. Danısmaları, görenleri yanıltacak sekilde
kinayelerledir.

Peygamber, kapalı bir tarzda mesveret ederdi.Eshap cevap verir, düsman haberdar olmazdı.
Düsman, bastan ayagı bilmesin, bir seyi sezmesin diye reyini kapalı misalle söylerdi.
Bu misalle muradını anlatmıs olurdu. Agyar sualinden bir koku bile duymaz, hiçbir sey anlamazdı" dedi.
Tavsanın aslana oyun edip onunla basa çıkması
1055. Tavsan, aslana gitmede biraz gecikti, sonra pençesi kuvvetli aslanın yanına gitti.
Aslan, tavsan gecikti diye pençesiyle topragı kazmakta, kükremekteydi:
"Ben, o alçakların ahdi hamdır, ham, ahitleri kötüdür, sözlerinde durmazlar demistim.
Onların gürültüleri beni yaya bıraktı. Bu felek beni ne vakte kadar aldatacak, ne vakte kadar?
Tedbirsiz emîr, adamakıllı âciz kalır. Çünkü ahmaklıgından dolayı ne önünü görür, ne ardını! " dedi.
1060. Yol düzgün ama altında tuzaklar var. Yazının tarzı hos ama içinde mâna kıt.
Sözler, yazılar, tuzaklara benzer. Tatlı sözler, bizim ömrümüzün kumudur.
_çinde su kaynayan kum pek az bulunur; yürü, onu ara!
*Ey ogul! O kum, Allah eridir. O er kendinden ayrılmıs Hak'a ulasmıstır.
*Ondan, dinin tatlı suyu kaynayıp durmaktadır. _stekliler o sudan hayat bulurlar, gelisirler, yetisirler.
*Allah erinden baskasını kuru kumsal bil ki o kumsal, her zaman senin ömür suyunu içer, mahveder.
*Hakîm olan erden hikmet iste ki onunla görücü, bilici olasın.
Hikmet arayan hikmet kaynagı olur, tahsilden ve sebeplere tesebbüsten kurtulur.
Bilgileri hıfzeden levh, bir Levh-i Mahfuz olur; aklı ruhtan nasiplenir, feyzalır.
1065. Önce aklı hoca iken, sonra akıl ona sakirt olur.
Akıl; Cebrail gibi "Ey Ahmed, bir adım daha atarsam yanarım!
Sen beni bırak, bundan sonra sen ileri yürü. Ey can sultanı! Benim haddim bu karardır" der.
Tembellik yüzünden sükür ve sabırda mahrum kalan, ancak sunu bilir: Ayagını "cebir" tutmustur. (Bana bunu
Allah vermis demektedir) .
Cebir iddia eden, hasta degilken kendisini hasta göstermistir. Nihayetle hastalık o kimseyi sıhhatten
ayırmıstır.
1070. Peygamber, "Sakacıktan hastalanıs gerçekten hastalık getirir ve o adam nihayet mum gibi söner
gider" dedi.
Cebir ne demektir? Kırık sarmak, yahut kopmus damarı baglamak.
Mademki bu yolda ayagını kırmadın; kiminle alay ediyorsun, ayagını neye sardın?
Çalısma yolunda ayagı kırılana derhal Burak geldi, ona bindi.
Din emirlerini yüklenmisti, simdi kendi bindi… Ferman kabul ediciydi, makbul oldu.
1075. Simdiye kadar Padisahın fermanını kabul eder, o fermana uyardı, bundan sonra askere ferman verir!
Simdiye kadar talih yıldızı ona tesir ederken bundan sonra o zat yıldızı üzerine emredici olur.
Eger sen bundan süphelenirsen o halde "Sakk-ı Kamer" den de süphelisin.
Ey gizlice heva ve hevesini tazeleyen kimse! _manını tazele, ama yalnız dille olmasın.
Heva ve heves tazelenip durdukça iman taze degildir. Çünkü heva, îman kapısının kilididir.
1080. Bakir sözü tevil etmissin; sen kendini tevil et, Kur'an'ı degil.
_stegine göre Kur'an'ı tevil ediyorsun. Yüce mâna, senin tevilinden asagılandı, aykırı bir sekle girdi!

Sinegin gevsek tevilinin degersizligi
* Senin ahvalin o tuhaf sinege benzer ki o kendini bir adam sanırdı.
* _çmeden kendi kendine sarhos olmus, zerresini, günes görmüs.
* Dogan kuslarının ögüldügünü isitmis; "Süphe yok ki ben vaktin ankasıyım" demisti;
O sinek esek sidigi birikintisindeki saman çöpünün üstünde gemi kaptanı gibi bas kaldırıp,
"Ben, deniz ve gemi hikâyesini okumus, bir zaman bunu düsünmüstüm.
_ste su deniz, su gemi, ben de ehliyefli, rey ve tedbir sahibi bir kaptanın" dedi.
1085. Deniz üstünde salını sürüp durmaktaydı. O kadarcık bir su ona haddinden fazla göründü.
O sidik, sinege göre hudutsuzdu. Sinekte, onu oldugu gibi görecek göz nerede?
Onun âlemi kendi görüsüne göre olur. Gözü, bu kadardır, denizi de ona göre!
Bâtıl tevilci, sinek gibidir. Vehmi esek sidigi, tevil ve tasavvuru saman çöpüdür.
Eger sinek kendi reyiyle saplandıgı tevilden geçse, baht o sinegi hümâ yapar.
1090. Bu ibret gözüne sahip olan sinek olmaz; ruhu, sûrete lâyık olmayacak derecede yüksek bir zat olur,
Tavsanın geç gelmesinden aslanın incinmesi
Aslanla pençelesen o tavsan gibi. Onun ruhu, nasıl olur da küçücük cüssesine lâyık olur?
Aslan, hiddetle: "Düsman, altadıcı sözlerle gözümü kapattı.
Cebrîlerin hileleri beni bagladı, tahta kılıçları vücudumu yordu.
Bundan sonra ben artık o gürültüyü dinlemem. Onlar hep seytanların, gulyabanilerin sesleri!
1095. Ey gönül; durma, onları parçala, derilerini yüz. Zaten onlar deriden baska bir sey degildir! " diyordu.
Deriden maksat nedir? Renk renk lâflar… su üstündeki, durmalarına imkân olmayan menevisler gibi.
Bu söz deri gibidir, mâna onun içi; bu söz, ceset gibidir, mâna, can.
Kötü iç'in ayıbını deri örter; iyi iç'i de gayret dolayısıyla Gayb âlemi.
Kalemin rüzgârdan, kagıdın sudan olursa ne yazarsan derhal yok olur.
1100. Mânasız söz, su üstüne yazılan yazıdır. Ondan vefa umarsan iki elini ısırarak dönersin (pisman olur) .
Rüzgâr, insandaki heva ve arzudur. Heva ve hevesten geçersen Allah'nın haberi karlı, ondan haber alırsın.
Allah'nın haberleri çok hostu; çünkü bastan sona kadar ebedîdir.
Peygamberlerin ululugundan ve hutbelerinden gayrı padisahların hutbeleri, ululukları, adları, sanları degisir,
baki kalmaz.
Çünkü padisahların kuvvetleri hevadandır. Peygamberlerin icazetnameleri ise ululuk sahibi Allah'dandır.
1105. Paralara padisahların adlarını kazırlar; Ahmed'in adını ise kıyamete kadar hâkkederler.
Ahmed'in adı, bütün Peygamberlerin adıdır. Yüz,elimizde olunca doksan da bizde demektir.
Yine tavsanın hilesi ve gitmede gecikmesi
Tavsan aslana gitmede epeyce gecikti. Yapacagı hileyi kendisince kararlastırdı.
Bir hayli geciktikten sonra aslanın kulagına bir iki sır söylemek üzere yola düstü.
Akıl diyarında nice âlimler vardır! Bu akıl denizi ne kadar engindir!
1110. Bizim su seklimiz bu tatlı denizde su üzerinde kâseler gibi yüzer.
_çi dolu olmadıkça kab, suyun yüzündedir. Dolunca denize batar.
Akıl gizlidir, ortada bir âlem görünüp durur. Bizim seklimiz; o denizin dalgasından, yahut ıslaklıgından

ibarettir.
Sûret, o denize ulasmak için neyi vesile ittihaz ederse etsin, deniz; sûreti, o vesile yüzünden daha uzaga atar.
Gönül kendisine sır vereni; ok, kendisini uzaga atanı görmedikçe.
1115. Atımı kaybettim sanır, bindigi atı inat ve hırçınlıkla yolda hızlı hızlı kosturur!
O yigit, atını kaybolmus sanır, bindigi atı inat ve hırçınlıkla kosturmustur!
O sersem bagırır, arar, tarar kapı kapı dolasır, her tarafı arar, sorar:
"Atımı çalan nerede, kimdir? " Efendi, su uylugunun altındaki mahlûk ne?
Evet, bu attır; fakat bu at nerede? Ey at arayan yigit binici, kendine gel!
1120. Can, apaçık oldugundan, pek yakın bulundugundan görünmez. _nsan, içi su ile dolu, dısı kupkuru küp
gibidir.
Kırmızı, yesil ve sarı… bu üç renkten önce ziyayı görmezsen bunları nasıl görürsün?
Fakat senin akılın renkler içinde kayboldugundan dolayı o renkler senin nurunu görmene engel oldu.
Gece olunca o renkler örtüldü, o vakit rengi görmenin nurdan oldugunu görüp anladın.
Haricî nur olmadıkça rengin görünmesi mümkün degildir. _çteki hayal rengi de böyledir.
1125. Dıs renkleri günes ve Süha yıldızının nuruyla görünür. _ç renkleri ise yüce nurların aksiyle görünür.
Gözünün nurunun nuru da gönüldür. Göz nuru gönüllerin nurundan meydana gelir.
Gönül nurunun nuru da, akıl ve duygu nurundan olmayan, onlardan ayrı bulunan Allah nurudur.
Geceleyin nur yoktu, renkleri görmedin. Nurun zıddıyla tereddütsüz olarak bilirsin.
1130. Allah; bu zıddiyetle gönül hoslugu meydana gelsin, her sey iyice anlasılsın diye hastalıgı ve kederi
yarattı.
Su halde gizli olan seyler, zıddıyla meydana çıkar. Hak'kın zıddı olmadıgından gizlidir.
Evvelâ nura bakılır, sonra renge. Çünkü beyaz ve zenci, birbirine zıt oldugu için meydana çıkar.
Sen nuru, zıddıyla bildin. Zıt, zıddı meydana çıkarır, gösterir.
Varlık âleminde Hak nurunun zıddı yoktur ki açıkça görünebilsin.
1135. Hulâsa gözlerimiz onu idrak edemez; o bizi görür, idrak eder. Sen bunu, Mûsâ ile Tûr kıssasında gör!
Sûretle mânayı; aslanla orman, yahut ses ve sözle düsünce gibi bil!
Bu söz, bu ses; düsünceden meydana geldi. Fakat düsünce denizi nerede? Onu bilmezsin.
Ama lâtif bir söz dalgası görünce onun denizinin de kadri yüce bir deniz olacagını anlarsın.
Bilgiden düsünce dalgası zuhura gelince mâna, söz ve sesten bir sûret düzdü.
1140. Sözden bir sekil dogdu, yine öldü. Dalga kendini yine denize iletti.
Sûret sûretsizliktençıktı, yine sûretsizlige döndü. Zira biz yine Allah'ya dönecegiz.
Su halde sen her göz açıp kapamada ölüyor, diriliyorsun. Mustafa "dünya bir andan ibarettir" buyurdu.
Bizim fikrimiz havada bir oktur. Havada nasıl durur? Allah'ya gelir.
Her nefeste dünya yenilenir. Fakat biz, dünyayı öylece durur gördügümüzden bu yenilenmeden haberdar
degiliz.
1145. Ömür su gibi yeniden yeniye akıp gider. Fakat cesette bir daimîlik gösterir.
Elinde hızlı hızlı oynattıgın ucu atesli bir sopa nasıl upuzun ve tek bir ates hattı gibi görünürse ömür de pek
çabuk akıp geçtiginden daimî bir sekilde görünür.
Atesli çöpü sallasan ates gözüne upuzun görünür.

Bu ömür uzunlugunu da Allah'nın tez tez halketmesindendir.
Allah'nın yeniden yeniye ve süratle halketmesi, ömrü öyle uzun e daimî gösterir.
Bu sırrı bilmek isteyen, pek büyük ve derin bir âlim bile olsa (kendiliginden bilemez, ona de ki: iste
Husâmeddin buracıktadır. O yüce bir kitaptır ondan ögren)
Tavsanın aslan huzuruna gelmesi, aslanın ona kızması
1150. Aslanın kızgınlıgı arttı, titizlendi. Baktı ki tavsan, uzaktan geliyor.
Korkusuz ve çalımlı bir tavırla hiddetli, titiz, kızgın, suratı asık bir halde kosmakta.
Çünkü mütessir ve zebun bir halde gelisten suçluluk anlasılır. Ama cesurluk her türlü süpheyi giderir.
Aslanın hizasına yaklasıp ilerleyince aslan bagırdı: "Bire adam evlâdı olmayan!
Ben ki filleri parça parça etmisim; ben ki erkek aslanların kulagını burmusum;
1155. Bir tavsan parçası kim oluyor ki böyle benim emrimi ayak altına atsın!
Tavsan uykusunu ve gafletini bırak; ey esek, bu aslanın kükreyisini dinle! "
Tavsanın mazeretini söylemesi ve aslana yaltaklanması
Tavsan dedi ki: "Eger efendimiz affederlerse aman dileyecegim, mazeretim var."
Aslan "Ey ahmaklardan arta kalan, bu ne biçim özür? Padisahlar huzuruna bu zaman mı gelinir?
Sen vakitsiz öten horozsun basını kesmeli. Ahmagın mazereti dinlenmez.
1160. Ahmagın özrü kabahatinden beter olur. Cahilin özrü her ilmin zehridir.
Ey tavsan! Senin özründe bilgi yok. Ben tavsan degilim ki kulagıma sokasın" dedi.
Tavsan "Padisahım, adam olmayanı da adam sırasına koy; zulüm görenin mazeretine kulak ver!
Hele mevkiinin sadakası olarak yolunu sasıranı kendi yolundan sürme!
Bütün ırmaklara su veren deniz bile her çöpü basının üstünde tasır.
1165. Deniz, bu kereminden dolayı eksilmez; ihsanı yüzünden asagılasmaz" dedi.
Aslan dedi ki: "Ben yerinde ve lâyık olana kerem ve ihsanda bulunurum; herkesin elbisesini boyuna göre
biçerim."
Tavsan "Dinle, eger lûtfa lâyık degilsem kahır ejderhasının önüne bas koydum, ne yaparsan yap!
Ben kusluk vakti yola düstüm, arkadasımla padisahıma geliyordum.
Arkadaslarımla, senin için baska bir tavsanı da bana yoldas etmistiler.
1170. Bir erkek aslan, kulunuzun kanına kasdetti. Yolda, bu iki yoldasa da satastı.
Ben ona "Biz padisahlar padisahının kuluyuz, o kapının iki küçük kapı yoldasıyız" dedim.
Dedi ki: "Utan be! Padisahlar padisahı dedigin kim oluyor? Benim huzurumda öyle her adam olamayanın adını
anma!
Eger huzurumdan iki adım ileri atarsan seni de, padisahını da paramparça ederim."
"Beni bırak, bir kerecik daha padisahımın yüzünü görüp seni haber vereyim" dedim.
1175. Dedi ki: "Yoldasını huzurumda rehin bırak; yoksa sen benim kanunumca kurbansın."
Ona çok yalvardık, hiç fayda etmedi. Yoldasımı alıp beni yalnız bıraktı.
Arkadasım hem sismanlık ve letafetçe, hem de güzellik ve irilik bakımından benim üç mislimdi.
Bundan böyle o aslan tarafından bu yol kapanmıstır, böyle bir düsman yüzünden, Padisahım, yol baglıdır.
Bundan sonra tahsisattan ümidini kes. Ben dogru söylüyorum, dogru söz acıdır.
1180. Sana tahsisat lâzımsa yolu temizle. Haydi gel, o pervasızı oradan kaldır! " dedi.
Aslanın tavsana cevap vermesi ve onunla gitmesi
Aslan dedi ki: "Bismillah, haydi gel bakalım, nerede o? Dogru söylüyorsan düs önüme!
Onun da cezasını vereyim, onun gibi yüz tanesinin de. Fakat bu sözün yalansa seni

cezalandırırım.”
Tavsan; onu, kurdugu dolaba düsürmek için kılavuz gibi öne düstü.
Nisan koydugu bir kuyuya dogru yola çıktılar. Aslana derin bir kuyuyu tuzak yapmıstı.
1185. Her ikisi de kuyunun bulundugu yere yaklastılar. _ste sana hilebaz, saman altından su yürüten bir
tavsan!
Su bir saman çöpünü ovaya götürür ama bir dagı nasıl sürükler acaba?
Onun hile tuzagı aslana kemenetti. Ne tuhaf tavsan ki bir aslanı avlıyor!
Bir Mûsâ, Firavun’u askeriyle, basındaki kalabalıkla Nil nehrinde öldürür;
Bir sivrisinek yarım kanadıyla pervasızca basın beynini yarar.
1190. Düsman sözü dinleyenin hali budur. Hasetçinin dostu olanın ugradıgı cezayı gör!
Hâmân’ı dinleyen Firavun’un, Seytan’ı dinleyen Nemrûd’un hali budur.
Düsman her ne kadar dostça söylerse de, her ne kadar taneden, yemden bahsederse de sen onu tuzak bil!
Sana seker verirse sen bunu zehir bil, bir lûtufta bulunursa onu kahır bil!
Kaza gelince kabuktan baska bir sey göremez, düsmanları dostlardan ayıramazsın.
1195. Böyle olunca yalvarmaya basla, aglayıp inlemeye, tesbihe, oruca devam et!
“Rabbim, sen gaipleri bilirsin. Günahtan dolayı bizden intikam alma” diye yalvar, yakar!
“Ey aslanları yaratan! Eger biz bir köpeklik etmissek bu pusudan bizim üstümüze aslanı saldırma!
Güzel suya ates seklini, atese de su letafini verme! ” diye niyaz et!
Yarabbi, sen kahır sarabıyla insanı sarhos edersen yok olan seylere varlık sûretini verir, onları var gibi
gösterirsin.
1200. Sarhosluk nedir? Tası gevher, yünü yesim tası görecek derecede gözün baglanması, görmemesidir.
Sarhosluk nedir? Ilgın agacı göze sandal agacı görünecek kadar duyguların degismesidir!
Kaza gelince aydın gözlerin bile baglanacagını bildiren Süleyman hikâyesi
Süleyman’ın büyük divan çadırı kurulunca bütün kuslar huzuruna geldiler.
Onu, kendilerinin dilini anlar, sırrını bilir bir zat bulup huzuruna canla, basla bir bir kostular.
bütün kuslar, cik cik ötmeyi bırakmıslar; kardesinin seninle konusmasından daha fasih bir surette Süleyman’la
konusmaya baslamıslardı.
1205. Aynı dili konusma, hısımlık ve baglılıktır. _nsan yabancılarla kalırsa mahpusa benzer.
Nice Hindli, nice Türk vardır ki dildestirler. Nice iki Türk de vardır ki birbirlerine yabancı gibidirler.
Su halde mahremlik dili, bambaska bir dildir. Gönül birligi dil birliginden daha iyidir.
Gönülden sözsüz, isaretsiz, yazısız yüz bimlerce tercüman zuhur eder.
Kusların hepsi, bütün sırlarını, hünerlerine, bilgi ve islerine ait seyleri.
1210. Süleyman’a birer birer apaçık söylüyorlar, kendilerini bildirmek ve tanıtmak için ögünüyorlardı.
Bu ögünmek kibirden, varlıktan dolayı degildi. Her kus, onun huzuruna varsın, yakınlarından olsun diye
ögünüyordu.
Bir kul, bir efendiye kul olmak dilerse hünerinden bir miktarını ona arzeder.
Fakat o efendi tarafından satın alınmayı istemezse kendisini hasta, sagır, çolak ve topal gösterir.
Hüthüdün hünerini arzetme sırası geldi; sanatını ve düsüncelerini bildirme nöbeti eristi.
1215. Dedi ki: “Ey Padisah, en küçük bir hünerimi kısaca arzedeyim. Kısa söylemek

daha iyidir.”
Süleyman “Söyle bakalım, o hangi hünerdir? ” dedi. Hüthüt, “Gayet yükseklerde uçtugum zaman,
Havadan bakınca yerin tâ dibindeki suyu görürüm.
O su neredediır, derinligi ne kadardır, rengi nedir, topraktan mı kaynıyor, tastan mı? Hepsini görür, bilirim.
Ey Süleyman! Ordu kurulacak yeri tâyin etmek üzere beni sefere beraber götür” dedi.
1220. Süleyman da “Ey iyi yoldas! Susuz ve uçsuz bucaksız çöllerde sen bize arkadas ol; bu suretle su
bulur, seferde yoldaslara saka olursun” dedi.
Karganın, Hüthüt’ün dâvasını kınaması
Karga, bunu isitince hasedinden ilerleyip Süleyman’a “Hüthüt aykırı ve kötü söyledi.
Padisah huzurunda söz söylemek, edebe aykırıdır. Hele yalan ve olmayacak söz olursa.
Eger onun böyle bir görüsü olsaydı bir avuç toprak altındaki tuzagı nasıl görmezdi?
Nasıl olur da tuzaga tutulurdu, nasıl olur da ümitsiz bir halde kafese girerdi? ” dedi.
1225. Bunun üzerine Süleyman dedi ki: “Ey Hüthüt! Daha ilk kadehte böyle bulunman lâyık mı, akla sıgar
mı?
Ayran içen! Kendini nasıl oluyor da sarhos gösteriyor, huzurumda sonu yalan çıkacak bir söz söylüyorsun? ”
Hüthüt’ün karganın kınamasına cevap vermesi
Hüthüt dedi ki: “Padisahım, Allah askına bu çıplak yoksul hakkında düsmanın söyledigi sözü dinleme!
Eger ettigim dâva yalansa iste basımı koydum, boyumu vur! Kaza hükmünü inkâr eden karga, binlerce aklı
olsa yine kâfirdir.
1230. Sende “kâfirler” sözünden bir “kef” harfi, küfür sıfatlarından bir sıfat bulunsa kadının ferci gibi sehvet
yerisin, pis pis kokarsın.
Eger kaza gözümü ve aklımı kapatmazsa ben tuzagı havada da görürüm.
Fakat kaza gelince bilgi, uykuya dalar, ay kararır, gün tutulur.
Kazanın bu çesit hilesi nadir midir ki? Kaza ve kaderi inkâr edenin inkârı bile, bil ki kaza ve kaderdendir.”
Âdem Aleyhisselâm’ın hikâyesi, açıkça emre uyup tevili terk etmede gözünü kaza ve kaderin baglaması
“Allemelesmâ” ya bey olan, her damarında yüz binlerce ilim bulunan insanlar atası,
1235. Her seyin adını, nasılsa öylece bilmis sonunda ne olacaksa sonuna kadar da agâh olmustu.
O, esyaya ne lâkap verdiyse degismemistir; çevik dedigi tembel çıkmamıstır.
Sonunda mümin olacak kimseyi önceden gördü; sonunda kâfir olacak adam da ona belli oldu.
Her seyin adını, bilenden isit; “Allemelesmâ” remzinin sırrını duy!
Bize göre her seyin adı, görünüsüne tâbidir; nasıl görünüyorsa biz, ona öyle deriz. Fakat Allah’ya göre
içyüzüne, hakikatine tâbidir.
1240. Mûsâ’ya göre sopasının adı asâ; Yaratan yanında ejderha idi.
Bu âlemde Ömer’in adı puta tapındı; halbuki tâ “Elest” te onun ismi mümindi.
Bizim yanımızda adı meni olan sey, Hak yanında su benlikle zahîr olan sûretti.
Bu meni, yokluk âleminde vardı; eksiksiz, artıksız aynen Allah’nın ilminde mevcuttu.
Hâsılı Allah indinde sonumuz ne olacaksa hakikatte adımız o olmustur.
1245. Allah, insana âkıbetine göre bir ad koyar. Halkın taktıgı ödünç ada göre degil!
Âdem’in gözü Allah’nın pâk nuru ile gördügünden adların hakikati ve içyüzü ona ayan

oldu.
Melekler onda Hak nurunu görüce hepsi, ona yüzüstü secdeye vardılar.
Adını andıgım su Âdem'i kıyamete kadar ögsem, vasıflarını saysam yine ögmekten âcizim!
Âdem bunların hepsini bildi. Fakat kaza gelince nehyi bilme yüzünden hataya düstü.
1250. Acaba bu nehiy, haram oldugundan mıdır, yoksa korkutmak için mi?
Gönlünce tevili üstün tutunca kendisi hayretteyken tabiatı, bugdaya dogru kostu.
Bahçıvanın ayagına diken batınca hırsız fırsat buldu, esvabını çalıp kaçtı.
Âdem hayretten kurtulup tekrar yola gelince gördü ki hırsız esyayı is yerinden götürmüs!
" Rabbena _nnâ zalemnâ" deyip âh etmeye basladı. Yani "karanlık bastı, yol kayboldu" dedi.
1255. Bu kaza, günesi örten bir buluttur. Aslan ve ejderha bile ondan feryat ve figan etmektedir.
"Kaza ve kader zuhur edince bir tuzagı bile görmüyorsam bo yolda cahil olan yalnız ben degilim ya! "
Zorlamayı bırakıp feryad ü figana koyulan kisi me kutlu kisidir; o, iyi bir ise sarılmıstır.
Eger kaza, seni gece gibi sararsa sonunda yine elinden tutacak odur;
Yüz kere canına kasdederse yine sana can veren derdine derman olan kazadır.
1260. Bu kaza yüz kere yolunu kesse de yine senin çadırını göklerin üstüne kurar.
Seni eminlik mülküne götürmek için bu korkutmasını inayet bil!
Bu sözün sonu gelmez, söz de uzadı. Sen tavsanla aslan hikâyesini dinle!
Kuyuya yaklasınca aslanın yanında, tavsanın geri çekilmesi
Kuyu yanına gelince aslan, tavsanın geri kaldıgını gördü.
Dedi ki: "Niçin ayagını geri çektin. Ayagını geri çekme, ileri gel! "
1265. Tavsan "Ayagım nerede? Elim ayagım kesildi. Canım tir tir titriyor, yüregim yerinden oynadı.
Yüzümün rengini görmüyor musun? Altın sarısı gibi. Rengim, ne halde oldugumu bildiriyor.
Allah yüze "bildirici" demistir. Onun için âriflerin gözü, yüze dalmıs, kalmıstır.
Renk ve koku, çan gibi haber verir; atın kisnemesi, atın mevcudiyetini bildirir.
Esegin sesini, kapının sesinden fark edesin diye her seyin sesi, o seyi haber verir.
1270. Peygamberinsanları ayırtetmek hususunda "insan, sözünde gizlidir" dedi.
Yüzün renginde gönül halinden bir nisan vardır. Bana acı, sevgi kalbinde tut!
Kırmızı yüz, sahibinin refah ve saadetine delâlet eder, sarı yüz, sahibinin mesakkat ve belâ içinde oldugunu
bildirir.
Elimi, ayagımı alana, yüzümün rengini uçurana, kuvvetimi giderene, çehremi bozana ugradım.
Önüne geleni kırma, agaçları kökünden, dibinden söküp çıkarana satastım.
1275. Adamları, hayvanları, cemadat ve nebatatı mat edene rastladım.
Bunlar cüziyattır, külliyatın da onun yüzünden renkleri sararmıs, kokuları bozulmustur.
Cihan; gâh sabredip gâh sükrettikçe baglar, bahçeler, gâh giyinir, gâh çırçıplak kalır;
Günes, ates renginde dogmusken diger bir saatte bas asagı batar;
Göklerde pırıldıyan yıldızlar; zaman zaman ihtiraka ugrarlar;
1280. Güzellikte yıldızlardan daha parlak olan ay da ince agrıya tutulup hilâl olur;
Çok sakin ve edepli olan bu yeri de sarsıntı sıtmaya düsürür;
Nice daglar, bu ansızın gelen felâketten dolayı yeryüzüne kumlar gibi dagılıvermislerdir!
Ruhla es olan hava bile kaza bas gösterince veba kesilir, ufunetlenir:
Ruhun kızkardesi olan lâtif su, bir gölcükte sarı, acı ve bulanık bir hale gelir;
1285. Azametli ve kibirli atesi bile bir yel söndürüverir!
Denizin halini de ıstırabından, coskunlugundan anla, aklının degisik durdugunu, kalıptan

kalıba girdigini bil!
Allah rızasını arayıp duarn bası dönmüs felegin hali de ogullarının hali gibidir:
Gâh en altta, gâh ortada, gâh en tepede. Onda da bölük bölük kutlu ve yomsuz zamanlar var!
Ey külliyat ile karısmıs olan, ey insan! Basit cisimlerin halini de kendinden kıyas et!
1290. Külliyatın böyle hastalıkları, böyle dertleri olunca onların cüzülerinin yüzü nasıl sararmaz?
Hele birbirlerine zıt olan seylerden; su, toprak, ates ve yelden meydana gelmis cüzü…
Koyunun kurttan kaçmasına sasaılmaz; sasılacak sey, bu koyunun kurda gönül vermesidir!
Saglık, zıtların sulhüdür; aralarında savasın baslamasını da ölüm bil!
Allah'nın lûtfu, bu aslanla yaban esegine, bu iki zıdda, vefakârlık hususunda bir ülfet vermistir.
1295. Dünya hasta ve mahpus olunca, hastanın fâni olmasına sasılır mı? "
Tavsan aslana bu çesit nasihatler verip "Ben bu sebepler yüzünden geriledim" dedi.
Tavsanın ayagını geri çekmesindeki sebebi, aslanın ciddiyetle sorması
Aslan dedi ki: "Sen bu sebepleri bırak da su geriye çekilmenin sebebini söyle, benim maksadım o."
Tavsan, "O aslan, bu kuyuda oturuyor; bu kalenin içinde bütün âfetlerden emin! " dedi.
Aklı olan kimse oturmak için kuyu dibini seçmistir. Çünkü gönül sefaları halvetler.
1300. Kuyunun karanlıgı, halkın verdigi karanlıklardan daha iyidir. Halkın ayagını tutan, halkla karısıp
görüsen; basını kurtaramamıs, selâmete erisememistir.
Aslan "_leri yürü. Benim açacagım yara, onu kahreder, bir bak, o aslan oarad mı? " dedi.
Tavsan "Ben o atesten bir kere yanmısım. Sen beni kucagına alırsan,
Ey kerem madeni, ancak o vakit yardımınla gözümü açar, kuyuya bakabilirim" dedi.
Aslanın kuyuya bakıp kendinin ve tavsanın aksini görmesi
Aslan onu kucagına aldı. O da aslanın himayesinde kuyuya kadar vardı.
1305. Kuyunun içine, suya bakınca aslanın ve onun aksi, sı içinde parıldadı.
Aslan su içinde parıldayan aksini gördü. Suda bir aslan sekliyle kucagında sisman bir tavsan sekli gördü.
Su içinde düsmanını görünce, tavsanı bırakıp kuyu içine sıçradı.
Kendi kazdıgı kuyuya kendi düstü. Çünkü yaptıgı zulüm, kendi basına geldi.
Zalimlerin zulmü karanlık bir kuyudur; bütün âlimler böyle dediler:
1310. Daha ziyade zalim olanın kuyusu, daha korkunçtur. Adalet "daha kötüye, daha kötü ceza verilir"
buyurmustur.
Ey zulümle bir kuyu kazan! Sen kendin için tuzak hazırlıyorsun.
_pekböcegi gibi kendi etrafını örme; kendine kuyu kazarsan bari kararlıca kaz!
Zayıfları sen yardımcısız, kimsesiz sanma; Kur'an'dan "_Za câe nasrullah" ı oku
Sen filsen, düsmanın senden ürkmüsse sana ceza olarak iste ebabil kusu gelip çattı.
1315. Yerde bir zayıf aman dilerse, gökyüzü askerleri birbirlerine karısırlar.
Sen birisini disinle ısırıp ta kan içinde bırakırsan dis agrısına tutulunca ne yaparsın?
Aslan, kuyuda kendisini görünce hiddetinden o anda kendini düsmanından ayırt edemedi.
Kendi aksini kendi düsmanı sandı, hulâsa, kendisine kılıç çekti.
Ey adam! _nsanlarda gördügün birçok zulümler, senin huyundur; sen, kendi huyunu onlarda görüyorsun.
1320. Senin varlıgın, nifakın, zulmün, gafletin onlara aksetmistir.
Sen o sun, sen kendini yaralamaktasın. O anda lânet ipligini kendine, kendin dokuyorsun!

O kötülügü sen kendinde açıkça görmüyorsun. Görsen kendine kendin, candan düsman olurdun.
Ey ahmak! Kendine saldıran o aslan gibi sen de kendine saldırıyorsun.
1325. Ahlâkının künhüne erisir, hakikatını anlarsan o adam olmamazlıgın senden oldugunu bilirsin.
Aslan; baska bir aslan gibi görünen seklin, kendi aksinden ibaret oldugu kuyu dibinde zâhir oldu.
Bir zayıfın disini söken, o ters gören aslanın isini islemektedir.
Ey baskasının yüzünde kötü bir ben gören! Gördügün kendi beninin aksidir, ondan nefret etme!
"Müminler birbirinin aynasıdır." Bu haberi Peygamber'den rivayet etmediler mi?
Gözünün önüne gök renkli bir cam koymussun, o sebepten âlem sana gök görünüyor.
1330. Kör degilsen bu körlügü kendinden bil. Kendine kötü de, baskasına deme!
Egermümin, Allah nuruyla bakmamıs olaydı; gaip mümine bütün çıplaklıgıyla nasıl görünürdü?
Fakat sen Allah nuruyla degil, Allah atesiyle baktıgından kötülükte kaldın, iyilikten gafil oldun;
*_yiligi kötülükten ayırt edemedin, kötülükten de gafil oldun, iyilikten de.
Ey gama, kedere dalmıs adam! Azar azar atese nur serp ki atesin nura dönsün.
Ya Rabbi, sen de o tertemiz suyu serp de âlemin su atesi tamamıyla nur olsun.
1335. Denizin suyu hep ferman altındadır; ya Rabbi su da senindir, ates de!
Sen istersen ates, lâtif su olur; dilemezsen su bile ates kesilir.
Bizim su niyazımızı a yine sen ilham etmektesin. Zulümden kurtulmamız, senin ihsanındır.
Sen bize bu istegi, biz istemeksizin verdin, hadsiz, hesapsiz ihsanlarda bulundun.
Tavsanın, av hayvanlarına "aslan kuyuya düstü" diye müjde götürmesi
Tavsan kurtuldugunda sevinerek ovaya, av hayvanlarına kostu.
1340. Aslanın kuyuda öldügünü görünce çayıra dogru döne oynıya gitmekteydi.
Ölümün pençesinden kurtuldugundan ayagı yerden kesilmis, sevinmis, el çırpmakta, dallar, yapraklar gibi
yesermis neselenmis, oynamaktaydı.
Dallar, yapraklar, toprak hapsinden kurtulunca baslarını yükseltir, rüzgârın esi, arkadası olurlar.
Yapraklar, daldaki tomurcukları yarıp çıkınca agacın tâ üstüne çıkarlar.
Her meyva ve her yaprak, tomurcugunun diliyle Allah'nın sükrünü terennüm eder;
1345. Bizim aslımızı, ihsan sahibi Allah yetistirdi, nihayet agaç kalınlastı, dogrulup yükseldi de.
Su ve çamur içinde olan canlar da bataklıklardan, su ve çamurdan kurtulunca gönülleri sevinç dolu bir halde.
Allah askının havasında raksederler; ayın on dördü gibi noksansız ve tam bir hale gelirler.
Tenleri oynayıp durur, ya canları ne haldedir? Sorma! Tamamıyla can olanlara gelince: onları hiç sorma
(anlatmaga imkân yok!)
Tavsan, aslanı zindana soktu. Aslan için ne ayıp sey; bir tavsancıktan geri kaldı!
1350. Böyle bir ayba sahip oldugu halde sasılacak sey surasıdır ki bir de kendisine Fahreddin lâkabını
takmalarını ister!
Ey kisi! Sen, bu dünya kuyusunun dibinde mahpus kalan bir aslansın. Tavsan gibi olan nefsin, seni nasıl
kahretti?
Senin tavsan nefsin sahrada yeyip içmekte, zevk ve sefa etmekte. Sen ise su dedikodu,

bahis ve münakasa
kuyusunun dibindesin!
O aslan avcısı tavsan, av hayvanlarının bulundugu yere kosup "birbirinizi mustulayın.
Size müjdeci geldi.
müjde, ey zevk u sefaya dalmıs olanlar! Müjde ki o cehennem köpegi, geldig
cehenneme gitti.
1355. Müjde! Allah o can düsmanının dislerini söktü!
Pençesiyle nice basalr ezen düsmanı, ölüm süpürgesi çerçöp gibi süpürdü, gitti" dedi.
Av hayvanlarının tavsanın etrafına toplanıp onu ögmeleri
O zaman, bütün hayvanlar, sevinçli bir halde gülüp oynayarak, onun yüzünü öptüler,
Etrafına halka oldular. O, çırag gibi ortalarındaydı. Bütün sahradakiler, ona secde
ettiler.
"Sen gökten inen bir melek misin, yoksa peri misin? Hayır, ne meleksin, ne peri!
Sen,erkek aslanların
Azrâilisin
1360. Ne olursan ol; canımız sana kurban olsun! Ona galip geldin, elin, kolun sag
olsun!
Allah bu suyu, senin arkından akıttı; eline, koluna aferin!
Bir daha söyle! Onu hile ile nasıl inandırdın; o zalimi, düzenle nasıl kahrettin?
Bir daha söyle ki hikâyen dertlere derman, canlara merhem olsun!
Bir daha söyle ki o sitemkârın zulmünden canlarımızda yüz binlerce yaralar var" dediler.
1365. Tavsan dedi ki: "Ey ulular! Allah yardım etti, yoksa dünyada bir tavsan kim
oluyor ki?
Koluma kuvvet, kalbime kudret verdi; cenneti, huriyi kucagıma attı.
Üstünlükler, Hak'tan gelir, hallerin degismesi de ondandır.
Tavsanın av hayvanlarına "buna sevinmeyin" diye nasihat etmesi
Hak; bu kuvvet kudreti zan ve yakîn ehline nöbetle göstermektedir:
Ey ikbal nöbetine erisen! Kendine gel, sevinme! Sen nöbetle mukayyetsin, hürlük
taslama!
1370. Saltanatı nöbetten üstün olan, ikbali ebedî bulunan nöbet davulunu yedi
yıldızdan üstün bir yerde
çalarlar.
Nöbetten üstün olanlar, bâki padisahlardır; onlar daima ruhlara sâkidir.
Bir iki gün su içmeyi terk edersen agzını ebediyet sarabına daldırır, o hakikat sarabını
içersin
.Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Mesnevi Hikâyeleri Ava giden Aslan, Kurt ve Tilkinin Hikâyesi.

Bu hikâyede Mevlana işliyor, Varlık Birliğini.
Vahdet-i Vücût*yani Varlık Birliği yolunda ki,
Benlik ve senlik gibi ikiliğe yol açan dalâleti.
Ağaç kökünden yukarıya doğru doğru bir yola sahiptir.
Dallar ise bu doğruluktan, birlikten ayrılmayı gösterir.
Dalâlet*1; dallanma, doğru yoldan, birlikten ayrılma demektir.

Ağacın gövdesi Vahdet-i vücudun,
Varlık birliğinin benzetmesi.
Dallar ise ikiliğin, dalâletin benzetmesi, örneği.
Vahdet-i Vücut; vücut varlık, vahdet birlik,
Vahdet-i Vücudu, varlık birliğini,
Bozar; büyüklenme, benlik ve senlik.

Ben ben deyip ya da Allah'dan başkasına edip kölelik.
Dallanma, varlık birliğinden ayrılma, çıkarma ikilik.

Arslan, kurt ve tilki av için dağa çıktılar.
Yardımlaşma için birbirlerinden söz aldılar.
O ki her avı rahatlıkla avlayabilen aslan idi.
Bu ortaklık pek zoruna gitti.
Cömertliğinin gereği sabretti.

İnsanların çoğu Sûrî dir, yani surette, dış görünüşte insandır.
Beden hayvanının arzularına boyun eğen,
Nefsini terbiye edip de ruhun derinliklerine inemeyen insandır.
İnsanların bir kısmı da bedenî köleliği aşmış,
Ruhun derinliklerine ulaşmış, Kâmil İnsandır.
Eksikliklerden arınmış tamlığa ulaşmış, Tam İnsandır.

Bu hikâyede aslan Tam İnsan'ı simgeler.
Kurt ve tilki de dünya tamahkârı, kişiler.
Tam İnsan'a zor gelir,
Dünya tamahkârı, düşkünü insanlarla düşüp kalkmak.
Burada mürşit mürit ilişkisini gerekir, ayrı tutmak.

Karıştırmamalı burada,
Müridi yani ermek için iradesini,
Arzusunu ortaya koyan kişiyi.
Kurt ve tilki simgeler, dalâlette kileri.

Aslanın kurt ve tilkiye kızmamasını,
Onlarla birlikte ava çıkmasını, Mevlana,
Gönderme yaparak açıklar Uhud Savaşı*2'na.
Kaçanlara kızmadı Peygamberimiz Uhud Savaşı'nda.
Bu olay açıklanır Al-i İmran 159'da.*3

Aslan, kurt ve tilkinin payına doğadan,
Düştü bir yaban sığırı, bir keçi ve bir tavşan.
Kurt ve tilki tamah ile düşündüler ve içlerinden dediler
"Herhalde yüklü pay düşer cömert padişahtan."

Abdal’a malum olur*4, aslan düşüncelerini hissetti.
Tamahlarını, doymak bilmezliklerini,anladığını belli etmedi.
Aslan, yanlızca onların yüzlerine gülümsedi.
Bu gülümseyiş ben size gösteririm, demekti.

Dedi ki içinden,
“Demek sû-i zanda *5 bulundunuz adil paylaştırmamdan,
Öyleyse ey kurt ve tilki, siz dersi hakkettiniz çoktan.”

Aslan bu düsünceyle açıkça gülüyordu. Aslanın gülümsemelerine emin olma.
3039. Dünya malı, Allahnın gülümsemeleridir. Bizi bu suret sarhos, magrur ve perisan etmistir.
Ey Kadri yüce kisi! Sana yoksulluk ve hastalık iyidir. Çünkü o gülümseme nihayet tuzagını kurar, seni
düsürür!

Yukarıda ki beyitler, 3038, 3039 ve 3040.
Mevlana’nın Mesnevi’sine aittir.
Bu beyitlerin bana çağrıştırdığı, Süslü gösterme ayetidir.*6

Aslan dedi ki “Ey kurt yaklaş buraya,
Başla vekilim olarak avı paylaştırmaya.”
Kurt dedi ki
.“Şahım yaban sığırı senin payındır.
İri gövdene, iri sığır hakkındır.
Orta gövdeli bana da, orta gövdeli keçi uyar.
Ey tilki senin payına da tavşan var.”

Aslan dedi ki “Ey kurt sen ne dedin?
Ben buradayken sen ve ben diye ikilik ettin? ”
Huzurumda kendini var gördün.
Benlik haline büründün.

Benim huzurumda fani olmadığın için,
Boynunu vurmak lazım geldi senin.
Aslan kurdun aklını başından aldı.
Pençesiyle derisini başından sıyırdı.

3050. Mademki beni görmek, seni kendinden geçirmedi, huzurumda yok olmadın. Böyle cana inleyerek
ölmek gerek.
Mademki huzurumda mahvolmadı, boynunu vurmak farz oldu.
Allah’dan baska her sey fânidir. Mademki onun zatında fâni degilsin, varlık arama!
Bizim hakikatimiz de yok olana “Her sey fânidir” cezası yoktur.
Çünkü o “_llâ” dadır, “Lâ” dan geçmistir. “_llâ” da fâni olmaz.
Pay etmede edebe riayet etmedigi için aslanın kurdu tedibetmesi
O yüce aslan; iki bas, iki üstünlük kalmasın diye kurdun basını kopardı.
Koca kurt! Mademki padisahın huzurunda kendini ölü saymadın, cezanı gör. _ste”
Fentekamna minhüm? ”
budur.

Aslanın kurdun başına vurması,
Anlamındadır ikilikte ısrar edenlerin helak olması.

Araf Suresi 136.Fentekamna minhüm fe ağraknahüm fil yemmi bi ennehüm kezzebu bi ayatina ve kanu anha ğafilın

Araf Suresi 136.

Yaşar Nuri Öztürk: Bunun üzerine de biz onlardan öc aldık: Ayetlerimizi yalanladıkları, onlara aldırmazlık ettikleri için hepsini suda boğduk.

Mevlana yukarıda ki beyitlerde ki,
Allah'dan başka her şey fanidir sözüyle Kasas, 88'e gönderme yapar.*7

Lâ'dan geçmek demek,
Yokluk aleminden sıyrılmaktır,
Hakk'ın sevgili kulu olup,
Ruhlar alemine ulaşmaktır.*7

Sıra geldi tilkiye.
Tilki baktı kurdun haline.
Dedi ki "Ey şahım ne ola ki benim payım.
Bu sığır kuşluk yemeğin.
Bu keçi de öğle yemeğin için.
Bu tavşan da akşam yemeğin için."

Aslan dedi ki,
"Ey ulu kişi! Bu pay edişi nerden öğrendin."
Tavşan,
"Ey şahım! Onu öğrendim kurdun halinden.
İbret aldım, kurdun halinden ben"

Tilki benlikten geçip, hayal aleminden, aynadan, Evren'den,
Kurtulmuş, Rabbinden lütuf (hoşluk, güzellik) olarak,
Ulaşmış gerçek aleme, ruhlar alemine demeyerek ben.

Bundan sonra ki dizeleri ne gerek var yazmaya.
Açıkca yazmış kulak vermeli Mevlana'ya.
3110. Bunun üzerine aslan " Mademki sen bizim askımıza kendini rehin ettin; üçü de senin olsun, üçünü de
al, git.
Ey tilki, sen bastanbasa bizim oldun, seni nasıl incitebilirim? Mademki sen, biz oldun; Biz de seniniz, bütün avlar da. Ayagını yedinci kat gögün üstüne bas, yüksel.
Alçak kurttan ibret aldıgın için artık sen, tilki degilsin, benim aslanımsın" dedi.*8
Akıllı o kisidir ki çekinilen belâda dostların ölümünden ibret alır.
3115. O zaman tilki " Aslan, bana bunu kurttan sonra teklif etti" diye yüzlerce sükürde bulundu.
" Eger önce bana, bunu pay et, diye teklif etseydi, ondan canımı kurtarmama imkân mı vardı? " diye sükürler

etti.
Su halde bizden de Allah’ya sükürler olsun ki, bizi ancak helâk olanlardan sonra dünyaya getirdi.
Bu suretle Hakk’ın, geçmis zamanlarda gelip geçen kavimleri nasıl helâk ettigini duyduk.
Nihayet, o önce gelip geçen kurtların halini duyup da tilki gibi kendimizi koruyabiliriz.
3120. _ste Allah’nın o Hak Peygamberi, o sözü dogru peygamber, bize bu yüzden “Acınmıs ümmet” adını
taktı.
Ey ululer, o kurtların kemiklerini, tüylerini apaçık görün de bu halden ibret alın!
Akıllı, bu varlıgı, bu kibir ve gururu terkeder; çünkü Firavun’un halini hatıra getirir.
Eger ululanmayı bırakmaz, ibret almazsa onun azgınlıgından baskaları ibret alır!

18.11.2014
Saygılar ve Sevgiler.

*VAHDET-İ VÜCÛD

Vücudun birliği anlamına gelen Vahdet-i Vücûd, tasavvufî bir terim olarak, bütün varlıkları Cenab-ı Hakk'ın isim ve sıfatlarının zuhur mahalli kabul edip gerçek vücud olarak Allah'ı bilme ve tanıma esasına dayanan bir düşünce anlayışının adıdır. Vahdet-i Vücûd, bu âlemde gerçek varlık olarak sadece Hakkı kabul edip, öteki varlıkların vücudunu, O'na nispetle bir takım hayal ve gölgelerden ibaret görmektedir. Tasavvuf anlayışına göre Vahdet-i Vücûd mertebesine ancak hal ile ulaşılabilir. Hal ile ulaşmak, nefs ile mücâhede, sâlih amellere devam, dünyaya karşı meyil ve muhabbeti azaltmak, zikre devam etmek, gönlü mâsivâ kirinden temizlemek ve bu suretle kalbi Allah'ın isim ve sıfatlarının nurlarına ayna olacak bir duruma getirmekle mümkün olur. Vahdet-i Vücûd derecesine ulaşan kimse; kalbî keşiflere ve manevî olgunluklara nail olsa bile bunları Hakk'tan bilir ve kendisinde bir varlık görmez. Bu düşünce tarzı bütün tasavvuf erbabınca kabul edilmiştir. (F.K.) Vahdet-i Vücûd fikirinden ilk defa, Bâyezıd-i Bestâmî, Cüneyt-i Bağdadi ve Hallac-ı Mansûr söz etmiş ise de, bu anlayışı ilk kez sistemleştiren İbn-i Arâbî olmuştur. İbn Arabî'ye göre, varlık bir tek hakîkatten ibaretti. Çeşitlenme ve çoğalma dış duyuların oluşturduğu zâhiri bir şeydir. Allah, mutlak varlıktır. Varlığının sebebi yoktur. O kendi zatıyla vardır. O'nu bilmek varlığını bilmektir. Zatının hakîkatini bilmek mümkün değildir. Allah ezelde vardı ve kendisiyle birlikte hiçbir şey yoktu. Allah bizi bu şeklimizle yaratacağını biliyordu. Eğer bilmeseydi yaratamazdı. Bu şekli başka yerden de almadı. Çünkü kendisinden başka bir varlık yoktu. Demek ki Allah'ın bilgisinde bizim şeklimiz vardı. O halde biz bilkuvve O'nda vardık. Düşünce halindeki varlığımız, yani Allah'ın bizim hakkımızdaki bilgisi kendi kıdemiyle kadimdir. Çünkü bilgi O'nun sıfatıdır. Kendisi gibi sıfatı da ezelîdir. Allah bizi yaratacağını ve şeklimizi sonradan bilmiş olamaz. Allah âlemi yaratmak isteyince kendisinden heba denilen bir hakîkat tecelli etti, göründü, taştı. Sonra Allah kendi nuru ile bu heba'ya tecelli etti. Bütün âlem bilkuvve bu heba'da vardı. Hebâ'da bulunan her şey Allah'ın tecelli nurunu yeteneği nispetinde aldı. Bu nuru en çok alan akıl oldu. Bu suretle Allah'ın nurunun tecellisinden heba, heba'nın tecellisinden âlem meydana geldi. İbn Arabî'ye göre kâinat işte bu şekilde Allah'tan sudur etmiştir. Fakat Allah ile aynı mâhiyette değildir. Mümkün

varlıklar önce yok iken sonradan Allah'tan sadır olmuştur. İbn A'rabî'ye göre âlem beş mertebede meydana gelmiştir: Alem-i lâhut, âlem-i ceberût, âlem-i melekût, âlem-i şuhûd ve insan-ı kâmil. Allah'ın isim ve sıfatlarının sonu olmadığı için âlemin de sonu yoktur. Kainat Allah'ın isim ve sıfatlarının yekunu olduğu gibi insan da kâinatın küçük bir örneği olarak Allah'ın isim ve sıfatlarının yekunudur. Allah mutlak gizlilik derecesinden mertebe mertebe inerek varlıkları meydana getirmiştir. Bazı kelâmcılar Vahdet-i Vücûd anlayışına karşı çıkmışlardır. (İ.K.)

Alıntı…
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VGdXViOsWNY

*1DALÂLET

Gizlemek, kaybolmak, sapmak, unutmak ve doğru yolu bulamamak gibi anlamlara gelir. Dînî literatürde ise hidâyet kavramının zıddı olup, bilerek veya bilmeyerek doğru yoldan sapmak demektir. Kur'ân'da dalâlet kavramı türevleriyle birlikte yüz doksan bir yerde geçmektedir. "İşte onlar hidâyete karşılık dalâlet satın alanlardır...." (Bakara, 2/16): "Bize doğru yolu göster, kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğun kimselerin yoluna; gazaba uğramışların ve sapmışların yoluna değil." (Fâtiha, 1/6-7) . Dalâlet kavramının içeriğinde biri sapma diğeri saptırma olmak üzere iki anlam bulunmaktadır. Kur'ân'da, Allah'a, meleklere, kitaplara, peygamberlere ve ahiret gününe inanmamak (Nisâ, 4/136) , Allah'a şirk koşmak (Nisâ, 4/116) , zulüm yapmak (Lokmân, 31/11) gibi davranışlar sapma olarak ifâde edilmiştir. Saptırma terimine gelince, Kur'ân bunu da kişinin kendi kendisini saptırması (Bakara, 2/108) ve Allah'ın kullarını saptırması olmak üzere iki şekilde vasıflandırmıştır. "...Verdiği misallerle Allah ancak fasıkları saptırır..." (Bakara, 2/26): "Allah kimi hidâyete erdirmek isterse onun göğsünü İslâm'a açar ve her kimi de saptırmayı dilerse onun göğsünü daraltır." (En'âm, 6/125) . Allâh'ın insanları saptırması, insanların fiillerini onları iradeleri doğrultusunda yaratması olarak anlaşılmalıdır. Dolayısıyla insanların dalâletinde Allah'ın herhangi bir zorlama ve baskısı yoktur. Çünkü Allâh, olmuş ve olacak her şeyi bilir. Hidâyet ve dalâletten her biri kulların seçimiyle takdir edilip kazanılmış, ilâhî kazâ ve kaderle de yaratılmıştır. (F.K.)

Alıntı..
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VGdXViOsWNY

*2UHUD

Medine yakınında bir dağın adıdır. Burada 27 Mart 625 Cumartesi günü Mekke müşrikleriyle Müslümanlar arasında "Uhud Gazası" diye anılan savaş yapılmıştır. Bu savaşta müşrik ordusu 3000 kişi idi. 700'ü zırhlı, 200'ü atlı idi. 3000 de deve vardı. İslâm ordusu ise sadece 700 kişi idi. 100'ü zırhlı, ikisi atlı idi. Savaşın başında Müslümanlar başarı gösterdi. Müşrikler 20 ölü verdiler, ilk etapta bozguna uğradılar. Müslümanlar, kaçan müşrikleri takip yerine ganimet toplamaya başladılar. Ayneyn geçidinde görev alan Müslüman askerlerin bir kısmı görev yerlerini terk edip ganimet toplamaya indiler. Pusuda bekleyen Halit ibn Velid, 250 kişilik süvari ile hücuma geçti, kaçan düşman geri döndü. Müslümanlar dağıldı. Hz. Peygamber (a.s.) 'in alt dudağı yarıldı, dişi kırıldı. Müslümanlar 70 şehit verdiler. Müşrikler savaşı kazanmıştı, ancak bir netice alamadan dönüp gittiler. Uhud şehitlerini Peygamberimiz kanlı elbiseleri ile Uhud'da ikişer ikişer defnetti. Cenaze namazlarını da 8 yıl sonra kıldı. (İ.K.)

Not: Ek bilgi olarak, Peygamberimiz Uhud Dağı'nın arkasında müşrik süvarilerinin beklediğini görünce onların Müslümanlara arkadan saldırıp, Müslümanların önden ve arkadan kuşatılacağını anladı. Önlem olarak da Uhud eteğine 50 okçu yerleştirdi ve ne olursa olsun yerlerini terk etmemelerini emretti.
Ne yazık ki savaş başladıktan bir süre sonra, müşriklerin kaçmaya başlamasıyla 50 okçu da uyarılara aldırmadan ganimet için alana koşmaya başladılar ve bunu gören müşrik süvariler Müslümanlara arkadan saldırarak onları kuşattılar ve yenilgiye uğrattılar.

Bu olay bana Atatürk'ümüzün Çanakkale'de size savaşmayı değil ölmeyi emrediyorum sözünü hatırlattı.
Atatürk yardım gelmediği takdirde düşmanın Çanakkale'yi rahatlıkla geçeceğini görmüştü. Bu nedenle emrinde ki 57. Piyade Alayı'nın destek gelene kadar düşmanı ölümleri pahasına oyalamaları gerekiyordu.
Burada komutanın ya da bilirkişinin sözünün dinlenmesi sonucu çıkmaktadır. Yalnız bu kişi hırs ve makam çılgını biri olmamalıdır.
Enver Paşa ise Ruslarla olan savaşta desteği beklemesinde bir sakınca olmamasına rağmen sırf hırsı ve makam tutkusu yüzünden askeri donanımsız ve yazlık elbiselerle ve bir iddiaya göre kendisi paltolu, donanımlı olduğu halde Sarıkamış'ın tipili (kar fırtınalı) tepesinde hiç yüzünden ölüme götürmüştür.
Evren ve Enver Paşa gibi hırs ve makam tutkusu içinde kilere itaat,
Etmenin sonucu işte bugünkü yaşananlara yola açıyor, sonuç fecaat.

*3ÂLİ İMRÂN-159

Yaşar Nuri Öztürk: Allah'tan bir rahmet sayesindedir ki, sen onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba-saba, katı yürekli olsaydın senin çevrenden kesinlikle dağılır giderlerdi. O halde bağışla onları, af dile onlar için; iş ve yönetim konusunda da onlarla şûraya git. Bir kez azmettin mi de artık Allah'a güvenip dayan. Allah, tevekkül edenleri sever.

*4ABDÂL

Birinin yerine geçen, karşılık anlamına gelen bedel ve bedîl kelimelerinin çoğuludur. Tasavvufî bir terim olarak ise "dünya ilgilerinden kurtularak kendisini bütünüyle Allah yoluna adayan ve ricâlü'l-gayb diye adlandırılan veliler topluluğu içinde yer alan "sûfî veya erenler" anlamına kullanılmaktadır. Bu kelime yerine budelâ kelimesi de kullanılmaktadır. Abdallar, insanlara karşı iyi niyetli, kendilerine kötülük yapanları bağışlayan, sahip oldukları şeyleri başkalarıyla paylaşan, kazâ ve kadere gönül hoşluğu ile boyun eğip rıza gösteren, haramlardan titizlikle kaçınan, ibadetlerinde ihlâs ve samimiyeti ön planda tutan, sevgi, şefkat, merhamet ve iyi niyet gibi ahlâkî erdemlerle donanmış kimselerdir. Hadis olduğu öne sürülen rivâyetlerde abdalların sayıları konusunda 7, 30, 40, 70, 80 gibi değişik rakamlar verilmektedir. Yaygın görüş ise sayılarının 40 kişi olduğudur. Ancak abdal konusu ile ilgili hadislerin büyük bir kısmı veya tamamı titiz muhaddisler ve kelâmcılar tarafından senet veya metin tenkidine tâbi tutularak reddedilmiştir. Abdal ve budelâ kelimeleri tasavvuf geleneğinde ifade edildiği anlamda Kur'ân-ı Kerim'de yer almamıştır. Ayrıca abdal, Afganistan'da bir Türk kabilesinin, Anadolu'da ise göçebe bir topluluğun adıdır. (M.C.)

Not: Abdallar düşünce okur mu, okumaz mı onu bilemem ama Kül Akıl (bk. Bedevî'nin Armağanı şiiri http://www.antoloji.com/mesnevi-hikayeleri-bedevi-nin-armagani-siiri/) sahibi kişi yani Tam İnsan, cüz akıları da kapsadığından cüz aklıllardan geçeni okuyabilir, belki. Doğrusunu Hz. Allah bilir.

*5 sû-i zan, ön yargı demektir. Bilindiği üzere yargı; birileri ya da bir konu ile ilgili olarak düşünce sahibi olmak ve düşünce açıklamasında bulunmaktır. Şu kişi haklı, dürüst ya da bu konu uydurmadır, gibi. Bu yüzden hakimlere yargıda bulunan anlamında yargıç denmiş olmalı.
Ön yargı ise biri ya da bir konu hakkında önceden yani araştırma, inceleme yapmadan yargıda bulunmaktır.
Örnek: Öğrencisinin ayağı sakat olduğu için yerinden doğrulamadığını bilmeyen öğretmenin, öğrencisini edepsizlikle suçlaması.

Mevlana sû-i zandan (ön yargıdan) söz ederek Fetih, 6'ya gönderme yapmaktadır.

FETİH-6

Yaşar Nuri Öztürk: Ve Allah hakkında kötü sanılar besleyen erkek münafıklarla kadın münafıklara ve erkek putperestlerle kadın putperestlere, o kötülük girdabı başlarına dönesilere azap etsin diyedir bu. Allah onlara öfkelenmiş, onları lanetlemiş ve kendilerine cehennem hazırlamıştır. Kötü bir varış yeridir o.
Hicretin 6. Senesinde, Sallallâhü Aleyhi Vesellem Efendimiz 1500 sahâbi ile umre yapmak, yânî Kâ'beyi ziyâret eylemek üzere Mekke'ye müteveccihen yola çıkmıştı. Müşrikler ve münâfıklardan bazıları:
- Muhammed, evellce harbetmiş olduğu Mekkelilerin arasına gidiyor, oradan sağ ve sâlim dönmeyecektir, demişler, Peygamber ile yanındakilerini koruyamazmış gibi, Allah'a karşı bir sû-i zanda bulunmuşlardı. Sefer neticesinde meşhur (Hudeybiye Musâlehası) yapıldı. Resul Aleyhisselam ile o seferde bulunan ashâb-ı kirâm sâlimen, hattâ muâhede dolayısıyla ganimen döndüler.

Alıntı.. Tahir-ül Mevlevi c.5, s. 1419

müteveccihen (A.) [1 [م ت و ج ه ا .dönük olarak. 2.bir yere gitmek üzere.
maiyyet (A.) [م ع ي ت] birlik, beraberlik, yanında bulunma.
musalaha (A.) [م ص ا ل ح ه] barış. muâhede yapmak antlaşma yapmak.

http://fatihltfaydin.tr.gg/-osmanli-.-~-.-turkcesi-.-~-.-sozlugu-J-_-N.htm

ganimen: ganimetle
ganîmet (A.) [1 [غ ن ي م ت .savaşta düşmandan alınan her türlü eşya. 2.bedelsiz

http://fatihltfaydin.tr.gg/-osmanli-.-~-.-turkcesi-.-~-.-sozlugu-E-_-i.htm

ashâb-ı kirâm: sahabe, Peygamberimizin davasına sahip çıkan ve onunla birlikte mücadele eden kişi, arkadaş, yoldaş.

Not: Bu olay üzerine Fetih, 6'nın indiği söylenmektedir.

*6 NEML-4

Yaşar Nuri Öztürk: Şu bir gerçek ki, âhirete inanmayanların amellerini biz, kendileri için süsleyip püsledik. Bu yüzden onlar kalpleri körelmiş olarak şaşkınlık içinde bocalar

dururlar.

*7 KASAS-88

Yaşar Nuri Öztürk:Allah'ın yanında diğer bir tanrıya daha kulluk etme. İlah yok O'ndan başka. O'nun yüzü dışında her şey helâk olacaktır. Hüküm yalnız O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz.

Ve lâ ted'u meallâhi ilâhen âhar(âhara) , lâ ilâhe illâ hû(hûve) , kullu şey'in hâlikun illâ vecheh(vechehu) , lehul hukmu ve ileyhi turceûn(turceûne) .

Not: "Onun yüzü dışında her şey helak olacaktır" Bu ayeti anlayabilmek için biran kendinizi tek varlık olarak düşünün sonra bilinmek istediğiniz için aynada kendi yansımanızı oluşturun.

Burada aynada ki görüntü Evren olmaktadır ve hayal alemidir, aslında yoktur. Evreni oluşturan canlı ve cansız varlıklar kendilerini var sanmaktadırlar.
İşte Vahdet-i Vücud yani varlığın bir tek varlık olması böyle açıklanabilir. Bir tek varlık vardır. O da Hz. Allah'tır. Evren'i oluşturan her şey O yüce yaratanın yansımalarıdır. Tesbih (Allah'ı yüceltme, ululama ve onda hiçbir eksik özelliğin barınmadığını, tüm tam özelliklere sahip olduğunu kabul etme) inancı gereği Hz. Allah günah ve benlik gibi kirleri barındırmaz.

Lâ ilâhe İllâllah: Allah'tan başka îlah (tapılacak) yoktur. Burada ki Lâ yokluk âlemini aynada ki yansımayı simgeler. Lâ'dan geçmek demek nefsi yenip, benliği aşıp ruhlar âlemine ulaşmak demektir. Bu aynı zamanda Fenâfillahtır. Yani kulun aynada ki hayal örneği yokluğunun bilinciyle tüm eksi özelliklerini atmasıdır.
Böylelikle fani (geçici) madde hayatına gelip gitme sona erer. Kişi İllâllah makamına, beka (kalıcılık makamına ulaşır. Bu yer ruhlar âlemidir.

Özetle önce Fenafillah aşılır, sonra da bekabillah ile kalıcılığa erilir.
O bizleri kendi ruhundan üfürmüş ve dönüş yine banadır demiştir.* Yalnız kurt yansıması ben diyerek, madde düşkünlüğü içinde olarak kire bulaşmıştır. O yüzden Hakk'ın sillesinden, kahrından kurtulamamakta ve O yüce yaratana kavuşamamaktadır, çünkü O kir kabul etmez.
Aynada ki (Evren'de ki) tilki yansıması ise kurt yansımasının (helak olan kavimlerin) başına gelenlerden ibret alıp (ders çıkarıp) benlikten sıyrılarak, kirlerinden arınıp, Hakk'ın sevgili kulu olmuş ve ruhlar alemine (gerçek aleme) göçmüştür.

*SECDE-9

Yaşar Nuri Öztürk: Sonra ona bir biçim verdi ve onun içine kendi ruhundan üfledi. Sizin için, işitme gücü, gözler ve gönüller vücuda getirdi. Ne kadar da az şükredersiniz!

ALAK-8

İnne ilâ rabbiker ruc'â.
1. inne : muhakkak
2. ilâ rabbi-ke : senin Rabbine
3. er ruc'â : dönüş

Yaşar Nuri Öztürk:Oysa ki, dönüş yalnız Rabbinedir!

*8Al-i İmran 92
Yaşar Nuri Öztürk: Sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe zafer ve mutluluğa asla ulaşamazsınız. İnfak ettiğiniz her şeyi, Allah çok iyi bilmektedir.

Hikmetler.
- Yeryüzünde hatta kâinatta ki hadiseler bizler için öğretici ve ders verici mahiyettedirler. Yoksa hiçbir hadise boşu boşuna meydana gelmez. Bu hem insan hayatında hem de cemiyetlerin hayatında böyledir. Bir insan ve topluluk meydana gelen – başına gelen – menfi veya müspet bir hadiseden icap eden dersi çıkarırsa, belki de o hadisenin tekerrürü mevzubahis olmaz. Fakat gerçekten ders alınmaz, hadise doğru bir şekilde mütalaa edilip okunmazsa, bazen onun akabinde, yani arkasında cereyanına şahit oluruz.
- Meydana gelen veya başımıza gelen bir şeyi, şahit olduğumuz bir hadiseyi enine boyuna ölçüp biçerek iyice tahlil etmeli, doğru bir şekilde anladıktan sonra harekete geçmeliyiz.
- Benlik ve enaniyet davası gütmek basit ve sıradan olmanın en bariz, en mümeyyiz vasfıdır. İnsanî açıdan olgunlaşmak, ancak enaniyetten ve enaniyet davasından kurtulmakla mümkündür.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 51 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

mahiyet (A.) [م ا ه ي ت] asıl, esas, içyüzü.
Mahiyettedirler: içeriğe sahiptirler.
Menfi: olumlu.
Müspet: olumsuz.
İcap eden: gereken.
hadisenin tekerrürü mevzubahis olmaz: olayın tekrarı söz konusu olmaz.
mütalaa (A.) [1 [م ط ا ل ع ه .okuma. 2.görüş. 3.inceleme.
mütalaa edilip: incelenip.
cereyân (A.) [1 [ج ر ی ا ن .akış. 2.oluş. 3.akım.
cereyanına: oluşuna, gerçekleşmesine.
tahlîl (A.) [ت ح ل ي ل] ayrıştırma, çözümleme, analiz.
tahlil etmek değerlendirme yapmak, analiz yapmak.
Tahlil: Bir bütünü o bütünün tüm özelliklerine sahip parçalarına ayırma ve böylece o bütünü inceleme, anlama.
Örnek: Bütün orman olsun, bu durumda parçalar; ağaç, çiçek, kuş, böcek vs. olacaktır. Bu parçaların incelenmesine; Arapça olarak tahlil, Avrupa dillerinden gelme şekliyle analiz, Türkçesiyle de çözümleme denir.

Ek bilgi olarak da Sentez yani birleşim ise parçaların ortak özelliklerine bakıp bütün hakkında yargıda bulunma yani bütün hakkında düşünce belirtme işidir.

Örnek: Bütünü yani ormanı oluşturan parçalrın ortak özellikleri canlı olamalarıdır. O zaman orman hakkında ki yargımız yani düşünce belirtmemiz, orman canlılar topluluğudur şeklinde olacaktır. F.L.A.

en bariz, en mümeyyiz vasfıdır: en açık, en ayırd edici niteliğidir.

Alıntı … http://fatihltfaydin.tr.gg/-osmanli-.-~-.-turkcesi-.-~-.-sozlugu-.-~-.-girisi.htm

Enaniyet; Kişinin kendisine müstakil bir benlik vermesi, hem kendi varlığını hem de etrafındakilerin
varlığını Allah'tan bağımsız görmesi, davranışlarını,

Kaynak: http://enaniyet.nedir.com/#ixzz3JPd7imvK

Ava giden aslan, kurt ve tilki
Bir aslan, bir kurt, bir tilki avlanmak için daglara düsmüsler.
Birbirlerine yardım ederek av hayvanlarını adamakıllı yakalamayı, onların yolunu kesmeyi kurmuslardı.
3015. Üçü de beraberce o genis ovada birçok av elde etmek niyetindeydiler.
Aslan, onlarla beraber avlanmaktan utanmaktaysa da yine onları agırladı, onlara yoldas oldu.
Böyle bir padisaha maiyetindeki asker, ancak zahmettir. Fakat bu "Topluluk rahmettir" deyip onlara uydu.
Böyle bir ay, yıldızlarla beraber gezmeden utanır. O, yıldızların içinde ancak onları parlatmak, onlara ihsan
etmek için bulunur.
Reyine, tedbirine benzer isabetli bir rey, yerinde bir tedbir bulunmamakla beraber yine Peygamber'e "
Sâvirhum" emri geldi.
3020. Terazide arpa, altınla arkadas olmustur. Fakat bununla arpanın da altın gibi kıymetlenmesi
icabetmez.
Ruh, simdilik kalıba yoldas olmustur. (kalıp, ruhu korumaktır) . Nitekim köpek de bir zaman için kapıyı korur.
Bunlar; kudretli, sevketli aslanın maiyetinde daga dogru gittikleri zaman
_sleri rast geldi, bir dag öküzü, bir dag keçisi, bir de semiz tavsan avladılar.
Savasçı aslanın maiyetinde giden kisinin kebabı, gece olsun, eksik olmaz.
3025. Ölmüs yaralanmıs, kan içinde bulunan avlarını dagdan çeke çeke ormana getirince,
Kurt ve tilki padisahlara lâyık bir adaletle av hayvanlarının paylasılmasına tamahlandılar.
_kisinin de tamahı, aslana aksetti, o tamahın sebebini anladı.
Sırların aslanı ve beyi olan, kalpten geçenleri bilir.
Kendine gel, ey düsüncelere dalmayı huy edinen gönül! Onun huzurunda kötü düsüncelerden sakın!
3030. O bilir, o anlar, esegi sükût içinde sürer. Sırrını bildigini anlatmamak, ayıbını yüzüne vurmamak için
de yüzüne güler.
Aslan, onların vesveselerini anladıysa da açmadı, bir sey söylemedi, onları korudu.

Fakat kendi kendine "Yoksul hasisler sizi! Ben, sizin cezanızı veririm, size gösteririm ben!
"Size benim hükmüm kâfi gelmedi mi? Benim ihsanım hususunda zannınız bu mu?
Sizin akıllarınız, reyleriniz de benden; benim dünyamı aydınlatan ihsanlarımdandır.
3035. Resim ressamı nasıl ayıplayabilir? Resme o ayıbı, o kötü görünüsü veren ressamdır.
Benim hakkımda böyle hasisçe bir zanna mı düseceksiniz? Zamanın ayıbı, arı asıl sizsiniz.
Allah hakkında kötü zanda bulunanlar, sizin kellenizi uçurmazsam bu isim, hatanın ta kendisidir.
Dünyayı sizin ayıbınızdan kurtarayım da bu hikâye, dünya durdukça söylenip dursun dedi.
Aslan bu düsünceyle açıkça gülüyordu. Aslanın gülümsemelerine emin olma.
3040. Dünya malı, Allahnın gülümsemeleridir. Bizi bu suret sarhos, magrur ve perisan etmistir.
Ey Kadri yüce kisi! Sana yoksulluk ve hastalık iyidir. Çünkü o gülümseme nihayet tuzagını kurar, seni
düsürür!
Aslanın kurdu imtihan ederek " Kurt, huzuruma gel, bu avları aramızda payet " demesi
Aslan "Bunları payet. Ey koca kurt, adaleti tazele!
Pay etmede benim vekilim ol da ne mahiyettesin, meydana çıksın" dedi.
Kurt "Padisahım, yaban öküzü senin payın. O büyük, sen de büyük, iri ve çeviksin.
3045. Keçi orta boyda, orta irilikte, onun için benim. Tilki, sen de tavsanı al. Tavsan tam sana münasip"
dedi.
Aslan dedi ki: "Ey kurt, hele bir daha söyle, ne dedin? Ben varken sen pay istiyorsun ha!
Kurt, ne köpek oluyor ki benim gibi misli, naziri bulunmayan bir aslanın huzurunda kendisini görüyor, varım
sanıyor!
Kendini begenen esek, ileri gel! " Kurt ileri gelince bir pençe vurup onu parçaladı.
Onda akıl ve isabetli bir tedbir görmeyince cezasını verip derisini yüzdü.
3050. Mademki beni görmek, seni kendinden geçirmedi, huzurumda yok olmadın. Böyle cana inleyerek
ölmek gerek.
Mademki huzurumda mahvolmadı, boynunu vurmak farz oldu.
Allah'dan baska her sey fânidir. Mademki onun zatında fâni degilsin, varlık arama!
Bizim hakikatimiz de yok olana "Her sey fânidir" cezası yoktur.
Çünkü o "_llâ" dadır, "Lâ" dan geçmistir. "_llâ" da fâni olmaz.
Pay etmede edebe riayet etmedigi için aslanın kurdu tedibetmesi
O yüce aslan; iki bas, iki üstünlük kalmasın diye kurdun basını kopardı.
Koca kurt! Mademki padisahın huzurunda kendini ölü saymadın, cezanı gör. _ste" Fentekamna minhüm? "
budur.
Sonra yüzünü tilkiye dönüp "Hadi, bunları yememiz için pay et" dedi.
3105. Tilki secde edip dedi ki: "Bu semiz öküz, ey emin padisah, kusluk yemegin.
O keçiden de bahtı aydın padisaha gün ortasında yemesi için bir yahni olur.
Tavsan da lûtuf ve kerem sahibi padisahın aksam yemegidir."
Aslan "Tilki, adaleti parlattın, apaydın bir hale getirdin. Bu çesit pay etmeyi kimden ögrendin?
Ey ulu kisi! Bu pay edisi nereden belledin? " deyince Tilki dedi ki
" Padisahım, kurdun halinden! "

3110. Bunun üzerine aslan " Mademki sen bizim askımıza kendini rehin ettin; üçü de senin olsun, üçünü de
al, git.
Ey tilki, sen bastanbasa bizim oldun, seni nasıl incitebilirim? Mademki sen, biz oldun; Biz de seniniz, bütün avlar da. Ayagını yedinci kat gögün üstüne bas, yüksel.
Alçak kurttan ibret aldıgın için artık sen, tilki degilsin, benim aslanımsın" dedi.
Akıllı o kisidir ki çekinilen belâda dostların ölümünden ibret alır.
3115. O zaman tilki " Aslan, bana bunu kurttan sonra teklif etti" diye yüzlerce sükürde bulundu.
" Eger önce bana, bunu pay et, diye teklif etseydi, ondan canımı kurtarmama imkân mı vardı? " diye sükürler
etti.
Su halde bizden de Allah'ya sükürler olsun ki, bizi ancak helâk olanlardan sonra dünyaya getirdi.
Bu suretle Hakk'ın, geçmis zamanlarda gelip geçen kavimleri nasıl helâk ettigini duyduk.
Nihayet, o önce gelip geçen kurtların halini duyup da tilki gibi kendimizi koruyabiliriz.
3120. _ste Allah'nın o Hak Peygamberi, o sözü dogru peygamber, bize bu yüzden "Acınmıs ümmet" adını
taktı.
Ey ulular, o kurtların kemiklerini, tüylerini apaçık görün de bu halden ibret alın!
Akıllı, bu varlıgı, bu kibir ve gururu terkeder; çünkü Firavun'un halini hatıra getirir.
Eger ululanmayı bırakmaz, ibret almazsa onun azgınlıgından baskaları ibret alır!
.Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Mesnevi Hikâyeleri Azrail'in Tuhafına Giden Şey.

Azrail bir adama,
Öyle bir baktı ki,
O an duracak gibi oldu.
Adamın kalbi.

Yüzü sapsarı koştu Süleyman'a,
Dedi "Azrail öyle bir baktı ki bana".
Süleyman dedi "Peki benden ne istiyorsun?
Adam "Emir ver rüzgâra,*
Beni Hindistan'a uçursun,
Bu kulun canı kurtulsun".

Adamı götürdü Hindistan'a rüzgâr.
Bilmedi adam kısmetinde ecel var.*1

Ertesi gün Süleyman sordu Azrail'e,
"Ne yaptın o adama anlat hele."
Azrail cevap verdi "Allah dedi ki bana,
Yarın al onun canını Hindistan'da."

"Onu burada görünce şaşırdım.
Ondandı o korkunç bakışım."

Mevlana derki Mesnevi'de,
"Yapıldığında bir teşbih yani benzetme,
Adamın korkusu yoksulluk korkusudur.*2
Hırs, çalışma da Hindistan."

Ama ne çare yazıldıysa,
Yoksullukla imtihan.
Kaçtığın yer ister olsun Hindistan.
İsterse Fizan, kaçamazsın imtihandan.*3

Saygılar ve Sevgiler.
05.10.2014

*SÂD 36.
Yaşar Nuri Öztürk: Bunun üzerine, rüzgârı onun emrine verdik; onun emriyle onun istediği yere uysal uysal/tatlı tatlı akıp giderdi.

*1 ECEL
Sözlükte "mutlak vakit, belirlenmiş zaman veya muayyen bir müddetin sonu" gibi anlamlara gelen ecel, dinî literatürde, Allah tarafından her canlı için önceden takdir edilen hayat süresi ve bu sürenin sonu olan ölüm vakti demektir. Ecel, ölüm (A'râf, 7/34) , muayyen vakit (Kasas, 28/28) , helak etme (A'râf, 7/185) , iddet bekleme (Bakara, 2/231) ve ceza gibi (Nûh, 71/4) muhtelif anlamlarda Kur'ân'ı Kerim'in 34 ayrı yerinde geçmektedir. Ecel, hem insanlar hem de toplumlar için geçerlidir. Güneş ve ayın bile belirlenmiş bir süresi vardır. İtikadî mezhepler arasında iki ecelin olup olmadığı, ayrıca ecelin uzayıp uzamayacağı konusunda farklı görüşler ortaya çıkmıştır. Mu'tezile ve Şia, insanların iki ecelinin olduğunu ve ömürlerinin uzayıp kısalabileceğini savunmuşlardır. Ehl-i Sünnet âlimleri ise, insanların bir tek ecelinin bulunduğunu,

bunun da ölümle gerçekleşen vakit olduğunu kabul etmişlerdir. Çünkü ecel kaza ve kaderle ilişkilidir. Bu da Allah'ın ilim ve irade sıfatını ilgilendirir. Hal böyle olunca ölecek kişinin sağlık kurallarına uyup uymayacağı, herhangi bir kaza ya da katilin eylemine maruz kalıp kalmayacağı ilâhî bilgi ve iradenin kapsamı dışında değildir. Bu durumda insanların ecelleri yalnız Allah tarafından bilinmektedir. Sahiplerince keşfedilmesi mümkün olmamaktadır. O halde yaşamak için gerekli tedbirlerin alınması kulluğun bir gereğidir. (F.K.)
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VDBbGmd_u5U

*2 BAKARA-268

Yaşar Nuri Öztürk: Şeytan sizi fakirlikle korkutur, sizi görünür görünmez çirkinliklere sürükler. Allah ise size kendisinden bir bağışlanma ve lütuf vaat eder. Allah, Vâsi'dir, Alîm'dir.

*3 Fizan, Libya'nın güneyinde bir yerleşim yeridir. Osmanlı zamanında Libya dolayısıyla Fizan
Osmanlı'ya aitti ve devletin en uzak köşesiydi. Eskiden, nereye gitsen seni bulurum, benden
kaçamazsın anlamında Fizan'a gitsen seni bulurum denirmiş.

Hikmetler.
- Yüce Rabbimizin bilgisinde olan ecelin yeri ve zamanı bellidir. İnsanoğlu ne kaçmakla, ne de saklanmakla ondan kurtulabilir. Yüce Rabbimizin dediği gibi "İnsanoğlu ne bir nefes eksik, ne bir nefes fazla" yaşayabilir.
- Ferman âlemlerin Rabbi olan yüceler yücesi Allah (c.c.) Hazretlerinindir.
- Burada bir peygamberlik mucizesi söz konusu olduğu gibi ilmî bir remiz, bir işaret de söz konusudur. Hz. Süleyman'ın huzurunda bulunan birinin bir anda Hindistan'a gönderilmesi ancak madde nakliyle* izah edilebilir.
- Bu dünya zindandır, biz de zindanda ki mahpuslarız, zindanı del kendini kurtar. Eğer insan suretle insan olsaydı, Ahmed'le (s.a.v.) Ebucehil müsavi *1olurdu.

*Hikmetleri yazan ışınlamadan söz ediyor olabilir.F.L.A
*1 eşit

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 35 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Ecel ie ilgili Kur'an Ayetleri
ÂLİ İMRÂN-145

Yaşar Nuri Öztürk: Allah'ın izni olmadıkça hiçbir kişi ölmez. Vakti belirlenmiş bir yazıdır o. Dünya çıkarını gözetene ondan veririz; âhiret yararını gözetene de ondan veririz. Şükredenleri ödüllendireceğiz biz.

EN'ÂM

2. Yaşar Nuri Öztürk: Sizi bir balçıktan yaratmış olan O'dur. Sonra hüküm verip bir süre belirlemiştir. Belirlenmiş başka bir süre de onun katındadır. Bütün bunlardan sonra siz

hâlâ kuşkulanıp duruyorsunuz.

60. Yaşar Nuri Öztürk: O, odur ki, geceleyin sizi öldürür. Gün boyunca neler yapıp neler kazandığınızı bilir. Sonra, belirlenmiş süre işletilip tamamlansın diye, gün içinde sizi diriltir. Nihayet O'nadır dönüşünüz. Sonra, yapıp ettiklerinizi size haber verecektir.

A'RÂF

34. Yaşar Nuri Öztürk: Her ümmet için belirlenmiş bir süre vardır. Süreleri dolunca ne bir saat geri kalırlar ne de öne geçerler.

135.Yaşar Nuri Öztürk: Dolduracakları bir süreye kadar kendilerinden azabı kaldırdığımızda, hemen yeminlerini bozdular.

YÛNUS

11. Yaşar Nuri Öztürk: Allah, insanlara şerri, onların hayrı acele istedikleri gibi çabucak verseydi, ecellerinin onlara ulaşmasına çoktan hükmedilmiş olurdu. Ama biz, bize kavuşmayı ummayanları kendi azgınlıkları içinde körü körüne bocalamaya bırakırız.

49. Yaşar Nuri Öztürk: De ki: "Ben kendime bile Allah'ın istediği dışında bir zarar verme yahut yarar sağlama gücünde değilim. Her ümmetin bir eceli var. Ecelleri geldiğinde bir saat geri de kalamazlar, ileri de gidemezler."

RA'D-38

Yaşar Nuri Öztürk: Yemin olsun, biz senden önce de resuller gönderdik, onlara da eşler ve evlatlar verdik. Hiçbir resul, Allah'ın izni olmadıkça herhangi bir mucize getiremez. Her süre için bir yazı vardır.

HİCR-5

Yaşar Nuri Öztürk: Hiçbir ümmet kendisi için belirlenen sürenin ne önüne geçebilir ne de o süreyi geriletebilir.

NAHL-61

Yaşar Nuri Öztürk: Eğer Allah, insanları zulümlerine karşı cezalandırsaydı, yeryüzünde debelenen bir şey bırakmazdı. Ama öyle yapmıyor, onları belirli bir süreye kadar erteliyor. Süreleri geldiğinde ise ne bir saat geri kalırlar ne de öne geçebilirler.

MU'MİNÛN-43

Yaşar Nuri Öztürk: Hiçbir ümmet ne süresinden ileri geçebilir ne de geri kalır.

ANKEBÛT-53

Yaşar Nuri Öztürk: Azabı senden çarçabuk istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir süre olmasaydı, azap onlara elbette gelmiş olacaktı. Fakat o, hiç farkında olmadıkları bir sırada kendilerine ansızın geliverecektir. Bunda kuşku yok.

FÂTIR-45

Yaşar Nuri Öztürk: Eğer Allah, insanları, kazandıkları yüzünden hesaba çekseydi, yerkürenin sırtında hiçbir canlı bırakmazdı. Ne var ki, onları belirli bir süreye kadar, ecelleri gelinceye kadar erteliyor. Allah, kullarını iyice görmektedir.

ZUMER

5.Yaşar Nuri Öztürk: Gökleri ve yeri hak olarak yaratmıştır. Geceyi gündüzün üstüne çekip örtüyor; gündüzü de gecenin üstüne sarıp dürüyor. Güneş'i ve Ay'ı bir buyruğa boyun eğdirmiştir. Hepsi, belirlenmiş bir süreye kadar akıp gider. Gözünüzü açın; Aziz'dir O, Gaffar'dır.

42.Yaşar Nuri Öztürk: Allah, canları, ölümleri sırasında alır, ölmeyenleri de uykuları sırasında. Sonra, haklarında ölüm hükmü verdiklerini alıkoyar; ötekileri, belirlenen bir süreye kadar salıverir. Bunda, iyice düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.

Zümer suresi 42. Ayetin Hakkı Yılmaz Yorumu

Bu ayette, tüm insanların kontrolünün Allah'ın kudretinde olduğu mesajı verilmektedir. Yani Yüce Allah eceli gelenleri elde bırakırken, henüz eceli gelmemişleri belirlenmiş süreye kadar salıvermektedir. Bu böyle devam edip gitmektedir.
Rabbimiz önce "vefat" olgusuna dikkat çekmiştir. Sonra sağ olanları da ölümün bir benzeri olan uyku ile uyarmıştır. Uyku sırasında his, şuur, idrak gibi melekeler devre dışı bırakılmakta, insan bir bakıma ölü hale gelmektedir. Öyle ki, ecelleri gelenler ölüme benzeyen bu halden gerçek ölüme geçirilmekte, ecelleri henüz gelmemiş olanlar ise ömürlerini yaşamak için hayata döndürülmektedir.

60Ve O, sizi geceleyin vefat ettiren; geçmişte yaptıklarınızı, yapmanız gerekirken yapmadıklarınızı bir bir hatırlattıran, gündüzün elde ettiğiniz şeyleri bilen, sonra adı konmuş süre sonunun gerçekleşmesi için sizi kaldırandır. Sonra dönüşünüz yalnızca O'nadır. Sonra O, yaptıklarınızı size haber verecektir.
61Ve Allah, kulları üzerinde hükümranlığı sürdürür ve O, sizin üzerinize koruyucular gönderir. Sonra da sizden birinize ölüm geldiği vakit elçilerimiz, hiç eksik-fazla yapmadan, onu vefat ettirirler; onlara geçmişte yaptıklarını, yapması gerekirken yapmadıklarını bir bir hatırlatırlar. 62Sonra kendi gerçek Mevlâları Allah'a döndürülürler. Dikkatli olun, hüküm ancak O'nundur ve O, hesap görenlerin en süratlisidir."

(En'am/60, 61)

"Vefat", ölüm demek değil, "ölüm anında hayat boyu yaşananların Allah tarafından hatıra getirilmesi" demektir. Bu konu En'am suresinin sonunda "Vefat" başlığı altında ayrıca tahlil edilmiş olduğundan, detayın oradan okunmasını öneriyoruz.
En'am, 60,61 Hakkı Yılmaz Yorumu.
Rabbimizin peygamberimiz vasıtasıyla bu pasajda vermeye devam ettiği mesajlar aşağıdaki gibi takdir edilebilir:
"Müşriklerin isteyip durdukları azap peygamberin elinde olsa idi, iş çoktan bitmiş olurdu. Ne var ki, peygamber sadece bir tebliğci, uyarıcı ve müjdecidir. Azabı getirmek, azap etmek peygamberin elinde değildir. Cezalandırmak için elinden bir şey gelmez. Ona kalsa, beşer olması sebebiyle hiç beklemez, derhal cezalandırırdı."
"Peygamber gaybı da bilmemektedir. Gaybın anahtarları Allah'ın yanında olup gaybı

sadece O bilir. Öyle ki, karada, denizde ne varsa Allah hepsini bilir. Onun bilgisi dışında bir yaprak bile düşmez. Yerin karanlıklarında bir tane, yaş-kuru [tüm ne varsa] hepsi O'nun bilgisi dahilindedir."
"İnsanları uyutup uyandıran da Allah'tır. Ömrü olanları uyandırır. Gün olur, onları da Kendisine döndürüp hesap soracaktır. Allah kulları üzerinde Kahir'dir. O, kulları üzerine koruyucular yollar, onlar ölürken kişiyi vefat ettirirler [takdim ve tehir ettiğini eksiksiz haber verirler, bir bakıma ona ömrünün 'z' raporunu gösterirler]. Ve artık gerçek Mevla'ya dönülür. Artık hüküm O'nundur. O, hesap görenlerin en hızlısıdır."
Hakkı Yılmaz.

MU'MİN-67

Yaşar Nuri Öztürk: O, O'dur ki; sizi önce topraktan, sonra bir spermden, sonra bir embriyodan yarattı. Sonra sizi bebek olarak annelerinizin karnından çıkarıyor, sonra güçlü çağınıza ulaşasınız ve nihayet ihtiyarlar olasınız diye sizi yaşatıyor. İçinizden bir kısmı daha önce vefat ettiriliyor. Tüm bunlar, belirlenen bir süreye ulaşasınız ve aklınızı işletesiniz diyedir.
ŞÛRÂ-14

Yaşar Nuri Öztürk: Kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki kıskançlık ve azgınlık yüzünden fırkalara bölündüler. Eğer belli bir süreye kadar erteleme sözü Rabbinden gelmiş olmasaydı, aralarında iş mutlaka bitirilirdi. Onların ardından Kitap'a mirasçı olanlar da onun hakkında, işkillendiren bir kuşku içindedirler.

AHKÂF-3

Yaşar Nuri Öztürk: Gökleri ve yeri ve ikisi arasındakileri hak olarak ve belirlenmiş bir süre için yarattık biz. Küfre batanlarsa uyarılmış oldukları şeyden yüz çevirmektedirler.

MUNÂFİKÛN-11

Yaşar Nuri Öztürk: Allah, süresi gelmiş olan bir canı geriye asla bırakmaz! Ve Allah, yapıp etmekte olduklarınızı çok iyi haber almaktadır.

NÛH-4

Yaşar Nuri Öztürk: Allah, günahlarınızı affetsin ve sizi belirli bir süreye kadar ertelesin. Çünkü Allah'ın eceli geldiğinde ertelenmez. Bir bilebilseydiniz! "

Azrâil'den Kaçan Adam

Hz. Süleyman'ın hüküm sürdüğü devirlerde, bir adam koşa koşa saraya gelerek, Hz. Süleyman'ın huzuruna çıkar. Benzi sapsarı, korkudan tir tir titrer bir halde, Süleyman aleyhisselâmdan kendisine yardım etmesini ister. Hz. Süleyman bu adama sorar: ''Ne oldu sana böyle? Seni bu kadar korkutan şey nedir? '' Adamcağız nefes nefese: ''Azrâil bana öyle öfkeli baktı ki, canımı alacağından korktum. Koşup sana geldim.'' Hz. Süleyman, ''Peki, benden isteğin nedir? '' der. Adamcağız, ''Ey canları koruyan adaletli padişah! Senin hükmün rüzgâra geçer, emret de beni Hindistan'a götürsün. Bel ki o zaman canımı kurtarırım''

der.
Süyelman aleyhisselâm rüzgâra, adamı istediği yere bırakmasını emreder. Rüzgâr adamı Hindistan'ın iç taraflarında bir yere uçurarak bırakır.
Ertesi gün divan kurulur ve herkes Hz. Süleyman aleyhisselâmın huzurunda toplanır. Hz. Süleyman Azrâil'e, ''Dün bana bir adam geldi. Kendisine öfkeyle baktığını söyledi. O müslümanı evinden barkından, çoluğundan çocuğundan uzaklaştırmak için mi öyle baktın? Sebebi nedir? '' der. Azrâil, ''Ey Süleyman! Ben ona öfkeyle değil, şaşkınlıkla baktım. Çünkü Cenâb-ı Hak bana, 'O kulumun canını bugün Hindistan'da al' diye emir buyurmuştu. Ben de o adamı burada görünce şaşırarak kendi kendime, 'Bu adamın burada ne işi var? Yüzlerce kanadı olsa Hindistan'a varması çok zor' dedim. Onun için adama tuhaf ve şaşkınlıkla baktım.
Fakat Hindistan'a gittiğim zaman adamı orada buldum, ve vazifemi yerine getirdim'' diyerek Hz. Süleyman'ın sorusunu cevaplar.
İnsanlar ihtiraslarına kapılarak yoksulluktan ve ölümden korkarlar. Halbuki bütün dünya işlerimizi ölüm gerçeğini kabullenip, göz önünde bulundurarak yapmalıyız. Kimden, neyi kaçırıyoruz? Allah'tan kaçabileceğini düşünmek büyük bir cahillik değilmidir?
Ahmet Kasım Fidan

http://www.dervisler.net/kissalar-ve-menkibeler/mesnevi'de-gecen-hikayeler/msg89251/#msg89251

Azrâil'in birisine bakması, onun da Süleyman Aleyhisselâm'ın sarayına kaçması, tevekkülün çalısmadan
üstün oldugu ve çalısmadaki faydaların azlıgı
Sâf bir adam, bir kusluk çagında kosa kosa Süleyman'ın adalet sarayına eristi.
Yüzü gamdan sararmıs, dudakları morarmıstı. Süleyman, ona "Efendi ne oldu? " dedi.
O "Azrâil, bana öyle bir hısımla, öyle bir kinle baktı ki…" dedi
Süleyman "Peki, simdi ne diliyorsan dile bakalım" dedi. O dedi ki: "Ey canları koruyan! Rüzgâra emret;
960. Beni tâ Hindistan'a götürsün; belki kulunuz oraya gidince canını kurtarır."
_ste halk fakirlikten böyle korkar. Onun için insanlar hırs, emele lokma olurlar.
Fakirlikten korkmak, tıpkı o adamın ölümden korkmasına benzer. Hırsı, çalısmayı da sen Hindistan farzet!
Süleyman rüzgâra emretti; rüzgâr da onu derhal Hindistan'da bir adaya götürdü.
Ertesi gün Süleyman, divan vakti halkla bulusunca Azrâil'e dedi ki:
*"O Müslümana ne sebeple hısımla baktın? Ey Allah elçisi, bana anlat!
965. Acaba bu isi, o adamı hanümanından avare etmek için mi yaptın?
*Azrâil, cevaben dedi ki: "Ey cihanın zevalsiz padisahı! O ters anladı; ona hayal göründü.
Ben ona hısımla ne vakit baktım? Onu yol ugragında görünce sasırdım.
Çünkü Hak bana "Haydi bugün var, onun canını Hindistan'da al" buyurdu.
Taaccüple "Yüz tane kanadı olsa Hindistan'a gitmesi yine uzak" dedim."
_ste sen dünya islerini hep buna kıyas et, gözünü aç da gör!
970. Kimden kaçıyoruz, kendimizden mi? Ne olmayacak sey! Kimden kapıp kurtarıyoruz, Hak'tan mı? Ne

bos zahmet!

Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Bakkal ve Papağan

Mesnevideki bir papağan,
Çok güzel ötermiş.
Güzel sesli, yeşil renkli konuşkan,
Bekçilik edermiş,
Ondan sorulurmuş dükkân.

Oradan oraya atlarken,
Dökülmüş gülyağı,
Kabahat anlaşılınca sahibinden,
Yemiş dayağı.

Üzüntüden kel kalmış.
Ötememiş, oradan oraya,
Sel gibi akamamış.
Nefis terbiyesinden kel kalan birini görünce,
Gülmüş ona, demiş,
Sen de mi döktün yağı, her gün, her gece.

Anlaşılmaz geldiyse, bazılarına bu bilmece,
Anlatmaya çalışayım, edeplice.
Sembol anlamıyla düşünülürse o gül yağı.
Dünyaya gelmemizi sağlayan sıvıdır, basbayağı.

Cinsellik de azgınlık, saç hücrelerini öldürür.
Papağan misali, ele güne güldürür.
Olmamalı böyle bir papağan.
Gül yağını dökerek, an be an.

Taocu Felsefe'nin özü,
Yağı dökmeden ötmek,
Dikkate almazsa insan bu sözü,
Yer sağlıktan, Hak'tan kötek*.

Saygılar ve Sevgiler.
08.02.2008

Hikmetler

- Bir hadise karşısında korku ve paniğe kapılarak heyecanla telaşla hareket etmek; işlerin daha da karışmasına, maddi ve manevi zararlara sebep olur.
- Öfke ve kızgınlıkla hareket etmek her zaman insanı zarara sokar. Sonradan tamir etmesi mümkün olmayan şeyler yapmasına sebep olur. Öfkeye kapılıp düşünmeden hareket etmenin sonu daima pişmanlıktır. Bir hadise karşısında sakin ve mantıklı bir şekilde hareket etmek daima temkinli olmak en doğru harekettir. Yoksa sonradan ah vah etmek para etmez.
- Cahil ve bilgisizler gözleriyle ve gördükleriyle hareket ettiklerinden; her gördüklerini kendileri gibi sanırlar. Viranelerde saklı nice defineler olduğunu düşünemezler. Bu bakımdan dış görünüş onlar için son derece mühimdir. Çünkü onlar içe bakmayı bilmezler. Yunus ne güzel söylemiş: "Dervişlik olsaydı taç ile hırka,
biz dahi alırdık otuza kırka"
- Her iki arı da aynı çiçeğe kondu, aynı yerden beslendi, birinin yediği bal diğerinin ki zehir oldu.

Mesnevi’de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 20 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Papağanın, kendisini dervişle kıyas etmesi kendi bilgi ve tecrübesiyle sınırlıdır. Derviş, bağlı olduğu tarikat ve meşrep gereği o halde gezmekteydi. Bunu bilmeyen papağanın yaptığı değerlendirme, insanların kendisine gülmesine sebep olmaktadır.
İnsanların, Allah dostları hakkında yanılgıya düşmeleri de aynı sebepledir. İnsanlar velîleri kendi nefisleriyle kıyas ederler.
Acı suyla tatlı suyun berraklığı aynıdır. İkisini ayırt edebilmek tatmakla mümkündür. Allah'ın dostlarını değerlendirebilmek için, o makam ve hali yaşamak ve tatmak gerekir.
Bilgi sahibi olmadan yaptığımız kıyaslamalar, papağan misali gülünç durumlara düşmemize sebep olur.

Ahmet Kasım Fidan

http://www.dervisler.net/kissalar-ve-menkibeler/mesnevi'de-gecen-hikayeler/msg89251/#msg89251

*BAKARA-249
Yaşar Nuri Öztürk: Tâlût, askerleriyle yola çıkınca dedi ki: "Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. O halde, ondan içen benden değildir. Ama onu tatmayan bendendir. Eliyle bir avuç alan kişi başka." Bunun ardından, pek azı müstesna olmak üzere ondan içtiler. Nihayet o ve onunla beraber iman edenler ırmağı geçtiklerinde şöyle dediler: "Bugün bizim Câlût'a ve ordusuna karşı hiç bir gücümüz yoktur." Allah'a kavuşacaklarını düşünenler ise şöyle konuştular: "Sayıca az nice topluluk vardır ki, sayıca çok nice topluluğa Allah'ın izniyle galip gelmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir."

Aşağıda ki bölüm Nefs-i Emmare şiirinden alıntıdır.

Nefis 7 aşama arz eder.
7. de biter dünya denen keder.
Emmare, levvame, mülhime, mutmainne, râziye, marziye ve kâmile.
Bakara Suresi 249. ayetteki ırmaktan yetin, bir avuç ile.

Bence malum sıvının sembolüdür bu ırmak.
Sıhhat, afiyet verseydi fazlası,
Konulur muydu bir avuçtan fazlasına yasak?
Ayıp diye bu sembolü açmazsak.
Esas ayıp o zaman olur,
Kendi kendine tatminle,
Kendini yiyip bitirene acımazsak.

Bakkal ve dudunun hikâyesi, dudunun dükkândaki gülyaglarını dökmesi
Bir bakkal vardı, onun bir de dudusu vardı. Yesil, güzel sesli ve söyler duduydu.

Dükkânda dükkân bekçiligi yapar; bütün alısveris edenlere hos nükteler söyler, lâtifeler ederdi.
□nsanlara hitap ederken insan gibi konusurdu, dudu gibi ötmede de mahareti vardı.
*Efendisi, bir gün evine gitmisti. Dudu, dükkânı gözetliyordu.
*Ansızın fare tutmak için bir kedi, dükkâna sıçradı. Duducagız can korkusundan,
250. Dükkânın bas kösesinden atıldı, bir tarafa kaçtı; gülyagı sisesini de döktü.
Sahibi, evden çıkageldi. Tacircesine huzuru kalple dükkâna geçti oturdu.
Bir de baktı ki dükkan yag içinde, elbisesi yaga bulasmıs. Dudunun basına bir vurdu; dudunun dili tutuldu,
bası kel oldu.
Dudu, birkaç güncegiz sesini kesti, söylemedi. Bakkal nedametten âh etmeye basladı.
Sakalını yolmakta, eyvah, demekteydi; nimet günesim bulut altına girdi.
255. O zaman keske elim kırılsaydı; o güzel sözlünün basına nasıl oldu da vurdum?
Kusu, yine konussun diye yoksullara sadakalar vermekteydi.
Üç gün, üç gece sonra saskın ve meyus, ümitsiz bir halde dükkânda otururken,
Ve binlerce gussaya, gama es olup; bu kus acaba ne vakit konusacak; diye düsünüp dururken,
Ansızın tas ve legen dibi gibi tüysüz kafası ile bir Cevlaki geçiyordu.
260. Dudu, hemencecik dile gelip akıllılar gibi dervise bagırdı:
"Ey kel, neden kellere karıstın; yoksa sen de siseden gülyagı mı döktün? ! "
Onun bu kıyasından halk gülmeye basladı. Çünkü dudu, hırka sahibini kendisi gibi sanmıstı.
Temiz kisilerin isini kendinden kıyas tutma, gerçi yazıda (aslan mânasına gelen) sîr, (süt manasına gelen) sîre
benzer.
Bütün âlem bu sebepten yol azıttılar. Allah Abdallarından az kisi agâh oldu.
265. Peygamberlerle beraberlik iddia ettiler (biz de onlar gibiyiz dediler) : Velîleri de kendileri gibi sandılar.
Dediler ki: "□ste biz de insanız, onlar da insan. Bizde uyumaya ve yemege baglıyız, onlar da.
"Onlar körlüklerinden aralarında uçsuz bucaksız bir fark oldugunu bilmediler.
Her iki çesit arı, bir yerden yedi. Fakat bundan zehir hâsıl oldu, ondan bal.
Her iki çesit geyik otladı, su içti. Birinden fıskı zuhur etti, öbüründen halis misk.
270. Her iki kamıs da bir sulaktan su içti. Biri bombos öbürü sekerle dopdolu.
Böyle yüzbinlerce birbirine benzer seyler var, aralarında bulunan yetmis yıllık farkı sen gör!
Bu, yer; ondan pislik çıkar... o, yer; kâmilen Allah nuru olur.
Bu, yer; ondan tamamı ile hasislik ve haset zuhur eder... o, yer; ondan tamamı ile Tek Allah'nın nuru husule
gelir.
Bu temiz yerdir, o çorak ve pis yer. Bu temiz melektir o seytan ve canavar!
275. Her iki suretin birbirine benzemesi caizdir, acı su da, tatlı su da berraktır.
Zevk sahibinden baska kim anlayabilir? Onu bul! Tatlı su ile acı suyun farkını iste o anlar.
(Zevk sahibi olmayan) sihri, mucizeyle mukayese ederek her ikisinin de esası hiledir sanır.
Mûsâ ile savasan sihirbazlar, inatlarından ellerine onun asâsı gibi asâ aldılar.
Bu asâ ile o asâ arasında çok fark var, bu isle o isin arasında pek büyük bir yol var.
280. Bu isin ardında Allah lâneti var, o ise karsılık da vade vefa olarak Allah rahmeti var.
Kâfirler inatlasmada maymun tabiatlıdırlar. Tabiat, içte, gönülde bir âfettir.
□nsan ne yaparsa maymunda yapar; maymun her zaman insandan gördügünü yapıp

durur.
O, "Bende onun gibi yaptım" sanır. O inatçı mahlûk aradaki farkı nereden bilecek?
Bu emirden dolayı yapar, o, inat ve savas için. □natçı kisilerin baslarına toprak saç!
285. O münafık; muvafıkla beraber, inat ve taklide uyup namaza durur; niyaz ve tazarru için degil.
Müminler; namazda, oruçta, hacda, zekâtta münafıkla kazanıp kaybetmektedirler.
Müminler için nihayet kazanç vardır, münafıka da ahirette mat olma.
□kisi de bir oyun basındaysa da birbirlerine nispetle aralarında ne kadar fark var; biri Merv'li öbürü Rey'li!
Her biri, kendi makamına gider, her biri kendi adına uygun olarak yürür.
290. Onu mümin diye çagırırlar, ruhu hoslanır. Münafık derlerse sertlesir, ates kesilir.
Onun adı, zatı yüzünden sevgilidir. Bunun adının sevilmemesi, âfetleri yüzünden, nifakla sıfatlanmıs olan
zatından dolayıdır.
Mim, vav, mim ve nun harflerinde bir yücelik yoktur. Mümin sözü ancak tarif içindir.
Ona münafık dersen... o asagılık ad, içini akrep gibi daglar.
Bu ad, cehennemden ayrılmıs ve kopmus degilse niçin cehennem tadı var?
295. O kötü adın çirkinligi harften degildir. O deniz suyunun acılıgı "kab" dan degildir.
Harf kabdır ondaki mâna su gibidir. Mâna denizi de "Ümm-ül-Kitap" yanında bulunan, kendisinde olan zattır.
Dünyada acı ve tatlı deniz var. Aralarında bir perde var ki birbirine tasmaz karısmazlar.
Fakat su var ki bu iki denizin her ikisi de bir asıldan akar. Bu ikisinden de geç, tâ... onun aslına kadar yürü!
Kalp altınla halis altın ayarda belli olur. Kalpla halisi, mehenge vurmadıkça tahminî olarak bilemezsin.
300. Allah kimin ruhuna mehenk korsa ancak o kisi, yakini süpheden ayırdedebilir.
Diri bir kisinin agzına bir sıçrayıp girse o adam, onu dısarı çıkarıp attıgı zaman rahatlasır.
Binlerce lokma arasında agzına ufacık bir çöp girdi mi, diri kisinin hissi onu duyar, sezer.
Dünya hissi, bu cihanın merdivenidir, din hisside göklerin merdiveni.
Bu hissin saglıgını hekimden isteyiniz, o hissin saglıgını Habib'den (H.Muhammed'den) .
305. Bu hissin saglıgı, vücut saglamlıgındandır, o hissin saglıgı vücudu harabetmektedir.
Can yolu, mutlaka cismi viran eder, onu yıktıktan sonra da yapar.
* Ne mutludur ve ne kutludur o can ki mâna askıyla evini, barkını, mülkünü, malını bagıslamıstır.
Altın definesi için evi harabetmistir; fakat o altın definesini elde ettikten sonra o evi daha mamur bir hale
getirmistir.
Suyu kesmis, suyun aktıgı yolu temizlemis, ondan sonra arka içilecek su akıtmıstır.
Deriyi yarmıs,termeni çıkarmıs... ondan sonra orada yepyeni bir deri bitmistir.
310. Kaleyi yıkıp kâfirden almıs, ondan sonra oraya yüzlerce burç ve hendek yapmıstır.
Hikmetinden sual edilmeyen Allah''nın isini kim anlayabilir, o isin hakikatine kim erisebilir? Bu söyledigim
sözler, ancak anlatmak için söylenmis zaruri sözlerdir.
Gâh böyle gösterir, gâh bunun aksini. Din isinin künhünü anlamaya imkân yoktur. Ona ancak hayran olunur.
Fakat din isinde hayrete düsen, arkasını ona çevirmis ondan haberi olmayan bir hayran degil, sevgiliye
dalmıs, onun yüzünden sarhos olmus, kendisinden geçmis bir hayrandır.
Birisinin yüzü sevgiliye karsıdır, öbürünün yüzü yine kendisine dogru.

315. Her ikisinin yüzüne de bak. Her ikisinin yüzünü de hatırında tut. Hizmet dolayısıyla yüz tanır olman
mümkündür.
Zira nice insan suratlı seytan vardır. Binaenaleyh her ele el vermek lâyık degildir.
Kus tutan avcı, kusu avlamak için ıslık çalar, ötme taklidi yapar.
Asagılık kisi dervislerin sözlerini, bir selim kalpli kisiye afsun okumak, onu afsunlamak için çalar.
320. Erlerin huyu açıklık ve sıcaklıktır. Asagılıkların isi hile ve utanmazlıktır.
Dilenmek için yünden aslan yaparlar. (yol aslanlarının sekline bürünür, onlar gibi görünürler) , Ebu Museylim'e
Ahmet lâkabı verirler.
Ebu Müseylim'in lâkabı yalancı olarak kaldı, Muhammed'e de akıllar sahibi dendi.
O, Hak sarabının mührü, sisesinin kapagı; halis misktir. Adi sarabın mührü, sisesinin kapagı ise pis koku ve
azaptır.

Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Bedevî'nin Armağanı.

Tayy Kabilesi'nin Reisi Halife Hatem-i Tai,*
Çok severdi; cömertliği ve misafirperverliği.
Onun ülkesinde yaşıyordu, bir yoksul Bedevî*2.
Oldukça perişandı; kendisi, eşi ve evi.

Bedevî'nin Hanımı*3 fakirlikten*4 yakınıyordu her gün.
Bedevî ben ne yapayım diyordu, üzgün üzgün.
Kadın dedi ki "Götür bir testi yağmur suyu, halifeye,
Cömerttir, elbet karşılık verir böyle değerli hediyeye.
Nerden bulacak böyle tatlı, temiz suyu halife."

Çaresiz yola düştü Bedevî, bir testi su ile.
Sundu onu, cömertliği ile ünlü halifeye.
Teşekkür etti Halife Bedevînin getirdiği suya.
Testiyi doldurttu ağız dolusu altınla.

Bedevî teşekkürler etti Halife Tai'ye.
Tai dedi "Konuğum, çölde yorulmasın,
Dicle Nehiri'nde gemiyle uğurlansın."
Bedevî gürül gürül akan Dicle'yi görünce, dedi ki.
" Bu nehrin yanında götürdüğüm de ne ki".

Yaptığı bu işe çok ama çok utandı.
Halifenin cömertliğine hayran kaldı.

Mevlana söz eder, cüz akıl ve nefis evliliğinden, uyumundan.
Der "Böyle bir uyumla ancak tamlığa, Küll Akıl'a erer insan.

Nefis çölde giden ve bataklığı,
Vaha zanneden attır.
Cüz akıl sahibi sürücü, atı dizginleyemezse,
Onu dizginle yönlendiremezse,
Sonu perişanlıktır, bataklıktır.

Şeytani olan, duru, arınmış olmayan akılla,
Hayaldir vaha, at da sürücü de gömülür bataklığa.

06.11.2014
Saygılar ve Sevgiler.

*Hatem-i Tai cömertliğiyle Ünlü Arap şairi ve kabile reisi. Altıncı yüzyılın sonunda, yedinci yüzyılın başında yaşamıştır. İsmi Abdullah bin Sa'd'dır. Çok cömert olduğu için "Hatem", Tayy kabilesinin reisi olduğu için "Tai" lakabı verilmiştir. Çok cömert idi. Kabilesinin yerleşmiş olduğu yerin etrafındaki tepelere ateş yaktırarak, yolunu şaşıranların kendisine gelip misafir olmasını sağlardı. "Hayra verilen mal, israf olmaz." derdi.
Alıntı… http://www.turkcebilgi.com/hatem-i_tai

2Bedevî, Arapların çölde yaşayanına denir. Mevlana'ya göre Bedevî sembol olarak, Akl-ı Küll'den daha payını alamamış, Eksik (Cüzi, Az) İnsan Aklıdır. Akl-ı Cüz*dür. Arabî yani Arap ise sembol olarak, Akl-ı Küll'den payını almış, Kâmil (Tamlığa ermiş, tüm eksik özelliklerden, olumsuzluklardan ya da kötülüklerden arınmış) İnsan Aklıdır.

Şu akıldan çıkarılmamalıdır ki, Kemâlatın (Tamlığın) Irkı, dili, dini olmaz, eksikliklerinden arınmış her insan Küll Akıl (Akl-ı Küll) 'a ulaşıp, Kâmil İnsan (Tam İnsan, tamlığa, bütünlüğe ulaşmış Bütün*1 İnsan (Bütün İnsanlar değil) olabilir.

* Cüz"i Akıl – Külli Akıl

Genellikle mutasavvıfların birçoğunda görüldüğü gibi Mevlânâ da cüz"i ve külli akıldan bahseder. Külli akıl bütün âlemin suretidir, insanların atasıdır, ona uygun hareket edilmelidir. Cüz"i akılda veya akl-ı meaşda var olan bilgilerin kaynağı külli akıldır. Külli akıl öğretmen, cüz"i akıl öğrenci gibidir. Peygamberler akl-ı küllidir. Külli akıl, ilim ve marifetin kaynağı olan ve peygamberlere vahiy getiren Cebrail"dir. Evliya"nın bilgi kaynağı da odur. Bundan dolayı mutasavvıflar hakîki bilgi için o kaynağa yönelmek gerektiğini her fırsatta ifade ederler.
Cüz"i akıl insanların tecrübe yoluyla dünyevi işler konusunda bilgi edinmelerini sağlayan beşeri bir akıldır. Buna akl-ı meaş da denir. Mevlânâ bundan bahsederken:
"Cüz"i akıl (dünya ile ilgili) sözlerimizde ve işlerimizde bize yâr olur, hâl bahsine gelince Lâl/hiç olur" diyor.13 O, asla ilâhî sırra vâkıf olamaz.
"Akıl, akla uygun olan her şeyin mucizesiz kabul eder. Mucizeye ihtiyaç gösteren hususları akıl tek başına kavrayamaz." 14
Cüz"i akıl mezara kadar olan sahayı görebilir, ilerisini göremez. Diğer hususlarda Peygamberleri ve velileri taklit eder. Bu akıl mezardan ve topraktan öteye gidemez.15
Cüz"i akıl şimşeğin meydana getirdiği aydınlığa benzer, belli bir alanı bir an için aydınlatır, uzun mesafeler için kılavuz olamaz.16 "Aklı olan herkes bilir ki her hareket edenin bir hareket ettiricisi var, O"nu görmesen bile eserlerini görürsün." 17Bu alanda, eğer (cüz"i) akıl rehber olsaydı Fahreddün-i Razi dinin esrarına vakıf bir âlim olurdu, oysa O"nun aklı şaşkınlığını arttırmıştır.18 (Razi, "aklın ulaştığı nihaî noktada ayağı bağlanır" demişti. Bkz. İbn Hallikan, Beyrut, 1977, IV, 250) Tasavvuf da bu anlamda akıl erlerin bağıdır. (İkâl-i akl-ı cüz"iden hâlâs ol. A. M. Hüdaî)
Alıntı… http://akademik.semazen.net/author_article_print.php? id=892

*1Babam (Kâbe) yi yaptı, taşı aldı dünyadan;
Ben geldim, (Gönül) yaptım, kapısı bütün insan.
Alıntı… http://www.ismailemre.net/guzelsozler.asp

Not: anlayabildiğim kadarıyla Mutasavvıf (Tasavvufçu, Arınmacı) İsmail Emre; Gönül Kâbe'sinin Taş Kâbe'den daha önemli olduğunu vurguluyor. Gönül yaptım derken Tam, Bütün İnsan oldum demek istiyor. Kapı bir araçtır. Bir yere girmek için, bir yere ulaşmak için araçtır. "Kapısı Bütün (Tam) İnsan" derken Bütün İnsan'dan manevi eğitim alarak o Bütün İnsan kapısını, aracını kullanarak Kemâlata (Tamlığa) erdim ve Bütün İnsan oldum demek istiyor, bence. Yani Mürşid-i Kâmil olmadan tamlığa erilemez diyor. Doğal olarak bildiğim kadarıyla, günümüzde Mürşid-i Kâmil (Tamlığa Ulaşmış Hakk Yolu Rehberi) bulunmadığından, bu rehber Kur'an ve Evrensel Ahlak ve Hukuk İlkeleri* olmalıdır. Nasıl ki varacağımız yere ulaşmak için rehberin sözünü anlamak ve rehberi dinlemek zorundaysak Kur'an'ı da anladığımız dilde okumalıyız. Okumaya ve Takva (Allah gözüne girme, ya da gözünden düşmeme amacıyla, Hakk Rızası'na aykırı şeylerden sakınma) ya devam edersek Hz. Allah bizlere öğretmenlik *1yapacağını söylüyor.

* http://fatihltfaydin.tr.gg/Evrensel-Hukuk-ve-Ahlak-ilkeleri.htm

*1 Allah'ın öğretmenliği ve doğruyu yanlışı ayırd ettirmesi ayetleri,
Bakara Suresi
Yaşar Nuri ÖZTÜRK
282. Ey iman sahipleri! ……. Allah'tan korkun. Allah size öğretiyor.

Enfal Suresi
Yaşar Nuri ÖZTÜRK
29.Ey iman sahipleri! Eğer Allah'tan korkarsanız, Allah size hakla bâtılı/iyiyle kötüyü ayırma gücü verir, kötülüklerinizi örter. Allah, o büyük lütfun sahibidir.

*3 Mevlana'da kadın (Nefsi Emmare) olarak simgelenir. Nefs-i Emmare (http://www.antoloji.com/nefsin-asamalari-siiri/) Özetleyecek olursak; Halife Tai Küll Akıl'a ermiş, Bütün İnsan. Bedevî daha Bütün İnsan olamamış, Akl-ı Cüz aşamasında olan ve Nefs-i Emmare'siyle (Sembol olarak hanımıyla) nefis mücadelesi veren insan.

*4 Mevlana'ya göre fakirlikten yakınmak, azmış ve lüks yaşam isteyen, vahşi (insanları acımasızca, çılgın bir tüketici yapıp köleleştiren) kapitalizmin büyüsüne kapılmış olan nefsin bahanesidir. Gerçekten aç açıkta, perişan olan kişinin hali değildir. Bu duruma örnek olarak bkz… Yağlı pilav (Vahşi Kapitalizim'in dayattığı lüks yaşam düşkünlüğü) *

Ya Hz. Hasan' ın ya da Hz. Hüseyin' in düşmanlarından birine, hem onu sevdiğini söylüyorsun hem de ona düşmanlık ediyorsun bu nasıl iştir diye sormuşlar. Kişi de onun sohbeti tatlı ama Muaviye ya da Yezid' in de pilavı yağlı, tatlı cevabını vermiş.

Elbette ki yağlı pilav azgınca lüks yaşam ve her türlü yiyecek, içecek ve seyredilip birlikte olunan rakkaseler demek oluyor. http://www.antoloji.com/yagli-pilav-siiri/

06.11.2014 Fatih Lütfü Aydın

Hikmetler.
- Bir şeyin değer arz etmesi onun yokluğuyla müsavi*dir. Eğer bir şey bol olduğu halde sahibinin gözünde değer arz ediyorsa, bu cimrilik belirtisidir. Buna her şeyi kıyaslamak mümkündür. Mal, mülk, para….

Diyelim ki yüz bin lirası olan adam için on bin liranın bir kıymet ifade etmesi normal karşılanabilir, lâkin yüz milyon sahibi için on bin liranın kıymet ifadesi hayra alamet değildir.
- Bir şeyin değer arz etmesi yere ve zamana göre değişir. Bir tas soğuk ve tatlı suyun kıymetini uçsuz bucaksız bir çölde susuzluktan kavrulana sormak lazımdır. Yoksa Nil Nehri'nin kenarında ki nasıl bir nimete sahip olduğunu ne bilsin.
- Büyüklüğünün alameti ihsandır. İhsan etmeyen dünyanın tamamının sultanı da olsa bir şey ifade etmez. Bu hem maddî hem de manevî sahada böyledir.

*Müsavi: eşit.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

SANAT.

ÖZET
Bedevi ile karısı hikâyesinde Mevlânâ, insan benliğinin değişim ve gelişim seyrini anlatmaktadır.
Kadın ile sembolize edilen nefsin doyumsuzluğundan, tatminsizliğinden, memnun edilemeyişinden, sürekli şikâyetinden bahsedilmektedir. Bedevi ile sembolize edilen akıl ise
kararlı, tutarlı, duyarlı ve isabetli yaklaşımları ile bilinmektedir. Kocasına sürekli fakirlikten
şikâyet eden kadın, kocasının ilkeli tavrını gördükten sonra pes eder, kocasına layık olmaya
çalışır, kocasının emrine amade olur. Kadının teslimiyeti ile nefsin akla ram* oluşundan bahsedilir. Akılla yoldaş olan nefsin daha ileri noktada uzlaştığından, kesafeti terk edip letafete büründüğü üzerinde durulur. Bu hikâye mahviyet eğitimini*1, fakr duygusunu, Allah
karşısında kulun hiçlik duygusuna sahip olmasını öngörmektedir. Nefsin kötülüğü emredici
konumundan safiyete erme sürecini izah etmektedir.

Alıntı..
http://dergi.cumhuriyet.edu.tr/cumuilah/article/download/1008000875/1008000871

*Ram olmak: Boyun eğmek, itaat etmek.
*1Fenafillah eğitimi. Bkz. Antoloji.com Mesnevi Hikâyeleri Nahivciyle Gemicinin Hikâyesi.

Mesnevî'nin ilk cildindeki 2252-2957. beyitler arasında yer alan ve makalemizde konu edindiğimiz bu hikậ ye ise karısıyla fakirlik üzerine konuşan ve maceralarından bahsedilen bedevinin hikậ yesidir. Bedevî ve Arabî tabiri, çölde yaşayanlar için kullanılır. Arabîden maksat, Akl-ı Küll'den zuhur eden kậ mil insanın aklıdır. Hikậ yede geçen bedevinin karısı da nefsi simgelemektedir. Maddi lezzetlerden mahrum kalan nefis, akla şikậ yette bulunmakta ve akla eziyet etmektedir. Akıl ise sabrın faydalarından
ve kanaatin yüceliklerinden bahsetmektedir. İşin sonunda nefsi ikna eden akıl, nefsin hâlini düzeltir ve derecesinin yükselmesini sağlar. Hikâyede nefisle akıl arasındaki ilişki dört aşamada ele alınmaktadır. İlk etapta nefsin fakirlikten şikâyetine yer verilmektedir. Nefsin şikâyetinden rahatsız olan aklın fakra yönelik övgüsü dile getirilmektedir. Üçüncü aşamada aklın fakrı takdirini idrak eden nefsin akla teslimiyetine yer verilir. Aklın kontrolüne giren nefsin akılla uzlaşı oluşturması ile hikâye sonlandırılır. Nefsin akla eşlik etmesi ile müminin kemale ereceği dile getirilmektedir. Makalemizde bu dört aşamayı mezkur hikâye bağlamında ele almak istiyoruz.
Alıntı…
http://dergi.cumhuriyet.edu.tr/cumuilah/article/download/1008000875/1008000871

1. Nefsin Fakirlikten Şikâyeti
2. Aklın Fakra Övgüsü
3. Nefsin Akla Teslimiyeti
4. Nefisle Aklın Uzlaşması

Uzun yazıyı okumak istemeyenler için sonucu buraya yapıştrıyorum. F.L.A.

Sonuç
Hikâyede Mevlânâ öncelikli olarak nefs-i emârenin tabiatına dikkat çekmektedir. Buna göre nefis serkeş, inatçı, doyumsuz, mutsuz, şikâyetçi, endişeli, hırslı ve tenperest özelliklere sahiptir. Ömrünü maddi hazlar peşinde tüketmek isteyen, hırs, tamah, heva ve heves tutkunu olan nefs-i emmârenin sıhhat bulması kanaat, sabır, cömertlik, metanet ve sebat gibi hasletlere bürünmesine bağlıdır. Nefsin menfi niteliklerini müspet kılacak yegane güç aklın erdirici kuvvetidir. Nefis ile aklın zıddiyeti ve ayrılığı değil irtibat ve birlikteliği sağlanmalıdır. Mevlana nefis ile aklın evliliğini öngörmektedir. Bu evliliğin mutlu bir yuvaya dönüşmesi için çiftlerin denkliğini şart koşmaktadır. Aklın nefse meyletmesini değil nefsin akla ram olmasını gerekli kılmaktadır.
Terbiye edilmemiş nefsin öldürücü, tüketici ve zehirleyici tabiatından bahseden Mevlânâ, aklın ve akıl sahiplerinin meziyetlerini ortaya koymaktadır. Buna göre akıl sahipleri âlemin gözbebeğidir, merd-i Hak'tır, renksizdir, birlik ruhuna sahiptir, kesrette boğulmamışlardır. Gönülleri zengin ve gözleri toktur. Nefisle mücadele ederler, nefsi kendi haline bırakmazlar, nefsin emellerine kapılmazlar, nefsin aldatmasına kanmazlar. Nefislerinin zebunu olanlar akıl sahiplerini tarih boyunca itham etmişler, küçük düşürmüşler, alay etmişler ve basit isnatlarda bulunmuşlardır. Akıl erbabı cahillerin isnatlarına aldırış etmezler, Hak yol-
80 Mevlânâ, a.g.e., c. I, b. 2894-2896.

da hakikat yolcusu olmanın, temsil kabiliyetine sahip olmanın, dönüştürmenin öncüsü olurlar.
Nefsin âfetlerinden ve aklın meziyetlerinden bahseden Mevlânâ, hikâyenin üçüncü aşamasında nefsin hizaya getirilişine dikkat çeker. Zorlu tedbirleri, tavizsiz ve istikrarlı tavrı, ikna edici kabiliyeti sonucu akıl, nefse egemen olup kontrolü altına alır. Küfre meyyal olan nefis imana gelir, inatçı tabiatını terk edip kusurlarını itiraf eder, kibirli tavrı yerine mütevazı kişiliği benimsemeye başlar. Şer'î şerifin nuruyla aydınlanan nefis, anlamlı adımlar atmaya başlar. Surete ve görüntülere aldanmak yerine hakikatin birliğini idrak etmeye başlar. Âlemde kötülük değil güzellik arayışına bürünür. Hakimiyeti maddede değil manada görmeye başlar. Cemal ve celal sıfatlarının, hidayet ve dalalet adreslerinin farklılığını idrak eder. Sonunda nefis aklın nuruyla aydınlanır.
Aklın yolunu izleyip taklit sürecini gerçekleştiren nefis son aşamada artık tahkik eğitimi almaya başlar. Akılla zıtlaşma ve çatışma yerine uzlaşıp huzur bulmaya başlar.Tahkike ermenin ve itminana kavuşmanın yolu kâmillerin diyarına varmaktır. Tüm hüner ve yetenekleri ile Hakk'a vuslatı arzular. İddiadan kaçınır, yokluk deneyimini gerçekleştirir, aklına güvenmemeyi öğrenir, mahsus benliğini ilahi benlik içerisinde eritir. Bir zamanlar lokma fakiri olan nefis, sonunda Hakk'ın fakiri olur. Kurbiyet makamına ulaşıp Zümrüd-i Anka konumuna gelir. Basit beklentilerden sıyrılıp sonsuzluk muştusuna bürünür.

Alıntı..

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

http://dergi.cumhuriyet.edu.tr/cumuilah/article/download/1008000875/1008000871

1.Nefsin Fakirlikten Şikâyeti

Hikâyenin başında fakirliği tavsif sadedinde kadının kocasına, yalnız kendilerinin ıstırap ve yoksulluk çektiklerini, başkalarının ise eğlence ve sefada olduklarını, ekmeklerinin yoksulluk, katıklarının dert, kaygı ve başkalarına imrenmek, sularının gözyaşı, giysilerinin güneş ışığı ve ısısı, geceleyin yataklarının toprak, yorganlarının ay ışığı olduğunu söylediğinden bahsedilmektedir.
Kadın, kendilerinin daha gazaya girmeden öldüklerini ve öldürüldüklerini, yokluk ve yoksulluk denen kılıçla başlarının kesildiğini belirtir.
İhsan ve ata şöyle dursun, örümcekler gibi yoksulluk etrafında ağ ördüklerini, havada uçan sineklerin ağlarına düştüğünü, sineğin damarındaki kanı emmek istediklerini, böylesi en hakir şeylere tenezzül ettiklerini dile getirir. Kendilerine misafir gelecek olsa geceleyin onu soyup

soğana çevireceğini, böyle yapmazsa kendisine Arabînin karısı denilemeyeceğini beyan eder.1
Kadının "Bize bir konuk gelecek olsa, uyuyunca sırtından abasını alırım" sözü, Mevlậ nậ 'da farklı bir çağrışım yapmaktadır. Kendilerine teslim olan kimseleri soyup soğana çeviren şeyh taslaklarına dair bazı açıklamalarda bulunur. Hakiki şeyhlerin yanında şeyh taslaklarını, ber büste/doğal ve hakiki yanında ile beste/suni ve sahteye benzetmektedir. Zavallı müritlerin yalancı ve inatçı şeyhlere aldanmalarını, onları şeyh ve hakikat eri zannetmelerini, sahteyle gerçeği birbirinden ayıramamalarını izah etmektedir.
Bedevinin karısı yoksullukları ve şaşkınlıkları yüzünden kimsenin aldanıp da kendilerinin kapısını çalmadıklarını, arayıp sormadıklarını söyler. Yıllarca süren bir kıtlığın insanları ne hale getirdiğini görmek isteyenlerin kendi hallerine bakmalarını belirtir. Dış görünüşlerindeki perişanlığı yalancı bir şeyhin iç dünyasına benzetir. Sahte şeyhin içinde zulmet, dışında da debdebe ve ihtişam vardır.2 Hallerinin aç ve muhtaç, hayatlarının ise velayet ve nübüvvet iddiasında bulunan sahtekậ rların gönülleri gibi simsiyah olduğunu beyan eder. Bu gibilerin dışları güzel ve takvaya benzemektedir. Fakat hakikatleri münafıkların kalbi gibidir. İçinde hileler ve tuzaklar barındıran bir karanlıktır. Yalancı ve sahte şeyhler, ilahi vahdet gülistanından ne bir koku alırlar ne de bir eser taşırlar. Fakat halkı Hakk'a davete kalkışınca, Adem ve Şit peygamberlerden daha hararetli gözükürler. Halbuki onların bu davetleri Hakk'a değil kendilerinedir.3
Mevlậ nậ şeyhi kıbleye, müridi de kıbleye yönelmiş namaz kılan kişiye benzetmektedir. Gece vakti yönü tayin edemeyen kimsenin araştırdıktan sonra aklının kestirdiği tarafa yönelip namaza durması caiz olduğu gibi, bir dervişin de kamil ve mükemmil bir şeyh aradıktan sonra

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

iyi niyet ve samimi bir itikatla bir müteşeyyihe intisap etmesi faydadan uzak değildir.4

1 Mevlânâ Celâleddîn Rûmî, Mesnevî, çev. Veled İzbudak, haz. Abdülbaki Gölpınarlı, MEB, Ankara 1998, c. I, b. 2252-2263.

2 A. Avni Konuk, Mesnevî-i Şerîf Şerhi, Gelenek Yayıncılık, İstanbul 2004, c. II, s. 108.

3 İsmail Ankaravî, Mecmûatü'l-Letâif Metmûrâtü'l-Meârif: Şerhu'l-Mesnevî, Taşbasma, Basım yeri ve yılı yok, c. I, s. 450.

4 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2283-2287.

Seyr u sülûka ihtiyaç hisseden ve bu konuda iyi niyeti ile temayüz eden bir tâlib, yeri gelir doyuracak ekmeği, yani mürşid-i kâmili bulamadığı da olur. Şeyh kıyafetinde birini görüp mecburen ona intisap edebilir. Tâlibin açlığı ve muhtaçlığı aşikậ r olduğu için intisabı ve iyi niyeti sebebiyle istifadeden mahrum kalmayabilir.5

Hikâyede ifade edildiği üzere, çoğu sıkıntı ve gamların nedeni, bir şeyi elde etme veya kaybetme endişesidir. Her bir hastalık ve sıkıntı ölümün bir parçası gibidir. Bir hastalığın varacağı son nokta, hastanın ölümüdür. Dünyada hastalık ve sıkıntılardan sonsuza kadar kaçış mümkün değildir. Parçadan kaçılamadığı gibi, bu parçanın bütünü olan ölüm de sonuçta herkesin başına dökülecek bir sıkıntılar mecmuudur. O halde ölümü tatlılaştırmanın yolu, tedricen bu sıkıntılar mecmuunun cüzlerine, yani parçalara alışmaktan ve onlara sabır ve tahammül göstermekten geçer. Burada hasta olmayı tavsiyeden ziyade, kaçınmamıza rağmen yakalandığımız hastalık ve sıkıntılara tahammül etmekten bahsedilmektedir. Ölümün cüzleri olan hastalık ve sıkıntılara tahammül, bu cüzlerin küllü olan ölüme hazırlanmayı sağlar. Hastalıklar sâliki final müsabakası olan ölüme hazırlayan birer ön temrin ve egzersiz gibidir. Alıştırma ve antrenmanlarını başarıyla tamamlayanlar, büyük olasılıkla final maçında, ölümle karşılaşmayı da sabır ve tahammülle karşılayacaklardır. Ölümle yüzleşmek er veya geç gerçekleşecektir. Ölüm gerçeği kiminin dünyasını karartacak kiminin hülyasını süsleyecektir. Ölüm acısına katlanmak kişinin halet-i ruhiyesi ile doğru orantılıdır. Ölüm gerçeğini karşılamayı zor kılan en büyük tehlike, rahat yaşama alışkanlığımızdır.6

Bu beyitlerdeMevlậ nậ , ölüme hazırlık sürecinde kişiyi bekleyen en büyük tehlikenin tenperverlik/bedeni hazlara düşkünlük oluğunu belirtir. Zira tatlıya alışan acı yiyemez. Tenine tapan ve bedeni hazlarına hizmeti hayatının temel gayesi haline getiren de içindeki can potansiyelini kurtaramaz. Sürekli refah içinde yaşayan kişi en ufak bir hastalık veya sıkıntıya tahammül gösteremezken bu parçanın küllü olan ölümü çok daha acıklı olacaktır. Ayrıca bedenin semiz oluşu ile canı kurtaramama arasındaki ters orantıyı anlatmak için öncelikle semiz koyunun kesime alınacağı metaforunu kullanır.

5 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, Selâm Yayınları, Konya 1963, c. IV, s. 1111.

6 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2296-2303.

Maddî hazlarının peşinde ömür tüketenlerin ölüm yükünü kaldıramayışları

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

bir gerçek olduğu gibi, kimi şahsiyetlerin de yaşları ilerledikçe hırsları artmakta ve ihtiyarladıkları halde bir türlü olgunlaşamamaktadırlar. Mevlậ nậ , yeri geldiği için burada yeni bir konuyu gündeme getiriyor. Yaşı ilerledikçe hırsı artanlara nasihat ediyor. O nasihatleri de bedevinin dilinden karısına hitap edişi ile sunuyor.7

Kişinin yükseliş trendini sürdürmesi tek başına yeterli değildir. Hırs, tamah, heva ve heves tutkularından sıyrılıp kanaat, sabır, cömertlik, metanet ve sebat gibi güzel hasletlere bürünmesi, eş ve dostları ile birlikte aynı hedefe yönelmesine bağlıdır. Ruh ve nefsin ortak hareket edişi ne kadar önemli ise bir ailede karı ile kocanın da aynı duygularla hareket etmesi o kadar önemlidir. Yani eşlerin birbiri ile uyumluluğu zorunludur. 8

Erkek haram ve kötülük tehlikesine düşmemek için sağlam bir kale olan kanaat ve şeriat tarafına giderken, kadının hırs ve tamaha, kötülük dağıtan işlere doğru koşarak kendini viran etmesi çok acıdır. İşte bu şekilde bedevi/kamil akıl, karısına/nefs-i emmareye aklında ne varsa enine boyuna, uyarılarda bulundu. Dosdoğru yolu, irfana ait duygularını tarif etti ve anlattı. Allah'ın izniyle nefs-i emmareyi nefs-i mutmainneye dönüştürebilmek için tam bir metanet gösterdi.9

Zevc/çift; birbirine denk ve eş iki şey demektir. İzdivaç ise böylesi birbirine denk olabilecek iki şeyin bir araya gelmesidir. Eldiven, çorap ve ayakkabı gibi ikişer adet olan bu eşyalardan her biri diğerine eş olmak durumundadır. Biri ufak, diğeri büyük olsa ikisi de işe yaramaz. Gerek nikah gerekse mizaç yönünden karı-kocanın birbirine denk olması, halleri, kemalleri ve servetleri ile birbirine denk konumda bulunması gerekir. Çiftlerin yaşı, ilmi, makamı ve serveti birbirine denk değilse evlilikler çoğu zaman boşanma ile sonuçlanmaktadır.10

Ậ fậ kî ậ lemde durum böyle olduğu gibi enfûsî ậ lemde de hal böyledir.

İnsan denilen üstün varlık ruh ve nefisten ibarettir. Kişinin manevî

7 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2304-2307.

8 A.e., c. I, b. 2308-2313.

9 Abidin Paşa, Mesnevi Şerhi, trc.: Mehmet Sait Karaçorlu, İz Yayıncılık, İstanbul 2007, c. II, s. 135.

10 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. IV, s. 1123.

terakkisi için nefsinin de ruhu gibi saf olması ve ona layık durumda bulunması gerekir. Sefere çıkan iki arkadaştan biri doğuya, diğeri batıya gitmek ister ve her bir arkadaş diğerini kendi tarafına çekmeye çalışırsa, ikisinin de bir adım atma imkânı olmaz. O nedenle Mevlậ nậ , bedevinin lisanıyla karısına, ruh lisanyla bedene hitaben; "Ben kalbî duygularımla kanaate doğru yönelirken, sen niçin kabahat ve kötülük tarafına gitmektesin? " demektedir.11

Bu son beyitlerde dikkatimizi çeken bir diğer nokta ise Mevlậ nậ 'nın kullandığı üslubudur. 2304. beyitte Mevlậ nậ , Mesnevi yazımının kimi zaman gece sabahlara kadar sürmesinden bahsederken, 2308-2312. beyitlerde de bahsedilen soyut konuların anlaşılır kılınması için çoğunlukla müşahhas örnekler vermektedir.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Mevlânâ, tevekkül gibi tasavvufi makamların gereklerini yerine getirmeden, yapılacak konuşmaların alt yapısı sağlanmadan o makamla ilgili söz söylemeyi sâliklere yasaklamaktadır. Tevekkül duygusu aslında son derece isabetli ve makbul bir davranıştır. Fakat gereğince tevekkül etmeyenlerin tevekkülden bahsetmesi yanlıştır. Tevekkül iddiası ehli olmayanlar için aslında kibir, hata ve zarardır.12 Gereklerini yerine getirmeden bir tasavvufi makamdan bahsetmenin çarpıklığını anlatmak için Mevlậ nậ , kibir ve fakr arasındaki ilişkiyi hatırlatır. Mevlânâ, tevekkülü savunan bedeviye karşı eşinin ağzından bu düşünce tarzındaki tehlikeye işaret eder. Herhangi bir makamın gereklerine ve şartlarına haiz olunmadığı halde, o makamdan sadece ismen bahsetmek, ona göre, gerekli alt yapı olmadan güzel ve üst düzey bir projenin sadece uygulamaya konmasına benzer. Gerekli alt yapı olmadığı için uygulamada bu güzel proje, kâğıt üzerindeki güzel ifadelerden öte bir değer taşımayacaktır. Kadın kocasına, kendi boyu, derecesi ve makamından fazlasını konuşmamasını, yüksekten atmamasını, makamına uygun söz söylemesini ve sözünün eri olmasını söyler.13

Kadın, kocasına; kişinin kendini beğenmesi, kibirlenmesi çok çirkindir, bir de bu kibir dilencilerde olursa daha çirkindir, der. "Gönüllü

11 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. IV, s. 1123.
12 Abidin Paşa, Mesnevi Şerhi, c. II, s. 135.
13 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2315-2317.

dilencinin torbası boş kalır" darb-ı meseli bu gerçeği ifade eder.14 Kocasının söylediği tevekkül, kanaat ve ileri sürdüğü davayı, içerisinde bulunduğu inat ve kibirden ileri gören kadın, kendisinde olmayan şeylerden bahsetmemesini, düştükleri darlık ve züğürtlüğe bir bakmasını dile getirir.15

Önceki beyitlerde başkasına karşı gösterişte bulunan, fakir ve muhtaç durumda olduğu halde kibirlik taslayanların ne denli gülünç duruma düştüklerinden bahseden Mevlậ nậ , takip eden beyitlerde ise yine bedevi karısının ağzından kanaat denilen hazinenin önemini dile getirmektedir.16

2333-2341. beyitlerde Mevlậ nậ , bir diyalektiğe, ậ şık-maşuk ilişkisine, her şeyde var olan bir arz-talep dengesine dikkat çekmektedir. Birbirine meyleden, birbirine arzu duyan şeyler arasında görünmeyen bir akdin olduğunu ima eder. Yılanı oynatıp onu efsunlayan yılancı bunun bir örneğidir. Aslında yılan, daha önce yılancıyı avlamıştır. Kuş, yemi avlamaktadır fakat aslında yem kuşun gönlünü çelmektedir. Dolayısıyla yem kuşu avlamıştır. Kozmik ậ lemde böylesi arz-talep dengesi bulunmaktadır. Taleplerimizin peşinden koşarken çeşitli hırslar nedeniyle, talep ettiklerimizin çekim gücünü hissedemez oluyoruz. Bu adeta kozmik oyunun bir ilkesidir. Bir şeyi elde etmek ve avlamak üzere onun peşinden koşarken, o da bizleri kendi peşinde koşturmakta ve bizleri avlamaktadır. O bizleri öncelikle avladığı için biz de onun peşinden koşmuş oluyoruz aslında.

Nefsin dünya, servet, şöhret ve menfaat peşinde koşması, hırs ve tamahta bulunması avlanmasına yol açmaktadır. Sahip olmak tatmin duygusu kazandırmamaktadır. Sahip oldukları nefsi daha fazlasının peşinde koşmaya, elde edemediklerinin ıstırabına koyulmasını sağlamaktadır.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Kadının kanaat hazinesinden yoksun, haline razı olmayan ve başkalarının elindekilere tamah eden tabiatı nefsin doyumsuzluğunun sembolüdür.
Alıntı…
http://dergi.cumhuriyet.edu.tr/cumuilah/article/download/1008000875/1008000871

2. Aklın Fakra Övgüsü
Nefsin çeşitli şekillerde akla baskı yapması üzerine kamil akıl, baskıcı nefsine zihnen seslenmekte ve azarlamaktadır. Nefsin hüzün ve elem
14 Konuk, Mesnevî-i Şerîf Şerhi, c. II, s. 120.
15 Abidin Paşa, a.g.e., c. II, s. 136.
16 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2320-2322.

kaynağı olduğuna, sahibini asla rahat bırakmadığına, kişinin övünç kaynağı olan fakirliği baskı unsuru edinerek hakarette bulunmaya kalkıştığına dikkat çekmektedir. Fakirlikten asıl maksat; para, mal ve servet gibi her türlü varlığın asıl sahibi Allah olduğu bilincine ermek, kişinin kalbini tam bir tatmin bilinci ile Rabbine vermesidir. Yoksa fakirlik, hiçbir şeye sahip olmamak değildir.17 Peygamber Efendimizin övüncü olan ve onun varisleri nazarında da makbul bir haslet kabul edilen fakirlik, kınanamaz, kötülenemez ve kusur olarak görülemez.18
Mal ve servetin bir dış faktör, esas ve öze ait olmayan dışsal bir nesne olduğunu anlatmak için mal ve altın, külaha benzetilmektedir. Merd i Hak denilen Allah adamları ise göze teşbih edilmektedir. Dış unsurlardan arınarak sadece insan olanlar gözbebeği gibidirler. Yani tüm yaratılmışlar bedene teşbih edilecek olursa, her türlü dış kayıtlardan sıyrılabilen insan da o bedenin gözü mesabesindedir. Zira gözdür tüm eşyayı bir bütün olarak görebilen. İnsan da eşyadan azade kalırsa eşyanın mahkûmu değil, hâkimi olur. Buna göre, mal ve altın gibi dış unsurlardan kendini arındıranlar ve tam anlamıyla dışsal nesnelerden soyutlananlar göz bebeği, yani insan haline gelirler.
Bedevi fakr sahibi olmanın erdemine dikkat çekerken karısı kendisine yönelik itham ve iftiralarda bulunmaya devam eder. Kendisini yılan avcısı olarak suçlar. Mevlânâ, bu suçlama ve bedevinin yerinde cevabı ile, bizlere mürşid-i kậ millerin müritleri terbiye ediş sürecini, onların nefs-i emmậ re sahibi müritlerini nasıl zararsız hale dönüştürdüklerini anlatır.
Sürekli kocasını suçlayan kadın, onu tamahkâr, hırslı ve açgözlü olarak niteler. Aslında bu sözler, dışarıdan bakanların tasavvuf erbabına yönelik birtakım haksız ithamlarını çağrıştırmaktadır. Dergậ h atmosferinin canlı olması, tasavvuf erbabının halkalarını genişletmesi, mürşid-i kâmillerin çevresinde sevenlerin pervane olması, onları kabullenemeyen kimi kesimlerce yadırganmaktadır. Mürşitleri mürit avcılığına çıkmakla suçlayan bu kesimler, meşayıhın dünyevî maksatlar güttüklerini itham ederler. Hâlbuki kâmil şeyhler dünyevî kaygılardan tamamen uzak bir
17 Abidin Paşa, Mesnevi Şerhi, c. II, s. 143.
18 Ankaravî, Şerhu'l-Mesnevî, c. I, s. 460.

şekilde sevenlerinin ihya olmalarına, halkın irşat edilmesine, yanlış yolda

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

gidenlerin uyarılmasına son derece duyarlı bir tutum sergilerler.19 Tasavvuf erbabının fakr-ı mậ nevîsi dışarıdan bakarak anlaşılamaz. Onları anlamak için yoğun ve ileri düzeyde bir empati gerçekleştirmek gerekir. Dolayısıyla tasavvufî kavramların anlaşılma zorluğu son derece doğaldır. Zira her bir sûfî, kendi makamına göre konuşmaktadır. Fakr gibi tasavvufî kavramların anlaşılmasının önündeki engellerden birisi, armut ağacı altında bulunarak meseleye dışarıdan bakmaktır. Tadılacak bir ilim olarak kendini tanımlayan tasavvuf disiplini için bu husus son derece önemlidir.

Nefsậ nî şehvetlerin kızıl rengiyle boyanmış kimseler, Hak dostlarını da kendileri gibi hırs, tamah ve nefis renkleriyle boyanmış zannederler. Hâlbuki Hak dostlarının renkleri yoktur. Onlar, en parlak aynalarda bile görünmeyecek kadar, nefisten, vücuttan ve renklerden kurtulmuşlardır. Onlar varlıkları, hadiseleri, şekilleri ve çehreleri başkaları gibi görmezler. Kendi hakiki manaları içinde ve birlik nuruna sarılmış halde görürler. Onlar Allah yolunda ve Allah'a yakınlık dereceleri ölçüsünde büyük hakikatleri ve büyük sırları daha aydınlık görürler.20 Nitekim tek kişi olan Peygamberimizi, Sıddık-ı Ekber ile Ebû Cehil ayrı ayrı görmüşlerdir. Birisinde iman, diğerinde inkâr şeklinde tecelli eden durum, tamamen bakanların iç dünyalarının aksidir. Görüşlerdeki kusur ve kemal, sahiplerine aittir.21 Peygamber Efendimiz gerçekten de saf bir aynadır. Nübüvvet vazifesini gereğince icra eden ve kudret elinin tecelli ettiği oldukça parlak bir aynadır. Aynaya bakan bir Türk orada beyaz bir çehre görürken, Hintli ya da zenci bakınca orada siyahî bir yüz görür. Bunun gibi Hz. Ebû Bekir de Muhammedî çehrede kendisinin parlak maneviyatını görürken, Ebû Cehil de peygamberlik aynasına bakınca kendisinin çirkin ve karanlık suratını görmüş ve ne kadar çirkin olduğunu söylemiştir. Her ikisinin bakışı da doğrudur. Zira birisinin basiret gözü, diğerinin gaflet bakışı belirmektedir.22

19 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2358-2362.

20 Kenan Rifaî, Şerhli Mesnevî-i Şerif, Kubbealtı Neşriyatı, İstanbul 2000, II. Baskı, s. 342.

21 Ali Osman Koçkuzu, Mesnevi'de Hz. Peygamber Hadis-i Şeriflere Atıflar, Rûmî Yayınları, Konya 2007, s. 120.

22 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. IV, s. 1148.

2365-2370. beyitlerde Ebû Cehil ile Hz. Ebû Bekir'in Muhammedî aynada kendilerini temaşa etmelerinden bahsedilip algı farklılığı üzerinde durulmakta ve insanın insana ayna oluşu dile getirilmektedir. Herkesin başkasında gördüğünün bir anlamda kendi gerçekliği olduğundan bahsedilmektedir. Başkalarına çirkinlik, kabahat ve kusur isnat edenler, aslında kendilerini tanımlamış oluyorlar, herkes başkasında kendi çehresi ve ayıbını görüyor.

Kadının kocasına bakarken, bedevinin yüzünde, aslında kendi çehresini ve ayıbını gördüğü ifade edilmektedir. Kocasını haris ve tamahkâr görürken kadın, aslında kendi tabiatını algılamaktadır. Zira halkın dikkatini çekmek için bedevinin cezbedici sözler söylemesini, karısı, onun halktan bir şeyler koparmak isteyişine hamletmektedir. Aslında bedevinin insanların dikkatini çekmek arzusu vardır, fakat karısının iddia

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

ettiği gibi bu arzu, tamah cinsinden değildir. Bedevinin bulunduğu irşat makamı Hak'tan gelen bir nimet ve rahmet, halka yönelik bir merhamet eseriyken, karısının onu açgözlülük olarak yaftalaması sakat bir görüştür. Bu nedenle bedevi de karısına, böylesi bir kadınca görüşten kurtulmasını ve yükselmesini istemektedir. Mert olmasını, mertler gibi şüphelerden uzaklaşmasını, hakikati görüp tanımasını tavsiye etmektedir.
23
Zenginliğin en büyüğü, gönül zenginliği ve göz tokluğudur. Mana nimetlerinin ve gönül zenginliğinin görüldüğü yerde, hırs ve tamah kalmaz, elde ve avuçtakilere kanaat edilir. Gerçek fakirlik, her şeyin Hak Teậ lậ Hazretlerinin mülkü olduğunu bilmektir. Geçici olan eşyaya ve durumlara kalbi bağlamamaktır. Halkın değil Hakk'ın tasarrufuna bende olmaktır. Halka değil Hakk'a muhtaç olmaktır. Elde edilen malı meşru bir şekilde kullanmaktır. Kanaat etmektir. Böylesi bir fakr ve sabrı bir müddet tecrübe edenler, kanaat hazinelerindeki güzelliği görmeye başlarlar, hesapsız nimetlere kavuşurlar. Kavuşulacak iki kat nimetten maksat; zahiri ve batini nimettir.24
Bedevi, karısının acı halinden çok çekmiş, onun anlamaktan ve görmekten uzak tavrına fazlasıyla içerlemiştir. Sözlerini boş laf zannetmesine, her defasında itiraza kalkışmasına şaşıp kalmaktadır. Bir miktar
23 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. IV, s. 1149.
24 Abidin Paşa, Mesnevi Şerhi, c. II, s. 151.

manevî genişliğe sahip olsaydı, gönül denilen hakikat cevherinin neden ibaret olduğunu anlayacaktı, ruhlar ậ leminin güzelliğini görecekti, işte o zaman itirazdan geçip doğru yolu bulacaktı, demektedir.25 Bedevi ile karısı örneğinde konu, sözlerin tesiri noktasına gelmektedir. Zira konuşmacının gücü, dinleyicinin ilgi ve merakına bağlıdır. Diğer yandan tasavvufî hakikatler ancak ehline ve sevdalısına anlatılabilir.
İrfan sahiplerinin hallerini ve meramını anlayabilmek için can kulağı ile onları dinlemek, onlara ihtiyaç hissetmek, o hakikatlere gereksinim duymak gerektiği gibi, irfan meclislerinden istifade edebilmenin bir diğer şartı, kişinin nefsini aklının kontrolüne vermesi, o meclistekilerin makamına yaraşır bir tavır sergilemesidir. Çünkü meclise yabancı olanlar, meclis ehli ile irtibat kuramazlar.26
Ruhanî inceliklerden, manevî sırlardan ve ulvî hakikatlerden uzun uzadıya bahseden bedevi, karısına; "halen bu gerçekleri idrak edemediysen, kusuru kendinde ara" tavsiyesinde bulunmaktadır. Helalden bile kaçma duygusunda olan bedevi, haramlara gönül bağlayamayacağından; barıştan bile kaçan makamdayken savaşlara vakit harcayamayacağından bahseder. Kemale ermenin yolunu; güzelliğe kavuşmak, feragat duygusuna sahip olmak ve iman eri haline gelmek olarak görür.27 Bir insan çok mihnet ve meşakkat çekmişse, çok tecrübeler geçirmişse uzun uzadıya bahse tutuşmaktan nefret etmeye başlar. Söylediği sözün kesin emir gibi telakki edilmesini arzu eder. Buna çaba gösterir. İtirazdan asla hoşlanmaz. İtiraz edenlere yüz vermez. Çünkü o, başından geçenlerden dolayı, sözünün isabetinden emindir. Ayrıca bedevi ile sembolize edilen akıl, karısı ile sembolize edilen nefse çıkışır. Geçici emellere tutulmaktan, mucizelere itiraz etmekten, yersiz konuşmaktan vazgeçmesini söyler. Şu bir gerçek ki nefis daima akla muhtaçtır. O olmadan hiçbir amacına ulaşamaz.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

28 Akıl nefse, ya benim öğüt ve tavsiyelerimle hareket et, yoksa benden uzaklaş, der. Bu tavır, irfan sahiplerinin bağnazlara yönelik tepkileridir. İrfan sahipleri önce hikmet gereği yerinde söz söylerler. Hakikatten uzak gafilleri uyarmak için sertlik ve şiddetle değil, öğüt ve hikmetle
25 A.e., c. II, s. 152.
26 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2386-2393.
27 Rifai, Şerhli Mesnevî-i Şerif, s. 345.
28 Abidin Paşa, Mesnevi Şerhi, c. II, s. 155.

söze başlarlar. Bütün geçerli delilleri ortaya dökerler. Eğer muhatabı doğru sözden anlamaz, delilleri görmek istemez ve halen hikmete düşmanımsı bir tavır sergilerse, bu kez irfan sahipleri çizgilerini belirler, mesafelerini ortaya kor ve sert bir tavırla gereken cevabı verirler. Bu tür sert tutumla muhtemel kırılmalar, uzaklaşmalar ve düşmanlıklar nüksedecek olursa, irfan sahipleri gerekenleri yapmak için önlemini önceden alırlar. Bu inceliklerin fark edilmesi, hikmet ve irfan sahiplerinin bileceği bir iştir. Akıl bu şekilde nefse tavır koyunca, nefis akla teslim olur ve ikisi de meramlarına nail olur. Bedevinin karısını birtakım zecri tedbirlerle ikna etmesi gibi, nefsin tezkiyesi de ancak zecri, ciddi, sıkıntılı ve tavizsiz bir kararlılıkla gerçekleştirilir.
Alıntı…
http://dergi.cumhuriyet.edu.tr/cumuilah/article/download/1008000875/1008000871
3. Nefsin Akla Teslimiyeti
Bedevi karısını zorlu tedbirlerle ikna ettikten, tavizsiz ve kararlı kişiliği ile belirgin hale geldikten sonra hedefine ulaşır. Çünkü karısı, kocasının kararlı olduğunu görünce çaresiz kalır. Kocasına etki edemeyeceğini anlayınca ağlamaya başlar. Mevlânâ'nın ifadesi ile ağlamak, kadınların erkeklere yönelik bir tuzağıdır.
Kadın eski muhabbetlerinden, kocasının kendisine olan ülfetinden bahseder. Zira nazlanacak olsa kocası, kendisine güzel muamelede bulunurdu. Kocası ise artık ihsan ve iyilikle karşılık verme yerine, kadının kusurlarını yüzüne vurmaktadır. Kocasını seven kadınların eşlerine bendeliği gibi nefsin de fıtrat itibariyle akla teslim olması gerektiği gerçeği anlatılır.29
Kadın, bir zamanlar fakirliğin acısından uzun uzadıya bahsetmişti. Burada o serzenişlerinin kendisi için olmadığını hatırlatmaktadır. Yoksulluktan tükenen sabrının kendisi için değil, kocası için olduğunu, kendisine bu kadar iyi davranan kocasının fakir ve yoksul kalmasına gönlünün razı olmadığını beyan eder. Kendisini affetmesini ister. Kocasının fakirliğe şükretmesi söz konusu ise kendisinin de asla itirazının olmayacağını, ruh ve teni ile kocasının emrinde olduğunu ve neyi varsa kocasının uğruna feda ettiğini söyler. Çünkü kadın her ne zaman bir dert ve acıya düşse kocası güzelliği ve merhameti ile ona deva ve şifa olmuştur. Onun bu lütufları, karısının kendisine olan muhabbetini artırır. Kocasını
29 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2394-2403.

muhtaç görmeye kadının kalbi razı olmaz. Ama kocasının emri bu şekildeyse, kendisinin de bir diyeceğinin olamayacağını, emrine boyun eğmekten

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

başka bir seçeneğinin bulunmayacağını söyler.
Kadın çok sayıda uygunsuz kelimeler söylemişti. Feryat edip ağlamıştı. Ama bütün bunlar kocasını ikna edebilmek içindi. Bir çare bulup kocasını fakirliğin pençesinden kurtarabilmek içindi. Bunu ispat edebilmek için kadın kocasının ömrü üzerine yemin eder. Çünkü kadın için en aziz olan şey, kocasının ömrüdür. Kadın canını kocasının canına feda kılar. Kocasının uğruna canını feda kılmak suretiyle huzur ve sevinç içerisinde olduğunu beyan eder.
Sonunda kadın, kocasını kendisi için yegane varlık hazinesi olarak görmeye başlar. Bedevinin serkeş kadını hizaya getirmesi gibi ariflerin de eşyaya galebe çaldığı, Hak dostlarının tasarruf gücünün fazlalığı ifade edilmeye çalışılır.30
Bedevi artık karısındaki putu, yani nefsi mağlup eder. Vaktiyle bedevi bu nefsin emrinde idi. Nefis ne emrederse onu tereddütsüz yerine getirirdi. Artık bedevi olgunlaşmış ve kemale ermiştir. Artık karısı onun emrine girmiştir. Kadın hâlâ "ben" demeye devam ettiğine göre bu nefis, demek ki tam mağlup edilmemiş ve büsbütün yok olma hazzını tatmamıştır. Bedevinin bunu bilmesi ve üzerinde işlemeye devam etmesi, kendisine kul köle olan karısının bir gün büsbütün yok olacağı ifade edilmektedir. 31
Bir zamanlar kocasıyla kavga ederken küfür sözler söylediğinden bahseden kadın, artık imana geldiğini, kusurunu itiraf ettiğini, tövbekâr olduğunu, tövbesinin ruhanî, ihlâslı ve manevî olduğunu dile getirir. Kusurunun affedilmesi için yalvarır, istirham eder. Benlik şaibesinden kurtulup kocasına bütünüyle teslim olur. Doğru düşünmeye yeni başladığından ve kocasının sayısız üstünlüklerini yeni yeni anladığından bahsetmektedir. Kocasının büyük bir hakikat cevheri, saadet ve marifet madeni olduğunu itiraf eder. Dolayısıyla kocasının huzurunda söylediği kelimelerin ve ettiği şikâyetlerin hata olduğunu anlar.
Kocasının bam teline basan, vicdanına seslenen, yüreğinde yankı uyandıran kadın, acziyetini itirafla kocasının tekrar kendisine nazar kıl-

30 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2404-2406.
31 A.e., c. I, b. 2407-2409.

masını sağlar. Kocasının tekrar yönelen bakışı kadını şaşkına dönüştürür. Âşığı olarak kocasına hayranlığı bir o kadar daha artar. Böylesine iç sancısı çeken ve feryadı afakı kaplayan kadının samimiyeti kocasının vicdanına akseder. Bedevi artık karısına merhamet eder. Zira büyüklerin hata edenlere merhamet kılması âdettendir.
Aklın sembolü olan bedevi, nefsin sembolü olan kadına karşı kararlı, temkinli ve tedbirli bir tutum sergiler. Kadının bitmek bilmeyen arzularına, beklentilerine ve isteklerine karşı uyanık olur. Hırs, tamah ve şehvet kokan arzularına tavır koyar. Sonunda kadın yersiz isteklerinden vazgeçecek hale gelir. Kadının değişimi, nefsânî arzulardan vazgeçip fedakarlık hissine bürünmesi, eşini kendine tercih edecek hale gelmesi, kocasına itirazdan vazgeçmesi, aklın kontrolünde hareket etmeye başlayan nefsin gelişim seyrini göstermektedir. Nefsin emmârelik ve levvâmelikten kurtulup mülhime ve mutmaine konumuna ermeye başlaması üzerine, akıl nefsin tabii isteklerine kulak vermeye, onu dikkate almaya ve tabii isteklerini karşılamaya başlar.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

İşlenen hatalar ve söylenen çirkin sözler çoğu zaman pişmanlık ve hüsran sebebidir. İnsan aklıyla yaptığı yanlışlıkların ve yersiz şiddetin farkında olabilir. Fakat ilahi kaza gerçekleşince hatalar kaçınılmaz hale gelir. En çok saygıya layık olanlar, kendini bilmezler tarafından hakarete maruz kalırlar, değersiz sayılırlar. Böylesi bir densizliği işleyenler daha sonra yaptıkları hataların farkına varırlar. Fakat iş işten geçmiş, huzursuzluk peyda olmuştur.32 Allah'ın takdir ettiği kaza gelince insanın gözü perdelenir, doğruyu göremez hale gelir. İnsanın aklı şaşar, iyi ile kötüyü ayırt edemez hale gelir. Bedevi de böylesi kaderin cilvesine maruz kalır. Yaptıklarına çok pişman olur. Arabî de böylesi bir pişmanlık hissi ile karısından özür diler. Karısına söylediği ağır sözlerin ilahi bir kaza olduğunu ifade eder. Bir kazaydı gerçekleşti, bir hataydı oldu ama şimdi imana geldim, der. Karısına karşı işlediği günah yüzünden büsbütün harap olmamak için, bağışlanmasını diler. Akıl, olanca gayreti ile nefsini dünya kirlerinden temizlemeye çalışır. Onu yokluk serüvenine sürükler. Nefsini düştüğü uçurumlardan çıkarmaya çalışır. Kendini böylesi gayrete o kadar çok kaptırmıştır ki, nefsinin kirlerden temizlendiğinin, yücelip sema-

32 Abidin Paşa, Mesnevi Şerhi, c. II, s. 168.

lara yükseldiğinin farkına varamaz hale gelir. Nefsi artık makamına erişmiş, kötü nefis olmaktan kurtulmuştur. Madde olmaktan sıyrılıp ruh ve mana haline gelmiştir. İkiliği ortadan kaldırıp vahdet deryasına dalmıştır.33

Küfür-iman gibi zıtlıkların dahi bir uyum ve armoni oluşturduğundan bahseden Mevlânâ, bu durumun işleyen bir çarkın dişlisine benzediğini belirtir. Zira iman da küfür de Hakk'ın farklı isimlerinin birer tecellisidir. Böylesi bir bakış açısı ve şiir dili ile Mevlânâ, takip eden beyitlerde de Firavunu konuşturmakta ve onun da kendine özgü bir imanı olduğunu söylemektedir. İlahi irade ve isteğe boyun eğmek bakımından Musa (a.s.) 'ın da Firavun'un da eşit olduğunu beyan etmektedir. Firavun ile Hz. Musa'nın durumunu zehir ile panzehire, karanlık ile nura benzetir. Yaratılmışlardan her biri ayn-ı sâbitesine bağlıdır. Ayn-ı sâbitesi saîd ise kendisi de saîd, ayn-ı sâbitesi şakî ise kendisi de şakî olur. Musa (a.s.) 'ın ayn-ı sâbitesi saadetin mazharı olduğu için bu âlemde mutlu ve bahtiyar olmuş, Firavun'un ayn-ı sâbitesi ise el-Mudill isminin mazharı olduğu için sapıklık ve azgınlığın mazharı olmuştur.34

Hakikatte çiftlik, zıtlık ve aykırılık olmaz. Farklılık görüntüdedir. Asılda birlik söz konusudur. Zira vahdet âlemi renksizdir. Gereğince Hakk'ın emrine uyanlar, Allah'ın merhametine layık ve nail olurlar. Kişi kalbini saflaştırır, geçici farklılıklardan vazgeçer, vahdet makamını kabul eder ve renksiz olan hikmet deryasında yüzerse o cihanda Musa peygamberle beraber olur. Günahlarından tövbe edenlerle Musa peygamber gibi ulvi şahsiyetlerin barış içinde olduklarına şahit olunur. Zira kavga ve çekişmeler birer hayat denizi olan farklılıklardan kaynaklanmaktadır. Halbuki renksizlik âleminde ne kavga ne de çekişme olur. O ulvi makamda sadecemutlak vahdet kalır, bütün aykırılıklar yok olur. Hiçbir şey aslına rağmen hareket etmez. Allah'ın yarattığı alemde kaos ve çatışma olmaz. Kozmik alemde düzen ve insicam egemendir. Rastlanan çatışmalar asılda değil görüntüdedir.

Mümkün varlıklardaki asılların bir, suretlerin farklı olduğundan

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

bahseden, Musaların birbiri ile çatışmasındaki görüntüye dikkat çeken Mevlânâ, hakikate müştak olanlarla hakikatten uzak kalanların kendi
33 Rifai, Şerhli Mesnevî-i Şerif, s. 352.
34 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. IV, s. 1174.

emelleri ile bu sonuca maruz kaldıklarını söyler. Erenlerin sohbetinden mahrumiyetin felaketine filozofların tutarsız yaklaşımlarını örnek gösterir.
35
Yokluğu elde eden kulların üst düzey bir insanlık seviyesine çıktıklarından bahseden Mevlânâ, eski heyet ilmi anlayışına atıfta bulunmakta, yerkürenin gökyüzü tesiriyle asılı durması gibi şaşkınların da doğruyu bulamadıklarını belirtmektedir. Evliyayı kehribara benzetir ve mıknatıs gibi çekim özelliğine sahip olduklarını söyler. Diğer insanları ise kehribarın çektiği saman çöpüne benzetir. Bu açıdan kemal ehlinin varlığı diğer sıradan insanları çeken bir karizmaya sahiptir. Yok olmaları nedeniyle evliya, sıradan insanlardan daha bir üst seviyededir. İnsanların hayvanlara hükmetmesi gibi evliya da insanlara hükmetmektedir. Aslında bununla imalı bir hiciv de yapılmaktadır. Evliyanın sıradan insanlara göre farklılığına dikkat çeken Mevlânâ, onları peygamberlerin ümmetleri karşısındaki durumuna benzetir. Bu yönüyle nebi ile veli arasında zımni bir mukayese yapılmaktadır. Zaten evliya, peygamber varisleri değil midir? Varlık ve yokluk arasındaki etkileşim, Firavun-Musa, kehribarsaman çöpü, evliya-sıradan insanlar örnekleri ile izah edilmektedir. Peygamberlerin insanlara olan üstünlüğü, Hak'tan yana oluşları ve insanları doğruya ve hakikate irşat etmeleri nedeniyledir. Evliyanın sıradan insanlara üstünlüğü de aynı gerekçe iledir.

Otorite ve hüküm Allah'ın yed-i kudretindedir. Âlemde kötülük değil güzellik hakimdir. Varlık rahmet, yokluk azaptır. Mutlak Varlığın tesir etmediği zerre yoktur. Allah nurunu daima payidar kılacaktır. İlahi nuru yansıtacak olan yegane varlık ise insandır. Çünkü insan, âlemin gözbebeğidir. İnsanın sıradanlıktan kurtulup sultanlık mertebesine ulaşması şanının yükselmesine sebebiyet verecektir. İnsan sürü olmaktan kurtulup çobanlık liyakatine erdiği zaman adres konumuna gelir. Sıradanlaşan, sürü psikolojisine kapılan ve idrak düzeyinden yoksun olanlar hayvanlık derekesinde boğulanlardır. Nefislerinin zebunu ve arzularının kurbanı olan yığınları hakikatle tanıştıran, madde boyutundan öteye, mana âlemine kanat çırpmasını sağlayan isimler Hak dostlarıdır.36
35 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2482-2488.
36 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2494-2496.

Hüküm maddenin değil maneviyatındır. Bunun örneği akıl ve beden ilişkisidir. Akıl görünmediği halde bedeni istediği yöne sevk etmektedir. Akıl bedenden uzak mesafeyi kat etmesini istediğinde, beden bundan sıkıntı duyacaktır ama ister istemez boyun eğecek, yorgunluğu göze alacak ve o yolu yürüyecektir. Hak dostları ise akılların aklıdır. Hak dostlarının götürmek istediği yer akl-ı kül ve Kadir-i Mutlak katıdır. Hak dostları kabiliyetli olanların mürşidi ve rehberidir.

Evliya ve enbiyanın suretine takılıp gerçek varlığını göremeyenleri

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

anlatan Mevlânâ, bu kez konuyu örneklendirmek için Salih (a.s.) 'ın devesinden bahseder. Salih (a.s.) 'ın devesini sadece bir deve olarak görüp onun mucizevi boyutunu göremeyenleri anlatır. Kavmi, Salih (a.s.) ile devesini hor, hakir ve yardımcısız görür.

Mevlânâ, ilahi sıfatlardan celâl ve kahır sıfatlarını şehir zabıtasına benzetmektedir. Devenin kanı pahasına o celâl ve kahır zabıtasının tüm şehri harap ve bütün şehir halkını da helak ettiğinden bahsetmektedir. İlahi emre aykırı hareket ederek Salih peygamberin devesine eziyet ettikleri ve telef etmeye kalkıştıkları için Allah'ın kahrı, o devenin kan bedeline karşılık şehirleriyle birlikte kendilerini yerle bir etmiştir. Onları her iki dünyada da azap içinde bırakmış, acılara maruz kılmıştır. Onların basit gördükleri o deve, bir hikmete mebni idi. Hakk'ın emrine aykırı hareket etmek, bizzat Yaratan'a isyandır. İsyan ise sahibini iki dünyada mahrum bırakır ve hüsrana uğratır.37

Salih peygamberin mucizesini reddetmek, ilahi emanet olarak sunulan deveyi öldürmek, Salih (a.s.) 'a bir zarar verir mi? Peygamberlere yapılan haksızlıklar, onların kıymetini düşürür mü? İnsanların en fazla eza ve cefaya maruz kalan isimleri olarak peygamberler, zayıf ve aciz bırakılabilir mi? Elbette değil. Çünkü onların yardımcısı Hz. Yezdan'dır. Onlar Hakk'ın himayesi altındadır. Onların gayesi birilerinin taltifine maruz kalmak değil vuslata ermektir. İmtihan dünyasında itirazlar, acılar ve felaketler kaderin bir cilvesidir. Vuslata nail olanlar yanmayı ermek olarak telakki ederler.38

Mevlânâ, insan-ı kâmilin cismini Salih Peygamberin devesine, ruhunu da Salih (a.s.) 'a benzetir. Salih peygamberin ruhu ile aşina ve kapı

37 Abidin Paşa, Mesnevi Şerhi, c. II, s. 189.

38 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2515-2519.

yoldaşı olabilmek için, onun varisi konumunda olan insan-ı kâmillerin cismine kul olmak, yani sadakat ve ihlâsla hizmet etmek gerekir.39

Buraya kadarki beyitlerde Mevlânâ, evliyanın surette değil anlamda aranması gerektiği üzerinde durmuştur. Bu farklılık da surette değil anlam açısından söz konusudur. Cennet ve cehennemlik insanların görünüşte birbirlerine benzemelerinin cennetliklere bir eksiklik getirmemesi gibi evliyanın da suret bakımından diğer insanlara benzemesi onların manevi derecelerinde bir eksilmemeydana getirmez.

Mevlânâ, hidayet ve dalalet erbabını, birbirine karışmayan iki denize benzetmektedir. Bu beyitlerde o denizlerden yarısının tatlı ve berrak, öbür yarısının acı ve bulanık olduğunu söylemektedir. Buna göre, iman ehlinin kalbi tevhit nuru ile nurlanmış, küfür ehlinin kalbi ise küfrün katılık ve zulmetiyle kapkara hale gelmiştir.40 Hidayet ve dalalet erbabını tatlı ve tuzlu denize benzeten Mevlânâ, bu iki denizin sürekli dalgalanma ve bir diğerini etkisi altına alma çabası içerisinde olduğunu belirtir. İyileri tatlı denize, kötüleri tuzlu denize benzeten Mevlânâ, iyilerin kötüleri iyileştirme gayretinden, kötülerinden iyileri etkileme çabasından bahseder. Tuzlu ve tatlı suların çarpışma ve asimile etme çabası gibi iyilerle kötülerin çatışmaları da ruhlarının ve kabiliyetlerinin farklılaşmasından kaynaklanmaktadır.41

Tatlı sular/iyiler cemal sıfatının, tuzlu sular/kötüler celal sıfatının tezahürüdür. Her zuhur aslına tabidir. Tatlı deniz dalgalandığında, yani

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

cemalî tecelliler gerçekleştiğinde kalblerden kinleri ve düşmanlıkları giderip muhabbetin meydana gelmesini sağlar. Acı deniz dalgalandığı, yani celal tecellileri egemen konuma geldiği zaman muhabbetler altüst olur. Her şey aslına çeker. Tabiatı neyi gerektiriyorsa ortaya çıkan da odur. Şeyh Sadi, Gülistan'ında bizleri akrebe saygı duymaya davet etmektedir. Zira akrebin sokması, kininden değildir. O tabiatı icabı sokar. Annesinin içini yiyip karnını yırtarak dışarı çıkan akrep yavrusundan büyüyünce başka neler beklenir ki? der.42 Dolayısıyla vahdet penceresinden bakıldığında herkes kendi meşrebine uygun olanı yapmaktadır.

39 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. IV, s. 1205.
40 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. IV, s. 1227.
41 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2570-2583.
42 Sâdî-i Şirazî, Gülistan, haz. Sadık Yalsızuçanlar, TimaşYayınları, İstanbul 1998, s. 181.

Tatlı ve acı denizlerin suları birbirine karışmaz metaforu ile hidayet ve dalalet ehlinin aynı mertebede görülemeyeceğine dikkat çeken Mevlânâ, iman-küfür, hak-batıl, hayır-şer niteliklerini ayırt edebilmenin basiret işi olduğunu beyan eder. Yapılan kötülüklerin mutlaka karşılığı vuku bulacaktır. Şer davranışlar sahibine mutlaka zarar verecektir. Göz alıcı, gönül okşayıcı zevklerin haram ve günaha maruz bırakma tehlikesi de her zaman söz konusudur. Bal içinde sunulan zehirleri içmek felaket ve ölümdür. Zehir içeren balları önceden idrak etmek esastır.43

Yapılan hiçbir eylem ve davranış karşılıksız kalmaz. Kişi yaptığının karşılığını muhakkak bir şekilde görür. Ancak bu karşılığın verilme zamanı ve biçimi hususunda insanlar farklı farklıdır. Çünkü herkes yaptığının karşılığını aynı cinsinden ve hemen alacak olsa imtihanın bir anlamı kalmaz. Bunu anlayabilmek için basiret ve gönül gözünün geliştirilmesi gerekir. Herkes ektiğini biçecek, herkes ameli ile baş başa kalacak, herkes ettiğini bulacaktır. Kimsenin yaptığı yanına kalmayacaktır. Allah'ın ilim ve kudreti hiçbir şeyi unutmaz. Fakat Hakk'ın işleri belli bir hikmete mebnidir. Her şey vakti ve saati gelince vuku bulacaktır. Allah mühlet verir asla ihmal etmez.44

Kötüden iyiye, acıdan tatlıya, zehirden şifaya kavuşmak manevî dereceleri elde etmeye bağlıdır. Dünyevî lezzetler, maddî imkanlar, nefsânî güçler iman ve İslam yolundamesafe kat etmemiş kimseler için birer felaketken, mana âlemlerine koyulanlar için yedikleri şifa, dinledikleri gıda, gördükleri Hakk'ı temaşa olarak belirmektedir. Üzüm korukken içindeki suda ekşilik vardır, fakat kızarıp oldu mu, aynı su hem tat, hem lezzet, hem rayiha kazanır. Aynı üzüm suyu küpe konduğu zaman önce şıra sonra şarap olunca yeniden acılaşır, haram olur. Böyle bir haramın helalleşmesi için sirke olması lazımdır.45

Hidayet ve dalalet ehlini aynı potada değerlendiremeyeceğimizi ifade eden Mevlânâ, suret olarak aynı ortamlarda gözükseler de manaları bakımından hidayet ve dalalet ehlinin birbirinden ayrı dünyaları paylaştıklarını dile getirir. Dinleyenlerine ve muhataplarına tavsiyede bulunarak, kâmil bir velinin bir hikmet gereğince yaptığı şeyi, taklit yoluyla

43 Mevlânâ, a.g.e., c. I, b. 2584-2590.
44 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2591-2594.
45 A.e., c. I, b. 2595-2602.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

müridin küstahça yapması caiz değildir, der. Kamil velilerin yaptıklarını "biz de yapabiliriz" diyen müritlerin taklit çabaları birer küstahlıktır. Böyle bir şey uygun değildir. Zira helva hekime zarar vermez. Hekim helvanın ne zaman yeneceğini, ne kadar yerse zararlı olmayacağını, ne gibi sonuçlar ortaya çıkaracağını bilir. Ama aynı helva hastaya zarar verir. Kar ve kıştan, olgun üzüme zarar gelmez ama koruğa gelir. Çünkü o, daha yeni yetişmektedir.46

Durum, mana âleminde ve sûfîlerin dünyasında böyle olduğu gibi mülk âleminde de benzer hâldedir. Muktedir olamayanların eline terk edilen saltanat ve iktidar güçleri bir felaket doğurmaktadır. Bunların feci hâllerine acıyan Süleyman (a.s.) da Hak'tan kullarını koruması için niyazda bulunmuştur.47 Dünyanın süsüne kanmak, saltanatın gücüne güvenmek, madde âleminin basit kazançları ile yetinmek, sonsuzluğu özleyen insan ruhunu kasvete bürümekte, insanın susuzluğunu daha da artırmaktadır. Böylesi acı hâllere düşenlere Süleyman (a.s.) acımakta ve şefaat dileğinde bulunmaktadır.48

Alıntı…
http://dergi.cumhuriyet.edu.tr/cumuilah/article/download/1008000875/1008000871

4. Nefisle Aklın Uzlaşması

Allah'ın saltanat verdiği isimler, saltanatın fitnesine dalmazlarsa Süleyman tabiatlı hâle gelmişlerdir. Nefis de saltanatın şaşaasına aldanmak yerine Süleyman (a.s.) 'ın fakr duygusuna bürünmeye başlar. Akla olan bağlılığını dile getirir, aklın buyruklarına ram olur, uysallığa bürünür, erdemli bir boyut kazanır, arzu ve ısrarından vazgeçer, süzülür, kıvama erer. Buna göre seyr u sülûkun ileri aşamalarında nefis ve akıl arasındaki zıtlaşma ve çatışma, yerini uzlaşma ve huzura bırakır. Bu hususa bedevi ve karısı hikâyesinin sonundaki uzlaşıyla işaret edilmektedir.49

Fakr u zaruret içerisinde yaşam süren, ömrünü sıkıntılar içerisinde geçiren kocasının rahata ermesini arzulayan kadın, kocasından Bağdat'a gitmesini, oradaki halife ile görüşmesini tavsiye eder. Zira halife ile görüşecek olursa fakirlikten kurtulacağını ve statü kazanacağını ifade eder.50

46 A.e., c. I, b. 2603.
47 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2604-2608.
48 A.e., c. I, b. 2609-2615.
49 A.e., c. I, b. 2643-2645.
50 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. IV, s. 1265-1275.

Kadının bu tavsiyelerinden hareketle Mevlânâ, nakıslarla uğraşmak yerine kâmillerin diyarına gitmeyi, salihlerle görüşmenin iyi olmaya vesile kılındığını belirtmektedir. Büyüklerin ifadesiyle "sohbet tesir eder, insanlık fıtratı o sohbetten etkilenir." Hak dostları olan insan-ı kâmillerle oturup kalkmak "kimya" denilen iksir gibi etki yapar. Bakıra katılan iksir, nasıl bakırı altına dönüştürüyorsa, bakır mesabesinde olan nakıs şahsiyetler de iksir mesabesindeki insan-ı kâmillerin nazarlarıyla yetkin konuma gelirler. Toprağı gevher yapacak hünerinden bahseden Mevlânâ,

âşıklara açık davetiyesini sunmaktadır.51 Salih şahsiyetlerin sohbetleri iyiliğe dair olacağı için onların meclisinde bulunanlar da o sohbetin tesiriyle iyiliğe meylederler ve sonunda iyilerden olurlar. Kötülerle birliktelik, şerli isimlerin sohbetleri de aynı şekilde menfi tesirlerde bulunmaktadır. Güzel koku satıcının dükkanı misk yayarken, demirci atölyesi de gelen gidenin is pasa bezenmesine yol açar.52

Fakirlikten kurtulmak, noksanlarını telafi etmek, donanıma ermek ve kemale ulaşmak için Bağdat'ta halifenin yanına gitmeyi öğütleyen karısına bedevi, gidilen yere eli boş gitmenin edebe yakışmayacağını, bir sebep vuku bulmadan da doğrudan varmanın uygun olmayacağını belirtiyor. Elinde bir şey olmadığı için hediye götüremeyeceğini, halifenin yakınlarından kimseyi tanımadığı için huzura varamayacağını beyan ediyor. Halife kendisini huzura kabul etse bile kendisinin onunla bir araya gelmeye cesaretinin olmadığından bahsetmektedir. Elinde herhangi bir sanat ve hünerin olmadığını dile getiriyor.53

Bedevinin halifenin yanına gitmesi, sâlikin Hakk'a yolculuğuna işarettir. Seyr u sülûk sürecinde teklifin Hak'tan gelmesi mahcubiyetimizi gidermektedir. Hakk'a vuslatta kişinin yetenek ve imkânı esastır, sanat ve hünerin bulunması gerekmektedir. Hakk'ın geliniz emrine amade olup oluş sürecini gerçekleştirmek, başarıyı kendinden değil Hak'tan bilmek anlamına gelmektedir. Aslında kendisinde imkan ve güç görmeyen mütevazı dervişin acziyet içerisinde yola koyulması, hünerlerinin ve yeteneklerinin olduğunu düşünmesinden, alet ve hünerlere sahip olduğunu hissetmesinden daha iyidir. Zira seyr u sülûk süreci iddiadan ka-

51 Konuk, Mesnevî-i Şerîf Şerhi, c. II, s. 222.
52 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. IV, s. 1265-1275.
53 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2689-2695.

çınmanın, yokluk deneyimini gerçekleştirmenin adıdır. Nefsin akla iyi yöndeki böylesi nasihatlerine karşılık, aklın da iflas ettiğini ve yok hükmünde olduğunu sözle değil fiilen göstermesi, padişahın merhamet duymasına yol açacaktır. Dervişin varlık iddiasıyla sülûkta yol kat etmesi mümkün değildir. Yokluk uğrunda hiçliğini ortaya koyacak şahide ihtiyaç vardır.54

Bedevinin huzura varabilmesi için alet ve hünere sahip olması gerektiğini anlatıp dururken, eşi kendisine şu tavsiyelerde bulunmaktadır:

"Huzura çıkabilmek için bir sebep aramak gerektiğini, hüner ve sanata sahip olmak lazım geldiğini söyleyip durma. Allah'ın kendisine yaklaşmak isteyen kullarına bağışlarda ve rahmette bulunması için vesileye ihtiyacı yoktur. Önce sen o sultanın huzuruna çık. Onun nurunu gör. İçine onun ziyası dolsun. Bu sana yeter. Koruyup kollama, şefkat ve merhamete bürünme, ihsan ve atada bulunma gibi hasletlere sahip olan sultanın galeyana gelmesi, ihsan coşkusuna bürünmesi ancak huzurdakilerin muhtaçlık hissine bağlıdır. Zira sultanın cömertliği peyda olunca aletsiz durumla aletle donanma durumu, sebepten yoksunlukla sebeplilik hâli arasında fark kalmamaya başlar. Çünkü cömert olan sultan, varlık hazinesinden bahşetmek için karşısındakinin müflis durumda olmasını ister. Sultanın huzuruna varmak için amellerini, hünerlerini ve yeteneklerini yakınlaşma vesilesi edinmeye kalkışma."55

Önceki beyitlerde bedevinin halifeye gidişini konu edinen Mevlânâ, insanın Hakk'a yolculuğuna dikkat çekmektedir. "Bu gidişte teklifin

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Hak'tan gelmesi gerekmektedir. Hakk'a olan yolculukta özel yeteneklere, sanat kabiliyetine, hünerlere, birtakım vasıtalara sahip olmak gerekmektedir. Ancak kerem sahibi sultanın daveti gerçekleştikten sonra sanatkâr olmanın da sanattan yoksunluğun da, sermaye sahibi olmanın da yoksul olmanın da önemi yoktur. Sultanın huzuruna varmak isteyen kişi hüneri, sanatı, gücü ve kisvesi ile değil sultanın himmetiyle huzura varmaktadır. Zira her türlü hüner ve sanat, bir bakıma varlık davasıdır. Yokluk makamına erenler ilahi dergâha varmaktadırlar. Yalnız yokluk makamı da bir iddia değil bir oluş seyridir. Oluş motorunu çalıştıranlar iştiyaka bü-

54 A.e., c. I, b. 2696-2702.

55 Konuk, Mesnevî-i Şerîf Şerhi, c. II, s. 224.

rünenlerdir. Yokluk hâlinde samimi olanlar sıdka bürünmüş şahsiyetlerdir."[56]

Kadın testilerinde yağmur suyu bulunduğunu, kocasının yegâne sermayesinin bu olduğunu, sultana sunmaya vesile olacak yağmur suyu gibi bir hediyelerinin bulunduğunu belirtir. Kendilerinin bundan başka malının olmadığından, çöllerde de bundan güzel su bulunmadığını belirtir. Bedevinin gideceği padişahın hazinesinde sayısız, kıymetli eşya, inci ve mücevher bulunsa da böylesi berrak suyun bulunmayacağını dile getirir.

Bedeni bir testiye, duyguları da bu testinin içindeki acı ve tuzlu suya benzeten Mevlânâ, beş duyumuzu bu bedeni besleyen musluklara benzetir. Testi suyunun başlangıçta acı ve tuzlu sudan ibaret olması, bedenimizin revize edilmesi ve dengelenmesi gerektiğine işarettir. Testi suyunun tatlı su haline, temiz ve berrak bir özeliğe bürünmesi için bahsedilen musluklardan bedene sürekli temiz ve berrak suların akması gerekmektedir. Kirli, zararlı ve atık sulara karşı da bu muslukların kapalı tutulması gerekmektedir.

Bedevi testideki yağmur suyunu padişaha hediye olarak götürmeye niyet ettiği zaman, suyunun güzelliğine mağrur olup başını havaya kaldırdı, esen rüzgârlar sakalına ıslık çaldırdı ve olanca gururu ile "Kimin böylesi bir hediyesi var? Öylesi bir sultana ancak böylesi mükemmel bir hediye gerekmektedir. Onun şan ve şöhretine uygun düşen hediye ancak budur" dedi.[57]

İnsanın mahsus benliğinin ilahi benlik karşısındaki değersizliğini anlatmak için Mevlânâ, bedevinin testisi ile Dicle nehri metaforunu kullanır. Kul olarak bizlerin benlikleri, evrensel benlik karşısında deryadaki damla mesabesindedir. Mevlânâ dünya çölünde oturup da bildikleri yalan, yanlış ve eksik şeyler ile yaptıkları amelleri bir şey zannedenleri, tuzlu su kenarında yuva kurup tatlı ve berrak suyu bilmeyen bir bedeviye benzetmektedir.

İnsan olarak en büyük zaafımız sahip olduklarımızla gururlanmamızdır. Elimizdekileri yeterli görmek, birikimlerimize değer atfetmek, kendimize güç isnadında bulunmak tükenişimizin göstergesidir. Fırat ve

56 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2703.

57 Konuk, Mesnevî-i Şerîf Şerhi, c. II, s. 230.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Dicle'yi bilmeyen bedevi testisindeki yağmur suyunu paha biçilmez değer olarak görüyor. Çölde o suyu bulmak elbette bir şanstır. Ama padişahın yaşadığı şehirdeki tatlı su kaynakları yanında o hiç mesabesindedir. Sultana arzedilmek üzere bedevi aziz bildiği hediyesini götürmek üzere yola koyulur.

Tarikata yeni katılmış bir derviş bu inceliğe vakıf olmadığı için ibadetlerine değer vermektedir. Böylesi bir dervişi sembolize eden bedevi de yağmur suyu kadar değerli bir şeyin halife kapısında bulunmayacağı vehmine kapılmıştır.58

Sonunda suyunu halifenin dergâhına götüren bedevi, oranın ihtişamını görür. Orada mecusi, mümin, münafık ve kafir de olsa herkesin bir şekilde bu kapıdan istifade ettiğini, kendi mertebesine uygun bir ortam içinde bulunduğunu görür. Suret ehlinin mücevherli giysi ve suretlere büründüğünü, mana ehli olanların ise mana denizine daldığını, herkesin kendi himmeti mesabesinde bir derece elde ettiğini, himmeti olmayanların da orada himmet elde ettiğini anlatır.59

Hilafet makamı tabiri ile tarikat yapılanmasına ve dergâh atmosferine dikkat çeken Mevlânâ, tekkelerin hâcet kapısı olduğundan bahsetmektedir. Hakk'ın rahmet, lütuf ve ihsan kaynaklarından biri olan dergâhlarda herkes, talebince istifade edebilmektedir. Dergâhlarda tarafgirlik, senlik benlik ve statü farklılaşmasından bahsedilemez. Dergâhlar ihsan makamlarıdır. Herkes nasibince istifade edebilmektedir. Dergâhların sunduğu ihsan, güneş ve yağmur misalidir. Renk, dil, din, ırk, mezhep ve cinsiyet ayrımı yapmadan herkesi kapsamaktadır. Dergâhın sunduğu imkânlar, cennet nimetlerine benzemez. Cennet nimetleri sadece müminlere özel olduğu halde, dergâh ihsanları mümin olsun olmasın herkesi içine almaktadır. Zira cennet "er-Rahim" isminin, dergâh ise "er-Rahman" isminin tecelligâhıdır.

2740. beyitte dergâhtaki iki sınıf zümreden bahsedilmektedir. Birinci sınıf süslenip püslenen gözde şahsiyetler, ikinci sınıf ise ayakta durup sıra bekleyenlerdir. Birinci sınıf mürşid-i kâmilin yakınında olan, sülûkunu tamamlamış durumda olan, hilafet hakkını elde eden, her türlü manevî ve irfânî hasletlere bürünmüş şahsiyetlerdir. İkinci sınıf ise henüz

58 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. IV, s. 1298.

59 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2737-2743.

sülûkunu tamamlamamış, mürşidin terbiye ve irşadına muhtaç kimselerdir. "Her şey ihtiyaç hissedildiği kadar verilir" şeklinde özetlenebilecek kozmik ilkeye dikkat çeken Mevlânâ, her şeyin ilgili olduğu hususu gerektirdiğini belirtir. Örneğin; fakir, cömertliğe muhtaç olduğu gibi, cömertlik de fukaraya muhtaçtır. Âşık, maşuka; maşuk da âşığa muhtaçtır. Buna göre arz-talep dengesi, kozmik oyunun bir gereğidir.

Arz-talep ilkesinden hareketle Mevlânâ, zenginin fakiri horlamaması gerektiğini dile getirir. Bunu anlatırken de etkileyici metafor gücüyle fakiri, cömertliğin aynasına benzetir. Buna göre aynaya hohlayıp bulandırmamak gerekir. Yani yapılan hayır ve hasenatı başa kakarak boşa çıkarmamak gerekir.60

Cömertliğin aynası fakirlerdir. Aynanın parlak ve temiz olması gerekir. Aynada yansıyan güzellikler sahibini oldukça mutlu eder. Cömertliğin tezahürü olan fakirler de başka başkadır. Kimi nimetlerin yoksunu,

kimi varlık yoksunu, kimi aşk yoksunu, kimi umut yoksunudur. Cenâb-ı Hak karşısında ise herkes fakirdir. Fakirliğin maddesel düzeyi olduğu gibi manevî kıvamı da söz konusudur. Fakr ehli olmak bambaşka bir mertebedir.61

Mevlânâ, fakirleri iki kısma ayırmaktadır. Birine fakir-i lokma, diğerine fakir-i Hak adını vermektedir. Fakir-i lokma olanlar rızkı Allah'tan değil de kendi gibi birtakım yaratılmışlara el açarak, onlara minnet ederek temin etmeye çalışırlar. Bunlar fakir-i Hak olanların ancak resmi mesabesindedirler. "Böylesi heykellerin önüne yemek koyma" tavsiyesinde bulunmaktadır. Fakir-i Hak fakr ehli hakiki dervişi sembolize ederken, fakir-i lokma sahte dervişi nitelemektedir. Nakş-ı mürde/manevî hayat sahibi olmayan sahte dervişler, ilahi marifetlerden ve Rabbânî hakikatlerden herhangi bir şey anlamazlar. Mevlânâ'nın lokma verme ve önüne yemek tabağı koyma ifadesi, manevî kemâlâtı olmayan kişilere sadaka verme demek değildir. Her türlü muhtaca yardım etmekten geri durmamayı ister ama hakikatleri ehline vermeyi de öğütler. Kurbiyet makamında bulunan hidayet ehli şahsiyetler Kaf dağındaki Zümrüd-i Ankadırlar. Peygamber Efendimizin Allah tarafından yedirilip içirilmesi

60 A.e., c. I, b. 2744-2751.

61 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2752-2755.

gibi Hak dostları da manevî gıdalarla beslenirler. Lokma dervişleri ise tavuklar gibi sofra döküntülerine göz dikerler. Menfaatlerini kotarmak için derviş kıyafetine bürünürler.62

Mevlânâ'nın bu beyitlerde dikkat çektiği fakr kavramının tasavvufî ıstılah olarak anlamı; sâlikin hiçbir şeye malik ve sahip olmadığının şuurunda olması, her şeyin gerçek malik ve sahibinin Allah olduğunu idrak etmesidir. Sâlikin kendisini daima Allah'a muhtaç bilmesi, Allah'ın hiçbir şeye ihtiyaç duymadığının farkında olmasıdır.63 Buna göre fakr, dünyadan, tüm masivadan hiçbir şeye gönülde yer vermeyerek, malik olunan şeyleri Hakk'ın rızasına sunmak ve O'nun yolunda bezletmektir. 64

Sufi görünüş itibariyle bu dünyanın bütün zenginlikleri içinde yaşasa da o kendisinde yoksunluk (fakr) hissini taşımaktadır. Bu çerçeveden hareketle tasavvuf, "Müslüman'a özgü yoksulluk" olarak adlandırılır. Sufi için dünya ölüdür; o burada dünyanın baştan çıkarmasına kapılmaksızın yaşar. Sufilik, insanı, insanın bulunduğu her yerde ilahi kaynakla birleştirebilir; yeter ki insan, kendisinden kutsal olduğu için bütün varlığını talep eden Yol'a hazır olsun! ...65 Mevlânâ da mal ve mülkü gönlünden çıkarmış olduğu için, Süleyman (a.s.) 'ın kendisine fakir dediğini zikreder.66

Fakr kavramına biraz daha geniş açılım getiren Mevlânâ, Hakk'ı nevale ve nafaka için sevenlerin gerçek fakir olamayacağını belirtir. Bizleri cennet umudu gibi herhangi bir karşılık beklemeden Hakk'ın cemaline aşık olmaya davet etmektedir.67

Büyüklerin huzuruna varmak saygı ve tevazu gerektirir. Büyükler büyüğü Hakk'ın kapısına varmak, varlık kisvesinden soyutlanmayı ge-

62 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. IV, s. 1306.

63 Ebû Nasr Serrâc et-Tûsî, el-Lüma' fi't-tasavvuf - İslam Tasavvufu-, trc. Hasan Kâmil Yılmaz, İstanbul 1996, s. 46; Ebû Hafs Şihabuddin Ömer es-Sühreverdî, `Avârifü'l-Ma`ârif (Tasavvufun Esasları) , haz. Hasan Kamil Yılmaz-İrfan Gündüz, Erkam Yay.,

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

İstanbul
1990, s. 614-616.
64 Selçuk Eraydın, Tasavvuf ve Tarikatlar, M.Ü. İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları, İstanbul
1994, s. 182.
65 Seyyid Hüseyin Nasr, Tasavvufi Makaleler, çev. Sadık Kılıç, İnsan Yayınları, İstanbul 2002,
s. 40.
66 Tâhiru1-Mevlevi, Şerh-i Mesnevi, 2/558; Selçuk Eraydın, Tasavvuf ve Tarikatlar, M.Ü. İlahiyat
Fakültesi Vakfı Yayınları, İstanbul 1994, s. 184.
67 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2756-2761.
• Kadir Özköse

rekli kılar. Nefs-i kamile mertebesine erişen nefis, bir zamanlar kendisine hayırda öncülük yapan, kendisini ıslaha sevk eden ve elinden tutan aklın varlık emaresi görülen duruşunu düzeltmeye çalışır. Bedevinin bir testi dolusu yağmur suyunu gözünde fazla büyütmemesini telkin eder. Büyüklerin huzuruna eli boş gidilemeyeceğini anlaması ve götürülen hediyeleri de gözünde büyütmemeyi algılaması sonucu bedevi, uzak ve uzun çöller geçerek halifenin hükümet ve adalet merkezi olan şehrine ulaşır. Halifenin adamları onu karşılar ve üzerine gülsuyu serper gibi iyilik ve cömertlik serperler.

Bedevi, halifenin kapısına bir miktar parasal destek edinmek için gelmişti. Fakat oradaki nakiblerin mehabet ve nezaketini görünce şaşırır. Ne için gelmiş olduğunu unutur.68 Onları bir kez görmeyi kadim dostluklara benzetir. Onları bir kez görüş için altınların feda edilmesi gerektiğinden bahseder. Zira onların nazarları ile halinin başkalaştığını ve manevî faydalar hasıl olduğunu söylemektedir. Dünyevî beklenti için geldiği bu sarayda kendisine kılınan bu nazarla basit beklentilerden sıyrıldığını beyan etmektedir.69 Saray görevlilerinin kendisine beklemediği ölçüde iyilikte bulunması, bedeviyi duygulandırıyor. Onların çehrelerini altından daha saf görüyor, yüzlerine bakmakla yüzlerce yüz görmenin aydınlığını hissediyor, onları bir kez görmeyi yüzlerce yüz görümü olarak değerlendiriyor, onlara bir kerecik varmaya bütün dünya mallarını feda ediyor.

Bedevi kendini garip olarak tanımlamakta, derecesinin çok düşük olduğunu söylemektedir. Bu kapıya geliş sebebinin halifenin lutfunu kazanmak olduğunu ifade etmektedir. Bütün çöllere yayılan Kutbun kokusundan bahsetmektedir. Bu kokunun zerresinin bile manevî hayat bahşettiğini beyan kılmaktadır. O kokunun canlara tesirinden, hayat bahşettiğinden, diriliş muştusu olduğundan bahseder. Böylesi duygularla kendisinin de feyze nail olmak istediğini, bu amaçla şahın huzuruna geldiğini belirtir. Buraya gelince de o cemalin sarhoşu olduğunu, gönlünde dünyevî kaygıların kaybolduğunu, huzura kavuştuğunu belirtmektedir. 70

68 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. I, 5. Kitap, s. 1316.
69 Ankaravî, Şerhu'l-Mesnevî, c. I, s. 529
70 Konuk, Mesnevî-i Şerîf Ş_„___#¹_Mç__erhi, c. II, s. 249.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Bedevi, vahdet sırrına ermek için türlü çilelere katlanıp eline yağmur suyuyla dolu testi ile çölleri aşmış ve iki dünya padişahı bir halifenin kapısına ulaşmıştı. Elindeki, bir nefisle mücahede ve ibadet testisiydi. Bu testiyi saray kapısına teslim etmişti. Ancak hakikat Dicle'sine boşalacak bu testi içinde damla damla su değil, damla damla inci ve mücevher varmış gibi eşsiz bir manevî değerle dopdoluydu.71 Kişi Allah'a ait olduğunu anladıktan sonra bu uçsuz bucaksız mesafeler âleminde ne uzaklık ne de yakınlık kalır. Halifenin kapısına varınca bedevi, meleklere benzedi. İçinde ne ekmek ne de su kavgası kaldı. Dünya bağlarından kurtulup kanatlılar gibi hafiflediğini hissetti. Şu bir gerçek ki gerçek âşıkların canlarındaki cezbe ve ateşten başka hiçbir şey maksatsız ve menfaatsiz değildir. Yalnız ilahi aşk yolcularıdır ki aşk ateşiyle yanarak cisimlerinden ve canlarından geçerler. Bu yolda yürüyenlerden gayrilerinin hedefi ise ancak dünya lezzetleri ve dünya kirleridir. Bedevi lezzetinde beşeriyet şöyle dursun, nurdan başkası olmayan bir yolun sonuna ve nura varılacak bir kapının eşiğine varma bahtiyarlığına eren bir kul olmaktadır.72 Bedevinin halifeye takdim etmek üzere getirdiği bir testi yağmur suyu ile mana âlemlerine seyir gerçekleştirildi. Mevlânâ'ya göre, elimizdekilerle avunmak, kazancımızla yetinmek, dünya hayatımızdaki hayır hasenatımıza bel bağlamak, ibadet ve taatlerimizi gözümüzde büyütmek avuntudan başka bir şey değildir. Aşık olmak güzeldir ama mutlak aşka ram olmak herkesin kârı değildir. Bu gerçeklerin altı çizildikten sonra hikâyede bedevinin testiyi saraya tesliminden bahsedilmektedir.73 Su testisini halifenin adamlarına sunan bedevi, halifeye ve sarayına olan bağlılığını bildirdi. Hediyesini sultana iletmelerini, sultanın kendisinden yardım bekleyenleri içerisinde bulundukları yoksulluktan kurtarmasını istedi. Testideki suyunun hakiki rahmet suyu olduğunu, bir çukurda biriktirdiği yağmur suyu olduğunu söyledi.

Mesnevi şarihlerinin ifadesine göre bedevinin elindeki testi dervişin bedeni, içindeki sudan maksat işlediği salih amelleri ve sahip olduğu ilmidir. Testiyi saray görevlilerine takdimi ise dervişin varlığını, kendince çok değer verdiği ilim ve amellerini ilahi dergâhın nakiplerine sunma-

71 Rifai, Şerhli Mesnevî-i Şerif, s. 408.
72 Rifai, Şerhli Mesnevî-i Şerif, s. 409.
73 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2815-2824.

sıdır.74 Saray görevlilerinin şehrinde Dicle gibi bir akarsuyu olan padişaha bir testi yağmur suyunu hediye getiren, üstüne üstlük getirdiği testi hakkında payeler biçen bedevinin şaşılacak haline güldüler. Edeplerinin gereği olarak onu mahcup da etmediler. Bağdat nasıl içerisinde akan Dicle ırmağına sahipse, mürşid-i kâmillerin dergâhı da ilim, edep, amel, zikir ve hizmet suyunun dolu dizgin aktığı maneviyat deryasıdır. Bu dergâha baş koyanlar ne ilimlerine mağrur olmalı ne de işlediği amellerine paye çıkarmalıdır. Mürşid-i kamillerin dergâhı mahviyet ehlinin, tevazu ve hizmet erbabının barınağıdır. Bu dergâhta hayırda koşanlar, iyilikte yarışanlar, acziyetini her an itiraf edenler, muhtaçlık hissine sahip olanlar yaşar.

Allah'ın cömertliğine sınır olmaz. Rabbimizin lutuf deryasının sahili olmaz. O sahilsiz umman gibi sonsuzluk neşvesine sahiptir. O'nun

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

kapısına baş koyan geri çevrilmez. O kendinden isteyeni mahrum bırakmaz. O'na yönelen herkes mutlaka kazançlı çıkar. Kişi ne kadar samimi, ne kadar içten ve ne kadar candan davranırsa bu kapıdan kusurlu da olsa kabul görür. Kendisine fakirse zenginlik, yoksulsa varlık, garipse haldaşlık, cahilse ilim, güçsüzse takat verilir. Hakk'ın kapısı ümitsizlik makamı değildir. Yeter ki o kapı çalınabilsin. Kapıyı ısrarla çalmak gerekir ki kabul edilme şansı elden kaçırılmaya. O öyle bir şah ki kendine geleni asla mahrum kılmaz. O'na doğru bir adım atanı O, on adımla karşılar. Samimi davranan kulların ameli az da olsa ten kafesine sonsuzluk muştusunu müjdeler, ebediyet âleminde mutlu yaşam sürmesini sağlar. Mevlânâ, Hak kapısındaki ikramları, bedevinin halifeden gördüğü hayırhahlıkla örneklendirir.75

Halife bedevinin hediyesini kabul etti. Bedevinin ahvalini dinledi. Testisini altınla doldurdu. Ona özel kıyafetler giydirdi ve kendisine krallara layık sofralar kurdu. Bedeviyi fakirlikten kurtardı. Halife adalet timsali ve cömertlik deryası mesabesindeydi. Bedevi halifenin cömertliğine hayran kaldı. Böylesi hamiyete, böylesi varlığa ve böylesi lütfa şaştı kaldı. Saray görevlileri halifenin emriyle bedeviyi memleketine Dicle üzerinden götürdü. Dicle'nin uçsuz bucaksız halini görünce yaptıklarından utandı.

74 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. I, 5. Kitap, s. 1330.

75 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2853-2862.

Bedevinin durumu mürşid-i kâmile intisap eden dervişi andırmaktadır. Derviş mürşidindeki marifet düzeyine hayran kalır. Kendi amel ve ilim seviyesinin hiçliğini idrak eder. Mürşidi ile beraber olan derviş çirkinlikten uzak, gece gündüz yol kat etmektedir. Derviş bindiği tarikat gemisi içinde kendisini daha rahat hissetmektedir.76

Halifenin ilminden bahseden Mevlânâ sözü ilahi ilme nakleder. Oğlum diye dervişe seslenir. Âlem denilen eşyanın tüm suretlerini tamamen ilahi ilimden, Hakk'ın isim ve sıfatlarının tezahüründen ibaret görür. "Eşyanın özü Hakk'ın nurudur. Eşyada tecelli eden ilahi isimleri ve güzellikleri fark edebilenler yaratılışın rahmet muştusu olduğunu anlarlar. Eşyanın parçalarında bile ilahi nüve mevcutken insanın kendini hakikatten uzak görmesi düşünülebilir mi? Her bir insan yaratılış gerçeğini idrak etmeli, Allah'ın güzelliklerine ayna olmaya gayret etmeli. Allah yolunda gösterdiği çabalarla bedenini yıpratırken ruhunu diriltmeli, kendisinde saklı bulunan ilahi hazineyi gün yüzüne çıkarmalı."77

Nefsi hizaya getiren güç, açlık kamçısıdır. Peygamber Efendimiz nefsin şehvetini oruç tutarak kırmamızı öğütlemektedir. Nefsin azgınlığını açlıkla dizginlememiz mümkün olmaktadır. Hikâyede sözü edilen bedeviyi halifenin sarayına götüren, onun oldukça güzel giysiler giymesini, mükellef sofralara oturmasını ve türlü türlü ihsanlara nail olmasını sağlayan açlık ve muhtaçlığı idi.78 Bedeviyi yüksek katlara çeken de yoksulluğuydu. Dünya kirlerine bulaşmadığı, balçığa saplanmadığı ve ağır yükler yüklenmediği için dipte kalmadı, hatta yükseklere tırmandı. Ondaki ruh saflığını gördüğü için halife bedeviye bol ihsanda bulundu.

Bedevinin hikâyesinde sıradan bir öykü değil kanaat anlatılmış, ihlas bahis konusu yapılmış, aşkla şevkin ruhu hangi katlara kadar yükselteceği dile getirilmiştir. Vahdet ve vuslatın sırlarına dikkat çekilmiştir.79

İnsan-ı kâmilleri toplum içerisindeki konumlara, sözlerindeki ibarelere,

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

görünüşlerindeki basitliklere göre değerlendirenler önlerindeki
irfan deryasına dalmaktan mahrum kalırlar. İnsan-ı kâmil denilen mana
sularından istifade etmek için o akıntıya kapılmak gerekmektedir. Mana
76 Konuk, Mesnevî-i Şerîf Şerhi, c. II, s. 269.
77 Mevlânâ, Mesnevî, c. I, b. 2863-2868.
78 Tâhiru'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, c. I, 5. Kitap, s. 1353.
79 Rifai, Şerhli Mesnevî-i Şerif, s. 423.
• Kadir Özköse

suları renksizdir. Mana deryasında akıntıya kapılanlar derinlere daldıkça
inciden haberdar olmaktadır. Tasavvuf yolunun önderleri ile dergâh
ihvanları arasında yer edinebilmek için insanlık cevherine dikkat kesilmek
gerekmektedir. Tekkelerde renkleri farklı, dilleri ayrı, etnik kökenleri
değişik olan binlerce insan manevî yolculuğa beraber çıkmaktadırlar.
Dış dünyada gerçekleşen yol haramileri, yol bezirgânları, menfaat tellalları,
zevkine düşkün ve kendini düşünen bedbahtlar o canlar arasında
neredeyse hiç nüksetmez. Çünkü onlar yoldaşlarının suretlerini değil
manalarını özlemekte, görüntülerine değil ruhlarına kapılmaktadır. Suret
ve mana bir değildir. Suretperestlerle maneviyat yolcuları aynı kefede
değerlendirilmemelidir. Mevlânâ bu gerçeği hac metaforu ile dile getirmektedir.
80

Alıntı…
http://dergi.cumhuriyet.edu.tr/cumuilah/article/download/1008000875/1008000871

Zamanında Kerem ve ihsanda Hatemi Tai'yi geçen ve nazirî bulunmayan Halifenin hikâyesi
Eski zamanda bir halife vardı ki, Hâtem'i cömertligine köle etmisti.
2245. _hsan ve adalet bayragını yüceltmis, dünyadan yoksulluk ve ihtiyacı kaldırmıstı.
Deniz ve inci, onun vergisine nispetle ehemmiyetsiz bir hale gelmis lûtuf ve ihsan Kaf'tan Kaf'a yayılmıstı.
O padisah, topraktan ibaret olan su yeryüzünde bulut ve yagmurdu. _n'am ve ihsan sahibi Allah'nın
vericiligine mazhardı.
Deniz ve maden, onun ihsanına karsı zelzeleye düsmüs, onun cömertligine dogru kafile kafile gelip duruyordu.
Kapısı, hacet kıblesiydi. Söhreti, cömertlikle bütün âleme yayılmıstı.
2250. Onun vergisinden, onun cömertliginden Acem de sasırmıstı,Rum da. Türk de hayrete dalmıstı, Arap
da.
Hayat suyu, kerem deniziydi. Onun yüzünden Arap da dirilmisti. Acem de!
Yoksul Arap bedevisinin hikâyesi ve yoksulluk yüzünden karısıyla arasında geçen sey
Bir gece bir bedevi karısı, dedikoduyu hadden asırarak kocasına dedi ki:
"Bütün bu yoksullugu, bu cefayı biz çekmekteyiz. Âlemin ömrü hoslukla geçiyor. Sade biz kötü bir haldeyiz.
Ekmegimiz yok, katıgımız dert ve haset... Testimiz yok suyumuz gözyası.
2255. Gündüzün elbisemiz günesin ziyası... Geceleyin dösek ve yorganımız ay ısıgı.
Açlıgımızdan degil mi ayı, okkalık ekmek sanıp elimizle gökyüzüne saldırıyoruz.
Yoksullar bizim yoksullugumuzdan ve gece gündüz yiyecek düsünmemizden

arlanıyorlar.
Sâmirî'nin halktan kaçtıgı gibi akraba, yabancı... herkes, bizden kaçıyor.
Birisinden bir avuç mercimek isteyecek olsak bize "Sus, geber, babalar çıkarasıca! " diyor.
2260. Arabın iftiharı, savas ve ihsandır. Sence Arap içinde yazıda kazınıp yok edilecek bir yanlısa
benziyorsun.
Ne savası? Zaten biz savassız öldürülmüs, bitmisiz; yoksulluk kılıcıyla basımız uçurulmus, gitmis!
_hsan nerede? Yoksullugun etrafında dönüp dolasarak ag örmekte, havada uçan sinegin damarını sokup kanını
emmekteyiz.
Hele bize misafir gelsin... Geceleyin uyuyunca elbisesini soymazsam ben de adam degilim!

Bedevinin, karısına sabretmesini buyurması ve ona sabır ve yoksullugun faziletini söylemesi
Kocası dedi ki: "Daha ne vakte kadar gelir ve mahsul arayıp duracaksın; zaten ömrümüzden ne kaldı ki?
Çogu geçip gitti.
Akıllı kisi, artıga, eksige bakmaz; çünkü ikisi de sel gibi geçer.
2290. Sel ister sâf olsun, ister bulanık... Mademki baki degildir, ondan bahsetme?
Bu âlemde binlerce canlı, sıkıntısız, hos bir halde yasamakta, geçinip gitmektedir.
Üveyk kusu, geceki rızkı henüz meydanda olmadıgı halde agaçta Allahya sükreder.
Bülbül "Ey duaya icabet eden Allah, rızık hususunda itimadımız sana" diye Allahya hamdeyler.
Dogan, rızkını padisahın elinden umdugundan bütün pis seylerden ümidini kesmistir.
2295. Böylece sivrisinekten tut da file kadar bütün mahlûkat Allah ailesidir; Hak da ne güzel aile reisi.
Gönlümüzdeki bütün bu gamlar, heva ve hevesimizin, varlıgımızın tozundan, dumanından meydana gelir.
Bu kökümüzü söken gamlar, ömrümüzün oragına benzer. Bu böyle oldu kuruntuları da vesveselerimizdir.
Bil ki her hastalık ölümden bir parçadır. Çaresi varsa, ölümün bir cüz'ünü kendinden kov!
Ölümün bir cüz'ünden bile kaçamadıgın halde onun hepsini basından asagıya dökecekler, bunu iyice bil!
2300. Ölümün cüz'ü olan hastalık sana taht geliyorsa bil ki Allah küllü, yani ölümü de sana tatlılastırır.
Hastalıklar, ölümden elçi olarak gelmektedir; ey bosbogaz, ölümün elçisinden yüz çevirme!
Tatlı yasayan, sonunda acı öldü. Ten kaydında olan canını kurtaramadı.
Koyunları kırdan sürer getirirler; hangisi daha besli ise onu keserler.
Gece geçti, sabah oldu. Sen ne vakte kadar bu altın masalını yeni bastan söyleyip duracaksın?
2305. Gençken daha kanaatliydin; simdi altın istiyorsun, halbuki sen önceden altındın.
Üzümlerle dolu bir asmaydın; nasıl oldu da kesada ugradın; üzümün tam olacakken bozulup gittin?
Meyvanın günden güne daha tatlı olması lâzım._p egirenler gibi gerisin geriye gitmenin lüzumu yok!
Sen bizim esimizsin; islerin basarılması için eslerin aynı huyda olmaları lâzımdır.
Eslerin birbirine benzemesi lâzım. Ayakkabı ve mestin çiftlerine bir bak!

2310. Ayakkabının bir teki ayaga biraz dar gelirse ikisi de isine yaramaz.
Kapı kanadının biri küçük, digeri büyük olur mu? Ormandaki aslana kurdun çift oldugunu hiç gördün mü?
Bir gözü bombos, öbürü tıka basa dolu olsa hurç, devenin üstünde dogru duramaz.
Ben saglam bir yürekle kanaat yolunda gidiyorum; sen neye kınama yolunu tutuyorsun? ”
Bedevi karısının, kocasına “ Lime tekulûne mâ lâ tef’alûn denmistir.Haddinden fazla söz söyleme. Bu sözler
dogru olmakla beraber bu tevekkül makamı, senin makamın degildir. Makamından ve isinden yukarı söz
söylemek, sana ziyan verir. “ Kebüre makten indallah “ hükmü zuhur eder, diye nasihat vermesi
Kanaatkâr adam ihlâsla, yüregi yanarak sabaha kadar karısına bu yolda sözler söyledi.
2315. Kadın ona haykırdı: “Ey namustan gayri bir seyi olmayan, artık bundan fazla senin afsununu
istemem.
Yürü git. Gayri bu davadan bahsetme; kibir ve azamete dair saçma sapan seyler söyleyip durma!
Ne vakte kadar bu tumturaklı sözler, bu isler güçler? Kendi halini, kendi isini gör de utan!
Kibir çirkindir ama dilencilerden olursa daha çirkin. Soguk gün ortalık kar... Bir de elbise ıslak olursa...
Ey örümcek agı gibi evi olan! Ne vakte kadar dava, çalım; Ne vakte kadar kibir, azamet!
2320. Sen kanaatten ne vakit canını nurlandırdın ki? Kanaatten ancak bir ad ögrendin.
Peygamber “Kanaat nedir? Hazinedir” dedi. Sen hazineyi mihnet ve mesakkatten ayırt edemiyorsun.
Bu kanaat daimî bir hazineden baska bir hazineden baska bir sey degildir. Ey gönüle gam ve elem veren artık
beyhude sözlere dalma!
Yürü bana “Esim” deme, az koltukla. Ben insafın esiyim, hilenin degil.
Neden padisahtan, beyden dem urup durmaktasın? Yoksulluktan havada sivrisinegi bile avlamaktasın.
2325. Bir kemik parçası için köpeklerle dalasmakta, içi bos ney gibi inleyip durmaktasın.
Bana öyle horlukla kötü kötü bakma ki damarlarının içinde dolasan sırları söylemeyeyim.
Kendi aklını benden fazla görüyorsun; Ya su az akıllı olan beni nasıl gördün? (Büsbütün asagı degil mi?)
Çirkin kurt gibi üstümüze atlama. Senin gibi insanı utandıracak akla sahip olmaktansa akılsızlık daha iyi!
Aklın, insanlara ayak köstegi olunca o akıl, akıl degildir, yılan ve akreptir.
2330. Senin hile ve zulmünün hasmı Allah olsun; hile elin bize uzanmasın!
Ne sasılacak sey ki sen hem yılansın, hem afsuncu... Ey Arap, sen yılansın, hem de çirkin yılan!
Eger karga kendi çirkinligini anlasaydı, derdinden kar gibi erirdi.
Afsuncu düsman gibi, yılana afsun okur, yılan da onu afsunlar.
Yılanın afsunu, yılancıya tuzak olmasaydı yılanın afsununa aldanır, onunla mesgul olur muydu?
2335. Afsuncu, kazanç hırsına düsünce yılanın kendisini afsunladıgını anlamaz.
Yılan “ Ey afsuncu, kendine gel. Kendi hünerini gördün, bir de benim afsunumu gör!
Sen beni Hak’kın adıyla afsunladın, bu suretle de beni halka rüsvay etmek istedin.

Beni Hak'kın adı bagladı, senin tedbirin degil. Hakk'ın adını tuzak yaptın, yazıklar olsun sana!
Senden benim hakkımı Allahnın adı alacak. Ben canımı da Allah adına ısmarladım, tenimi de.
2340. Allah adı, beni yaraladıgın için ya can damarını koparsın, yahut seni de benim gibi mahsup etsin! "
der.
Kadın bu yolda sert sözlerle genç kocasına tomarlar okudu.
Erkegin, karısına " Yoksullara hor bakma, Allah'nın isine noksan isnadetme, kendi yoksullugunla vehimlenip hayallenerek yoksulu ve yoksullugu kınama " diye nasihat etmesi
Bedevi dedi ki: " Ey kadın, sen kadın mısın, yoksa hüzün ve keder atası mı? Yoksulluk, benim için iftihar
edilecek bir seydir; basıma kakma!
Mal ve para basta külâh gibidir. Külâha sıgınan, keldir.
Kıvırcık ve güzel saçları olan kisiye gelince: külâhı giderse ona daha hos gelir.
2345. Allah eri göz gibidir. Gözün kapalı olmaktansa, açık olması daha iyidir.
Esirci, esiri satarken ayıp örten elbiseyi soyar.
Esirin bir kusuru olursa hiç onu soyar mı? Soyması söyle dursun, bir hile ile ne yapıp yapar, onu elbiseyle
gösterir.
"Bu; iyiden, kötüden, olur olmaz seyden utanır. Soyarsam utanıp senden ürker" der.
Zengin, kulagına kadar ayıp içine dalmıstır: fakat malı vardır ve mal ayıbını örter.
2350. Tamahkâr tamahı yüzünden zengin ayıbını görmez. Tamahkâr bütün gönülleri kaplar.
Yoksul, halis altın gibi sevilse yine kuması, dükkâna yol bulmaz, sözünü kimse dinlemez.
Yoksulluk, senin anlayacagın sey degildir; yoksulluga hor bakma;
Çünkü yoksulların, mülkten, maldan öte ululuk sahibi Allah'dan pek büyük bir rızıkları vardır.
Ulu Allah âdildir; âdiller, nasıl olur da çaresiz biçarelere zulmederler?
2355. Birisine nimet, mal, matrah verip öbürünü yansın diye atese atarlar mı?
Böyle bir is, Allah'dan, iki cihanı yaratan umulur mu?
"Elfakru Fahri" hadîsi, saçma ve asılsız bir söz mü; bu sözde binlerce yücelik, binlerce naz ve nimet gizli degil
mi?
Hiddetle bana lâkaplar taktın; ben sevgilimin dostuyum, onu elde ederim. Halbuki sen bir yalancı, afsuncusun
dedi.
Yılan tutsam bile disini söker, bu suretle onu bası ezilmekten kurtarırım.
2360. Çünkü o dis, onun can düsmanıdır; ben, düsmanı da bu suretle kendime dost ederim.
Ben asla tamahtan afsun okumam. Ben bu tamahı bas asagı etmisimdir.
Allah göstermesin... Benim halka karsı tamahım yok. Gönlümde kanaatten bir âlem var. Sen armut agacı
tepesinden böyle görüyorsun. Asagı in de sende o süphe kalmasın.
Biraz dönersen basın dönmege baslar; evi dönüyor görürsün... Halbuki dönen sensin!
Herkesin hareketi, görüsü, bulundugu makama göredir. Herkes, âleme kendi görüs dairesinden bakar. Mavi
cam, günesi mavi gösterir; kızıl cam kızıl. Camların rengi olmazsa beyaz olurlar. Beyaz cam, öbür camların
hepsinden daha dogru gösterir, hepsinin de bası, imamı odur.

2365. Ebucehil, Ahmed'i görüp "Beni Hâsim'den çirkin bir çehre zuhur etti" dedi.
Ahmet ona dedi ki: " Haddini tecavüz ettinse de dogru söyledin."
Sıddîk görüp "Ey günes! Ne dogudasın, ne batıdan. Lâtif bir surette parla, âlemi nurlandır" dedi.
Ahmet dedi ki: "Ey aziz, ey degersiz dünyadan kurtulan! Dogru söyledin."
Orada bulunanlar " Ey halkın ulusu, ikisi birbirine zıt söz söyledi, sen ikisine de dogru söyledin, dedin...
"Neden? " diye sordular.
2370. Peygamber "Ben Allah eliyle cilâlanmıs bir aynayım. Türk, Hintli nasılsalar, bende o sûreti görürler"
dedi.
Kadın! Eger beni tamahkâr görüyorsan bu kadınca arayıstan yüksel!
Kanaate dair söz söylemek, tamaha benzer ama hakikatte rahmettir. O nimetin bulundugu yerde tamah ne
gezer?
Sen de bir iki güncegiz yoksullugu sına da yoksulluktaki iki misli zenginligi gör.
Yoksulluga sabret, bu gamı, gussayı bırak. Çünkü ululuk sahibi Allah'nın yüceligi yoksulluktur.
2375. Sirke satmada kanaat yüzünden bal denizine gark olmus binlerce can gör.
Yoksulluk acılıgı çeken yüz binlerce cana bak... Gül gibi gülbesekere karısmıs, o lezzetle lezzetlenmisler.
Ah yazık; sende kavrayacak kabiliyet olsaydı da, canımdan gönül sem'ası zuhur etseydi!
Bu söz can memesinde süttür. Emen olmadıkça güzelce akmıyor.
Dinleyen susuz ve arayıcı olursa vâzeden ölü bile olsa söyler.
2380. Dinleyen yeni gelmis ve usanmamıs olursa dilsiz bile sözde bülbül kesilir.
Kapımdan içeri namahrem girince harem halkı, perde arkasına girer, gizlenir.
Zararsız ve mahrem birisi gelince de o kendilerini gizleyen mahremler, yüzlerindeki peçeleri açarlar.
Bütün güzel, hos ve yarasan seyler, gören göz için yapılır.
Çengin zir ve bem nagmeleri, nasıl olurda sagır kulak için terennüm edilir?
2385. Allah, miski beyhude yere güzel kokulu yapmadı? Koku duyan için yarattı; koku almayan için degil.
Hak, yeri, gögü yaratmıs, aralarında da bir çok nur ve nâr yüceltmistir.
Bu yeri yerdekiler için yaratmıs, gögü de göktekilerin yurdu yapmıstır.
Asagılık kisi yüksegin düsmanıdır. Her seyin müsterisi meydana çıkar.
Ey kapalı örtünüp bürünmüs kadın, sen hiç kör için süslendin mi?
2390. Dünyayı en degerli incilerle doldursan nasibin yoksa ne yapayım?
Ey kadın, kavgayı, darılmayı bırak; bırakmayacaksan beni bırak!
Ben, iyiyle, kötüyle, kavga edemem; kavga ile isim yok. Savasmak söyle dursun; gönlüm barıslardan bile
ürkmekte.
Susacaksan ne âlâ; yoksa öyle bir is yaparım ki su anda hemen kalkar, evimi, barkımı bırakır, giderim."
Kadının yola gelip söylediklerinden istigfar eylemesi
Kadın onu titiz ve hiddetli görünce aglamaya basladı. Zaten aglamak, kadının tuzagıdır.
2395. "Ben, senden bunu mu umardım? Senden baska ümidim vardı" dedi.
Kadın yokluk yoluna girip dedi ki: "Ben senin karın degil, ayagının topragıyım.
Cismim, canım, nem varsa senindir; hüküm de senin, ferman da!
Yoksulluk yüzünden sabrım tükendiyse bu da kendim için degil, senin için.
Sen, bana dertli zamanlarda deva oldun; muhtaç olmanı istemiyorum.
2400. Canın için, bu kendim için degil. Bu aglayıs bu inleyis hep senin için.

Ben, Allah hakkı için varlıgımı her nefeste huzurunda feda etmek isterim.
Canım sana kurban olsun... Ne olurdu ruhun bana vâkıf olsaydı.
Fakat sen hakkımda böyle kötü zanna düsünce candan da usandım, tenden de.
Ey canımın rahatı! Sen bana böyle aykırı olunca altına da toprak saçtım, gümüse de(artık ikisi de gözümde
degil) .
2405. Canımda da sen varsın, gönlümde de sen. Öyle oldugu halde bu kadarcık bir seyden dolayı benden
ayrılmaya kalkısıyorsun.
Kudret senin elinde, ayrılabilirsin; fakat senin bu niyetine karsılık candan özürler dilemekteyim.
O zamanları hatırla ki ben put gibi güzeldim, sen de karsımda puta tapan samana benzerdin.
Bu kul sana tâbidir; gönlü, senin dilegine göre aydınlanmıs, yanmıstır. Neyi "pisir, hazırla" dersen hemen
"pisti, yandı bile" derim.
Ben senin ıspanagınım. _ster eksili pisir, ister tatlılı...
2410. Küfür söylemistim; iste imana geldim. Can ve gönülle hükmüne tâbi oldum.
Senin sahane huyunu takdir edemedim. Huzuruna küstahça esek sürdüm.
Fakat affından bir mum düzüp yakınca tövbe ettim; itirazı bıraktım.
Kılıçla kefeni huzuruna koyuyorum; önüne boynumu uzatıyorum; vur!
Acı ayrılıktan gem vuruyorsun. Ne istersen yap, fakat bunu yapma!
2415. Gönlünde benim için gizlice bir özür dileyici vardır ki o, ben olmasam da bana sefaat edip durur.
Gönlündeki o özür dileyicim senin huyundur. Ona güvendigimden gönlüm, kendisine suç aradı.
Ey ahlâkı yüz batman baldan daha güzel, daha tatlı olan kızgın adam! Sen de bana gönlünden ve gizlice
merhamet et."
Bu suretle güzel, açık açık söylerken kadına bir aglamadır geldi.
Aglaması bile yüzünün güzelligiyle gönülleri cezbeden o güzelin, hüngür hüngür aglaması haddinden asınca.
2420. O gözyası yagmurundan bir yıldırım zuhur etti, o naziri bulunmayan erin gönlüne bir kıvılcım sıçradı.
Adamın, güzel yüzüne kul oldugu dilber, kulluga baslarsa hal ne olur, insan ne hale gelir?
Azametinden yüregini oynatan, kibirinden seni tir tir titreten sevgili, gözünün önünde aglamaya baslarsa ne
hale girersin?
Naz ve istignası ile can ve gönülleri kan haline getiren güzel, niyaza girisirse hal ne olur?
Cevrü cefası, bize tuzak olan dilber, özür dilemeye kalkısırsa biz ne mazeret bulabilir, ne söyleyebiliriz?
2425. Züyyine linnâs, hükmünce Allah'nın insanlar için bezedigi seylerden halk, nasıl kurtulabilir?
Allah; kadını erkeklere munis olmak üzere yarattı. Âdem nasıl olurda Havva'dan ayrılabilir?
Kisi yigitlikte Zâloglu Rüstem bile olsa Hamza'dan bile ileri geçse yine hükmetme hususunda karısının esiridir.
Âdem sözlerinden âlemin sarhos oldugu Muhammed bile "Kellimîni ya Humeyrâ" derdi.
Gerçi zâhiren su, atesten üstündür; fakat bir kaba konunca ates, onu fıkır fıkır kaynatır.
2430. _kisinin arasında bir tencere, bir çömlek oldu mu ates, o suyu yok eder, hava

haline getirir.
Görünüste su nasıl atesten üstünse, sen de kadından üstünsün; fakat hakikatte ona maglûpsun, sen onu
istemektesin.
Böyle bir hassa ancak Âdemoglundadır. Çünkü insanda muhabbet vardır. Hayvanın muhabbeti azdır ve bu da
onun nâkıs olmasından ileri gelmistir.
Kadınlar, akıllı kisiye galebe ederler, fakat cahil kisi onlara galip olur
Peygamber dedi ki: "Kadınlar; akıllı kisilere ehli dil olanlara fazlasıyla galip olurlar.
Fakat cahiller, kadına galebe ederler." Çünkü onlar sert ve kaba muameleli olurlar.
2435. Onlarda acıma, lûtfetme, sevme azdır. Çünkü tabiatlarında, yaradılıslarında hayvanlık üstündür.
Sevgi ve acıma, insanlık vasfıdır; hiddet ve sehvetse... hayvanlık vasfıdır.
Kadın, Hak nurudur, sevgili degil... Sanki yaratıcıdır, yaratılmıs degildir!
O adamın kendisini karısına teslim etmesi, kadının istek ve itirazını Hakk'ın emri bilmesi… Dönen
bir seyi bir döndürenin bulundugu, her bilene göre alken sabittir
Avamdan olan birisinin ölüm anında avamlıktan pisman olması gibi o bedevî de söyledigine pisman oldu.
"Canımın canına nasıl oldu da düsman kesildim; canımın basına nasıl oldu da tekmeler savurdum? " dedi.
2440. Aklımız bastan ayagı fark etmesin diye kaza geldi mi, gözümüzü örtüyor.
Kaza geçince, insan kendisini yemege baslar. Perdesi yırtılan, sırrı meydana çıkan, yakasını yırtar.
Bedevî dedi ki: "Ey kadın, pisman oluyorum. Kâfir olmussam bile müslüman olmaktayım.
Sana karsı suçluyum bana acı; beni kökümden, dibimden kâmilen söküp atma! "
_İhtiyar kâfir, pisman olursa özür getirmeye baslar ve müslüman olur.

Arapla esine ait hikâyenin sonu
Bir Muhlis'in (Çelebi Hüsameddin'in) gönlü, o karı ve koca hikâyesinin neticesini istemekte.
Karıkoca hikâyesi, bir masaldan ibaret. Fakat onu nefsinle aklının misali bil.
Bu kadınla erkek nefisle akıldır. _yi kisiye de mutlaka lâzımdır, kötü kisiye de.
Bu ikisi, toprak yurtta esir ve mahpusturlar. Gece gündüz savasta macera içinde.
2620. Kadın durmadan evin ihtiyaçlarını ister, evin serefini, yani eve lâzım olan ekmegi, yüceligi, hürmeti
diler durur.
Nefis, kadın gibi her ise bir çare bulmak üzere gâh topraga dösenir, tevazu gösterir; gâh ululuk diler, yücelir.
Aklınsa, bu düsüncelerden zaten haberi yoktur. Fikrinde Allah gamından baska bir sey yoktur.
Hikâyenin içyüzü, bu tane ve tuzaktır, nefisle akıl arasındaki maceradır, fakat sen dıs yüzünün tamamını dinle.
Eger yalnız mânaya ait anlatıs kifayet etseydi âlem halkı, tamamı ile isten güçten kalır, âlemin nizamı bozulur
giderdi.
2625. Sevgi, düsünce ve mânadan ibaret olsaydı senin oruç ve namazının zâhiri suretleri de kalmaz, yok
olurdu.
Dostların birbirine armagan sunmaları, dostluga nazaran ancak görünüse ait seylerdir.
Fakat bu suretle o armaganlar, gönüllerde gizli bulunan sevgilere sahadet eder.

Çünkü, ey ulu kisi, zâhiri iyilikler gizli sevgilere sahittir.
Sahidin de bazen dogrucu, bazen yalancı olur. Sarhos, bazen saraptan olur, bazen de ayrandan!
2630. Ayran içen de kendisini sarhos gösterebilir. Gürültü eder, sarhos görünür.
O murai de, kendisini muhabbet sarhosu sansınlar diye oruçlu görünür, namaz kılar.
Surete ait islerden meydana gelen sey bambaskadır. Fakat gönülde gizli olan seye alâmettir. Ya Rabbi,
duamızı kabul et, bize bu temyizi ver de o egri, yalancı alâmeti,dogrusundan ayırt edelim.
Hiç, bu temyize nasıl malik olur? Allah nuru ile bakar, görürse o zaman bu temyizi elde eder.
2635. Eser olmasa bile sebep onu meydana çıkarır. Akrabalık gibi...Akrabalık sevgiyi bildirir.
Fakat imam ve muktedası Allah nuru olan kisi, ne eserlere kul olur ne sebeplere.
Sevgi gönülde sûlelendikçe büyür, nihayet sevgi sahibi, eserden kurtulur.
Sevgisini bildirmeye ihtiyacı yoktur. Çünkü sevgi nurunu bütün kâinata yaymıstır.
Bu sözün tamamlanması için hayli tafsilât var ama sen ara.
2640. Gerçi mâna, bu suretten zâhir olmaktadır ama bir cihetten mânaya yakındır, bir bakımdan mânaya
uzak!
Delâlet hususunda mâna ile suret, su ile agaç gibidir. Mahiyetlerine bakarsan birbirlerinden tamamı ile
uzaktırlar.
Sen mahiyetleri de bırak, hasasları da. O iki rızık arayan karıkocanın ahvalini anlat.
O Arabın, karısının dilegine uyması ve " Bu inkıyatta bir hilem var, ne de imtihan yoluyla yapıyorum " diye
yemin etmesi
Arap dedi ki: "Ayrılıktan vazgeçtim. Hüküm senin… Kılıcı kından çek, emret.
Ne dersen ben sana tâbiim; emrin, ister iyi olsun, ister kötü... ona bakmam.
2645. Senin ugruna feda olayım; çünkü seni seviyorum. Sevgi; insanı kör eder, sagır yapar."
Kadın "Sahiden beni seviyor musun, yoksa hile ile sırrımı ögrenmek mi istiyorsun? " dedi.
Erkek dedi ki: "Gizli sırları bilen ve Âdem Safi'yi yaratan Allah hakkı için (Seni seviyorum) .
Allah, Âdem'e üç arsın bir boy verdigi halde ruhlarda, levhlerde ne varsa hepsini gösterdi.
Allah, ona ezelden ebede kadar ne varsa ve ne olacaksa, önceden ve "Allemelesmâ" sından ders verdi,
ögretti.
2650. Bu suretle melekler, onun ders vermesine hayran oldular, kendilerinden geçtiler. Onun takdisiyle
baska bir mukaddeslige eristiler.
Âdem'in yüzünden nail oldukları fütuhata, göklerde bile erisememislerdir.
Âdem'in o pak ruhunun fezasına nispetle yedi gök sahası bile dardı.
Peygamber "Allah; ben, yücelere, asagılara yere, göge, hatta arsa sıgmam. Bunu, ey aziz, yakînen bil.
2655. Fakat sasılacak seydir ki inanan kisinin kalbine sıgarım. Beni ararsan inanan gönüllerde ara buyurdu"
dedi.
Allah dedi ki: "Ey haramdan, süpheli seylerden sakınan! Kullarımın arasına gir ki bu suretle beni görme

cennetine erisesin.”
Ars, bile o nuriyle, o genisligiyle beraber Âdem’ görünce yerinden kalktı.
Arsın sonsuz bir büyüklügü var, fakat mânaya karsı suret nedir ki?
Her melek diyordu ki: Bizim bundan önce yeryüzüyle üfletimiz vardı.
2660. Hizmet ve ibadet tohumunu yere ekiyorduk. Yere olan bu meylimize, bu alâkamıza da sasmaktaydık.
Gökten yaratıldıgımız halde yeryüzüne bu alâkamız nedir?
Biz nurlarız, karanlıklarla ülfetimiz neden? Nur zulmetlerle yasayabilir mi?
Ey Âdem! O ülfet, senin kokundanmıs. Çünkü cisminin nesci yeryüzü.
Topraktan olan cismini yeryüzünde dokudular; pak nurunu burada buldular.
2665. Simdi canımızın ruhundan buldugu ülfet, bundan önce cisminin yogruldugu topraktan parlıyordu.
Yeryüzündeydik ama yerden gafildik, orada gömülü olan defineden haberimiz yoktu.
Allah da bize oradan göklere sefer etmeyi emredince, bu yurt degistirme, acı geldi.
O yüzden Allah’ya deliller getirerek “Ey Allah! Bizim yerimize kim gelecek?
Bu tesbih ve tehlinin nurunu, dedikoduya satıyorsun” dedik.
2670. Allah hükmü, bize rahmet yaygısını dösedi:”Açıkça istediginizi söyleyin.
Tek evlâtların babalarına söyledikleri gibi agzınıza ne gelirse çekinmeden deyin.
Çünkü bu sözler, yarasmasa bile rahmetim, gazabımdan artıktır.
Ey melek! Bunu meydana çıkarmak için gönlünüze süpheler salmaktayım;
Sen söyleyesin; ben darılmayayım, gazaplanmayayım. Bu suretle de benim hilmimi inkâr eden agız açamasın.
2675. Her nefeste bizim hilmimizden yüzlerce baba yüzlerce ana dogar, yokluga dalıp mahvolur.
O babaların, o anaların hilmi, sefkati, bizim hilim ve sefkat denizimizin köpügüdür.
Köpük gider gelir ama
deniz bâkidir dedi.”
Hayır, ne dedim? O inciye karsı bu sedef, köpük degil, köpügünün köpügüdür.
_ste o köpük hakkı için, o sâf deniz hakkı için bu söz bir sınama, bir lâf degil.
Sevgiden, vefadan, boyun büküp teslim olmadan ileri gelmistir. Huzuruna varacagım Allah hakkı için.
2680. Bu hevesim, sence sınamadan ibaretse bu sınamamı sına.
Sırrını saklama ki sırrım meydana çıksın. Elimden geleni; gücümün yettigini buyur!
Gönlündekini benden gizleme de benim gönlümdeki de ortaya çıksın bu suretle ne yapabileceksem kabul
edeyim.
Fakat nasıl edeyim; elimde ne çare var? Bir bak hele, canım ne ise yarar ki?
Kadının kocasına rızık isteme yolunu göstermesi, onun da kabul etmesi
Kadın dedi ki:”Bir günes dogmus, bütün cihan ondan aydınlanmıstır.
2685. O Allah vekili, Allah halifesidir. Bagdat sehri, onun yüzünden bahar gibidir.
O padisaha ulasabilirsen padisah olursun. Ne vakte kadar ikbal sahibi olmayanların yanına gidip duracaksın?
_kbal sahiplerinin dostlugu kimya gibidir. Onların nazarına benzer kimya nerede?
Ahmed’in gözü Ebubekir’e degince o bir tasdik yüzünden Sıddıyk olmustur.”
Kocası, “Ben padisah huzuruna nasıl kabul olunurum; bir bahanesiz onun yanına nasıl giderim?
2690. Buna bir münasebet, bir vesile gerek. Hiçbir sanat aletsiz meydana gelir mi?
Mecnun gibi ki, birisinden Leylâ’nın bir parça hastalandıgını duydu.
Eyvah, dedi; bahanesiz nasıl gideyim? Gitmezsem, hatırını sormazsam ne hale gelirim?
Keske hazık bir hekîm olaydım...O vakit Leylâ’ya kosa, kosa giderdim.
Allah, bize “Ya Muhammed, gelin de” buyurdu da bu davet, utanmamızın giderilmesine sebep oldu.

2695. Gece kuslarının gözleri ve kabiliyetleri olsaydı gündüzün uçup gezerler, dönüp dolasırlardı” dedi.
Kadın cevap verdi: “Kerem sahibi padisah meydana girer, kendisini gösterirse aletsizlik, aletin ta kendisi,
vesileden mahrum olus, vesilenin aynı oldu.
Çünkü alet, vesile… dâvaya düsmektir, varlık alâmetidir. Asıl hüner aletsizliktedir, alçalmadadır."
Arap “Aletsiz nasıl alısveris edeyim de aletsizligi elde edeyim?
Müflisligime de bir delil gerek ki padisah halime acısın.
2700. Sen, bana dedikodudan ve hileden baska bir sahit göster de o sen padisah merhamete gelsin.
Çünkü sözden ve kötü hileden ibaret olan bu sahitlik o hâkimler hâkiminin yanında mecruhtur.
Müflisin sahidi dogruluk olmalı ki nuru, söylemeden parıldasın (halini arzetmeden hali anlasılan) ” dedi.
Arabın, orada su kıtlıgı var sanarak çölleri asıp Bagdat’a, halifeye bir testi yagmur suyu hediye götürmesi
Kadın dedi ki: “Dogruluk varlıgından tamamı ile çıkıp arınarak, istegini terk etmendir.
Testimizde yagmur suyu var. Malın, mülkün, sermayen bundan ibaret.
2705. Bu su testisini al, git; padisahlar padisahın huzuruna var, armagan götür.
De ki: Bizim bundan baska hiçbir malımız, mülkümüz yok. Çölde de bundan iyi su hiç yoktur.
Padisahın hazinesi agır elbiselerle doluysa da bunun gibi suyu yoktur. Bu su az bulunur.
O testi nedir? Bizim mezar gibi cismimiz, içinde de bizim acı ve hislerimizin suyu var.
Ey Allah! “Allah, cennet karsılıgına iman edenlerin canlarını, mallarını satın aldı” âyetindeki fazıl ve
kereminden bizim bu küpümüzü, bu testimizi kabul et!
2710. Bu bes duygudan meydana gelme bes lüleli testideki suyu her türlü murdar seylerden, her çesit
pisliklerden temiz tut.
Bu suretle su testinin denize bir menfezi olsunda testim deniz huyuyla huylansın.
Armaganı padisaha tertemiz götürünce onu görür, anlamak ister.
Ondan sonra da artık testinin suyu nihayetsiz bir dereceye gelir. Testinin suyundan yüzlerce dünya dolar.
Lüleleri kapa, testiyi de küpten doldur. Allah” Gözlerinizi heva ve hevesten yumun” buyurdu.
2715. Arap, kimin böyle bir hediyesi var? Hakikaten bu armagan, öyle bir padisaha lâyık diye
gururlanmaktaydı.
Kadın da bilmiyordu ki, orada yol üzerinde seker gibi Dicle akıp durmakta.
Sehrin ortasından gemilerle, balık aglarıyla dolu, deniz gibi akıp gitmekte.
Padisahın huzuruna var da sevketi, azameti gör; altından nehirler akan bahçeler diye övülen yerlere bak!
O saffet denizine nispetle bizim, anlayıslarımız bir katradan ibarettir.
Arabın su testisini keçeye sarıp dikmesi ve agzını kapatması
2720. Arap, evet, dedi. Testinin agzını kapa, hakikaten armagan, bize faydalı.
Keçeye sar, sarmala. Padisah, orucunu armaganla açsın.
Çünkü dünyada bunun gibi su yoktur. Bu halis sarap, zevk ve sefa kaynagı!
Çünkü onlar acı tuzlu suları içmekten daima hastadırlar, yarı kör olmuslardır.
Duragı, yatagı acı subası olan kus; sâf berrak suyu ne bilsin?
2725. Yurdun acı su kaynagı; Satt’ı, Ceyhun’u nereden bileceksin?
Ey su fâni konaktan kurtulmayan! Sen yoklugu, sarhoslugu ve neseyi ne bilirsin ki!

Bilsen bile babandan, atandan nakil ve rivayet yoluyla bilirsin. Senin yanında bu adlar ebced gibidir.
Ebced, hevvez. Bunlar, bütün çocuklara apaçık ve meydandadır, fakat mânası yok.
Hulâsa, Arap testiyi alıp yola düstü. Gece, gündüz onu tasımaktaydı.
2730. Testiye bir ziyan gelecek diye korkusundan titreyerek çölden ta... sehre kadar götürdü.
Kadın da evde seccadesini yaymıs, namaz kılıp dua etmekte;
"Suyumuzu, bayagı kisilerden koru...Ya Rabbi, bu inciyi o denize ulastır.
Her ne kadar kocam uyanıktır, hünerlidir ama incinin binlerce düsmanı olur.
Cevher dedigin de nedir ki... Bu su Kevser suyudur. _ncinin aslı, bunun bir katrasıdır" diyordu.
2735. Kadının aglayıp yalvarması; erkegin derdi ve agır yükü bereketiyle,
Arap, testiyi hırsızlara kaptırmadan, tasla kırdırmadan durup dinlenmeksizin ta Hilâfet Sehrine kadar götürdü.
Orada bir tapu gördü ki nimetlerle dolu. Haceti olanlar oraya tuzaklarını yaymıslar?
Zaman, zaman her tarafta bir haceti olan o tapudan ihsana nail olmus, hil'atler elde etmis.
O kapı; kâfire, Müslüman'a, güzele, çirkine günes gibi… Hattâ cennet gibi.
2740. Bir bölük halk gördü, huzurda bezenmis duruyor. Bir bölük halk gördü ayakta, hizmet bekliyor.
Süleyman'dan karıncaya kadar herkes, nese içinde... Hepsi Sûr üfürülmüs te dirilmis canlar gibi.
Görünüse aldananlar, cevherlere gark olmuslar... _ç yüzüne ehemmiyet verenler, mâna denizini bulmuslar.
Himmetsizler, himmete erismis... Himmet sahipleri nimete erismis!
Yoksul, nasıl ihsana ve ihsan sahibine âsıksa ihsan sahibi de yoksula âsıktır. Yoksulun sabrı çoksa ihsan
sahibi onun kapısına gelir. _hsan sahibinin sabrı fazlaysa yoksul, onun kapısına varır. Fakat yoksulun sabrı,
kemalidir, ihsan sahibinin sabrı ise noksanı
Kapıdan ses gelmekteydi: Ey istekli, gel! Cömertlik, yoksul gibi, yoksullara muhtaçtır.
2745. Cilalı ve tozsuz ayna arayan güzeller gibi cömertlik de yoksul ve zayıf kisileri arar.
Güzellerin yüzü ayna ile güzellesir. Onlar aynaya bakıp bezenirler. _hsan ve keremin yüzü de yoksula
bakmakla görünür.
Bundan dolayı Hak "Vedduhâ" sûresinde " Ey Muhammed, yoksula bagırma" buyurdu.
Mademki yoksul, cömertligin aynasıdır, iyi bil ki agızdan çıkan nefes aynayı bugulandırır.
Allah'nın bir çesit cömertligi, yoksulları meydana çıkarır, bir baska cömertligi de onlara bol bol ihsanda
bulunur.
2750. Su halde yoksullar, Allah cömertligi aynalarıdır. Hak ile Hak olan ve varlıktan tamamı ile geçen hakikî
yoksullarsa mutlak nur olmuslardır.
Bu iki çesit yoksuldan baskaları (yani varlıgı olmayanlarla varlıktan geçenlerden baskaları) esasen ölüdür. Bu
çesit adam bu kapıda degildir, perdedeki, nakıstan, suretten ibarettir.
Allah'ya muhtaç ve susamıs kisiyle Allah'ya ait bir seye sahip olmayan ve ondan baskasını dileyen kisi
arasındaki fark
O kisi, yoksulun resmidir, canı yoktur, ekmek yemez. Köpek resmine kemik atma.

O, Allah fakiri degil, lokma fakiridir. Ölü resmin önüne yemek tabagını koyma.
Ekmek yoksulu, karada balıktır. Sekli balık seklidir ama denizden ürküp kaçar.
2755. O evde beslenen kustur, havada uçan Sîmurg degil. Nefis seyler yiyip içer, gıdası Hak'tan degildir.
Yemek, içmek için Allah âsıgıdır; canı güzellige âsık degildir.
Allahnın zatına âsık oldugunu vehmetse bile sevdigi zat degildir; vehmi, esma ve sıfâtın verdigi vehimdir.
Vehim; vasıflardan, hadlerden dogar. Hak ise dogmamıstır, dogurmaz.
Kendi tasvir ettigi seye, kendi vehmine asık olan kisi, nereden nimet ve ihsan sahibi Allah âsıklarından olacak?
2760. O vehme âsık olan, dogrucuysa mecazi sevgisi, kendisini nihayet hakikate çeker, götürür.
Bu sözü iyice anlatmak, açmak lâzım; fakat eski düsüncelilerden, onların köhne anlayıslarından korkuyorum.
Kısa görüslü köhne anlayıslar, fikre yüz türlü kötü hayaller getirirler.
Herkesin dogru isitmeye kudreti yoktur. Her kuscagız, bir inciri bütün olarak yutamaz.
Hele ölmüs, çürümüs, hayallere dalmıs kör bir kus olursa...
2765. Balık resmine ister deniz olmus, ister toprak. Kara yüzlüye ha sabun, ha kara boya!
Kâgıda gamlı bir adam resmi yaparsan o resmin ne gamla alısverisi vardır, ne neseyle.
Resim, görünüste gamlıdır ama, kendisi gamla alâkasızdır. Görünüste gülen bir resmin de neseyle münasebeti
yoktur.
Gönülde bir haletten baska bir sey olmayan bu dünya gamı bu dünya nesesi; hakiki neseye hakiki gama
nispetle resimden ibarettir.
Resmin gamlı bir surette görünüsü, o resim yüzünden mânanın dogrulması, hakiki gamı anlaman içindir.
2770. Bu hamamlardaki resimler camekânın dısından bakılırsa elbiseler gibidir; cansız, hareketsiz durup
durmaktadırlar.
Sen, ancak dısardan elbiseleri görürsün. Elbiseni çıkar, soyun da bir içeriye gir arkadas!
Halife adamlarının bedeviyi agırlamak üzere karsılamaları ve armaganını kabul etmeleri
Çünkü elbiseyle içeriye yol yoktur. Ten elbiseden, elbise de tenden haberdar degildir.
O bedevi Arap uzak çöllerden Hilâfet Sehrinin kapısına vardı.
Kapıcılar, bedeviyi karsılayıp üstüne lûtuf gülsuyunu serptiler.
2775. Bedevi söylemeden ihtiyacını, dilegini anladılar. Zaten onların isi istetmeden ihsan etmekti.
Ona "Ey Arab'ın en asili, en yücesi! Hangi diyardansın, yolla, yol yorgunluguyla nasılsın? " dediler.
Bedevi dedi ki: "Eger bana yüz verirseniz asîlim, yüceyim. Fakat ardınıza atar mühimsemezseniz ne asaletim
var ne yüzüm!
Ey yüzlerinde ululuk nisanesi olanlar, ey sevketleri Câferi altından daha hos kisiler!
Sizi bir kerecik görmek, sizinle bir kerecik bulusmak, yüzlerce kisileri görmeye, yüzlerce güzellerle bulusmaya
bedeldir. Sizi görmek için mal, mülk, servet... hepsi feda olsun!
2780. Ey Allah nuruyla bakanlar, bu dereceye erismis olanlar, padisahlar padisahının ahlâkıyla ahlâklanmıs
kisiler!
Kimya gibi olan bakısı nızla bakıra benzer insanlara bakar, onları altın haline getirirsiniz.

Ben garibim, padisahın lûtfunu umarak çöllerden geldim. Onun lûtfunun kokusu çölleri tuttu, kum zerrelerini
kapladı, o zerreler bile lûtfiyle canlandı.
Buralara kadar paraya kavusmak için gelmistim, fakat ulasınca sizin yüzünüzden sarhos oldum.
2785. Birisi, ekmek almak için ekmekçi dükkânına kostu, fakat ekmekçinin güzelligini görünce canını verdi.
Birisi, gezip eglenmek üzere gül bahçesine gitti, bahçıvanın yüzü teferrüç yeri oldu.
Kuyudan su çekerken Yusuf'un yüzünden âbıhayat içen bedevi gibi...
Mûsâ ates elde etmek için gitti, öyle bir ates gördü ki atesten vazgeçti.
_sa düsmanlardan kurtulmak için kaçtı. O kaçıs, onu dördüncü kat göge kadar çıkardı.
2790. Bugday basagı, Âdemin tuzagı oldu da bu suretle varlıgı, insanlara basak oldu; bütün insanlar ondan
var oldu.
Dogan kusu, karnını doyurmak üzere tuzaga tutulur, fakat bu yüzden devlet ve kuvvet bulur, padisahın kolu,
duragı olur.
Çocuk, babası lûtfedecek, kendisine kus alacak ümidiyle, fakat hakikatte hüner sahibi olmak için mektebe
gider.
Mektepten çıkınca yücelir, en yüksek mevkiye sahip olur. Hocaya aylık verirken âlemi aydınlatan bir bedir
haline gelir.
Abbas, kin güderek eski dinin öcünü almak ve Ahmed'i ortadan kaldırmak üzere harp etmeye gelmisti.
2795. Öyle oldugu halde o ve evlâtları, hilâfet makamında kıyamete dek dine arka oldular, o makama seref
verdiler.
Ben, bu kapıya bir sey dilemek için geldim; daha dehlizde bas köse oldum, yüceldim.
Ekmek ümidiyle armagan olarak su getirdim; ekmek kokusu, beni ta cennetin bas kösesine kadar çekti,
götürdü.
Ekmek, bir Âdem'i cennetten sürdürdü; beni ise cennetliklerle kaynastırdı.
Melek gibi sudan da vazgeçtim, ekmekten de. Bu kapıda gök gibi ihtiyarsız dönmekteyim.
2800. Âsıklarının cisimlerinin, âsıkların canlarının dönmesinden baska dünyada garezsiz bir dönüs yoktur.
Her sey bir maksatla hareket eder, her sey bir maksatla dönüp dolasır."
Dünyaya âsık olan kisi, üstüne günes vurmus bir duvara âsık olur. Bu parlaklıgın, bu ziyanın duvardan
olmayıp günesten oldugunu anlamak için hiç zihnini yormamıs ve gönlünü tamamıyla duvara vermis olan kisiye
benzer; günesin ziyası, günese kavusunca ebediyen mahrum kalır. Ve hîle heynehüm ve beyne mâ yestehûn
Kül âsıgı olanlar, bu cüz'e müstak olmazlar, Cüz'e müstak olan, külden mahrum kalır.
Cüzü, cüze âsık olunca mâsuku, çabucak küllüne gider, âsık ayrılıga düser.
Cüz'ü seven, maskaralastı, baskalarına kul oldu. Denize düstü, bogulmak üzere; eline geçen ota yapısmakta.
O zayıf mâsuk, hakim degildir ki âsıgın derdine derman olsun. Efendisinin isini mi görsün, kendi isini mi?
Arapların atasözü: Zina edersen bari hür kadınla zina et (halayıkla degil) , çalarsan bari inci çal

2805. "Zina edersen hür kadınla et" sözü bu yüzden ata sözü olup kaldı. "Çalacaksan inci çal" sözü de neye
meyledeceksen en iyisine meylet mânasına geldi.
Kul yani mâsuk; efendisinin, Allah'sının yanına gitti. Âsık aglayıp inler bir halde kaldı.
Gül kokusu, güle gitti;
o, hor hakir kala kaldı.
Dileginden uzaklastı... Çalısması zayi oldu. Çektigi eziyet hiçe gitti, ayagı yaralandı.
Gölge avlayan avcıya benzedi. Hiç gölge ona sermaye olur mu?
Adam kusun gölgesini sımsıkı tutmus. Kus da agacın dalında ona sasmakta ve."
2810. Bu akılsız adam neye seviniyor? " demekte... _ste sana bâtıl, iste sana çürümüs sebep!
Eger cüzü külle muttasıldır, ayrılmaz dersen diken ye, gül isteme. Diken de gülden ayrılmaz.
Cüz'ü kül'e ancak bir yüzden baglıdır. Yoksa Allah'nın peygamberleri göndermesi abes olurdu.
Çünkü peygamberler, kulları Allah'ya ulastırmak için gelmislerdir. Herkes bir tenden ibaretse, Allah ile kul, kül
ile cüz ise birbirine baglıdır; kimi kime ulastırırlar?
Ogul bu sözün sonu yoktur. Gün sona erdi, hikâyeyi tamamla!
Arabın, su testisini halifenin kullarına vermesi
2815. Su testisini sunup tapuya hizmet ve tâzim tohumunu ekti.
Dedi ki:" Bu armaganı o sultana götürün, padisahtan murat isteyeni ihtiyaçtan kurtarın!
Tatlı, lezzetli su...Yagmur sularından biriken gölden toplanmıstır. Testi de güzel, yepyeni."
Padisah kullarının bu söze gülecekleri geldi. Fakat o armaganı can gibi kabul ettiler.
Çünkü basiret sahibi padisahın tabiatındaki lûtuf, bütün saray erkânına da sirayet etmisti.
2820. Padisahların huyu halka da tesir eder. Yesil gök, yeryüzünü de yesertir.
Padisah bir havuza benzer. Maiyetini de lüleler gibi bil. Su, göllere lülelerden akar.
Lülelerden akan suların hepsi, tertemiz bir havuzdan geldigi için her lüle, zevkli ve tatlı su akıtır.
Eger havuzdaki su tuzlu ve pis olursa her lüleden aynı su akar.
Çünkü her lüle havuza muttasıldır. Sen bu sözün mânasına iyice dal, adamakıllı dikkat et, düsün!
2825. Yurdu olmayan padisahlar padisahı can da, bak, bütün bedene nasıl tesir etmistir.
Tabiatı, soyu sopu hos aklın lûtfu da, bak, bütün bedeni nasıl müeddep bir hale getiriyor.
Kararı, sükûnu olmayan suh ve sen ask da bütün bedeni nasıl cününa sürüklüyor?
Kevser gibi olan deniz suyunun letafeti yüzünden dibindeki ates parçalarının hemen hepsi inci ve
mücevherdir.
Usta hangi hünerde tanınmıssa, hangi hünerle söhret bulmussa çıragı da o hünerde ilerler,o hünerde meshur
olur.
2830. Usul ilmini bilen üstadın yanında zihni çevik, istidatlı talebe usul okur;
Fakîh üstadın yanında da usul okumaz, fıkıh tahsil eder.
Nahiv üstadının talebesi nahiv üstadı olur.
Hakikat yolunda mahvolan üstadın talebesi ise üstadının sayesinde padisahta mahvolur, yokluga erisir.
Ölüm günü bütün bu bilgiler içinde ise yarayan ve yol azıgı olanı da yokluk bilgisidir.
Nahivciyle gemici hikâyesi

2835. Bir nahiv âlimi, gemiye binmisti. O kendini begenmis âlim, yüzünü gemiciye dönüp,
"Sen hiç nahiv okudun mu? " demisti. Gemici "hayır" deyince demisti ki: "Yarı ömrün hiçe gitti."
Gemici bu söze kızdı, gönlü kırıldı. Fakat susup derhal cevap vermedi.
Derken rüzgâr gemiyi bir girdaba düsürdü. Gemici, o nahiv âlimine bagırdı:
" Yüzmeyi bilir misin, söyle! " Nahivci "Bilmem bende yüzgeçlik arama"
2840. Deyince "Nahiv âlimi, bütün ömrün hiçe gitti. Çünkü gemi bu girdapta batacak.
_yi bil burada mahiv bilgisi lâzım, nahiv bilgisi degil. Eger mahiv bilgisini biliyorsan tehlikesizce denize dal!
Deniz suyu, ölüyü basında tasır. Fakat denize düsen adam diri olursa nerede kurtulacak?
Sen de eger beseriyet vasıflarından öldünse hakikat sırları denizi, seni basının üstüne kor.
Ey âlim, sen halka esek diyorsun ama simdi sen, esek gibi buz üstünde kalakaldın.
2845. _stersen dünyada zamanın allâmesi ol, hele simdicik dünyanın yoklugunu da gör, zamanın yoklugunu
da! " dedi.
Nahivciyi, size yok olma nahvini ögretmek için hikâye arasında hikâye ettik.
Fıkhı bilmeyi de yok olmada bulursun, nahvi tahsil etmeyi de, sarftaki degisiklikleri de, ey yüce sevgilim!
O su testisi bizim bilgilerimizdi; halife de Allah bilgisinin Diclesi.
Biz dolu testileri Dicle'ye götürüyoruz. Böyle oldugu halde esek oldugumuzu bilmezsek hakikaten esegiz!
2850. O Arap, bari o hususta ma'zurdu. Çünkü Dicle'yi bilmiyordu, çok uzaktaydı.
Bizim gibi Dicle'den haberi olsaydı o testiyi alıp konaktan konaga kona göçe götürmezdi.
Hattâ Dicle'yi bilseydi o testiyi kırar, bu isten tamamı ile vazgeçerdi.
Halifenin suya hiçbir ihtiyacı yokken o armaganı kabul edip testiyi altınla doldurması, Arabın sevinmesi
Halife, bunu görüp bedevinin ahvalini duyunca o testiyi altınla doldurdu, daha fazla da ihsanda bulunup.
Hediyeler, hususi hil'atler verdi, bedeviyi yoksulluktan kurtardı.
*O Ulu padisah, o ihsan dünyası, o adalet denizi, adamlarından birisine.
2855. "Bu altın dolu testiyi ona ver. Dönerken de onu Dicle yoluyla götür.
Çöl yolundan buraya gelmis. Halbuki Dicle yolu, yurduna daha yakındır" dedi.
Bedevi, gemiye binip Dicle'yi görünce utancından iki büklüm olmaya, yere kapanmaya basladı.
"Bu ihsan sahibi cömert padisahın lûtfuna sastım. Daha ziyade sasılacak sey de su ki, o suyu aldı.
O cömertlik denizi öyle hor ve kalp armaganı nasıl oldu da kabul etti? " diyordu.
2860. Ey ogul! Bütün dünyayı, agzına kadar ilimle, güzellikle dolu bir testi bil.
Fakat bu ilim ve güzellik, fevkâlade dolu oldugundan derisine sıgamayan kisinin (zuhuru, zatının muktazası
olan ve zuhur etmemesine imkân bulunmayan Allah'nın) Dicle'sinden bir katradır.
O, gizli bir defineydi. Pek dolu oldugundan yarıldı, kendisini izhar etti.Topragı, göklerden daha parlak bir hale
getirdi.
Gizli bir hazineyken costu; topragı atlas giyen bir sultan haline soktu.
O Bedevi, Allah'nın Dicle'sinden bir katrayı görseydi hakikatte bir deniz olan o katranın önünde testisini atardı.
2865. Onu görenler, daima kendilerinden geçmis bir haldedirler. Bu yokluk halinde

testilerini taslayıp
kırmıslardır.
Ey himmet edip testiyi kıran! O testi, kırılmakla daha iyi yapılmıs olur.
Küp kırılır ama içindeki su dökülmez. Bu kırılmada yüzlerce saglamlık vardır.
Küpün bütün parçaları oynamakta, hallenmektedir. Fakat Akl-ı Cüz'î, bunu imkânsız görür.
Bu halette ortada ne testi görünür, ne su. Bunu iyice gör, dogrusunu Allah daha iyi bilir.
2870. Mâna kapısını döversen açarlar. Fikir kanadını terket ki seni iri bir dogan haline getirsinler.
Fikir kanadı, çamurlara bulanmıstır, agırdır. Sen toprak yemege alısmıssın; onun için toprak, sana can gibi
geliyor.
Ekmek et... Bunlar topraktır, bunları daha az ye de toprak gibi yeryüzünde kalma.
Acıkınca kızgın geçimsiz, aslı kötü bir köpek oluyorsun.
Karnın doyunca murdarlasıyor, ayak üstünde duran ve hiçbir seyden haberi olmayan bir duvar kesiliyorsun.
2875. Su halde sen bir zaman pis, murdar bir hale geliyor, bir zaman köpeklesiyorsun. Aslanların yolunda
nasıl yürüyebilecek, nasıl kosup segirteceksin?
Sana avlanmakta yarayan ancak köpektir. Bunu böyle bil de köpege daha az miktarda kemik at!
Çünkü köpegin karnı doyarsa daha ziyade serkeslesir. Bu serkeslikle ava istedigin gibi gider mi?
O Bedeviyi, oraya yoksulluk çekiyordu. Nihayet o kapıyı, o devleti gördü.
O penahı olmayan yoksula padisahın ihsanını hikâye etmistik.
2880. Âsık, ask diyarında ne söylerse söylesin, agzından ask kokusu duyulur.
Fıkıhtan bahsetse agzından hep yokluga ait sözler çıkar; o sözlerden yokluk kokusu gelir.
Küfre ait bahis açsa o bahsinde din kokusu vardır. Süpheye dair söz söylese sözleri, yakîni anlatmıs olur.
Egri söylese dogru görünür. O ne güzel egridir ki dogruyu süsler.
Dogruluk denizinden zuhur eden o egri köpük, feridir. Sâf asıl, o fer'i de sâflıkla bezemistir.
2885. O köpügü sâf ve makbul bil. Sevgilinin dudagından çıkan azarlayıs say.
Âsıgın, pek de istemedigi o azar, sevgilinin yüzünün hatırı için hos görülür.
Sekeri, ekmek sekline sokar, pisirirsen tadınca yine onda seker lezzeti vardır, ekmek lezzeti bulunmaz.
Bir mümin, altından yapılmıs bir put bulsa hiç onu Samanlara bırakır mı?
Bırakmadıktan baska alır, atese atar. Onun ariyet seklini bu suretle eritip bozar.
2890. Altında put sekli kalmaz. Çünkü suret, ibadete mânidir, yol vurucudur.
O putun hakikati, yani altın; Allah'nın bir ihsanıdır. Sonradan put sekline sokulmustur. Altın, Allah ihsanı olup
altınlık nasıl bu ihsan için âriyet bir suretse put sekli de altın için ârızi bir surettir.
Bir pire için yepyeni kilimi yakma. Sinegin verdigi bas agrısı yüzünden gününü zayi etme.
Surette kalırsan putperestsin. Her seyin suretini bırak, mânaya bak.
Hacca gidersen hac yoldası ara. Ama ha Hintli olmus, ha Türk, ha Arap.
2895. Onun sekline rengine bakma; azmine ve maksadına bak.
Rengi kara bile olsa degil mi ki seninle aynı maksadı güdüyor, aynı senin rengindedir, sen ona beyaz de.
Bu hikâye parça buçuk söylendi (araya sözler karıstı, baska hikâyeler girdi.) Âsıkların isi gibi bassız, ayaksız

nakledildi.
Fakat hakikatte bası yoktur, ezel gibi evveline evvel bulunmaz. Sonu da yok. Ebedle es!
Hattâ su gibidir; her katrası hem bastır, hem ayak… Hem de bassız, ayaksız kosup gider.
2900. Hasa, bu hikâye degil, kendine gel! Bizim ve senin bugünkü halimizdir, dikkat et!
Kuvvet ve kudret sahibi olan sofilerin yanında geçmis anılmaz.
Arap da biziz, testi de biziz, padisah da biziz, hepsi biziz. Ezelde mahrum olanlar, bunu anlamaktan mahrum
kaldılar.
Aklı erkek bil. Kadın da bu nefis ve tabiattır. Bu ikisi zulmete mensup ve münkirdirler; akıl ise ısıktır
Simdi dinle, asıl inkâr neden meydana geldi, Sundan: küllün çesit çesit cüzileri vardır.
2905. Bu küllün cüz'ü, cüzülerin külle nispeti gibi degildir (terkip kabul etmez): gülün cüz'ü olan gül kokusu
gibi de degildir.(cüzülenmez. Bu cüz ve kül itibaridir) .
Yesilligin letafeti güldeki güldeki letafetin (itibari olarak) cüz'ü oldugu gibi kumrunun sesi de (yine itibari
olarak) bülbül nagmesinin bir cüz'üdür.
Eger bu hususstaki müskül seyleri anlatmaya, onlara cevap vermeye koyulsam susamıslara ne vakit su
verecegim?
Eger sen, burada müskül vaziyete düstüysen sabret. Sabır, gamdan kurtulmak için anahtardır.
Sakın, endiselerden sakın! Fikir aslan ve yaban esegidir, gönüller de ormanlıklar.
2910. Perhizler, ilâçların basıdır. Çünkü kasınma, uyuzlugu arttırır.
Perhiz, süphe yok ki ilâcın aslıdır. Düsüncelerden perhiz et de can kuvvetini gör!
Sen, kulak gibi bu sözlere kabiliyet kazan da sana altından küpe takayım.
Küpe de ne? Altın madeni olursun Aya, Süreyya'ya kadar yükselirsin.
Önce sunu duy ki bu muhtelif halkın canları da "elif"ten "ya" ya kadar olan harfler gibi muhteliftir.
2915. Bir yüzden bastan ayaga kadar hepsi birse de yine muhtelif harflerde birbirlerine benzerlik yoktur.
Harfler; bir yüzden birbirlerine zıt, bir yüzden birbirleriyle bir, bir yüzden faydasız ve alaydan ibaret, bir
yüzden tamamı ile faydalı ve ciddîdir.
Kıyamet günü her seyin Allah'ya arz edilecegi, Allah tarafından görülüp sorulacagı en büyük bir gündür.
Kendisini göstermeyi süslenip bezenen kisi ister.
O görünüs günü; Hindû gibi yüzü kapkara olan kisiye rüsvay olmak nöbetinin gelip çattıgı gündür,
Yüzü günes gibi olmayan, ancak yüzünü peçe gibi örten geceyi ister.
2920. Dikeninde bir gül yapragı bile bulunmadıgından baharlar onun sırlarına düsman kesilmistir.
Fakat bahar, bastan ayaga kadar gül ve süsen olana iki aydın gözdür.
Mânadan mahrum olan diken, gül bahçesiyle bir arada bulunabilmek için güz mevsimini ister güz mevsimini!
Çünkü güz, hem gülün ögünecek halini, hem dikenin ayıbını örter. Bu suretle sen de onun rengiyle bunun
halini görmezsin.
Su halde güz, dikenin hayatıdır, baharıdır. Çünkü güzün ikisi de bir görünür.
2925. Ama bahçıvan, gülü güzün de görür. Bu bir kisinin görüsü yok mu? Yüzlerce cihanın görüsünden

iyidir.
Zaten Cihan o bir kisiden ibarettir. Geri kalanlar, hep onun tâbileridir, hep onun yüzünden geçinenlerdir.
Onun için bütün güzel çiçekler " Müjde, müjde; iste bahar gelmekte " deyip dururlar;
Çiçekler, akarsu zinciri gibi parlamak, meyveler, tomurcuklanmak için hep baharı isterler.
Baharda çiçek dökülünce meyve bas gösterir. Ten de harap olunca can görünür.
2930. Meyve mânadır, çiçek onun sûreti. O çiçek, müjdedir, meyve de nimeti!
Çiçek döküldü mü meyve meydana çıkar. O kayboldu mu bu fazlasıyla görünür.
Ekmek kırılıp yenmeyince kuvvet verir mi; salkımlar sıkılmadıkça sarap olur mu?
Helile, ilâçların arasında kırılıp ezilmedikçe ilâçlar, nereden sıhhati arttıracak?
Pîr kimdir? Pîrin sıfatları
Ey Hak Nuru Hüsâmeddin! Bir iki kagıdı fazla al da pîrin sıfatlarını anlatayım.
2935. Gerçi vücudun nazik ve çok zayıf, fakat sensiz cihanın isi yoluna girmiyor.
Gerçi ısık (gibi nurlu, lâtif) ve sırça (gibi ince ve nazik) oldun. Fakat gönül ehlinin basısın, onlara
muktedasın.
Mademki ipin ucu senin elindedir, senin istegine tâbidir; gönül gerdanlıgının incileri de senin ihsanındır.
Yol bilen Pîrin ahvalini yaz; Pîri seç, onu yolun tâ kendisi bil.
Pîr, yaz mevsimidir; halk ise güz ayı...Halk, geceye benzer, Pîr aya...
2940. Genç ve terü taze talihe Pîr adını taktım. Fakat o, Halk tarafından Pîr olmustur, günlerin geçmesiyle
degil.
O öyle bir Pîrdir ki iptidası yoktur, ezelîdir. Öyle tek ve essiz inciye es yoktur.
Eski sarap esasen kuvvetlidir, hele " Min ledünn" sarabı olursa...
Pîri bul ki bu yolculuk, Pîrsiz pek tehlikeli, pek korkuludur, âfetlerle doludur.
Bildigin ve defalarca gittigin yolda bile kılavuz olmazsa sasırırsın.
2945. Kendine gel! Hiç görmedigin o yola yalnız gitme, sakın yol göstericiden bas çevirme!
Ey nobran! Pîrin gölgesi olmazsa gulyabani sesi, seni sersemlestirir, yolunu sasırtır.
Gulyabani, sana sana zarar verir, yolundan alıkor. Bu yolda nice senden daha dahi kisiler kaybolup gittiler.
Yolcuların yollarını sasırdıklarını, kötü ruhlu _blis'in onlara neler yaptıgını Kur'an'dan isit!
Onları ana yoldan yüz binlerce yıl uzak olan yola götürdü, felakete ugrattı, çırçıplak bıraktı.
2950. Onların kemiklerine, kıllarına (onlardan kalan eserlere) bak da ibret al; esegini onların yoluna sürme.
Esegin basını çek, onu yola sok, dogru yolu bilen ve görenlerin yoluna sür.
Onu bos bırakma, yularını tut; çünkü o, yesillige gitmegi sever.
Gaflet edip de bir an bos bıraktın mı çayırlara dogru fersahlarca yol alır.
Esek yol düsmanıdır, yesillik görünce sarhos olur. Onun yüzünden nice ona kul olanlar telef olup gitmislerdir.
2955. Eger yol bilmezsen esegin dilegine aykırı hareket et; dogru yol, o aykırı yoldur.
Kadınlarla mesverette bulunun, ne derlerse aksini yapın. Süphe yok ki onlara aykırı hareket etmeyen helâk
oldular.
Heva hevesle, nefsin istegiyle az dost ol. Çünkü seni Allah yolundan çıkaran, yolunu sasırtan, heva ve
hevestir.
Cihanda bu heva ve hevesi, yoldasların gölgesini kırıp öldürdügü gibi hiçbir sey

kıramaz, yok edemez.
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Bir Kazvinlinin Hikâyesi.

Kazvinlinin* biri bir gün,
Aslan resmi dövdürmek istedi.
Bana bir dövme yap,
Ama canımı yakma usta dedi.

Dövmeci dedi,
"Ne resmi döveyim a yiğit."
Kazvinli de dedi,
Aslan resmi döv, görünsün yiğit mi yiğit.

Dövmeci dedi "Nereye döveyim onu."
Kazvinli işaret etti dövmeciye omzunu.
Dövmeci başladı omuza dövme dövmeye.
Başladı Kazvinli acıyla bağırıp, inlemeye.

Kazvinli bağırdı "Aman usta ne yapıyorsun bana"
Dövmeci, "Aslan döv dedin ya, aslan dövüyorum omzuna."
Kazvinli "Usta aslanın hangi uzvundan başladın"
Dövmeci "Kuyruğundan başladım aslanın"

Kazvinli "Usta başla başka organından, uzvundan."
Çok canım yandı, varsın kuyruksuz olsun aslan."
Her uzuvda canı yanan Kazvinli,
O uzvu da bırak diye diye,
Yeter be dedirtti dövmeciye.
Dövmeci, sinirlendi öfkeyle attı iğneyi yere.
Söylendi, böyle uzuvsuz, aslan mı olurmuş diye.

A Kardeş, iğne yarasına sabret ki gâvur nefsin iğnesinden kurtulasın.*1
Nefis çilesine, acıya katlan ki Allah'ı, gerçek huzuru, mutluluğu bulasın.
Gönlü mum yakmayı öğrenince, güneş bile onu yakamaz.*2
Hakk rızasına uygun çileyle, yani nefis terbiyesiyle, yana yana.
Gönlün nurlanır, ışıklanır, dönüşürsün güneş gibi ışıldayana.
Hak'tan nefis terbiyesi dile, yol versin sana,
Aşk ile çile ile, yana yana kavuş Hakk'ın Nuruna.
Esas yarış, esas savaş verilmeli O Nur uğruna.

Çilesiz Rahmet olmaz Ey! Allah kulu.
Çile yüklü, dert yüklü eriş yolu.
Her nimetin vardır külfeti,
Göze almalı çileyi, zahmeti.

2 tür çile vardır, biri dünya çilesi,
Diğeri nefis terbiyesi.
Muhasebesini iyi yapmak lazım, çilenin.
Sonuç helal mı olacak haram mı?
Bedeli ne olacak onca derdin, zahmetin.
Cennet sevinci mi yoksa cehennemî gam mı?

Kalıcı dünya çilesinden kurtulmak için,
Geçici nefis çilesini, zahmetini seçin.

Bu dünya çilelerini yani,
İçkinin sabah ki baş ağrısını,
Binası olmayan haramın yıkıcı acısını,
Sigaranın nefes darlığı sıkıntısını,
Çok yemenin midede ki yangısını,
Kul hakkıyla yaşanan vicdan azabını,
Terk edin hepsini,
Çile ile aşın bu dünya sancısını.

Dünya çilehanesinden kurtulmak için çekmeli çile.
Dünya çilesi biter İnşallah, nefis terbiyesi ile.
Bir şeyi öğrenirken çekilen sıkıntının adıdır, meşakkat.
Sıkıntıya katlanıp da, tak ruhuna manevi kanat.

Sıkıntıya göğüs gerip de, nefis çilesine katlan,
Nurlanıp, cilalanıp özgür ruh olarak kanatlan.

Aşk olmazsa olmaz meşk (uygulama, çalışma, hayata geçirme) .
Aşk ile nefis terbiyesini hayata geçir de, hayattan yeme tekme.
Sarayvari bir yaşam, ile Allah bulunur mu paşam.*3
Ne güzel olur, nefsimi yenip de,
O hep bekleyene, Hz. Allah'a ulaşsam.

09.11.2014
Saygılar ve Sevgiler.

Not: Nefis terbiyesi için Bk. http://www.antoloji.com/fecr-5-siiri/

Belkide Câlût cilt, ten, nefis demek.
Câlût'u yenmek için, hepsi de helal olmak şartıyla,
Az yemeli içmeli, uyumalı, konuşmalı ve az sıvı harcamalı.
Önemli olan sıvıda cimrilik.
Helaliyle insan ten temasından kaçmamalı. (Fecir Şiirinden 1 dörtlük) .

*1Mesnevi Cilt 1, Beyit 3001

*2Mesnevi Cilt 1, Beyit 3004 KEHF-18

Yaşar Nuri Öztürk: Güneş'i görüyorsun: Doğduğu vakit mağaralarından sağ tarafa kayar, battığı vakit ise onları sol tarafa doğru makaslayıp geçer. Böylece onlar mağaranın geniş boşluğu içindedirler. Bu, Allah'ın mucizelerindendir. Allah'ın kılavuzluk ettiği, doğruyu bulmuştur. Şaşırttığına gelince, sen ona yol gösteren bir velî asla bulamazsın.

*3 Allah dostlarından olan İbrahim Ethem -kuddise sırruh-Hazretleri taç ve tahtını terk etmeden evvel Belh hükümdarı ve yeryüzünün en zengin şahsiyeti idi. Otuz adet paşasıyla sarayına girip çıkardı, mizacı da hayli sert ve haşin idi.

Bir gece sarayında atlastan yapılmış yatak, yastık ve yorgan örtüleri arasında muhteşem yatağında uyuyordu. Sarayın tavanından gelen bir gürültüyle birden tatlı uykusundan uyandı. Dinledi, tavandan tıkır tıkır sesler geliyordu. Sanki damda biri

vardı ve yürüyor gibiydi. Hiddetle kalktı yatağından ve seslendi!

- Hey, kim var orada?

Bir ses geldi ve;

- Ben varım! dedi.

- Sen de kimsin, benim sarayımın tavanında ne arıyorsun? diye sordu.

- Devemi kaybettim de onu arıyorum.

Garip birisiydi konuşan.

İbrahim Ethem -kuddise sırruh- Hazretlerinin kan beynine sıçradı, şiddetle bağırarak azarladı, tersledi o kişiyi.

- Sen deli misin, budala mısın, be adam? dedi. Haydi defol oradan, sarayın tavanında deve mi aranır?

Yukarıdaki ses alaylı alaylı karşılık vererek;

- Ya siz hükümdar hazretleri, siz akıllı mısınız? Söylesene bakayım bana, o atlas yataklarda Allah-u Teâlâ aranır mı hiç? Orada Allah-u Teâlâ bulunur mu? dedi.

İbrahim Ethem -kuddise sırruh-Hazretleri bundan büyük bir ders almıştı, işin hikmetini anlamıştı.

http://www.hakikat.com/dergi/87/emre87.html

Hikmetler.

- Her nimetin mutlak bir külfeti vardır. Emek sarf etmeden yorulup didinmeden hedefe varmak, maksadı hasıl etmek maksuda erişmek mümkün değildir. Bu sebepler âleminde her şeyin husulü sebebe bağlanmıştır. Gülün güzelliğini görmek isteyen, ağacın meyvesinin tadına ermek isteyen; onu dikecek, bakıp sulama zahmetine katlanacaktır. Gönül fidanını yetiştirmek de tıpkı böyledir.
- Zorlukları göze alamayan ilk manide takılıp kalanın muradına ermesi imkânı yoktur. Bir gayesi olan insan o gaye uğruna çıkacak zorlukları göğüslediği, göğüsleyebildiği ölçüde hedefe varma şansını elde eder ancak.
- Iğnelerin acısına katlanmayı göze alamayan insan vücuduna aslan resmi dövdürmeye kalkıp, dövmecinin önüne oturmamalıdır.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 49 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Külfet: ödenti, bir amaca ulaşmanın bedeli, sıkıntısı.
Maksad: amaç.
Maksud: amaçlanan.
Hasıl etmek: elde etmek, çabanın sonucunu almak, toplamak.
Husulü: hasılatı, geliri.
Mani: engel.

Murad: muraz edilen, arzu edilen, arzulanan.
Gaye: amaç.

DÖVME YAPTIRAN ADAM

mehmet.demirci@deu.edu.tr

30 Ocak 2008 Çarşamba

Mesnevi Hikâyelerinden Dersler: 10

DÖVME YAPTIRAN ADAM

Kazvinlinin biri (Kazvin*, İran"da Tahran"ın kuzey batısında bir şehir) bir gün vücûduna bir aslan dövmesi yaptırmak ister ve dövmeciye gider:
-Usta, der, bana bir dövme yap, fakat canımı acıtma."
Dövme ustası sorar:
-Ne resmi istersin vücûduna ne işleyeyim? " der.
Adam:
-Burcum aslandır onun için bana bir aslan resmi çiz, fakat dikkat et bu işi adam akıllı yap" der. Dövmeci sorar:
-Vücûdunun neresine yapayım aslan resmini? " Kazvinli:
-İki omuzumun arasına, der.
Döğmeci iğneleri alıp işe koyulur. Adamın canı acımaya başlar ve feryad eder:
-Aman usta beni öldürdün ne yapıyorsun, diye bağırır. Usta:
-Aslan resmi yap dedin ya onu yapıyorum," der. Kazvinli sorar:
-Neresinden başladın? Usta:
-Kuyruğundan," diye cevap verince, Kazvinli:
-Aman iki gözüm, canım ustacığım, bırak kuyruğu, aslanın kuyruğunu yapacaksın diye benim ta kuyruk sokumum sızladı. Canım burnuma geldi. Aslan varsın kuyruksuz olsun. İçime fenâlık geldi acıdan nerdeyse bayılacağım, der. Usta bunun üzerine aslanın başka bir tarafını yapmak üzere iğneleri batırmaya başlar. Kazvinli feryad eder:
-Şimdi aslanın neresini çiziyorsun? der. Usta:
-Kulağını çiziyorum," der.
Kazvinli can acısıyle bağırır:
-Bırak ustacığım Allah aşkına varsın aslan kulaksız olsun, canım çok acıdı, der.
Usta bu defa aslanın başka bir yerini çizmeye başlar. Kazvinli yine feryad eder:
"Bu defa aslanın neresini dövüyorsun," der. Usta:
-Azizim şimdi aslanın karnını yapmaya çalışıyorum, der.
Bunun üzerine Kazvinli:
-Aman çok fenâ acıdı canım, bırak iğneleri batırma varsan aslan karınsız olsun, karnı eksik olsun aslanın, deyince; usta sinirlenerek elindeki iğneleri yere atar:
-Bu benim başıma gelen, âlemde hiç kimsenin başına gelmemiştir. Hiç kuyruksuz, başsız, kulaksız ve gövdesiz aslan olur mu? Böyle bir aslanı kim görmüş" diye işi bırakır. (Mesnevî, c. I, beyit: 2981 vd.)

AÇIKLAMA

Dövme yaptırmak, mîlât öncesi ilkel toplumlardan kalma bir âdettir. Bu eski toplumlarda, süslenme tutkusu yanında kötü ruhlara karşı korunma amacıyla daha çok yüze dövme yapılırdı. 18. -19. asırlarda dövme yaptırmak Batıda yaygınlaştı. Bir ara İngiliz soyluları arasında moda oldu.

İlkel dövme, deriye yan yana küçük delikler açmak ve bu deliklere is, sürme, mürekkep, kına, çivit gibi boyalı maddeler doldurmak sûretiyle yapılırdı. Hikâyemizdeki dövmecinin bu şekilde çalıştığı anlaşılıyor.
Günümüzde ise özel olarak imal edilmiş elektrikli dövme kâlemleri kullanılmaktadır. Ayrıca acı duymamak için lokal anestezi yapılır.
İlâhî dinler dövme yaptırmayı doğru bulmaz. Tevrat"ta kesin bir dille yasaklanır. Peygamber Efendimizin hadislerinde dövme âdeti yasaklanmıştır. Bunun eski tarz dövme olduğu muhakkaktır.
Yasağın esprisi şudur: İnsanın tabiî görünüşünde zorunlu bir sebep yoksa değişiklik yapılması doğru bulunmaz. İnsan en güzel biçimde yaratılmıştır, ona dışarıdan bir müdâhale iyi olmaz. Ayrıca eski usul dövmenin sağlığa zararı açıktır. Günümüzde bir kısım gençlerimizin dövmeye özendiği görülüyor. Şunu söylemek mümkün: Hoş bir şey değilse de, kolayca silinen boyalarla yapılıyorsa bu tür dövmelere cevaz verilebilir.

Hikâyenin sonunda Hz. Mevlânâ şu öğüdü verir: "Kardeş, iğne yarasına sabret ki kâfir nefsin iğnesinden kurtulasın! "
"Vücûdunda nefsi ölen kişinin fermanına güneş de tâbidir, bulut da.."
Yâni vücûdunda acı duymayacak kadar vücuddan kurtulmuş; gönüllerinde gerçekten arslan yatan Allah yolunun yiğitleridir ki, onlara bütün felekler secde ederler.
Mevlânâ"nın bu hikâye vesîlesiyle yaptığı hatırlatma üst seviyeden ve Mevlânâca diyebileceğimiz bir bakışın ifâdesidir: İğne yarasına sabret ki, kötü nefsiyin zararlarından korunasın, diyor.
Konuyu biraz daha basite indirgeyerek şunları söyleyebiliriz: Hiçbir başarı, hiçbir güzel netîce kolayca ve zahmetsiz biçimde elde edilmez. Her şeyin bir bedeli vardır. Arzu edilen sonucun elde edilmesi için bir takım zahmet ve külfetlere katlanmak gerekir. Meselâ ibâdetlerimiz bir takım fedâkârlıkları gerektirir. Abdestin, namazın, orucun sağlayacağı mânevî güzelliklere kavuşmak için, sırasında onların vereceği zahmete katlanmak icap eder. Hac ibâdeti, masraflı, yorucu, maddî ve mânevî bakımdan dayanıklı olmayı gerektiren bir ibâdettir.
Aynı şekilde nefsini yenip mânevî olgunluğa ulaşmak için, bu konudaki rehber kişinin tavsiyelerine uymak gerekir. Bu tavsiyeler başlangıçta insana ağır ve zor gelebilir. Ama bunlar katlanılmaya değer. Çünkü elde edilecek sonuç gerçekten değerlidir.
Bedeni hasta olan kimse hekimlerin verdiği ilaçları acı da olsa kullanır, aksi takdirde iyileşemez. Sırasında ameliyata, bıçağa, neştere başvurmak gerekebilir. Bu tür operasyonlara ve tedavi sürecinin sıkıntılarına katlanamayan iyileşemez.
Eğitim sürecinin zahmetini göze alamayan tahsil yapamaz. Yorucu ve zor antrenmanlara dayanamayan sporcu alanında ilerleyemez.
Aynı şekilde, mânevî olgunluğa, yüksek ahlâk seviyesine erebilmek için de, nefsimizin isteklerine, hırslarımıza, kibir ve gururumuza karşı koymasını bilmek gerekir. Bütün bu zahmetleri göze alamazsak başarıya ulaşamayız. Tıpkı iğnenin acısına katlanamayan ve sonuçta sırtına arslan dövmesi yaptıramayan kişinin durumuna düşeriz.

http://akademik.semazen.net/author_article_detail.php? id=907

2980. Her zahmete, her mesakkate kızar, kinlenirsen cilâlanmadan nasıl ayna olacaksın? ”
Vücuduna aslan resmi dögdürmek isteyen, fakat igne acısından dolayı pisman olan Kazvinlinin
hikâyesi
Rivayetçiden su hikâyeyi de dinle: Kazvinlilerin âdetleridir;
Vücutlarına, kol ve omuzlarına, kendilerine zarar vermeksizin igne ile mavi dövmeler dövdürürler.
Bir Kavzinli, tellâgın yanına gidip “Bana bir dögme yap; fakat canımı acıtma” dedi.
Tellâk “ Söyle yigidim; ne resmi döveyim? ” diye sorunca “ bir kükremis aslan resmi döv” dedi;
2985. “Talihim aslandır, onun için aslan resmi olsun. Gayret et, dövmeyi adamakıllı yap! ”
Tellak “Vücudunun neresine döveyim? ” dedi. Kavzinli “ _ki omzumun arasına”” dedi.
Tellak, igneyi saplamaya baslayınca yigidin sırtı acımaya baslayıp,
“ Aman usta, beni öldürdün gitti. Ne yapıyorsun? ”diye bagırdı.
2990. Usta “ Aslan yap dedin ya” dedi. Kazvinli sordu:” Neresinden basladın?
Usta “ Kuyrugundan” dedi. Kazvinli dedi ki:” Aman iki gözüm, bırak kuyrugunu.
Aslanın kuyrugu ile kuyruk sokumum sızladı, nefesim kesildi, bogazım tıkandı.
Aslan, varsın kuyruksuz olsun. _gne yarasından yüregime fenalık geldi, bayılacagım.”
Usta, “Kavzinliyi kayırmadan, merhametsizce aslanın bir baska tarafını dövmeye basladı.
Yigit yine bagırdı “Burası neresi? ” Usta: “Kulagı” dedi.
2995. Kazvinli “ Bırak, kulaksız olsun. Orasını da yapma” dedi.
Usta bu sefer baska bir yerine baslayınca Kazvinli yine feryat etti:
“Bu üçüncü igne de neresini dövüyor? ” Usta:”Azizim, karnı” dedi.
Kazvinli “Fena acıyor, igneyi bu kadar çok batırma, bırak, karınsız olsun” deyince
Tellâk sasırdı, hayli müddet parmagı agzında kaldı.
3000. İgneyi yere atıp “ Âlemde kimse böyle bir hale düstüm mü ki?
Kuyruksuz, bassız, karınsız aslanı kim gördü? Allah bile böyle bir aslan yaratmamıstır” dedi.
A Kardes, igne yarasına sabret ki gâvur nefsin ignesinden kurtulasın.
Varlıkların kurtulmus olanlara felek de secde eder, günes de, ay da.
Vücudunda nefsi ölen kisinin fermanına günes de tâbidir, bulut da.
3005. Gönlü ısık yakmayı, sûlelenmeyi ögrenmis olan kisiyi günes bile yakamaz.
Allah; dogması, batması muayyen olan günes hakkında “Dogdugu ve battıgı zaman onların magaralarına
vurmaz; o magara hiç günes yüzü görmezdi”demistir.
Bir cüzü, külle ulasırsa o cüz’ün yanında diken bile, gül gibi bastanbasa letafet kesilir.
Allah’yı ululamak, yüceltmek, nasıl olur? Kendini, varlıgını horlamak, toprak mesabesinde tutmakla.
Allahyı tevhid etmeyi ögrenmek nedir? Kendini tek Allah önünde yakıp yok etmek.
3010. Gündüz gibi sûlelenip parlamayı diliyorsan geceye benzeyen varlıgını yak!
Varlıgını o varlıgı meydana getirenin varlıgında bakırı kimya içinde eritir, yok eder gibi eritir, yok eder gibi
erit, yok et (de altın ol)
Sen, sıkı sıkıya ben’e, yapısmıs (yoklugu ve birlige ulasmıs) sın. Bütün bozuk düzen isler, bütün bu
perisanlıklar, ikilikten meydana çıkıyor.
.Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Cilt 2 Helvacı Çocuk.

Bu hikâyede yer verilir,
Hadreveyh adlı bir şeyhe.
Dağıtmak için fakirlere,
Borç alarak, borçlanırdı zenginlere.

Her yerden ona türlü hediyeler yağardı.
Bunlar zenginlerin borçlarını ödemeye yarardı.
Bu hediyeler Rahman'dan bir sebep.
Bu böyledir hep.
Yardım için Rahman, kuluna gönderir sebep.*

İsmail gibi boynunu uzatmışsa Hakk'ka kul,
Diyerek Lebbeyk Allahümme! , Lebbeyk*2 Ya Hakk.
Olanağı yok, o boynu kesemez hiçbir bıçak.
Yeter ki takva*5 ile yardım istensin, diyerek Ya Hakk!

Şeyh Allah yolunda*3, yoksullara dağıta dağıta,
Gün geldi ulaştı ömrünün sonuna.
Üşüştü borçlular şeyhin evine,
Ölmeden alacaklarımızı alalım, diye.*4

Dışardan bir çocuk sesi duyuldu, "Helva" diye,
Şeyh: "Helvayı satın al" dedi, hizmetçiye.
Hizmetçi aldı helvacı çocuğun helvasını,
Dedi: "Bekle getireyim, parasını.

Dağıtıldı helva misafirlere,
Hizmetçi, helvanın parasını istedi, de,
Şeyh:"Param yok ki" deyince.
Misafirler, söylendi şeyhe.
Dediler:"Paran yok demek,
Öyleyse paramızı kim verecek".

Bunu duyan çocuk başladı ağlamaya,
Dedi:"Paramı ver şeyh, ben ne derim, ustama".
Helvacı çocuğun ağlamasına, acıyıp da,
Merhem olmadı alacaklılar,onun yürek acısına,

Gerek yok lafı uzatmaya,
Şeyhe bir zengin yolladı, para.
Alacaklılar sordu şeyhe,
Anlam veremedik bu işe.
Söyle bize bunun hikmeti ne?

Şeyh dedi ki:"Çocuğun ağlaması bir sebepti.
O sebepten Yüce Hakk,
Zengin kulu aracılığıyla, kuluna yardım gönderdi.

Mevlana şunları der, hikâyenin sonunda.
"440. Bunun sırrı şuydu,ben Allah'dan bunu diledim, Allah da bana doğru yolu gösterdi.
O dinar gerçi az bir paraydı. Fakat gelmesi çocuğun ağlamasına bağlıydı.
Helva satan çocuk ağlamasaydı,rahmet denizi cosmazdı" dedi.

Kardes, çocuk, senin cisim çocuğundur. İyice bil ki muradına erişmen de ağlamana bağlı.
O libası elde etmek istersen cesedindeki göz çocuğunu ağlat! ”

Ağlamayana yok meme.
Ağla çocuksu temiz bir gönülle.
Ağla, takva*5 ile ağla Ey! Kişi,
Hakk’tan istemeye yüzün olsun, ol ki er kişi.

Çocuk burada saflık temizlik demek,
Saflıkla, arınmayla,Hakk’ka ermek, demek.
Bir başka anlamıyla çocuk*6.
Demektir, ruhen gelişemeyip kalmış küçücük.
Böyle çocuk olma, ruhen geliştir kendini ol büyük.

Saygılar ve sevgiler.
13.12.2016
Fatih Lütfü Aydın.

Yaşar Nuri Öztürk:
*Talak,
2. Sürelerini doldurma noktasına geldiklerinde o kadınları ya örfün gerektirdiği biçimde tutun yahut da yine örfün gerektirdiği şartlarla onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de tanık tutun. Tanıklığı Allah için tam bir biçimde yapın. Allah'a ve âhiret gününe inanan kişiye işte bu şekilde öğüt verilmektedir. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu nasip eder.

3. Ve onu hiç beklemediği yönden rızıklandırır. Kim Allah'a dayanıp güvenirse O, ona yeter. Hiç kuşkusuz, Allah, emrini yerine getirecektir. Allah her şey için bir ölçü/bir kader belirlemiştir.

4. Âdetten kesilen kadınlarınızın iddet bekleme sürelerinde kuşkuya düşerseniz, onların iddetleri üç aydır. Hiç âdet görmemiş kadınların süreleri de böyledir. Gebe olan kadınların süreleri ise yüklerini bırakmalarına kadardır. Kim Allah'tan korkarsa, O ona işinde bir kolaylık nasip eder.

Not: Çıkış yolu ve kolaylık nasip etmesi ile beklemediği yönden rızıklandırması, bir sebep yollaması anlamına geliyor. F.L.A.

*2TELBİYE

(ا ل ت ل ب ي ة ;)

İhrama girenlerin lebbeyk şeklinde başlayan zikir cümlelerini söylemesi.

Sözlükte "çağrıda bulunana cevap vermek, bir davete icabet etmek" anlamındaki telbiye fıkıh terimi olarak hac veya umre niyetiyle ihrama giren kimsenin aşağıdaki sözleri söylemesini ifade eder:

"Lebbeyk
Allā hümme lebbeyk lebbeyk lâ şerîke leke lebbeyk inne'l-hamde ve'n-ni`mete leke ve'l-mülk lâ şerîke lek"

(Rabbim! Davetine sözüm ve özümle tekrar tekrar icabet ettim, emrine boyun eğdim. Rabbim!
Senin davetine icabet boynumun borcudur. Senin eşin ve ortağın yoktur.
Rabbim! Bütün varlığımla sana yöneldim; hamd senin, nimet senin, mülk senindir. Senin eşin ve ortağın yoktur) .

İslâm Ansiklopedisi Salim Öğüt

Not: davete icabet etmek, davetin icabını yani gereğini yerine getirmek, davete gitmek demektir.

İsra, 67

Yaşar Nuri Öztürk: Denizde size bir zorluk dokunduğunda, O'nun dışındaki

tüm yalvardıklarınız ortadan kaybolur. Fakat O, sizi kurtarıp karaya çıkarınca

yüz çevirirsiniz. İnsan çok nankördür.

Lebbeyk, senin çağrına geldim Allah'ım demek.
Akif, yukarıda ki ayete gönderme yaparak başımız dertteyken Allah'ı anıyoruz.Halbu ki, O'nun çağrısına hep uysak sıkıntılar başımıza gelmez demek istiyor,

bence. F.L.A.

http://fatihltfaydin.tr.gg/ASIM-11.htm

*3Bakara, 154,
Yaşar Nuri Öztürk: Allah yolunda öldürülenler için "ölüler" demeyin. Tam aksine, onlar dirilerdir ama siz farkında olmazsınız.

*4Denge Ayetleri

Mevlana'nın bu hikâyesinde şeyh borçlanıp, aldığı borçları saçıp savurmuş. Borçları üretime kanalize edip, üreterek hem borçlarını ödemek hem de yoksullara yardım

etmek gibi bir orta yolu (itidali) izlememiş.
Bu konuyla ilgili tanımlar ve ayetler aşağıdadır.

Not: Ek bilgi olarak,
Üretim: 1. Sanayii (mal) Üretimi.
2. Tarım Üretimi
3. Hizmet Üretimi (Otel, AVM, Hastane, Otoyol) olarak 3 e ayrılır. Buralarda kullanılan malların (otelde kullanılan mobilyalar, AVM'lerde satılan mallar, vs.) içerde üretilmemesi nedeniyle dışarıya bolca döviz akar ve miktarı azalan dövizin yerli para karşısında değeri artar. Yerli paranın alım gücünün düşmesi nedeniyle enflasyon olur. Ayrıca üretimin sanayi ve tarım üretimi olmaması nedeniyle işsizlik sorunu daha da büyür. F.L.A.

İfrat: arttırma ve olgunlaştırmada haddi aşma, aşırı gitme, haddini aşma.
Ör. savurganlık (israf) , şişmanlık, Allah' ın dışındaki her şeyi hiç sevmemek, zühd (ibadeti cennet için ya da Allah korkusu nedeniyle yapmak) .

İtidal: denge, orta yol; aşırıya kaçmama, haddi aşmama; geride kalmama, aşağı olmama.
Ör. cömertlik, tutumluluk, formda kalmak, hiçbir şeyi Allah sevgisinin üstüne koymamak, takva
(İbadeti cennet için ya da Allah korkusu nedeniyle değil, Allah' ın sevgisine ulaşmak ve azabından sakınmak için yapmak. Bence Allah'ın azabından sakınmak Allah'dan korkmak değil azap gerçeğinin bilincinde olup önlem almaktır. Önlem almak korkaklık değil akıllılıktır.) .

Tefrit: Eksiltmede haddi aşma, edilgen ve duyarsız olma.
Ör. Cimrilik, zafiyet (hastalık derecesinde zayıflık) , Ne Allah'ı ne de başkalarını sevmemek, hiç ibadette bulunmamak.

KASAS-77 (Dünya Ahiret Dengesi)

"Allah'ın sana verdikleri içinde âhiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana güzel davrandığı gibi sen de güzel davran/Allah'ın sana lütufta bulunduğu gibi sen de lütufta bulun. Yeryüzünde fesat isteyip durma, çünkü Allah fesat peşinde koşanları sevmez."

İSRÂ-29 (Harcama Dengesi)

Elini bağlayıp boynuna asma. Ama onu büsbütün de salıverme. Sonra kınanır, hasret içinde bir köşede büzülür kalırsın.

Yaşar Nuri ÖZTÜRK (Genel olarak Denge)
İşte böyle! Biz sizi, insanlar üstüne tanık olasınız, resul de sizin üstünüze tanık olsun diye, orta yolu izleyen bir ümmet yaptık. Biz, eskiden üzerinde olduğunu kıble haline getirdik ki resule uyanı, ökçesi üstüne gerisin geri dönenden ayıralım. Bu, Allah'ın kılavuzluk ettikleri dışındakilere gerçekten zor gelecektir. Ama Allah imanınızı işe yaramaz hale getirmeyecektir. Şu da bir gerçek ki, Allah öncelikle insanlara karşı çok acıyıcı, çok merhametlidir.

Ve kezâlike cealnâkum ummeten vasatan li tekûnû şuhedâe alen nâsi ve yekûner resûlu aleykum şehîdâ(şehîden) , ve mâ cealnâl kıbletelletî kunte aleyhâ illâ li na'leme men yettebiur resûle mimmen yenkalibu alâ akibeyh(akibeyhi) , ve in kânet le kebîreten illâ alellezîne hedallâh(hedallâhu) ve mâ kânallâhu li yudîa îmânekum innallâhe bin nâsi le raûfun rahîm(rahîmun) .

1. ve kezâlike : ve bunun gibi, böylece
2. cealnâ-kum : biz sizi kıldık, yaptık
3. ummeten : bir ümmet, bir topluluk
4. vasatan : vasat, ortada, ifrat ve tefritten uzak
5. li tekûnû : olmanız için, olun diye
6. şuhedâe : şahitler
7. alâ en nâsi : insanlara
8. ve yekûne : ve olsun
9. er resûlu : resûl
10. aleykum : size, sizin üzerinize
11. şehîden : şahit
12. ve mâ ceal-nâ : ve biz yapmadık, kılmadık
13. el kıblete : kıble
14. elletî : o ki, ki o
15. kunte : sen oldun
16. aleyhâ : onun üzerinde
17. illâ : ancak, sadece, hariç
18. li na'leme : bilmemiz için
19. men : kim
20. yettebiu : tâbî olur
21. er resûle : resûl
22. mimmen (min men) : o kimse(ler) den, ondan (onlardan)
23. yenkalibu : geri döner
24. alâ : üzerine, üzerinde
25. akibeyhi : topukları (iki topuğu)
26. ve in kânet : ve eğer olursa, olsa bile
27. le : elbette, gerçekten
28. kebîreten : zor, güç
29. illâ : ancak, hariç
30. alâ : üzerine,... e
31. ellezîne : o kimseler, onlar
32. hedâ : hidayete erdirdi
33. allâhu : Allah'ın
34. ve mâ kâne : ve olmadı, değildir
35. allâhu : Allah
36. li yudîa : zayi edecek, boşa çıkaracak, yok edecek
37. îmâne-kum : sizin îmânınız
38. inne : hiç şüphesiz, muhakkak
39. allâhe : Allah
40. bi en nâsi : insanlara
41. le : mutlaka, elbette
42. raûfun : çok şefkatli
43. rahîmun : çok merhametli, rahmet gönderen

Mevlana'nın Nahivçiyle Gemici hikâyesi de denge ile ilgilidir.
Nahivci (Arap Dili Âlimi) nin yaptığı dış ilimle (dünyevi ilimle) uğraşmaktır. Bence Mevlana'nın vermek istediği ileti; dış (zahiri, dünyevi) ilimle uğraşmanın yanında, iç (batını, manevi) ilimle, ilmi ledün * ile de uğraşılmasıdır.

Bakara,
261.
Yaşar Nuri Öztürk: Mallarını Allah yolunda infak edip harcayanların durumu, yerden, her başağında yüz tane bulunan yedi başak çıkarmış bir taneye benzer. Ve Allah, dilediği kişi için daha da artırır. Allah Vâsi'dir, yaratışını ve yarattıklarını genişletir. Alîm'dir, her şeyi en iyi biçimde bilir.
Not: Ayette mallarını bütünüyle (hepsini birden) denmiyor. Bu yüzden bu ayet harcama dengesi ayetiyle çelişmez. Zaten Bakar, 2 ayeti gereği Kur'an'da çelişme olmaz. Bizim yanlış anlamamız söz konusu olabilir, ancak.
219.
Yaşar Nuri Öztürk: Sana uyuşturucuyu/şarabı ve kumarı sorarlar. De ki: "Bu ikisinde büyük bir günah vardır; insanlar için çıkarlar da vardır. Ama onların kötülüğü yararlarından çok daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini de soruyorlar. De ki: "Helal kazancınızın size ve bakmakla yükümlü olduklarınıza yeterli olanından artanını verin." İşte Allah, ayetleri size böyle açıklar ki, derin derin düşünebilesiniz.
Not: yukarıda ki ayetin bu bölümü, ("De ki: "Helal kazancınızın size ve bakmakla yükümlü olduklarınıza yeterli olanından artanını verin.") malın tamamının infak* edilmemesi gerektiğinin delilidir. F.L.A.

* İNFÂK
Sözlükte "bitirmek, yok etmek; yoksul düşmek; malı veya parayı elden çıkarmak" anlamlarına gelen infâk, dinî bir terim olarak, Allah'ın hoşnutluğunu kazanma amacıyla kişinin kendi servetinden harcamada bulunması, ihtiyaç sahiplerine aynî ve nakdî yardım etmesi demektir. Bu yönüyle infâk, hem farz olan zekatı hem de gönüllü olarak yapılan her çeşit hayrı içerir. İnsanın sahip olduğu servetin gerçek sahibi Allah'tır. O'nun emanet olarak verdiği bu servetten başkalarına vermek gerekir (Nûr, 24/33) . Kur'ân'da Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde olan müttaki mü'minlerin özellikleri sayılırken bunlar arasında infâk da zikredilmiştir (Bakara, 2/2-3) . İnfâk ve tasadduk gösterişten uzak, yalnız Allah rızası için yapılmalı; infâkta bulunan kimse, infâkta bulunduğu kişinin onurunu zedeleyecek davranışlardan kaçınmalı, malın iyisi ve kalitelisinden vermeli; verirken özellikle gerçek ihtiyaç sahiplerini arayıp bulmalıdır (Bakara, 2/261-274) . Varlıklı müslümanların mallarında yoksulların hakları bulunduğunun ifade edilmesi (Zâriyât, 51/19; Me'âric, 70/24-25) zenginlerin, ihtiyaç sahiplerine yardım yapmakla yükümlü olduğunu gösterir. Hadislerde aile fertleri için yapılan harcamalar infâk kavramıyla ifade edilmiş ve bu tür harcamaların sadakaların en hayırlısı olduğu belirtilmiştir (Ahmed, V, 277; Müslim, zekat, 38, 39) . Kur'ân'da genellikle iyiliklerin sevabı bire on olarak gösterildiği halde, Allah yolunda infâkın sevabının bire yedi yüz olduğu bildirilmiştir (Bakara, 2/261) . Bu infâkın Allâh katındaki değerini gösterir. (M.C.)

Alıntı..
http://www.diyanet.gov.tr/dinikavramlar/dinikavramlar-%C4%B0/%C4%B0NF%C3%82K

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

*5 http://www.antoloji.com/takva-19-siiri/

*6 İçinizdeki çocuğu sevmeyin, içinizdeki çocuğu büyütün. O çocuk kalıp noradrenalin salgılamasın. O zaman hem kendimize hem başkalarına zararımız olmaz."
Alıntı… http://www.psikoestetik.com/dinle-cocuk-adam

Ek bilgi olarak, olgunlaşma ile ruhsal gelişim halk arasında birbirine karıştırılmaktadır. Ağır başlı davranan kişiye olgun kişi deriz.
Olgunlaşma, bir organın kendinden beklenen görevi başarıyla yerine getirmesidir. Örneğin çocuğun eli olgunlaşmış ise, kaşığı, kalemi, vs. yi kavrayacak hale gelmiş yani kendinden beklenen görevi üstlenecek hale gelmiş, demektir. Olgunlaşan meyve toplanmaz ise yere düşer. Böyle bir meyve insana gıda olma görevini yerine getirecek olgunluğa (yeterliliğe) ulaşmış demektir.
Gelişim ise ruhsal yeterliliktir. Yani ruhun çevresiyle uyumlu davranışlar sergileyecek yeterliliğe ulaşmasıdır. F.L.A.
Hikmetler.

- Bu sebepler dünyasında yüce Allah (c.c) her şeyi bir sebebe bağlamış, bir sebep üzerine inşa etmiştir. Bir şeyin olabilmesi için şartların oluşması gerekir.Çiçeklerin açması, ağaçların yapraklanması için baharın gelmesi havaların ısınması icap eder.
- İnsanlar için hemen kestirip atarak karar vermemek lazımdır.Eğer ani kararlar verip hissî davranarak hareket edersek, sonunda mahcup olabiliriz.
- Hadiseleri gözün gördüğü gibi; önünü, arkasını düşünmeden değerlendirmeye kalkarsak, yanılma ihtimalimiz büyük olur. Zira her hadisenin görünen bir yüzü, onun ötesinde bir de herkesin görüp anlayamayacağı bir sebebi vardır. Mühim olan arkadaki bu sebebi görüp okuyabilmektir.
- Ey kardeş, çocuk, senin cisim çocuğundur. İyi bil ki muradına erebilmen de ağlamana bağlıdır.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 68 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

375. Rahmetim, o aglamalara baglıdır. Kul agladı mı rahmet denizi, kabarmaya,dalgalanmaya baslar.
Allah,aziz sırrını takdis etsin,seyh Ahmed-iHıdraveyh'in Allah ilhamıyla borçlular için helva satması
Bir seyh vardı.Cömertlikle anılmıstı,o yüzden de daima borçluydu.
Büyüklerden on binlerce lira borç almıs,âlemdeki yoksullara harcetmisti.
Borçlu bir de tekke kurmus, canını da,malını da,tekkesini de Allah ugruna feda etmisti.
Allah, Halil'e nasıl kumu un etmisse onun da borcunu her taraftan öderdi.
380. Peygamber dedi ki: "Pazarlarda iki melek daima dua eder.
Ey Allah,sen verenlere,ihsan edenlere fazlasıyla ver; nekes malını da telef et!
Bilhassa canını bagıslayan,kendisini Allahya kurban eden,
_smail gibi boynunu veren kisiye fazlasıyla ver! "Hiç o boyna bıçak isler mi?

Sehirler de bu yüzden diridirler,bu yüzden zevk ve safa içindedirler.Sen kâfir gibi yalnız kalıba bakma!
385. Çünkü Allah,onlara karsılık olarak ebedi ve gamdan,mihnetten,kötülükten emin bir can vermistir.
Borçlu Seyh,yıllarca bu iste bulundu,vazifesi buymus gibi halktan borç almakta,halka vermekteydi.
Ölüm gününde ulu bir bey olmak için ölümüne kadar bu çesit tohumlar ekmekteydi.
Seyh'in ömrü sona erip de vücudunda ölüm alâmetlerini görünce,
Borçlular etrafına toplandı.Seyh,mum gibi kendi kendisine eriyip gidiyordu.
390. Borçluların ümidi kesildi,suratları eksidi,dertlerine dert katıldı.
Seyh,"Su kötü süpheye düsenlere bak! Allah'nın dört yüz dinar altını yok mu ki? " dedi.
Bu sırada dısardan bir çocuk,birkaç para kazanmak ümidiyle "Helva" diye bagırdı.
Seyh,hizmetçiye,"Git helvanın hepsini al,
Borçlular yesinler de bir müddetçik olsun bana acı,acı bakmasınlar" diye basıyla isaret etti.
395. Hizmetçi,helvanın hepsini almak üzere hemen dısarı çıktı.
Helvacıya,"Bu helvanın hepsi kaça? " diye sordu.Çocuk "Yarım küsur dinar" dedi.
Hizmetçi,"Yoo,Sofilerden çok isteme.Sana yarım dinar veriyorum,artık söylenme! " dedi.
Helvayı bir tabaga koydurdu ve tabagı getirip Seyh'in önüne koydu.Sır sahibi Seyh'in esrarına bak!
Borçlulara,"Buyurun,su mübarek helvayı helâlinden bir güzelce yeyin"diye isaret etti.
400. Tabak bosalınca, çocuk tabagını aldı,"Ey kâmil kisi,paramı ver" dedi.
Seyh dedi ki: "Parayı nerden bulayım? Ben borçlu bir adamım,aynı zamanda ölüyorum! "
Çocuk derdinden tabagı yere vurdu,feryat ve figana basladı.
Eleminden hayhayla aglamaya koyuldu,"Keske iki ayagım da kırılaydı,
Keske külhan'a gideydim de tekkenin kapısından geçmez olaydım" diyordu.
405. Bogazına düskün, yemeye alıskın sofiler,köpek gönüllüdürler,fakat kedi gibi yüzlerini yıkarklar,temiz
görünürler.
Çocugun feryadından hırlı,hırsız birçok kisi basına toplandı.
Çocuk,"Ey kötü Seyh,beni ustam muhakkak öldürür.
Eger yanına eli bos gidersem beni keser,buna razı mısın? " diyordu.
Borçlular da inkâra düsüp Seyh'e yüz çevirerek "Bu ne oyun ki?
410. Bizim malımızı yedin,borçlu gidiyorsun.Böyle oldugu halde neden baska bir zulümde daha bulundun? "
diyorlardı.
Çocuk ikindi namazı vaktine kadar agladı.Seyh'e gelince,gözlerini yummus,ona hiç bakmıyordu.
Bu cefaya,bu aykırı ise aldırıs etmemekteydi.Ay gibi yüzünü yorganın içine çekmisti.
Ezelle hos,ecelle sevinçli..havas ve acamın kınamasından,dedikodusundan el ayak çekmis!
Can, bir adamın yüzüne gülerse, ona halkın eksi suratlı olusundan ne zarar.
415. Can birisini öperse,felekten,felegin hısmından gam yer mi?
Mehtaplı gecede ay, Simâk burcundayken köpeklerden,köpeklerin havlamasından ne korkusu olur?
Köpek vazifesini yerine getirir,ay da ısıgını yere döseyip durur.
Herkes kendi iscegizini görür.Su,bir çöp için durulduğunu terk etmez.
Çöp, çöpçesine su üstünde yürür durur,sâf su da bulanmadan akıp gider.
420.Mustafa,gece yarısı ayı ikiye böler; Ebulehep, kininden saçma sapan söylenir!
_sa ölüyü diriltir; Yahudi,hiddetinden sakalını yolar.

Köpegin sesi ayın kulagına girer mi? Hele o ay, Allah hası olursa..
Padisah,sabaha kadar musiki âlemi yapar,su kenarında sarap içer, kurbagaların seslerinden haberi bile
olmaz.
Çocugun parası,orada bulunanlara müsaviyen takdim edilseydi herkese birkaç akçe düserdi,çocuk da parasını
alırdı.Fakat Seyh'in himmeti bu cömertligi de bagladı.
425. Bu suretle kimse çocuga bir sey vermedi. Pirlerin kuvveti bundan da fazladır.
_kindi vakti oldu.Hizmetçi, Hatem gibi cömert birisinin verdigi bir tabak altını getirdi.
Mal sahibi halli bir kisi, Seyh'in halini biliyordu,ona hediye göndermisti.
Tabagın bir kösesinde dört yüz dinar vardı,bir tarafında da kâgıda sarılı yarım dinar.
Hizmetçi gelip Seyh'i agırladı,o misli bulunmaz Seyh'in önüne o tabagı koydu.
430. Tabagın üstünden örtü kaldırılınca halk Seyh'in kerametini gördü.
Hepsinden de feryat yüceldi: " Ey seyhlerin de bası, sahların da, bu neydi?
Bu ne sır, bu ne sultanlık? Ey sır sahiplerinin efendisi!
Biz bilemedik, affet; saçma sapan, uluorta hayli söylendik.
Körcesine sopa sallamaktayız, elbette kandilleri kırarız.
435. Sagırlar gibi bir tek söz duymadan kendi aklımızca cevap vermeye kalkıstık, hezeyanlarda bulunduk.
Biz Musa'dan da ibret almadık. O bile Hızır'ı kınadı da yüzü sarardı.
Hem gözü o kadar yüceleri gördügü, gözünün nuru göklere bile nüfus ettigi halde!
Ey zamanın Musa'sı degirmendeki farenin gözü, ahmaklıktan senin gözünle bahse kalkıstı " dediler.
Seyh " Bütün o sözleri size helâl ettim.
440. Bunun sırrı suydu,ben Allah'dan bunu diledim, Allah da bana dogru yolu gösterdi.
O dinar gerçi az bir paraydı. Fakat gelmesi çocugun aglamasına baglıydı.
Helva satan çocuk aglamasaydı,rahmet denizi cosmazdı" dedi.
Kardes, çocuk, senin cisim çocugundur. _yice bil ki muradına erismen de aglamana baglı.
O libası elde etmek istersen cesedindeki göz çocugunu aglat!

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Cilt 2, Gördüğü Hayali Gerçek Sanan Adam.

Oruç ayı geldiğinde, hilali görmek* amacıyla,
Çıktı bir tepeye Halife Ömer birkaç adamıyla.
Biri "Ey Ömer işte hilal" dedi.
Halife baktı ama hilali göremedi.

Dedi ki ona dönerek halife,
"Yüzünü yıka da bak hilale.
İyice anla,
Gördüğün gerçek mi, hayal mi ne? "

Adam yüzünü yıkadı ve baktı.
Hilali göremeyince epeyce şaştı.
Dedi "Hilal gibi olan kaşımın, gölgesini görmüşüm.
Gölgeyi gerçek sanıp, yanılgıya düşmüşüm.
Suyla sıvazlayınca kaşımı, yay şekli kayboldu.
Gerçek sandığım hilalin hayali yok oldu."

Her gördüğünü gerçek sanma
Hiçbir şeyle ilgili karar alma.
Yapmadan esaslı bir araştırma.
Gözümüz bizi yanıltabilir.
Araştırmadan, incelemeden karar verilmemelidir.

Göz boyayıcılar yanıltır seni.
Sevmez Hz.Allah,
Sorgulayıp, incelemeyeni,
Akılsızı ve aklını işletmeyeni.

06.09.2015
Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın

*http://www.kuransitesi.com/Kuran/Hilalin-Gorulmesi/

İSRÂ-36

Yaşar Nuri Öztürk: Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve gönlün hepsi bundan sorumlu tutulacaktır.

Hikmetler.

- Gözün her gördüğüne işte hakikat budur diye sarılmak ve saplanmak doğru değildir. Gözün her zaman yanılması mümkündür. Bundan dolayıdır ki gördüğümüzden tamamen emin olmadan, lüzumlu tetkikleri yapmadan söyleyeceğimiz söz yanlış olabilir. Gözümüz bizi yanıltabilir. Bunu unutmamak gerekir.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 63 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Bu ikinci cildin gecikmesinde bazı hikmetler vardır. _sin faydalarına dair Allah hikmetleri, kula tamamiyle malûm
olsa kul, o isi yapamaz, âciz kalır. Allahnın sonsuz hikmetleri; idrakini yıkar,harabeder. Kul o ise koyulmaz. Ulu
Allah, o sonsuz hikmetlerden pek az bir miktarını, kula yular yapar, onu o ise çeker. O isin faydasından hiç
haber vermese kul hiç harekete gelmez. Çünkü hareket,insanların faydası içindir ve biz o yüzden ise koyuluruz.
O isin hikmetini tamamiyle bildirse kul yine harekete gelemez. Nitekim devenin yuları olmasa yürümez. Fakat
yular agır ve büyük olsa yine gidemez, çöküverir. "Hiçbir sey yoktur ki hazineleri bizde olmasın. Fakat onu
ancak mâlum bir miktarda indiririz. "Toprak susuz kerpiç olmaz. Fakat "Allah gökyüzünü yüceltti, ölçülü yaptı.
"Her seyi de ölçülü verir; sayısız, ölçüsüz degil. Ancak halk ve beseriyet âleminden geçen kisiler, "Allah,dilediğini
sayısız bir surette rızıklandırır" hükmüne mahzar olanlar ve tatmayan bilmez sırrına erenler, bundan
müstesnadır.
Birisi "Âsıklık nedir? Diye sordu.
Dedim ki:Benim gibi olursan bilirsin.
Ask, sayıya sıgmaz,ölçüye gelmez sevgidir.
Bundan dolayı, hakikatte Halk sıfatıdır, kula nispet edilmesi mecazidir demislerdir. "Allah onları sever" sözü
nerede kaldı?
Allah Peygamberine daimî ve çok salâtü selâm olsun.
MESNEV_ II
Bu Mesnevi bir müddet gecikti. Kanın süt olması için bir zaman lâzımdır.
Bahtın yeni bir çocuk dogurmadıkça kan, tatlı süt haline gelmez. Bunu güzelce duy.
Hak Ziyası Hüsamettin, gögün yücesinden tekrar dizgin çevirince yine Mesnevi'ye baslandı.
Hakikatler miracına gitmisti, o yüzden onun baharı olmadıgı cihetle koncalar açılmamıstı.
5. Denizden tekrar kıyıya dönünce Mesnevi siirinin çengi de düzeldi, çalınmaya baslandı.
Ruhların cilâsı olan Mesnevi'ye, yeniden recebin on besinci günü baslandı.
Bu alısverise baslayıs tarihi, (Hicri) 662 tarihiydi.
Bir bülbül buradan uçup gitti, dönüp yine geri geldi. Bu manaları anlamak için doganlastı.
Bu doganın konagı, padisahın kolu olsun; bu kapı, halka ebediyen açık kalsın.
10. Bu kapının afeti, heva ve sehvettir. Yoksa burada daima serbetler içilir durur.
Bu agzı kapa da o âlemi gör. O âleme gözbagı, bogaz ve agızdır.
Ey agız, sen esasen cehennemin bir alevisin! Ey cihan, sen zaten bir berzaha benzersin!
Baki nur, asagılık dünyanın ardındadır. Saf süt, kan nehirlerinin ardındadır.
Oraya ihtiyarsız bir attın mı… sütün karısır, kan haline gelir.
15. Âdem peygamber, nefis zevkine bir adım attı, cennetin bas kösesinden ayrılma zinciri, bogazına
geçti.
Melek, Seytandan kaçar gibi ondan kaçmaya basladı. Bir lokma ekmek için ne kadar

gözyası döktü.
Gerçi cüret ettigi suç bir kıl kadardı. Fakat o kıl iki gözde bitmisti.
Âdem,kadim nur'un gözüydü.Gözde kıl,büyük bir dag kesilir.
Eger Âdem, o hususta mesverette bulunsaydı pisman olup özürler serdetmezdi.
20. Çünkü bir akıl, baska bir akılla birlesti mi; kötü ise, kötü söze mani olur.
Fakat nefis, baska bir nefisle dost olursa cüzi akıl muattal olur, bir ise yaramaz.
Yalnızlıktan ümitsizlige düsünce günes gibi bir sevgilinin gölgesi altına gir.
Yürü, tez bir Allah dostu ara. Böyle yaptın mı, Allah, senin dostun olur.
Halvette oturup gözünü yuman da bunu yine dosttan ögrenmistir.
25. Agyardan halvet etmek gerek, yardan degil. Kürk, kısın ise yarar, baharın degil.
Akıl baska bir akılla birlesti mi nur artar, yol meydana çıkar.
Fakat nefis, bir baska nefisle sevinir, gülerse karanlık çogalır, yol gizlenir.
Ey avcı, dost senin gözündür. Onu çerçöpten arı tut.
Sakın dil süpürgesiyle ona toz kondurma. Göze tozu topragı hediye götürme.
30. Zira mümin, müminin aynası olunca yüzü bugulanmadan kurtulur.
Mahzunluk zamanında dost, can aynasıdır. Aynanın yüzünü nefesle bugulandırma.
Nefesinden bugulanıp yüzünü senden örtmemesi için her nefeste solugunu tutman lâzım.
Topraktan asagı mısın ki? Toprak bile sevgiliyi bulunca bir bahar yüzünden yüz binlerce çiçege kavustu.
O yas agaç, sevgiliyle bulusunca hos bir hava yüzünden bastan ayaga açıldı, donandı.
35. Fakat gözün aykırı bir dost görünce basını, yüzünü yorgana çekti.
" Kötü dostla ünsiyet, belâya bulasmaktır. Mademki o geldi, bana uyumak düser.
Uyuyayım da Eshabı Kehf'ten olayım. O sıkıntıda o minnette mahpus kalmak, Dıkyanus'tan iyi" dedi.
Eshabı kehf'in uyanıklıgı,Dıkyanus'a kulluk etmekti. Fakat uykuları; sereflerini, haysiyetlerini korumus oldu.
Bilgiyle uyumak uyanıklıktır. Vay bilgisizle oturan uyanık kisiye!
40. Kargalar, güz mevsimi otaglarını kurdular mı, bülbüller gizlenir ve susarlar.
Çünkü gül bahçesi olmayınca, bülbül sükût eder. Günesin kaybolusu, uyanıklıgı öldürür.
Ey günes! Sen yeraltını aydınlatmak üzere bu gül bahçesini terk ediyorsun.
Fakat marifet günesi, bir yerden bir yere gitmez, o günes dolunmaz. Onun tanyeri akıl ve candan baska bir
yer degildir.
Hele isi gücü; gündüz olsun gece olsun, âlemi aydınlatmak olan o cihanın kemal günesi hiç kaybolmaz.
45. _skender'sen gün dogusuna gel. Ondan sonra nereye gidersen nurlusun, kuvvetlisin!
Ondan sonra nereye varsan orası dogu olur; dogrular senin batına âsık kesilir.
Senin yarasa duygun batıya dogru kosmakta, inciler saçan duygun da doguya dogru akmakta.
Ey atlı! Duygu yolu, eseklerin yoludur.Ey eseklere karısan, utan!
Bu bes duygudan baska bes duygu daha vardır. O duygular kırmızı altın gibidir, bunlar bakır gibi.
50. Tanıyısta, anlayısta mahareti olanlar, o pazarda nasıl olur da bakır duyguyu altın duygu gibi alırlar?
Bedenlerin duygusu, zulmet gıdası yemekte, can duygusuysa bir günesten çerezlenmekte.
Ey duygularını derleyip toplayarak gayp âlemine götüren! Musa gibi elini koynundan çıkar.
Ey sıfatları marifet günesi olan! Bu âlem günesi, bir sıfatla mukayyettir.
Halbuki sen gâh günes olursun, gâh deniz. Gâh Kafdagı kesilirsin, gâh Anka.

55. Fakat hakikatte sen ne bu olursun, ne o. Ey vehimlerden uzak, ey ilerden ileri!
Ruh; ilimle, akılla dosttur. Ruhun Arapça'yla, Türkçe'yle ne isi var?
Ey naksı, sureti olmayan! Bunca nakıslar, bunca suretlerle, sana hem müsebbih hayran olmustur, hem
muvahhit!
Gâh müsebbihi muvahhit yapmakta, gâh suretler muvahhidin yolunu kesmekte.
Gâh sarhoslukla sana Ebül Hasen der, gâh ey yası küçük, ey bedeni taze ve yumusak güzel diye hitabeder.
60. Bazen de kendi suretini viran eder ve bunu, sevgiliyi tenzih etmek için yapar.
Duygu gözünün mezhebi, _tizaldir. Akıl gözüyse vuslata kavusmustur, Sünnî'dir.
_tizale uyan, duyguya kapılmıstır. Fakat sapıklıktan kendini Sünnî gösterir.
Duyguda kalan kisi, Mutezilî'dir. Sünnî'yim dese de cahillikten der.
Duygudan çıkan kisi Sünnî'dir. Gören göz, izi hos akıl gözüdür.
65. Hayvan duygusu padisahı görseydi öküzle esek de Allahyı görürdü.
Şende hayvan duygusundan baska, heva ve hevesten dısarı bir duygu olmasaydı.
Âdem ogulları; nasıl olurda mükerrem, nasıl olur da hayvanla müsterek duygu ile sırra mahrem
olurlardı?
Sen suretten kurtulmadıkça Allahya surete sıgmaz, yahut sıgar demen, aslı olmayan bir sözden ibarettir.
Tasvire sıgar, yahut sıgmaz bahsi; tamamiyle iç olmus, suretten kurtulmus adamın harcıdır.
70. Eger körsen köre teklif yoktur. Degilsen yürü, var; sabır kurtulusun anahtarıdır.
Sabır ilâcı, gözlerin perdesini de yakar, gögüsleri gönülleri de yarıp açar.
Gönül aynası saf ve pak bir hale gelince sudan, topraktan hariç suretler görürsün.
Naksı da müsahede edersin, nakkası da. Devlet yaygısını da, onu döseyeni de.
Sevgilimin hayali bana Halil gibidir. Sureti put ama manası putları kırmakta.
75. Allah'ya sükür olsun ki o zahir olunca can, onun hayalinden, kendi hayalini gördü.
Kapısının topragı, gönlümü teshir etti. Senin topragına karsı ululananın toprak basına.!
Dedim ki; Eger güzelsem bu güzelligi onun lûtfu olarak kabul ederim. Degilsem zaten çirkinlikler bile bana
güler!
Çaresi su: Kendime bakayım kendime çeki düzen vereyim. Bakalım, ona lâyık mıyım, degil miyim?
O güzeldir, güzelligi sever. Taze bir delikanlı, kart bir ihtiyarı nasıl seçer?
80. Temizler, kimlerindir? Temizlerin. Su meydandadır: Güzel, güzeli sever, güzeli ister.
Şunu bil ki güzel, güzeli cezbeder. " Temizler,temizler içindir" âyetini oku!
Âlem de her sey, bir sey cezbeder. Sıcak sıcagı çeker, soguk sogugu.
Aslı olmayan, aslı olmayanları çekmektedir, bakilerde bakilerden sarhos olmakta.
Cehennem ehli olanlar, cehennem ehli olanları cezbeder. Nura mensup olanlar, ancak nura mensup olanları
ister.
Gözünü yumdun mu canın kopuyormus gibi bir eleme, bir ıstıraba düsersin. Gözün, gündüzün nurundan
ayrılmaya sabrı yoktur.
85. Gözünü yumdun mu tasalanır, gama, gussaya düsersin. Gözün nuru, gündüzün nurundan ayrılamaz.
Senin tasan, gam ve gussan; hemencecik gündüzün nuruna kavusmak isteyen göz nurunun cazibesinden ileri
gelir.
Gözün açıkken de tasalanırsan bil ki gönül gözünü yummussundur,onu aç!
Bil ki sıkıntı gönlünün iki gözü de kapalı oldugundandır. Gönül gözü kıyasa sıgmaz bir

ziya arayıp
durmaktadır.
O iki ebedî nurun firkati, seni tasalandırmaktadır. Onu koru!
90. O madem ki beni çagırmakta, ben de kendime bakayım. Onun cazibesine lâyık mıyım, yoksa çirkin miyim?
Bir güzel, pesine bir çirkini takarsa onunla alay ediyor demektir.
Acaba yüzümü nasıl göreyim? Ne renkteyim ki, gündüz gibi miyim, gece gibi mi?
Diye can suretimi hayli zamandır arayıp duruyordum. Fakat suretim kimseden görünmüyordu.
Nihayet dedim ki, ayna neden icadedilmis, ne güne yarar? Herkes nedir, kimdir, kendisini bilsin diye degil mi?
95. Demirden yapılma ayna suretler içindir. Can yüzünün aynasıysa çok pahalı, çok degerlidir.
Can aynası ancak sevgilinin yüzüdür. O sevgilinin yüzü ki, o diyardan.
Dedim ki: Ey gönül sen küllî bir ayna ara. Denize git, ırmaktan is bitmez!
Kul, bu istek yüzünden civarına geldi. Meryem'i hurma fidanına derdi çekti.
Gönlüm, gözünü görünce o görmemis göz yok oldu; gönlüm gözün ta kendisi kesildi.
100. Seni ebedî olarak küllî bir ayna gördüm. Gözünden kendi suretimi müsahede ettim.
Nihayet ben, beni buldum, iki gözünde aydın bir yol gördüm, dedim
Vehmin; kendine gel, o senin hayalindir. Kendini hayalinden ayırdet dedi.
Suretim gözünden seslendi: Birlikte ben senim, sen de bensin.
Hayal bu zevali olmayan aydın gözdeki hakikatlerden nasıl yol bulur da girer?
105. Suretini, benden baskasının gözlerinden görürsen onu hayal bil, onu reddet!
Çünkü benden baskası, gözüne yokluk sürmesi çekmekt, e hakikatte yok olan seylerle gözünü
sürmelemekte… Sarabı, Seytanının tasvirinden tatmaktadır.
Onun gözü hayal ve yokluk evidir. Hulâsa o, yokları var görür.
Benim gözüme ululuk sahibi Allah'nın sürmesiyle sürmelenmistir. Varlık evidir, hayal evi degil.
Gözünde bir tek kıl olsa hayalinde gevher, yesim tası gibi görünür.
110. Hayalinden tamamıyla geçersen o vakit yesim tasını,gevherden ayırt edebilirsin.

Ey gevher tanıyan kisi, bir hikâye dinle de meydanda ve apaçık olan seyi kıyastan fark et.
Allah razı olsun,Ömer zamanında birisinin, hayalini hilâl sanması.
Ömer zamanında oruç ayı geldi. Birkaç kisi bir dagın tepesine kostu.
Oruç ayının hilâlini görüp kutlulanmak,onu hayra yormak istiyorlardı. Birisi " Ey Ömer, iste hilâl" dedi.
Ömer gökyüzüne baktıysa da ayı göremedi. " Bu ay senin hayalinden meydana geldi.
115. Yoksa ben, gökleri senden daha iyi görürüm.Tertemiz hilâli nasıl olur da görmem?
Elini ısla da kasını sıvazla. Ondan sonra hilâle bak! " dedi.
Adam elini ıslayıp kasını sıvazlayınca ayı göremedi. " Padisahım, ay yok görünmez oldu" dedi.
Ömer dedi ki: "Evet, kasının kılı seni süphelendirdi; yaydan sana bir ok attı".
Onun yolunu bir egri kıl kesti, o yüzden ayı gördüm diye davaya kalkıstı.
120. Bir egri kıl gökyüzüne perde olursa bütün vücudun egri olunca halin ne olur?
Her cüz'ünü dogrulara uyup dogrult. Ey dogru yola giden,o esikten bas çekme!
Teraziyi, terazi dogrulttugu gibi terazinin degerini azaltan da yine terazidir.

Dogru olmayanlarla tartılan eksiklige düser, aklı sasar kalır.
Yürü, kâfirlere karsı siddetli ol; agyarın dostluguna toprak saç!
125. Agyarın basına kılıç kesil; kendine gel; tilkilik etme, aslan ol.
Ki dostlar gayretleri yüzünden senden kesilmesinler! Çünkü o dikenler, bu güle düsmandır.
Atese üzerlik tohumu serper gibi kurtların basına ates serp; çünkü o kurtlar, Yusuf'un düsmanlarıdır.
Kendine gel, Seytan sana " babasının canı" der bu suretle o lain seni aldatır.
Bu kara yüzlü, babana da bu seytanlıgı yaptı. Âdem'i de mat etti.
130. Bu kuzgun, satranç basın da çeviktir. Yarı uykulu gözle kuzgunu dogan görme!
Çünkü o kadar çok oyunlar bilir ki bogazında bir çöp gibi kalakalır.!
Onun çöpü bogazlarda durur. O çöp nedir? Mevki ve mal sevdası.
Ey kararsız kisi, mal çöpten ibarettir. Ama bogazındaysa Abıhayatı içirmez.
Malını, düzenbaz bir düsman çalacak olsa bir yol keseni, baska bir yol kesen dolandırmıs demektir.

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Cilt 2, Lâhavle Yiyen Eşek.

Dolaşırken diyar diyar bir sufi*,
Oldu bir tekke*1nin misafiri.
Sufi o tekkeye ulaşınca,
Bağladı eşeğini ahıra.

Sufi handa derin bir murakabe*2ye daldı.
Sevgili (Hz.Allah) huzuruna, bir başka âleme vardı.
Kendine gelince sufi, aklına eşeği geldi.
Hanın uşağına seslendi, uşak yanına geldi.

Sufi "Önce semerini indir,sırtına da ilâç koy" dedi
Uşak: "Sanki ben bilmiyorum", deyip Lâ havle çekti.
Devam etti, sıkı sıkı uyarıda bulunmaya, uşağa,
Dedi:''Hayvan yaşlıdır, samanını ıslat ha".

Tekkenin uşağı hep Lâ havle*3 çekiyordu.
Eşek saman yerine Lâ havle yiyordu

Uşak: "Sanki ben bilmiyorum", deyip deyip, Lâ havle çekti.
Çekti ve ahırdan gitti, unuttu yapacaklarını, hepsi aklından gitti.
Sabah olunca uşak, eşeğin semerini doğrultup, onu sopa vurarak ayağa dikti.
Zavallı eşek saman yerine Lâ havle yemekten, oldukça bitkindi.

Mevlâna burada anlatır, sabaha kadar, Lâ havle çeken bedenin, ruha ettiğini.
Nefis ve ilim savaşı olmadan, çekilen tesbihin, ruhu geliştirmeyip, körelttiğini.

Bu hikâyede uşak, beden ve onun şekli ibadetleri,
Eşek ise nefis ve ilim cihadıyla arslanlaşacak ruhun zavallı hali.
Ruh; şekille, tesbihle eşek gibi çöker.
Nefis ve İlim savaşıyla beslenmemişse, eğer.

03.04.2015
Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın

Bu dosyada ki tüm ayetlerin Türkçe anlamları, Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk'e aittir.

*Sufi ya da sofi http://www.antoloji.com/mesnevi-hikayeleri-sofinin-yeri-siiri/

*1 Tekke: http://www.turkcebilgi.com/tekke

*2 MURAKABE

(ا ل م ر ا ق ب ة ;)

Kulun, sürekli biçimde Allah Teâlâ'nın gözetimi altında bulunduğunun şuur ve idrakinde olması anlamında tasavvuf terimi.

Sözlükte "denetlemek, gözlemek, gözaltında tutmak, kontrol etmek" gibi mânalara

gelen murâkabe tasavvufta mânevî bir hali ifade etmek üzere kullanılmış ve çeşitli şekillerde tanımlanmıştır. Aynı kökten rakī b kelimesi Allah'ın isimlerindendir. Kur'ân-ı Kerîm'de Allah'ın kullarını (en-Nisâ 4/1) ve her şeyi (el-Ahzâb 33/52) gözetim ve denetimi altında tuttuğu belirtilmektedir.

Mutasavvıflar murakabeyi açıklarken yukarıda zikredilen âyetlere ve Hz. Peygamber'in ihsanı, "Allah'a O'nu görüyormuşsun gibi ibadet etmendir" şeklinde tarif etmesine (Buhârî, "Îmân", 37; Müslim, "Îmân", 57) atıfta bulunurlar (Serrâc, s. 83; Kuşeyrî, s. 405) . Kul zâhir ve bâtınının, dış ve iç âleminin sürekli biçimde Allah'ın gözetimi altında olduğunu ve kendisinin O'nun huzurunda bulunduğunu kesin şekilde bildiği zaman murakabe halini gerçekleştirmiş sayılır.

Alıntı:….İslâm Ansiklopedisi Murakabe maddesi.
http://www.islamansiklopedisi.info/

*3 Lâ Havle İslâm Ansiklopedisinde http://www.islamansiklopedisi.info/
HAVKALE maddesinde yer alır.

İlgili ayet Kehf 39

Ve lev lâ iz dehalte cenneteke kulte mâ şâallâhu lâ kuvvete illâ billâh(billâhi) , in tereni ene ekalle minke mâlen ve veledâ(veleden) .

1. ve lev lâ: ve olmasaydı, olmaz mıydı
2. iz dehalte: sen girdiğin zaman
3. cennete-ke: senin bahçen
4. kulte: dedin, söyledin
5. mâ şâe allâhu: maşaallah, Allah'ın dilediği şey
6. lâ kuvvete: kuvvet yoktur
7. illâ: sadece, ancak, den başka
8. billâhi (bi allâhi) : Allah'a, Allah'tan
9. in tere-ni: eğer sen beni görüyorsan
10. ene: ben
11. ekalle: daha az
12. min-ke: senden
13. mâlen: mal (miktar) bakımından
14. ve veleden: ve çocuk (sayısı) bakımından

"Bağına girdiğinde, 'Mâşallah, kuvvet yalnız Allah'tandır! ' desen olmaz mıydı? Gerçi sen beni, malca ve evlatça senden basit görüyorsun ama,

Not: Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh: Güç ve kuvvet yalnızca Allah'a aittir. Yani ondan daha güçlü ve kuvvetli yoktur. Güç; bir şeyi yapabilme gücü, kuvvet ise yenilmezlik anlamında gibi geldi, bana. Bu söz sıkıntılı zor, sinir bozucu ve tehlikeli durumlarda söylendiğine göre şu anlamda kullanılıyor olabilir. Allah'ım sen güç, kudret sahibisin, her şeye güç yetirensin, beni şu sıkıntılı durumdan kurtar. F.L.A.

Hikmetler.

- Söz dinlemeyen, hep bildiğini okuyan ve ben bilirim havasında olan, söylenenlere aldırış edip uymayan insanlara güvenerek, herhangi bir şeyi onların eline teslim etmek insanı her zaman pişman eder.
- Kendilerine tevdi edilen işin, emanet edilen bir şeyin ne derece korumaları icap ettiğinin farkında olmayan, emanetin önemini kavramayan insanlara böyle şeyler teslim etmek doğru değildir.

Dilleriyle her meseleyi halletmeye kalkışan, üfledikleri nde mangalda kül bırakmayan tiplerin bütün sermayeleri dilleridir. Her işi sözle bitiriverirler. Fakat işe gelince ortalıkta bir şey bulmak mümkün olmaz. Bunun içindir ki "İştir kişinin aynası lâfa bakılmaz," denmiştir.

- Bir şeye nasıl bakıp onunla ne derece ilgilendiğimiz, günü geldiğinde belli olur. Bu insan da olsa, hayvan da olsa, bitki de olsa değişen bir şey olmaz. Sözün bittiği, işin başladığı yerde; "Ak koyun kara koyun belli olur," kendiliğinden.
- İnsanların çoğu insan yiyicidir. Onların selâm vermelerin bakıp aldanma.
- Yabancı senin topraktan olan bedenindir, senin gama, eleme düşmen onun yüzündendir.
- Miski tene sürme gönle sür, misk en yüce olan Rabbin adıdır.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 66 - Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Hikmetlerde sefihlere gönderme yapıldığı için sefihler açıklaması.
Süfehâ: sefihler, beyinsizler.

NİSÂ-5
Ve lâ tu'tûs sufehâe emvâlekumulletî cealallâhu lekum kıyâmen verzukûhum fîhâ veksûhum ve kûlû lehum kavlen ma'rûfâ(ma'rûfen) .

1. ve lâ tu'tû : ve vermeyin
2. es sufehâe : sefihler, aklı ermeyenler, mallarının değerini bilmeyenler
3. emvâle-kum(u) : sizin mallarınızı
4. elletî : o ki
5. ceale : kıldı, yaptı
6. allâhu : Allah
7. lekum : sizin için, size, sizi
8. kıyâmen : idaresinde (nizam ve emniyetini sağlamakta) vekil olarak
9. ve urzukû-hum : onları rızıklandırın
10. fî-hâ : onun içinden (onlarla)
11. ve eksû-hum : ve onları giydirin
12. ve kûlû : ve söyleyin, deyin

13. lehum : onlar için, onlara
14. kavlen : söz
15. ma'rûfen : iyilikle, iyi, güzel

Allah'ın sizin için ayakta durma aracı yaptığı mallarınızı kendini bilmez beyinsizlere vermeyin, o mallar içinden onlara rızık ayırın, onları giydirin ve onlara tatlı ve işe yarar bir söz söyleyin.

Sefihlerin fiil ehliyeti yani bir hukuki işlem yapma yetkisi yoktur.

Fiil Ehliyetinin Şartları

Mümeyyiz olmak: kişinin yapmış olduğu davranışların neden ve sonuçlarını anlama ve bu yönde hareket etme yeteneğidir. Yaş küçüklüğü, Akıl hastalığı ve zayıflığı, Sarhoşluk gibi hallerde ortadan kalkar.

Reşit olmak: Bireyin 18 yaşın tamamlanmasıdır.Evlenme ve Mahkeme kararı (Kazai rüşt) ile 18 yaş altında istisnai biçimde reşit olunabilir.

Kısıtlı (Mahcur) olmamak: Fiil ehliyetinin mahkeme kararıyla sınırlanmasıdır. akıl hastalığı veya zayıflığı, ayyaşlık, kötü hayat sürme,1 yıldan uzun süreyle hapis cezasına tabi olma, yaşlılık veya sakatlık gibi hallerde mahkemece kararlaştırılır.

http://tr.wikipedia.org/wiki/Ehliyet_%28hukuk%29

Ayrıca... http://fatihltfaydin.tr.gg/MEDENi-KANUN-BiRiNCi-KiTAP.htm

Hikmetlerde geçen Atasözleri.
Emaneti ehline ver.

NİSÂ-58

Şu bir gerçek ki, Allah size emanetleri, onlara ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Allah size bu şekilde ne güzel öğüt veriyor. Allah Semî'dir, çok iyi duyar; Basîr'dir, çok iyi görür.
http://fatihltfaydin.tr.gg/Emanet-Prof-.-Dr-.-Suleyman-Ates.htm#emaneti_ehline_verme.

Aynası iştir kişinin lafa bakılmaz: Yani kişiyi gösteren, becerilerini, özelliklerini ortaya koyan yaptığı işlerdir. Onun ben şöyle iyi yaparım, şeklinde ki sözlerine değil, onun yaptığı işe beceriyle yapıp yapmadığına bakılır. F.L.A.

Ak koyun kara koyun geçit başında belli olur: Yaşadıkları deneyimler sonucunda insanlar erdeme ulaşırlar. Bu erdemlerini ise yeni yaşayacakları konular üzerinde tecrübe olarak kullanırlar. Bir işe giren iki erdemli insandan hangisinin daha iyi olduğu bu işin sonunda anlaşılır. Bu şekilde insanlar tecrübe ile tanınmış olurlar.
http://www.atasozlerimiz.net/

Dizelerde Ayetlerle ilgili Bölümler ve O Ayetler.

165. Ay ısıkların dogusu olan gönül yok mu? O gönül, ariflere “kapıları açılmıstır” sırrıdır.

Zümer- 73

Rablerinden korkanlar da bölükler halinde cennete sevk edilirler. Oraya geldiklerinde, cennet kapıları da kendilerine açıldığında, oranın bekçileri onlara şöyle derler: "Selam size! Tertemizsiniz. Hadi girin şuraya, sürekli kalıcılar olarak! "
……..

166. Sana duvardır ama onlara kapı. Sana tastır ama azizlere inci!

Not: anladığım kadarıyla 165. Ve 166. Dizelerde Allah’ın sevgili kullarının Allah’ın gönlüne, sırat köprüsünü kolayca aşıp, girecekleri anlatılıyor. Zaten bence sırat köprüsü gerçek değil nefis terbiyesi anlamında değişmeceli olarak söyleniyor, olmalı. F.L.A.

……..

170. Nakıstan, suretten evvel canlandılar,deniz yarılmadan inciler deldiler!
Allah’nın mahlukatı yaratmak hususunda meleklerle müşaveresi

Bakara- 30

Bir zamanlar Rabb'in meleklere: "Ben, yeryüzünde bir halife atayacağım." demişti de onlar şöyle konuşmuşlardı: "Orada bozgunculuk etmekte olan, kan döken birini mi atayacaksın? Oysaki bizler, seni hamd ile tespih ediyoruz; seni kutsayıp yüceltiyoruz." Allah şöyle dedi: "Şu bir gerçek ki ben, sizin bilmediklerinizi bilmekteyim."

……..

265. Tene yaglı, ballı seyleri verdikçe cevherini,hakikatini semirmis göremezsin.
Teni miskler içine yerlestirsen yine ölüm gününde pis kokusu meydana çıkar.
Miski tene sürme, gönüle sür. Misk nedir? Ululuk sahibi Allah’nın adı.
O münafık, miski tene sürer de ruhu, külhanın ta dibine sokar.
Dilin de Allah adı, canındaysa imansız düsüncesi yüzünden pis kokular!

Not: Misk, misk geyiğinden elde edilen güzel bir koku olup, parfüm olarak kullanılmakta imiş. Bk. İslâm Ansiklopedisi, misk maddesi.

O zaman misk gerçek anlamıyla bedeni bakım ve güzelleşme olmakta, bence.
Mevlana Cilt 2, 265. Beyitte miskten söz ederken değişmeceli olarak esas bakımın ruha

yapılması gerektiğine işaret etmektedir.

Gerçek Dost.

Ölen ancak tendir.
Çünkü maddedendir.
Gerçek dost,
Manevi bedendir.

Madde hep terk edendir.
Bunca bakım nedendir.
Gerçek dost,
Bakımı hakkedendir.
O ölmeyen,
Sevdiğinde yeşerendir.

Gönül masajıyla, onu ovmalı,
Sevgi merhemini her an yaymalı.
Kötü alışkanlıkları, ondan kovmalı.
İyi alışkanlıkları, derman saymalı.

Saygılar ve sevgiler.
22/06/06
Fatih AYDIN

……..

270. Onun zikretmesi külhanda biten yesillige, aptes bozulan yerde yetisen gül ve süsene benzer.
O yesillik orada ariyettir. O gülün yeri oturulan isret edilen yerdir.
Temiz seyler temizlere aittir; pisler de pis seylere... kendine gel!

Nur-26
Murdar karılar murdar erkeklere, murdar erkekler de murdar karılara... Temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara... Bunlar, ötekilerin söylediklerinden arınmışlardır. Bunlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır.

……..

280. Koku satanların tablalarına bak.Her cinsi, kendi cinsinin yanına korlar.
Cinsleri, kendi cinsleriyle karıstırır, bu uygunluktan bir güzellik, bir süs meydana getirirler.Fakat mercimek,seker arasına karısırsa onları birer, birer ayırırlar.
Tablalar kırıldı,canlar döküldü de iyiyi, kötüyü birbirine karıstırdılar.
Allah, bu taneleri ayırıp tabaga koysunlar diye kitaplar verdi, peygamberler gönderdi

Bakara, 213

İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allah, peygamberleri müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak gönderdi. Onlarla beraber, anlaşmazlığa düştükleri konularda, insanlar arasında hükmetsinler diye gerçeği taşıyan Kitap'ı hak olarak indirdi. O Kitap'ta anlaşmazlığa düşenler, o Kitap'ın bizzat muhataplarından başkası değildi. Bunlar, kendilerine açık kanıtlar geldikten sonra sırf aralarındaki kıskançlık ve azgınlık yüzünden, çekişmeye girdiler. Sonra Allah kendi izniyle, inananları, üzerinde tartışmaya girdikleri gerçeğe tekrar ulaştırdı, Allah, dilediği kişiyi/dileyeni doğru yola iletir.

……..

295. Allah onun için “Vedduha” buyurdu. “Vedduha”, Mustafa’nın gönlünün nurudur. Allah, kusluk zamanını sevdi derler ya. Bu söz de, kusluk çagı, onun aksi oldugundandır.Yoksa fâni olan seye yemin etmek hatadır. Böyle oldugu halde fâni seyin Allah’nın sözüne girmesi lâyık olur mu?

Duha- 1

Yemin olsun kuşluk vaktine,

……..

298. Halil “ Ben fâni olanları sevmem” dedi Halil böyle derse Ulu Allah nasıl olur da fâni seyi diler, sever?
Not: Mevlâna Halil diyerek İbrahim peygamberden söz ediyor.

Enam- 76

Gece onun üstünü örtünce bir yıldız gördü de "İşte Rabbim bu! " dedi. Yıldız battığında ise "Batıp gidenleri sevmem! " diye konuştu.

……..

299.“Velleyl” den maksat yine Mustafa’nın ayıp örtücülügü, topraga mensup olan cismidir.

Vel leyli izâ secâ.

1. ve el leyli: ve gece
2. izâ: olduğu zaman
3. secâ: zifiri karanlık çöktü (gecenin karanlığının en derin, en sessiz zamanı)

Duha-2

Gelip oturduğu vakit geceye ki,

……..

300. Bu kusluk çagının günesi o, gökten dogdu da gece gibi olan tene "Seni Rabb'in terk etmedi" dedi.

301. Belanın ta kendisinden vuslat meydana geldi; " Sana darılmadı da" sözü de o tatlılıktan zuhur etti.

Duha-3

Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da.

Duha-4

Sonrası, senin için öncesinden elbette ki daha mutlu ve kutlu olacaktır.

Duha Suresi alıntısı İslâm ansiklopedisi Duha Suresi maddesi.

http://www.islamansiklopedisi.info/

Kur'ân-ı Kerîm'in doksan üçüncü sûresi.

Mekke devrinde nâzil olmuştur, on bir âyettir. Fâsıla*sı (ا ، ث ، ر ;) harfleridir. Adını birinci âyetteki "kuşluk vakti" anlamına gelen duhâ kelimesinden alır. Kuşluk vaktine yeminle başlayan sûreye Ve'd-Duhâ sûresi de denilir. Vahyin bir müddet kesilmesi sebebiyle Mekke müşrikleri arasında çıkan, "Rabbi Muhammed'i terketti, ona küstü" şeklindeki dedikodulardan Hz. Peygamber'in duyduğu üzüntü üzerine nâzil olmuştur.

Duhâ sûresi, İslâm güneşinin yükselişini sembolize eden kuşluk vaktiyle küfür ve şirk döneminin, bitmeye yüz tutmuş karanlık bir geceyi andıran haline yeminle başlar. Allah'ın Hz. Peygamber'i terketmediği ve kendisine darılmadığı bildirilir. Hz. Peygamber'i yakın bir gelecekte büyük başarıların beklediği, peygamberlik görevinin sonunun başlangıcından daha hayırlı olacağı müjdelenir. Aslında Hz. Peygamber annesiz babasız büyüyen bir yetimken rabbi kendisini koruyup kollamış ve ona peygamberlik vermiştir. Artık rabbin desteğinden uzak kalması ve terkedilmiş bir duruma düşmesi söz konusu değildir.

……..

305. "Enel Hakk" sözü, Mansur'un agzında nurdu. "Enallah" sözü, Firavunun agzında yalan!
Sopa, Musa'nın elinde dogruluguna sahit oldu, sihirbazın elindeyse bir seye yaramadı.

307. İsa, bu yüzden yoldasına Tek Allah'nın o yüce adını belletmedi.

Mesnevi Hikâyeleri Cilt 2, İsa Peygamber ve Yoldaşı. Şiirinden alıntı.

İsa peygambere biri yoldaş oldu.
Yoldaşı yol kenarında ölü kemikleri gördü.
"Ey İsa, bana da öğret o ölü dirilten ulu adı*"
Diye diretip durdu, ilim bilmez cahil yoldaşı.

"Senin işin değil dedi," yoldaşına peygamber İsa.
Dedi: "Asayı ele almakla olunur mu hiç Musa? "

307 ile ilgili not: Vatan Yayınevi'nden çıkarılan 6 ciltlik Mesnevi dizisinin 2 cildinin 38. sayfasının dip notunda İhlas Suresi 2. Ayeti yer almakta. Bu yüzden ben de 307 ile ilgili ayet olarak İhlas,2'ye yer verdim. Kitaba göre 307'de sözü edilen o yüce ad Samed olmaktadır.

İhlas-2

Allah'tır; Samed'dir/tüm ihtiyaçların, niyetlerin, övgülerin, yakarışların yöneldiği tek kuvvettir!

Sonuç olarak Mevlâna 305-307.dizelerde ilâhi sırların ve manevi gücün her kese verilmediği, o sırları ve gücü taşıyabilecek, kullanabilecek manevi olgunluğa (yüksek enerji boyutuna) ermiş kişilere verildiğini anlatıyor, bence. Demek ki yüksek enerji boyutuna ulaşmadan Sultan olunamıyor. Bk. Antoloji.com Fatih Lütfü Aydın araç Şiiri.

……..

Sofinin hizmetçiye hayvanı tımar ettirmesini söylemesi,hizmetçinin de "Lâhavle" demesi

Bir sofi seyahate çıktı, döne dolasa bir gece bir tekkeye konuk oldu.
Bir hayvanı, vardı ahıra bagladı. Kendisi dostlarla, sofanın bas kösesine geçip oturdu. Arkadaslarıyla murakabeye daldı. Murakabede sevgilinin huzuru, adamın önünde bir defter haline gelir
(Allahnın manevi huzuruna varılır, bütün hakikatler o huzurda okunur)
Sofinin defteri, harflerin yazılmasından meydana gelen karalama degildir. Ancak kar gibi bembeyaz ve temiz
gönüldür.
160. Alimin azıgı ve sermayesi, kalemden meydana gelen eserlerdir. Sofinin azıgı ve sermayesi nedir? Ayak
izleri!
Sofi; av pesine düsen, ceylanın ayak izlerini görüp onları izleyen avcıya benzer.
Bir müddet ceylanın ayak izleri ise yarar. Ondan sonra ise esasen ahudaki misk kokusu, yolu gösterir.

Bu izlere, bu izlemeye sükreder de yol alırsa nihayet o adım atma o yol alma yüzünden muradına ulasır.
Misk kokusunu duyup bir konak yol almak, iz izleyerek yüz konaklık yol almadan, yüz konaklık yolu dönüp
dolasmadan daha iyidir.
165. Ay ısıkların dogusu olan gönül yok mu? O gönül, ariflere "kapıları açılmıstır" sırrıdır.
Sana duvardır ama onlara kapı. Sana tastır ama azizlere inci!
Senin aynada açıkça gördügünü pir, hem de daha önce bir kerpiç parçasında görür.
Pir olanlar o kisilerdir ki bu alem yokken onların canları, kerem denizinde vardı.
Bu tene düsmeden önce nice ömürler geçirdiler,ekmeden önce meyveler devsirdiler!
170. Nakıstan, suretten evvel canlandılar,deniz yarılmadan inciler deldiler!
Allah'nın mahlukatı yaratmak hususunda meleklerle müsaveresi
Allah, âlemi ve Âdemi yaratma hususunda meleklerle müsavere ederken onların canları, bogazlarına kadar
kudret denizine dalmıs bulunuyordu.
Melekler,buna mani olmak istedikleri zaman, gizlice meleklere ıslık çalıyorlar,onlarla alay ediyorlardı.
Bu nefsi Küll'ün ayagı baglanmadan onlar her yaratılacak seyin suretini biliyorlardı.
Feleklerden önce Zuhal yıldızını, tanelerden önce Ekmegi görmüsler;
175. Akılsız, gönülsüz fikirlerle dolmuslar; askersiz, savassız galip gelmislerdi.
O apaçık anlayıs,onlara nispetle düsünüstür. Yoksa haddi zatında, bu sırdan uzakta kalanlara göre görüsün ta
kendisidir.
Düsünüs; geçmise, gelecege dairdir. Bu ikisinden de kurtulunca müskül hal olur
"Ruh üzümden sarabı,yoktan varı görür"
Onlar da keyfiyete düsecek olan her seyi keyfiyetsiz görmüsler,madenden önce saglamla kalpı fark
etmislerdir.
180. Üzüm yaratılmadan önce saraplar içmisler, muhabbet sarhosu olmuslardır.
Onlar, sıcak temmuz ayında kısı, günesin ziyasında gölgeyi görür.
Üzümün gönlünde sarabı,tamam yoklukta bütün varlıgı müsahede ederler.
Gök, onların isret meclislerinde ancak bir yudumcuk içer.Günes, ancak onların cömertligiyle bu sırmalı libası
giyer.
Onlardan iki dostu bir arada gördün mü bil ki onlar hem birdir, hem altı yüz bin!
185. Onların sayıları dalgalar gibidir. Onlar rüzgâr,zahiren çogaltır.
Halkın can günesi, halkın pencerelere benzeyen bedenlerinde taaddüt eder,çogalır.
Fakat günesin kursuna bakarsan birdir.Bedenlerle mahcup olan kisi süphededir.
Çokluk, ruhu Hayvanidedir, Ruhu insani ise birdir.
Hak, onlara madem ki nurundan saçtı, Hakk'ın nuru, artık ayrılmaz.
190. Yoldas, bir müddet usanmayı bırak da o güzelin tek benini sana anlatayım.
Onun güzelligi anlatılmaz, iki âlem de nedir? Onun yüzündeki benim aksi!
Onun güzel benini anlatmaya basladım mı söz, tenimi yarmak, parçalamak istiyor.
Ben bu harmanda bir karınca gibi memnun geçinip gidiyorum,hatta kendi cirmimden, kendi haddimden fazla
yük çekmekteyim.
Dinleyen,hikâyenin zahirini istediginden içyüzünün söylenmemesi,kapalı kalması
O aydınlıgın bile haset ettigi güzel, beni bırakır mı ki söylenmesi lâzım ve farz olan sırları söyleyeyim.
195. Deniz köpüklenir, köpükle örtülür, köpügü ileri sürer. Sonra da köpügünü çeker, açılır, kendisini gösterir.

Simdi dinle, hikâyenin içyüzünü anlatmama ne mani oldu? Dinleyenin gönlü baska bir yere gitti.
Hatırına o konuk olan sofinin hali geldi. Bogazına kadar o sevdaya daldı.
Onun için bu sözü bırakıp ona baslamak hali anlatmak için o hikâyeyi söylemek icap ediyor.
Fakat ey aziz, sofiyi,suret sofisi sanma! Ne vakte kadar çocuklar gibi cevize,üzüme düsüp kalacaksın?
200. Ogul, bizim cismimiz cevizle üzümdür. Ersen bu ikisinden de geç!
Eger sen geçmezsen Allah'nın lütfu, Allah'nın keremi seni dokuz kat gökten geçirir.
Simdi hikâyenin zahirini dinle, fakat taneyi samandan ayır ha!
Hizmetçinin,hayvana bakmayı kabul etmesi, sonra da vaadini yapmaması
O zevk ve huzur dileyen sofilerin zikir ve mürakabeleri, vecit ve sevkle sona erince.
Konuga yemek getirdiler. Konuk, o zaman hayvanı hatırladı,
205. Hizmetçiye"Ahıra git, hayvana saman ve arpa ver "dedi.
Hizmetçi dedi ki:" Lâhavle... Bu ne fazla söz! Eskiden beri bu isler benim isim."
Sofi "Önce arpayı ısla. Çünkü esek karttır,disleri saglam degil" dedi.
Hizmetçi " Lâhavle. Ey ulu, bunu niye söylüyorsun? Bu hizmet usulünü, hep benden ögrenirler" dedi.
Sofi "Önce semerini indir,sırtına da ilâç koy" dedi.
210. Hizmetçi "Lâhavle ey hakîm, benim senin gibi yüz binlerce konugum geldi;
Hepsi de yanımızdan razı olup gittiler."Konuk bizim canımızdır,bizdendir" dedi.
Sofi "Suyunu ver ama ılık olsun" deyince hizmetçi " Lâhavle. Artık beni utandırıyorsun" dedi.
Sofi "Arpaya az saman karıstır" dedi. Hizmetçi " Lâhavle. Bu sözü kısa kes artık" dedi.
Sofi "Yerini süpür, tas toprak kalmasın. Islaksa biraz kuru toprak serp" dedi.
215. Hizmetçi "Lâhavle, a babam, lâhavle de! Bir ise yolladıgın ehil kisiye az söyle! " dedi.!
Sofi "Esegin sırtını tımar et" dedi. Hizmetçi " Lâhavle. Baba, artık utan.! " dedi.
Bunu deyip etegini sıkıca beline doladı. "iste gittim,önce arpa,saman getireyim"dedi.
Gitti ama ahır aklına bile gelmedi. Yalnız sofiyi aldattı.
Birkaç hazelenin yanına gitti, Sofinin sözlerine gülmeye, onunla alay etmeye koyuldu.
220. Sofi uzun zaman yolculukta bulundugundan gözlerini yumup daldı,rüya görmeye basladı:
Esegi bir kurda satasmıstı. Kurt, sırtından, oylugundan onu paralıyordu.
Uyanıp "Lâhavle. Bu ne biçim saçma rüya, Acaba o sefkatli hizmetçi nerede ki? " dedi.
Yine daldı. Bu sefer esegini yolda giderken gâh, bir kuyuya, gâh bir çukura düsüyor gördü.
Türlü, türlü kötü rüyalar görüyordu. Rüyasında bazen Fatiha suresini, bazan Karia suresini okuyordu.
225. " Çare ne? Dostlar kalkıp gittiler. Bütün kapıları da kapadılar" dedi.
Yine "O Hizmetçicegiz, bizimle tuz ekmek yemedi mi ki?
Ben ona lütuftan baska ne yaptım, yumusak sözlerden baska ne söyledim? Aksine o bana neden kinlendi
ki?
Her düsmanlıga bir sebep olur. Yoksa aynı cinsten olus insanı vefakâr eder" diyordu.
Sonra tekrar " Lütuf ve ihsan sahibi Âdem, iblis'e bir cefada bulundu mu ki?
230. _nsan; yılana, akrebe ne yaptı ki onlar,daima insanı sokmak öldürmek isterler.
Kurdun huyu yırtıcılıktır. Bu haset de nihayet yaradılısta vardır demekte",
Sonra yine " Böyle kötü zanna düsmek hatadır.. Neye kardesim hakkında böyle bir zanda bulunuyorum? " diye
söylenmekteydi.
Yine dönüp diyordu ki: " Bu kötü zanna düsmek de bir tedbire sarılmaktır. Süpheye

düsmeyen muvaffak olur
mu? ”
Sofi vesvese içindeydi. Esege gelince öyle bir haldeydi ki düsmanların cezası da, dilerim böyle olsun!
235. Zavallı esek; tas toprak içinde,semeri tersine dönmüs, kuskunu kopmustur.
Yol yürümekten ölmüs, bütün gece yemsiz.. gâh can çekismekte,gâh ölüm haline gelmekteydi.
Bütün gece “Yarabbi,arpadan vazgeçtim, bir avuçcagızdan da az saman olsa” diye sayıklıyordu.
Hâl diliyle “Ey seyhler,bir merhamet edin,bu ham ve edepsiz hizmetçinin elinden yandım” diyordu.
O esegin çektigi eziyeti duydugu azabı ancak karada uçan kus,sele kapılırsa çeker duyar!
240. Nihayet biçare esek, açlık illetinden o gece seher çagına kadar yan üstü yattı.
Gündüz olunca, hizmetçi gelip hemen semerini düzeltti,sırtına vurdu.
Esekçiler gibi birkaç sopa indirdi. O köpek hizmetçiden ne umulursa esege onu yaptı.
Esek dayagın,siddetinden sıçradı,kalktı. Dili yok ki halini söylesin!
Kervan halkının Sofinin esegini hasta sanmaları
Sofi, merkebe binip yola düzülünce merkep,her an yüzüstü düsmeye basladı.
245. Halk,merkep düstükçe onu kaldırmaya koyuldu. Herkes onu hasta sanıyordu.
Birisi kulagını burmakta,öbürü yara var mı diye damagını yoklamakta,
Digeri nalında tas aramakta, bir digeri de gözünü puslu görmekteydi.
Sofiye “ Ey Seyh, bu ne hal? Dün,sükür olsun,bu esek kuvvetlidir demiyor muydun? ” dediler.
Sofi (Geceleyin “Lâhavle” yiyen esek, ancak böyle gider.
250. Merkebin azıgı geceleyin “Lâhavle” olur,Geceleyin tespih çeker durursa gündüzün de secde eder) dedi.
_nsanların çogu insan yiyicidir. Onların selam vermelerine pek emin olma!
Hepsinin de gönlü Seytan evidir. _nsan seytanının lâfına pek kulak asma!
Seytan’ın agzından çıkan “Lâhavle”ye kanan kisi, savasta o esek gibi tepesi üstüne düser.
Dünyada Seytan’ın seytanlıgına uyan; dost yüzlü düsmanın hürmetine, hilesine kanarsa,
255. O esek gibi arıklıktan ve sersemlikten _slâm yolunda, Sırat köprüsünün üstünde tepe taklak gelir.
Kötü dostun isvelerine kulak verme; yeryüzünde tuzak gör,emniyetle yürüme.
Yüz binlerce “ Lâhavle” okuyan Seytan’a bak; ey Âdem, iblisi gör,bak nasıl yılanda gizlenmis!
Dostun postunu yüzmek için kasap gibi sana “Ey can, ey sevgili” diye hitap eder.
Bu suretle postunu yüzmek ister. Düsmanların afyonunu tadan kisinin vay haline!
260. Aglatıp inleterek kanını dökmek için kasap gibi ayagın bas kor,sana hitaplarda bulunur.
Aslanlar gibi avını kendin avla. Yabancının yaltaklanmasını daterket,akrabanın yaltaklanmasını da!
Asagılık kisilerin hürmetini, hatır saymasını, o hizmetçinin hürmeti ve hatır sayması gibi bil. Kimsesizlik, adam
olmayan kisilerin isvesinden iyidir.
_nsanların arazisine ev kurma, kendi isini, gör yabancı kisinin isini degil!
Yabancı kisi kimdir? Senin toprak bedenin. Senin gama, eleme düsmen de onun yüzündendir.
265. Tene yaglı, ballı seyleri verdikçe cevherini,hakikatini semirmis göremezsin.
Teni miskler içine yerlestirsen yine ölüm gününde pis kokusu meydana çıkar.

Miski tene sürme, gönüle sür. Misk nedir? Ululuk sahibi Allah'nın adı.
O münafık, miski tene sürer de ruhu, külhanın ta dibine sokar.
Dilin de Allah adı, canındaysa imansız düsüncesi yüzünden pis kokular!
270. Onun zikretmesi külhanda biten yesillige, aptes bozulan yerde yetisen gül ve süsene benzer.
O yesillik orada ariyettir. O gülün yeri oturulan isret edilen yerdir.
Temiz seyler temizlere aittir; pisler de pis seylere... kendine gel!
Kin yüzünden yol azıtanlara kin tutma. Çünkü onların kabirlerini de kin tutanların yanına kazarlar.
Kinin aslı cehennemdir. Senin kinin o küll'ün cüz'üdür, dinin de düsmanı.
275. Mademki sen cehennemin cüz'üsün; aklını basına al cüzü, küllünün yanında karar eder.
Ey adı sanı duyulmus kisi! Cennetin cüzüysen zevkin de cennet gibi ebedidir.
Acı, mutlaka acılara katılır. Bâtıl söz nasıl olur da Hakk'a ulasır?
Kardes, sen ancak o düsünceden, o ruhtan ibaretsin. Mütebaki varlıgın bakımındansa kemik ve deriden baska
bir sey degilsin.
Düsüncen, manevi varlıgın gülse, gül bahçesisin; dikense külhana lâyıksın.
Gül suyu isen seni basa sürer, koyuna serperler; sidik gibiysen dısarı atarlar.
280. Koku satanların tablalarına bak.Her cinsi, kendi cinsinin yanına korlar.
Cinsleri, kendi cinsleriyle karıstırır, bu uygunluktan bir güzellik, bir süs meydana getirirler.
Fakat mercimek,seker arasına karısırsa onları birer, birer ayırırlar.
Tablalar kırıldı,canlar döküldü de iyiyi, kötüyü birbirine karıstırdılar.
Allah, bu taneleri ayırıp tabaga koysunlar diye kitaplar verdi, peygamberler gönderdi.
285. Peygamberler,gelmeden önce hepsi bir görünmekteydi. Mümin, kâfir, Müslüman, çıfıt… Zahiren hepsi birdi.
Âlemde kalp akçayla saglam akça bir yürümekteydi. Çünkü ortalık tamamiyle geceydi, biz de gece yolcularına
benziyorduk.
Peygamberlerin günesi dogunca "Ey karısık, uzaklas! Ey saf, beri gel" dedi.
Rengi göz ayırt edebilir; lâl'i, tası göz bilebilir.
_nciyi, süprüntüyü göz anlar. Onun için çerçöp göze batar.
290. Bu kalpazanlar, gündüze düsmandır.Fakat madendeki altınlar gündüze âsıktır.
Çünkü gündüz,kuyumcu ve sarraf,altını fark etsin diye altına aynadır.
Kırmızı yüzle sarı yüzü gündüz gösterdiginden Allah, kıyamete Gün lâkabını taktı.
Hakikatte gündüz, velilerin sırrıdır. Gündüz, onların aylarına nispetle gölgelere benzer.
Gündüzü,Allah erinin sırrının aksi bilin; gözü örten aksamı da onun ayıp örtücülügünün aksi.
295. Allah onun için "Vedduha" buyurdu. "Vedduha", Mustafa'nın gönlünün nurudur.
Allah, kusluk zamanını sevdi derler ya. Bu söz de, kusluk çagı, onun aksi oldugundandır.
Yoksa fâni olan seye yemin etmek hatadır. Böyle oldugu halde fâni seyin Allah'nın sözüne girmesi lâyık olur
mu?
298.Halil " Ben fâni olanları sevmem" dedi Halil böyle derse Ulu Allah nasıl olur da fâni seyi diler, sever?
299."Velleyl" den maksat yine Mustafa'nın ayıp örtücülügü, topraga mensup olan cismidir.
300. Bu kusluk çagının günesi o, gökten dogdu da gece gibi olan tene "Seni Rabb'in terk etmedi" dedi.
Belanın ta kendisinden vuslat meydana geldi; " Sana darılmadı da" sözü de o tatlılıktan

zuhur etti.
Esasen her söz bir halete alâmettir. Hâl ele benzer, söz de alete.
Kuyumcunun aleti, kunduracının elinde kuma ekilmis tohuma döner.
Çiftçinin yanında kunduracının aleti, köpegin, önünde saman, esegin önünde kemik gibidir.
305. "Enel Hakk" sözü, Mansur'un agzında nurdu. "Enallah" sözü, Firavunun agzında yalan!
Sopa, Musa'nın elinde dogruluguna sahit oldu, sihirbazın elindeyse bir seye yaramadı.
307. İsa, bu yüzden yoldasına Tek Allah'nın o yüce adını belletmedi.
Çünkü bilmez de alete noksan bulur. Tası, topraga vur. Hiç ates çıkar mı?
Elle alet tasla demire benzer. Çift olması gerek ki ates çıksın.
310. Çifti olmayan, aleti bulunmayan Tek Allahdır. Sayıda süphe olabilir, Fakat Allahda süphe yoktur.
_ki diyenler,üç diyenler daha fazla diyenler, bir oldugunda mutlaka ittifak ederler.
Sasılık gidince hepsi birlesir; iki, üç diyenler de bir derler.
Onun meydanında bir topsan, ona bir diyorsan durma, çevgânının etrafında dön dolas!
Top padisahın elinin darbesiyle oynarsa, kemale ermis olur.
315. Ey sası; bunları can kulagıyla dinle, gözüne kulak yoluyla ilâç ver!
Temiz söz, hakikatten uzak olan gönüllerde karar etmez, nurun aslına dek gider.
Çarpık ayakkabı, nasıl çarpık ayaga uyarsa Seytanın afsun ve efsanesi de dogru olmayan gönüllere uyar.
Hikmeti istedigin kadar tekrarla... ona ehil degilsen hikmet, senden ne kadar uzak!
_ster yaz, belle… _ster bahset, söyle!
320. O, Ey inatçı senden yüzünü çeker, gizlenir; baglarını koparır, kaçar.
Fakat sen okumasan da hakikat ilmi senin yanıp yakıldıgını görürse elinde,alısmıs kus haline gelir.
Tavus kusu, nasıl köylü evinde olmazsa, hakikat ilmi de her aceminin malı olmaz.!

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Cilt 2, Padişahın Doğanı ve Kocakarı.

Padişahın doğanı kaçmış padişahtan.
Cahil ve sevgisiz bir kocakarıya.
Kocakarı elinde olmuş bin pişman.
Uzak kalmış Hakk sözünden Kur'an'dan.

Sana yardım eden Dost'u terk edip de,
Düşmanına yönelip, ona boyun eğme.
Dinle Dost sözü Kur'an'ı, Kur'an'ı terk etme.*
Yersin yoksa İlaahii adaletten tekme.

Padişahın doğanı gibi,
Allah'ı bırakıp, şeytana kul olma.
Şeytan yaşatır sana cehennemi,
Azıcık keyif tattırdıktan sonra.

22.07.2016
Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın

* http://www.antoloji.com/seytanin-rehberligi-siiri/

Bu dosyada ki tüm ayetlerin Türkçe anlamları, Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk'e aittir.

Hikmetler.

- Bir şeyin hakiki kıymetini ancak ondan anlayan bilebilir. Eğer inciyi horoza verirseniz onu bir avuç darıya değişir. Altını ahmağa verirseniz onu parlak bir boncuk için harcar.
- Cahil ve bilgisizler ne kadar cahil ve bilgisizce iş yaparlarsa yapsınlar, onu en iyi, en doğru ve en güzel bir biçimde yaptıklarını sanırlar.
- İşte cahilin sevgisi böyledir, cahil yolda daima çarpık daima yampiri yürür.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 66 - Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Dizelerde Ayetlerle ilgili Bölümler ve O Ayetler.

330. Ansızın orada doganı, toz duman içinde gördü. Ona bakıp aglamaya basladı. Dedi ki: "Her ne kadar, bize dosdogru vefakarlıkta bulunmadıgın için bu hâl sana lâyıktı.
Çünkü cehennem ehliyle cennet ehlinin müsavi olmadıgından gaflet ederek cennetten kaçtın, cehennemde
karar ettin.

HAŞR-20,

Ateşin dostlarıyla cennetin dostları bir olmaz. Cennetin dostları, kurtuluşu/zaferi elde edenlerin ta kendileridir.

Padisahın,doganı ihtiyar kadının evinde bulunması

Doganın padisahtan kaçıp un eleyen kocakarının evine gitmesi, bilgisizligindendir.
O kadıncagız, çocuklarına tutmaç pisirmeye savasırken o cinsi güzel, kendisi hos doganı görünce,
325. Tutup ayacıgını bagladı, kanadını kesip güdük bir hale getirdi, tırnagını kesti, yesin diye de önüne saman
koydu.
"Ehil olmayanlar sana iyi bakamamıslar, kanadın haddini asmıs, tırnagın da uzamıs.
Na ehil kisiler seni hasta ederler. Ananın yanına gel ki sana iyi baksın! " dedi.
Arkadas, cahilin sevgisini de böyle bil. Cahil yolda daima çarpık, daima yampiri gider.
Padisahın günü,doganı aramakla geçti, nihayet o kocakarının çadırına yöneldi.
330. Ansızın orada doganı, toz duman içinde gördü. Ona bakıp aglamaya basladı.
Dedi ki: "Her ne kadar, bize dosdogru vefakarlıkta bulunmadıgın için bu hâl sana lâyıktı.
Çünkü cehennem ehliyle cennet ehlinin müsavi olmadıgından gaflet ederek cennetten kaçtın, cehennemde
karar ettin.
Halinden haberdar olan padisahtan sersemce bu kokusuk kocakarının evine kaçagın layıgı budur"
Dogan kanadını padisahın eline sürmekte, hal diliyle "Ben günah ettim";
335. Ey kerem sahibi, sen iyilerden baskasını kabul etmezsen kötü nereye varsın da halini arz edip aglasın?
Padisah, her kötüyü iyi ettiginden onun lütfü cana bu cüreti vermekte, bu cinayetleri yaptırmaktadır"
demekteydi.
Yürü, çirkin islerde bulunma ki bizim iyiliklerimiz bile o güzel sevgilimizin huzurunda çirkin görünmektedir.
Halbuki sen ettigin hizmeti ona lâyık sandın da cürüm bayragını onun için yücelttin.
Sana onu anmaya, Onu çagırmaya izin verdiler de o yüzden günlüne gurur düstü.
340. Kendini Allah ile konusur gördün. Halbuki niceler vardır ki bu süphe yüzünden ondan ayrı düser.
Gerçi padisah seninle beraber yerde oturur ama sen kendini tanı, haddini bil de daha iyi, daha edepli otur!
Dogan dedi ki: "Padisahım, pismanım, tövbe ettim, yeniden müslüman oldum.
Sarhos ederek aslanı bile tutacak derecede kuvvet ve cüret sahibi ettigin kisi sarhosluk yüzünden yolunu
sapıtırsa özrünü kabul et.
Tırnagımı kestilerse de sen beni kabul eder, benden yüz çevirmezsen ben, günesin bile perçemini koparırım.
345. Kanadım gittiyse de beni oksarsan, bana iltifat edersen felek bile benim oyunuma karsı mat olur.
Bana kuvvet kemerini bagıslarsan dagı yerinden koparırım, bana kudret kalemini verirsen bayrakları yıkar,

orduları kırarım.
Nihayet benim cüssem, bir sivrisinekten de asagı degil ya... Ben de Nemrut mülkünü kanadımla vurur,
tarumar ederim.
Tut ki zayıflıkta Ebabilim, tut ki düsmanlarımın her biri bir fildir.
Bir fındık kadar, fakat yakıcı kursun atarım; kursunum, yüzlerce mancınık derecesinde tesir eder.
Tasım nohut kadarsa da savasta ne bas bırakır,ne migfer!
350. Musa, savasa bir tek sopasıyla gitti ama o sopayla Firavun'u da, kılıçlarını da kırdı geçirdi.
Her peygamber, o kapıyı yalnızca dögmüs, bütün dünyaya tek basına saldırmıstır.
Nuh, ondan kılıç isteyince Tufan dalgası, Allah kudretiyle kılıç kesilmistir.
Ey Ahmet, yeryüzünün askeri kim oluyor ki? Aya bak,ayın bile alnını yar!
Bu suretle yıldızların yomlu, yomsuz olduguna inanan bihaberler, bu devrin senin devrin oldugunu,kamerin
devri olmadıgını anlasınlar.
355. Bu devir, senin devrindir. Çünkü Kelîm olan Musa bile daima senin zamanını arzuladı.
Musa, senin devrinin parlaklıgını, o devirdeki tecelli sabahının zuhurunu gördü de;
" Yarabbi, o ne rahmet devri... o devir, rahmetten de ileri... o devirde rüyet var.
Musa'nı denizlere daldır da Ahmet'in devrinde izhar et'' dedi.
Allah dedi ki: " Sana o devri onun için gösterdim, o halvetin yolunu onun için açtım"
360. Ey Kelîm, sen o devirden uzaksın; ayagını çek, çünkü bu iklim uzundur.
Ben kerem sahibiyim. Tamaha düsüp aglasın diye mahluka ekmek gösteririm.
Ana, çocuk uyansın da gıdasını istesin diye çocugun burnunu ovar.
Çünkü çocugun, açlıgından haberi olmaz, uyuyakalır. Fakat süt muhabbeti, ananın iki memesini de agrıtmaya
baslar.
"Ben gizli rahmet olan bir hazineydim, hidayete erismis bir ümmet gönderdim."
365. Can ve gönülle diledigim bütün keremleri sana Allah gösterdi de sen onlara tamah ettin.
Ahmet, ümmetler " Yarab" desinler diye dünyada nice put kırdı.
Ahmet'in çalısması olmasaydı sen de ataların gibi puta tapardın.
Ahmet'in ümmetler üzerindeki hakkını bil, basın puta secde etmekten, bunu bilesin diye kurtuldu.
Söylersen bu puta tapmadan kurtulmanın sükrünü söyle de Allah, seni bâtın putundan da kurtarsın.
370. O, nasıl, basını putlardan kurtardıysa sende o kuvvetle gönlünü kurtar.
Dini babadan bedava bir miras olarak buldun da onun için basını sükretmeden çevirdin.
Miras yedi,mal kadrini ne bilsin? Rüstem can verdi, Zâl bedava seref kazandı!
Ben, birisini aglatırsam rahmetim cosar; aglayıp tasanda nimetime erisir.
Birisine bir seyi vermek istemezsem o istegi göstermem. Fakat gönlünü kapattım mı artık açmam.
375. Rahmetim, o aglamalara baglıdır. Kul agladı mı rahmet denizi, kabarmaya,dalgalanmaya baslar.

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Cilt 2, İsa Peygamber ve Yoldaşı.

İsa peygambere biri yoldaş oldu.
Yoldaşı yol kenarında ölü kemikleri gördü.
"Ey İsa, bana da öğret o ölü dirilten ulu adı*"
Diye diretip durdu, ilim bilmez cahil yoldaşı.

"Senin işin değil dedi," yoldaşına peygamber İsa.
Dedi: "Asayı ele almakla olunur mu hiç Musa? "

Hava atmak için, ölüyü diriltmek istemek yerine,
Nefis terbiyesiyle, ölü ruhunu diriltip de,
Özgür olup, ruhlar aleminde gel kendine.
Böylece belki, ulaşırsın İlm-ü Ledün'e*

Diken ekmek tuzak kurmaktır.
Allah' ta tuzakçılara tuzak kurandır.*1
Diken eken diken, gül eken gül bulur
Ya da kötülük eden kötülük,
İyilik eden iyilik bulur.

Kötüye, tuzakçıya ilmî güç verir mi Hz. Allah?
Tuzakçı düşer Allah'ın tuzağına, çeker eyvah.
Kötülük edenin payına düşer şer,
Tuzak kuran Allah'ın tuzağına düşer.

25.05.2015
Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın

*Bu ulu adlar, İlm-i Ledün'e yani dünya ilminin ya da maddi ilmin dışında ki ilime, Bâtını (iç) ilime aittir, şeklinde görüşler bulunmaktadır. Ayrıca Bakara, 31'de Allah'ın Âdem'e tüm isimleri öğrettiği yazmaktadır. Burada ki isim Ahmet, Mehmet, dere, toprak vs. gibi anlamlar da değildir. Hz. Allah'ın yarattığı varlıkları, elbette ki O'nun izniyle, etkileyebilen İlm-ü Ledün sözleridir, bence. Doğal olarak İlm-ü Ledün'ü Hz. Allah'ımızın gözüne girmiş mümin kullar yani yaratıkların kendisinden zarar gelmeyeceği konusunda kendisinden emin olduğu kullar kullanabilir, bence. F.L.A.

KEHF-65

Orada, kullarımızdan öyle bir kul buldular ki, biz ona katımızdan bir rahmet vermiş, lütfumuzdan bir ilim öğretmiştik.

Not: Bu surede ki kulun Hızır olduğu söylenmektedir (Musa Peygamber ve Hızır kıssası, Kehf suresi 60 – 82) .

BAKARA-31

Ve Âdem'e isimlerin tümünü öğretti. Sonra onları meleklere göstererek şöyle buyurdu: "Hadi, haber verin bana şunların isimlerini, eğer doğru sözlüler iseniz."

*1ENFÂL-30

Küfre sapanlar, seni tutup bağlamaları yahut öldürmeleri ya da yurdundan çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kurarlar, Ama Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.

Bu dosyada ki tüm Türkçe ayet anlamları (mealleri) Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk'e aittir.

Hikmetler.

•İsa peygamber ve Yoldaşı aşağıda ki kısa yolu verilen kitapta yer almamaktadır.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

isa Aleyhisselâm'ın yoldasının isa'dan kemikleri diriltmesini istemesi
İsa ile bir ahmak yoldas oldu.Gözüne yol üstünde ölü kemikleri erisince,
Yoldas,ölüleri diriltmek için okudugun o yüce adı,
Bana da mutlaka ögret de bir,iyilikte bulunayım,o adı okuyup kemiklere can vereyim" dedi.
İsa dedi ki:"Sus! Bu senin isin degil.Senin nefeslerinin,senin sözünün harcı degil!

145. Nefesin yagmurlardan daha arı,duru olması, o nefes sahiplerinin meleklerden daha idrakli bulunması
lâzımdır.
Âdem,ömürlerce yandı,yakıldı da arındı; felekler hazinesine emin oldu.
Sen de sag eline bir sopa aldın ama senin elin nerede,Musa'nın eli nerede,"
O ahmak,"Benim sırlara kabiliyetim yoksa o adı bu kemiklere sen oku! " dedi.
İsa dedi ki: "Yarabbi,bunlar ne sırlardır? Bu ahmagın bu mücadeleye girismesi nedendir?

150. Bu hasta, nasıl oluyor da kendi derdiyle ugrasmıyor? Bu murdar herif neye kendi canının derdine
düsmüyor?
Kendi ölüsünü bıraktı da yabancı ölüyü diriltmeye kalkıstı! "
Allah,"Gerilemede gerilemeyi arar.Diken eken ancak yesermis taze diken elde edebilir.
Dünyada diken eken kisi,sakın ektiğin dikeni gül bahçesinde arama!
O, eline gül bile alsa diken olur.Bir dost varsa dost,yılan kesilir.

155. O saki kötülüklerden çekinen kisinin kimyası hilâfına zehir ve yılan kimyasıdır(her seyi zehirler,her sey ona
karsı yılan haline gelir) .

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Cilt 2, Yılancının Duası.

Her işte bir hayır vardır.
Akıllı kişiler, önlem alır,
Sonucu da Allah'a bırakır.
Dilemeli hep Allah'dan hayır.

Hakkımızda ne hayırlıysa,*
Onu nasip eyle Ya Rab! ,
İsteğimiz eğer hayırsızsa,
Hayırsızla yollama bize azap.

Bir yılan oynatıcının yılanını,
Çalmış başka bir yılan oynatıcı.*1
Yılanı çalınan yılan oynatıcı,
Allah'a dua etmiş, yüreği acılı.

Demiş ki Ya Rab! yılancı çaldı benden onu,
Kavuştur yılanına bu garip kulunu.
Ararken yolda gördü hırsız yılancıyı,
Yılanı inlete inlete öldürmüş onu,
Yüzünde iniltiden oluşmuş bir acı.

Demiş ki, iyi ki Allah duamı kabul etmemiş,
Etseydi şimdi, inleye inleye olacaktım, zehirlenmiş.

17.12.2015
Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın

* http://fatihltfaydin.tr.gg/Hayr-Prof-.-Dr-.-Suleyman-Ates.htm

*1
https://tr.wikipedia.org/wiki/Y%C4%B1lan_oynat%C4%B1c%C4%B1l%C4%B1%C4%9F%C4%B1

Her işte bir hayır vardır atasözünün kaynağı olabilecek Kur'an Ayeti.

BAKARA-216

Kutibe aleykumul kitâlu ve huve kurhun lekum, ve asâ en tekrahû şey'en ve huve hayrun lekum, ve asâ en tuhıbbû şey'en ve huve şerrun lekum vallâhu ya'lemu ve entum lâ ta'lemûn(ta'lemûne) .

1. kutibe : yazıldı, farz kılındı
2. aleykum(u) : sizin üzerinize
3. el kitâlu : savaş
4. ve huve : ve o
5. kurhun : kerih, hoşa gitmez
6. lekum : sizin için, size
7. ve asâ : ve umulur ki, olur ki
8. en tekrehû : kerih olması, hoşa gitmemesi

9. şey'en : bir şey
10. ve huve : ve o
11. hayrun : hayırdır, hayırlıdır
12. lekum : sizin için, size
13. ve asâ : ve umulur ki
14. en tuhıbbû : sevmeniz, hoşlanmanız
15. şeyen : bir şey
16. ve huve : ve o
17. şerrun : şerdir
18. lekum : sizin için, size
19. vallâhu : ve Allah
20. ya'lemu : bilir
21. ve entum : ve siz
22. lâ ta'lemûne : siz bilmezsiniz

Yaşar Nuri Öztürk: Hoşunuza gitmemekle birlikte, savaş üzerinize yazılmıştır. Bir şey sizin için hayırlı olduğu halde siz ondan tiksinebilirsiniz. Ve bir şey sizin için şer olduğu halde siz onu sevebilirsiniz. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

Not: Konuyla ilgisi olmasa da, İslam Dini'nde savaş, cihat (cehd yani çaba kökünden gelir) anlamındadır ve Hz.Allah'ın rızasına uygun her türlü çabayı kapsar. Allah için ölmek, ilim edinmek için çaba harcamak, nefis terbiyesi için çaba harcamak vs. vs. Kıtal (kanlı çarpışma) da cihata dahildir ama kâfirler müslümanları öldürmekte ısrarlı bir şekilde müslümanlara saldırıyorsa nefsi müdaafa olarak İslâm'da vardır.
Cehdin yani çabanın kanlı çarpışma (kıtal) bölümüyle ilgili daha fazla bilgi için bk.
http://www.antoloji.com/mesnevi-hikayeleri-halife-ali-nin-dusmanini-oldurmemesi-siiri/

Hikmetler.

• Düşünmeden yapacağımız bir hareket sonunda, büyük zararlara uğramak mümkündür.
• Neyin bizim için iyi, neyin zararlı olduğunu bilemeziyiz; çünkü hadiselerin diğer yüzü bizim için
karanlıktır.Bir anda bize faydalı görünen şey aslında zararlı, zararlı görünen şey ise faydalı olabilir.
İşin en doğrusunu bilen Allah'tır (c.c.)
• Ettiğimiz öyle dualar vardır ki bunlar bizim için adeta beddua niteliğindedir. O an için hayrımıza
gibi görünür.Rabbimiz lütuf ve keremiyle bunları kabul etmeyerek bizi korumuş olur.
• Nice dualar vardır ki ziyanın, helak olmanın, bedduanın ta kendisidir. Yüce Rabbimiz onları
kereminden dolayı kabul etmez.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 64 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.
Not: her işte bir hayır vardır.

Bir yılancının baska bir yılancıdan yılan çalması
135. Bir hırsızcagız, bir yılan oynatıcısının yılanını çaldı. Aptallıgından onu ganimet saymaktaydı.
Yılancı, yılanın zehirlemesinden kurtuldu. Yılan da hırsızını aglatıp inleterek öldürdü.
Yılancı, o ölü adamı görüp tanıdı, "Onu benim yılanımı öldürdü,canından etti.
Hırsızı bulayım da yılanımı ondan alayım diye dua edip duruyordum,gönlüm yılanımı bulmayı istiyordu.
Allahya sükürolsun ki o dua kabul edilmedi. Ben duamın kabul edilmeyisini ziyan sandım ama bana
faydaymıs" dedi.
140. Nice dualar vardır ki ziyanın, helâk olmanın ta kendisidir. Pak Allah, onları kereminden kabul etmez.

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Çalgıcının Hikâyesi.

Halife Ömer'in zamanında bir çalgıcı vardı.
Şahane mi şahane çalgı çalardı.
Beli bükülüp de yaşlanınca,
Sesinin güzelliği kayboldu.
Bir lokma ekmeğe muhtaç oldu.

Dedi ki,
"Yarabbi bunca yıl görüp de kulunun isyanını,
Bir gün bile kesmedin ondan ihsanını."
"Bu gün kazanç yok,
Senin için çalacağım, bugün."
Bir hayli çalıp durdu çalgıyı o gün.

Sonra çalgıyı başının altına alıp, uykuya daldı.
O sırada Halife Ömer'i de bir uyku aldı.
Rüyasında bir ses işitti."Ya Halife Ömer,
Mezarda ki bir kulumuza, götür de para ver"

Halife Ömer uyandı yerinden sıçrayıp da.
Kalkıp, gitti aradı o kulu mezarlıkta.
Yalnızca bir garip çalgıcı vardı ortalıkta.
Mezarlık ta dolandı durdu.
Çalgıcıdan başka kimse yoktu.

Sonra kendi kendine dedi.
"Bana mübarek bir kul diye söylendi.
Bir garip yaşlı çalgıcı kul,
Nasıl olur Allah'a haskul."

Yeniden dolandı dolandı durdu.
Geldi yaşlı çalgıcının yanına oturdu.
Çalgıcı uyanıp da halifeyi görünce şaşırdı.
Bir an önce oradan kaçmaya çalıştı.

Seslendi Halife Ömer,"Benden kaçma.
Allah'ın emriyle para getirdim sana."

Çalgıcı çok utandı,
Ömrünü boşa harcadığına yandı.
Çalgıyı yere atıp parçaladı.
Şükretti Allah'a, bağışlasın diye yalvardı.
İnledi, yakardı, ağladı ağladı.

19.10.2014
Saygılar ve Sevgiler.

Hikmetler.

- İhlasla dua eden kim olursa olsun duası dergâh-ı ilâhîde kabul görür.
- Kimin iyi, kimin kötü olduğunu ancak yüce Allah (c.c.) bilir.Onun için insanlar hakkında fikir yürütürken dikkatli olmak lâzımdır.
- Rızkın sahibi Allah'tır (c.c.) . Dilediğine sebepli, dilediğine sebepsiz; dilediğine az, dilediğine çok ihsan eder. Bunda da ilâhî bir hikmet, gözlerimizin göremediği, idrakimizin yetmediği bir mana, bir sebep, bir güzellik vardır.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 42 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

HİKMETLERDE Kİ SÖZLERLE ilgili AYETLER

MU'MİN-60
Yaşar Nuri Öztürk: Rabbiniz buyurmuştur ki: Dua edin bana, cevap vereyim size! Kibre saparak bana ibadetten uzaklaşanlar, aşağılanmış bir halde cehenneme gireceklerdir.

LOKMÂN-23
Yaşar Nuri Öztürk: İnkâr edenin küfrü seni tasalandırmasın! Onların dönüşü bizedir; yapıp ettiklerini onlara haber vereceğiz. Kuşkusuz, Allah, göğüslerin içindekini bilmektedir.

TEGÂBUN-4
Yaşar Nuri Öztürk: O bilir, göklerde ne var, yerde ne var! Ve bilir sizin gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da. Allah, göğüslerin özünü çok iyi bilir.

Not: Ön yargı: Araştırmadan, anlamadan önce birisi hakkında iyidir ya da kötüdür şeklinde sahip olunulan düşünce. Suizan.

SEBE-39

De ki: "Rabbim, kullarından dilediğine rızkı bolca, genişçe verir, dilediğine de kısarak verir. Bir şey infak ederseniz O, onun yerine başka bir şey lutfeder. Rızık verenlerin en hayırlısıdır O."

BAKARA-216

Yaşar Nuri Öztürk: Hoşunuza gitmemekle birlikte, savaş üzerinize yazılmıştır. Bir şey sizin için hayırlı olduğu halde siz ondan tiksinebilirsiniz. Ve bir şey sizin için şer olduğu halde siz onu sevebilirsiniz. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

DUA ve GÜNAHLARIN SİLİNMESİ 1

Dua; kulun Allah'ından bir isteği, talebidir. Yani dua; istek ya da talep demektir. Ekonomide talep, bir ürün ya da hizmeti elde etmek istemenin yanında onu alabilecek olanağa da sahip olmak demektir.Vitrinde seyrettiği ve almayı düşündüğü bir ürünü kişinin talep edebilmesi için onu alacak paraya da sahip olması gerekir. Yoksa bu durum bir arzudan öteye geçemez.Yani duanın ya da talebin gerçekleşebilmesi için bir araca, aracıya gerek vardır. Yani duamızın kabulü ve günahların silinmesi için dua etmenin yanında bir şeyler de yapmalıyız.Bence bu araçlar tövbe ve Salih Amel'dir. Yani Allah'ın rızasına uygun işler ya da hayra ve barışa yönelik işlerdir. Sonuç olarak Allah emeğe saygı duyar. Bir gecede (kadir gecesi) yapılan dualar yanında tevbe ve Salih Amel barındırmıyorsa emek harcanmıyor demektir.

Herkes ektiğini biçer (emek olmadan yemek olmaz) .

NECM

39. Gerçek şu ki, insan için çalışıp didindiğinden başkası yoktur.
40. Ve onun çalışıp didinmesi yakında görülecektir.
41. Sonra karşılığı kendisine hiç eksiksiz verilecektir. Ayetleri gereği bir şey istiyorsak, isteğin yani duanın yanında çaba da sarfetmeli, bir şeyler yapmalıyız.

Fatih Lütfü AYDIN
15.08.2012

DUA

Sözlükte "çağırmak, seslenmek, istemek, yardım talep etmek" anlamına gelen dua, din literatüründe, insanın bütün benliğiyle Allah'a yönelerek maddî ve manevî isteklerini O'na arz etmesi demektir. Duanın ana gayesi insanın Allah'a halini arzetmesi ve O'na niyazda bulunması olduğuna göre dua, Allah ile kul arasında bir diyalog anlamı taşır. Bir başka deyişle dua sınırlı, sonlu ve âciz olan varlığın sınırsız ve sonsuz kudret sahibi ile kurduğu bir köprüdür. Kur'ân'da yirmi yerde dua kelimesi geçmekte, ayrıca pek çok âyette dua kökünden fiiller yer almaktadır. Duada daima tâzim ve tâzimle birlikte istekte bulunma anlamı vardır. Dua aynı zamanda zikir ve ibadettir. Böylece duada biri zikir ve saygı, diğeri de dilek olmak üzere iki unsur hep yan yana bulunur. Bu sebeple "Dua ibadetin özüdür" (Tirmizî, Deavat, 1) ve aynı sebeple en önemli ibadet olan namaz dua (salât) kelimesiyle ifade edilmiştir (En'âm, 6/52; Kehf, 18/28) . Bir âyette, "De ki; duanız olmasa Rabbim size ne diye değer versin" (Furkân, 25/77) buyrulmak sûretiyle insanın ancak Allah'a olan bu yönelişiyle değer kazanabileceği belirtilmiştir. Kur'ân'da insanın ihtiyaç ve sıkıntılarının giderildiği, kendini emniyet içinde ve başarılı gördüğü durumlarda dua isteğinin zayıfladığı, Allah'tan yüz çevirdiği, kendi güç ve yeterliliğini gözünde büyütüp nankör ve bencil olduğu, zalimâne tutum ve davranışlar sergilediği anlatılmaktadır (bk. İsrâ, 17/67; Lokmân, 31/32; Fussilet, 41/51) . İnsanın başı dara düştüğünde dua etmesinin (Mü'min, 40/60) yanı sıra özellikle refah ve rahatlık durumlarında da Allah'ı hatırlaması kulluğun bir gereğidir. Duanın sadece Allah'a yöneltilmesi; Allah'tan başkasına, putlara veya kendilerine üstün nitelikler izafe edilen başka yaratıklara dua (ve ibadet) edilmemesi hususu Kur'ân'da ısrarla vurgulanmıştır (bk. Şu'arâ, 26/213; Kasas, 28/88) . Özet olarak duanın âdâbı şöyledir: Dua gönülden, gizlice ve alçak sesle yapılmalı, mübarek vakit ve yerler tercih edilmeli, kıbleye yönelinerek ve Allah'ın adıyla başlanarak, günahlara pişmanlık duyularak yapılmalı, kabulü için acele edilmemeli, kabul edileceğine inanılarak duaya ısrarla devam edilmeli, sebepler dünyasında yaşadığının bilincine ererek talep ettiği şey birtakım sebeplere bağlıysa önce bu sebepleri yerine getirmeli yani fiili duasını yapmalıdır. Ayrıca isteğini Allah'a arz etmeden önce Allah'a hamdü senâ Peygamberine de salâtü selâm getirmelidir. (M.C.)
Alıntı….
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VEK49md_u5U

DİYANET’in DUA BAŞLIKLI YAZISINDA GEÇEN KUR’AN AYETLERİ.

EN'ÂM-52

Yaşar Nuri Öztürk: Sabah akşam, yüzünü isteyerek Rablerine yalvarıp yakaranları kovma! Onların hesabından bir şey sana ait olmadığı gibi, senin hesabından bir şey de

onlara ait değildir. O halde onları kovarsan zalimlerden olursun.

KEHF-28

Yaşar Nuri Öztürk: Benliğini, sabah akşam yüzünü isteyerek rablerine yalvaranlarla beraber tut. İğreti dünya hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırıp uzaklaştırma. Ve sakın, kalbini bizim zikrimizden / Kur'anımızdan gafil koyduğumuz, boş arzularına uymuş kişiye boyun eğme. Böylesinin işi hep aşırılıktır.

FURKÂN-77

Yaşar Nuri Öztürk: De ki: "Duanız/davetiniz yoksa, Rabbim sizi ne yapsın? Yalanladınız; bu yüzden azap kaçınılmaz olacaktır."

İSRÂ-67

Yaşar Nuri Öztürk: Denizde size bir zorluk dokunduğunda, O'nun dışındaki tüm yalvardıklarınız ortadan kaybolur. Fakat O, sizi kurtarıp karaya çıkarınca yüz çevirirsiniz. İnsan çok nankördür.

LOKMÂN-32

Yaşar Nuri Öztürk: Kara bulutlar gibi dalga kendilerini kuşattığı zaman; Allah'a, dini O'na özgüleyerek yalvarırlar. Fakat onları karaya çıkarıp kurtarınca, içlerinden sadece bir kısmı doğru yolu tutar. Bizim ayetlerimize, gaddar nankörlerin tümünden başkası karşı çıkmaz.

FUSSİLET-51

Yaşar Nuri Öztürk: İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirir, yan yatar. Kendisine şer dokununca, hemen duaya koyulur.

MU'MİN-60

Yaşar Nuri Öztürk: Rabbiniz buyurmuştur ki: Dua edin bana, cevap vereyim size! Kibre saparak bana ibadetten uzaklaşanlar, aşağılanmış bir halde cehenneme gireceklerdir.

ŞUARÂ-213
Yaşar Nuri Öztürk: O halde, Allah'ın yanında bir başka ilaha daha yalvarma/davet etme. Yoksa azaba uğratılanlardan olursun.

KASAS-88
Yaşar Nuri Öztürk: Allah'ın yanında diğer bir tanrıya daha kulluk etme. İlah yok O'ndan başka. O'nun yüzü dışında herşey helâk olacaktır. Hüküm yalnız O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz.

Dönelim hekimlere, daha beter olmuş cariye.
Aczlerini bilip, başlamışlar kem küm etmeye.
Padişah mescide koşmuş, gözyaşları sicim.
“Huzuruna kapandım ey Allah’ım, acizim”.

“Halimi açmaya ne gerek,

Senden neyi gizleyebilir, yürek”.
Allah’ımız dedi ki Kur’an’da,
“Rabbinize yalvara yalvara, için için dua edin.”*5
Kullarım böyle böyle idrakine varır aczin.

*5 Araf Suresi 55. ayet.

Alıntı http://www.antoloji.com/mesnevi-hikayeleri-padisah-ve-cariyesi-siiri/

Allah razı olsun, Ömer zamanında yoksulluk gününde gidip mezarlıkta çenk çalan ihtiyar çalgıcının hikâyesi

(Bilmem) isittin mi? Ömer zamanında pek güzel, pek lâtif çenk çalan bir çalgıcı vardı.
Bülbül onun sesinden kendini kaybeder; bir namesini dinleyenlerin sevki, yüz misli artardı.
1915. Meclisleri, cemiyetleri, onun nagmeleri süsler; onun sesinden kıyametler kopardı.
Sesi, israfil gibi mucizeler gösterir, ölülerin bedenlerine can bagıslardı.
Yahut _srafil’e yardım ederdi; onun nagmelerini dinleyen fil bile kanatlanırdı.
_srafil, birgün nagmesini düzer ve yüzlerce yıllık çürümüs ölüye can verir.
Peygamberlerin de içlerinde öyle nagmeler vardır ki o nagmelerde isteyenlere, deger biçilmez bir hayat erisir.
1920. Fakat o nagmeleri his kulagı duymaz, çünkü his kulagı, kötülükler yüzünden pis bir haldedir.
_nsanoglu perinin nagmesini isitmez; çünkü perilerin sırlarına yabancıdır.
Gerçi perinin nagmesi de bu âlemdedir ama gönül nagmesi her iki sesten de yüksektir.
Zira peri de, insan da mahpustur; ikisi de bu bilgisizlik ve gaflet zindanındadır.
Rahman Sûresinden “Yâ ma’saralcinn” âyetini oku; “Tenfüzû testa’tîû “ nun mânasını iyice bil!
1925. Velîlerin içi nagmeleri evvelâ der ki: “Ey yokluk âleminin cüzüleri!
Kendinize gelin; nefis yoklugundan bas çıkaran; bu hayali, bu vehmi bir tarafa atın!
Ey Kevn ü fesat âleminde tamamiyle çürümüs canlar! Ebedî canlarınız ne vücuda geldi, ne dogdu! ”
O nagmelerden pek az, pek cüzi bir miktarını söylesem canlar, mezar ve merkatlerinden bas kaldırırlar.
Kulak ver! O nagmeler uzakta degil; fakat sana söylemege izin yok.
1930. Agâh ol ki velîler, zamanın israfil’idirler. Ölüler, onlardan can bulur, gelisirler.
Ölü canlar, ten mezarında kefenlerine bürünmüs yatarlarken onların sesinden sıçrayıp kalkarlar
Derler ki: Bu ses, öbür seslerden bambaska; çünkü diriltmek Allah sesinin isidir.
Biz öldük, tamamiyle çürüdük, mahvolduk. Fakat Allah sesi gelince hepimiz dirildik, kalktık.
Allah sesi ister hicab ardından, ister hicabsız gelsin...Cebrail, Meryem’e, yakasından üfleyerek ne verdiyse
Allah sesi de insana onu verir.
1935. Ey derileri altında yoklugun çürütüp mahvettigi kimseler! Sevgilinin sesiyle yokluktan dönün, tekrar

var olun!
O ses, Allah kulunun bogazından çıksa da esasen ve mutlaka Padisahtan gelmektedir.
Allah ona dedi ki: "Ben dilim, sen vücutsun. Ben senin hislerin, memnuniyet ve gazabınım,
Yürü! Benimle duyan, benimle gören sensin. Sır sahibi olmak da ne demek? Bizzat sır sensin.
Sen mademki hayret âleminde "Lillâh" sırrına mazhar oldun, ben de senin olurum. Çünkü "Kim, Allah'nın
olursa Allah onun olur."
1940. Sana bazen sensin derim, bazen de benim derim. Ne dersem diyeyim, ben aydın ve parlak bir
günesim.
Her nerede bir çıraglıktan parlasan orada bütün âlemin müskülleri hallolur.
Günesin bile gideremedigi, aydınlatamadıgı karanlık, bizim nefsimizden kusluk çagı gibi aydınlanır.
Âdem evlâdına esmasını bizzat gösterdi. (Âdem'i, isimlerine mazhar etti): diger mevcudata esma, Âdem'den
açıldı.
Nurunu, istersen Âdem'den al, istersen ondan...sarabı, dilersen küpten al, dilersen testiden!
1945. Çünkü bu testi, küple adamakıllı birlesmistir; o iyi bahtlı testi, senin gibi (zâhiri zevklerle sad degil,
hakiki neseyle neselenmis) tir.
Mustafa, "Beni görene benim yüzümü gören kisiyi görene ne mutlu" dedi.
Bir mumdan yanmıs olan çıragı gören, yakînen o mumu görmüstür.
Bu tarzda o mumdan yakılan çıragdan baska bir çırag, ondan da diger bir mum yakılsa ve ta yüzüncü muma
kadar, hep o ilk mumun nuru intikal etse, sonuncu mumu görmek, hepsinin aslı olan ilk mumu görmektir.
_stersen o nuru, son çıragdan al, istersen ilk çıragdan...hiç fark yok.
1950. Nuru, dilersen son gelenlerin mumundan gör, dilersen geçmislerin mumundan.
" Zamanınızdaki günlerde Rabbinizin güzel kokuları vardır. Kendinize gelin; o güzel kokuları almaya çalısın
" hadîsinin tefsiri
Peygamber, "Hakkın güzel ve temiz kokuları,bu günlerde esecek,
O vakitlere kulak verin, aklınız o vakitlerde olsun ki, bu çesit güzel kokuları alasınız, bu fırsatı kaçırmayınız
dedi.
Güzel koku geldi, sizin haberiniz yokken esip, esip gitti... Diledigine can bagıslayıp geçti.
Baska bir koku daha eristi; uyanık ol ey arkadas, uyanık ol ki bundan da mahrum kalmayasın.
1955. Ates mesrepli olan can, ondan ates söndürme kabiliyetini kazandı. Hos olmayan can, onun lûtfu ile
hos bir hale geldi.
*Atesli can, onun yüzünden söndü. Ölü, onun aydınlıgından kaftan giyindi.
Bu tazelik, Tûbâ agacının tazeligi; bu hareket, Tûbâ agacının hareketidir. Halkın hareketlerine benzemez.
Eger bu ebedî nefha, yere göge nazil olsa… yer ehliyle gök ehlinin ödleri su kesilirdi.
Esasen bu nihayeti olmayan nefhanın korkusundan, gökler, yeryüzü ve daglar o emaneti yüklenmekten
çekindiler. "Feebeyne en yahmilnehâ" âyetini oku da gör.

Korkusundan dagın yüregi kan olmasaydı "Esfakne minhâ" denir miydi?
1960. Bu Allah kokusu dün gece bize bir baska türlü zuhur etti, fakat birkaç lokma geldi, kapıyı kapadı.
Lokma için bir Lokman, rehin oldu. Simdi Lokman'ın sırası; ey lokma sen çekil.
Bu mihnet ve mesakkat lokması yüzünden Lokman'ın ayagına batan dikeni çıkarın.
Onun ayagında diken degil, gölgesi bile yok. Fakat siz, hırstan onu fark edemiyorsunuz.
Hurma olarak gördügünü diken bil. Çünkü, sen çok nankör, çok görgüsüzsün!
1965. Lokmanın canı, Allahnın bir gül bahçesindeyken neden can ayagı bir dikenden incinsin.
Bu diken yiyen vücut, devedir. Mustafa'dan dogan da bu deveye binmistir.
Ey deve! Sırtında öyle bir gül dengi var ki kokusundan sende, yüzlerce gül bahçesi meydana gelmistir.
Halbuki sen, hâlâ mugeylân dikenine ve kumsala meylediyorsun. Bu arta kalası dikenden gülü nasıl
toplayacaksın?
Ey bu arama yüzünden taraf taraf, bucak bucak dolasıp duran! Ne vakte kadar "Nerede bu gül bahçesi"
diyeceksin?
1970. Ayagındaki bu dikeni çıkarmadıkça gözün görmez. Nasıl dönüp dolasabilirsin?
Ne sasılacak sey, cihana sıgmayan Âdemoglu, gizlice bir dikenin basında dolasıp durmakta!
Mustafa bir hemdem elde etmek için geldi; "Kellimînî yâ Humeyrâ" dedi.
"Ey Humeyrâ! Nalı atese koyda bu dag, lâl haline gelsin" buyurdu.
Humeyrâ kelimesi, müennestir, can da müennsi semâidir. Araplar cana müennes demislerdir.
1975. Fakat canın müenneslikten pervası yok. Çünkü, ruhun ne erkekle bir alakası var, ne kadınla!
Müzekkerden de yükselir, müennesten de. Bu, kurudan yastan meydana gelen ruh (-u hayvanî) degildir ki.
Bu can, ekmekten kuvvetlenen, yahut kâh söyle, kâh böyle bir hale gelen can degildir.
Bu ruh hosluk verir, hostur, hoslugun ta kendisidir. Ey maksadına erismek için vesilelere bas vuran! Hos
olmayan, insanı hos bir hale getiremez.
Sen sekerden tatlı bir hale gelsen bile o tat bazen senden gidiverir, bu mümkündür.
1980. Fakat fazla vefakârlık sebebiyle tamamen seker olursan buna imkân yoktur. Nasıl olurda sekerden tat
ayrılır, imkânı var mı?
Ey hos arkadas! Âsık, halis ve sâf sarabı, kendisinden bulur, onunla gıdalanırsa bu makamda artık akıl
kaybolur, (bu sırra akıl ermez) .
Aklı cüzi sırra sahip gibi görünürse de hakikatte askı inkâr eder.
Zekidir bilir; fakat yok olmamıstır. Melek bile yok olmadıkça Seytandır.
Aklı cüzi sözde ve iste bizim dostumuzdur. Ama hal bahsine gelirsen orada bir hiçten, bir yoktan ibarettir.
1985. Varlıktan fâni olmadıgı için o, hiçtir, yoktur. Kendi dilegiyle yok olmayınca nihayet zorla, istemedigi
halde yok olacaktır. Bu da ona yeter.
Can, kemaldir, çagırması sesi de kemaldir. Onun için Mustafa "Ey Bilâl bizi dinlendir ferahlandır;
Ey Bilâl! Gönlüne nefhettigim o nefhadan, o feyizden dalga dalga cosan sesini yücelt.
Âdem'i bile kendinden geçiren, gök ehlinin bile akıllarını hayrete düsüren o nefhayla sesini yükselt! " buyurdu.

Mustafa o güzel sesle kendinden geçti. Ta'rîs gecesinde namazı kaçtı.
1990. O mübarek uykudan bas kaldırmadı; sabah namazının vakti geçip kusluk çagı geldi.
Ta'rîs gecesi, o gelinin huzurunda tertemiz canları, el öpme devletine eristi.
Ask ve can... her ikisi de gizli ve örtülüdür. Allahya gelin dedigim için beni ayıplama.
Sevgili, benim sözüme darılsaydı susardım; bana bir lâhzacık mühlet verseydi sükût ederdim.
Fakat "Söyle, bu söz ayıp olmaz. Senin sözün, gayb âlemindeki kaza ve kaderin zuhurundan baska bir sey
degildir" demekte.
1995. Ayıptan baska bir sey görmeyene ayıptır. Fakat gayb âleminin pâk ruhu, hiç ayıp görür mü?
Ayıp cahil mahlûka nispetle ayıptır; makbul Allahya nispetle degil.
Küfür bile yaratana nispetle bir hikmettir. Fakat bize nispet edecek olursan bir âfet, bir felâkettir.
Birisinde yüzlerce faziletle beraber bir de ayıp bulunsa o ayıp nebatatın sapı mesabesindedir.
Terazide her ikisini de birlikte tartarlar. Çünkü, nebatat ve sap… ikisi de bedenle can gibi bagdasmıstır.
2000. Su halde büyükler, bu sözü bos yere söylemediler: Temiz kisilerin cisimleri de, can gibi saftır.
Onların sözleri de nisanı olmayan ve bir kayda gelmeyen can olmustur, nefisleri de, suretleri de.
Onlara düsman olanların canları ise sırf cisimdir. O düsman, tavla oyununda kırılmıs zar gibi faydasızdır,
ancak bir addan ibarettir.
Düsman topraga girdi, tamamı ile toprak oldu. Bu ise tuzlaya düsüp tamamı ile arındı.
O tuz, öyle bir tuzdur ki Muhammed, ondan meslâhat kazanmıs, o yüzden melih sözü fasih olmustur.
2005. Bu tuz, bu melâhat, ondan miras kalmıstır; vârisleri de seninledir, ara bul!
Vârisler senin huzurunda oturuyorlar, fakat nerede senin huzurun? Senin önündedirler, fakat nerede önü sonu
düsünen can?
Eger sen, kendinde ön, art oldugunu sanıyorsan cisme baglısın, candan mahrumsun.
Alt, üst, ön, art; cismin vasfıdır. Nurani olan can ise bunlardan münezzeh ve cihetsizdir.
Kısa görüslüler gibi zanna düsmemek için gözünü, o pâ padisahın nuruyla aç!
2010. Sen madem ki zâhiri önü, sonu düsünmektesin... Ancak ve ancak bu gam ve nese âlemindesin. Ey
hakikatte yok olan! Yok olan nerede ön, nerede son?
Yagmurlu gündür, gece çagına kadar yürü! Bu yagmur, bildigimiz yagmur degil! Allah yagmurlarından.
Ayse'nin -Allah ondan razı olsun- Mustafa Sallâllahu aleyhi vessellem'e " Bugün yagmur yagdı.
Sen mezarlıga gittigin halde niçin elbisen ıslak degil? "diye sorması
Mustafa, bir gün, dostlarından birinin cenazesiyle ve dostlarla mezarlıga gitti.
Onun mezarına toprak doldurdu, tohumunu yeraltında diriltti.
Bu agaçlar, toprak altındaki insanlara benzerler. Ellerini topraktan çıkarıp;
2015. Halka dogru yüz türlü isaretlerde bulunurlar, duyana söz söylerler.
Yesil dilleriyle, uzun elleriyle topragın içindeki sırları anlatırlar.
Kazlar gibi baslarını su içine çekmisler...Karga gibiyken tavus haline gelmislerdir.
Allah, onları kıs vakti hapsetmisse de baharda o kargaları tavus haline getirir.
Kısın onlara ölüm vermisse de bahar yüzünden yine diriltip yapraklandırır, yesertir.

2020. Münkirler der ki: "Eskiden beri olagelmis bir sey. Neden bunu kerem sahibi Allah'ya isnad edelim? "
Onların körlügüne ragmen Allah, dostların gönüllerinde baglar, bahçeler bitirmistir.
Gönülde kokan her gül, kül sırlarından bahisler açar.
Onların kokuları, münkirlerin burunlarını yere sürtmek için perdeleri yırtarak dünyanın etrafını dönüp
dolasırlar.
Münkirler, o gönül kokusuna karsı kara böcek gibidirler; dayanamazlar. Yahut davul sesine tahammül
edemeyen beyni zayıf kimseye benzerler.
2025. Kendilerini mesgul ve müstagrak gösterirler. Simsek parıltısından gözlerini yumarlar.
Göz yumarlar ama, onların bulundukları makamdaki göz degildir ki. Göz odur ki bir sıgınak görsün.
Peygamber, mezarlıktan dönünce Sıddîka'nın yanına giderek konusup görüsmeye basladı.
Sıddîka'nın gözü, Peygamber'in yüzüne ilisince önüne gelip elini onun üstüne, Sarıgına, yüzüne, saçına, yakasına, gögsüne, kollarına sürdü.
2030. Peygamber, "Böyle acele acele ne arıyorsun? " dedi. Ayse "Bugün hava bulutluydu, yagmur yagdı.
Elbisende yagmurun eserini arıyorum. Gariptir ki üstünü, basını yagmurdan ıslanmamıs görmekteyim" dedi.
Peygamber "O sırada basına ne örtmüssün, bas örtün neydi? Diye sordu. Ayse senin ridanı basıma
örtmüstüm"dedi.
Peygamber dedi ki: "Ey yeni yakası tertemiz Hatun! Allah onun için temiz gözüne gayb yagmurunu gösterdi."
O yagmur, sizin bu bulutunuzdan degildir. Baska bir buluttan, baska bir göktendir.
Hakîmi Senâî'nin " Can elinde cihan göklerine is buyuran gökler var. Can yolunda nice inisler, nice yokuslar,
nice yüksek daglar ve denizler var " beyitlerinin tefsiri
2035. Gayb âleminin baska bir bulutu, baska bir yagmuru, baska bir gögü, baska bir günesi vardır.
Fakat o, ancak havassa görünür, digerleri " Öldükten sonra tekrar yaratılıp diriltileceklerinden süphe ederler."
Yagmur vardır, âlemi beslemek için yagar. Yagmur vardır âlemi perisan etmek için yagar.
Bahar yagmurlarının faydası, sasılacak bir derecededir. Güz yagmuruysa, baga sıtma gibidir.
Bahar yagmuru, bagı nazü naim ile besler, yetistirir. Güz yagmuruysa bozar, sarartır.
2040. Kıs, yel ve günes de böyledir; bunların tesirleri de zamanına göre ve ayrı ayrıdır. Bunu böyle bil, ipin
ucunu yakala!
Tıpkı bunun gibi gayb âleminde de bu çesitlilik vardır. Bazısı zararlıdır, bazısı faydalı. Bazı yagmurlar
berekettir, bazıları ziyan.
Abdâlin bu nefesi de iste o bahardandır. Canda ve gönülde bu nefes yüzünden yüzlerce güzel seyler biter.
Onların nefesleri, talihli kisilere bahar yagmurlarının agaca yaptıgı tesiri yapar.
Fakat bir yerde kuru bir agaç bulunsa cana can katan rüzgârı ayıplama!
2045. Rüzgâr, isini yaptı, esti. Canı olan da, rüzgârın tesirini candan kabul etti.
" Bahar serinligini ganimet bilip istifade edin. Çünkü o, agaçlarınıza ne yaparsa

bedenlerinize de onu yapar
v.s hadîsinin mânası
Peygamber, "Dostlar, bahar serinliginden sakın vücudunuzu örtmeyin.
Çünkü bahar rüzgârı, agaçlara nasıl tesir ederse sizin hayatınıza da öyle tesir eder.
Fakat güz serinliginden kaçının. Çünkü o, baga ve çubuklara ne yaparsa sizin vücudunuza da onu yapar "dedi.
Bu hadîsi rivayet edenler, zâhirî mânasını vermisler ve yalnız zâhirî mânasıyla kanaat etmislerdir.
2050. Onların halden haberleri yoktur. Dagı görmüsler de dagdaki madeni görmemislerdir.
Allah'ya göre güz, nefis ve hevadır. Akılla cansa baharın ve ebedîligin ta kendisidir.
Eger senin gizli ve cüzi bir aklın varsa cihanda bir kâmil akıl sahibini ara!
Senin cüzi aklın, onun külli aklı yüzünden külli olur. Çünkü Akl-ı kül, nefse zincir gibidir.
Binaenaleyh hadîsin mânası teville söyle olur: Pak nefesler bahar gibidir, yaprakların ve filizlerin hayatıdır.
2055. Velîlerin sözlerinden, yumusak olsun, sert olsun, vücudunu örtme çünkü o sözler, dininin zâhirîdir.
Sıcak da söylese, soguk da söylese, hos gör ki sıcaktan, soguktan (hayatın hâdiselerinden) ve cehennem
azabından kurtulasın.
Onun sıcagı, hayatın ilkbaharıdır. Dogrulugun, yakînin ve kullugun sermayesidir.
Çünkü can bahçeleri, onun sözleri ile diridir. Gönül denizi, bu cevherlerle doludur.
Eger gönlün bahçesinden cüzi bir zevk ve hal eksilse aklı basında olan kisinin gönlünü, binlerce gam kapladı.
Sıddîka'nın –Allah ondan razı olsun- " Bugünkü yagmurun sırrı neydi? " diye sorması *Sıddîka'nın askı çosup edebe riayetle Peygamber'e sordu:
2060. "Ey su varlıgın hülâsası, vücudun zübdesi! Bu günkü yagmurun hikmeti neydi?
Bu yagmur, rahmet yagmurlarından mıydı, yoksa tehdit için mi yagıyordu, pek yüce, pek azametli Allah'nın
adaletinden miydi?
Bu yagmur, bahara ait lûtuflardan mıydı, yoksa âfetlerle dolu güz yagmuru muydu? "
Peygamber dedi ki: "Bu yagmur musibetler yüzünden insanın gönlüne çöken gamı yatıstırmak için yagıyordu."
Eger Âdemoglu, o keder atesi içinde kalıp duraydı ziyadesiyle harabolur, eksiklige düser, (hiçbir sey yapamaz
bir hale gelir) di.
2065. O anda bu dünya harap olurdu, insanların içlerinde hırs kalmazdı.
Ey can, bu âlemin diregi gaflettir. Akıllılık, uyanıklık, bu dünya için âfettir.
Akıllılık o âlemdendir, galip gelirse bu âlem alçalır.
Akıllılık günestir, hırs ise buzdur. Akıllılık sudur, bu âlem kirdir.
Dünyada hırs ve haset kükremesin diye o âlemden akıllılık, ancak sızar, sızıntı halinde gelir.
2070. Gayb âleminden çok sızarsa bu dünyada ne hüner kalır, ne de ayıp.
Bu bahsin sonu yoktur. Baslamıs oldugun söze dön, tekrar çalgıcının, hikâyesine devam et.
Çalgıcı hikâyesinin söylenmedik kısmı ve çalgıcının kurtulusu
O, öyle çalgıcıydı ki âlem, onun yüzünden neseyle dolmustu. Dinleyenler sesinden garip garip hayallere
dalıyorlar, sasılacak hallere düsüyorlardı.
Gönül kusu onun nagmesiyle uçmakta; canın aklı, sesine hayran olmaktaydı.
Fakat zaman geçip ihtiyarlayınca evvelce dogan kusu gibi olan canı, âcizlikten sinek avlamaya basladı.

2075. Sırtı, küp sırtı gibi egrildi, kamburlastı. Gözlerinin üstünde kaslar, âdeta eyer kuskununa döndü.
Onun cana can katan lâtif sesi fena, igrenç, çirkin yürek tırmalayıcı geldi.
Zühere'nin bile haset ettigi o güzel sesi, kart esegin sesine benzedi.
Zaten hangi hos vardır ki nahos olmamıstır? Yahut hangi tavan vardır ki yıkılmamıs, yere serilmemistir.
Ancak Sûr'un üfürülmesi, nefeslerinin aksinden ibaret olan yüce azizlerin sesleri, bundan müstesnadır; onların
sesleri bakidir.
2080. Onların gönülleri, öyle bir gönüldür ki gönüller, ondan sarhostur. Yoklukları öyle bir yokluktur ki bizim
varlıklarımız, o yokluktan varolmuslardır.
Her fikrin, her sesin kehlibarı (fikirleri ve sesleri çeken) o gönüldür. _lham, vahiy ve sır lezzeti yine o gönülden
ibarettir.
Çalgıcı bir hayli ihtiyarlayıp zayıflayınca kazançsızlıktan bir parçacık yufka ekmegine bile muhtaç hale geldi.
Dedi ki: "Allahm, bana çok ömür ve mühlet verdin, hakîr bir kisiye karsı lûtuflarda bulundun.
Yetmis yıldır isyan edip durdum. Benden bir gün bile ihsanını kesmedin.
2085. Bugün kazanç yok, senin konugunum. Çengi sana çalacagım, gayrı seninim."
Çengi omuzlayıp Allah aramaga yola düstü; ah ederek Medine Mezarlıgına dogru yollandı.
"Allah'dan kiris parası isteyecegim. Çünkü o kendisine karsı halis olan kalplere kerem ve ihsanıyla eder" dedi.
Bir hayli çenk çalıp agladı ve basını yere koydu, çengi yastık yaptı bir mezara yaslandı.
Çalgıcıyı uyku bastırdı, can kusu kafesten kurtuldu; çalgıyı da bırakıp sıçradı.
2090. Sâf bir âleme, can sahrasına vararak tenden ve cihan mihnetinden kurtuldu.
Canı, orada macerasını söyle terennüm etmekteydi: Beni burada bıraksalardı.
Canım bu bahçede, bu bahar çagında ne hos bir hale gelir, bu ovanın bu gayb lâleliginin sarhosu olurdu.
Bassız, ayaksız seferler eder, dissiz, dudaksız sekerler yedim.
Felek sakinleriyle zahmetsiz, mihnetsiz zikre, dimagsız fikre dalar, onlarla lâtifeler ederdim.
2095. Gözleri kapalı olarak bir âlem görür; elsiz, avuçsuz güller, reyhanlar devsirirdim...
Çalgıcı, bir su kusuydu; bu âlem de bir bal denizi. Bu bal Eyyub Peygamber'in içtigi ve yıkandıgı pınardı.
Eyyub, o pınarda yıkanarak tepeden tırnaga kadar dogu nuru gibi bütün hastalıklardan arındı, pirüpak oldu.
Mesnevi hacım bakımından felekler kadar bile olsa yine bu âlemin, hattâ küçük bir cüz'ünü ihata edemezdi.
Halbuki çok genis olan o yerler gök, darlıktan gönlümü paramparça etti.
2100. Bu bir âlemdir ki bana rüyada göründü; açıklıgıyla kolumu, kanadımı açtı.Bu âlemle bu âlemin yolu
meydanda olsaydı dünyada pek az kimse, ancak bir lâhzacık kalırdı.
_htiyar çalgıcıya "Burada kalmaya tamah etme, mademki ayagından diken çıkmıstır, haydi git" diye emir
gelmekte.
Canı ise orada, Allah'nın rahmet ve ihsanı meydanında "Durakla, bekle" demekteydi.
Hâtif'in ruyada Ömer'e " Beytülmalden su kadar mal al, mezarlıkta yatan o adama ver " demesi

O sırada Hak Ömer'e bir uyku verdi ki kendini uykudan alamadı.
2105. "Bu mûtat bir sey degildi. Bu uyku, gayb âleminden geldi. Sebepsiz olamaz" diye taaccüpte kaldı.
Basını koydu, uyudu. Rüyasında hak tarafından bir ses geldi, bu sesi ruhu duydu.
O ses öyle bir sesti ki her sesin nagmenin aslıdır. Asıl ses odur, o sesten baska sesler, aksi sedadır.
Türk, Kürt, Zenci, Acem, Arap bütün milletler kulaga, dudaga muhtaç olmadan bu sesi anlamıslardır.
Hattâ Türk, Acem ve Zenci söyle dursun... o sesi daglar taslar bile isitmistir.
2110. Her dem Allah'dan " Elestü" sesi gelir, cevherlerle arazlar da o sesten var olmaktadırlar.
Gerçi bunlardan zâhiren "Belâ" sesi gelmezse de onların yokluktan gelmeleri, var olmaları "Belâ" demeleridir.
Agacın, tasın anlayısını söyledim ya. Hemen simdicik bunu anlatan su hikayeyi dinle!
" Cemaat çogaldı, vâzettigin zaman mübarek yüzünü göremiyoruz " diye Peygamber Sallâllahu Aleyhi
vesellem için mimber yaptıkları vakit (evvelce dayanıp vâzettigi) Hannâne direginin inlemesi ve Peygamber'le
sahabenin o iniltiyi isitmeleri, Mustafa Sallâllahu Aleyhi vesselem'in o direkle açıkça sual ve cevabı
Hannâne diregi, Peygamberin ayrılıgı yüzünden akıl sahipleri gibi aglayıp inliyordu.
Peygamber, "Ey direk, ne istiyorsun? " dedi. O da "Canım, ayrılıgından kan kesildi.
2115. Bana dayanıyordun, simdi beni bıraktın. Mimberin üstüne çıktın" dedi.
*Bunun üzerine Peygamber ona dedi ki: "Ey iyi agaç, ey sırrı bahta yoldas olan!
Söyle ne istersin? Dilersen seni yemislerle dolu bir hurma fidanı yapayım ki dogudakiler de, batıdakiler de
senin hurmanı yesinler.
Yahut Allah, seni o âlemde bir servi yapsın da ebediyen terü taze kal" dedi.
Hannâne "Daim ve baki olanı isterim" dedi. Ey gafil, dinle de bir agaçtan asagı kalma!
Peygamber, kıyamet günü insanlar gibi dirilmesi için o agacı yere gömdü.
2120. Bunu duy da bil ki Allah, kimi kendisine davet ettiyse o kimse bütün dünya islerinden vazgeçmistir.
Kim, Allah'dan tevfika mazhar olursa o âleme yol bulmus, dünya isinden çıkmıstır.
Bir kimsenin Allah sırlarından nasibi olmazsa cemadın inlemesini nasıl tasdik eder?
Evet, der ama yürekten degil. Kendisine münafık demesinler diye tasdik edenlere uyar, zâhiren tasdik eder.
Eger cemadat Allah'nın "Kün-ol" emrine vakıf olmasalar (ve bu emri duyup, bu emre uyup, varlık âlemine
gelmemis bulunsalardı) bu söz âlemde o vakit reddedilirdi.
2125. Yüz binlerce taklit ve istidlâl ehlini, pek cüzi bir vehim, süpheye düsürür.
Çünkü taklitleri de istidlâlleri de, hattâ bütün kolları, kanatları da zanla kaimdir.
O asagılık Seytan, bir süphe meydana getirir. Bütün bu körler tepe takla düserler.
_stidlâlcilerin ayakları tahtadır. Tahta ayaksa pek kudretsiz pek karasızdır.
Sebatiyle dagları bile hayran eden ve basiret sahibi olan zamanın kutbu ise böyle degildir. (_stidlâle deger
vermez) .
2130. Çakıl üstüne bas asagı düsmemek için körün ayagı sopadır sopa.
Askerin, yani din ehlinin üstünlügüne sebep olan o binici kimdir! Gören padisah!
Her ne kadar körler sopa ile yol görmüslerdir ama yine gözlükler sayesinde.
Dünyada gözlükler ve padisahlar olamasaydı bütün körler ölürlerdi.
Körlerin elinden ne ekmek gelir, ne biçmek gelir, ne alısveris gelir, ne de kâr ve kazanç.
2135. Allah onlara merhamet ve inayet kılmasaydı onların istidlâl degnekleri

hemencecik kırılırdı.
Bu sopa nedir? Kıyaslar, deliller. O sopayı onlara kim verdi? Gören Allah!
Sopa, mademki savas ve kavga âletidir; ey kör, o sopayı kır, paramparça et!
O size sopa verdi de öyle meydana çıktınız. Sonra da kızgınlıkla o sopayı yine ona vurdunuz.
Ey körler güruhu! Ne istesiniz, ne yapıyorsunuz? Aranıza bir gören kisi alın!
2140. Sen de sana sopa verenin etegini tut. Bak bir kere Âdem Peygamber istidlâl ve isyan yüzünden neler
çekti?
Mûsâ ve Muhammed'in mucizelerine dikkat et. Sopa nasıl yılan sekline girdi, direk nasıl irfan sahibi oldu?
Sopa yılan sekline girdi, direkten de inilti duyuldu. Bu mucizeleri, dini izhar için günde bes kere ilân ederler.
Bu din lezzeti eger akla aykırı olmasaydı bunca mucizeye hacet var mıydı?
Akıl akla uygun olan her seyi; mucizesiz, kesmekessiz kabul eder.
2145. Bu bâkir yolu, akla aykırı (akıl hududundan hariç, kıyas ve istidlâle sıgmaz) gör ve bu görüs, her
devlet sahibine makbuldür; buna da dikkat et.
Seytanlarla canavarlar, nasıl insan korkusundan ve hasetlerinden ürküp adalara, ıssız yerlere kaçtılarsa,
Münkirler de Peygamberlerin mucizelerinden korkup baslarını otların içlerine sokmuslar.
Bu suretle müslümanlık ediyle anılarak yasamak, kim olduklarını, ne inanısta bulunduklarını sana bildirmemek
istemislerdir.
Kalpazanlar, kalp paraya nasıl gümüs sürerler ve üstüne padisahın adını kazırlarsa,
2150. Onları sözlerinin dıs yüzü de tevhit ve seriattir; fakat iç yüzü, ekmekteki delice tohumuna benzer.
Felsefecinin, dini inkâra, yahut din ehliyle mübahaseye kudreti yoktur. Böyle bir seye girisirse Hak din, onu
mahveder.
Onun eli, ayagı cansızdır. Canı ne derse ikisi de fermanına uyar, dedigini yapar.
Felsefeciler, dilleriyle cansız seylerin hareketini, seslenmesini inkâr ederlerse de elleriyle ayakları, bunun
imkânına sehadet edip durur.
Peygamber Aleyhisselâm'ın mucizesi, Ebucehil Aleyhillâne'nin elinde tas parçalarının dile gelerek
Muhammed Sallâllahu Aleyhi Vesellem'in dogruluguna sehadet etmeleri
Ebucehl'in elinde tas parçaları vardı. Dedi ki: "Ey Ahmed, su avucumdaki nedir? Çabuk söyle!
Mademki göklerin sırlarına vâkıfsın, peygambersen avucumda ne saklı? "
Peygamber "Onlar nedir, ben mi söyleyeyim; yoksa onlar mı dogru oldugumuzu söylesin, bizi tasdik etsinler;
hangisini istersin? Dedi.
Ebucehil "Bu ikincisi daha garip" deyince Peygamber dedi ki: "Evet, Allah ondan daha ilerisine de kadirdir."
Derhal Ebucehl'in avucundaki tasların her biri, sahadet getirmeye basladı.
"_badete layık hiçbir sey yoktur, ancak Tek Allah'ya tapılır" dedi ve "Muhammed, Allah elçisidir" incisini deldi.
2160. Ebucehil, taslardan bu sözü isitince hiddetle tasları yere vurdu.
Çalgıcı hikâyesinin sonu ve Emirülmüminîn Ömer'in –Allah ondan razı olsun kendisine Hatifin söyledigini alıp ulastırması
Bunu bırak da yine çalgıcının hikâyesine kulak ver. Çalgıcı, beklemekten bunalınca.

Ömer'e yine ses geldi! "Ey Ömer, kulumuzu ihtiyaçtan kurtar!
Has, muhterem bir kulumuz var; mezarlıga kadar gitmek zahmetini ihtiyar et.
Ey Ömer, kalk. Beytülmâlden yedi yüz dinar al, hepsini onun avucuna say!
2165. O parayı huzuruna götürüp "O parayı huzuruna götürüp "Ey makbulümüz olan! Simdilik bu kadarcıgı
al ve bizi mazur gör.
Bu kadarcık para sana ancak ibrisim (kirsi) parasıdır. Harcet, bitince yine buraya gel" de.
Bunun üzerine Ömer, sesin heybetinden sıçrayıp kalkarak bu hizmet için belini bagladı.
Koltugu altında para kesesi oldugu halde kosarak çalgıcıyı arayıp taramak için mezarlıga yüz tuttu.
Mezarlıgın etrafını bir hayli döndü, dolastı; orada o ihtiyardan baska kimseyi göremedi.
2170. "Bu olmasa gerek" deyip bir kere daha kostu. Nihayet yoruldu, fakat yine o ihtiyardan baskasını
göremedi.
Kendi kendisine "Hak, bana dedi ki: bizim sâf, makbul ve mübarek kulumuz var; _htiyar bir çalgıcı, nasıl olur da Allah haslarından olur? Ey gizli sır, ne hossun sen, hos ve garip! "
Ava çıkan aslanın dönüp dolasması gibi bir kere daha mezarlık etrafını dolastı.
Orada o ihtiyardan baska kimsenin olmadıgını iyice anlayınca " karanlıklar içinde parlak gönüller çoktur" dedi.
2175. Gelip edebe fazlasıyla riayet ederek oraya oturdu. Bu sırada Ömer aksırdı, ihtiyar uyanıp sıçradı.
Ömer'i görünce sasırdı, kaldı. Gitmek istedi, fakat titremege basladı.
_çinden dedi ki: "Yarabbi senin elinden elemân! Simdi de çalgıcı ihtiyarcagıza muhtesip geldi, çattı."
Ömer, o ihtiyarın yüzüne bakıp da onu utanmıs çehresini sararmıs görünce,
"Benden korkma, ürkme; çünkü sana Hak'tan müjdeler getirdim.
2180. Allah, senin huylarını o derece methetti ki nihayet Ömer'i, senin cemaline âsık etti.
Otur söyle önüme; uzaklasmaga kalkısma. Kulagına devlet ve ikbal âleminden bazı sırlar söyleyeyim.
Allah sana selâm söylüyor; halini, hatırını soruyor. Hadsiz hesapsız zahmetlerden, kederlerden, ne haldesin?
Buyuruyor.
Simdilik su birkaç dinarı ibrisim parası olarak al, harca da bitince yine buraya gel!
_htiyâr, bunu isitince kendini yerden yere vurup ellerini ısırmaga, elbisesini yırtmaya basladı.
2185. "Ey naziri olmayan Allah! Ziyade utancından zavallı ihtiyar su kesildi" diye bagırmaga koyuldu.
Bir hayli aglayıp eleme düstü. Nihayet çengi yere çalıp parça parça etti.
Dedi ki: "Ey benimle Rabbimin arasında perde olan, ey beni ana yoldan azdırıp sapıtan!
Ey yetmis yıldır kanımı emen, kemal sahibine karsı yüzümü kara eden!
İhsan ve vefa sahibi Allah, cefalarla, suçlarla, geçen ömrüme sen acı!
2190. Allah bana öyle bir ömür verdi ki o ömrün bir gününün kıymetini bile cihanda kimse bilemez.
Bense bütün o ömrü, her nefeste zir ve bem perdelerine harç ederek yele verdim.
Ah! Arap ve Acem tarzını anmaktan, Irak perdesiyle mesgul olmaktan acı ayrılık zamanı hatırımdan çıktı.
Eyvallah olsun ki Kûçek makamının tazeligi yüzünden gönlümün ekini kurudu, gönlüm öldü.
2195. Eyvahlar olsun bu yirmi dört makamın sesinden ki kervan geçti, gündüz de bitti!

Ey, Allah, bu feryat edenin elinden feryat! Hiç kimseden degil, bu medet isteyen medet! Sikâyetim en çok kendimden...
Kimseden medet yok. Yalnız ve ancak bana, benden yakın olandan medet var. Çünkü bana bu varlık, her an ondan gelmekte... Varlıgım mahvolunca da ancak onu görürüm, baskasını degil."
Birisi sana para verse, altın saysa sen ona bakarsın, kendine degil; bu da ona benzer.
Ömer'in –Allah ondan razı olsun- ihtiyar çalgıcının nazarını varlık âlemi olan istigrak âlemine çevirmesi
Bunun üzerine Ömer, çalgıcıya dedi ki: "Senin bu aglaman, aklının basında olduguna delâlet eder.
2200. Yok olanın yolu, baska yoldur; çünkü aklı basında olmak da baska bir günahtır.
Aklı basında olus, geçmisleri hatırlamaktan ileri gelir. Geçmisin de Allah'ya perdedir,gelecegin de.
Her ikisini de atese vur. Bu ikisi yüzünden ne vakte kadar ney gibi bogum bogum olacaksın?
Neyde bogum bulundukça sırdas degildir; dudagın, sesin mahremi olamaz.
Sen, kendi tarafından tavaf edip durdukça nasıl tavafta olursun, kendinde oldukça nasıl olur da Kâbeye gelmis sayılırsın?
2205. Haberlerin haber vericiden bihaberdir; tövben günahından beterdir.
Ey geçen hallerden tövbe etmek isteyen! Bu tövbe etmekten ne vakit tövbe edeceksin, söyle! Gâh zir nagmesini kıble edinirsin; gâh aglayıp inlemeyi öper durursun."
Faruk, sırlara ayna olunca ihtiyar çalgıcının canı da cisminde uyandı.
Artık can gibi, aglamadan gülmeden kurtuldu. Canı gitti, bambaska bir canla dirildi.
2210. O zaman gönlüne öyle bir hayret geldi ki yerden de dısarda kaldı, gökten de (bütün âlemi unuttu) .
Ona arayıp tarama hududu ardında öyle bir arayıcılık düstü ki ben bilmiyorum; sen biliyorsan söyle!
Halden de öte, kaalden de ileri söyle bir hale, öyle bir kaale eristi; ululuk sahibi Allah'nın cemaline dalıp kaldı.
Ama tek bir kurtulus imkânı bulunsun... Yahut denizden baska onu bir tanıyan, gören olsun... Hayır bu çesit dalıs degil.
Bu sözler, her an zuhura gelmeseydi, durmadan zuhur edis, bu sözlerin söylenmesine sebep olmasaydı aklı cüzi, külle ait sözler söylemezdi.
2215. Fakat birbiri ardınca durmadan zuhur ettikçe zuhur ediyor. Bundan dolayı da denizin dalgaları buraya gelip durmakta.
_htiyar çalgıcının hikâyesi buraya varınca ihtiyarda yüzünü perde arkasına çekti, ahvali de.
_htiyar, etegini dedikodudan silkti; ona ait bizim agzımızda ancak yarım bir söz kaldı.
Bu aysü isreti düzüp kosma ugrunda yüz binlerce can feda edilse deger.
Can ormanındaki avcılıkta dogan ol; cihanın günesi gidip canla oyna!
2220. Yüce günes, can vere gelmistir; her nefeste bosaldıkça (nurla) doldururlar.
Ey mânevi günes, can ver de eski cihana yenilik göster.
_nsanın vücuduna akıl ve ruh, gayb âleminden akar su gibi gelmekte.
Her Pazar yerinde " Yarabbi, muhtaçları doyuranların her birerine verdiklerine karsılık mükâfat ihsan eyle. Yarabbi, vermeyip saklayanların mallarını da telef et, onları zararlandır" diye

dua eden
iki melegin dualarını tefsir ve o verici kisinin Allah yolunda mücahit oldugu, heva ve heves yolunda
müsrif olmadıgı
Peygamber dedi ki: "Ögüt vermek üzere iki melek hos bir surette nida ederler:
Ey Allah, muhtaçlara ihtiyaçları olan seyi verenleri doyur, verdikleri her dirheme karsılık yüz bin ihsan et!
2225. Yarabbi, malını esirgeyenlere de ziyan içinde ziyandan baska bir sey verme! "
Fakat nice esirgemeler vardır ki vermeden iyidir. Allah malını Allah'nın buyurdugu yerden gayriye verme,
Ki hadde hesaba sıgmaz hazine elde edesin ve bu suretle kâfirlere, küfranı nimet edenlere katılmayasın.
Kâfirler; kılıçları, Mustafa'ya üstün olsun diye develer kurban edenlerdi.
Allah emrini, Allah'ya ulasmıs birisinden sor, ögren. Her gönül, Allah emrini anlayamaz.
2230. (Yersiz ihsan) , âsi bir kölenin, gûya adalet ediyorum, ihsanda bulunuyorum diye padisahın malını âsilere dagıtmasına benzer.
Kur'an'da "onların bütün ihsanları hasretten ibarettir" diye gaflet ehlini korkutan bir âyet vardır.
Su âsinin adlü ihsanı, onu padisahtan daha ziyade uzaklastırır, gözden düsürür ve ancak yüzünü kara eder.
Mekke ulularının Peygamberle harp ederken kurban kesmeleri de, Allah tarafından kabul edilir ümidiyleydi.
_ste bunun için mümin tevfika mazhar olamamak korkusundan daima namazda "_hdinas sıratal mustakim"
der.
2235. O para veris cömert kisiye lâyıktır. Can vermekse esasen âsıkın vergisidir.
Hak ugruna ekmek verirsen sana ekmek verirler; Hak ugruna can verirsen sana da can bahsederler.
Su çınarın yaprakları dökülürse Allah, ona yapraksızlık azıgı bagıslar.
Dagıtmaktan dolayı elinde mal kalmazsa Allah'nın inayeti, seni hiç ayaklar altında çignetir mi?
Bir adam ekin ekince ambarı bosalır ama bu isin iyiligi, tarlada belli olur.
2240. Fakat tohumu ambara kor, biriktirirse zaman geçtikçe bitler, fareler, o tohumu yiyip bitirirler.
Bu cihan tamamiyle fânidir; aradıgını sebatlı, kararlı âlemde ara! Sûretin sıfırdan ibarettir; dilediğini mâna
âleminde dile!
Acı ve tuzlu canı kılıç önüne koy, feda et de tatlı bir deniz gibi olan canı al!
Eger bu kapıdan bunu almaya kudretin yoksa bari su hikâyeyi dinle!
Zamanında Kerem ve ihsanda Hatemi Tai'yi geçen ve nazirî bulunmayan Halifenin hikâyesi
Eski zamanda bir halife vardı ki, Hâtem'i cömertligine köle etmisti.
2245. _hsan ve adalet bayragını yüceltmis, dünyadan yoksulluk ve ihtiyacı kaldırmıstı.
Deniz ve inci, onun vergisine nispetle ehemmiyetsiz bir hale gelmis lûtuf ve ihsan Kaf'tan Kaf'a yayılmıstı.
O padisah, topraktan ibaret olan su yeryüzünde bulut ve yagmurdu. _n'am ve ihsan sahibi Allah'nın
vericiligine mazhardı.
Deniz ve maden, onun ihsanına karsı zelzeleye düsmüs, onun cömertligine dogru kafile kafile gelip duruyordu.
Kapısı, hacet kıblesiydi. Söhreti, cömertlikle bütün âleme yayılmıstı.
2250. Onun vergisinden, onun cömertliginden Acem de sasırmıstı,Rum da. Türk de

hayrete dalmıstı, Arap
da.
Hayat suyu, kerem deniziydi. Onun yüzünden Arap da dirilmisti. Acem de!
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Ebucehil ve Halife Ebubekir.

Ebucehil bir gün dedi ki Peygamberimize,
"Benî – Haşim'de* rastlanmadı senden çirkinine."
Peygamberimiz de dedi ki,
"Ey Ebucehil*1, Ey haddini aşan, Ey kötü kalpli olan,
Yine de doğru söyledin yok sözünde yalan."

Az sonra çıka geldi Ebubekir*2
Dedi ki, " Ey nurlu, güneş yüzlü Resul,
Senden daha güzel yüzlü görmedi bu kul."
Peygamberimiz de dedi ki,
"Ey Ebubekir*2, Ey Sıddık*2, Ey doğru sözlü olan,
Sen de doğru söyledin yok sözünde yalan."

Orada bulunanlar şaşırdı bu sözlere,
Dediler,"Bu zıtlık nasıl olur, söyle bizlere.
Ebucehil deyince sana çirkin,
Sen ona doğru söyledin dedin."

Ebubekir deyince sana,
Ey nur yüzlü, güzel Resul.
Dedin ki ona da,
Doğru söyledin Ey Sıddık kul."

Peygamberimiz de dedi ki onlara.
"Ben Allah'ın cilaladığı bir aynayım.
Bana bakan kendini görür bende yok yalanım."
Peygamberimiz bir güzel ayna.
Gösterir seni olduğu gibi sana.

23.10.2014
Saygılar ve Sevgiler.

ALLAH'IN AYETLERİYLE ve PEYGAMBERLERİYLE DALGA GEÇENLERE ait 2 AYET

EN'ÂM-68

Yaşar Nuri Öztürk: Ayetlerimiz hakkında lakırdıya dalanları gördüğünde, onlar başka bir söze dalıncaya değin onlardan yüz çevir. Eğer şeytan sana unutturursa, hatırladıktan sonra o zalimler topluluğu ile oturma.

HİCR-95

Yaşar Nuri Öztürk: Alay edip eğlenenlere karşı biz sana yeteriz.

Hikmetler.

- Güzellik ve çirkinlik kavramları izafî* kavramlardır. Güzellik de, çirkinlik de bakan gözde ve insanın içinde, yüreğindedir. Dolayısıyla göz bakınca onu görür.

- Peygamberimiz (s.a.v.) saf, temiz, parlak ve lekesiz bir aynaydı. Ona bakan onda kendini görürdü. Hülasa ”Mü’min mü’minin aynasıdır,” hadisi burada ifadesini bulmaktadır.

Mesnevi’de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 44 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

İzafî: göreli, göreceli. Örnek: Yeryüzünden bakana göre dünya tepsi gibi görünür,
Uzayda ki uzay aracından bakan göre yuvarlaktır.
ZAMAN ve MEKÂNIN GÖRELİLİĞİ
ENFÂL

43. Allah onları sana uykunda az gösteriyordu. Eğer onları sana çok gösterseydi, yılgınlığa düşer, işi kotarmada çekişmeye başlardınız. Ama Allah, sizi selamete çıkardı. O, göğüslerin içindekini çok iyi bilir.

44. Karşılaştığınızda onları sizin gözlerinize az gösteriyordu. Sizi de onların gözünde azaltıyordu ki, yapılmasına karar verilen işi yürürlüğe koysun. Zaten bütün işler Allah'a döndürülür.

Modern bilimin bulguları-materyalizmin aksine- zamanın mutlak bir gerçek değil, göreceli bir algı olduğunu gösterir. En ilginci de, 20. yüzyıla kadar bilim çevreleri de dahil- bilinmeyen bu gerçeğin, bundan yaklaşık 14 yüzyıl önce indirilen kutsal kitabımız Kur’an’da bildirilmiş olmasıdır. Modern bilimce doğrulanan, zamanın, yaşanan olaya, mekâna ve koşullara göre değişen bir algı olduğu gerçeğini Kur’an ayetlerinde görebiliriz. Örneğin ortalama 60-70 yıl süren bir yaşamın gerçekte çok kısa olduğu Kur’an’da birçok ayetle haber verilir:

“Sizi çağıracağı gün, O’na övgüyle icabet edecek ve (dünyada) pek az bir süre kaldığınızı sanacaksınız.” (İsra Suresi, 52)

“Gündüzün bir saatinden başka sanki hiç ömür sürmemişler gibi onları bir arada toplayacağı gün, onlar birbirlerini tanımış olacaklar…” (Yunus Suresi, 45)

Kur’an’da, insanların zaman algılarının farklı olduğuna, gerçekte çok kısa olan bir sürenin çok uzunmuş gibi algılanabileceğine de dikkat çekilir:

“Dedi ki: ‘Yıl sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız? ” Dediler ki: “Bir gün ya da bir günün birazı kadar kaldık, sayanlara sor.” Dedi ki: “Yalnızca az (zaman) kaldınız, gerçekten bir bilseydiniz.’” (Müminun Suresi, 112-114)

Zamanın ortama göre farklı bir akış hızıyla geçtiğini bildiren bazı ayetler şu şekildedir:

“… Gerçekten, senin Rabbinin Katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir.” (Hac Suresi, 47)

“Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O’na yükselir.” (Secde Suresi, 5)

Zamanı ve mekanı yoktan yaratan sonsuz ilim sahibi Allah’tır. Bu nedenle O’nun Katında geçmiş, gelecek ve şu an hepsi birdir ve hepsi “bir göz kırpma” süresi kadardır;

bir andır. Yüce Allah, zamanın her anını zamansızlıkta tespit etmiş ve yaratmıştır. Bizim için yaşadığımız ve yaşayacağımız olayların tümü, zamana tabi olmayan Allah'ın bilgisinde ve O'nun hakimiyetindedir.

Fuat Türker

ASHAB-I-KEHF AYETLERİ

KEHF

19.

Yaşar Nuri Öztürk: İşte böyle! Onları dirilttik ki, birbirlerine sorup dursunlar. İçlerinden biri şöyle konuştu: "Ne kadar durdunuz? " Dediler: "Bir gün yahut günün bir parçası kadar." Dediler: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir. Siz şimdi birinizi şu gümüş para ile kente gönderin de baksın; kentin hangi yiyeceği daha temizse ondan size bir rızık getirsin. Ama nazik ve kurnaz davransın ki, sizi kimseye fark ettirmesin."

25.Yaşar Nuri Öztürk: Onlar, mağaralarında üç yüz yıl kaldılar; dokuz da ilave ettiler.

2365. Ebucehil, Ahmed'i görüp "Beni Hâsim'den çirkin bir çehre zuhur etti" dedi.
Ahmet ona dedi ki: " Haddini tecavüz ettinse de dogru söyledin."
Sıddîk görüp "Ey günes! Ne dogudasın, ne batıdan. Lâtif bir surette parla, âlemi nurlandır" dedi.
Ahmet dedi ki: "Ey aziz, ey degersiz dünyadan kurtulan! Dogru söyledin."
Orada bulunanlar " Ey halkın ulusu, ikisi birbirine zıt söz söyledi, sen ikisine de dogru söyledin, dedin...
"Neden? " diye sordular.
2370. Peygamber "Ben Allah eliyle cilâlanmıs bir aynayım. Türk, Hintli nasılsalar, bende o sûreti görürler"
dedi.
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

* Benî – Haşim: Haşim oğulları.

O sırada Mekke'de Kureyş kabilesi yaşamaktaydı. Peygamberimiz Kureyş'in Haşimi kolundan, Ebucehil ise Kureyş'in Beni Mahzum kolundan idi. Kureyş Müslümanları putperest (puta tapan) akrabalarıyla ilişkilerini kesmişlerdi.

1. Hz. Muhammed'in Soyu ve Ailesi

Peygamberimizin soyu, iki büyük Arap topluluğundan biri olan ve İsmailoğulları diye de anılan
Adnanilere dayanır. Onun soyu, Hz. İsmail ve Hz. İbrahim'e kadar uzanır.1
Hz. Muhammed, Mekkeliydi. Hem anne hem de baba tarafından Kureyş kabilesine mensuptu.
Babası Abdullah, Kureyş'in Haşimoğulları, annesi Âmine ise Zühreoğulları kolundandı. Her iki taraf
da Mekke'de saygınlığı olan ailelerdi. Babası Abdullah onun doğumundan kısa bir süre önce vefat

etmişti. Dedesi Abdülmuttalip (Şeybe) Mekke'nin en öِ nemli yöneticilerinden biri idi. Mekkeliler ona
büyük saygı duyarlardı. Şeybe de kendi babası Haşim gibi cömert bir insandı. Hacıların su ve yemek
ihtiyaçlarını karşılamaya büyük katkı sağlıyordu. Örneğin, Zemzem Kuyusu'nu yeniden bulup tamir
ettirmiş ve hacıların hizmetine sunmuştu. Peygamberimizin amcaları; Haris, Ebu Talip, Ebu Lehep,
Zübeyr, Abbas ve Hamza Mekke toplumunda saygın kişilerdi.
Peygamberimizin babası Abdullah, Mekke'nin en saygın ailesine mensup ve akranları arasında
çok beğenilen bir gençti. Babası Abdülmuttalip ona Zühreoğulları reisi Vehb'in kızı Âmine'yi uygun
gördü. Âmine de Kureyş'in şerefli ve iffetli kızlarındandı. Abdullah, Âmine ile zamanın geleneklerine
göre evlendirildi. Böylece güzel ve saygın bir yuva kurulmuş oldu.
Abdullah, bazı ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla bir ticaret kervanıyla Suriye' ye gitti. Fakat dönüşte
hastalandı ve kervan ile devam edemeyeceğini anlayınca Medine'de dayılarının yanında kaldı.
Yol arkadaşları Mekke'ye dönüp durumu haber verince Abdülmuttalip, büyük oğlu Haris'i Abdullah
ile ilgilenmek üzere Medine'ye gönderdi. Ancak Haris oraya ulaşmadan kardeşi Abdullah Medine'de
vefat etmişti. Bu acı haber başta Âmine olmak üzere tüm aileyi yasa boğdu. Peygamberimiz henüz
dünyaya gelmeden yetim kalmıştı.

1 Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, C 30, s. 408.

Alıntı…

İMAM-HATİP LİSELERİ
SİYER
DERS KİTABI
YAZARLAR
Ekrem ÖZBAY
Eyüp KOÇ
Ahmet YAPICI
Ahmet TÜRKAN
İsa HEMİŞ
Mehmet BAYDAŞ

DEVLET KİTAPLARI
BİRİNCİ BASKI
....., 2010

*1Ebu Cehil

Ebu Cehil, Kureyş boylarından Beni Mahzum kabilesindendir. Beni Mahzum, gerek cahiliye döneminde gerek İslam'dan sonra şerefli işler yapan bir kabiledir. Yaşadığı dönemde Beni Mahzum kabilesinin reisi olan babası, Hişam b. el-Muğîre Kureyş'in ileri

gelenlerinden, Arapların efendilerinden sayılmıştır.
Kureyş'in Kenane topluluğu, tarih düşerken üç şeyi göz önüne alırlardı. Bunlar, Kabe'nin yapımı, Fîl senesi ve Hişam b. Muğîre'nin ölümüdür.1
Ebu Cehîl'in amcaları da, zamanın en meşhur simalarındandır. Mesela Velid b. Muğire (Halid b.Velid'in babası) Kureyş'in sayılı liderlerinden birisi idi. Cahiliye döneminde "Adaletli" lakabıyla tanınmıştır. Kabe'yi bir sene Kureyş, bir sene de Velid tek başına giydirdiği söylenmektedir.2
O dönemde içki içilmesini haram kılan, hatta içen oğlu Hişam'ı döven Velid, makam ve mevkisini korumak uğruna Resül'e karşı gelmiş, yeğeni Ebû Cehil'e kötü örnek olmuştur.
Hicr süresinde zikredilen "O alay edenlere karşı biz sana yeteriz'' 3 ayetinde geçen "alay edenler" gurubunda Velîd' de zikredilmiştir.4
Kardeşleri; Ebû Cehîl dahil beş kardeştirler. Bunlar; Ebû Cehîl, Haris, Seleme, As, ve Halid' dir.
Ebû Cehîl ve As Bedir savaşında kafir olarak ölmüşlerdir. Halid, Bedir'de esir düşmüş, fidye karşılığı serbest bırakılmış, sonra da kafir olarak ölmüştür.
Seleme ve Haris ise, Müslüman olmuşlardır, ilk Müslüman olan Selemedir. Seleme Müslüman olduğundan bir çok işkenceye maruz kalmıştır. Haris ise Fetih günü Müslüman olmuştur, iyi bir İslami hayat yaşayan Haris, Yermük savaşında şehit olmuştur.5
Ebû Cehîl'in amca oğulları arasında meşhur Halid b. Velid vardır. Uhud savaşında müşrik asker topluluğunun komutanlığını yapan Halid, o savaşta Müslümanların mağlup olmasında etkin bir rol oynamıştır. Allah (c.c.) ona sonradan hidayet nasip etmiş, Allah Resulü tarafından iltifata mazhar olmuş Seyfullah (Allah'ın kılıcı) diye lakaplanmıştır. Riddet olaylarını bastırmada etkin rol oynayan Halid, Irak ve Şam fetihlerinde büyük kahramanlıklar göstermiştir. Ebü Cehîl'in diğer bir amca oğlu, İmare b. Velid'dir. Kureyş Kabîlesinin en yakışıklı gençlerinden olan İmare, Kureyş'in ileri gelenleri tarafından Ebu Talib'e sunulmuş, Allah Resulü ile değiştirilmek istendiği söylenmiştir.
Oğulları; Cahiliye döneminde babası gibi Resülullah'ın azılı düşmanlarından biri olan İkrime, Uhud savaşında müşrik ordusunun sol kanat komutanı idi. Amcazadesi, Halid b. Velîd gibi o da müşriklerin bu savaşta galip gelmesinde etkin rol oynamıştır.
Mekke fetih olununca Resul (s.a.v) dört erkek, iki kadın hariç bütün insanlara eman vermişti. Dört erkekten birisi de İkrime b. Ebi Cehil'dir. Zira, o zamanın savaş suçlusu olarak nitelenen İkrime. Resul'ün affedilemez bir düşmanıydı. Bir müddet firar hayatı yaşayan İkrime sonradan gelip elini Resulün eline koyup İslam'ı seçmiştir. Cahiliyede takındığı aşırı tavırları İslam'ı seçtikten sonra lehte kullanan İkrime, Yermük savaşında fedailer gurubu oluşturarak savaşın dengelerini değiştirmiş ve şehadet şerbetini içmiştir.

_____
1- Tirmizi, Tefsiru'l- Kuran, 85/ 3348, 3349; Buhari, Tefsiru'l- Kuran, 4/ l.
2- Yasin İbrahim Hamuv, Ebu Cehil Amr b. Hişam Dirase Tahliliyye Tarihiyye, s.27, London 1991, Mektebetu'l-Beyan et-Terbevi.
3- Hicr, 15/19.
4- Yasîn, Ebu Cehil, s.36.
5- a.g.e., s.36.

http://www.kubacami.com/konular/ebu_cehil/cevresi_ebucehil_1.htm

*2Ebu Bekir Künyesi:(Arapça: ع ب د ا ل ل ه ب ن أ ب ي ق ح

ا ف ة ع ث م ا ن ب ن ك ع ب ا ل ت ي م ي ا ل ق ر ش ي أ ب و ب ك ر ا ل ص د ي ق ;) (tam adı: Abdullah bin Ebi Kuhafe bin Kaab et-Teymi el-Kureyşi, Ebu Bekir Sıddık) (d. 573 - ö. 23 Ağustos 634) , İslam Peygamberi Muhammed sonrası Müslüman toplumda 632-634 arası liderlik ve yöneticilik yapması ve bu sebeple Muhammed'in halefi olması kendisine ilk halife unvanını kazandırmıştır. Müslümanlıktan önceki ismi Abdülkâbe'dir.[1] Müslüman olduktan sonra Muhammed, Ebu Bekir'e Abdullah ismini vermiştir. Sünni inanışına göreMuhammed' in en iyi dostudur.
En yaygın kullanılan lakaplarından olan es-Sıddîk (sadık, bağlı, doğrulayıcı) sebebiyle sık sık Ebu Bekir es-Sıddîk olarak anılır. Sıddîk lakabının Miracrivayetiyle ilgili olarak kendisiyle tartışan Mekkelilere "Eğer olayı bildiren peygamberse doğru bildirmiştir." şeklinde cevap vermesinden sonra kendisine verildiğine inanılır.[1]
Muhammed' in, Ebubekir'in kızı Aişe ile hicret öncesinde Mekke'de evlenmesinden dolayı kayınpederidir. Halifeliği sırasında Kuran'ı mushaf haline getirtmiştir.
http://tr.wikipedia.org/wiki/Ebu_Bekir

SIDDÎK

Sözlükte "çok doğru olan, doğruluğun zirvesinde bulunan, sözünü amelle ve uygulama ile doğrulayan kimse" anlamındadır. Sıddîk kelimesi, sâdık kelimesinin mübalağalı* şeklidir. Hz. Meryem (Mâide, 5/75) ve Hz. Aişe "sıddîka", Hz. Ebû Bekir (Ebû Dâvûd, Cihâd, 136) "sıddîk" vasfı ile şöhret bulmuştur. Kur'ân'da; İbrahim (a.s.) , İdris (a.s.) (Meryem, 19/41, 56) ve Yûsuf (a.s.) 'ın (Yûsuf, 12/46) "sıddîk" olduğu bildirilmiştir. Bütün peygamberler, hiç şüphesiz "sıddîk" insanlardır. Allah ve peygamberine îmân edip itaat eden, sâlih ameller işleyen, haram ve günahlardan sakınan müminlerin de "sıddîk" insanlar olduğu bildirilmiştir (Hadîd, 57/19) . "Kim Allah'a ve peygambere itaat ederse, işte onlar, Allah'ın nimet verdiği peygamberler, sıddîklar, şehitler ve sâlihlerle beraberdir. Onlar ne güzel arkadaştırlar! " (Nisâ, 4/69) . "Sıddîklar", peygamberleri tasdîk eden, onların gösterdiği yolda yürüyen, Allah ve peygamberin emir ve yasaklarına uyan kimselerdir. (İ.K.)

SÂDIK

Doğru sözlü olmak, gerçeği söylemek, doğru haber vermek, sözünü (va'd ve vaîdini) yerine getirmek, öğüt ve sevgide samimi, iş ve işlemlerde dürüst ve güvenilir olmak, hükmün vâkıaya uygun olması anlamlarındaki "s-d-k" kökünden türeyen sâdık doğru sözlü, samimi, dürüst, ihaneti ve yalanı bulunmayan demektir. Allah'ın sıfatı olarak sâdık, söz, iş, va'd ve vaîdinde doğru olan; her sözünü yerine getiren, yalanı, yanlışı, hilesi, aldatması, bulunmayan demektir. Allah'ın bu sıfatı, Kur'ân'da azamet çoğulu olarak "sâdıkûn" şeklinde bir âyette geçmiştir: "...Biz şüphesiz sâdık olanlarız." (En'âm, 6/146) . Allah'ın bu vasfı, Kur'ân'da "sadaka" fiili ile de ifade edilmiştir: "(Ey Peygamberim!) De ki: Allah doğru söyledi. Öyle ise Allah'ı birleyici olarak İbrahim'in dinine uyun..." (Âl-i İmrân, 3/95) , "(Cennettekiler) : `Bize verdiği sözü yerine getiren ve bizi dilediğimiz yerde oturacağımız bu cennet yurduna vâris kılan Allah'a hamd olsun, çalışanların ücreti ne güzeldir.' dediler." (Zümer, 39/74) . En doğru sözlü olan Allah'tır. Şu âyet, bu gerçeği ifade etmektedir: "Îmân edip sâlih amel işleyenleri zemininden ırmaklar akan cennetlere koyacağız, onlar orada ebedî kalacaklardır. Bu, Allah'ın gerçek vadidir. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir? " (Nisâ, 4/122) . Kur'ân, Allah'ın sözüdür. Sözlerin en doğrusu ve âdil olanıdır: "Rabbinin sözü sıdk ve adalet bakımından tamamlandı..." (En'âm, 6/115) . Kur'ân'da Allah'a sâdık denildiği gibi,

peygamberlere (Yûsuf, 12/51) , meleklere (Hicr, 15/64) ve müminlere (Ahzâb, 33/24) de sâdık denmiştir. Mümin olmayan insanlar da doğru konuşabilir, iş ve işlemlerinde dürüst olabilir, söz ve sözleşmelerine uyabilir, bunların verdiği haberler vakıaya uygun olabilir. Ancak bir insanın sâdık vasfını alabilmesi için her şeyden önce mümin olması gerekir. Çünkü Kur'ân'da, müminlere sâdıklar denilmiş (Ahzâb, 33/35; Hucurât, 49/15) ve sâdık insanlar; Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaplara ve peygamberlere îmân eden, (Bakara, 2/177) , Allah'a ve Peygamberine yardım eden (Haşr, 59/8) , Allah yolunda malı ve canıyla cihat eden, (Hucurât, 49/15) , beş vakit namazını kılan, malının zekatını veren, akrabalarına, yetimlere, fakirlere, yolculara (Allah yolunda çalışanlara) dilencilere, özgürlüğüne kavuşmak isteyen esirlere maddî yardımda bulunan, sözleşme yaptığı zaman sözleşmesine uyan, sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreden, Allah'a karşı gelmekten sakınan (muttakî) , iyi, hayırlı, güzel ve sâlih ameller işleyen, insanlara iyilik eden (berr) (Bakara, 2/177) kimseler olarak tanıtılmıştır. İnsanın, îmânında (Ankebût, 29/2-3) , niyetinde (Muhammed, 47/20-21) , sözlerinde (Ahzâb, 33/70) , sözleşmelerinde, adak ve yeminlerinde (Ahzâb, 33/23) , ticaretinde (Rahmân, 55/9) , amellerinde, bütün iş ve işlemlerinde (Tirmizî, Büyu', 4) doğru olması, sâdık olmasının sonucudur. Bir insan îmân edip Allah'ın emir ve yasaklarına uyar, Allah ve insan haklarına riâyet eder, söz, sözleşme, yemin, ticaret, görev, iş ve işlemlerinde dürüst olursa "sâdık" vasfını kazanmış olur. (İ.K.)

SADÎK

Sadîk, "sıdk" kökünden gelen dost anlamında bir isimdir. Kur'ân'da iki âyette geçmektedir. Şu'arâ sûresinin 101. âyetinde ahirette azgınların sıcak bir dostlarının olmadığı; Nûr sûresinin 61. âyetinde ise bir insanın dostunun evinden bir şey alıp yemesinde bir günah olmadığı bildirilmiştir. (İ.K.)

SIDDİK, SADIK ve SADÎK ALINTISININ KAYNAĞI

https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/AnaSayfa.aspx?ReturnUrl=%2fDefault.aspx#.VEk3ECKsW5U

*Ek bilgi olarak mübalağa (abartma, aşırılandırma) : isim ya da mastar*dan o işi aşırı şekilde yapan anlamında isim türetme. Örneğin ekmek kelimesinden ekmekçi kelimesini türetme. Bilindiği üzere ekmekçi devamlı olarak ekmek yapar. Arapça'da Latin harfleriyle yazıldığında, ekmek hubz, ekmekçi hubbazdır. İşte Sıddık da Sadık kelimesinin mübalağasıdır. Sadık; doğru sözlü olmak, gerçeği söylemek, doğru haber vermektir. Sıddık da doğru sözlü olan, gerçeği söyleyen kişi demektir. Doğal olarak Sıddıklar da devamlı olarak doğru sözlü olduklarından Sıddık kelimesi de ekmekçi kelimesi gibi aşırılığa sahiptir.

Hubz Hubbaz
Sadık Sıddık

*Eylemin zamana ve şahsa bağlı olmayan kipi, biçimi. Doğru sözlü olma, olmak, gerçeği söyleme, söylemek. Yani zamana ve şahsa bağlı olmayan me, ma ya da mek, mak ekini alan kelimelere mastar denir.

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Ebucehil'in İnadı.

Bir gün Ebucehil elinde sakladığı taşlarla,
Gelip, şu soruyu sordu Resulullah'a.
Madem peygamber olduğunu söylüyorsun.
Bil bakalım elinde ne saklı bu kulun.*

Peygamberimiz dedi ki,
Onların ne olduğunu benden mi dinlersin,
Yoksa o sakladıkların mı,
Hak peygamber olduğumu söylesin?

Ebucehil "ikincisi daha iyi,
Avucumdakiler konuşsun" dedi.

Resullulah,
"Allah bundan daha ötesine de kadirdir." Dedi.
Derdemez de yer gök taşların şahadetiyle inledi.
"Eşhedu En La İlahe İllallah Ve Eşhedü Enne Muhammeden Âbduhu ve Resuluhu."
Manası: "Şehadet ederim ki Allah´tan başka ilah yoktur ve yine şehadet ederim ki Muhammed (s.a.v.) onun kulu ve Peygamberidir".
https://www.facebook.com/Hz.Muhammed.Sav.Resulallah/posts/463639690319762

Bunun üzerine Ebucehil öfkeyle taşları yere attı.
Bedir'de öldü de yine de iman etmedi, inadı inattı.

22.10.2014
Saygılar ve Sevgiler.

*TOPU TACA ATMAK

Kâfir, sözlük anlamı olarak inkâr eden, reddeden, bir gerçeği saklayan, kabul etmeyen demektir. Toprağa tohumu gömdüğü, bir yerde sakladığı için çiftçiye de kâfir denmiş. Terim anlamı olarak, Allah'ı inkâr eden, reddeden, kabul etmeyen demektir.

Müşrik, sözlük anlamı olarak ortak koşan demektir. Şirk sahibi kişi demektir. Şirk ortak koşmadır. Dilimize girmiş olan şirket (ortaklık) de şirk ile aynı köktendir. Örneğin şirk, bir çalışanın tek patronu varken hem patronuna hem de bir başkasına elemanlık yapmasıdır. Terim olarak insanın hem Allah'a tapması hem de başkasına tapmasıdır.

Örneğin Ebucehil'in duası müşrikliğin tam bir örneğidir.

Bedir Savaşı'nda müşriklerin öncülerinden Ebucehil şu duayı yapmıştır. "Ey Allah'ım! Bizimle akrabalık ilişkilerini kesen, bize bilmediğimiz (senin dinine aykırı) şeyleri getiren bu kâfirleri, bu mal mülk düşmanlarını helak et. Bugün burada haklıyı galip, haksızı perişan kıl.
Bkz. Esbab'ı Nüzul kaynakları, Enfal, 19. Ayet iniş sebepleri.

Not: Ebucehil Ey Allah'ım! Diyerek Allah'ın kulu olduğunu kabul etmektedir ama putlara tapmayın, malı yoksullarla paylaşın diyen Peygamberimizi de kâfir olarak görmüştür. Bu durum da Ebucehil'in müşrik olduğunu göstermektedir. Ayrıca yukarıda ki dua servet düşmanlığının kaynağıdır. Yine Sıla-i Rahim'i de ilgilendiren kısım vardır.

Haram yolla, haksızlıkla, kamu malından çalarak edinilen servetin sorgulanması servet düşmanlığı olamaz.
Sıla-i Rahim akrabayı ziyaret etme, hal hatır sorma ve olanak varsa gereksinim sahibi akrabaya destek olma anlamına gelir. O sırada Mekke'de Kureyş kabilesi yaşamaktaydı. Peygamberimiz Kureyş'in Haşimi kolundan, Ebucehil ise Kureyş'in Beni Mahzum kolundan idi. Kureyş Müslümanları putperest (puta tapan) akrabalarıyla ilişkilerini kesmişlerdi. Bu da bize Hakk Rızasına aykırı yaşayan akrabalarımızla ilişkimizi kesebileceğimizi gösteren dini bir delil olmaktadır bence.

Arapça'da ebu baba demektir. Bildiğim kadarıyla Ebucehil cahilin babası demek. Arapça'da babanın, en kralı, en önde gideni gibi bir anlamı daha var. Cehillik, cehalet Arapça'da zaten var. Ebucehil'e de cahilin ağababası, kralı, en önde gideni anlamında Ebucehil denmiş. Yalnız bu cahilliği dış ilime ait değil deniyor. Zamanının okumuş, kültürlü bir tüccarı imiş. Onun cahilliği Hakk dinin gerçeklerini kabul etmemekten geliyor olmalı. Hakk dini Allah'ın rızasına aykırı davranacak kadar çok bir şekilde başka şeyleri sevmeyin ve malı yoksullarla paylaşın demektedir. Yeri gelmişken bu paylaşımı yani zekatı malla sınırlamamalıyız. Sevginin ve bilginin de paylaşımında bulunmalıyız. örneğin çocuklarımızın kız erkek ayırımı yapmadan başlarını okşamalı, eşimizden, sevdiklerimizden sevgimizi eksik etmemeliyiz.

Kâfirler ve müşrikler, Yalnızca Allah'a kulluk ederlerse kullandıkları putları ticaret aracı yapamayacaklar, onlardan para kazanamayacaklardı. Bugün de durum aynıdır. O putların yerini kasa, masa ve nisa putları almıştır.
Not: Kasa; sembol olarak mal, mülk ve para.
Masa: sembol olarak makam ve şöhret tutkusu.
Nisa (kadınlar) : sembol olarak şehvet, tutku halini almış cinsellik.

İşte bu nedenle kâfirler ve müşrikler, Allah'ın peygamberleri aracılığıyla duyurduğu dinine, putlarından vazgeçemedikleri için karşı çıkmışlar TOPU TACA ATMIŞLARDIR.

Topu taca atmak (İşi yokuşa sürmek) : İşine gelmeyen konularda lafı değiştirmek, başka şeyleri bahane etmek, zorluk çıkarmak
Topu taca atma türleri:
1. Erzelun, dindarları ayak takımı diye aşağılama ve onlarla birlikte olamayız, deme.
2. Eskilerin Masalları, gönderilen Hakk Kitapların, insanlara ait olduğunu, eski insanların uydurduğu masallar olduğunu ileri sürmek.
3. Peygamberlerden mucize istemek.
Not: Mucize insana şaşkınlık, acizlik veren, insanı aciz bırakan demektir.

Ayak Takımı (Erzelun)

ŞUARÂ-111 Yaşar Nuri Öztürk: Dediler: "Biz sana inanır mıyız? Seni, o bayağı zavallılar izliyor."
Kâlû e nu'minu leke vettebeakel erzelûn(erzelûne) .
1. kâlû: dediler
2. e: mı
3. nu'minu: inanırız
4. leke: sana
5. ve ittebea-ke: ve sana tâbî oldular
6. el erzelûne: en basit insanlar, rezil insanlar

Not: Bu topu taca atmanın bir diğer şekli de kendisine kitap verilenleri aşağılamak "içimizden ayak takımına mı peygamberlik verilmeliydi" demek şeklindedir.
Salih Peygambere de kavmi uymamıştı.
KAMER

23. Yaşar Nuri Öztürk: Semûd da uyarıları yalanlamıştı.
24. Yaşar Nuri Öztürk: Şöyle demişlerdi: "İçimizden bir tek insana mı uyacağız? Vallahi böyle bir durumda biz, sapıklık ve çılgınlık içine düşeriz."
25. Yaşar Nuri Öztürk: "Aramızdan öğüt ona mı verildi? Hayır, o yalancı küstahın biridir."

Peygamberimizin de görünüşte yoksul olduğu için peygamberliğini kabul etmemişlerdi. Esas neden tüm peygamberlerin malı, serveti yoksulla paylaşma, mal biriktirmeme ve yalnızca Allah'a kulluk etme* bildirilerine uymamak için topu taca atmak yani lafı değiştirip esas konudan uzaklaşmaktı.

Eskilerin
Masalları
Kalem 15. Yaşar Nuri Öztürk: Ayetlerimiz ona okunduğunda şöyle der: "Daha öncekilerin masalları! "

İzâ tutlâ aleyhi âyâtunâ kâle esâtîrul evvelîn(evvelîne) .

1. izâ:
olduğu zaman
2. tutlâ:
okundu
3. aleyhi:
ona
4. âyâtu-nâ
: bizim âyetlerimiz
5. kâle:
dedi
6. esâtîru:
(satırlar) masallar
7. el
evvelîne: evvelkiler

Not: Eskilerin masalları; insan sözü demektir. R.İhsaneliaçık'a göre, İnsandaki 3 hastalık 1. Müstağnileşmek, 2. Tuğyan, 3. Bahçe sahipliği (Rabbena hep banacılık, bölüşmeme, paylaşmama) . Salatın (Dayanışma ve destekleşmenin) zıttı. Kalem, 17
İşte bu 3 hastalık nedeniyle Kur'an'ın bu hastalıkları terk edin sözlerine o zamanın azmışları Kur'an için bunlar eskilerin masalları diyerek topu taca atmışlar yani yolu yokuşa sürmüşler
Topu taca atmak (Yolu yokuşa sürmek) : İşine gelmeyen konularda lafı değiştirmek, başka şeyleri bahane etmek, zorluk çıkarmak
Müstağni; Büyüklük taslayıp, kendini her türlü ihtiyacın üstünde gören yani benim hiç

kimseye ve şeye ihtiyacım yok herkes bana muhtaç iddiasında bulunan.
Tuğyan; Zenginlikle azıp, şımarma.

Fatih Lütfü AYDIN
01.11.2013

Hikmetler.

- Yüceler yücesi Allah (c.c) için zorluk diye bir şey yoktur. O dilerse bir taşa dil verip konuşturur. Dilerse en fesih konuşan hatibi kelimeleri çıkaramaz hale getirir, gücünün ve kudretinin sınırı akıl ve idrakin varamayacağı büyüklüktedir.
- İman nimeti nimetlerin en büyüklerindendir. Bu nimete sahip olan insan ne kadar şükretse azdır; çünkü açık açık mucizeler karşısında bile çoğu insan iman edip bu yüce nimete sahip olamamıştır.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 43 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Peygamber Aleyhisselâm'ın mucizesi, Ebucehil Aleyhillâne'nin elinde tas parçalarının dile gelerek
Muhammed Sallâllahu Aleyhi Vesellem'in dogruluguna sehadet etmeleri
Ebucehl'in elinde tas parçaları vardı. Dedi ki: "Ey Ahmed, su avucumdaki nedir? Çabuk söyle!
Mademki göklerin sırlarına vâkıfsın, peygambersen avucumda ne saklı? "
Peygamber "Onlar nedir, ben mi söyleyeyim; yoksa onlar mı dogru oldugumuzu söylesin, bizi tasdik etsinler;
hangisini istersin? Dedi.
Ebucehil "Bu ikincisi daha garip" deyince Peygamber dedi ki: "Evet, Allah ondan daha ilerisine de kadirdir."
Derhal Ebucehl'in avucundaki tasların her biri, sahadet getirmeye basladı.
"_badete layık hiçbir sey yoktur, ancak Tek Allah'ya tapılır" dedi ve "Muhammed, Allah elçisidir" incisini deldi.
2160. Ebucehil, taslardan bu sözü isitince hiddetle tasları yere vurdu.

Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Eşeğin Hali.

Mesnevide bir eşeğin kuyruğuna diken batmış.
Diken çıkarma usulünü bilmeyen eşek tepindikçe,
Diken kuyruğuna daha da batmış da batmış.

Bir bilene sormayı bilmemiş.
Acıdan inledikçe inlemiş.

Saygılar ve Sevgiler
23.08.2014.

Not: Bilmiyorsan bir bilene sor.
Enbiya Suresi
7. Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz erler gönderdik. Hadi, sorun zikir/Kur'an ehline, eğer bilmiyorsanız...
Nahl Suresi
43. Biz senden önce de elçi olarak kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, zikir/Kur'an ehline sorun.
Not: "Sebebin hususiyeti nassın umumiyetine engel değildir" yani bir hükmün (Kur'an ayetinin) , özel olması (burada Kur'an ehli) genellemeye engel değildir. Yalnızca Kur'an ehline değil her konunun ehline, uzmanına sorulabileceği anlamına gelir. Fatih Lütfü Aydın.

Hikmetler
- Cahillik en bela şeydir, ondan daha beter bir baş belası yoktur. Cahil bir işe kalktı mı onu mutlaka yüzüne gözüne bulaştırır. İşte bunun içindir ki, bilmediğimiz şeylerde acele edip kendi başımıza işi halletmeye kalkmak yerine arayıp o işin erbabını bulmalıyız.
- Her işin bir ustası, bir piri, bir yol göstericisi olduğu gibi Allah'a (c.c.) giden yolun da hakiki pirleri, hakiki ustaları vardır. İnsan gönlünde ki pisliklerin, dünyaya ait çirkin arzu ve heveslerin, çöplerin, dikenlerin temizlenmesi için onları arayıp bulmak lazımdır.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 22 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Not: Mürşid-i Kâmil bulamayanlar, Kur'an'ı rehber edinmek amacıyla okuyup, anlayıp hayata geçirsinler. Bütün bunlar yerine ya da bütün bunları yaparken de rehber olarak EVRENSEL AHLAK ve HUKUK İLKELERİ'NE SARILABİLİRLER. Saygılar ve Sevgiler
22.08.2014 Fatih Lütfü Aydın

300. Allah kimin ruhuna mehenk korsa ancak o kisi, yakini süpheden ayırdedebilir.
Diri bir kisinin agzına bir sıçrayıp girse o adam, onu dısarı çıkarıp attıgı zaman rahatlasır.
Binlerce lokma arasında agzına ufacık bir çöp girdi mi, diri kisinin hissi onu duyar, sezer.
Dünya hissi, bu cihanın merdivenidir, din hisside göklerin merdiveni.
Bu hissin saglıgını hekimden isteyiniz, o hissin saglıgını Habib'den (H.Muhammed'den) .
305. Bu hissin saglıgı, vücut saglamlıgındandır, o hissin saglıgı vücudu harabetmektedir.

Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6

Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Mesnevi Hikâyeleri Farenin Hilesi.

Mesnevide bir fare,
Delmiş bir ambarı,
Yiyormuş buğdayları habire.

Buğday doldurup dururlarmış ama ne çare.
Ambarı deldiği yerden,
Yiyormuş buğdayları fare.

İstiyorsan emeğin boşa gitmesin.
Önce farenin hakkından gelmelisin.
Topladığın buğdaylar, Salih amellerdir.
Yani Allah'ın rızasına uygun işlerdir.

Hak rızasına aykırı davranışlarla,
Gönül ambarını uğratma hasara.
Öldür o nefis denen fareyi.
Nefis terbiyesinde bul çareyi.

Saygılar ve Sevgiler.
25.09.2014

Hikmetler.

- Önce günahtan kaçıp nefsi ıslah etmenin yoluna bakmak lâzım gelir. Yoksa bir yandan ibadet ederken diğer yandan nefsin arzuları peşine takılarak günahlara gark olmak, tıpkı sermayesinden yiyen bir tüccar gibi insanı tükenme noktasına, iflasa doğru götürür.
- Önce nazargâh-ı ilâhî olan gönlü pastan, kirden, pisliklerden, çerçöpten temizlemek, ondan sonra oraya güller, laleler dikmek lazımdır.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 28 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Kalplerin mühürlenmesi,

BAKARA-7

Yaşar Nuri Öztürk: Allah onların kalpleri, kulakları üzerine mühür basmıştır. Onların kafa gözleri üstünde de bir perde vardır. Onlar için korkunç bir azap öngörülmüştür.

Ambar ve Fare
Bizler şu dünya denilen ambarda buğday toplayan kişiler gibiyiz. Ambarımıza buğdayları dolduruyoruz, ama topladığımız buğdayın bir yandan eksildiğinin farkında değiliz.
Buğdayımızın böyle azalmasının sebebinin, ambara giren fare olduğunu hiç düşünmüyoruz. Bu farenin çeşitli hile ve tuzaklarla ambarımızdaki buğdayı boşalttığını göremiyoruz.
Fare bizim ambarın altına delikler açmış. Koyduğumuz buğdayı sürekli yiyor. Emeğimiz boşa uçup gidiyor.
Ey Hakk'ı talep eden kişi! Önce fareden kurtulmanın çeresini

bulmak gerekir. Fareyi uzaklaştırdıktan sonra, ancak ambarını istediğin gibi doldurursun.

Yaptığımız bütün güzel ameller, işler, ibadetler, insanî davranışlar, yardımlar bizim için âhiret ambarına attığımız birer sevap buğdayıdır. Bu mânevî ambarın hırsızı olan fare nefsimiz ve onun arzularıdır.
Yaptığımız amellerin boşa gitmemesi için, nefis faresini gönül ambarından kovmalıyız.

Ahmet Kasım Fidan

http://www.dervisler.net/kissalar-ve-menkibeler/mesnevi'de-gecen-hikayeler/msg89251/#msg89251

375. Her an yeni bir tuzaga tutuluyoruz, istersek her birimiz, birer dogan ve simurg olalım.
Sen bizi her zaman tuzaktan kurtarmaktasın. Ey gani ve müstagnî Allah, biz yine bir tuzaga dogru
gitmekteyiz!
Biz bu ambarda bugday biriktirmede, toplanan bugdayı yine kaybetmekteyiz.
Biz, bu vahsi mahlûklar toplulugu, düsünmüyoruz ki bugdayın noksanlasması farenin hilesindendir.
Fare, ambarımızı deldikçe, hilesinden ambar harab olmustur.
380. Ey can, önce farenin serrini defet, sonra bugday biriktirmeye çalıs, çabala!
O büyükler büyügünün haberlerinden birini dinle: "Huzuru kalb olmadıkça namaz tamam olmaz."
Eger bizim ambarımızda hırsız bir fare yoksa kırk yıllık ibadet bugdayı nerde?
Her günlük azar azar sadikane ibadet taneleri niçin bu ambarımızda toplanmıyor?
Çakmak demirinden birçok ates yıldızı sıçradı, o yanmıs gönül, onları kabul edip çekti.

Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Gayb Yağmuru.

Bir dostunun cenazesinden,
Dönmüştü Peygamberimiz.
Evine geldiğinde,
Karşıladı onu, Ayşe annemiz.*

Sürdü ellerini Peygamberimizin,
Yüzüne, saçına, yakasına ve göğsüne.
Peygamberimiz dedi, "Ayşe bu yaptığın ne,
Ne arıyorsun böyle üzerimde."

Ayşe annemiz dedi,
"Bugün havada bulut vardı.
Sen mezarlıktayken yağmur yağdı."
"Hiç ıslanmamışsın ama,
Yok üzerinde tek bir damla."

Peygamberimiz dedi,
"O sırada başına ne örtmüştün,
Ey Ayşe'm, bebeği gözümün."
Ayşe annemiz dedi,
"Ridanı*1 başıma örtmüştüm."

Peygamberimiz dedi,
"Demek ki sen Ey temiz kadın,
"Gayb*2 yağmurunu,
Dünya yağmuru sandın."

"O gördüğün yağmur ve bulut,
Başka buluttan, başka gökten.
Demek ki onları,
Dünya'ya ait sandın sen."

Saygılar ve Sevgiler.
16.10.2014

* AHZÂB-6

Yaşar Nuri Öztürk: O peygamber, müminlere öz benliklerinden daha dost, daha yakındır. Onun eşleri de o müminlerin anneleridir. Anne tarafından akraba olanlar da Allah'ın Kitabı'nda, birbirlerine diğer müminlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak yakın dostlarınız için örfe uygun bir vasiyette bulunmanız müstesnadır. Bu, Kitap'ta satırlara geçirilmiştir.

*1RİDÂ

Umre veya hac yapmak isteyen kimsenin ihrama girmek için mutat elbiselerini çıkararak büründükleri iki parça havlu türü örtüden baş hariç vücudun belden yukarı kısmını örten parçaya denir. Belden aşağısını örten kısma da "izâr" denir. (bk. Hac) (İ.K.)

Hikmetler.

- Her şey bu görünen âlemden ibaret değildir. Bu âlemin bir de manevî âlemi, o manevî âlemin de kendine mahsus bulutları, kendine mahsus yağmurları vardır. Ancak onu görebilmek her yiğidin kârı değildir. Onu görebilmek için gönül aynasının temiz, passız ve lekesiz olması gerekir.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 41 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

*2Gayb: dilimize gayıp, kayıp olarak da girmiştir. Varlığı 5 duyu organıyla algılanamayan herşey gaybtır. Örneğin ruhlar alemi soyut alemdir ve 5 duyu organıyla hissedilemezler. Madde aleminde de gayb söz konusudur. Örneğin daha önceden orada olduğunu bilmememiz şartı ile çanta içinde ki anahtar duyu organımızla algılayamadığımız için gaybtır.. Esasen gayb ruhlar alemiyle (soyut olan elle tutulup, gözle görülmeyen alemle) ilgilidir. Allah'ın yalnız kendisinin bildiği bilgiler topluluğu olan (Levh-i Mahfuz: Saklı Levha) da gayba aittir. F.L.A.

GAYB

Gizli kalmak, gizlenmek, görünmemek, uzaklaşmak, gözden kaybolmak anlamında masdar, gizlenen, hazırda olmayan anlamında ise isim veya sıfat olarak kullanılan gayb, dinî bir kavram olarak, nakle dayalı bilgi olmaksızın hakkında bilgi edinilemeyen varlık alanı demektir. Gayb kelimesi Kur'ân'da altmış yerde geçmektedir. Gayb kelimesi Allah'a nispet olunduğu yerlerde sadece Allah tarafından bilinebilen mutlak gaybı ifade eder. İlgili âyet ve hadislerin bazılarında gaybı sadece Allah'ın bildiği ifade edilmekte (bk. En'âm, 6/59; Yûnus, 10/20; Hûd, 11/123; Buhârî, İstiskâ, 29, Tevhid, 4; Müslim, İmân, 77) , bir kısmında ise Allah'ın dilediği kullarını gayb konusunda bilgilendirdiği (Âl-i İmrân, 3/179; Cin, 72/26-27) haber verilmektedir. Bu bağlamda Hz. İbrahim'e göklerin ve yerin melekûtunun gösterildiği (En'âm, 6/75) , Hz. Yusuf'a rüyaları yorumlama ilminin ve kavminin yiyeceği yemekleri önceden bilme yeteneğinin verildiği (Yûsuf, 12/21, 37) , Hz. İsa'nın, İsrailoğulları'nın evlerinde ne yiyip neleri biriktirdiklerine vâkıf olup bunları kendilerine haber verdiği (Âl-i İmrân, 3/49) belirtilmektedir. Buna göre gaybı, sadece Allah'ın bildiği mutlak gayb; O'nun bildirdikleri tarafından bilinebilen izâfi gayb şeklinde ikiye ayırmak mümkündür. Hz. Peygamber de Allah'ın kendisine öğrettiklerinindışında gayb hakkında bilgiye sahip değildi (Müslim, İmân, 287; Tirmizî, Tefsîr, 7) . Kur'ân mutlak gaybın bilinmesini sadece Allah'a tahsis etmiş, bu niteliğin diğer yaratıklardan birine tahsis edilmesini tevhide aykırı bulmuş, gayb kapılarını zorlama denemeleri olan fal, kehanet vb. yollara başvurmayı şiddetle yasaklamıştır. (M.C.)

Alıntı..

https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VB6C7JR_u5U

LEVH-İ MAHFUZ

Levh, üzerinde yazı yazılan tahta, masa veya düz yüzey demektir. Çoğulu elvahtır. Bu tabir Kur'ân'da da geçmektedir: "Hakikatte o, levh-i mahfuzda bulunan şerefli Kur'ân'dır." (Buruc, 85/21-22) . Böylece Kur'ân'ın korunmuş bir levhada bulunduğu belirtilmiştir. Zira levh-i mahfuz yüce Allah'ın olmuş ve olacak her şeyi tesbit ettiği bir kitap ya da bilgi hazinesidir. O'nun bilgisi bizim anladığımız manada bir levhaya veya tahtaya yazılmaktan münezzehtir. Fakat katındaki planda, ezelî bilgisinde her varlık ismiyle, ömrüyle ve diğer bütün davranışlarıyla mevcuttur. Bu ilâhî kitap bizim anladığımız manada, kalemle, mürekkeple yazılmış bir kitap değil, kainatın taslağıdır ki hadislerde bundan levh-i mahfuz diye söz edilmektedir. Nitekim şu âyetler de bütün bilgi ve gerçeklerin levh-i mahfuzda kayıtlı olduğunu te'yid etmektedir: "...Biz her şeyi bir kitapta (levh-i mahfuzda) sayıp yazmışızdır." (Yâsîn, 36/12) , "Gaybın anahtarları Allah'ın yanındadır. Onları ondan başkası bilmez. O karada ve denizde ne varsa bilir.

O'nun ilmi dışında bir yaprak bile düşmez. O yerin karanlıkları içindeki tek bir taneyi dahi bilir. Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır." (En'âm, 6/59) Gerçekten bu âyetlerden de anlaşıldığı gibi; göklerde ve yerde insan ilminin keşfedip henüz insanlığın istifadesine sunamadığı nice hazineler vardır ki, Allah bunları bilir, zamanı geldiğinde, dilediğini insanlığın istifadesine sunar, dilediğini de kendi ilminde saklı tutar. (F.K.)
Alıntı..
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VB6C7JR_u5U

Not: burada şu yanılgıya düşülmemeli, Peygamberimiz gibi sakal bırakıp, şeklen ona benzemekle, kutsal emanetlere,
http://tr.wikipedia.org/wiki/Kutsal_Emanetler
kutsal gözüyle bakmakla, Peygamberimizin sakalını, hırkasını kutsamakla gabya ulaşılamaz. Bunun için kalp gözünün açılması gerekir.
ÜLÜ'L-EBSAR
Basiret sahibi kişiler demektir. Ebsar, basiret kelimesinin çoğuludur. Kur'ân'da 4 âyette geçmiştir. (bk. Basiret) (İ.K.)

BASÎRET
Görme anlamına gelen "basar" kelimesinden türeyen ve idrak gücü, yakın, ma'rifet, ferâset, akıl, zekâ, hüccet, delil, sezgi, öngörü... vb. anlamlara gelen "basîret" kelimesi, Kur'ân'da; açık delil, beyan, ibretler (Kasâs, 28/43; . Yûsuf, 12/108) , şâhit (Kıyâme, 75/14) , Allah'ın âyetleri, delilleri, beyanları ve nurları (En'âm, 6/104; A'râf, 7/203; Câsiye, 45/20) anlamında kullanılmıştır. Basîret; hakla-batılın, hidâyetle-dalaletin, hayırla-şerrin, doğru ile yanlışın birbirinden ayrıldığı marifet, bilgi ve kalp nurudur. Basîret; ilham ile veya tecrübe ve öğrenme sonucunda oluşur. Çoğulu, besâir'dir. (İ.K.)
Alıntı….
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VEAVLWd_u5U

Daha açık bir ifade ile kalp gözü (üçüncü göz) soyut alemi (ruhlar alemini) algılayan görebilen gözdür. Bilindiği üzere madde âlemini 5 duyu organımızla algılamakta yani anlamlandırmaktayız.
Algı beynin suyu ıslaklık, taşı sertlik olarak anlaması ya da anlamlandırmasıdır.
Soyut âlem için duyular üstü bir araca gereksinim vardır ve o da kalp gözüdür. Daha önce de değindiğim gibi kalp gözünün açılması için maddeye (dünyaya) olan kölelikten kurtulmalıyız. Kalp gözü açıklığı tasavvufun (maddeden arınmanın) yolarından marifet basamağına karşılık gelir.
Bk. http://fatihltfaydin.tr.gg/Tasavvufun-Basamaklari.htm
Yagmurlu gündür, gece çagına kadar yürü! Bu yagmur, bildigimiz yagmur degil! Allah yagmurlarından.
Ayse'nin -Allah ondan razı olsun- Mustafa Sallâllahu aleyhi vessellem'e " Bugün yagmur yagdı.
Sen mezarlıga gittigin halde niçin elbisen ıslak degil? "diye sorması
Mustafa, bir gün, dostlarından birinin cenazesiyle ve dostlarla mezarlıga gitti.
Onun mezarına toprak doldurdu, tohumunu yeraltında diriltti.
Bu agaçlar, toprak altındaki insanlara benzerler. Ellerini topraktan çıkarıp;
2015. Halka dogru yüz türlü isaretlerde bulunurlar, duyana söz söylerler.
Yesil dilleriyle, uzun elleriyle topragın içindeki sırları anlatırlar.
Kazlar gibi baslarını su içine çekmisler...Karga gibiyken tavus haline gelmislerdir.
Allah, onları kıs vakti hapsetmisse de baharda o kargaları tavus haline getirir.

Kısın onlara ölüm vermisse de bahar yüzünden yine diriltip yapraklandırır, yesertir.
2020. Münkirler der ki: "Eskiden beri olagelmis bir sey. Neden bunu kerem sahibi Allah'ya isnad edelim? "
Onların körlügüne ragmen Allah, dostların gönüllerinde baglar, bahçeler bitirmistir.
Gönülde kokan her gül, kül sırlarından bahisler açar.
Onların kokuları, münkirlerin burunlarını yere sürtmek için perdeleri yırtarak dünyanın etrafını dönüp
dolasırlar.
Münkirler, o gönül kokusuna karsı kara böcek gibidirler; dayanamazlar. Yahut davul sesine tahammül
edemeyen beyni zayıf kimseye benzerler.
2025. Kendilerini mesgul ve müstagrak gösterirler. Simsek parıltısından gözlerini yumarlar.
Göz yumarlar ama, onların bulundukları makamdaki göz degildir ki. Göz odur ki bir sıgınak görsün.
Peygamber, mezarlıktan dönünce Sıddîka'nın yanına giderek konusup görüsmeye basladı.
Sıddîka'nın gözü, Peygamber'in yüzüne ilisince önüne gelip elini onun üstüne, Sarıgına, yüzüne, saçına, yakasına, gögsüne, kollarına sürdü.
2030. Peygamber, "Böyle acele acele ne arıyorsun? " dedi. Ayse "Bugün hava bulutluydu, yagmur yagdı.
Elbisende yagmurun eserini arıyorum. Gariptir ki üstünü, basını yagmurdan ıslanmamıs görmekteyim" dedi.
Peygamber "O sırada basına ne örtmüssün, bas örtün neydi? Diye sordu. Ayse senin ridanı basıma
örtmüstüm"dedi.
Peygamber dedi ki: "Ey yeni yakası tertemiz Hatun! Allah onun için temiz gözüne gayb yagmurunu gösterdi."
O yagmur, sizin bu bulutunuzdan degildir. Baska bir buluttan, baska bir göktendir.
Hakîmi Senâî'nin " Can elinde cihan göklerine is buyuran gökler var. Can yolunda nice inisler, nice yokuslar,
nice yüksek daglar ve denizler var " beyitlerinin tefsiri
2035. Gayb âleminin baska bir bulutu, baska bir yagmuru, baska bir gögü, baska bir günesi vardır.
Fakat o, ancak havassa görünür, digerleri " Öldükten sonra tekrar yaratılıp diriltileceklerinden süphe ederler."
Yagmur vardır, âlemi beslemek için yagar. Yagmur vardır âlemi perisan etmek için yagar.
Bahar yagmurlarının faydası, sasılacak bir derecededir. Güz yagmuruysa, baga sıtma gibidir.
Bahar yagmuru, bagı nazü naim ile besler, yetistirir. Güz yagmuruysa bozar, sarartır.
2040. Kıs, yel ve günes de böyledir; bunların tesirleri de zamanına göre ve ayrı ayrıdır. Bunu böyle bil, ipin
ucunu yakala!
Tıpkı bunun gibi gayb âleminde de bu çesitlilik vardır. Bazısı zararlıdır, bazısı faydalı. Bazı yagmurlar
berekettir, bazıları ziyan.
Abdâlin bu nefesi de iste o bahardandır. Canda ve gönülde bu nefes yüzünden yüzlerce güzel seyler biter.
Onların nefesleri, talihli kisilere bahar yagmurlarının agaca yaptıgı tesiri yapar.
Fakat bir yerde kuru bir agaç bulunsa cana can katan rüzgârı ayıplama!
2045. Rüzgâr, isini yaptı, esti. Canı olan da, rüzgârın tesirini candan kabul etti.

" Bahar serinligini ganimet bilip istifade edin. Çünkü o, agaçlarınıza ne yaparsa bedenlerinize de onu yapar
v.s hadîsinin mânası
Peygamber, "Dostlar, bahar serinliginden sakın vücudunuzu örtmeyin.
Çünkü bahar rüzgârı, agaçlara nasıl tesir ederse sizin hayatınıza da öyle tesir eder.
Fakat güz serinliginden kaçının. Çünkü o, baga ve çubuklara ne yaparsa sizin vücudunuza da onu yapar "dedi.
Bu hadîsi rivayet edenler, zâhirî mânasını vermisler ve yalnız zâhirî mânasıyla kanaat etmislerdir.
2050. Onların halden haberleri yoktur. Dagı görmüsler de dagdaki madeni görmemislerdir.
Allah'ya göre güz, nefis ve hevadır. Akılla cansa baharın ve ebedîligin ta kendisidir.
Eger senin gizli ve cüzi bir aklın varsa cihanda bir kâmil akıl sahibini ara!
Senin cüzi aklın, onun külli aklı yüzünden külli olur. Çünkü Akl-ı kül, nefse zincir gibidir.
Binaenaleyh hadîsin mânası teville söyle olur: Pak nefesler bahar gibidir, yaprakların ve filizlerin hayatıdır.
2055. Velîlerin sözlerinden, yumusak olsun, sert olsun, vücudunu örtme çünkü o sözler, dininin zâhirîdir.
Sıcak da söylese, soguk da söylese, hos gör ki sıcaktan, soguktan (hayatın hâdiselerinden) ve cehennem
azabından kurtulasın.
Onun sıcagı, hayatın ilkbaharıdır. Dogrulugun, yakînin ve kullugun sermayesidir.
Çünkü can bahçeleri, onun sözleri ile diridir. Gönül denizi, bu cevherlerle doludur.
Eger gönlün bahçesinden cüzi bir zevk ve hal eksilse aklı basında olan kisinin gönlünü, binlerce gam kapladı.
Sıddîka'nın –Allah ondan razı olsun- " Bugünkü yagmurun sırrı neydi? " diye sorması
*Sıddîka'nın askı çosup edebe riayetle Peygamber'e sordu:
2060. "Ey su varlıgın hülâsası, vücudun zübdesi! Bu günkü yagmurun hikmeti neydi?
Bu yagmur, rahmet yagmurlarından mıydı, yoksa tehdit için mi yagıyordu, pek yüce, pek azametli Allah'nın
adaletinden miydi?
Bu yagmur, bahara ait lûtuflardan mıydı, yoksa âfetlerle dolu güz yagmuru muydu? "
Peygamber dedi ki: "Bu yagmur musibetler yüzünden insanın gönlüne çöken gamı yatıstırmak için yagıyordu."
Eger Âdemoglu, o keder atesi içinde kalıp duraydı ziyadesiyle harabolur, eksiklige düser, (hiçbir sey yapamaz
bir hale gelir) di.
2065. O anda bu dünya harap olurdu, insanların içlerinde hırs kalmazdı.
Ey can, bu âlemin diregi gaflettir. Akıllılık, uyanıklık, bu dünya için âfettir.
Akıllılık o âlemdendir, galip gelirse bu âlem alçalır.
Akıllılık günestir, hırs ise buzdur. Akıllılık sudur, bu âlem kirdir.
Dünyada hırs ve haset kükremesin diye o âlemden akıllılık, ancak sızar, sızıntı halinde gelir.
2070. Gayb âleminden çok sızarsa bu dünyada ne hüner kalır, ne de ayıp.
Bu bahsin sonu yoktur. Baslamıs oldugun söze dön, tekrar çalgıcının, hikâyesine devam et.
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Halife Ali'nin Düşmanını Öldürmemesi.

Halife Ali düşmanının üzerine yürüdü.
Onu alt edip de, tam kılıcıyla öldürecekken,
Düşmanı onun yüzüne tükürdü.
Öfkeden kıpkırmızı olan Ali, kılıcını attı.
Düşmanı buna çok ama çok şaştı.

Dedi, "Tam beni öldürecekken,
Neden vaz geçtin beni öldürmekten."

Ali de dedi ki,
"Seni Allah yolunda, Allah için* öldürecektim.
Sen bana tükürünce,
Öfkem*1 ve nefsi emarem*2 yüzünden,
Seni öldürmeyeyim diye,
Seni öldürmekten vazgeçtim."

Düşmanı bu yüce davranışdan çok etkilendi.
İslâm'a girip, Müslümanlığı kabul etti.

Söyleyeyim bu hikâyede ki ana fikir, nedir.
Ana fikir; öfkeye, nefsi emareye kafa tutup,
Her amelde yani her işte Hakk rızasını gözetmektir.
Her adımı Hakk rızasına uygun, hakkaniyet ile atmaktır.

Kontrol et öfkeni,
Batmasın ruhuna vicdan dikeni.
Her işte Hakk rızasını gözet ki,
Hakk sevgili kulu eyleyip,
Katında yüceltsin seni.

25.07.2015
Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın

Not: Kur'an'dan ve Evrensel Ahlak ve Hukuk İlkelerinden destek almayan sebeplerle insanları öldürenler, Halife Ali'den ders almalılar.

MÂİDE-32

İşte bu yüzden biz, İsrailoğulları üzerine şunu yazdık: Kim bir kişiyi, bir kişiye karşılık yahut yeryüzünde bir fesat sebebiyle olmaksızın öldürürse, insanları toptan öldürmüş gibidir. Ve kim bir kişiye hayat verirse insanlara toptan hayat vermiş gibidir. Andolsun, resullerimiz onlara açık-seçik kanıtlar getirmişlerdir. Ama onlardan birçoğu bunun ardından da yeryüzünde zulüm ve azgınlığa sapmaktadır.

*İslam Dini'nde cihat, cehd yani çaba anlamındadır ve Hz.Allah'ın rızasına uygun her türlü çabayı kapsar. Allah için ölmek, ilim edinmek için çaba harcamak, nefis terbiyesi için çaba harcamak vs. vs. Kıtal da cihata dahildir ama kâfirler müslümanları öldürmekte ısrarlı bir şekilde müslümanlara saldırıyorsa nefsi müdaafa olarak İslâm'da vardır.

Peygamberimiz kıtal (katletme) denen kanlı blr çarpışmadan dönerken esas savaş şimdi başlıyor demiş. Soranlara da esas savaş Cihad-ı Ekber büyük çaba yani nefis savaşı demiş.

O sözde cihat edenler Allah için savaşmıyorlar. Öyle olsaydı davranışları haksızlık içermezdi. Kendi sapık fikirlerini taşımayanları kâfir ilan edip kâfirlerin öldürülebileceğini iddia ederek, kesip biçiyorlar insanları.

O zaman kâfir kimdir? Cihat nedir? sorularının cevabını araştırmak gerekir.

KÂFİR

Bir şeyi örtmek, perdelemek, gizlemek, uzak durmak ve nimete nankörlük etmek anlamlarındaki "k-f-r" kökünden türeyen kâfir, sözlükte, bir şeyi örten, gizleyen ve nimete, iyiliğe nankörlük eden demektir. Bu kelimenin asıl anlamı bir şeyi örtmek, gizlemektir. Bu sebeple, gündüzü örtüp gizlediği için geceye, tohumu toprağa gömdüğü için çiftçiye ve kılıcı örttüğü için kınına kâfir denmiştir. Din ıstılahında ise, Hz.Peygamberi ve onun Allah'tan getirdiği kesinlikle sabit olan şeyleri yalanlayan, tevatür yoluyla bize ulaşmış bulunan hükümlerden birini ya da bir kaçını inkâr eden kişiye kâfir, bu eyleme ise küfür denir. Eş'arî ve Mâturîdîlerin de içinde bulunduğu kelâm bilginlerinin çoğunluğuna göre küfür; zarurât-ı diniyyeden olduğu kesinlikle bilinen şeylerin tamamını veya bir kısmını kalben tasdik etmemek demektir. İmam Gazzâlî küfrü, Hz.Peygamberin getirmiş olduğu şeyleri yalanlamak şeklinde tarif etmiştir. Kâfirler hakkında Kur'ân'da şöyle denilmektedir: "(Âyetlerimizi) inkâr etmiş ve kâfir olarak ölmüşlere gelince, işte Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların lâneti onların üzerindedir." (Bakara, 2/161): "Gerçekten, inkâr edip kâfir olarak ölenler var ya, onların hiçbirinden fidye olarak dünya dolusu altın verecek olsa dahi kabul edilmeyecektir. Onlar için acı bir azap vardır; hiç yardımcıları da yoktur." (Âl-i İmrân, 3/91) . Kazib (âyetleri yalanlayan) , mülhid, münafık ve müşrik kimseler de kâfir kavramının kapsamına girmektedirler. (F.K.)

https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VNZ72-asWos

Kâfiri öldürmek hakkı nefs-i müdaafa ayetine uygun davranmakla söz konusu olabilir.

NEFS- İ MÜDAAFA

BAKARA

190.Yaşar Nuri Öztürk: Sizinle çarpışmaya girenlerle Allah yolunda siz de çarpışın. Ama haksız yere saldırmayın/çarpışmada zulme sapmayın. Çünkü Allah, sınır tanımaz azgınları sevmiyor.

191. Yaşar Nuri Öztürk: Onları yakaladığınız yerde öldürün; onların sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne/baskı ve bozgunculuk, öldürmekten daha kötüdür. Mescid-i Haram'da, onlar sizinle çarpışmaya girinceye kadar siz de onlarla çarpışmaya girmeyin. Eğer sizinle çarpışmaya girerlerse siz de onları öldürün. İşte böyle verilir küfre sapanların cezası!

192. Yaşar Nuri Öztürk: Eğer savaşı sona erdirirlerse Allah çok affedici,çok merhametlidir.

Bir müslümanın birisini öldürebilmesi için öldürmek kastıyla birinin ona saldırıyor olması gerekir. Yukarıda ki Nefs- i Müdaafa ayetlerinden bu anlaşılıyor.

Not: 191. ayette "Onları yakaladığınız yerde öldürün" deniyor. Kimmiş bu onlar diye bir önceki ayete baktığımızda (siyak-u sibak: ayetin öncesine ve sonrasına bakmak) Sizinle çarpışmaya girenler deniyor. Demek ki bizimle çarpışmaya girenlerle cihad'ın kıtal bölümünü yani kanlı çarpışmayı gerçekleştirme hakkımız doğuyor demektir. 01.04.2015 F.L.A.

CİHÂD

Sözlükte "gayret etmek, bir işi yapabilmek için bütün imkânları kullanmak" anlamına gelen "cihâd" kavramı; Kur'ân ve hadislerde; Allah yolunda savaşmak anlamını ifade ettiği gibi dini öğrenmeyi, dinin emir ve yasaklarına uymayı, haram ve günahlara karşı nefis ile mücadele etmeyi, İslâm'ın bilinmesi, tanınması, yaşanması ve yücelmesi için çalışmayı da ifade eder. "Cihâd" kavramı; Mekke döneminde İslâm'ın tebliğ edilmesi ve dinin emir ve yasaklarının yerine getirilmesi anlamında kullanılmış; Medine döneminde ise fiili savaşların yapılmaya başlanması ile "kıtâl/savaş" anlamını da içermeye başlamıştır. Bunu hem Kur'ân'da hem de hadislerde görmekteyiz. "Cihâd" kavramı ile ilgili otuz bir âyetten onyedisi savaş bağlamında ve çoğunlukla Hz. Peygamber ve ashabının savaşlarının söz konusu edildiği Enfâl ve Tevbe sûrelerinde, ayrıca Bakara, Âl-i İmrân, Nisâ, Muhammed ve Mümtehıne sûrelerinde geçmekte ve Allah yolunda malları ve canlarıyla cihâd edenler övülmekte, onlara Allah'ın rahmeti, mağfireti, mükâfatı ve cenneti va'd edilmektedir. İmanları uğrunda hicret edenler ve bunlara yardım edenler, gerçek müminler olarak nitelendirilmektedir (Bakara, 2/218; Nisâ, 4/95-96; Enfâl, 8/74) . Tevbe Sûresinin 20. âyetinin meâlini örnek olarak zikredebiliriz: "İman edip hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihat eden kimselerin mertebeleri, Allah katında daha üstündür. İşte ancak onlar, başarıya erenlerdir." Geriye kalan on dört âyetten ikisinde sözlük anlamında (Ankebût, 29/8; Lokmân, 31/15) , on âyette (bk. Mâide, 5/35,69; Hac, 22/78; Nahl, 16/110?) mutlak anlamda kullanılmıştır. Özellikle Mekke'de inen âyetler; İslâm'ın bilinmesi, tanınması, yaşanması ve yücelmesi için gösterilen çabayı ifade eder. "Ey peygamber! Kafirlere ve münafıklara karşı cihat et ve onlara karşı çetin ol..." (Tevbe, 9/73; Tahrîm, 66/9) anlamındaki âyette Peygambere emredilen münafıklarla savaş, "kıtâl" anlamında savaş değildir. Dolayısıyla âyetteki cihâd kavramı; münafıklarla hak uğrunda dil ile mücadele etmek, İslâm gerçeği ile ilgili delilleri anlatmak, fitne ve fesatlarına engel olmak anlamındadır. Mekke'de ve henüz fiili savaşa izin verilmeyen bir dönemde inen Furkân sûresinin, "Öyle ise kafirlere itaat etme, onlara karşı bu Kur'ân ile büyük bir cihatta bulun" anlamındaki 52. âyetinde geçen "kâfirlere karşı Kur'ân ile büyük cihat", harp meydanında fiilen savaşmayı değil, onlara karşı Kur'ânî delillerle mücadele etmeyi, onlara boyun eğmemeyi ifade eder. Yine İslâm düşmanlarıyla fiilen savaşa izin verilmeden önce inen,"Bizim uğrumuzda cihat edenler var ya, biz onları mutlaka yollarımıza ileteceğiz. Şüphesiz Allah mutlaka yararlı işleri en güzel biçimde yapanlarla beraberdir" (Ankebût, 29/69) anlamındaki âyette geçen "Allah yolunda cihâd; düşmanlarla fiilen savaşmayı değil, Allah'ın dinine yardım etmeyi, İslâm'a karşı çıkanlarla en güzel şekilde mücadele etmeyi, zulmü önlemeyi, emr-i bi'l-ma'ruf ve nehy-i `anil-münker görevini yapmayı ve Allah'a itaat edebilmek için nefisle mücadele etmeyi ifade eder. Bu âyetler, cihâdın İslâm'ın doğuşundan beri var olduğunun ve sadece savaş anlamına gelmediğinin delilidir. Medine döneminde müşriklerin müslümanlara saldırıları ve savaş açmaları sebebiyle fiili savaşa izin verilmesi ve savaş

yapılması üzerine "cihâd" kavramına, ağırlıklı olarak savaş anlamı yüklenmiş ve bu anlamda algılanmaya başlanmıştır. Mâide sûresinin 54., Hucurât sûresinin 15. ve Sâf sûresinin 11. âyetlerinde geçen Allah yolunda cihâd", Allah sevgisine mahzar olan, kurtuluşa eren, özünde, sözünde ve işlerinde dürüst müminlerin niteliği olarak zikredilmiştir. Allah'ın övdüğü bu kimseler; sadece Allah yolunda fiilen savaşanlar değil, İslâm'ın bilinmesi, tanınması, yücelmesi, emir ve yasaklarına uyulması için çaba gösteren her müslümanı ifade eder. "Allah uğrunda hakkıyla cihat edin? " (Hac, 22/78) anlamındaki âyetlerde geçen "Allah yolunda cihâd" emri, hem düşmanla savaş araç gereçleriyle fiilen savaşmayı hem İslâm'ın emir ve yasaklarına bizzat uymayı, nefsi kötülüklerden ve haramlardan alıkoymayı, hem de İslâm'ın bilinmesi, yücelmesi ve egemen olması için gösterilen sözlü, ekonomik ve her türlü çabayı ifade eder. Hadis kitaplarının "cihâd" bölümlerine baktığımızda, bu bölümlerde hem fiili savaş yapma, savaş araç gereci hazırlama (Tirmizî, 6, IV, 168) , Allah yolunda infakta bulunma (Tirmizî, Fedâilü'l-Cihâd, 4, IV, 167, No: 1625) ve savaş hukuku ile ilgili hadislere yer verildiğini hem de doğrudan fiili savaş ile ilgili olmayan nefisle mücadele etmeyi, İslâm'ın bilinmesi, yücelmesi, emir ve yasaklarına uyulması için gösterilen çabayı ifade eden hadislere yer verildiğini görüyoruz. Bu da "cihâd" kavramının "harb, gazâ ve kıtal" kavramları ile özdeş olmayıp çok daha geniş bir içerikle kullanıldığını görmekteyiz. Mesela, "Allah'ı inkâr edenlerle savaşın" (İbn Mâce, Cihâd, 38, II, 953) "Kim Allah'ın kelimesinin yücelmesi için savaşırsa o, Allah yolundadır" (Buhârî, Cihâd, 15, III, 206) "Allah yolunda öldürülen kimse şehittir" (İbn Mâce, Cihâd, 17, II, 937-938) anlamındaki doğrudan savaş ile ilgili hadisler ve benzerlerine cihâd bölümünde yer verilmiştir. Allah'a itaat konusunda nefsi ile mücadele etmeyi ifade eden, "Mücâhid, nefsi ile mücadele eden kimsedir" (Tirmizî, Cihâd, 2, IV, 165) anlamındaki hadis, İslâm'ı müslüman olmayanlara tebliğ etmeyi ifade eden, "Müşrikler ile mallarınız, canlarınız ve dilleriniz ile cihâd edin" (Ebû Dâvûd, Cihâd, 17, III, 22) anlamındaki hadis, Oruç ibadeti ile ilgili, "Kim Allah rızası için bir gün oruç tutarsa Allah onu cehennemden bin (yıllık) bir mesafeye uzaklaştırır" (Buhârî, Cihâd, 36, III, 213) anlamındaki hadis cihâd bölümlerinde zikredilmiştir. Anne-babaya hizmet de cihattır. Abdullah ibn Amr anlatıyor: Bir sahâbî Hz. Peygambere geldi ve ondan cihâda (savaşa) katılmak için izin istedi. Bunun üzerine Hz. Peygamber ona, "Annen-baban var mı" diye sordu, Adamın "evet" demesi üzerine, "Sen onlara hizmet ederek cihâd et" buyurdu (Müslim, Birr, 5, III, 1975) . Adaletsizlik ve haksızlık (zulûm) karşısında susmayıp doğru sözü söylemek de cihattır (Tirmizî, Fiten, 13, IV, 471) : Yukarıda zikrettiğimiz âyet ve hadisleri birlikte değerlendirdiğimizde; cihâdı; iman edip sâlih ameller işlemek, hak dinde sebat etmek, kötülüklerden ve haramlardan geri durmak, İslâm'ı öğrenmek ve öğretmek, İslâm'ın bilinmesi, tanınması, yücelmesi, emir ve yasaklarına uyulması için çalışmak, müslümanları her türlü tehlike ve saldırılara karşı savunmak, fitne ve fesadı önlemek, güven ve huzuru sağlamak ve benzeri şekilde İslâm toplumunun yararına olan kişisel ve kurumsal bazda sözlü, yazılı, görsel, bilimsel ve ekonomik olarak yapılan her türlü çabayı göstermek; Allah rızasına yönelik her türlü gayret; gerektiğinde düşmanla canı ve malı ile savaşmak ve savaş araç gereci hazırlamak ve hazırlanmasına katkı sağlamak şeklinde anlayabiliriz. Buna göre cihâdı, üç kısma ayırmak mümkündür: a) İslâm'ı anlatarak ve bizzat yaşayarak tebliğ etmek; düşmanlar tarafından saldırı yapıldığında ve savaş açıldığında gerekeni yapmak (Buhârî, Rikâk, 34, VII, 188; Cihâd, 2, III, 201) b) Allah'a itaat konusunda sabırlı ve kararlı olmak, nefisle mücadele etmek, c) Şeytanın hile ve tuzaklarına karşı koymak (bk.Bakara, 2/ 44, 285; Âl-i İmrân, 3/173; Mâide, 5/67; Yûsuf, 12/ 108; Nahl, 16/ 125; Ankebût, 29/ 46; Sebe', 34/46) (İ.K.)
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VNZ72-asWos

*1 ÖFKEYLE BAŞA ÇIKMANIN YOLLARI

1. Stresle başa çıkmanın yolları.
2. Enseye serinlik verme.
3. Bir şey söylemeden önce 10’ a kadar sayma.
4. Pozisyon değiştirme. Oturuluyorsa kalkma, duruluyorsa yürüme.
5. Kişilerin ve kendisinin eşref ve eşek saatlerini dikkate alma (yaralı evcil hayvan bile sahibine saldırgan olabilir.)
6. Kişiye haklı olduğunu düşündürten davranışlardan uzak olma. Bunun için herkese haksızlık etmeden yaklaşma.

STRESLE BAŞA ÇIKMANIN YOLLARI.

1. Spor.
2. Hobi
3. Kötü alışkanlıkları terk etme.
4. Ümitvar olma.
5. Sanat.

4 E, Esenlik (sağlık, afiyet) , Etik (ahlak) , Eğitim, (Helal) Ekonomi. Bu dördüne Allah’ ın rızasına uygun olarak sahip olanlar, gerçek başarıyı yakalamış olurlar. F.L.A.

Öfke Ayetleri.

Âl-i İmrân,

119. Yaşar Nuri Öztürk: Siz öyle kişilersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Ve Kitap'ın tümüne inanırsınız. Onlar ise sizinle karşılaştıklarında "İnandık! " derler; başbaşa kaldıklarında size öfkelerinden parmak uçlarını ısırırlar. De ki onlara: "Öfkenizle geberin! " Allah, göğüslerin içindekini çok iyi bilmektedir.

134. Yaşar Nuri Öztürk: Onlar bollukta ve darlıkta infak ederler. Öfkelerini yutanlardır onlar, insanları affedenlerdir. Allah, güzel düşünüp güzel davrananları sever.

Tevbe,

15. Yaşar Nuri Öztürk: Ve yüreklerinin öfkesini gidersin. Allah dilediğine tövbe nasip eder. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

120. Yaşar Nuri Öztürk: Medine halkına ve çevrelerindeki Bedevî Araplara, Allah resulünden geri kalmaları ve onu bırakıp da kendi canlarının derdine düşmeleri yakışmaz. Çünkü Allah yolunda uğrayacakları bir susuzluk, bir yorgunluk, bir açlık, kâfirleri öfkelendirmek üzere bir yere ayak basmaları, düşmana karşı herhangi bir başarı kazanmaları durumunda kendileri için, barışa yönelik iyi bir amel mutlaka yazılacaktır. Allah, güzel düşünüp güzel davrananların ödülünü yitirmez.

Hacc, 15

Yaşar Nuri Öztürk: Kim Allah'ın dünyada ve âhirette kendisine yardım etmeyeceğini sanıyorsa; bir sebeple göğe uzansın, sonra öteki ilişkilerini kessin de bakıversin: Oyunu, öfkelendirdiği şeyleri gerçekten giderecek mi?

Fetih, 29

Yaşar Nuri Öztürk: Muhammed, Allah'ın resulüdür. Onunla beraber olanlar, inkârcılara karşı çok çetin, kendi aralarında çok merhametlidirler. Sen onları rükû eder, secdeye kapanır halde görürsün. Allah'tan bir lütuf ve hoşnutluk ister dururlar. Görünüşlerine gelince, yüzlerinde secde eseri/izi vardır. Bu onların Tevrat'taki nitelikleri. İncil'deki nitelikleri de şöyle: Tıpkı bir ekin ki filizini çıkarmış, o filizi kuvvetlendirmiş. Filiz kalınlaştı, gövdesi üzerine dikildi. Ziraatçıları da imrendirir/hayran bırakır bu ekin. Allah böyle yapar ki, onlar sayesinde, inkâr edenleri öfkelendirsin. Allah onlardan iman edip hayra ve barışa yönelik işlen yapanlara bir bağışlanma ve büyük bir ödül vaat etmiştir.

*2 http://www.antoloji.com/nefs-i-emmare-7-siiri/

http://www.antoloji.com/nefsin-asamalari-siiri/

Hikmetler.

- Hangi iş olursa olsun onda Allah'ın (c.c.) rızasını gözetmek en doğru olanıdır.Bir şeyi nefsimiz bize iyi, güzel, doğru ve Allah rızası için olduğunu göstererek söyleyebilir. Ancak buna kanmamak o işin Allah rızası için olup olmadığını enine boyuna düşünmek lazım gelir.
- Yüce yaradılışlı ve nefsini ıslah etmiş, hak erleri ancak her işte nefislerinin arzu ve emlerlini bırakarak Allah (c.c) rızasını gözetmişlerdir.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 60 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Düsmanın, Ali –Keremallahu vechehunun yüzü- ne tükermesi üzerine Emîr-ül Müminîn Ali'nin elinden kılıcı
atması
_badetteki ihlâsı Ali'den ögren, Allah aslanını hilelerden arınmıs bil.
Savasta bir yigiti atletti, hemen kılıcını çekip üstüne saldırdı.
O, her peygamberin, her velînin ögündügü Ali'nin yüzüne tükürdü.
Bir yüze tükürdü ki ay, secde yerinde o yüze secde eder.
3725. Ali, derhal kılıcı elinden attı, onunla savasmadan vazgeçti.
O savasçı er, bu ise, bu yersiz af ve merhamete sasıp kaldı.
Dedi ki: "Bana keskin kılıcını kaldırmıstın, neden kılıcı indirdin ve beni bıraktın?
Benimle savasmadan daha âlâ ne gördün de beni avlamadan vazgeçtin?
Ne gördün ki bu derecede kızgınken kızgınlıgın yatıstı; böyle bir simsek çaktı, sonra sönüverdi?
3730. Ne gördün? O gördügün seyin aksi bana da vurdu; gönlümde, canımda bir sûle parladı.
Kevinden, mekândan yüce, candan daha iyi neydi o gördügün ki bize can bagısladı?

Yigitlikte Allah aslanasın, mürüvvette kimsin, bunu kim bilir?
Mürüvvette Tih sahrasında Musa'nın bulutusun. O bulutta esi görülmemis nimetler, ekmekler yagar."
Bu bulutlar, çalısıp çabalar, bugday bitirirler. Halk onu pisirip bal gibi tatlı bir hale koyarl.
3735. Halbuki Musa'nın bulutu rahmet kanadını açar, halka zahmetsizce pismis ve tatlı nimetler verir.
O bulutun rahmeti, kerem sofrasında pismis yemek yiyenler için âlemde bayrak açmıstır.
O vergi ve o ihsan, niyaz ehlinden tam kırk yıl, bir gün bile eksik olmadı.
Nihayet onlar, bayagılıklarından kalkıp pırasa, tere ve marul istediler; onun üzerine kesildi.
3740. Ahmed'in yüce ümmeti için o yemek kıyamete kadar bakidir.
Peygamber'in "Rabbime misafir olurum" demesi ortalıga yayılınca, "O beni doyurur, su verir" sözü, bu mânevi
yemekten kinaye oldu.
Bunu, hiç tevil etmeden kabul et ki bogazına bal ve süt gibi lezzetli gelsin.
Çünkü tevil ihsan edilen seyi geri vermektir. Çünkü tevilci hakikatı hata görür.
Halbuki bu hata görmesi, aklının zayıflıgındandır. Akl-ı Küll içtir, Akl-ı Cüz'i ise deridir.
Kendini tevil et, hadîsleri degil; kendi dimagına kötü de, gülbahçesine degil!
3745. Ey bastanbasa akıl ve göz olan Ali! Gördügünden bir parçacık söyle.
Hilim kılıcın canımızı parça parça etti; ilim suyun topragımızı arıttı.
Açıver; biliyorum, bu Allah sırlarındandır.
Çünkü kılıçsız adam öldürmek, ancak onun isidir.
Allah, aletsiz, uzuvsuz bir yapıcıdır. Artıp duran bu hediyelerin vericisi odur.
Akla yüz binlerce sarap tattırır ki onlardan ne iki gözün haberi vardır, ne kulagın!
3750. Ey arsta hos bir surette evlanıp duran dogan! Bu anda Allah'dan ne gördün? Açıkça söyle.
Senin gözün gayb idrakını ögrenmistir. Orada bulunan baskalrının gözleriyse kapalıdır.
Birisi ayı apaçık görür, öbürüyse dünyayı kapkaranlık.
Diger birisi de bir yerde üç tane ay görür. Evet, bu üç kisi bir yerde oturmuslardır:
Üçünün de gözü açık, kulakları duymakta… Fakat bunlar, senin etegine yapısmıslardır, senin adamlarındır
(Hallerini sen bilirsin) , benden kaçıyorlar (ben bunları bilemem) .
3755. Bu hal, acaba gabya mensup bir sihir mi, yoksa gizli bir lûtuf mu? Sende bir kurt sureti mi var, bende
de Yusuf sureti mi?
Âlem on sekiz bin, hattâ daha fazla olsa bunların on sekizi bile her göze görünmez.
Ey Aliyyel Mürtezâ, ey kötü kaza ve kaderden sonra güzel kaza ve kader, sırrı aç;
Ya sen akılına geleni söyle, ya ben gönlüme doganı söyleyeyim.
Bu sır, senden parladı, bana vurdu; nasıl gizleyebilirim? Ay gibi, söylemeden nur saçmakta.
3760. Fakat ayın kursu, söze gelirse gece yol alanları hemencecik yola sokar.
Yanlıs yola gitmekten de emin olurlar, yoldan çıkmadan da. Ayın sesi, gulyabani sesinden üstün olur.
Ay, söylemeksizin yol gösterirse, söyleyince ne yapmaz, dünyayı ısıga bogar!
Madem ki sen ilim sehrine kapısın, mademki sen hilim günesine sûlesin;
Ey kapı, kapı arayanlara açıl ki kabuklar içlensin (zâhir ehli, hakikate erissin) !
3765. Ey rahmet kapısı, ey esi, naziri olmayan Allah dergâhı, ebede kadar açık kal! "
Her istek, her zerre bir penceredir, fakat kör gönül nasıl olur da "Orada bir kapı vardır" der.
Gözcü, bir kapı açmadıkça gönle, orada kapı olmak ihtimali bile gelmez.

Fakat bir kapı açıldı mı, sasırır. Tamah ümidinin kusu uçup gider.
Akıllı bir kisi, bir viranede ansızın define buldu, onun için her viraneye kosuyor.
3770. Sen, yoklukta bir inci bulamadıysan gayri orada ne diye inci arıyorsun?
Zan, yıllarca kendi ayagıyla kossa burnunun direginden ileriye geçemez (oldugu yerde sayar, durur) .
Burnuna gayptan bir koku gelmedikçe, söyle… burnunun ucundan baska bir sey görebilir misin?
O kâfirin, Ali –Keremmallahu Vechehu- ye "Bana üstün gelmisken niçin elinden kılıcını attın? " diye sorması
*Bunun üzerine o yeni Müslüman velî sarhosluk ve lezzetle.
Ali'ye dedi ki: "Ya Emîrel Müminîn, buyur da can; tende, ana karnındaki cenin gibi canlansın, oynasın.
Ey can, yedi yıldız; ana karnına düsen her çocugu, muayyen müddetlerde ve nöbetle terbiye eder.
3775. Ceninin canlanma zamanı gelince ona yardım eden günestir.
Cenin, günesin tesiriyle harekete gelir. Günes, ona derhal can bagıslar.
Cenine günes dogmadıkça, günesin nuru, ona vurmadıkça öbür yıldızların tesiriyle canlanmaz. Onlar, ancak
suretine hizmet ederler.
Cenin, ana rahminde güzel yüzlü günesle bu alâkayı hangi yoldan kazandı?
Bizim duygumuzdan gizli olan bir yoldan gökyüzündeki günese nice yollar var.
3780. Bir yol var; yakut, o yolla günesten gıdalanır…Bir yol var; o yolla ve günesin tesiriyle yakut olur.
Bir yol var, günes o yola lâli kızıllastırır. Bir yol var, o yolla nala kıvılcım saçma hassasını verir.
Bir yol var, günes o yolda meyveleri oldurur… Bir yol var, o yolla korkaklara yürek verir.
Ey kandı aydınlanmıs, padisahla ve padisahın koluyla ^sina olmus dogan, açık söyle!
Ey padisahın ankayı bile avlayan doganı, ey askerle degil, bizzat ve tek basına ordular kıran,
3785. Sen, tek basına bir ümmetsin, fakat yüzbinlerce er sayılırsın. Ey bu kulu, himmet doganına av eden!
Kahır zamanında bu merhamet neden? Ejderhayı elden bırakmak kimin yolu? "
Emîr-ül Müminîn Ali –Kerremallahu Vechehu- nun, cevap vermesi ve o sırada kılıcı elinden atmasının sebebi
ne oldugunu söylemesi
Ali dedi ki: "Ben kılıcı Allah için vuruyorum. Allah kuluyum ten memuru degil!
Allah aslanıyım heva heves aslanı degil... _sim, dinime sahittir.
3790. Ben "Attıgın zaman sen atmadın, Allah attı" sırrına mazharım. Ben kılıç gibiyim, vuran o günestir.
Ben; pılımı pırtımı yoldan kaldırdım; Allahdan gayrısını yok bildim.
Bir gölgeyim sahibim günes... Ona hacibim hicap degil.
Kılıç gibi vuslat incileriyle doluyum; savasta diriltirim, öldürmem.
Kılıcımın gevherini kan örtmez. Rüzgâr nasıl olur da bulutumu yerinden teprendirebilir?
Saman çöpü degil; hilim, sabır ve adalet dagıyım. Kasırga dagı kımıldatabilir mi?
3795. Bir rüzgârla yerinden kımıldanıp kopan bir çöpten ibarettir. Çünkü muhalif esen nice rüzgârlar var!
Hısım, sehvet ve hırs rüzgârı, namaz ehli olmayan kisiyi silip süpürür.
Ben dagım; varlıgım, onun binasıdır. Hattâ saman çöpüne benzesem bile rüzgârım, onun rüzgârıdır.
Benim hareketim, ancak onun rüzgarıyladır. Askerimin basbugu, ancak tek Allahnın askıdır.

Hiddet, padisahlara bile padisahlık eder, fakat bize köledir. Ben hiddete gem vurmus, üstüne binmisimdir.
3800. Hilim kılıcım, kızgınlıgımın boynunu vurmustur. Allah hısmıysa bence rahmettir.
Tavanım, damım yıkıldı ama nura gark oldum. Toprak atası (Ebu Turab) oldumsa da bahçe kesildim.
Savasırken içime bir vesvese, bir benlik geldi; kılıcı gizlemeyi münasip gördüm.
Bu suretle "Sevgisi Allah içindir" denmesini diledim; ancak Allah için birisine düsmanlık etmeli.
Cömertligimin Allah yolunda olmasını, varımı yine Allah için sakınmamı istedim.
3805. Benim sakınmam da ancak Allah içindir. Vermem de... Tamamı ile Allahnınım, baskasının degil.
Allah için ne yapıyorsam bu yapısım, taklit degildir; hayale kapılarak, süpheye düserek de degil. Yaptıgımı,
isledigimi, ancak görerek yapıyor, görerek isliyorum.
Hüküm çıkarmadan arayıp taramadan kurtuldum. Elimle Allah etegine yapıstım.
Uçarsam uçtugum yeri görmekteyim, dönersem döndügüm yeri.
Bir yük tasıyorsam nereye götürecegimi biliyorum. Ben ayım, önümde günes, kılavuzuyum.
3810. Halka bundan fazla söylemeye imkân yok; denizin ırmaga sıgması mümkün degildir.
Akılların alacagı kadar asagı mertebeden söylemekteyim. Bu, ayıp degil, Peygamberin isidir.
Garezden hürüm ben; hür olan kisinin sahadetini duy. Kul, köle olanların sahadetleri iki arpa tanesine bil
degmez!
Seriatte dâva ve hükümde kulum sahitliginin kıymeti yoktur.
Senin aleyhinde binlerce köle sahadet etse seriat onların sahadetlerini bir saman çöpüne bile almaz.
3815. Sehvete kul olan, Allah indinde köleden, esir olmus kullardan beterdir.
Çünkü köle bir sözle sahibinin kullugundan çıkar,hür olur. Sehvete kul olansa tatlı dirilir, acı ölür.
Sehvet kulu, Allah'nın rahmeti, hususi bir lûtuf ve nimeti olmadıkça kulluktan kurtulamaz.
Öyle bir kuyuya düsmüstür ki bu kuyu, onun kendi suçudur. Ona cebir degildir, cevir de degil!
Kendisini kendisi, öyle bir kuyuya atmıstır ki ben o kuyunun dibine varacak ip bulamıyorum.
3820. Artık yeter... Eger bu sözü uzatırsam ciger ne oluyor? Mermer bile kan kesilir.
Bu cigerlerin kan olmaması katılıktan, saskınlıktan, dünya ile ugrasmadan ve talihsizliktendir.
Bir gün kan kesilir ama bu kan kesilmesinin o gün faydası yok. Kan kesilme ise yararken kan kesil!
Mademki kulların kölelerin, sahadeti makbul degildir, tam adalet sahibi, o kisiye derler ki gulyabani kölesi
olmasın.
Kur'an'da peygambere "Biz seni sahit olarak gönderdik" denmistir. Çünkü o, varlıktan hür oglu hürdür.
3825. Ben, mademki hürüm; hiddet beni nasıl baglar, kendisine nasıl kul eder? Burada Allah sıfatlarından
baska sıfat yoktur, beri gel!
Beri gel ki Allah'nın ihsanı seni azat etsin. Çünkü onun rahmeti gazabından üstün ve arıktır.

Beri gel ki simdi tehlikeden kurtuldun, kaçtın kimya seni cevher haline soktu.
Küfürden ve dikenliginden kurtuldun, artık Allah bahçesinde bir gül gibi açıl!
Ey ulu kisi, sen bensin, ben de senim. Sen Ali'ydin, Ali'yi nasıl öldürürüm?
3830. Öyle bir suç isledin ki her türlü ibadetten iyi bir anda gökleri bir bastan bir basa astın.
O adamın isledigi suç ne kutlu suç! Gül yaprakları dikenden bitmez mi?
Ömer'in Peygambere kastedisi suçu, onu ta kabul kapısına kadar çekip götürmedi mi?
Firavun; büyücüleri, büyüleri yüzünden çagırmadı mı?
Onlara da bu yüzden ikbal yardım etmedi mi, bu yüzden devlete erismediler mi?
Onların büyüsü, onların inkârı olmasaydı inatçı Firavun, onları huzuruna alır mıydı?
3835. Onlar da asâyı ve mucizeleri nereden göreceklerdi? Ey isyan eden kavim! Suç, ibadet oldu.
Allah ümitsizligin boynunu vurmustur. Çünkü günah ve suç ibadet olmustur.
Çünkü Allah, seytanların rahmine suçları ibadete, sevaba tebdil eder.
Bundan dolayı Seytan, taslanır; hasedinden çatlar, iki parça olur.
Seytan bir günah meydana getirmek ve onunla bizi bir kuyuya düsürmek ister.
3840. " O günahın ibadet oldugunu gördü mü? " iste o an, Seytan'a yomsuz bir andır.
Beri gel; ben, sana kapı açtım; sen benim yüzüme tükürdün, bense sana armagan sundum.
Cefa edene bile böyle muamelede bulunur, aleyhime ayak atanların ayagına bile bu çesit bas korsam,
Vefa edene ne bagıslarım? Anla! Cennetlerde ebedî mülkler ihsan ederim
Peygamber Aleyhisselâm'ın Emîr-ül Müminîn Ali –Kerremallâhu Vechehu- nun seyisinin kulagına "Ali'nin
sahadeti senin elinle olacak, sana haber veriyorum" demesi
Ben öyle bir erim ki kanlıma, katilime bile lûtuf serbetim, kahır zehri olmadı.
3845. Peygamber, hizmetkârımın kulagına, bu basımı boynumdan onun ayıracagını söyledi.
Peygamber, sevgilinin vahyiyle nihayet ölümümün onun eliyle olacagını haber verdi.
O, daima " Beni önce öldür de benden bu kötü ve yanlıs is zuhur etmesin" demekte;
Ben de "Mademki ölümüm senden olacak, ben kaza ve kadere karsı nasıl hile edebilirim? " demekteyim.
O, daima önümde yerlere kapanarak "Ey Kerem sahibi, beni Allah hakkı için ikiye böl,
3850. Ki bu kötü akıbete ugramayayım. Bu yüzden canım yanmasın" der;
Ben de daima "Yürü, git. Kader kalemi, bunu yazdı, yazının mürekkebi de kurudu. Olan oldu. Kader
kaleminden nice bayraklar, bas asagı olur.
Gönlümde, sana hiçbir düsmanlık yok. Çünkü bunu, ben senden bilmiyorum ki.
Sen Allah aletisin; yapan, Allah'nın eli. Hakkın aletini nasıl kınayayım, Hakkın aletine nasıl itiraz edeyim? "
derim
O, "Öyle ise kısas niçin? " dedi. Ali cevap verdi: " O da Hak'tan, o da gizli bir sır.
3855. Eger Allah, kendi yaptıgı ise itiraz ederse bu itiraz yüzünden baglar, bahçeler yesertir.
Kendi yaptıgı ise itiraz, ancak onun kârıdır. Çünkü kahırda da tektir, lûtufta da.
Bu hâdiseler sehrinde bey odur, memleketlerde tedbir onundur,
Aletini kırarsa kırılanı tekrar iyilestirebilir."
Ulu kisi, " Hiçbir âyeti degistirmedik ki ardından daha hayırlısını getirmeyelim" remzini bil.
3860. Allah hangi seriatın hükmünü kaldırdıysa âdeta otu yoldu, yerine gül bitirdi demektir.
Gece, gündüz mesguliyetini giderir, bitirir. Akıl ermeyen su uykuya bak!

Sonra tekrar gündüzün nuruyla gece ortadan kalkar, bu suretle de o yalımlı ates yüzünden donukluk, uyku
yanar, gider.
O uyku, o duygusuzluk zulmettir ama abıhayat, zulmette degil mi?
Akıllar, o zulmetle tazelenmiyor mu? Hanendenin bestedeki duraklaması sese kuvvet vermiyor mu?
3865. Zıtlar, zıtlardan zuhur etmekte... Allah, kalpte ki süveydada daimi bir nur yarattı.
Peygamberin savası sulha sebep oldu. Bu âhir zamandaki sulh o savas yüzündendir.
O gönüller alan sevgili (Peygamber) , âlemdekilerin basları aman bulsun diye yüz binlerce bas kesti. Bahçıvan,
fidan yücelsin, meyve versin diye muzır dalları budar.
Sanatını bilen bahçıvan, bahçe ve meyve gelissin diye bahçedeki otları yolar.
3870. Sevgilinin agrıdan, hastalıktan kurtulması için hekim, çürük disi çekip çıkarır.
Noksanlarda nice fazlalıklar var. Sehitlere hayat yokluktadır.
Rızk yiyen bogaz kesildi mi "Onlar Rablerinden rızıklanır, ferahlarlar" nimeti hazmedilir.
Hayvanın bogazı kesilince insanın bogazı gelisir. O hayvan, insan vücuduna girer, insan olur, fazileti artar.
_nsanın bogazı kesilirse ne olur, fazileti ne dereceye varır? Artık agâh ol da onu bununla mukayese et.
3875. Öyle bir üçüncü bogaz dogar ki o, Allah serbetiyle, Allah nurlarıyla beslenir, gelisir.
Kesilen bogaz, bu serbeti içer ama "Lâ" dan kurtulmus "Belâ" da ölmüs bogaz!
Ey kısa parmaklı, himmeti kesik kisi! Ne vakte dek canının hayatı ekmek olacak?
Beyaz ekmek için yüzsuyu döktügünden dolayı sögüt agacı gibi meyven yok!
Duygu canı, bu ekmege sabredemiyorsa kimyayı elde et de bakırı altın yap!
3880. Elbiseyi yıkamak istiyorsan bez yıkayanların mahallesinden yüz çevirme!
Ekmek orucunu bozduysa kırıkçıya yapıs, yücel!
Onun eli, mademki kırıkları sarar, iyilestirir... Su halde onun kırması süphe yok ki yapmaktır.
Fakat sen kırarsan der ki: "Gel yap bakalım." Elin ayagın yok ki yapamazsın.
Su halde kırmak, kırıgı sarıp iyilestiren adamın hakkıdır.
3885. Dikmeyi bilen yırtmayı da bilir. Neyi satarsa yerine daha iyisini alır.
Evi yıkar, hâk ile yeksan eder; fakat bir anda da daha mamur bir hale getirir.
Bir bedenden bas kesti mi yerine derhal yüz binlerce bas izhar eder.
Canilere kısas emretmese, yahut "Kısasta hayat var" demeseydi,
Kimin haddi vardı ki kendiliginden, Allah hükmüne esir olmus bir kisiye kılıç vurabilsin!
3890. Çünkü Allah, kimin gözünü açmıssa o adam bilir ki katil, takdirin esiridir.
O takdir kimin boynuna geçmisse kendi oglunun basına bile kılıç vurmustur.
Yürü, kork ve kötüleri az kına; takdirin hüküm tuzagına karsı aczini bil!
Âdem Aleyhisselâm'ın _blis'in sapıklıgına sasması ve ululanması
Âdem Peygamber, ansızın esasen sakî olan _blise hor baktı.
Kendisini begenip, kendisini ulu görüp melun seytanın yaptıgı ise güldü.
3895. Allah gayreti bagırdı: Ey tertemiz adam! Sen gizli sırları bilmiyorsun.
Eger Allah kürkü ters giyerse dagı bile ta kökünden temelinden söker.
O zaman, yüzlerce Âdem'in perdesini yırtar, yüzlerce yeni müslüman olmus suçsuz, günahsız iblis yaratır!
Âdem "Bu hor görüsten tövbe ettim. Bir daha böyle küstahça düsünceye düsmem" dedi.
Ey yardım dileyenlerin yardımcısı, bize hidayet ver. Bilgilerle, zenginlikle ögünmeye imkân yok.
3900. Kerem ederek hidayet ettigin kalbi azdırma; takdir ettigin kötülükleri bizden defet;

Kötü kazaları üstümüzden esirge; bizi Allah'ya razı olan kardeslerden ayırma!
Senin ayrılıgından daha acı bir sey yok... Sana sıgınmazsak sen esirgemezsen isimiz, gücümüz ancak
kargasalıktır.
Zaten malımız mülkümüz; malımızın, mülkümüzün yolunu kesmekte... Zaten cismimizi soyup çırçıplak
bırakmakta!
Elimiz, ayagımıza kastettikten sonra artık kim, senin lûtfun olmadıkça canını kurtarabilir ki?
3905. Bu pek büyük tehlikelerden canını kurtarsa bile kurtardıgı sey ancak idbar ve tehlike sermayesi
kesilir.
Çünkü can, canana ulasmadıkça ebediyen kördür... ebediyen yaslıdır.
Esasen senin inayetin olmazsa can, âdeta bir tutsaktır; seninle diri olmayan canı ölü farz et.
Sen kullara darılır,kulları kınarsan, Ey Allah hakkındır, yaparsın.
Aya, günese kusurlu, nursuz... Servinin boyuna iki büklüm;
3910. Felege, arsa hor ve asagı... madene, denize yoksul dersen,
Kemaline nispetle yarasır. Çünkü yokluklara kemal verip onlara eristirme kudreti ancak senindir.
Çünkü sende yokluk ve ihtiyaç yoktur; yokları icat eden, onları ihtiyaçtan kurtaran sensin.
Yetistiren, yakmayı da bilir; çünkü yırtık söken, dikmeyi de bilir.
Her güz; bagı bahçeyi yakıp yandırmakta. Sonra yeniden bahçeleri renklere boyayan kırmızı güllere boyayan
kırmızı gülleri yetistirmektedir.
3915. " Ey yanıp yakılan, zuhur et, yenilen; tekrar güzelles, güzel sesli bir hale gel" diye hepsini yeniden
yaratır.
Nergisin gözü körlesir, o, tekrar açar... Kamısın bogazını keser, sonra yine kendisi tekrar oksar, ondan
nagmeler çıkarır.
Biz mademki masnu'uz, sâni degiliz... Su halde ancak zebunuz, ancak kanaatkârız.
Hepimiz "Nefsim, nefsim" deyip durmakta, hepimiz yalnız kendimizi düsünmekteyiz. Sen buna lûtufta
bulunmazsan seytanız.
Sen bizim canımızı körlükten kurtardıgından, gözümüzü açtıgından dolayı Seytandan kurtulduk.
3920. Kim hayattaysa degnekçisi, yol gösteren sensin. Degnegin, degnekçisi olmadıkça kör nedir ki, ne
yapabilir ki?
Senden gayrı hos olsun, hos olmasın... Her sey, insanı yakar, atesin aynıdır.
Kim atese dayanır, atese arka verirse hem Mecusidir, hem Zerdüst!
Allah'dan baska her sey bâtıldır, asılsızdır. Allah'nın ihsanı, yagmuru kesilmeyen bir buluttur.
Ali Kerremallâhu Vechehu hikâyesine dönüs, Ali'nin katilini hos görmesi
Tekrar Ali ve katilinin hikâyesine dön; katiline fazlasıyla gösterdigi kerem ve mürüvveti anlat.
3925. Ali dedi ki: "Ben düsmanımı gözümle görmekte, gece gündüz ona bakıp durmaktayım. Böyle oldugu
halde hiç kızmıyorum.
Çünkü ölümüm, bana can gibi hos geliyor; dirilmemle âdeta bir.

Ölümsüzlük ölümü bize helâl olmustur; azıksızlık azıgı, bize rızk ve nimettir.
Ölümün görünüsü ölüm, iç yüzü diriliktir; ölümün görünüste sonu yoktur, hakikatte ise ebedîliktir.
Çocugun rahimden, dogması bir göçmedir; fakatta cihanda ona yeni bastan bir hayat var.
3930. Ecele dogru meylimiz, ecele askımız oldugundan "Nefislerinizi elinizle tehlikeye atmayın" nehyi asıl
bizedir.
Çünkü nehiy, tatlı seyden olur, acı için nehye zaten hacet yok ki.
Bir seyin içi de acı olur dısı da acı olursa onun acılıgı kötülügü esasen nehiydir.
Bana da ölüm tatlıdır. "Onlar ölmemislerdir, Rablerinin huzurunda diridirler" âyeti benim içindir.
Ey inandıgım, itimat ettigim kisiler! Beni kınayın ve öldürün. Süphe yok, benim ebedî hayatım
öldürülmemdedir.
3935. Ey yigit! Hayatım, mutlaka ölümdedir. Ne zamana kadar yurdumdan ayrı kalacagım?
Bu âlemde durmaklıgım, ayrılık olmasaydı (öldügümüz zaman) "Biz, süphe yok, Allah'ya dönenleriz"
denmezdi.
Dönen kisi; ayrıldıgı sehre tekrar gelen kisidir; zamanın ayırısından kurtulup birlige erisendir.
Seyisin Emir-ül Müminîn, beni öldür ve bu kazadan kurtar" diye ayaklarına kapanması
Seyis tekrar gelerek "Ya Ali, beni tez öldür ki o kötü vakti, o fena zamanı görmeyeyim.
Sana helâl ediyorum, kanımı dök ki gözüm o kıyameti görmesin" dedi.
3940. Dedim ki: Eger her zerre bir kanlı, bir katil olsa da elinde hançer olarak senin kastına yürüse.
Yine senin bir tek kılını kesemez. Çünkü kader kalemi böyle yazmıstır; sen beni öldüreceksin.
Fakat tasalanma, senin sefaatçin benim. Ben ruhun eri ve sultanıyım, ten kulu degil!
Yanımda bu tenin kıymeti yok; ten kaydına düsmeyen bir er oglu erim.
Hançer ve kılıç, benim çiçegim; ölüm meclisim... bagım, bahçemdir."
3945. Tenini bu derece öldürüp ayaklar altına alan kisi, nasıl olur da beylik ve halifelik hırsına düser?
O, ancak emirlere yol göstermek, emirligi belletmek için zâhiren makam isleriyle ve hükümle ugrasır;
Emirlik makamına yeni bir can vermek, hilâfet fidanını meyvelendirmek için bu isle mesgul olur.
Mustafa Sallallahu Aleyhi Vesellem'in, Mekke'yi ve diger yerleri fethetmek istemesi, dünya
mülkünü sevdiginden degildi; Allah emriyleydi. Çünkü " Dünya cifedir" buyurmustu.
Peygamber, Mekke'yi fethe ugrastı diye nasıl olurda dünya sevgisiyle ittiham edilir?
O öyle bir kisiydi ki imtihan günü (yani Miraç'ta) yedi gögün hazinesine karsı hem yüzünü yumdu, hem
gönlünü kapadı.
3950. Onu görmek için yedi kat gök uçtan uca hurilerle meleklerle dolmustur.
Hepsi kendilerini, onun için bezemisti, fakat onda sevgiliye asktan, sevgiliye meyil ve muhabbetten baska bir
heva ve heves nerede ki:
O, Allah ululuguyla, Allah celâliyle öyle dolmustur ki bu dereceye, bu makama Allah ehli bile yol bulamaz.
"Bizim makamımıza ne bir seriat sahibi peygamber erisebilir, ne melek, hattâ ne de

ruh” dedi. Artık düsünün
anlayın!
“Göz Allah’dan baska bir yere sasmadı, meyletmedi” sırrına mazharız, karga degiliz; âlemi renk renk boyayan
Allah sarhosuyuz; bagın bahçenin sarhosu degil” buyurdu!
3955. Göklerin, akılların hazineleri bile Peygamber’in gözüne bir çöp kadar ehemmiyetsiz görünürse.
Artık Mekke, Sam ve Irak ne oluyor ki onlar için savassın, onlara istiyak çeksin!
Ancak gönlü kötü olan, onun islerini kendi bilgisizligine, kendi hırsına göre mukayese eden kisi onun hakkında
böyle bir süpheye düser.
Sarı camdan bakarsan günesin nurunu sapsarı görürsün.
O gök ve sarı camı kır da eri ve tozu gör!
3960. Atlı bir er, atını kostururken tozu dumana katar, etrafta bir tozdur kalkar. Sen, tozu Allah eri sanırsın.
_blis de tozu gördü, “Bu topragın fer’idir. Benim gibi ates alınlı birisinden nasıl üstün olur? ” dedi.
Sen azizleri insan gördükçe bil ki bu görüs _blis’in mirasıdır
Be inatçı, _blis’in oglu olmasan o köpegin mirası nasıl olur da sana düser?
Ben köpek degilim, Allah aslanıyım. Allah aslanı suretten kurtulandır.
3965. Dünya aslanı av ve rızk arar, Allah aslanı hürlük ve ölüm!
Çünkü ölümde yüzlerce hayat görür de varlıgını pervane gibi yakıp yandırır.
Ölüm istegi, dogru kisilerin boyunlarına bir halkadır. Çünkü bu istek, yahudîlere imtihan oldu.
Allah Kur’an’da “Yahudîler, dogrulara ölüm; fütuhat, sermaye ve ticarettir.
Sermaye ve ticaret istegi var ya; ölümü istemek ondan daha iyidir.
3970. Ey yahudiler; halk içinde namusunuzu korumak istiyorsanız bu dilegi, bu ölüm temennisini dile
getirin” dedi.
Muhammed, bu bayragı kaldırınca bir tek yahudi bile bu istekte bulunmaya cüret edemedi.
Peygamber “Eger bunu dillerine getirirlerse dünyada tek bir yahudi bile kalmaz” dedi.
Bunun üzerine yahudiler; “Ey din ısıgı, bizi rüsvay etme! Diyerek mal ve haraç verdiler.
Bu sözün sonu görünmez. Mademki gözün sevgiliyi gördü, ver elini bana!
Emîr-ül Müminîn Ali Kerremallâhu Vechehu’nun, arkadasına “Sen benim yüzüme tükürünce nefsim kabardı,
savasımda ihlâs kalmadı. Seni öldürmeme mâni buydu” demesi
3975. Emirül Müminin, o gence dedi ki: “Ey yigit! Savasırken.
Sen benim yüzüme tükürünce nefsim kabardı, hiddet ettim, huyum harap berbat bir hale geldi.
Öyle bir hale geldim ki o anda savasımın yarısı Allah içindi, yarısı nefsim için. Allah isinde ortaklık yarasmaz.
Sen Allah nakısısın: Seni, o, kudret eliyle yarattı, bezedi. Onunsun, benim degil.
Allah’nın nakısını yine Allah eliyle kır; sevgilinin camına sevgilinin tasını at! ”
3980. Kâfir bu sözü isitti, gönlünde öyle bir nur zuhur etti ki zünnarını kesti.
“Ben, cefa tohumunu ekmistim, seni baska türlü sanıyordum.
Halbuki sen Allah huylu bir teraziymissin, hattâ her terazinin oku senmissin!
Meger sen benim soyum sopummussun; meger çıragımın, dinimin aydınlıgı senmissin!
Ben o görür göz arayan çıragın kulu, kölesiyim ki senin çıragın da ondan nurlanmıs, aydınlanmıstır...
3985. Ben, o nur denizinin kulu, kurbanıyım ki böyle bir inci izhar eder.
Bana kelime-i sahadeti söyle, bende söyleyeyim ki seni zamanın en yücesi gördüm”

dedi.
Onlar beraber akrabasından, kavminden elli kisiye yakın kimse de
âsıkçasına dine yüz tuttular, müslüman oldular.
Ali, ilim kılıcıyla bu kadar bogazı, bu kadar halkı kılıçtan kurtardı.
Hilim kılıcı, demir kılıçtan daha keskin, hattâ yüzlerce ordudan daha galip, daha üstündür.
3990. Yazıklar olsun ki iki lokmacık yendi de bu yüzden fikir çoskunlugu dondu, yatıstı.
Bir bugday tanesi, Âdem Peygamberin günesinin tutulmasına... arzın, günes ile ay arasına girmesi, dolunayın
kararmasına sebep oldu.
_ste sana gönlün letafeti! Bir avuç balçıktan (bir iki lokma ekmekten) ay darmadagın bir hale gelmekte!
Ekmek mânevi olursa yenmesinde fayda var. Fakat bildigimiz ekmegin faydası yok, kalbi daraltıyor.
Mânevi ekmek, yesil diken gibi... deve yiyince yüz türlü fayda, yüzlerce lezzet bulmakta.
3995. Fakat yesilligi gitti de kurudu mu, onu çölde deve yiyince;
Damagını avurdunu yırtar, paralar. Yazıklar olsun; öyle yetismis gül kılıç kesildi.
Ekmek de mânevi oldukça o yesil dikendi. Fakat simdi zâhiri ekmek oldugundan kupkuru bir hale geldi,
sertlesti.
Ey nazlı nazenin varlık (ey Husâmeddin) , bundan önce onu yemege alısmıstın.
O alıskanlıkla bu kuru ekmegi de alıp yemek istiyorsun ama gayri mâna, yerle karıstı;
4000. Toprakla karısık, kaskatı, dili damagı yırtar bir hale geldi. Ey deve, simdi otu yeme, ondan çekin!
Söz, toprakla pek karısık bir hale geliyor, su bulandı... Kuyunun agzını kapa.
Ki Allah onu yine sâf, yine hos bir hale getirsin. Onu bulandıran, durultur da.
Maksada sabırla erisilir, aceleyle degil. Sabret, dogrusunu Allah daha iyi bilir.
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Halife Ömer'in Yangını Söndürmesi.

Halife Ömer'in zamanında bir yangın oldu.
Yangın her şeyi yalayıp yutup, yakıyordu.
Kovalarla su ve sirke döküyorlardı ama,
Baş edemiyorlardı, her yeri saran yangınla.

Dediler ki:"Ey Halife Ömer,
Yangın durmuyor, yardım et. Yanıyor her yer."
Yanıt verdi onlara Halife Ömer:
"Yanmazdı böyle ülke, cimrilik* edip,
Malı sefihlere*1 vermeseydiniz eğer".

İlave etmek gerekirse eğer,
Kur'an ayrıca şöyle de der,
Emaneti ehline ver.*2
O zaman cennet olur her yer.

Kalem, 17-31 ayetleri der ki,
Sakın ha olmayın cimri.
Cimriliklerinden dolayı,
Perişan oldu, bahçe sahipleri.*

09.05.2015
Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın

*KALEM

17. Yaşar Nuri Öztürk: Biz onları, o bahçe sahiplerini belalandırdığımız gibi belalandırdık. Hani, onlar sabaha çıktıklarında, bahçeyi mutlaka kesip biçeceklerine yemin etmişlerdi.

18. Yaşar Nuri Öztürk: Hiçbir istisna tanımıyorlardı.

19. Yaşar Nuri Öztürk: Ama onlar uyumaktayken, Rabbinden gelen bir dolaşıcı bahçeyi dolaştı da

20. Yaşar Nuri Öztürk: O, simsiyah kesiliverdi.,

21. Yaşar Nuri Öztürk: Sabaha çıktıklarında birbirlerine seslendiler:

22. Yaşar Nuri Öztürk: "Hadi, eğer biçecekseniz ekininize erken gidin."

23. Yaşar Nuri Öztürk: Yola koyuldular. Aralarında fısıldaşıyorlardı:

24. Yaşar Nuri Öztürk: "Hey! Bugün oraya bir yoksul girip yanınıza gelmesin! "

25. Yaşar Nuri Öztürk: Sadece engellemeye, şiddete güçleri yeten kişiler olarak erkenden vardılar.

26. Yaşar Nuri Öztürk: Fakat bahçeyi görünce: "Yahu biz yanlış gelmişiz." dediler.

27. Yaşar Nuri Öztürk: "Hayır, hayır! Biz mahrum edilenleriz."

28. Yaşar Nuri Öztürk: Ortancaları/ılımlı olanı şöyle dedi: "Ben size söylemedim mi? Tespih etseydiniz ya! "

29. Yaşar Nuri Öztürk: O zaman dediler ki: "Tespih ederiz seni, ey Rabbimiz! Gerçekten biz zalimler olduk."

30. Yaşar Nuri Öztürk: Bunun üzerine birbirlerini kınamaya başladılar.

31. Yaşar Nuri Öztürk: "Yazıklar olsun bize, dediler, biz gerçekten azgınlarmışız."
Not: Müstağni; Büyüklük taslayıp, kendini her türlü ihtiyacın üstünde gören yani benim hiç kimseye ve şeye ihtiyacım yok herkes bana muhtaç iddiasında bulunan.

Tuğyan; Zenginlikle azıp, şımarma.

Tesbih: Hz.Allah'ın, her türlü eksiklikten arı ve her türlü tamlıkla dolu olduğunu kabul etme, Onu yüceltmedir. Bahçe sahipleri müstağnilik ve tuğyan gönül hastalıklarına kapılıp kendilerinin hiç kimseye gereksinim duymadıklarını, başkalarının kendilerine gereksinim duyan (muhtaç) olduğu iddiasında bulunmuşlar. Tesbih inanancına (Kalem, 28) ters düşüp, belaya uğramışlar. F.L.A.

Bahçe
Sahipleri (Kefenin cebi yok, dünya malı dünyada kalır) .
KALEM 17. Yaşar Nuri Öztürk: Biz onları, o bahçe
sahiplerini belalandırdığımız gibi belalandırdık. Hani, onlar sabaha
çıktıklarında, bahçeyi mutlaka kesip biçeceklerine yemin etmişlerdi.

Ders almalı, mutasavvıf, nüktedan.
Dine yardım eden, Nasreddin Hocadan.
Nasreddin dinin yardımcısı ya da dine yardım eden demektir. Nasreddin Hoca esprileriyle, fıkralarıyla dinin anlaşılmasına yardım etmiştir.
Fıkrasının birinde mezarının ön tarafında zincirlerle sıkı bir şekilde korunmuş bir kapısının olmasını, diğer taraflarında hiçbir şeyin olmamasını istemiş. Yani bu dünyada ne kadar çok mal biriktirip kilitleseniz de sonunda bırakıp gideceksiniz mesajını vermek istemiş. Fatih Lütfü AYDIN 07.11.2013

Cimri olmamalı ama savurgan da olmamalı.

İSRÂ-29

Yaşar Nuri Öztürk: Elini bağlayıp boynuna asma. Ama onu büsbütün de salıverme. Sonra kınanır, hasret içinde bir köşede büzülür kalırsın.

*1 3718. Beyitde der ki Mevlana:"Mal tohumdur, her çorak yere ekme; kılıcı her yol vurucunun eline verme! "

Bu beyitle ilgili ayet Nisâ-5 aşağıdadır.
Süfehâ: sefihler, beyinsizler.
NİSÂ-5

Ve lâ tu’tûs sufehâe emvâlekumulletî cealallâhu lekum kıyâmen verzukûhum fîhâ veksûhum ve kûlû lehum kavlen ma’rûfâ(ma’rûfen) .

1. ve lâ tu'tû : ve vermeyin
2. es sufehâe : sefihler, aklı ermeyenler, mallarının değerini bilmeyenler
3. emvâle-kum(u) : sizin mallarınızı
4. elletî : o ki
5. ceale : kıldı, yaptı
6. allâhu : Allah
7. lekum : sizin için, size, sizi
8. kıyâmen : idaresinde (nizam ve emniyetini sağlamakta) vekil olarak
9. ve urzukû-hum : onları rızıklandırın
10. fî-hâ : onun içinden (onlarla)
11. ve eksû-hum : ve onları giydirin
12. ve kûlû : ve söyleyin, deyin
13. lehum : onlar için, onlara
14. kavlen : söz
15. ma'rûfen : iyilikle, iyi, güzel

Yaşar Nuri Öztürk: Allah'ın sizin için ayakta durma aracı yaptığı mallarınızı kendini bilmez beyinsizlere vermeyin, o mallar içinden onlara rızık ayırın, onları giydirin ve onlara tatlı ve işe yarar bir söz söyleyin.
Ayrıca Bk. http://fatihltfaydin.tr.gg/Sef%E2het-Prof-.-Dr-.-Suleyman-Ates.htm
ve
http://fatihltfaydin.tr.gg/ASIM-4.htm

*2NİSÂ-58
Yaşar Nuri Öztürk: Şu bir gerçek ki, Allah size emanetleri, onlara ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Allah size bu şekilde ne güzel öğüt veriyor. Allah Semî'dir, çok iyi duyar; Basîr'dir, çok iyi görür.
http://fatihltfaydin.tr.gg/Emanet-Prof-.-Dr-.-Suleyman-Ates.htm#emaneti_ehline_verme.

Kısa yolların adreslerine ulaşmak için kısa yollar Google veya başka arama motoruna kopyalanmalıdır.

Hikmetler.

- Cimrilik bir ateştir, bir kıvılcımı bile kırk yılda meydana getirilen bir serveti yakıp kül eder. Ancak cömertlik yaparken riya, gösteriş ve âdet edinildiği için yapılmamalı, Allah (c.c.) rızası için yapılmalıdır.
- Cömertlik ve Allah (c.c.) rızası için vermek bu dünyada ki kaza ve belalardan koruduğu gibi, ahrette de cehennem azabından korur.
- Dış âlemde ki ateşi su söndürür. Fakat şehvet ateşi kıyamete kadar sürer gider.

Mesnevi’de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 59 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Allah ondan razı olsun, Ömer zamanında sehre ates düsmesi
Ömer'in zamanında bir yangın oldu. Ates, tasları bile kuru agaç gibi yakmaktaydı. Yapıları, evleri yakmaga, hatta kusların kanatlarını ve yuvalarını bile tutusturmaga basladı.
Alevler sehrin yarısını sardı. Su bile ondan korkmakta, sasırmaktaydı!
3710. Akıllı kisiler, atese kovalarla su ve sirke döküyorlar.
Yangın inada gelip alevini artırıyordu. Ona Allah yardım etmekteydi.
Halk Ömer'e yüz tuttular, kosa kosa gidip "Yangınımız suyla sönmüyor? " dediler.
Ömer "O yangın, Allah alâmetlerindendir. Sizin hasislik atesinizden bir sûledir.
Suyu bırakın yoksullara ekmek dagıtın. Eger bana tâbi iseniz hasisligi terk edin" dedi.
3715. Halk, Ömer'e " Bizim kapılarımız açık. Cömert kisileriz, mürüvvet ehliyiz, dediler.
Ömer dedi ki: " Siz, âdet oldugu için yoksullara ekmek verdiniz, Allah için eli açık olmadınız.
Ögünmek, görünmek, nazlanmak için cömertlik etmektesiniz; korkudan. Allah'dan çekinmeden, ona niyaz
etme yüzünden degil! "
Mal tohumdur, her çorak yere ekmek; kılıcı her yol vurucunun eline verme!
Din ehlini kin ehlinden ayırt et; Hakla oturanı ara, onunla otur!
3720. Herkes, kendi kavmine (mesrebine uygun kimselere) cömertlik gösterip mal, mülk verir, Nâdan kisi
de bu suretle bir is yaptım sanır.
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Hud Peygamberin Mucizesi ve Şeyban-ı Râînin Hikâyesi.

Hud Peygamberin çizdiği çizgi de,
Şeyban-ı Râî'nin çizdiği çizgi de*,
Aslında Allah'ın ipidir.
O ipe sarılan Hakk'ın hakiki habibidir.

Çizilen daire Hablullahdır.
Yani Allah'ın ipi.
O ip Kur'anullahdır.
Yani Allah'ın vahyi.

Kimin elindeyse Allah'ın ipi,
Olur Hakk'kın hakiki dostu,
Yani sevgili kulu, habibi.
Birincilikle göğüsler her ipi.

Sarılıp da Hakk'kın ipine,
Düşmeyelim cehennemin dibine.

Çizgi aynı zamanda sıbgatullahdır.
Allah'ın; huyu, karekteri, ahlakıdır.
Çizgi aynı zamanda urvetil vuskadır.
Allah'ın sağlam kulpu Kur'an'ıdır.

Allah'ın ipine, kulpuna yapış,
Sıbgasıyla, boyasıyla boyan.
Böyle olur Hakk'ka tapış.
Uyan ey gönül uyan.

Saygılar ve Sevgiler.
30.09.2014

*Şeyban-ı Râî büyük sufilerden birisidir.
Alıntı: Mevlâna Celâleddin-î Rûmî - Ekim Yayınları – Mesnevî - Birinci Defter - Sh.109 – dipnot 111
Ayrıca Râî çoban demektir. Öngörüme göre tren rayına da treni yönlendirdiği, bir yerde ona çobanlık ettiği için çoban anlamında ray denmiş olabilir. F.L.A.
Bir de Raina diye bir ayet vardır.

Bakara, 104, Yaşar Nuri Öztürk. Ey iman edenler! "Râina" demeyin, "unzurna" deyin "bizi davar gibi güt" diye konuşmayın, "bize bak" diye konuşun ve dinleyin. Kâfîrler için korkunç bir azap vardır.

Geniş açıklama için … http://fatihltfaydin.tr.gg/Raina.htm

Hud Peygamber ile ilgili Hikmetler.
- Yüceler yücesi Rabbimiz bir anda bir şeyi iki hatta daha fazla hale koyabilir.

Misal olarak, ateş ısıtabileceği gibi aynı anda soğutabilir*. Zira Allah (c.c.) için zorluk söz konusu değildir. O sadece "Ol der" ve o şey hemen olur.

*Bence bu durum ilm-i ledün [(dünyaya, maddeye ait olmayan ilim) (Kehf Suresi, 65)] ile ilgili bir durumdur. Maddeyi enerji (yüksek boyuttaki ruh) ortaya çıkardığına göre ateşi de o yüksek boyuttaki ruh (enerji) serinletici bir etkiye sahip bir duruma getirebilir.
Tabiiki (doğal olarak) bizler nefsimiz terbiye edip, yüksek boyuttaki ruh (enerji) halinde olmadığımız için bu durum bizlere olanaksız gelebilir.

Sonuç olarak bunlar Metafizik (Fizik ya da Madde Ötesi) alemle (ruhlar alemi) ilgili olduğu için o alemi anlayabilmemiz nefsimizin maddeye ya da dünyaya olan köleliğinden kurtulması ile olanaklı olabilir, bence. Fatih Lütfü Aydın.

- Mü'minler, yüce Allah'a (c.c.) gönülden ve pazarlıksız teslim olanlar daima onun şemsiyesi ve muhafazası altındadırlar. Onlara maddi ve manevi; görünen ve görünmeyen hiçbir şey zarar veremez. Başkalarının felaketi haline gelen şey onlara rahmet haline gelir. Onlar için faydalı olur.

Şeyban-ı Râî ile ilgili Hikmetler.
- Allah'ın öyle mü'min kulları vardır ki nefislerini ıslah ederek dünyanın geçici ve boş heveslerinin peşini bırakıp Allah'a (c.c.) yönelirler. Yüce Allah'ı (c.c.) tespih ve tenzih ederek Allah'ın sıfatlarının tecellisine mazhar olup yüce Rabbimize yakınlık elde ederler. İşte onlar hakikat meydanının erleri ve gerçek mü'minleridir. Onların duası geri dönmez, üzüntü ve sıkıntı nedir bilmezler. Yüce Yaradanın emirlerine ve pazarlıksız ve riyasız teslim olup ram olduklarından, bütün yaratıklarda onların emrine ram olurlar*.

*Bu hikmetleri yazan kişi,

SÂD
36. Yaşar Nuri Öztürk: Bunun üzerine, rüzgârı onun emrine verdik; onun emriyle onun istediği yere uysal uysal/tatlı tatlı akıp giderdi.
37. Yaşar Nuri Öztürk: Şeytanları da onun emrine verdik. Hepsi bina ustası ve dalgıçtı. Yukarıda ki ayetlere dayanarak bunları yazmıştır belki de. F.L.A.
- Mü'min-i kâmil tespih, tenzih ve riyasız ibadetle yavaş yavaş Rabbine doğru giderken merhalelerden geçer, tecellilere mazhar olur. Bu mazhariyet esnasında her şeyin ona ram* olması mümkün olabilir.

*Ram: itaat, boyun eğme.
Tecelli Hz.Allah'ın nuruyla ışıldama, cilalanma.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 30 – 31 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Hud Peygamberle ilgili Kur'an Ayetleri
Artık iş Allah'a kalmıştı. Hud yapacağını yapmış kavmini uyarmıştı, Allah nezdinde bir kavmin helaki için tüm alametler belirmiş, son yaklaşmıştı. "O azabın, yayılarak vadilerine doğru yöneldiğini gördüklerinde; 'Bu yaygın bulut bize yağmur yağdıracaktır.' dediler. Hud: 'Hayır o acele beklediğiniz şeydir, can yakıcı azab veren bir rüzgârdır. Rabbinin buyruğu ile her şeyi yok eder.'"(46/24-25)

Artık azabın emareleri de görünmüştü. Hz. Hud ve ona tabi olanlar, Ad kavminin yerleşim yeri Ahkaf'tan ayrıldılar. Böylece Allah inananları kurtarmıştı. "Buyruğumuz gelince, Hud'u ve beraberindeki inananları, rahmetimizle kurtardık. Onları çetin bir azabdan kurtardık."(11/58)
Hud kıssası anlatılırken, Ad kavminin helak bölümü dikkat çekecek biçimde ayrıntılarıyla üzerinde durularak çok çeşitli perspektiflerle anlatılmaktadır. "Böylece onu yalanladılar. Biz de onları helak ettik."(26/139) "Rezillik azabını onlara dünya hayatında tattırmak için o uğursuz günlerde üzerlerine dondurucu bir kasırga gönderdik. Ahiret azabı ise daha çok alçaltıcıdır ve onlar yardım da görmezler."(41/16) "Gerçekten biz, üzerlerine uğursuzluğu daim bir günde, uğultulu bir rüzgâr gönderdik."(54/19) "İnsanları kökünden sökülmüş hurma kütükleri gibi atıyordu."(54/20) "Allah onların kökünü kesmek üzere, üzerlerine o rüzgârı, yedi gece sekiz gün estirdi. Halkın kökünden çıkarılmış kurma kütükleri gibi yıkıldıklarını görürsün." (69/7) "Onlardan arda kalmış bir şey görüyor musun? "(69/8)
Böylece âlemlerin rabbi olan Allah'a karşı gelmekte direnen bir kavmin nasıl bir feci sona ulaştığı; kıssayı okuyup dinleyenlere ibret olması açısından çok dehşetli olarak tasvir edilir.
"Bak! Nasıl oldu azabım ve tehditlerim? ' (54/21)
Ad kavmine verilen bu ceza bu dünya hayatındakidir. Ahiretteki ise orada verilecektir. Bu hususta Allah şöyle diyor:"Ahiret azabı ise daha alçaltıcıdır..."(41/16)
http://kurankissalari.tr.gg/HZ-.-HUD.htm

Allah'ın İpi (Hablillah)

ÂLİ İMRÂN-103. Yaşar Nuri Öztürk: Hep birlikte Allah'ın ipine yapışın, fırkalara bölünüp parçalanmayın; Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Birbirinizin düşmanı idiniz, Allah kalplerinizi uzlaştırıp kaynaştırdı da O'nun nimeti sayesinde kardeşler haline geldiniz. Ateşten bir çukurun kenarında idiniz; sizi oradan kurtardı. Allah size ayetlerini bu şekilde açıklıyor ki, doğruya ve güzele yol bulasınız.
Va'tasımû bihablillâhi cemîân ve lâ teferrekû, vezkurû ni'metallâhi aleykum iz kuntum a'dâen fe ellefe beyne kulûbikum fe asbahtum bi ni'metihî ihvânâ(ihvânen) , ve kuntum alâ şefâ hufretin minen nâri fe enkazekum minhâ, kezâlike yubeyyinullâhu lekum âyâtihî leallekum tehtedûn(tehtedûne) .

ZUHRÛF-36. Yaşar Nuri Öztürk: Kim Rahman'ın Zikri'ni görmezlikten gelip ondan uzaklaşırsa biz ona bir şeytanı musallat ederiz de o ona can yoldaşı olur.
Zikir; Kur'an demektir. Kur'an (ve Hz. Allah'ın tüm bozulmamış vahiyleri) 'da Hz. Allah'ın kullarının kurtuluşu için onlara uzattığı bir iptir. Fatih Lütfü AYDIN 01.11.2013

Allah' ın Boyası (Sıbgatullah) .
BAKARA-138
Yaşar Nuri Öztürk: Allah'ın boyasını esas alın. Allah'tan daha güzel kim boya vurabilir!

Biz yalnız O'na kulluk ederiz.
Sıbgatallâh(sıbgatallâhi) ve men ahsenu minallâhi sıbgaten, ve nahnu lehu âbidûn(âbidûne) .

Urtvet-ül Vuska (Sağlam Kulp)

LOKMÂN-22
Yaşar Nuri Öztürk: Güzel düşünüp güzel davranarak yüzünü Allah'a teslim eden, en sağlam kulpa yapışmıştır. İş ve oluşların sonu Allah'a varır.

Ve men yuslim vechehu ilâllâhi ve huve muhsinun fe kadistemseke bil urvetil vuskâ, ve ilâllâhi âkibetul umûr(umûri) .

Hz. Hud'un veŞeybân-ı Râî'nin Çizgisi

Hz. Hud (a.s) kavmine Allah'ın azabı geleceği zaman, kendisine inananları bir araya topladı. Onların etrafına bir çizgi çekti. İsyan edenleri helâk etmek için Allah'ın gönderdiği şiddetli fırtına, çizginin içindekilere sabah yeli gibi tatlı esti ve inananları incitmedi. Çizginin dışında kalanları ise havalarda uçarak yerlere çarptı.
Ümmet-i Muhammed 'in evliyalarından olan Şeybân-ı Râî de cuma namazına gideceği zaman, çobanlık yaptığı koyunların etrafına bir çizgi çekerdi. Kurtlar sürüye saldıramadığı gibi, o çizgiyi aşıp koyunların yanına ulaşamazdı. Hiçbir koyun da çizgiden dışarı çıkmazdı.

Çizdiği çizgiyle kurtların ve koyunların arzularına engel olan Şeybân-ı Râî gibi, peygamberlerin yolundan giden Allah dostları da sevenlerini dinin ölçülerinin çizgisinde tutar..
Ahmet Kasım Fidan

http://www.dervisler.net/kissalar-ve-menkibeler/mesnevi'de-gecen-hikayeler/msg89251/#msg89251

Hûd Aleyhisselâm zamanında Âd kavmini helâk eden rüzgârın hikâyesi
Hûd, müminlerin bulunduklarıyerin çevresine bir çizgi çizdi. Rüzgâr, o araya gelince hafif ve lâtif bir halde
esiyordu.
855. Çizgiden dısarıda olanaların hepsini, havada parça parça ediyordu.
Seybân-ı Râî de sürünün etrafında böyle apaçık bir çizgi çekerdi.
Cuma günü, namaz vakti Cuma namazına gidince kurtlar sürüye saldırmasın, yagmalamasınlar diye böyle
yapardı.
Hiçbir kurt, çizgiden içeri girmezdi. Hiçbir koyun da çizgi dısına çıkmazdı.
860. Allah erinin dairesi, kurdun hırs yeline de set ve mânia olmustu, koyunun hırs yeline de.
Böylece ecel rüzgârı da âriflere gül bahçelerinden esip gelen rüzgâr gibi lâtif ve hostur.
Ates, _brahim'e dis geçiremedi. Çünkü Allah seçilmisiydi, onu nasıl ısırabilir?
Din erbabı da sehvet atesinden yanmaz; halbuki baskalrını tâ yerin dibine geçirmistir.
Deniz dalgası Allah fermanıyla kosunca Mûsâ kavmini Kıptilerden ayırt etti.

Allah fermanı erisince toprak, Karun'u altınlarıyla, tahtıyla tâ dibine çekti.
865. Su ile toprak, _sâ'nın nefeslerinden gıdalanınca kol kanat açtı, kus olup uçtu. Allah'yı tesbih etmen, su ve topraktan meydana gelmis olan cesedinden çıkan bir buhardan, bir nefesten
ibarettir. Fakat gönül dogrulugu yüzünden cennet kusu olmus, oraya uçup gitmistir. Tûr dagı, Mûsâ nurundan raksa geldi, kâmil bir sûfi oldu, noksandan kurtuldu.
Dag bir aziz sûfi olursa sasılacak ne var? Mûsâ'nın cismi de bir kemik parçasından ibaretti.Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I
«HUD PEYGAMBER ALEYHİSSELÂM ZAMÂNINDA KAVMİNİ
HELÂK EYLEYEN RÜZGÂRIN KISSASI»

851
«Hûd Aleyhisselâm, mü'minlerin, etrâfına bir hat çekti. Rüzgâr oraya gelince sâkinleşirdi.»

852
«Kim o hattan hâriçde kalmışsa hepsini havaya kaldırır ve parça parça ederdi.»

853
«Bunun gibi Şeybân-ı Râ-i de sürüsünün etrâfına bir hat çekerdi.»

854
«Cüm'a namazı vakti olunca sürüye kurd saldırmasın diye bir hat çekerdi.»

855
«Hiç bir kurd çizgi dâhiline girmezdi. Koyunlar da nişandan dışarıya çıkmazdı.»

856
«Kurdun ve koyundan hırsı, hevası; merd-i İlâhî dâiresine bağlanmıştı.»

857
«Kasırga rüzgârının, Hûd Aleyhisselâmın ümmetine hafiflediği gibi; ecef fırtınası da, âriflere, lâtîf ve Yûsûf Aleyhisselâmın gömleğinin râyihasını Ya'kub Aleyhisselâma götüren nesim gibi hoş ve dilkeş gelir.»

858
«Nemrûd'un âteşi İbrâhim Aleyhisselâma diş geçiremedi. Hazret-i Halil, Hakkın güzidesi bir nebiyy-i zişan idi, ateş onu nasıl dalayacaktı? »

859
«Din ehlini şehvet âteşi yakmaz. Bâkîleri ise ka'r-ı zemîne ve cehennemin dibine kadar götürür.»

860
«Denizin dalgası, Allahın emriyle kabarınca Mûsânın ümmetiyle Kıbtîleri, ya'ni Fir'avnı ve askerini ayırd etti.»

861
«Fermân-ı İlâhî irişince toprak, Karûnu, altını ve tahtı ile içerisine çekti.»

862

«Su ve çamur, İsâ Aleyhisselâmın nefsinden feyz alınca aşikâre bir kuş oldu ve kanad açıp uçtu.»

863
«Senin (süphânallah) demen, su ve çamur buhârı, yânî çamurdan mahlûk cesedin nefesidir. Öyle iken o nefes kalbdeki sıdk-ı îmân nefhasiyle cennet kuşu olur.»

864
«Tur dağı, Mûsânın nûru berekâtiyle noksandan kurtuldu. Kâmil bir sôfî olup raksa başladı.»

865
«Dağın aziz bir sôfî olup raksa başlaması şaşılacak bir şey değildir. Mûsâ Aleyhisselâmın cismi de aslı i'tibariyle topraktı.»

cumabayrami.blogspot.com/2014/01/mesnevi-1-18.html

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Hüdhüd ile Karga.

Bu hikâyede işleniyor, kaza ve kader.
Bakalım Mevlana bu konuda ne der.*

Sefere çıkmaya hazırlanıyordu Süleyman.
Dedi "Ey kuş ahalisi toplan."
Tek tek hünerlerini dinledi, onlardan.
Sıra geldi Hüdhüd'e.
Dedi "Suyu görürüm yükseklerde,
Bilirim su ne derinlikte"

Karga,
Bilgisi olmadığı halde olaydan.*1
Hemen atılmış lafa ordan.
Yalan söylüyor sultanım yalan.
Eğer suyu görebilse ta yukarıdan.
Nasıl göremedi tuzağı,haberi olmadı tuzaktan.

Hüdhüd dedi.
"O bir kaza olmasaydı Allah'dan.
Elbette uzak olurdum tuzakdan.
Ben her önlemi alsam da, gelince kaza,
Neylesin şu göz denen garibim aza.

Saygılar ve Sevgiler.
09.10.2014

*Mevlana'nın Kader Hakkında ki Görüşü.
Takdir-i ilahîden kaçıp kurtulmak mümkün değildir.
"Zahirde, batında; hayır, şer ne varsa,
Hepsi allah'ın hükmünden kaza ve kaderindendir.
Ben gayret sarfederim, çalışır çabalarım, fakat kazâ bana der ki,
"Senin elinde, kudretinde olmayan başka bir iş var."

(Dîvân-ı Kebîr'den Seçmeler, c.4, s. 46; Mevlânâ'nın Rubaileri S. 54, n. 257; Rubailer, s. 38, n.88)

"Hakikate vakıf olan, bu yolu tanıyan her azizi can
Bilir ki başa ne gelirse gelsin, hep O'nun takdir tezgâhından çıkmaktadır.
Feleği niçin suçluyor, dünya ve hadiselerden niçin şikâyet ediyorsun?
Bu felek bu dünya da kendi dönmesinden sorumlu değildir, günahı yoktur.

(Dîvân-ı Kebîr'den Seçmeler, c.4, s. 66; Rubailer. S. 47, n. 159)

Bu alıntının kaynağı … Hz. Mevlânâ RUHSAL TERAPİLER Yediveren Yayınları Şaban KARAKÖSE Rukiye KARAKÖSE. Sh. 147

Not. Yukarıda ki kitapta sh 147' de Mevlânâ'nın Kaderle ilgili sözlerinin ardından sh. 148'de Azrailden Kaçan Adamın Hikâyesi yer almaktadır.
Demek ki Azrailden Kaçan Adam' da Kaza ve Kader ile ilgili bir hikâye olmalı.

*1Bilinmedik aş, ya karın ağrıtır ya da baş.
İSRÂ-36
Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve gönlün hepsi bundan sorumlu tutulacaktır.
HÛD-46
Allah buyurdu: "Ey Nûh! O, senin ailenden değildi. Yaptığı, iyi olmayan bir işti. Hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme.Cahillerden olmaman hususunda seni uyarırım."
ÂLİ İMRÂN
65. Ey Ehl-i Kitap! İbrahim hakkında neden çekişiyorsunuz? Tevrat da İncil de ondan sonra indirildi. Hâlâ aklınızı işletmeyecek misiniz?
66. İşte siz böyle insanlarsınız! Hakkında biraz bilginiz olan şeyde çekişmeye girdiniz. Peki, hakkında hiçbir bilginiz olmayan şeyde neden tartışmaya giriyorsunuz? Allah bilir ama siz bilmezsiniz.

Not: İnsanın bilgisinin olmadığı konuda konuşmaması, araştırma yapmamak anlamına gelmez bilgiyi edindikten sonra insan zıttıyla karşılaştırıp, konuşabilmeli, doğruları öğrenme çabası içinde olmalı. Fatih Lütfü Aydın.

Hikmetler.
- Kaza ve kader yüce Allah'ın (c.c.) ilmi dahilinde olan hadiselerdir. Bilhassa mübrem kaza değişmez, ertelenmez ve önüne geçilmez bir mahiyet arz eder. Takdiri ilâhî tecelli etmeye başlayınca o anda gözler görmez, eller tutmaz, ilim ve bilgi işe yaramaz olur. Kaza ve kadere iman insanı rahatlatır, kulluğunun bilincine erdirir.
- Bilir bilmez her söylenene karışmak, her lâfa atlayıp itiraz etmek doğru değildir. Bu hal bizi mahcup edip zor durumlara düşürebilir. Söylenen bize yanlışmış gibi gelse de sonuna kadar dinleyip iyice anladıktan sonra ancak fikir beyan etmek doğru olabilir.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 37 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.
mübrem (A.) [م ب ر م] kaçınılmaz, zorunlu.
http://fatihltfaydin.tr.gg/-osmanli-.-~-.-turkcesi-.-~-.-sozlugu-J-_-N.htm
Takdiri ilâhî tecelli etmeye başlar: İlâhî takdir (değerlendirme) ortaya çıkar.

KADER

Kışın dağlara yağan kar yazın eriyerek sel sularını kabartıp taşkınlara sebep olur. Bu Hz. Allah' ın doğa kanunu olarak belirlediği bir ölçüdür. Yani sel taşkınları kader olup, dere yatağına ya da kenarına bina inşa etmek ise, haksızca hırs ve beyinsizliktir.Başka bir örnek verilecek olursa, depremin Hz.Allah' ın bir kaderi; çürük, elverişsiz zemine yetersiz ve çürük malzemeyle bina inşa etmenin haksızca hırs ve beyinsizlik olduğu söylenebilir.
Bununla beraber Hz.Allah' ın bir kulunun bir olayı deneyimleyerek ruhsal gelişim sağlamasını istemesi sonucu kulun başına gelenlere belki kader denebiliyordur. Bu deneyimin kaynağı kulun önceki bir zamanda yaptığı haksızca bir davranışı da olabilir, Hz.Allah' ın sırf kuluna sevap yazabilmek amacıyla, bu deneyimi ona yaşatması da olabilir. Doğrusunu Hz.Allah bilir.

Fatih Lütfü AYDIN 13.12.2011

KADER
Sözlükte "ölçmek, tahmin etmek ölçüp takdir ederek tayin etmek; gücü yetmek ve kudret" anlamlarına gelen kader, din ıstılahında, Allah'ın ebede kadar olacak şeyleri zaman ve yerini, özellik ve niteliklerini, nasıl ve ne zamanda olacaklarsa onların tamamını ezelde bilip o şekilde sınırlaması ve takdir etmesine denir. Bu durumda kader Allah'ın ilim sıfatını ilgilendirmektedir. O halde kader, Allah'ın ilmi doğrultusunda, kainatı ve ondaki her çeşit yaratığı belli bir düzen ve ölçüye göre idare eden ilâhî bir kanundur. Bu konuda Kur'ân'da şöyle buyurulmaktadır: "Biz her şeyi bir ölçüye göre yarattık." (Kamer,54/49) : "O'nun katında her şey bir ölçüyledir."(Ra'd,13/8) : "Kâinatta mevcut her şeyin hazineleri ancak bizim yanımızdadır. Biz onu ancak belli bir miktar ile indiririz." (Hicr,15/21) : "Her şeyi yaratıp ona bir nizam veren ve mahlûkatın mukadderatını tayin eden Allah, yüceler yücesidir."(Furkân,25/2) (F.K.)

KAZÂ

Sözlükte "hükmetmek, emretmek, ifâ etmek, ödemek, kazâ etmek, ölçüp biçip yapmak, ihtiyacını gidermek, ölmek, mahkeme etmek" gibi anlamlara gelen kazâ, fıkıh literatüründe üç anlama gelmektedir: 1) Yargılama, kadılık makamı ve memuriyeti, 2) Zamanında yerine getirilmeyen dinî veya hukukî vazifenin, zamanı çıktıktan sonra yerine getirilmesi, 3) Allah'ın ezelî ilmiyle takdir ettiği şeyin vakti gelince meydana gelmesi. İster geniş, ister dar zamanlı olsun edası için belli bir vakit tayin edilen ibadetlerin, bu vaktin içinde yapılması gerekir. Meşru bir mazeret bulunmadıkça vaktinden sonraya bırakılması caiz değildir. Vakti içinde edâ edilmeyen ibadetler, zimmette borç olarak kalır. Bu borcun sonradan ödenmesine kazâ denir. Hz. Peygamber Hendek savaşında, düşmanların taarruzu nedeniyle namazlarını kılamamış ve daha sonra cemaatle kazâ etmiştir (Buhârî, Mevâkit, 36, 38) . Kur'ân-ı Kerim'de, hastalık ve yolculuk sebebiyle orucu tutmayanların daha sonra gününe gün oruç tutmaları emredilmiştir (Bakara, 2/184) . Bunun yanında, orucunu bozan kimse de ya keffaretle birlikte ya da keffaretsiz olarak bozduğu orucu kaza eder. Hac için ihrama giren, bunu tamamlayamazsa veya haccı bozulursa daha sonra bunu kazâ etmesi gerekir. (bk. Faîte, İhsâr, Cinâyet, Keffâret) (İ.P.) Kelam ilminde kazâ, Cenab-ı Hakk'ın ezelde irade etmiş olduğu ve takdir buyurduğu şeylerin, zamanı gelince her birisini ezelî ilim, irade ve takdirine uygun bir biçimde meydana getirmesi ve yaratmasıdır. Bu takdirde kazâ, Allah'ın tekvin sıfatını ilgilendiren bir konu olmaktadır. Bu tanım, Mâtüridî ve taraftarlarına göredir. Eş'arîler ise bunu daha farklı bir şekilde tarif etmişlerdir: Kazâ; hüküm mânâsınadır. Allah'ın eşyayı sonradan nasıl olacaksa ezelde öylece irade etmesidir. Kader ise, Allah'ın her şeyi vakti gelince, ezelî ilmine uygun olarak, irade ettiği şekilde yaratmasıdır. Görüldüğü gibi Matüridîlerin kazâ dediğine Eş'arîler kader, kader dediğine de kazâ demektedirler. (F.K.)

KADER ve KAZA BAŞLIKLI YAZILAR'ın KAYNAĞI…..
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VDa1wmd_u5U

Not: Yukarıda ki yazılardan anladığıma göre kader, Hz.Allah'ın doğa kanunları ve kullarının davranışları ile ilgili değerlendirmeleridir. Kaza ise belirlenen değerlendirmenin ortaya çıkmasıdır.
Örneğin: Etme bulma dünyasının bir gereği olarak zengin iken kul hakkı yiyen kulunun fakir olması değerlendirmesinde bulunarak Allah bu işin vaktini ve gerçekleşme kanunlarını yazar.

O vakit geldiğinde de kaza gerçekleşir ve kişi fakir olur. Yaptığı yanlışlıkları kendi yaşayarak öğrenir, yani kendi yaptığı haksızlıkları kendi de görür. Böylece imtihandan geçerek olgunlaşır.

Durum böyle diye hiç bir şeye karışmamak, çaba harcamamak yanlış olur. Kişi elinden gelen her türlü önlemi almalı, haksızlıktan kaçınmalı ve bütün bunlara rağmen başına gelen kötülükleri de sabırla göğüslemeli, o zor günleri haksızlık etmeden aşmalıdır.
Fatih Lütfü Aydın 09.10.2014

SÜLEYMAN PEYGAMBERİN KISSASI
NEML SURESİ

16. Yaşar Nuri Öztürk: Süleyman, Davûd'a mirasçı oldu ve şöyle dedi: "Ey insanlar, bize kuşların dili öğretildi ve bize herşeyden biraz verildi. Kuşkusuz bu, apaçık lütfun ta kendisidir."

17. Yaşar Nuri Öztürk: Cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları, Süleyman'ın huzurunda bir araya getirildi. Onlar, düzenli bir biçimde sevk ediliyorlardı.

18. Yaşar Nuri Öztürk: Karınca vadisine geldiklerinde bir karınca şöyle seslendi: "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin ki, Süeyman ve orduları farkında olmayarak sizi ezmesinler."

19. Yaşar Nuri Öztürk: Bunun üzerine Süleyman, karıncanın sözüne güldü ve dedi: "Rabbim, bana ve ebeveynime lütfettiğin nimetine şükretmeme, hoşnut olacağın hayırlı ve barışçıl bir iş yapmama imkân ver. Ve rahmetinle beni iyilik ve barışı seven kullarının arasına sok."

20. Yaşar Nuri Öztürk: Kuşları teftiş etti de dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum, yoksa kayıplara mı karıştı? "

21. Yaşar Nuri Öztürk: "Ona acımasızca azap edeceğim, belki de onu boğazlayacağım; yahut da bana mutlaka açık bir kanıt getirecek."

22. Yaşar Nuri Öztürk: Az sonra Hüdhüd gelip şöyle dedi: "Senin fark edemeyeceğin bir şeyi fark ettim ve sana Sabâ'dan parlak bir haber getirdim."

23. Yaşar Nuri Öztürk: "Sabâlılara hükmeden bir kadın buldum. Kendisine herşeyden bir pay verilmiş, kocaman bir tahtı var."

24. Yaşar Nuri Öztürk: "Onu ve toplumunu, Allah'ı bırakıp güneş'e secde eder buldum. Şeytan onlara, yapıp ettiklerini süslü gösterip onları yoldan saptırmış. Artık doğruyu bulamazlar."

25. Yaşar Nuri Öztürk: "Göklerde ve yerdeki sırrı açığa çıkaran, onların gizlediklerini de açıkladıklarını da bilen Allah'a secde etmemek gayretindeler."

26. Yaşar Nuri Öztürk: "O Allah ki, tanrı yok kendinden başka, o büyük arşın rabbidir O."

27. Yaşar Nuri Öztürk: Süleyman dedi: "Doğru mu söyledin yoksa yalancılardan mısın, göreceğiz! "

28. Yaşar Nuri Öztürk: "Şu yazımı götürüp onlara at. Sonra onlardan uzaklaş da bak bakalım, nasıl davranacaklar."

29. Yaşar Nuri Öztürk: Melike dedi ki: "Ey ileri gelenler, bana önemli bir mektup bırakıldı."

30. Yaşar Nuri Öztürk: "Süleyman'dan bir mektup. Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla başlıyor."

31. Yaşar Nuri Öztürk: "Söylediği şu: Bana büyüklük taslamaya kalkmayın. Teslim olarak huzuruma gelin."

32. Yaşar Nuri Öztürk: Melike dedi: "Ey danışmanlarım, bu meselem konusunda bana fikir verin. Siz onaylamadıkça, hiçbir işe kesin karar vermem."

33. Yaşar Nuri Öztürk: Dediler ki: "Biz çok güçlüyüz, çok yaman savaşırız. Buyruk senin. Ne karar vereceğini sen bilirsin."

34. Yaşar Nuri Öztürk: Melike dedi: "Şu bir gerçek ki krallar bir kente/bir memlekete girdiler mi, orada bozgun çıkarırlar; oranın onurlu insanlarını zelil, sefil ederler. İşte böyle yaparlar."

35. Yaşar Nuri Öztürk: "Şimdi ben onlara bir hediye göndereceğim ve bakacağım elçiler neyle geri dönecekler."

36. Yaşar Nuri Öztürk: Elçi, Süleyman'a geldiğinde, o dedi ki: "Siz bana bir mal ile mi destek veriyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha kıymetlidir. Sizin hediyenizle, benden çok siz ferahlarsınız."

37. Yaşar Nuri Öztürk: "Seni gönderenlere dön. Vallahi, karşı koyamayacakları ordularla üstlerine gelirim ve onları oradan, başları eğik, aşağılanmış bir halde sürer çıkarırım."

38. Yaşar Nuri Öztürk: Süleyman kurmaylarına dedi ki: "Onlar teslim olup huzuruma gelmeden önce, o kadının tahtını hanginiz bana getirebilir? "

39. Yaşar Nuri Öztürk: Cinlerden bir ifrit şöyle dedi: "Sen daha makamından kalkmadan, onu sana getirebilirim. Ben bunu yapacak güçteyim ve gerçekten güvenilir biriyim."

40. Yaşar Nuri Öztürk: Kendinde Kitap'tan bir ilim olan kişi de şöyle dedi: "Ben onu sana, gözünü açıp yumuncaya kadar getiririm." Derken Süleyman, tahtı, yanında kurulmuş görünce şöyle konuştu: "Rabbimin lütfundandır bu. Şükür mü edeceğim, nankörlük mü diye beni denemek istiyor. Esasında, şükreden, kendisi lehine şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse bilsin ki, Rabbim Ganî'dir, cömerttir."

41. Yaşar Nuri Öztürk: Emir verdi: "Onun tahtını başkalaştırın, bakalım tanıyacak mı, tanıyamayanların arasına mı girecek? "

42. Yaşar Nuri Öztürk: Melike gelince şöyle denildi: "Senin tahtın da böyle mi? " Dedi: "Bu sanki o. Zaten daha önce bize bilgi verilmişti ve biz müslüman olmuştuk."

43. Yaşar Nuri Öztürk: Daha önce Allah dışında ibadet ettikleri, onu engellemişti. Çünkü o, küfre sapmış bir topluluktandı.

44. Yaşar Nuri Öztürk: Ona denildi: "Köşke gir! " Melike onu görünce su sandı ve baldırlarını açtı. Süleyman dedi ki: "O, cilalı sırçadan yapılmış bir parlak avlu/zemindir." Melike dedi: "Rabbim, doğrusu ben öz benliğime zulmetmişim. Artık Süleyman'la birlikte, âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oluyorum."

K A D E R ile ilgili KUR'AN AYETLERİ

NİSÂ

78.Yaşar Nuri Öztürk:

Nerede olursanız olun ölüm sizi yakalayacaktır. Titizlikle korunan muhteşem kulelerde olsanız bile. Onlara bir iyilik isabet ettiğinde, "Bu, Allah katındandır! " derler. Ama kendilerine bir kötülük dokunduğunda, "Bu senin yüzündendir." derler. De ki: "Hepsi, Allah katındandır." Şu topluluğa ne oluyor ki, neredeyse hiçbir sözü anlamıyorlar!

Not: Kaderci anlayışa göre hayır da şer de Allah'tandır. O zaman insanın aklına "şerri, olumsuzluğu, kötülüğü Allah veriyor benim ne günahım var" şeklinde bir düşünce gelebilir. Yukarıda ki ayette yer alan " De ki: "Hepsi, Allah katındandır." Cümlesi 'Allah her ikisini de yaratmıştır' anlamındadır.
Yani Allah bunları yaratmış, kullanıp kullanmama özgürlüğünü az miktarda irade ve akıl vererek bize bırakmıştır. Diyalektik yani zıtlıkların çatışması kuramı gereği Hz.Allah olumluluğu da olumsuzluğu da yaratmıştır.
O zaman "hayır da şer de Allah'ın yaratmasıdır" denmeli.F.L.A.

79.Yaşar Nuri Öztürk:

İyilik ve güzellikten sana her ne ererse Allah'tandır. Kötülük ve çirkinlikten sana ulaşan şeyse kendi nefsindendir. Biz seni insanlara bir resul olarak gönderdik. Tanık olarak Allah yeter.

Not: Yani insana verilen cüzi (az miktarda) ki iradeyle ve akılla insan nefsine savaş açıp, hayrı işleyemezse, yukarıda ki ayetin "Kötülük ve çirkinlikten sana ulaşan şeyse kendi nefsindendir". Cümlesi gereği Allah'ın yarattığı kötülüğü kendinde ortaya çıkarmış olur. Yani insan Allah'ın yarattığı kötülüğü kullanma davranışından dolayı sorumlu hale gelir. İnsan Hz. Allah'ın yarattığı olumsuzluğu (negativiteyi, kötülüğü) kullandığı için başına kötülük gelir. Kötülük eden kötülük bulur atasözü gereği Allah'ın yarattığı kötülüğü işleyen kul karşısında bir kötülük bulur. Yani insanın başına gelen kötülükler Allah'ın yarattığı kötülüğü kullanmasındandır. F.L.A.

KIYÂME-5

Yaşar Nuri Öztürk:

Fakat insan kendi önünde rezillik sergilemeyi ister.

Not: Kötülüğü yaratan Allah, kulunun içine kötülük yapma arzusunu da koymuştur fakat bu arzu mutlak, değişmez değildir. İnsan iradesi ile bu arzunun önüne geçebilir. F.L.A.

MUHAMMED-17

Yaşar Nuri Öztürk:

Kılavuzlarını bulmuş olanlara gelince, Allah onların hidayetini artırmış ve korunma imkânlarını kendilerine vermiştir.

Not: Klavuzlarını bulanlar yani Allah'ın doğru yoluna girenler ise Allah'ın yarattığı kötülükten de korunmuş olurlar.

21.08.2012
Fatih Lütfü AYDIN

İNSANLARIN CÜZİ (AZ OLAN) İRADELERİYLE KÖTÜLÜKLERİNİ ALLAH'A SİLDİRMESİ.

HÛD-114

Yaşar Nuri Öztürk:

Gündüzün iki tarafında ve geceye yakın saatlerde namaz kıl! Güzellikler kötülükleri silip süpürür. İşte bu, Allah'ı ananlara bir öğüttür.

FURKÂN-70

Yaşar Nuri Öztürk:

Tövbe ederek inanan ve barışa yönelik iyi bir iş yapan müstesna. Allah, böylelerinin kötülüklerini güzelliğe dönüştürür. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

NEML-11

Yaşar Nuri Öztürk:

"Zulme bulaşan müstesna. O da bunu kötülüğün arkasından güzelliğe çevirirse hiç kuşkusuz ben Gafûr'um, Rahîm'im."

A'RÂF-95

Yaşar Nuri Öztürk:

Sonra zorluk ve sıkıntının yerine mutluluk ve güzelliği getirmişiz de çoğalmışlar ve şöyle demişlerdir: "Atalarımız da zorluk ve sevinçle yüzyüze gelmişlerdi." Nihayet biz onları farkında olmadıkları bir sırada ansızın yakalayıverdik.

NİSÂ-17

Yaşar Nuri Öztürk:

Allah'ın, kabulünü üstlendiği tövbe, bilgisizlikle kötülük işleyip de çok geçmeden tövbe edenler içindir. Allah, işte böylelerinin tövbesini kabul eder. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

FURKÂN-70

Yaşar Nuri Öztürk:

Tövbe ederek inanan ve barışa yönelik iyi bir iş yapan müstesna. Allah, böylelerinin kötülüklerini güzelliğe dönüştürür. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

ANKEBÛT-7

Yaşar Nuri Öztürk:

İman edip hayra ve barışa yönelik hareketler sergileyenlere gelince, biz onların çirkinliklerini elbette ki örteceğiz. Ve biz onları, yapmakta oldukları işlerin en güzeliyle elbette ödüllendireceğiz.

TEGÂBUN-9
Yaşar Nuri Öztürk:

"Toplanma günü" için sizi bir araya getirdiği gün, karşılıklı aldatış ve aldanışların ortaya çıktığı gündür. Kim Allah'a iman eder, barışa ve hayra yönelik iş yaparsa Allah onun çirkinliklerini örter ve kendisini altından nehirler akan bahçelere, içlerinde sürekli kalmak üzere yerleştirir. İşte büyük başarı budur.

Allah' ın dediği olur.
TEKVÎR-29
Âlemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz!

http://www.hanifdostlar.net/forum_posts.asp? TID=1431
den alıntıdır.

"Şirke düşmüş olanlar şöyle diyeceklerdir: "Eğer Allah dileseydi şirke düşmezdik, babalarımız da öyle. Hiçbir şeyi haram da kılmazdık." Onlardan öncekiler de aynı yalanı söylediler de baskınımıza uğradılar. De ki, "Elinizde, gösterebileceğiniz bir bilgi var mı? " Siz ancak kuruntuya uyuyor ve sadece tahmin yürütüyorsunuz. De ki: "En kapsamlı delil Allah'ınkidir. O dileseydi hepinizi yola getirirdi". (En'am 6/148-149)

Allah'ın dilemesi yani iradesi iki türlüdür; biri teşriî, diğeri tekvînî iradedir. Tekvînî irâde Allah'ın bir şeyi yaratma konusundaki iradesidir. Yaratmak istediği şeye, "ol" deyince oluverir.
Allah Teâlâ şöyle buyurur:
"Bir şeyi istediği zaman onun işi sadece "ol" demektir; o iş hemen oluverir." (Yasin 36/

82)

Allah'ın teşriî iradesi ise insanların davranışları ile ilgili iradesidir. O, koyduğu kanun ve kurallara uyulmasını ister ama kimseyi zorlamaz. Bu iradenin yerine gelmesi, insanın gayretine bağlıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"De ki: Bu gerçek Rabbinizdendir; isteyen inansın, isteyen de göz ardı etsin. Ama biz, yanlış yapanlara öyle bir ateş hazırladık ki, dumanı onları içine alacaktır. yardım isterlerse, erimiş maden gibi yüzleri kavuran su ile yardımlarına koşulacaktır. Ne kötü içecek ve ne fena birliktelik! " (Kehf 18/29)

Kaza gelince aydın gözlerin bile baglanacagını bildiren Süleyman hikâyesi
Süleyman'ın büyük divan çadırı kurulunca bütün kuslar huzuruna geldiler.
Onu, kendilerinin dilini anlar, sırrını bilir bir zat bulup huzuruna canla, basla bir bir kostular.
bütün kuslar, cik cik ötmeyi bırakmıslar; kardesinin seninle konusmasından daha fasih bir surette Süleyman'la
konusmaya baslamıslardı.
1205. Aynı dili konusma, hısımlık ve baglılıktır. _nsan yabancılarla kalırsa mahpusa benzer.
Nice Hindli, nice Türk vardır ki dildestirler. Nice iki Türk de vardır ki birbirlerine yabancı gibidirler.
Su halde mahremlik dili, bambaska bir dildir. Gönül birligi dil birliginden daha iyidir.
Gönülden sözsüz, isaretsiz, yazısız yüz bimlerce tercüman zuhur eder.
Kusların hepsi, bütün sırlarını, hünerlerine, bilgi ve islerine ait seyleri.
1210. Süleyman'a birer birer apaçık söylüyorlar, kendilerini bildirmek ve tanıtmak için ögünüyorlardı.
Bu ögünmek kibirden, varlıktan dolayı degildi. Her kus, onun huzuruna varsın, yakınlarından olsun diye
ögünüyordu.
Bir kul, bir efendiye kul olmak dilerse hünerinden bir miktarını ona arzeder.
Fakat o efendi tarafından satın alınmayı istemezse kendisini hasta, sagır, çolak ve topal gösterir.
Hüthüdün hünerini arzetme sırası geldi; sanatını ve düsüncelerini bildirme nöbeti eristi.
1215. Dedi ki: "Ey Padisah, en küçük bir hünerimi kısaca arzedeyim. Kısa söylemek daha iyidir."
Süleyman "Söyle bakalım, o hangi hünerdir? " dedi. Hüthüt, "Gayet yükseklerde uçtugum zaman,
Havadan bakınca yerin tâ dibindeki suyu görürüm.
O su nerededir, derinligi ne kadardır, rengi nedir, topraktan mı kaynıyor, tastan mı?
Hepsini görür, bilirim.
Ey Süleyman! Ordu kurulacak yeri tâyin etmek üzere beni sefere beraber götür" dedi.
1220. Süleyman da "Ey iyi yoldas! Susuz ve uçsuz bucaksız çöllerde sen bize arkadas ol; bu suretle su
bulur, seferde yoldaslara saka olursun" dedi.
Karganın, Hüthüt'ün dâvasını kınaması
Karga, bunu isitince hasedinden ilerleyip Süleyman'a "Hüthüt aykırı ve kötü söyledi.
Padisah huzurunda söz söylemek, edebe aykırıdır. Hele yalan ve olmayacak söz olursa.

Eger onun böyle bir görüsü olsaydı bir avuç toprak altındaki tuzagı nasıl görmezdi?
Nasıl olur da tuzaga tutulurdu, nasıl olur da ümitsiz bir halde kafese girerdi? ” dedi.
1225. Bunun üzerine Süleyman dedi ki: “Ey Hüthüt! Daha ilk kadehte böyle bulunman lâyık mı, akla sıgar
mı?
Ayran içen! Kendini nasıl oluyor da sarhos gösteriyor, huzurumda sonu yalan çıkacak bir söz söylüyorsun? ”
Hüthüt’ün karganın kınamasına cevap vermesi
Hüthüt dedi ki: “Padisahım, Allah askına bu çıplak yoksul hakkında düsmanın söyledigi sözü dinleme!
Eger ettigim dâva yalansa iste basımı koydum, boyumu vur! Kaza hükmünü inkâr eden karga, binlerce aklı
olsa yine kâfirdir.
1230. Sende “kâfirler” sözünden bir “kef” harfi, küfür sıfatlarından bir sıfat bulunsa kadının ferci gibi sehvet
yerisin, pis pis kokarsın.
Eger kaza gözümü ve aklımı kapatmazsa ben tuzagı havada da görürüm.
Fakat kaza gelince bilgi, uykuya dalar, ay kararır, gün tutulur.
Kazanın bu çesit hilesi nadir midir ki? Kaza ve kaderi inkâr edenin inkârı bile, bil ki kaza ve kaderdendir.”
Âdem Aleyhisselâm’ın hikâyesi, açıkça emre uyup tevili terk etmede gözünü kaza ve kaderin baglaması
“Allemelesmâ” ya bey olan, her damarında yüz binlerce ilim bulunan insanlar atası,
1235. Her seyin adını, nasılsa öylece bilmis sonunda ne olacaksa sonuna kadar da agâh olmustu.
O, esyaya ne lâkap verdiyse degismemistir; çevik dedigi tembel çıkmamıstır.
Sonunda mümin olacak kimseyi önceden gördü; sonunda kâfir olacak adam da ona belli oldu.
Her seyin adını, bilenden isit; “Allemelesmâ” remzinin sırrını duy!
Bize göre her seyin adı, görünüsüne tâbidir; nasıl görünüyorsa biz, ona öyle deriz. Fakat Allah’ya göre
içyüzüne, hakikatine tâbidir.
1240. Mûsâ’ya göre sopasının adı asâ; Yaratan yanında ejderha idi.
Bu âlemde Ömer’in adı puta tapındı; halbuki tâ “Elest” te onun ismi mümindi.
Bizim yanımızda adı meni olan sey, Hak yanında su benlikle zahîr olan sûretti.
Bu meni, yokluk âleminde vardı; eksiksiz, artıksız aynen Allah’nın ilminde mevcuttu.
Hâsılı Allah indinde sonumuz ne olacaksa hakikatte adımız o olmustur.
1245. Allah, insana âkıbetine göre bir ad koyar. Halkın taktıgı ödünç ada göre degil!
Âdem’in gözü Allah’nın pâk nuru ile gördügünden adların hakikati ve içyüzü ona ayan oldu.
Melekler onda Hak nurunu görüce hepsi, ona yüzüstü secdeye vardılar.
Adını andıgım su Âdem’i kıyamete kadar ögsem, vasıflarını saysam yine ögmekten âcizim!
Âdem bunların hepsini bildi. Fakat kaza gelince nehyi bilme yüzünden hataya düstü.
1250. Acaba bu nehiy, haram oldugundan mıdır, yoksa korkutmak için mi?
Gönlünce tevili üstün tutunca kendisi hayretteyken tabiatı, bugdaya dogru kostu.
Bahçıvanın ayagına diken batınca hırsız fırsat buldu, esvabını çalıp kaçtı.
Âdem hayretten kurtulup tekrar yola gelince gördü ki hırsız esyayı is yerinden götürmüs!
“ Rabbena _nnâ zalemnâ” deyip âh etmeye basladı. Yani “karanlık bastı, yol kayboldu” dedi.
1255. Bu kaza, günesi örten bir buluttur. Aslan ve ejderha bile ondan feryat ve figan

etmektedir.
"Kaza ve kader zuhur edince bir tuzagı bile görmüyorsam bo yolda cahil olan yalnız ben degilim ya! "
Zorlamayı bırakıp feryad ü figana koyulan kisi me kutlu kisidir; o, iyi bir ise sarılmıstır.
Eger kaza, seni gece gibi sararsa sonunda yine elinden tutacak odur;
Yüz kere canına kasdederse yine sana can veren derdine derman olan kazadır.
1260. Bu kaza yüz kere yolunu kesse de yine senin çadırını göklerin üstüne kurar.
Seni eminlik mülküne götürmek için bu korkutmasını inayet bil!
Bu sözün sonu gelmez, söz de uzadı. Sen tavsanla aslan hikâyesini dinle!
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

HÜDHÜD

(ا ل ه د ه د ;)

Kur'ân-ı Kerîm'de Hz. Süleyman kıssasıyla ilgili olarak zikredilen bir kuş.

Hemen bütün dillerde çıkardığı sese (T. ibibik, büdbödek; Ar. hüdhüd; Far. pûpe, pûpû; İng. hoop poo; Fr. huppe; İbr. dûkifat; Lat. upupa, epops) veya başında bulunan sorguç şeklindeki renkli tüylere (T. çavuş kuşu, taraklı, turakçın, ibik, ibikli; Far. şâne-ser) göre adlandırılan hüdhüd "coraciiformes" takımının "upupidae" familyasının tek üyesi olan ve taraklı tepeliğiyle tanınan bir kuş türüdür. Kanatları ve kuyruğu siyah beyaz alacalı, öbür bölümleri pembeye çalan açık kahverengi, tepeliğinin uçları siyahtır. Yuvasını genellikle ağaç kovuklarına, duvar deliklerine ve kaya oyuklarına yapar (EBr., VI, 47; ABr., XI, 427) . Filistin'de ve daha çok Mısır'da bulunur; kışın Afrika'ya göç eder. Eski Mısırlılar hüdhüde saygı gösterir ve Horus'un simgelerinden biri kabul ederlerdi (DB, III/1, s. 780) .

Hüdhüd Talmud'da "yaban horozu" olarak adlandırılmakta (EJd., VIII, 970) , Tevrat'ta eti yenilmeyecek kuşlar arasında sayılmaktadır (Levililer, 11/19; Tesniye, 14/18) . Karaîler hüdhüdü tavukla karıştırmışlar ve bu sebeple tavuğun yenilmesini yasaklamışlardır.

Kur'ân-ı Kerîm Hz. Süleyman'dan bahsederken diğer vasıfları yanında kendisine kuş dilinin öğretildiğini, cinler, insanlar ve kuşlara hükmettiğini ve onlardan müteşekkil orduları bulunduğunu bildirmektedir. Âyetlerde bu konuda verilen bilgileri şöyle özetlemek mümkündür: Bir sefer esnasında ordularıyla birlikte karınca vadisine gelen Hz. Süleyman kuşları gözden geçirir ve hüdhüdün orada olmadığını anlar. Sebebini sorarak eğer mazereti varsa bunu ispat etmesini, yoksa canını yakacağını veya kafasını koparacağını belirtir. Çok geçmeden hüdhüd gelip Hz. Süleyman'a onun bilmediği Sebe ülkesinden haber getirdiğini, bu ülkeyi bir kadının yönettiğini söyler ve onların dinî inançları hakkında bilgi verir. Bunun üzerine Hz. Süleyman hüdhüde bir mektup vererek Sebe'ye götürmesini ve oradaki yöneticilerin nasıl bir karar alacaklarını öğrenmesini ister. Mektubu okuyan Sebe melikesi, ileri gelen adamlarıyla istişare ettikten sonra Hz. Süleyman'a bazı hediyeler göndermeye karar verir (en-Neml 27/16-35) .

Hüdhüd hakkında Kur'ân-ı Kerîm'de verilen bu bilgilerin yanında İslâmî literatürde daha başka bilgiler de yer almaktadır. Buna göre Hz. Süleyman Beytülmakdis'in yapımını tamamladıktan sonra insan, cin, şeytan, kuş ve vahşi hayvanlardan bir ordu toplayarak önce Mescid-i Harâm'a, oradan da Yemen'e gitmek üzere yola çıkar. San`a'ya vardığında bir yerde konaklar. Bu arada su sıkıntısı baş gösterir. Toprağın altındaki

suyu görebilme gücüne sahip olan, bu sebeple de Hz. Süleyman'a su bulmada rehberlik eden hüdhüd aranır, fakat bulunamaz. Daha sonra olaylar Kur'an'da belirtildiği şekilde gelişir. Başka bir rivayete göre, Hz. Süleyman ve ordusu konakladığında Ya'fûr adını taşıyan hüdhüd Hz. Süleyman'ın konaklama işiyle meşgul olmasından faydalanarak dolaşmaya çıkar. Etrafı gözden geçirirken Sebe ülkesinin melikesi Belkıs'ın bahçesini görür ve bu yeşilliğe konar. Orada Ufayr adlı Yemen hüdhüdü ile karşılaşır. Ufayr kendisini Belkıs'ın saltanatı hakkında bilgi verir. Hüdhüd, namaz vakti gelip de suya ihtiyaç duyan Hz. Süleyman'ın kendisini bulamamasından endişe ederse de Ufayr ile Belkıs'ın mülkünü dolaşır. Ancak geri döndüğünde ikindi vakti olmuştur. Diğer bir rivayette, Hz. Süleyman'ın susuz bir alanda konakladığında önce insanlar, cinler ve şeytanlardan su bulmalarını istediği, daha sonra hüdhüdü arattığı, fakat onun bulunamadığı anlatılır. Vehb b. Münebbih'e göre ise hüdhüdün aranma sebebi nöbetine gelmeyişidir (Taberî, XI, 144) .

Bir rivayete göre de Hz. Süleyman, bir sefer esnasında bütün maiyetiyle birlikte rüzgâr tarafından uçurulan bir halı üzerinde yol almakta ve kuşlar tarafından güneşten korunmakta iken bir noktadan başına güneş ışıkları gelince oraya bakar ve hüdhüdün yerinde olmadığını farkeder. Yapılan soruşturmada kuşların yöneticisi olan akbaba onu bir yere göndermediğini söyleyince Hz. Süleyman öfkelenir, hüdhüdü mutlaka cezalandıracağını veya öldüreceğini bildirir ve kuşların efendisi kartala hüdhüdü bulmasını emreder. Kartal havada Yemen'den dönen hüdhüdle karşılaşır; beraberce Hz. Süleyman'ın huzuruna gelirler. Hz. Süleyman hüdhüdün Belkıs'a dair anlattıklarını dinledikten
sonra bir mektup vererek onu Sebeliler'e gönderir (Sa'lebî, s. 236-239; Demîrî, II, 436-440) .

Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin Meŝ nevî'sinde Hz. Süleyman'la ilgili bir hikâyede yer altındaki suları görmesiyle zikredilen hüdhüd, Attâr'ın Manŧ ıķ u'ŧ -ŧ ayr'ındaki kılavuz kuş yani mürşid özelliğiyle Türk edebiyatında da işlenmiştir. Gülşehrî'nin aynı adı taşıyan mesnevisinde hüdhüdün aklı, diğer kuşların halkı, sîmurgun Tanrı'yı temsil ettiği şair tarafından belirtilmiştir: "Hüdhüd ü kuşlar u sîmurga misâl / Akl u halk u Tanrı oldu zü'l-celâl". Ali Şîr Nevâî'nin Attâr'a nazîre olarak yazdığı, fakat konuyu değiştirerek zenginleştirdiği Lisânü't-tayr adlı mesnevisinde hüdhüd yine tasavvufî karakterdedir ve kesret-vahdet ilişkisi içinde Tanrı'ya ulaşmayı sembolize eder. Derviş Şemseddin'in Deh Murg adlı mesnevisinde ise her biri bir kişiyi veya tipi temsil eden, aralarında hekim sıfatıyla hüdhüdün de bulunduğu on kuşun birbirleriyle münazarası konu edilmiştir.
Alıntı.. http://www.islamansiklopedisi.info/

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Leyla'nın Cevabı

Mesnevide padişahın biri,
Merak etmiş Leyla denen sevgiliyi.
Demiş "görelim Mecnun delirmiş neyine.
Neden Mecnun (cinlenmiş, delirmiş) ,
Dedirtmiş kendine".

Gelmiş huzuruna Leyla.
Bakmış sıska mı sıska,
Koyu mu koyu, kapkara.
Padişah peri kızı beklerken,
Afallamış ve demiş,
"Mecnun senin neyini sevmiş,
Hiç de güzel değilsin".
Leyla demiş, "Padişahım sus,
Sen Mecnun değilsin ki,
Onun gözüyle görebilesin".

Ben Leyla'yım, içimdedir, ışığım, ayım,
Leyla leyl geceden gelir.
Aşığın dünyasını geceye çeviren,
Karartan demektir.

Işığımı görmek için her aşık,
Çile karanlığında dolanır, yanar.
Çile çöllerinde seslenir bana,
Deli deli nerdesin Yar!
Mecnun aşık, Leyla maşuk.
Yani aşık olunan.
Mecnun bülbül, Leyla gül.
Bunların hepsi benzetme.
Ne mecnun var ne Leyla.
Ne bülbül ne gül.

Yarattığı ruh arar durur Allah'ını.
Kavuşmak için geçmeli çile karanlığını.
Gerçek Leyla ve Mecnun, kadın, erkek değil.
Leyla ve Mecnun sembol böyle bil.

Leyla; nefis terbiyesi ile imtihan ile,
Biz aşık kullarının hayatını geceye çeviren.
Sabırlı kullarına çile çöllerinde el veren.
Yüce Yaradandır. O dur, bizleri sabırla bekleyen.

Mecnun olmak lazım,
Allah'ın cemalini, güzelliğini görmek için.
Mecnun gibi yanmak lazım, için için.

Saygılar ve Sevgiler.
26.09.2014
Fatih Lütfü aydın.

Hikmetler.

- Hor gözle baktığı yerdeki hikmeti, yüce Allah'ın (c.c.) hangi sıfatının orada tecelli ettiğini göremez. Onu görebilmek için nûr-ı ilâhî ile bakmak, saf bir gönülle, sağlam bir imana sahip olmak lazımdır.
- Bilip bilmediğimiz her şeye karışmak kötü bir huydur. İnsanı zor durumlara düşürerek mahcup edebilir.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 29 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Padişah ile Leylâ
Mecnûn'u aşkından deli divane eden kızı, devrin padişahı merak etti. Adamlarına, onu görmek istediğini, bulup huzuruna getirmelerini emretti.
Adamları Leylâ'yı bulup huzuruna getirdiler. Padişah, Leylâ'yı dünyanın en güzel ve çekici kızlarından biridir diye tahayyül ediyordu. Karşısında esmer tenli ve zayıf çöl kızını gören padişah şaşırdı, hayretler içinde, ''Mecnûn'u deli eden, perişan olup çöllere düşmesine sebep olan Leylâ sen misin? Çok güzel de değilsin. Halbuki senden çok daha güzel olan, nice kızlar var'' dedi.
Leylâ hemen padişaha cevap verdi:
''Padişahım, susunuz! Çünkü Mecnûn değilsin. Güzelliğimi görebilmen için Mecnûn'un gözüyle bakmalısın. Ben Mecnûn'un bakışlarında güzelim.''

Mecnûn'un kendini Leylâ ile sınırladığı gibi, bütün gayesini dünyaya ve dünyalık arzulara yönlendirenler, mânevî ve ruhanî âlemin güzelliklerinden habersiz yaşarlar.
Ahmet Kasım Fidan

http://www.dervisler.net/kissalar-ve-menkibeler/mesnevi'de-gecen-hikayeler/msg89251/#msg89251

Halifenin Leylâ'yı görmesi
Halife, Leylâ'ya dedi ki:"Sen o musun ki Mecnun, senin askından perisan oldu ve kendini kaybetti.
Sen baska güzellerden güzel degilsin. " Leyla, "Sus, çünkü sen Mecnun degilsin" diye cevap verdi.
Uyanık olan daha ziyade uykudadır. Onun uyanıklıgı uykusundan beterdir.
410. Canımız Hak ile uyanık olmazsa uyanıklık, bizim için iki dag arasındaki bogaz ve geçit gibidir.
Canın; her gün hayalin tekmesini yemeden, ziyandan, faydadan, elden çıkarma, kaybetme korkusundan.
Ne temizligi kalır, letâfeti, ne kuvveti, ne de göklere çıkacak yolu!
Uyumus ona derler ki o, her hayalden ümitlenir, onunla konusur;
Uykuda Seytan'ı Hûri gibi görür, sonra sehvetle Seytan'a erlik suyu döker.
415. Nesil tohumunu çoraga dökünce uyanır, kendine gelir, hayalde ondan kaçar.
O rüyadan elde ettigi bas agrısı, sersemlik beden pisligidir. Ah, o zâhirde görünen,

hakikatte görünmeyen, aslı
olmayan hayalden!
Kus havadadır, gölgesi yerde kus gibi uçar görünür.
Ahmagın biri, o gölgeyi avlamaya kalkısır, takati kalmayıncaya kadar kosar.
O gölgenin havadaki kusun aksi oldugundan; o gölgenin aslının nerde bulundugundan haberi yok!
420. Gölgeye dogru ok atar. Bu arastırma yüzünden okluk bombos kalır.
Ömrünün oklugu bosaldı. Ömür gitti; gölge avı ardında kosmada yandı eridi!
Bir kisinin dadısı, Allah gölgesi olursa onu gölgeden ve hayalden kurtarır.
Allah'ya kul olan, Allah gölgesidir. O bu âlemden ölmüs, Allah ile dirilmistir.
Fırsatı kaçırmadan ve süphe etmeksizin onun etegine sarıl ki âhir zamanın sonundaki fitnelerden kurtulasın.
425. Allah gölgeyi nasıl uzattı (âyeti) evliyanın naksidir. Çünkü velî, Allah günesi nurunun delilidir.
Bu yolda bu delil olmaksızın yürüme, Halil gibi "Ben batanları sevmem " de!
Yürü, gölgeden bir günes bul. Sah Sems-i Tebrîzî'nin etegine yapıs!
Bu dügün ve gelinin bulundugu yerin yolunu bilmezsen Hak ziyası Hüsameddin'den sor!
Haset, yolda gırtlagına sarılırsa.,. bil ki _blis'in tugyanı hasettedir.
430. Çünkü o, haset yüzünden Âdem'den arlanır... Kutlulukla haset yüzünden savasır.
Yolda bundan daha güç geçit yoktur. Ne kutludur o kisi ki yoldası, haset degildir.
Bu beden, haset evi olagelmistir. Soy sop hasetten bulasık bir hale düser.
Ten haset evidir ama Allah, o teni tertemiz etmis, arıtmıstır.
"Evimi temizleyin" "âyeti" beden temizligini bildirir. Bedenin tılsımı topraga mensupsa da hakikatte nur
definesidir.
435. Sen (hakikatte) teni olmayana hile ve haset edersen o hasetten gönül kararır.
Allah erlerinin ayakları altına toprak ol! ,bizim gibi sen de hasedin basına toprak at!

Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Mesnevi Hikayeleri Lokman ve Köleler.

Zamanın birinde Lokman adında,
Bir köle yaşardı, sevilen Hakk katında.
Kötülük yerine iyilik doğardı ondan.
Diğer köleler çatlardı kıskançlıkdan.

Bir gün Lokman'ın efendisi,
Köleleri meyve toplamaya gönderdi.
Lokman dışında köleler,
Meyveleri midelerine indirdi.

Korktukları için efendilerinden,
İftira attılar Lokman'a hemen.
Meyveleri o yedi dediler, hep birden.
Kurtulduk sandılar ceza görmekden.

Efendisi çok kızdı Lokman'a,
İftirayı öğrenen Lokman,
Çözüm aradı buna.
Dedi "Efendim bir arzım var sana".

"Efendim hepimize içir, sıcak su,
Hepimiz yapalım çayırda koşu"
Köleler çayırda koşdu da koşdu,
Hepsi de yedikleri meyveleri kusdu.

Lokman'ın midesinden yalnızca sıcak su,
Döküldünce gördüler ki, sözü çıktı doğru.
Lokman'ın hikmeti* bunu göstermeyi bilirse,
Hesap et Allah'ın hikmeti ne kadar yüce.

Kötülükler gizli kalır sanma, *1
Hasip, hesap sorucu Allah var daima.
O habirdir, her şeyden haberdardır.
Hemen hesap sormuyorsa bil ki sabrındandır.

İmrenme güzeldir, kötü olan haset.
Haset edeceğine Allah'a şükret.
Şükürle birlikte gelişmeye devam et.
İmrenme yani gıpta,
Kabul görür Hakk katında.

Hak arayana şükür et, demek de yanlış.
Şükür ayrı iş, hak arama ayrı iş.

Muhammet, 15'de,*2
Cennet ve cehennem ehli arasında,
Yapılır bir kıyaslama.
Ayette içirilen sıcak su semboldür.
Hakk katında sırlar ortaya dökülür.
Sıcak suyun asıl anlamı budur.

Ortaya dökülünce sırlar.
İyiyle kötü birbirinden ayrılırlar.*3
Hakk katında sırlarını kusmadan,
Arındır kendini günahlardan.

Mevlana der ki: ”O taş gibi gönle biz kaç kereler yumuşak sözler söyledik, fakat öğüt almadı. *4
Damarda da kötü yara olursa oraya kötü ilâç konur, eseğin basına köpeğin disi lâyıktır.”

Tatlı sözle yola gelmeyen kişi,
Çarptırılır sert belaya,
O bela adeta köpek dişi.
Taş kalpliler sınanır bela ateşiyle,*5
Kalpleri imana gelip yumuşasın diye.

Bela çilesinden kurtulmak istersen,
Secde edip Hz. Allah’a yaklaş sen. *6

06.04.2015
Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın

*Hikmet Hz.Allah’ın bir şeyi yaratmasında ki ya da yapmasında ki neden, bir şeyi hakkıyla yapması yani kotarması.

*1TÂRIK
9. Yaşar Nuri Öztürk: Sırların/gizlilerin yoklanıp ortaya çıkarılacağı gün,
10. Yaşar Nuri Öztürk: Artık onun için ne bir kuvvet vardır ne de bir yardımcı.

*2MUHAMMED-15
Yaşar Nuri Öztürk: Sakınanlara vaat olunan cennetin durumu şöyledir: Orada, bozulmayan sudan ırmaklar; tadı bozulmayan sütten nehirler, içenlere lezzet sunan bir şaraptan nehirler, süzme bir baldan oluşan nehirler var. Ve orada kendileri için her türlü meyvenin yanında, Rablerinden bir de bağışlanma var. Bu nimetler içindeki ile, sürekli ateşte olup da içirildiği sıcak su tarafından bağırsakları parçalanan kimse aynı olur mu?

*3NÛR-26
Yaşar Nuri Öztürk: Murdar karılar murdar erkeklere, murdar erkekler de murdar karılara... Temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara... Bunlar, ötekilerin söylediklerinden arınmışlardır. Bunlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır.

*4ÂLİ İMRÂN-104
Yaşar Nuri Öztürk: İçinizden hayra çağıran, doğruluk ve güzelliği belirlenene özendiren, kötülük ve çirkinlik belirlenenden sakındıran bir topluluk olsun. Kurtuluş ve zafere erenler işte onlardır.

*5TEVBE-126
Görmüyorlar mı ki, her yıl bir veya iki kez imtihan ediliyorlar. Hâlâ ne tövbeye yelteniyorlar ne de öğüt alıyorlar.

*6ALAK-19
Yaşar Nuri Öztürk: Sakın, sakın! Ona boyun eğme; secde et ve yaklaş!

İFTİRA

Sözlükte "yalan söylemek, uydurmak, asılsız isnatta bulunmak gibi" anlamlara gelen iftira, ahlâk terimi olarak bir

kimseye işlemediği bir suçu isnat etmek demektir. Hukuk ve ahlâkta iftira yerine daha çok ifk ve bühtân terimleri,

zina iftirası için de kazf kelimesi kullanılır. Kur'ân'da iftira ve aynı kökten gelen kelimeler elli dokuz yerde

geçmektedir. Bu âyetlerden birinde Allah'ın, kendisine ortak koşma dışında dilediği kimselerin bütün günahlarını

bağışlayacağı ifade edildikten sonra, "Allah'a ortak koşan kimse yanlış bir inanç uydurup büyük günah işlemiş olur"

denilmektedir (Nisâ, 4/48) . Bir diğer âyette ise "Kim bir hata yapar veya kasıtlı günah işler de onu bir suçsuzun

üzerine atarsa büyük bir bühtan ve apaçık bir günah işlemiş olur" (Nisâ, 4/112.) buyrulmak suretiyle iftiranın ne

denli büyük bir günah olduğuna dikkat çekilmiştir. Hadislerde, büyük günahlar arasında, kötülükten habersiz iffetli

bir kadına zina iftirasında bulunmak da sayılmıştır (Buhârî, Vesâyâ, 23) . Mü'minleri kötü huy ve davranışlardan uzak

tutma gayreti içinde olan Hz. Peygamber onları iftira konusunda da uyarmış, iftiranın insanın âhiret hayatını iflasa

götürecek olan kul hakları arasında yer aldığını belirtmiştir (Müslim, Birr, 60) . İslâm'da iftira haram kılındığı

gibi asılsız olması muhtemel haberler doğruymuş gibi kabul edilerek bunları araştırmadan inanmak da yasaklanmıştır

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

(İsrâ, 17/36; Hucurât, 49/6) . (M.C.)

Alıntı…..
https://fetva.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VSGRy9ysWov

HASET

Türkçe'de "çekememezlik" anlamına gelen hased kelimesi bir ahlâk terimi olarak kişinin, başkalarının sahip bulunduğu maddî ve manevî imkânlarının elinden çıkmasını veya o imkânların kendisine geçmesini istemesi anlamına gelir. Kur'ân'da, Yahudilerin müslümanları küfre döndürme yönündeki niyet ve istekleri onların nefislerindeki hasede bağlanmak suretiyle hasedin temelde bir duygu ve niyet meselesi olduğu vurgulanmış (Bakara, 2/109) , aynı zümrenin Allah tarafından müslümanlara bahşedilen başarıları kıskanması da haset kavramıyla ifade olunmuştur (Nisâ, 4/54) . Ayrıca haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden Allah'a sığınılması gerektiği belirtilmiştir (Felâk, 113/5) . Haset kelimesi hadislerde hem yukarıdaki anlamda, hem de "gıpta" anlamında kullanılmıştır (Buhârî, İlim, 15. zekat, 5. Ahkâm, 3; Ahmed, Müsned, II/9, 36) . Hadislerde, haset hakkında oldukça sert ifadeler yer almaktadır. Buna göre, "Bir kulun kalbinde îmânla haset bir arada bulunmaz." (Nesâî, Cihad, 8): "Ateşin odunu yakıp bitirmesi gibi haset de iyilikleri yok eder." (İbn Mâce, Zühd, 22; Ebû Dâvûd, Edeb, 44) . Bir başka hadiste de kin ile hasedin önemli sosyal problemlere yol açan ahlâkî hastalıklar olduğuna dikkat çekilmektedir (Müslim, Îmân, 243) . Din kardeşliğini pekiştirmek ve sosyal barışı sağlamak için gerekli olan hususlar bir hadiste şu şekilde sıralanmaktadır: "Dedikodunun peşine düşmeyin, başkalarının kusurlarını araştırmayın, birbirinize haset etmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin,kin gütmeyin. Ey Allah'ın kulları, kardeş olun! " (Buhârî, Edeb, 57, 58; Müslim, Birr, 24, 28, 30, 32.) Haset genellikle aralarında meslekî, iktisadî, ilmî, siyasî ve sosyal ilişkiler bulunan insanlar arasında ortaya çıkar. Psikolojik ve sosyal zararları bulunan ve şeytanî bir huy olan haset dinimizce haram kılınmış, gıpta ve hayırda yarışma (münafese) teşvik edilmiştir. Bir tür ruhî hastalık olan haset duygusu, insan tabiatındaki bencillik eğiliminden, dolayısıyla başkalarının kendisinden üstün durumda olmasına tahammül edememesinden kaynaklanır. Bu hal hasetçiyi bir tür bunalıma sokar ve mutsuz kılar. İnsanlar, yaratılıştan haset duygusu taşımalarına rağmen bu duyguyu aklın ve dinin buyruklarına uyarak baskı altında tutabilirler, onun etkisine maruz kalmaktan kendilerini koruyabilirler. Zira haset duygusunu bütünüyle yok etmek herkes için mümkün olmaz. Ayrıca haset edilen kimsenin de hasetçi ve muzır kimselere iyilik ve ikramda bulunarak onların kalplerindeki kötülük ateşini söndürmeye çalışmaları (Kasas, 28/54; Fussilet, 41/34-36) , kendisine lütfedilen nimetleri kullanırken israftan kaçınmaları, davranışlarını başkalarının kıskançlığına sebep olmayacak şekilde ayarlamaları gerekir. (M.C.)

Alıntı…..
https://fetva.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VSGPJtysWot

GIPTA

Sözlükte "incelemek, araştırmak, yoklamak" gibi anlamlara gelen "gabt" kökünden türetilen gıbta kelimesi, nimete kavuşma arzusu, sevinç demektir. Bir ahlâk terimi olarak ise, kişinin başkalarının sahip olduğu maddî veya manevî imkân ve meziyetlere imrenmesi, onun elindeki nimetlerin yok olmasını istemeksizin kendisinin de aynı şeylere kavuşmayı arzulaması anlamında kullanılmaktadır. Kur'ân'da gıpta kelimesi geçmemektedir. Ancak "... Allah'tan O'nun lütfunu isteyin" (Nisâ, 4/32) meâlindeki

âyet ve benzeri âyetlerde gıpta kastedilmiştir. Ayrıca hayırda yarışmayı öğütleyen âyetlerde de gıpta ve münâfese teşvik edilmiştir (bk. Bakara, 2/148; Mü'minûn, 23/61; Mutaffifîn, 83/18-26) . Hz. Peygamber de, "Ancak iki kişiye imrenilir, bunlardan biri Allah'ın kendisine mal verdiği ve bu malı Hak yolunda tüketme iradesine sahip kıldığı kişi, diğeri de Allah'ın kendisine ilim verdiği, hem bu ilimle amel eden hem de onu başkasına öğreten kişidir" (Buhârî, İlim, 15. zekat, 5. Müsned, II/9, 36) buyurmak suretiyle müslümanların başkalarının elinde bulunan nimetleri kıskanmadan kendilerinin de aynı şeyleri elde etmek için gayret göstermelerini öğütlemiştir. (M.C.)
Alıntı…
https://fetva.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VSGRy9ysWov

Hikmetler.

- Akıllı ve olgun insanlar, meselelere çare bulmada zorluk çekmezler. Zira her meselenin bir hal çaresi olduğunu bilirler.
- Başkalarına olan kıskançlıkları ve çekememezlikleri bazı insanları yalana ve iftiraya iter. Tabiidir ki bu, cahil ve kendini bilmez insanlar için mevzubahistir. Bu cahil ve kendini bilmezler, olgun ve Kâmil insanlara ne kadar çamur atarlarsa atsınlar, onlara ne kadar iftira ederlerse etsinler, hakikat ortaya çıkınca kendileri mahcup olup rezil olurlar.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 58 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.
Not: Mevzubahis: söz konusu.

"Getirdigimiz turfanda meyveleri o yedi" diye kölelerle kapı yoldaslarının, suçlarını Lokman'ın
üstüne atmaları
Lokman, efendisinin hizmetinde bulunan köleler arasında hor, hakîr görünmekteydi.
3585. Efendi rahatça yesin, eglensin diye kullarını meyve getirmek üzere baga gönderdi.
Lokman, kullar içinde, âdeta onlara tâbi bir kuldu. _çi mânalarla dolu, görünüsü gece gibi kapkaranlıktı.
Köleler topladıkları meyveleri, tamah edip bir iyice yediler.
Efendilerine de " Lokman yedi" dediler. Efendi, Lokman'a yüzünü eksitti, agır bir tavır takındı.
Lokman bunun sebebini arastırıp anlayınca efendisine dargın bir tarzda agzını açıp.
3590. " Efendi; hain kul, Allah yanında, onun rızasını kazanmıs bir kul olmaz.
Ey kerem sahibi! Hepimizi imtihan et. Bize fazlasıyla sıcak su içir.
Ondan sonra beni büyük bir sahraya çıkar. Sen atlı olarak kos, bizi de yaya olarak kostur.
O zaman kötülük yapanı gör, sırları açan Allah'nın islerini seyret" dedi.
Efendi, kullara sâki oldu, sıcak suyu içirdi. Onlarda korkularından içtiler.
3595. Sonra onları ovalarda kosturmaya basladı. Kullar asagı yukarı kosup duruyorlardı.
Nihayet iyice yoruldular, kusmaya basladılar. _çtikleri su yedikleri meyvelerin hepsini çıkardı.
Lokman'ın da gönlü bulandı, o da kustu. Fakat onun karnından halis su geldi.
Lokman'ın hikmeti bunu göstermeyi bilirse, varlıgın Rabbi olan Allah'nın hikmeti nelere kadir degildir?
Kıyamet gününde bütün sırlar çıkacak, bilinip görülecek. Sizin de bilinmesini

istemediginiz sır meydana çıktı.
3600. Sıcak suyu içtikleri gibi kendilerini rüsvay edecek sırları tamamı ile açıga vurulmus oldu.
Tas; atesle sınanacagı (ates içinde parçalanıp yumusayacagı, eriyebilecegi) için kâfirler, atese atılırlar, onların
azabı atesle olur.
O tas gibi gönle biz kaç kereler yumusak sözler söyledik, fakat ögüt almadı.
Damarda da kötü yara olursa oraya kötü ilâç konur, esegin basına köpegin disi lâyıktır.
"Habîs olan seyler habîsler içindir" hükmü bir hikmettir. Çirkine münasip olan çirkin estir.
3605. Su halde sen de hangi esi dilersen yürü, onu al. Allah'da mahvol, onun sıfatlarını kazan!
Nur istersen nura istidat kazan; Allah'dan uzaklık istersen kendini gör, uzaklas!
Yok, eger bu harap zindandan kurtulmaya bir yol istersen sevgiliden bas çekme, secde et de yaklas!
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Nahivciyle Gemicinin Hikâyesi.

Bir nahivci gemiye binmiş gidiyordu.
Gemiciye bir soru sordu.
"Sahip misin nahiv* bilgisine"
Gemici de sordu nahivciye,
"Bilmem ki, nahiv de ne? "
Dedi ki nahivci gemiciye,
"Ömrünün yarısı hiçe gitti desene."

Aradan zaman geçti, fırtına başladı.
Gemi bir girdabın ortasında kaldı.

Gemici nahivciye seslendi.
"Efendim yüzme bilir misin? "
Nahivci cevap verdi.
"Ben yüzme bilmem" dedi.
Dedi ki gemici nahivciye,
"Ömrünün tamamı hiçe gitti desene."

Bilginle böbürlenme*1 sen sakın.
Böbürlenip de,
Hak gözünden düşmekten sakın.
Ağaçlar kalem olsa ayetine bak.*2
Orada ilmim sınırsız diyor Hakk.

Çok biliyorum deme sakın.
Çok demektir tamama yakın.

Böbürlenmeden eski durumuma göre,
Çok şey biliyorum diyebilirsin.
Böbürlenmeden eski durumuna göre,
Çok şey bildiğine sevinebilirsin.
Olmaz günahı, böbürlenmesiz sevincin.

Mevlana söz eder bu hikâyede mahiv*3den.
Mahiv yokluktur, yok olmadır benlikden.
Yokluk bilgisi, fenafillah da derler buna.
Bunun için son vermelisin tüm olumsuzluğuna.
Ulaşmalısın dünya sevgisi ve benlik yokluğuna.

Benliğin arzuların diriyse eğer,
Denizin dibinde bulursun yer.
Ölmüşse benliğin arzuların.
Deniz taşır seni batmazsın.

İnsani özellikleri aşmışsan eğer.
Hz.Allah'ın gönlünde bulursun yer.
Hakikat sırları denizinde batmazsın.
Bunun için Allah'da yok olmalısın.

01.11.2014

Saygılar ve Sevgiler.

* Nahiv
"Arapça ilimleri, on iki ilimden ibarettir."
Bu ilimler; nahv, sarf, arûz, kâfiye, lügat, garaz, inşâ, hatt, beyân, meânî, muhâdara, iştikâk.

NAHİV: Cümledeki her kelimenin görevinin, kelimelerin son harekelerinin tesbitinin ve i'rabının* bilinmesini sağlayan kâideler bütünüdür.

NAHİVCİ: Nahiv âlimi.

Alıntı… http://www.onlinearabic.net/forum/forum_posts.asp? TID=13079

*Düzgün konuşmak ve hakikatı açıklamak. (Osmanlıca'da yazılışı: i'rab)
Alıntı… http://www.nedirnedemek.com/irab-nedir-irab-ne-demek

Böbürlenme*1

Böbürlenme (mağrur olma) padişahım senden büyük Allah var.

NİSÂ-36

Allah'a kulluk edin. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetim ve öksüzlere, çaresizlere, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa, size bağımlı olanlara iyi ve güzel davranın. Allah, kasılıp böbürlenen şımarıkları sevmez.

ALAK-7

Kendisini her türlü ihtiyacın üstünde görmüştür.

a) Bilgiyle böbürlenme.

YÛSUF-76

Bunun üzerine Yûsuf öz kardeşinin heybesinden önce, öteki kardeşlerin heybelerini aramaya başladı. Nihayet su kabını, öz kardeşinin heybesinden çıkardı. Yûsuf'a böyle bir tuzak öğretmiştik. Yoksa Yûsuf, Allah'ın dilemesi dışında, kralın dinine göre öz kardeşini alamazdı. Dilediklerimizi derece derece yükseltiriz biz. Her bilgi sahibinin üstünde bir başka bilen vardır.

b) Malla böbürlenme.

KASAS

76.
Şu da bir gerçek ki Karun, Mûsa kavmindendi. Onlara karşı şımarıklık/azgınlık yaptı.

Ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarlarını taşımak, kuvvetli bir grubu bile zorluyordu. Kavmi ona şöyle demişti: "Şımarma, çünkü Allah, şımaranları sevmez."

77.
Yaşar Nuri Öztürk: "Allah'ın sana verdikleri içinde âhiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana güzel davrandığı gibi sen de güzel davran/Allah'ın sana lütufta bulunduğu gibi sen de lütufta bulun. Yeryüzünde fesat isteyip durma, çünkü Allah fesat peşinde koşanları sevmez."

78.
O dedi: "Bu servet bana, bendeki bir ilim sayesinde verildi." Peki o bilmedi mi ki Allah, önceki nesiller içinden ondan kuvvetçe daha zorlu, sayıca daha çok olanları bile helâk etmiştir. Günahlarının ne olduğu, günahkârlardan sorulmaz.

79.
Karun, süsü püsü içinde toplumunun karşısına çıktı. Şu iğreti dünya hayatını amaçlayanlar dediler ki: "Ah, Karun'a verilenin bir benzeri bize de verilseydi. Gerçekten o, çok nasipli bir adam! "

80.
Kendilerine ilim verilmiş olanlar şöyle demişti: "Yazıklar olsun size! İman edip hayra ve barışa yönelik iş yapan kişi için Allah'ın vereceği karşılık daha üstündür. Ama buna, sadece sabredenler ulaştırılır."

81.
Nihayet, Karun'u da sarayını da yere geçirdik. Allah'a karşı kendisine yardım edecek yandaşları da yoktu. Kendi kendisine yardım edebileceklerden de değildi.

82.
Akşam onun mevkiine/konumuna imrenenler sabah şöyle diyorlardı: "Vay be! Allah, kullarından dilediğine rızkı açıp yayıyor, dilediğine de ölçüyle veriyor/kısıyor. Allah bize lütufta bulunmasaydı, vallahi bizi de batırmıştı. Demek ki, inkârcılar asla iflah etmiyorlar."

KALEM-14

Mal ve oğullar sahibi olmuş da ne olmuş?

c) Evlatla böbürlenme.

TEKÂSUR-1

Aldatıp oyaladı o çokluk yarışı sizleri,

Elhâkumut tekâsur(tekâsuru) .

elhâ-kum (u) : sizi oyaladı
et tekâsuru : çoklukla (mal, mülk, evlât ile) övünme

http://www.antoloji.com/fenafillah-3-siiri/*2
http://www.antoloji.com/fenafillah-2-2-siiri/

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

*3Mahiv ilmi; fenafillah, Hz.Allah’da fan olma yok olma, benliğinden arınma. Fenafillah kulun; hiçliğinin bilincinde olarak benlikden, olumsuzluklardan arınıp, Hz.Allah'da fani olması yok olmasıdır.
Sonra Bekabillah aşaması gelir. Bu da kalıcılığa, ölümsüzlüğe ulaşmaktır.

Nahivci (Arap Dili Âlimi) nin yaptığı dış ilimle (dünyevi ilimle) uğraşmaktır. Bence Mevlana'nın vermek istediği ileti, dış (zahiri, dünyevi) ilimle uğraşmanın yanında, iç (batıni, manevi) ilimle, ilmi ledün * ile de uğraşılmasıdır.

*Kehf Suresi, 65. Ayet.

KASAS-77 Yaşar Nuri ÖZTÜRK (Dünya Ahiret Dengesi)

"Allah'ın sana verdikleri içinde âhiret yurdunu ara, dünyadan da nasibini unutma. Allah'ın sana güzel davrandığı gibi sen de güzel davran/Allah'ın sana lütufta bulunduğu gibi sen de lütufta bulun. Yeryüzünde fesat isteyip durma, çünkü Allah fesat peşinde koşanları sevmez."

Yukarıda ki ayette yer alan "âhiret yurdunu ara" sözü, dünya için çalışmanın yanında maneviyatın için de çalış, günahlarından, hep ben ben diyen, hep kendini düşünen benlik halinden sıyrıl, bunları yok edip; yokluğa, Fenafillah'a, Allah'da yok olmaya ulaş anlamına gelmektedir.

Peygamberimiz bunu kasdederek "Hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için, yarın ölecekmiş gibi âhiret için çalış" demiştir.

F.L.A.

Nahiv üstadının talebesi nahiv üstadı olur. Hakikat yolunda mahvolan üstadın talebesi ise üstadının sayesinde padişahta mahvolur, yokluğa erişir.
Alıntı… http://akademik.semazen.net/author_article_detail.php? id=1094

Hikmetler.
- Hiç kimseyi küçümsememek lâzımdır. Hele hele ilmiyle gururlanarak diğer insanları küçümsemek en çirkin şey, belki de cahilliğin en mühim belirtisidir.
- Her işin bir ustası, bir erbabı vardır. Kâmil olan kimse hiçbir işi ve kişiyi küçük görmez ve dahi* görmemek lazımdır.

Mesnevi’de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 46 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.
*ve de

Nahivciyle gemici hikâyesi
2835. Bir nahiv âlimi, gemiye binmisti. O kendini begenmis âlim, yüzünü gemiciye dönüp,
“Sen hiç nahiv okudun mu? ” demisti. Gemici “hayır” deyince demisti ki: “Yarı ömrün hiçe gitti.”
Gemici bu söze kızdı, gönlü kırıldı. Fakat susup derhal cevap vermedi.

Derken rüzgâr gemiyi bir girdaba düsürdü. Gemici, o nahiv âlimine bagırdı:
“ Yüzmeyi bilir misin, söyle! ” Nahivci “Bilmem bende yüzgeçlik arama”
2840. Deyince “Nahiv âlimi, bütün ömrün hiçe gitti. Çünkü gemi bu girdapta batacak.
_yi bil burada mahiv bilgisi lâzım, nahiv bilgisi degil. Eger mahiv bilgisini biliyorsan tehlikesizce denize dal!
Deniz suyu, ölüyü basında tasır. Fakat denize düsen adam diri olursa nerede kurtulacak?
Sen de eger beseriyet vasıflarından öldünse hakikat sırları denizi, seni basının üstüne kor.
Ey âlim, sen halka esek diyorsun ama simdi sen, esek gibi buz üstünde kalakaldın.
2845. _stersen dünyada zamanın allâmesi ol, hele simdicik dünyanın yoklugunu da gör, zamanın yoklugunu
da! ” dedi.
Nahivciyi, size yok olma nahvini ögretmek için hikâye arasında hikâye ettik.
Fıkhı bilmeyi de yok olmada bulursun, nahvi tahsil etmeyi de, sarftaki degisiklikleri de, ey yüce sevgilim!
O su testisi bizim bilgilerimizdi; halife de Allah bilgisinin Diclesi.
Biz dolu testileri Dicle’ye götürüyoruz. Böyle oldugu halde esek oldugumuzu bilmezsek hakikaten esegiz!
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Padişah ve Cariyesi.

Okudukça Mesnevi'yi,
Anlıyorum Kur'an'ı daha iyi.
Bir padişah âşık olmuş bir kıza.
Kapılmış dünyevi hazza.

Cariye etmiş O'nu kendine.
Hastalanınca Cariye, düşmüş derdine.
Padişah toplamış tabipleri vakit geçirmeden.
Tabipler, her şeye gücümüz yeter, demişler de,
İnşallah (Allah dilerse) ,* dememişler kibirden.
Başarısız olup, acizlik tokadını yemişler birden.

"Rabbi dağa tecelli edince, onu paramparça etti,
Musa bayılarak yeri düştü" *1 aczinden.
Aczimizi, zavallılığımızı bilmezsek,
Kibir batağına saplanıp, çıkabiliriz dinden.

İnşallah sözünü dil söylese de kırk bin kez.
Kalp de yaşanmadıkça o duygu,
Allah o söze değer vermez.
Örneğin haram yiyorsan,
İstediğin kadar sağ elinle ye
Değer vermez Allah çektiğin besmeleye.

Sağ dinde yemin demektir.
Bezm-i elest*2 de, kavl-i belâ (beli) sözü, evet sözü vermişiz.
Yani Allah'ımız, biz ruhları yaratıp,
"Elestü birabbiküm"," Ben Rabbiniz değil miyim?
Diye sorunca, Belâ (beli) evet Rabbimizsin demişiz.

Rabb, terbiye eden demek.
Demek ki terbiyene, eğitimine gireceğiz demişiz.
Temel Prensiplere*3 uyacağız demişiz.
Haram lokmayı sağ elle yemek,
Olmaz mı Allah'la dalga geçmek?

Dönelim hekimlere, daha beter olmuş cariye.
Aczlerini bilip, başlamışlar kem küm etmeye.
Padişah mescide koşmuş, gözyaşları sicim.
"Huzuruna kapandım ey Allah'ım, acizim".

"Halimi açmaya ne gerek,
Senden neyi gizleyebilir, yürek".*4
Allah'ımız dedi ki Kur'an'da,
"Rabbinize yalvara yalvara, için için dua edin."*5
Kullarım böyle böyle idrakine varır aczin.

İçten, pazarlıksız bir kalple,
Boyun bükerek etti duasını,
Canla başla, içinden gelerek,
İsteyerek, duyurdu feryadını.

Gerçek duadan esirgemedi Allah rahmetini.
Gösterdi ona rüyasında bir pirin suretini.

Bence cariye semboldür,
Nefs-i emmareye, haddi aşmayı emreden nefse.
Çokça yöneltti padişahı, şehvetten hisse.
Önceleri güzeldi, şehvet, heybet.
Derken, solmaya başladı, beniz ve bet.

Hastalandı bedeni,
Allah'a yalvardı, inledi,
Nedir bunun nedeni?
Allah'ımız gönderdi ona,
Bir dostunu, gerçek aşk erenini.

Ereni görünce dedi "gerçek sevgilim senmişsin"
Burada ara verip, sözünü etmeli, zahir ve batın ilmin.
Kal(söz) ilmi, zahir(dış) ilim,
Okuyarak öğrenilir, öğrenene denir âlim.
Hal(aşk) ilmi, batın (iç) ilim, ilm-i Ledünni.*6
Öğrenebilirsin ancak terbiye ederek nefsini.
Bu ilme irfan da denir, öğrenene arif.
Ariflerin içine doğar, Kur'an'daki Batıni tarif.

Karagöz arif, Hacivat âlim.
Kavuklu arif, Pişekâr âlim
Şems arif, Mevlâna âlim.
Mecazi aşk, bedenli aşk, dünya aşkı.
Gerçek aşk, bedensiz aşk, Allah aşkı.

Onda kadınlık, erkeklik, cinsellik arayan densiz.
O aşkda cinsellik yok yaşanır, bedensiz.
Allah'ın nurunu yansıtan, pasını temizlemiş ayna, Şems'de.
Allah'ın nuruyla coştu Mevlana hepsi bu işte.

"Bana seni gerek seni."
Yunus'un dediği gibi,
Masivayı sevenler,
Boylar dünyada dibi.

Ayetlerin batınını kabullenip, zahirini reddetmemeli.
Meyve kabuksuz olmaz, böyle bilmeli.
Batından anlam,
Çıkaramaz avam*7

Akılla ancak kal ilmi öğrenilir.
Hal ilmine ancak aşkla gidilir.
Usul, edep, yol, yöntem, kural izlenir.
Usul, edep esastan önce gelir.

Musa'nın kavmi edepsizlik etmiş.*8
Toprağını bir şey sanıp,

Okyanuslar dolusu su isteyip de,
Çürüyen saksı gibi kendini helâk etmiş.

Biz de diyelim vesselam.
Sözü uzatırsak anlaşılmayabilir, kelam.
Kuyumcu kibire girip, mecazi aşka düşmüş.
Nefsi, nefs-i levvameye, kınayan nefse dönüşmüş.*9

Yunus Suresi ayet 100,
"Akletmeyene Allah pisliğini yağdırır",
Olur, yerle bir, dümdüz.
Burada kınanan cinsellik değil,
Cinsellik de haddi aşma, azgınlık.
Her türlü azgınlıktan uzaklaşılmaz sa,
İlelebet hayal olur sazlık.

Bunca sözden sonra düşünmeli, biz neyiz.
Allah'ın "kendi ruhumdan üfürdüm"*10 dediği neyiz.
Koparıldık sazlıktan, ağlarız, kavuşma*11 dileriz, Hak'tan.
Gerçek sevgilimiz sensin,

SEVGİLİLER GÜNÜN KUTLU OLSUN EY YÜCE YARADAN.

Herkesin sevgililer günü kutlu olsun.

Saygılar ve Sevgiler
24.01.2008
Fatih Lütfü Aydın.

*Kehf Suresi 23-24. ayetler.
*1 Araf Suresi 143. ayet. Mesnevi -1- Vatan (Sh.41) .
*2 Osmanlıca Türkçe Sözlük Bezm md. Sh. 40
*3 İsra Suresi 23-37. ayetler.
*4 Âli İmran Suresi 29. ayet.
*5 Araf Suresi 55. ayet. Mesnevi -1- Vatan (Sh.44)
*6 Kehf Suresi 65. ayet ayrıca İşârî Tefsir Okulu (sh.19) . Prof. Dr. Süleyman Ateş Yeni Ufuklar Neşriyat.
(İşârî: İşaretlerle anlatılan, sembolik) .

*7 Tasavvufun Ruhu ve Tarikatlar (sh.32) . Yaşar Nuri Öztürk. Yeni Boyut.
1. Avam: Bunlar sıradan insanlar olup dinin en somut ve herkesçe rahatlıkla anlaşılabilecek dış bünyesini kavrayabilirler. Sufiler bu kitleye hiçbir sır açmaz, hiçbir yüksek mânadan söz etmezler. Çünkü bunlar anlayamazlar ve anlayamadıkları için de ya inkâr ederler, yahut ruhsal kargaşaya düşerler.
2. Havas: Seçkinler diye ifade edebileceğimiz bu zümre, avamın kavrayamıyacağı bazı sırları anlayacak mertebededir. Ama sonuçta orılann da anlamakta zorluk çekeceği noktalar vardır. Sufiler, bu zümreye de açıklanmayacak sırlar olduğunu söyler, belli bir ölçüde onlara karşı da gizliliği esas alırlar.

3. Havassul Havass: Seçkinlerin seçkını olan bu zümre, tanrısal sırların insan tarafından kavranabilecek alanlarını anlayacak kudrette insanlardır. Sufiler her türlü sırrı, her tür batın manayı işte bu son zümreye açarlar
Şunu, altını çizerek belirtelim ki, tasavvufun bu insan anlayışı bir sınıf veya kast sistemi ifade etmez. Bu bir ilim, irfan ve aydınlık meselesidir, Bugün avam içinde olan bir insan, kendini geliştirerek yarın veya öbür gün, en üst mertebeye çıkabilir. Esasen sufi düşünce bütün insanlann tanrısal sırları en ileri manada kavrayacak kapasiteye sahip olarak yaratıldıklarını en azından teoride belirtir. Nevarki insanların hepsi benliklerinde yaradılıştan varolan kudreti ortaya çıkarmak için gayret göstermemekte, geçici zevklere ınahküm olarak, içlerindeki kıidreti köreltmektedirler.

*8 Bakara Suresi 61. ayet, Maide Suresi 112-115. ayetler (Maide: sofra) .
*9 Kıyamet Suresi 2. ayet.
*10 Hicr Suresi 29. ayet.
*11 Kaf Suresi 43. ayet, Araf Suresi 29. ayet.

Burada ki Padişah: Ruhu
Cariye: Nefsi
Cariyeyi tedavi edemeyen hekimler: Sahte Şeyhleri.
Cariyeyi tedavi eden hekim: Mürşid-i Kâmili
Kuyumcu ise: İnsanda ki heva ve heves (boş ve lüzumsuz arzular) gibi şeyleri temsil ettikleri unutulmamalıdır.

Hikmetler
- Aşk derdinin çaresi ve ilacı yoktur. Onun tek ilacı sevgiliye kavuşmaktır. İster mecazi olsun isterse hakiki olsun bu hep böyledir. Onun içindir ki Hz. Mevlanâ; "Ben öldüğüm gün düğün bayram edin, sevinip eğlenin," demiştir. Ve bu yüzden Hz. Mevlanâ'nın öldüğü zamana "şeb-i aruz" denmektedir.
- Dünyada ki güzel ve güzellikler geçicidir. Onlara bağlanıp kalmak boş bir hevesten ibarettir.
- Dünya ve içindekilere tamah edip onların peşinden koşmak insanı felakete sürükleyebilir (kuyumcunun padişahın davetine ve vaatlerine kanarak sonunda canından olması) .
- Yeryüzüne gelen insan en yüce sevgili olan Allah'tan (c.c.) ayrıldığı için gönül hastasıdır.Onun gönlünün huzur
- bulup sükûnete erebilmesi için usta bir hekime yani hakiki bir mürşide ihtiyaç vardır. Yoksa sahte şeyhlerin (dini; şan, şöhret, servet, mevki, makam ve ticaret için kullananların) eline düştü mü tıpkı sahte bir hekimin eline düşen bir hasta gibi iyileşeceğine daha da kötüleşerek beter olur. Allah korusun o sahtekârın emir ve telkinleriyle onu ilahlaştırarak farkında olmadan ona tapınıp hayatını ve servetini onun uğrunda harcayarak, hem dünyası hem de ahreti perişan olur. Allah (c.c.) böylelerinin, bu şeytan dostlarının bu manevi yol kesici eşkiyaların şerrinden muhafaza buyursun. Zira bugün bunlardan bolca bulunduğu malum bir hadisedir.
- Bu cihan bir dağdır, bizim yaptıklarımız ise ses, seslerin aksi yine dönüp bize gelir.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 17 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Bu hikâyede geçen padişah ruhumuz, câriye nefsimiz, hekim mürşid-i kâmildir. Kuyumcu ise, dünya sevgisinin ve dünyalık arzuların sembolüdür.

Padişah olan ruh her bakımdan üstün özelliklerle yaratıldığı halde, câriye olan nefse gönül vermiştir. Ruh aslının ne olduğunu hesaba katmadan, nefsinin esiri olmuştur. Nefis, yaratılışı icabı gözü aşağılardadır. Câriyenin kuyumcuya olan aşkı, nefsin dünyaya olan meylini sembolize eder. Ruh, nefsin kendisine yar olmamasından ve hastalığından dolayı üzgündür. Bunun için çare arar. Nefsi, birçok hekime gösterir. Nefsi tedavi edemeyen hekimler, sahte şeyhlerdir. Ruh becerikli ve mahir bir hekim arar. O da ilâhî bir yardım olarak gönderilen mürşid-i kâmildir. Ruh, mürşid-i kâmille karşılaşınca gerçek sevgilisinin o olduğunu anlar. Gönül verdiği nefsin de mânevî hastalıklardan kurtulmasını ister. Ruh, mürşidinin tavsiyesine uyarak nefsi, dünyevî arzularıyla buluşturur. Bu kavuşma, nefsin maddî arzulardan bıkmasını sağlar. Mürşidin verdiği ilâçlarla dünyevî arzular tamamen yok olur. Sonuçta dünyevî arzuların ve zenginliğin sembolü olan kuyumcu yok olunca, nefis düştüğü hatayı anlar. Şehvetten ve ihtirastan kurtulur. Ruha lâyık, tertemiz bir sevgili olur.
Ruhlar âleminde mutlu bir yaşantısı olan ruhun, dünya âlemine geldikten sonra, maddî arzulara kapılmaktan dolayı çektiği ıstıraplar, uğradığı belâ ve musibetlerle birlikte, bunlardan kurtuluş çareleri hikâye edilmiştir.

Ahmet Kasım Fidan

http://www.dervisler.net/kissalar-ve-menkibeler/mesnevi'de-gecen-hikayeler/msg89251/#msg89251

SON SÖZ: Mürşid-i Kâmil bulamayanlar, Kur’an’ı rehber edinmek amacıyla okuyup, anlayıp hayata geçirsinler. Bütün bunlar yerine ya da bütün bunları yaparken de rehber olara EVRENSEL AHLAK ve HUKUK İLKELERİ’NE SARILABİLİRLER. Saygılar ve Sevgiler 22.08.2014 Fatih Lütfü Aydın

Evrensel Hukuk ve Ahlak ilkeleri

EVRENSEL AHLAK İLKELERİ

EN'ÂM
151. Yaşar Nuri Öztürk: De ki onlara: "Hadi gelin, Rabbinizin size neleri haram kıldığını yüzünüze karşı okuyayım: Hiçbir şeyi O'na ortak koşmayın. Ana-babaya çok iyi davranın. Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; biz sizi de onları da rızıklandırırız. Kötülüklerin görünenine de gizli kalanına da yaklaşmayın. Allah'ın saygın ve aziz kıldığı cana, bir hakkı savunmak dışında kıymayın. Allah size bunları önerdi ki, aklınızı işletebilesiniz."

152. Yaşar Nuri Öztürk: "Yetimin malına yaklaşmayın! Ancak rüştüne erişinceye kadar en güzel yolla ilgilenme hali müstesna. Ölçme ve tartmayı tam bir dürüstlükle yerine getirin. Hiç kimseye yaratılış kapasitesinin üstünde yükümlülük getirmiyoruz. Konuştuğunuz zaman, yakınlarınız/aleyhine de olsa, adaleti gözetin. Ve Allah'a verdiğiniz söze sadık kalın. Düşünüp öğüt alasınız diye O size bunları önerdi.

153. Yaşar Nuri Öztürk: Bu benim dosdoğru yolumdur, onu izleyin, başka yolları

izlemeyin! Yoksa bu hal sizi O'nun yolundan uzaklaştırıp parçalara böler. Sakınıp korunasınız diye O bunu önermiştir size.

154. Bir Heyet: Hidayet etmek ve rahmet etmek maksadıyla Musa'ya kitabı verdik. Umulur ki, Rabblerinin huzuruna varacaklarına îmân ederler.

155. Yaşar Nuri Öztürk: Bu da bizim indirdiğimiz bir kitaptır. Kutsal ve bereketli. Artık ona uyun ve sakının ki size rahmet edebilsin.

156. Yaşar Nuri Öztürk: "Kitap, bizden önce iki topluluğa indirildi. Biz onu okuyup araştırmaktan gerçekten habersizdik." demeyesiniz.

EVRENSEL AHLAK İLKELERİ

1.ADALET
2.DOĞRULUK (SAF, 2-3)
3.UTANMA DUYGUSU (HAYA)
4.ÖLÇÜLÜLÜK (İTİDAL)
5.HOŞGÖRÜ
6.YUMUŞAK HUYLULUK
7.GÜVENİLİR OLMAK
8.KANAAT ve TEVEKKÜL
9.CÖMERTLİK
10.SABIR.(BAKARA, 155-156; AL-İ İMRAN, 200; ASR, 1-3)

İLAHİYAT ÖNLİSANS PROGRAMI
MURAT AÇIKÖĞRETİM YAYINLARI
SH.256-257

EVRENSEL HUKUK İLKELERİ

Aşağıda sıralayıp kısaca tanımladığımız hukukun evrensel ilke ve esasları, demokratik hukuk toplumlarının vazgeçilemez ve devredilemez değerlerdir. Bu ilke ve esaslar, insanlık tarihinin yüzyıllara yayılan çekişmeleri, kavgaları ve savaşları neticesinde 20. yüzyılın sonlarına doğru netleşmiş ve birçok uluslararası sözleşme ile anayasada yerini bulmuştur. Türkiye Cumhuriyeti, hukuk kurallarını bu ilke ve esaslar ışığında düzenleyip uygulamak zorundadır. Aşağıda, dilimizden düşürmediğimiz, ancak soyut olması itibariyle anlaşılamayan hukukun evrensel ilke ve esaslarının neler olduğuna ve kısa tanımlarına yer vereceğiz.

1- Hukuk Devleti: Hukuk kurallarına önce kendisi uyan, keyfi yetki kullanımına izin vermeyen, işlem ve eylemlerini hukukilik denetimine tabi tutulmasını engellemeyen devlettir.

2- Kuvvetler Ayrılığı: Yasama, yürütme ve idare ile yargı yetkileri olarak adlandırılan ve millete ait olan kamu kudretinin tek elde toplanmayıp, "demokratik hukuk devleti" ilkesine uygun bir şekilde kamu kudreti kullanıcıları arasında paylaştırılmasıdır.

3- Yargı Birliği: İnsanlar arasında senin mahkemen-benim mahkemem, senin hakimin-benim hakimim, senin savcın-benim savcım anlayışına hizmet etmeyecek şekilde, herkes için aynı usul ve esaslarla yargılama yapan mahkemelerin aynı çatı

altında toplanmasıdır. "Yargı birliği" ilkesi, "eşitlik" ilkesinin bir sonucudur.

4- Tabii Mahkeme ve Hakim Güvencesi: Herkesin işlem veya eylem tarihinde tabi olduğu mahkeme ve hakim huzurunda yargılanması hakkıdır. Bu ilkenin bir alt derecesi kanuni mahkeme/hakim güvencesidir ki, bugün Anayasa m.37'de öngörülen bu ilke ile maalesef kanunla sonradan mahkeme ve hakimlerin değiştirilebilmesi mümkündür. İdeal olan ise, tabii mahkeme/hakim güvencesidir.

5- Eşitlik: Tüm insanlar her bakımından eşittir. Hukuki statüden kaynaklanan farklı uygulamalar, ancak zorunlu hallerde ve somut durumda duyulan ihtiyaçla sınırlı olarak mümkündür.

6- Laiklik: Devletin, toplumun ve bireylerin bağlı olacağı hukuk kuralları, bir veya birkaç dinin kural ve esaslarına bağlı kalınmak suretiyle düzenlenemez. Sosyal düzen kurallarından olan hukuk kuralları, din veya ahlak kurallarından etkilense de, her bir insanın hangi din veya ahlak anlayışına bağlı olduğu gözetilmeksizin ve tüm insanları kapsayacak şekilde düzenlenir.

7- Sözleşme Özgürlüğü ve Güvenliği: Herkes, özgür iradesi ile dilediği sözleşmeyi imzalayıp, bu sözleşmenin gereklerinin yerine getirilmesini bekleme hakkına sahiptir.

8- Hak Arama Hürriyeti: Herkes, meşru vasıta ve yollardan yararlanmak suretiyle bağımsız ve tarafsız yargı önünde iddia ve savunma ile dürüst yargılanma hakkına sahiptir. Hak arama hürriyeti kısıtlanamaz.

9- Dürüst Davranma ve İyiniyet İlkeleri: Hak sahibinin haklarını kullanırken ve borçlarını yerine getirirken iyi ve doğru hareket etmesi gerekir. Bir hakkın kötüye kullanılmasını kanun himaye etmez. Hakların kazanılmasında ve hukuki bir sonucun gerçekleşmesinde iyiniyet esastır. Kişi, kendisinden beklenen dikkat ve özeni gösterdiği halde, hakkın kazanılmasını veya hukuki sonucun gerçekleşmesini engelleyen durumu bilmemeli ve bilmesi de gerekmemelidir.

10- Müktesep (Kazanılmış) Hak: Bireyin hukuka uygun şekilde kazandığı hakkı elinden alınamaz. Bir hakkın kullanılması için gerekli olan şartlar kaybedilmedikçe, hak sahibinin bu hakkı kullanımı engellenemez.

11- Bir Suçtan İki Yargılama Yapılmaz/Ceza Verilemez: Herkes, bir suçtan, ancak bir defa yargılanabilir ve bir defa cezalandırılabilir. Bir insan, yargılandığı suçtan keyfi olarak tekrar yargılanıp cezalandırılamaz.

12- Suçta ve Cezada Kanunilik: Kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez ve güvenlik tedbiri uygulanamaz. Suç ve ceza ancak kanunla koyulur. Kanunlar, prensip olarak ileri doğru uygulanır. Ceza kanunları, ancak lehe olduğunda geçmişe etkili uygulanır.

13- Sorumluluğun Şahsiliği İlkesi: Herkes kendi işlem ve eyleminden sorumludur. Başkalarının işlem ve eyleminden sorumluluğu mümkün kılacak kolektif ceza sorumluluğu kabul edilemez.

14- Cezanın Bireyselleştirilmesi: Kanunla belirlenen bir cezanın somut olaya ve kişiye uygulanabilmesi için dayanak ve sınırları kanunlarda yer alan cezanın bireyselleştirilmesi yetkisi hakime verilir.

15- Kusur Sorumluluğu: Kusursuz suç ve ceza olmaz. Fiilde kusurun yokluğu, suç ve cezayı kaldırır.

16- Dürüst Yargılanma ve Savunma Hakkı: Herkes, İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi'nin 6. maddesinde öngörülen hakları çerçevesinde yargılanma hakkına sahiptir. Kişi, iddiaları bilip anladığı dilde öğrenme, bağımsız ve tarafsız yargılanma hakkına sahip olduğu mahkeme huzuruna çıkarak savunma yapıp, makul sürede yargılanma hakkına sahiptir.

17- Masumiyet (Suçsuzluk) Karinesi: Hiç kimse, suçluluğu mahkemenin kesinleşmiş hükmü ile sabit oluncaya kadar suçlu ilan edilemez ve mahkum edilemez.

18- Yargı Bağımsızlığı: Hiçbir organ, makam, mercii veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında hakimlere veya mahkemelere emir ve talimat veremez, genelge gönderemez, tavsiye ve telkinde bulunamaz, bu tür bir yetkinin kullanılmasına izin veren yasal düzenleme de yürürlüğe koyulamaz.

19- Hukuk Güvenliği Hakkı: Herkesin kişi hürriyeti ve güvenliği hakkı vardır. Hiç kimse, demokratik hukuk devletinde, korku ve endişe ile yaşamaya mahkum edilip, yargı makamlarına başvurmanın sonuçsuz kalacağı algısına maruz bırakılamayacağı gibi, keyfi şekilde yakalanamaz, gözaltına alınamaz, tutulamaz, tutuklanamaz, hürriyetinden mahrum bırakılamaz ve cezalandırılamaz. Anayasa m.13'e göre; "Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz".

20- Hakim Tarafsızlığı: Bağımsız hakim, dışa karşı etkiden uzak ve kendisi bakımından da objektif hareket etmelidir. Hakimin tarafsızlığı, bir iddia ve savunmaya önyargısız bakabilmesini, baskı altında bırakılmamasını, dışarıdan etkilenmemesini ve kendi iç dünyasında da yansız hareket edebilmesini gerektirir.

21- İddia Edenin İspat Külfeti: Herkes, iddiasını hukuka uygun yol ve yöntemlerle elde edilen deliller ile kanıtlamak zorundadır. İddia peşinen doğru kabul edilip, aksinin ispatının aleyhinde iddia olunan tarafa yüklenemez.

22- Yargı Kararlarının Gerekçeli Olması: Tüm yargı kararları somut gerekçelere dayalı olarak yazılmalıdır. Somut olayın özelliklerinden uzak, kanun hükmünün soyut tekrarı ile basmakalıp sözlerden oluşan kararların gerekçeli olduğu söylenemez.

23- Borçların Nisbiliği: Prensip olarak her borç sahibini bağlar. Bir borcun yerine getirilmemesinden dolayı borç sahibinin herhangi bir yakını sorumlu tutulamaz.

24- Ceza Kanununu Bilmemek Mazeret Sayılmaz: Herkesin, usule uygulan olarak yürürlüğe giren ceza kanunlarını bildiği kabul edilir. Hiç kimse, cumhurbaşkanı tarafından imzalanıp, Resmi Gazete'de yayınlanmak suretiyle yürürlüğe giren ceza kanununu bilmediğini iddia edemez.

http://t24.com.tr/yazi/24-baslikta-hukukun-evrensel-ilke-ve-esaslari/8679

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Padisahın bir halayıga âsık olup satın alması, halayıgın hastalanması, onu iyi etmek için tedbiri

35. Ey dostlar! Bu hikâyeyi dinleyiniz. Hakikatte o bizim bu günkü halimizdir.
Bundan evvelki bir zamanda bir padisah vardı. O hem dünya, hem din saltanatına malikti.
Padisah, bir gün hususi adamları ile av için hayvana binmis, giderken.
Ana caddede bir halayık gördü, o halayıgın kölesi oldu.
Can kusu kafeste çırpınmaya basladı. Mal verdi, o halayıgı satın aldı.
40. Onu alıp arzusuna nail oldu. Fakat kazara o halayık hastalandı.
Birisinin esegi varmıs, fakat palanı yokmus. Palanı ele geçirmis, bu sefer esegi kurt kapmıs.
Birisinin ibrigi varmıs, fakat suyu elde edememis. Suyu bulunca da ibrik kırılmıs!
Padisah sagdan, soldan hekimler topladı. Dedi ki: "_kimizin hayatı da sizin elinizdedir.
Benim hayatım bir sey degil, asıl canımın canı odur. Ben dertliyim, hastayım dermanım o.
45. Kim benim canıma derman ederse benim hazinemi, incimi ve mercanımı (atiye ve ihsanımı) o aldı
(demektir) ."
Hepsi birden dediler ki: "Canımızı feda edelim. Beraberce düsünüp beraberce tedavi edelim.
Bizim her birimiz bir âlem Mesih'idir, elimizde her hastalıga bir ilâç vardır."
Kibirlerinden Allah isterse (insaallah) demediler. Allah da onlara insanların âcizligini gösterdi.
"_nsaallah" sözünü terk ettiklerini söylemeden maksadım, insanların yürek katılıgını ve magrurlugunu
söylemektir. Yoksa ârizî bir halet olan insaallah'ı söylemeyi unuttuklarını anlatmak degildir.
50. Hey gidi nice insaallah'ı diliyle söylemeyen vardır ki canı "insaallah" la es olmustur.
_lâç ve tedavi nev'inden her ne yapıldıysa hastalık arttı, maksat da hâsıl olmadı.
O halayıkcagız, hastalıktan kıl gibi olunca padisahın kanlı göz yası ırmaga döndü.
Kazara sirkengübin safrayı arttırdı. Badem yagı da kuruluk tesirini göstermeye basladı.
Karahelileyle kabız oldu, ferahlıgı gitti; su, neft gibi atese yardım etti.
Halayıgın tedavisinde hekimlerin âciz kalmalarını padisahın anlaması, Allah tapusuna yüz tutması ve bir
uluyu rüyada görmesi
55. Padisah, hekimlerin âciz kaldıklarını görünce yalınayak mescide kostu.
Mescide gidip mihrap tarafına yöneldi. Secde yeri göz yasından sırsıklam oldu.
Yokluk istigrakından kendisine gelince agzını açtı, hos bir tarzda medhü senaya basladı:
"En az bahsisi dünya mülkü olan Allahm! Ben ne söyleyeyim? Zaten sen gizlileri bilirsin.
Ey daima dilegimize penah olan Allah! Biz bu sefer de yolu yanıldık.
60. Ama sen "Ben gerçi senin gizledigin seyleri bilirim. Fakat sen, yine onları meydana dök" dedin.
Padisah, tâ can evinden cosunca bagıslama denizi de cosmaya basladı.
Aglama esnasında uykuya daldı. Rüyasında bir pir göründü.
Dedi ki: "Ey padisah, müjde; dileklerin kabul oldu. Yarın bir yabancı gelirse o, bizdendir.
O gelen hazık hekimdir. Onu dogru bil, çünkü o emin ve gerçek erenlerdendir.
65. _lâcında kati sihri gör, mizacında da Hak kudretini müsahede et."
Vade zamanı gelip gündüz olunca... günes dogudan görünüp yıldızları yakınca:

Rüyada kendine gösterdikleri zatı görmek için pencerede bekliyordu.
Bir de gördü ki, faziletli, fevkalâde hünerli, bilgili bir kimse, gölge ortasında bir günes;
Uzaktan hilâl gibi erismekte, yok oldugu halde hayal seklinde var gibi görünmekte.
70. Ruhumuzda da hayal, yok gibidir. Sen bütün bir cihanı hayal üzere yürür gör!
Onların basları da, savasları da hayale müstenittir. Ögünmeleri de, utanmaları da bir hayalden ötürüdür.
Evliyanın tuzagı olan o hayaller, Allah bahçelerindeki ay çehrelilerin akisleridir.
Padisahın rüyada gördügü hayal de o misafir pîrin çehresinde görünüp duruyordu.
Padisah bizzat mabeyincilerin yerine kostu, o gaipten gelen konugun huzuruna vardı.
75. Her ikisi de âsinalık (yüzgeçlik) ögrenmis bir tek denizdi, her ikisi de dikilmeksizin birbirine dikilmis,
baglanmıslardı.
Padisah: "Benim asıl sevgilim sensin, o degil. Fakat dünyada is isten çıkar.
Ey aziz, sen bana Mustafa'sın. Ben de sana Ömer gibiyim. Senin hizmetin ugrunda belime gayret kemerini
bagladım" dedi.
Muvaffakıyetler verici Ulu Allah'dan muvaffakıyet ve bütün ahvalde edebe riayet dileyis, edepsizlik
ve terbiyesizligin pek fena zararları
Allah'dan edebe muvaffak olmayı dileyelim. Edebi olmayan kimse Allah'nın lûtfundan mahrumdur.
80. Edebi olmayan yalnız kendine kötülük etmis olmaz. Belki bütün dünyayı atese vermis olur.
Alısverissiz, dedikodusuz Allah sofrası gökten iniyordu.
Mûsâ kavmi içinde birkaç kimse terbiyesizce "hani sarmısak, mercimek" dediler.
Ondan sonra gökyüzünün sofrası, ekmegi kesildi; ekme, bel belleme, ortak sallama kaldı.
Sonra _sa sefaat edince Hak, yemek sofrası ve tabaklarla ganimetler gönderdi.
Yine küstahlar edebi terk ederek sofradan yemek artıgını asırdılar.
85. _sa bunlara yalvardı. "Bu devamlıdır, yeryüzünden kalkmaz.
Bir ulu kisinin sofrası basında kötü zanna düsmek ve harislik etmek küfürdür" dedi.
O rahmet kapısı, hırslarından dolayı bu görmedik dilencilerin yüzlerine kapandı.
Zekât verilmeyince yagmur bulutu gelmez, zinadan dolayı da etrafa veba yayılır.
_çine kasavetten, gussadan ne gelirse korkusuzluktan ve küstahlıktan gelir.
90. Kim dost yolunda pervasızlık ederse erlerin yolunu vurucudur, namert odur.
Edepten dolayı bu felek nura gark olmustur: Yine edepten dolayı melekler mâsum ve tertemiz olmuslardır.
Günesin tutulması, küstahlık yüzündendir. Bir melek olan Azâzîl de yine küstahlık yüzünden kapıdan
sürülmüstür.
Padisahın, kendisine rüyada gösterilen velî ile görüsmesi
Kollarını açıp onu kucakladı, ask gibi gönlüne aldı, canının için çekti.
Elini, alnını öpmege, oturdugu yeri, geldigi yolu sormaya basladı.
95. Sora sora odanın baskösesine kadar çekti ve dedi ki: "Nihayet sabırla bir define buldum.
Ey vuslatı, her sualin cevabı! Senin yüzünden nisligin anahtarıdır" sözünün mânası,
Ey vuslatı, her sualin cevabı! Senin yüzünden müskül, konusmaksızın, dedikodusuz hallolur gider.
Sen, gönlümüzde, onların tercümanısın, her ayagı çamura batanın elinitutan sensin.
Ey seçilmis, ey Allah'dan razı olmus ve Allah rızasını kazanmıs kisi, merhaba! Sen kaybolursan hemen kaza
gelir, feza daralır.

100. Sen, kavmin ulususun, sana müstak olmayan, seni arzulamayan bayagılasmıstır. Bundan
vazgeçmezse...”
O agırlama, o hal hâtır sorma meclisi geçince o zatın elini tutup hareme götürdü.
Padisahın hastayı görmek üzere hekimi götürmesi
Padisah, hastayı ve hastalıgını anlatıp sonra onu hastanın yanına götürdü.
Hekim, hastanın yüzünü görüp, nabzını sayıp, idrarını muayene etti. Hastalıgının ârazını ve sebeplerini de
dinledi.
Dedi ki: “Öbür hekimlerin çesitli tedavileri, tamir degil; büsbütün harap etmisler.
105. Onlar, iç ahvalinden haberdar degildirler. Körlüklerinden hepsinin aklı dısarıda.”
Hekim, hastalıgı gördü, gizli sey ona açıldı. Fakat onu gizledi ve sultana söylemedi.
Hastalıgı safra ve sevdadan degildi. Her odunun kokusu, dumanından meydana çıkar.
_nlemesinden gördü ki, o gönül hastasıdır. Vücudu afiyettedir ama o, gönüle tutulmustur.
Âsıklık gönül iniltisinden belli olur, hiçbir hastalık gönül hastalıgı gibi degildir.
110. Âsıgın hastalıgı bütün hastalıklardan ayrıdır. Ask, Allah sırlarının usturlâbıdır.
Âsıklık, ister o cihetten olsun, ister bu cihetten... âkıbet bizim için o tarafa kılavuzdur.
Askı serh etmek ve anlatmak için ne söylersem söyliyeyim... asıl aska gelince o sözlerden mahcup olurum.
Dilin tefsiri gerçi pek aydınlatıcıdır, fakat dile düsmeyen ask daha aydındır.
Çünkü kalem, yazmada kosup durmaktadır, ama ask bahsine gelince; çatlar, âciz kalır.
115. Askın serhinde akıl, çamura saplanmıs esek gibi yattı kaldı. Askı, âsıklıgı yine ask serh etti.
Günesin vucuduna delil, yine günestir. Sana delil lâzımsa günesten yüz çevirme.
Gerçi gölgede günesin varlıgından bir nisan verir, fakat asıl günes her an can nuru bahseyler.
Gölge sana gece misali gibi uyku getirir. Ama günes doguverince ay yarılır (nuru görünmez olur) .
Zaten cihanda günes gibi misli bulunmaz bir sey yoktur. Baki olan can günesi öyle bir günestir ki, asla gurub
etmez.
120. Günes, gerçi tektir, fakat onun mislini tasvir etmek mümkündür.
Ama kendisinden esîr var olan günes, öyle bir günestir ki, ona zihinde de, dısarda da benzer olamaz.
Nerede tasavvurda onun sıgacagı bir yer ki misli tasvir edilebilsin!
Semseddin’in sözü gelince dördüncü kat gögün günesi basını çekti, gizlendi.
Onun adı anılınca ihsanlarından bir remzi anlatmak vacip oldu.
125. Can, su anda etegimi çekiyor. Yusuf’un gömleginden koku almıs!
“Yıllarca süren sohbet hakkı için o güzel hallerden tekrar bir hali söyle, anlat.
Ki yer, gök gülsün, sevinsin. Akıl, ruh ve göz de yüz derece daha fazla sevince, neseye dalsın” (diyor) .
“Beni külfete sokma, çünkü ben simdi yokluktayım. Zihnim durakladı, onu ögmekten âcizim.
Ayık olmayan kisinin her söyledigi söz - dilerse tekellüfe düssün, dilerse haddinden fazla zarafet satmaya
kalkıssın - yarasır söz degildir.
130. Esi bulunmayan o sevgilinin vasfına dair ne söyleyeyim ki bir damarım bile ayık degil!
Bu ayrılıgın, bu ciger kanının serhini simdi geç, baska bir zamana kadar bunu bırak! ”
(Can) dedi ki: “Beni doyur, çünkü ben açım. Çabuk ol çünkü vakit keskin bir kılıçtır.
Ey yoldas, ey arkadas! Sûfî, vakit ogludur (bulundugu vaktin iktizasına göre is görür) .

"Yarın" demek yol
sartlarından degildir.
Sen yoksa sûfî bir er degil misin? Vara, veresiyeden yokluk gelir".
135. Ona dedim ki: "Sevgilinin sırlarını gizli kapaklı geçmek daha hostur. Sen, artık hikâyelere kulak ver, isi
onlardan anla!
Dilbere ait sırların, baskalarına ait sözler içinde söylenmesi daha hostur."
O, "Bunu apaçık söyle ki dini açık olarak anmak… gizli anmaktan iyidir.
Perdeyi kaldır ve açıkça söyle ki ben, güzelle gömlekli olarak yatmam" dedi.
Dedim ki: "O apaçık soyunur, çırılçıplak bir hale gelirse ne sen kalırsın,ne kucagın kalır, ne belin!
140. _ste ama, derecesine göre iste; bir otun, bir dagı çekmeye kudreti yoktur.
Bu âlemi aydınlatan günes, bir parçacık yaklastı mı, her sey yandı gitti!
Fitneyi, kargasalıgı ve kan dökücülügü arastırma, Sems-i Tebrizî'den bundan fazla bahsetme.
Bunun sonu yoktur; sen yine hikâyeye basla, onu tamamlamana bak.
O velînin, halayıgın hastalıgını anlamak için padisahtan halayıkla halvet olmayı dilemesi (Hekim) dedi ki: "Ey padisah, evi halvet et, yakını da uzaklastır.
145. Köseden, bucaktan kimse kulak vermesin de ben bu cariyecikten bir seyler sorayım."
Oda bosaldı, Hekim ile hastadan baska kimsecikler kalmadı.
Hekim tatlılıkla, yumusak yumusak dedi ki: "Memleketin neresi? Çünkü her memleket halkının ilâcı baska
baskadır.
O memlekette akrabandan kimler var? Kime yakınsınız; neye baglısın?
Elini kızın nabzına koyup birer birer felekten çektigi cevir ve mesakkati soruyordu.
150. Bir adamın ayagına diken batınca ayagını dizi üstüne kor.
_gne ucu ile diken basını arar durur, bulamazsa orasını dudagı ile ıslatır.
Ayaga batan dikeni bulmak, bu derece müskül olursa, yürege batan diken nicedir? Cevabını sen ver!
Her çer çöp (mesabesinde olan,) gönül dikenini göreydi gamlar, kederler; herkese el uzatabilir miydi?
Bir kisi, esegin kuyrugu altına diken kor. Esek onu oradan çıkarmasını bilmez, boyuna çifte atar.
155. Zıplar, zıpladıkça da diken daha kuvvetli batar. Dikeni çıkarmak için akıllı bir adam lâzım.
Esek, dikeni çıkarabilmek için can acısı ile çifte atar durur ve yüz yerini daha yaralar.
O diken çıkaran hekim, üstaddı. Halayıgın her tarafına elini koyup muayene ediyordu.
Halayıktan hikâye yoluyla dostların ahvalini sormaktaydı.
Kız, bütün sırlarını hekime açıkça söylemekte, kendi duragından, efendilerinden, sehrinden ve sehrinin
dısından bahsetmekteydi.
160. Hekim, kızın anlatmasına kulak vermekte, nabzına ve nabzının atmasına dikkat etmekteydi.
Nabzı, kimin adı anılınca atarsa cihanda gönlünün istedigi odur(diyordu) .
Memleketindeki dostlarını saydı, döktü. Ondan sonra diger bir memleketi andı.
"Memleketinden çıkınca en evvel hangi memlekette bulundun? "dedi.
Kız bir sehrin adını söyleyip geçti. Fakat yüzünün rengi, nabzının atması baskalasmadı.
165. Efendileri ve sehirleri birer birer saydı; o yerleri, yurtları, oralarda geçirdigi zamanları, tuz, ekmek
yedigi kisileri tekrar tekrar söyledi.
Sehir sehir, ev ev saydı döktü, kızın ne damarı oynadı, ne çehresi sarardı.

Hekim seker gibi Semerkand sehrini soruncaya kadar kızın nabzı tabiî haldeydi fazla atmıyordu.
Semerkand'ı sorunca nabzı attı, çehresi kızardı, sarardı. Çünkü o, Semerkand'lı bir kuyumcudan ayrılmıstı.
O hekim, hastadan bu sırrı elde edip o dert ve belânın aslına erisince:
170. "Onun semti hangi mahallede? " diye sordu. Kız, "Köprü basında, Gatfer mahallesinde" dedi.
Hekim, "Hastalıgının ne oldugunu hemen anladım. Seni tedavi hususunda sihirler gösterecegim;
Sevin, ilisik etme, emin ol ki yagmur çimenlere ne yaparsa ben de sana onu yapacagım;
Ben, senin gamını çekmekteyim, sen gam yeme; ben sana yüz babadan daha sefkatliyim;
Aman, sakın ha, bu sırrı kimseye söyleme; padisah senden bunu ne kadar sorup sorustursa yine sakla;
175. Sırların gönülde gizli kalırsa o muradın çabucak hâsıl olur; dedi.
Peygamber demistir ki: "Her kim sırrını saklar ise çabucak muradına erisir."
Tohum toprak içinde gizlenince, onun gizlenmesi, bahçenin yesillenmesi ile neticelenir.
Altın ve gümüs gizli olmasalardı... madende nasıl musaffa olurlar, nasıl altın ve gümüs haline gelirlerdi?
O hekimin vaitleri ve lûtufları hastayı korkudan emin etti.
180. Hakiki olan vaitleri gönül kabul eder, içten gelmeyen vaadler ise insanı ıstıraba sokar.
Kerem ehlinin vaitleri akıp duran, eseri daima görünen hazinedir. Ehil olmayanların, kerem sahibi
bulunmayanların vaitleri ise gönül azabıdır.
O velînin, halayıgın hastalıgını anlaması ve padisaha arzetmesi
Ondan sonra hekim, kalkıp padisahın huzuruna gitti, padisahı bu meseleden birazcık haberdar etti.
Dedi ki: "Çare sundan ibaret: bu derdin iyilesmesi için o adamı getirelim.
Kuyumcuyu o uzak sehirden çagır, onu altınla, elbise ile aldat."
*Padisah, hekimden bu sözü duyunca nasihatini, candan gönülden kabul etti.
185. O tarafa ehliyetli, kifayetli, âdil bir iki kisiyi elçi olarak gönderdi.
Padisahın, kuyumcuyu getirmek üzere Semerkand'e elçiler yollaması
O iki bey, kuyumcuya padisahtan mustucu olarak Semerkand'e kadar geldiler.
Dediler ki: "Ey lûtuf sahibi üstad, ey marifette kâmil kisi! Ögülmen sehirlere yayılmıstır.
_ste filân padisah, kuyumcubasılık için seni seçti. Zira (bu iste) pek büyüksün, pek kâmilsin.
Simdicek su elbiseyi, altın ve gümüsü al da gelince de padisahın havassından ve nedimlerinden olursun."
190. Adam; çok malı, çok parayı görünce gururlandı, sehirden çoluk çocuktan ayrıldı.
Adam, neseli bir halde yola düstü. Haberi yoktu ki padisah canına kastetmisti.
Arap atına binip sevinçle kosturdu, kendi kanının diyetini elbise sandı!
Ey yüzlerce razılıkla sefere düsen ve bizzat kendi ayagı ile kötü bir kazaya giden!
Hayalinde mülk, seref ve ululuk. Fakat Azrail "Git, evet, muradına erisirsin" demekte!
195. O garip kisi yoldan gelince, hekim, onu padisahın huzuruna götürdü;
Güzellik mumunun bası ucunda yakılması için onu, padisahın yanına izzet ve ikramla iletti.
Padisah, onu görünce pek agırladı, altın hazinesini ona teslim etti.
Sonra hekim dedi ki: "Ey büyük sultan o cariyecigi bu tacire ver;
Ki visali ile iyilessin, visalinin suyu o atesi gidersin."
200. Padisah, o ay yüzlüyü kuyumcuya bahsetti, o iki sohbet müstakını birbirine çift

etti.
Altı ay kadar murat alıp murat verdiler. Bu suretle o kız da tamamen iyilesti.
Ondan sonra hekim, kuyumcuya bir serbet yaptı, kuyumcu içti, kızın karsısında erimeye basladı.
Hastalık yüzünden kuyumcunun güzelligi kalmayınca kızın canı, onun derdinden azat oldu, ondan vazgeçti.
Kuyumcu, çirkinlesip hastalanınca, yüzü sararıp solunca kızın gönlü de yavas yavas ondan sogudu.
205. Ancak zâhirî güzellige ait bulunan asklar ask degildir. Onlar nihayet bir âr olur.
Keske kuyumcu bastanbasa ayıp ve âr olsaydı, tamamıyla çirkin bulunsaydı da basına bu kötü hal
gelmeseydi!
Kuyumcunun gözünden ırmak gibi kanlar aktı, yüzü canına düsman kesildi.
Tavus kusunun kanadı, kendisine düsmandır. Nice padisahlar vardır ki kuvvet ve azametleri helâklerine sebep
olmustur.
Kuyumcu, "Ben o ahuyum ki göbegimin miskinden dolayı bu avcı, benim sâf kanımı dökmüstür.
210. Ah, ben o sahra tilkisiyim ki postum için beni tuzaga düsürüp tuttular, basımı kestiler.
Ah, ben o filim ki disimi elde etmek için filci benim kanımı döktü.
Beni, benden asagı birisi için öldüren, kanımı döken; bilmiyor ki benim kanım uyumaz!
Bugün bana ise yarın onadır. Böyle benim gibi bir adamın kanı nasıl zayi olur?
Duvar gerçi (günün ilk kısmında yere) uzun bir gölge düsürür; fakat o gölge, gölgeyi meydana getirene avdet
eder.
215. Bu cihan dagdır, bizim yaptıklarımız ses. Seslerin aksi yine bizim semtimize gelir" dedi.
Kuyumcu, bu sözleri söyledi ve hemen toprak altına gitti. O cariyecik de asktan ve hastalıktan arındı, tertemiz
oldu.
Çünkü ölülerin askı ebedî degildir, çünkü ölü, tekrar bize gelmez.
Diri ask, ruhta ve gözdedir. Her anda goncadan daha taze olur durur.
O dirinin askını seç ki bakidir ve canına can katan saraptan sana sakilik eder.
220. O'nun askını seç ki bütün peygamberler, onun askıyla kuvvet ve kudret buldular, is güç sahibi oldular.
Sen "Bize o padisahın huzuruna varmaya izin yoktur" deme. Kerim olan kisilere, hiçbir is güç degildir.
Kuyumcuyu öldürme ve zehirlemenin Allah emriyle olup padisahın istegiyle olmadıgı
O adamın, hekimin eliyle öldürülmesi, ne ümit içindi ne korkudan dolayı.
Allahnın emri ve ilhamı gelmedikçe hekim, onu padisahın hatırı için öldürmedi.
Hızır'ın o çocugun bogazını kesmesindeki sırrı halkın avam kısmı anlayamaz.
225. Allah tarafından vahiy ve cevaba nail olan kisi her ne buyurursa o buyruk, dogrunun ta kendisidir.
Can bagıslayan kisi öldürse de caizdir. O, nâibdir eli Allah elidir.
_smail gibi onun önüne bas koy. Kılıcının önünde sevinerek, gülerek can ver.
Ki Ahmed'in pâk canı, Ahad'la nasıl ebediyse senin canın da ebede kadar sevinçli ve gülümser bir halde kalsın.
Âsıklar, ferah kadehini, güzellerin elleri ile öldürdükleri vakit içerler.
230. Padisah o kanı sehvet ugruna dökmedi. Suizanda bulunma, münakasayı bırak!
Sen onun hakkında kötü ve pis is isledi deyip fena bir zanda bulundun. Su süzülüp durulunca, berrak bir hale

gelince bu berraklıkta bulanıklık ve tortu kalır mı, süzülüs suda tortu bırakır mı?
Bu riyazatlar, bu cefa çekmeler, ocagın posayı gümüsten çıkarması içindir.
_yinin, kötünün imtihanı, altının kaynayıp tortusunun üste çıkması içindir.
Eger isi Allah ilhamı olmasaydı o, yırtıcı bir köpek olurdu, padisah olmazdı.
235. Sehvetten de tertemizdi, hırstan da, nefis isteginden de. Güzel bir is yaptı, fakat zâhiren kötü
görünüyordu.
Hızır, denizde gemiyi deldiyse de onun bu delisinde yüzlerce saglamlık var.
O kadar nur ve hünerle beraber Mûsâ'nın vehmi, ondan mahçuptu; artık sen kanatsız uçmaya kalkısma!
O, kırmızı güldür, sen ona kan deme. O, akıl sarhosudur, sen ona deli adı takma!
Onun muradı Müslüman kanı dökmek olsaydı kâfirim, onun adını agzıma alırsam!
240. Ars kötü kisinin ögülmesinden titrer; suçlardan ve süpheli seylerden korunan kisi de kötü
methedilince, metheden kisi hakkında fena bir zanna düser.
O padisahtı, hem de çok uyanık bir padisah. Has bir zattı, hem de Allah hası.
Bir kisiyi böyle bir padisah öldürürse onu, iyi bir bahta eristirir,en iyi bir makama çeker, yüceltir.
Eger onu kahretmede yine onun için bir fayda görmeseydi; o mutlak lûtuf, nasıl olur da kahretmeyi isterdi?
Çocuk hacamatçının nesterinden titrer durur, esirgeyen ana ise onun gamından sevinçlidir.
245. Yarı can alır, yüz can bagıslar. Senin vehmine gelmeyen o sey yok mu? Onu verir.
Sen kendince aklından bir kıyas yapmaktasın ama çok, pek çok uzaklara düsmüssün; iyice bak!

Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Papağanın Hikâyesi.

Mesnevi'de bir tacirin bir papağanı vardı.
Hindistan'a mal getirmeye giderken,
Tüm ev ahalisini yanına çağırdı.
Sordu tek tek,"Gelirken ne istersiniz benden.
Ne getireyim sizlere, Hindistan denen yerden."

Sıra geldi papağana.
Dedi"Ne getireyim söyle bana"
İstekte bulundu içi yana yana.
Dedi "Selamımı yolla,
Halimi, esaretimi, anlat,
Orda gördüğün her papağana.
Bir yardım, bir çare bildirsinler bana.

Tacir vardığında Hindistan'a,
Verdiği sözü unutmadı papağanına.
Dedi "Selamı var size papağanımın.
Kafesten kurtulmasını diler canının."

Hemen orada bir papağan,
Titreyip de verdi can.
Çok üzüldü buna tacir.
Dedi "Benim yüzümden öldü fakir."

Döndüğünde durumu anlattı papağana.
Bunu duyan papağan, titredi devrildi yana.
Tacir ağladı sızladı, içi yana yana.
Dedi "Neden sebep oluyorum bunlara."

Hüzünle aldı papağanını eline.
Papağan canlanıp da uçtu ellerinden,
Dedi "Bu da ne, beni kandırdın sen.
Papağan dedi "Ey sahibim,
Getirdiğin bilgiyle, köle değil,
Artık kendimin sahibiyim.

O papağan ölü taklidi yaparak,
Demek istedi ki bana,
"Ölü taklidi yap, istiyorsan kurtulmak.
Artık hürriyet bana Hakk."

Saygılar ve Sevgiler.
14.10.2014

Hikmetler.

- Dünya hayatının bir icabı olarak hemen her işte bir yol göstericiye ihtiyaç vardır. Maddi olsun manevi olsun bizden bilgi, kültür ve tecrübe olarak önde olanların; bilgi ve tecrübelerinden faydalanmak her zaman için lazımdır.
- Burada: "Ölmeden ölünüz" ifadesinin canlı bir izahı yapılmıştır. Ölmeden ölmek içimizdeki benlik, gurur, kibir v.b. gibi dünyaya ait boş heveslerden, hastalık ve manevi

kirlerden gönlü temizlemektir. Kısaca nefsin ıslahıdır. Zira nefis ancak ıslah edilerek arzu edilir hale konabilir. Bazı kaynaklarda geçen "Nefsi öldürmek" sözü de nefsin ıslahı manasınadır. Yoksa gerçekte nefsin öldürülmesi söz konusu değildir.

- Elimizin altında bulunan imkânlara sahip olduğumuz süre içinde onlardan istifade etmesini lâzımdır. O imkânlar elden çıktıktan sonra ah vah etmek fayda vermez.
- Her zaman ve her şartta daima uyanık ve gözü açık olmak icap ed er. Zira hilekâr nefis ve şeytan bütün tuzaklarını hazırlamış her an bizim gafletimizi beklemektedirler. Bizim tamamen onların şerrinden emin olduğumuzu sandığımız an hücuma geçebilirler. Biz onları oldu sanıp kafeslerini açarak zincirlerini boşalttığımız an; onlar yattıkları tilki ölümünden hemen canlanıp uçabilirler.
- Ey dil, sen hem bitmez tükenmez bir hazinesin hem de dermanı olmayan bir dertsin.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 40 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Not: Benim anladığım kadarıyla ölmeden önce ölmek ruhumuzun bedenden daha beden ölmeden özgürce çıkıp yüksek boyuttaki ruh haline dönüşmesidir. Aşağıda ki Tin Suresi ayetleri ve Secde Suresi 9. Ayet göstermektedir ki Hz. Allah kendi ruhundan üfleyerek insanı güzel bir biçimde yaratmış. Bu ruh yüksek düzeyde ki ruhtur. Sonra esfel-i safiline yani bedene atılmıştır. İşte yüksek düzeyde ki ruhun bedene atılarak, bedenleştirilmiş haline nefis denir. Yukarıda ki hikmetlerde çok güzel açıklandığı bir şekilde insan nefsani arzularını öldürerek (onlara boyun eğmez hale gelerek) deyim yerindeyse uçarak, yüksek düzeyde ki ruh halinde bedenden çıkar.
Hepimiz bir ruhumuzun olduğunu ve ölünce bu ruhumuzun bedenimizi terk edeceğini kabul ederiz. Öyleyse ruhumuz bedenimiz ölmeden de neden bedenimizi terk etmesin. Bu durum ilm-i ledün [(dünyaya, maddeye ait olmayan ilim) (Kehf Suresi, 65)] ile ilgili olarak açıklanabilir. Maddeyi, enerji (yüksek boyuttaki ruh) ortaya çıkardığına göre bu enerji maddeden neden ayrılamasın.Doğal olarak bunun için yüksek düzeyde ki ruh haline dönüşebilmek amacıyla maddeye olan köleliğimizden kurtulup, maddeyi Hakk Rızası'na uygun yaşamayı bilmeliyiz.

Sonuç olarak bunlar Metafizik (Fizik ya da Madde Ötesi) alemi (ruhlar alemi) ile ilgili olduğu için o alemi anlayabilmemiz nefsimizin maddeye ya da dünyaya olan köleliğinden kurtulması ile olanaklı olabilir, bence. 14.10.2014 Fatih Lütfü Aydın.

TÎN SURESİ

1. Yaşar Nuri Öztürk: Yemin olsun incire, zeytine,
2. Yaşar Nuri Öztürk: Tûr-i Sîna'ya,
3. Yaşar Nuri Öztürk: Ve şu güvenli kente ki,

Lekad halaknel insâne fî ahseni takvîm(takvîmin) .

4. Yaşar Nuri Öztürk: Biz insanı, gerçekten en güzel* bir biçimde yarattık.

Summe redednâhu esfele sâfilîn(sâfilîne) .

5. Yaşar Nuri Öztürk: Sonra da onu düşüklerin en düşüğüne/aşağıların en aşağısına

çevirip
attık.

*Hasen İyi, güzel
Ahsen Daha iyi, daha güzel

SECDE-9
Yaşar Nuri Öztürk: Sonra ona bir biçim verdi ve onun içine kendi ruhundan üfledi. Sizin için, işitme gücü, gözler ve gönüller vücuda getirdi. Ne kadar da az şükredersiniz!

Ek bilgi olarak Tacir;
Envanter; dökümlü cetveldir. Bir başka deyişle tacirin taşınır, taşınmaz mallarıyla, alacak ve borçlarının tutarlarını gösteren listedir.
1. Taşınır mallar : para, mal (emtia, alınıp satılan eşya) , çek, senet vs.
2. Taşınmaz mallar : bina, taşıt vs.
3. Alacaklar
4. Borçlar
Bir işe sermaye koyup yani para yatırıp, mal alana, satana, alacakları, borçları olana, kısaca bu dörtlü işlemleri* yapana, ticaret erbabı ya da tacir denir. Ticaret kanunda yalnızca mal alıp satanlar değil imalat yapanlar yani sanayiciler ve esnaf tanımı dışında kalan hizmet kuruluşları da tacir olarak tanımlandığından, hepsine tacir denir.
Esnaf ise terzi, bakkal, berber vs. gibi koyduğu sermayeden çok emek gücünü kullanan kişilerdir. Kanunen tüm iş yapanlar tacir olmadığı için esnaf ve tacirlerin hepsine girişimci denir.

Girişimci; girişim, toprak, emek ve sermaye adı verilen üretim faktörlerini kâr amacıyla bir araya getiren kişi ya da kurumdur.

Toprak ekonomide toprağın üstündeki binalar, arsalar, araziler, tarlalalar, bahçeler ile altındaki madenler, su üstündeki ve altındaki tüm değerler olarak tanımlanır.

Girişimci, koyduğu sermaye (anamal, anapara) ile taşınır, taşınmaz mallar alır ve satar, alacakları olur. Sermayesi yetersiz olduğunda ise borçlanır. İşte bütün bunlar bilanço (balans, denge) denen ve dönem içinde ki envanter (döküm) değerindeki değişiklikleri gösteren cetveli oluşturur.
*Not: caar 4 demek olup, ticaret de 4 li işlem demektir. Sonuç olarak aldığı malları (stoku) , sattığı malları (geliri) , alacakları ve boçları olan kişilere ticaret yani 4 lü işlem yaptıkları için tacir denir.

Bir başka açıdan ölmeden önce ölmek için, iyi bir dünya ve ahret taciri olmalıyız.
Bk. http://www.antoloji.com/ahiret-ticareti-siiri/

Bir tâcirin ticaret için Hindistan'a gitmesi ve mahpus dudusunun, onunla Hindistan dudularına
haber yollaması
Bir tacirin bir dudusu vardı, kafeste hapsedilmis, güzel bir duduydu.
Tacir, Hindistan'a gitmek üzere yol hazırlıgına basladı.
Kerem ve ihsan dolayısıyla, kölelerinin, cariyeciklerinin her birine "Çabuk söyle, sana Hindistan'dan ne
getireyim? " dedi.
1550. Her birisi ondan bir sey diledi. O iyi adam hepsine, istediklerini getirecegini vadetti.

Duduya da "Sen ne armagan istersin, sana Hindistan elinden ne getireyim? " dedi.
Dudu dedi ki: "Oradaki duduları görünce benim halimi anlat.
Dedi ki: Sizin müstakınız olan filan dudu, Allah'nın takdiriyle bizim mahpusumuzdur.
Size selâm söyledi, yardım istedi; sizden bir çare, bir kurtulus yolu diledi.
1555. Dedi ki: Reva mıdır ben istiyakınızla gurbet elde can vereyim.
Sıkı bir hapis içinde olayım da siz gâh yesilliklerde, gâh agaçlarda zevk ve sefa edesiniz.
Dostların vefası böyle mi olur? Ben su hapis içindeyim, siz gül bahçelerinde.
Ey Ulular! Bir seher çagı sarap meclisinde bu inleyen garibi de hatırlayın!
Dostların sevgiliyi anması, sevgiliye ne mutludur. Hele anan ve anılanın biri Leylâ, öbürü Mecnun olursa.
1560. Ey güzel endamlı sevgilinin mahremleri! Kendi kanımla doldurdugum peymaneleri içmem reva mı?
Sevgili! Bana da bir nasip vermek istersen beni anarak bir kadeh iç! _çerken bu yerlere serilmis düskün âsıgı
yâd ederek topraga bir yudum sarap dök!
Sasılacak sey! Nerde o ahit, nerde o yemin? O seker gibi dudagın verdigi vaadler hani?
Bu kulun ayrı düsmesi, fena kulluktansa... kötüye kötülükle mukabele edersen aramızda ne fark kalır?
1565. Fakat hiddetle, siddetle senden gelen kötülük, sema'dan, çengin nagmelerinden daha zevkli, daha
neseli.
Ey cefası devletten daha güzel, intikamı candan daha sevimli dilber!
Atesin bu... acaba nurun nasıl? matem, bu olunca dügünün nice?
Cevrinde öyle tatlılıklar var ki...malik oldugun letafet yüzünden kimse seni hakkıyla anlayamaz.
Hem inlerim, hem de sevgili inanır da kereminden o cevri azaltır diye korkarım.
1570. Kahrına da hakkıyla âsıgım, lûtfuna da. Ne sasılacak sey ki ben bu iki zıdda da gönül vermisim.
Allah hakkı için bu dikenden kurtulur, gül bahçesine kavusursam bu sebepten bülbül gibi feryat ederim.
Bu ne sasılacak sey bülbüldür ki agzını açınca dikeni de gül bahçesiyle beraber yutar, ikisini de bir görür!
Bu bülbül degil, ates canavarı! Onun askıyla bütün kötü seyler, kendisine hos gelmekte!
Güle âsık, halbuki esasen kendisi gül, kendisine âsık, kendi askını aramakta! "
_lâhî akıl kuslarının kanatlarının evsafı
1575. Can dudusunun hikâyesi de bu çesittir. Fakat nerede kuslara mahrem olan kisi?
Nerede zayıf ve suçsuz bir kus ki onun içine Süleyman, askeriyle ordu kurmus olsun!
Sükür yahut sikâyetle feryat edince yere, göge zelzeleler düssün!
Her demde ona Allah'dan yüz mektup, yüz haberci erissin; o bir kere "Ya Rabbi" deyince Hak'tan altmıs kere
"Lebbeyk" sesi gelsin!
Hatası, Allah indinde ibadetten daha iyi olsun; küfrüne nispetle bütün halkın imanı degersiz kalsın!
1580. Öyle kisiye her nefeste hususi miraç vardır. Allah, onun tacının üstüne yüzlerce hususi taç koyar.
Cismi topraktadır, Canı Lâmekân Âleminde, O Lâmekân Âlemi, saliklerin vehimlerinden üstündür. (vehimlere
sıgmaz.)
O Lâmekân Âlemi, vehmine gelen bir âlem olmadıgı gibi hayaline de dogmaz.(ne idrâk edebilirsin, ne tahayyül
!)

Çennetteki ırmak, nasıl cennettekilerin hükmüne tâbi ise mekân âlemiyle Lâmekân Âlemi de, o âlemin
hükmüne tâbidir.
Bu ilâhî akıl kuslarına ait olan bahsi kısa kes, bu sözden yüzünü çevir, sükût et! Dogrusunu, Allah daha iyi
bilir.
1585. Dostlar biz yine kus, tacir ve Hindistan hikâyesine dönelim:
Tacir, Hindistan'daki dudulara, dudusundan selam götürmeyi kabul etti.
Tâcirin, kırda Hindistan dudularını görüp onlara dudusundan haber götürmesi
Hindistan uçlarına varınca kırda birkaç dudu gördü.
Atını durdurup seslendi, dudunun selâmını ve kendisine emanet ettigi sözleri söyledi.
O dudulardan birisi, bir hayli titredi ve düsüp öldü, nefesi kesildi.
1590. Tâcir, bu haberi verdiginden dolayı pisman oldu, dedi ki: "Bir cana kıydım,
Bu dudu, olsa olsa o duducagızın akrabası olacak, galiba bunların cisimleri iki, canları bir.
Bu isi neye yaptım, o haberi neye verdim? Bu münasebetsiz sözle biçareyi yaktım, yandırdım."
Bu dil, çakmak tasıyla çakmak demiri gibidir. Dilden çıkan da atese benzer.
Mânasız yere gâh hikâye yoluyla, gâh laf olsun diye çakmak tasıyla demirini birbirine vurma!
1595. Zira ortalık karanlıktır, her tarafta pamuk dolu. Pamuk arasında kıvılcım nasıl durur?
Zalim onlardır ki gözlerini kapamıslar, söyledikleri sözlerle bütün âlemi yakmıslardır.
Bir söz, bir âlemi yıkar, ölmüs tilkileri aslan eder.
Canlar aslen _sâ nefeslidir; bir anda yara, bir anda merhem olurlar.
Canlardan perde kalkaydı; her canın sözü, Mesih'i' sözü gibi tesir ederdi.
1600. Seker gibi söz söylemek istersen sabret, haris olma, bu helvayı yeme!
Feraset sahiplerinin istahları sabradır, onlar sabretmek isterler. Helva ise, çocukların istedigi seydir.
Sabreden, göklerin üstüne yükselir; helva yiyense geriler, kalır!
Ferideddîn-i Attâr'ın – Allah ruhunu takdis etsin – sözünün tefsiri
"Ey gafil! Sen nefis ehlisin, toprak içinde kan yiyedur! Fakat gönüle sahip olan kisi, zehir bile yese o zehir
bal olur."
Gönüle sahip olan kisi, apaçık öldürücü bir zehir bile yese ona ziyan gelmez.
Çünkü o, sıhhat bulmus, perhizden kurtulmustur. Fakat zavallı talip (kemale ermemis salik) , henüz hararet
içindedir.
1605. Peygamber buyurdu ki:"Ey cüretli talip! Sakın hiçbir matlûp ile mücadele etme! "
Sende Nemrûd'luk var, atese atılma, atılacaksan önce _brahim ol!
Madem ki sen ne yüzgeçsin, ne de denizci... aklına uyup kendini denize atma!
Yüzgeç ve denizci, denizden inci çıkarır, ziyanlardan bile bir hayli fayda elde eder.
Kâmil, topragı tutsa altın olur; nâkıs, altını ele alsa toz toprak kesilir.
1610. O gerçek er, Allah'ya makbul olmustur, bütün islerde onun eli Allah elidir.
Nâkıs kimsenin eli ise Seytan'nın, ifritin elidir. Çünkü Seytan'nın teklif ve hile tuzagına tutulmustur.
Kâmile göre bilgisizlik bile bilgi olur, nâkısın bildigi bilgi ise bilgisizlik kesilir.
_lletli kimse, ne tutarsa illet olur. Kâmil kâfir bile olsa o küfür, din ve seriat haline gelir.
Ey yayan oldugu halde süvari ile yarısa girisen! Sen bu müsabakada kazanmayacak, onu geçmeyeceksin,
iyisi mi, dur!
Sihirbazların " Ne buyurursun, asâyı önce sen mi atarsın, yoksa biz mi atalım? " diyerek

Mûsa Aleyhisselâm'a hürmey edip onu agırlamaları, Mûsâ'nın da " Siz atın " demesi
1615. Melûn Firavun'un zamanında sihirbazlar Mûsâ ile kin güderek mücadeleye giristiler.
Fakat onu büyük tuttular, öne geçirdiler, agırladılar.
Zira ona "Ferman senin. _stiyorsan önce sen asânı at" dediler.
Mûsâ " Hayır, ey sihirbazlar, önce siz büyülerinizi meydana koyun" dedi.
Mûsâ'ya karsı gösterdikleri o kadarcık hürmet, din sahibi olmalarına sebep oldu; inat yüzünden de elleri
ayakları kesildi.
1620. Sihirbazlar Mûsâ'nın hakkını anladıklarından evvelce isledikleri suça karsılık olarak ellerini, ayaklarını
feda eylediler.
Yemek yemek ve nükte söylemek, kâmile helâldir; madem ki sen kâmil degilsin yeme ve sükût et!
Çünkü sen kulaksın, o dildir; o senin cinsinden degil, Allah, kulaklara "Ansitû" buyurdu.
Çocuk önce, süt emme kabiliyetinde dogar, bir müddet susar ve tamamı ile kulak kesilir.
Lâkırdı söylemeyi ögreninceye kadar bir zaman dudagını yumması, söz söylememesi gerekir.
1625. Kulak vermezse "ti,ti " diye mânasız sözler söyler; kendisini âlemin dilsizi yapar.
Anadan sagır dogan ise hiç dinlemedigi için dilsiz olur; nasıl dile gelsin?
Çünkü söz söylemek için önce dinlemek gerektir. Söze, kulak verme yolundan gir.
Evlere kapılardan girin; rızıkları, sebeplerine tesebbüs ederek arayın!
Dinleme ihtiyacı olmaksızın anlasılan söz, ancak tamahsız ve ihtiyaçsız olan Allah'nın sözüdür.
1630. Allah, yarattıgını essiz, örneksiz yaratır; üstada tâbi degildir. Herkes ona dayanır; onun dayanacagı
bir varlık yoktur.
Ondan baska bütün mahlûkat; hem sanatında, hem sözünde üstada tâbidir, örnege muhtaçtır.
Bu söze yabancı degilsen bir hırkaya bürün, bir viraneye çekil ve gözyası dök!
Çünkü Âdem, Allah itabından aglamakla kurtuldu; tövbekârın nefesi ıslak göz yaslarıdır.
Âdem, yeryüzüne, aglamak için, daima feryadetmek, inlemek ve mahzun olmak için gelmistir.
1635. Âdem, Firdevs'ten, yedi kat göklerin üstünden ayakları dolasarak en âdi yere, tâ kapı dibine, özür
dilemek için gitti.
Eger sen de Âdemogluysan onun gibi özür dile, onun yolunda yürü!
Gönül atesiyle göz yasından çerez düz. Bahçe, bulutla günes yüzünden yetismis, yesermistir.
Sen gözyası zevkini ne bilirsin? Görmedikler gibi ekmek âsıgısın!
Bu karın dagarcıgından ekmegi bosaltırsan ululuk incileri ile doldurursun.
1640. Önce can çocugunu Seytan sütünden kes de sonra onu meleklere ortak yap.
Sen karanlık, mükedder ve bulanık oldukça bil ki melûn Seytan'la süt kardesisin!
Nur ve kemali arttıran lokma, helâl kazançtan elde edilen lokmadır.
Çıragımıza katılınca söndüren yaga yag deme, çırag söndüren yaga su de!
_lim ve hikmet helâl lokmadan dogar; ask ve rikkat helâl lokmadan meydana gelir.
1645. Bir lokmadan hasede ugrar, tuzaga düsersen; bir lokmadan bilgisizlik ve gaflet meydana gelirse, sen
o lokmayı haram bil!
Hiç bugday ektin de arpa verdigini gördün mü? Hiç attan esek sıpası oldugunu gördün mü?

Lokma tohumdur mahsulü fikirlerdir.; lokma denizdir, incileri fikirlerdir.
Hizmete meyletmek ve o cihana gitmek azmi, agıza alınan lokmanın helâl olmasından dogar.
Tacirin Hindistan dudularından gördügünü duduya söylemesi
Tacir alısverisi bitirip muradına nail olarak evine geri geldi.
1650. Her köleye armagan getirdi, her halayıga ihsan da bulundu.
Dudu " Bu kulun armaganı hani? Ne gördün ve ne dedinse söyle" dedi.
Tacir, "Söylemem, zaten elimi çigneyip parmaklarımı ısırarak,
Cahilligimden, akılsızlıgımdan böyle saçma haberi niye götürdüm diye hâlâ pisman olup durmaktayım" dedi.
Dudu, "Efendim, pismanlık neden, bu hiddete bu gama ne sebep oldu? " dedi.
1655. Tacir dedi ki: "Sikâyetlerini sana benzeyen dudulara söyledim.
_çlerinden biri senin derdini anlayınca ödü patladı, titreyip öldü."
Ben "Ne yaptım da bu sözü söyledim" diye pisman oldum ama bir kere söylemis bulundum. Pismanlık ne
fayda verir?
Agızdan bir kere çıkan söz, bil ki yaydan fırlayan ok gibidir.
Ogul, o ok gittigi yerden geri dönmez, seli bastan baglamak gerek.
1660. Sel önce bir kere cosup da etrafı kapladıktan sonra dünyayı harap etse sasılmaz.
Yapılan isin Gayb Âleminde eserleri dogar, o meydana gelen eserler, halkın hükmüne tâbi degildir.
Onların bize nispeti varsa da hepsi, ancak tek Allah tarafından yaratılmıstır.
Meselâ Amr'e Zeyd bir ok atar; o ok, Amr'i kaplan gibi yaralar.
Yara, bir yıl kadar Amr'ın vücudunda agrılar, sızılar meydana getirir. O dertleri, Hak yaratmıstır, insan degil.
1665. Oka hedef olan Amr, o anda korkudan ölürse, yahut ölümüme kadar bedeninde yaralar, bereler
vücuda gelir de,
O agrılardan, o illetlerden ölürse Zeyd'e; ilk sebepten, ok attıgından dolayı katil de!
Hepsi, Allah'nın icadı ise de o agrıları Zeyd'e nispet et!
Ekin ekmek, nefes almak, tuzak kurmak, çiftlesmek de böyledir. Onların sesleri hep Hak'ka mutîdir (eken,
nefes alan, tuzak kuran, çiftlesen kuldur; bitiren, yasatan, tuzuga düsüren, dogurtan yahut bunların aksini
meydana getiren Hak'tır) .
Velîlerde Allah'dan öyle bir kudret vardır ki atılmıs oku yoldan geri çevirirler.
1670. Allah velîsi, pisman olursa sebeplere eserlerin kapılarını kapar (fiilleri neticesiz bırakır) . Fakat bunu,
Allah eliyle yapar.
Allah kudretiyle; söylenmis bir sözü söylenmemis hale getirir. Bir halde ki ne sis yanar ne kebap!
Bütün kalplerdeki nükteleri isitir, gönüllerden o sözü yok eder.
Ey ulu kisi! Sana delil ve huccet gerekse "Min âyetin ey nünsiha" âyetini oku.
"Ensevküm zikrî " âyetini de oku velîlerin kalplere nisyan koyma kudretini anla!
1675. Velîler, hatırlatma ve unutturmaya kadirdirler; su halde herkesin gönlüne hâkimdirler.
Velî, unutturma kudretiyle bir kisinin istidlâl yolunu bagladı mı, o adamın hüneri bile olsa bir is yapamaz.
Siz, yüce kisileri alaya aldınız, bundan bir sey çıkmaz sandınız ama Kur'an'da "Ensevküm" âyetini bir okuyun!
Sehir ve köye sahip olan, cisimlerin padisahıdır. Gönül sahibi ise gönüllerinizin sultanıdır.

Hiç süphe yok ki isler, görüslerin fer'idir. Su halde insan, ancak göz bebeginden ibarettir.
1680. Ben bunu, tamamı ile söyleyemiyorum, çünkü merkez sahipleri (Peygamberler) men ediyorlar.
Madem ki halkı unutması, ve hatırlaması onun elindedir, imdatlarına da o, erisir.
O güzel huylarla huylanmıs olan zat, her gece gönüllerden yüz binlerce iyi ve kötü hâtırayı giderir;
Gündüzün gönülleri, yine o hâtıralarla doldurmakta; o sedefleri, incilerle dopdolu bir hale getirmektedir.
Evvelki düsüncelerin hepsi, Allah'nın hidayetiyle sahiplerini tanırlar.
1685. Uyanınca, sanat ve hünerin, sebepler kapısını açmak üzere yine sana gelir.
Kuyumcunun hüneri demirciye gitmez, bu güzel huylunun huyu, öteki kötüye mal olmaz.
Hünerler ve huylar, kıyamet günü, çeyiz gibi sahibine döner.
Güzel olsun, çirkin olsun... bütün huylar ve hünerler, sabah çagında sahiplerine gelir;
1690. Nitekim posta güvercinleri, gönderilen mektupları, yine uçtukları sehre getirirler.
Dudunun, duduların hareketlerini duyması ve kafeste ölümü, tacirin ona aglaması
Dudu, o dudunun yaptıgını isitince titredi, düstü, kaskatı oldu.
Sahibi, onun böyle düstügünü görünce yerinden sıçradı, külâhını yere vurdu.
Onu, bu renkte, bu halde görerek yerinden fırlayıp yakasını yırttı.
Dedi ki: " Ey güzel ve hos nagmeli dudu! Sana ne oldu, niçin bu hale geldin?
1695. Vah yazık, benim güzel sesli kusum! Vah yazık, benim gönüldesim, sırdasım.
Yazık, benim güzel nagmeli kusum; ruhumun nesesi, bahçem, çiçegim!
Süleyman'ın böyle kusu olsaydı hiç baska kuslarla ugrasır mıydı?
Vah yazık; ucuz buldugum kustan ne çabuk ayrıldım!
Ey dil, sen bana çok ziyan veriyorsun! Söyleyen sen olduktan sonra ben sana ne diyeyim?
1700. Ey dil, sen hem atessin, hem harman! Ne vakte kadar harmanı atese vereceksin?
Can, ne dersen onu yapmakla beraber gizlice yine senin elinden feryad etmektedir.
Ey dil, sen hem bitmez tükenmez bir hazinesin; hem dermanı olmayan bir dertsin!
Hem kuslara çalınan ıslık, yapılan hilesin; hem yalnızlık ve ayrılık zamanının enisisin!
Ey aman bilmez! Bana hiç aman vermiyorsun. Sen, yayını beni öldürmek için kurmussun.
1705. _ste benim kusumu uçurdun. Zulüm ve sitem otlagında az otla!
Ya bana cevap ver, yahut insafa gel, yahut da bana nes'e ve sevinç sebeplerinden birini an!
Eyvah benim karanlıgı yakıp mahfeden nurum; eyvah, benim gündüzü aydınlatan sabahım!
Vah benim güzel uçan; tâ sondan baslangıca kadar uçup gelen kusum!
Cahil insan ilelebet mihnete âsıktır. Kalk, "Fî kebed" e kadar "Lâ uksimü" yü oku!
1710. Senin yüzünü gördüm de mihnetten kurtuldum; senin ırmagında köpükten, tortudan arındım.
Bu eyvah demeler, bu acınmalar onu görmek, pesin ve elde olan kendi varlıgından kesilmek hayaliyledir.
(Bu kusun ölümüne sebep) Allah'nın gayreti (kıskanması) idi. Hak'kın hükmüne çare bulunmaz. Nerede bir
gönül ki Allah'nın hükmünden yüz parça olmamıs olsun!
Gayret (kıskançlık) de her seyden gayrı olan; vasfı söze ve sese sıgmayan Allah gayretidir (kendisinden baska
her seyi kıskanır) .
Ah keske gözyasım deniz olsaydı da o güzel dilberimin yoluna saçaydım!
1715. Benim dudum, benim anlayıslı kusum; düsüncelerimin, sırlarımın tercümanı!

Rızkını vereyim, vermeyeyim... benim enisimdi. _lk söylenen sözlerden onu hatırlarım benimle ezelî bir
âsinadır.
O öyle bir duduydu ki sesi, vahiden gelirdi; varlıgı varlık meydana gelmeden önceydi.
O dudu, senin içinde gizlidir. Sen, sunda bunda onun aksini görmüssün.
O, kus senin nes'eni alır, fakat yine sen ondan nes'elenirsin. Onun yaptıgı zulmü, adalet gibi kabul edersin.
1720. Ey ten ugruna canını yakıp duran! Canını yaktın, tenini aydınlattın.
Ben yandım, kavını tutusturmak isteyen bana gelsin, benden tutustursun da çerçöpü alevlensin, yaksın!
Kav, ates alma kabiliyetindendir, su halde atesi cezbeden kavı al!
Vah vah vah; yazıklar olsun... öyle bir ay bulut altına girdi!
Nasıl bahsedeyim? Gönül atesi siddetle alevlendi; ayrılık aslanı çıldırdı, kan döker bir hale geldi.
1725. Ayıkken bile titiz ve sarhos olan, kadehi ele alınca nasıl olur?
Anlatılamayacak derecede sarhos olan bir aslan, çayırlıga gelince oraya yayılmıs yesilliklerden neselenir,
sarhoslugu büsbütün fazlalasır.
Ben kafiye düsünürüm; sevgilim bana der ki: "Yüzümden baska hiçbir sey düsünme!
Ey benim kafiye düsünenim! Rahatça otur, benim yanımda devlet kafiyesi sensin.
Harf ne oluyor ki sen onu düsünesin! Harf nedir? Üzüm bagının çitten duvarı.!
1730. Harfi, sesi, sözü birbirine vurup parçalayayım da seninle bu üçü de olmaksızın konusayım!
Âdem'den bile gizledigim sırrı, ey cihanın esrarı olan sevgili, sana söyleyeyim.
Halil'e bile söylemedigim sırrı, Cebrail'in bile bilmedigi gamı,
Mesih'in bile dem vurmadıgı, hatta Allah'nın bile kıskanıp biz olmadıkça kimseye açmadıgı sırrı sana açayım."
Biz (mâ) kelimesi, lûgatte nasıl bir kelimedir? _spata ve nefye delalet eden bir kelime. Halbuki ben ispat
degilim; zatım, varlıgım yoktur ki ispat edilebilsin. (Varlıgım olmadıgından) Nefiy de degilim (yokun varlıgı nefiy
de edilemez, esasen olmadıgı için yoktur da denemez) .
1735. Ben varlıgı yoklukta buldum, onun için varlıgı yokluga feda ettim.
Padisahların hepsi kendilerine karsı alçalana alçalırlar. Bütün hak, kendisine sarhos olanın sarhosudur.
Padisahlar, kendilerine kul olana kul olurlar. Halk umumiyetle kendi yolunda ölenin yolunda ölür.
Avcı onları ansızın avlamak için kuslara av olmaktadır.
Dilberler; âsıkları, canla, basla ararlar. Bütün mâsuklar âsıklara avlanmıslardır.
1740. Kimi âsık görürsen bil ki mâsuktur. Çünkü o, âsık olmakla beraber mâsuk tarfından sevildigi cihette
mâsuktur da.
Susuzlar âlemde su ararlar, fakat su da cihanda susuzları arar.
Madem ki âsık odur, sen sus artık. Madem ki o, kulagını çekmekte, sen tamamıyla kulak kesil!
Sel akmaya baslar baslamaz önünü kes, yolunu bagla. Yoksa âlemi perisan ve harap eder, her tarafı yıkar.
Fakat harap olmaktan niye gamlanayım? Harebenin altında padisah hazinesi var!
1745. Hakka dalan kisi daha ziyade dalmak, can denizinin dalgası altüst olmak ister.
Denizin altı mı daha hostur, yoksa üstü mü? Onun oku mu daha ziyade gönül çekici ve güzeldir, o oka karsı
siper tutmak mı?

Su halde ey gönül! Nese ve sefayı cefa ve belâdan ayırt edersen vesveseye zebun olmus olursun.
Tutalım ki senin isteginde seker tadı var; sevgilinin istegi, isteksizlik murat ve maksadı terk etme degil mi?
Onun her bir yıldızı yüzlerce hilâlin kan diyetidir. Ona, âlemin kanını dökmek helâldir!
1750. Biz degeri de bulduk kan diyetini de. Ve o yüzden can vermeye kostuk.
Ey âsık! âsıkların hayatı ölümledir. Gönlü gönül vermeden baska bir suretle bulamazsın.
Yüzlerce nâz ü isveyle gönlünü almak istedim; sevgili bana istigna yüzünü gösterdi, bahaneler etti.
"Bu akıl, bu can, senin askına gark olmus degil mi ki? " dedim, dedi ki: "Git, git; bana bu efsunu okuma!
Ben, senin ne düsündügünü bilmez miyim? Ey iki gören! Sen, sevgiliyi nasıl gördün; buna imkân mı var?
1755. Ey agır canlı! Sen onu hor gördün; çünkü çok ucuz aldın!
Ucuz alan ucuz verir. Çocuk bir inciyi bir somuna degisir.
Ben öyle bir aska gark olmusum ki evvel gelenlerin askları da benim bu askıma batmıs, yok olmustur, sonra
gelenlerin askları da!
Ben, o askı kısaca söyledim, tamamıyla anlatmadım. Anlatacak olsam hem dudaklar yanar hem dil!
Lep (dudak) dersem maksadım leb-i derya (deniz kıyısı) dır; Lâ (hayır) dersem muradım illâ (ancak, evet)
dir.1760. Tatlılıktan dolayı yüzümü eksitmis olarak otururum; fazla sözden dolayı sükût etmekteyim.
_sterim ki bu suretle tatlılıgımız, yüzümüzün eksiligiyle iki cihandan da gizli kalsın;
Bu söz, her kulaga girmesin. Onun için yüz ledün sırrından ancak birini söylemekteyim.
Hakîm-i Senâî'nin " Seni yoldan alıkoyan sey; ister küfür sözü olsun, ister iman…Seni dosttan
uzak düsüren nakıs; ister çirkin olsun, ister güzel… ikisi de birdir" sözü ve Peygamber Sallâllahu
Aleyhi Vessellem'in " Sa'd,çok kıskançtır, ben Sa'd'dan daha kıskancım, Allah ise benden de
kıskançtır.Kıskançlıgından dolayı görünür, görünmez bütün kötülükleri haram etmistir " hadîsi
Hak kıskançlıkta bütün âlemlerden ileri gittigi içindir ki bütün âlem kıskanç oldu.
O, can gibidir, cihan beden gibi. Beden; iyiyi, kötüyü, canın tesiriyle kabul eder.
1765. Kimin namazında mihrap ve kıblesi Ayn (Allah'nın zatı, cemali) olursa onun tekrar iman tarafına
gitmesini ayıp ve kusur bil.
Padisaha esvapçıbası olan kisinin, padisah hesabına ticarete girismesi ziyankârlıktan ibarettir.
Padisahla birlikte oturan kimsenin padisah kapısında oturması yazıktır, aldanmaktır.
Bir kimseye padisaha elini öpmek fırsatı düser de o, ayagını öperse bu, suçtur.
Her ne kadar ayaga bas koymak da bir yakınlıktır, fakat el öpme yakınlıgına nispetle hatadır, düskünlüktür.
1770. Padisah, birisi yüzünü gördükten sonra baskasına meylederse kıskanır.
Allah'nın gayreti bugdaya benzer, harmandaki saman da insanların kıskançlıgıdır.
Kıskançlıkların aslını haktan bilin. Halkın kıskançlıkları, süphe yok ki Allah kıskançlıgının fer'idir.
Bunu anlatmayı bırakayım da o, on gönüllü hercai sevgilinin cefasından sikâyet edeyim.
Feryadedeyim, çünkü feryat ve figanlar, hosuna gidiyor. _ki âalemden de ona ancak feryat ve figan lâzım.

1775. Onun macerasından acı acı nasıl feryad etmiyeyim ki sarhoslarının halkasına dahil degilim.
Onun gözünden ayrı, güne gün katan yüzünün vuslatından mahrum bir haldeyken nasıl gece gibi kapkara
olmam?
Onun hos olmayan seyi de benim canıma hos geliyor. O gönül inciten sevgilime canım feda olsun!
Naziri olmayan tek padisahımın hosnut olması için ben, hastalıgıma da âsıgım, derdime de.
_ki deniz gibi olan gözlerimin incilerle dolması için gam topragını gözüme sürme gibi çekmekteyim.
1780. Halkın onun için döktügü gözyasları incidir; halk gözyası sanır.
Ben canlar canından sikâyetçi degilim, hikâye etmekteyim.
Gönül," ben ondan incindim" dedikçe, gönlün bu asılsız ve ehemmiyetsiz nifakına gülmekteyim.
Ey dogruların medar-ı iftiharı! Dogrulukta bulun. Ey bas köse! Ben senin kapında esigim. Mâna âleminde bas
köse nerede, esik nerede? Sevgilimizin bulundugu yerde biz ve ben nerede?
1785. Ey canı biz ve ben kaydından kurtulan! Ey erkekte kadında söze ve vasfa sıgmaz ruh!
Erkek, kadın kaydı kalkıp bir olunca o bir, sensin. Birler de aradan kalkınca kalan yalnız sensin.
Kendi kendinle huzur tavlasını oynamak için bu "ben" ve "biz"i vücuda getirdin.
Bu suretle "ben" ve "sen" ler, umumiyetle bir can haline gelirler, sonunda da sevgiliye mustagrak olurlar.
(Ben, biz, ben ve bizim, varlıkların varlıgı ve yoklugu, hulâsa) söylediklerimin hepsi vardır, vâkıdır. Ey kün
emri, ey gel denmekten ve söz söylemekten münezzeh Allah, sen gel!
1790. Ten gözü, seni görebilir mi; senin gamlanman, neselenip gülmen hayale gelir mi?
Gama, neseye merbut olan gönüle, onu görmeye lâyıktır, deme!
Keder ve neseye baglanmıs olan; bu iki ariyet vasıfla yasar.
Halbuki yemyesil ask bagının sonu, ucu, bucagı yoktur. Orada gamdan ve neseden baska ne meyveler var!
Âsıklık bu iki halden daha yüksektir; baharsız, hazansız terütazedir.
1795. Ey güzel yüzlü! Güzel yüzünün zekâtını ver; yine pare pare olan canı serh et, onu anlat (dedim!) .
Fettan gözünün ucuyla ve nazla bir baktı da gönlüme yeni bir dag vurdu.
Kanımı bile dökse ona helâal ettim. Helâl sözünü söyledikçe o, kaçmaktaydı.
Mademki topraktakilerin feryadından kaçmaktasın. Kederlilerin yüregine niye gam saçarsın?
Her sabah; dogudan parlayınca seni, dogu pınarı (günes) gibi cosmak ta, zuhur etmekte buldu.
1800. Ey seker dudaklarına paha biçilmeyen güzel! Divanene ne bahaneler buluyorsun?
Ey eski cihana taze can olan! Cansız ve gönülsüz bir hale gelmis olan tenden çıkan feryat ve figanı isit!
Allah askına olsun, artık gülü anlatmayı bırak da gülden ayrılan bülbülün halini anlat!
Bizim coskunlugumuz gamdan neseden degildir; aklımız irfanımız, hayal ve vehimden meydana gelmemistir.
Nadir bulunur bir halettendir; inkâar etme ki Hak'kın kudreti pek büyüktür.
1805. Sen bu hali insanların ahvaline kıyas etme, cevir ve ihsan menzilinde kalma!
Cevir, ihsan, mihnet ve nese, gelip geçicidir. Gelip geçenlerse ölürler; Hak onlara vâristir.

Sabah oldu, ey sabahın penahı Allah! (Ben özür serd edemiyorum) , bize hizmet eden Hüsâmettin'den sen
özür dile!
Aklı-ı Küll'ün ve canın özür dileyeni sensin; canların canı, mercanın parıltısı sensin.
Sabahın nuru parladı, biz de bu sabah çagında senin Mansur sarabını içmekteyiz.
1810. Senin feyzin bizi böyle mest ettikçe sarap ne oluyor ki bize nese versin!
Sarap, coskunlukla bizim yoksulumuzdur; felek; dönüste aklımızın fakiridir.
Sarap bizden sarhos oldu, biz ondan degil... Beden bizden var oldu, biz ondan degil!
Biz arı gibiyiz, bedenler mum gibi. Allah, bedenleri bal mumu gibi göz göz ev ev yapmıstır.
Bu bahis çok uzundur, tacirin hikâyesini anlat ki o iyi adamın ne hale geldigi, ne oldugu anlasılsın.
Tacir hikâyesine dönüs
1815. Tacir, atesler, dertler, feryatlar içinde, böyle yüzlerce karmakarısık sözler söylüyordu.
Gâh birbirini tutmaz sözler söylüyor, gâh naz ediyor, gâh niyaz eyliyor; gâh hakikat askını, gâh mecaz
sevdasını ifade ediyordu.
Suya batan adam fazla debelenir, eline geçen ota tutunur.
O tehlike zamanında elini kim tutacak diye can korkusuyla suraya, buraya elini sallar durur, yüzmeye çalısıp
çabalar.
Sevgili, bu divaneligi, bu perisanlıgı sever. Beyhude yere çalısıp çabalamak, uyumaktan iyidir.
1820. Padisah olan; issiz, güçsüz degildir. Hasta olmayanın feryat ve figan etmesi, sasılacak seydir!
Allah, ey ogul, onun için "Külle yevmin hüve fi se'n " buyurdu.
Bu yolda yolun, tırmalan, son nefese kadar bir an bile bos durma!
Olabilir ki son nefeste bir dem inayete erisirsin. O inayet, seni sırdas eder.
Padisahın kulagı, gözü penceredir; erkegin canı olsun, kadının canı olsun... bir can neye çalısırsa, onu duyar,
görür!
Tacirin, ölü duduyu kafesten dısarı atması ve dudunun uçması
1825. Tacir ondan sonra duduyu kafesten dısarı attı. Duducuk, uçup bir yüksek agacın dalına kondu.
Günes, ufuktan nasıl süratle dogarsa o dudu da, o çesit uçtu.
Tacir, hiçbir seyden haberi yokken kusun esrarını bu ise sasırıp kaldı.
Yüzünü yukarı çevirip "Ey bülbül! Halini bildir, bu hususta bize de bir nasip ver!
Hindistan'daki dudu ne yaptı da sen ögrendin, bir oyun ettin, canımızı yaktın! " dedi.
1830. Dudu dedi ki: "O, hareketiyle bana nasihat etti; "Güzelligi, söz söylemeyi ve neseyi bırak;
Çünkü söz söylemen seni hapse tıktı" dedi. Bu nasihati vermek için kendisini ölü gösterdi.
Yani "Ey avama karsı da, havassa karsı da nagme ve terennümde bulunan! Benim gibi öl ki kurtulasın.
Taneyi gizle, tamamı ile tuzak ol. Goncayı sakla damdaki ot ol.
1835. Kim güzelligini mezada çıkarırsa ona yüzlerce kötü kaza yüz gösterir.
Düsmanların kem gözleri, kin ve gayızları, hasetleri; kovalardan su bosalır gibi basına bosalır.
Düsmanlar kıskançlılarından onu parça parça ederler; dostlar da ömrünü heva ve hevesle zayi eder, geçirirler.
Bahar zamanı, ekin ekmekten gafil kisi, bu zamanın kıymetini ne bilsin!

1840. Allah lûtfunun himayesine sığınman gerektir. Çünkü Allah, ruhlara yüzlerce lûtuflar döktü.
Allah'nın lûtfuna sığınman gerek ki bir penah bulasın. Ama nasıl penah? Su ve ates bile senin askerin olur.
Nûh'a ve Mûsâ'ya deniz dost olmadı mı? Düsmanlarını da kinle kahretmedi mi?
Ates, _brahim'e kale olup da Nemrut'un kalbinden duman çıkartmadı mı?
Dag, Yahya'yı kendisine çagırarak ona kastedenleri taslarıyla paralayıp sürmedi mi?
Ey Yahya! Kaç, bana gel de keskin kılıçlardan seni kurtarayım, demedi mi? " dedi" diye cevap verdi.
Dudunun tacire veda edip uçması
1845. Dudu ona hosa gider bir iki nasihat verdi, sonra "Allahaısmarladık, artık ayrılık zamanı geldi" dedi.
Efendisi dedi ki: "Allah selâmet versin git. Sen bana yeni bir yol gösterdin".
Tacir, kendi kendine dedi ki: Bu bana nasihatti. Onun yolunu tutayım, o yol aydın bir yol.
Benim canım neden dududan asagı olsun? Can dedigin de böyle iyi bir iz izlemeli."
Halkın, bir kisiyi ululamasının ve halk tarafından parmakla gösterilmenin kötülügü
Ten kafese benzer. Girenlerin, çıkanların, insanla dostluk edenlerin aldatmasıyla can bedende dikendir.
1850.Bu, "Ben senin sırdasın olayım" der. Öbürü "Hayır, senin akranın, emsalin benim"der.
Bu der ki: "Varlık âleminde güzellik fazilet, iyilik ve cömertlik bakımından senin gibi hiçbir kimse yok."
Öbürü der ki: "_ki cihan da senindir. Bütün canlarımız senin canına tâbidir."
O da, halkı, kendisinin sarhosu görünce kibirlenir, elden, avuçtan çıkmaga baslar.
Seytan onun gibi binlerce kisiyi ırmaga atmıstır!
1855. Dünyanın lûtfetmesi ve yaltaklanması, hos bir lokmadır, ama az ye. Çünkü atesten bir lokmadır!
Ates gizlidir, zevki meydanda. Dumanı sonunda meydana çıkar.
Sen "Ben o medihleri yutar mıyım? O, tamahından methediyor. Ben, onu anlarım" deme!
Seni metheden, halk içinde aleyhinde bulunursa onun tesiriyle gönlün, günlerce yanar.
Onun; mahrumiyetten senden umdugunu elde edemeyip ziyan ettiginden dolayı aleyhinde bulundugu halde,
1860. O sözler, gönlüne dokunur, onun tesiri altında kalırsın. Medihten de bir ululuk gelir, dene de bak!
Medihin de günlerce tesiri altında kalırsın. O medih canın ululanmasına, aldanmasına sebebolur.
Fakat bu tesir, zâhiren görünmez, çünkü methedilmek tatlıdır. Kınanmak acı oldugundan derhal kötü görünür.
Kınanmak, kaynatılmıs ilâç ve hap gibidir; içer, yahut yutarsa uzun bir müddet ızdırap ve elem içinde kalırsın.
Tatlı yersen onun zevki bir andır, tesiri öbürü kadar sürmez.
1865. Zâhiren uzun sürdügü için de tesiri, gizlidir. Herseyi, zıddıyla anla!
Medhin tesiri, sekerin tesirine benzer; gizli tesir eder ve bir müddet sonra vücütta desilmesi icabeden bir
çıban çıkar.
Nefis çok ögülmesi yüzünden Firavunlastı. Alçak gönüllü, hor, hakîr ol; ululuk taslama!
Elinden geldikçe kul ol, sultan olma! Top gibi zahmet çekici ol, çevgân olma!
Yoksa; senin bu letafetin, bu güzelligin kalmayınca o, seninle düsüp kalkanlar, senden usanırlar.
1870. Evvelce seni aldatıp duranlar, o vakit seni görünce "Seytan" adını takarlar. Seni

kapı dibinde görünce
hepsi birden "Mezarından çıkmıs hortlak" derler;
Genç oglan gibi. Ona önce Allah adını takarlar, bu yaltaklıkla tuzaga düsürmek isterler.
Fakat kötülükle adı çıkıp da zaman geçince bu kötülükte sakalı çıkınca; artık ona yaklasmaktan Seytan bile
utanır.
Seytan, adamın yanına bir kötülük için gelir; senin yanına gelmez. Çünkü sen Seytan'dan da betersin.
1875. Seytan, sen insan oldukça izini izler, ardından kosar, sana sarabını tattırırdı.
Ey bir ise yaramaz adam! Seytan huyunda ayak direyip seytanlasınca senden Seytan da kaçmaktadır.
Etegine sarılan kimse de, sen bu hale gelince senden kaçar!
" Mâsâllahu Kân " sözünün tefsiri
Bunların hepsini söyledik ama Allah inayetleri olmadıkça Allah yolunda hiçiz, hiç!
Allah'nın ve Allah erlerinin inayetleri olmazsa...melek bile olsa defteri kapkaradır.
1880. Ey Allah, ey ihsanı hacetler reva eden! Sana karsı hiçbir kimsenin adını anmak lâyık degil.
Bu kadarcık irsat kudretini de sen bagısladın, simdiye kadar nice ayıplarımızı örttün.
Ezelde bagısladıgın irfan katrasını, denizlerine ulastır.
Canımdaki, bir katra ilimden ibarettir; onu ten havasından, ten topragından kurtar!
Bu topraklar, onu örtmeden; bu rüzgârlar, onu kurutmadan önce sen halâs et!
1885. Gerçi rüzgârlar, onu kurutsa, mahvetse bile sen, onlardan tekrar kurtarmaga ve almaga kâdirsin.
Havaya giden, yahut yere dökülen katra, senin kudret hazinenden nasıl kaçabilir?
Yok olsa, yahut yoklugun yüz kat dibine girse bile sen onu çagırınca basını ayak yapıp kosar.
Yüzbinlerce zıt, zıddını mahveder; sonra senin emrin yine onları varlık âlemine getirir.
Aman ya Rabbi! Her an yokluk âleminden varlık âlemine katar katar yüz binlerce kervan gelip durmakta!
1890. Hele her gece, bütün ruhlar, bütün akıllar, o ucsuz bucaksız derin denizde batar, yok olurlar.
Yine sabah vakti, o Allah'ya mensup ruhlar ve akıllar, balıklar gibi denizden bas çıkarırlar.
Güz mevsiminde o yüz binlerce dallar, yapraklar; bozguna ugrayıp ölüm denizine giderler.
Kara kuzgun; yaslılar gibi siyahlar giyinerek baglarda, yesilliklerin matemini tutar.
Varlık köyünün sahibinden, yokluga, "Yediklerini geri ver" diye tekrar ferman çıkar.
1895. "Ey kara ölüm; nebattan, ilâç olacak otlardan, köklerden, yapraklardan ne yedinse geri ver! " (diye
emredilir) Kardes, bir an için aklını basına al! Sende de her an hazan ve bahar var.
Gönül bahçesinin yemyesil, terütaze, goncalar, güller, serviler ve yaseminlerle dolu oldugunu gör!
Yaprakların çoklugundan dal gizlenmis; güllerin fazlalıgından kır ve kösk görünmüyor.
Akl-ı Külden gelen bu sözler de, o gül bahçesinin, o servi ve sümbüllerin kokusudur.
1900. Gül olmayan yerden gül kokusu geldigini, sarap olmayan yerde sarabın kaynayıp çostugunu hiç
gördün mü ki?
Koku sana kılavuz ve rehberdir. Seni tâ ebedî Cennete ve kevser ırmagına götürür.
Koku, göze ilâçtır, nurunu artırır. Yakub'un gözü, bir kokudan açıldı.
Kötü koku gözü karartır. Yusuf'un kokusu ise göze nur verir.
Yusuf degilsen bile Yakup ol; onun gibi matlûbuna erismek için agla!
1905. Hakîm-i Gaznevî'nin su nasihatini dinle de eski vücudunda bir yenilik bul:

“Naz için gül gibi bir yüz gerek. Öyle bir yüzün yoksa kötü huyun etrafında dönüp dolasma, nazlanma!
Çirkin ve sarı bir yüzün nazı da çirkindir. Gözün hem kör, hem de hastalıklı olusu müsküldür.
Yusuf’a karsı nazlanma, güzellik iddia etme! Yakub’casına niyaz etmek ve ah eylemekten baska bir sey
yapma!
Dudunun ölümünün mânası niyazdı. Sen de niyaz ve yoksullukta kendini ölü yap!
1910. _sâ’nın nefesi seni diriltsin, kendisi gibi güzel ve mutlu bir hale getirsin!
Baharların tesiriyle tas yeserir mi? Toprak ol ki renk renk çiçekler bitiresin.
Yıllarca gönüller yırtan, kalblere elem veren tas oldun; bir tecrübe et, bir zaman da toprak ol!
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Resullullaha Dil Uzatan Kişi.

Bir gün biri Peygamberimizin adıyla alay etmiş.

O an çarpılmış, ağzı eğrilmiş.

Gelip de demiş Peygamberimize,Ya Muhammet.

Seninle alay ettim ne olur beni affet.

Saygılar ve Sevgiler.
27.09.2014

HUMEZE-1

Yaşar Nuri Öztürk: Yazıklar olsun arkadan çekiştirenlerin, kaş göz işareti yapıp alay edenlerin tümüne!

Ayak Takımı (Erzelun)

ŞUARÂ-111 Yaşar Nuri Öztürk: Dediler: "Biz sana inanır mıyız? Seni, o bayağı zavallılar izliyor."
Kâlû e nu'minu leke vettebeakel erzelûn(erzelûne) .
1. kâlû: dediler
2. e: mı
3. nu'minu: inanırız
4. leke: sana
5. ve ittebea-ke: ve sana tâbî oldular
6. el erzelûne: en basit insanlar, rezil insanlar

Eskilerin
Masalları
Kalem 15. Yaşar Nuri Öztürk: Ayetlerimiz ona okunduğunda şöyle der: "Daha öncekilerin masalları! "

İzâ tutlâ aleyhi âyâtunâ kâle esâtîrul evvelîn(evvelîne) .

1. izâ:
olduğu zaman
2. tutlâ:
okundu
3. aleyhi:
ona
4. âyâtu-nâ
: bizim âyetlerimiz
5. kâle:
dedi
6. esâtîru:
(satırlar) masallar
7. el
evvelîne: evvelkiler

Not: Eskilerin masalları; insan sözü demektir. R.İhsaneliaçık'a göre, İnsandaki 3 hastalık 1. Müstağnileşmek, 2. Tuğyan, 3. Bahçe sahipliği (Rabbena hep banacılık, bölüşmeme, paylaşmama) . Salatın (Dayanışma ve destekleşmenin) zıttı. Kalem, 17 İşte bu 3 hastalık nedeniyle Kur'an'ın bu hastalıkları terk edin sözlerine o zamanın azmışları Kur'an için bunlar eskilerin masalları diyerek topu taca atmışlar yani yolu yokuşa sürmüşler
Topu taca atmak (Yolu yokuşa sürmek) : İşine gelmeyen konularda lafı değiştirmek, başka şeyleri bahane etmek, zorluk çıkarmak
Müstağni; Büyüklük taslayıp, kendini her türlü ihtiyacın üstünde gören yani benim hiç kimseye ve şeye ihtiyacım yok herkes bana muhtaç iddiasında bulunan.
Tuğyan; Zenginlikle azıp, şımarma.

Fatih Lütfü AYDIN
01.11.2013

Not: Bu topu taca atmanın bir diğer şekli de kendisine kitap verilenleri aşağılamak "içimizden ayak takımına mı peygamberlik verilmeliydi" demek şeklindedir.

Salih Peygambere de kavmi uymamıştı.
KAMER

23. Yaşar Nuri Öztürk: Semûd da uyarıları yalanlamıştı.
24. Yaşar Nuri Öztürk: Şöyle demişlerdi: "İçimizden bir tek insana mı uyacağız? Vallahi böyle bir durumda biz, sapıklık ve çılgınlık içine düşeriz."
25. Yaşar Nuri Öztürk: "Aramızdan öğüt ona mı verildi? Hayır, o yalancı küstahın biridir."

EN'ÂM-10

Yaşar Nuri Öztürk: Yemin olsun ki, senden önceki resullerle de alay edildi; fakat eğlence konusu yaptıkları şey, o maskaralığı sergileyenleri kıskıvrak sarıverdi.

Peygamberimizin de görünüşte yoksul olduğu için peygamberliğini kabul etmemişlerdi. Esas neden tüm peygamberlerin malı, serveti yoksulla paylaşma, mal biriktirmeme ve yalnızca Allah'a kulluk etme* bildirilerine uymamak için topu taca atmak yani lafı değiştirip esas konudan uzaklaşmaktı.
*Yalnızca Allah'a kulluk ederlerse kullandıkları putları ticaret aracı yapamayacaklar, onlardan para kazanamayacaklardı. Bugün de durum aynıdır. O putların yerini kasa, masa ve nisa putları almıştır.
Not: Kasa; sembol olarak mal, mülk ve para.
Masa: sembol olarak makam ve şöhret tutkusu.
Nisa (kadınlar) : sembol olarak şehvet, tutku halini almış cinsellik.

Hikmetler.
- Her peygamberin mucizeleri olduğu gibi son peygamber Kâinatın efendisi Muhammet Mustafa'nın da sayısız mucizeleri olmuştur. O mucizeler şahit olanlardan bazıları imana geldikleri gibi bazılarının da kızgınlığı ve küfrü artmıştır.
- Yüce Allah (c.c.) bir kimsenin perdesini yırtmak isterse onu temiz kişileri

ayıplamaya, kötülemeye meylettirir. Bir kimsenin de ayıbını örtmek isterse o kimseyi ayıplı kimselerin ayıbı hakkında ses çıkarmaz hale getirir.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 30 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Allah'ın Resûlü'ne Saygısızlık
Bir gün biri sırf alay etmek için, Muhammed aleyhisselâmın adını ağzını eğerek söyledi. Anında ağzının payını aldı. Ağzı çarpıldı ve öylece kaldı.
Sonra yaptığından çok utandı. Pişmanlık duyarak Allah Resûlü'nün yanına geldi ve, ''Ey ilâhî bilgilere ve ledün ilminin sırlarına vâkıf olan Muhammed! Beni affet. Cahilliğimden dolayı senin isminle alay ettim. Halbuki asıl alay edilecek kişi benmişim'' dedi.

Bir kimseyi tanımak, gizlediği düşüncelerini ortaya çıkarmak istiyorsanız onun iyi ve temiz kişiler hakkındaki kanaatini öğreniniz.
Ahmet Kasım Fidan

http://www.dervisler.net/kissalar-ve-menkibeler/mesnevi'de-gecen-hikayeler/msg89251/#msg89251

Muhammed Aleyhisselâm'ın adını eglenerek anan kimsenin agzının çarpık kalması

Birisi agzını egerek Ahmed adını alayla andı, agzı çarpıldı öyle kaldı.
Pisman olup "Ey Muhammed, affet! Ey Peygamber, sen, Min ledün ilminden lûtuflara mahzarsın.
Ben bilgisizlikten seninle alay ettim. Alay edilmege lâyık ben oldum" dedi.
815. Allah, bir kimsenin perdesini yırtmak isterse onu, temiz kisileri ta'netmeye meylettirir.
Allah, bir kimsenin ayıbını örtmek isterse o kimse ayıplı kimselerin ayıbı hakkında ses çıkaramaz olur.
Allah, yardım etmek dilerse bize yalvarmak ve munacatta bulunmak meylini verir.
Onun için aglayan göz ne mübarektir. Onun askıyla yanıp kavrulan yürek ne mukaddestir.
Her aglamanın sonu gülmektir. Sonunu gören adam, mübarek bir kuldur.
820. Akar su neredeyse orası yeserir; nerede gözyası dökülürse oraya rahmet nazil olur.
_nleyen dolap gibi gözü yaslı ol ki can meydanında yesillikler bitsin.
Aglamak istersen gözyası dökenlere acı… Merhamete nailolmak istersen zayıflara merhamet et!
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Sağırın Hasta Ziyareti.

Bir sağır ziyarete giderken hasta komşusuna,
İyi düşünmeden plan yaptı, kıt aklınca.

"Komşum beni anlamaz, nasılsın derim, o da,
İyiyim der, çok şükür derim ben de ona.
Ne yiyorsun derim, mercimek çorbası der.
Afiyet olsun derim, olur biter."

İyi düşünmeden, gösteriş için yaptığı planına,
Güvenip de vardı komşusunun kapısına.
Ters cevaplarla, komşusu öfkeden döndü çılgına.
İyi adam desinler diye uğraşırken,
Komşusunun gözünde dönüştü zalime, düşmana.

Mevlana zaten yazmış hikâyeyi uzatmayayım sözü.
Vereyim alınması gerekeni, anafikiri, özü.

Ey sağır! içten olup da şöyle deseydin ya.
"Komşum sağırım, dediğini anlamam ama,
İnşallah çarçabuk kalkarsın ayağa."
Gerek var mıydı öfkelendirip de,
Komşunu üzmeye, kırmaya.

Dostlar alışverişte görsün diye,
Girişme hiçbir işe.
İçten ol doğal ol.
Mevlana'nın dediği gibi,
"Ya olduğun gibi görün, ya da göründüğün gibi ol."

Riyayı* ne Allah sever ne kul,
Doğal, içi dışı temiz ol da kurtul.

Bir başka ders daha var bu hikâyede.
İnsan sahip olmalı öfkesine.*1

Sağır duymaz uydurur.
Sanır ki doğrusu uydurduğudur.
Hakk sözünün sağırı olmayalım.
Hakk sözünü iyi öğrenip uygulayalım.

Takva sahibine öğretirim diyor Hakk.*2
Takva ile ver Hakk'ka kulak.
Hakk sözüne uyarak.

04.03.2015
Saygılar ve Sevgiler.

* RİYA

Sözlükte "göstermek, gösteriş yapmak" anlamlarına gelen riya, dinî bir kavram olarak, sırf Allah rızası için yapılması gereken ibadetleri ve güzel davranışları kendini

beğendirmek ve insanlara göstermek amacıyla yapmak demektir. Riya, yapılan ibadet ve güzel amellerin sevabını ortadan kaldırır (Bakara, 2/264) . Riyanın iki sebebi vardır: İmândaki zayıflık; mal, mülk, makam ve şöhret gibi dünyalık hırsı. Gerçek îmân sahipleri, ibadet, fiil ve davranışlarını Allah rızası için yaparlar, insanların şöyle ya da böyle değerlendirmelerine itibar etmezler (Mâide, 5/54) . Bir hadiste riyanın gizli şirk olduğu belirtilmiştir (Ahmed, V, 428) . Riya daha çok nâfile ibadetlerde olursa da farzlarda olması da mümkündür. Hz. Peygamber, âhirette, kahraman desinler diye savaşanların, cömert desinler diye infak edenlerin, âlim desinler diye ilim öğrenen ve öğretenlerin, güzel okuyor desinler diye Kur'ân okuyanların yüzüstü cehenneme atılacaklarını bildirmiştir (Müslim, İmâre, 152; Nesâî, Cihâd, 22; Müsned, 2/322) . (M.C.)

Alıntı…
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VPdf1HysWos

*1 ÂLİ İMRÂN-134

Yaşar Nuri Öztürk: Onlar bollukta ve darlıkta infak ederler. Öfkelerini yutanlardır onlar, insanları affedenlerdir. Allah, güzel düşünüp güzel davrananları sever.

ÖFKEYLE BAŞA ÇIKMANIN YOLLARI

1. Stresle başa çıkmanın yollarını izleme..
2. Enseye serinlik verme.
3. Bir şey söylemeden önce 10’ a kadar sayma.
4. Pozisyon değiştirme. Oturuluyorsa kalkma, duruluyorsa yürüme.
5. Kişilerin ve kendisinin eşref ve eşek saatlerini dikkate alma (yaralı evcil hayvan bile sahibine saldırgan olabilir.)
6. Kişiye haklı olduğunu düşündürten davranışlardan uzak olma. Bunun için herkese haksızlık etmeden yaklaşma.

STRESLE BAŞA ÇIKMANIN YOLLARI.

1. Spor.
2. Hobi
3. Kötü alışkanlıkları terk etme.
4. Ümitvar olma.
5. Sanat.

Alıntı… http://fatihltfaydin.tr.gg/Onemli-Notlar.htm

*2 Neye, Kime İnanacağız (Allah Takva Sahiplerine Öğretmenlik Yapar) .
Not: Neye, kime inanacağız diye soran kişi takvaya sarılırsa, inşallah Hz. Allah ona öğretmenlik yapar.
TAKVA

bk. İttika.

İTTİKÂ

Bir şeyi korumak, zarar verecek şeylerden sakınmak, bir şeyi başka bir şeyle tehlikelere karşı korumaya almak anlamındaki "vikâye" kökünden gelen ittikâ; sözlükte; kuvvetli

bir himayeye girerek korunmak, sakınmak, kendini muhafaza altına almak, bunun gereği olarak korkmak ve çekinmek demektir. İttikânın isim şekline takva denir. Din ıstılahında ittika ve takva; imân edip emir ve yasaklarına uyarak, Allah'a karşı gelmekten sakınmak, dünya veya âhirette insana zarar verecek, ilâhî azaba sebep olabilecek inanç söz, fiil ve davranışlardan ve her türlü günahtan sakınmak anlamına gelir. Takva sahibine muttaki denir. (bk. Muttaki) Kur'ân, baştan sona kadar takva-ittikâ kavramı ile örülmüş, çeşitli formlarda 250 defa kullanılmıştır. 54 defa (ittekullah'a) şeklinde Allah'a karşı gelmekten sakınılması emredilmiştir. Peygamberler de ümmetlerine hep takvayı tavsiye etmişlerdir (Âl-i İmrân, 3/138) . Kur'ân'da ittikâ kavramı; îmân (Şu'arâ, 26/11) , tevbe (Mâide, 5/65) , itâat (Nahl, 16/52) , ma'siyetleri terk etmek (Bakara, 2/189) , korkmak (haşyet) (Hac, 22/1) , ibâdet etmek (Nahl, 16/2) ve ihlas (Tevbe, 9/108. Hac, 22/37) anlamlarında kullanılmıştır. Takvanın üç mertebesi vardır; 1- Şirk, küfür ve nifaktan korunarak îmana sarılmak. (Fetih, 48/26) Kelime-i tevhid, (Lâilâhe illallah=Allah'tan başka ilâh yoktur cümlesi) kelime-i takvadır (Tirmizî, Tefsîr, 48) . 2- Büyük günahları işlemekten, küçük günahlarda ısrar etmekten kendini alıkoymak ve dini görevleri, farzları yerine getirmek (A'râf, 7/96) . 3- Kalbi, Hak'tan meşgul edecek her şeyden temizleyip bütün varlığı ile Allah'a yönelmektir (Âl-i İmrân, 3/102) . İttikâ ve takva kavramının kapsamına îmân, ihsân, ihlas, ibâdet, itâat, sâlih amel, birr ve adalet gibi övme ifade eden bütün kavramlar girmektedir. Yani takva kavramı, bu kavramların ifade ettiği bütün anlamları içermektedir. Takva-ittikâ kavram adalet ve zulmün zıddıdır (Mâide, 5/2, 8; Bakara, 2/189, 237) . "Takva, azıkların en hayırlısıdır." (Bakara, 2/197) . (İ.K.)

Alıntı.. https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VPdlb3ysWos

Bakara Suresi

Yaşar Nuri ÖZTÜRK

282. Ey iman sahipleri! Belirli bir süre için birbirinize borç verdiğinizde onu yazın. Aranızda bir yazıcı adaletle yazsın. Yazıcı, Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Borç altına giren kişi de onu kayda geçirtsin ve Rabb'inden korksun da borcundan hiç bir şey eksiltmesin. Borç altına giren, aklı ermez yahut zayıf, çaresiz biri ise yahut yazdırmaya gücü yetmiyorsa, velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki kişiyi de tanık tutun. Eğer iki erkek yoksa rızanızla kabul edeceğiniz tanıklardan bir erkek ve iki kadın gerekir. Bu, kadınlardan biri şaşırırsa / unutursa ötekisi ona hatırlatsın diyedir. Tanıklar, çağırıldıklarında çekimser davranmasınlar. Küçük veya büyük, borcu, süresine kadar yazmaktan üşenmeyin. Böyle yapmanız Allah katında adalete daha yakın, tanıklık için daha sağlam, kuşkuya düşmemeniz için daha elverişlidir. Ancak aranızda döndürüp durduğunuz tamamen peşin bir ticaret söz konusu ise onu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Karşılıklı alışveriş yaptığınızda da tanık bulundurun. Yazıcıya da tanığa da zarar verilmesin. Böyle bir şey yaparsanız bu, kendinize kötülük olur. Allah'tan korkun. Allah size öğretiyor. Allah, her şeyi en iyi biçimde bilendir.

Enfal Suresi

Yaşar Nuri ÖZTÜRK
29.Ey iman sahipleri! Eğer Allah'tan korkarsanız, Allah size hakla bâtılı/iyiyle kötüyü ayırma gücü verir, kötülüklerinizi örter. Allah, o büyük lütfun sahibidir.

Yâ eyyuhellezîne âmenû in tettekullâhe yec'al lekum furkânen ve yukeffir ankum seyyiâtikum ve yagfir lekum, vallâhu zul fadlil azîm(azîmi) .

1. yâ eyyuhâ : ey, onlar ki
2. ellezîne âmenû : inanan, âmenû olan, Allah'a ulaşmayı dileyen kimseler
3. in : eğer
4. tetteku allâhe : Allah'a (karşı) takva sahibi olun
5. yec'al : kılar, yapar
6. lekum : sizin için, sizi, size, siz
7. furkânen : bir furkan (hak ve bâtılı ayırma özelliği)
8. ve yukeffir : ve örter
9. an-kum : sizden
10. seyyiâti-kum : günahlarınızı
11. ve yagfir-lekum : ve size mağfiret eder
12. ve allâhu : ve Allah
13. zu el fadli el azîmi : büyük fazl sahibidir

Kıyame Suresi

Yaşar Nuri ÖZTÜRK

18. O halde, biz onu okuduğumuzda, sen onun okunuşunu izle.
19. Sonra onu açıklamak da bizim işimiz olacaktır.

Hikmetler.

- Gördükleriyle iktifa ederek hareket etmek insanı aldatır ve mahcup durumlarda bırakır. Daima düşünmek ve aklını kullanarak hareket etmek, icabında erbabından yardım istemek icap ed er.
- Göz kulak ve akıl* bir arada olur ve işbirliği içerinde hareket ederlerse ancak o zaman doğruya ulaşmak belki mümkün olur.
- Bazı şeyleri önceden tasarlamak ve o kalıpların dışına çıkmamayı katı kaideler haline getirmek insanı çoğu zaman zor durumlarda bırakır. Daima bir "acaba"ya yer bırakarak*1 düşünmenin ve aklı kullanmanın önünü açık tutmak lazımdır.
- Ebucehil'in oğlu iman edip Müslüman oldu, Hz.Nuh'un oğlu yanılıp küfürde kaldı.*2

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 55 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

* İSRÂ-36

Yaşar Nuri Öztürk: Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve gönlün hepsi bundan sorumlu tutulacaktır.

*1 Hikmetleri yazan herhalde A planı işlemezse bir B planı (yedek plan) hazır edilmeli demek istiyor olmalı.

*2 Bel evlatlığı değil yol evlatlığı insanı kurtarır denmek isteniyor.

İktifa ederek: yetinerek.
Mahcup duruma düşmek: utanılacak duruma düşmek.
icabında erbabından yardım istemek icap eder: Gerektiğinde işin ehline, ustasına baş vurmak gerekir.

Sagırın hasta komsusuna hatır sormaya gidisi

3360. Anlayıslı, hal hatır, yol yordam bilen birisi bir sagıra " komsun hasta" diye haber verdi.
Sagır, kendi kendisine dedi ki: " Bu sagır kulakla ben onun sözünü nereden anlayacagım.
Hele hasta olur, sesi pek çıkmazsa... Fakat mutlaka da gitmek lâzım.
Dudagını oynar görünce ne dedigini kıyas yoluyla kendiliginden düsünür, bulurum.
Ey benim mihnete düsmüs dostum, nasılsın? Derim. O, elbette iyiyim, yahut hosum, diyecek.
3365. Sükürler olsun diye cevap verir, ne çorbası yedin diye sorarım. O meselâ, mercimek çorbası diye
cevap verir.
Afiyet olsun der, hekimlerden kim geliyor, kendini hangisine tedavi ettiriyorsun? derim.
O, filan deyince derim ki: ayagı çok kutludur. Geldi mi isin yoluna girdi demektir.
Biz de onun kademini denedik. Nerede vardıysa dilek hâsıl oldu."
O iyi adam, kıyas yoluyla tasarladıgı bu cevapları düzüp kosarak hastaya hal hatır sormaya gitti.
3370. "Nasılsın "dedi. Hasta "öldüm" deyince dedi ki: " Çok sükür! " Hasta, bu sözden hiddetlendi, canı pek
sıkıldı.
" Bu ne biçim sükür? O bizim kötülügümüzü istiyormus, anlasıldı" diye düsündü. Sagır bir sözdür, tasarladı
ama yanlıs düstü.
Sonra "Ne yedin? diye sorunca hasta "Zehir" dedi. Sagır " Afiyet olsun" der demez hastanın kahırlanması
fazlalastı.
Sagır, bundan sonra da " Tedavi için hekimlerden kim geliyor? " diye sordu.
Hasta " Hadi be, defol, Azrail geliyor! " diye cevap verdi. Sagır " Ayagı pek kutludur, sevin, neselen! "dedi.
3375. Sagır; sükür, böyle bir zamanda hal hatır sorup komsuluk hakkını gözettim diye sevinerek dısarı çıktı.
*Sagır, esekliginden tamamı ile aksini sandı, ziyanın ta kendisi olan o isi kâr zannetti.
Hasta ise "Bu, bizim canımıza düsmanmıs, onun cefa madeni oldugunu bilmiyormusuz" diyordu.
Hatırına yüz türlü kötü seyler geliyor, ona türlü,türlü haber göndermeyi kuruyordu.
Kötü bir yemek yiyenin o yemegi kusuncaya kadar gönlü bulanır.
_ste hiddeti yenmek budur; onu kusma ki karsılık tatlı sözler duyasın.
3380. Sabrı olmadıgı için hasta kıvranmakta, " nerede bu kötü sözlü köpek ki.
Söylediklerinin hepsine karsılık vereyim. O zaman tamamı ile hastaydım, aslan gibi olan aklım uyumustu,
hatırıma bir sey gelmedi.
Hal hatır sorma, gönül almak ve teselli etmek içindir. Halbuki bu, hatır sorma degil, düsmanlık!
Düsmanını zayıf ve bitkin bir halde görüp memnun olmak istemis" diyordu.
Nice ibadetten vazgeçmis, kulluktan çıkmıs kisilerin gönüllerinde Allah'nın rızasını

almak, sevaba nail olmak
vardır, bunu umarlar.
3385. Halbuki bu, esasen gizli bir günahtır. Nice bulanık seyler vardır ki sen, onları sâf ve berrak sanırsın.
O sagır gibi...Sagır, iyilik yaptım sanmıstı, halbuki aksi zuhur etti.
O, bir hastaya iyilikte bulundum hatırını ele aldım, komsuluk hakkını ele getirdim diye rahatça oturmustu.
Halbuki hastanın gönlünde bir ates alevlenmis, kendisini de yakmıstı.
Yaktıgınız ateslerden korkun. Siz, onu günahlarınızla çogalttınız, günahınız yüzünden alevdesiniz.
3390. Peygamber bir riyakâra namaz kıldıgı halde " Ey yigit kalk, namaz kıl, çünkü senin kıldıgın namaz
degil" dedi.
Bu korkular yüzünden her namazda " ihdinassırâtal müstakîme- sen bizi dogru yola hidayet et" denir.
Yani " Ey Allah! Bu namazımı yolunu azıtmısların, riyakârların namazıyla karıstırma."
O sagır adamın seçtigi kıyas yüzünden on yıllık konusma hiç olup gitti.
Ulu kisi, hele bu kıyas, tavsif edilemeyecek vahiyde asagılık duygusunun kıyası olursa...
3395. Senin duygu kulagın harfleri anlayabilirse de bil ki gaybı duyan kulagın sagırdır.
Nas karsısında ilk olarak kıyası ileri süren _blis'ti
Allah nurlarına karsı bu kıyasçıkları ileri süren ilk kisi, _blisti.
Dedi ki: " Süphe yok, ates topraktan daha iyidir. Ben atesten yaratıldım Âdem kapkara topraktan.
Su halde fer'i, asla nispetle mukayese edelim: O zulmettendir, biz aydın nurdan."
Allah " Hayır, soy sop yok. Zâhitlik ve süpheli seylerden çekinmek, faziletin mihrabıdır.
3400. Bu, fâni dünyanın mirası degildir ki soy sop yüzünden onu elde edesin. Bu can mirasıdır.
Hattâ Peygamberlerin mirası. Bunun vârisi süpheli seylerden sakınan müminlerin canıdır.
O Ebucehl'in oglu, açıkça müslüman oldu; su Nuh Peygamberin oglu yolunu yanılanlardan.
Topraktan yaratılan, ay gibi nurlandı. Atesten yaratılan sen, yüzü kara oldun, defol! " dedi.
Bu kıyaslar, bu arastırmalar; bulutlu günde, yahut geceleyin kıbleyi bulmak içindir.
3405. Fakat günes dogmus, Kâbe de karsıdayken bu kıyası, bu arastırmayı bırak, arama!
Kıyas yüzünden Kâbe'yi görmezlikten gelme, ondan yüz çevirme. Dogruyu Allah daha iyi bilir.
Allah kusundan bir ötüs duyunca ders beller gibi yalnız zâhirini beller, hatırında tutarsın.
Sonra da kendinden kıyaslar yapar, hayalin ta kendisini hakikat sanırsın.
Abdâllerin ıstılahları vardır ki sözlerin, onlardan haberi yok.
3410. Sen, kus dilini, yalnız ses bakımından ögrendin; yüzlerce kıyas ve hevesler atesledin.
Fakat o hastanın incindigi gibi senden de gönüller incindi, kederlendi. Halbuki sagır, kendi zannına kapılıp,
isabet ettigini sanıp sevincinden sarhos oldu.
O Vahiy Kâtibi de kusun sesini duyup kendini de o kusla esit sandı.
Fakat kus, bir kanat vurup onu kör etti iste... Onu ölümün ve elemin ta dibine kadar götürdü.
Kendinize gelin, sizde bir akis, yahut zan yüzünden göklerdeki duraklarınızdan düsmeyesiniz.

3415. Hârût'la Mârût'sanız da, " Biz sana saf saf ibadet ediyoruz" damının üstünde herkesten ileriyseniz de.
Kötülerin kötülüklerine acıyın. Benligin kendini görüp begenmenin etrafında dolasmayın.
Kendinize gelin. Allah gayreti, pusudan çıkmayı görsün; bas asagı yerin dibine gidersiniz.
_kisi de dediler ki: " Allah, ferman senin,senin ihsanın, senin koruman olmazsa nerede bir ihsan, nerede bir
koruyan? "
Hem bunu söylemekte, hem de yeryüzüne inip hükmetmek için yürekleri oynamaktaydı. " Bizden kötülük gelir
mi? Biz ne güzel kullarız! " diyorlardı.
3420. Bunların bu gurur ve istekleri, kendilerini rahat bırakmadı: nihayet bunları kendilerini begenmis bir
hale soktu.
"Ey topraga, suya, yere, atese mensup insanlar, ey ruhanilerin temizliginden haberi olmayanlar.
Biz su gökyüzünün üstünde perdeler dokuyor, yeryüzüne inip sadırvanlar kuruyoruz.
Adalet yapar, ibadet eder; her gece yine göklere uçar gideriz.
Bu suretle de su devrin sasılacak büyükleri olur, yeryüzüne adalet ve emniyeti yayarız" diyorlardı.
3425. Gökyüzü ahvalini yeryüzüne kıyas ettiler, fakat bu kıyas, dogru degil... Arada büyük bir fark var!
Halini, nese ve sarhoslugunu cahillerden saklamak lâzımdır
Perde altına girmis olan Hakîmin sözünü dinle: Sarap içtigin yere bas koy, yat.
Meyhaneden çıkıp yol, yanılan sarhos, çocukların maskarası ve oyuncagı olur.
Her tarafa, her yola, çamurların içine düser, her ahmak da ona güler.
O bu haldeyken onun sarhoslugundan, içtigi sarabın nese ve zevkinden haberleri olmayan çocuklar pesine
takılırlar.
3430. Allah sarhosundan baska bütün halk, çocuktur. Heva ve hevesinden kurtulmus kisiden baska balig
yoktur.
Allah " Dünya kuru bir istek, faydasız bir oyuncaktan ibarettir, siz de çocuklarsınız." Dedi. Allah dogru
buyurur.
Oyuncagı terk etmedikçe çocuksun. Ruh arınmadıkça nasıl temiz olabilirsiniz?
Dünyada daima istenen, pesinde kosulan, bir türlü terk edilemeyen bu sehvet; bil ki çocukların cimaı gibidir.
Çocugun cimaı nedir ki? Bir Rüstem'in, bir yigidin cimaına nispetle oyundan ibaret.
3435. Halkın savası da çocukların savası gibidir. Tamamı ile mânasız, esassız ve hor!
Hepsi sopadan kılıçlarla savasırlar. Hepsi faydasız bir seyle ugrasıp dururlar.
Hepsi, bu bizim Burak'ımız Düldül yürüyüslü atımız diye bir sopaya binmistir.
Sırtlarında yük var, fakat bilgisizliklerinden kendilerini yüksek görüp ata binmis, yol gidiyor sanırlar.
Hele dur... halk atlıları, bir gün atlarını sürerek dokuz kat gökten geçsinler de bak!
3440. O gün ruh ve melek Allah'ya yücelir. Ruhun yücelmesinden gök titrer!
Siz ise umumiyetle çocuklar gibi eteginize binmissiniz... Ata binmis gibi eteginizin ucunu tutmussunuz!
Allah'dan " Süphe yok ki zan fayda vermez" hükmü gelmistir. Zan merkebi nerede gökler kosacak?
_ki türlü zan olursa kuvvet hangisindeyse o tercih edilir. Fakat günes zuhur etti mi...

onun varlığında ve
parlaklığında inat edilmez.
_ste o zaman bindiginiz seyleri görürsünüz; anlarsınız ki ancak ayaklarınıza binmissiniz...
3445. Vehmi, fikri, duyguyu, anlayısları sopa gibi çocuk atı bil!
Gönül ehlinin ilimleri, kendilerini tasır. Ten ehlinin ilimleriyse kendilerine yüktür.
Gönle uran, adamı gönül ehli yapan ilim; insana fayda verir. Yalnız tene tesir eden, insana mal olmayan ilim
yükten ibarettir.
Allah " Yahmilü esfâra-Tevrat'ı bilip onunla amel etmeyen kitap tasıyan esege benzer" dedi. Allah'dan
olmayan bilgi yüktür.
Allah'dan vasıtasız olarak verilmeyen ilim, gelini süsleyen kadının ona sürdügü renk gibi diri kalmaz, uçup
gider.
3450. Fakat bu yükü iyi çekersen yükünü alırlar, rahat ettirirler.
Heva ve heves ugrunda o bilgi yükünü tasıma ki içindeki ilim ambarını göresin.
_lmin rahvan atına bindikten sonra sırtından yükü alırlar.
Allah kadehi olmadıkça heva ve heveslerden nereden geçeceksin? Ey Allah'ya ait yalnız "Hu" ismine kani olan!
Sıfattan, addan ne dogar? Hayal! O hayal, sahibine ancak vuslat delili olur.
3455. Medlulü olmayan bir delalet edici hiç gördün mü? Yol olmadıkça katiyen gül de olmaz...
Hakikatı olmayan bir adı hiç gördün mü; yahut Kâf ve Lâm harflerinden gül topladın mı?
Mademki ismi okudun; var, müsemmayı da ara. Ayı gökte bil derede degil!
Addan ve harften geçmek istersen hemencecik kendini tamamı ile kendinden arıt (yok ol!)
Demir gibi demirlikten çık, renksiz bir hale gel. Riyazatta tozsuz passız bir ayna ol!
3460. Kendini kendi vasıflarından arıt ki asıl kendi sâf, pak zatını göresin.
O vakit kitap, müzakereci ve üstat olmaksızın gönlünde peygamberlerin ilimlerini görür bulursun.
Peygamber " ümmetimden öyleleri vardır ki onlar, benimle aynı yaratılıstadırlar, benimle aynı himmete
sahiptirler.
Ben onları hangi nurla görüyorsam onların canları da beni mutlaka aynı nurla görür" dedi.
Bunlar Peygamberi, Sahîhayn kitapları, hadîsler, hadîsi rivayet edenler olmaksızın, bunlara hacet kalmaksızın
abıhayat kaynagında (gönüllerinde) görürler.
3465. "Kürt olarak yattık" sırrını bil, " Arap olarak sabahladık" sırrını oku!
Gizli ilme dair bir misal istersen Rum halkıyla Çinlilere ait hikâyeyi söyle:
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Salih Peygamber'in Devesi.

Salih Peygamber'in ümmeti,
Yani Semud kavmi, Semud milleti.
Düzlüklerde saraylar inşa ederlerdi.
Dağları yontup da evler yaparlardı.
Büyüklenip de Allah'a değil,
Elleriyle yaptıkları görkemli binalara taparlardı.*

Görkemli dünyalık ile unuttular Hakk'ı.
Böylece hakk ettiler üzerlerine helakı.*1
Karar verince Hz. Allah helaka,
Bir deve yolladı halka.

Salih Peygamber dedi ki Semud halkına.
"Bu Allah'ın devesi, engel olmayın su içme hakkına."*2
His gözüyle, duyu organı gözle, etten gözle.*3
Göründü onlara gariban bir deve.

Düşünmeden onu boğazladılar.
Böylece helaka, layık oldular.

Salih Peygamber'in, Salihlerin devesi.
Sembol olarak onların bedeni,
Dış görünüşleri, anatomileri.*4

Salih kulun bedeni sedef,
Ruhu ise incidir.
İnciten ancak sedefi incitir.
Salihlerin ruhunu kim incitebilir.

Salih Peygamber dedi ki,
"3 gün sonra Allah'tan azap erişecek.
Hepinizin yüzü renkten renge girecek.
Olacak,
Birinci gün safran gibi sarı.
İkinci gün erguvan gibi kırmızı.
Üçüncü gün zift karası.
Ondan sonra, çatacak Allah'ın kahrı.

Gelmesini istemiyorsanız üzerinize helakın,
O zaman devenin şu yavrusunu yakalayın."
Salih Peygamber'in devesinin yavrusu,
Sembol olarak Salih kulların; ruhu, nuru.

Deve yavrusunu yakalamak,
Sembol olarak; demektir,
Salihlerin gönlünü almak.
Dünya tutkusundan,
Yavruyu yakalıyamadılar,
Peygamberlerinin gönlünü alamadılar.

Dizleri üstüne çöküp de oldular casimin.
Örneği oldular Araf, 78 ayetinin.*5

Helak ile yok oldular,
Salih’in döküldü gözünden yaşlar.

Salih Peygamber bu duruma üzüldü.
Sonra da acımayı, üzülmeyi bırakıp,
Bu helakın bir hakk olduğunu düşündü.*6

28.10.2014
Saygılar ve Sevgiler.

*A'RÂF-74

Yaşar Nuri Öztürk: "Hatırlayın ki, Allah sizi Ad'dan sonra halefler yaptı ve yeryüzünde sizi yerleştirdi. O'nun düzlüklerinde saraylar kuruyorsunuz, dağlarını yontup ev yapıyorsunuz. Artık Allah'ın nimetlerini anın da fesat çıkararak yeryüzünü berbat etmeyin."

*1ENFÂL-44

Yaşar Nuri Öztürk: Karşılaştığınızda onları sizin gözlerinize az gösteriyordu. Sizi de onların gözünde azaltıyordu ki, yapılmasına karar verilen işi yürürlüğe koysun. Zaten bütün işler Allah'a döndürülür.

Not: Allah bir işe ya da helaka karar verdi mi karşıda ki ile gözleri yanıltır. Salih Peygamber’in devesini de Semud azmışlarına çaresiz bir hayvan gibi gösterdi. Oysa ki o deve Mevlana’ya göre, Salih Peygamber’in, Salih (Hakk rızasına uygun yaşayan velilerin*) bedeniydi. Salih Peygamber’in devesinin yavrusu da Mevlana’ya göre, Salih’lerin ruhuna semboldür. Bedene zarar verilebilir ama Salih’lerin ruhuna, bir yerde Allah’ın Nuru’na zarar verilemez. Mevlana’ya göre, devenin yavrusunu, zarar vermeden yakalamak ise Salih’lerin gönlünü almaktır. Böylece imtihan sonucu olarak, helak gerçekleşir. F.L.A.

* Ek bilgi olarak; veli Allah dostu, yardımcısı demektir. Aslında Hz. Allah’ın dosta, yardımcıya gereksinimi olmadığı halde, has kullarına, Salih kullarına; bir lütuf, ihsan, güzellik olsun diye onlara yardımcılık görevi vermiş.
Dilimize veli öğrenci velisi olarak geçer. Veli öğrencinin dostu, yardımcısıdır.
Elbette ki tekrarla Hz. Allah’ın yardımcıya gereksinimi yoktur.
Ayrıca müşteri iş yeri sahibinin veli nimetidir. Nimeti, rıskı verme işi Rahman sıfatıyla Hz. Allah’ındır. İşyeri sahiplerinin rıskı için müşterileri yardımcı olarak belirlemiştir.
Velinin çoğulu evliyadır ve Osmanlıca’da çoğullar tekil olarak kullanılmış. Örneğin veled (çocuk) kelimesinin çoğulu evlattır. Türkçe olarak evladım deriz. Allah’ın sevgili bir kuluna evliya deriz.

*2ŞEMS

11. Yaşar Nuri Öztürk: Semûd kavmi, azgınlığı yüzünden yalanladı.
12. Yaşar Nuri Öztürk: En haydutları ortaya fırladığı zaman,
13. Yaşar Nuri Öztürk: Allah'ın elçisi onlara şöyle demişti: "Allah'ın devesini ve onun su içme hakkını koruyun."
14. Yaşar Nuri Öztürk: Fakat elçiye inanmadılar da deveyi devirip boğazladılar. Bunun üzerine, Rableri onların günahlarını kendi başlarına geçirdi de o

yurdu dümdüz etti.

*3Etten gözden söz edince mana gözünden, gönül gözünden yani kalp gözünden söz etmemek olmaz.

ÜLÜ'L-EBSAR

Basiret sahibi kişiler demektir. Ebsar, basiret kelimesinin çoğuludur. Kur'ân'da 4 âyette geçmiştir. (bk. Basiret) (İ.K.)

BASÎRET

Görme anlamına gelen "basar" kelimesinden türeyen ve idrak gücü, yakın, ma'rifet, ferâset, akıl, zekâ, hüccet, delil, sezgi, öngörü... vb. anlamlara gelen "basîret" kelimesi, Kur'ân'da; açık delil, beyan, ibretler (Kasâs, 28/43; . Yûsuf, 12/108) , şâhit (Kıyâme, 75/14) , Allah'ın âyetleri, delilleri, beyanları ve nurları (En'âm, 6/104; A'râf, 7/203; Câsiye, 45/20) anlamında kullanılmıştır. Basîret; hakla-batılın, hidâyetle-dalaletin, hayırla-şerrin, doğru ile yanlışın birbirinden ayrıldığı marifet, bilgi ve kalp nurudur. Basîret; ilham ile veya tecrübe ve öğrenme sonucunda oluşur. Çoğulu, besâir'dir. (İ.K.)
Alıntı….
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VEAVLWd_u5U

Daha açık bir ifade ile kalp gözü (üçüncü göz) soyut alemi (ruhlar alemini) algılayan görebilen gözdür. Bilindiği üzere madde âlemini 5 duyu organımızla algılamakta yani anlamlandırmaktayız.
Algı beynin suyu ıslaklık, taşı sertlik olarak anlaması ya da anlamlandırmasıdır.
Soyut âlem için duyular üstü bir araca gereksinim vardır ve o da kalp gözüdür. Daha önce de değindiğim gibi kalp gözünün açılması için maddeye (dünyaya) olan kölelikten kurtulmalıyız. Kalp gözü açıklığı tasavvufun (maddeden arınmanın) yolarından marifet basamağına karşılık gelir.

Bk. http://fatihltfaydin.tr.gg/Tasavvufun-Basamaklari.htm

*4Canlı Bilimi.
1. İnsan Bedeni Bilimi (Anatomi)
2. Hayvan Bedeni Bilimi (Zooloji)
3. Bitki Bilimi (Botanik)

*5A'RÂF

77. Yaşar Nuri Öztürk: Bu arada dişi deveyi boğazladılar. Ve Rablerinin emrinden dışarı çıkıp şöyle dediler: "Ey Salih! Eğer Allah tarafından gönderilenlerdensen, bizi tehdit ettiğin şeyi önümüze getiriver."

78. Yaşar Nuri Öztürk: Bunun üzerine onları, o şiddetli sarsıntı/o korkunç titreşim yakaladı da öz yurtlarında yere çökmüş bir hale geldiler.

Fe ehazethumur recfetu fe asbahû fî dârihim câsimîn(câsimîne) .

1. fe: bunun üzerine, o zaman
2. ehazet-hum: onları aldı (helâk etti)
3. er recfetu: şiddetli sarsıntı

4. fe asbahû: o zaman oldular
5. fî dâri-him: kendi yurtlarında
6. câsimîne: diz üstü çökenler (çöküp kaldılar)

*6 A'RÂF-93

Yaşar Nuri Öztürk: Şuayb onlardan yüzünü döndürdü de şöyle dedi: "Yemin olsun, ben size Rabbimin mesajlarını ilettim. Size öğüt verdim. Artık küfre batmış bir topluluğa nasıl acırım? "

Hikmetler.
- Yüce Allah'ın (c.c.) takdirinden hiçbir varlık kurtulamaz. O dilediği yere dilediği zaman rahmet, dilediği zaman da azap indirir.
- Zalim kavimler, peygamberlerini yalanlayıp, onların sözlerini dinlemeyen insan toplulukları, azaba uğrayıp perişan olmuşlardır. Salih Peygamber'in kavmi de bunlardan biridir. Hülasa zulüm hiçbir zaman karşılıksız kalmaz. En büyük zulüm ise Hakk'ı inkâr ve insanları Allah'tan (c.c.) uzaklaştırarak sapıklığa, inkâra ve delalete düşürmeye çalışmaktır.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 45 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

His gözünün Salih Peygamber'i ve devesini hakîr görmesi… Ulu Allah, bir orduyu helâk etmek isterse,
düsmanları, galip olsalar bile onlara hor ve pek az gösterir " Ve yukallilüküm fî a'yünihim liyakdiyallahu ermen
kâne mef'ûlâ "
Salih'in devesi görünüste deveydi, o zâlim kavim, bilgisizlik yüzünden deveyi kestiler.
2510. Su için deveye düsman olduklarından kendileri, mezara su ve ekmek oldular. (helâk olup mezarı
doyurdular) .
Allah devesi, ırmaktan buluttan su içmekteydi. Onlar, Hakk'ın suyunu Hak'tan esirgediler.
Salih'in devesi, salih kisilerin cisimleri gibidir; onlar kötülerin helâki için tuzaktır.
Neticede" Allah devesinden ve içeceginden çekinin" hükmü, o ümmeti ne dertlere ugrattı, onları nasıl helâk
etti!
Allah kahrının sahnesi, bir devenin kanına diyet olarak onlardan bütün bir sehri diledi.
2515. Ruh, Salih gibidir,ten de deveye benzer. Ruh vuslattadır ten ihtiyaç içindedir.
Temiz ruha zarar vermenin imkânı yoktur. Allah yaralanmaz.
Böyle ruha sahip olanlara kimse galip gelemez. Zarar gelse bile sedefe gelir, inciye degil.
Temiz ruha zarar vermenin imkânı yoktur. Allah'nın nuru, kâfirlere maglup olmaz.
Can, topraga mensup cisme, kötü kisiler, incitsinler de Allah imtihanını görsünler diye ulastı, bu yüzden
cisimle bagdastı, birlesti.
2520. Canı inciten kisinin, bu incitmenin Allah'yı incitme oldugundan haberi yoktur. Bilmiyor ki bu küpün
suyu ırmak suyu ile birlesmistir.
Allah bütün âleme penah olsun diye bir cisme alâka baglamıstır.
*Onların gönüllerine kimse muzaffer olamaz. Sedefe zarar gelir, inciye gelmez.

Allah velisinin cisim devesine kul ol ki Salih Peygamberle kapı yoldası olasın.
Salih peygamber, " Madem ki haset ettiniz, bu isi yaptınız… üç gün sonra Allah'dan azap erisecek.
Ondan üç gün sonra da can alıcı Allah'dan baska bir âfet gelecek ki onun üç alâmeti vardır:
2525. Hepinizin yüzünüzün rengi degisir. Birbirinize bakınca yüzlerinizi türlü türlü renklerde görürsünüz.
_lk günlerde yüzleriniz safran gibi sararır; ikinci günü erguvan gibi kızarır.
Üçüncü günü yüzleriniz tamamı ile kararır, ondan sonra da Allah'nın kahrı gelir, çatar.
Eger bu tehdide benden delil isterseniz devenin yavrusunu daha dogru kovalayın!
Eger tutabilirseniz derdinize çare bulunur. Tutamazsanız ümit kusu uzaktan kaçtı, gitti! " dedi.
*Bu sözü duyunca hepsi birden köpek gibi onun ardından segirtmege basladılar.
2530. Kimse yavruya erismedi; daglar arasına dalıp kayboldu.
*Temiz ruh gibi ten ayıbından, nimet ve ihsan sahibi Allah'ya kaçıp gitmekteydi.
Salih dedi ki: "Gördünüz mü Allah'nın bu kazası nasıl geldi? Artık ümidin boynunu vurdu."
Devenin yavrusu nedir? Salih? Peygamberin gönlü. Onun hatırını ele alın, onun istegini yerine getirin.
Onun gönlünü alırsanız azaptan kurtuldunuz; yoksa, pisman oldugunuzun, ümitsizlige düstügünüzün günüdür.
Salih'ten bu bulanık vâdi duydukları gibi azaba göz dikip beklemeye basladılar.
2535. Birinci gün yüzlerinin sarardıgını gördüler.Ümitsizlikle soguk soguk ah etmeye basladılar.
_kinci günü hepsinin yüzü kızardı. Artık ümit ve tövbe nöbeti kayboldu.
Üçüncü gün hepsinin yüzü kapkara kesildi. Salih Peygamberin hükmü: cenksiz, cidalsiz dogru çıktı.
Hepsi de ümitsiz bir hale gelince kuslar gibi ayaklarını altlarına alıp iki dizlerinin üstlerine çöktüler.
Cibril-i Emin, bu diz çökmeyi Peygambere "Câsimîn" âyetini getirerek Kur'an'da anlattı.
2540. Sana diz çökmeyi ögrettikleri ve seni bu çesit diz çökmeden korkuttukları vakit, yani belâ gelmeden
diz çök!
Salih'in kavmi, Allah kahrının zahmını beklediler: o kahır ve azap da gelip o sehri yok etti.
Salih, halvetten çıkıp sehre dogru gitti; gördü ki sehir duman ve ates içinde.
Onların hâk ile yeksân olmus cüzülerinden bile feryat ve figanlarını duyuyordu; feryat duyulmaktaydı ama
ortada feryat eden yok!
Kemiklerinden iniltiler, sızıntılar duydu; canları çig taneleri gibi yas döküyor, aglıyordu.
2545. Salih bunu duyup aglamaya basladı: feryat edenlere feryat etmeye koyuldu:
"Ey bâtıl yolda yasayan kavim! Ben sizin çevrinizden Allah'ya sikâyet etmis aglamıstım.
Allah, bana "Onların eziyetlerine sabret; onlara nasihat ver. Zaten devirlerinden çok bir zaman kalmadı"
demisti.
Ben, " Cefaları eziyetleri yüzünden onlara nasihat edemiyorum. Nasihat sütü sevgiden, sâflıktan cosup akar"
demistim.
Bana o kadar eziyetler ettiniz ki nasihat sütü damarlarımda dondu.
2550. Allah, bana "Ben sana lûtuf ve inayet eder, o yaralara merhem koyarım" buyurdu.
Hak, gönlümü gök gibi sâf bir hale getirdi. Gönlümden, sizin cefalarınızı sildi, süpürdü.

Yine size nasihatler vermeye, seker gibi temsiller getirmeye, sözler söylemeye basladım.
Sekerden taze süt çıkarıp balla sekeri sözlerime katmaya, size tatlı tatlı ögütler vermeye koyuldum.
O sözler, size zehir gibi tesir etti. Çünkü siz bastan asagı zehir membaı, zehir madeniydiniz, zehirden
ibarettiniz.
2555. Nasıl gamlanayım ki gam bas asagı yuvarlanıp gitti. Ey inatçı kavim! Gam sizdiniz.
Gamın ölümüne aglayıp feryat eden olur mu? Bastaki yara iyilesince bu yüzden saçını sakalını yolan bulunur
mu? ”
Salih, yüzünü kendine çevirip dedi ki: “Ey feryat eden, onlar feryat etmeye degmez! ”
Ey Kur’an’ı dogru okuyan! Egri okuma. Zâlim kavmin ardından nasıl yas tutayım?
Fakat yine gözünden, gönlünden yaslar akmaya basladı. Onda sebepsiz bir merhamet hâsıl oldu.
2560. Gözyası damarları (yagmur gibi) yagmaktaydı, kendisi de sasırmıstı. Bu katralar, cömertlik ve kerem
denizinin sebepsiz akan katralarıydı.
O aglarken aklı diyordu ki: “Bu aglama neden? Seninle eglenen o çesit bir kavme aglamak reva mı?
Neye aglıyorsun, söyle. Yaptıkları islere mi? O gidisleri kötü kin askerine mi?
Onların paslı karanlık gönüllerine mi, yılan gibi zehirli dillerine mi?
Onların Segsar’larınkine benzeyen nefes ve dislerine mi? Akrep yatagı olan agız ve gözlerine mi?
2565. _natlarına mı, alaylarına mı, kınamalarına mı? Sükret; bak, Allah onları nasıl hapsetti, helâk eyledi!
Elleri egri, ayakları egri, gözleri egri, bakısları egri, savasları egri, öfkeleri egri...
Onlar, geçmisleri taklit edip naklettikleri reylere uyduklarından bu akıl pîrinin basına ayak bastılar.
Birbirlerine görünmek ve duyulmak kaygısı ile hür ihtiyar olmadılar, kart esek oldular.
Allah cehennemlikleri göstermek üzere dünyaya cennetten kullar getirdi...”
Allah iki deniz yarattı,birbirlerine kavustukları halde aralarında bir perde vardır,birbirlerine karısmazlar“
âyetlerinin mânası
2570. Cehennemlikler, cennetlikler bir dükkânda otururlar. Aralarında bir perde vardır, birbirlerine
karısmazlar.
Nâr ehliyle nur ehli, görünüste karısıktır ama aralarında Kaf dagı çekilmistir.
Bunlar, madende toprakla altının birbirine karısmasına benzerler. Toprakla altın karısıktır ama aralarında
yüzlerce ova, yüzlerce konak var!
Bu, bir dizide hakikî inci ile yalancı incinin bir gecelik konuk gibi misafir olmasına benzer.
Denizin yarısı seker gibi tatlı, lezzetli, rengi ay gibi parlak;
2575. Diger yarısı, yılan zehiri gibi acı,lezzetsiz, rengi de katran gibi kara.
Cennetlikle cehennemlik olanlar da deniz gibi alttan üstten, dalgalanıp dururlar.
Dar ve küçük bir cisimden dalgaların birbiri ardınca zuhuru da canların barısta, savasta birbirlerine
karısmalarına benzer.
Barıs dalgaları kopar, gönüllerden kinleri giderir.
Bunun aksine savas dalgaları kopar, sevgileri altüst eder.

2580. Sevgi, acıları tatlıya çeker, tatlılastırır. Çünkü sevgilerin aslı, dogru yola götürmedir.
Kahır ise, tatlıyı acılıga çekmektedir. Acı, tatlı ile bir arada bulunur, bagdasır mı?
Acı tatlı; bu gözle görünmez. Basiret ehli, onları, akıbet penceresinden görmeyi bilir.
Akıbeti gören göz, dogruyu görebilir. Âhiri gören göz ise gururdan, körlükten ibarettir.
Nice tatlılar vardır ki seker gibidir, fakat o seker içinde zehir gizlidir.
2585. Aklı en üstün, anlayısı en keskin olan, kokudan anlar. Öbürüyse ancak dudagına, disine degince fark
eder.
Seytan "Yiyin" diye bagırır ama o adamın dudagı zehri, bogazına varmadan reddeder.
Baska biri bogazına varınca anlar, bir baskası yer, bedenini berbat edince anlar.
Zehir; diger birisinde abdest bozarken yanıs yapar; zaman zaman cigerini delen bir acı peyda eder.
Bir baskasında zehrin eseri; günler, aylar geçtikten sonra görünür. Diger birisinde ise ölümden ve Sûr
üfürüldükten sonra meydana çıkar.
2590. Eger o kisiye mezarda mühlet verirlerse mutlaka mahser günü azap ederler.
Her otun, her sekerin zamanede bir olus müddeti vardır.
Lâlin, günesin tesiriyle renk, parlaklık ve letafet elde etmesi için yılların geçmesi gerektir.
Âlelâde otlar, iki ay içinde yetisir. Fakat kırmızı gül, ancak bir yılda yetisir gül verir.
Yüce ve Ulu Allah, bunun için eceli, yani her seyin müddetini En'am sûresinde anlatmıstır.
2595. Bunu duydun ya; her kılın kulak kesilsin... Bu duydugun âbıhayattır, afiyet olsun!
Bu söze söz deme, âbıhayat de. Bu sözü, eski harfler teninde yepyeni bir ruh olarak gör.
Arkadas; baska bir nükte daha duy. Bu nükte can gibi hem apaçık, meydandadır, hem gayet ince ve gizli.
Bir yer olur ki bu yılan zehri, Allah'nın tasarruflarıyla gayet tatlı ve lezzetli bir hale gelir.
Bir yerde zehirdir, bir yerde ilâç... Bir yerde küfürdü, bir yerde tam lâyık ve yerinde.
2600. Orada cana zarar verir ama burada derman kesilir.
Su, koruk içinde eksidir; fakat üzüme gelince tatlılasır, güzellesir.
Sonra küpün içine girince acır, haram olur...Sirke olunca ne güzel katıktır!
Müridin, küstahlık ederek kâmil vlî ne yaparsa yapması lâyık degildir. Çünkü helva, hekime ziyan vermez
ama hastaya ziyan verir. Soguk ve kar, olmus üzüme dokunmaz, fakat koruga dokunur. Çünkü koruk, daha
kemâle gelmemistir; yoldadır; " Liyagfire lekellâhu mâ tekaddeme min zenbike ve ma teahhar " haline
gelmemistir
Velî, zehir yese bal olur, fakat talip yese aklı kararır zarara ugrar.
Süleyman "Rabbi hebli" demis, yani ""Benden baskasına bu saltanatı verme."
2605. Yahut benden baskasına bu lûtufta, bu ihsanda bulunma" diye niyaz etmistir. Bu hasede benzer ama
degildir.
Lâ yenbagı nüktesini candan oku. Benden sonra bu saltanatı kimseye verme sırrını onun nekesliginden
bilme.
Hattâ o, saltanatta yüzlerce zarar ve tehlike gördü. Cihan saltanatı, kıldan kıla, bastanbasa can kaygısından,
bas korkusundan ibarettir.
Bas korkusuyla can ve din korkusu... Bize bunun gibi bir imtihan daha olamaz.

Süleyman himmetli birisi gerektir ki bu yüz binlerce renkten, kokudan vazgeçsin.
2610. Kuvvet ve kudretiyle beraber o saltanatın dalgası Süleyman'ın bile nefesini tıkıyordu.
Bu keder yüzünden üstüne toz, toprak konunca bütün cihan padisahlarına acıdı da.
Sefaat edip "Bana verdigin bu saltanatı, kemal sahibi olanlara da ver.
Bu saltanatı, kerem edip kime verir, kime bagıslarsan Süleyman odur, o da benim.
O benden sonra kimseye verme hükmüne dahil degildir; benimledir. Hattâ benimle ne demek? O kisi, davasız,
nizasız benim" dedi.
2615. Bunu anlatmak farzdır.
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I
http://www.mumsema.com/kuran-meali/10464-salih-a-s-ve-semud-kavmi-hakkinda-ayetler.html

MESNEVÎ'DE HZ. SÂLİH'İN DEVESİ'NİN TASAVVUFÎ ANLAMI
MESNEVÎ'DE HZ. SÂLİH'İN DEVESİ'NİN TASAVVUFÎ
ANLAMI VE SEMÛD KAVMİNİN HELÂKİ
1- Hz. Sâlih'in Devesi
Peygamberler târihinde bâzı peygamberler ile âdetâ özdeşleşmiş, o peygamber anıldığında hemen akla gelen çeşitli nesneler ya da olaylar vardır. Hz. Nûh ile gemi; Hz. İbrâhim ile ateş; Hz. Yûnus ile balık; Hz. Zülkarneyn ile "sebep"; Hz. Mûsâ ile asâ/baston gibi… Hz. Sâlih ile de Kur'ân-ı Kerîm'de "Allâh'ın devesi"diye ifâde edilen bir deve özdeşleşmiştir. Yine Kur'ân-ı Kerîm'de bildirildiğine göre insanlar, Allâhü Teâlâ tarafından ya müstehak oldukları için ya da samîmiyetlerinin ortaya çıkması için çok farklı şekillerde imtihan edilmiştir. Kur'ân'ın Fâtiha'dan sonra ilk sûresi olan Bakara Sûresi'nde -ki, sûre adını bu olayda geçen hayvandan yâni "bakara (sığır) "dan almıştır- Hz. Mûsâ'ya tâbi olan İsrâil oğullarının bir sığır ile nasıl imtihan edildikleri uzun uzun anlatılmaktadır.
Hz. Sâlih'in kavmi olan Semûd de bu şekilde imtihana uğrayan bir kavimdir. Semûd, aynı soydan geldikleri için "İkinci Âd" şeklinde de anılır. Bu kavim Hicâz ile Tebük arasında Hicr denilen bölgede, kayalar içerisine yontulmuş meskenlerde yaşarlar, toplumun alt tabakasına hakâretler ederler, putlara taparlar ve kendilerine gelen peygamberleri yalanlarlardı. Kendilerine, içlerinden birisi ve Allâh'ın elçisi olarak gelen Sâlih peygamberden, kendisine inanmaları karşılığında kaya içerisinden deve çıkarmasını mûcize olarak istemişler, bu olay gerçekleşince bir kısmı ona inanmış, diğer bir kısmı ise küfründe devam etmiştir. Bir müddet sonra içlerinden azgın bir grup Hz. Sâlih'e mûcize olarak verilen deveyi öldürmüş, bunun netîcesinde ilâhî gazaba uğramışlar; önceki kısımda da zikredildiği üzere, üç gün içerisinde renkleri ilk gün safran gibi sarı, ikinci gün erguvan gibi kızıl ve üçüncü gün abanoz gibi simsiyah olduktan sonra, üçüncü günün sonunda müthiş bir gürültü (sayha) veyâ yıldırım (sâika) ile kavmin inançsızları helâk edilmiştir. Hz. Sâlih'e inanıp onunla birlikte olanlar ise bu azaptan korunmuşlardır. Bu kavmin kıssası Fecr, Necm, Kâf, Kamer, Sâd, A'râf, Şuarâ, Neml, İbrâhim, Enbiyâ ve Tevbe sûrelerinde bâzan işâretle, bâzan da biraz daha geniş olarak geçmektedir.
İnsanlık târihinin en önemli ibretlik olaylarından birisi olan bu acı hâdise, yâni Hz. Sâlih'in getirdiği salâhı kabul etmeyen bozuk ve üstüne üstlük küstahlık eden Semûd toplumunun uğradığı âkibet, Mesnevî 'de derûnî boyutu ile ve bu hâdisede yer alan şahsiyetlere tasavvufî sembolik anlamlar atfedilmek sûretiyle, hem didaktik/öğretici hem de nasîhatvârî bir şekilde işlenmektedir.
Mevlânâ bu olaya Mesnevî 'de müstakil bir başlık ayırmış ve bu başlığa da "Baş

Gözünün Sâlih Peygamberi ve Devesini Hakir Görmesi...” adını vermiştir. İşin bir başka ilginç tarafı da bu kıssanın “Şakîlerin/Cehennemliklerin Dünyâ ve Âhiretten Mahrum Olmalarının ve Her İki Cihanda da Hüsrâna Uğramalarının Sebebi” konusunun akabinde getirilmesidir. “Gönül ehli”nin gönlünü incitmek, hakka hukûka riâyet etmemek, insanı telâfisi imkânsız zararlara dûçar kılar. Hazret, bu konuya Hz. Sâlih'in devesi kıssasında kendi tatlı üslûbuyla açıklık getirmektedir. Mevlânâ'ya göre Hz. Sâlih'in devesi görünüşte deveydi; içyüzde ise onun sıradan bir deve ya da maddî varlık olmaktan çok öte anlamları vardı:

“Sâlih'in devesi görünüşte deveydi, o zâlim kavim bilgisizlik yüzünden deveyi kestiler.
Su için deveye düşman olduklarından kendileri, mezara su ve ekmek oldular.
Hakk'ın devesi ırmaktan, buluttan su içmekteydi. Onlar, Hakk'ın suyunu Hak'tan esirgediler.
Sâlih'in devesi, sâlih kişilerin bedenleri gibidir; onlar kötülerin helâki için tuzaktır.
Neticede 'Allâh'ın devesi ve onun su hakkı' hükmü, o ümmeti ne dertlere uğrattı, onları nasıl helâk etti!
Hakk'ın kahrının zâbıtası, bir devenin kanına diyet olarak onlardan bütün bir şehri istedi.
Ruh, Sâlih gibidir, beden de deveye benzer. Ruh vuslattadır, beden ihtiyaç içindedir.
'Sâlih'in rûh'u âfetlere uğramaz; yara deve üzerindedir, zât yaralanmaz.
Sâlih'in rûhu incitilemez; Hakk'ın nûru kâfirlere mağlup edilemez.
Can, toprak cisme, kötü kişiler incitsinler de imtihanı görsünler diye ulaştı, bu yüzden cisimle birleşti.
Canı inciten kişinin, Hakk'ı incittiğinden haberi yok! Bilmiyor ki, bu küpün suyu ırmak ile birleşmiştir.
Hak, bütün âleme dayanak olsun diye bir cisme alâka bağlamıştır.
Onların gönüllerine kimse muzaffer olamaz. Sedefe zarar gelir, inciye gelmez.
Velînin beden devesine kul ol ki, Sâlih peygamber ile kapı yoldaşı olasın.”

Târihî hâdiseyi zâhirî açıdan naklettikten sonra Mevlânâ, her zaman olduğu gibi, bu olayda da vermek istediği asıl mesaja geçer. Aslında Kur'ân'da peygamberlerin ve geçmiş kavimlerin kıssalarının anlatılma maksadı da budur; yâni geçmişte yaşananlardan ibret ve ders alınması bu kıssaların anlatılmasının başlıca sebebidir. Fakat ünlü sûfî, düşünür, ahlakçı ve mürşid elbetteki bu hâdiseye tasavvufî açıdan bakacak ve kıssadaki sembollere tasavvufî anlamlar yükleyecektir. Öncelikle, kıssada geçen “Sâlih” kavramının rûhu, “deve” kavramının da bedeni sembolize ettiğini düşünen Mevlânâ, ruh-beden birlikteliği çerçevesinde sâlih bir insana dışarıdan gelen zararlı davranışların bir tahlîlini yapar, bu tür faaliyetlerin nereye kadar uzandığını yâni Hak-halk ilişkisini belirtir. Sonra da Cenâb-ı Hakk'ın velî kullarının toplum içerisindeki yerine dikkat çeker.

Şüphesiz ki, maddî ve mânevî, fizik ve metafizik yönü olan yaşadığımız şu hayatta bâzı şeylerin göründüğünden farklı anlamlarının olduğu bir realitedir. Bunun yanında, sıradan birer eşyâ olan nesne veyâ olayların bâzı kimseler için çok özel anlamlar taşıdığını da biliyoruz. Gündelik hayatta kullanılan “mânevî değeri büyük” deyimi bunun örneğidir. Herkesin hayâtında, maddî değeri küçük ama mânevî değerine pahâ biçilemez nesneler mutlakâ vardır. Yâni bir şeyin maddî varlığı ile mânevî varlığı aynı orantıda olmayabilir. Hattâ bu kuralı genelleştirecek olursak, bütün insanların görünüş îtibâriyle birbirinden pek de farklı olmadığını, insanlara asıl değer kazandıran şeyin sûret, şekil, görüntü, maddiyat değil, mânâ ve sîret olduğunu söyleyebiliriz. Öyle ya, peygamberlerin de, velîlerin de görünüşte diğer insanlardan hiçbir farkı yoktur; ama onlar “peygamber”dirler, “velî”dirler.

İşte Hz. Sâlih'in devesi de görünüşte diğer develerden farklı değildi; fakat o “Allâh'ın devesi” idi; bir peygamberin mûcizesi olarak kaya içerisinden çıkmış, Hak katında özel/mânevî anlamı olan bir deveydi. Ne yazık ki, hak, hukuk ve hakîkat körlerinin

gözünde bu devenin diğer develerden hiçbir farkı yoktu. Çünkü onlar bu deveye başgözleri ile, his gözleri ile bakıyorlardı; onlar o devedeki mânevî değeri görecek mânevî göze, kalp gözüne sâhip değillerdi. Ne yazık ki, bu bilgisizlikleri, cehâletleri ve körlükleri sebebiyle "Allâh'ın devesi"ni kestiler, öldürdüler; Allâhü Teâlâ'nın gazabına uğradılar ve elîm bir şekilde helâk oldular

Burada bir husus hemen dikkat çekmektedir ki, o da şudur: Mevlânâ'ya göre bu olayda çok çarpıcı bir mantıksızlık vardır. Ama inkârcıların, kalp ve gönül sâhibi olmayanların, ruhları maddî kir ve pisliklere bulanmış olan kimselerin, o mantığı kuracak akılları, o hakîkati anlayacak beyinleri nerede! Bu mantıksızlık, devenin de, suyun da Allâh'a âit olduğunu görememek sebebiyle, Allâh'ın suyunu Allâh'ın devesinden esirgemektir. Kimin suyu kimden esirgenmektedir? İşte burada müthiş bir zihin kirliliği, bulanıklığı, onun da altında aslında Hakk'a gizli bir başkaldırma, Hakk'ın hükmünü kabul etmeme ve gizli -görebilenlere apaçık- bir şirk vardır. İşte bu yüzden, Semûd topluluğu bir devenin bedelini çok ağır ödemişlerdir

Sâlih peygamberin devesi sâlihlerin, velîlerin ve nebîlerin bir timsâlidir. Böyle, Allâhü Teâlâ'ya yakınlık kazanmış kimselere fenâlık etmek çok tehlikeli olup, iki cihanda da hüsrâna sebep olur. Cenâb-ı Hak kendi sâlihlerini korur, hattâ böylelerine kötülük edenleri şiddetle cezâlandırmak için sebepler halkeder.

Yine burada ikinci bir mantıksızlık, akılsızlık daha vardır: Hakk'ın peygamberlerine ve velîlerine kulak tıkayan, onları reddeden bu câhiller, kendilerine sâdece iyiliği tavsiye eden, doğru ve güzel yolu hiçbir karşılık beklemeksizin gösteren bu sâlih insanlara karşı neden kötülük etmeye kalkışırlar acabâ? Onlar bilmezler mi ki, Hakk'ın yakınlarının gönlü, rûhu incitmeye, incitilmeye gelmez! Çünkü onların rûhu Sâlih peygamber gibidir; Cenâb-ı Hak ile devamlı vuslat hâlindedir. Câhillerin eziyet etmeye kalkıştıkları vücut ise deve mesâbesindedir, o birtakım ihtiyaçlar içerisindedir. Her ne kadar beden ile ruh ayrı varlıklar olsalar da, aralarında çok sıkı bir münâsebetin olduğu erbâbının bilgisi dâhilindedir. Zîrâ, ehl-i hakîkat indinde cismin bâtını ruh ve rûhun bâtını Hak'tır. Bâtının zâhirle birleşmesi kıyas ve târif ile anlatılacak bir durum değildir. İşte, Hak Teâlâ'nın bu şekilde cisimler üzerindeki nasılsız/anlatılamaz birleşmesinin sırlarından birisi de budur: Zâhirî hayatta O'ndan ve O'nun hükümlerinden uzak olanlar, rûhun ahkâmından gâfil olmak ve hayvanlık dairesine dalmak sûretiyle rûhu incittikleri vakit, türlü türlü belâlara ve imtihanlara giriftâr olurlar ki, bu da yine bâzı ilâhî isimlerin hüküm ve tesirlerinin zuhûru içindir.

Başka bir ifâde ile; ceset maddî olup fenâ/yokluk âlemine mensup olmakla berâber, mâneviyattan da büsbütün hâlî/boş değildir. Her müessirin/eser sâhibinin eseriyle bir bağlantısı vardır. Cenâb-ı Hakk'ın mahlûkatı üzerinde yaratma ve yaşatma hakkı vardır. Binâenaleyh haksız yere -bir deve bile olsa- bir mahlûkunun yaşam hakkına tecâvüz etmek, Cenâb-ı Hakk'ın ondaki yaratma ve yaşatma hakkına tecâvüz etmek demektir. Yine, bir ressamın yaptığı bir tablo ile alay etmek, bir şâirin şiirine hakâret etmek doğrudan o ressamla alay etmek ve o şâire hakâret etmekle aynı şeydir. Kâinattaki her şeyin yaratıcısı Allâhü Teâlâ olduğuna göre, herhangi bir mahlûku beğenmemek de doğrudan Allâhü Teâlâ'yı ve O'nun yaratışını beğenmemek ve O'na küfür/nankörlük etmekle eşdeğerdir. Ancak, O'nun yaratıklarına taarruz edenler, O'nun imtihanı ve azâbı ile karşı karşıya kalırlar. Kaldı ki, sâlihlerin ruhları, ne hakîkat münkiri olan zâhirî kâfirler tarafından, ne de bâtınî kâfirler olan şeytan ve nefsânî sıfatlar tarafından incitilebilir; çünkü bu ruhlar Hakk'ın nûrudur ve bir âyette de işâret edildiği üzere Hakk'ın nûru hiçbir zaman kâfirlerin mağlûbu değildir.

Şu da var ki, "Allâhü Teâlâ ile vuslatta erimiş, sâlih bir kul için beden üzerine indirilen darbeleri duymaya tâkat yoktur. Böyle ruhlar o büyük vuslatın şevki içinde, maddî acıları hissetmezler. Böylelerinin vücutlarına her ne türlü eziyet yapılırsa yapılsın, onların ruhları bundan zarar görmez." Çünkü evliyânın bâtınları mahfûzdur; zarar ancak onların sûretlerinde olabilir. Nitekim bir kimse sedef üzerine bir darbe vursa, ancak

sedef kırılır, içindeki inciye zarar gelmez. Bir hadîs-i şerîfte de belirtildiği üzere, insanlar içerisinde belâya en çok uğrayanlar peygamberlerdir. Sonra diğer insanlar makam ve derecelerine göre belâya mübtelâ olurlar. Hak elçileri, Hak ve hakîkat uğrunda canlarından olma da dâhil her türlü mihnete katlanırlar. Ama sıkıntı sâdece onların bedenlerinedir, ruhlarına değil. "Bir ruh bir kere Allâhü Teâlâ'da dirilmek rütbesine ermiş olmasın, bu rûhun duyduğu zevki ve şevki, eziyet şöyle dursun, bizzat vücûdunun ölümü bile, hattâ bir an için dahi gölgeleyemez.
Bâzan da bunun tm tersi olur; yâni inci zarar görmesin diye sedefe çok îtinâ gösterilir, sedef korunur. Tıpkı "Ey habîbim! Sen onların arasında bulunduğun müddetçe Allah onlara azap edecek değildir" âyetinde işâret edildiği üzere, peygamberler (ve vârisleri/ricâlullâh) vâsıtasıyla onların içerisinde bulunduğu toplum çoğu zaman zarardan korunur, oraya hep rahmet iner. Ama haddi aşanlar için ilâhî adâletin tecellî etmesi de elbette kaçınılmazdır!
"Şüphesiz, 'Sâlih'in rûhu'ndan murat velîlerin ve nebîlerin rûhudur. Yâhut velîlere, nebîlere uymuş ve nefislerini yenmeye muvaffak olmuş, saf ve temiz mü'minlerin rûhudur, Hak yolunda yürüyenlerin rûhudur ki, böyle ruhlar esâsen dış âfetlerin ve kötülerin mağlûbu olmaz. Çünkü bir velînin vücut kabında saklı olan ruh suyu, aslında ilâhî ırmakla alış veriş hâlinde olup, o ırmakla beslenmektedir. Bu yüzden bir velînin sûretinde görünen nûr, böyle parlak ırmaktan akseder." Hakk'ın, bir velîsine düşmanlık edene harp îlan etmesinin sebebi velî ile Cenâb-ı Hak arasındaki böylesi bir yakınlık yüzündendir. Velîyi inciten Hakk'ı incitir.
İşte bu noktada Mevlânâ, mesâjını net bir biçimde ortaya koyar ve muhâtabına, "velîlerin vücut devesine, aklın varsa kul köle ol ki bu sâyede Sâlih peygamber ile yoldaş olasın, rûhun Hz. Sâlih'in rûhu gibi sâlih olsun ve ilâhî ırmağa akan su olsun" diye öğüt vermeyi, nasîhat etmeyi ihmal etmez. Çünkü Hz. Sâlih ve onun gibiler ululukta bir nefes alıp, bir kere duâ edince kayadan o çeşit yüz deve çıkar; kaya gibi, maddeden ibâret olan insanların gönüllerinden onların himmetleri sâyesinde yüzlerce mârifet ve muhabbet devesi zuhur eder
Peygamberlerin ve velîlerin ruhları rûh-ı küllî ile, akılları akl-ı küllî ile vuslat hâlindedir. Dolayısıyla ruhlarımızın ve akıllarımızın ıslâhı, ancak onların sâlih olan ruh ve akıllarını izlemekle mümkün olabilir. Mevlânâ'ya göre, Hz. Sâlih'in aklı gibi sâlih akıllar "Hakk'ın devesi"ni ararlar; bizim aklımız ise birer "tavuk kümesi"nden ibârettir. Avni Konuk bu beyitteki metaforları şu şekilde açıklar: "Bizim aklımızdan murat, akl-ı maâş/cüz'î akıldır ki, bu gâyet zayıf ve kapasitesiz akıldır; âhireti düşünmez ve ebedî hayat ile ilgilenmez. Onun hükmü kendisi gibi fânî olan hayvânî ruh üzerinde geçerlidir. Bu sebeple böylesi akıllar tavuk kümesi gibi zayıf ve çürüktür. "Sâlih akıl"dan maksat ise, akl-ı maâddır (ilâhî akıl ya da ondan beslenen akıllar) . Zîrâ bu akıl âhireti düşünür, ebedî hayâtı idrâk eder ve bu uğurda ne gerekiyorsa onunla meşgul olur.
"Hakk'ın devesi" "Ona/Âdem'e (insana) rûhumdan üfledim" âyetinde işâret edilen Hakk'a bağlı olan ruhtur. Hz. Sâlih'in devesinin kayadan zuhur ettiği gibi, bu ruh da insanların cisim kayasından ortaya çıkar. İşte akl-ı maâd, bakâ sâhibi ve Hak âşığı olup, rabbânî tecellîleri kabul etmeye hazır bulunan bu ruh devesini arar ve bulmaya çalışır. Bu ruh develeri ise peygamberler ve onların kâmil vârisleridir
2- Semûd Kavminin Helâkı
İlâhî ırmağa akıp giden, kendisine tâbi olanları engin ilâhî rahmet denizine götüren bir ırmak gibi olan Sâlih peygamberin yıllar boyu süren çabalarına, didinmelerine, nasîhatlerine rağmen, Hak ve hakîkati inkâr eden câhil toplum haddi aştığı için ilâhî adâletin tecellî vakti gelmişti. Bütün bunların yanında bu câhil ve azgın toplum hâlâ Hz. Sâlih'e "eğer gücün yetiyorsa haydi bizi tehdit ettiğin azâbı getir! "gibilerden küstahça tavırlarda bulunuyor, tehditler savuruyordu. Oysa Hz. Sâlih bir peygamber idi ve peygamberler sâdece gerçeği söyler, onların sözleri, vaatleri aslâ yalan çıkmazdı. Nitekim Semûd kavmi kendilerinden sonrakilere ibretlik bir şekilde üç gün içerisinde

helâk edilmişlerdir:
"Sâlih dedi ki: 'Mâdem ki haset ettiniz, üç gün sonra Hakk'ın azâbı erişecek.
Ondan üç gün sonra da canları alan Hak'tan, başka bir âfet gelecek ki, onun da üç alâmeti vardır:
Hepinizin yüzünüzün rengi değişir. Yüzleriniz türlü türlü renklerde görünür.
İlk günde yüzleriniz safran gibi sararır; ikinci günü erguvan gibi kızarır.
Üçüncü günü yüzleriniz tamamı ile kararır, ondan sonra da Hakk'ın kahrı gelir, çatar.
Eğer bu tehdide benden delil isterseniz devenin yavrusunu dağa doğru kovalayın!
Tutabilirseiz derdinize çâre bulunur. Tutamazsanız ümit kuşu tuzaktan kaçtı, gitti!
Bu sözü duyunca hepsi birden köpek gibi onun ardından seğirtmeğe başladılar.
Kimse yavruya yetişemedi; dağlar arasına dalıp kayboldu.
Tertemiz ruh gibi, beden ayıbından, nîmet ve ihsan sâhibi Hakk'a kaçıp gitmekteydi o.
Sâlih dedi ki: 'Gördünüz ya, o kazâ mübrem olmuştur; ümit sûretinin boynunu vurmuştur! '
Devenin yavrusu nedir? Sâlih peygamberin gönlü. Onun hatırını ihsan ve iyilikle yerine getirin.
Onun gönlünü alırsanız azaptan kurtuldunuz, yoksa pişman olduğunuzun, bileklerinizi ısıracağınızın günüdür.
Sâlih'ten bu bulanık vaadi duydukları gibi, azâba göz dikip beklemeye başladılar.
Birinci gün yüzlerinin sarardığını gördüler. Ümitsizlikle soğuk soğuk âh etmeye başladılar.
İkinci gün hepsinin yüzü kızardı. Artık ümit ve tövbe nöbeti kayboldu.
Üçüncü gün hepsinin yüzü kapkara kesildi. Sâlih peygamberin hükmü cenksiz, cidalsiz doğru çıktı.
Hepsi de ümitsiz bir hâle gelince kuşlar gibi ayaklarını altlarına alıp iki dizlerinin üstüne çöktüler.
Cibrîl-i Emîn, bu diz çökmenin şerhini Kur'ân'da 'Câsimîn' âyeti olarak getirdi.
Sana diz çökmeyi öğrettikleri ve seni bu çeşit diz çökmeden korkuttukları vakit, sen diz çök!
Onlar kahr-ı ilâhînin zahmetini beklediler: Kahır geldi, o şehri yok etti! ..."
Bir hadîs-i şerîfte Hz. Peygamber "Ateşin odunu yeyip bitirdiği gibi, haset de öylece hayır ve hasenâtı yeyip bitirir" şeklinde ümmetini hasedin tehlikesine karşı şiddetli bir biçimde uyarmaktadır. Çünkü haset "Yoksa onlar Allâh'ın bir ikram olarak insanlara verdiği şeylere mi haset ediyorlar? " âyetinde belirtildiği üzere kötü bir ahlâk ve dînen yasak/günâh bir tutumdur. Ünlü sûfî Abdülkâdir-i Geylânî de "hasetçi, Allâh'ın düşmanıdır. Sakın, fiilleri ve yarattıkları hakkında O'nunla çekişmeyin, yoksa O öldürücü darbeyi size indirir" diyerek müritlerini ve sevenlerini hasedin âkıbetinden korumaya çalışmaktadır. Elbetteki burada tasavvufî ahlâkın en önemli unsurlarından birisi olan haset konusuna detaylıca girecek değiliz. Fakat Mevlânâ'ya göre, Sâlih peygamberin kavminin deveyi öldürmesinde en önemli sebeplerden birisinin o kavimden bâzı kimselerin o deveye karşı gösterdikleri haset olduğunu belirtmekte yarar vardır. Oysa hasedin, bütün tasavvufî-ahlâkî eserlerde üzerinde titizlikle durulduğu ve Abdülkâdir-i Geylânî'nin de veciz bir sûrette belirttiği gibi, sâhibini Allâhü Teâlâ'nın düşmanı yapmaktan ve hüsrâna uğratmaktan başka hiçbir getirisi yoktur. Nitekim Semûd kavminin başına da felâket getirmiştir. Zîrâ haset, yaratmış, takdir etmiş olduğu şeyler ve fiilleri hakkında Allâhü Teâlâ ile çekişmektir; bir kahr-ı ilâhîdir.
Muhakkık sûfîler kaderi muallak (değişebilir) ve mübrem (değişmez) olmak üzere ikiye ayırırlar. Mübrem olan kader/kazâ değişmez; buna karşılık muallak kazâ başka şeylere bağlı olarak, meselâ sadaka vermek, tevbe etmek gibi ibâdetlerle değişebilir. Yukarıdaki beyitten hareketle Semûd kavminin başına gelmiş olan belânın muallak olduğunu, ancak onların hatâlarında ısrarcı olmaları ve haddi aşmaları dolayısıyla mübreme dönüştüğünü söyleyebiliriz. Hz. Sâlih kavmine son bir şans daha veriyor ve

devenin yavrusunu yakalamaları sâyesinde başlarına gelecek belâdan kurtulabileceklerini ifâde ediyor. Deve yavrusunun kıssadaki sembolik anlamı ise Hz. Sâlih'in, kavmi tarafından incitilmiş olan gönlünden başkası değildir. Ne var ki, inkârcılar kendilerine tanınan bu şansı da değerlendirmemişler, deve yavrusunu yakalayamamışlar yâni Hz. Sâlih'in gönlünü almaya hiç de yanaşmamışlar ve bu yüzden azâba müstehak olmuşlardır…

Tıpkı bunun gibi, o "makbul dergâhlar"ın (velîlerin) gönüllerini yapan samîmi yol mensupları hiç şüphesiz ki, kahr-ı ilâhîden emin olurlar ve tabiatin/nefsin karanlık derinliklerinden kurtulurlar. Aksi halde ümitsizlik ve mahrûmiyete mahkum olanların felâh bulması mümkün değildir. Çünkü o makbul dergâhlar peygamberlerin vârisleridir ve vazîfeleri, paygamberlerin getirdiği hükümler üzerine insanlara yol rehberliği yapmaktır. Cenâb-ı Hak, gönderdiği bütün peygamberler, onların gösterdikleri türlü türlü mûcizeler, kalbe ve kalıba/bedene hitap eden ibâdetler vs. ile hep vahdâniyetini/birliğini îlan etmiştir. O, kaskatı kaya içerisinden deve çıkardığı gibi, kalp taşı içerisinden de mârifet, hikmet ve ilâhî emânet yüklü onlarca gizli develer çıkarmaya, tecelliyât bulutlarından muhabbet yağmurları yağdırmaya, kutsiyet bahçelerinde mükâşefe meyveleri bitirmeye, âb-ı hayât pınarları akıtmaya elbette ki kâdirdir. İşte bu meyvelerden beslenen, böylesi kaynaklardan su içen bedenin his ve kuvvetlerine hâlis ilim olan vâridât-ı gaybiyye (gayba âit bilgi ve ilhamlar) bağışlanır ki, bütün bunlar, ancak ve ancak Cenâb-ı Hakk'ın emir ve yasaklarına riâyet etmekle, O'nun buyruklarını, koymuş olduğu ibâdetleri dikkatlice yerine getirmekle, cehâletle amel etmeyi bırakıp, şerîate muhâlefeti, tarîkate muârazatı/îtirazda bulunmayı terk etmekle, sır devesine taarruzda bulunmayıp onun hakkını edâ etmekle mümkündür. Bunlar aynı zamanda, kıssada Hz. Sâlih'in rûhu ve canının sembolize ettiği anlamlardır. Diğer taraftan nefs-i emmâre Semûd'ü, yardakçıları olan bedenin eşkiyâ kuvvetlerinin yardımıyla sır devesine suikast düzenleyip, cehâlet oklarıyla onu yaraladıkları için, cehâletin ve küfrün dermansız dertlerine mübtelâ oldular. Azgın nefislerinin korkunç yüzüne tâbi olup, hidâyet güneşinin ışığından yüz çevirdiler. Tabîat karanlıklarında bağlanıp kaldılar. İnsanlık mertebesine yükselemeyip, gün batımı/helâk alâmetlerinden üç hâl/mertebe gördüler. Yâni ilk mertebede nefsânî sûretleri/yüzleri sarardı; ikinci mertebede kalpleri ışık saçmayan kor ateş gibi kıpkızıl kızardı; üçüncü mertebede ise "Allah onların kalplerini mühürlemiştir" hükmü gereğince, her tarafını pas ve pislik kaplamış bir ayna gibi, zulüm/karanlık ve küfür ile simsiyah kesildiler. Akabinde de kahr-ı ilâhîye uğrayarak tabiat zindanlarının karanlık dehlizlerinde helâk olup gittiler. İşte bu noktada, mürşid-i kâmil Mevlânâ, muhâtabına, sevenlerine mesajını hemen iletir ve bu kıssayı anlatmaktan gâyesini dile getirerek şöyle der:

"Ey, ancak belâ geldiği zaman korkup ve ancak o zaman Allâhü Teâlâ'nın gazabındaki kudreti görüp diz çöken, ancak böyle hallerde O'na yalvarıp sığınan kişi! Hikâyeyi dinledin; Sen öyle zamanda dizlerini yere koy ki, iş işten geçmiş olmasın. Sana öğüt veren, yol gösteren Hak velîlerini zamânında gör; onların güzel sesini zamânında duy ki, korku ve kazâ ânı gelip çattığı zaman dizlerin taşa çarpmasın! "

3- Hz. Sâlih'in Kavmine Üzülmesi

Sâlih (a.s.) üzerlerine kahr-ı ilâhî çökecek olan kavminden evvelce ayrılmış ve şehir dışında bir yerlerde beklemeye başlamış idi. Olay bitince sığınmış olduğu yerden çıkar ve bir müddet önce kavminin yaşadığı fakat şu anda enkaz altındaki ölülerin kemiklerinden bile iniltilerin geldiği felâket bölgesine gelir. Bir peygamber yüreği Hakk'ın merhametinin en büyük tecelligâhlarından ve rahmet-i ilâhiyyenin feyazân pınarlarından birisi olduğu için, Sâlih (a.s.) 'ın gönlü gördüğü manzaraya dayanamaz; kendisine ne kadar karşı gelmiş, eziyet etmiş olursa olsun ümmetinin bu hâline içi parçalanır ve kendisine hâkim olamayarak gözyaşları dökmeye başlar. Hattâ bu gözyaşları arasında, helâk olup gitmiş olan kavmine öğüt ve nasîhat vermeye devam ettiğinin farkında bile değildir:

“Sâlih, halvetten çıkıp şehre doğru gitti; gördü ki şehir duman ve ateş içinde.
Onların parçalarından dahi inilti işitiyordu; feryat var ama feryat edenler ortada yok!
Kemiklerinden iniltiler, sızlanmalar duydu; canları çiğ tâneleri gibi yaş döküyor, ağlıyordu.
Sâlih, bunu duyup ağlamaya başladı: Feryat edenlere feryat etmeye koyuldu:
'Ey bâtıl yolda yaşayan kavim! Ben sizin cevrinizden Hakk'a şikâyet etmiş, ağlamıştım.
Hak, bana: Onların eziyetlerine sabret, onlara nasîhat ver. Zâten devirlerinden çok bir zaman kalmadı, demişti
Ben: Cefâları, eziyetleri yüzünden onlara nasîhat edemiyorum. Nasîhat sütü sevgiden, saflıktan coşup akar, demiştim.
Bana o kadar eziyetler ettiniz ki, nasîhat sütü damarlarımda dondu.
Hak bana: Ben sana lütuf ve inâyet eder, o yaralara merhem koyarım, buyurdu.
Hak, gönlümü gök gibi saf bir hâle getirdi. Gönlümden sizin cefâlarınızı sildi, süpürdü.
Yine size nasîhatler vermeye, şeker gibi temsiller getirmeye, sözler söylemeye başladım.
Şekerden tâze süt çıkarıp, balla şekeri sözlerime katmaya, size tatlı tatlı öğütler vermeye koyuldum.
O sözler size zehir gibi tesir etti. Çünkü siz baştan aşağı zehir mâdeniydiniz.”
Yâni, yaratılıştaki kâbiliyetiniz (isti'dâd-ı ezelî) küfür ve dalâlet üzerine olduğundan, tatlı söz sizin ezelden beri zehir ülkesi olan vücûdunuzda zehre dönüştü. Ben sizi hidâyete dâvet ettikçe siz sapıklıkta ayak dirediniz. Ben sizi ferahlandırmaya çalıştıkça siz bana eziyet ettiniz, benim gam ve derdimi artırdınız. Onun için, niçin ve nasıl gamlanayım ki, gam başaşağı yuvarlanıp gitti. Ey inatçı kavim! Benim için bu dünyâda gam siz idiniz, sizden ibâret idi. Hiç gamın ölümüne ağlayıp feryat eden birisi olur mu? ! Hiç kimse başındaki yara iyileşince saçını sakalını yolar mı? ! Ben size niye üzüleyim ki, sizin gibi bir hastalıktan, dertten, üzüntüden kurtuldum ben…
Hz. Sâlih, yüzünü kendine çeviriyor, yâni kendi kendine söyleniyor, kavminden benzer bir muâmele gören Hz. Şuayb gibi, “Zâlim kavmin ardından niçin yas tutayım ki? ! “ ve “ey feryat eden! Onlar feryat etmeye değmez! ” gibi sözlerle bir yandan kendini tesellî etmeye çalışıyor, bir yandan o inatçı kavmin başına gelenlere üzülüp gözyaşı döküyor, diğer yandan da onların bu duruma düşmemeleri için ortaya koyduğu gayretleri sıralıyordu. Öyle ya, kavmi için az mı çırpınmış, duâlar etmiş, Cenâb-ı Hakk'a niyazda bulunmuştu… O'nun huzûrunda az mı gözyaşı dökmüştü! .. Ne yazık ki, Hz. Sâlih ruh kulağı ile, şimdi, o kâfir kavmin ölmüş olan vücutlarının her bir parçasından melekûtî iniltiler işitmekte ve bu hâle derinden üzüntü duymakta idi. Kendisini yine teselli etmeye çalıştı: Onların ne kadar zâlim bir toplum olduğundan, üzülmeye değmez, aşağılık bir gürûh olduklarından… dem vurdu. Kavminin kahr-ı ilâhîyi hak ettiğine dâir en küçük bir şüphesi yoktu, fakat bütün bu tesellî çabaları onun merhamet damarlarından sağanak hâlinde boşalan gözyaşlarını dindirmeye yetmiyordu; çünkü o bir peygamber yüreği taşıyordu ve ruhları inleyenler ise onun ümmetiydi:
“Gözünden, gönlünden yine yaşlar akmaya başladı. Onda sebepsiz bir merhamet hâsıl oldu.
Gözyaşı damarları yağmur gibi yağmaktaydı, buna kendisi de şaşırmıştı. Bu katreler cömertlik ve kerem denizinin sebepsiz akan katreleriydi.
O ağlarken aklı diyordu ki: Bu ağlama neden? Seninle alay eden o çeşit bir kavme ağlamak revâ mı?
Niye ağlıyorsun, söyle! Yaptıkları işlere mi? O gidişleri kötü kin askerlerine mi?
Onların paslı, karanlık gönüllerine mi, yılan gibi zehirli dillerine mi?
Onların köpeklerinkine benzeyen nefis ve dişlerine mi? Akrep yatağı olan ağız ve gözlerine mi?
İnatlarına mı, alaylarına mı, kınamalarına mı? Şükret; bak, Hak onları nasıl hapsetti, helâk eyledi! ..”

Hikâyenin sonunu böyle bağlayan Mevlânâ, Semûd kavminin başına gelen felâketin sebeplerini sıralamaya devam eder. Hz. Sâlih'i inkâr eden Semûd kavmi elleri eğri, ayakları eğri, gözleri eğri, bakışları eğri, savaşları eğri, öfkeleri eğri… yâni elleri Hakk'a uzanmayan, ayakları Hakk'a yürümeyen, hep fıskufücûr ve zulüm tarafına giden, gözleri kötü niyetle bakan, hep kötüyü arayan, muhabbetleri hep bâtıla akan bir toplumdu. Çünkü Hakk'ın sırât-ı müstakîmini getiren peygamberleri kabul etmemişler, taklit izlerini izleyip, kuru nakil bayrağına tâbi olmak sûretiyle, hak ve hakîkatten sapmış olan atalarının karanlıklara götüren yanlış yollarında yürümeyi tercih etmişlerdi. Bununla da kalmamışlar, cehâletleri yüzünden kendilerine hidâyet nûrunu getiren, hakîkate götüren yola çağıran "akıl pîri"nin başına ayak basmışlardı. Onlar "pîr satın alıcı değil" idiler; bundan dolayı birbirlerine gösteriş yapma hevâ ve hevesi içerisinde birer "kart eşek" olup çıkmışlardı. Hak ve hakîkati görmede onların eşekten, hayvandan farkları yok idi. Hattâ birer hayvan gibi zararsız bir şekilde bir köşede durmamışlar, üstüne üstlük Allâh'ın devesini öldürmekten, Hak erlerinin gönlünü incitmekten hiç mi hiç çekinmemişlerdi. Bu yüzden "onlar hayvandan daha aşağı"idiler.
Semûd kavminin başına gelenler târihin unutulmaz acı sayfalarından birisidir. Belki bu kıssa üzerinde sayfalarca, hattâ ciltlerce söz söylenebilir. Ama olay, Mevlânâ'nın penceresinden kısaca şu şekilde özetlenebilir:
Hayat bir alış verişten, bir pazardan, bir ticâretten ibârettir. Bu dünyâda kârlı ticâret yapanlar âhiret hayâtında mutlu bir hayat sürerler. Burada zararlı ticârette bulunanları ise âhirette nihâyeti olmayan sıkıntılı bir hayat beklemektedir. Şu da var ki, bu âlemde her şey ap-açık değildir. Eğer âlemde her şey ayıpsız olsaydı, ticâret yapanların hepsi aptal/müflis olurdu. Çünkü bu takdirde kumaştan anlamak pek kolaylaşırdı. Buna karşılık her şey ayıplı olsaydı bu defâ da bilginin, ilmin bir anlamı kalmazdı. Dolayısıyla, bu dünyâda ehil de vardır, ehil olmayan da; odun da vardır, öd ağacı da… Her şey "hak" demek ahmaklıktır, fakat her şey bâtıl diyen de şakîdir/kâfirdir. İşte böylesi bir ticâret âleminde peygamberleri ve onların vârislerini alanlar kâr etmişlerdir. Renge, kokuya yâni bu dünyânın âlâyişine, süsüne değer verip öylece yaşayanlar ise ziyan etmişler. Geçmiş böylesi kârların ve ziyanların örnekleri ile doludur. Firavun ile Semûd kavminin ticâreti aslâ gıpta ile bakılacak bir ticâret değildir; onlar peygemberleri satın almayan, "akıl pîri"nin başına ayak basan, bedbaht ve cehennem odunu kimselerdir.

Buradaki sebep "göğe çıkmayı sağlayan araç" demektir. Hz. Zülkarneyn bu "sebep" sâyesinde dünyânın birçok ülkesini dolaşmıştır. (Geniş bilgi için bk.: Türe, Zülkarneyn, s. 119 vd.
Şems, 91/13.
Bk.: Bakara, 2/67 vd.
Hicr, 15/80.
Neml, 27/45.
Rifâî, Şerhli Mesnevî-i Şerîf, s. 369.
Hicr, 15/83.
Zâriyât, 51/44.
Bk.: Köksal, Peygaberler Târihi, I/126-133; Ateş, Kur'an'da Peygamberler, s. 56-57.
Bk.: Şems, 91/13. Rivâyetlere göre Semûd kavminin yaşadığı bölge kurak ve suyu kıt imiş. Bu yüzden bölgede çıkan sudan sırayla bir gün deve(ler) , bir gün de insanlar içermiş. Âyette geçen "devenin su hakkı"nın anlamı budur. Azgın insanların deveyi öldürmelerinin sebebi de basit(!) bir devenin su üzerinde kendileriyle eşit hakka sâhip olmasını ve Sâlih peygamberin mûcizesini kabul etmemeleridir. (Bk.: Ateş,Kur'an'da Peygamberler, s. 57
Aslında Farsça metinde geçen "rûh-ı sâlih" ibâresi izâfet terkîbi olarak kabul edildiğinde "Hz. Sâlih'in rûhu" anlamına gelir, fakat bu terkip sıfat terkîbi şeklinde de düşünülebilir ki, o zaman mânâ "sâlih (sulh ve salâh bulmuş) ruh" anlamına gelir ve bu durumda

anlam bu haldeki bütün ruhlara şâmil olur. Metin her iki mânâya da uygundur.
Mesnevî, I/35 b -35 a, by. 2519-2535, (I/448-449)
Mevlânâ'nın Fîhi Mâ Fîh' teki bir ifâdesine göre de, Hz. Sâlih'in devesi görünüşte deve idi ama aslında aşk ve muhabbetullâhın bir habercisi idi. (Mevlânâ, Fîhi Mâ Fîh, s. 204.)
Rifâî, Şerhli Mesnevî-i Şerîf, s. 367-368.
Mesnevî' de ruh ve beden münâsebeti "Rum Elçisinin Hz. Ömer'den (r.a.) 'Ruhların Cisimlerin Su ve Toprağına Birleşmesi Sebebini Sorması" (Mesnevî, I/23 b, by. 1452 vd., -I/311-] başlığı atlında müstakil bir bölümde de işlenmektedir.
Konuk, Mesnevî-i Şerîf Şerhi, II/176.
Tâhirü'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, IV/1202-1203.
"Kâfirler hoşlanmasa da Allah nûrunu tamamlayacaktır" (Saf, 61/8) .
Konuk, Mesnevî-i Şerîf Şerhi, II/175.
Rifâî, Şerhli Mesnevî-i Şerîf, s. 368.
Konuk, Mesnevî-i Şerîf Şerhi, II/176.
Buhârî, Mardâ/3; Tirmizî, Zühd/57
Rifâî, Şerhli Mesnevî-i Şerîf, s. 368.
Enfâl, 8/33.
Tâhirü'l-Mevlevî, Şerh-i Mesnevî, IV/1204.
Bk.: Buhârî, Rikâk/38; İbn Mâce, Fiten/16.
Rifâî,Şerhli Mesnevî-i Şerîf, s. 368-369
Mesnevî, IV/194 a, by. 2649, (IV/372) .
Mesnevî, III/157 b, by. 4671, (III/552) .
Hicr, 15/29.
Konuk, Mesnevî-i Şerîf Şerhi, VI/600.
Bk.: A'râf, 7/77.
Bk.: A'râf, 7/78.
Mesnevî, I/33 b, by. 2335-2551, (I/449-451) .
İbn Mâce, Zühd/22; Ebû Dâvûd, Edeb/44
Nisâ, 4/54.
Geylânî, Cilâü'l-Hâtır, s. 18.
Bakara, 2/7.
Bosnevî, Cevâhir-i Bevâhir, III/316-318.
Rifâî, Şerhli Mesnevî-i Şerîf, s. 369-370
Mesnevî, I/36 a, by. 2553-2565, (I/451-452) .
Konuk, Mesnevî-i Şerîf Şerhi, II/182.
Bu ifâde "Şuayb'i yalanlayıp inanmayanlar ziyâna uğrayanların ta kendileridir. Şuayb onlardan yüz çevirip şöyle demişti: 'Ey Kavmim! Ben size Rabbimin risâletini/dînini tebliğ ettim ve size nasîhatlerde bulundum; böyle olunca, nasıl olur da kâfirler topluluğu üzerine mahzun olurum? ! " (A'râf, 7/92) âyetinden iktibas edilmiştir
Mesnevî, I/35 a, by. 2466-2569, (I/452) .
Konuk, Mesnevî-i Şerîf Şerhi, II/180.
Mesnevî, I/36 a, by. 2568-2576, (I/452-453) .
Konuk, Mesnevî-i Şerîf Şerhi, II/185.
Mesnevî, I/36 a, by. 2577-2580, (I/453) .
A'râf, 7/179
Bk.: Mesnevî, II/87 a, by. 2941-2947, (II/418) .

Yazar: Dilaver Gürer
http://akademik.semazen.net/ sitesinden 25.10.2014 tarihinde yazdırılmıştır.

Kuranda salih (as) ve s... ile alakali tahmini 82 ayet geçiyor

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

7:73 - Semûd kavmine de kardeşleri Sâlih'i (gönderdik) : "Ey kavmim dedi, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka bir ilâhınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir delil geldi. İşte şu, Allah'ın devesi, size bir mucizedir; bırakın onu Allah'ın yeryüzünde yesin (içsin) , sakın ona bir kötülük etmeyin, yoksa sizi acı bir azap yakalar."

7:74 - Düşünün ki (Allah) Âd'dan sonra sizi hükümdarlar kıldı. Ve yer yüzünde sizi yerleştirdi: O'nun düzlüklerinde saraylar yapıyorsunuz, dağlarında evler yontuyorsunuz. Artık Allah'ın nimetlerini hatırlayın da yeryüzünde fesatçılar olarak karışıklık çıkarmayın.

7:75 - Kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler, içlerinden zayıf görünen müminlere: "Siz, dediler, Sâlih'in, gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz? " (Onlar da) : "(Evet) , doğrusu biz onunla gönderilene inananlarız! " dediler.

7:76 - Büyüklük taslayanlar: "Biz, sizin inandığınızı inkâr edenleriz! " dediler.

7:77 - Derken dişi deveyi boğazladılar ve Rablerinin buyruğundan dışarı çıktılar; "Ey Sâlih, eğer hakikaten elçilerdensen, bizi tehdit ettiğin (o azabı) bize getir! "dediler.

7:78 - Bunun üzerine hemen onları, o sarsıntı yakaladı, yurtlarında diz üstü çökekaldılar.

7:79 - Sâlih de o zaman onlardan yüz çevirdi ve şöyle dedi: "Ey kavmim! And olsun ki ben size Rabbimin elçiliğini tebliğ ettim ve size öğüt verdim, fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz."

9:70 - Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh Kavmi'nin, Âd'in, Semûd'un, İbrahim Kavmi'nin, Medyen Ashabı'nın ve o mü'tefikelerin haberi gelmedi mi? Onların hepsine peygamberleri delillerle gelmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmetmiş değildi, lâkin onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.

11:61 - Semud kavmine de kardeşleri Salih'i gönderdik. Dedi ki, "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir tanrınız daha yoktur. Sizi topraktan O meydana getirdi. Sizi orada ömür sürmeye O memur etti. Bu sebepten O'nun mağfiretini isteyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz Rabbim yakındır, dualarınızı kabul eder."

11:62 - Dediler: "Ey Salih,! Bundan önce sen bizim içimizde ümit beslenir bir zat idin. Şimdi bizi babalarımızın taptıklarına tapmaktan mı engelliyorsun? Biz, doğrusunu istersen bizi davet ettiğin şeyden kuşkulandıran bir şüphe içindeyiz."

11:63 - Salih dedi: "Ey kavmim! Eğer ben Rabbimden açık bir mucize üzerinde isem ve o bana tarafından bir rahmet bahşetmiş ise, ben Allah'a isyan ettiğim takdirde beni O'ndan kim kurtarabilir? Demek ki, siz bana zarar vermekten başka bir şey yapmıyorsunuz."

11:64 - "Ey kavmim! İşte şu, Allah'ın dişi devesi, size bir mucizedir. Bırakın onu Allah'ın yer yüzünde (otlaklarında) otlasın. Ve ona kötü bir maksatla el sürmeyin, sonra sizi yakın bir azap yakalar."

11:65 - Derken, o deveyi kestiler. Bunun üzerine Salih dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha yaşayın. İşte bu, yalan çıkmayacak olan kesin bir vaaddir."

11:66 - Ne zaman ki, azap emrimiz geldi, Salih'i ve beraberindeki iman edenleri, tarafımızdan bir rahmet sayesinde kurtardık, üstelik o günün perişanlığından da kurtardık. Hiç şüphesiz Rabbin güçlüdür, mutlak üstündür.

11:67 - O zalimleri, korkunç bir gürültü yakalayıverdi de oldukları yerde çöküp kaldılar.

11:68 - Sanki orada güzel güzel yaşayıp durmamışlardı. Bak işte Semud, gerçekten de Rablerine küfretmişlerdi. Bak işte nasıl yok olup gittiler.

11:89 - "Ey kavmim! Bana karşı gelmeniz sakın sizi, Nuh kavminin veya Hud kavminin veya Salih kavminin başlarına gelen musibetler gibi bir musibete uğratmasın. Lut kavmi de sizden uzak değildir.

11:95 - Sanki orada hiç güzel gün görmemişlerdi. Dikkat edin, Semud kavmi nasıl helâk olup gittiyse Medyen de öyle yok olup gitti.

14:9 - Sizden öncekilerin; Nuh, Âd ve Semûd kavimlerinin ve onlardan sonra gelenlerin haberleri size gelmedi mi? Onları, Allah'tan başkası bilmez. Peygamberleri onlara mucizeler getirdi de onlar ellerini ağızlarına koydular ve dediler ki: "Biz sizinle gönderileni inkâr ettik ve bizi çağırdığınız şeyden de şüphe ve endişe içindeyiz."

17:59 - Bizi, âyetler (mucizeler) ve peygamber göndermekten alıkoyan şey, ancak öncekilerin onları yalanlamış olmalarıdır. Semûd'a, açık bir mucize olarak o dişi deveyi vermiştik de ona zulmetmişlerdi (deveyi boğazlayarak kendilerine yazık etmişlerdi) . Oysa biz, o mucizeleri ancak korkutmak için göndeririz.

22:42 - (Ey Muhammed!) Eğer seni (müşrikler) yalanlıyorlarsa bil ki onlardan önce Nûh kavmi, Âd ve Semûd (kavimleri de kendi peygamberlerini) yalancı saydılar.

25:38 - Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında daha bir çok nesilleri de (inkârcılıkları yüzünden helak ettik)

26:141 - Semûd (kavmi) de peygamberleri yalancılıkla itham etti.

26:142 - Hani kardeşleri Salih onlara şöyle demişti: "Siz Allah'tan korkmaz mısınız? "

26:143 - "Haberiniz olsun ki ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."

26:144 - "Gelin artık, Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

26:145 - "Buna karşılık ben sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükafatımı verecek olan ancak âlemlerin Rabbidir."

26:146 - "Siz burada güven içinde bırakılacak mısınız? "

26:147 - "Bahçelerin, pınarların içinde,"

26:148 - "Ekinlerin, salkımları sarkmış hurmalar arasında,"

26:149 - Ki bir de dağlardan keyifli keyifli kâşâneler oyuyorsunuz."

26:150 - "Gelin! Allah'tan korkun da bana itaat edin."

26:151 - "Yeryüzünde bozgunculuk yapıp dirlik düzenlik vermeyen bozguncuların emrine uymayın."

26:152 - "Yeryüzünde bozgunculuk yapıp dirlik düzenlik vermeyen bozguncuların emrine uymayın."

26:153 - "Sen dediler, olsa olsa iyice büyülenmiş birisin! "

26:154 - "Sen de ancak bizim gibi bir beşersin. Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bize bir âyet (mucize) getir."

26:155 - Salih "İşte (mucize) bu dişi devedir; su içme hakkı (bir gün) onundur, belli bir günün içme hakkı da sizin" dedi.

26:156 - "Sakın ona bir kötülükle ilişmeyin, yoksa sizi büyük bir günün azabı yakalayıverir."

26:157 - Derken onu kestiler; fakat pişman da oldular.

26:158 - Çünkü kendilerini azap yakalayıverdi. Şüphesiz bunda bir âyet (alınacak bir ders) vardır, ama çokları iman etmiş değillerdir.

26:159 - Ve şüphesiz Rabbin, işte O mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

27:45 - Andolsun ki, Allah'a ibadet edin diye Semud'a da kardeşleri Salih'i gönderdik. Hemen birbirleriyle çekişen iki zümre oluverdiler.

27:46 - Salih dedi ki: "Ey benim kavmim! İyilik dururken niçin kötülüğe koşuyorsunuz? Ne olur Allah'a istiğfar etseniz, belki rahmetine ulaşırdınız."

27:47 - Cevap verdiler: "Senin ve beraberindekilerin yüzünden uğursuzluğa uğradık." Salih: "Size çöken uğursuzluk (sebebi) Allah katında (yazılı) -dır. Belki siz imtihana çekilen bir kavimsiniz" dedi.

27:48 - O şehirde dokuz çete vardı ki, bunlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar, iyilik tarafına hiç yanaşmıyorlardı.

27:49 - Allah'a and içerek birbirlerine şöyle dediler: "Gece ona ve ailesine baskın yapalım; sonra da velisine, 'Biz o ailenin yok edilişi sırasında orada değildik, inanın ki doğru söylüyoruz' diyelim."

27:50 - Onlar böyle bir tuzak kurdular, biz de kendileri farkında olmadan onların planlarını altüst ettik.

27:51 - İşte bak! Tuzaklarının akibeti nice oldu: Onları da, kavimlerini de toptan helak ettik.

27:52 - İşte haksızlıkları yüzünden çökmüş evleri! Bilen bir kavim için elbette

bunda bir ibret vardır.

27:53 - İman edip Allah'a karşı gelmekten sakınanları da kurtardık.

29:38 - Ad ve Semud'u da (helak ediverdik) . Sizin için, (onların başına nelerin geldiği) oturdukları yerlerden apaçık anlaşılmaktadır. Şeytan onlarayaptıkları işleri güzel gösterip onları doğru yoldan çıkardı. Oysa bakıp görebilecek durumdaydılar.

38:13 - Semûd kavmi, Lut kavmi ve Eykeliler (Şuayb kavmi) de yalanlamışlardı. İşte o çeşitli partiler bunlardır.

38:14 - Hepsi de gönderilen peygamberleri yalanladılar da azabım böyle hak oldu.

40:31 - "Nuh Kavmi'nin, Âd'ın, Semud'un ve daha sonrakilerin maceraları gibi (bir günün geleceğinden korkuyorum) . Allah, kulları için bir zulüm istemez."

41:13 - Eğer onlar, yine yüz çevirirlerse de ki: "Ben sizi Âd ve Semud'un başına gelen yıldırıma benzer bir yıldırıma karşı uyardım."

41:14 - Onlara Allah'tan başkasına kulluk etmeyin diye önlerinden ve arkalarından peygamberler geldiği zaman: "Eğer Rabbimiz dileseydi mutlaka melekler indirirdi. Biz sizin tebliğ için gönderildiğiniz şeylere inanmayız." dediler.

41:17 - Semûd kavmine gelince, biz onlara doğru yolu gösterdik. Fakat onlar körlüğü doğru yola tercih ettiler. Bunun üzerine kazandıkları kötülük yüzünden alçaltıcı azabın yıldırımı onları çarpıverdi.

41:18 - Biz iman edenleri ve kötülükten sakınanları ise kurtardık.

50:12 - Onlardan önce Nuh'un kavmi, Ress halkı ve Semûd da yalanlamıştı.

51:43 - Semud kavminin helâkinde de bir ibret vardır. Hani onlara: "Belirli bir süreye kadar dünyadan yararalanıp, geçinin! " denmişti.

51:44 - Onlarsa Rablerinin emrine karşı büyüklük tasladılar. Bunun üzerine kendilerini, bakıp dururlarken yıldırım yakalayıp, çarptı.

51:45 - Artık onlar, ne kendi kendilerine ayağa kalkabildiler, ne de yardım gördüler.

53:51 - Ve Semûd'u da bırakmadı.

54:23 - Semûd da o uyarıları yalanladılar.

54:24 - "Bizden bir insana mı uyacağız? O takdirde biz apaçık bir sapıklık ve çılgınlık içine düşmüş oluruz." dediler.

54:25 - "Zikir, aramızdan ona mı bırakıldı? Hayır o, yalancı, küstahın biridir" (dediler) .

54:26 - Yarın onlar, yalancı, küstahın kim olduğunu bilecekler.

54:27 - Biz onlara, kendilerini imtihan etmek için dişi deveyi göndereceğiz. Onun için sen onları gözet ve sabırlı ol.

54:28 - Onlara suyun aralarında paylaştırılacağını haber ver; her içene düşen miktar, hazır kılınmıştır.

54:29 - Bunun üzerine arkadaşlarına bağırdılar. O da (bıçağı) çekerek (deveyi) kesti.

54:30 - Ama azabım ve uyarılarım nasıl oldu.

54:31 - Biz onların üzerine tek sayha (korkunç bir ses) gönderdik; ağılcının topladığı çalı çırpı kırıntıları gibi kırılıp dökülüverdiler.

69:4 - Semûd ve Âd, kapılarını çalacak olan o felaketi yalan saymışlardı.

69:5 - Semûd kavmi korkunç bir sesle yok edildi.

85:17 - O orduların kıssası sana geldi mi?

85:18 - Yani Firavun ve Semud'un?

89:9 - Vâdide kayaları yontan Semud kavmine?

91:11 - Semud, azgınlığıyla Hakk'ı yalanladı,

91:12 - En azgınları ileri atılınca,

91:13 - Allah'ın Rasulü (Salih peygamber) onlara: "Allah'ın devesini ve onun su nöbetini gözetin." demişti.

91:14 - Fakat onlar peygamberi yalanlayıp deveyi kestiler. Rableri de günahlarını başlarına geçiriverdi de orayı dümdüz etti.

91:15 - Öyle ya, Allah bu işin sonundan korkacak değil ya.

http://meal.ihya.org/kurandan-ayetler/kuranda-gecen-salih-as-ve-s-ile-ilgili-ayetler.html

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Sevgilinin Cevabı.

Biri gelip, Yar'in kapısını çaldı, tak tak.
Haşmetiyle cevap verdi "Kimsin" diyerek, Hâk.
Kapıyı çalan benlik haliyle cevap verdi "Benim".
Dedi ki Hâk,
"Git daha dolaş, benlik üzerindesin, diyorsun "Benim."

Her kim Hak kapısında, ben veya biz dediğinde,
İçeri giremez, dolaşır durur, Lâ* vadisinde.

Bence burada ki sevgili Hz. Allah.
Burada açıklanmalı tesbihullah.*1
Hiçbir eksik özellik barındırmaz Hz. Allah.
Eksiklik barındıran,
Benlik halinde ki kullar kabul olunmaz.

Ben demekle benlikle, huzura alınılmaz.
Benlikten, ikilikten geçmeli, bir gönülde iki ben olmaz.
O tüm tam özelliklerle doludur.
Günah, benlik kirleriyle O'na kavuşulmaz.

Vücud-u vacib,
Varlığı icab eden, gereken, zorunlu olan.
Vücud-u vacib,
Olmazsa olmaz olan varlıktır.
Yüce Yaratan, yani Hz. Allah'tır.

Vücud-u mümkün,
Kün yani ol demeyle olan.
Olmasa da olur olan.
Yerlerine ayetinde*2 anlatılan varlıktır.
Çaresiz garip kuldur, yani insandır.

Pişmemişi, benlikten geçememişi,
Pişirir, ayrılık hasreti, ateşi,
Git dolaş dur Lâ vadisinde.
Benlikten arınıp da ulaş İlla vadisine*3.

İlla, den başka demektir.
Yoktur orada Hak'tan başka varlık.
Oraya ulaşmaya emek gerekir.
Arınmalı kul kalmamalı kendinde, hiçbir varlık.

Kapıdan döndü kul dolaştı durdu.
Hamdı pişti, Tam oldu.
Dayandı, Yar'in kapısına tekrar.
"Kim o" diye seslendi Hakîkî Yar.

"Ey Allah'ım" dedi kul,"Kapıda ki de sensin".
"Sensiz bu ruh; dünyayı, benliği neylesin."
Hak buyurdu "Demek ki benim gibisin,"
"İşte böyle yar huzura girsin."

Bir gönülde 2 ben olmaz.
Hak gönlünde benlik, kir barınmaz.
Bir iğne deliğine 2 katlı iplik başı girmez.*4
Nefis, benlik devesi incelmeden Hak görülmez.

Allah her an bir iş, bir oluştadır.*5
Kün (ol) emrini oluşturan kelimede kaf ve nun vardır.
Ol emriyle kaf ve nun buluşur farklılık kalmaz.
2 çamaşırcının biri yıkar biri durular,
Yaptıkları işte görülse de farklar.
Sonuçta yapılan iş bir, yıkanır çamaşırlar.*6

İş ve oluşuyla kulları; pişirmede, aşkla yakmadadır.
"Ol" diyerek; farkları, ayrılıkları kaldırmadadır.

01.01.2015
Saygılar ve Sevgiler.

*Lâ vadisinde dolanmak demek, nefsi yenememek, benlikten geçememek demektir.

Lâ ilâhe İllâllah: Allah'tan başka İlah (tapılacak) yoktur. Burada ki Lâ yokluk âlemini aynada ki yansımayı simgeler. Lâ'dan geçmek demek nefsi yenip, benliği aşıp ruhlar âlemine ulaşmak demektir. Bu aynı zamanda Fenâfillahtır. Yani kulun aynada ki hayali örneği olan yokluğunun bilinciyle tüm eksi özelliklerini atmasıdır.
Böylelikle fani (geçici) madde hayatına gelip gitme sona erer. Kişi İllâllah makamına, beka (kalıcılık makamına ulaşır. Bu yer ruhlar âlemidir.

Özetle önce Fenafillah aşılır, sonra da bekabillah ile kalıcılığa erilir.
O bizleri kendi ruhundan üfürmüş ve dönüş yine banadır demiştir.* Yalnız kurt yansıması ben diyerek, madde düşkünlüğü içinde olarak kire bulaşmıştır. O yüzden Hakk'ın sillesinden, kahrından kurtulamamakta ve O yüce yaratana kavuşamamaktadır, çünkü O kir kabul etmez.

*SECDE-9

Yaşar Nuri Öztürk: Sonra ona bir biçim verdi ve onun içine kendi ruhundan üfledi. Sizin için, işitme gücü, gözler ve gönüller vücuda getirdi. Ne kadar da az şükredersiniz!

ALAK-8

İnne ilâ rabbiker ruc'â.

1. inne : muhakkak
2. ilâ rabbi-ke : senin Rabbine
3. er ruc'â : dönüş

Yaşar Nuri Öztürk: Oysa ki, dönüş yalnız Rabbinedir!

*1Tesbih (Allah'ı yüceltme, ululama ve onda hiçbir eksik özelliğin barınmadığını, tüm tam özelliklere sahip olduğunu kabul etme) inancı gereği Hz. Allah günah ve benlik gibi

kirleri barındırmaz.

*2 YERİNE YENİSİNİ GETİRME AYETLERİ

İBRÂHÎM

19.Yaşar Nuri Öztürk:Allah'ın gökleri ve yeri hak olarak yarattığını görmedin mi? Dilerse sizi yok eder, yepyeni bir halk getirir.

20.Yaşar Nuri Öztürk:Bu, Allah'a hiç de zor gelmez.

21.Yaşar Nuri Öztürk:Hepsi toplu halde, Allah'ın huzuruna çıkmış olacaklar. Ezilip horlananlar, büyüklük taslayanlara diyecekler ki: "Biz sizin birer uydunuzduk. Şimdi siz Allah'ın azabından bir kısmını bizden uzaklaştırabilir misiniz? " Cevap verecekler: "Allah bize kılavuzluk etseydi elbette biz de size kılavuzluk ederdik. Şimdi inleyip feryat etsek de sabretsek de bir. Sığınacak hiçbir yerimiz yok."

MEÂRİC

40.Yaşar Nuri Öztürk:İş onların sandığı gibi değil! Doğuların ve batıların Rabbine yemin olsun ki, biz gerçekten gücü yetenleriz;

41.Yaşar Nuri Öztürk:Onları kendilerinden daha üstün olanlarla değiştirmeye... Ve biz önüne geçilebilecekler değiliz.

AYRICA KİBİR AYETLERİ

TÂRIK

5. Yaşar Nuri Öztürk:İnsan, neden yaratılmış olduğuna bir baksın!
6. Yaşar Nuri Öztürk:Fırlayan bir suyun bir parçacağından yaratıldı o.
7. Yaşar Nuri Öztürk:Bel ile kaburgalar arasından çıkar o su.
8. Yaşar Nuri Öztürk:O Allah, o insanı tekrar hayata döndürmeye elbette kadirdir.

NİSÂ-36

Yaşar Nuri Öztürk:Allah'a kulluk edin. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetim ve öksüzlere, çaresizlere, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa, size bağımlı olanlara iyi ve güzel davranın. Allah, kasılıp böbürlenen şımarıkları sevmez.

YÛNUS-75

Yaşar Nuri Öztürk:Onların ardından da Mûsa ile Hârun'u ayetlerimiz eşliğinde Firavun ve kurmaylarına gönderdik. Kibre saptılar ve günahkâr bir topluluk oldular.

İSRÂ-37

Yaşar Nuri Öztürk:Yeryüzünde kasılıp kabararak yürüme! Çünkü sen, yeri asla yırtamazsın, uzunlukça da dağlara ulaşamazsın.

LOKMÂN-18

Yaşar Nuri Öztürk:"Kibirlenerek insanlardan yüzünü çevirme, yeryüzünde kasılarak yürüme. Çünkü Allah, kurula kurula kendini övenlerin hiçbirini sevmez."

SÂD-75

Yaşar Nuri Öztürk:Allah dedi: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan neydi? Burnu büyüklük mü ettin, yoksa yücelenlerden mi oldun? "

MU'MİN-56

Yaşar Nuri Öztürk:Kendilerine gelmiş hiçbir kanıt olmadan, Allah'ın ayetleri hakkında tartışıp duranlar var ya, onların göğüslerinde, asla ulaşamayacakları bir büyüklüğün kuruntusu vardır. Artık Allah'a sığın! O'dur Semî, O'dur Basîr.

NÛH-7

Yaşar Nuri Öztürk:"Ben onları, sen kendilerini affedesin diye çağırdıkça, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiseleriyle sarılıp sarmalandılar, inat ve ısrar ettiler ve kibirlendikçe kibirlendiler."

*3 3050. Mademki beni görmek, seni kendinden geçirmedi, huzurumda yok olmadın. Böyle cana inleyerek
ölmek gerek.
Mademki huzurumda mahvolmadı, boynunu vurmak farz oldu.
Allah’dan baska her sey fânidir. Mademki onun zatında fâni degilsin, varlık arama!
Bizim hakikatimiz de yok olana “Her sey fânidir” cezası yoktur.
Çünkü o “illâ” dadır, “Lâ” dan geçmistir. “illâ” da fâni olmaz.

*4A'RÂF-40
Yaşar Nuri Öztürk:Ayetlerimizi yalanlayan ve onlar karşısında büyüklük taslayanlar var ya, gök kapıları açılmayacaktır onlar için ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete giremeyeceklerdir onlar. Suçluları böyle cezalandırırız biz.

Not: Yani Sevgilinin cevabı dizelerinden de anlaşılacağı üzere, deve gibi koskocaman olmuş nefis, ince bir deve haline gelmedikçe, nefis erimedikçe, insanlar Hz.Allah’a ulaşamaz denmek isteniyor.

*5 RAHMÂN-29
Yaşar Nuri Öztürk: Göklerde ve yerde kim varsa O'ndan ister. O, her an yeni bir iş ve oluştadır.

*6 Sevgilisi "Ey tamamı ile ben olan, içeri gir. Yesillikteki gül ve diken gibi aykırı degilsin.
_İplik bir oldu, artık ey yanlıslık, ortadan kalk! Kâf ve Nûn harflerini iki görürsen de hakikatte birdir" dedi.
Yoklugu, büyük ve müskül isleri cezbetmek için Kâf ve Nûn çekicidir.
3080. _s yapma hususunda bir olmakla beraber halat, surette iki kattır.
_İster iki ayak olsun, ister dört... Yol yürür. Makasa benzer, iki agızlı oldugu halde birden keser.
Bez yıkayan iki arkadasa bak. Görünüste o, buna aykırı is görmekte.
Birisi bezi suya sokar, öbür arkadası kurutur.
Sonra yine öteki ıslatır. Sanki birbirlerine aykırı is görürler.
3085. Fakat, ey genç! Görünüste birbirlerinin zıddına is görür gibi olan bu iki arkadasın gönülleri de birdir,
yaptıkları is de.

Hikmetler.

- Hakiki aşk benlik kabul etmez. Varlığını sevgilinin varlığında eritmeyen, sevgilinin aşkıyla kendinden geçip, onda – adeta – yok olmayan gerçek âşık değildir. Zira:"Canı canan vasfına terkidir kanunî aşk."* Canını başını sevgilinin yoluna koymayı göze alamayan iyisi mi böyle bir yola girmemelidir. Çünkü hakiki aşk sevgilinin varlığında yok olmak, ifna*1 olmaktır. Her zerresi sevgilinin muhabbetiyle dolu olmayanı âşıktan saymaları mümkün değildir.

- Aşk bir bakıma benlikten kurtulmadır. Benlik sevdası, benlik davası olanı sevgilinin dergâhının eşiğinden içeriye sokmaları mümkün değildir. Aşk; varlık, benlik ve ikilik kabul etmez.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 52 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

*Hikmetleri yazan kanuni aşkın; canı, sevgilinin niteliklerine uygun bir şekilde terk etmek olduğunu söylüyor, herhalde.

*1 fani olmak, yok olmak.

3055. Kapıda dolasan, Ben'den, biz'den dem vuran kapıdan sürülür, "lâ" makamında dolasıp durur.
Birisinin, bir dostun kapısını dögdügü zaman içeriden " Kimsin " sözüne "Benim " demesi üzerine dostun "
Mademki sen, sensin, kapıyı açmıyorum. Çünkü dostlardan kimseyi tanımıyorum ki o,

ben olsun” demesi
Birisi, bir dostunun kapısına gelip kapıyı çaldı. Dostu “Kapıyı çalan kim? ” deyince.
“Benim” diye cevap verdi. Dostu “Git, simdi zamanı degil. Böyle bir sofra, ham kisinin makamı olamaz.
Hamı, ayrılık atesinden baska ne pisirebilir, nifaktan ne kurtarabilir? “ dedi.
Adamcagız gitti, tam bir yıl dostunun ayrılıgıyla yanıp yakıldı.
3060. Yanıp piserek tekrar döndü, geldi. Dostunun evinin etrafında dolasmaya basladı.
Kapıya varıp agzından edepten dısarı bir söz çıkmasın diye yüzlerce korku ile edepli edepli halkayı çaldı.
Sevgilisi “Kim o? ” deyince “Gönlümü alan sevgili sensin” diye cevap verdi.
Sevgili “ Mademki bensin, ey ben, gel içeri gir! Ev dar, iki kisi sıgmıyor dedi.
_gneye geçirilecek iplik iki ayrı iplik olursa geçmez. Mademki birsin, bu igneden geç!
3065. _pligin igne ile münasebeti vardır, geçer. Fakat deve, igne yordamından geçmez ki.
Devenin vücudu riyazat ve ibadet maksadından baska bir seyle incelir mi?
Bu ise Allah eli kudreti gerektir. Çünkü Allah, her hayali, bir iradesiyle var eder.
Her olmayacak sey, onun eliyle mümkün olur; her serkes onun kokusuyla sakinlesir.
Anadan dogma kör ve alaca illetine tutulmus kisiler nedir ki? Onları bir tarafa bırak; ölü bile o aziz Allah’nın
afsuniyle dirilir.
3070. Ölüden daha ölü yokluk bile, onun var etme avucunda muztar kalır, (varlıga bürünür) .
Külle yevmin hüve fi’se’n âyetini oku da onu katiyyen issiz, güçsüz bilme.
En az isi bu dünyaya her gün üç bölük asker yollamasıdır.
Bir bölük asker, rahimde (çocukların) yetisip yesermesi için babaların bellerinden analara gider.
Bir bölük asker, dünyayı erkek ve kadınla doldurmak üzere rahimlerden bu yeryüzüne sefer eder.
3075. Bir bölügü de herkesin yaptıgı isin karsılıgını görmesi için yeryüzünden ecel tarafına yürür.
Bu sözün sonu yoktur. Kendine gel de iki temiz dostun hikâyesine dön!
”Benim” diyen kisinin pisman olarak suçuna karsılık tövbe ve istigfar için bir yıl riyazat çekmesi ve o
tövbekârın, tekrar dönüp o eve gelince ev sahibinin “Kim o” demesine “Sensin” diye cevap vermesi
Sevgilisi “Ey tamamı ile ben olan, içeri gir. Yesillikteki gül ve diken gibi aykırı degilsin.
_plik bir oldu, artık ey yanlıslık, ortadan kalk! Kâf ve Nûn harflerini iki görürsen de hakikatte birdir” dedi.
Yoklugu, büyük ve müskül isleri cezbetmek için Kâf ve Nûn çekicidir.
3080. _s yapma hususunda bir olmakla beraber halat, surette iki kattır.
_ster iki ayak olsun, ister dört... Yol yürür. Makasa benzer, iki agızlı oldugu halde birden keser.
Bez yıkayan iki arkadasa bak. Görünüste o, buna aykırı is görmekte.
Birisi bezi suya sokar, öbür arkadası kurutur.
Sonra yine öteki ıslatır. Sanki birbirlerine aykırı is görürler.
3085. Fakat, ey genç! Görünüste birbirlerinin zıddına is görür gibi olan bu iki arkadasın gönülleri de birdir,
yaptıkları is de.
Her Peygamberin, her velînin bir meslegi vardır. Fakat degil mi ki hepsi halkı Hak’ka ulastırıyor, birdir.
Dinleyenler, onların sözlerinden uykuya daldılar mı... Degirmenin taslarını su götürdü demektir.

Bu suyun akısı, degirmen için değildir, degirmene sizin için gitmektedir.
Fakat degirmene ihtiyacınız kalmadıgı için degirmenci, suyu yatagına koyuverdi, asıl dereye akıttı.
3090. Söz söyleme kudreti, ögretmek için agza gelir; yoksa o sözün ayrı bir mecrası vardır.
Sessizce, akısı tekerrür etmeksizin, bir akan cüz'ü bir daha akmaksızın ta... altında nehirler akan gül
bahçelerine kadar akıp gider.
Allah, harfsiz söz beliren o makamı, canımıza sen göster.
Ki pâk can, basını ayak yapıp yoklugun o uzak ve genis sahasına kossun.
Yokluk âlemi, pek genis ve hudutsuz bir âlemdir. Bu hayal ve varlık, o âlemden yüzlerce gıda alır, o âlemden
belirir, beslenir.
3095. Hayaller, yokluk âlemine nispetle dardır. Onun için hayal, darlık ve sıkıntıya sebep olur.
Varlık da hayalden daha dardır. O yüzden aylar, bu âlemde hilâl gibi görünür.
Duygu ve renk âleminin, yani bu dünyanın varlıgı ise... yokluga, hayale ve varlıga nispetle büsbütün dardır,
âdeta daracık bir zindandır.
Âlemdeki terkip ve sayı, darlıga sebeptir. Fakat bizi duygularımız, terkip âlemine çekip durmaktadır.
O duygularla birlik âlemini bil, eger birlik âlemini diliyorsan o tarafa yürü.
3100. Kün emri, bir tek is yapar, fakat sözde Kâf ve Nûn harflerinden meydana gelmistir. Mânası, yine tek
ve sâftır.
Bu söze nihayet yoktur. Dön de o kurdun o savasta ne oldugunu anlat.

.Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Sineğin Hayali.

Bir küçük sinek,
Saman çöpüne binip,
Eşek sidiğinde gezermiş,
Kendini kaptan zannederek,
"Ben kaptanım, Zümrüd-ü Anka'yım,
Deyip deyip şişinerek."

Ey! Sinek nedir bu sendeki kibir?
Zümrüd-ü Anka olabilir misin,
Var iken ruhunda günah denen kir.
Bence Zümrüd-ü Anka nefsini aşmış ruh demektir.

Nefis, ruhun bedenlenmiş hali.
Güzel* bir biçimde yaratmış ruhu Rabbi.
Yarattığının bir çoğundan üstün.
Atmış sonra esfel-i safiline,
Yani şu zayıf, etten kemikten bedene.

Sinek yapınca yanlış tevili.*1
Yaşadığı yer olmuş, eşek sidiği.

Saygılar ve Sevgiler.
05.10.2014

TÎN SURESİ

1. Yaşar Nuri Öztürk: Yemin olsun incire, zeytine,
2. Yaşar Nuri Öztürk: Tûr-i Sîna'ya,
3. Yaşar Nuri Öztürk: Ve şu güvenli kente ki,

Lekad halaknel insâne fî ahseni takvîm(takvîmin) .

4. Yaşar Nuri Öztürk: Biz insanı, gerçekten en güzel* bir biçimde yarattık.

Summe redednâhu esfele sâfilîn(sâfilîne) .

5. Yaşar Nuri Öztürk: Sonra da onu düşüklerin en düşüğüne/aşağıların en aşağısına çevirip
attık.

*Hasen İyi, güzel
Ahsen Daha iyi, daha güzel

Alıntı 1: Resimlerle Herkese PRATİK ARAPÇA Arslan Yayınları 4.Kitap Sh. 12
Yrd.Doç.Dr.Hikmet Özdemir M.Ü.F.E.F Öğretim Üyesi
Suat Cebeci Arapça Öğretmeni.

Alıntı 2: http://www.dinimizislam.com/detay.asp? Aid=1162

Not: Alıntılardan da anlaşılacağı üzere ahseni takvîm daha güzel bir biçimde ya da oldukça güzel bir biçimde olabilir. Eğer en güzel biçimde olduğu varsayılırsa bu durumda,

İSRÂ-70
Yaşar Nuri Öztürk: Yemin olsun, biz, âdemoğullarını onur ve üstünlükle donattık, onları karada ve denizde binitlerle yükledik. Onları, güzel ve temiz rızıklarla besledik. Ve onları, yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık.

diyen İsrâ 70 ayeti ile çelişme, tutarsızlık olur, çünkü "yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık."
deniyor. Yani tamamından değil de yaratıkların bir çoğundan üstü kılındıysak, bizden de üstün yaratıklar (belki de uzaylılar) var demektir.

Sonuç olarak ahseni takvîm en güzel biçim olamaz bizden daha güzel yaratılanlar olduğuna göre biz en güzel olamayız.

Güzel, daha güzel, en güzel.
Hasen İyi, güzel
Ahsen Daha iyi, daha güzel F.L.A.

Hikmetler.
- Allah'ın (c.c.) öyle kulları vardır ki imanlarını mükemmelleştirerek O'na yakınlık elde etmişlerdir. Bunlar tevazu ve takva elbisesine bürünerek gizlenir, bu halleriyle Allah'ın (c.c.) yüceliği karşısında kendi acziyetlerini anlayıp başlarını -utançlarından- yakalarının içine çekerler. Allah'ın ilim okyanusu karşısında kendi varlıklarından ve kendi ilimlerinden bahsetmekden hayâ duyarlar.
- Allah'ın (c.c.) öyle kulları vardır ki, ilimden ve kurbiyetten bir zerre nasiplenseler, kendini derya-yı umman sanırlar. Onlar allah'ın en sevgili kulları, dünyanın en âlim, en kâmil, en fazıl varlıkları sanırlar kendilerini.

Onlara göre dünya, onların sayesinde dönmekte, yağmur onların sayesinde yağmakta, mevsimler onların sayesinde değişmektedir. Bu cahil, bu utanmaz, bu dinfiroş mahluklar, başlarına binlerce insan toplayarak güya onları îrşat ederler.Halbuki bindikleri bir saman çöpü, yüzdükleri okyanus bir eşeğin idrarının meydana getirdiği gölcüktür.
- Ey gizlice heva ve hevesini tazeleyen kimse, imanını tazele yalnız bu dille olmasın. Heva ve heves tazelenip durdukça iman taze değildir, çünkü heva iman kapısının kilididir.
- Kalemin rüzgârdan, kâğıdın sudan olursa ne y6azarsan yaz derhal yok olur.

Not: Hikmetlerden anladığım kadarıyla bilgisiyle övünen ve müridlerini kandıran sahte şeyhlerden bahsediliyor.
Bu oyunlara gelmeyip eşek sidiğinde dolananların peşinden gitmemek için Kur'an rehber edilmelidir. F.L.A.
Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 35 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Not: Aşağıda ki Diyanet İşleri Başkanlığı - Dini Kavramlar Sözlüğü'nden alınan TEFSÎR VE TE'VÎL
Başlıklı yazı bazılarına karışık gelebileceğinden elimden geldiğince açıklama da bulunup,

örnekler vereceğim.
Diyanetten alınan yazının bir bölümü aşağıdadır.
“Te'vîl; geri dönme anlamındaki "evl" kökünden gelir. Bu kavram sözlükte; açıklamak ve beyan etmek; ıstılahta, çok anlamlı kelime ve cümlelerdeki anlamlardan birini tercih etmek demektir. Tefsîr ilminde te'vîl, âyetlerdeki olası anlamlardan birini, âyetin bağlamı ve Kur'ân bütünlüğü dikkate alınarak tercih etmek anlamında kullanılır. İlk önceleri tefsîr kelimesi kullanılmış, Kur'ân'ı savunma döneminden itibaren de te'vîl kelimesi kullanılmaya başlanmıştır. Zamanla bu iki kelime birbirlerinin yerine kullanılmıştır.”
Sözlük anlamı: Bir kelimenin genel anlamı. Örneğin Kelam kelimesinin sözlük anlamı kelime söyleme, yani bir konuda konuşmadır. Kelamla kelime aynı kökten gelir.
Istılah anlamı: Istılah bir ilim alanına ait özel kelimedir. Istılah, terim ya da kavram demektir. Örneğin üçgen matematik ilim alanına ait özel bir kelimedir.
Kelam terim anlamı olarak İlahiyat (yani İslâm Dini’ de dahil dinleri inceleyen bilim alanı
) ’da Allah’ın zatı (kendisi) ,sıfatları, peygamberleri ve vahyi (peygamberleri aracılığıyla kullarına duyurduğu dini) , yaratılışın başlangıcı (mebde) , ve sonu (mead) ile ilgili konuları vahyin ilkeleri ışığında açıklayan bilim demektir.
Kısaca Kelam İman Esaslarını inceleyen İlahiyat’ın alt ilim alanıdır.
Şimdi tevil sözlükte açıklamak, beyan etmek olduğuna göre bir açıklama söz konusu. Terim olarak da çok anlamlı kelimelerden birinin anlamını seçmek ve açıklamak olmakta.
Örneğin dilimizde yüz kelimesi suda yüz, derisini yüz, sayı olarak yüz şeklinde çok anlama sahiptir.
Cümlede hangi anlamın denmek istendiğini anlamak için cümlenin öncesine ve sonrasına bakmak gerekir. Örneğin Siyak-u sibak: kelimeyi doğru anlamak için ayetin öncesine ve sonrasına bakmak demektir.

İşte Tevil bir kelimenin ayette ki doğru anlamını bulmak demektir.
Yine bir başka örnek Nisa Suresi 34. Ayette geçen “Fadrıbuhünne” kelimesidir.
Fadribu emrinin kökü olan darb kelimesinin 30’a yakın anlamı içinde en önemlilerinden dördü, vurmak-dövmek, hurûc (çıkmak) , zeĥâb (gitmek) ve dolaşmaktır. (bk. İbn. Manzûr, Lisanül Arab, darb md.- Yaşar Nuri Öztürk Kur’an’ daki İslam sh 554)
Ayrıntı için…. http://fatihltfaydin.tr.gg/Kad%26%23305%3Bn-Dovme.htm
İşte burada da yanlış tevil yaparak kelimenin dövün anlamı alınmıştır.
En doğru tevil Allah’ın öğretmenliğinden yararlanabilmek amacıyla takva sahibi olmak, yani O’ndan sakınıp yapma dediğini yapmamaktır.
Allah’ın öğretmenliği ve doğruyu yanlışı ayırd ettirmesi ayetleri,
Bakara Suresi
Yaşar Nuri ÖZTÜRK
282. Ey iman sahipleri! ……. Allah'tan korkun. Allah size öğretiyor.

Enfal Suresi
Yaşar Nuri ÖZTÜRK
29.Ey iman sahipleri! Eğer Allah'tan korkarsanız, Allah size hakla bâtılı/iyiyle kötüyü ayırma gücü verir, kötülüklerinizi örter. Allah, o büyük lütfun sahibidir.

Bu açıklamalardan sonra Mesnevi’de ki sineğin (dinde ki yanlış ve uydurma bilgilerin peşine düşüp perişan olanların) durumuna açıklık getirebiliriz.

Bu yanlış anlamların peşine düşüp perişan olmaya Tevessül’ü örnek vereceğim.

Tevessül; sözlük olarak bir şeyi vesile (araç) edinmektir.
Terim olarak ise; Allah'a ulaşmak için araç kullanmaktır.
MÂİDE-35
Yaşar Nuri Öztürk: Ey iman edenler! Allah'ın buyruğuna ters düşmekten sakının; O'na varmaya vesîle arayın. O'nun yolunda gayret gösterin ki, kurtuluşa erebilesiniz.
İSRÂ-57
Yaşar Nuri Öztürk: O yakarıp durduklarının kendileri, en çok yakınlık kazanmışları da dahil, Rablerine varmaya vesîle ararlar; O'nun rahmetini umarlar, O'nun azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı gerçekten korkulasıdır.
Not: İsrâ 57'de Allah'a ulaşmada vesile (araç) edinilen kişilerin acizliği anlatılmakta. Maide 35'de ise Allah'a ulaşmada vesile (araç) arayın deniyor.
İşte bu vesile kelimesinin doğru anlamı çıkarılamadığından (doğru tevil yapılamadığından) sahte şeyhleri Allah'a ulaşmada araç edinip, Allah'ın gözünden düşerek Şeytani kuralların oluşturduğu eşek sidiğinde* kendini bir şey sanar.
* Peygamberin Şikâyeti

FURKÂN-30
Yaşar Nuri Öztürk: Resul de şöyle der: "Ey Rabbim, benim toplumum, bu Kur'an'ı terk edilmiş/dışlanmış halde tuttular."

ZUHRUF-36
Yaşar Nuri Öztürk: Kim Rahman'ın Zikri'ni görmezlikten gelip ondan uzaklaşırsa biz ona bir şeytanı musallat ederiz de o ona can yoldaşı olur.
Şeytan insanın arkadaşı olunca o kişi tüm şeytani özellikleri yaşar.
Bizi şeytanın dostluğundan koru Ey! Allah'ım Ey! Hakiki Yar.
Şeytani özellikleri yaşayanlar da; fuhuş, kumar, haram, içki, zina, sapıklık gibi her türlü rezilliği yaşar. Azıcık ve aldatıcı keyif tadar ama huzuru ağzının tadı kaçar.

14.06.2014 F.L.A
Peki nedir tevessülde doğru araç. Kur'an'da Zuhruf Suresi 44. Ayetde "Kur'an'dan sorumlu tutulacaksınız" dendiğine göre araç Kur'an'dır. Biraz daha açacak olursak araç Canlı Kur'an'dır. Kur'an'ı hayata geçiren, Kur'an'ı yaşayan Mü'min Kuldur. Mürşid-i Kâmil'dir, yani Tamlığa Ermiş Yol Göstericidir.
Mü'min sıfatları yani takva sahipleri (korunup sakınanlar) Bakar Suresi başlarında açıklanmıştır.
BAKARA

2. Yaşar Nuri Öztürk: İşte sana o Kitap! Kuşku,çelişme, tutarsızlık yok onda. Bir kılavuzdur o, korunup sakınanlar için.

3. Yaşar Nuri Öztürk: Ki onlar, gabya* inananlar, namazı kılanlardır. Ve kendilerine rızk olarak verdiklerimizden, başkalarına pay çıkaranlardır.

4. Yaşar Nuri Öztürk: Hem sana vahyedilene hem de senden önce vahyedilene inananlardır onlar. Âhireti gereğince kavrayıp anlayanlar da onlardır.

5. Yaşar Nuri Öztürk: İşte bunlardır Rablerinden bir hidayet üzere olanlar, işte bunlardır gerçek anlamda kurtuluşu bulanlar.

* Gayb: dilimize gayıp, kayıp olarak da girmiştir. Varlığı 5 duyu organıyla algılanamayan herşey gaybtır. Örneğin ruhlar alemi soyut alemdir ve 5 duyu organıyla

hissedilemezler. Madde aleminde de gayb söz konusudur. Örneğin daha önceden orada olduğunu bilmememiz şartı ile çanta içinde ki anahtar duyu organımızla algılayamadığımız için gaybtır.. Esasen gayb ruhlar alemiyle (soyut olan elle tutulup, gözle görülmeyen alemle) ilgilidir. Allah'ın yalnız kendisinin bildiği bilgiler topluluğu olan (Levh-i Mahfuz: Saklı Levha) da gayba aittir. F.L.A.

GAYB
Gizli kalmak, gizlenmek, görünmemek, uzaklaşmak, gözden kaybolmak anlamında masdar, gizlenen, hazırda olmayan anlamında ise isim veya sıfat olarak kullanılan gayb, dinî bir kavram olarak, nakle dayalı bilgi olmaksızın hakkında bilgi edinilemeyen varlık alanı demektir. Gayb kelimesi Kur'ân'da altmış yerde geçmektedir. Gayb kelimesi Allah'a nispet olunduğu yerlerde sadece Allah tarafından bilinebilen mutlak gaybı ifade eder. İlgili âyet ve hadislerin bazılarında gaybı sadece Allah'ın bildiği ifade edilmekte (bk. En'âm, 6/59; Yûnus, 10/20; Hûd, 11/123; Buhârî, İstiskâ, 29, Tevhid, 4; Müslim, İmân, 77) , bir kısmında ise Allah'ın dilediği kullarını gayb konusunda bilgilendirdiği (Âl-i İmrân, 3/179; Cin, 72/26-27) haber verilmektedir. Bu bağlamda Hz. İbrahim'e göklerin ve yerin melekûtunun gösterildiği (En'âm, 6/75) , Hz. Yusuf'a rüyaları yorumlama ilminin ve kavminin yiyeceği yemekleri önceden bilme yeteneğinin verildiği (Yûsuf, 12/21, 37) , Hz. İsa'nın, İsrailoğulları'nın evlerinde ne yiyip neleri biriktirdiklerine vâkıf olup bunları kendilerine haber verdiği (Âl-i İmrân, 3/49) belirtilmektedir. Buna göre gaybı, sadece Allah'ın bildiği mutlak gayb; O'nun bildirdikleri tarafından bilinebilen izâfi gayb şeklinde ikiye ayırmak mümkündür. Hz. Peygamber de Allah'ın kendisine öğrettiklerinindışında gayb hakkında bilgiye sahip değildi (Müslim, İmân, 287; Tirmizî, Tefsîr, 7) . Kur'ân mutlak gaybın bilinmesini sadece Allah'a tahsis etmiş, bu niteliğin diğer yaratıklardan birine tahsis edilmesini tevhide aykırı bulmuş, gayb kapılarını zorlama denemeleri olan fal, kehanet vb. yollara başvurmayı şiddetle yasaklamıştır. (M.C.)
Alıntı..
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VB6C7JR_u5U

LEVH-İ MAHFUZ
Levh, üzerinde yazı yazılan tahta, masa veya düz yüzey demektir. Çoğulu elvahtır. Bu tabir Kur'ân'da da geçmektedir: "Hakikatte o, levh-i mahfuzda bulunan şerefli Kur'ân'dır." (Buruc, 85/21-22) . Böylece Kur'ân'ın korunmuş bir levhada bulunduğu belirtilmiştir. Zira levh-i mahfuz yüce Allah'ın olmuş ve olacak her şeyi tesbit ettiği bir kitap ya da bilgi hazinesidir. O'nun bilgisi bizim anladığımız manada bir levhaya veya tahtaya yazılmaktan münezzehtir. Fakat katındaki planda, ezelî bilgisinde her varlık ismiyle, ömrüyle ve diğer bütün davranışlarıyla mevcuttur. Bu ilâhî kitap bizim anladığımız manada, kalemle, mürekkeple yazılmış bir kitap değil, kainatın taslağıdır ki hadislerde bundan levh-i mahfuz diye söz edilmektedir. Nitekim şu âyetler de bütün bilgi ve gerçeklerin levh-i mahfuzda kayıtlı olduğunu te'yid etmektedir: "...Biz her şeyi bir kitapta (levh-i mahfuzda) sayıp yazmışızdır." (Yâsîn, 36/12) , "Gaybın anahtarları Allah'ın yanındadır. Onları ondan başkası bilmez. O karada ve denizde ne varsa bilir. O'nun ilmi dışında bir yaprak bile düşmez. O yerin karanlıkları içindeki tek bir taneyi dahi bilir. Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır." (En'âm, 6/59) Gerçekten bu âyetlerden de anlaşıldığı gibi; göklerde ve yerde insan ilminin keşfedip henüz insanlığın istifadesine sunamadığı nice hazineler vardır ki, Allah bunları bilir, zamanı geldiğinde, dilediğini insanlığın istifadesine sunar, dilediğini de kendi ilminde saklı tutar. (F.K.)
Alıntı..
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VB6C7JR_u5U

*1TE'VİL
bk. Tefsîr.
TEFSÎR ve TE'VÎL

Tefsîr kelimesi "fesr" veya "sefr" kelimesinden türemiştir. Fesr; sözlükte doktorun hastalığı teşhis için suya (idrara, kana, balgama) bakması, bir şeyi beyan etmek, keşfetmek, üzeri kapalı bir şeyi açmak; sefr ise, kapalı bir şeyi açmak, aydınlatmak ve keşfetmek anlamlarına gelir. Istılahta; anlamı kapalı olana, manası zor anlaşılan sözden ne kastedildiğini açıklama demektir. Tefsîr kelimesi daha çok Kur'ân kelime, terkip ve cümlelerinin ne anlama geldiğini açıklamak, müşkül ve garîp lafızları izah etmek, Kur'ân'ı yorumlamak anlamında kullanılır. Te'vîl; geri dönme anlamındaki "evl" kökünden gelir. Bu kavram sözlükte; açıklamak ve beyan etmek; ıstılahta, çok anlamlı kelime ve cümlelerdeki anlamlardan birini tercih etmek demektir. Tefsîr ilminde te'vîl, âyetlerdeki olası anlamlardan birini, âyetin bağlamı ve Kur'ân bütünlüğü dikkate alınarak tercih etmek anlamında kullanılır. İlk önceleri tefsîr kelimesi kullanılmış, Kur'ân'ı savunma döneminden itibaren de te'vîl kelimesi kullanılmaya başlanmıştır. Zamanla bu iki kelime birbirlerinin yerine kullanılmıştır. Meselâ Kur'ân yorumcusu Taberî (ö. 310) te'vili, tefsîr anlamında kullanmıştır. İmam Matürîdî, tefsîr ile te'vîlin farklı anlamlarda olduğunu söylemiştir. Ona göre tefsîr; peygamberin ve ashabının yorumu, te'vîl ise İslâm âlimlerinin yorumudur. Tefsîr ile te'vîl arasında farklar vardır. Bunları şöyle sıralayabiliriz: Tefsîr'de kesinlik, te'vîlde ise ihtimaller vardır. Tefsîr te'vîlden daha geneldir. Tefsîr, lafızlarda, te'vîl ise manalarda olur. Tefsîr rivâyetle, te'vîl ise dirâyetle ilgilidir. Tefsîr, lafzın konulduğu manayı hakîkî veya mecâzî olarak beyan etmektir. Te'vîl ise iç anlamını, lafızdan murat edilen gerçeği açıklamaktır. Meselâ inne Rabbeke le bi'l-mirsâd (Rabbin gözetleme yerindedir) (Fecr, 89/14) âyetindeki; "mirsâd", gözetlemek anlamındaki rasd kökünden gelir, mif'âl formunda mekân ismidir, "gözetleme yapılan yer" demektir şeklinde yapılan açıklama tefsîrdir. Allah'ın gözetleme yerinde olduğunun bildirilmesinden maksat; "Allah'ın insanların bütün yaptıklarını görmesi, bilmesi ve onları denetlemesi, böylece, Allah'ın emir ve yasaklarına uyması konusunda gevşeklik ve gafletten uyarmasıdır" şeklindeki izah ise te'vîldir. Tefsîr, "sâibe" ve "bahîr" (Mâide, 5/103) kelimeleri gibi garîb lafızları izah etmede veya Kur'ân'ı veciz cümlelerini şerhetmede veya "nesîe küfürde artmadır" (Tevbe, 9/37) âyetinde olduğu gibi mahiyeti ancak tanımla bilinebilen cümleleri izah etmede olur. Fıkıh usulü ilminde te'vîl, lafzı zâhir anlamından çıkarıp bir delile dayanarak ona zâhir olmayan bir mana vermektir. Bir lafzı te'vil edebilmek için o lafzın zâhir ve nas olması gerekir. Müfesser ve muhkem bir lafızda te'vil olmaz. Te'vîl, lafzın olası anlamlarından biri olmalı ve bu konuda şer'î bir delil bulunmalıdır. Lafızda bulunmayan bir anlamı o lafza yüklemek te'vîl değildir. Tefsîr ve te'vîl, bir ilim dalıdır. Bu bilim dalında, Kur'ân yorumlanır, kelime ve cümlelerin anlamları, hüküm ve hikmetleri açıklanır. Bu konuda çeşitli bilim dallarından faydalanılır. Tefsîr ve te'vîl yapılırken önce Kur'ân'a müracaat edilir. Âyetler, âyetlerle tefsîr edilir. Sonra peygamberin hadislerine, sonra varsa sahabe sözlerine bakılır. Garip kelimeler için sözlüklere bakılır, semantik tahlil yapılır. (İ.K.)

https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VDBbGmd_u5U

Sinegin gevsek tevilinin degersizligi
* Senin ahvalin o tuhaf sinege benzer ki o kendini bir adam sanırdı.
* _içmeden kendi kendine sarhos olmus, zerresini, günes görmüs.
* Dogan kuslarının ögüldügünü isitmis; “Süphe yok ki ben vaktin ankasıyım” demisti;
O sinek esek sidigi birikintisindeki saman çöpünün üstünde gemi kaptanı gibi bas kaldırıp,

“Ben, deniz ve gemi hikâyesini okumus, bir zaman bunu düsünmüstüm.
_iste su deniz, su gemi, ben de ehliyetli, rey ve tedbir sahibi bir kaptanın” dedi.
1085. Deniz üstünde salını sürüp durmaktaydı. O kadarcık bir su ona haddinden fazla göründü.
O sidik, sinege göre hudutsuzdu. Sinekte, onu oldugu gibi görecek göz nerede?
Onun âlemi kendi görüsüne göre olur. Gözü, bu kadardır, denizi de ona göre!
Bâtıl tevilci, sinek gibidir. Vehmi esek sidigi, tevil ve tasavvuru saman çöpüdür.
Eger sinek kendi reyiyle saplandıgı tevilden geçse, baht o sinegi hümâ yapar.
1090. Bu ibret gözüne sahip olan sinek olmaz; ruhu, sûrete lâyık olmayacak derecede yüksek bir zat olur,
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Sofinin Yeri.

Sofi sofa ehli*1 demek,
Sofada yaşamakla olası değil,
Sufilere, Hakk dostlarına benzemek.
Sufi; yün hırka giyen, yüne bürünen.
Sufiyi tam anlamak istersen,
Gerekir sembol anlamını bilmen.
Bunun için yararlanmalı tek yemek ayetinden.*2

Sakal bırakmakla ya da yün hırka giymekle,
Olunur mu Hakk dostu,
Bu iş olur benliği yenmekle.
Tüm haksızlıklardan geçip,
Nefsi terbiye etmekle.

24.01.2015
Saygılar ve Sevgiler.

Hikmetler.
- Hakiki Allah dostları, gönül aynasını pastan, kirden temizlemiş, her an vaki olan tecellilerin farkında olan mutlu zatlardır. Bunun içindir ki padişah sofrasında, gönül bezminde onların yeri karşısıdır yani başköşedir.
- Sultan sofrasında, padişahlar meclisinde herkesin ve her şeyin yeri ve sırası bellidir. Hakiki gönül erleri ayna gibi olduklarından onların yeri sultanın karşısıdır.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 53 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

*1ASHÂB-I SUFFE

Ashâb-ı Suffe, suffe halkı demektir. Suffe sözlükte "sofa, revak, üzeri örtülü geniş ve yüksek yer" gibi anlamlara gelir. Medine'de bulunan Mescid-i Nebî etrafındaki odalara "suffe" denmiştir. Hz. Peygamber, Mescidine bitişik bu odalarda ikâmet ederek ilim ve ibâdetle meşgul olan sahâbîlere, Ashab-ı Suffe veya Ehl-i Suffe denir. Fakir ve barınaksız kimseler olarak ashab-ı suffenin ihtiyaçları çoğu kere, Hz. Peygamber ve diğer sahabe tarafından karşılanmıştır. Âdeta yatılı mektep durumunda olan Peygamber mescidi etrafındaki odalar, Suffe Mektebi olarak da isimlendirilmiştir. Suffe Mektebi'nin, dolayısıyla Ashab-ı Suffe'nin, Kur'ân ve Sünnet'in öğretilmesinde son derece önemli rolü olmuştur. Çok hadis rivâyet edenler arasında isimleri geçen Ebû Hüreyre ve Ebû Saîd el-Hudrî, bunlardandır. (A.G.)

*2BAKARA-61 Yaşar Nuri ÖZTÜRK

Siz şöyle demiştiniz: "Ey Mûsa, biz bir tek yemeğe asla dayanamayız, bizim için Rabb'ine dua et de bize yerin bitirdiklerinden, baklasından, acurundan, sarmısağından, mercimeğinden, soğanından çıkarıversin." Mûsa şöyle demişti: "Siz daha aşağı bir nimeti daha üstün bir nimete mi değişmek istiyorsunuz? İnin bir kasabaya; istediğiniz sizin olacaktır." Ve üzerlerine zillet, eziklik ve yoksulluk damgası vuruldu, Allah'tan bir gazaba çarpıldılar. Bu böyle oldu, çünkü onlar Allah'ın ayetlerini inkâr ediyor ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. İsyan ettikleri için böyle oldu. Sınır tanımıyor, azgınlık yapıyorlardı.

Not: Burada tek yemek okuduğum bir yoruma göre azgınlıktan, aşırı gösterişli

yaşamdan uzak, dengeli ve sade bir yaşam anlamındadır. İşte yün hırkanın sembol anlamı; azgınlıktan, aşırı gösterişli yaşamdan uzak, dengeli ve sade bir yaşam olmaktadır. F.L.A.

AHZÂB-43

Yaşar Nuri Öztürk: O, odur ki sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye size acıyor/destek veriyor. Melekleri de öyle yapıyor. Zaten O, inananlara karşı çok merhametlidir.

TÂHÂ-5

Yaşar Nuri Öztürk: O Rahman, arş üzerine egemenlik kurmuştur.

FURKÂN-59

Yaşar Nuri Öztürk: Gökleri, yeri ve bunlar arasındakileri altı günde yaratıp sonra arş üzerinde egemenlik kuran O'dur.

A'RÂF-156

Yaşar Nuri Öztürk: "Bize hem bu dünyada güzellik yaz hem de ahirette. Dönüp dolaşıp sana geldik." Buyurdu ki: "Azabıma dilediğimi çarptırırım. Rahmetime gelince, o her şeyi çepeçevre kuşatmıştır. Ben onu; sakınıp korunanlara, zekâtı verenlere, ayetlerimize inananlara yazacağım."

Not: Rahîm ismi rahmân ismine göre daha özeldir. Sadece imân edip sâlih amel işleyenlere, muttakî ve muhsinlere yöneliktir. Dünyada sadece müminlerin güzel amellerine sevap verir, âhiret nimetlerinden yararlandırır, onlardan razı olur ve onları cennetine koyar. Mümin olmayanlar, Allah'ın dünyadaki nimetlerinden yararlanırlarsa da âhiretteki nimetlerinden mahrum kalırlar. "Rahmân" ve "rahîm" kelimelerinin bu anlamı sebebiyle Allah, dünya ve âhiretin, mümin ve kâfir herkesin rahmanı, âhiretin ve müminlerin rahîmi denilmiştir. Allah'ın rahmetinin her şeyi kuşattığı, âhirette ise sadece müminlere merhamet edeceğini âyetlerde bildirilmiştir (A'râf,7/156) .

Notta ki yazı aşağıda ki Rahim başlıklı yazıya aittir. Yazıdan da anlaşılacağı üzere Hz. Allah Rahman sıfatıyla (bk. Aşağıda ki Rahman başlıklı yazı.) rızasına uygun yaşayan yaşamayan her kulunun rızkını verir, onları korur gözetir, gerekirse azan kullarına da bela gönderir (TEVBE-126, Yaşar Nuri ÖZTÜRK: Görmüyorlar mı ki, her yıl bir veya iki kez imtihan ediliyorlar. Hâlâ ne tövbeye yelteniyorlar ne de öğüt alıyorlar) . Sonuç olarak Rahman sıfatını tüm kulları üzerine kullanır. Ayrıca ahret bir şeyin sonrası demek olduğundan, hem bu dünyada yapılan bir haksızlığın veya güzel davranışın sonrası hem de öldükten sonrası anlamına gelmektedir.

Asıl anlatmak istediğim şey Hz. Allah'ın Rahim sıfatını yalnızca sözünü dinleyen has kullarına (Mevlana'nın hikayesinde ki Sufilere) kullanması ve onlara ahirette özel nimetler, güzellikler sunması ve onları baş köşeye oturtmasıdır. Doğal olarak ahiret bu dünyada da söz konusu olduğundan nefsini yenen kullarını da dünya da Veli konumuna

getirebilir, doğrusunu Hz. Allah bilir. F.L.A.

RAHMÂN

Merhamet etmek, acımak, esirgemek, korumak, affetmek, bağışlamak, nimet vermek, ikamet etmek ve kadının rahminden şikâyet etmesi anlamlarındaki "r-h-m" kökünden türeyen rahmân kelimesi sözlükte, çok merhametli olan demektir. Kur'ân'da 57 defa geçen rahmân kelimesi, Allah'a özgü bir sıfat olup Allah'tan başkaları için kullanılmamıştır. Bu isim, "sıfat-ı gâlibe" olup Allah'ın güzel isimlerinin ikincisidir. Bu kelimenin ikili ve çoğulu yoktur. Kur'ân'da da sadece tekil olarak kullanılmıştır. Rahmân kelimesi Allah'ın ismi-sıfatı olarak; pek merhametli, çok merhamet sahibi, çok nimet verici ve çok müşfik şeklinde anlamlandırmak mümkün ise de Allah'ın ismi olarak bu kelimeyi tam karşılayacak Türkçe bir sözcük yoktur. Türkçe'deki "esirgeyen", "bağışlayan", "acıyan" ve "yarlığayan" kelimeleri "rahman" kelimesinin anlamını karşılamamaktadırlar. "Esirgeyen" sözcüğünde "kıskanma" anlamı vardır ki "rahmân" kelimesinde bu anlam yoktur. "Acıyan" sözcüğü, "rahmân" kelimesinin anlamını tam ifade etmemektedir. Çünkü "merhamet" sadece acımak değil; acıyı, musîbeti, sıkıntıyı, derdi ve belayı giderip yerine sevinci, nimeti, sıhhati, devayı, ferahı ve rahatlığı getiren bir hayır ve iyiliktir. "Bağışlayan" sözcüğü ise "rahmân" kelimesinin değil "vehhâb" ve "afüvv" kelimelerinin karşılığıdır. Allah'ın rahmân sıfatı, rahîm sıfatından daha kapsamlıdır. Yüce Allah, rahmân sıfatının gereği olarak yarattığı bütün varlıklara merhamet eder. Bu konuda mümin-kâfir ve itâatkâr-âsi ayırımı yapmaz. O'nun merhameti her şeyi kuşatmıştır (A'râf, 7/156) . O, rahmeti kendisine farz kılmıştır (ketebe) (En'âm, 6/12, 54) . Bütün insanları yaratan, yaşatan, sıhhat, akıl, irade ve rızık veren Allah'tır. Dünyayı, içindekileri, ayı, güneşi, yıldızları, gezegenleri, havayı, suyu, rüzgarı, bitkileri, ağaçları, hayvanları, geceyi, gündüzü... kısaca her şeyi insan için yaratmış, insanın hizmetine sunmuş (teshir) (Bakara, 2/29; İbrâhim, 14/32-33; Lokmân, 31/30) ve insana sayılamayacak kadar çok nimet vermiştir (İbrâhim, 14/34) . Allah, dünyada insana emeğinin karşılığını verdiği gibi (Necm, 53/39) , insanın emeği olmadan da bildiğimiz ve bilmediğimiz pek çok nimet de vermiştir. Yüce Allah, oksijeni, suyu, güneş enerjisini, ağaçları, bitkileri, bir çok meyveyi, etinden, sütünden, yününden, derisinden ve gücünden yararlandığımız pek çok hayvanı ve daha nice nimetleri insan emeği olmadan bizlere merhameti sebebiyle vermiştir. Bu, Allah'ın rahmân olmasının sonucudur. Bu konuda mümin, kâfir, ibadet eden ve etmeyen ayırımı da yapmamaktadır. Allah, insanın dünya ve âhirette mutlu olmasını istemektedir. Bunu sağlayacak yolu göstermek için peygamberler ve kitaplar göndermiştir. İlâhî kitaplar, insanlar için bir rahmettir (En'âm, 6/154; A'râf, 7/52; 103; Hûd, 11/17) . Kur'ân, müminler için bir rahmettir (Yûnus, 10/57; Nahl, 16/89; İsrâ, 17/82) . Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.) âlemlere rahmet olarak gönderilmiştir (Enbiyâ, 21/107) . (İ.K.)

RAHÎM

Merhamet etmek, acımak, esirgemek, korumak, affetmek, bağışlamak, nimet vermek, ikamet etmek ve kadının rahminden şikâyet etmesi anlamlarındaki "r-h-m" kökünden türeyen rahîm kelimesi sözlükte, çok merhametli olan demektir. Kur'ân'da 114 defa geçen rahîm kelimesi, bir âyette "rahîm" şeklinde (Tevbe, 9/128) Hz. Muhammed'in (a.s.) , bir âyette "ruhamâ'" şeklinde (Fetih, 48/29) Hz. Peygamber ve müminlerin sıfatı olarak kullanılmıştır. Rahîm ismi rahmân ismine göre daha özeldir. Sadece imân edip sâlih amel işleyenlere, muttakî ve muhsinlere yöneliktir. Dünyada sadece müminlerin güzel amellerine sevap verir, âhiret nimetlerinden yararlandırır, onlardan

razı olur ve onları cennetine koyar. Mümin olmayanlar, Allah'ın dünyadaki nimetlerinden yararlanırlarsa da âhiretteki nimetlerinden mahrum kalırlar. "Rahmân" ve "rahîm" kelimelerinin bu anlamı sebebiyle Allah, dünya ve âhiretin, mümin ve kâfir herkesin rahmanı, âhiretin ve müminlerin rahîmi denilmiştir. Allah'ın rahmetinin her şeyi kuşattığı, âhirette ise sadece müminlere merhamet edeceğini âyetlerde bildirilmiştir (A'râf,7/156) . Peygamberimiz (a.s.) , yüce Allah'ın cennete, "...Sen benim rahmetimsin", cehenneme de "sen de benim azabımsın..." dediğini bildirmiştir (Buhârî, Tevhid, 25. VIII, 186) . Allah'ın azabı da merhameti de çoktur. Bu hususu, Peygamberimiz (a.s.) , şöyle bildirmiştir: "Eğer, Allah katındaki cezayı bilseydi, hiçbir mümin cennete gireceğini ummazdı. Eğer rahmetinin çokluğunu bilseydi, hiçbir kâfir cennetten ümidini kesmezdi." (Müslim, Tevbe, 23): "Allah, rahmeti yüz parça yapmış, bunun doksan dokuzunu kendisinde tutmuş, bir parçasını yer yüzüne indirmiştir. Bu bir parça rahmet sebebiyle yaratıklar birbirlerine merhamet ediyorlar. O kadar ki hayvanlar, yavrularına zarar verir korkusuyla ayaklarını kaldırmaktadırlar." (Müslim, Tevbe, 17, 19; Buhârî, Edeb, 19) . Allah, merhametlilerin en hayırlısı (Mü'minûn, 23/118) ve en merhametlisidir (Yûsûf, 12/64) . Allah, dilediğine rahmetini ihsan eder (Bakara, 2/105) . Ancak Allah Kur'ân'da; muttakilere (Hadîd, 57/28) , sâlihlere (Câsiye, 45/30) , Kur'ân'a sarılanlara (Nisâ, 4/175) itaakârlara (Âl-i İmrân, 3/132) , namaz kılanlara (Nur, 24/56) , zekatını verenlere (A'râf, 7/156) , muhsinlere (A'râf, 7/56) , mallarından Allah yolunda infak edenlere (Tevbe, 9/99) , musibetlere sabredenlere (Bakara, 2/155-157) , emr-i bi'l-ma'ruf ve nehyi ani'l-münker yapanlara (Tevbe, 9/71) , Allah yolunda cihat edenlere (Bakara, 2/218) , kötülüklerden korunanlara (Mü'min, 40/7-9) , okunan Kur'ân'ı dinleyenlere (A'râf, 7/204) ve âhiretten korkanlara (Zümer, 39/9) merhamet edeceğini bildirmiştir. Peygamberimiz (a.s.) de, "Allah, ancak merhametli olanlara rahmetini ihsan edecektir." (Buhârî, Cenâiz, 33) , "Rahman, merhamet edenlere merhamet eder. Yer yüzündekilere merhamet edin (o zaman) göktekiler de size merhamet eder." (Ebû Dâvûd, Edeb, 66) , "İnsanlara merhamet etmeyene Allah merhamet etmez." (Buhârî, Tevhît, 2) , "Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimizin hakkını tanımayan bizden değildir (bizim sünnetimizi terk etmiştir) ." (Ebû Dâvud, Edeb, 66) buyurmuştur. (İ.K.)

HÂSS

Sözlükte "özel, hususî" gibi anlamlara gelen hâss, fıkıh usulünde, tek bir manaya delalet eden kelimelere denir. Bu kelime hayvan sözcüğü gibi cins, insan gibi tür ifade eden bir kelime olabileceği gibi Ahmet, Mehmet gibi şahıs isimleri de olabilir. Aynı şekilde, muhtevasında çokluk bulunmakla birlikte bu çokluk sınırlı ise, lafız yine hâsstır. Âlimler, hâss lafzın delaletinin kat'î olduğunda ittifak etmişlerdir. Buradaki kesinlikten maksat, delilden doğan ihtimalin bulunmamasıdır. Bu kesinlik başka bir ifadeyle şöyle izah edilebilir; başka bir manaya çeken bir delil bulunmadıkça, vaz' olunduğu manaya delaleti kat'îdir. Delil bulunması halinde ise, bu delilin gerektirdiği manada anlaşılabilir. (İ.P.)

HAVÂS

Sözlükte "bir nesneyi diğerlerinden farklı ve üstün kılan nitelik" anlamına gelen hâssa kelimesinin çoğuludur. Seçkinler anlamında genellikle avam karşıtı olarak kullanılır. Tasavvufta, "herkeste bulunmayan birtakım bilgilere ve hallere, yetenek ve ruh temizliğine sahip veliler" anlamında kullanılmaktadır. Bunların en üstün olanlarına hâssü'l-havâs adı verilir. Havâs, haram ve mekruhlardan titizlikle kaçınması, nâfile ibadetlere önem vermesi ve böylece birtakım özel bilgilere ve hallere sahip olmaları bakımından avamdan ayrılır. (M.C.)

SÛFÎ

Sözlükte "yün ve abâ giyen" anlamına gelen sûfî, tasavvufta, gönlü saf kişi, eren, ermiş, nefsinden fâni, Hak ile bâkî; zâhirde halk ile, bâtında Hak ile olan; nefsinde ölen Hak ile diri kalan demektir. Türkçe'de sofu kelimesi sûfî anlamında kullanıldığı gibi mutaassıp, ham ruhlu, dinin özünden habersiz, şekilci ve katı kişi, softa anlamında da kullanılmaktadır. (M.C.)

AVAM

Lügatte "halk, sıradan insanlar" anlamına gelen avam, âlim, filozof, mutasavvıf ve idareci gibi zümrelerin kendilerinden olmayan çoğunluk için kullandıkları bir terim olmuştur. Fıkıh usulünde, müçtehit seviyesine ulaşamayan ve onları taklit eden kimseler anlamında kullanılır. "Avamın mezhebinin olmadığı, avamın mezhebinin müftüsünün fetvası veya ilmihal kitapları olduğu" şeklindeki ifadelerde anlatılmak istenen husus da budur. Bu sözle, ilimde belli bir derecesi olmayan şahısların, fıkıh alanında yerli yersiz tercih ve takdirlerde bulunmasının doğru olmadığı, her işin ehline ve o alanda ihtisas sahibi kimselere bırakılması gerektiği belirtilmektedir. (İ.P.) Tasavvufta ise, alim, mutasavvıf (sûfi) , filozof ve idarecilerin dışında kalan çoğunluk anlamında kullanılan bir terimdir. Karşıtı havastır. Mutasavvıflara göre avam havassın gerçekleştirdiği nefis tasfiyesini gerçekleştiremediği, yaşadığı hal ve makamları yaşayamadığı için derunî tecrübe, sezgi gücü ve zevk yoluyla ulaşılabilen yüksek hakikatleri keşfetmekten âcîzdir. Bundan dolayı ahlâkî arınma ve ruhî yücelme gayreti göstermeyen fakih ve kelâmcılar da avamdan sayılmıştır. Mutasavvıflara göre Hz. Peygamber'in genel tavırları yanında bir de özel halleri vardır. O, özel halleriyle havassa, genel tavırları ile de avama örnektir. Avam, dinî hükümlere caiz olup olmaması açısından bakar ve ruhsatları araştırır. Havas, azimetlerle amel etmeye özen gösterir. Havâsü'l-havâs (arifler) ise dinî bütün incelikleriyle anlar ve en iyi şekilde uygular. (M.C.)

ÂRİF

Sözlükte "bilen, tanıyan, halden anlayan, vâkıf ve âşina olan" gibi anlamlara gelen ârif kelimesi bir tasavvuf terimi olarak manevî tecrübeyle mârifet ve hakîkat mertebesine erişen kimse anlamında kullanılmaktadır. Ârifin sahip olduğu bilgiye marifet denilir. Kelam ve felsefede genellikle ilim ile eş anlamlı, bazen de marifetullah ve Allah hakkındaki bilgi anlamında kullanılmaktadır. Tasavvufta ise, Allah hakkında olan bilgi başta olmak üzere bütün varlık ve olayların mahiyeti hakkındaki bilgiye mârifet denilmiştir. Böylece âlim ile ârif arasında açık bir ayırım yapılmıştır. Marifete ulaşmada dinî ve ahlâki şahsiyetin önemi büyüktür. Ârif, manevî ve ahlâkî arınma sayesinde derûnî tecrübe ve sezgi gücü ile öğrenir ve aydınlanır. (M.C.)

ASHÂB-I SUFFE, RAHMÂN, RAHÎM, HÂSS, HAVÂS, SÛFÎ, AVAM ve ÂRİF Kelimelerinin
Alıntı adresi;
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VMISt9KsWos

Padisahların ârif sofileri karsılarına oturtması
3150. Hatırlarsan duymussundur; padisahların böyle bir âdeti vardı:
Sol taraflarında yigitler, bahadırlar dururdu, çünkü kalp vücudun sol tarafındadır.
Defterdarlarla hesap memurlarının ve kalem ehli olanların makamı sag taraflarındaydı. Çünkü yazı yazmak ve
bir seyi tespit etmek sag elin isidir.
Sofilere karsılarında yer verirlerdi. Zira onlar, can aynasıdırlar, hattâ aynadan da iyidirler.
Gönül aynasının fikir suretleri kabul etmesi o aynada bu görülmemis suretlerin görünmesi için kalplerini
zikirle, fikirle cilâlamıslardır.
3155. Yaratılıs sulbünden temiz ve güzel dogan kisinin önüne ayna koymak gerektir.
Güzel yüz aynaya âsıktır. Güzel yüz, aynaya âsık oldugu gibi cana cilâ, kalplere de temizlik verir.
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Şaşının İnadı.

Mesnevi'de bir ustanın şaşı bir çırağı vardı.
Bir gün onu yanına çağırdı.
Dedi:" Bizim evde rafta bir şişe var onu getir.
Rafta 2 şişe görünce, ustasına gelip, dedi ki.
Rafta 2 şişe var acaba hangisidir.
Oğlum orada bir şişe var dedi, usta.
Diretti çırak. Dedi, 2 şişe var rafta.

Usta laf anlatamayacağını anlayınca, dedi ki.
Kır birini, gelsin buraya öteki.
Kırdı birini yere atarak, çırak.
Hiç şişe kalmadığını gördü, şaşırarak.

Saygılar ve Sevgiler.
24.08.2014

Hikmetler

- Her işin ustaları, çırakları, kalfaları vardır. Cahil insan her şeyi bildiğini sanır ve her önüne gelene itiraz eder. İlmi ve kültürü arttıkça günden güne bilmediğinin, cahilliğinin farkına varır. Bundan dolayı da daha önceki hallerini düşündüğünde mahcup olup, pişmanlık duyar.
- Hırs ve tamah, nefs-i emmare insana her şeyi ters gösterir, hadiseleri ve eşyayı şaşı görmemize sebep olur. Onun için hakkında doğru bilgiye sahip olmadığımız şeyler hakkında iddialaşıp, inatlaşmak yerine söyleneni dinlemek daha doğrudur. Çünkü sonunda pişman olup kafamıza vurmamız bir işe yaramaz.
- İnsan tarafgirlikten, hiddet ve şehvetten şaşı olur, hakkı ve hakikati olduğu gibi göremez.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 23 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

İnsanların arzu ve öfkeleri, şaşı görmelerine neden olacağından gerçeği göremezler. Hatanın kendilerinde olabileceğine ihtimal vermezler.

Ahmet Kasım Fidan

http://www.dervisler.net/kissalar-ve-menkibeler/mesnevi'de-gecen-hikayeler/msg89251/#msg89251

325. □sa'nın devriyle, nöbet onundu. Mûsâ'nın canı oydu, onun canı Mûsâ.
Sası padisah, Allah yolunda o iki Allah demsâzını birbirinden ayırdı.
Usta, bir sasıya "yürü, var, o siseyi evden getir" dedi.
Sası,"O iki siseden hangisini getireyim? Açıkça söyle dedi.
Usta dedi ki: "O iki sise degildir. Yürü, sasılıgı bırak fazla görücü olma! "
330. Sası, "Usta, beni paylama. Sise iki" dedi. Usta dedi ki: "O iki sisenin birini kır! "
Çırak birini kırınca ikiside gözden kayboldu. □nsan tarafgirlikten, hiddet ve sehvetten sası olur.
Sise birdi onun gözüne iki göründü. Siseyi kırınca ne o sise kaldı, ne öbürü!
Hiddet ve sehvet insanı sası yapar; dogruluktan ayırır.
Garez gelince hüner örtülür. Gönülden, göze, yüzlerce perde iner.

335. Kadı kalben rüsvet almaya karar verince zâlimi, aglayıp inleyen mazlûmdan nasıl ayırtedebilir?
Padisah, yahudice kininden dolayı öyle bir sası oldu ki aman Ya Rabbi, aman!
Musa dininin koruyucusuyum, arkasıyım diye yüz binlerce mazlûm mümin öldürttü.

Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Yusuf Peygambere Uygun Hediye.

Dostuna hediye götürmek istersen eğer,
Durumun da uygunsa,
Ona sevdiği şeyi götür ver.

Hikaye söz eder,
Yusuf Peygamberin konuğu bir dostundan,
Hoş beş den sonra Yusuf Peygamber hediye sormuş ondan.
Bunlar hep; sembol, ders çıkarmalık (ibretlik) hikaye, kıssa.
Sembol anlamlarını bilip hayata geçirmeli aslında.

Sembol anlam şudur, bence.
Salih Amel*'i götürmeli,
Hz. Allah'ımıza hediye.

04.02.2015
Saygılar ve Sevgiler.

Hikmetler.

- Dostları ziyaret etmek kadar onlara sunulacak hediyenin seçilmesi de büyük bir ehemmiyet arz eder. Sarayın bahçesinin duvarlarını altından tuğlalarla ören Hz. Süleyman'a (a.s.) hediye olarak altın götürmek ahmaklık olur.
- Varlığın aynası yoktur, ahmak değilsen yokluğu tercih et.

Mesnevi'de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Sh. 53 Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

* AMEL-İ SÂLİH

Sözlükte "yararlı, iyi ve güzel amel" anlamına gelen amel-i sâlih, din dilinde; îmanın gereği olarak ihlas ve iyi niyetle yapılan, Kur'ân ve sünnete uygun olan her türlü söz, fiil ve davranışlara denir. Kur'ân'da yetmiş iki âyette "amel-i sâlih" "îman" ile birlikte geçmiş, îman edip amel-i sâlih işleyenlere mağfiret, büyük mükâfat ve cennet vaat edilmiştir (Bakara, 2/25; Mâide, 5/9) . İslâm bilginleri "amel-i sâlihi"; farz, vacip, sünnet, müstehap ve mendup kısımlarına ayırmışlardır. Namaz kılmak ve zekat vermek gibi ibadetler amel-i sâlih olduğu gibi, dürüstlük, doğru sözlülük ve meşru bir işte çoluk çocuğunun rızkını temin için çalışmak da sâlih ameldir. Allah'ın rızasına uygun olan her amele sâlih amel diyebiliriz. Tevbe sûresinin yüz yirminci âyetinde mü'minlerin Allah yolunda açlık, susuzluk, yorgunluk ve sıkıntıya uğramaları, bir yeri zaptetmeleri, kâfirlere karşı zafer kazanmaları sâlih amel olarak ifade edilmiştir. Sâlih amel ile sevap elde edebilmek için insanın mutlaka îmanının bulunması ve şirkten uzak olması gerekir (Kehf, 18/110) . Îman, ibadet, Allah ve peygamberin emir ve yasaklarına uymak amel-i sâlih kavramına dahildir (Kehf, 18/30; Buhârî, Îmân, 18 (II, 12) . Kur'ân'da îman edip sâlih amel işleyenlerin, yaratıkların en hayırlıları olduğu bildirilmiştir (Beyyine, 98/7) . Allah'ın rızasına uygun olmayan her türlü inanç, söz, fiil ve davranışlara amel-i gayr-i sâlih denir. Bu kavram, sâlih amelin zıddı olup Kur'ân'da bir âyette geçmiştir (Hûd, 11/46) . Sâlih olmayan amel, Kur'ân'da amel-i seyyie olarak da ifade edilmiştir. Amel-i seyyie; sözlükte kötü ve zararlı amel anlamına gelen bu tabir, din dilinde, Allah ve peygamberin emir ve yasaklarına uygun olmayan, sahibinin günaha girmesine sebep olan söz, fiil ve davranışlara denir. Bu tâbir Kur'ân'da amel-i sâlih'in zıddı olarak kullanılmıştır (Tevbe, 9/102; Fâtır, 35/10; Mü'min, 40/58) . Nisâ sûresinin 123. âyetinde "Kim kötü bir amel işlerse onunla cezalandırılır" denilmiştir. (İ.K.)

Alıntı……

https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VNIYctKsWos

Not: Bir hadise göre, kişi ölünce onu önce malı mülkü sonra gömülünce, bir süre sonra yakınları terk eder. Amelleri ise onu hiç bırakmaz sorgulanma yerine onlar da ölüyle birlikte gelir. Demek ki Salih amel götürmeliyiz Hz. Allah'ımıza hediye olarak.

Yaşar Nuri ÖZTÜRK'e göre;
Müslüman olmadan kimse cennete gidemez. O halde müslüman kimdir sorusu sorulmalıdır. Nüfus kâğıdında müslüman yazması yetmez. Müslümanın kim olduğunu anlamak için Kur'an'a bakmalıdır.

Cennete girmesi umulanlar dosyasında ki ayetlerden de anlaşılacağı üzere;

1. Allah'a şirksiz iman eden,
2. Ahirete (hesaba çekileceğini bilip, Allah'ın rızasına aykırı işlerden kaçınmaya) iman eden,
3. Salih Amelde bulunan kişilerdir. Fatih Lütfü AYDIN 02.03.2013
Cennete girmesi umulanlar adlı yazımın kısa yolu.

http://fatihltfaydin.tr.gg/KUR-h-AN-FiHRiSTi-C.htm

http://www.antoloji.com/cennete-girmesi-umulanlar-siiri/

Sonuç olarak Cennete girmesi umulanlar dosyasında ki ayetlerden anlaşıldığına göre, Allah'a şirksiz iman edip, Ahiret'de hesaba çekileceğine inanan ve bunun yanında Allah'ın Rızası'na Uygun İşler' de bulunanlar Allah'ın dilemesi şartıyla cennete girerler inşallah. Yani Hz. Allah'ımıza götürülecek hediye (O'nun sevdiği şey) : O'na şirksiz iman etmek, ahiret inancı gereği yapma dediğini yapmamak ve Salih Amel'de bulunmak diğer bir deyişle rızasına uygun işler yapmaktır.

Fatih Lütfü AYDIN 04.01.2015

Bir konugun Yusuf-u Sıddıyk'a gelmesi, Yusuf'un ondan bir armagan istemesi
Uzak yerlerden bir merhametli dost, Yusuf-u Sıddıyk'a konuk oldu.
Çocukluktan beri birbirlerini tanırlardı. Eskiden beri âsinalık yastıgına yaslanmıslardı.
Konukla, Yusuf'a kardeslerinin yaptıgı cefayı, onların hasetlerini konustular. Yusuf "o haset ve cefa, zincirdi;
biz de aslandık.
Aslanın zincire vurulması ayıp degildir. Bizim Allah'nın kaza ve kaderinden sikâyetimiz yok.
3160. Aslan, boynunda zincir bulunmakla beraber bütün zincir yapanlara beydir" dedi.
Dostu Yusuf'a "Zindanda ve kuyuda ne haldeydin? " dedi. Yusuf cevap verdi:
"Ay, bedir halinden çıkar ve eski ay haline gelir ya... iste öyle."
Eski ay görünmez, sonra hilâl olur da iki büklüm bir halde görünür. Fakat sonunda yine gökte bedir haline
gelmez mi?
_nci tanesini havanda döverler ama kadri yine yücedir, ya ilâç olarak göze çekilir, yahut macun haline getirilir,
kalp ferahlıgı için yenir.

3165. Bugdayı toprak altına attılar ama sonradan topraktan basaklar çıktı.
Ondan sonra degirmende ögüttüler, degeri arttı, cana can katan gıda oldu.
Sonra ekmegi bir kere daha dis altında ezdiler; akıllı kisiye akıl ve idrâk oldu.
Daha sonra da o can, askta mahvoldu da Hak yolunda ekildikten sonra mahsûl verdi, ekincileri hayrete
düsürdü.
Bu sözün sonu gelmez. Sen, o iyi adamın Yusuf'a ne dedigini anlatmaya basla.
Yusuf-u Sıddıyk'ın konuktan armagan istemesi
3170. Yusuf, basından geçenleri anlattıktan sonra " Eh...bize ne armagan getirdin, bakalım? " dedi.
Ey ulu kisi! Dostları görmeye eli bos gitmek, degirmene bugdaysız gitmeye benzer.
Ulu Allah bile mahser günü, halka " Kıyamet günü için armaganın nerede;
Bize yapayalnız, azıksız, âdeta sizi yarattıgımız gibi geldiniz.
Kendinize gelin! Kıyamet günü için ne hediyeniz var, ne getirdiniz?
3175. Yoksa tekrar dönüp geleceginizi ummuyor muydunuz, size bugünün vâdesi bâtıl mı göründü ki? der.
Ona konuk olacagımızı inkâr ediyorsan bu mutfaktan ancak toprak ve kül alabilirsin.
_nkâr etmiyorsan niçin böyle elin bos. O sevgilinin kapısına böyle nasıl ayak atacaksın?
Yemeyi, uyumayı biraz azalt da onunla görüsmek için bir armagan götür.
Geceleri az uyuyanlardan seher çaglarında istigfar edenlerden ol.
3180. Sen de rahimdeki çocuk gibi az oyna da sana da nurları gören duygular bagıslasınlar.
Rahim gibi olan dünyadan çıkınca yeryüzünden daha genis bir sahaya dalacaksın.
" Allah yeri genistir" derler ya; o genis yer, bil peygamberlerin gidip daldıkları sahadır.
O genis sahada gönül daralmaz; yas agaç, orada kuru dal haline gelmez.
Simdi duygular, sen de. Fakat bir gün yorgun, bitkin, bas asagı bir hale geleceksin.
3185. Uykuda duygularını tasımazsın, duygular seni tasır. Bu yorgunluk, bitkinlik gider, eziyetten, sıkıntıdan
kurtulursun.
Sen uyku halini, velîlerin uyanıkken de duygularını tasımamaları halinde bir çesni bil.
Be inatçı; velîler, Eshab-ı Kehf'dir. Ayakta olsalar da, yürüyüp gezseler de uykudadırlar.
Allah, onları, kendilerinin haberi olmadan isletir; saga sola çevirir.
O saga çevrilme nedir? _yi is. Ya sola çevrilme? O da bedene, varlıga ait isler.
3190. Bu iki hal de peygamberlerden, dagdan ses gelir gibi zuhur eder. Onların, her ikisinden de haberleri
yoktur.
Dag, hayır olsun, ser olsun... Senin sesini sana verir, duyurur. Fakat ikisinden de bihaberdir.
Konugun, Yusuf-u Sıddıyk'a "Sana armagan olarak ayna getirdim. Ona her baktıkça güzel yüzünü görür
beni hatırlarsın" demesi
Yusuf "Hadi, armaganını çıkar" deyince konuk, bu istekten utanıp âdeta figan ederek.
"Sana getirmek için ne kadar armagan aradıysam hiçbir seyi begenmedim, lâyık görmedim.
Bir habbeyi alıp da madene, bir katrayı alıp da ummana nasıl götürebilirim?
3195. Sana gönül ve can bile getirsem Kirman'a kimyon götürmüs sayılırım.
Senin, misli olmayan güzelliginden baska bir tohum yoktur ki bu ambarda olmasın.
Sana gönül nuru gibi bir ayna getirmeyi lâyık gördüm.
Ey günes gibi gökyüzünün ısıgı olan güzel! Ona baktıkça kendi güzel yüzünü görürsün.
Gözümün nuru, sana ayna getirdim, ona bakıp yüzünü gördükçe beni hatırlarsın" dedi.
3200. Koynundan aynayı çıkarıp sundu. Güzeller, aynayla mesgul olurlar.
Varlıgın aynası nedir? Yokluk. Ahmak degilsen yoklugu ihtiyar et.

Varlık, yoklukta görünebilir. Zenginler, yoksula cömertlik edebilirler.
Ekmegin saf aynası açtır; kav da çakmak tasının aynasıdır.
Bir yerde yokluk ve noksan oldu mu...bu, bütün sanatların güzelligine aynadır.
3205. Elbise biçilmis, dikilmis olursa terzinin mahareti görünebilir mi?
Budaklar yontulmamıs olmalı ki marangoz onu yontsun, rendelesin... Ondan asla, yahut fer'e ait bir sey
yapsın.
Usta kırıkçı nerede ayagı kırılmıs varsa oraya gider.
Hasta ve arık kisi olmazsa tıp sanatının güzelligi nasıl görünür?
Ey ulu kisi! Bakırların bayalıgı, asagılıgı olmasa kimya nasıl olur da zuhur eder?
3210. Noksanlar, kemal vasfının aynasıdır. O horluk, yücelik ve ululuga aynadır.
Çünkü yakinen zıt, zıddı gösterir. Ondan dolayı bal, sirke ile görünür, (sirkengebin olur)
Kim, kendi noksanını görüp anlarsa yedeginde dokuz at oldugu halde tekemmül
yolunda kosar.
Kendisini kâmil sanan, ululuk sahibi Allah'nın yolunda uçamaz.
Ey magrur ve sapık! Canında kendini kâmil sanmaktan daha beter bir illet olamaz.
3215. Senden bu kendini begenme defoluncaya kadar gönlünden de çok kan akar, gözünden de!
_blis'in illeti "Ben, Âdem'den hayırlıyım" demesiydi. Bu hastalık, her mahlûkta vardır.
Bu hastalıga müptelâ olan, kendisini hor görse bile sen onu, altında pislik olan sâf su bil!
_mtihan kasdıyla onu bir karıstırsan hemen su bulanır, pislik rengini alır.
Ey yigit! Irmak sana sâf ve berrak görünüyor ama senin ırmagının dibinde de pislik var.
3220. Yol bilen anlayıslı pîr, Nefs-i küll baglarına ark kazıcıdır.
Irmak, kendisini nereden temizleyecek? _nsanın bilgisi, Allah bilgisiyle fayda verir.
Kılıç sapını kesebilir mi? Yürü, bu yarayı bir cerraha göster.
Kimse, yarasının kötülügünü görmesin diye her yaranın üstüne sinek üser.
O sinekler; senin düsüncelerin, mallarındır; yaran da ahvalindeki zulmet!
3225. Eger o yaraya pîr merhem korsa o zaman derdin iyilesir, feryat ve figanın kesilir.
Yara sahibi, merhem konunca sıhhat buldum sanır. Halbuki hakikatte oraya merhemin ısıgı vurmustur.
Kendine gel, ey sırtı yaralı, merhemden bas çekme; iyilesince de kendi kendime iyilestim deme, sıhhati
merhemden bil!
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi Hikâyeleri Zeyd Hikâyesi.

Peygamberimiz bir gün evlatlığı Zeyd'e,
Sordu:"Bu gün nasılsın, nasıl kalktın diye? ".
Zeyd' de dedi ki:
"Mü'min olarak kalktım ey Allah elçisi".
Peygamberimiz sordu yine:
"Peki bunun belirtisi, nişanesi ne? ".

Sonraki Mesnevi dizelerinin özü şudur.
Adam yerine konmadım ben ama,
Kafa tuttum, benlik ve nefis karanlıklarına.
Katıldım Allah'ımın Ul-ül Ebsar Kullarına.*

Doğrumudur yanlışmıdır bilinmez.
Günahı diyenlerin boynuna,
Köle olduğu için boyuna.
Zeyd'in eşi Cahş kızı Zeynep,
Aşağılıyordu Zeyd'i hep,

23.04.2015
Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın

İlgili ayetler aşağıdadır. F.L.A.

AHZÂB

5. Yaşar Nuri Öztürk: Evlatlıklarınızı öz babalarına nispet ederek çağırın! Böyle yapmanız Allah katında adalete daha uygundur. Eğer onların babalarını bilmiyorsanız, o takdirde onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Yanılarak işlediğiniz şeyde, üzerinize günah yoktur; fakat kalplerinizin kastetmiş oldukları müstesna. Ve Allah Gafûr ve Rahîm'dir.

Not: Ayetten anlaşılacağı üzere evlatlıklarınızı oğlum, kızım diye çağırmayın, Ahmet oğlu Mehmet ya da Ahmet kızı Fatma diyerek çağırın deniyor. Doğal olarak Türkçe'de böyle söylenmediğinden oğlum, kızım yerine isimleri söylenmeli. Başkasının çocuğu olduklarını kabul edecek yaşa geldiklerinde, bunun da hayatın bir gerçeği olduğunu, herkesin başına gelebileceğini vurgulayarak anlatmalı. Ahzap 5'e göre bunların ailelerini öğrenme hakkı bulunmaktadır.

Bence Araplarda ki evlatlığını tam anlamıyla çocuğu gibi görme yanlış geleneğini düzeltmek için inmiş olmalı ayet. F.L.A.

37. Yaşar Nuri Öztürk: Hani sen Allah'ın nimetlendirdiği, senin de lütufta bulunduğun kişiye "Eşini yanında tut, Allah'tan kork! " diyordun ama, Allah'ın açıklayacağı bir şeyi de içinde saklıyordun; insanlardan çekiniyordun. Oysaki kendisinden korkmana Allah

daha layıktır. Zeyd o kadından ilişiğini kesince onu sana nikâhladık ki, evlatlıkları eşleriyle ilişkilerini kestiklerinde, müminler için o kadınlarla evlenmede bir güçlük olmasın. Zaten Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

Not: "Zeyd o kadından ilişiğini kesince onu sana nikâhladık ki, evlatlıkları eşleriyle ilişkilerini kestiklerinde, müminler için o kadınlarla evlenmede bir güçlük olmasın". Ayetin bu kısmından da anlaşılacağı gibi evlatlıkların tam evlat gibi görülmemesi için Zeyd'in boşadığı eşiyle Peygamberimiz evlendirilmiş. Bunun için Allah tarafından Peygamberimizin gönlüne Zeyd'in eşiyle evlenme arzusu yerleştirilmiş.

Peki çekinilecek olanın Hz.Allah olduğu ve evlatlıkların tam evlat gibi görülmemesini açıklamak için Peygamberimizin gönlüne bu isteğin konmasına, Peygamberimizin Zeyd'in eşiyle nikâhlandırılmasına gerek var mıydı? İsteyen ölen ya da eşini boşamış evlatlıklarının dul eşiyle evlenebilir şeklinde doğrudan da bir ayet inebilirdi.

Böyle bir soruya verilecek yanıt ayetlerin daha iyi anlaşılabilmesi ve akıllarda kalabilmesi için Hz. Allah'ın yaşanan olayları var etmesi olabilir. Doğrusunu Hz. Allah bilir.
Hz. Allah yaşanan bu olayla bir taşla 2 kuş vurmuştur, bence.
Birinci kuş asıl çekinilecek olanın Hz. Allah olması, ikinci kuş ise herkesin evlatlığın kendisinin kardeşi olması isterlerse kardeşlerinin dul karısıyla evlenebileceklerini göstermesidir. Evlilik yasağı olanlar kan bağı nedeniyle sorun oluşturacak ana, baba kardeşler ile ana baba kardeşleridir (hal, amca, dayı vs.)
Bu izindir emir değildir. Kişi kardeşinin ya da kardeşi gibi sevdiği evlatlığının veya bir başka arkadaşının
Eşini de; yengesi, kızı vs. gibi hissediyorsa yani onları ruhen yenge, kız evlat gibi düşünüyorsa elbette ki evlenmemelidir.

Asıl çekinilecek olanın Allah olması ihlas konusudur, İhlas (halis, saf, temiz, katışıksız olan) yalnız Allah sevgisini kazanmak için işlerini düzenlemesidir, kulun. Başkaları görsün, beğensin, olanak sağlasın diye namaz kılma, oruç tutmak, hacca gitmek ihlasa tersdir.

Takva (Allah'ın rızasına aykırı işten sakınma, çekinme) yalnızca Allah ne der endişesiyle yaşanmalıdır.

Şeytan insanın içine her türlü arzuyu düşürebilir. Ahzap 37'yi bahane ederek bizim de evlatlıklarımızın dul, boşanmış kızıyla evlenmeye kalkmamız doğru olmaz. Bu iş karşılıklı rıza ile olur. Bize düşen Ahzap 37'nin yukarıda ki 2 kuşun (amacın) sağlanması için indiğini kabul etmektir, bence.

En doğrusu bu gibi durumlarda "Ey! Allah'ım doğrusunu sen bilirsin rızana uygun ne yapmam gerekiyorsa, hayırlı sebepler yolla, rızana uygun davranmamı sağla" diye dua etmektir, bence. F.L.A.

http://fatihltfaydin.tr.gg/EVLENME.htm

*ÜLÜ'L-EBSAR

Basiret sahibi kişiler demektir. Ebsar, basiret kelimesinin çoğuludur. Kur'ân'da 4 âyette geçmiştir. (bk. Basiret) (İ.K.)

BASÎRET

Görme anlamına gelen "basar" kelimesinden türeyen ve idrak gücü, yakın, ma'rifet, ferâset, akıl, zekâ, hüccet, delil, sezgi, öngörü... vb. anlamlara gelen "basîret" kelimesi, Kur'ân'da; açık delil, beyan, ibretler (Kasâs, 28/43; . Yûsuf, 12/108) , şâhit (Kıyâme, 75/14) , Allah'ın âyetleri, delilleri, beyanları ve nurları (En'âm, 6/104; A'râf, 7/203; Câsiye, 45/20) anlamında kullanılmıştır. Basîret; hakla-batılın, hidâyetle-dalaletin, hayırla-şerrin, doğru ile yanlışın birbirinden ayrıldığı marifet, bilgi ve kalp nurudur. Basîret; ilham ile veya tecrübe ve öğrenme sonucunda oluşur. Çoğulu, besâir'dir. (İ.K.)
Alıntı….
https://kurul.diyanet.gov.tr/SoruSor/DiniKavramlarSozlugu.aspx#.VEAVLWd_u5U

Daha açık bir ifade ile kalp gözü (üçüncü göz) soyut alemi (ruhlar alemini) algılayan görebilen gözdür. Bilindiği üzere madde âlemini 5 duyu organımızla algılamakta yani anlamlandırmaktayız.
Algı beynin suyu ıslaklık, taşı sertlik olarak anlaması ya da anlamlandırmasıdır.
Soyut âlem için duyular üstü bir araca gereksinim vardır ve o da kalp gözüdür. Daha önce de değindiğim gibi kalp gözünün açılması için maddeye (dünyaya) olan kölelikten kurtulmalıyız. Kalp gözü açıklığı tasavvufun (maddeden arınmanın) yolarından marifet basamağına karşılık gelir.

Bk. http://fatihltfaydin.tr.gg/Tasavvufun-Basamaklari.htm

Ayrıntı.. http://www.antoloji.com/mesnevi-hikayeleri-salih-peygamber-in-devesi-siiri/

ÂLİ İMRÂN

106. Yaşar Nuri Öztürk: Gün gelir bazı yüzler ağarır, bazı yüzler kararır. Yüzleri kararanlara şöyle denir: "İmanınızdan sonra küfre mi düştünüz? Hadi, saptığınız küfür yüzünden tadın azabı! "

107. Yaşar Nuri Öztürk: Yüzleri ağaranlara gelince, onlar, Allah'ın rahmeti içindedirler.Sürekli ondadır onlar.

Hikmetler.

Aşağıda ki kitapta Zeyd Hikâyesi yer almıyor.
Mesnevi’de Geçen Bütün Hikâyeler ve Hikmetler. Mehmet Zeren BİLGE KÜLTÜR SANAT.

Peygamber Aleyhisselâm’ın, Zeyd’e “Bugün nasılsın, nasıl kalktın? ” diye sorması, onun da “Mümin olarak
ey Allah elçisi diye cevap vermesi
3500. Peygamber bir sabah Zeyd’e “ Ey temiz ve sâf arkadas, sabahı nasıl ettin? Diye sordu.
Zeyd: “ Mümin bir kul olarak” deyince “ O zaman bagın yesermis, çiçekler açmıssa nisanesi nerede? ” dedi.
Zeyd dedi ki: “ Gündüzleri susuz geçirdim, geceleri asktan, yanıp yakılmadan uyumadım.

Mızrak kalkandan nasıl geçerse ben de gündüzlerden, gecelerden öyle geçtim. (onlar beni tutamadıkları gibi
onlardan bana bir sey de bulasmadı.)
Ondan dolayı bence bütün seriatler, bütün dinler birdir. Bence yüz binlerce yılla bir saat aynı.
3505. Ezelle ebed birlesti. Fakat akıl, kabiliyetsizliginden buraya yol bulamaz."
Peygamber "Peki, o yoldan, bu diyarın anlayısınca, bu diyar akıllılarının harcına getirdigin bir hediye var mı,
nerede? Çıkar bakalım! " dedi.
Zeyd dedi ki: " halk, gökyüzünü nasıl görürse ben de arsı, arstakilerle beraber öyle görüyorum.
Benim önümde sekiz cennetle yedi cehennem, saman önündeki put gibi apaçık ve meydanda.
Halkı, degirmende bugdayı arpadan fark edercesine teker,teker tanıyorum.
3510. Cennetlik kim, yabancı nerede? Bence yılan ve balık gibi apasikâr.
" Kıyamet günü, bazı yüzler ak olur, bazıları kara..." Sırrı, simdiden meydana çıktı. Bu halkın bir kısmının yüzü
ak, bir kısmının kara."
Hakikatte bazı ruhlar, bundan önce de (dünyaya gelmeden de) ayıplıydı. Fakat ana rahminde oldugu için hali,
halka gizliydi.
Sakî, ana karnında sakî olur (fakat bilinmez) Cisim âlemindeyse cisimdeki hallerden, ruhun halleri de anlasılır.
Vücut da ana gibi can çocuguna gebedir. Ölüm, dogmak derdi ve kıyamettir.
3515. Bu dünyada geçmis canların hepsi, " O ferahlı can acaba nasıl dogacak? " diye beklemektedirler.
Zenciler, o mutlaka bizdendir derler. Beyazlar da, imkânı yok... O çok güzel olacak, derler.
Vücudun canı, ahiret âlemine dogunca artık beyaz, kara ihtilafı kalmaz.
Kara ise Zenciler alıp götürürler, beyazsa kendi cinslerinden olan bu çocugu, beyazlar alıp götürürler.
Fakat dogmadıkça anlamak, âlemdeki müskül islerdendir. Çünkü henüz dogmamıs çocugun nasıl oldugunu
bilen azdır.
3520. Bunu anlayan kisi, ancak Allah nuruyla bakıp gören kisidir. Böyle olan zat, bâtına da nüfuz edebilir.
Nutfenin aslı beyaz renkli ve hostur. Fakat beyaz kisinin canının aksi;
Nutfeye renk verir, onu en güzel sekle sokar; kara kisinin canının aksi de bir kısım halkı, en asagılık bir renge,
en bayagı bir sekle sürer, götürür.
Bu söze nihayet yoktur. Sen yine atını sür de biz kervandan geri kalmayalım.
Bir gün her zümrenin önünde, saman çöpü müsün, dag mı. Hindu musun, Türk mü? Meydana çıkar.
3525. Hindu ile Türk, ana karnında belli olmaz. Fakat dogunca zayıf mı kuvvetli mi... herkes görür anlar.
Zeyd'in Peygamber Sallâllahu Aleyhi Vesellem'e "Halkın ahvali bence gizli degildir, apaçıktır" diye cevap
vermesi
Zeyd " Ben halkı, kadın, erkek... Herkesi, kıyamet günündeymis gibi apaçık görüyorum. Hemen simdicik söyleyeyim mi? Yoksa kapayayım mı? " dedi. Mustafa, dudagını ısırarak sus demek istedi.
Zeyd dedi ki: "Ey Allah Peygamberi, hasir sırrını söyleyeyim de bugün dünyada

kıyameti koparayım mı?
Müsaade et bana, perdeleri yırtayım da aslım, mahiyetim günes gibi parlasın;
Günes benim nurumdan tutulsun... Hurma agacı (gibi meyveliler) ile sögüt agacını (gibi meyvesizleri)
göstereyim.
3530. Kıyamet sırrını açayım, halis altın para ile ayarı bozuk parayı izhar edeyim.
Elleri kesik Eshab-ı Simal-ı küfür rengiyle al rengi...
Tutulmayan, gidilmeyen ayın ziyasında yedi nifak deligini...
Sakîlerin pırtıl elbiselerini göstereyim. Peygamberlerin davullarını, nöbetlerini duyurayım.
3535. Cehennemi, cennetleri, ikisinin arasındaki A'raf'ı apaçık olarak kâfirlerin gözlerinin önlerine getireyim.
Kevser Havuzunun çosmakta oldugunu... suyunun, cennetliklerin yüzlerine vurmakta. "_ç, _ç! " diye
seslenmekte ve bu sesin de kulaklarına gelmekte bulundugunu...
Susuzların, havuzun etrafında kosup durduklarını apaçık göstereyim.
Onların omuzları omuzlarıma sürünmekte, naraları kulagıma gelmekte.
_ste gözümün önünde... Cennet ehli, dilekleriyle birbirlerini kucaklamıslar;
3540. Birbirlerinin ellerini ziyaret ediyor, musafahada bulunuyorlar, dudaklarından buseler yagmalıyorlar.
Asagılık kisilerin hasret naralarından, " ah, ah" diye bagrısmalarından kulagım sagır oldu.
Bu söylediklerim ancak isaretlerden ibarettir. Daha derin söylerim ama Peygamberi incitmekten korkuyorum."
Zeyd, böylece sarhos, harap bir surette söyleyip duruyordu. Peygamber, yakasını büktü.
Dedi ki: " Kendine gel, atın pek hızlı gidiyor, yuları çek. "Allah haya etmez" hükmünün aksi vurdu, utanma
ortadan kalktı.
3545. Aynan, kılıftan çıktı. Ayna ve terazi yalan söyler mi?
Ayna ile terazi, kimse incinmesin, utanmasın diye sözünü saklar mı?
Ayna ile teraziye yüzlerce yıl hizmet etsen onlar yine dogrucu ve kadri yüce mihenklerdir.
Sen benim sırrımı sakla, dogruyu gizle; sen de eksik gösterme, fazla göster, (diye yalvarsan bile)
3550. Onlar sana " Kendini maskara etme ayna, terazi nerede; hile düzen nerede?
Allah, hakikatlerin bizim vasıtamızla anlasılması için kadrimizi yüceltti.
Eger bu dogrulugumuz olmasaydı ne degerimiz olurdu; iyilerin yüzünü nasıl agartırdık? " derler.
Fakat sen, gönlüne Sinâ dagındaki Allah tecellisi vurduysa bile yine aynayı koynuna koy! "
Zeyd, " Allah günesi, ezeli günes, hiç koltuga sıgar mı?
Aslı olmayan seyleri de yırtar, yakar; koltugu da. Önünde ne delilik kalır, ne akıllılık! " dedi.
3555. Peygamber dedi ki: " Bir parmagını gözünün üstüne koydun mu... dünyayı günessiz görürsün.
Bir parmak bile, aya perde oluyor. _ste bu padisahın ayıp örtücülügüne alâmettir.
Bu suretle bir nokta (gibi olan parmak) , cihanı örter; bir sürçme de günesi küsufa ugratır.
Dudagını yum, denizin dibine bak. Allah, denizi, insana mahkûm etmistir.
Nitekim Selsebîl ve Zencebîl ırmakları da Allah'nın cennete koydugu kulların hükmü altındadır.

3560. Cennetin dört ırmagı bizim hükmümüzdedir.
Fakat bu gücümüzden, kuvvetimizden degil...Allah emriyle böyledir.
Bu ırmaklar, büyücülerin hükümlerine uyan büyüler gibi bizim hükmümüzdedir; onları nereye istersek oraya
akıtırız.
Bu akıp duran ve gönlün hükmü altında, canın fermanına tâbi bulunan iki göz çesmesi gibi...
Gönül dilerse gözler; zehrin, yılanların bulundugu tarafa gider; gönül dilerse baktıgı seylerden ibret alır.
Gönül dilerse görülen seylere bakar; gönül dilerse örtülü, gizli seylere akar.
3565. Gönül dilerse, gözleri külliyat tarafına sevk eder; gönül dilerse cüziyatta hapseyler.
Bu bes duygu da (çesmelerdeki lüleler, nasıl çesmeye tâbi ise) aynı tarzda gönle tâbidir. Onun muradınca ve
onun emrine göre is görür.
Gönül ne tarafı isaret ederse bes duygu da eteklerini toplayıp o tarafa gider.
Musa'nın elindeki sopa nasıl Musa'ya tâbi ise el, ayak da apaçık gönlün emrine tâbidir.
Gönül isterse ayak, raksa girer, yahut yavas yürürken hızlı yürümeye baslar.
3570. Gönül isterse el, parmaklarla hesaba girisir, yahut kitap yazar.
El, gizli bir elin hükmündedir. O gizli el içerdedir, dısarıya teni dikmis, kendisine onu vekil etmistir.
Gönül dilerse el, düsmana bir ejderha kesilir. Gönül dilerse sevgiliye yardımcı olur.
Gönül dilerse el, yemek için kepçedir, on batmanlık gürz.
Acaba gönül, bunlara ne söylüyor ki? Bu ne sasılacak vuslat, bu ne gizli sebep!
3575. Gönül, acaba Süleyman Mührünü mü ele geçirdi ki bu bes duygunun yollarını istedigi gibi isaret
etmekte!
Bes zâhirî duygu dısarıda kolayca onun mahkûmu olmus, bes bâtınî duyguda içeride onun memuru...
On duygu bunlardan baska yedi endam... Daha da dille söylenmeyecek kadar çok kuvvetler... Gayri sen say.
Gönül mademki ululukta sen de bir Süleyman'sın...Parmagındaki saltanat yüzügüyle perilere, seytanlara
hükmet!
Bu saltanatta hileye sapmazsan o üç seytan, senin parmagından yüzügü alamaz.
3580. Gayri adın, sanın, bütün dünyayı tutar. Cismin gibi iki cihan senin hükmüne uyar.
Fakat seytan elindeki yüzügü alırsa padisahlık bitti, bahtın öldü demektir.
Allah kulları, eger is böyle olursa bundan böyle kıyamete kadar ancak ve ancak " Ah hasretlik! " der,
dursunuz.
Hadi, tutalım, kendi hileni inkâr edersin; canını teraziyle aynadan nasıl kurtaracaksın? "
Zeyd'in, Peygamber Sallâllahu Aleyhi Vesellem'e cevabı, bu hikâyenin sonu
Bu sözün sonu yoktur. Zeyd; kalk, natıka Burak'ını bagla!
Söz söylemek kabiliyeti ayıbı açar; gayb perdelerini yırtar.
3610. Allah, nice yerlerde gaybı ister. Su davulcuyu sür, yolu kapa.
Atını hızlı sürme, yuları çek. Sırların gizli kalması, herkesin gizli zannından mesrur olması daha iyi.
Hak kendisinden ümit kesenlerin de bu ibadetten yüz çevirmemelerini istemektedir;
Onlar da bir ümide kapılsınlar, birkaç gün o ümidin maiyetinde kosup dursunlar;
Allah'nın merhameti herkese sâmil oldugundan diler ki o rahmet, herkesi aydınlatsın.
3615. Her bey, her esir, ümit ve korkuyla Allah'dan çekinsin.
Bu ümit ve korku: herkes bu perdenin ardında beslenip yetissin diye perde ardına

girmistir.
Ümit ve korku perdesini yırttın mı... Gayb, bütün sâsâasıyla ortaya çıkar.
Bir genç dere kıyısında balık tutan birisini görüp, "Bu balıkçı Süleyman olmalı" diye zanna düstü.
Süleyman'sa neden yalnız ve gizlenmis; degilse nasıl oluyor da bu derece Süleyman'a benziyor? "
3620. Süleyman tekrar müstakil bir padisah oluncaya kadar gönlünde bu süphe vardı.
Dev, onun tahtından, diyarından yıkılıp gitti; baht kılıcı, o seytanın kanını döktü.
Yine yüzügünü parmagına taktı dev ve peri askerlerini yine basına topladı.
Halk, seyretmek için tapuya geldiler, düsünceye kapılmıs olan genç de onların arasına katılıp huzura vardı.
Süleyman'ın parmagında yüzügü görünce düsüncesi, kuruntusu tamamı ile geçti.
3625. Vehim, isin gizli, kapalı oldugu zamandadır. Bu arastırma görünmeyen sey içindir.
Ortada olmayan seyin kuruntusu, büyüdükçe büyür. Fakat gaypta olana sey, meydana çıktı mı, kuruntu
geçer.
*Gerçi bir seyin hakikatini izhar etmek esasen kemaldir ve canları kuruntudan kurtarır;
*Fakat gayba imanın, görünen seye inanmaya nispetle bire yüz fazileti vardır. Bunu iyice bil de süphe ve
tereddütten kurtul!
Nurlu gökyüzü yagıssız olmaz ama kara yeryüzü de nebatatı yetistirmeden vazgeçmez.
Bana gayba iman edenler gerek... Onun için bu fâni konagın penceresini örttüm.
Nasıl izhar eder de gökleri yarar, açarım; eger hakikatleri meydana korsam, nasıl " Bunda bir ayıp, bir noksan
gördün mü? " diyebilirim?
3630. Bu karanlıkta arayıp taradıkça herkes, yüzünü bir tarafa çevirir;
_sler bir zaman aksine gider; hırsız, polisi dar agacına sürükler...
Böylece bir nice sultan, bir nice yüce himmetli, bir müddet kendi kuluna kul olur.
Kul, efendisinin huzurunda degilken de kullugunu korur, itaatten çıkmazsa bu kulluk iyi ve hos bir kulluktur.
Bu padisahın önünde onu ögen kisi nerede, padisah yokken bile ondan utanıp çekinen nerede.
3635. Memleket ucunda, padisahtan saltanat sayesinden uzak bir kale dizdarı;
Kaleyi düsmanlardan korur, orasını sayısız mal ve para verse bile satmaz,
Padisah orada degilken, hudut boylarında, padisahın huzurundaymıs gibi vefakârlıkta bulunursa;
O dizdar; elbette padisahın yanında, huzurunda bulunan ve can feda eden kisilerden daha degerlidir.
Su halde yarı zerre miktarı, fakat gaibane emir tutmak; emredicinin huzurunda kulluk etmek ve emrine
uymaktan yüz binlerce defa üstündür.
3640. Kulluk ve iman, simdi makbuldür. Fakat ölümden sonra her sey meydana çıkınca inanmak, bir ise
yaramaz.
Hakikatın kapalı, örtülü olması ve gayba inanmak daha iyi, daha makbul olunca agzın kapalı, dudagın yumuk
olması elbette iyidir.
Kardes, sözden el çek ki bizzat Allah, sende Ledün ilmini meydana çıkarsın.
Günesin varlıgına delil kendisi yeter. Allah'dan daha ulu sahit kimdir?
Hayır... söyleyecegim çünkü Kur'an'da sahadet hususunda hep beraberce Allah da anılmıstır, melek de âlimler

de.
3645. Allah da sahadet eder, melekler de, bilgili kisiler de: Süphe yok ki Rabb, ancak daimî Allah'dır...
Hak, sahadet edince melek kim oluyor ki sahadette Allah ile müsterek olsun!
Çünkü ziyaya tahammül edemeyen zavallı gözlerle biçare gönüllerin günesin nuruna ve günese takatleri
yoktur.
Bu çesit gözler, böyle gönüller, yarasaya benzerler. Yarasa günesin ısıgına, günesin hararetine tahammül
edemez, ümidini keser (günesten mahrum kalır)
Gökyüzünde cilve eden günese sahadette, melekleri de bize dost, bize es bil!
3650. " Biz o tek günesten nurlandık, günesin halifesi gibi zayıfları nurlandık" diye sahadet ederler.
Her melek; yeni ay, yahut üç günlük ay, yahut da dolunay gibi kemal, nur ve kudret sahibidir.
O sûle; üçer, dörder kanatlı meleklerin her birine, mertebelerine göre vurmakta, onları nurlandırmaktadır.
Meleklerin kanatları insanların akıl kanatlarına benzer. _nsanların akılları arasında da çok fark vardır.
_yilikte olsun, kötülükte olsun her insana kendisine benzer bir melek arkadastır.
3655. Gözü tahammül edemedigi için çipile, yıldız ısık verir, o da bu suretle yol bulur.
Peygamber Sallâllahu Aleyhi Vesellem'in Zeyd'e "Bunun sırrını fasetme; gözet! " demesi
Peygamber " Sahabem yıldızlar gibi yola gidenlere ısık, seytanlara tastır" dedi.
Herkes uzaktan görebilseydi gökyüzündeki günesle nurlanırdı.
Ve ey asagılık kisi, günesin nuruna delalet etmek üzere yıldıza ne lûzum kalırdı?
Ay; buluta, topraga ve gölge der ki: "Ben de sizin gibi insanım. Ancak bana vahiy geliyor.
3660. Ben de yaratılısta sizin gibi karanlıktım. Fakat vahiy günesi, bana böyle bir nur verdi.
Güneslere nispetle biraz karanlıgım, fakat insanların karanlıklarına nispetle nurluyum.
Tahammül edebilesin diye nurum zayıf. Çünkü sen parlak günesin eri degilsin.
Balla sirkeden meydana gelen sirkengebin gibi ben de nurlu zulmetten meydana geldim ve bu suretle kalp
hastalıgına yol buldum, faydalı oldum.
Hasta adam hastalıktan kurtulunca sirkeyi bırak bal yiye gör."
3665. Gönül tahtı, heva ve hevesten arındı; gönülde "Er Rahmânu alel arsistevâ" sırrı zuhur etti.
Bundan sonra Hak, gönle vasıtasız hükmeder. Çünkü gönül bu rabıtayı buldu.
Bu sözün de sonu yoktur. Zeyd nerede? Ona rüsvay olmak iyi degildir, diyeyim!
Zeyd'in hikâyesine dönüs
Artık Zeyd'i bulamazsın, o kaçtı; kapı yanındaki son saftan fırladı, papuçlarını bile bıraktı!
Sen kim oluyorsun? Zeyd bile, üstüne günes vurmus yıldız gibi kendisini kaybetti, bulamadı!
3670. Ondan ne bir nakıs bulabilirsin, ne bir nisan... Hattâ ne de saman ugrusu yoluna gidebilmek için bir
saman çöpü!
Duygularımızla sonu gelmeyen sözümüz, sultanımızın bilgi nurunda mahvoldu.
(Bu mazhariyete erenlerin) duygularıyla akılları iç âlemde "Ledeynâ Muhdarûn" denizinde dalgalanmakta,
dalga dalga üstüne, çosup durmaktadır.
Fakat gece olunca gene teklif ve icazet vakti gelir; gizlenmis yıldızlar islerine, güçlerine

koyulurlar.
Allah akılsızların akıllarını kulaklarında halka halka küpeler oldugu halde geri verir.
3675. Hepsi hamdüsena ederek ayaklarını vurur, ellerini çırpar, nazlı nazlı "Rabbimiz bizi dirilttin bize hayat
verdin" derler.
O çürümüs deriler, dökülmüs kemikler, yerden tozlar koparan atlılar kesilir;
Kıyamet günü, sükrederek, yahut kâfir olarak yokluktan varlıga hamle ederler.
Niçin basını çevirir, görmezlikten gelirsin? Önce yoklukta da böyle bas çevirmemis miydin?
"Beni nerede yerimden tedirgin edecek? Deyip yoklukta da böyle ayagını diremistin.
3680. Allah'nın sun'u; görmüyor musun? Nasıl seni alnındaki perçemden tutup çekerek:
Evvelce hatırı hayalinde olmayan bu çesit hallere ugrattı.
O yokluk da daima Allah'ya kuldur. Ey dev, kulluk et. Süleyman diridir!
Dev, havuzlar gibi kâseler yapmakta; kudreti yok ki bu isi yapmaktan vazgeçsin, yahut emredene bir cevap
versin!
Bir kendine bak, yok olmaktan nasıl titreyip durmaktasın? Yoklugu da aynen böyle tir tir titrer bil!
3685. Dünya mansıplarını elde etsen bile yine kaybetme korkusundan canın çıkar.
En güzel olan (Güzeller güzeli) Allah'nın askından baska ne varsa can çekismeden ibarettir, hattâ seker
yemek bile!
Can çekisme nedir? Ölüme yaklasmak, abıhayatı elde edememek.
Halkın iki gözü de topraga ve ölüme saplanmıstır. Abıhayat var mı, yok mu, bunda yüz türlü süpheler var.
Sen cehdet de bu yüz süphen de sana düssün. Geceleyin yürü,yol al... Uyudun mu gece gitti gider!
O gündüzü geceleyin ara; karanlıkları yakan o aklı, kendine kılavuz yap!
3690. Kötü renkli gecede çok iyilikler vardır. Abıhayat, karanlıkların esidir, karanlıktadır.
Böyle yüzlerce gaflet tohumunu ekip durdukça basını uykudan kaldırabilir misiniz?
Ölü uyku, ölü lokmaya dost oldu; efendi uyudu, geceleyin is gören hırsız da hazırlıga koyuldu.
Senin düsmanın kimlerdir? Bilmiyorsun. Atesten yaratılanlar, topraktan yaratılmısların varlıgına düsmandır.
3695. Ates suyun ve ogullarının düsmanıdır. Nitekim su da atesin canına düsmandır.
Suyun ve çocuklarının düsmanı oldugundan su da atesi öldürür, söndürür.
Bütün bunlardan sonra (sunu da bil ki) bu ates, sehvet atesidir, günahın suçun aslı ondadır.
Dıs âlemdeki atesi su söndürür. Fakat sehvet atesi kıyamete kadar sürüp gider.
Sehvet atesi, su ile sakin olmaz. Çünkü azap ve elem bakımından cehennem tabiatlıdır.
3700. Sehvet atesine ne çare var? Din nuru. Müminler; nurunuz kâfirlerin atesini söndürdü.
Bu atesi ne söndürür? Allah nuru. Bu hususta _brahim'in nurunu kendine usta yap.
Ki öd agacına benzeyen bu cismin, Nemrut gibi olan nefis atesinden kurtulsun!
Sehvet atesi yanmakla eksilip bitmez. Yanmakla güzelce eksilir, nihayet yok olur.
Bir atese odun attıkça o ates nereden sönecek?
3705. Fakat odun atmazsan söner. Çünkü bu çekinme atese su serper.
Yüzüne, kalplerin haramdan çekinmesinden kızıllık süren kisinin güzel yüzü, hiç atesten kararır mı?
Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Fatih Lütfü Aydın

Mesnevi'nin İlk 18 Beyiti

Mesnevi'nin ilk 18 beyiti,
İnsan-ı Kâmil'in,
Tamlığa ermiş insanın özeti.
Orada anlatılır,
Nasıl olunur, İnsan-ı Tam.
Yani İnsan-ı Kâmil, Tam İnsan.

Bişnev yani dinle,
Bu ney ne der, ne söyler.
Der, "Beni sazlıktan kestiler".

Sazlıktan koparılan saz,
Ham ney, ham insan.
İşlenip de ney olmuş saz,
Tam Ney, Tam İnsan.

Sazlık ruhlar alemidir.
Saz koparıldı sazlıktan.
Bizi de ruhlar aleminden,
Dünya'ya yolladı Yüce Yaradan.

Sazı işlemeye aldılar,
Üzerine 7 delik açtılar.*
Kasa, masa ve nisa putlarından arındırmak için*1,
İçini kızgın şişle oydular,
Kendini her şeyden üstün sanmasın diye,
Oydular da oydular.
Put fakiri yaptılar,
Putlardan arındırdılar.

Her bir 7 delik de,
Her bir nefis özelliğini aştırdılar.
Fırında pişirdiler de pişirdiler.
Sonra Hak üfürdü ruhundan.*2
Nameler döküldü Hak Makamı'ndan.
O zaman oldu saz (ham insan) , Tam İnsan.

Saygılar ve Sevgiler.
28.09.2014
*Nefsin 7 mertebesi (aşaması) http://www.antoloji.com/nefsin-asamalari-siiri/ ve http://www.antoloji.com/nefs-i-emmare-7-siiri/

*1 Kasa; sembol olarak mal, mülk ve para.
Masa; sembol olarak makam ve şöhret tutkusu.
Nisa (kadınlar) : sembol olarak şehvet, tutku halini almış cinsellik.

*2 SECDE-9
Yaşar Nuri Öztürk: Sonra ona bir biçim verdi ve onun içine kendi ruhundan üfledi. Sizin için, işitme gücü, gözler ve gönüller vücuda getirdi. Ne kadar da az şükredersiniz!

Not: Bu ayet göstermektedir ki Tam İnsan-ı oluşturan Hz. Allah'ımızdır.
Not: Neyin üzerinde deliklerin açılması, şişle içinin oyulması ve fırında pişirilmesi sözleri

bana değil, Mutasavvıf Cemalnur Sargut Hanım'a aittir. TV'de ondan dinlemiştim. Fatih Lütfü Aydın.

İnsan ile benzerliği nedir 9 rakamı ile olan ilişkisi

Ney'in insana olan benzerliği şu şekildedir: Tasavvuf geleneğinde insan-ı kâmil yani belli terbiyelerden geçmiş ruhen olgun bir insan dünyaya gelmeden önceki elest bezmi yani ruhlar alemini özler. Ney de insan-ı kâmile benzetilerek koparıldığı kamışlığı özler ve bu yüzden yakıcı nağmelerle inler. Hz. Mevlânâ mesnevînin ilk onsekiz beytinde bundan bahseder. 9 rakamına gelince 18 rakamı ve bunun yarısı olan 9 rakamı Mevlevîlik'de kudsiyyet atfedilen iki rakamdır. Fiziksel olarak Ney 9 boğumdan oluşur. 9 rakamı ile olan ilişkisi bu şekildedir.
Neyde 7 tane delik vardır. İnsan nefsinin 7 perdesini simgelediği söylenir bu deliklerin. Bu konu hakkındaki fikirleriniz nelerdir

Tasavvuf kültüründe nefsin 7 mertebesi vardır. 7 mertebeyi kat eden nefs olgunlaşır. Ney'deki 7 delik bir başka ifade ile 7 perde nefsin 7 mertebesini simgeler. Ney'de bir perdede belli bir olgunluğa erişmeden diğerine geçilmez. Nefsin 7 mertebesine öyledir. Birinci mertebeyi halletmeden diğerine geçilmez. 7 perde ile 7 mertebenin ilişkisi bu yönden oluşmuştur.

Mesnevinin ilk 18 beyiti ney üzerine kurulmuştur. Mevlana Hazretleri sizce neye neden bu kadar önem vermiştir
Esasen bu konu çok ama çok geniş bir konu. Ney'e insan nefes verir. Daha doğrusu kendisinden bir şeyler katar. İnsan yukarıda bahsettiğim gibi Allah'ın balçıktan yapılmış bedene ruhun üflenmesiyle yaratılmıştır. İnsan vücudu ruh olmadan bir şey ifade etmez sadece cesettir. Ney'de aynı şekilde üflenmediği zaman bir kamış parçasıdır. Üflendiği zaman hayat kazanır. Gönlümüzü yakan nağmeler meydana gelir. İnsanın yaradılışı ile Ney'in üflenmesi arasında böyle bir ilişki vardır. Bu bahsettiğim ilişkide tasavvuf kültüründe ve Hz. Mevlânâ'nın mesnevisinde önemli ölçüde vurgu vardır.

"Ne isen o çıkar neyinin sesinden" sözü sizin için ne ifade ediyor

Ney insanın aynasıdır. Üfleyene göre şekil alır. Her nefes verdiğimizde insan ne ise hangi ruh halindeyse ona göre ses çıkar. Tabi dinleyenler açısından bu sesleri tanımlamakta başka bir olgunluktur. Hz. Mevlânâ Ney'deki feryadı duymuş tanımlamış ve mesnevîsindeki ilk 18 beyitte dile getirmiştir.

Neyde Hz. Ali'nin sırrı yatar derler Neden
Geleneğimizde anlatılan şöyle bir hikaye vardır: `Hz. Ali bir gün Hz. Peygamberden ilahi sırlardan bir sır söylemesini rica eder. Hz. Peygamber bu sırlardan birini söylerse kendisinin taşıyamayacağını söyler. Hz. Ali'nin ısrarı üzerine Hz. Peygamber ilâhi sırlardan birini Hz. Ali'ye söyler. Gün geçtikçe Hz. Ali bu sırrı taşıyamayacağını anlar ve kör bir kuyuya bu sırrı ifşa eder. Bu sırrı kör kuyu da taşıyamaz ve taşar. Taştıktan sonra kuyunun etrafında kamışlar yetişir. Bu kamışlar kesilip Ney şeklini alıp üflendiğinde anlayana bu sırları mûsikî yolu ile haykırır." Hz. Mevlâna'da bu sırra sık sık değinmiştir. Ney'e kudsiyyet kazandıran şey beklide budur.

Sizce ney üflemek neden zordur Neyi herkes üfleyebilir mi Yoksa bedensel bir yetenekten ziyade biraz da gönül işi mi

Ney üflemenin zorluğu sabır gerektiren bir saz olması. Günümüzde insanların sabır eşiği biraz düşük. Ney üflemeye başlayan insanların pek çoğu kısa bir zamanda bir şeyler üflemeyi istiyor ama bu maalesef mümkün değildir. Yukarıda da değindiğim gibi Ney'den düzgün bir ses çıkarmak iyi bir çalışmayı ve sabrı ister. Mûsiki kulağı olan kişiler ve bu sabrı gösterebilen kişiler elbette Ney üfleyebilirler. Mutlaka pek çok iş gibi Ney üflemekte gönül işidir. Gönülsüz hiçbir iş olmaz.

Kamışlıktan kopardıklarından beri beni Feryadım ağlatır her kadını ve erkeği.
Kamışlık neyin anayurdu ve evidir. İnsan da tıpkı ney gibi cennetten yani yuvasından ayrılmıştır. Kalbinin ebedî muhabbetle doyduğu cennetten dünya gurbetine sürülmüştür. İnsan kalbi tıpkı ney gibi fena ve zevalin ayrılık ve yokluğun yaşandığı bu dünyada inceden inceye feryat etmektedir. İnsan ruhu olması gereken yerde değildir; geçmişe ait hüzünler ve geleceğe ait kaygılar aslında hep bu uzaklığın sözsüz ve sessiz ağlayışından ibarettir.

Ayrılık parça parça eyledi sinemi Anlaşılır eyleyeyim diye aşk derdini.
İnsan duyguları göğsünde açılan yaralar gibidir. Tıpkı neyin göğsündeki deliklere benzer duygular. İnsana üflenen ruh da bu deliklerle ifade eder kendini. Evden uzak kalmanın derdi Ebedî Sevgili'den ayrı düşmenin sızısı insanın kalbinden dışa doğru açılan duygularla sese gelir söze dökülür.

http://www.gazete3.com/haber.php? haber=6165

Nefsin yedi sıfatı vardır. Bunlar sırasıyla şöyledir:

1- NEFS-İ EMMARE

Azizim! Malum ola ki, nefsin mertebesi evvela emmaredir ki, onun ehli hayvan gibi, belki daha da kötüdür. Zira, o kimsenin ruh-u sultaniyesi, nefs-i emmaresine esir olmuştur ve bu halde kaldığı için çoğu imansız gider ve cehenneme yerleşirler. Zira nefs-i emmare bütün gücü ile kötülüğü emreder. Yüce Allah (CC) Hz.leri bu hususta buyuruyor: "Çünkü nefis gerçekten kötülüğü şiddetle emreder."[1] Nefs-i emmare, bütün kafirlerin, münafıkların ve fasıkların nefisleridir ki, buna ruh-u hayvani adı verilmiştir.

2- NEFS-İ LEVVAME

Azizim! Malum ola ki, Cenab-ı Hakk'ın (CC) İlahi ihsanı yaver olursa, Mürşid-i Kamil'in himmeti ve kudsi kuvveti berekatı ile, ruh-u hayvaniyye, emmare sıfatından çıkarak, levvame sıfatına girer ki, bir derece ruh-u sultanın hükmü allında bulunur ve emirlerine boyun eğer. Fakat eline fırsat geçince dayanamaz, yine masiyyet işler. Bu nefis mertebesi hususunda Yüce Mevla (CC) Hz.leri buyuruyor: "Yine kasem ederim pişmankâr nefse ki, (muhakkak öldükten sonra dirileceksiniz.) "[2]

3- NEFS-İ MÜLHİME

Azizim! Malum ola ki, sıfat-ı mülhimede bulunan salikin hali levvamede olan salikin hali gibi değildir. Yani, nefsine levm ederek, tevbe ve istiğfar ettiği günahını, fırsat geçince kendini tutamayarak bir daha işlemesi vuku bulmaz. Zira nefis bir derece daha ruh-u sultanın, hali ile hallenmiştir, artık salik tevbcsinde sabit olarak durur. Bu hususta Yüce Allah (CC) Hz.leri: "Allah (CC) ona fücur ve takvasını ilham etti."[3] Ayet-i Kerime'siyle bildirdiği için nefsi natıkasının adı nefsi mülhime olmuştur. Bu makamda salik, sırlara vakıf olduğundan esrar ile meşgul bulunduğu cihetle bunun üstünde olan kemalden mahcup kalmıştır. Bu makamın seyri Allah (CC) Hz.leri olduğu için salikin batınında imanın hakikati zuhur etmiş olmakla müşahedelerinde masiva kalmamıştır. Bu makamın alemi, ervahtır, salik arzu ettiğini görür ve tasarrufa bile kadir olur.

4- NEFS-İ MUTMAİNNE

Azizim! Malum ola ki, sıfat-ı mutmainnede bulunan zevatın halleri şöyle olur: Bunlar, artık tereddütlerden ve iç kuruntulardan kurtulmuşlardır. Ve teslim-i külli ile teslim olmuşlardır. Yani kendilerine kalb itminanı mülk olmuş, zahiren ve batınen işittiği şeyleri tereddüt etmeden kabul etmeye başlamışlardır ki, bunlar üzerine öylesine bir sebat ile sabit olur. Sıfat-ı mutmainne ile sıfatlanan zevat ne vakit murakabeye otursalar, tecelli ihsan olunur. Bu zevata "veli" adı verilir. Bu mertebede olanlara Yüce Allah (CC) Hz.leri Mucizel Beyan'ında şöyle hitap etmektedir: "Sonra Allah (CC) mü'min kimseye şöyle buyurur: '(Ey imanda sebat gösteren, Allah'ı (CC) anmakla huzura kavuşan) itaatkâr nefis. Dön Rabbine (CC) , (cennette sana hazırladığı nimetlere) Sen O'ndan (CC) (sana verdiklerinden ötürü) razı, O da (CC) senden (imanın sebebiyle) razı olarak Haydi gir (salih) kullarımın içine... Gir cennetime."[4] buyurur. Onun için bütün Ehlullah, sıfat-ı mutmainneye ayak basınca, hakikatta erginlik çağına ermiş olurlar. Bundan sonra salik, Ehlullah kıdemine ayak basar ki, artık tarikatte de erginlik çağına ermiştir. O zaman salik, Yüce Allah (CC) Hz.leri'nin şu Ayet-i Kerime'sinin muhatabı olur: "Ancak Allah'ı (CC) zikirle kalbler mutmain olur."[5] Ayet-i Kerimedeki aşka ve muhabbete nail olur, Zikrullah ile gönlü rahat eder, kalbi mutmain olur.

5- NEFS-İ RADİYYE

Azizim! Malum olsun ki, nefs-i radiyye sıfatında olan bu zatlar, yine bu hal ile bazan ilerler, bazan da gerilerler ve böylece zikrine ve fikrine devam ve sebat ederlerse, Cenab-ı Hakk'tan (CC) kendilerine teveccüh eden her şeye rıza-i külli ile razı olurlar ve onlar için keder ile sürur müsavi olur. Çünkü Yüce Allah (CC) Hz.leri onları Mucizel Beyan'ında müjdelemiştir: "Rabbine razı ve marzi olarak dön."[6]

Hitab-ı Sübhanisiyle muhatab olmak sırrına ermişlerdir ve seyr-i süluk edenler bu makamın ne olduğunu bilmişlerdir. Bu makam seyr-i Fillahtır. Bu makam dördüncü makamın fevkindedir. Bu bakımdan "sıfat-ı radiyye" ve "radiyye" adı verilmiştir. Nefisleri sıfat-ı radiyye ile sıfatlanan zatların gerileme halleri anlatıldığı gibi olur. İlerleme halleri ise sıfat-ı merdiyye olur. Alameti şudur ki, kendisinin devam ve sebatı, mürşidinin hüsn-ü teveccühü ve Cenab-ı Hakk'ın (CC) lütuf ve keremiyle kendisine

isabet eden şeylerin hepsine razı olurlar. Her şeyin Hakk (CC) Hz.leri'nden geldiğini bilirler, eza ve cefalara daima sabırlı olurlar. Allah (CC) Hz.leri'nin vermiş olduğu belalara tahammül gösterirler ve: "O'ndan (CC) gelen her şey güzeldir. Lütfu da hoş, kahrı da hoş." derler, "Eyvallah! Hoş geldi, safa geldi! " derler, Cenab-ı Hakk (CC) Hz.leri'nden gelenleri öpüp başlarının üstüne koyarlar.

6- NEFS-İ MERDİYYE

Azizim! Malum olsun ki, radiyye halleri, bir zatta alışkanlık haline gelir. Allah (CC) Hz.leri'nin korkusunda ve kendisini küçük tutmakta devam ve sebat üzere bulunursa, ihsan buyurulan imtihanlar neticesinde sadakat mührü ile mühürlenerek öyle bir derece verilir ki, kendisine bir masumiyyet hil'ati giydirilir. Bu makamda olanlara hilafet-i kübra elbisesi giydirilir ve Yüce Allah (CC) Hz.leri'nin şu Kudsi Hadis'inin sırrına mazhar olur: "Onun işiten kulağı olurum, gören gözü olurum, konuşan lisanı olurum, yürüyen ayağı olurum. Benimle işitir, benimle görür, benimle konuşur, benimle tutar ve benimle yürür."[7]

Bu mertebede olanların aralarında korku ve düşmanlık kalmamış, birbirlerine alışmış ve birbirleriyle Allah (CC) Hz.leri'nin rızası için sevişmişlerdir. Bunlar birbirlerinden emin ve razı olduklarından bu makama da "sıfat-ı merdiyye" adı verilmiştir. Alameti, sıfat-ı merdiyye ehlinin ilerlemelerinde gösterilen haller, o kimsede alışkanlık haline gelmiş ve her zaman böylece zuhur etmeye başlamıştır. O zaman, Cenab-ı Hak (CC) Hz.leri o kimseye vekil tayin olunan Kiramen Katibiyn meleklerinin ellerinden, o zatın amel defterini alır, gelmiş geçmiş küçük büyük zelleye varıncaya kadar bütün kusurlarını affeder ve masumiyyet hil'atini giydirerek, Kiramen Katibiyn meleklerine buyurur ki: "Ey Meleklerim! Bunca zamandır sizleri bu kulumun hizmetine tayin etmiştim. Şimdi ben bu kulumdan razıyım. Sizler razımısınız? " Onlar da şahitlik ederler ve: "Ya Rab! Bizler, bu kuluna hizmet edeliden beri zerre kadar rızana aykırı bir halde bulunmadı. Bizleri üzüp bizlere eziyet etmedi. Bizler de kendisinden kat kat razıyız." derler. Bu hususta Yüce Allah (CC) Hz.leri şöyle buyurur: "(Şunu da bilin ki) Allah (CC) dilemeyince siz (hayır ve şerri) dileyemezsiniz. Çünkü Allah (CC) alimdir, her şeyi bilir. Hakimdir, hikmet sahibidir. Dilediği kimseyi rahmeti içine kor. Zalimlere ise acıklı bir azab hazırlamıştır."[8]

7- NEFS-İ SAFIYYE

Azizim! Malum ola ki, ruh-u hayvanın kendisine mahsus olan yaratılışı sıfat-ı emmare ve ruh-u sultanın kendisine mahsus olan yaratılışı sıfat-ı safiyyedir. Ruh-u hayvan, Cenab-ı Hakk'ın (CC) ihsanı, mürşidin himmeti ve ruh-u sultanın rağbet göstermesiyle kendi sıfatı olan emmarelikten geçer. Yani başlangıcından bu hale gelinceye kadar, hayvanlık sıfatlarından arta kalan eserler de tamamen mahvolur ve ruh-u sultanın kendisine mahsus olan sıfat-ı insaniyye ile sıfatlanır. Bu makamda olan salik, Cenab-ı Hakk'ın şu Ayet-i Kerime'sinin muhatabı olur: "O'nun (CC) vechinden başka her şey helak olucudur."[9] Ayet-i Kerime'sinin sırrını seyr ile müşahade eder. İşte bu büyük ihsana malik olan zatlara "insan-ı kamil" denilir. Sözün kısası, sıfat-ı safiyye ile sıfatlanan zatların nefisleri, ruh-u sultana döner. Nefs-i hayvaniyetten eser kalmaz. Bu bahtiyar insanlar tasavvuf (tarikat) yolunda çalışarak nefs-i hayvaniden tamamiyle kurtularak sıfat-ı insaniyye ile muttasıf olurlar.[10]

-

[1] Yusuf S. A.53

[2] El-Kıyame S. A.2

[3] Eş-Şems S. A.8

[4] El-Fecr S. A.27-30

[5] Er-Rad S. A.28

[6] El-Fecr. S.A.28

[7] Buhari Rikak 38. İbn Hanbel. IV. 256

[8] El-İnsan S. A.30-31

[9] El-Kasas S. A.88

[10] Miftahul Kulub. S.135

http://rumimevlevi.com/tr/islam/mezhepler-ve-tasavvuf/tasavvuf/sufi-yolu-tarikat/933-nefsin-mertebeleri

MESNEVİ'nin İLK 18 BEYİTİ.
1. Dinle, bu ney nasıl sikâyet ediyor, ayrılıkları nasıl anlatıyor:
Beni kamıslıktan kestiklerinden beri feryadımdan erkek, kadın… herkes aglayıp inledi.
Ayrılıktan parça parça olmus, kalb isterim ki, istiyak derdini açayım.
Aslında uzak düsen kisi, yine vuslat zamanını arar.
5. Ben her cemiyette agladım, inledim. Fena hallilerle de es oldum, iyi hallilerle de.
Herkes kendi zannınca benim dostum oldu ama kimse içimdeki sırları arastırmadı.
Benim esrarım feryadımdan uzak degildir, ancak (her) gözde, kulakta o nur yok.
Ten candan, can da tenden gizli kapaklı degildir, lâkin canı görmek için kimseye izin yok.
Bu neyin sesi atestir, hava degil; kimde bu ates yoksa yok olsun!
10. Ask atesidir ki neyin içine düsmüstür, ask coskunlugudur ki sarabın içine düsmüstür.
Ney, dosttan ayrılan kisinin arkadası, haldasıdır. Onun perdeleri, perdelerimizi yırttı.
Ney gibi hem bir zehir, hem bir tiryak, ney gibi hem bir hemdem, hem bir müstak kim gördü?
Ney, kanla dolu olan yoldan bahsetmekte, Mecnun askının kıssalarını söylemektedir.
Bu aklın mahremi akılsızdan baskası degildir, dile de kulaktan baska müsteri yoktur.
15. Bizim gamımızdan günler, vakitsiz bir hale geldi; günler yanıslarla yoldas oldu.
Günler geçtiyse, geçip gitsin; korkumuz yok. Ey temizlikte naziri olmayan, hemen sen kal!
Balıktan baska her sey suya kandı, rızkı olmayana da günler uzadı.

Ham, piskinin halinden anlamaz, öyle ise söz kısa kesilmelidir vesselâm.

İLK 18 BEYTİN AÇIKLAMASI

1

Şu ney'in nasıl şikâyet etmekte olduğunu dinle. Onun nevâsı (ses) ayrılık hikâyesidir.

2

Beni kamışlıktan kestiklerinden beri feryâdımdan erkek ve kadın müteessir (üzülen) olmakda ve inlemektedir.

3

İştiyak (hasret, özlem) derdini şerhedebilmem (açıklama, anlatma) için, ayrılık acılariyla şerha şerha (parça, parça kesilmiş) olmuş bir kalb isterim.

4

Aslından, vatanından uzaklaşamış olan kimse, orada geçirmiş olduğu zamânı tekrar arar.

5

Ben her cemiyetde, her meclisde inledim, durdum. Bedhâl (Kötü huylu) olanlarla da, hoşhâl (iyi huylu) olanlarla da düşüp kalkdım.

6

Herkes kendi anlayışına göre yârim oldu. İçimdeki esrârı araştırmadı.

7

Benim sırrım, feryâdımdan uzak değildir. Lâkin her gözde onu görecek nûr, her kulakda onu işitecek kudret yokdur.

8

Beden ruhdan, ruh bedenden gizli değildir. Lâkin herkesin, rûhu görmesine ruhsat yoktur.

9

Şu ney'in sesi âteşdir; havâ değildir. Her kimde bu ateş yoksa, o kimse yok olsun.

10

Neydeki âteş ile meydeki kabarış, hep aşk eseridir.

11

Ney, yârinden ayrılmış olan arkadaşındır. Onun makam perdeleri, bizim nûrânî ve zulmânî (karanlık gaflet uykusunda olan) perdelerimizi- yânî, vuslata mânî olan perdelerimizi- yırtmıştır.

12

Ney gibi hem zehir, hem panzehir; hem demsâz, (arkadaş,sırdaş) hem müştâk (fazla istekli) bir şeyi kim görmüştür?

13

Ney, kanlı bir yoldan bahseder, Mecnûnâne aşkları hikâye eyler.

14

Dile kulaktan başka müşteri olmadığı gibi, mâneviyâtı idrâk etmeye de bîhûş (şaşkın,sersem) olandan başka mahrem (gizli) yokdur.

15

Gamlı geçen günlerimiz uzadı ve sona ermesi gecikdi. O günler mahrûmiyetden ve ayrılıkdan hâsıl olan ateşlerle arkadaş oldu- yânî ateşlerle, yanmalarla geçdi-.

16

Günler geçib gittiyse varsın, geçsin. Ey pâk ve mubârek olan insân-ı kâmil; hemen sen var ol! ...

17

Balıkdan başkası onun suyuna kandı. Nasibsiz olanın da rızkı gecikdi.

18

Ham ervâh (ruhlar, canlar) olanlar, pişkin ve yetişkin zevâtın (kimse) hâlinden anlamazlar. O halde sözü kısa kesmek gerekdir vesselâm.

cumabayrami.blogspot.com/2014/01/mesnevi-1-18.html

MESNEVÎ'NİN İLK 18 BEYTİNİN ŞERHİ

(TAHİRUL MEVLEVÎ'DEN)

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

"Bişnev in ney çün şikâyet mî küned,
Ez cüdâyîhâ hikâyet mî küned."

Şu ney'in nasıl şikâyet etmekte olduğunu dinle. Onun nevâsı ayrı¬lık hikâyesidir.

Bişnev ez ney çün hikâyet mî küned,
Ez cüdâyîhâ şikâyet mî küned.

diye intişâr ve iştihâr etmiş olan bu beytin yazma ve eski nushalara mu¬vâfık şekli baştaki gibidir.
Hazret-i Pîr'in kitâb-ı münîfine (Bişnev) , yânî -Dinle- emriyle başla¬mış olmasını tevcîh için şârihler bir çok söz söylemişlerdir. Onların hepsini nakle zemîn ü zaman müsâid değildir. Şu kadar söylenilebilir ki tasavvufda şart-ı âzam ve sebeb-i akdem: söylemek değil, dinlemekdir.

Gör zâhidi kim sâhib-i irşâd olayım, der,
Dün mektebe vardî, bugün üstâd olayım der.

Meşrebinde bulunanlar, dinliyemedikleri için öğrenemezler. Sûrî ilimler gibi mânevî mârifetler de kulak vâsıtasiyle fem-i muhsinden telâkki olu¬nur. Hazret-i Mûsâ'ya vâki olan tecellî-i kelâmîde:

Yâni: "Şimdi vahyolunacak şeyleri dinle" (Sûre-i Tâhâ: 13) buyurulmuştu. Enbiyâ ve evliyâ hazerâtının yüksek sözleri mahz-ı nasihattır. Onlardan feyz alabilmek için insanda işitir kulak ve müteessir olur kalb bulunmalıdır.

Tûfanda helâk olanlar, Hazret-i Nûh'un dâvetine karşı kulaklarını tıkayanlar idi. Cenâb-ı Hak, onların bu hâlini:

"Kulaklarını parmaklarıyle tıkadılar, libaslarıyle örtündüler, küfürde kalmak için ısrar ettiler ve kibr ü azamet gösterdiler" (Sûre-i Nûh: 7) Âyetiyle bildiriyor. Kur'ân-ı Hakîm'de:

"Kur'ân okunduğu vakit onu dinleyin ve sükût edin tâ ki(Allâh'ın Rahmetiyle) esirgenmiş olasınız." (Sûre-i A'raf: 204) tenbihi ile bize, dinlemek dersi veriyor. Söylemek; işitmek ve öğrenmenin neticesidir. Anadan doğma sağırlar, ses ve söz duymadıkları için dilsiz kalıyorlar. Kuş yavruları bile bir müddet susuyorlar; analarını, babalarını dinliyorlar da öğrendikten sonra ötüyorlar.

(Bişnev in ney) , yâni: "Şu neyi dinle" emriyle Hazret-i Mevlânâ okuyanlarını ve dinleyenlerini semâa teşvik ediyor; Çünki semâ', güzel ses dinlemek, heyecâna gelmek ve vecde kapılmaktır. Ekâbir-i evliyâullâhın çoğu gibi Hazret-i Mevlânâ'nın mesleki de semâ' dır.

Hazret-i Mevlânâ bir rubâisinde der ki:
"Semâ' Allah yolunun bir şahbazı, yükseklerde uçan ve uçuran bir doğanıdır."
Semâ'; ehl-i hâl olanların kalblerini tenvir ve tezyin eder.
Semâ'; münkirler mezhebinde haram, âşıklar mezhebinde ise helâldir.

(NEY) DEN MURAD

Merhûm üstâdım Mehmed Es'ad Efendi ikmâline muvaffak olamadığı Mesnevî şerhinde der ki:

"Neyden murâd; enâniyyeti yâni benliği fâni ve mertebe-i bekâ billâhda bâkî olan veliyy-i kâmil ve mürşid-i âgâhdildir. Yâhud bildiğimiz (ney) dir, te'vile hâcet yoktur."

Hoca merhûmun şu ifâdesi bir şerh-i câmî'dir. Zâten nây ile insân-ı Kâmil, yekdiğerinin misâli ve mümessilidir. Çünki ney, yetiştiği kamışlıktan kesilip ayrılmış, göğsüne ateşle delikler açılmış; başına, ayağına, hattâ boğumları arasına mâdenî halkalar ve teller takılmış, koparıldığı yerdeki rutûbetten mahrum kalmış, bundan dolayı kupkuru ve sapsarı kesilmişdir. İçerisi tamamiyle boştur. Ancak neyzenin nefesiyle dolar. Kendi başına kalırsa ne sesi çıkar ne sedâsı. Vazîfesi, neyzenin dudaklarıyle parmaklarına âlet, onun istediği nağmelerin zuhûruna vâsıta olmaktır.

Hazret-i Mevlânâ bir rubâîsinde:

"Ney'i dinle ki neler, neler söylüyor. Allâh'ın gizli sırlarını tekellüm ediyor. Yüzü sararmış, içi boşalmış, başı kesilmiş yâhud neyzenin nefesine terkedilmiş olduğu halde dilsiz ve kelâmsız, Hudâ, Hudâ diyor." Buyurmuştur.

Kâmil de böyledir. Neyistân-ı ezelden, yÂni (Âyân-ı sâbite) âleminden, daha açığı âlem-i İlâhiyedeki mevkîinden kader sevkiyle şu dünyâya getirilmiş, beşeriyyet kaydına ve anâsır-ı tabîat bendine vurulmuş, ayrılık ateşiyle bağrı şerha şerha olmuş, makâm-ı kadîmindeki feyizden mahrum kalmış; kalbini nefsin heveslerinden, zihnini (Hestî-i mevhûm) yâni, şu vehimden ibâret varlıktan tahliye etmiş, kkendisini Allâh'ın kudret ve düzenine terketmiş, Müessir-i Hakîkî'nin irâdesine vâsıta olmaktan başka bir vazîfesi kalmamış, nefha-i İlâhiyye hangi perdeden zuhur eylerse o nağmeyi icrâ ediyor.

Mahlûkattan her birinin aslî vatanına karşı muhabbeti olması ve onun hasretîle ağlayıp inlemesi ve şikâyette bulunması tabîîdir.

Neyden maksad, bildiğimiz ney olsa da, mecâzen insân-ı kâmil olsa da, ikisinin de bu vatan hasreti bulunduğundan, hikâyelerinin dinlenilmesi faydalıdır. Çünki Kur'ân'da:

" Fe zekkir fe inne'z zikrâ tenfe'ul mü'minîn"

Yâni: "Sen (sâde Kur'ân ile va'z et. Çünki şüphesiz öğüt mü'minlere fayda verir." Buyurulmuştur. Hazret-i Pîr, şu emr-i İlâhîye ittibâ etmiş olmak için vatan-ı aslîyi hatırlatıyor ve: " Neyi dinle, onun şikâyetâmiz hikâyelerini anla" diyor.

Ârîflerden biri: " Nereden geldiğini biliyor musun? Harem-i sübhânî'nin mahremiyyeti makâmından, yâni, ilm-i İlâhî âleminden gelmişsin. Düşün, o hoş ve rûhânîmakamları hiç hatırlıyor musun? " buyurmuştur.

Ayrılıktan şikâyete gelince:

Mâlumdur ki bu hâl, mahrûmiyyet-i visâl netîcesidir. Bu ise bekâbillâh mertebesine vâsıl olmuş insân-ı kâmil için muhaldir. Şeyh Attâr Kuddise sırruhû) der ki:

"Allah'dan bir an gâfil olursan o anda şeytanın hemdemi olursun."

Kemâl-i vüsûl erbâbı için bu gaflet ve ondan mütevellid firkat mutasavver değildir. O halde vâsıl-ı kâmil olanların şikâyeti nedendir? Bunu îzâh için deniliyor ki: Kâinâtın yaradılışından evvel, mükevvenâtın âyân-ı sâbiteleri ilm-i İlâhîde mevcûd ve her biri için kemâl-i vüsûl hâsıldı. Meselâ Süleymâniye Câmi'î inşâ edilmeden evvel, onun sûretinin, Mîmar Sinan'ın zihninde olduğu gibi.

İrâde-i İlâhiyye, o suver-i ilmiyyenin zuhûra gelmesini icâb etti. Ekmel-i mahlûkât olan insan, devr-i makâmât ederek beşeriyyet âlemine kadar geldi.

"Sümme radednâhü esfele sâfilîn. İllellezîne âmenû ve amilû's sâlihâti fe lehüm ecrun ğayru memnûn."

Yânî: "Sonra onu aşağıların aşağısına çevirdik. Ancak, îmân edip de güzel amellerde bulunan başka. Çünkü onlar için (bitmez) kesilmez mükâfat vardır." Târifine mazhar oldu.

Vâkıa âyetin alt kısmındaki beyân-ı Rabbânî vechile, esfel-i sâfilînden âlây-ı ılliyyîne celbedildi. Bekâ billâh harîm-i hâsına getirildi. Lâkin Dünyâ'da bulunmak ıztırârı tamâmiyle kesilmiş olmadığı için, kurbiyyet-i sâbıka, yâni illm-i İlâhî'de bulunmak yakınlığı, husûle gelmedi. İşte, erbâb-ı kemâlin şikâyeti bundandır.

Bir de kurbiyyet-i İlâhiyyenin hadd ü pâyânı yoktur. Ne kadar tekarrüb olursa olsun onun da ilerisi, hem pek çok ilerisi vardır. Hazret-i Mevlânâ:

"Birâder; harîm-i İlâhî, nihâyetsiz bir dergâhdır. O dergâhda her nereye vâsıl olursan oyalanma, Allah rızâsı için ileri git." demiştir.

Efdal-ül' kâmilîn ve ekmel-ü'l vâsılîn olan Hazret-i Peygamber (S.A.V.) Efendimizin; günde yetmiş yâhut yüz def'â istiğfâr eylediği, hadis kitaplarının hepsinde rivâyet edilmiştir. Nebiyy-i mâsum olan Aleyhi's selâm Efendimizden günah südûruna ihtimâl yoktu ki, zât-ı akdesi istiğfâra mecbûr olsun. Her gün, kendisi için o kadar derece kurbiyyet-i İlâhiyye husûle gelirdi ki, terakkîden önce bulunduğu makâm, terakkîden sonraki bulunduğu makâmın dûnunda olduğu için, evvelce orada bulunuşundan istiğfâr eder. Bâzan da:

"Keşke anam beni doğurmasaydı" diye, vuslat ve kurbiyyetin derece-i ulyâsında iken, bitip tükenmeyen firkatlerden şikâyet eylerdi.

Şirazlı Hâfız bir gazelinde diyor ki: "Bir bülbül gördüm, gül yaprağını gagasında tutmuştu. Hazîn hazîn ötüyordu. Ayn-ı visâlde, yâni, gül yaprağı gaganda iken feryâd etmene sebeb ne? diye sordum. Mâşukun cilvesi bize böyle yaptırıyor cevâbını verdi."

İşte erbâb-ı vüsûlün şikâyet-âmiz hikâyede bulunmaları, uzak bir teşbîh ile, gül yaprağını gagasında tutan bülbülün feryâdı gibidir.

Ney, şu sûretle şikâyet-âmiz hikâyelerde bulunur:

2
"Kez neyistân tâ merâ bübrîdeend,
Ez nefîrem merd ü zen nâlîdeend."

"Beni kamışlıktan kestiklerinden beri feryâdımdan erkek ve kadın müteessir olmakta ve inlemektedir."

(Neyistân) : Kamışlık demektir ki, ney'in yetiştiği ve ter ü tâze durduğu yerdir. Ney yapılacak kamışı oradan çıkarırlar. Kâfî derecede kuruyunca, ölçüsüne göre iki ucundan keserler. Boğazını ayıklayıp göğsüne ve arkasına kızgın demirle yedi dâne delik açarlar.Başına (Başpâre) , ayağına (Paraz avna) takarlar. Boğumlarına tel sararlar ve üflemeğe başlarlar. Hâl- âşinâ olanlar, ondan çıkan müessir sesden, ayrılık şekvâsı ve teellüm sadâsı duyarlar. Nefs ü hevâ esîri bulunanlar bile, o müessir sadâdan az çok müteessir olurlar.

İnsân-ı kâmil de, menşe-i feyzi olan âyân-ı sâbite âleminde ayrılıp şu beşeriyyet sâhasına geldiği ve firkatin acıklı ıztırâbını çektiği için, yüreğinden fışkıran têsirli sözler, kim olursa olsun dinleyenleri, kâbiliyetleri derecesine göre müteessir eder.Fakat teessürden teessüre fark vardır. Onun için; Ney, yâhut firkate uğramış insan-ı kâmil der ki:

3
"Sîne hâhem şerha şerha ez firâk,
Tâ bigûyem şerh-i derd-i iştiyâk."
"İştiyak derdini şerhedebilmem için, ayrılık acılarıyla şerha şerha olmuş bir kalb isterim."

Bundan evvelki beyitte ney'in, yâhut insan-ı kâmilin firaklı enîninden herkesin müteessir olduğu söylenilmiş, tafsîlinde ise, teessürden teessüre fark bulunduğu beyan edilmişti. Bu beyitte de, ayrılık nevhalarından en ziyade kimlerin teessür duyacağı ifâde kılınmış, dert ortağı olacak kimsenin derdi bulunması lâzım geldiği bildirilmiştir.

Gerçi insan; mükedder bulunduğu bir sırada, hasb-i hâl etmek, derdini döküp hafiflemek için bir arkadaş arar. Eğer o arkadaş, hâl-âşinâ ise, konuşanın dediklerini iyice anlar, onun anlaması ve elemine iştirâk etmesi de kederli için, oldukça tesellî yerine geçer. Tok bir adama açlıktan, kana kana su içmiş bir kimseye susuzluktan

bahsetmek, beyhûde çene çalmak olur. Çünki onlar, açlık ve susuzluk ıztırâbını duymadıkları için, açın ve susuzun hâlinden anlamazlar.

Şeyh Sâdî der ki:

"Çöllerde yapılmış olan sarnıç ve havuzları, çölde yolunu şaşırmış olan kervan halkına sor. Sen Fırat nehrinin kenarında iken suyun kıymetini ne bilirsin? "

Ondan dolayı:

"İltîcâ etmiyesin nâmerde,
Keşf-i hâl etmiyesin bîderde."

Nasîhati, bu makamda en doğru bir sözdür.

Ehlullah; çekdikleri ayrılık acılarını ve iştiyak, yânî göreceği gelmek âteşini söyleyip de hem kendileri mütesellî olmak, hem de mûhatablarında şevk-i talep uyandırmak için, kalbi mahabbet ateşî ile yanmış kimseler ararlar. İşte Hazret-i Mevlânâ'nın yukarıki beyti söylemiş olmasındaki hikmet budur.

4

"Herkesî kû dûr mand ez asl-ı hiş,
Bâz cûyed rûzgâr-ı vasl-ı hîş."

"Aslından, vatanından uzaklaşmış olan kimse, orada geçirmiş olduğu zamânı tekrar arar."

İnsanın doğup büyüdüğü, hoşca demler sürdüğü yeri, arayıp özlemesi tabîatı îcabıdır. Bu özlemenin ilerlediği, sıla hastalığı haline geldiği de vâkidir. Vatan muhabbeti denilen, hakkında her türlü fedâkârlık ihtiyâr edilen hiss-i necîb, incizâb hâletinin tezâhüründen başka bir şey değildir. Bir adamın, doğmuş- büyümüş olduğu iki evli bir köye bile ne kadar merbut olduğu, fırsat bulunca sılaya gitmek, o mutevazi köyceğizi görmek düşüncesinden hâlî kalmadığı herkesin mâlûmudur. Bu hâl düşünülmeli de, yüksek bir rûhun, hassas bir kalbin vatan-ı aslî ve menşe-i ezelîye ne kadar müştak ve mütehassir bulunacağı ondan istidlâl edilmelidir.

Şeyh Sâdî merhûm bir gazelinin makta'ında:

"Ey Sâdî; vâkı'a (Hubb-ül-vatanı min-el-îmân) yânî: "Vatan muhabbbeti îmandan gelir" hadîsi sahîhdir. Lâkin ben burada doğdum diye insanın tevellüd ettiği yerde hakâretle ölmesi doğru değildir."demiştir. şeyhin bu sözü söylemesi,hadîsdeki (Vatan) ı, (Menşe'-i aslî) mânâsına almış; muhabbeti, îmandan olan vatanın burası değil, orası olduğunu anlatmak istemiş olmasındandır. Yoksa kendisi, kırk sene seyâhat etmiş bir ârif-i cihangerd olduğu hâlde, memleketi olan Şîraz'a dönmüş, son zamanlarını orada geçirip toprağına gömülmüştür.

Yine firkatzede kâmil lisânından deniliyor ki:

5

"Men beher cem'iyyetî nâlân şüdem,
Cüft-i bedhâlân ü hoşhâlân şüdem."

"Ben her cemiyette, her mecliste inledim, durdum. Bedhâl (Kötü huylu) olanlar da, hoşhâl (iyi huylu) olanlar da düşüp kalkdım."

Hazret-i Mevlânâ bir gazelinde:

"Hayırlı bir iş için Dünyâ hapishânesinde kaldım. Yoksa, zindan nerede, ben nerede? Kimin malını çalmışım? " diyor.

Menşe'i ezelîden ayrılmış, hâk-i süflîye getirilmiş, tedrîcen terakkî ederek fenâ ve bekâ mertebelerine vâsıl olmuş, sonra halkın irşâdı vazîfesiyle (Mahv) den (sahv) e ircâ olunmuş zevâtı kiram, böyledir. Onlar; düşmüşleri kaldırmak, gafletde olanları uyandırmak, nefs ü hevâ esirlerini kurtarmak vazîfesiyle mükellefdirler. Hasb-el-vazîfe, her yerde görünürler, salihler ile de, fasıklar ile de görüşürler. Hattâ fisk u fücûr erbâbiyle daha ziyâde meşkul olmak isterler. Nitekim Hazret-i Mevlânâ da beyt-i

şerîfinde: (Bedhâlân) ı, (Hoşhâlân) a takdim ile buna işâret etmiştir. Çünki fâsıklar, sâlihlerden ziyâde tenbih ve îkâza muhtaçtır. Ârîflerden birinin:

Yâ Rabbî; kötülere merhamet et; İyilere zâten lûtfetmiş, onları iyi yaratmışsın; dediği (Gülistan) kitâbında yazılır.

Merhûm Mehmet Âkif'in bir münâcâtındaki şu beyit de ne kadar güzeldir:

"Mü'minlere imdâda yetiş merhametinle,
Mülhitlere lâkin daha çok merhamet eyle! .."

Hazret-i Pîr'in (Menâkıbnâme) sinde şöyle bir fıkra vardır: "Mevlânâ'nın başına toplananlar fâsık, fâcir bir takım kimseler" demişler. Hazret-i Mevlânâ'dan: "Sâlih olsalardı benim onlara mürîd olmam lâzım gelirdi" cevabını almışlar. Nebiyy-ül-Hudâ Aleyhi ekmel üttehâyâ Efendimiz, sahâbe topluluğundan tâlîm-i ahkâm eylediği gibi, müşriklerin meclislerine de gider, onlarla görüşüp konuşur, kendilerini îmânâ dâvet ederdi. Hele hac mevsimlerinde Mine'ye çıkar, çadırlarını dolaşır, içindekileri doğru yola getirmeye uğraşırdı. Bundan başka, kemâl sahiplerinin bedhal ve hoşhâl olanlarla görüşmesi, her birini, Allâh'ın esmâ ve sıfâtından birinin mazharı görmelerinden ileri gelir.

"Bâtılı inkâr etme. Zîra o da zuhûrât-ı İlâhiyyedendir."denilmiştir.

Hâfız Şîrâzî der ki:

"Aşk fabrikasında küfrün bulunması da zarûrîdir. Ebû Leheb olmasa âteşi kim yakar? "

Mâlûm yâ Ebû Leheb, Rasûl-i Ekrem (S.A.V.) Efendimizin amcalarından idi. Kardeşinin oğluna tâbî olmayı azametine yedìremediği için onu tasdîk etmek şöyle dursun, düşmanlar gibi ezâ ve cefâ etmekten hâlî kalmazdı. Bu münâsebetle (Tebbet Yedâ) sûresi onun ve onun gibi hâin olan karısı (Ümmü Cemîl) hakkında nâzil olmuştur.

Dünyâ âlemi, zıtlar âlemidir. Onun için, üstünde küfrün de, îmânın da, fıskın da, salâhın da bulunması zarûrîdir. Her şey, zıddı ile anlaşılır. Nûrun mâhiyyeti zulmetle anlaşılacağı gibi, sâlihlerin kıymeti de fâsıkların mevcûdiyetiyle takdîr olunur.

Hülâsa: ârifler, her şey'i Hakkın mazharı bilir ve o mazhariyet dolayısiyle onu nazar-ı îtibâr ile görür. Şeyh Sâdî'nin:

"Bütün âleme âşıkım, çünki bütün âlem, Hakkın eser-i hilkatidir" demesi;

Bir Türk ârifinin de:

Elif okuduk ötürü,
Pazarlık ettik götürü,
Yaradılmış hoş gördük,
Yaradandan ötürü! ...

Sözü, bu nokta-i nazara göredir.

Şurası da hâtıra gelir ki, evliyâullâh'ın ara sıra fâsıklar arasında bulunmaları, onları Allâh'ın azâbından muhâfaza etmek içindir. Nitekim Cenâb-ı Hak, Mekke müşrikleri için:

Yânî: "Halbuki sen içlerinde iken (Habîbim) , Allah onları azablandırıcı değildi." buyurmuş. Sâye-i Muhammedîde emn ü emân içinde yaşayan Kureyşliler, hicretten sonra mağlûbiyet, kıtlık vesâire gibi, kahr-ı ilahîye uğramışlardı.

6

"Herkesî ez zann-i hod şüd yâr-i men,
Vez derûn-i men necüst esrâr-i men."

"Herkes kendi anlayışına göre benim yârim oldu. İçimdeki esrârı araştırmadı."

Sathî nazar olanlar, bir şeyin dışarısını görmekle iktifâ ederler, sırlarını ve hakîkatini öğrenip anlamaya lüzûm görmezler. Mânâ ehli ise sûretten ziyâde mânâyı tetkîk ve anlamaya çalışırlar. Meselâ herhangi bir mîmârî eseri, bir câmi-î şerîfi bizim görüşümüz, sathî ve sûrî bir görüştür. Fakat mâhir bir mîmârın tetkîk ve tetebbûu, fennî ve mânevî bir müşâhededdir. Vâkı'a câmi'î şerîfin inşâ tarzına biz de hayrân olur

ve severiz, onu tedkîk eden mîmar da... Lâkin iki görüş arasında yerden göğe kadar fark vardır. Bunun gibi, avamdan biri, ney üflendiği vakit dinlerse, onun muhtelif makamlardaki nağmelerinden hoşlanır. Aldığı zevk ve lezzet ise o hoşluktan ibâret kalır. Fakat bir ârif, onu işitirse pek başka bir sûrette dinler ve bizim anlayamadığımız mânâları anlar.

Meselâ Hazret-i Mevlânâ:

(Çeng) ve (Ud) sesinden (Ente hasbî, ente kâfî yâ Vedûd) kelimelerini duyduğunu söylüyor. Kezâ:

Leyleğin: "İlâhî, hamd senin, şükür senin, mülk de senindir."Demekte olduğunu haber veriyor.

Hazret-i Ali (Kerremallâhü veche) nin, işittiği nâkus sesini, (Sübhânallâhi Hakkâ, inne'l Mevlâ yebkâ) diye anlamış ve anlatmış olduğu rivâyet edilir. Nâkus sadâsından (Hakkâ) ve (Yebkâ) gibi (Kaf) lı kelimeler işitilmesine şaşılmasın. Evvelce kiliselerde mâdenî çanlar yoktu. Onun yerine bir tahta ile bir çomak kullanılır, o tahtaya "nâkus", o çomağa "vebil" denirdi. Nitekim "Ezân" meşrû olmadan evvel ehl-i îmânı mescide dâvet için ne yapalım? Diye müzâkere edildiği sırada, bâzıları "nâkus çalalım" teklîfinde bulunmuştu. O zaman ise, Medînede mâdenî çan bulunmadığı gibi, bulunmasına da imkân yoktu.

Demek ki bizim laklaka ve taktakadan ibâret sandığımız sesler bile, kibâr-ı ümmete başka türlü mânâlar ifhâm ediyor.

Görüşü mahdûd olanlar da gördükleri ve görüştükleri insan-ı kâmilin yalnız zâhirine bakarlar, bâzı halleri ve sözleri hoşlarına gittiği için ondan hoşlanırlar. Fakat hakîkatini öğrenmeye ve ondaki esrâr-ı hakâyıkı anlamaya çalışmazl

7

"Sırr-ı men ez nâle-î men dûr nist,
Lîk çeşm ü gûşrâ an nûr nist."

"Benim sırrım, feryâdımdan uzak değildir. Lâkin her gözde onu görecek nûr, her kulakda onu işitecek kudret yoktur."

Filvâkî (Ney) 'in sırrı, hakîkat ve mâhiyyeti, feryâdından uzak değildir. Belki ona pek yakın olan ve tepesinden üfleyen nefhadır. Yânî ney, kendisini alıp da başpâresinden üfleyen, perdelerini açıp kapamak sûretiyle onu söyleten neyzene vâsıta olmaktan başka bir şey değildir; neyzen hangi makamdan, ne türlü nağme yapmak isterse, neyden çıkan sesten o makam ve nağme anlaşılır. Fakat bunu anlayabilmek için kulakta mûsikî makamlarına alışkınlık hassası bulunmalıdır. Bu olmayınca, öyle kulaklara karşı (Ney) in enîni ile sırrı, cehil ile irfân kadar birbirine uzak bulunur. Kezâ veliyy-i kâmilin sözleri de kalbindeki esrâra yabancı değildir.

"Her kap, içindekini sızdırır" derler. Kalbini hevâ ve hevesten uzak kılanların:

"Ve mâ yentıku ani'l hevâ. İn hüve illâ vahyün yûhâ"

Yânî: "Kendi (rey-ü) hevâsından söylemez O. O, kendisine (Allah tarafından) ilkaa edilegelen bir vahiyde başkası değildir." (Necm Sûresi: 3-4) mazhariyetinde bulunanların, (Kurb-i ferâiz) ile Hakka yaklaşma ve ef'âl-i İlâhiyyenin zuhûruna vâsıta olanların beyânâtı da hakkânî ve ilhâmî olur. O hak beyanlarda da bir takım esrâr ve hakîkatler bulunur.

Bundan başka:

"Görüldükleri zaman, Allah hatıra gelen kimseler, Allah'ın velîleridir" mazmûnunca o zevât-ı kirâmın nûrânî ve Rabbânî bir sîmâsı vardır ki, onunla âvâm-ı halk içinden ayırt edilirler. Lâkin yüzlerindeki nûru görmek için görür göz, sözlerindeki mânâyı anlamak için de işitir kulak lâzımdır.

Câfer-i Sâdık (Radıyallâhü anh) :

"Allâh, mahlûkâtına kelâmında tecellî etmiştir. Lâkin onlarda kalb gözü

olmadığından göremiyorlar” demektedir.

8
“Ten zi cân ü cân zi ten mestûr nist,
Lîk kes râ dîd-i cân destûr nist.”

“Beden ruhdan, ruh bedenden gizli değildir. Lâkin herkesin, rûhu görmesine ruhsat yoktur.”

Rûhun mâhiyyeti hakkında lisân-ı şerîat susmuş, daha doğrusu soranlara o hakîkati idrâk edemeyecekleri için anlayacakları tarzda cevap verilmiştir. Nitekim Arab müşrikleri; “Kamer, ay ibtidâlarında küçülüyor, ay ortalarında büyüyor, ay sonlarında yine ufalıyor, bunun sebebi nedir? ” diye Aleyh-is-salâtü Ves-selâm Efendimiz’e sormuşlardı. Hey’et ilmini bilmekle anlaşılabilecek olan şu tabîî hâdisenin fennî sebepleri izâh olunca arab câhillerinin zihnine girmeyecekti.Onun için:

Yani: “De ki: o, insanların faidesi için vakit ölçüleridir.” (Sûre-i Bakara: 180) cevabı verildi.

Bunun gibi Yahûdîler de Rasûlûllâh (Sallâllâhü Aleyhi ve Sellem) den rûhun hakikâtini sormuşlar, cevap verilmemesini kendilerince nübüvvet –i Muhammediyyenin doğruluğuna delîl tutmuşlardı. Çünkü Tevrat’da da rûha dâir mâlûmat yoktu.

Yânî: “Sana Rûh’u sorarlar. De ki: Ruh Rabbimin emri (cümlesi) ndendir. (Zaten) size az bir ilimden başkası verilmemiştir.” (Sûre-i İsrâ: 85) âyetiyle hem rûhun hakîkati, yâni, Allâh'ın emri cümlesinden olduğu, topluca bildirildi; hem de Yahûdîlerin o anlaşılması güç hakîkati idrâk edecek ilimleri olmadığı beyân edildi.

Nazm-ı Celîlin delâletine göre rûhun mâhiyetinin açıklanması, her¬halde soranlarda ilim ve o hakîkati idrâke Kâbiliyet bulunmamasından ileri gelmişdir. Şârih-i Mesnevî İsmâil Ankaravî (Kuddise sırruhû) der ki: «Hakîkati cihetinden rûh, bu gözle görülmez, Velâkin Hak gözü ile görebilmekden men olunmaz. Zîrâ Hakkı gözetleyen, rûhu da müşâhede eyler.»

Bu rûha: (Rûh-u sultânî) yâhud (Rûh-u insânî) derler ki insana mahsusdur. Bir de (Rûh-u hayvânî) vardır kî, bütün canlıların sebeb-i hayâ¬tıdır.

Diyânet İşleri Reîsi merhum Ahmed Hamdî Efendi'nin rûha dâir vaktîle Mahfil mecmuasında neşredilmiş mufassal bir tetebbu'nâmesi vardır. Tafsîlât almak istiyenler oraya mürâcaat buyursunlar.

9

Âteşest în bang-i nây ü nîst bâd.
Herki înâteş nedâred nîst bâd.

“Şu ney'in sesi âteşdir; havâ değildir. Her kimde bu âteş yoksa, o kimse yok olsun” Neyi söyleten müessirin havâdan, yânî, sâde bir nefesden ibâret olduğu zannedilmesin. Belki onu inleten, neyzenin hazîn ve âteşîn hissiyyâtıdır. Bunun gibi veliyy-i kâmili söyleten de hevâ ve heves değil, kalbinden feverân eyleyen ve mâşûk-u hakîkîden başkasını yakıp bitiren aşkdır:

“Aşk bir şûledir ki, parlayınca mâşukdan maadâsnı yakar, mahveder.”
“Ahbab, ahbâbın sesini tanır” denilmişdir. Neyin sesini, insân-ı kâmilin nefesini de lâyıkiyle anlayabilmek için onlardaki aşk âteşinin bir kıvıl¬cımına olsun mazhar bulunmalıdır. Daha doğrusu muhabbet âteşiyle ya¬nıp kül olmalıdır. Bunun için Hazret-i Mevlânâ “Aşk âteşini hâiz olma¬yan, yok olsun” diyor ve inkisâr değil düâ ediyor. Çünki bu cümle, ehl-i tarîk indinde pek makbûl bir düâdır.
“ Allâh'ın hazînesi, tezgâhı yokluktadır. Şu mevhum varlığına alda¬nan, yokun ne

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

olduğunu ne bilir? ” denilmiştir. “Allâh'ın hazînesi, tezgâhı yokluktadır” denilmesi, bütün mahlûkâtın, yokdan vâr edilmiş olduğuna işârettir. Kemâl sâhiblerinin maksadı: varlık göstermek değil, Allâh'ın varlığı karşısında kendi mevhum vücûdünü mahvetmek ve yok olmaktır.

10
Âteş-i ışkest ke'nder ney fütâd,
Cûşiş-i ışkest ke'nder mey fütâd

“Neydeki âteş ile meydeki kabarış, hep aşk eseridir.”
“Küntü kenzen mahfiyyen...”
Yâni: «Ben gizli bir hazîne idim. Bilinmeye muhabbet ettim ve bilin¬mek için halkı yarattım» diye, ehl-i tasavvuf arasında pek meşhûr bir hadîs-i kudsî vardır. Bu hadîsin delâletine göre muhabbet, ibtidâ Hak'dan zuhûr eylemiş ve bütün kâinâtın îcadına sebeb olmuştur. Binâenaleyh mevcûd âlemler içinde, aşkın yabancısı olabilecek bir zerre dahi yoktur.

Herkesin hâlince vardır bir tecellîgâh-ı aşk,
Bîsütun Ferhâda kûh-i Tûr şeklin gösterir

Fakat her mahlûkun aşkı, kendisinin istîdadına ve zevkine göredir. Bir bülbülün gül yaprakları arasında gizlenerek hazîn hazîn ötmesi, aşk eseri olduğu gibi; bir merkebin tozlarda yuvarlanarak acı acı anırması da aşk eseridir. Kezâ bir ârifin halvet-hânesinde mest-i cemâl olarak tatlı tatlı ağlaması, zil zurna bir sarhoşun fuhuşhâne kapısında naralar atması yine aşk eseridir. Fakat tâbir câizse birinciler; aşk-ı hezârî, ikinciler aşk-ı hımârîdir.

Aşk, bir mâ'nây-ı lâyu'raf ki, cümle âlemi,
Zevkı mikdârınca sekrân û hurûşân eyliyor.

Aşk bir, lâkin anlayış farkı dolayisiyle sevgili çeşitlidir; Daha doğrusu o çeşitli sevgililer, mâşûk-u yegânenin muhtelif sûretde cilvesi ve t ecelîsinin mazharlarıdır.
Beyt-i şerîfin mutasavvifâne te’ vîli lâzımsa: ârifin kalbini yakıp in¬leten ve kalbindeki esrârı cûş u hurûşa getiren de yine aşkdır, denilebilir.
Malûmdur ki (Aşk) lâfzı, (Sarmaşık) demek olan (Işk) kelimesinden alınmışdır. Sarmaşık, sarıldığı yeri nasıl istilâ ederse, aşk da girdiği kalbi, hattâ insanın vücûdunu ihâta etmesi dolayisiyle aşk tesmiye edilmişdir. Bu kelimeyi (Işk) okumak, benim zevkime uygun düşmüyor. Bana öyle geliyor ki onu (Aşk) okumalı; mânâsı, kalbi dolduran o kelimenin lâfzîle de ağız dolmalı! ..
Aşk lâfzı, Kur'ân-ı Kerim’de, Şeyh-i Ekber (Kuddise sırruhû) nun beyânı veçhile kinaye yoliyle îrâd olunmuşdur.
Hazret-i Şeyh (Fütühât) 'ında buyuruyor ki:
«Aşk, muhabbetin ifrâtıdır, Kur'ânda:
Yânî: «Mü’minlerin Allâha karşı pek şiddetli bir muhabbeti vardır33.»(Sûre-i Bekara: 165)
Ve:
Yânî: « Yûsuf’un muhabbeti, Züleyhâ'nın kalbini bir zar gibi ihâta etti34.» (Sûre-i Yûsûf: 30) âyetlerinde kinâye sûretiyle zikredilmişdir.
Aşk; muhabbetin, seveni kavraması, bütün vücûdüne yayılması, ade¬tâ onu sarmaşık gibi sarmasıdır.
Hazret-i Şeyh, târîfine misâl olmak üzere Züleyhâdan kan alındığı vakit sıçrayan kanın (Yûsüf) ismini nakşetdiğini, Hallâc-ı Mansûr'un elleri, ayakları kesildiği zaman kanının

(Allah) lâfz-ı şerîfini yazdığını.naklediyor.

11

Ney harîf-i herki ez yârî bürîd,
Perdehâyeş perdehây-i mâ dirîd.

«Ney, yârinden ayrılmış olanın arkadaşıdır. Onun makam perdeleri, bizim nûrânî ve zulmânî perdelerimizi —yânî, vuslata mânî olan perde¬lerimizi — yırtmıştır.»
Hazret-i Mevlânâ, ney için, yârinden ayrılanın arkadaşıdır, buyuruyor.
Zevk-ı selîm ve tab-ı müstekim erbâbı için mûsikînin ruhun gıdası olduğu mâlûmdur. Hayvanlara varıncaya kadar bütün canlıların duygu¬landığı güzel sesden zevk almayan insanın —bilmem amma— insanlıkdan pek az nasîbi olmak lâzım gelir.
Bir adam; gerek sevinçli, gerek kederli zamanlarında işittiği güzel bir sesden inşirah duyar, müteselli olur. BU hâl, müsbet bir hakîkatdir. Binâ¬enaleyh (Ney) sesi de, erbâb-ı istîdâda inşirah verir, dost sesini duyu¬rur, âyân-ı sâbite âlemini, yânî hepimizin ve bütün kâinâtın zuhâra gel¬meden evvel ilm-i İlâhîdeki bulunuşunu, Elestü bezmini, yânî: «Allah, ben sizin Rabbiniz değil miyim? diye sordu. Rûhlar, evet dediler.» ko¬nuşmasını hatırlatır ve:

Biz mest-i aşkız, tâ ezel,
Serhûş~i hak mestânemiz! .

Humhâne-i bezm-i Hudâ,
Olmuş bizim meyhânemiz! ,.

İçdik o bezm-i neşvede,
Rûhen sebû sebû mey'i,

Sâkî bize Allâh idi,
Oldu gönül peymânemiz! ..

Bir böyle sâğar nûş edent
El mi sunar gayrî meye,

Dünyâ şarâbından kaçar,
Keyfiyyet-i rindânemiz! ..

tarzında sözler söyletir. O hatırlatma dolayisiyle dinleyen, menşe-i aslîye doğru heyecanla yönelir. Hiç olmazsa dinlediği andaki duygu ve cezbe ile gaflet perdelerinden birkaçı olsun aradan kalkar; İşte o perdelerin kalkmasına, (Ney) in perdelerinden çıkan nağmeler sebeb olur. Şu tev¬cîh, (Ney) in hakîkî mânâsına alınmış olmasına göredir. Mecaz manâ verildiği ve ondan maksad da (İnsan-ı kâmil) dir, denildiği takdirde; o (İnsan-ı kâmil) de yârinden ve diyârından ayrılmış gurbetzedelerin ar¬kadaşı ve gam gidericisidir. O gibileri, tesellî ederek ve hak yolunda yü¬rüterek asıllarına ircâ etmek ister. Bu maksadla perde perde yükselterek ve derece derece derinleştirerek söylediği müessir sözler, muhatabın gö¬zünü kaplamış olan gaflet perdesinin yavaş yavaş sıyırılmasına, kalb gö¬zünün tedrîci sûretde açılmasına sebeb olur.

12

Hem çü ney zehrî vü tiryakî ki dîd,
Hem çü ney demsâz ü müştâkî ki dîd

«Ney gibi hem zehir, beni panzehir; hem demsâz, hem müştâk bir şeyi kim görmüştür? »
Ney; dinleyenin kâbiliyetine göre hem zehir, hem panzehir tesîri gös¬terir. Hevâ ve heves erbâbından olanlara, şubhesiz zehir gibidir. Çünki kendisindeki şehvâniyet ve hayvâniyeti açtırır. Fakat görülüp işitilen her güzelliklerden Allâhı hatırlayanlar için de, şübhesiz, panzehir gibidir. Çünki kalbdeki gaflet zehirini giderir. Kezâ (Ney) , iyi bir arkadaşdır ve dinlenilmiye müştakdır. Zirâ (Ney) in mâhiyeti torba içinde asılı, yâhud bir köleye dayalı durmakla değil; üflenib dinlenmekle meydana çıkar. Ricâlullah hazarâtı da ney gibidirler. Şekâvet-i ezeliyye erbâbına karşı, zehir-zenberek olurlar. Saâdet-i ezeliyye ashâbına ise şifâ te'sîri gösterirler. Cenâb-ı Hak, kâmiller zümresinin bu hâlini Sûre-i Fetih'deki
Yânî; «Muhammed Allah'ın Resûlüdür. Maiyyetindeki ashâbı, müş¬rik ve münkirlere karşı gâyet şedîd, aralarında ise son derecede merhametli ve şefkatlidirler35. » (Sûre-i Fetih: 29) âyet-ı kerîmesile târîf ediyor.
Nebiy-yi erham (Sallallâhü aleyhi ve sellem) Efendimiz, rahmeten lil-âlemîn olduğu gibi, vâris-i kâmili bulunan ehl-ullah hazâratı da rah¬metli ve şefkatlidirler. Fakat îcâb edenlere karşı sert ve şiddetlidirler. Buna da verâsetle memurdurlar. Çünki Cenâb-ı Hak Habîb-i edîbine:
Yânî: «Ey Peygamber-i ekber; kâfirler ve münâfıklarla uğraş ve on¬lara karşı sert davran 36.» (Süre-i Tevbe: 73) buyurmuşdu. Zîrâ onlar nezâketden anlayacak kâbiliyetde değildirler. O gibilere karşı gösterilecek mülâyemet, kendile¬rinin kabalığını arttrmakdan başka bir işe yaramıyacakdır.
«Kerîm olan; keremin, ihsânın, iyiliğin ne demek olduğunu anlayan bir kimseye ikrâm edersen; onu kendine kul, köle yapmış olursun. Lâkin bir leîme, bir alçağa ikrâm gafletinde bulunursan şımarır, büsbütün temerrüd ve teannüd gösterir» binâenaleyh:
«Kılıç kullanılacak yerde ihsân edilmesi: ihsân edilecek yerde kılıç kullanmak kadar zararlıdır,»
İşte bu gibi hikmetlere mebnî, evliyâullah hazarâtı, ezelî şakîlere karşı zehirdir. İlmen, amelen, îtikâden zehirlenmiş; lâkin mânevi hasta¬lığı tedâvi kabul edecek dereceyi geçmemiş olanlar için de panzehirdir.
Kezâ evliyâ-ullah, kâbil-i hitâb olanlarla ve terakkîye istidâdı bulu¬nanlarla sohbet edib arkadaş olurlar, hattâ öylelerine müştakdırlar.
Rasûl-i ekrem (Sallallâhü aleyhi ve sellem) Efendimiz, rast geldiği ashâb ile durub konuşur ve iltifat buyururdu. Konuştuğu kimse çekilme¬yince yoluna devâm etmezdi, kendisîle musâfaha eden bırakmayınca elini çekmezdi. Bâzan da:
«Kardeşlerimi ne kadar göreceğim geldi» diye sonradan gelecek ârifler için iştiyak gösterirdi.

Şeyh-i Ekber (Kuddise sırruhû) hazretleri bu hadîsi yazdıktan sonra:
«Asr-ı Saâdetdeki bahtiyarlar ashâb îdi. Biz ve bizim gibiler de ih' vânız» buyuruyor.

13

Ney hadîs-i râh-i pür hûn mîküned,
Kıssahây-i ışk-ı mecnûn mîküned.

«Ney, kanlı bir yoldan bahseder, Mecnûnâne aşkları hikâye eyler.»

Mesnevî'nin başında, ney'in ayrılıklardan bahsetdiği söylenilmişdi. Şu hâlde o yol, (Ney)

in kamışlıkdan kesilmesi, bağrının ateşle delinmesi gibi değişikliğe uğradığı esnâda geçtiği kanlı yoldur. Madde erbâbının kabul ve tehammül edemiyeceği mecnûnâne muhabbetlere tutulanların ve:

Ney gibî başımı kes, sînemi oy, bağrımı del,
Ben senin hizmetine besteniyânım neysem,! ..

diyenlerin hâli de, benim gibidir, dernek ister.
(Ney) in temsîl ettiği (İnsân-ı kâmil) de böyledir. O da kanlı ve teh¬likeli bir yoldan bahseyler. Aşk ve muhabbet mecnûnlarının akıl kabul etmeyecek kıssalarını anlatır. Hareketlerinin taklîd edilmesini tavsıye eyler.
İnsân-ı kâmil; gerek mebde'den şu âleme gelirken, gerek şu âlemden me'âda giderken kanlı ve meşakkatli yollardan geçmiş, gelirken ayrılık acılarıyla müteellim olmuş, giderken de bir çok mücâhedelere göğüs ger¬miş, nihayet:
(Mûtû, Kable en temûtû.)
Yânî: « Ölmeden evvel ölünüz» emrine uyarak, ihtiyar ve iradesini, hatta mevhum varlığını fedâ eylemiştir.
Cemâl-i İlâhî âşıkları, visâl-i ebedîye ve hayât-ı câvidânîye nâil olmak şevkiyle şu fânî hayatdan usanırlar. Hallâc-ı Mansûr gibi:
«Ey benim îtimâd etdiğim dostlar; benim nefsimi öldürün ki, hayâ¬tım; katlimdedir. » derler. Çünki;
Yânî: «Şüphesiz ki, Allah, mü'minlerden nefislerini ve mallarını Cennet mukâbilinde satın almışdır37.» (Sûre-i Tevbe: 111) âyet-i kerîmesinin delâleti mûci¬bince, can metâının müşterisinin bizzat Allah olduğunu bilirler. Beseriyyetin en akıllısı ve en mükemmeli bulunan Rasûl-i Ekrem (S.A.V.) Efen-dimize, Kureyş müşrikleri, (Mecnûn) demek küstahlığında bulunmuş¬lardı da:
Yânî: «Rabbinin nîmetiyle sen mecnûn değilsin. Senin için elbette tükenmez bir ecir vardır. Sen; ahlâkın en güzeline ve en yücesine sâbibsin. Hanginizin mecnûn ve meftûn olduğunu yakında sen de göreceksin,onlar da göreceklerdir38. » (Sûre-i Kalem:: 2-6) âyetlerinin nüzûlüne sebeb olmuşlardı.
İşte insân-ı kâmil; ehl-i istîdâda, mebde' ve me'âdın. (başlangıç ve so¬nun) kanlı yollarından bahseder, fedâkârların hikâyelerini nakl ile, on¬lar gibi olmayı tavsıye eyler.

14

Mahrem-î in hûş cüz bîhûş nist,
Mer zebanrâ müşterî cüz gûş nîst.

«Dile kulakdan başka müşteri olmadığı gibi, mânevviyâtı idrâk etme¬ye de bîhûş olandan başka mahrem yokdur. »
Aklı; (Meaş) ve (Mead) nâmiyle ikiye ayırmışlardır. Akl-ı meâş: Dünyâ işlerine vâkıf olan idrâkdir ki:
«Dünyâ işlerini siz daha iyi bilirsiniz.» hadîs-i şerîfiyle buna işâret buyurulmuşdur. Akl-ı meâd: âhiret ve aslına avdet umûrunu ârif olan idrâkdir. Bu¬nun inceliğini akl-ı meaş kavrayamaz. Onun için Hazret-i Mevlânâ, akl-ı meâd erbâbı olan evliyâullâhın sözlerini akl-ı meaş ashâbı anlayamaz, di¬yor. O sözleri akl-ı meaşdan tecerrüd eylemiş olanların kavrayabileceğini söylüyor. Fakat (Akl-ı meaşdan tecerrüd eylemiş) sözü yanlış anlaşılmasın; deli olmuş değil yakasını aşkın pençesine kaptırmış olanlar murâd ediliyor. Bunu temsîl için de söyleyen dile, ancak dinleyen kulağın müş¬teri olacağını: yâni göz, burun, el, ayak gibi âza içinden yalnız kulağın, lisandan çıkan kelimeleri idrâk eyleyebileceğini bildiriyor.

15

Der gam-î mâ rûzhâ bîgâh şüd,
Rûzhâ bâ sûzhâ hemrâh şüd.

«Gamlı geçen günlerimiz uzadı ve sona ermesi gecikdi, O günler, mahrûmiyetden ve ayrılıkdan hâsıl olan ateşlerle arkadaş oldu — yânı, ateşlerle, yanmalarla geçdi—.»
Konuşanın başkasına söyleyeceği sözü ve edeceği sızlanışı, nefsi için söylüyormuş gibi beyanda bulunmasına edebiyyatda (Uslûb-u hakim) derler ki, maksad: muhâtabı kızdırmaksızın mütenebbih kılmakdır. Kur'ân-ı Kerîm'de de bu yolda bâzı ifâdeler vardır. Ezcümle meşhûr (Habîb-i Neccâr) ın Antakya ahâlisine:
Yânî: «Ben, beni yaratana neden kulluk etmiyecekmişim? Siz (he¬piniz) ancak O'na döndürü (lüp götürü) leceksiniz. Ben O'ndan başka tanrılar edinir miyim? Eğer O çok esirgeyici (Allah) bana bir zarar (yap¬mak) isterse onların (iddia etliğiniz) şefaati bana hiç bir faide vermez. Onlar beni asla kurtaramazlar. Şübhesiz ben o takdirde mutlak apaçık bir sapıklık içindeyim (demek) dir. Gerçek, ben Rabbinize iman ettim. İşte bunu benden duyun39. » (Sûre-î Yâsîn: 22-25.) dediği Kur'ânda hikâye buyurulmuştur.
Buradaki «Bana ne oluyor ki, beni yaratan Allâha ibâdet etmeyeyim? »demek, «Size ne oluyor ki sizi yaratan Allâha ibâdet etmiyorsunuz? » demekdir. Habîb-i Neccar, serzenişini hafifletmek için Allâh'a îmân ve ibâ¬det etmemek gafletini nefsine isnâd eylemişdir.
Hazret-i Mevlânâ da, henüz akl-ı meâd lisânım anlayacak idrâke nâil olamıyan, lâkin olmak için lûtf u İlâhîyi bekleyen talep erbabını ümidsizliğe düşürmemek emeliyle kendisini onlara benzetiyor, füyûzât-ı İlâhiyye talebiyle, geçen günlerin, âteşîn bir sûretde geçtiğini söylüyor.

16

Rûzhû ger reft gû rev bâk nîst,
Tû biman ey anki çün tü pâk nîst.

«Günler geçib gittiyse varsın, geçsin. Ey pâk ve mubârek olan insân-ı kâmil; hemen sen var O! ? .. »
Ömrünün kısmı küllîsini boşa geçirmiş, bir tarafdan da mârifet zev¬kinden nasîb alamamış olmasına teessüf edenlere tesellî vermek için, Hazret-i Mevlânâ buyuruyor ki: «Hayatın bir çok günü geçib gittiyse, olan oldu, biten bitdi.. Geçmişe teessüf etmenin faydası yokdur. Hâli, nazar-ı dikkate almalı; kâmil bir mürşidin elini tutmalıdır. Geçen günlerin hiçe inkılâb etmesi ehemmiyetli bir şey değildir. Mürşid-i kâmil ve onun nazar-ı terbiyesi vâr olsun. O sâyede matlûb husûle gelir. » Hattâ: «Der dem-i âhir dem-i âhar büved» yâni: «Son nefesde bile kemâlât kesbedilecek başka bir dem ve âlem olur. »
Mâzîye bakarak, ümidsiz olmamalı, hâlde ve istikbâlde çalışmalıdır. İslâm târîhinde (Yermük muhârebesi) diye meşhûr ve kanlı bir muhâre¬be vardır ki, Sıddîk-i Ekber (Radiyallâhü anh) in devr-i hilâfetinde Rum¬larla Müslümanlar arasında vukûa gelmişdir.
Düşmanın mükemmel ve mücehhez ordusu 240.000 den fazla idi. Hâlid bin Velîd (Radiyallâhü anh) in kumanda etdiği İslâm ordusu ise, an¬cak 40.000 kadar vardı. Rumlar, harbin başlangıcında baş kumandan çadı¬rına kadar ilerlemişler; fakat orduda bulunan mücâhid kadınların, sopa¬larla ve çadır direklerîle müdâfaaları neticesinde püskürtülmüşlerdi.

Düşmanın pek kanlı hezîmetiyle. İslâmın de pek şanlı muzafferiyetiyle netîcelenen bu muhârebede Rum kumandanlarından General Yorgi, Hâlid bin Velîd ile karşılaşmış, onun feyz-i nazariyle Müslüman olmuş, Hâlid ile berâber Rumlara karşı bir iki saat kılıç sallamış, nihâyet sehâdet nîmetine ve hüsnü âkıbete mazhar olmusdu. (Radıyallâhü anh ve rahmetullâhi aleyh)

Dikkat buyurulsun, General Yorgi, şübhesiz yaşlı başlı bir adamdı. Ömrünün bir çok günlerini teslîs akıydesîyle ve Hristiyan olarak geçirmiş, ehl-i tevhîd ile harbetmek üzere Yermük mevki'ine gelmisdi. Lâkin Hâlid bin Velîd'in feyz-i nazarına uğraması, kendisini muvahhidlik de¬recesine getirdikden sonra şehâdet rütbesine eriştirdi. Bin üç yüz şukadar sene sonra, hakkında rahmet okunmak saâdetini kazandırdı: (Rahmetullâhi aleyh)

Böyle bir vak'a, devr-i Peygamberide de olmuşdu. Medînede (Usayrim) nâmında birisi vardı. Hicretin üçüncü senesine kadar müslüman ol¬mamıştı. Uhud muhârebesi esnâsında Allâh'ın hidâyeti erişdi. Silâhını kapdı, harb meydanına koşdu. Peygamberimiz'in huzûrunda müslüman oldukdan sonra, fedâkârâne harbetdi; ömründe bir defa olsun namaz kılamadan şehîd oldu. (Radıyallâhü anh.)

17

Herki cüz mâhî zi âbeş sîr şüd,
Herki bîrûzîst rûzeş dîr şüd.

«Balıkdan başkası onun suyuna kandı. Nasibsiz olanın da rızkı gecikdi»
Cenab-ı Hak'kın zât-ı ecellü âlâsı gibi füyûzâtı da nihâyetsizdir. Fa¬kat o füyûzâtm mazharı olan insanlar, üç nevi îtibâr edilmişdir:
Birinci nev'i: Ümmetin kâmil ve mükemmil olanlarıdır ki, ne kadar füyûzâta nâil olsalar tehammül ederler ve dâimâ artmasını isterler.
Hak sübhânehû ve te'âlâ Kur'ân-ı Kerîm'inde:
Yânî: « O gün cehenneme doldun mu? diyeceğiz. O da: daha var mı? diyecekdir40.» (Sûre-i Kâf: 30.) buyuruyor.
Cehennem; celâl-i ilâhînin mazhar-ı tâmmı olduğu için, dolmasına ve doymasına imkân yokdur. Rahmet-i İlâhiyyenin mazharı tâmmı bulunan Aleyhissalât Efendimiz de, Hakkın o kadar füyûzâtına nâil olduğu ve her gün yetmiş, yâhud yüz derece terakkî eylediği hâlde:

«Yâ Rabbi; sana karşı olan hayretimi artır.» diye düâ ederdi.

Zevk-ı hayret, ekmel-î ezvâk imiş,
Hace-î i'câz-gû «Zidnî» demiş.

(Muallim Naci Merhûm)

Kezâ Mi'râcda Hazret-i Peygambere delâlet hizmetinde bulunan Ceb¬râil Aleyhisselâm (Sidret-ül-müntehâ) da kalmış ve:
«Parmak ucu kadar yaklaşırsam yanarım. » demiş.
«Ger geçem, bir zerre denlû îlerû,»
«Yânarım başdan ayâğa ey ulu! .»

meâlini söylemişdi. Yegâne-i enbiyâ Aleyhi ve âlihî efdal-üt-tehâyâ Efen¬dimiz ise:

Çün ezelden bâna aşk oldu delîl,

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Yânar isem ben yanâyım ey Halîl! ..

düşüncesiyle ilerlemişdi.
Evet; Nebiyy-i Ekrem Sallallâhü Aleyhi ve Sellem, Cebrâili, Sidret-ül-müntehâda bırakmış, makâm-ı kurbe doğru ilerlemişdi.
«Nereye kadar gitmişdi? . Oraya kadar ki orada «Yer» tâbîrine yol yok¬tur. Allâhın kamer-i nûrundan başka bir şey mevcûd değildir.»
Cenâb-ı Hak'kın habîbi ve halkın Hâlika en ziyâde yakîni bulunan Peygamber-i ekber'in vâris-i kâmili olanlar da böyledir. Onlar da aşk yo¬lunda: (Rey) yânî «Suya kanmak», «Harâreti geçmek » yokdur derler. Ne kadar füyûzâta mazhar olsalar, daha ziyâde iştiyak gösterirler. Hazret-i Mevlâna:
«Kum suya kandığı hâlde ne acâyib ki ben kanmadım. Şu Dünyâda benim yayıma lâyık bir kiriş yokdur.» buyuruyor.
Sofiyye meşâyihinden (Yahyâ bin Mûâz-ı Râzî) , Bâyezîd-i Bestâmiye gönderdiği bir mektubda:
«Muhammed kadehinden o kadar içdim ki, nihâyet mestoldum,» de¬mişti.
Hazret-i Bâyezîd ise cevaben:
«Muhabbet şarâbını kâse kâse içdim. Lâkin ne şarab bitti, ne de be¬nim harâretim geçti. » beytini yazıb yollamışdı.
Bâyezîd-i Bestâmî'den evvelce bahsedilmişdi. Yahyâ bin Muâz ise: (Rey) lidir. Hicrî 258 de, yâni Bayezid'den 2 yıl önce vefât etmişdir. Âri¬fâne sözleri vardır. Ezcümle:
«Bâzıları, biz bir makâma vardık ki namaz kılmaya ihtiyâcımız kalmadı diyorlarmış. Evet varmışlar ammâ cehenneme.»dediği, sofiyye kitablarında yazılıdır. (Rahmetullâhi aleyhi ve kaddesallâhü sırrahû)
Füyûzât-ı İlâhiyye mazharı olanların ikinci kısmı: cüz'î bir neşveye kanâat gösterenler ve:
« Allâh'ın aşkı kadehinden okadar içdim ki, bir yudum daha içecek olsam yok olacağım.» diyenlerdir.
Üçüncü kısım ise: İrfan zevkinden, ezelden nasîbi olmayanlardır ki, o gibilerin feyz-i Mevlâ'dan, ebediyyen nasipleri yoktur. Hazret-i Mevlana, (Mâhî) ta'bîriyle, birinci ve ikinci kısımları; (Bîrûzi) ile de üçüncü kısmı murâd eylemişdir.

18

Der neyâbed hâl-i puhte hîç hâm,
Pes sühan kûtâh bâyed vesselâm.

«Ham ervâh olanlar, pişkin ve yetişkin zevâtın hâlinden anlamazlar. O halde sözü kısa kesmek gerekdir vesselâm.»
Yânî: «Kâmili, kâmilden başkası anlamaz. Tâ ki seyr ü sülûkü, onun: mertebesine erişmeyince» demişlerdir.

Kadr-î sühan-î şâiri, şâir bilir ancak;
Rûhülkudüsün sırrı Sirâfîle ıyandır! ..

Bir ilmî meslek ahbâbının değil, basit ve âdi bir san'at erbâbının bile san'ata müteallık sözlerini o san'ata hizmet etmemiş olanlar anlayamaz¬lar. O lisânı anlayabilmek, san'atlarına intisâb ve hizmet ederek onlar gi¬bi olmaya mütevakkıfdır. Tasavvuf meslekinin ince nüktelerini, sofiyye hazarâtının mânâsı pek derin sözlerini idrâk edebilmek de, o meslek-i celîIe bir kâmil vâsıtasiyle intisâb etmekle olur. Zaten tasavvuf; sözle değil hâl ile ilgili bir meslekdir.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

http://www.semazen.net/sp.php? id=325

Fatih Lütfü Aydın

Mevlana ve Psikanaliz.

Mesnevi Cilt I'de yer alır Psikanaliz.
Çoğumuz bunu bilmeyiz.
Belki de Freud, Mevlana'dan öğrendi.
Hasta nabzı tutup anlattıklarını dinlemeyi.
Nabzı arttıran sözlerden problemi çözmeyi.

Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın.
20.09.2014

O velînin, halayıgın hastalıgını anlamak için padisahtan halayıkla halvet olmayı dilemesi

(Hekim) dedi ki: "Ey padisah, evi halvet et, yakını da uzaklastır.
145. Köseden, bucaktan kimse kulak vermesin de ben bu cariyecikten bir seyler sorayım."
Oda bosaldı, Hekim ile hastadan baska kimsecikler kalmadı.
Hekim tatlılıkla, yumusak yumusak dedi ki: "Memleketin neresi? Çünkü her memleket halkının ilâcı baska
baskadır.
O memlekette akrabandan kimler var? Kime yakınsınız; neye baglısın?
Elini kızın nabzına koyup birer birer felekten çektigi cevir ve mesakkati soruyordu.
150. Bir adamın ayagına diken batınca ayagını dizi üstüne kor.
_gne ucu ile diken basını arar durur, bulamazsa orasını dudagı ile ıslatır.
Ayaga batan dikeni bulmak, bu derece müskül olursa, yürege batan diken nicedir? Cevabını sen ver!
Her çer çöp (mesabesinde olan,) gönül dikenini göreydi gamlar, kederler; herkese el uzatabilir miydi?
Bir kisi, esegin kuyrugu altına diken kor. Esek onu oradan çıkarmasını bilmez, boyuna çifte atar.
155. Zıplar, zıpladıkça da diken daha kuvvetli batar. Dikeni çıkarmak için akıllı bir adam lâzım.
Esek, dikeni çıkarabilmek için can acısı ile çifte atar durur ve yüz yerini daha yaralar.
O diken çıkaran hekim, üstaddı. Halayıgın her tarafına elini koyup muayene ediyordu.
Halayıktan hikâye yoluyla dostların ahvalini sormaktaydı.
Kız, bütün sırlarını hekime açıkça söylemekte, kendi duragından, efendilerinden, sehrinden ve sehrinin
dısından bahsetmekteydi.
160. Hekim, kızın anlatmasına kulak vermekte, nabzına ve nabzının atmasına dikkat etmekteydi.
Nabzı, kimin adı anılınca atarsa cihanda gönlünün istedigi odur(diyordu) .
Memleketindeki dostlarını saydı, döktü. Ondan sonra diger bir memleketi andı.
"Memleketinden çıkınca en evvel hangi memlekette bulundun? "dedi.
Kız bir sehrin adını söyleyip geçti. Fakat yüzünün rengi, nabzının atması baskalasmadı.
165. Efendileri ve sehirleri birer birer saydı; o yerleri, yurtları, oralarda geçirdigi zamanları, tuz, ekmek
yedigi kisileri tekrar tekrar söyledi.
Sehir sehir, ev ev saydı döktü, kızın ne damarı oynadı, ne çehresi sarardı.
Hekim seker gibi Semerkand sehrini soruncaya kadar kızın nabzı tabiî haldeydi fazla atmıyordu.
Semerkand'ı sorunca nabzı attı, çehresi kızardı, sarardı. Çünkü o, Semerkand'lı bir

kuyumcudan ayrılmıstı.
O hekim, hastadan bu sırrı elde edip o dert ve belânın aslına erisince:
170. "Onun semti hangi mahallede? " diye sordu. Kız, "Köprü basında, Gatfer mahallesinde" dedi.
Hekim, "Hastalıgının ne oldugunu hemen anladım. Seni tedavi hususunda sihirler gösterecegim;
Sevin, ilisik etme, emin ol ki yagmur çimenlere ne yaparsa ben de sana onu yapacagım;
Ben, senin gamını çekmekteyim, sen gam yeme; ben sana yüz babadan daha sefkatliyim;
Aman, sakın ha, bu sırrı kimseye söyleme; padisah senden bunu ne kadar sorup sorustursa yine sakla;
175. Sırların gönülde gizli kalırsa o muradın çabucak hâsıl olur; dedi.
Peygamber demistir ki: "Her kim sırrını saklar ise çabucak muradına erisir."
Tohum toprak içinde gizlenince, onun gizlenmesi, bahçenin yesillenmesi ile neticelenir.
Altın ve gümüs gizli olmasalardı... madende nasıl musaffa olurlar, nasıl altın ve gümüs haline gelirlerdi?
O hekimin vaitleri ve lûtufları hastayı korkudan emin etti.
180. Hakiki olan vaitleri gönül kabul eder, içten gelmeyen vaadler ise insanı ıstıraba sokar.
Kerem ehlinin vaitleri akıp duran, eseri daima görünen hazinedir. Ehil olmayanların, kerem sahibi
bulunmayanların vaitleri ise gönül azabıdır.

Alıntı: http://semazen.net/download_detail.php? id=6
Mesnevi-i Şerif Cilt I

Psikanalizin ana metodu, serbest çağrışımın transferans ve direnç analizidir. Analizana (hastaya) , rahat bir halde, aklına gelenleri söylemesi söylenir. Burada, düşler, umutlar, dilekler ve fantaziler geçmiş aile yaşantısının birer anısı olarak ilgi konusudur. Genellikle, analist sadece dinler ve sadece profesyonel kanaati gerektiğinde, yani hasta için içgörü uyandırma fırsatı yakaladığında yorumlar. Dinlemede, analist empatik tarafsızlığı, yani güvenli bir ortam yaratmak için geliştirilen yargılamayan bir duruşu, korur. Analist, analizanın söyleminde ve davranışlarında beliren kalıp ve çekingenlikleri değerlendirirken, analizandan tüm dürüstlüğü ile bilincine ne gelirse konuşmasını ister.

Alıntı: http://tr.wikipedia.org/wiki/Psikanaliz

Sigmund Freud (Almanca söyleyişi: [ˈ ziː kmʊ nt ˈ fʁ ɔ ʏ t], nüfus kaydındaSigismund Scholomo Freud) (d. 6 Mayıs 1856, Př íbor, Moravya, Avusturya-Macaristan İmparatorluğu (bugün Çek Cumhuriyeti) - ö. 23 Eylül 1939,Londra, Birleşik Krallık) , psikanaliz öğretisini geliştirmiş olan Yahudi kökenliAvusturyalı nörolog. Kişiliğin 5 farklı dönemden geçerek geliştiğini öne sürenPsikoanalitik Kuram'ın kurucusudur.

Alıntı: http://tr.wikipedia.org/wiki/Sigmund_Freud

Fatih Lütfü Aydın

MİLLET ve ÜMMET.

Kültüre, soya ve vatandaşlık bağına dayanır, millet.
Dine, cemaate ve cemaat üyeliğine dayanır, ümmet.
Dini örgüttür cemaat; üyesi ve başkanı, dini kuralları vardır.
Bu din haksızlık üzereyse, cemaat üyelere zindandır.

Saygılar ve Sevgiler.
25.01.2015

Fatih Lütfü Aydın

Milli Gelir.

Gerçekten ekonomi büyüyorsa!
Yani milli gelir bir yıl öncekine göre artıyorsa,
Demek ki düşmüyor adil pay her tasa.
Baş sebep 12 Eylülde dayatılan Anayasa.
Sendikalaşma, örgütlenme, yasal hak arama,
Kalmadı artık, bunları arama.

Milli gelir hesapla değil üretimle artar.Üretim için fabrika lazım. İleri teknoloji ile sürülen tarımsal alanlar lazım.
Dışsatım (ihracaat) ın, dışalım (ithalat) dan yüksek olması lazım.
Bunun yerine giren sıcak parayla borç yiyoruz, etten kemikten olduğumuz için de payımıza çok az düşüyor. F.L.A.

Milli gelir hesapla değil üretimle artar
Orhan POLAT
Güngör URAS
09 Mart 200826-11-2010 00:19:40
Milli gelirimizi TÜİK (Başbakanlık\'a bağlı bir devlet kuruluşu olan Türkiye İstatistik Kurumu) hesaplar. TÜİK, milli geliri hesaplama şeklini değiştirdi. 1998 yılından bu yana milli gelir rakamlarını yeniden belirledi. Bu yeni hesap şekliyle milli gelirimiz "durduğu yerde" arttı.
2006 yılı sonunda milli gelirimiz 400.0 milyar dolar olarak açıklanmıştı. Yeni hesaplama şekli ile (kâğıt üzerinde) yüzde 31.6 oranında yükseltildi, 526.4 milyar dolar oldu. TÜİK, bir süre önce ülke nüfusunu 73 milyondan 70 milyona düşürdü. Sonra milli geliri 400 milyar dolardan 526 milyar dolara çıkardı. Sonuçta kişi başına düşen milli gelir rakamı da 5.480 dolardan 7.500 dolara yükselmiş oldu.

Milli gelir nedir?

Milli gelir ülkede üretilen mal ve hizmetlerin parasal değerinin toplamıdır. Üretim artınca milli gelir de artar. Üretmeden ülke gelirini artırmanın imkânı yoktur. Milli geliri ölçmek için önce ülkedeki mal ve hizmet üretiminin "miktarı" belirlenir. (Ölçülebilecek ölçülür. Ölçülemeyecek olanlar tahmin edilir.) Sonra bunlar cari fiyatla (o yılın fiyatıyla) fiyatlandırılır.
Geçmiş yılların milli geliri ile karşılaştırmaya imkân vermek (değişim belirlemek) için de cari fiyatla belirlenen milli gelir rakamından enflasyonun şişkinliği alınır. Buna da "Sabit Fiyatla Milli Gelir Hesabı" denilir.
Milli gelir hesabında mal ve hizmetlerin parasal değeri "Katma Değer" olarak toplanır. Katma değer denilen şey bir malın çıktı fiyatı ile girdi fiyatı arasındaki farktır. Bu fark (1) Kira, (2) Ücret, (3) Faiz ve (4) Kâr'dan oluşur. Örneğin bir ayakkabı 100 liradır ama, onun içinde 30 liralık deri, 10 liralık iplik, 5 liralık çivi vardır. Derinin, ipliğin, çivinin içinde de kira, ücret, faiz ve kâr vardır. Bunlar ayrı ayrı toplanırsa gerçek olmayan bir rakam ortaya çıkar.
Bir son açıklama daha: Milli gelir hesabında kayıt içi-kayıt dışı ayrımı yapılmaz. Bu hesap bir muhasebe hesabı değildir. Pazara çıksın çıkmasın, kayıt içi olsun olmasın tüm üretim hesaba girer.

Daha önce de değişti

Bizde son kırk yılda milli gelir rakamlarıyla 3 defa oynandı.
1) DPT kurulduğunda, DİE ile DPT'nin üretim tahminleri farklı olduğundan Birinci ve İkinci Beş Yıllık Kalkınma planlarında DİE ve DPT milli gelir rakamları arasında ufak

farklar vardı.
Üçüncü Beş Yıllık Kalkınma Planı hazırlanırken Yaşar Yaşer'in DİE Başkanı olduğu dönemde, Erdoğan Özötün ile rahmetli Cemil Çınar'ın çabalarıyla bu çelişki giderildi. Fakat eski seri ile yeni seri arasında sadece yüzde 1-3 oranında fark oluştu. Yeni seri 1968 sabit fiyatlarıyla belirlendi, 1948 yılına kadar geriye uzatıldı.
2) Orhan Güvenen'in DİE Başkanlığı döneminde 1990 yılında milli gelirde ciddi bir düzeltme yapıldı. Milli gelir yüzde 30-35 oranında büyütüldü.
Yeni hesapta 1987 yılı sabit fiyatları esas alındı. Geçmiş yılların rakamları 1968'e kadar düzeltildi.
3) Son olarak da TÜİK, 1998 yılı girdi-çıktı çalışmasına dayalı olarak 1998 yılı sabit fiyatlarıyla üretim değerlerini tekrar belirledi. 1998 yılından bu yana açıklanan rakamları yükseltti.

Güven sarsılıyor

Yeni hesaplamayla TÜİK'in milli geliri yükseltme gerekçesi nedir? Üretim mi arttı ki, milli gelir rakamı büyüyor? Hayır. Üretim aynı. Hesaplama şekli değiştiriliyor.
Açık anlatımıyla üretim artmadığı halde milli gelir rakamı büyümektedir.Tekrarda yarar vardır ki, önemli olan üretimdir. Üreteceksiniz ki, geliriniz artsın.
10-15 yılda bir milli gelir hesaplarını düzeltip % 30-35 oranında artırmak hesapların sağlığına olan inancı zedelemektedir. Düzeltmelerden önce kullanılan milli gelir rakamlarına dayalı olarak yapılan hesaplamaların, rasyoların doğru olmadığını görmek kullanıcıları ve yorumcuları zorda bırakmaktadır.

Selamlar!

Ben ekonomi uzmanı değilim. Yalnız şu düşüncemi paylaşmak istiyorum. Yanlış ya da eksiğim varsa düzeltsinler. Lütfen.

İçerde doğru dürüst üretim olmadığı için sarayvari harcamaları karşılamak üzere faizi yükselterek sıcak parayı ülkeye getirtiyorlar.

Sıcak para (sermaye hareketliliği) : borsa, döviz, devlet bonosu gibi finansal araçlara nerede yüksek faiz (getiri) varsa, Soros gibi Finanasal Yatırımcılar Dolarlarını o ülkeye getirip, bozdurarak yerli para (TL) alırlar. Dolarlar büfelerde bozdurulup, TL alınınca döviz artar TL azalır, buna sıcak para denir.

Bu döviz yatırımcıları, reel yatırım (iş yeri açma) yapmazlar. Ellerine geçirdikleri TL ile yüksek getirili hazine bonosu ve hisse senedi alırlar.

Bu arada büfelerde bol olduğu için ucuzlayan döviz de ithalatçılar (dış alımcılar) ın iştağını kabartır.
1 Dolarlık mal getiren dış alımcı dolar 2 TL ise büfeye 2 TL ödemek zorundadır. Sıcak para ile bollaşan ve ucuzlayan dolar 1 TL'ye düşünce büfeye 1 TL ödeyerek aynı malı getirirler.

Dolara hücum nedeniyle doların miktar çok daha fazla azalır ve 1 TL' den 3 TL'ye fırlayabilir.
Burada şunu vurgulamak gerekir. Eskiden seralar yokken domates yazın pazar yerlerinde çok fazla olurdu. Fazla olunca da fiyatı çok düşüktü. Bu da gösteriyor ki çok

olan malın fiyatı düşük olur.

Gelen sıcak para (yüksek faize gelen döviz) büfelerde çok fazla olunca dış alımcılar da yukarıda ki sebeplerden dövize hücum eder, bu da azalan dövizin fiyatının yükselmesine neden olur. Yüksek döviz = Enflasyon (TL'nin değer kaybetmesi) dur.

Burada enflasyonun asıl sebebi içerde üretip bol ihracat (dış satım) yapılamamasıdır. Tüketimimizi borç döndürerek yapmamızdır. Buna de 12 Eylül anayasası ve Kemal Derviş aracılığıyla Avrupa Birliği'nin bize çıkarttığı iç tüketimi baltalayan 15 yasa hareketidir.

Ülkemizde çok bol bir şekilde hastane, AVM, otel inşaatları doğayı katlederek sürmekte. Bu inşaatlarda kullanılan, inşaat malzemeleri, perdeler, mobilyalar vs. vs. ler hep dış alımla dışarıdan getirilmekte.

Bu dış alım çılgınlığı dövizi aşırı yükseltmenin yanında dış açığı (dış alımın dış satımdan fazla olması) da arttırmaktadır.

Doğrusu iç üretimle bol bol üretip bunları dış pazarlara satarak bol döviz rezervine (birikimine) sahip olmaktır. O zaman döviz yükselmez ve dolayısıyla enflasyon da olmaz. 02.06.2014 Saygılar ve Sevgiler F.L.A

Fatih Lütfü Aydın

Min el Aşk

Aşktandır, aşktandır.
Çile de keyif de aşktandır.
Aşk bazen tandır,
Bazen de gülistandır.

Aşk bir yandan gönlü yakandır,
Bir yandan da onu yıkayandır.
Günahdan, benlikden kirlenmiş ruhu,
Çileyle çinte çinte yapar dupduru.

14.11.2015
Saygılar ve Sevgiler.

Sevgi

İyi günler! Sevgililer Gününüz Kutlu Olsun..

İnanış herkesi bağlamaz ama Kur'an'ın Yunus Suresi'nin 19. ayeti insanların önce bir tek ümmet (topIuIuk) olduğunu, sonra anlaşmazlığa düşerek bölündüklerini söyler. Terminolojistlere yani kelimelerin kökenlerini araştıran uzmanlara göre önceleri bir tek dil varmış.Topluluktan ayrılanlar gittikleri yerlerde akıllarında yanlış ya da eksik kalan kelimeleri söyleyerek, kelimelerin değişik söylenmelerine ve anlaşılmalarına neden olmuş.

Şiddetli sevgi demek olan aşk da buna örnek olarak gösterilebilir. Aşk, ışık kökünden gelmekte olup, bana ışık, şevk (aynı zamanda şavk ışığın çoğuludur) , sevk ve sevgi kelimelerini çağrıştırır. Sevk kelimesi söyleniş açısından zorluk cıkardığı için sevgi olarak söylenmiş olabilir. AyrıntıIar önemli değil.Sonuç olarak sevk bizi bir şey yapmaya sevk eden, yönlendiren güçtür, bizi güden güdüdür.Ayrıca güdünün eş anlamlısı olan saik de sevkten geliyor olabilir. Işık ise Allah'ın kendimden üfürdüğüm dediği yarım yaratılmış olan ruhumuzun bizi bize çağırdığı enerjinin adıdır bence. Güdü bir şeyi yapma isteği, güç de hareketsiz (dingin) , olanı harekete; hareket edeni (devinim halinde olanı) , hareketsizliğe iten etken olduğuna göre, "dönüş yine AlIah'a dır." diyen Allah'ımız, yarım yarattığı ruhumuza bir hareket enerjisini yani aşkı vermiş.

İşte bu aşkı bir ata benzetecek olursak, bu atın bizi hedeften saptırıp, Allah'tan başka her şey demek olan Masiva'nın Deni Hayat (Deni Hayat Hz. Allah'ın rızasına aykırı bir şekilde yaşanan, alçakça, rezilce bir yaşam) bataklığındaki; haksızlık içeren şehvet, haram, zina, içki, uyuşturucu, adil paylaşımsız mal hırsı, mal ve evlat çokluğuyla böbürlenme, güllerine sevk etmemesi için, onu akıl ve vicdan dizginleriyle hep kontrolümüzde tutmalıyız. Aksi halde ruhumuza sıvanan Deni Hayat'ın verdiği ızdırapla dolanıp dururuz.

Yüreğinin götürdüğü yere git diye bir kitap var. Duygularının dediğini yap demek istiyor her halde ama bu duygular doğru yere götürür mü? İdeal (ülkü, mefküre) amaçlanan kutsal bir düşünceye uygun olan demek olduğuna göre, neyin amaçlandığı çok önemli. Mantık evliliği derken, yalnızca maddi güvence anIaşılıyor.Bence bunun doğrusu ideal evlilik olmalı ama bu ideallik (kutsal bir düşünceyi amaçlama) , düşüncenin gerçekten kutsal, iyilik güzellik sunan olup olmamasına göre değişir. Yüreğinin götürdüğü yere git sözü ile şiddetin de ilgisi var. Aşk halinde iken akıl kilitlenir. Aşk halinin geçmesi ve aklın devreye girmesi beklenmeden yapılan evliliklerde, karşı tarafta; cinsel sorunlar, ayyaşlık, uyuşturucu düşkünlüğü, kumar,

kadın satıcılığı gibi ahlaksızlıklar bulunabilir. Bunlar şiddete yoI açar. O halde bu sözün doğrusu bence; aklının, vijdanının ve kutsal düşüncelerinin dizginiyle, yüreğinin götürdüğü yere git olmalı. Aksi halde genç kızlarımız imam nikâhlı eş, kuma ya da modern (çağdaş) adıyla metres olmaktan kurtulamazlar.

Yönelinilen şeyin verdiği acı yukarıda saydığım güllerin ki gibi kalıcı ye yüksek düzeyde ve aynı zamanda Hakk rızasına aykırı değilse, o gülün hazzı için dikenlerine katlanmalı. Bu düşük düzeyde ki acısına rağmen aşk yaşanmalı. Sonra bu eksiklik içeren durumlar bizi Hz. Allah'a yöneltmeli (fatihltfaydin.tr.gg/Masiva.htm) . Ticarethanelerin para kazanmak icin yaptıkları reklamlara kanıp, ne olursa olsun bir sevgilim olmalı diyerek, bizdeki 4 kab (beyin, yürek, mide ve bilinen kap) ı bizi mutsuzluğa sevk ettirecek kişilere yöneltmemeli.O halde ideal eş her ikisinin kaplarını doğru ve doğal bir biçimde doldurma konusunda dayanışma içinde olmayı amaç edinen biri olmalı.

Böyle birini severek, Hz.Allah'ın sevgisine ulaşılabilir. Son olarak herkesin ve her türlü hatarnıza rağmen sabırla biz kullarını bekleyen Hz.Allah' ımızın sevgililer günü kutlu olsun.

Saygılar ye Sevgiler.
14.02.2014
Fatih Lütfü Aydın.

Fatih Lütfü Aydın

Nefis Akılsız Eşektir.

Eşek demektir akılsız nefis.
Aklınla nefsine ol seyis.
Gitme nefsinin peşine.
Akıllının dünya tuzağında işi ne.

Dön sırtını nefsine,
Kulak ver Hakk'ın sesine.

Eşek denen nefis onca dünya malını yüklenir,
Eşeğe sırt çevirip, maneviyat arayana akıllı denir.
Çekse de akıllı onca çileyi,
Bilir ki yaşayacak kalıcı sevgiyi ve neşeyi.

Saygılar ve sevgiler.
F.L.A.
06.02.2017

Nasrettin Hoca Fıkralarının Tasavvuf'i İzahı
http://www.ismailemre.net/yazilar.asp? yazino=11

Fatih Lütfü Aydın

Nefs-i Emmare

Tin Suresi ayet 5, bahseder esfel-i safilinden.
O düşüklerin en düşüğü, aşağıların en aşağısı,
Bu bizim zayıf, çaresiz beden.
Odur hakiki ayrılığa, derde neden.

Beden zayıf, çaresizdir ama,
Tarık Suresi 4. ayetteki koruyucu,
Korur seni, değilse kalp gözün âmâ.
Tarık, haksız nefsi arzuları terk eden,
Bağımsız, özgür yaşayan, nefs-i emmareden.

Geldik nefs-i emmareye,
Kur'an' daki esas gayeye.
Nefs-i emmareyle güreşi öğretir, gerçek tarikat.
Bıraktırmaz o, nefsi emmarede, şeytanda takat.

Nefsin emredici hali, özelliği nefsi emmare.
Odur ulaştırmayan Hakiki Yâre.
Durmadan der, çal, çırp, ırza geç, öldür.
Helalden, azlardan uzaklaştıkça, çıkar sesi hep gür.

Geliyor yeni bir yılbaşı.
Ağrıtmayalım sabaha mideyi, başı.
Nefs-i emmare, Yusuf Suresi ayet 53
Esnersen, gevşersen ona karşı koymak güç.

Nefs-i emmare kötülük emreden nefs, benlik.
Azıcık keyif, sonrası şeytana şenlik.
Yapışır masiva, esfel-i safilin ruhuna,
Ulaşamazsın ruhsal derinliğe, sılana, ilahi yurduna.

Eski Araplar kana nefs derlermiş.*
Azlarla kanı inceltirsen, olabilirsin ermiş.
Nefis fiziki bünyede bulunan ruhtur.
Bedene nüfuz eder, yapışır durur.

Nefis 7 aşama arz eder.
7. de biter dünya denen keder.
Emmare, levvame, mülhime, mutmainne, râziye, marziye ve kâmile.
Bakara Suresi 249. ayetteki ırmaktan yetin, bir avuç ile.

Bence malum sıvının sembolüdür bu ırmak.
Sıhhat, afiyet verseydi fazlası,
Konulur muydu bir avuçtan fazlasına yasak?
Ayıp diye bu sembolü açmazsak.
Esas ayıp o zaman olur,
Kendi kendine tatminle,
Kendini yiyip bitirene acımazsak.

Nur Suresi ayet 35

Sembol olarak çam zeytine eş.
Araf Suresi 56. ayet.
Işığa, nura der, Allah'tan rahmet.
O çam ağacının ışığı sönük olanısın.
Nefsini terbiye et de, sende de lamba yansın.

Işık, nur, çerağı, lamba, şamdan ve kandil.
Hepsi rahmete semboldür, böyle bil.

Müzemmil Suresi ayet 20,
"öz benliğiniz için önden gönderdiğiniz iyiliğin,
Allah katında hayrını daha çok, ödülünü daha büyük
olarak bulacaksınız.
Bakara Suresi ayet 255, Ayet el Kürsi.
"O, insanların önden gönderdiklerini de bilir, arkada
bıraktıklarını da! ..."
Kıyamet Suresi ayet 13,
"Haber verilir insana o gün önden gönderdiği de arkaya bıraktığı da."
Müdessir Suresi ayet 38,
Her benlik öz kazancının bir karşılığıdır.

Öz kazanç salih ameldir.
Önden salih amel gitmezse, benlik hep rehindir.
Ölmeden önce yani önden gönder öz kazancını,
Böylece dindirirsin inşallah cehennem sancını.

Bakara Suresi ayet 62, Maide Suresi ayet 69
Cennetle müjdelenenlere rahmet sonsuz.
Allah'a (şirksiz) *1 iman,
Âhirete iman,
Barışa yönelik hizmetler sergilemek (Salih amel) .*2

Amele işçi amel iş.
Salih, işe yarar, elverişli, uygun, dindar.
Salih amel Allah'ın rızasına uygun iş.
Salah, rahatlık, barış, düzelme, iyileşme, iyilik,
Dine olan bağlılık.*3
Salah, salahiyet yani yetki.
Allah'a halife ol, salih amel et ki.

Salih iman sahibi kişi ve bu kişinin işlediği işler.
Salih sulh ve salah sahibi.
Salihler Allah'ımızın halifesi, dostu, habibi.
Rahmet yarışında göğüslemiş olanlar ipi.

Bakara Suresi ayet 30
Bozgunculuk edip, kan dökenlerden halife olmaz.
Bakara Suresi ayet 34
Daha önce meleklerden olan İblis,
Taşlananların yani şeytanların başı.
Halife olmayalım, salih olmayalım diye,
Başlattı bozgunculuğu, savaşı.

Salah bozgunculuğun, kötülüğün zıttı.
Salih olalım da bizim olsun halifelik tahtı.
Siyasi halifelik yani liderlik,
Devlet işinde; layıklıkla, liyakatla olur.
İlahi halifelik yani ermişlik,
Şeriat, Tarikat, Marifet ve Hakikat la olur.
Yani nefsi terbiyeyle, İblis'e tokatla olur.

Saygılar ve Sevgiler
24/12/2007

* Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk Kur'an'ın Temel Kavramları sh. 404
*1 Maide Suresi ayet 116
*2 Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk Kur'an'daki İslam sh.367
*3 Osmanlıca Türkçe Sözlük Cihan Yayınları

Nefs-i Emmare şiirinin resimlisi için aşağıda ki bağlantıyı Google'a

kopyalayabilirsiniz. 31.12.2015 F.L.A.

http://fatihltfaydin.tr.gg/Nefsi-Emmare.htm

Not: Yılbaşı kutlamasıyla ilgili olarak,

Yılbaşı eğlencesi ile ilgili olarak bildiklerimi paylaşmak istiyorum. Aşağıdaki 2 ayetten de anlaşılacağı üzere eğlenmek müslümanların da hakkıdır. Peki Kur'an'a göre bu eğlenmenin niteliği nasıl olmalıdır?

Deni yani rezilce yaşayış, insanın; kendi ruhu, bedeni ve düşüncesi de dahil olmak üzere yaratılmışa haksızlık içerecek her türlü yaşayışı Hz. Allah'ın rızasına aykırıdır.

Maruf ise Hz. Allah'ın rızasına uygun yaşayıştır.

Herkese de akıl, vicdan ve irade verildiğinden hangi yaşayışa uygun eğleneceğine de insanın kendisinin karar vermesi gerekir, bence. F.L.A.

A'RÂF

31. Yaşar Nuri Öztürk: Ey ademoğulları! Tüm mescitlerde süslü, güzel giysilerinizi

kuşanın. Yiyin, için fakat israf etmeyin. Allah israf edenleri sevmez.

32. Yaşar Nuri Öztürk: De ki: "Allah'ın, kulları için çıkardığı süsü, güzel ve tatlı

rızıkları kim haram etmiş? " De ki: "Dünya hayatında inananlar için de var. Kıyamet gününde

ise yalnız inananlar içindirler." Bilgiden nasipli bir topluluk için biz, ayetleri böyle

ayrıntılı kılıyoruz.

Ayrıca, Kur'an'a inananlar için Kur'an'ı, inanmayanlar için de Evrensel Ahlak ve Hukuk kurallarını terketmeden herkes her şeyi arzusuna bağlı olarak kutlayabilir. Bu adalet ve haklılık içeren bir durumdur, saygıyla karşılamak gerekir. Yukarıdaki 2 şeyi terketmeleri de kendilerini ilgilendirir. Fatih Lütfü Aydın.
31.12.2016

Hz. Allah'ımıza şükürler olsun ve hocamızdan Allah razı olsun.
Amel, amel, amel.
Amel ile gerçekleşir, emel.F.L.A.
YAŞAR NURİ ÖZTÜRK KUR'AN'IN TEMEL KAVRAMLARI AMEL MADDESİ'nden alıntıdır.
(aksiyon, iş ve değer üretmek, eylem, faaliyet, hareket)
"Aksiyonu varlığın sonsuzluğuna fırlatarak
oradan gelecek cevabı beklemek gerekir.
Aksiyon, sonsuzluğun bir çağrısı,
bir yankısıdır. Oradan gelir, oraya gider."
Maurice Blondel
Kur'an-ı Kerim'de en çok geçen kelimelerden biri olan amel (çoğ. a'mâl), sözlük anlamıyla, niyetli davranış, hareket, iş, eylem demektir.
Kur'an'da, amele yakın bir anlamda kullanılan fiil sözcüğü de çok geçer. Ancak, her amel fiil olduğu halde, her fiil amel değildir.
Kur'an dilinin aşılmamış bilgini Râgıb el-Isfahanî (ölm. 502/1108) ünlü eseri el-Müfredât'ta bu noktaya değinirken, şöyle diyor:
"Sadece kasıt ve niyete bağlı olan fiiller amel adını alır. Bu yüzdendir ki, hayvana nispet edilen fiillerin hiçbirine amel denmez. İyi veya kötü, sadece insanın maksatlı fiilleri ameldir."
Amel kelimesinin en ideal karşılıklarından biri de Fransızca'daki aksiyon (action) sözcüğüdür. Ve aksiyon sözcüğünün Kur'ansal yapısını en ideal biçimde anlatan filozof da Fransız filozofu Maurice Blondel (ölm. 1949) olmuştur. Zaten onun felsefesinin adı da 'aksiyon felsefesi'dir. Blondel'in aksiyon için söylediklerinin tümü, Kur'an'ın amel kavramı için geçerlidir. Nitekim, Blondel'in aksiyon için söylediklerinin aynını Isfahanlı Râgıb amel için söylemektedir.
Yani, her fiil ve hareket aksiyon değildir. Bir kere her harekette irade yoktur; aksiyon ise bir iradenin ürünüdür ve buna bağlı olarak yaratıcıdır.
AMEL 75
Kur'an'dan anlıyoruz ki, geleneksel dinin tekrarladığının aksine, yalnız ibadetler değil, insanın, bir niyetin ürünü olan bütün faaliyetleri ameldir.
Kur'an hemen her yerde, iman kelimesinin ardından amel kelimesini vermekte ve böylece insanı başarı ve mutluluğa götürecek imanın, amelle kucaklaşması gerektiğine dikkat çekmektedir.
Mülk suresi 2. ayete göre, hayat ve ölüm, insanın amelinin sonuçlarını ölçmenin aracıdır. Bu demektir ki, hayat bir anlamda ameller yekûnudur.

İnsanın sonsuz kurtuluşunu sağlayan üç temel unsurdan biri de ameldir.
İnsanın karşılaştığı bütün sonuçlar, onun amelinin eseridir. Hiçbir karanlık ve sıkıntı, hiçbir kahır ve zorluk insan elinin ürünü olmadan ortaya çıkmaz. Allah, insanın kendi amelinin karşılığı olmayan zorluk ve çileyi, insana musallat ederse, bu, zulüm olur; oysaki Allah asla zulmetmez. (37/39; 41/46; 45/15)
Varlık ve oluş düzeninde işleyen temel ilke şudur:
"Kim bir zerre miktarı hayır işlese onun karşılığını ve kim de bir zerre miktarı kötülük işlese onun karşılığını bulur." (Zilzal, 7-8)
Varlık ve oluş düzeninde ortaya konmuş bir amel asla sonuçsuz bırakılamaz. Amel, kim tarafından nasıl inkâr edilirse edilsin, kim tarafından nasıl örtülmek ve unutturulmak istenirse istensin Yaratıcı onu mutlaka ortaya çıkarır ve ona bağlanan sonuçlan, olması gereken yere koyar. Şöyle deniyor:
"Siz amel sergileyin; Allah, Resulü ve müminler onu göreceklerdir." (Tevbe, 105) Lukman, 15-16. ayetler, amel konusunda belki de en önemli ilkeyi veriyor:
"Şu bir gerçek ki, yapılan iyi veya kötü amel bir hardal tanesi kadar olsa da, bir kayanın bağrında yahut göklerin derinliğinde veya yerkürenin derinliklerinde saklansa Allah onu yine de ortaya çıkarır."
(Ayrıca bk. Kehf, 30)
insanın, hayat serüveninden hesaba çekileceği ahiret veya haşir günü, bir anlamda amellerin bir döküm ve resmî geçit günüdür, (2/134, 141; 3/30; 9/94, 105; 16/111; 36/54; 58/6-7; 66/7)

Son hesap günü, bütün amelleri eksiksiz ve katıksız kaydeden evrensel kompütürün, bütün kayıtlarını ortaya döktüğü bir gündür. O gün, insan adına bu kayıtlar konuşacaktır. (17/13¬14; 45/29) Bu evrensel kompütür öylesine hassas ve titiz bir 'kitap'tır ki, küçük-büyük her ameli kayda geçirir. Kehf suresinin şu ayetleri, hem bu hesabın ağırlığını hem de kıyamet ve hasrın dehşetini göstermesi bakımından ürperticidir:
"O öyle bir gündür ki, biz onda dağlan yürütürüz de sen yeryüzünü çırılçıplak ortaya çıkmış halde görürsün. Ve görürsün ki, biz bütün insanları, bir tanesini bile unutup ihmal etmeden oraya toplamışızdır. Onlar, senin rabbine saflar halinde arzedilirler. Onlara şöyle denir: 'Andolsun ki, sizi ilk yarattığımız an gibi tekrar bize geldiniz. Fakat siz, bugüne ilişkin vaadimiz asla yerine gelmeyecek sanmıştınız, değil mi?' Ve kitap ortaya konur. Kötülükler sergilemiş olanların, kitaptakiler yüzünden korkuyla titrediklerini göreceksin. Şöyle diyeceklerdir: 'Eyvahlar olsun bize! Bu ne biçim kitap ki küçük büyük demeden her şeyi kayda geçirmiş.' İşte onlar, işledikleri amelleri böylece önlerine gelmiş olarak bulurlar. Senin rabbin hiç kimseye zulmetmez." (Kehf, 47-49)
Amel, kalitesiyle de, amel sahiplerinin farklı derecelerini belirler. Nimetlerin kalite ve dereceleri de amellere göre belirlenir. (6/132; 46/19)
Yaratıcı düzen, amelin kötüsüne karşılık ceza olarak yalnız yapılan kadarını veriyor. Fakat iyi amellerde durum değişiktir, Kötüye, mislinden fazlasıyla karşılığı zulüm gören Kur'an, iyiye fazlasıyla karşılık vermeyi bir rahmet, lütuf ve yücelik olarak görür.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Allah, rahmet ve ulûhiyetinin bir gereği olarak, kötü amellere ancak hak ettikleri karşılığı verir, hatta bunların bile bir kısmını affıyla silerken (bk. 42/30, 34) iyi amellere mukabelede lütuf ve cömertliğini coşturarak, hak edilenden fazlasını verir. (28/84; 34/37; 40/40)

İnsan, amel sayesinde yaratıcı faaliyete bizzat katılır ve kâinat bünyesinde sürekli faaliyet gösteren bir 'benlik' olur. Çünkü yaratıcılık ve yaratıcı, kendisini bir amel-proses (süreç) olarak ortaya koymaktadır. Kur'an bu noktada Yaratıcı Kudret'in 'elleriyle iş üretmesi'nden bahseder. (36/71) Bu anlamda insan, amel ile küllî Benlik'in ve külli oluşun bir parçası haline gelir. Kur'an bu inceliği ifadeye koyarken de Allah'ın bizim amellerimizi kuAUEL
77
sattığını, bizim amellerimizi de yarattığını beyan eder. (3/120; 4/108; 11/92; 37/96) Bunun içindir ki, insan, amelini, Yaratıcı Ben'in iradesi yönünde şekillendirerek mutlu ve güzel bir dünyanın kurulmasında rol alabilir.

Yaratıcı Ben'in iradesine ters bir yönde geliştirilen amel, oluşta hiçbir olumlu sonuç doğurmaz. Kur'an bunu belirtirken, şirkin ameli etkisiz kılacağını, işe yaramaz hale getireceğini söylemektedir. (5/5, 53; 6/88; 7/147; 9/69; 14/18; 18/105; 33/19; 47/9)

Yaratıcı-Küllî iradeye ters bir gidiş izleyerek sergilenen amel, Allah'la bir yarıştır ki, bu yarışta yenik düşmek insan için kaçınılmaz son olacaktır. (11/121; 29/4; 41/5)

Amel, nihayet, karanlıktan aydınlığa çıkışın, müjde ve mutluluğa erişin, bol rızık ve doygunluğun, Yaratıcı'ya şükrü eda edişin, sevgi, rahmet ve şefkatle doluşun da yoludur. (19/96; 22/50; 34/13; 65/11)

Amel konusunun önemli Kur'ansal perspektiflerinden ikisine daha işaret etmek gerekir:

1. Amel-Zaman İlişkisi: Kur'an Asr Suresi'nde zamana yemin ederek söze başlamak suretiyle bu ilişkinin kaçınılmazlığına, diğer bir ifadeyle amel konusunda zamanın önemine dikkat çekmiştir. Gerçekten de zamanda ihmal sergileyen, yani zamanı akla uygun biçimde kullanamayan bir faaliyet, amelin gereğini yerine getiremez.

2. İki Amel Arasına İhmal ve Boşluk Sokmamak: Kur'an, İnşirah suresi'nin 7. ayetinde şu erdirici yaradılış ve oluş ilkesini getiriyor:

"Bir işi bitirip boşaldığında hemen yeni bir işe koyulup, yeni bir yorgunluğu üstlen."

Amel konusunun önemli noktalarından biri de şudur:

Amel, sadece bedensel faaliyet değildir. Ruhsal ve fikri faaliyet, belki de bedensel faaliyetten önce, ameldir. Bu yüzdendir ki, Hz. Peygamber, düşünceyi en ileri ibadet olarak göstermiştir. Çağımızda İslam'ın en büyük düşünürü olan İkbal'e, sadece sözle yetindiği için serzenişte bulunanlar ondan şu cevabı almışlardı:

"Ben bir müzisyenim; çalıp söylüyorum, sizler dans ediyorsunuz. İster misiniz ben de sizinle dans etmeye başlayayım?"
(Schimmel; Gabriel's Wing, 56) İkbal burada bir evrensel gerçeğe dikkat çekmiştir:

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Düşünce eylemi yani yaratıcı amel olmadan, bedensel eylem yani malzemeye şekil veren amel olamaz; olsa da işe yaramaz.
Amel konusunun Kur'an açısından belki de en önemli noktasına gelmiş bulunuyoruz. Bu nokta, amelin niteliği meselesidir,

SALİH AMEL MESELESİ

Kur'an, imanın hemen ardından devreye soktuğu amelin, salih olmasını istemektedir. Salih amelin ne olduğunu anlamak için, bir sıfat olarak kullanılan salih kelimesi üzerinde durmak gerekir. Salih kelimesinin kökü sulh'tur. Sulh ve salah, Arap dilinde; bozgun, nefret, kötülük, kavga, çekişme ve didişmenin zıddı demektir. Sulh ve salahın karşıtı, Arap dilinde fesattır, (bk. burada, Fesat mad.) Kur'an, salih amel işlemeyenlerin, yeryüzünü fesada boğmaya gayret göstermiş olacaklarını bildirerek bu karşıtlığa vurgu yapmıştır. (10/81; 38/28)
Salah ve sulhu esas alan kişi, tavır ve davranışa salih denmektedir. Yani salih, sadece amelin değil, ameli üretenin de sıfatı olmalıdır ve olmaktadır. Kur'an, hem iman sahibini hem de bu iman sahibinin sergilediği amelleri, salih diye nitelemektedir. Yüzden fazla yerde, imanlı kişiden istenen amelin salih olması gerektiği belirtilmektedir. Kur'an'ın verilerini dikkate alarak salih ameli, insana hizmete ve banşa yönelik bütün düşünce ve faaliyetler diye ifade edebiliriz.
Kur'an'a göre, bütün büyük ruhlar ve özellikle peygamberler salih kişilerdir. Mutluluk ve sonsuz kurtuluşa ermek de, salih kişilerin hakkıdır. Yeryüzünün nimet ve imkânlarına sahip olmak, rızık ve bereketle dolu bir yaşayışa ulaşmak da salih olmakla mümkündür. (2/62; 5/69; 7/170; 10/81; 45/30)
Yeryüzü topraklarına, yönetici güce sahip olmak da esasen salih kulların ve toplumların hakkıdır. (21/105; 22/23,50, 56; 24/55)

Salih amel, kurtuluşun üç ana şartından biridir. Diğer iki şart ise Allah'ın birliğine ve ahirete imandır. (2/62; 5/69) Dünya planındaki hayatını iman sahibi olarak salih amelle geçirenler dünya sonrasında temiz ve mutlu bir hayatla ödüllendirilirler. (2/82; 16/97; 19/60; 39/72) Bu demektir ki, salih amel, yaratıcı faaliyete katılmanın başlıca yoludur. Bu yolla insan kâinat ve oluş bünyesinde sürekli yapıp edici bir şuur haline ulaşır ve külli benliğe dost olur. Kur'an bu gerçeğe işaret ederken: "Rabbine kavuşmak isteyen, salih amel sergilesin." (Kehf, 110) diyor. Demek oluyor ki, salih amel, oluşa (şe'niyete) doğrudan doğruya Yaratıcı Kudret yanında bir katılım, kaderin yaşanması ve yazılmasında Allah ile birlikte rol almaktır.
Salih amel, insanın sürçmeleri sonucu meydana gelen çirkinlik ve terslikleri de silici bir yol oynar. (25/70; 29/7; 64/9)
Salih amelin varlık ve oluştaki yerini ve değerini Kur'an, nihayet şu şekilde ifadeye koyuyor:
"İman eden ve salih ameller işleyenler varlıkların en hayırlılarıdır." (Beyyine, 9)
İslam dünyası, Kur'an'ın amele bağladığı yücelik ve mutluluğu ne yazık ki, Kur'an'da yeri olmayan bir kader anlayışıyla elde etmeye çalıştı ve perişan oldu.
Bilinmeliydi ki, eğer bir kader söz konusu ise o "kader, bir seçim

meselesidir, şans meselesi değil." (Henry Clausen; Beyond the Ordinary, 156)
Alman düşünürü Goethe (ölm. 1832) bu kader-amel ilişkisine (paradoksuna da diyebiliriz) çok daha ilginç ifadelerle değinmiştir. Şöyle diyor:
"Kadere hürmet mi? Hayır! Kader, amellerin sonuçlarıyla vücut buluyor. Geçmiş amellerin ürünleri büyüyorsa Tann'nın ve kaderin yararı vardır. Bunun için, bütün kuvvetlerden yüksek olana, yani her şeye kadir olana, kaderlere gebe olana, amele hürmet edelim!" (bk. A. Schimmel; Cavidnâme Şerhi, 304-305)

Fatih Lütfü Aydın

Nefsin Aşamaları

Uygulanırsa nefsin aşamaları,
Kaybeder İblis savaşı, yer şamarları.
Emmare, levvame, mülhime, mutmainne, râziye, marziye ve kâmile.

Nefs-i emmare kötülük emreden nefs, benlik.
Ona boyun eğersen ruhun ilelebet rehinlik.
Nefs-i Emmare Yusuf Suresi ayet 53,
Mert (direnen) Yusuflar zina eder mi hiç?

Nefs-i Levvame, Kınayan Nefs ayet 2 Kıyamet Suresi.
Öz eleştiri, nefsin kendisini hesaba çekmesi, muhasebesi.
Gaflet uykusundan uyandırmak için dürter seni.
Vijdan azabıyla rahat bırakmaz, kaçırır neşeni.
İster ki yönelesin Hakk'a edip tövbeni.

Nefs-i Mülhime, İlham alan Nefs, Şems Suresi ayet 8,
Bilgini, ilhamını Kur'an'dan al; ruhun Kur'an'la ışıldasın tertemiz.
Nefs-i Mülhime içindeki iyi sesler ve kötü sesler.
Doğru ölçersen onları Kur'an'la, olursun Hakk'a gözde bir nefer.

Nur Suresi ayet 37, o erler ki…dünya uğraşısı,
Alıkoymaz onları iyi sese kulak vermekten.
Bilirler ki, dünya ticaretinin kârı,
Sonuçta çürüyecek olan et ve ten.

Nefs-i Mutmainne, Sükûna ermiş Nefs, Fecr Suresi ayet 27,
Nefs-i Raziye, Allah'tan razı olan Nefs, Fecr Suresi ayet 28,
Nefs-i Marziye, Razı olunan Nefs, Fecr Suresi ayet 28,

Mutmainne: İtmi'nâna ermiş, gönlü rahat, içi rahat,
Müsterih, şüphesi kalmamış, Emîn.
İtmi'nân: Emin olma, birine inanma, güvenme, kat'î olarak bilme. *

Nefs-i Mutmainne Allah'tan ve imtihanından emin olan.
Bilir ki Allah sözünden dönmez, yoktur O'nda yalan dolan.
Sen kul hakkı yer misin ki senden razı olmayalım?
Ne yaptıysan benim iyiliğim için değil mi Ey Allah'ım.

Önemli olan Marziye olabilmek,
Doğanın, organların, kulların ve Allah'ımızın,
Rızasını alabilmek.

Nefs-i Kâmile, kemal noktasındaki nefs.
Kemal: Olgunluk, yetkinlik, erginlik, tamlık,
En yüksek değer, mükemmellik, fazilet, değer, baha.*1
Kavuşursun bekleyene, O güzel Şah'a, Allah'a.

Saygılar ve Sevgiler
24/12/2007

*,*1Osmanlıca Türkçe Sözlük Cihan Yayınları

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

NEFİS
Namaz, oruç* ve haç ibadetleri nefis terbiyesi için yapılmalıdır.

* Bilindiği üzere sembol bir şeyin (eşyanın, resmin, işaretin) taşıdığı, sahip olduğu anlam demektir. Örneğin bayrak fiziki olarak bez eşya iken, sembol olarak bağımsızlık anlamını taşır.

İşte hac sırasında şeytan taşlama da fiziki olarak boş iş iken, sembol olarak içimizdeki şeytanı ve kötülüğü emreden nefsi arzularımızı (nefs-i emmareyi) daşlamak yani dışlamak demektir.

Sembol içeren davranışların içi doldurulup sembol anlamları yaşama geçirilmedikçe boşa kürek sallanmış olur. F.L.A.

Nefs: Ruhumuzun bedenlenmiş şeklidir. Bedenlendiği için de, ruhumuz (iyi veya kötü) arzular duyar. Bu arzuların bazıları haksızlık içerdiğinden, nefis terbiye amacıyla aşamalardan geçip, arınma durumundadır.F.L.A.

NEFS
Çok kıymetli olmak, cimrilik etmek, haset etmek, nazar etmek, kadın âdet görmek, layık görmemek anlamlarındaki "n-f-s" kökünden türeyen nefs (çoğulu, enfüs ve nüfûs) sözlükte ruh, can, akıl, insanın şahsı, bir şeyin varlığı, zatı, içi, hakîkati, beden; ceset, kan, azamet, izzet, kötü söz, bir şeyin cevheri, arzu ve istek demektir. İnsandaki nefsin mahiyeti hakkında ihtilaf edilmiştir. Nefsin, rûhânî bir cevher ve gözle görülmeyen latîf bir varlık olduğunu, nur ve ziyadan yaratıldığını söyleyenlerin yanında latîf bir cisim, kan ve araz olduğunu söyleyenler de olmuştur. Bilginlerin çoğunluğuna göre ruh ile nefis ayrı şeylerdir. Ruh ve nefsin aynı şeyler olduğunu söyleyenler de olmuştur. Nefs kavramı Kur'ân'da tekil ve çoğul olarak 295 defa geçmiş ve Âdem (a.s.) (Nisâ, 4/1; En'âm, 6/98), anne (Nûr, 24/12), insan (Mâide, 5/45), ehl-i din (Nûr, 24/61), can (Nisa, 4/66), ruh (En'âm, 6/93), beden (Âl-i İmrân, 3/185), bedenle beraber ruh (Bakara, 2/286), Allah'ın zatı (Âl-i İmrân, 3/28), kişi (Bakara, 2/286), kendisi (Fussilet, 41/46), hem cins (Tevbe, 9/128), insanın iç âlemi (Bakara, 2/248), ilâhî tekliflere, emir ve yasaklara, müjde ve uyarıya muhatap olan insanın manevi varlığı (Yûsuf, 12/53; Kıyame, 75/12; Fecr, 89/27) kalp, göğüs (Bakara, 2/77, 109) ve cins (A'râf, 7/118) anlamlarında kullanılmıştır. Nefs, hem insanın maddî varlığını ve hem de insanda var olan fakat gözle görülmeyen, iyi ve kötüyü arzu eden manevî varlığını ifade eder: "O Allah ki, sizi bir tek nefisten inşa etti... " (En'âm, 6/98); "Gerçekten nefis kötülüğü emreder" (Yûsuf, 12/53); "Hayır daima kendini kınayan nefse yemin ederim." (Kıyame, 75/2); "Ey huzura eren nefis!" (Fecr, 89/29); "Andolsun insanı biz yarattık ve nefsinin ona ne fısıldadığını biliriz..." (Kaf, 50/16) âyetleri ve "İnsanın en büyük düşmanı nefsine (heva ve hevesine) uymasıdır" (Aclûnî, I, 160) hadisinde geçen "nefs" kelimesi bu manayı ifade eder. Tasavvufta nefs kavramı, kendisinde irâdî hareket, duygu ve hayat kuvveti bulunan latîf bir cevher şeklinde tanımlanmaktadır. Kötülüğü emreden anlamına geldiği gibi, Allah tarafından insana üflenen ve ruh-i Rahmanî, ilâhî ben anlamında da kullanılmıştır. Mutasavvuflar nefsi; nefs-i emmâre, nefs-i levvame, nefs-i kâmile, nefs-i râziye, nefs-i merdıyye, nefs-i mutmainne, nefs-i mülheme, nefs-i zâkiye ve nefs-i sâfiye kısımlarına ayırmışlardır. (İ.K.)

NEFS-İ EMMÂRE

Sözlükte "emredici nefis" anlamına gelen nefs-i emmâre, dini bir kavram olarak, kötülüğü ve şerri şiddetle emreden nefis demektir. Kur'ân'da Hz. Yusuf'un dilinden şöyle buyrulmaktadır: "Ben nefsimi temize çıkaramam. Kuşkusuz nefis, kötülüğü durmadan emreder..." (Yûsuf, 12/53). Nefs-i emmâre, kötü fiil ve davranışların kaynağıdır. Gerçekte insan nefsi tek bir şeydir. Ancak o bulunduğu duruma göre çeşitli sıfatlarla nitelenebilmektedir. Şehvete tabi olup, üzerine gazap hakim olduğu zaman sahibine kötülük yapmasını emreder. Kötülüğü şiddetle arzulama, nefsin tabiatındandır. Ancak Allah'ın emir ve yasaklarına riâyet ederek, ilahi rahmetin gölgesi altına sığınanlar, nefsin arzuladığı haram şeyleri işlemekten kaçınırlar. İyiliğe yönelen kimselerin üzerinde nefsin yaptırım gücü azalır. (M.C.)

NEFS-İ LEVVÂME
Sözlükte "kınayıcı nefis" anlamına gelen nefs-i levvâme tasavvufta, kalbin nuru ile bir parça nurlanmış, o nur ölçüsünde uyanıklık kazanmış nefis demektir. Bir âyette şöyle buyrulmaktadır: "Hayır, daima kendini kınayan nefse and içerim." (Kıyame, 75/2). Bu nefis, kıyamet günü dünyada iken yaptığı kötülüklerden ve elindeki imkân ve fırsatları en iyi şekilde değerlendirmediğinden dolayı pişmanlık duyar. Levvâme sıfatını alan nefis, yaptığı kötü işlerin farkındadır, gafletten bir nebze sıyrılmıştır. Yeterince olgunlaşmadığı için kötülükleri işlemeye devam eder. Ancak bununla birlikte nefsini hesaba çeker ve yaptığı kötülüklerden tevbe eder. (M.C.)

NEFS-İ MÜLHEME
İlham edilmiş nefis demektir. Bundan maksat, insana iyiliği ve kötülüğü, hayır ve şerri birbirinden ayırdedebilecek yeteneğin verilmiş olması demektir. Kur'ân'da, "Kişiye ve onu şekillendirene, sonra da ona iyilik ve kötülüğü ilham edene and olsun." (Şems, 91/7) denilmektedir. (M.C.)

NEFS-İ MUTMAİNNE
Sözlükte "doyuma, huzura, rahata kavuşmuş nefis"anlamına gelen nefs-i mutmainne dini bir kavram olarak, iman eden, İslâm'ın emir ve yasaklarına uyan, bu konularda hiçbir şüphe ve tereddütü olmayan, neticede Allah ile manevî bir bağ kuran ve bunun lezzetine ulaşan nefis demektir. Fecr sûresinin son âyetlerinde bildirilen ve "Cennetime gir" hitabına mazhar olan bu nefistir (Fecr, 89/27-30). Bu niteliğe kavuşan nefis, cömertlik, doğruluk, alçak gönüllülük, güler yüzlülük, tatlı dillilik gibi güzel huy ve sıfatları kazanmıştır. Daima tevekkül, tefviz, teslim, sabır ve rıza halleri içindedir. (M.C.)

NEFS-İ RADİYE
Sözlükte "razı olan, hoşnut kalan nefis" anlamına gelen nefs-i radiye, tasavvufta, her yönüyle Hakk'a yönelen, Allah'tan gafil olmama şuuruna eren ve O'ndan razı olan nefis demektir. Bu mertebedeki nefis, kendi iradesinden vazgeçip Hakk'ın iradesine tabi olur. Hiçbir şeyden şikâyetçi olmaz. Nefs-i radiye, Allah için ibadet, zikir ve tâat ile meşgul olarak dünyaya gönül vermeyen, hayvâni nefsin arzu ve isteklerini terkeden, Allah'ın sevgi ve rızası dışında bütün arzu ve isteklerini bırakan kamil kimsenin ruhudur. Bu makama erişmiş olan kimse, şüpheli şeylerden uzak durur (vera), keşif ve keramet sahibi olur. Allah Teâlâ bu mertebeye erişenlere, "Ey huzura eren nefis! Razı olmuş ve (Allah tarafından) razı ve hoşnut olunmuş olarak Rabbine dön!" (Fecr, 89/27-28) diye hitap edecektir. (M.C.)

NEFS-İ MARDİYYE
Sözlükte "hoşnut olunan nefis" anlamına gelen nefs-i mardiyye, tasavvufta, bütün benliği ile Hakk'a teslim olan, Allah'ın kendisinden razı olduğu nefis demektir. Bu

niteliğe kavuşan nefis, insanları sırf Allah rızası için sever, onların kusurlarını affeder, şefkat ve merhamet sahibidir, nefis muhasebesini en iyi şekilde yapar, cömert, hassas ve ince düşünceli bir yapıya sahiptir. Böyle nefisler için Allah kıyamet günü şöyle buyuracaktır: "Ey huzura eren nefis, sen Allah'tan ve O da senden razı olarak Rabbine dön! (İyi) Kullarımın arasına gir! Cennetime gir!" (Fecr, 89/27-30) (M.C.)

NEFS-İ KÂMİLE
Sözlükte "olgun nefis" anlamına gelen nefs-i kâmile, tasavvufta, bütün olgunluk özelliklerini elde etmiş, irşâd durumuna geçmiş nefis demektir. Buna nefs-i kudsiyye, nefs-i sâfiyye ve nefs-i zekiyye de denilir. (M.C.)

Alıntı…. http://www.diyanet.gov.tr/dinikavramlar/

Fatih Lütfü Aydın

Nur Suresi 35 ve 36

Nur Suresi

35. “Allah, göklerin ve yerin Nur’udur. Onun nurunun örneği, içinde çerağ bulunan bir kandile benzer. Kandil, bir sırça içerisindedir. Sırça inciden bir yıldız gibidir ki, doğuya da batıya da nispeti olmayan bereketli bir zeytin ağacı*ndan yakılır. Bu ağacın yağı, neredeyse ateş dokunmasa bile ışık saçar. Nur üzerine nurdur o. Allah, dilediğini kendi nuruna kılavuzlar. Allah, insanlara örnekler verir. Allah her şeyi bilmektedir.”

36. Kandil, Allah'ın yükseltilmesine ve içinde adının anılmasına izin verdiği evlerdedir. Orada sabah akşam O'nu tespih eder.

*Zeytin ağacı öngörüme göre,
Tam İnsan’ın bedenidir.
Sırça omuriliği (beyni ve sinir sistemi) dir.
Zeytin ışıl ışıl parlayan gözleridir.
Gönlü ise Hakiki Kâbe yani Allah evidir.

O evlerde Hz. Allah hem dil ile,
Hem de Salih Amel ile,
Sabah akşam tesbih ile anılır.

21.03.2015
Saygılar ve sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın.

Ayağını yere vur işte sana su (Bu suyun adı Nur’ dur budur doğrusu) .

SÂD-42

Yaşar Nuri ÖZTÜRK "Ayağını yere vur! İşte yıkanacak bir yer, işte içilecek soğuk bir su! ..." dedik.

Not: Sadece bir tahmin olarak, bu ayağı yere vurma; kötülüğü emreden Nefs-i Emmare’ ye karşı spor yaparak, icabında ayağı sertçe yere vurarak direnme, iradeyi güçlendirme anlamında olabilir. Kötü alışkanlıklardan kurtuldukça ruhen duyulan bir serinlik, rahatlama bu düşünceyi kuvvetlendirmektedir. Ayrıca Tarık Suresi’ nde Tarık adı verilen sabah yıldızından onun karanlığı delmesinden bahsedilir. Tarık ayrıca yolcu demektir. Kısaca bir yolun zorluklarını, karanlığın (nefis terbiyesinin) sıkıntılarını aşıp ruhi ışıltıya Nur’ a kovuşan kişi anlamında kullanılıyor olmalı. Nur Suresi 35. Ayette Allah’ ın Nur’ undan bahsedildikten sonra, 36. Ayette Nur’ un, Kandil’ in nerelerde olduğu anlatılmaktadır.

27.08.2011

Fatih Lütfü AYDIN

Fatih Lütfü Aydın

O Hep Bir İş ve Oluştadır.

Etme bulma dünyası atasözünün kaynağı olabilecek bir ayet.
Gayet net yani oldukça açık ve anlaşılır.
Kötülük yapan onunla cezalandırılır.
Ne ekersen onu biçersin.
Gün gelir kurbanı olursun işlediğin vahşi cinayetin.

O hep bir iş ve oluştadır.
Zalimden kıygının öcünü almaktadır.
Geçmiş yaşamın vahşi zalimi.
Bu yaşamın küçük garibi.

Dikkat! "Kötülük yapan onunla cezalandırılır." diyor ayet.
Gayet açık gayet net.
İşlediğin zulmü, bir başka zalim.
Üzerinde işliyor, bu böyle daim.
4.07.2018
F.L.A.

Nisa, 123..
Yaşar Nuri Öztürk: İş ne sizin kuruntularınızla/hurafelerinizle/anlamını bilmeden okuyuşlarınızla ne de Ehlikitap'ın kuruntuları/hurafeleri/anlamını bilmeden okuyuşlarıyla çözülür. Kötülük yapan onunla cezalandırılır. Ve böyle biri, kendisi için Allah dışında ne bir dost bulur ne de bir yardımcı.

Rahman, 29.

Göklerde ve yerde kim varsa O'ndan ister. O, her an yeni bir iş ve oluştadır.

Enam, 160,

Yaşar Nuri Öztürk: Kim bir güzellikle gelirse ona, getirdiğinin on katı var. Kötülükle gelene ise yaptığının kadarından fazla ceza verilmez. Onlar, haksızlığa uğratılmayacaklardır.

Fatih Lütfü Aydın

Oligarşi

Oligarşi gelmez asla vicdana.
Sen sahip çıkmalısın Ey! halk,
Tüm sömürenlere karşı davana.
Haksızlık etmeden uğraş yakışır sana.

O L İ G A R Ş İ
Oligarşi zümre yani grup iktidarıdır. Evren ve arkadaşları sonuçta etten kemikten 5 askerdi. Arkalarında çıkarlarını korumak için kraldan daha kralcı geçinen bir grup vardı.
1. Burjuva yani kent soylular yani kentlerde mal üretip, satan sanayici ve iş adamları.
2. Askeri ihalelerde karar sahibi dolayısıyla çıkar sahibi olan askerler.
3.Bürokratlar yani atanmışlar, genel müdürler vs. Bu atanmışlara kendilerini ha:şa Allah'ın atadıklarını iddia eden din adamlarını ve kralları da eklemek gerekir.*
4.Köy soylular yani meclise kümelenmiş büyük toprak sahipleri.
5. Siyasetçiler yani seçilmişler.

İhlas, 3, ayetine göre, hiç kimse Ne Allah'ın oğlu olabilir ne de Allah'ın yer yüzündeki gölgesi olabilir. Sultanlara, krallara verilen bu sıfatlar, bu ayet gereği İslâm'da geçersizdir. F.L.A.
İhlas, 3,
Yaşar Nuri Öztürk
Ne doğurmuştur O, ne doğurulmuştur!

Kasas, 5,
Yaşar Nuri Öztürk
Ve biz istiyoruz ki, yeryüzünde ezilip horlananlara bağışta bulunalım, onları önderler yapalım, onları mirasçılar haline getirelim.

Enbiya, 105,
Yaşar Nuri Öztürk
Yemin olsun, zikirden sonra Zebur´da şunu yazmıştık: Yeryüzüne benim iyilik ve barış seven kullarım vâris olacaktır.

Bu durumda bütün bu sınıflar, haksız çıkar grupları olmakta.
Kent ve köy soylu için bk. http://fatihltfaydin.tr.gg/Demokrasi.htm

DEMO KRASİ
Halk Egemenlik,Yönetim

DEMOKRASİ (Halk Egemenliği)
SİYASAL SOSYAL

Siyasal Demokrasi (Liberalizm) : Kapitalizmin gelişmesi sonucu oluşan, Burjuva (Kent Soylu) sınıfının devlet yönetiminde söz sahibi olmasını istemesi sonucu siyasal sıfatını almış bir demokrasi türüdür.Ekonomik bakımdan güçlü sınıflar1 ile Burjuva (Kent soylu) Sınıfı2 arasında oluşan güçler dengesi sonucu devlet yönetiminde söz sahibi olma çatışmasının bir sonucudur.

1 Köy Soylular (Derebeyleri)

Toprağa bağlı köle durumunda olan selfleri ve topraktan elde edilen ürünleri yöneten

kişiler. Bunlar toprak ürünlerinden kralın payını ve kendi paylarını ayıran vergi memurları idi. Haksızca gerçekleştiren bu paylaşmayı sürdürebilmeleri için şatolarda yaşayıp asker besliyorlardı. Bunlara soylu denmesinin sebebi o zamanlar yalnızca zenginlerin resimlerini yaptırabilmesinden dolayıdır. Her derebeyi yaptırdığı resmini şatoya asıp üzerine tarih attırıyordu. Bunların soyu kayıtlı, belli olduğu için bunlara soylular denmiş. Yoksa Adem'! den bu yana herkesin bir soyu, sopu vardır.

2 Burjuva (Kent soylu)

topraktan elde edilen ürün fazlasını satan ve keşifler etkisiyle ortaya çıkan makineleşme, sanayileşme ürünlerini üretip satan kişiler. Bu kişiler kral, din adamı ve köy soylular arsında ki haksız bölüşümden dolayı ticari zarar gördükleri için, özgürlük, adalet ve eşitlik sloganlarıyla çatışma başlattılar. İşçi sınıfını da yanlarına alabilmek için kardeşlik kelimesini de kullandılar.

Bunlar selfler gibi gariban, çaresiz değildi. Ellerinde para denen gücü bulunduruyordu. Tüm sosyal olayların ardında ekonomik çatışma yattığından bu siyasal ve sosyal çatışmalar ortaya çıkmıştır.

Bu çatışmada İşçi Sınıfı ve Aydınlar, Kent Soyluları; Köylü Sınıfı ve Kilise ise Toprak (Köy) Soyluları desteklediler.

Sosyal Demokrasi (Sosyalizm) : Sanayi Devrimi' nin (1780 İngiltere, 1820 ABD) ve onun ortaya çıkardığı güçlü bir İşçi Sınıfı' nın etkisiyle oluşmuştur. Toplumun ekonomik açıdan farklı tabakaları arasındaki çatışmadan dolayı sosyal sıfatını almıştır.

İşçi X İşveren (Kent Soylu) : Köylü X Ağa (Toprak Soylu)

28.11.2012

Allıntı..

Fatih Lütfü Aydın

Oruç ve Yoksulu Doyurma.

Allah yoksulu doyur der.
Ama olumsuzluk ehli,
Kafasının dikine gider.
Allah sabırla bekler.
Bu bekleyiş inatçının cezasına ceza ekler.

Yoksulun halini yaşayarak anlasın diye,
Oruç tut der çünkü açlık duygusunu yaşamayan bilemez.
Oruç tut der çünkü 5 duyuya oruç tutturana İblis bir şey edemez.

Gerçek din İslâm'ın yanında bir de uydurma din var.
O uydurma din sahipleri Mâun Suresi' nde anlatılırlar.
O uydurma din sahiplerine bakıp ta,
Allah yoksulu düşünmez sanma.

Maun Suresi kişileri 1 iftarda 3 günde yediğini yer,
5 duyusuna oruç tutturamadığı için de haksızca mal yer.
Açlık bir duygudur, duygular yaşanmadan anlaşılmaz.
5 duyuya oruç tutturmadan, olumsuzluklar aşılmaz.

Gerçek din yoksulu doyurmayı özendirir.
Yoksulu doyurmayan, günü gelince hesap verir.

Saygılar ve Sevgiler.
21.07.2012

MÂÛN
1. Gördün mü o, dini yalan sayanı?
2. İşte odur yetimi itip kakan;
3. Yoksulu doyurmayı özendirmez o.
4. Vay haline o namaz kılanların ki,
5. Namazlarından gaflet içindedir onlar!
6.Riyaya sapandır onlar/gösteriş yaparlar.
7. Ve onlar, kamu hakkına/yardıma/ ze
kâta/iyiliğe engel olurlar.

Yusuf, 88,

Fe lemmâ dehalû aleyhi kâlû yâ eyyuhâl azîzu messenâ ve ehlenâd durru ve ci'nâ bi bidâatin muzcâtin fe evfi lenâl keyle ve tesaddak aleynâ, innallâhe yeczîl mutesaddikîn(mutesaddikîne) .
1. fe lemmâ : böylece, olduğu zaman, olunca
2. dehalû : girdiler
3. aleyhi : ona (onun yanına, huzuruna)
4. kâlû : dediler
5. yâ eyyuhâ el azîzu : ey vezir, ey azîz
6. messenâ : bize dokundu
7. ve ehlenâ : ve ailemize
8. ed durru : şiddetli darlık
9. ve ci'nâ : ve geldik
10. bi : ile

11. bidâatin : sermaye
12. muzcâtin : önemsiz, az
13. fe evfi : artık tam ver
14. lenâ : bize
15. el keyle : ölçek
16. ve tesaddak : sadaka ver, bağışta bulun
17. aleynâ : bize
18. innallâhe (inne allâhe) : muhakkak Allah
19. yeczî : karşılığını öder, mükâfatını verir
20. el mutesaddikîne : sadaka verenler, tasaddukta bulunanlar

Yaşar Nuri Öztürk
Tekrar Yûsuf´un yanına girdiklerinde şöyle dediler: "Ey Vezir! Bize de ailemize de zorluk dokundu. Önemsiz bir sermaye ile geldik. Sen bize tam ölçü zahire ver, bize sadaka vermiş ol. Allah, karşılıksız verenleri ödüllendirir."

TASADDUK
Sadaka vermek anlamına gelmektedir. Allah Teâlâ'nın rızasını kazanmak amacıyla ihtiyacı olana para, mal veya duruma göre herhangi bir şeyi vermek, yardımda bulunmak demektir. Tasadduk kavram olarak sadakanın her çeşidini kapsamakla birlikte, daha çok nafile sadakalar için kullanılmaktadır. (bk. Sadaka) (İ.P.)

http://www.diyanet.gov.tr/dinikavramlar/dinikavramlar-T/TASADDUK

Duha, 10,
Ve emmes sâile fe lâ tenher.
Yaşar Nuri Öztürk
Yoksulu/dilenciyi azarlama!

Duha, 10, Muhammet Esed Yorumu.
10. yardım isteyeni asla geri çevirme, (4)

4 - Sâil terimi, kelime anlamıyla "isteyen kimse"yi gösterir ki bu da yalnız "dilenci"yi değil, hem maddî hem de manevî açıdan zor durumda iken yardım ve hatta bir konuda aydınlanma (tavsiye) isteyen herkesi kapsar.
Not: Muhammet Esed'e göre Sâil terimi, dilenci anlamından başka yardım isteyen anlamına da sahip.
Hz.Allah'ın bize verdiği aklı çalıştırarak bu ayeti yaşama geçirmeliyiz.

1. Yardım isteyen gerçekten gereksinim sahibi mi yoksa bir dolandırıcı mı?
Çünkü Kur'an bilmediğin şeyin peşine gitme; sorumlu olursun diyor.

Yaşar Nuri Öztürk
Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme! Çünkü kulak, göz ve gönlün hepsi bundan sorumlu tutulacaktır.

2. Yardımı bütçemizi ve çoluk çocuğumuzun rıskını zora sokmayacak şekilde yapmalıyız.
Çünkü Kur’an saçıp savurma büsbütün horlanmış olarak kalırsın diyor.
İSRÂ-29 (Harcama Dengesi)

Elini bağlayıp boynuna asma. Ama onu büsbütün de salıverme. Sonra kınanır, hasret içinde bir köşede büzülür kalırsın.

Yaşar Nuri ÖZTÜRK (Genel olarak Denge)
İşte böyle! Biz sizi, insanlar üstüne tanık olasınız, resul de sizin üstünüze tanık olsun diye, orta yolu izleyen bir ümmet yaptık. Biz, eskiden üzerinde olduğunu kıble haline getirdik ki resule uyanı, ökçesi üstüne gerisin geri dönenden ayıralım. Bu, Allah'ın kılavuzluk ettikleri dışındakilere gerçekten zor gelecektir. Ama Allah imanınızı işe yaramaz hale getirmeyecektir. Şu da bir gerçek ki, Allah öncelikle insanlara karşı çok acıyıcı, çok merhametlidir.

YOKSULU DOYURMAYLA ilgili KUR’AN AYETLERİ
HACC-28
Kendilerine ait bir takım yararlara tanık olsunlar. Kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerinde belirli günlerde Allah'ın adını ansınlar. İşte bunlardan yiyin, sıkıntı içindeki fakiri de doyurun.

ÂLİ İMRÂN-92
Sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe hayırda erginliğe/dürüstlüğe asla ulaşamazsınız. İnfak etmekte olduğunuz her şeyi, Allah çok iyi bilmektedir.

BAKARA-184
Sayılı günlerdir. Sizden kim hasta olur veya yolculuk halinde bulunursa tutamadığı gün sayısınca başka günlerde tutar. Oruca zorlukla dayananlar üzerine düşen, fidye olarak bir yoksulu doyurmaktır. Kim bir mecburiyeti olmaksızın içinden gelerek iyilik yaparsa bu onun için daha hayırlı olur. Ve oruç tutmanız, eğer bilirseniz, sizin için daha hayırlıdır.

ENFÂL-41
Doğru ile yanlışın ayrılış günü, iki topluluğun karşılaştığı gün, kulumuza indirmiş olduğumuza inanıyorsanız şunu bilin: Ganimet/kazanç olarak elde ettiğiniz şeylerin beşte biri Allah'a, resule, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışa aittir. Allah herşeye kadirdir.

RÛM-38
O halde, akrabaya hakkını ver. Yoksula, yolda kalmışa da. Allah'ın yüzünü isteyenler için bu daha hayırlıdır. İşte böyleleridir, kurtuluşa erenler.

ZÂRİYÂT-19
İhtiyaç sahibi için, yoksul için bir hak vardı mallarında onların.

HAŞR-7

Allah'ın, kentler halkından resulüne zahmetsizce aktardığı mal ve nimetler şunlar içindir: Allah, Peygamber, yakınlar, yetimler, yoksullar, yolda kalmışlar. Bu böyle düzenlenmiştir ki, o mal ve nimetler sizden yalnız zengin olanlar arasında dönüp duran bir kudret aracı olmasın. Resul size ne verdiyse onu alın; sizi neden yasakladıysa ona son verin ve Allah'tan korkun. Hiç kuşkusuz, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.
NAHL-71
Allah, rızıkta kiminizi kiminize üstün kılmıştır. Fazla verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilere aktarıp da hepsi onda eşit hale gelmiyor. Allah'ın nimetini mi inkâr ediyor bunlar?

KALEM-24.
"Hey! Bugün oraya bir yoksul girip yanınıza gelmesin! "

HÂKKA-34
"Yoksulu doyurmaya özendirmiyordu."

MEÂRİC
24. Bunların mallarında belirli bir hak vardır:
25. Yoksul ve yoksun için.

MUDDESSİR-44
"Yoksulu yedirip doyurmuyorduk."

İNSÂN (DEHR) -8
Yoksula, yetime ve esire, yemeği severek yedirirler.

FECR-18
Yoksulun doyurulmasını teşvik etmiyorsunuz.

BELED
12. Şarp yokuşun ne olduğunu sana bildiren nedir?
13. Özgürlüğü zincirlenenin bağını çözmektir o.
14. Yahut da açlık ve perişanlık gününde doyurmaktır o,
15. Yakındaki bir yetimi,
16. Yahut ezilmiş, boynu bükük bir yoksulu.

Not: Bu dosyada yeralan tüm Türkçe Kur'an anlamları (mealleri) Prof.Dr. Yaşar Nuri ÖZTÜRK'e aittir.

Konuyla lakası yok ama ek bilgi olarak,
Şeytanın yoksullukla korkutması.

Kur'an kendi kendini yorumlar, yani, bir ayetin yorumu bir başka ayette bulunur, sözünü doğrulayan bir örnek. F.L.A.

Bakara, 268,
Yaşar Nuri Öztürk
Şeytan sizi fakirlikle korkutur, sizi görünür görünmez çirkinliklere sürükler. Allah ise size kendisinden bir bağışlanma ve lütuf vaat eder. Allah, Vâsi´dir, Alîm´dir.

Tevbe, 51
Yaşar Nuri Öztürk

De ki onlara: "Hakkımızda Allah´ın yazdığından başkası bize asla ulaşmaz. O´dur bizim Mevlâ´mız. Yalnız Allah´a güvenip dayansın inananlar."

Demek ki Tevbe, 51'e göre Hz.Allah bize fakirlik yazmadıkça, biz fakir olmayız. Yalnız ne var ki, Hz.Allah'ın yazmasını, bizim davranışlarımız da etkileyebilir.
Aşağıda yer alan bir yazımda bulunan,
Not: İyilikler Allah'tan kötülükler kuldan.

Nisa, 79,
Yaşar Nuri Öztürk: İyilik ve güzellikten sana her ne ererse Allah'tandır. Kötülük ve çirkinlikten sana ulaşan şeyse kendi nefsindendir. Biz seni insanlara bir resul olarak gönderdik. Tanık olarak Allah yeter.
Ayetine göre biz hak ederiz Hz.Allah'da belamızı yazar. Örneğin kul hakkı yeriz, bu da haramın binası olmaz ayeti gereği malımızı götürebilir. F.L.A. 18.03.2017

KULA BELA GELMEZ HAK YAZMAYINCA
HAK BELA YAZMAZ KUL AZMAYINCA

Not: İyilikler Allah'tan kötülükler kuldan.

Nisa, 79,
Yaşar Nuri Öztürk: İyilik ve güzellikten sana her ne ererse Allah'tandır. Kötülük ve çirkinlikten sana ulaşan şeyse kendi nefsindendir. Biz seni insanlara bir resul olarak gönderdik. Tanık olarak Allah yeter.

Not: Yani kul patronunun kasasını soymayı arzu ederse, Hz.Allah' da o kuluna açık kasa sebebini yaratır. Burada kötülük kula aittir.
O zaman Allah da böyle bir sebep yaratmasın diyemeyiz çünkü bu dünya imtihan dünyasıdır.

F.L.A

HAK KULDAN İNTİKAM KUL İLE ALIR
DİN İRFAN BİLMEYEN BUNU KUL ETTİ SANIR

Not: Zalime zalimi saldırtma.
F.L.A.

ZALİM

http://www.ihya.org/kavram/kavramlar-ansiklopedisi/dt-7876.html

ZALİMİN ZALİMLE İMTİHANI

Hz.Allah kötülük ettiğimizde, kötülük görerek, kötülüğün iyi birşey olmadığını yaşayarak öğrenmemizi ve iyiye, güzele yönelmemizi, arzu ettiği için diyalektikli bir yaşam var etmiş olabilir. Zalimlere başka zalimleri musallat ederiz (saldırtırız) ayeti bu düşünceyi kuvvetlendirmektedir; işte o ayet;

EN'ÂM-129

Yaşar Nuri Öztürk: İşte biz, zalimlerin bir kısmını bir kısmına, kazanır oldukları şeyler yüzünden bu şekilde dost/yardımcı/yönetici/önder yaparız.

Tabiiki önderi, dostu zalim olan kişi de o zalim tarafından zulüm görüp, zulmün iyi birşey olmadığını yaşayarak öğrenecektir.

http://fatihltfaydin.tr.gg/-KUR-h-AN-FiHRiSTi-Z.htm

Mevlana bu sözleriyle 2 Kur'an ayetini yorumlamış.

Fatih Lütfü Aydın

Oy Beni Beni

Beraat mührümü vur Allah ’ım.
Yıkılsın bu bedenden sur Allah ‘ım.
Ruhumu bu bedenden uçur Allah ‘ım.
Bana da yakılsın nur Allah ‘ım.

Nurunla şereflendir ruhumu.
Bana da yak ilahi mumu.
Çağırırsın gel diye, ruhumdaki derinlikten.*
Kımıldayamam ki, kurtulmadan ruhum rehinlikten.*1

İpoteği kaldır esir ruhumdan.
Ayrı kaldığım yeter ilahi yurdumdan.
Sazlıktan koparılmış ney gibiyim, ağlarım.
Gözümde tüter, cennet bağlarım.

Ayrılık yakar, oy beni beni.
Havva ’m ile cennetine, koy beni beni.
Bu dünyadan soyutla, soy beni beni.
Madde denen beladan oy da al beni beni.

Saygılar ve Sevgiler.
28.11.2006

* KAF-16
Yaşar Nuri Öztürk: Yemin olsun ki, insanı biz yarattık. Nefsinin ona neler fısıldadığını da biz biliriz. Biz ona, şah damarından daha yakınız.

*1 MUDDESSİR
38. Yaşar Nuri Öztürk: Her benlik öz kazancının bir karşılığıdır.

Kullu nefsin bimâ kesebet rehîneh(rehînetun) .

1. kullu: bütün, hepsi
2. nefsin: nefs
3. bimâ: şey ile, şey sebebiyle
4. kesebet: kesbettikleri, iktisap ettikleri, kazandıkları dereceler
5. rehînetun: rehine, bir şey karşılığı olarak bir yerde bağlı kalma

39. Yaşar Nuri Öztürk: Uğur ve bereket yârânı müstesna.

İllâ ashâbel yemîn(yemîni) .

1. illâ: hariç
2. ashâbe: sahibi, halkı
3. el yemîni: yemin

Fatih Lütfü Aydın

Öğretmen

Kutsal bir askersin sen.
Çefakâr, vefakâr, yılmaz öğretmen.
Öğretmenlik kutsal meslektir.
Kutsal; iyilik, güzellik sunan demektir.

Cehalete savaş açmış, soylu komutan.
Eğittiğin orduyla yücelir vatan.
Sorunlarını duysun Ankara.
Cehaletle savaş düşünmeden kara kara.

Bir şeyler öğreten herkes, öğretmendir.
Ey! Öğreten öğrenen kölendir.
Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum.
Derin anlamlar içerir, bu yorum.

Öğretmek büyük sevaptır.
En büyük öğretmen Yüce Rab'tır

Saygılar ve Sevgiler.
21.11.2006

Not: Bir kitap hapishane kapatır.
Dense de onu esas kapatan
İnsanca düşünen çağdaş kafadır.

Fatih Lütfü Aydın

Öğretmeni Allah Olan Kitap.

Öğretmeni
Allah olan kitap,

Eder mi hiç
saçma sapan hitap.

31.01.2016
Saygılar ve Sevgiler.

En yüce öğretmen Hz.Allah'tır.
"Rabbim ilmimi arttır."* Diyene,
İlmini aktarır da aktarır.
O şah damarımızdan*1 da yakınımızdadır.

ÖĞRETMENLER GÜNÜN KUTLU OLSUN YA RABB!
KİTABINI İYİ ÖĞRENİP YAŞAMA GEÇİRELİM DE,
VERELİM SANA LAYIKIYLA HESAP.

24.11.2017
Saygılar ve Sevgiler.

*Yaşar Nuri Öztürk, Tâhâ Suresi,
114: O Melik/o hak hükümdar olan Allah, yüceler yücesidir. Sana vahyi tamamlanmadan önce, Kur'an hakkında aceleci olma. Şöyle de:"Rabbim, ilmimi artır!"

*1 Yaşar Nuri Öztürk, Tâhâ Suresi,
16: Yemin olsun ki, insanı biz yarattık. Nefsinin ona neler fısıldadığını da biz biliriz. Biz ona, şah damarından daha yakınız.
http://fatihltfaydin.tr.gg/Allah-h-in-Ogretmenligi.htm

Öğretmeni
Allah olan Kitapta (Kur'an'da) hiç Safsata, Akıl Dışılık Olur Mu?

Öğretmeni
Allah olan kitap,

Eder mi hiç
saçma sapan hitap.

Bakara 282'ye göre Hz. Allah takva sahiplerine öğretmenlik yapacağını söylemektedir. O zaman Zuhruf 44'e göre Kur'an'dan sorumlu olduğumuz için Kur'an'ı en iyi şekilde öğrenmek amacıyla takvaya sarılmalıyız.FLA

http://fatihltfaydin.tr.gg/Takva-Prof-.-Dr-.-Suleyman-Ates.htm

282.Yaşar
Nuri Öztürk: Ey iman sahipleri! Belirli bir süre için birbirinize borç verdiğinizde onu yazın. Aranızda bir yazıcı adaletle yazsın. Yazıcı, Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde yazmaktan kaçınmasın, yazsın.
Borç altına giren kişi de onu kayda geçirtsin ve Rabb'inden korksun da borcundan hiç bir şey
eksiltmesin. Borç altına giren, ermez yahut zayıf, çaresiz biri ise yahut yazdırmaya gücü yetmiyorsa, velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki kişiy detanık tutun. Eğer iki erkek yoksa rızanızla kabul edeceğiniz tanıklardan bir erkek ve iki kadın gerekir. Bu, kadınlardan biri şaşırırsa / unuturs ona hatırlatsın
diyedir. Tanıklar, çağırıldıklarında çekimser davranmasınlar. Küçük veya büyük, borcu, süresine kadar
yazmaktan üşenmeyin. Böyle yapmanız Allah katında adalete daha yakın, tanıklık için daha sağlam, kuşkuya düşmemeniz için daha elverişlidir. Ancak aranızda döndürüp durduğunuz tamamen peşin bir ticaret
söz konusu ise onu yazmamanızda yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Karşılıklı alışveriş yaptığınızda da tanık bulundurun. Yazıcıya da tanığa da zarar verilmesin. Böyle bir şey yaparsanız bu kendinize
kötülük olur. Allah'tan korkun. Allah size öğretiyor. Allah, her şeyi en iyi biçimde bilendir.
sizin için bir sakınca yoktur. Karşılıklı alışveriş yaptığınızda da tanık bulundurun. Yazıcıya da tanığa da zarar verilmesin. Böyle bir şey yaparsanız bu, kendinize kötülük olur. Allah'tan korkun.
Allah size öğretiyor. Allah, her şeyi en iyi biçimde bilendir.

BAKARA

31.Yaşar
Nuri Öztürk: Ve Âdem'e isimlerin tümünü öğretti.
Sonra onları meleklere göstererek şöyle buyurdu: "Hadi, haber verin bana şunların isimlerini, eğer doğru
sözlüler iseniz."

32. Yaşar
Nuri Öztürk: Dediler ki: "Yücedir şanın senin. Bize öğretmiş olduğunun dışında bilgimiz yok bizim.
Sen, yalnız sen Alîm'sin, her şeyi en iyi şekilde bilirsin; Hakîm'sin, her şeyin bütün hikmetlerine sahipsin."

151.Yaşar
Nuri Öztürk: Nitekim size aranızdan bir resul göndermişiz; size ayetlerimizi okuyor, sizi temizleyip arıtıyor, size Kitap'ı ve hikmeti öğretiyor, size, daha önce bilmediklerinizi belletiyor.

251.Yaşar Nuri
Öztürk: Nihayet Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Ve Dâvud Câlût'u öldürdü. Ve Allah, Dâvud'a mülk/saltanat ve hikmet verdi. Ve ona dilediği şeylerden öğretti. Eğer Allah'ın, bazı insanları diğer bazılarıyla savması olmasaydı, yeryüzü bozguna uğrardı. Ama Allah âlemlere karşı çok lütufkardır.

239. Yaşar Nuri Öztürk:Bir korku ve endişe duyarsanız
yürüyerek veya binit üzerinde kılın.
Güvene kavuştuğunuzda bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği
şekilde Allah'ı zikredin.

MÂİDE-4 Yaşar Nuri Öztürk: Sana soruyorlar, onlar için
helal kılınan ne? Şöyle söyle: "Sizin için bütün temiz nimetler helal kılınmıştır.
Eğittiğiniz avcı
kuşların tuttukları ile eğittiğiniz av köpeklerinin tuttukları da size helal
kılındı. Siz bu hayvanlara, Allah'ın size öğrettiklerinden
öğretiyorsunuz. O halde onların sizin için tuttuklarından da yiyin ve
üzerine Allah'ın adını anın. Allah'tan sakının! Allah gerçekten hesabı çok
çabuk görür."

ALAK

1.Yaşar Nuri Öztürk: Yaratan Rabbinin adıyla oku/çağır!

2.Yaşar Nuri Öztürk: İnsanı, embriyodan/ilişip yapışan bir
sudan/sevgi ve

3.Yaşar Nuri Öztürk: Oku! Rabbin Ekrem'dir/en büyük
cömertliğin sahibidir.

ilgiden/husûmetten yarattı.

4. Yaşar Nuri Öztürk: O'dur kalemle öğreten!

5. Yaşar Nuri Öztürk: İnsana bilmediğini öğretti.

RAHMÂN

1.Yaşar Nuri Öztürk: O Rahman,

2.Yaşar Nuri Öztürk: Öğretti
Kur'an'ı,

3.Yaşar Nuri Öztürk: Yarattı insanı,

4.Yaşar Nuri Öztürk: Belletti ona duygu ve düşüncelerini
ifade etmeyi.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

MÂİDE-110

Yaşar Nuri
Öztürk: Hani, Allah şöyle demişti: "Ey Meryem'in oğlu İsa! Senin ve annenin üzerindeki nimetimi hatırla. Seni Ruhulkudüs'le desteklemiştim, beşikte iken ve erginlik çağında insanlarla konuşuyordun. Sana Kitap'ı, hikmeti, Tevrat'ı, İncil'i öğretmiştim. Benim iznimle çamurdan kuş görünümünde bir şey yaratıyor, içine üflüyordun da o benim iznimle kuş oluyordu. Doğuştan körü, abraşı benim iznimle iyileştiriyordun. Benim iznimle ölüleri çıkarıyordun. İsrailoğullarını senden uzak tutmuştum. Hani, sen onlara açık-seçik ayetleri getirdiğinde, küfre sapanları şöyle deyivermişti: "Açık bir büyüden başka bir şey değil bu."

ÂLİ İMRÂN

47.Yaşar Nuri Öztürk: Meryem dedi ki: "Rabbim, çocuğum nasıl olur benim? Bana hiçbir insan dokunmadı ki! " Allah cevap verdi: "Allah dilediğini işte böyle yaratır. Bir iş ve oluşa karar verdiğinde sadece ona "Ol! " der; ve o hemen oluverir."

48.Yaşar Nuri Öztürk: Ona Kitap'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek.

YÛSUF

6. Yaşar Nuri Öztürk
: İşte böyle! Rabbin seni seçip yüceltecek, olayların ve sözlerin tevilinden, sana birşeyler öğretecek, hem senin hem Yakub soyunun üzerinde nimetini tamamlayacaktır. Tıpkı bundan önce ataların İbrahim ve İshak üzerine o nimeti tamamladığı gibi. Şu kesin ki, senin Rabbin Alîm'dir, Hakîm'dir.

37. Yaşar Nuri Öztürk: Yûsuf dedi ki:
"Rızıklanacağınız herhangi bir yemek size gelmeden önce onun yorumunu ikinize mutlaka bildiririm." Bu, Rabbimin bana öğrettiği şeylerdendir. Ben, Allah'a inanmayan ve âhireti de tamamen inkâr eden bir toplumun milletini terk ettim."

68. Yaşar Nuri Öztürk: Babalarının emrettiği yerlerden

kente girdiklerinde, bu onlardan Allah'ın herhangi bir takdirini uzak tutmamıştı; sadece Yakub'un
içindeki bir isteği gerçekleştirmişti. Yakub,
bizim ona öğretmemizden dolayı bilgi
sahibi idi. Ama halkın çoğu bunu bilmezdi.

101.Yaşar Nuri Öztürk: "Rabbim, sen bana mülk ve
saltanattan bir nasip verdin. Olayların ve düşlerin yorumundan ban bir ilim öğrettin. Ey gökleri ve yeri
yaratan! Benim dünyada da âhirette de Velî'm sensin. Beni müslüman/sana teslim olmuş olarak öldür
ve beni barışsever hayırlı kullar arasına kat."

KEHF-65

Yaşar Nuri Öztürk: Orada, kullarımızdan öyle bir kul
buldular ki, biz ona katımızdan bir rahmet vermiş, lütfumuzdan bir ilim öğretmiştik.

ENBİYÂ-80

Yaşar Nuri Öztürk: Ona, sizi sizin şiddetinizden koruyacak
olan zırh yapma sanatını öğrettik. Peki siz
şükrediyor musunuz?

NİSÂ-113

Yaşar Nuri Öztürk: Eğer Allah'ın senin üzerindeki lütfu ve
rahmeti olmasaydı, onlardan bir grup seni şaşırtmaya mutlaka yeltenecekti. Ama onlar kendilerinden başkasını saptıramazlar. Ve sana hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah sana Kitap'ı ve hikmeti indirmiş ve sana bilmediğin şeyleri öğretmiştir. Allah'ın senin üzerindeki lütfu çok
büyüktür.

NEML-6

Yaşar Nuri Öztürk: Emin ol ki, sen bu Kur'an'a Hakîm ve Alîm bir kudret tarafından muhatap kılınıyorsun.

NAHL

103.Yaşar Nuri Öztürk: Yemin olsun ki, biz, onların,
"Kur'an'ı ona bir insan öğretiyor"
demekte olduklarını biliyoruz. Nispet
etmeye uğraştıkları adamın dili yabancıdır. Oysaki bu, apaçık Arapça bir

dildir.

104.Yaşar Nuri Öztürk: Allah'ın ayetlerine inanmayanlara
Allah kılavuzluk etmez. Onlar için acıklı bir azap öngörülmüştür.

ENFÂL-29

Yaşar Nuri Öztürk: Ey iman sahipleri! Eğer Allah'tan
korkarsanız, Allah size hakla bâtılı/iyiyle kötüyü ayırma gücü verir,
kötülüklerinizi örter. Allah, o büyük lütfun sahibidir.

Rahman Suresi
Yaşar Nuri Öztürk
1. O Rahman,
2. Öğretti Kur'an'ı,
3. Yarattı insanı,
4. Belletti ona duygu ve düşüncelerini ifade etmeyi.

http://www.antoloji.com/takva-19-siiri/

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Ölçmeli Her Şeyi İnsan

Her şeyi ama her şeyi insan,
Akıl, mantık ve vicdan,
Evrensel Ahlak ve Hukuk İlkeleri ve Kur’an,
Cetvelleriyle ölçmeli her an.

Böylece kurtulabiliriz,
Ahirette Hakk katında utançtan.
Böylece kurtarabiliriz,
Ruhumuzu İblis’in aşağılamasından.

Saygılar ve sevgiler
09.02.2017
Fatih Lütfü Aydın

EVRENSEL AHLAK İLKELERİ

EN'ÂM
151. Yaşar Nuri Öztürk: De ki onlara: "Hadi gelin, Rabbinizin size neleri haram kıldığını yüzünüze karşı okuyayım: Hiçbir şeyi O'na ortak koşmayın. Ana-babaya çok iyi davranın. Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; biz sizi de onları da rızıklandırırız. Kötülüklerin görünenine de gizli kalanına da yaklaşmayın. Allah'ın saygın ve aziz kıldığı cana, bir hakkı savunmak dışında kıymayın. Allah size bunları önerdi ki, aklınızı işletebilesiniz."

152. Yaşar Nuri Öztürk: "Yetimin malına yaklaşmayın! Ancak rüştüne erişinceye kadar en güzel yolla ilgilenme hali müstesna. Ölçme ve tartmayı tam bir dürüstlükle yerine getirin. Hiç kimseye yaratılış kapasitesinin üstünde yükümlülük getirmiyoruz. Konuştuğunuz zaman, yakınlarınız/aleyhine de olsa, adaleti gözetin. Ve Allah'a verdiğiniz söze sadık kalın. Düşünüp öğüt alasınız diye O size bunları önerdi.

153. Yaşar Nuri Öztürk: Bu benim dosdoğru yolumdur, onu izleyin, başka yolları izlemeyin! Yoksa bu hal sizi O'nun yolundan uzaklaştırıp parçalara böler. Sakınıp korunasınız diye O bunu önermiştir size.

154. Yaşar Nuri Öztürk: Sonra, güzel davrananlara nimetimizi tamamlamak, her şeyi ayrıntılı kılmak, bir kılavuz ve rahmet olmak üzere Mûsa'ya o Kitap'ı verdik ki onlar Rablerine kavuşacaklarına inanabilsinler.

155. Yaşar Nuri Öztürk: Bu da bizim indirdiğimiz bir kitaptır. Kutsal ve bereketli. Artık ona uyun ve sakının ki size rahmet edebilsin.

156. Yaşar Nuri Öztürk: "Kitap, bizden önce iki topluluğa indirildi. Biz onu okuyup araştırmaktan gerçekten habersizdik." demeyesiniz.

EVRENSEL AHLAK İLKELERİ

1.ADALET
2.DOĞRULUK (SAF, 2-3)
3.UTANMA DUYGUSU (HAYA)
4.ÖLÇÜLÜLÜK (İTİDAL)
5.HOŞGÖRÜ

6.YUMUŞAK HUYLULUK
7.GÜVENİLİR OLMAK
8.KANAAT ve TEVEKKÜL
9.CÖMERTLİK
10.SABIR.(BAKARA, 155-156; AL-İ İMRAN, 200; ASR, 1-3)

İLAHİYAT ÖNLİSANS PROGRAMI
MURAT AÇIKÖĞRETİM YAYINLARI
SH.256-257

EVRENSEL HUKUK İLKELERİ

Aşağıda sıralayıp kısaca tanımladığımız hukukun evrensel ilke ve esasları, demokratik hukuk toplumlarının vazgeçilemez ve devredilemez değerlerdir. Bu ilke ve esaslar, insanlık tarihinin yüzyıllara yayılan çekişmeleri, kavgaları ve savaşları neticesinde 20. yüzyılın sonlarına doğru netleşmiş ve birçok uluslararası sözleşme ile anayasada yerini bulmuştur. Türkiye Cumhuriyeti, hukuk kurallarını bu ilke ve esaslar ışığında düzenleyip uygulamak zorundadır. Aşağıda, dilimizden düşürmediğimiz, ancak soyut olması itibariyle anlaşılamayan hukukun evrensel ilke ve esaslarının neler olduğuna ve kısa tanımlarına yer vereceğiz.

1- Hukuk Devleti: Hukuk kurallarına önce kendisi uyan, keyfi yetki kullanımına izin vermeyen, işlem ve eylemlerini hukukilik denetimine tabi tutulmasını engellemeyen devlettir.

2- Kuvvetler Ayrılığı: Yasama, yürütme ve idare ile yargı yetkileri olarak adlandırılan ve millete ait olan kamu kudretinin tek elde toplanmayıp, "demokratik hukuk devleti" ilkesine uygun bir şekilde kamu kudreti kullanıcıları arasında paylaştırılmasıdır.

3- Yargı Birliği: İnsanlar arasında senin mahkemen-benim mahkemem, senin hakimin-benim hakimim, senin savcın-benim savcım anlayışına hizmet etmeyecek şekilde, herkes için aynı usul ve esaslarla yargılama yapan mahkemelerin aynı çatı altında toplanmasıdır. "Yargı birliği" ilkesi, "eşitlik" ilkesinin bir sonucudur.

4- Tabii Mahkeme ve Hakim Güvencesi: Herkesin işlem veya eylem tarihinde tabi olduğu mahkeme ve hakim huzurunda yargılanması hakkıdır. Bu ilkenin bir alt derecesi kanuni mahkeme/hakim güvencesidir ki, bugün Anayasa m.37'de öngörülen bu ilke ile maalesef kanunla sonradan mahkeme ve hakimlerin değiştirilebilmesi mümkündür. İdeal olan ise, tabii mahkeme/hakim güvencesidir.

5- Eşitlik: Tüm insanlar her bakımından eşittir. Hukuki statüden kaynaklanan farklı uygulamalar, ancak zorunlu hallerde ve somut durumda duyulan ihtiyaçla sınırlı olarak mümkündür.

6- Laiklik: Devletin, toplumun ve bireylerin bağlı olacağı hukuk kuralları, bir veya birkaç dinin kural ve esaslarına bağlı kalınmak suretiyle düzenlenemez. Sosyal düzen kurallarından olan hukuk kuralları, din veya ahlak kurallarından etkilense de, her bir insanın hangi din veya ahlak anlayışına bağlı olduğu gözetilmeksizin ve tüm insanları kapsayacak şekilde düzenlenir.

7- Sözleşme Özgürlüğü ve Güvenliği: Herkes, özgür iradesi ile dilediği sözleşmeyi

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

imzalayıp, bu sözleşmenin gereklerinin yerine getirilmesini bekleme hakkına sahiptir.

8- Hak Arama Hürriyeti: Herkes, meşru vasıta ve yollardan yararlanmak suretiyle bağımsız ve tarafsız yargı önünde iddia ve savunma ile dürüst yargılanma hakkına sahiptir. Hak arama hürriyeti kısıtlanamaz.

9- Dürüst Davranma ve İyiniyet İlkeleri: Hak sahibinin haklarını kullanırken ve borçlarını yerine getirirken iyi ve doğru hareket etmesi gerekir. Bir hakkın kötüye kullanılmasını kanun himaye etmez. Hakların kazanılmasında ve hukuki bir sonucun gerçekleşmesinde iyiniyet esastır. Kişi, kendisinden beklenen dikkat ve özeni gösterdiği halde, hakkın kazanılmasını veya hukuki sonucun gerçekleşmesini engelleyen durumu bilmemeli ve bilmesi de gerekmemelidir.

10- Müktesep (Kazanılmış) Hak: Bireyin hukuka uygun şekilde kazandığı hakkı elinden alınamaz. Bir hakkın kullanılması için gerekli olan şartlar kaybedilmedikçe, hak sahibinin bu hakkı kullanımı engellenemez.

11- Bir Suçtan İki Yargılama Yapılmaz/Ceza Verilemez: Herkes, bir suçtan, ancak bir defa yargılanabilir ve bir defa cezalandırılabilir. Bir insan, yargılandığı suçtan keyfi olarak tekrar yargılanıp cezalandırılamaz.

12- Suçta ve Cezada Kanunilik: Kanunun açıkça suç saymadığı bir fiil için kimseye ceza verilemez ve güvenlik tedbiri uygulanamaz. Suç ve ceza ancak kanunla koyulur. Kanunlar, prensip olarak ileri doğru uygulanır. Ceza kanunları, ancak lehe olduğunda geçmişe etkili uygulanır.

13- Sorumluluğun Şahsiliği İlkesi: Herkes kendi işlem ve eyleminden sorumludur. Başkalarının işlem ve eyleminden sorumluluğu mümkün kılacak kolektif ceza sorumluluğu kabul edilemez.

14- Cezanın Bireyselleştirilmesi: Kanunla belirlenen bir cezanın somut olaya ve kişiye uygulanabilmesi için dayanak ve sınırları kanunlarda yer alan cezanın bireyselleştirilmesi yetkisi hakime verilir.

15- Kusur Sorumluluğu: Kusursuz suç ve ceza olmaz. Fiilde kusurun yokluğu, suç ve cezayı kaldırır.

16- Dürüst Yargılanma ve Savunma Hakkı: Herkes, İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi'nin 6. maddesinde öngörülen hakları çerçevesinde yargılanma hakkına sahiptir. Kişi, iddiaları bilip anladığı dilde öğrenme, bağımsız ve tarafsız yargılanma hakkına sahip olduğu mahkeme huzuruna çıkarak savunma yapıp, makul sürede yargılanma hakkına sahiptir.

17- Masumiyet (Suçsuzluk) Karinesi: Hiç kimse, suçluluğu mahkemenin kesinleşmiş hükmü ile sabit oluncaya kadar suçlu ilan edilemez ve mahkum edilemez.

18- Yargı Bağımsızlığı: Hiçbir organ, makam, mercii veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında hakimlere veya mahkemelere emir ve talimat veremez, genelge gönderemez, tavsiye ve telkinde bulunamaz, bu tür bir yetkinin kullanılmasına izin veren yasal düzenleme de yürürlüğe koyulamaz.

19- Hukuk Güvenliği Hakkı: Herkesin kişi hürriyeti ve güvenliği hakkı vardır. Hiç kimse,

demokratik hukuk devletinde, korku ve endişe ile yaşamaya mahkum edilip, yargı makamlarına başvurmanın sonuçsuz kalacağı algısına maruz bırakılamayacağı gibi, keyfi şekilde yakalanamaz, gözaltına alınamaz, tutulamaz, tutuklanamaz, hürriyetinden mahrum bırakılamaz ve cezalandırılamaz. Anayasa m.13'e göre; "Temel hak ve hürriyetler, özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz".

20- Hakim Tarafsızlığı: Bağımsız hakim, dışa karşı etkiden uzak ve kendisi bakımından da objektif hareket etmelidir. Hakimin tarafsızlığı, bir iddia ve savunmaya önyargısız bakabilmesini, baskı altında bırakılmamasını, dışarıdan etkilenmemesini ve kendi iç dünyasında da yansız hareket edebilmesini gerektirir.

21- İddia Edenin İspat Külfeti: Herkes, iddiasını hukuka uygun yol ve yöntemlerle elde edilen deliller ile kanıtlamak zorundadır. İddia peşinen doğru kabul edilip, aksinin ispatının aleyhinde iddia olunan tarafa yüklenemez.

22- Yargı Kararlarının Gerekçeli Olması: Tüm yargı kararları somut gerekçelere dayalı olarak yazılmalıdır. Somut olayın özelliklerinden uzak, kanun hükmünün soyut tekrarı ile basmakalıp sözlerden oluşan kararların gerekçeli olduğu söylenemez.

23- Borçların Nisbiliği: Prensip olarak her borç sahibini bağlar. Bir borcun yerine getirilmemesinden dolayı borç sahibinin herhangi bir yakını sorumlu tutulamaz.

24- Ceza Kanununu Bilmemek Mazeret Sayılmaz: Herkesin, usule uygulan olarak yürürlüğe giren ceza kanunlarını bildiği kabul edilir. Hiç kimse, cumhurbaşkanı tarafından imzalanıp, Resmi Gazete'de yayınlanmak suretiyle yürürlüğe giren ceza kanununu bilmediğini iddia edemez.

http://t24.com.tr/yazi/24-baslikta-hukukun-evrensel-ilke-ve-esaslari/8679

http://fatihltfaydin.tr.gg/Evrensel-Hukuk-ve-Ahlak-ilkeleri.htm

Not: Mekasid-i Hamse İnsan Hakları Beyannamesi'nde yer almaktadır. Bence büyük olasılıkla Beyannameyi hazırlayanlar Kur'an'ı kaynak olarak kullanmışlardır. Mekasid-i Hamse İslâm'ın korumayı amaçladığı 5 ögedir. Allah'ın iznini ve yardımını dileyerek her insan aklına takılan soruların cevabını bu 5 ögede bulabilir, İnşallah. F.L.A

http://fatihltfaydin.tr.gg/Mekasidi-Hamse.htm

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Ölmeden Önce Ölme.

Kalk yolumdan şeytan.
Bekler beni Yaradan
Yaradan ey Yaradan.
Kurtar yenmeden düşman.

Şeytan benle uğraşıyor.
Hep göğsümü şişiriyor.
Cehennemde pişiriyor.
Yetiş ey Rabbım yetiş.
Yetiş bitsin bu can çekiş.

Bırakma şeytan eline.
Yardım eyle sevdiğine.
Bu meydandan sağ çıkar.
Köle etme beni şeytana Yar.

Kıyam etsin, ayağa kalksın,
Rehinden kurtar ruhumu.
İrademle, bilincimle.
Terk edeyim vücudumu.

Ölmeden önce ölme diyorlar buna.
Bunu nasibeyle garip kuluna.
Ben garip, ben fakir, ben yetim.
Söyle ödeyeyim neyse diyetim.

Saygılar ve Sevgiler.

14/10/2006

Fatih Lütfü Aydın.

Fatih Lütfü Aydın

Ölüm Neyler.

İsterse yaş yüzü aşsın.
Yeter ki ruhlar kaynaşsın.
Aksa da zaman sonsuza,
Etki edemez ruhumuza.

Geçerse geçsin seneler.
Çürürse çürüsün bedenler.
Sevgi varsa ruhlarımızda eğer,
Neyler seneler, ölüm neyler.

Saygılar ve sevgiler.
05/07/06
Fatih Lütfü Aydın

Önce Tam Bağımsız Vatan

Yıl 19 Mayıs 1919
Sömürgeciye karşı girişilen,
İlk adım, ilk saldırı, ilk taarruz.

Vatanı satan bir grup vatan haini,
Alet etmiş Allah'tan korkmadan dini.
Demişler kâfirliktir karşı çıkmak düşmana.
Mustafa Kemal kâfirdir, haindir uymayın Ona.

Düşmana bildirmek haddini.
Kâfirlik midir, yok saymak mıdır,
Allah'ı ve dini?
Kimler dinsiz, vatan haini?
Vatan için adım atanlar mı?
Para için vatanı satanlar mı?

Vatan satılarak ta zengin olunur.
Ayaklar altına atılarak onur.
Helâlinden,
Namus, can, mal güvenliği, huzur.
Vatan temelinde sunulur.

Bunun için demişler önce vatan.
Hiçbir şey olmaz vatan olmadan.
Sömürgeci saymaz seni adamdan.
Harcar seni, icabında kurtulamazsın idamdan.

Vatan için mücadele,
İster genç beyin, genç adale.
Bunun için ilk adım,
Bayram edildi size.

Önce tam bağımsız vatan.
Tam bağımsız vatan ile
Tadarsın helâl, onurlu aştan.
Tam bağımsız vatan için,
Atılmalı adımlar yeni baştan.

Saygılar ve Sevgiler.
02.05.2007

Önce tam bağımsız vatan.

Demokrasi olmaz tam bağımsız olmadan.

Sömürgecinin yazdırdığı anayasayla,

Krallık gelir, demokrasi kalkar rafa.

Saygılar ve Sevgiler.
18.05.2014

Not: Atatürk'ümüzün 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıkışı kurumsal ilk adımdır. İzmir'de Hasan Tahsin adlı bir gazeteci, işgal ordusuna ilk kurşunu sıkmış ve anadolu'da yer yer örgütlenmeler olmuştur. 19. Mayıs hareketi ise kurumsal, planlı bir adımdır. F.L.A.

Fatih Lütfü Aydın

Önlem.

Öyle de olsa al önlem,
Böyle de olsa al önlem.
Önlem aldıktan sonra ne gam.
Dert etmem, olsa da,
Gönlümde elem, gözlerimde nem.

26.05.2014
Saygılar ve Sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın

Fatih Lütfü Aydın

Öyle Diyorlar.

Birileri mızrak, ağaç vs dedi diye koskoca fil,
Mızrak, ağaç vs. olacak değil.
Hakikati görmek istiyorsan,
Ol, Bakara,282 ve Enfal, 29' u yaşayan.

Basiret ya da vizyon denen gönül gözü,
Kör değilse gösterir sana hakikatı, özü.
Öyle diyorlar demek yerine,
Basiret gözünü aç takvaya sarılarak.
Takva sahibine öğretmen olurum diyor Hakk.*1

Saygılar ve Sevgiler.
11.04.2012
Fatih Lütfü AYDIN

*1Bakara Suresi
282. Ey iman sahipleri! Belirli bir süre için birbirinize borç verdiğinizde onu yazın. Aranızda bir yazıcı adaletle yazsın. Yazıcı, Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Borç altına giren kişi de onu kayda geçirtsin ve Rabb'inden korksun da borcundan hiç bir şey eksiltmesin. Borç altına giren, aklı ermez yahut zayıf, çaresiz biri ise yahut yazdırmaya gücü yetmiyorsa, velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki kişiyi de tanık tutun. Eğer iki erkek yoksa rızanızla kabul edeceğiniz tanıklardan bir erkek ve iki kadın gerekir. Bu, kadınlardan biri şaşırırsa / unutursa ötekisi ona hatırlatsın diyedir. Tanıklar, çağırıldıklarında çekimser davranmasınlar. Küçük veya büyük, borcu, süresine kadar yazmaktan üşenmeyin. Böyle yapmanız Allah katında adalete daha yakın, tanıklık için daha sağlam, kuşkuya düşmemeniz için daha elverişlidir. Ancak aranızda döndürüp durduğunuz tamamen peşin bir ticaret söz konusu ise onu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Karşılıklı alışveriş yaptığınızda da tanık bulundurun. Yazıcıya da tanığa da zarar verilmesin. Böyle bir şey yaparsanız bu, kendinize kötülük olur. Allah'tan korkun. Allah size öğretiyor. Allah, her şeyi en iyi biçimde bilendir.

Enfal Suresi
29.Ey iman sahipleri! Eğer Allah'tan korkarsanız, Allah size hakla bâtılı/iyiyle kötüyü ayırma gücü verir, kötülüklerinizi örter. Allah, o büyük lütfun sahibidir.

Yâ eyyuhellezîne âmenû in tettekullâhe yec'al lekum furkânen ve yukeffir ankum seyyiâtikum ve yagfir lekum, vallâhu zul fadlil azîm(azîmi) .
1. yâ eyyuhâ : ey, onlar ki
2. ellezîne âmenû : inanan, âmenû olan, Allah'a ulaşmayı dileyen kimseler
3. in : eğer
4. tetteku allâhe : Allah'a (karşı) takva sahibi olun
5. yec'al : kılar, yapar
6. lekum : sizin için, sizi, size, siz
7. furkânen : bir furkan (hak ve bâtılı ayırma özelliği)
8. ve yukeffir : ve örter
9. an-kum : sizden
10. seyyiâti-kum : günahlarınızı

11. ve yagfir-lekum : ve size mağfiret eder
12. ve allâhu : ve Allah
13. zu el fadli el azîmi : büyük fazl sahibidir

Kıyame Suresi

18. O halde, biz onu okuduğumuzda, sen onun okunuşunu izle.
19. Sonra onu açıklamak da bizim işimiz olacaktır.

ÜLÜ'L-EBSAR
Basiret sahibi kişiler demektir. Ebsar, basiret kelimesinin çoğuludur. Kur'ân'da 4 âyette geçmiştir. (bk. Basiret) (İ.K.)
BASÎRET
Görme anlamına gelen "basar" kelimesinden türeyen ve idrak gücü, yakın, ma'rifet, ferâset, akıl, zekâ, hüccet, delil, sezgi, öngörü... vb. anlamlara gelen "basîret" kelimesi, Kur'ân'da; açık delil, beyan, ibretler (Kasâs, 28/43; . Yûsuf, 12/108) , şâhit (Kıyâme, 75/14) , Allah'ın âyetleri, delilleri, beyanları ve nurları (En'âm, 6/104; A'râf, 7/203; Câsiye, 45/20) anlamında kullanılmıştır. Basîret; hakla-batılın, hidâyetle-dalaletin, hayırla-şerrin, doğru ile yanlışın birbirinden ayrıldığı marifet, bilgi ve kalp nurudur. Basîret; ilham ile veya tecrübe ve öğrenme sonucunda oluşur. Çoğulu, besâir'dir. (İ.K.)

Basiret ya da vizyon yani gönül gözü beynin duyguları yöneten bölümü beynin duygusal bölümü olmalı.
O K U

Beynimiz düşünsel, duyuşsal ve bedensel olmak üzere 3 tür eylem yürütür.
1. IQ Intelligence (Zekâ) Quotient (Bölüm) , Düşünsel Bölüm, Düşünsel Eylemlerin Yürütüldüğü Bölüm
2. EQ Emotional (Duyuşsal) Quotient (Bölüm) a) Duygusal ya da duyuşsal Eylemler' in
Yürütüldüğü Bölüm
b) Hareketlerin ve Hücresel Eylemlerin
Yürütüldüğü Bölüm

Psikiyatrist (Beyinbilimci) Doç.Dr.Nusret Kaya' ya göre IQ' ya zekâ katsayısı denebilir ama EQ' ya duygusal zekâ denemez. Nedenine gelince EQ beynin duygusal ya da duyuşsal eylemlerinin yürütüldüğü kısmı olup zekâ, düşünce, akıl türünden eylemleri içermez.
Bir öneri olarak IQ için Düşünsel Bölüm Katsayısı (DüBK) ve EQ için de Duyuşsal Bölüm Katsayısı (DuBK) tanımlamaları yapılabilir.
Psikiyatrist (Beyinbilimci) Doç.Dr.Nusret Kaya beyni anlatmak için ceviz örneğini vermiş. Örnekte cevizin kabuğu kafatasını, zarı düşünsel bölümü ve cevizin yenen kısmını da beyin hücrelerinin % 72 sini kullanan duygusal bölümü simgelemekte. Beynin düşünsel bölümüne yani Tıp Bilimi' ndeki karşılığıyla Korteks' e üst beyin, duygusal bölümüne de alt beyin adını vermiş.

Halk arasında beynin düşünsel eylemlerinin yürütüldüğü üst beyne, beyin; duygusal eylemlerinin yürütüldüğü alt beyine ise kalp, yürek ya da gönül adı verilmiş. Düşünsel eylemler çok yoğun olduğunda beyin yorulduğu için üst beyine halk arasında beyin

denmiş olabilir. Yine aynı şekilde duygusal eylemler deki yoğunluk ta kalbi hızlı hızlı attırdığından halk arasında alt beyine kalp denmiş olabilir.

ÜLÜ'L-ELBÂB

Ülû sahip demektir. Elbâb, lübb kelimesinin çoğuludur. Lüb, bir şeyin özü, halisi, içi, şâibelerden arınmış, zekî, keskin akıl anlamlarına gelir. Her lüb akıldır, her akıl lüb değildir. Ülü'l-elbâb, çok akıllı olanlara denir. Bu tabir Kur'ân'da 16 defa geçmiştir. Akıl sahiplerine seslenilerek Allah'a karşı gelmekten sakınılması emredilmiş (Bakara, 2/197): ancak akıl sahiplerinin gerçekleri anlayabileceği (Bakara, 2/269, Âl-i İmrân, 3/7) , öğüt alacağı (Ra'd, 13/19; Zümer, 39/9) ve Kur'ân'ın, akıl sahipleri öğüt alsın diye gönderildiği (İbrâhim, 14/52; Sâd, 38/29) bildirilmiştir.
Akıl sahipleri, Kur'ân'da övülmüş ve müjdelenen insanlar arasında sayılmıştır: "? Kullarımı müjdele. Onlar ki sözü dinlerler ve sözün en güzeline uyarlar. İşte bunlar Allah'ın kendilerini doğru yola ilettiği kimselerdir. Ve onlar ancak akıl sahibi olanlardır." (Zümer, 39/17-18; Ra'd, 13/20-22) âyetlerinde akıllı kimseler, şöyle tanıtılmıştır: Akıl sâhipleri Allah'ın ahdini (îmân sözünü) yerine getiren ve mîsakı bozmayan, akrabalarıyla ilişkisini sürdüren, Allah'a karşı saygılı olan, hesabın kötüsünden korkan, Allah için sabırlı olan, namazını kılan, gizli ve âşikâr Allah yolunda infâk eden ve kötülüğü iyilikle savan kimselerdir. Bunlar cennetlere gireceklerdir.
Anlaşılan o ki, ülü'l-elbâb, aklını çalıştırıp gerçeklere kulak veren, Allah ve Peygamberin emir ve yasaklarına uyan kimselerdir. (İ.K.)

löp
sıfat
1. sıfat İri ve yumuşak

lop (I)
sıfat (l ince okunur)
1. sıfat Yumuşak, yuvarlak ve irice
"Lop et."

Lübb, löp, lop

YÛNUS-19
İnsanlar bir tek ümmetten başka değilken ihtilafa düştüler. Eğer Rabbinden bir söz öne geçmemiş olsaydı, tartışıp durdukları konuda aralarında hüküm verilir/iş mutlaka bitirilirdi.

BAKARA-213
İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allah, peygamberleri müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak gönderdi. Onlarla beraber, anlaşmazlığa düştükleri konularda, insanlar arasında hükmetsinler diye gerçeği taşıyan Kitap'ı hak olarak indirdi. O Kitap'ta anlaşmazlığa düşenler, o Kitap'ın bizzat muhataplarından başkası değildi. Bunlar, kendilerine açık kanıtlar geldikten sonra sırf aralarındaki kıskançlık ve azgınlık yüzünden, çekişmeye girdiler. Sonra Allah kendi izniyle, inananları, üzerinde tartışmaya girdikleri gerçeğe tekrar ulaştırdı, Allah, dilediği kişiyi/dileyeni doğru yola iletir.

HUCURÂT-13

Ey insanlar! Biz sizi, bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve örfler yoluyla tanışıp kaynaşasınız diye sizi milletlere, boylara ayırdık. Hiç kuşkusuz, Allah katında en seçkininiz, sakınılması gereken şeylerden en çok sakınanınızdır. Allah her şeyi bilir, her şeyden haberdardır.
Yukarıda ki 3 ayete göre insanlar bir tek topluluk iken ve dolayısıyla aynı dili konuşuyorken, dağılıp biribirlerinden ayrıldıktan sonra unutkanlıktan dolayı kelimeler değişikliğe uğramış olmalı.
Bizde ki iri et parçası anlamında ki löp ile Arapça da ki lübb aynı kelimeler olmalı. Beyin de iri bir et parçası olduğundan tıpta beyin lopları deyimi yer alır. Sonuç olarak Arapça da ki akıl anlamına gelen lübb aslında beyin demek olabilir. Bu da lübb' ün beynin düşünsel bölümü yani akıl olduğu anlamını verir. Yalnız lübb duru akıldır. Şeytani olan düşüncelerden olumsuzluk (negativite) içeren düşüncelerden arınmış akıldır.
Basiret sahibi olmak için de olumsuzluk içeren tüm duygulardan arınmak dolayısıyla Bakara, 282 ve Enfal, 29' da belirtildiği gibi takvaya sarılmak lazımdır. 11.04.2012
Fatih Lütfü AYDIN
ÜLÜ'L-EBSAR, BASÎRET ve ÜLÜ'L-ELBÂB BAŞLIKLI YAZILAR DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI' NIN DİNİ KAVRAMLAR SÖZLÜĞÜ' NDEN ALINMIŞTIR.

Not: Bence ÜLÜ'L-ELBÂB ve ÜLÜ'L-EBSAR olumsuzluklardan arınmış akıl ve gönül sahipliği olmalı.

KÖR ADAMLAR ve FİL HİKÂYESİ
Bir zamanlar kendilerinin çok bilge kişi olduğunu düşünen 6 kör adam yaşıyormuş. Her öğleden sonra sıkça gittikleri bir kafede oturup, kendilerinin ne kadar çok bilge kişi olduklarını konuşurlarmış.

Bir gün kasabaya bir filin geldiğini duymuşlar. Hiçbiri de filin nasıl bir şey olduğunu bilmedikleri için gidip fili incelemeye karar vermişler.

Kör adamlar filin bulunduğu çadıra geldiklerinde, onlardan biri hayvanın karnına çarpmış. Fili uzun boylu ve geniş yapılı olarak algıladığı için " filin nasıl bir şey olduğunu biliyorum. O bir duvara benziyor "demiş.

Fakat diğer körlerden biri filin dişine uzanıp dokunduğu için "bu hayvan duvardan farklı bir his veriyor bana sanırım fil mızrak gibi bir şey olmalı" demiş.

"o hayır" demiş filin hortumunu hisseden 3. Adam "bir fil ne bir duvar ne de mızrak gibi bir şey. O bir yılana benziyor."

4. adam file doğru yürümüş. Ellerini onun üzerinde gezdirirken, bir şeyler hissetmiş. O hayvanın bacağıymış."Hepiniz yanılıyorsunuz." Demiş o. "Fil ağaç gibi bir şey".

O zamana kadar 5. adamın kafası çok karışmış. O file daha yakınlaşmış, uzanmış ve onun kulağına dokunmuş. Gülümsemiş. "Şimdi bir filin nasıl bir şey olduğunu biliyorum," demiş. "O tıpkı büyük bir yelpazeye benziyor."

6. kör adam file doğru yürümüş. Ansızın hayvan kuyruğunu hareket ettirmiş ve adam onu yakalamış. "Hepiniz aptalsınız" demiş. "Kim olsa bir filin tam olarak bir ipe benzediğini söyleyebilir".

6 kör adam hala sıkça uğradıkları kafeye her gün gidiyor fakat artık onlar ne kadar çok bilge olduklarından söz etmiyorlar. Onun yerine onlar her öğleden sonra bir filin neye

benzediğini tartışarak vakit geçiriyorlar.

Her biri kendisinin doğru, diğerlerinin ise yanlış bildiği inancındadır. Onların hiçbiri fikrini hiç değiştirmeyecek.

ENGLİSH FOR A CHANGING WORLD KİTABI CİLT 5, SAHİFE 80’ den TARAFIMCA ÇEVRİLMİŞTİR.

Fatih Lütfü Aydın

Özgürlük ve Sağlık

Özgürlük ve ruhsal, düşünsel, bedensel sağlık.
Yaşatır sana manevi krallık,
Verir sonsuz huzur ve rahatlık.

Maddi krallık,
Acı ve sıkıntı verir sık sık,
Suratın sirke satar asık asık.

Saygılar ve Sevgiler.
17.09.2014

Fatih Lütfü Aydın

Peygamber Sevdalıları

Ey Peygamber sevdalıları,

Uydurma hadislere inanıp da,

Kaptırma dincilere yuları

Kur'an'ı oku ve anla.

Kur'an'ı hayata geçirip de,

Dönüş Yürüyen Canlı Kur'an'a

17.04.2015
Saygılar ve sevgiler
Fatih Lütfü Aydın

HADİSLER DİNİN OLMAZSA OLMAZI DEĞİLDİR F.L.A

Ne yazık ki Emeviler zamanında dini kendi haksız çıkarlarına uydurmak için uydurma (sahih olmayan) hadisler yazılmıştır.
Bu yüzden önümüze getirilen hadisleri; akıl, mantık, vicdan ve Kur'an cetvelleriyle ölçmeliyiz.Biz Zuhruf, 44 e göre Kur'an'dan sorumluyuz. Bu arada sahih (sahi, essah, gerçek) hadislerden de dini daha iyi anlamak için yararlanabiliriz ama bu bir zorunluluk değildir. Nedeni de Kur'an'dan sorumlu olmamızdır.

Peygamber Sevdalıları başlıklı yazımı buraya olduğu gibi kopyalıyorum..

Reklamcılıkta kullanılan yöntemlerden biri halk tarafından sevilen bir kişi yaratmak ve onu reklamlarda kullanarak mal satışlarında artışı sağlamaktır. Bunu Psikoloji'de yer alan kişilerin sevdikleri kişileri taklit etmesi ve önerilerine uyması düşüncesinden alarak hayata geçirmişler.Gerçek hayatta da doğruluğu kanıtlanmıştır.

Kur'an'da Peygamberimiz için,

KALEM-4

Yaşar Nuri Öztürk: "Ve gerçekten sen, çok büyük bir ahlak üzerindesin" denmektedir.

TEVBE-128

Yaşar Nuri Öztürk: Yemin olsun, içinizden size onurlu bir resul gelmiştir. Sizi rahatsız

eden şey onu da üzer. Çok düşkündür size. Müminlere ise daha şefkatli, daha merhametlidir.
Böyle ümmetini seven, merhametli, şefkatli kişi sevilmez mi? Elbette sevilir ve büyük bir ahlak üzerinde olması, onurlu olması sebebiyle sözüne de kulak verilmelidir.
Burada dikkat edilmesi gereken nokta, hadislerin Kur'an gibi tutarlı olmaması ve içinde Peygamberimize ait olmayan uydurma hadislerin de bulunmasıdır.

BAKARA-2

Yaşar Nuri Öztürk: İşte sana o Kitap! Kuşku,çelişme, tutarsızlık yok onda. Bir kılavuzdur o, korunup sakınanlar için.
Kur'an özünde Evrensel Ahlak İlkelerine uygun olduğu için ona zıt bir yazı hemen sırıtır, kendini belli eder.
Hadislerin (sahih, sahiden Peygamberimize ait olan hadislerin) Kur'an'a aykırı olamayacağını anlatan ayet.

NECM

3. O; kuruntudan, keyfinden konuşmuyor.
Yani Peygamberimiz Hakk sözüne uygun sözler ettiğine göre, sahih olmayan, ona ait olmayan hadisler de sırıtacaktır. İşte bu sırıtmaları fark etmek için çaba harcamalıyız.

HADİS

Söz, haber, yeni şey anlamlarına gelen hadis (çoğulu ehâdis) , terim olarak, Hz. Peygamber'in söz, fiil ve takrirleridir. Bu tanıma göre hadis, sünnetle eş anlamlıdır. Diyanet Sözlüğü'nden alıntıdır.

Ne yazık ki Emeviler zamanında dini kendi haksız çıkralarına uydurmak için uydurma (sahih olmayan hadisler) yazılmıştır.
Bu yüzden önümüze getirilen hadisleri; akıl, mantık, vicdan ve Kur'an cetvelleriyle ölçmeliyiz.Biz Zuhruf, 44 e göre Kur'an'dan sorumluyuz. Bu arada sahih hadislerden de dini daha iyi anlamak için yararlanabiliriz ama bu bir zorunluluk değildir. Nedeni de Kur'an'dan sorumlu olmamızdır.

Dinci: Dini Allah'ın rızasını kazanmak için değil para, mevki vs. kazanmak için kullanan kişidir.Tıpkı reklamcıların yaptığı gibi dincilerin de Peygamberimizi kullanıp bizlere sahih olmayan hadisleri yutturmalarına izin vermemeliyiz.
Konu kişinin sevdiğinin sözüne kulak vermesi olduğu için, bizleri düşman ordularının zulmünden koruyan, Türkçe Alfabe'yi getirerek, kolayca okuma yazma öğrenmemize ön ayak olan, ciddi ekonomik atılımlar yaparak (1923 – 1950) arası refah getiren, Kur'an'ı okuyup anlayıp, dincilerin tuzaklarından korunabilmemiz amacıyla Kur'an'ın Türkçe'ye çevrilmesi için emir veren Atatürk'ümüzün de sözüne kulak vermeli, Nutku ve anladığımız dilde Kur'an'ı okumalıyız. Peygamberimize ait olmayabilir düşüncesiyle hadisleri; akıl, mantık, vicdan ve Kur'an cetvelleriyle ölçmeliyiz.
Ayrıca Atatürk'ümüz herkes beğendiği, sevdiği ve o göreve layık olan kişiyi işbaşına getirsin diye T.B.M.M.'sini kurup, anayasal düzen getirmiştir. Acaba yanlış kişiler mi sevilip işbaşına getiriliyor, tek kişi ve onun etrafındakilerin yönetimiyle (krallıkla) , adalet sağlanıp, hak aranabilir mi? Özellikle çocuklar yani taze beyinler, bunları düşünebilsinler diye Atatürk'ümüz tarafından kendilerine bayram olarak armağan edilen 23 Nisanlarda, düşünmeliler bunu.

Saygılar ve Sevgiler.
13.04.2014
Fatih Lütfü Aydın

Hadis hakkında yazdığım yazının kısa yolu

http://fatihltfaydin.tr.gg/-KUR-h-AN-FiHRiSTi-H.htm#Hadis

Fatih Lütfü Aydın

Pozitif Enerji

Pozitif enerjiyi,
Yayanlara, ne mutlu.
Gönlüne o sevgiyi,
Koyanlara, ne mutlu.

Gönüllere masajdır,
Yayılır bolca sizden.
Katılaşmış gönüller,
Sıyrılır onca dertten.

O gözlerde ışıltı,
Işıl, ışıl ışısın.
Gözler nefretle değil,
Sevgi ile bakışsın

Yaratan 'a şükürler.
Yayana teşekkürler.
Ruhlara gıdadır o.
Ahlara vedadır o.

Yaradan 'dan bir nimet,
Yayabilmek marifet.
Bu sevgiyi yaymalı.
Savaşlar son bulmalı.
Saygılar ve sevgiler.
15/06/06

Fatih Lütfü Aydın

Ramazan

Ramazan bir şeyi inceltmek,
Törpülemek demek.
Hak rızasıyla yaşantıyı düzeltmek,
Görgülemek demek.

Adına Şeker Bayramı deyip,
Onu unutturmuşlar.
Bozulmuş terazi, kopmuş ip.
Bol bol şeker, lokum yutturmuşlar.

İfrat, bir şeyi arttırmada haddi aşma.
Çok yiyip de haddi aşma.
İtidal, denge, orta yol.
İradeyle törpüle ruhunu bol bol.
Tefrit, bir şeyi azaltmada haddi aşma.
Hiç yememek olmaz orta yoldan şaşma.

Çok yenirse lokum şeker.
Şişmanlıktan vücut ağrılar çeker.
Törpüle bağrına sinmiş düşmanı.
Orta yolla saldır, kurtar imanı, müslümanı.

Namaz salât demek.
Saltlaştırma, yalınlaştırma.
Törpüle ruhunu masiva ile kalınlaştırma.
Allah'tan gayrı her şeydir masiva.
Allah'ımızdan gayrısı hava, civa.

Törpüle ruhundaki masiva sıvasını.
Nefis çölünü geçip, kazan cennet vahasını.
Her gördüğünü vaha sanma.
Serap olabilir aldanma.

Kur'an rehber olsun sana.
İç kevseri kana kana.

Saygılar ve Sevgiler.
11.10.2007

Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk Kur'an'ın Temel Kavramları Oruç Maddesi.

ORUÇ
(savm, siyam)
Oruç anlamındaki siyam ve savm, Kur'an'da türevleri ile birlikte 14 yerde geçer. En çok geçen, siyam şekli olup 8 ayette kullanılmıştır. Lügat itibariyle savm ve siyam, yeme, konuşma ve yürüme gibi fiillerden el çekmektir. Yürümeyen ata, durgun su ve rüzgâra sâim denir. Konuşmamaya da savm dendiği olur. (bk. Meryem suresi, 26)
BİR BESLENME EĞİTİMİ OLARAK ORUÇ
Açlık, hak gaspının, sömürü ve baskının sonucu olduğunda insanı kin ve düşmanlığa, o da kavgaya, kavganın tarafları arasında

kuvvet farkı olduğunda ise zayıf tarafı teröre iter. Bu bir varlık kanunudur.

Aynı açlık, elindeki nimet ve imkânları kendi özgür iradesiyle kullanmayan veya sınırlı kullanan bir insan söz konusu olduğunda çok farklı bir manzaraya vücut verir. Bu durumda açlık, inançlar uğruna direnişten maceraya, başkaları adına fedakârlıktan ibadete kadar bir dizi olumlu değere konu olacaktır. Yani açlık hukuksal, sosyolojik ve genelde tıbbî boyutuyla olumsuz bir olgu iken, mistik, estetik ve bazen tıbbî anlamda pozitif bir değer olabilmektedir.

Son yüzyılda, açlığın pozitif yönü üzerinde duran tabip-düşünürler sadece Doğu'dan değil, Batı'dan da çıkmıştır; hatta daha çok Batı'dan çıkmıştır. Nobel Ödülü sahibi tabip-düşünür Alexis Carrel (ölm. 1944) bu tip Batılı düşünürlerin en dikkat çekenlerinden biridir. Onun ünlü eseri L'Homme cet Inconnu (İnsan Denen Meçhul); az yemenin, buna bağlı olarak orucun yararları konusunda en değerli bilgileri veren eserlerden biridir.

Dinler; açlığın, andığımız iki görünümünden de bahsederler: Zulme uğradığı için yiyemeyenlerin açlığı zulüm, bulduğu halde yemeyenlerin açlığı erdemdir.

İslam düşünce tarihinde özellikle tasavvuf, az yemenin, açlığın erdirici rolü üzerinde, çoğu noktaları henüz yeni yeni fark edilmeye başlanan hayranlık verici tespitler yapmıştır. İranlı düşünür Sâdî (ölm. 1291), günde üç kez yiyen adamla üç günde bir kez yiyen adamın hayat sahnesindeki dayanma ve değer üretme başarılarının aynı olamayacağına dikkat çeker. Sâdî ve benzerlerinin yaklaşımlarına ruh veren kaynak söz, Hz. Peygamber'in şu hadisidir:

"Oruç tutun, sağlıklı olursunuz!"

Dikkat edilirse Peygamber sözünde, ilk çağrışımları bakımından ürkütücü, aşırı disiplincilik ifade edici 'açlık' kelimesi kullanılmamış, onun yerine, açlığın sefalet ve zulüm görünümünden uzak, irade ürünü bir belirişi olan oruç kavramı gündeme getirilmiştir.

Özgür irade ürünü olan açlığın yapıcı-erdirici rolü üzerinde duran ciddî deneyleri ele alıp bunlardan bilimsel sonuçlar çıkaran etüdler arasında, Amerikalı bilim adamı Dr. Roy L. Walford'un makalesi dikkat çekicidir. California Üniversitesi profesörü ve ABD Bilimler Akademisi üyesi olan Walford, Executive Health dergisinin Eylül 1983 sayısında yayınlanan makalesinde az yemenin, açlığın sağlık üzerindeki olumlu etkilerini incelemiştir.

Açlığın bu anlamdaki etkilerini düşünce tarihinde ilk bilimsel incelemeye tâbi t u t an düşünür, Müslüman tarihçi İbn Haldun'dur.

İbn Haldun (ölm. 808/1405), ünlü Mukaddime'sinde, fikir tarihinde ilk kez, şunu savunuyor:

"İnsanlığın çok yemek yüzünden maruz kaldığı zararlar az yemek yüzünden uğradığı zararlardan daima azdır."

Ve yine İbn Haldun'a göre, kıtlık ve yoksulluk yılları, sağlıklı nesillerin yetişmesi bakımından bolluk ve israf yıllarından daha şanslıdır. Yukarıda adını verdiğimiz Amerikalı bilim adamının makalesi şu başlığı taşıyor: 'Beslenmeye Bağlı Olarak Yaşlanmayı Geciktirme'

Şimdi bu makaleyi, birkaç satırla özetleyelim:

"Ömrü uzatma arzusu, insanlığın ilk devirlerinden beri vardır. Efsaneler birçok hayat iksiri sunar. Faust, 24 yıl daha genç kalmak için ruhunu şeytana satar... Cornell Üniversitesi'nden McCay'in fareler üzerindeki deneylerinin sonuçları çok ilginçtir... McCay'ın deneyinde, normal beslenen farelerin hepsi 1000 (bin) günde ölmüş iken beslenmedeki kalorileri yüzde altmış azaltılmış fareler seks güçleri daha da artmış olarak çok daha uzun süre yaşamışlardır. Philadetphia Kanser Enstitüsü'nden Dr. Morris Ross'un deneylerinde ise bu koşullarda beslenen farelerin ömürlerinin yüzde altmış oranında arttığı görülmüştür... Bunu takiben, fareler her üç günde bir, 24 saat aç bırakılarak deney sürdürülmüş ve sonuçta ömür sürelerinin yüzde otuz daha arttığı görülmüştür... 24 saatlik ara sürelerle aç bırakılan t üm hayvanların kansere, böbrek ve kalp hastalıklarına, enfeksiyonlara, romatizmal rahatsızlıklara karşı direnç kazandıkları da belirlenmiştir. Tüm bu hayvanlarda seks gücünün de arttığı gözlenmiştir..."
Belirli bir süre yeme-içme-seks üçlüsünü durdurma şeklinde uygulanan orucun sağlık açısından değeri, tüm dinlerin bu disiplinden yararlanmadaki ortak tavırlarının hikmeti bu bilimsel deneylerle yeni anlam boyutları kazanıyor.
Fıkıh dilinde siyam ve savm, Allah rızası ve nefs terbiyesi için, yeme-içme ve cinsel ilişkiden, niyete bağlı olarak gün boyu uzak durmaktır. Buradaki gün boyu deyimi tartışmalıdır. Çünkü Kur'an'ın orucun başlama zamanını belirleyen ifadesi çok esnek olduğundan fıkıhçılar bu ayetin yorumunda çok farklı görüşler ileri sürmüşlerdir. Tartışmaya esas olan Bakara 187. ayet şöyledir:
"Oruç gecesi, kadınlarınıza cinsel yaklaşım size helal kılınmıştır. Onlar, sizin için giysidir/eştir, siz de onlar için giysisiniz/eşsiniz. Allah sizin, öz benliklerinize yazık etmekte olduğunuzu bilmiş, tövbelerinizi kabul edip sizi atfetmiştir. Artık şimdi onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdığı şeyi arayın. Tan yerinin beyaz ipliği siyah ipliğinden sizce seçilinceye kadar yiyin için; sonra da orucu gece oluncaya değin tamamlayın. Mescitlerde itikâfta bulunduğunuz sırada zevcelerinizle cinsel temas kurmayın. İşte bunlar, Allah'ın yasaklarıdır, bunlara yaklaşmayın. Allah, ayetlerini insanlara işte böyle açıklar ki korunabilsinler."
Tartışmanın ruhsat ve azimet alanları vücuda getiren ve Kur'an'ın daha birçok konuda benzerini sergilediği esnek ifade, buradaki 'şafağın beyaz ipliği siyah ipliğinden ayırt edilinceye değin yiyip için' sözüdür. (Bu ifadeden çıkan tartışmalar ve bu tartışmaların ortaya çıkardığı hüküm farkları için bk. Öztürk; Kur'an'daki İslam, ilgili ayetin yorumu)
İlgili rivayetleri Kur'an'ın hakemliğinde bir sonuca bağlarsak şunu söyleyeceğiz: Oruca başlamanın azîmet noktası şafak sokumunun ilk vakti, ruhsat noktası ise güneşin doğuşudur. Müslüman, bu iki nokta arasında kalmak şartıyla orucunu herhangi bir vakitten başlatabilecektir.
Oruçla ilgili düzenlemelerin en önemli kısmı Bakara suresi 183¬185. ayetlerde yer almaktadır:
"Ey iman sahipleri! Oruç sizden öncekiler üzerine yazıldığı gibi sizin üzerinize de yazılmıştır. Bu sayede korunmanız umulmaktadır. Sayılı günlerdir. Sizden kim hasta olur veya yolculuk halinde bulunursa

tutamadığı gün sayısınca başka günlerde tutar. Oruca zorlukla dayananlar üzerine düşen, fidye olarak bir yoksulu doyurmaktır. Kim bir mecburiyeti olmaksızın içinden gelerek iyilik yaparsa bu onun için daha hayırlı olur. Ve oruç tutmanız, eğer bilirseniz, sizin için daha hayırlıdır. Ramazan o aydır ki; insanlara kılavuz olan, iyi-kötü aynmryla hidayetten kanıtlar getiren Kur'an, onda indirilmiştir. O halde, bu aya ulaşanınız onu oruçlu geçirsin. Hasta olan veya yolculuk halinde bulunan, tutamadığı gün sayısınca başka günlerde tutsun. Allah sizin için kolaylık ister; O sizin için zorluk istemez. Tutulmamış olan günleri tamamlamanızı, sizi doğru yola kılavuzladığı için Allah'ı yüceltmenizi ister. Ve sizin şükretmeniz umulmaktadır."

Bu ayetlerde de önemli tartışmalara yol açan ifadeler vardır. Bu da gösterir ki Kur'an oruç konusunda da birtakım noktaları kurala bağlamaktan kaçınmış, bunları içtihada bırakarak, oruç emrinin zaman ve mekân şartlarına uygunluğunun sağlanmasına imkân vermiştir. Bu noktalan şöyle özetleyebiliriz.

Takat (güç) Meselesi:

Bakara 184. ayette 'yutîkûne' fiili geçiyor. Bunun Türkçesi, "Zorlukla yerine getirirler" demektir. Ayet, bu fiilin çoğul şeklini kullanarak şunu söylüyor:

"Orucu zorlukla yerine getirenlere düşen, fidye vermektir."

Burada, Kur'an tarafından getirilen bir ruhsat vardır. Bu ruhsatı kullanma, zamana ve şartlara göre belirlenecektir. Fidye vermeyi gerekli kılacak zorluğun ne olduğuna ise zorluğa muhatap olan karar verir. Büyük fıkıh bilgini Şâtıbî'nin dediği gibi: "Ruhsat izafîdir. Öyle olunca da, onu kullanan kişi kendi kendisinin fakîhi olacaktır." (bk. Şâtıbî; el-Muvafakaat, 1/309)

Fakîhler, birçok konuda olduğu gibi, burada da ayete getirdikleri yorumu, Kur'an'ın kesin emri gibi vermiş ve ayetin zamanüstülüğünü baltalamışlardır. Kur'an böyle dondurucu bir ifade kullanmıyor; her devri aynı kalıba sokan bir kural getirmek yerine her devrin farklı ihtiyacını karşılamaya uygun bir esnek ilke, bir ufuk çizgisi gösteriyor. Günümüzde fıkıh alanının önemli isimlerinden biri olan Hayreddin Karaman da, işçilerin oruçları konusunda adı geçen ayetin yorumundan çıkan hükümlerden herhangi birinin uygulanabileceği kanısındadır. Şöyle diyor:

"Ya rızık temini için yahut da esir veya hapiste bulunduklarından, ağır işlerde çalışmak mecburiyetinde kalan kimseler oruç tutarlarsa bir kısmı hastalanır. Oruç tuttukları takdirde hastalanacakları bilinen kimselerin durumu hastalar gibidir. Aynı durumda olan diğer işçiler ise hastalanmayabilirler; fakat bunlara da oruç tutmak çok zor gelir, büyük güçlük çekerler. İşte bu durumda olanlar hakkında iki görüş vardır:

"Birinci görüş: Böyle kimseler oruç tutmakla mükelleftirler, güçlük ve meşakkat, oruç tutmamaları için ruhsat sebebi olamaz. Hanefîlerin de dahil bulunduğu fukaha ekseriyeti bu görüştedir."

"İkinci görüş: Bu gibi kimseler oruç tutmayıp her gün için bir fidye verebilirler. Bu konudaki farklı görüşlerin mesnedi, Bakara suresinin 184. ayetinin farklı tefsiridir. "Oruca zorlukla dayanabilenler bir düşkünü doyuracak kadar fidye verir" mealindeki ayeti, birinci grup ya mensûh kabul etmiş yahut

da "yutîkûnehû" kelimesine 'gücü yetmeyen, dayanamayan' mânasını vermişlerdir."
"İkinci grup ise İbn Abbas'ın anlayışına dayanmışlardır. Ona göre, ayet mensûh değildir; orucu tutmaya gücü yetmekle beraber çok zorluk çeken kimseler ayetin şümulüne girer ve böyleleri oruç yerine fidye verirler. Günümüzde, bazı Ezher uleması bu görüşü tercih etmişlerdir." (Karaman; İslam'ın Işığında Günün Meseleleri, 1/110)
Fidye, oruçlunun, ailesine yedirdiği orta cins yemekten tam bir gün bir fakiri doyurmasıdır.
Kur'an'ın beyanlarından anlaşılıyor ki, orucun farz olanı, sadece Ramazan orucu değildir. Kazaya bırakılan Ramazan oruçlarıyla, kefaret olarak tutulması gereken oruçlar da farzdır, yani tutulmaları zorunlu kulluk borcudur. Ramazan orucunu özürleri yüzünden tutmayanların, sonraki günlerde bunları kaza edeceklerini yukarıda temel ayetlerde gördük. Kefaret olarak tutulacak oruçları ise Bakara 196, Nisa 92, Mâide 89, Mücâdile 4. ayetler düzenlemektedir, (bk. burada, Kefaret mad.)
Şunu da unutmamak gerekir: Geleneksel fıkıhta, Ramazan orucununun bozulmasına bir tür ceza olarak öngörülen 61 günlük kefâret-i savm (orucu bozma kefareti), Kur'an'da yoktur; fakîhler tarafından fetvalaştırılmıştır.
Hastaların ve Yolcuların Orucu:
Sağlığı yerinde olmayan veya yolculuk halinde bulunan kişilerin o halleri devam ettiği sürece oruçlarını bozmaları, dinen daha uygun bulunmuştur. Biz burada genel anlamda birtakım kuralları sıralamakla yetineceğiz.
1. Bir Müslüman hasta, oruç tuttuğu takdirde öleceğinden, ruhsal dengesinin bozulacağından, hastalığının artacağından veya uzayacağından endişe ederse, oruç tutmayacak, bu mazeretleri kalktığı zaman tutamadığı günleri kaza edecektir.
2. Hamile ve çocuk emziren kadınlar da kendisinin ve çocuğunun hayatını düşünerek oruçlarını tutmaz, bu halleri geçince tutamadıkları günleri kaza ederler. Çocuğun, kadının kendi çocuğu olmasıyla başka birinin çocuğu olması fark doğurmaz.
3. Âdet kanaması geçiren veya lohusalık halinde bulunan kadınlar da, o halleri geçinceye kadar oruç tutmayabilirler. Böyleleri, tutmadıkları gün sayısınca orucu, iyileştikleri zamanlarda tutacaklardır.
İğne yaptırmanın oruçla ilgisine gelince: Vitamin vs. cinsinden gıda hükmünde iğneler orucu bozar. Gıda hükmünde olmayanlar ise bozmaz. Çünkü bunlar üç yasak olan yeme-içme-cinsel temas dışında kalır.
Orucun Kutup Bölgelerinde nasıl tutulacağı da önemli sorulardan biridir. Bu konuda, ortak görüş şudur: Bu bölgelerde ibadetler, gündüz ve gecenin t am oluştuğu en yakın bölgedeki duruma göre ayarlanır veya 'vakti oluşmadığı' gerekçesiyle terk edilir.
Mideye su kaçırmamak şartıyla yıkanmak, yüzmek orucu bozmaz. Yıkanmanın akar suda, denizde veya başka türden bir suda olması fark yaratmaz. Kulağa su kaçması, oruca zarar vermez.
Sonuç olarak şunu söyleyeceğiz: Bütün dinlerin ortaklaşa ibadetlerinden biri de oruçtur. Bunun da ötesinde, oruç, insanlığın, dinler dışındaki birçok düşünce ve eğitim ekolünün başvurduğu

temel uygulamalardan biridir. İnsan sağlığı ile ilgili sayısız yararları yanında diğer hiçbir disiplinde görülemeyen mistik, estetik, ahlaksal ve ruhsal faydaları, orucu insanlık tarihi boyunca her toplumun şöyle veya böyle, az veya çok uyguladığı bir ibadet ve tedavi şekli olarak yaşatmıştır. Yaratıcı Kudret ve yaradılış kanunları, orucu insan hayatının ayrılmaz bir disiplini olarak tespit etmiş bulunmaktadır.
Oruç, Hz. Peygamber'in Medine'ye hicretinden bir yıl sonra bir Şaban ayı farz kılınmış ve o günden beri yüzyıllardır bütün İslam âleminin yerine getirdiği kutsal bir ödev olarak yaşatılmıştır.

Fatih Lütfü Aydın

Reenkarnasyon

Sibak u siyak; sözün öncesini ve sonrasını dikkate alarak,
Anlama, değerlendirme.
Bir ayette ne demek istemiş Hak.
Yapabilmek için doğru değerlendirme.
Ayetin öncesine ve sonrasına bak.

Zamanımızda üst üste sınıfta kalana,
Verilirdi tasdikname.
Okul hayatı ererdi sona,
Ererdi hitame.

Müminun Suresi ayet 62 den başlayarak,
İnkârcılardan bahseder Hak.
Bir kısım insan tekrar tekrar dünyaya gelip,
Ümit vadeder, tamlık yolunda ilerler.
Kimisine de denir ki,
Sende ümit yok artık dünyaya gelme yeter.

Müminun 99-100 de sözü edilen onlar.
Olabilir, kendisinden ümit kesilen insanlar.1

Reenkarnasyon, yeniden doğuş.
Yüzyıl sonra kıyamet kopacak olsa.
Var mı ki insanın 100 kere,
Dünyaya gelmesine engel bir yasa?

Sonsuza kadar değil,
Kıyamete kadar,
İnsan tekrar dünyaya gelemez diye,
Bir yasa mı var?

Yaşayan bir insan bedeninde değil de,
Can buluyorsa tekrar ruh anne rahminde.
Yaşayan kişi mi, yoksa onun bedenine giren ruh mu,
Sorumlu olacak?
İddiası da çürümüş olacak.

Nasıl olsa dünyaya yine gelecekmişiz deyip,
Yan gelip yatarsak, Hint fakirleri gibi,
Bizden de ümiti keser Hak,
Yollar berzaha, boylarız dibi.

Berzah, ölüm ahiret arası alem.*
Tasdikname alanlar,
Orda kıyamette, haşrolmayı beklerler.
Almayanlar da belki de kıyamete kadar,
Dünyaya gelip gelip giderler.

Esas olan bedeni doğuş değil,
Manevi doğuştur.
Allah'ım tamlığa erdirip,

Beni sana kavuştur.

Saygılar ve sevgiler

23.12.2010

AYDIN
Reenkarnasyon(Yeniden Dogus)

Yeniden doğuşun olmadığını iddia edenlerin dayandığı 3 noktadan 1 i Müminun Suresi, 99 -108. ayetlerdir. Bu ayetlerde bazı ruhlar dünyaya tekrar gelmek için Hz. Allah'tan izin istemekte,O da bu izni vermemektedir. 99. surede onlardan birine deniyor, insanlardan birine denmiyor. Yani suredeki onların kim olduğunu anlamak için ayetin öncesine bakmak gerekir.

MU'MİNÛN-73 Yaşar Nuri Öztürk: Şu bir gerçek ki, sen onları dosdoğru bir yola çağırıyorsun.
74 Yaşar Nuri Öztürk: Ama âhirete inanmayanlar, o yoldan hep yan çiziyorlar.
75 Yaşar Nuri Öztürk: Eğer biz onlara acıyıp da üstlerindeki sıkıntıyı kaldırsaydık, azgınlıkları içinde sersem sersem bocalamaya devam edeceklerdi.

Demekki onlar tüm insanlar değil ahirete inanmayanlarmış.

3 noktadan 2. si ise 'hep dünyaya gelinileceğine inanmak ahiret inacına ters düşer' görüşüdür.

Cevap olarak sonsuza kadar değil kıyamete kadar dünyaya yeniden geliş mümkündür denebilir. Örneğin 100 sene sonra kıyamet kopacak olsa insan 100 defa bu dünyaya yeniden gelebilir.

3 noktadan 3. sü ise yeniden doğuşun tenasüh (ruh göçü) olduğu sanılıp, insan bir başka yaşayanın bedenine girererse ahirette bir bedendeki 2 ruhtan hangisi hesaba çekilecek deyip yeniden doğuş inkar edimektedir.

Cevap olarak yeniden doğuşun ruh göçü değil ölen kişinin arasat (berzah) ta* uygun bir baba ve anne adayı bulana kadar beklemesi ve o anne baba dan bebek olarak dünyaya gelebileceği yanıtı verilebilir.

Müminun Suresi

99. Sonunda onlardan birine ölüm geldiğinde şöyle der: 'Rabbim, beni geri döndürün;

100. Döndürün ki, o arkada bıraktığım yerde iyi bir iş yapayım.' Hayır, bir kelime ki bu, o söyler onu. Ötelerinde, dirilecekleri güne kadar bir berzah vardır.

105. 'Ayetlerim size okunmadı mı? ' Ve siz onları yalanlamıyor muydunuz? '

106. Derler ki: 'Rabbimiz, bahtsızlığımız bize baskın çıktı. Sapıp gitmiş bir topluluk olduk biz.'

107. 'Rabbimiz, çıkar bizi oradan. Eğer bir daha aynısını yaparsak, gerçekten zalimler

olacağız.'

108. Buyurur: 'Yıkılıp gidin oraya, konuşmayın benimle! '

1 S- 99-100 ve 105-108. Ayetlerde reenkarnasyonun mümkün olamıyacağına ilişkin deliller mi vardır?

C- Bu ayetlerde dünyaya tekrar geri dönmek isteyenlere ret cevabı verildiği söyleniyor. Ancak bu, reenkarnasyonun hiç olmadığına değil, sürekli dünyaya geri gidip açığını kapatmak isteyenlerin bu isteklerinin reddedildiğine delildir. Elbetteki dünyaya tekrar dönmemesine karar verilenlerin bu yoldaki istekleri reddedilecektir. Ama bu onların daha önce reenkarne olmadıklarını veya başkalarının dünyaya tekrar gönderilmediğini ifade etmez; geri gelmenin herkes için kural olmadığını belgeler.

Reenkarnasyona delil veren ayetlerden Nahl 70, Hac 5, Mümin 11. ayetler, ait oldukları yerde değerlendirilmiştir.Burada üzerinde duracağımız ayet Bakara suresi 28. ayettir. Şöyle deniyor: ”Allah’a nasıl nankörlük ediyorsunuz? Siz ölülerdiniz o sizi diriltti.Sonra sizi öldürüyor. Sonra yine diriltiyor. Sonra ona döndürülüyorsunuz.” Görüldüğü gibi burada birbiri ardınca iki ölüm, iki dirilmeden ve nihayet Allah’ a döndürülmekten bahsediliyor.İşin esasını Allah bilir; 2 müteşâbihatta hüküm O’nundur.

(Kur’an’daki İslam – Prof. Dr. Yaşar Nuri ÖZTÜRK sh. 312-313)

2Taha Suresi

51. Dedi: 'Peki, ilk nesillerin hali ne olacak? '

52. 'Onlara ilişkin bilgi, Rabbim katında bir Kitap'tadır. Rabbim ne şaşırır ne de unutur.'

Fatih Lütfü Aydın 13.08.2014

Mümin 99-100. ayetler şu anlama da gelebilir. Doğrusunu Hz.Allah bilir.

"Oku bugün sana kitabın yeter" ayeti gereği dünyada çok zulüm işleyenler, yaptıklarının iyi bir şey olmadığını anlamak için etme bulma dünyası kuralı gereği belki de dünyaya yeniden ama işledikleri zulmü görecek insanlar olarak gönderileceklerini öğreniyorlar.

"Rabbimiz bizi yeniden dünyaya yolla yararlı işler yaparak günahlarımızı giderelim" diyorlar. Yani aynı zengin ve güçlü konumlarına dönmek istiyorlar, belki de.

Fatih Lütffü Aydın 25.12.2016

Fatih Lütfü Aydın

Ruhuma Ziyafetsin

Gülü arzular da gönül masajı.
Şakımaz mı bülbülü sevgi mesajı? .
Benim tatlı meleğim.
Kelebeğim, dileğim.

Muhteşem bir afetsin.
Ruhuma ziyafetsin.
Bülbül nasıl sabretsin.
Yetsin bu özlem yetsin.

Saygılar ve Sevgiler
15/07/2006

Fatih Lütfü Aydın

Ruhumuz Sağlıklı Olsun.

Kalp, kanser, diabet.
Bu dünyadan geç,
Ruhu adam et.
Bu dünya vermez rahat.
Ruhun derinliklerinde gerçek hayat.

Kahrol dünya maddiyatınla.
Varol ey ruh gerçek hayatınla.
Boş ver hastalıklı dünyaya.
Ruhun sağlıklı ya.
Aşk olsun, sağlık olsun.
Ruhlarımaza neşe, sıhhat dolsun.

Saygılar ve Sevgiler
14/11/2006

Fatih Lütfü Aydın

Ruhun Namaz Kılmadıkça

Başın secdede iken sen,

Kötülükler düşünmezsen,

O zaman güzeldir namaz.

Kabul olur bütün niyaz.

Hem secdede hem her demde,

Güzel huylar edinmişsen,

Makbul budur Hak indinde,

Nefse secde ettirmişsen.

Namaz eğilip kalkmaktır.

Gönül güzel olmadıkça.

Fayda yalnız vücudadır.

Ruhun namaz kılmadıkça.

Övünmeye lanet olsun.

Ne gururlanıp durursun.

Övünmeye lanet olsun.

Dersen Fatih kurtulursun.

Saygılar ve sevgiler

12/07/2006

SALT ve SALAT

YÛNUS-19

İnsanlar bir tek ümmetten başka değilken ihtilafa düştüler. Eğer Rabbinden bir söz öne geçmemiş olsaydı, tartışıp durdukları konuda aralarında hüküm verilir/iş mutlaka

bitirilirdi.

BAKARA-213

İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allah, peygamberleri müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak gönderdi. Onlarla beraber, anlaşmazlığa düştükleri konularda, insanlar arasında hükmetsinler diye gerçeği taşıyan Kitap'ı hak olarak indirdi. O Kitap'ta anlaşmazlığa düşenler, o Kitap'ın bizzat muhataplarından başkası değildi. Bunlar, kendilerine açık kanıtlar geldikten sonra sırf aralarındaki kıskançlık ve azgınlık yüzünden, çekişmeye girdiler. Sonra Allah kendi izniyle, inananları, üzerinde tartışmaya girdikleri gerçeğe tekrar ulaştırdı, Allah, dilediği kişiyi/dileyeni doğru yola iletir.

HUCURÂT-13

Ey insanlar! Biz sizi, bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve örfler yoluyla tanışıp kaynaşasınız diye sizi milletlere, boylara ayırdık. Hiç kuşkusuz, Allah katında en seçkininiz, sakınılması gereken şeylerden en çok sakınanınızdır. Allah her şeyi bilir, her şeyden haberdardır.

Yukarıda ki 3 ayete göre insanlar bir tek topluluk iken ve dolayısıyla aynı dili konuşuyorken, dağılıp biribirlerinden ayrıldıktan sonra unutkanlıktan dolayı kelimeler değişikliğe uğramış olmalı.

Türkçe' de ki salt ile Arapça' da ki salat da aynı şekilde küçük bir değişikliğe uğramış olabilir. Bu düşünce doğru ise Arapça' da ki namaz karşılığı olan salat düşünsel, duyuşsal ve bedensel olmak üzere insanoğlunun kendisini her türlü olumsuzluk (negativite) dan arındırması, içinde ki yabancı ögelerden kurtulması demek olabilir.

Her türlü olumsuzlukdan arınmak namazın geniş anlamıdır. Namazın dar anlamını ibadet olarak Peygamberimizin gösterdiği gibi gerçekleştirmeli, namazı öyle kılmalıyız ama geniş anlamını, yani her türlü olumsuzlukdan arınmayı savsaklarsak, o zaman Maun Suresi' inde ki "Vay o namaz kılanların haline"* uyarısına muhatap olan kişi durumuna düşeriz.

Fatih Lütfü AYDIN

15.05.2011

Türkçe - Türkçe sözlük Salt anlamı
Türkçe anlamı:
salt; 1. anlamı yalnız, sadece, tek, sırf:sanat adına konuşmakta kendinde hak gören, her konuştuğunu da salt doğrudur diye karşısındakine kabullendirmek isteyen kimseler sardı etrafımızı.- n. cumalı. İçinde yabancı bir öge bulunmayan, mutlak. İçine, kendisine yabancı hiçbir şey karışmamış, arı.
2. anlamı deniz kurdu, kdili; tuz katmak, tuzlamak, tuzda muhafaza etsalt a mine bir; tuzlu; hoş söz, nükte; maden tuzu, s, i, sodyum kloruru, tuz; tuzluk; çoğ mushil tuzu; tat, lezzet; bir asit ile bir bazdan meydana gelen tuz.
3. anlamı tuz. tuzluk. tat. tat tuz. çeşni. heyecan verici şey. ilginç şey. tuz koymak. tuzlamak. tuzlayarak saklamak. heyecan katmak. ilginçleştirmek. renklendirmek. tuzlu.

tuzlanmış
Not: İngilizce'de tuz salt yazılır ve solt olarak okunur. Bilindiği üzere tuz; eti ve turşu içinde ki; salatalığı, domatesi, acuru vs. yi çürümeye ve mikroplara karşı korur, destekler.

http://www.turkcebilgi.com/

AHZÂB-56

İnnallâhe ve melâiketehu yusallûne alen nebiyyi, yâ eyyuhellezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ(teslîmen) .

1. innallâhe (inne allâhe) : muhakkak ki Allah

2. ve melâikete-hu: ve onun melekleri

3. yusallûne: salât ederler

4. alen nebiyyi (alâ en nebiyyi) : peygambere

5. yâ eyyuhâ: ey

6. ellezîne: onlar, o kimseler

7. âmenû: âmenû oldu, Allah'a ulaşmayı diledi

8. sallû: salat edin

9. aleyhi: ona

10. ve sellimû: ve selâm verin, salât edin

11. teslîmen: teslim olarak, selâm ederek

Yaşar Nuri Öztürk: Şu bir gerçek ki, Allah ve melekleri, o Peygamber'e destek verirler/onun şanını yüceltirler. Ey inananlar! Siz de ona destek olun/onun şanını yüceltin ve ona içtenlikle selam verin.

Not: Ahzap 56'da Allah ve melekleri Peygambere salat ederler, siz de Peygambere salat edin deniyor. Şimdi Salatın bir tek bizim kıldığımız namaz anlamı olsaydı, ayet de Allah'ın kuluna namaz kılması gibi bir durum ortaya çıkardı ki, hâşâ böyle bir durum söz konusu olamaz. Olsa olsa HZ. Allah gönderdiği peygamberine destek olur, ya da yardım eder. Bu ayet göstermektedir ki, salatın namaz dışında destek ya da yardım anlamı da

vardır. F.L.A. 17.09.2015

Nisa:102 - Yaşar Nuri Öztürk: Sen içlerinde olup da onlara namaz kıldırdığın vakit, içlerinden bir grup seninle namaza dursun; silahlarını da alsınlar. Bunlar secdeye varınca, diğerleri arkalarında beklesinler. Sonra namaz kılmamış olan diğer grup gelip seninle birlikte kılsınlar. Dikkatli olsunlar, silahlarını yanlarına alsınlar. Kâfirler isterler ki, silahlarınızdan ve teçhizatınızdan habersiz olasınız da üstünüze bir çullanışla çullanıversinler. Eğer yağmurdan gelen bir sıkıntı varsa yahut hasta-yaralı iseniz silahlarınızı bırakmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Ama tedbirinizi alın, dikkatli olun. Allah, kâfirler için rezil edici bir azap hazırlamıştır.

Not:Namazın destek anlamından başka bildiğimiz ibadet anlamına da geldiğini bu ayet göstermektedir, bence. 28.10.2016

NAMAZ

Namaz Farsça bir kelime olup, Arapça'daki salât kelimesinin karşılığıdır. Sözlükte, dua, istiğfar, övgü anlamlarına gelen salât, dinî bir kavram olarak, İslâm'ın beş temel esasından biri olup, belli eylemler ve rükünleri bulunan özel bir ibadettir. Namaz, içerisinde zikir, tesbih, dua, kıyam, rüku, secde gibi alt ibadetleri toplayan önemli bir ibadettir. Namaz amellerin Allah'a en sevimli olanı, müminin miracıdır. Namaz, insana devamlı olarak Allah'ı hatırlatır, kalplere sorumluluk duygusunun yerleşmesini sağlar, kötülük ve günahla, kişi arasında bir perdedir. Namaz insanın maddî ve manevî temizliğinin vasıtasıdır.

Hanefîlere göre namazlar; farz, vacip ve nâfile olmak üzere üçe; farz namazlar ise, farz-ı ayın ve farz-ı kifâye olmak üzere ikiye ayrılır. Farz-ı ayın olan namazlar, her gün beş vakit kılınan namazlar ile Cuma namazı olup, buluğ çağına erişmiş, akıllı her Müslümana farzdır. Terk edilmesi, kılınmaması büyük günahtır. Günlük farz namazlar, sabah namazı 2 rekat, öğle namazı 4 rekat, ikindi namazı 4 rekat, akşam namazı 3 rekat ve yatsı namazı 4 rekat olmak üzere toplam 17 rekattır. Cuma günleri öğle vaktinde kılınan Cuma namazı, cemaatla kılınmakta olup 2 rekattır. Farz-ı kifaye olan namaz ise, Müslüman öldüğünde kılınması gereken cenaze namazıdır. Müslümanlardan bir kısmı kıldığında diğerlerinden bu farz düşer. Kılınmadığında, o bölgedeki bütün Müslümanlar günahkar olur.

Vacip namazlar, vacip oluşu kulun fiiline bağlı olmayan (li aynihî vacip) ve vacip oluşu kulun fiiline bağlı olan (li gayrihî vacip) olmak üzere ikiye ayrılır. Li aynihî vacip, vitir namazı ve bayram namazlarıdır. Li gayrihi vacip ise, adak namazı, bozulan nâfile namazının kazası ve sehiv secdesidir. Bunlar aslında vacip olmamakla birlikte, ya kişinin adamasıyla ve nafile olarak başladığı bir namazı bozmasıyla veya namazda yapmış olduğu bir hata sebebiyle vacip olmuştur.

Farz ve vacip namazların dışında kalan namazlar ise nâfiledir. Namazlardan önce ve sonra kılınan sünnetler; tahiyyatü'l-mescit, kuşluk, teheccüt gibi müstehablar ve kişinin kendisinin kılmış olduğu fazladan namazlar nâfile kapsamında yer alır.

Namazın kişiye farz olmasının şartları, Müslüman olmak, buluğ çağına ulaşmak ve akıllı olmak üzere üç tanedir. Buna namazın vücup şartları denir. Namazın sahih ve eksiksiz bir şekilde kılınabilmesi için, bir takım farzları, vacipleri, sünnetleri ve âdâbı bulunmaktadır. Farzları yerine getirmemek namazın bozulmasına sebep olur. Vaciplerin terki ise, eğer unutma veya hata ile yapılırsa sehiv secdesi yapılması gerekir; bilerek terk edilmesi hâlinde namazın yeniden kılınması vacip olur. Sünnetlerinin ve âdâbının terk edilmesi ise, namazı bozmadığı gibi, sehiv secdesi veya kazası da gerekmez. Ancak bunların fazilet ve sevabını kaçırmış olur. (İ.P.)

Namaz başlıklı bu yazı Diyanet İşleri Başkanlığı' nın Dini Kavramlar Sözlüğü' nden alınmıştır.

MÂÛN*

1. Gördün mü o, dini yalan sayanı?

2. İşte odur yetimi itip kakan;

3. Yoksulu doyurmayı özendirmez o.

4. Fe veylun lil musallîn(musallîne) .
1.
fe
: işte
2.
veylun
: vay haline, yazıklar olsun
3.
li el musallîne
: namaz kılanlara
Vay haline o namaz kılanların ki,

5. Namazlarından gaflet içindedir onlar!

6. Riyaya sapandır onlar/gösteriş yaparlar.

7. Ve yemneûnel mâûn(mâûne) .
1.
ve yemneûne
: ve mani olurlar, engel olurlar
2.
el maûne
: zekât ve yardımlaşma
Ve onlar, kamu hakkına/yardıma/zekâta/iyiliğe engel olurlar.

Not: Maun Suresi' nin Arapça özgün metninin 7. Ayetinde Maun kelimesi yer almakta.

Maun kamu hakkı,yardım, zekat ve iyilik anlamlarında kullanılıyor.

Kamu, toplum ya da devlet; insanların tüm gereksinimlerini tek başına karşılayamadıkları için bir araya gelmelerinden oluşmuştur. Bu gereksinim olgusuna maddi manevi değerlerle birlikte yaşama kararını da eklemelidir.

O zaman kamu hakkına/yardıma/zekâta/iyiliğe engel olmak ya da bunu belli bir kesime kanalize etmek toplumu oluşturan insanlara haksızlığı doğurur. Bu da kul hakkı yemek demektir. Kul hakkı yiyerek kılınan namaz insanı kurtarabilir mi? Fatih Lütfü AYDIN 15.05.2012

Ruhun Namaz Kılmadıkça.

Başın secdede iken sen,

Kötülükler düşünmezsen,

O zaman güzeldir namaz.

Kabul olur bütün niyaz.

Hem secdede hem her demde,

Güzel huylar edinmişsen,

Makbul budur Hak indinde,

Nefse secde ettirmişsen.

Namaz eğilip kalkmaktır.

Gönül güzel olmadıkça.

Fayda yalnız vücudadır.

Ruhun namaz kılmadıkça.

Övünmeye lanet olsun.

Ne gururlanıp dursun.

Övünmeye lanet olsun.

Dersen Fatih kurtulursun.

Saygılar ve sevgiler

12/07/2006
Fatih Aydın

Övünmeye lanet olsun.

Ne böbürlenip durursun.

Övünmeye lanet olsun.

Dersen sen de kurtulursun.

Saygılar ve sevgiler

15/05/2012
Fatih Lütfü AYDIN

http://www.ihya.org/

Kur'an'da Namaz Ayetleri

Güzel Kurani kerimimizde geçen namaz ile ilgili ayetler. Kuranda geçen namaz ile ilgili ayetler tarafmizca seçilip otomatik listelenmekte.

Kuranda namaz ile alakali tahmini 86 ayet geçiyor

2:3 - Onlar ki gaybe iman edip namazı dürüst kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah yolunda) harcarlar.

2:43 - Hem namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin.

2:45 - Bir de sabırla, namazla yardım isteyin. Şüphesiz bu, (Allah'a) saygılı olanlardan başkasına ağır gelir.

2:83 - Hani bir vakitler İsrailoğulları'ndan şöylece mîsak (kesin bir söz) almıştık: Allah'dan başkasına tapmayacaksınız, ana-babaya iyilik, yakınlığı olanlara, öksüzlere, çaresizlere de iyilik yapacaksınız, insanlara güzellikle söz söyleyecek, namazı kılacak, zekatı vereceksiniz. Sonra çok azınız müstesna olmak üzere sözünüzden döndünüz, hâlâ da dönüyorsunuz.

2:110 - Siz namazı hakkıyle kılmaya bakın ve zekatı verin! Kendi nefsiniz için her ne hayır yaparsanız, Allah katında onu bulursunuz. Muhakkak ki, Allah bütün yaptıklarınızı görmektedir.

2:125 - Biz ta o zaman bu Beyt'i, insanlar için bir sevap kazanma ve bir güven yeri kıldık. Siz de Makam-ı İbrahim'den kendinize bir namazgah edinin. Ayrıca İbrahim ile İsmail'e şöyle ahid verdik: "Beytimi, hem tavaf edenler için, hem ibadete kapananlar için, hem de rükû ve secde edenler için tertemiz tutun! "

2:153 - Ey iman edenler! Sabır ve namazla yardım isteyin. Şüphe yok ki Allah, sabredenlerle beraberdir.

2:177 - Yüzlerinizi bazan doğu, bazan batı tarafına çevirmeniz erginlik değildir. Fakat eren o kimselerdir ki, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitabave bütün peygamberlere iman edip, yakınlığı olanlara, öksüzlere, yoksullara, yolda kalmışa, dilenenlere ve esirleri kurtarmaya seve seve mal verirler. Namazı kılarlar, zekatı verirler. Bir de andlaştıkları zaman sözlerini yerine getirenler, hele sıkıntı ve hastalık durumlarında ve harbin şiddetli zamanında sabır ve kararlılık gösterenler var ya, işte doğru olanlar da

bunlardır, korunanlar da bunlardır.

2:238 - Namazlara ve orta namaza devam edin ve Allah için boyun eğerek kalkıp namaza durun.

2:239 - Eğer bir korku hâlindeyseniz, yaya veya binekli olarak giderken kılın, (korkudan) emin olduğunuz zaman da böyle bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde Allah'ı zikredin (namazlarınızı yine her zamanki gibi huşû ile kılın) .

2:277 - İman edip iyi işler yapan, namazı dosdoğru kılıp zekatı verenlerin Rabbleri katında elbette mükafatları vardır. Onlara hiçbir korku olmadığı gibi, onlar mahzun da olmazlar.

3:39 - Zekeriyya mabedde namaz kılarken melekler ona: "Allah sana, Allah'dan bir kelimeyi doğrulayıcı, efendi, nefsine hakim ve iyilerden bir peygamber olarak Yahya'yı müjdeler." diye ünlediler.

4:43 - Ey iman edenler! Sarhoş iken ne söylediğinizi bilinceye kadar namaza yaklaşmayın. Cünüb iken de yolcu olanlar müstesna gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur, veya yolculukta bulunursanız veyahut biriniz abdest bozmaktan gelince veya cinsî münasebette bulunup, su da bulamazsanız o zaman tertemiz bir toprak ile teyemmüm edin. Niyetle yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz ki Allah çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

4:77 - Kendilerine, "Ellerinizi savaştan çekin, namazı kılın, zekatı verin" denilenleri görmedin mi? Üzerlerine savaş yazılınca hemen içlerinden bir kısmı insanlardan, Allah'tan korkar gibi, hatta daha çok korkarlar ve "Rabbimiz! Niçin bize savaş yazdın? Ne olurdu bize azıcık bir müddet daha tanımış olsaydın da biraz daha yaşasaydık? "

derler. Onlara de ki: "Dünya zevki ne de olsa azdır, ahiret, Allah'a karşı gelmekten sakınan için daha hayırlıdır ve size kıl kadar haksızlık edilmez."

4:101 - Yeryüzünde sefere çıktığınızda kâfirlerin size bir kötülük yapacağından korkarsanız namazı kısaltmanızda size bir vebal yoktur. Kuşkusuz kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır.

4:102 - Sen onların aralarında bulunup da onlara namaz kıldırdığında içlerinden bir kısmı seninle beraber namaza dursun. Silahlarını da yanlarına alsınlar. Bunlar secdeye vardıklarında diğer bir kısmı arkanızda beklesin. Sonra o namaz kılmamış olan diğer kısım gelsin seninle beraber kılsınlar ve ihtiyatlı bulunsunlar, silahlarını yanlarına alsınlar. Kâfirler arzu ederler ki, silahlarınızdan ve eşyanızdan bir gafil olsanız da size ani bir baskın yapsalar. Eğer size yağmur gibi bir eziyet erişir veya hasta olursanız silahlarınızı bırakmanızda bir vebal yoktur. Bununla beraber ihtiyatı elden bırakmayın. Kuşkusuz Allah kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

Not:Namazın destek anlamından başka bildiğimiz ibadet anlamına da geldiğini bu atet göstermektedir, bence.

4:103 - O korkulu zamanda namazı kıldınız mı gerek ayakta, gerek otururken ve gerek yanlarınız üzerinde hep Allah'ı zikredin. Korkudan kurtulduğunuzda namazı tam erkanı ile kılın. Çünkü namaz müminlere belirli vakitlerde yazılı bir farzdır.

4:142 - Münafıklar, Allah'ı aldatmaya çalışırlar. Halbuki Allah, onların oyunlarını başlarına geçirecektir. Onlar, namaza kalktıkları zaman tembel tembel kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar. Allah'ı pek az anarlar.

4:162 - Fakat onlardan ilimde derinleşmiş olanlar ve iman edenler, sana indirilene ve senden önce indirilenlere iman ederler. Onlar, namazı kılan, zekatı veren, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlerdir. İşte onlara büyük bir mükafat vereceğiz.

5:6 - Ey iman edenler! Namaz kılmaya kalktığınız zaman, yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın. Başlarınızı meshedin, iki topuğa kadar da ayaklarınızı yıkayın. Eğer cünüp iseniz temizlenin. Hasta iseniz, yahut yolculukta iseniz, yahut biriniz abdest bozmaktan gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız, su da bulamamışsanız, temiz bir toprağa teyemmüm edin. Bunun için de yüzlerinizi ve ellerinizi o toprakla meshedin. Allah size bir güçlük çıkarmak istemiyor, fakat sizi temizlemek ve şükredesiniz diye de üzerinizdeki nimetini tamamlamak istiyor.

5:12 - Allah, İsrailoğullarından söz almıştı. İçlerinden on iki müfettiş göndermiştik... Allah şöyle demişti: " Ben, muhakkak sizinle beraberim. Namazı dosdoğru kıldığınız, zekatı verdiğiniz, peygamberlerime iman ettiğiniz ve onlara yardımda bulunduğunuz, (mallarınızı) Allah yolunda güzelce sarfettiğiniz takdirde, günahlarınızı mutlaka örter ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere korum. Fakat sizden her kim de, bundan sonra küfrederse, dosdoğru yoldan sapmış olur.

5:55 - Sizin asıl dostunuz Allah'tır, O'nun Resulüdür ve namazlarını kılan zekatlarını veren ve rükû eden müminlerdir.

5:58 - Namaza çağırdığınız zaman, onu alay ve eğlence konusu yaparlar. Bu onların, akıllarını kullanmayan bir toplum olmalarından dolayıdır.

5:91 - Şeytan, içki ve kumarla sizin aranıza düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçtiniz değil mi?

5:106 - Ey iman edenler! İçinizden birine ölüm (emareleri) geldiği zaman, vasiyet sırasında aranızdaki şahitliğin hükmü, kendi içinizden iki adaletli şahit, yahut yeryüzünde yolculuğa çıkmış iseniz, ölüm (emareleri de) size gelip çatmışsa, sizden olmayan diğer iki şahit tutmaktır. Eğer (bunlardan) şüpheye düşerseniz, namazdan sonra onları alıkorsunuz. Onlar da Allah'a şöyle yemin ederler: "Akraba bile olsa, yemini

bir çıkar karşılığı satmayacağız, Allah'ın şahitliğini gizlemeyeceğiz. Aksi halde günahkârlardan oluruz".

6:4 - Onlara Rab'lerinin âyetlerinden hiçbir âyet gelmez ki, ondan yüz çevirmesinler.

6:72 - Bize: "Namazı dosdoğru kılın, Allah'a karşı gelmekten sakının" (diye emredildi) , toplanacağınız yer O'nun huzurudur.

6:92 - Bu Kitap (Kur'ân) , kendinden önceki kitapları tasdik eden, şehirler anası (Mekke) halkını ve çevresindeki bütün insanlığı uyarman için indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Ahiret gününe iman edenler bu Kitab'a da iman ederler ve onlar namazlarına da devamlıdırlar.

6:162 - De ki: Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep âlemlerin Rabbi Allah içindir.

7:170 - Kitaba sarılanlara ve namazı kılmaya devam edenlere gelince, biz o iyilerin ecrini hiçbir zaman yitirmeyiz.

8:3 - Onlar ki, namazı gereği gibi kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yoluna harcarlar.

9:5 - Şu haram aylar bir çıktı mı artık o müşrikleri nerede bulursanız öldürün,

yakalayın, hapsedin ve bütün geçit başlarını tutun. Eğer tevbe ederler ve namaz kılıp zekatı verirlerse onları serbest bırakın. Muhakkak ki, Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

9:11 - Eğer tevbe ederler, namazı kılarlar, zekatı verirlerse dinde kardeşleriniz olurlar. Biz âyetleri, bilen bir kavme açıklarız.

9:18 - Allah'ın mescidlerini, ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namazı kılan, zekatı veren ve Allah'dan başkasından korkmayan kimseler imar ederler. İşte hidayet üzere oldukları umulanlar bunlardır.

9:54 - İnfakların onlardan kabul olunmamasına sebep, gerçekte Allah'a ve Resulüne inanmamaları, namaza ancak üşene üşene gelmeleri, verdiklerini de ancak istemeye istemeye vermeleridir.

9:71 - Erkek ve kadın bütün müminler birbirlerinin dostları ve velileridirler. İyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirirler, namazı kılarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve Resulüne itaat ederler. İşte bunları Allah rahmetiyle yarlığayacaktır. Çünkü Allah azîzdir, hakîmdir.

9:84 - Ve onlardan biri ölürse asla namazını kılma ve kabirinin başına gidip durma. Çünkü onlar Allah'ı ve Resulünü tanımadılar. Ve fasık olarak can verdiler.

10:87 - Biz Musa ile kardeşine şöyle vahyettik: "Kavminiz için Mısır'da birtakım evler hazırlayın ve evlerinizi kıbleye karşı yapın ve namazı kılın ve müminlere müjde verin."

11:87 - Dediler ki; "Ey Şu'ayb, atalarımızın taptıklarını terketmemizi veya mallarımızda dilediğimizi yapmaktan vazgeçmemizi sana namazın mı emrediyor? Oysa ki sen yumuşak huylusun ve aklı başında bir adamsın."

11:114 - Gündüzün her iki tarafında ve gecenin saçaklarında (gündüze yakın olan saatlerinde) namaz kıl! Muhakkak ki, iyilik kötülükleri giderir. Bu ise, düşünebilenlere bir öğüttür.

13:22 - Rablerinin rızasını kazanmak arzusuyla sabrederler ve namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açıkça Allah yolunda harcarlar ve çirkinlikleri güzelliklerle yok ederler. İşte bunlar, bu hayatın akibeti kendilerinin olacak olanlardır.

14:31 - (Ey Muhammed!) İman eden kullarıma söyle: "Namazı dosdoğru kılsınlar, alış-veriş ve dostluğun olmadığı bir günün gelmesinden önce, kendilerine verdiğimiz rızıktan açık ve gizli (Allah için) harcasınlar."

14:37 - "Rabbimiz! Ben çocuklarımdan bir kısmını namazı dosdoğru kılmaları için, senin Beyt-i Haram'ının yanında, ekinsiz bir vadiye yerleştirdim. Artık sen de insanlardan bir kısmını onlara meylettir. Ve onları bazı meyvelerle rızıklandır ki şükretsinler.

14:40 - "Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri namazını dosdoğru kılanlardan eyle! Ey Rabbimiz! duamı kabul et!

17:78 - Güneşin batıya kaymasından, gecenin karanlığına kadar (belirli vakitlerde) gereği üzere namazı kıl, bir de sabah namazını kıl. Çünkü sabah namazında, gece ve

gündüz melekleri hazır bulunur.

17:79 - Gecenin bir kısmında da sadece sana mahsus bir nafile olmak üzere uykudan kalk, Kur'ân ile teheccüd namazı kıl, Rabbinin seni bir makam-ı mahmuda (şefaat makamına) göndermesi kesindir.

17:110 - (Sen onlara) de ki: İster "Allah" deyin, ister "Rahmân" deyin, nasıl çağırırsanız çağırın. En güzel isimler O'nundur. Namazında sesini pek yükseltme, çok da gizli okuma, orta yolu seç.

19:31 - "Beni, nerede olursam olayım mübarek kıldı. Hayatta bulunduğum müddetçe namaz kılmamı ve zekat vermemi emretti."

19:55 - Ailesine ve çevresine namaz kılmayı ve zekat vermeyi emrederdi ve Rabbinin katında hoşnutluğa ermişti.

19:59 - Sonra bunların ardından öyle bir nesil geldi ki, namazı terkettiler, heva ve heveslerine uydular; onlar bu taşkınlıklarının karşılığını mutlaka göreceklerdir. (Cehennemdeki "Gayya" vadisini boylayacaklardır.)

20:14 - Şüphesiz ben Allah'ım, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Onun için bana kulluk et ve beni anmak için namaz kıl.

20:132 - (Ey Muhammed!) Ehline namaz kılmalarını emret, kendin de ona

sabırla devam et. Biz senden bir rızık istemiyoruz. Seni biz rızıklandırırız. Güzel akibet takva sahiplerinindir.

21:73 - Onları buyruğumuz altında (insanlara) doğru yolu gösterecek önderler kıldık. Kendilerine hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı, zekat vermeyi vahyettik. Onlar bize kulluk eden kimselerdir.

22:35 - Ki Allah anıldığı vakit onların kalpleri titrer. Onlar başlarına gelene sabreden, namaz kılan kimselerdir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah yolunda harcarlar.

22:41 - Onlar (o müminlerdir) ki, eğer kendilerini yeryüzünde iktidar mevkiine getirirsek namazı kılarlar, zekatı verirler, iyiliği emrederler ve fenalığı yasak ederler. Bütün işlerin sonu sırf Allah'a âittir.

22:78 - Allah uğrunda gerektiği gibi cihad edin. Sizi o seçmiş, babanız İbrahim'in yolu olan dinde sizin için bir zorluk kılmamıştır. Daha önce ve Kur'ân'da, Peygamberin size şahid olması, sizin de insanlara şahid olmanız için, size müslüman adını veren O'dur. Artık namaz kılın, zekat verin, Allah'a sarılın. O sizin sahibinizdir. O ne güzel sahip ve ne güzel yardımcıdır!

23:2 - Onlar ki, namazlarında huşû içindedirler,

23:9 - Ve onlar ki, namazlarını muhafaza ederler,

24:37 - Birtakım insanlar (Allahı tesbih ederler) ki, ne ticaret ne de alış veriş onları Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekat vermekten alıkoymaz. Onlar, kalplerin ve gözlerin allak bullak olduğu bir günden korkarlar.

24:56 - Hem namazı kılın, zekatı verin ve peygambere itaat edin ki rahmete eresiniz.

24:58 - Ey iman edenler! Ellerinizin altında bulunan (köle ve cariyeleriniz) ve içinizden henüz erginlik çağına girmemiş olanlar, sabah namazından önce, öğleyin soyunduğunuz vakit ve yatsı namazından sonra (yanınıza gireceklerinde) sizden üç defa izin istesinler. Bunlar mahrem halde bulunabileceğiniz üç vakittir. Bu vakitlerin dışında ne sizin için, ne de onlar için bir mahzur yoktur. (Birbirinizin yanına girip çıkabilirsiniz.) İşte Allah, âyetlerini size böyle açıklar. Allah her şeyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

27:3 - Ki o (müminler) namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve ahirete de kesin olarak iman ederler.

29:45 - Sana vahyedilen Kitabı oku ve namazı kıl. Muhakkak ki namaz hayasızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah'ı anmak elbette en büyük ibadettir. Allah yaptıklarınızı bilir.

30:31 - Başkasından geçerek hep O'na gönül verin ve O'ndan sakının. Namaza devam edin ve müşrilerden olmayın.

31:4 - Onlar, namazı kılarlar, zekatı verirler, âhirete de kesin olarak inanırlar.

31:17 - "Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten sakındır. Başına gelenlere sabret, çünkü bunlar, azmi gerektiren işlerdendir."

32:16 - Onların yanları yataklardan uzaklaşır, korku ve ümid içinde Rablerine dua ederler ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan hayıra sarfederler.

33:33 - Hem vakarınızla evlerinizde durun da önceki cahiliyet devrinde olduğu gibi süslenip çıkmayın. Namazı kılın, zekatı verin. Allah ve Resulü'ne itaat edin. Ey ehli beyt! Allah sizden kiri gidermek ve sizi tertemiz, pampak yapmak istiyor.

35:18 - Hem günah çeken bir kimse, başkasının günahını çekmeyecek; yükü ağır basan, onun yüklenilmesine çağırsa da ondan bir şey yüklenilmeyecek, isterse bir yakını olsun. Fakat sen ancak o kimseleri sakındırısın ki, gaybda Rablerinin korkusunu duyarlar, namazı dürüst kılarlar. Temizlenen de sırf kendisi için temizlenir. Nihayet dönüş Allah'adır.

35:29 - Allah'ın kitabını okuyan, namazı kılan ve kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli ve açık olarak verenler, kesinlikle batma ihtimali olmayan bir ticaret umarlar.

42:38 - Onlar, Rablerinin davetini kabul ederler ve namazı dosdoğru kılarlar. Onların işleri de kendi aralarında bir istişare iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan onlar Allah yolunda harcarlar.

58:13 - Gizli (özel) bir şey konuşmanızdan önce sadaka vermekten korktunuz da mı yerine getirmediniz? Fakat Allah da sizi affetti. Şu halde namazı kılın, zekatı verin, Allah'a ve Resulüne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.

62:9 - Ey inananlar! Cuma günü namaz için çağrıldığı(nız) zaman, Allah'ı anmaya koşun, alışverişi bırakın. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.

62:10 - Namaz kılındıktan sonra yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfundan (nasibinizi) arayın. Allah'ı çok anın ki kurtuluşa eresiniz.

70:22 - Ancak namaz kılanlar bunun dışındadır.

70:23 - Onlar ki namazlarını sürekli kılarlar.

70:34 - Namazlarına devam ederler.

73:20 - Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden daha azında, yarısında ve üçte birinde kalktığını, seninle beraber bulunanlardan bir topluluğun da böyle yaptığını biliyor. Gece ve gündüzü Allah takdir eder. O, sizin onu sayamayacağınızı bildi de sizi affetti. Bundan böyle Kur'ân'dan size ne kolay gelirse okuyun. Allah, içinizden hastalar, yeryüzünde gezip Allah'ın lütfunu arayan başka kimseler ve Allah yolunda savaşan daha başka insanlar olacağını bilmiştir. Onun için Kur'ân'dan kolayınıza geldiği kadar okuyun, namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin (Hayırlı işlere mal sarfedin) . Kendiniz için gönderdiğiniz her iyiliği, Allah katında daha hayırlı ve sevapça daha büyük olarak bulacaksınız. Allah'tan bağış dileyin. Kuşkusuz Allah bağışlayandır, merhamet edendir.

74:43 - Suçlular der ki: "Biz namaz kılanlardan değildik."

75:31 - Fakat o, ne sadaka verdi, ne namaz kıldı.

87:15 - Rabbinin adını anıp namaz kılan.

96:10 - Namaz kıldığı zaman, bir kulu engelleyeni gördün mü?

98:5 - Halbuki onlar, dini sadece Allah'a tahsis ederek, Allah'ı birleyerek, ançak Allah'a ibadet etmekle, namazı kılmakla ve zekatı vermekle emrolunmuşlardır. İşte dosdoğru din budur.

107:4 - Vay haline o namaz kılanların ki,

107:5 - Kıldıkları namazın değerine aldırış etmezler.

108:2 - Öyleyse Rabb'in için namaz kıl ve kurban kes.

Fatih Lütfü Aydın

Sabun ve Seçim

Sabun kirden arınma aracıdır.
Seçim de bir arınma aracıdır.
Oyunu aklıyla ve vicdanıyla kullananlar,
Şu gönlümün baş tacıdır.

Saygılar ve Sevgiler
30.10.2015

SABUN ve MANTAR

Ruh sabunu takva (Allah'ın gözüne girememe ya da gözünden düşme korkusuyla, Allah'dan sakınma ve Allah'ın Rızasına uygun yaşama) ile ruhumuzu tüm olumsuzluklardan temizleme ve sabun ile de bedenimizi temizleme dileğiyle.

Temizlik imandan gelir ata sözünün kaynağı olan ayet;

MUDDESSİR-4

Ve siyâbeke fe tahhir.

1. ve siyâbe-ke: ve elbisen
2. fe: artık
3. tahhir: temiz tut, temizle

Yaşar Nuri Öztürk: Temizle giysilerini!
Not: Elbiseni temiz tut genel emrinin içinde, tuvalette oranı temizle sözü de barınmaktadır.

Necasetten (dışkıdan) taharet, tuvalette orayı temizleme anlamına gelir. Bu yüzden bu temizleme işinin yapıldığı aşağıda ki musluğa taharet musluğu denir. F.L.A.

Sabunun daha da etkili olması için eli değirmeden tuvalet kâğıdıyla orayı kazıyarak

temizlemek ve yıkadıktan sonra kâğıtla kurulamak iyi olur. Kuru ortamda mikroplar

barınamıyor.Kadınlar bu kazıma işini arkaya doğru yapmalılar çünkü ön tarafa doğru

yaparlarsa üreme organları mikrop kapar. Doktorların da dediği gibi yanlış tarafa doğru temizlik kadın idrar yolları iltihaplanmalarına yol açmaktadır.
Söz mikroptan açılmışken mantardan bahsetmek istiyorum. Bedenin herhangi bir yerinde terden, ıslak kalmadan dolayı mantar denen kaşıntılı rahatsızlıklar ortaya çıkar. Mikroplar (gözle görülemeyecek kadar küçük varlıklar) büyükten küçüğe doğru; bakteriler, virüsler ve basiller şeklinde sıralanır. Bakteriler için antibiyotik (bakteri öldüren) kullanılır.

Yalnız antibiyotikler aynı zaman da bağışıklık sistemini bozduğundan önerilmemektedir. Bakteriler kuru ortamda kolayca üreyemezler. Benim önerim bakterilerin yol açtığı mantar için vücudu kuru tutmak ve iyi bir doğal antibiyotik olan sarımsak sürülmesidir.

Aslında söylemeye gerek yok ama Elbette ki sarımsağın suyu değecek şekilde sarımsak ucundan kesilmelidir.
Ağız yaraları, göz rahatsızlıkları hep bakterilerin yol açtığı rahatsızlıklardır. Kuru tutup buralara da sarımsak sürüldüğünde sorun çözülür. Doktora danışmalı ve ilaç önerisinde bulunulmamalı ama sarımsak ilaç olmayıp gıda olması sebebiyle çekinmeden kullanılabilir.

Not. Tuvalette bir el daima temiz bırakılmalıdır çünkü pis elle musluk başına dokunulduğunda, eller iyice yıkansa bile musluk kapatılırken temiz ele mikroplar yerleşmiş ve bir şekilde vücuda geçmiş olacaktır.
Sağlıklı günler dileğiyle...F.L.A.

Fatih Lütfü Aydın

Saflık

Aranan saflık, güzellik ise eğer,

Elbetteki aramaya değer.

Saflık, güzellik için önce temizlenmeli içimizdekiler,

Temizlenmeli o içimizdeki olumsuzluk denen kirler.

Saygılar ve Sevgiler.
05.03.2014

Fatih Lütfü Aydın

Sağlık bir Hazine, Yitiren Kapılır Hüzüne.

Sağlık bir hazine,
Yitiren kapılır, hüzüne.
Hakk diyalektik* gereği,
Halk etti, kötüyü ve iyiyi.

Hastalık olsaydı iyi,
İnsan yaşar mıydı, ağrıyı sızıyı.
Ağrı bir uyarıdır insana.
Der ki dikkat et sağlığına.

İyinin değerini bilip, şükredelim diye,
Varlığı var ederken yer verdi, Hakk diyalektiğe.
Hastalık maraz yani arızadır, hangi arıza hazinedir.
Sağlığa yönelttiği için, hazine değerinde bir sebep olabilir.

İyilik ve güzellik Allah'dan,
Nefsindendir, kötülük ve çirkinlikden sana ulaşan.*2
Kötülüğü ve çirkinliği yaratır Hakk,
Kul yanlışıyla onları eder hak.

06.12.2016
Saygılar ve sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın.

*Zıtlıkların çatışması kuramı.
*2Nisa, 79
Yaşar Nuri Öztürk: İyilik ve güzellikten sana her ne ererse Allah'tandır. Kötülük ve çirkinlikten sana ulaşan şeyse kendi nefsindendir. Biz seni insanlara bir resul olarak gönderdik. Tanık olarak Allah yeter

Fatih Lütfü Aydın

Sarıl Hakk'ın İpine.

Sarıl Kur'an'a, Hakk'ın ipine.
Salsın seni ruhunun dibine.
Ne ararsan sende, ruhunda var.
Orada kalıcı mutluluk veren dünyalar.

Geç dünyanın zehirli, yalan rüyasından.
Geçici mutlulukla olmasın hayatın zindan.
Uyuşturucu sahte bir cennettir.
Sonu dayanılmaz acı, ızdırap,cinnettir.

O sahte oyunlar kurandır.
Gerçek dost Hakk'tır. Kur'an'dır.
Kötü alışkanlıklar, feleğin sillesinde yakalar.
Direnmezsen onlara, yersin peş peşe şamar.

Saygılar ve Sevgiler.
21/10/2006

LOKMÂN-22

Ve men yuslim vechehu ilâllâhi ve huve muhsinun fe kadistemseke bil urvetil vuskâ, ve ilâllâhi âkibetul umûr(umûri) .

1. ve men: ve kim
2. yuslim: teslim eder
3. veche-hu: vechini
4. ilâllâhi (ilâ allâhi) : Allah'a
5. ve huve: ve o
6. muhsinun: muhsin olarak
7. fe: o zaman, o taktirde
8. kad: olmuştu
9. istemseke: tutundu
10. bi:... e
11. el urveti el vuskâ: sağlam kulp
12. ve ilâllâhi (ilâ allâhi) : ve Allah'a
13. âkibetu: akıbet, son, sonuç
14. el umûri: emirler, işler

Yaşar Nuri Öztürk: Güzel düşünüp güzel davranarak yüzünü Allah'a teslim eden, en sağlam kulpa yapışmıştır. İş ve oluşların sonu Allah'a varır.

Not: bil urvetil vuskâ (sağlam kulpa, Hakk'ın İpine)

Fatih Lütfü Aydın

Seçmen Davranışını Belirleyen Faktörler.

Seçmen davranışını,
Belirleyen faktörler.
Bu faktörleri bilmeyenler,
Boşuna terler.

İhtiyaçlar hiyerarşisinde, sıra düzeninde,
Beslenme ve barınma gelir, sonra aidiyet.
Belki de bu yüzden,
İlgi görmedi, laiklik ve milliyet.

Bir basamak hallolmadan,
Sıra düzende atlanamaz, bir sonraki basamağa,
Aç karın katlanamaz, masal anlatmağa.
Toplumlar iki gruptur, cemiyetler ve cemaatler.
Bu gerçek bilinmeden, boşa verilir vaatler.

Cemiyet; çok dinden, görüşten olanların,
Oluşturduğu yasalı, seçimli düzen.
Cemaat; tek dinden, görüşten olanların,
Oluşturduğu emre dayalı, kafa sallamalı düzen.

Aç insan ne yapsın kafa sallamayıp ta.
Atatürk'ümüzden bu yana,
Sosyal devlet kayıpta.
Sosyal devlet olamamışsa bir cemiyet.
Ekonomik özgürlüğü olmayan birey,
Cemiyette değil, cemaatte arar aidiyet.

Cemiyet olmaz olmadan parti içi demokrasi.
Kafa sallarsa, cemaat olmaz mı parti üyesi?
Diyorlar ki…Ehven-i Şer.
Ehven-i Şer zararlının daha az zararlısı.
Cemiyet karın doyurmazsa, cemaat en yararlısı.

Yakılmış, yıkılmış köyler.
Ödenmemiş ödenekler, föyler.
Aksini söyleyen, boşuna söyler.
Cemaat dinler, karnını doyuranı,
Dinlemez laikliği, milliyetçiliği buyuranı.

Cemaatte yaraları sarmadan,
Cemiyeti kurmadan,
Sömürgeciyle baş edilmez.
Sömürür, semirir durmadan.

Saygılar ve Sevgiler.
25.07.2007

Fatih Lütfü Aydın

Semboller.

Bilmem ki nasıl anlatsak.
Elmanın altına bak.
Neye benziyorsa,
Odur işte esas yasak.

O yılan başka yılan.
Babamızda ki,
Dünyaya gelmemizi sağlayan.

Yoksa bir elma yedik diye,
Kovsunlar cennetten niye.
Sanma onu gerçeği,
O elma başka elma.
Soyutla onu gerçeğinden.
Bak altında ki sembole, anlama.

Utanmış söyleyememişler.
Yılana leylek demişler.
Neye benziyor bak bakalım bacaya.
Anladıysan tenezzül etme elmaya.
Leylek ve baca bu işin tek doğrusu
Elma güçten, cennetten düşürür,
Azdırıp, döktürerek çokça su.

Amacım edepsizlik değil.
Bilmeyene mesaj vermek.
Bunlar Kur'an'da da yazar ama
Kullanılır semboller ve başka dil.
Eşinize dosdoğru yoldan yaklaşın der.*
Ama ulaşamaz sana Arapça kelimeler.

Saygılar ve Sevgiler.
08.02.2007

*Bakara Suresi 222.

Yaşar Nuri Öztürk: Sana adet halini de sorarlar. De ki: "O, insana rahatsızlık veren bir haldir. Hayızlı oldukları sırada kadınlardan uzak durun ve onlar temizleninceye kadar kendilerine yaklaşmayın. İyice temizlendiklerinde, Allah'ın emrettiği yerden onlara gidin." Şu bir gerçek ki Allah, çok tövbe edenleri sever, iyice temizlenenleri de sever.

13- Sorumluluğun Şahsiliği İlkesi: Herkes kendi işlem ve eyleminden sorumludur. Başkalarının işlem ve eyleminden sorumluluğu mümkün kılacak kolektif ceza sorumluluğu kabul edilemez.

http://fatihltfaydin.tr.gg/Evrensel-Hukuk-ve-Ahlak...

Fatih Lütfü Aydin Her koyun kendi bacağından asılır.

EN'ÂM-164

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Yaşar Nuri Öztürk: Şunu da söyle: "Allah herşeyin Rabbi iken O'ndan başka rab mı arayayım? Her benliğin kazandığı kendi üstünde kalır. Hiçbir günahkâr, bir başka günahkârın yükünü taşımaz. Nihayet dönüşünüz Rabbinizedir. Tartışmaya girdiğiniz şeyleri O size haber verecektir."

Not: Her koyun kendi bacağından asılır ata sözünü bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın şeklinde düşünmemeli. O yılan bir gün bizi de sokabilir. Haksızlık etmeden yılanlarla savaşmalıyız, bence. F.L.A.

Bilindiği üzere sembol bir şeyin (eşyanın, resmin, işaretin) taşıdığı, sahip olduğu anlam demektir. Örneğin bayrak fiziki olarak bez eşya iken, sembol olarak bağımsızlık anlamını taşır.

İşte hac sırasında şeytan taşlama da fiziki olarak boş iş iken, sembol olarak içimizdeki şeytanı ve kötülüğü emreden nefsi arzularımızı (nefs-i emmareyi) daşlamak yani dışlamak demektir.

Sembol içeren davranışların içi doldurulup sembol anlamları yaşama geçirilmedikçe boşa kürek sallanmış olur. F.L.A.

Fatih Lütfü Aydın

Sen Varsın Ya

Seninle ey! Yar seninle.
Çukur olur, yar seninle.
Sevginle ey! Yar sevginle,
Direncim var sevginle.

O asil ruhunla,
Boyunla, posunla;
Sen varsın ya.
İsterse yansın dünya.

Hayat ne de tatlıymış,
Pozitif enerjinle.
Sevginle ey! Yar.
Sevincim dolup, taşar.
Hem de sonsuza kadar.

Sevincim var, ey! Yar.
Prensesim enerji yayar.
Cümle derdimi boğar.
Dertlerimi hepten koğar.

Saygılar ve sevgiller
03/07/06

Fatih Lütfü Aydın

Sendika; Sanduka, Sandık Demek.

Sendika sanduka, yardımlaşma, dayanışma demek.
Onunla var olur kutsal emek.
Atılırmış sandığa yardımlar.
Atılırmış ölen işçinin ailesine dostça adımlar.

Sandık pazarlık ve dayanışma hakkını simgeler.
Sandığı parçalamak kul hakkına girer.
Kul hakkı, affetmedikçe hakkı yenen,
Büyük bir günah affedilmeyen.

Neye yarar onca para, itibar, gökdelen.
Hak yeyip, Hak gözüne giremedikten sonra sen.
Akletmeden indirirler hakkı mideye.
Tamah ederler tuvalet olacak maddeye.

Saygılar ve Sevgiler.
18.03.2007

Fatih Lütfü Aydın

Sevgiliden Sevgiliye Fark Var.

Sevgiliden sevgiliye fark var.
Kimi sevgili Hakk rızasına uygun yaşar,
Böylece sevgiliye sağlar yarar.

Kimi sevgili Hakk rızasına aykırı yaşar,
Böylece sevgiliye verir zarar.
O zaman insanlar,
Doğru seçim yapmalılar.

Not: Şair der ki; Sevdiğini düşünen hep yanar! Mevlana cevap verir; Sevdiğini düşünmeyen neye yarar..

Fatih Lütfü Aydın

Son Vermeli Borçlanma Ekonomisine

Gelinecek Tansu Çiller'den Meral Akşener'e.
Devam diyeceğiz Amerikancı borçlanma ekonomisine,*
Hep aynı şey ne değişecek ne?
Boyun eğmeye devam edeceğiz EMPERYALİZME.

Eğer değer veriyorsak KEMALİZME,
Onay vermeliyiz VATAN PARTİSİNE.
Diyorsak:"Vatan Partisi de Rusya'ya sömürtürse TÜRKİYE'Yİ"
O zaman çocuklarımıza öğretip benimsetelim KEMALİZMİ.

Biz beceremedik bari onlar becersin GERÇEK MİLLİYETÇİLİĞİ,
Başa getirsinler DÜRÜST, YETENEKLİ KİŞİLERİ.
Elbetteki bunun için gerekir DÜRÜST, YETENEKLİ bir seçmen TABANI.
Ancak böyle bir taban yüceltebilir TÜRKİYE'Yİ, bu güzel VATANI.

03.09.2017
Fatih Lütfü Aydın

*Not: Kaydi para olarak ortaya çıkarılan para mal ve tarım üretmine kanalize edilmezse dışarıdan alınan borcun ödemesi zorlaşır ve borcun borçla ödenmesi yoluna gidilir, böylece borç ekonomisine girilmiş olunur.

KAYDİ PARA

Ahmet bankaya 1.000,00 TL mevduat hesabı açtırır. Banka bu paranın örneğin % 10 olsun, 100,00 TL'sini zorunlu karşılık olarak ayırır ve kalan 900,00 TL'yi birisine kredi olarak verir. Kişi 900,00 TL ile bir televizyon alır. Televizyoncu da aldığı parayı gidip bankaya, yatırır.

Şimdi bankadaki kaydi parayı (banka muhasebe kayıtlarındaki parayı) hesaplayalım.

Ahmet'in yatırdığı para……	1,000,00 TL
Kredi çekenin çektiği para……..	900,00 TL
Televizyoncunun yatırdığı para……..	810,00 TL
TOPLAM…….	2.710,00 TL dir.

Gerçekte ise ortada yalnızca 1.000,00 TL vardır.

Not: Televizyoncunun yatırdığı para % 10 zorunlu karşılık kesildiği için 810,00 TL'dir.

Üretime dayanmayıp, paradan para kazandıran bu sistem elbetteki çökecektir ve çöktü de.

Üretimin Yapısı.

1. Sana:yi Üretimi.

2. Tarımsal Üretim.

3. Hizmet Üretimi.

Hizmet üretiminde; yol, hastane ve AVM yapılır. Buralarda kullanılan ve satılan mallar dışarıdan getirilir. Bu da dövizle aşırı borçlanma demektir. Sonuç olarak ağırlık sana:yi ve tarım üretimine verilmelidir. F.L.A. 28.06.2017

F.L.A

K E M A L L İK

Çocukluğunda emeği sömüren kargaları kovardı.
Sömürgeciye kafa tutuş çocukluğunda vardı.
Akılcılık, insancılık ve diğer gamlık,
Devlet adamlığında böyle sağlanır, kemalat, tamlık.

İçki, sigara içermiş ama yememiş haram.
Halkından başkasına siyasi açıdan,
Eğmemiş boyun, etmemiş ram.
O dini anlamakta da, devlet adamlığında da tamdı, kemaldi.
O halkını sürü yerine koyup, düşmana teslim etmeyen,
MUSTAFA KEMAL' di.

Kendisine sahip çıkana atamızsın dedi halk-ı Türk.
Böylece oldu adı MUSTAFA KEMAL ATATÜRK.
Halkını sömüremesin diye üst tabaka ve dış güçler.
Köy enstitülerini ve halk evlerini kurdu.
Kentlerde burjuva ve soylular, köylerde ağalar ve şeyhler,
O ölünce tekrar sardı yurdu.
Yıkıldı birer birer bütün güzel şeyler.

Kargalar bırakmadı tarlada ekin.
Bu ne doymak bilmez hırs, buna bitmez halka kin.
Ey sömürgeci ye bütün dünyayı ye.
Dünya tuvaletinde, ulaşamazsın ruhun derinliğindeki sevgiye.
Saygılar ve Sevgiler
14.11.2008

Not: KEMALİZM
1. Akılcılık, bilim ve teknolojiyi yaşama geçirmenin kapısını açar.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

2. İnsancılık, insanın sömürülmesine dolayısıyla sömürgeciliğe (emperyalizme) karşı çıkar. İnsanın mutluluğu için laik ve demokratik ortamda sosyal devlet ilkelerini devreye sokar.*2
3. Diğerkâmlık: fedakârlık yani özverililik olup, özverili bir şekilde gerçek milliyetçiliği devreye sokar.
Bk. Gerçek Milliyetçi şiiri.*3

EBÜLFEZ ELÇİBEY Kemalist idi. Bildiğim kadarıyla Kemalizim; Akılcılık (Rasyonalizm) , İnsancılık (hümanizm) ve Diğergamlık (Fedakârlık) demektir.
Akılcılık ile bilim ve teknikde ileri gidilir. İnsancılık ile insana değer verilir ve demokrasi, insan hakları ile bireylerin her tür gereksinimi adilce karşılanır. Diğergamlık ile de özveriyle ve vatan sevgisiyle vatanın ve vatanın insanının daha mutlu ve ekonomik rahatlık içinde yaşaması sağlanır.
İşte Emperyalizm Kemalizm'in yaşama geçirildiği ülkeleri sömüremeyeceğinden Kemalistlere düşmandır.
12 Eylül faşist idaresi bu yüzden ordudaki Kemalist subayları kıyımdan geçirdi. F.L.A. 17.03.2017

*2 https://www.antoloji.com/cumhuriyet-263-siiri/
Not: kısa yol seçilip fare sağ tıklanarak, Google'da ara sekmesine tıklamalı.

*3 GERÇEK MİLLİYETÇİLİK

Bir yönetici olursa dindar.
Bu ancak Allah'ın,
Gözüne girmeye yarar.
Gerçek milliyetçi olanın,
Emeği topluma fayda sağlar.

Gerçek Milliyetçi,
Yurdunu seven, sömürtmeyen,
Onu çağdaş medeniyete götüren,
Özverili, çalışkan, onurlu insan.
Böyle bir zihniyetle yücelir vatan.

İç savaş çıkartmak isteyen,
Sömürgecinin oyununa gelmez O.
Nefsi müdafaa dışında,
Cana kıymaz, adam öldüremez O.

Komşularına ya da başka ülkelere,
Saldırmak ya da saldırıya aracı olmak yerine,
Onlarla ekonomik ve kültürel bağlar kurup,
O bağlantıları geliştirir derinden derine.

Allah katında en değerli, en üstün insan takvada ileri olandır.
Adil insanların gözünde; en üstün, en değerli insan,
Yaratılmışa ve Allah'a haksızlık yapmayan,
Yaratılmışa adilce yararlı olandır.

10.12.2011
Saygılar ve Sevgiler.
22.04.2007

HUCURÂT-13
Yâ eyyuhen nâsu innâ halaknâkum min zekerin ve unsâ ve cealnâkum şuûben ve kabâile li teârefû, inne ekremekum indallâhi etkâkum, innallâhe alîmun habîr(habîrun) .
1. yâ eyyuhâ: ey
2. en nâsu: insanlar
3. innâ: muhakkak ki biz
4. halaknâ-kum: yarattık sizi
5. min zekerin: bir erkek
6. ve unsâ: ve kadın
7. ve cealnâ-kum: ve sizi kıldık, yaptık
8. şuûben: şube, neseb, aynı soya mensup topluluk
9. ve kabâile: ve kabileler
10. li teârefû: tanışmanız için, birbirinizi tanımanız için
11. inne: muhakkak ki
12. ekreme-kum: sizin en çok kerim olanınız
13. inde allâhi: Allah indinde, katında
14. etkâ-kum: en çok takva sahibi olanınız
15. inne allâhe: muhakkak ki Allah
16. alîmun: en iyi bilen
17. habîrun: haberdar olan

Yaşar Nuri Öztürk: Ey insanlar! Biz sizi, bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve örfler yoluyla tanışıp kaynaşasınız diye sizi milletlere, boylara ayırdık. Hiç kuşkusuz, Allah katında en seçkininiz, sakınılması gereken şeylerden en çok sakınanınızdır. Allah her şeyi bilir, her şeyden haberdardır.

ZUHRÛF-35
Ve zuhrufâ(zuhrufen) , ve in kullu zâlike lemmâ metâul hayâtid dunyâ, vel âhiretu inde rabbike lil muttekîn(muttekîne) .
1. ve zuhrufen: ve süsler, mücevherler
2. ve in: ve eğer, sadece
3. kullu: bütün, hepsi
4. zâlike: bu, bunlar
5. lemmâ: yalnız, sadece
6. metâu: meta
7. el hayâti ed dunyâ: dünya hayatı
8. ve el âhiretu: ve ahiret
9. inde: katında
10. rabbi-ke: senin Rabbin
11. li el muttekîne: muttekiler, takva sahiplerinin (için)

Yaşar Nuri Öztürk: Her yanda süsler oluştururduk. İşte bütün bunlar, şu iğreti dünya hayatının nimetidir. Rabbinin katındaki âhiret ise takva sahipleri içindir.

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Şehvet Şehvet.

Şehvet şehvet.
Muzdarip senden ruh ve et.
Şehvet şehvet.
Bıktık senden ruhumuzu terk et.

Şehvete kılıf arayanlar.
Şehvet yumruğunu yeyince, gerçeği anlar.
Efendimiz, erkekliğin en verimli çağında,
Şehvet savaşı veriyordu, Hira Dağı'nda.

Hz. Yusuf kuyuda, zindanda,
Hz. Yunus balığın karnında,
Hz. Musa'nın ne işi vardı, Tur Dağı'nda.
Derin hikmetler, ibretler vardır, Hz. Eyyub'un sabrında.

Olmak için akıl ve gönül sahibi.*2
Taklit etmeli sakallı olanından çok,
Hira Dağı'ında ki Sevgili'yi, Habibi

Kovmazsan ruhundan şehveti,
Kucaklarsın sonunda, sevgi, ruh yerine tuvaleti.
Kaçınmalı daima haksızlık içeren şehvetten.
Haksızlık nedeniyle, ruhsuz, sevgisiz olur beden,

Sevgi yoksa içinde beden,
Sonuçta cife, tuvalet değil mi?
Haksızlık içeren şehvetle,
Elde edemez insan bâtını, Bâtını ilmi.

Olsak da iyi bir hâfız;
Kur'an'ı okusak da arı gibi vız vız.
Hıfz etmezsek, kitlemezsek, şehveti,
Kurtaramaz bizi ondaki lâf, lafız.

Kurtulmak isteniyorsa şehvetten,
Vazgeçilmeli çok yemekten ve etten.
Ette ki hayvansal protein için,
Peynir, yoğurt yeyin, ya da süt için.
Baklagillerde; fasulyede, mercimekte, nohutta da,
Bitkisel protein var ama kalsiyum için,
Yine de, peynir, yoğurt da yeyin, ya da süt de için.

Sad Suresi ayet 29,
Bilhassa bu ayete uymakla,
İNSAN-I KÂMİL oluruz.
"Kutsal / bereketli bir Kitap bu; sana indirdik ki onu,
Ayetlerini derin derin düşünsünler ve öğüt alabilsin temiz özlüler." *2

Zümer Suresi ayet 18,
Akıl ve gönül sahibi olmalıyız biz.
" Onlar ki, sözü dinler de en güzeline uyarlar. İşte bunlardır, akıl ve gönül sahipleri."*2
Dünyada göğüslemek için hakiki ipi,

Olmalı Akıl ve Gönül sahibi.

Yalnız cinsellikde olmaz şehvet.
Mala olan hırs da şehvettir,
Haksızlık içeriyorsa elbet.
Kur'an buna diyor dule (Haşr,7) *
Rabbena hep bana deyip de,
Düşme Hak gözünde rezil bir hale.

Olursan dule sahiplerinden, ya da yaparsan onlarla işbirliği.
Atabilirmisin ruhundan vijdan azabını, kiri, kirliliği.
Şehvet ruhunu eder tümden kör.
Şehveti bırak da hakikati gör.

Şehvet; Şiddetli arzu, arzulanan şey için atılmak*
Normali var normal olmayanı,
Normali için okumalı 14. ayetinden Âli İmran'ı.
" Kadınlara, oğullara, altın ve gümüşten oluşturulmuş yığınlara,
Şalma atlara, davarlara ve ekinlere tutkunlukların sevgisi,
İnsanlar için süslenip püslenmiştir.
Tüm bunlar geçici-iğreti hayatın nimetidir.
Allah'a gelince, varılacak yerin en güzeli O'nun yanındadır."*1

Yazar normal olmayan şehveti,
Nisa Suresi ayet 27,
"Allah sizin tövbenizi kabul etmek istiyor.
Şehvetlerine uyanlarsa sizin büyük bir sapışla sapmanızı isterler."*1

Dinimiz İslam 3 bölümdür.
İman, ibadet ve fıkıh yani hukuk, yani sosyal meseleler.
Sosyal meselelere girer, evlilik, evlenmeler.
Evrensel değildir sosyal meseleler.
Zamana, mekâna yani herhangi bir yere, coğrafyaya, kültüre göre değişirler.
Ama adalet ve şehvet, evrenseldir,
Zamana, mekâna yani herhangi bir yere, coğrafyaya, kültüre göre değişmez.
Akıl ve gönül sahipleri *2 şehvete düşüp de azap kabrini eşmez.

Nisa Suresi 3. ayet.
"Yetimler konusunda adaleti koruyamayacağınızdan korkarsanız,
Sizin için temiz kılınan kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikâhlayın.
Eğer bu durumda adaleti gözetemeyeceğinizden korkarsanız,
Bir tek kadınla yahut yeminlerinizin / sağ ellerinizin sahip olduklarıyla yetinin.
İşte bu, haksızlığa sapmamanız için en uygun yoldur."*1

Nisa Suresi 127. ayet.
"Senden kadınlar hakkında fetva soruyorlar.
De ki: "Onlar hakkında fetvayı size Allah veriyor."
Yazılmış hakları olanı kendilerine vermeyip de,
Kendileriyle nikâhlanmak istediğiniz yetim kadınlar hakkında,
Ezilip horlanan çocuklar hakkında,

Kitap'ta olup da yüzünüze karşı okunan şeyler var.
Hayır olarak yaptığınız her şeyi Allah, hakkıyla bilmektedir."*1

Nisa Suresi 129. ayet.
"Tutkunluk derecesinde isteseniz de kadınlar arasında,
Adaleti sağlamaya asla güç yetiremezsiniz.
O halde tam bir eğilimle bir yana yönelip de öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın.
Barışı esas alıp sakınırsanız, Allah çok affedici, çok merhametli olacaktır."*1

Haddim olmasa da, yapmak Kur'an'da herhangi bir yorumu.
Benim bu ayetlerden anladığım bu.
Miraslarını vermemek için yetimlerle evlenirlermiş.
Kur'an bu ayetlerle yetimlere eziyete son vermiş.

Bence demek istiyor ki Kur'an.
Ey! hem cinsel, hem de maddi açıdan şehvetine uyan.
Yetim eş, hasta ya da kısır ise,
Zulmetme gidecek yeri de yok.
Başka eşler de al, ama daima adil kal.
Yetimin üstüne alacağın biri geçmesin,
Şehveti ruhundan sal.

Saygılar ve Sevgiler
02/05/2008

Not: Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsirinden anlaşılacağı üzere kendilerine verilen yetim kızlarla miraslarını yemek için evlenirlermiş. Bu durumda sondan 2. Dörtlükte ki 3. Satır "Miraslarına konmak için" şeklinde düzeltilmelidir. Eğer yetim eş hasta olduğu ya da cinsel açıdan cevap veremeyecek durumda olduğu için de, kısır olduğu için de başka yetim kızlarla da evleniliyor idiyse o zaman son dörtlük de anlamlı olur.02.02.2013 Fatih Lütfü Aydın.

* YAŞAR NURİ ÖZTÜRK KUR'AN'IN TEMEL KAVRAMLARI (sh.650) Yeni Boyut.

Zekâtın arındırma fonksiyonu nasıl gerçekleşiyor?
Her şeyden önce şunu bilmek gerekir: Kuran, servetin belli ellerde toplanmasını insan hayatının mutlu bir zeminde seyrine engel görüyor. Servet belli ellerde toplanırsa, kitleyi ezen bir araç, bir tahakküm ve sömürü unsuru olur, Kur'an böyle servete dûle diyor ki, saltanat, kudret, hükmetme aracı demektir.
Kur'an, servetin dûle olmamasını istiyor. Servetin dûle haline gelmemesi, onun toplumda dengeli bir biçimde yayılmasıyla mümkündür. (bk. Haşr,7)

Haşr Suresi 7. ayet.

Allah'ın kentler halkından resulüne zahmetsizce aktardığı mal ve nimetler

Şunlar içindir:Allah, Peygamber, akraba, yetimler, yoksullar, yolda kalmışlar.

Bu böyle düzenlenmiştir ki, o mal ve nimetler sizden yalnız zengin olanlar arasında dönüp duran bir kudret aracı olmasın. Resul size ne verdiyse onu alın; sizi neden yasakladıysa ona son verin ve Allah'tan korkun.Hiç kuşkusuz, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

*1 Surelerin İniş Sırasına Göre KURAN'I KERİM MEALİ (Türkçe Çeviri) Prof. Dr.YAŞAR NURİ ÖZTÜRK Yeni boyut

*2 Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk Kur'an'daki İslam sh.101-102

DEVAMI SEHVET SEHVET2'de http://fatihltfaydin.tr.gg/Sehvet-Sehvet2.htm

Fatih Lütfü Aydın

Şeytanın Rehberliği

Zuhruf, 36 anlamca şöyle der,
Kim zikir'den yani Kur'an'dan uzaklaşırsa,
Üzerine şeytanı saldırtmamızı hak eder.
Şeytan can dostu olur, gözden düşer.

Vay o namaz kılanların haline.
Kur'an'ı terkedip, düştüler şeytanın peşine.
Vay o namaz kılanların haline.
Acımalı bunlara kızmak yerine.

Şeytan insanın arkadaşı olunca,
O kişi tüm şeytani özellikleri yaşar.
Bizi şeytanın dostluğundan koru,
Ey! Allah'ım Ey! Hakiki Yar.

03.01.2016
Saygılar ve Sevgiler.

Kalkar ise Hakkın salatı, desteği,
Başlar şeytanın rehberliği,
Yaşarsın her türlü şeytani özelliği.
Demek ki 1. salat yani Hakk desteği,
İkincisinden daha önemli.

Destek sürsün istiyorsan,
Hiç ayrılma takvadan.
Araplar, takvaya Kur'an'dan önce de,
Deve tekmesinden sakınma dermiş.

Allah'ın sopası yok, demişler.
Takvasız namaz kılana,
Şeytan atar ne tekmeler.
Hz.Allah takvayı bize kalkan eder.

01.08.2018
F.L.A.

Peygamberin Şikâyeti

FURKÂN-30

Yaşar Nuri Öztürk: Resul de şöyle der: "Ey Rabbim, benim toplumum, bu Kur'an'ı terk edilmiş/dışlanmış halde tuttular."

ZUHRUF-36

Yaşar Nuri Öztürk: Kim Rahman'ın Zikri'ni görmezlikten gelip ondan uzaklaşırsa biz ona bir şeytanı musallat ederiz de o ona can yoldaşı olur.

ŞEYTAN'ın DOSTU OLMA

A'RÂF

27. Yaşar Nuri Öztürk: Ey ademoğulları! Şeytan, ana-babanızı, çirkin yerlerini onlara göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi, size de bir fitne musallat etmesin. Çünkü o ve kabilesi sizi, onları göremeyeceğiniz yerden görürler. Biz o şeytanları, inanmayanlara dostlar yaptık.

30. Yaşar Nuri Öztürk: Bir kısmını iyiye ve güzele kılavuzladı, bir kısmının üzerine de sapıklık hak oldu. Onlar, Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi. Bir de kendilerinin hidayet üzere olduklarını sanırlar.

Şeytani özellikleri yaşayanlar da; fuhuş, kumar, haram, içki, zina, sapıklık gibi her türlü rezilliği yaşar. Azıcık ve aldatıcı keyif tadar ama huzuru ağzının tadı kaçar.

Bu dünya imtihan dünyası olduğu için sapmak isteyenlerin yol açtığı kötülükler elbette olacaktır. Bize düşen doğrulardan olup kötülerle haksızlık etmeden savaşmaktır.

Yani bu dünya niye böyle sorusunun cevabı olarak, "sapmak isteyenlere ruhsat (izin) verildiği için" denebilir. Niye böyle demek sorunu çözmez. Mevlana'nın dediği gibi "karanlık bir odaya girildiğinde şikâyet etmek yerine ışık olmalı" yani eksilerimizi atarken kötülükle de haksızlık etmeden uğraş vermeliyiz.

Şu aptallar aptallık etmese desek, aklı işletip işletmemek de insana kalmış bir seçenek. O da ruhsat (izin) kaynaklı bir durum.

Şu insanlar 3 kuruşluk dünya için oylarını satmasa desek, O da ruhsat (izin) kaynaklı bir durum. F.L.A. 28.07.2014

"ŞEYHİ OLMAYANIN ŞEYHİ ŞEYTANDIR"*1 sözü üzerine Yaşar Nuri Hoca da::"ŞEYHİ OLANIN ŞEYHİ ŞEYTANDIR" sözünü etmiş.

Şeyhi bir tür rehber, klavuz olarak düşünecek olursak, şeytanın bizim şeyhimiz olmasının önüne geçmek için Kur'an'ı şeyh (klavuz, yol gösterici) olarak kabul etmeliyiz, Kur'an'ı terk edersek, aşağıdaki*2 alıntıdan da anlaşılacağı üzere, şeytan ya da şeytanlaşmış kişiler bizim şeyhimiz ya da yol göstericimiz olur. F.L.A

*1 ŞEYHİ OLMAYANIN ŞEYHİ ŞEYTANDIR SÖZÜ
SORU: Seydâ, "şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır" sözünü nasıl anlamak gerekiyor?

Bu söz hadis değildir; EbûYezîd el-Bistâmî söylemiştir.

https://www.facebook.com/muhammedeminerseyda/posts/691288437606868

*2 Peygamberin Şikâyeti
FURKÂN-30
Yaşar Nuri Öztürk: Resul de şöyle der: "Ey Rabbim, benim toplumum, bu Kur'an'ı terk edilmiş/dışlanmış halde tuttular."
ZUHRUF-36
Yaşar Nuri Öztürk: Kim Rahman'ın Zikri'ni görmezlikten gelip ondan uzaklaşırsa biz ona bir şeytanı musallat ederiz de o ona can yoldaşı olur.
https://www.antoloji.com/seytanin-rehberligi-siiri/

Aşağıdaki alıntıdan anlaşılacağı üzere, namazın bildiğimiz anlamından başka destek anlamı da var. Salat Hz.Allah'ın kulunu desteklemesi bakımından, rahmetinin bir bölümüdür. Bu durumda salat Hz.Allah'ın rahmeti demek yerine rahmetinin ögelerinden biridir, denmesi doğru olur.
Bilindiği üzere; öge, unsur, faktör, etmen vs. bir bütünü oluşturan parçalardır. F.L.A.
Not: O zaman rahmetinden bir parçadır, denebilir.

AHZÂB-56

İnnallâhe ve melâiketehu yusallûne alen nebiyyi, yâ eyyuhellezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ(teslîmen).

1. innallâhe (inne allâhe) : muhakkak ki Allah

2. ve melâikete-hu : ve onun melekleri

3. yusallûne : salât ederler

4. alen nebiyyi (alâ en nebiyyi) : peygambere

5. yâ eyyuhâ : ey

6. ellezîne : onlar, o kimseler

7. âmenû : âmenû oldu, Allah'a ulaşmayı diledi

8. sallû : salat edin

9. aleyhi : ona

10. ve sellimû : ve selâm verin, salât edin

11. teslîmen : teslim olarak, selâm ederek

Yaşar Nuri Öztürk : Şu bir gerçek ki, Allah ve melekleri, o Peygamber'e destek verirler/onun şanını yüceltirler. Ey inananlar! Siz de ona destek olun/onun şanını yüceltin ve ona içtenlikle selam verin.

Not: Ahzap 56'da Allah ve melekleri Peygambere salat ederler, siz de Peygambere salat edin deniyor. Şimdi Salatın bir tek bizim kıldığımız namaz anlamı olsaydı, ayet de Allah'ın kuluna namaz kılması gibi bir durum ortaya çıkardı ki, hâşâ böyle bir durum söz konusu olamaz. Olsa olsa HZ. Allah gönderdiği peygamberine destek olur, ya da yardım eder. Bu ayet göstermektedir ki, salatın namaz dışında destek ya da yardım anlamı da vardır. F.L.A. 17.09.2015

Peygamberimize destek ise o şu an yaşamadığı için duyurmakla görevli olduğu İslâm'ı anlamak ve anlatmak olmalıdır. F.L.A. 02.04.2017

Nisa:102 - Yaşar Nuri Öztürk: Sen içlerinde olup da onlara namaz kıldırdığın vakit, içlerinden bir grup seninle namaza dursun; silahlarını da alsınlar. Bunlar secdeye varınca, diğerleri arkalarında beklesinler. Sonra namaz kılmamış olan diğer grup gelip seninle birlikte kılsınlar. Dikkatli olsunlar, silahlarını yanlarına alsınlar. Kâfirler isterler ki, silahlarınızdan ve teçhizatınızdan habersiz olasınız da üstünüze bir çullanışla çullanıversinler. Eğer yağmurdan gelen bir sıkıntı varsa yahut hasta-yaralı iseniz silahlarınızı bırakmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Ama tedbirinizi alın, dikkatli olun. Allah, kâfirler için rezil edici bir azap hazırlamıştır.

Not:Namazın destek anlamından başka bildiğimiz ibadet anlamına da geldiğini bu ayet göstermektedir, bence. 28.10.2016

Saffat, 116,

Ve nasarnâhum fe kânû humul gâlibîn(gâlibîne).

1.

ve nasarnâ-hum

: ve onlara yardım ettik

2.

fe

: o zaman, böylece

3.

kânû

: oldular

4.

hum

: onlar

5.

el gâlibîne

: gâlip gelenler

Yaşar Nuri Öztürk

Onlara yardım ettik de galip gelenler kendileri oldular.

ve nasarnâ-hum

: ve onlara yardım ettik

Kur’an’ın Latin harfli özgün (orijinal) metninde ve nasarnâ-hum geçiyor ve bunu destek verdik diye çevirmiş olabilirler. Yani destek kelimesi Arapça’da Salat, yardım etme ise nasran dır.

RAHMET

(□□□□□□)

Şefkat gösterip lutufta bulunma anlamında bir Kur’an terimi.

Sözlükte masdar olarak “merhamet etmek, severek ve acıyarak korumak”, isim olarak “şefkat, merhamet” anlamına gelir. Râgıb el-İsfahânî, rahmet kavramının temel mânasının “acınacak durumda bulunan kimseye yönelik yufka yüreklilik ve şefkat” olduğunu, Allah’a nisbet edildiğinde merhametin ürünü olan “lutufta bulunma” mânasına alınması gerektiğini söyler (el-Müfredât, “rḥm” md.; ayrıca bk. MERHAMET).

Abdülhamit Birışık İslâm Ansiklopedisi
Not: Koruma, destek yanında lütufda bulunma yani güzellikler bahşetme (bağışlama) de söz konusu olduğundan Hz. Allah'ın rahmeti yalnızca desteğinden oluşmaz. F.L.A.

https://fatihltfaydin.tr.gg/islam-Nasil-Yozlastirildi.htm...

Not: Bilmeyenler olabilir. Fiilin yani eylemin kişi ve zaman almamış türüne masdar, almış türüne de kip denir.
Ör. Gelme ve gelmek masdar, Geldi ise kiptir.

https://fatihltfaydin.tr.gg/Namaz.htm

https://fatihltfaydin.tr.gg/Yasar-Nuri-Ozturk-KTK-Salat.htm

Fatih Lütfü Aydın

Şiddet Sevginin Düşmanı

Dayak cennetten değil.
Çinnetten çıkar.
Öfkesini yenemeyen,
Yumruğu çakar.

O yumrukla sevgiyi yıkar,
Mutluluğunu yakar.
Cennet gibi güzellik ortamında,
Dayak gibi çirkinliğin, ne işi var.

Sorunu şiddetle değil.
Tatlı dille çözmeyi bil.
Şiddet şiddeti doğurur.
Seveni sevdiğinden soğutur.

Saygılar ve Sevgiler.
19/10/2006

Fatih Lütfü Aydın

Takva

Takva*, Allah’ın azabından sakınıp,
Rızasına uygun yaşama.
Allah'ın yap dediğini yapıp,
Yapma dediğini yapmama.
Takva ruhta devrim, ruhta büyük aşama.

Allah'ın azabından sakınmak,
Önlem almaktır, değildir, korkmak.
Önlem almak, aklı işletmek, demek.
Bunun ayrımını iyi yapmak gerek.

Korku nefreti doğurur,
Nefret seveni sevdiğinden soğutur.
Ol! Allah'ın sevgisinin enerjisiyle yücelen.
Artsın böylece manevi seviyen, derecen.

Akılla, iradeyle en sonunda sevgiyle Allah’a ulaşılır.
Bunlar işletilmezse şeytana bulaşılır.

Takva ile, takva ile kurtulursun takva ile.
Allah’tan sakınmazsan, yersin şeytandan sille.
Tasavvuf günahtan, dünya hırsından arınma.
Şeytanla savaşıp, Allah’a sığınma.

Şartın çoğulu, şartlar kurallar demek şeriat.*
Hakk’ın rızasına uygun kuralları, hayatına kat.
İlahi şerbetin, şarab-ı kevserin malzemesidir şeriat.
Kur’an’dan bu tarifi alıp, ilk adımı at, bu tadı tat.

Kuralları ölç akıl, Kur’an cetvelleriyle.
Şeytan aldatmasın seni; hurafeleriyle, düzmeceleriyle.
Mezhep, müteşabih, benzer ve çok anlamlı ayetlerde yorum yapmak.
Önemli olan doğru ayette, doğru anlamı kapmak.

Darp; vurmak, darbe yapmak, sürmek birini bir yerden.
Yorum ister, çünkü çok anlamlı kelimelerden
Kur’an şirretlik eden eşinizi darp edin der.
Hadislerin, Kur’an’ın özüne uyanı bulamazsan, şeytan seni yer.

Peygamberimize bak ne yapmış, böyle durumlarda.
Onu örnek alırsan hata etmezsin mezheplerde, yorumlarda.
Hadis, bir hadise, olay karşısında peygamberimizin söz ve eylemidir.
Rivayete, söylentiye aldırma, Kur’an’a bak öylemidir, böylemidir.
Kur’an’a göre peygamberler, çıkmaz Hak rızası dışına.
Kur’an cetveliyle ölçmeli hadisleri, sahih, sahi olmayanı çıkabilir karşına.

Tasavvufun aşamaları şeriat, tarikat, marifet, hakikat.
Şeriat malzemesi yemeğin, pişirmesi tarikat.
En zor aşama, bilgilerin uygulanması bölümü,
Şeytandan görürken işkenceyi zulümü,
Beğen ölümlerden ölümü,

Tarikat, ayağı sertçe yere vurmak.
Hak yoluna oturmuş şeytana direnmek ona karşı durmak.

Tarikat, terk etme kökünden, direnmeler demektir.
Bayağı bir ter döküş, bayağı bir emektir.
Tarik, Peygamberimizin adı.
Şeytani arzuları terk ederek,
Zulüm karanlığını delerek,
Parlayan sabah yıldızı demek.

Usta bir Tarik oldun mu başlar marifet.
Orda sunulur sana ruhsal ziyafet.
Sahiplenirde böbürlenirsen, fizik üstü ruhsal halleri.
Yersin şamarı, düşersin uçuruma doğrulamazsın geri.

Ayağını sertçe yere vur, işte sana su.*2
Bu suyun adı nurdur, budur doğrusu.
Gönlünü Hak ateşiyle yaka yaka.
Yüzünü nur ile yıka,
Böyle varılır, HAKK'A, H A K İ K A T ' A.

Saygılar ve Sevgiler.
07.12.2006

http://fatihltfaydin.tr.gg/Takva-Prof-.-Dr-.-Suleyman-Ates.htm

Aslında şeriat hayvanların suya ulaşmak için izledikleri yolmuş. Kur'an' ın manevi suyuna, huzuruna ulaşmak için biz insanların Kur'an' ı anlayarak okuma ve hayata geçirme gibi yolları izleme ve Kur'an'da ki emirleri, şartları yerine getirme durumunda olmamız, Gerçek şeriatın Kur'an'ın Şeriat, Tarikat ve Marifet aşamalarını aşıp Hakikate ulaşmanın şartları olduğunu ortaya koyar.
Yani gerçek şeriat Kur'an'ın kalıcı huzuruna, manevi suyuna götüren şartlar, yollar ve kurallardır. Bunun için de Kur'an insanın anlayacağı bir şekilde okunmalı ve Hakk'ın rızasına uygun bir şekilde hayata geçirilmelidir.

· Kur'an Allah'ın sevgili kulu olmak için gereken şartlar bilgisi olup,

Eğitimin basamaklarında bilgi basamağına karşılık gelir.

Toparlayacak olursak, şeriat amaca ulaşmak için izlenen yollar, yerine getirilen şartlar olduğuna göre Kur'an da bir şeriattır ama başka şeriatlardan ayırmak için Kur'an Şeriatı diyerek Kur'an kastedilmelidir. Yoksa her şeriatı Hakiki Din İslâm zannetmek kişiyi Allah'ın Nuruna, İlâhi Suyu'na değil şeytana götürebilir.

*Aşağıdaki İTTİKA alıntısından,
İttikânın isim şekline takva denir.

İTTİKÂ

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Bir şeyi korumak, zarar verecek şeylerden sakınmak, bir şeyi başka bir şeyle tehlikelere karşı korumaya almak anlamındaki "vikâye" kökünden gelen ittikâ; sözlükte; kuvvetli bir himayeye girerek korunmak, sakınmak, kendini muhafaza altına almak, bunun gereği olarak korkmak ve çekinmek demektir. İttikânın isim şekline takva denir. Din ıstılahında ittika ve takva; imân edip emir ve yasaklarına uyarak, Allah'a karşı gelmekten sakınmak, dünya veya âhirette insana zarar verecek, ilâhî azaba sebep olabilecek inanç söz, fiil ve davranışlardan ve her türlü günahtan sakınmak anlamına gelir. Takva sahibine muttaki denir. (bk. Muttaki) Kur'ân, baştan sona kadar takva-ittikâ kavramı ile örülmüş, çeşitli formlarda 250 defa kullanılmıştır. 54 defa (ittekullah'a) şeklinde Allah'a karşı gelmekten sakınılması emredilmiştir. Peygamberler de ümmetlerine hep takvayı tavsiye etmişlerdir (Âl-i İmrân, 3/138). Kur'ân'da ittikâ kavramı; îmân (Şu'arâ, 26/11), tevbe (Mâide, 5/65), itâat (Nahl, 16/52), ma'siyetleri terk etmek (Bakara, 2/189), korkmak (haşyet) (Hac, 22/1), ibâdet etmek (Nahl, 16/2) ve ihlas (Tevbe, 9/108. Hac, 22/37) anlamlarında kullanılmıştır. Takvanın üç mertebesi vardır; 1- Şirk, küfür ve nifaktan korunarak îmana sarılmak. (Fetih, 48/26) Kelime-i tevhid, (Lâilâhe illallah=Allah'tan başka ilâh yoktur cümlesi) kelime-i takvadır (Tirmizî, Tefsîr, 48). 2- Büyük günahları işlemekten, küçük günahlarda ısrar etmekten kendini alıkoymak ve dini görevleri, farzları yerine getirmek (A'râf, 7/96). 3- Kalbi, Hak'tan meşgul edecek her şeyden temizleyip bütün varlığı ile Allah'a yönelmektir (Âl-i İmrân, 3/102). İttikâ ve takva kavramının kapsamına îmân, ihsân, ihlas, ibâdet, itâat, sâlih amel, birr ve adalet gibi övme ifade eden bütün kavramlar girmektedir. Yani takva kavramı, bu kavramların ifade ettiği bütün anlamları içermektedir. Takva-ittikâ kavram adalet ve zulmün zıddıdır (Mâide, 5/2, 8; Bakara, 2/189, 237). "Takva, azıkların en hayırlısıdır." (Bakara, 2/197). (İ.K.)
http://www.diyanet.gov.tr/dinikavramlar/dinikavramlar-%C4%B0/%C4%B0TT%C4%B0K%C3%82

*2 Ayağını yere vur işte sana su (Bu suyun adı Nur’ dur budur doğrusu) .

SÂD-42

Yaşar Nuri ÖZTÜRK "Ayağını yere vur! İşte yıkanacak bir yer, işte içilecek soğuk bir su! ..." dedik.

Not: Sadece bir tahmin olarak, bu ayağı yere vurma; kötülüğü emreden Nefs-i Emmare’ ye karşı spor yaparak, icabında ayağı sertçe yere vurarak direnme, iradeyi güçlendirme anlamında olabilir. Kötü alışkanlıklardan kurtuldukça ruhen bir serinlik, rahatlama bu düşünceyi kuvvetlendirmektedir. Ayrıca Tarık Suresi’ nde Tarık adı verilen sabah yıldızından onun karanlığı delmesinden bahsedilir. Tarık ayrıca yolcu demektir. Kısaca bir yolun zorluklarını, karanlığın (nefis terbiyesinin) sıkıntılarını aşıp ruhi ışıltıya Nur’ a kovuşan kişi anlamında kullanılıyor olmalı. Nur Suresi 35. Ayette Allah’ ın Nur’ undan bahsedildikten sonra, 36. Ayette Nur’ un, Kandil’ in nerelerde olduğu anlatılmaktadır.

27.08.2011

Fatih Lütfü AYDIN

Not: Bakara, 282, ayetinde Hz.Allah takva sahibine öğretmenlik yapacağını söylüyor. Demekki Kur'an'ı anlamak için hadise değil takvaya gereksinimimiz, var.

02.01.2017

Fatih Lütfü AYDIN

Fatih Lütfü Aydın

Tam Bağımsızlık.

Bu gün 10 Kasım.
Yüzüne yok bakasım.
Sen öldün diye değil.
Borçlar yüzünden yasım.

Bağımsızlık karekterim demişsin Atam.
Güçlü ekonomiyle, bağımsızlık olur tam.
Borçlardan kurtarmalı bu yurdu.
Yok etmeli bu ekonomiyi çürüten kurdu.

Saygılar ve Sevgiler.
10/11/2006
Fatih Lütfü Aydın.

Fatih Lütfü Aydın

Teenager.

Teenager (tiineycır) ,
13-19 yaş aralığıdır.
Cinselliği çocuk,
Bu yaşta tanır.

Ergenlik de denir bu aralığa.
Bu aralıkta erer çocuk büluğa.
İsraf ettikçe cinsel sıvıyı,
Uğrar türlü türlü belaya,
Yakalanır, türlü türlü hastalığa.

İsraf*1 bir büyük günah.
İsraf edip de çekmesin ah.
Lokman' ın nasihatına,
İsrafı da ekle ey baba, ey ana.

Öğrenmeli çocuk küçüklükten,
Dengeli bütçeyi ve israf etmemeyi.
Her başarı kaynaklanır dengeden,
Ergenliğe ermeden,
Spora başlattır onu sen.
Olsun çocuk dengesizlikle cenkeden.

Bahsetmişken dengeden,
Söz etmeli emaneti ehline vermekten.*2
Emaneti ehline ver, vermezsen eğer,
Doğa intikam alır, bir bir çöker her yer.

Saygılar ve Sevgiler.
09.04.2012

LOKMÂN-13-19
13. Hani, Lukman, oğluna öğüt vererek şöyle demişti: "Oğulcuğum, Allah'a ortak koşma! Çünkü Allah'a ortak koşmak, gerçekten büyük bir zulümdür."
14. Biz, insana anne babasını önerdik. Annesi onu güçsüzlükle taşımıştır. Sütten kesilmesi de iki yılda olmuştur. O halde bana ve ana babana şükret. Dönüş banadır.
15. Eğer onlar, hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa, onlara itaat etme. Onlarla dünyada örfe uygun geçin; ama bana yönelenin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz banadır. Yapıp ettiklerinizi size haber vereceğim.
16. "Oğulcuğum, şu bir gerçek ki, yaptığın, bir hardal dânesi ağırlığında olsa, bir kayanın bağrına veya göklere, yahut yerin bağrına konsa, Allah onu yine de ortaya getirir. Çünkü Allah Latif'tir, lütfu sınırsızdır; Habîr'dir, herşeyten haberdardır."
17. "Yavrucuğum; namazı kıl, iyilik ve güzelliği belirlenene özendir, kötülük ve çirkinliği belirlenenden sakındır, başına gelene sabret. Çünkü bunu yapabilmek, zorlu/önemli işlerdendir."
18. "Kibirlenerek insanlardan yüzünü çevirme, yeryüzünde kasılarak yürüme. Çünkü Allah, kurula kurula kendini övenlerin hiçbirini sevmez."
19. "Yürüyüşünde doğal ol, sesini alçalt. Şu bir gerçek ki, seslerin en çirkini eşeklerin sesidir."

*1 A'RÂF-31
Ey ademoğulları! Tüm mescitlerde süslü, güzel giysilerinizi kuşanın. Yiyin, için fakat

israf etmeyin. Allah israf edenleri sevmez.

*2 NİSÂ-58
Şu bir gerçek ki, Allah size emanetleri, onlara ehil olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Allah size bu şekilde ne güzel öğüt veriyor. Allah Semî'dir, çok iyi duyar; Basîr'dir, çok iyi görür.

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Tezkiye.

Sen istediğin türde kılığa gir,
Gizleyemezsin içinde kini.
Masiva düşkünlüğünü, putperestliğini.
Allah, tüm içindekileri bilir.

Saygılar ve Sevgiler.
02.07.2012

Allah'ın kalplerdekini bilmesi.
AHZÂB-54
Yaşar Nuri Öztürk: Siz birşeyi açıklasanız da gizleseniz de Allah bunların tümünü bilmektedir.

Tezkiye Ayeti.
NECM-32
Yaşar Nuri Öztürk: Öyle kişilerdir ki onlar, günahın büyüklerinden ve iğrençliklerden çekinip kaçınırlar. Bazı küçük sürçmeler hariç. Hiç kuşkusuz, senin Rabbin affı geniş olandır. Sizi en iyi bilen O'dur: Hem sizi topraktan oluşturduğu zaman hem de annelerinizin karınlarında ceninler halinde bulunduğunuz zaman. O halde kendi kendinizi temize çıkmış göstermeyin; kimin sakındığını en iyi bilen O'dur.

TEZKİYE
Sözlükte "temizlemek, arıtmak" anlamına gelen tezkiye, tasavvufta, nefsi, ona bulaşan kir ve pastan temizleyerek nefs-i emmâre mertebesinden nefs-i mutmainne mertebesine çıkarmak, ruhu manevî kirlerden arındırmak demektir. Kur'ân'da "Nefsini kirleten hüsrana uğrar, nefsini arıtan da felah bulur." (Şems, 91/9-10.) buyrulmaktadır. Fıkıh ilminde ise iki anlama gelir; mahkemede tanıklık yapacak kimselerin durumunu öğrenmek için yapılan soruşturma, ölülerin peşlerinden iyilikleriyle anılması. (M.C.)
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI DİNİ TERİMLER SÖZLÜĞÜ'NDEN ALINMIŞTIR.

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Tırpan.

Tefeci, yüksek faizci IMF
Veriyor halka üzüntü, esef.
Konuşuldukça türban,
Sıcak parayla, borç faiziyle vurulur,
Milli Gelir'e tırpan.
Her tartışmada çarpar, parayı çarpan.

Yasama yasa çıkarır,
Yürütme yasayı yürütür,
Yargı yasaları ve yürütmeyi denetler.
Eğer onlar adil değilse,
Yargıyla sağlanmalı adaletler.
Böylelikle ayakta durur,
DEMOKRATİK CUMHURİYETLER.

Tırpan bir tür orak.
Kökünden biçer ürünü,
Yapar tarlayı çorak.
Sömürür sömürgeci gibi bir şey bırakmaz.
İnsanlık, vicdan, adalet gibi değerleri takmaz.

Ey tırpan, ey orak.
Ekonomimiz gitti; bari,
Din ve vicdan özgürlüğümüzü bize bırak.
Laik devlet kimsenin dinine, dinsizliğine karışmaz.
Hem kılık kıyafetle müslüman olunmaz.
Temizlenmiş kalple tamamlanır, gerçek namaz.

Saygılar ve Sevgiler.
20.01.2008

Fatih Lütfü Aydın

Topu Taca Atmak.

Topu taca atıyorsa.
Lafa başka laf katıyorsa.
Boş ver. Anlamazdan gelecek nasılsa.
Anlatmaya çalışsan da, üstüne basa basa.

Topu taca atıyorsa daima,
Yine anlat, anlat ama,
Anlamak istemiyor diye,
O güzel kafanı yorma.

Belki bir anlayan çıkar.
Anlatmakta fayda var.
Ver; malının, bilginin ve sevginin zekâtını.
Yalnızca Allah'dan bekleyerek sevabını.

Saygılar ve Sevgiler
20.08.2014
Fatih Lütfü Aydın.

TOPU TACA ATMAK

Kâfir, sözlük anlamı olarak inkâr eden, reddeden, bir gerçeği saklayan, kabul etmeyen demektir. Toprağa tohumu gömdüğü, bir yerde sakladığı için çiftçiye de kâfir denmiş. Terim anlamı olarak, Allah'ı inkâr eden, reddeden, kabul etmeyen demektir.

Müşrik, sözlük anlamı olarak ortak koşan demektir. Şirk sahibi kişi demektir. Şirk ortak koşmadır. Dilimize girmiş olan şirket (ortaklık) de şirk ile aynı köktendir.
Örneğin şirk, bir çalışanın tek patronu varken hem patronuna hem de bir başkasına elemanlık yapmasıdır. Terim olarak insanın hem Allah'a tapması hem de başkasına tapmasıdır.

Örneğin Ebucehil'in duası müşrikliğin tam bir örneğidir.

Bedir Savaşı'nda müşriklerin öncülerinden Ebucehil şu duayı yapmıştır. "Ey Allah'ım! Bizimle akrabalık ilişkilerini kesen, bize bilmediğimiz (senin dinine aykırı) şeyleri getiren bu kâfirleri, bu mal mülk düşmanlarını helak et. Bugün burada haklıyı galip, haksızı perişan kıl.
Bkz. Esbab'ı Nüzul kaynakları, Enfal, 19. Ayet iniş sebepleri.

Not: Ebucehil Ey Allah'ım! Diyerek Allah'ın kulu olduğunu kabul etmektedir ama putlara tapmayın, malı yoksullarla paylaşın diyen Peygamberimizi de kâfir olarak görmüştür. Bu durum da Ebucehil'in müşrik olduğunu göstermektedir. Ayrıca yukarıda ki dua servet düşmanlığının kaynağıdır. Yine Sıla-i Rahim'i de ilgilendiren kısım vardır.

Haram yolla, haksızlıkla, kamu malından çalarak edinilen servetin sorgulanması servet düşmanlığı olamaz.
Sıla-i Rahim akrabayı ziyaret etme, hal hatır sorma ve olanak varsa gereksinim sahibi akrabaya destek olma anlamına gelir.O sırada Mekke'de Kureyş kabilesi yaşamaktaydı. Peygamberimiz Kureyş'in Haşimi kolundan, Ebucehil ise Kureyş'in Beni Mahzum kolundan idi. Kureyş Müslümanları putperest (puta tapan) akrabalarıyla ilişkilerini kesmişlerdi.Bu da bize Hakk Rızasına aykırı yaşayan akrabalarımızla ilişkimizi kesebileceğimizi gösteren dini bir delil olmaktadır bence.

Arapça'da ebu baba demektir. Bildiğim kadarıyla Ebucehil cahilin babası demek. Arapça'da babanın, en kralı, en önde gideni gibi bir anlamı daha var. Cehillik, cehalet Arapça'da zaten var. Ebucehil'e de cahilin ağababası, kralı, en önde gideni anlamında Ebucehil denmiş. Yalnız bu cahilliği dış ilime ait değil deniyor. Zamanının okumuş, kültürlü bir tüccarı imiş. Onun cahilliği Hakk dinin gerçeklerini kabul etmemekten geliyor olmalı. Hakk dini Allah'ın rızasına aykırı davranacak kadar çok bir şekilde başka şeyleri sevmeyin ve malı yoksullarla paylaşın demektedir. Yeri gelmişken bu paylaşımı yani zekatı malla sınırlamamalıyız. Sevginin ve bilginin de paylaşımında bulunmalıyız. örneğin çocuklarımızın kız erkek ayırımı yapmadan başlarını okşamalı, eşimizden, sevdiklerimizden sevgimizi eksik etmemeliyiz.

Kâfirler ve müşrikler, Yalnızca Allah'a kulluk ederlerse kullandıkları putları ticaret aracı yapamayacaklar, onlardan para kazanamayacaklardı. Bugün de durum aynıdır. O putların yerini kasa, masa ve nisa putları almıştır.

Not: Kasa; sembol olarak mal, mülk ve para.
Masa: sembol olarak makam ve şöhret tutkusu.
Nisa (kadınlar) : sembol olarak şehvet, tutku halini almış cinsellik.

İşte bu nedenle kâfirler ve müşrikler, Allah'ın peygamberleri aracılığıyla duyurduğu dinine, putlarından vazgeçemedikleri için karşı çıkmışlar TOPU TACA ATMIŞLARDIR.

Topu taca atmak (İşi yokuşa sürmek) : İşine gelmeyen konularda lafı değiştirmek, başka şeyleri bahane etmek, zorluk çıkarmak

Topu taca atma türleri:

1. Erzelun, dindarları ayak takımı diye aşağılama ve onlarla birlikte olamayız, deme.
2. Eskilerin Masalları, gönderilen Hakk Kitapların, insanlara ait olduğunu, eski insanların uydurduğu masallar olduğunu ileri sürmek.
3. Peygamberlerden mucize istemek.

Not: Mucize insana şaşkınlık, acizlik veren, insanı aciz bırakan demektir.

Ayak Takımı (Erzelun)

ŞUARÂ-111 Yaşar Nuri Öztürk: Dediler: "Biz sana inanır mıyız? Seni, o bayağı zavallılar izliyor."
Kâlû e nu'minu leke vettebeakel erzelûn(erzelûne) .
1. kâlû: dediler
2. e: mı
3. nu'minu: inanırız
4. leke: sana
5. ve ittebea-ke: ve sana tâbî oldular
6. el erzelûne: en basit insanlar, rezil insanlar

Not: Bu topu taca atmanın bir diğer şekli de kendisine kitap verilenleri aşağılamak "içimizden ayak takımına mı peygamberlik verilmeliydi" demek şeklindedir.
Salih Peygambere de kavmi uymamıştı.
KAMER

23. Yaşar Nuri Öztürk: Semûd da uyarıları yalanlamıştı.
24. Yaşar Nuri Öztürk: Şöyle demişlerdi: "İçimizden bir tek insana mı uyacağız? Vallahi böyle bir durumda biz, sapıklık ve çılgınlık içine düşeriz."
25. Yaşar Nuri Öztürk: "Aramızdan öğüt ona mı verildi? Hayır, o yalancı küstahın biridir."

Peygamberimizin de görünüşte yoksul olduğu için peygamberliğini kabul etmemişlerdi. Esas neden tüm peygamberlerin malı, serveti yoksulla paylaşma, mal biriktirmeme ve yalnızca Allah'a kulluk etme* bildirilerine uymamak için topu taca atmak yani lafı değiştirip esas konudan uzaklaşmaktı.

Eskilerin
Masalları
Kalem 15. Yaşar Nuri Öztürk: Ayetlerimiz ona okunduğunda şöyle der: "Daha öncekilerin masalları! "

İzâ tutlâ aleyhi âyâtunâ kâle esâtîrul evvelîn(evvelîne) .

1. izâ:
olduğu zaman
2. tutlâ:
okundu
3. aleyhi:
ona
4. âyâtu-nâ
: bizim âyetlerimiz
5. kâle:
dedi
6. esâtîru:
(satırlar) masallar
7. el
evvelîne: evvelkiler

Not: Eskilerin masalları; insan sözü demektir. R.İhsaneliaçık'a göre, İnsandaki 3 hastalık 1. Müstağnileşmek, 2. Tuğyan, 3. Bahçe sahipliği (Rabbena hep banacılık, bölüşmeme, paylaşmama) . Salatın (Dayanışma ve destekleşmenin) zıttı. Kalem, 17

İşte bu 3 hastalık nedeniyle Kur'an'ın bu hastalıkları terk edin sözlerine o zamanın azmışları Kur'an için bunlar eskilerin masalları diyerek topu taca atmışlar yani yolu yokuşa sürmüşler

Topu taca atmak (Yolu yokuşa sürmek) : İşine gelmeyen konularda lafı değiştirmek, başka şeyleri bahane etmek, zorluk çıkarmak

Müstağni; Büyüklük taslayıp, kendini her türlü ihtiyacın üstünde gören yani benim hiç kimseye ve şeye ihtiyacım yok herkes bana muhtaç iddiasında bulunan.

Tuğyan; Zenginlikle azıp, şımarma.

Fatih Lütfü AYDIN
01.11.2013

Fatih Lütfü Aydın

Tufan

TU:FAN

Bu kurukafanın sahibine,
Beyin ameliyatı yapıldı ise,
Bu kurukafa ait olabilir,
Tu:fan öncesine.

Bermuda şeytan üçgeninin olduğu yerde,
Bir çekim gücü olduğuna göre,
Üçgen altındaki denizin ta: dibinde,
Bugün bile ulaşılamayan bir teknoloji var, bence.

Çıkarılacak derse gelince,
Maneviyatsız maddiyat ve teknoloji,
Boylar denizin dibini.
Bozarsan dünya dengesini.
Doğa intikamını alır, elbet senden.
Kurtaramazsın kendini,
Yangınlardan, depremlerden ve sellerden.

Son olarak da bir tu:fan,
Of! Aman aman.
Her yer deniz yani umman.
Teknolojin çaresiz çıkamaz yer altından.

08.08.2018
Saygılar ve sevgiler.
Fatih Lütfü Aydın.

#tufan
#fatihlutfuaydin
#kurukafa

https://www.haberturk.com/11-bin-yil-once-ilk-beyin-ameliya…

https://fatihltfaydin.tr.gg/Buyuklere-Masallar.htm

Her zamanki gibi kısayolların seçilip, sağ tıklanması yoluyla, adreslere gidilmeli.

Fatih Lütfü Aydın

Uç Canım Ten Kafesinden

Vaz geçip dünya hevesinden,
Uç Can'ım ten kafesinden.
Seni üfürdü Hak'kım kendinden.
Doğdun Hak'kın nefesinden

Dönüş yine Onadır.
Maddi hayat boşunadır.
Maddiyatı kasana kat,
Onunla değerler yarat,
Ama sinmesin gönlüne maddiyat.
Onun hırsını, sevgisini çöpe at.

Kasana haramı sokma.
Girmesin sakın,
Boğazına haram lokma.
Gönlüne kibri sokma.
Dikkat et sakın,
Yetimi itip, kakma.

O zaman Can'a yakılır Nur.
O Nur gözlere vurur.
Vakt erişir, Burak olur.
Seni Maşuk' una uçurur.

Uçmağa bak, uçmağa bak.
Bu dünyadan kaçmağa bak.
Çağırır durur seni Hak.
Silkinip te yerinden kalk.

Açmağa bak, açmağa bak.
Kapıları açmağa bak.
Kimisini kapatıp ta,
Kimisini açmağa bak.

Bırak bu nefsi bırak.
Seni bekliyor Burak.
Çağırıp duruyor Hak.
Kavuş Rab'bine,
Kötü alışkanlıklardan sıyrılarak.

Saygılar ve Sevgiler
01/08/2006

Fatih Lütfü Aydın

Ulûl Elbâb

Ulûl Elbâb yani,
Duru, Şeytanilikten Arınmış olan,
Akıl ve Gönül Sahipleri.

Akıllarında ve gönüllerinde,
Haksızlık barındırmayan,
Aklı işletip de pisliğe batmayan.
Allah sevgilileri,

Maneviyatta giderler hep ileri.
Yağdırtmadan üzerlerine pislikleri.

Tarih tekerrürden ibaret
Geçmişten alınmaz ibret.
Kötü tekrarlar olmaz,
Aklını işletse millet.

10.03.2015
Saygılar ve Sevgiler.
F.L.A.

YÛNUS-100

Yaşar Nuri Öztürk: Allah'ın izni olmadıkça hiçbir benlik iman edemez. Allah, pisliği, aklını kullanmayanlar üzerine bırakır.

Ulul Elbab

Selamlar!

Beynimiz düşünsel, duyuşsal ve bedensel olmak üzere 3 tür eylem yürütür.

1. IQ Intelligence (Zekâ) Quotient (Bölüm) , Düşünsel Bölüm, Düşünsel Eylemlerin Yürütüldüğü Bölüm

2. EQ Emotional (Duyuşsal) Quotient (Bölüm) a) Duygusal ya da duyuşsal Eylemler' in
Yürütüldüğü Bölüm

b) Hareketlerin ve Hücresel Eylemlerin
Yürütüldüğü Bölüm

Psikiyatrist (Beyinbilimci) Doç.Dr.Nusret Kaya' ya göre IQ' ya zekâ katsayısı denebilir ama EQ' ya duygusal zekâ denemez. Nedenine gelince EQ beynin duygusal ya da duyuşsal eylemlerinin yürütüldüğü kısmı olup zekâ, düşünce, akıl türünden eylemleri içermez.

Bir öneri olarak IQ için Düşünsel Bölüm Katsayısı (DüBK) ve EQ için de Duyuşsal Bölüm Katsayısı (DuBK) tanımlamaları yapılabilir.

Psikiyatrist (Beyinbilimci) Doç.Dr.Nusret Kaya beyni anlatmak için ceviz örneğini vermiş. Örnekte cevizin kabuğu kafatasını, zarı düşünsel bölümü ve cevizin yenen kısmını da beyin hücrelerinin % 72 sini kullanan duygusal bölümü simgelemekte.

Beynin düşünsel bölümüne yani Tıp Bilimi’ ndeki karşılığıyla Korteks’ e üst beyin, duygusal bölümüne de alt beyin adını vermiş.

Halk arasında beynin düşünsel eylemlerinin yürütüldüğü üst beyne, beyin; duygusal eylemlerinin yürütüldüğü alt beyine ise kalp, yürek ya da gönül adı verilmiş. Düşünsel eylemler çok yoğun olduğunda beyin yorulduğu için üst beyine halk arasında beyin denmiş olabilir. Yine aynı şekilde duygusal eylemler deki yoğunluk ta kalbi hızlı hızlı attırdığından halk arasında alt beyine kalp denmiş olabilir.

Kur’an’da ki ulûl elbâb: Akıl ve gönül sahipleri daha açıkçası duru, şeytanilikten arınmış akıl ve gönül sahipleridir.
Bizlerin de duru akıl ve gönül sahiplerinden olmamız için; aklımızı, duygularımızı ve bedenimizi şeytanilikten arındırmamız gerekiyor.

ÂLİ İMRÂN-7

Yaşar Nuri Öztürk: Kitap'ı sana indiren O'dur: Onun ayetlerinden bir kısmı muhkemlerdir ki; onlar Kitap'ın anasıdır. Diğer ayetlerse müteşâbihlerdir. Şu var ki, kalplerinde bir eğrilik ve bozukluk bulunanlar, fitne aramak, onun yorumuna öncelik tanımak için Kitap'ın sadece müteşâbih kısmının ardına düşerler. Onun tevilini ise bir Allah bilir, bir de ilimde derinleşmiş olanlar. Bunlar, "Ona inandık, hepsi Rabbimizin katındandır." derler. Gönül ve akıl sahiplerinden başkası gereğince düşünemez.

Huvellezî enzele aleykel kitâbe minhu âyâtun muhkemâtun hunne ummul kitâbi ve uharu muteşâbihât(muteşâbihâtun) , fe emmellezîne fî kulûbihim zeygun fe yettebiûne mâ teşâbehe minhubtigâel fitneti vebtigâe te’vîlih(te’vîlihi) , ve mâ ya’lemu te’vîlehû illâllâh(illâllâhu) , ver râsihûne fîl ilmi yekûlûne âmennâ bihî, kullun min indi rabbinâ, ve mâ yezzekkeru illâ ulûl elbâb(elbâbi) .

Fatih Lütfü Aydın

Uyma Nefsine Sürünsün.

Nefsin en büyük düşmandır.
Ona uyanlar pişmandır.
Seni zalim eden nefsin.
Nefsini besleyen sensin.

Uyma nefsine sürünsün.
İyi hallere bürünsün.
Fatih nefse değer verme.
Kibirlenip göğsün germe.

Saygılar ve Sevgiler.
01/10/2006

Fatih Lütfü Aydın

Uyuma Burjuva.

Fransız Devrimi’ nde burjuva,
Başkaldırmış din adamlarına ve krala.
Özgürlük, eşitlik, laiklik, kardeşlik demiş.
İki dudak arasının ayrıcalıklarından,
Bıkmış, cumhuriyet demiş, seçim istemiş

Kardeşlik sözcüğünü, işçilerin desteği için eklemiş.
İşçiler de onları desteklemiş.
Demişler, özgürlük, eşitlik, laiklik, kardeşlik.
İşleri bitince sırt dönmüşler, edip kalleşlik.

Krallığı desteklerse burjuva.
Avlanmaz mı giderken ava.
Herkese lazımdır bu dava.
Cumhuriyete sahip çık uyuma Burjuva.

Yoksa krallık ta kral mı olurum sanıyorsun?
İki dudak arası idareler de, kâbusla uyanıyorsun.

Saygılar ve Sevgiler.
26.04.2007

Fatih Lütfü Aydın

Vazgeç Gönül.

Zorla güzellik olmaz gönül.

Bu aşkın sonu kül.

Üzül ey gönül üzül.

Mutlu eder mi dünyadaki Gül?

Saygılar ve Sevgiler.

13/10/2006

Fatih Lütfü Aydın.

Fatih Lütfü Aydın

Ya Sen Ya Rab

Dem bu dem, dem bu dem.
Girmek istiyorsun madem.
Gir Cennet' ime Adem.
Desen Ya Rab, desen Ya Rab.

Girsem senin Cennet'ine,
Erer miyim? Rahmet'ine.
Sevgine ve şefkatine.
Ya sen Ya Rab, ya sen Ya Rab.
Sen olmadan Cennet azap.

Saygılar ve sevgiler
12/07/2006

Fatih Lütfü Aydın

Ya Uşak.

Aşıklar demek uşak.
Aşkın, uşaklığın kime, ya uşak?
Alkışlarsın sömürüyü, sömüreni şak şak.
Ezilen zayıf çaresiz, etten,
Geçer türlü eziyetten.

Sevgiden yoksun maddiyatçının kolu.
Ezdi geçti sağı, solu.
Sömürgeci ipiyle kumaş dokunulmaz.
Dokunulmaz ah bir türlü dokunulmaz.
Maddiyatçılara yargı okunmaz.

Milletin de var kabahatı.
Seçer birbirine benzeyen zatı.
İşçiysen işverenin partisinde işin ne?
Köylüysen ağanın partisinde işin ne?
Dini Allah için değil de,
Siyaset için kullanan şeyhin partisinde işin ne?

Saygılar
01.03.2007
Fatih Lütfü Aydın.

Fatih Lütfü Aydın

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Yağlı Pilav.

Firavun denen Nefs-i Emmareye, *1
Başkaldırılırsa Musa denen iradeyle,
Alınana kadar başkaldırının sürmesi şartıyla,
Musa kavmi denen nefse yani bedenlenmiş ruha.
Vaad edilir, Belede-ül Emin*2 denen vaha.

Ruh bu başkaldırıya dayanamazmış,
İstermiş kasa, masa ve nisa.*3
Allah sana daha hayırlısını, Ruhlar alemini, sazlığı,
Beled-ül Emin' i vaad ediyor dermiş akıl, irade yani Musa.

Ruh dermiş vaad edilen topraklar için savaşmam.*4
İsterim, kasa, masa ve nisa onlarsız yapamam.
Ruhlar alemi, Beled-ül Emin yani Nefs-i Mutmainne.*5
Değil yağlı pilavın*6 kokusu çekiyor,
Maneviyattan, özgürlükten banane

Saygılar ve Sevgiler.
05.02.2012

Prof.Dr. Yaşar Nuri ÖZTÜRK
*1 YÛSUF-53
"Nefsimi ak pak gösteremem. Çünkü nefs, Rabbimin merhamet ettiği durumlar hariç, olanca gücüyle kötülüğü emreder. Ama Rabbim çok affedici, çok esirgeyicidir.
*2 TÎN
1.Yemin olsun incire, zeytine,
NÛR
35.Allah, göklerin ve yerin Nur'udur. Onun nurunun örneği, içinde çerağ bulunan bir kandile benzer. Kandil, bir sırça içerisindedir. Sırça, inciden bir yıldız gibidir ki, doğuya da batıya da nispeti olmayan bereketli bir zeytin ağacından yakılır. Bu ağacın yağı, neredeyse ateş dokunmasa bile ışık saçar. Nur üzerine nurdur o. Allah, dilediğini kendi nuruna kılavuzlar. Allah, insanlara örnekler verir. Allah herşeyi bilmektedir.
36. Kandil, Allah'ın yükseltilmesine ve içinde adının anılmasına izin verdiği evlerdedir. Orada sabah akşam O'nu tespih eder.

. Tûr-i Sîna'ya,
3. Ve şu güvenli kente ki,
V e hâzel beledil emîn(emîni) .
1. ve : ve
2. hâzâ : bu
3. el beled: belde, şehir
4. el emîni: emin, güvenilir

4. Biz insanı, gerçekten en güzel bir biçimde yarattık.
Lekad halaknel insâne fî ahseni takvîm(takvîmin) .
1. lekad : andolsun
2. halaknâ : biz yarattık
3. el insâne: insanı (insanın nefsini)
4. fî : içinde
5. ahseni : en güzele (ahsene) ulaşabilecek

6. takvîmin: takvim, programlanmış zaman kevn, yaratış tarzı

5. Sonra da onu düşüklerin en düşüğüne/aşağıların en aşağısına çevirip attık.
Summe redednâhu esfele sâfilîn(sâfilîne) .
1. summe : sonra
2. redednâ-hu : onu reddettik, iade ettik, çevirdik
3. esfele sâfilîne: esfeli safilin, sefillerin en sefili, en sefil hale
*3 Kasa: haksızlık içerse bile arzulanan mal, mülk, servet.
Masa: haksızlık içerse bile arzulanan makam ve şöhret.
Nisa (Kadınlar) : haksızlık içerse bile arzulanan şehvet, cinsellik.

BAKARA-61
Siz şöyle demiştiniz: "Ey Mûsa, biz bir tek yemeğe asla dayanamayız, bizim için Rabb'ine dua et de bize yerin bitirdiklerinden, baklasından, acurundan, sarmısağından, mercimeğinden, soğanından çıkarıversin." Mûsa şöyle demişti: "Siz daha aşağı bir nimeti daha üstün bir nimete mi değişmek istiyorsunuz? İnin bir kasabaya; istediğiniz sizin olacaktır." Ve üzerlerine zillet, eziklik ve yoksulluk damgası vuruldu, Allah'tan bir gazaba çarpıldılar. Bu böyle oldu, çünkü onlar Allah'ın ayetlerini inkâr ediyor ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. İsyan ettikleri için böyle oldu. Sınır tanımıyor, azgınlık yapıyorlardı.
Burda tek yemek okuduğum bir yoruma göre azgınlıktan, aşırı gösterişli yaşamdan uzak, dengeli ve sade bir yaşam anlamındadır.

06.07.2012
Fatih Lütfü AYDIN.

*4 MÂİDE

22. Şöyle dediler: "Ey Mûsa, orada zorbalardan oluşan bir toplum var. Onlar ordan çıkıncaya kadar biz oraya asla girmeyeceğiz. Eğer çıkarlarsa o zaman gireceğiz."

24. Dediler ki: "Ey Mûsa! Onlar orada oldukça biz oraya asla girmeyeceğiz. Hadi sen git, Rabbin'le birlikte savaşın. Biz şuracıkta oturacağız."

Not: bu zorba kavim Ali Baba ve 40 haramiler masalında anlatılmak istenen, ruhun derinliklerinde ki İlahi güzelliklere yani masalda ki hazinelere ulaşmayı engelleyen nefsin 40 türlü Hak rızasına aykırı arzusu olabilir.

*5. FECR-27

Ey sükûna kavuşmuş benlik!

Yâ eyyetuhen nefsul mutmainneh(mutmainnetu) .

1. yâ eyyetuhâ : ey

2. en nefsu: nefs

3. el mutmainnetu : mutmain olan, tatmin olan

*6 Ya Hz. Hasan' ın ya da Hz. Hüseyin' in düşmanlarından birine, hem onu sevdiğini söylüyorsun hem de ona düşmanlık ediyorsun bu nasıl iştir diye sormuşlar. Kişi de onun sohbeti tatlı ama Muaviye ya da Yezid' in de pilavı yağlı, tatlı cevabını vermiş.

Elbette ki yağlı pilav her türlü yiyecek, içecek ve seyredilip birlikte olunan rakkaseler demek oluyor. Daha açık anlatımla yağlı yani etli pilav lüks yaşam demektir. Lüks yaşam da kanaatın (Hakkın verdiği ile yetinip, helalinden çalışma ve maddiyatı helal yoldan arttırma. Şeytanın köleliğini kabul edecek şekilde maddiyat arzulamamanın.) zıttıdır. F.L.A.

05.02.2012

Kur'an ayetlerinin günümüzde yaşatıldığına bir örnek.

Oysa bakın 'Tek çeşit yemek' ne anlama geliyor ve 'Samirî'nin buzağısı' ne demek?
"Şöyle demiştiniz: "Ey Musa, biz tek çeşit yemeğe katlanamayacağız; Rabbine yalvar da, yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarımsak, mercimek ve soğan çıkarsın." Musa da; "Hayırlı olanı daha aşağı olana tercih mi ediyorsunuz? Mısır'a geri dönün, orada istediğinizden var." demişti. Allah'ın gazabına uğradılar, onlara zillet ve alçaklık damgası vuruldu. Bu, Allah'ın mesajını inkârda ısrarları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerinden dolayı böyle oldu, bundan hiç şüpheniz olmasın. Bu böyle oldu, çünkü isyan etmişler ve aşırı gitmişlerdi." (Bakara; 2/61)
Görüldüğü gibi kölelikten kurtulanlar "tek çeşit yemeğe" (ta'âmin vâhidin) sabredemeyeceklerini/katlanamayacaklarını söylüyorlar. Mısır'daki efendileri Firavun'un çok çeşitli yemeklerinden istiyorlar. Yerin bitirdiği çeşitlerden; yeşillik, kabak, sarımsak, mercimek, soğan vs. istiyorlar.
Burada "tek çeşit yemek" sadeliği ve ihtiyacı kadar olanı temsil ediyor. "Yerin bitirdiği şeyler" (mimmâ tunbitu'l-arz) ise çokluğu, türlü türlü yiyecekleri ifade ediyor.
"Firavun bizi bolluk içinde yaşatıyordu. Önümüze her türden yiyeceği koyuyordu. Köleydik ama bolluk ve refah içindeydik. Şimdi özgür olduk ama tek çeşit yemeğe talim ediyoruz." demek istiyorlar.
"Tek çeşit yemek" bugün için sadeliği, ihtiyacı kadar olanla yetinmeyi temsil ederken, "yerin bitirdikleri" yani yeşillik, soğan, sarımsak, kabak, mercimek vs. bugün için "tüketim kültürü" dediğimiz türlü türlü eşyaları, çeşit çeşit metaları ifade ediyor.
İnsanlar sadeliği terk edip daha fazlasına "iştah" edince, buradan yakalanıyorlar ve Firavunlara köle oluyorlar. Firavun onlara bunu veriyor. Onlar bitmek tükenmek bilmeyen yeşillik, sarımsak, soğan, kabak, mercimek vs. peşinden koştukça köleleşiyorlar aslında.
Yani eşyanın, nesnelerin ve metaların kölesi haline geliyorlar. Daha fazla eşya, daha fazla meta, daha fazla tüketim, daha fazla yiyecek, daha fazla giyecek, daha fazla, daha fazla… Bu ihtiras bir türlü bitmek bilmiyor. İhtiraslarının peşinden koştukça metalara köle oluyoruz haberimiz yok.

Gelelim buzağıya tapmaya…
Olay Kur'an'da şöyle anlatılır:
"Musa öfkeli ve morali bozuk bir şekilde halkına döndü. 'Ey halkım, Rabbiniz size son derece güzel vaatlerde bulunmadı mı? Çok mu uzadı vaat? Yoksa üzerinize Rabbinizden gazap inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz sözü tutmadınız? ' dedi. Onlar 'Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden caymadık. Fakat biz Mısır'dan çıkarken halktan

üzerimize bir takım süs eşyaları almıştık. Onları attık, aynı şekilde Samirî de attı' dediler. Senin ardından halkına böğüren bir buzağı heykeli yapıp çıkardı. 'İşte sizin tanrınız ve Musa'nın tanrısı bu. Fakat Musa bunu unuttu' dediler." (Taha; 86-88) .
Görüldüğü gibi Musa halkının yanından uzaklaşınca, Samirî, Mısır'dan getirdikleri süs eşyaları ile bir buzağı heykeli yapıyor ve "Sizin tanrınız da, Musa'nın unuttuğu tanrısı da bu" diyor.
SAMİRÎ: Eski Mısır dilinde "ecnebi, yabancı" anlamına gelen shemer kökünden bir sıfat-isimdir. Dolayısıyla Samirî, Hz. Musa'ya o dönemde katılan binlerce Mısırlıdan birisi olmalıdır. İsrailoğulları Mısır'daki Firavun İmparatorluğu'nun tanrı-devlet sembolü kutsal boğa (Apsis) 'in etkisinde oldukları için Musa aralarından ayrılır ayrılmaz, tekrar geri dönme arzusuyla boğa (Apsis) heykeli yaparak eski Mısır dinine dönme eğilimi gösterdiler.
Mısır'daki boğa (bakara) heykelleri, arkasından ve önünden boşluk bırakılarak yapılırdı. Rüzgâr vurunca da böğürme sesi çıkarırdı. Bu boğaya metafizik bir hava verirdi. Genellikle tunç renginde, altın yaldızlı olurdu. Gücü; tanrısal bilgiyi (sihir) , devleti ve serveti elinde bulundurmanın sembolüydü. Böyle onlarca boğa heykeli Mısır'ın ana cadde ve meydanlarında dikiliydi. Firavun'un sarayına çıkan yolun her iki yanı da böyle heykellerle doluydu (Eliade) . Kur'an'ın en uzun suresine adını veren "bakara" da boğa/inek (Apsis) demek olup bunu anlatır.
İşte Samirî bunun bir benzeri küçük figürünü (ıcl /buzağı) yapmış ve "Bizim eskiden beri Tanrımız bu, bundan vazgeçemeyiz" diye laflar etmeye başlamıştı.
"I'cl" Arapçada buzağı/dana demek olup Türkçede de kullanılan "acele/âcil" kökünden gelir. Kur'an'da insanoğlunun temel bir özelliği olarak dünyaya düşkünlük, dünya malına tamah anlamında kullanılır: "Hayır! Siz şimdi/hemen/peşin (âcile) olanı seviyorsunuz, sonrasını/ilerisini (âhire) bırakıyorsunuz (Kıyamet; 20-21) . Keza insanoğlunun temel bir tabiatı olduğu söylenir: "Muhakkak ki insan hemen/peşin/şimdi olana düşkün (acel) yaratıldı." (Enbiya; 37) .
Bu durumda Samirî'nin yaptığı ayette geçen "ıclen cesedâ", "insanoğlunun burada/şimdi/hemen olana düşkünlüğünün ölü (cesed) bir hayvan temsili ile ifadesi/dışa vurumu" demek olur.
İşte "buzağı heykeli" bu oluyor.
Samirî'nin "Musa unuttu" demesi yaptığı buzağı heykelinin önceden bilinen bir şey olduğunu gösterir. Samirî'nin demek istediği şuydu: "Mısır'daki Firavun sarayının, tanrısal güç, bilgi, iktidar ve servet sembolü olarak kullandığı boğa figürü ile temsil edilen tanrıyı unuttu da gitti görünmez bir Tanrı'yı Sina dağının yamaçlarında arıyor. Hâlbuki önceden bizim tanrımız buydu. Bundan vazgeçemeyiz. Bakın Musa'ya uyduk çöllerde sürünüyoruz. Demek ki Mısır'ın büyük tanrısını kızdırdık. Şimdi tekrar ona dönüyoruz…"
***
Daha sembolik anlamda yorumlarsak, "süs eşyalarından buzağı yapmak" süs, altın, para, servet hırsından vazgeçememek ve bunu elde etmek için Firavun'a yaranmak, ona kölece sığınmak, bunun için de onun soğanına, sarımsağına, mercimeğine, yeşilliğine razı olmak demek olur. Nitekim sonraki ayetlerde "Onların kalplerine buzağı (sevgisi) içirildi" (Bakara; 2/93) ifadesi bunun esasında kalpte olan/içsel bir durum olduğunu gösterir.
Demek ki dışarıdaki put (buzağı) içe içirilmişin/işlemişin; tutkunun, ihtirasın mücessem ifadesi (ıclen cesedâ) oluyor. Bugün hala borsanın sembolünün "boğa" olması bir şeyler anlatıyor olmalı…
Bu nedenledir ki "kalplerine buzağı sevgisi içirilenler" yani süs, altın, para ve servet tutkusu içinde olanlar ve bunun için de Firavun'a kölece boyun eğenler Kur'an'da hep "aşağılık maymunlar", "domuza dönüşenler", "haddi aşanlar, aşırı gidenler", "zillet ve alçaklık damgası vurulanlar" ve "gazaba uğrayanlar" olarak anılırlar.

http://www.ihsaneliacik.com/2010/12/01/tek-cesit-yemek-ve-samirinin-buzagisi/

Sonuç olarak lüks yaşam ve altın putunu biriktirme azgınlık ve şeytan köleliği olmakta. Tek çeşit yemek ise sadeliği ve kanaati, helal lokma yemeyi simgeler.

18.03.2017

Fatih Lütfü Aydın

Yaradan Ey Yaradan.

Yaradan ey Yaradan.
Kurtar beni bu yaradan.
Çıkar nefsimi aradan.
Benlik taslar hiç durmadan.

Kurtar beni bu kibirden.
Çıkaracak beni dinden.
Korkuyorum ben nefsimden.
Al şu beni benliğimden.

Kendini bir şey sanıyor.
Yazık seni tanımıyor.
Hep ben ben diyor.
Beni sevginden ediyor.

Al kibiri ver sevgini.
Bana senin sevgin gerek.
Sevgi yaşanmaz, kibre girerek.
Neye yarar sevgisiz yürek

Saygılar ve Sevgiler.
30/09/2006

Fatih Lütfü Aydın

Yeğenim Özgür'e

Diyalektik, diyalektik dedik,
Bir türlü iletiyi, iletemedik.
Allah zorba değil.
2 seçenek sunmuş,
Biri kötülük biri iyilik.

Kötülük eden,
Kan gölünde can çekişen.
İyilik eden,
Mutlu, şen ve esen.
Alman kütüphanesinde,
Diyalektiği bir oku sen.

31.12.2015

F.L.A.

http://fatihltfaydin.tr.gg/Diyalektik.htm

Kısa yolunda yazılı yazının tamamı aşağıdadır.

DİYALEKTİK
Uydurma dini gerçek din zannedip, Allah'ı inkâr etmek (olmadığını iddia etmek) yerine, yadsınamaz (inkâr edilemez, varlığı yok sayılamaz olan) olumsuzlukların yarattığı iğrenç duyguları yok etmek amacıyla nefsimizi terbiye edebilsek.

Peygamberimiz ve ashabı (yoldaşları, dava arkadaşları) bir gün kıtal (katletme) denen kanlı bir savaştan zaferle dönerlerken, Peygamberimiz esas savaş şimdi başlıyor deyince yanındakiler bundan esaslı savaş mı olur diye sormuş. O da o esas savaş nefis savaşıdır demiş.

Alah'ı yok diyerek öldürmek kolay. Nefsi azdırmanın yarattığı acı, iğrenç duyguları da yok diyerek öldürebilir miyiz?

Keşke zihinlerde ve gönüllerde Allah'ı öldürmek yerine Allah'ın yaratılış gerçeği olan Diyalektiğin (iyi güzel, kötü çirkin gibi zıtlıkların) oluşturduğu olumsuzlukların etkilerini öldürebilsek.

Bir an için bir yaratıcının olmadığını ve bilimin Diyalektiği bulmadığını varsaysak, en cahilimiz bile tüm kötülüklerin iğrenç, pis bir şey olduğunu ve tüm güzelliklerin hoş, yaşamaya doyulmayan şeyler olduğunu bilir.

Sigara içtiğimizde iğrenç bir öksürük ve nefes darlığı duygusunu yaşarız. Birine haksızlık ettiğimizde de kötü bir azap olan vijdan azabı duygusunu yaşarız. İçki içilen akşamın sabahında iğrenç bir baş ağrısı ve çok yiyip şişmanlama sonucu yaşanan ağrılar öldü demeyle öldürülemeyecek iğrenç ve acı duygulardır.

Allah Beka (kalıcılık, yok olmama, ezelden ebede hep var olma) ,Hayy (ölümsüz olma diri olma) sıfatlarıyla ölümsüz ve kalıcı varlıktır.

Allah'ın üstün özellikleri İhlas Suresi'nde ve Bakara 255. Ayette (Ayet-el Kürsi'de) sıralanmıştır.

Zihinlerimizde ve gönüllerimizde Allah'ı öldürebiliriz ama olumsuzlukların yarattığı acı duyguları öldüremeyiz. Onları öldürebilmek için tüm olumsuzluklardan arınmak yani nefsimizi terbiye etmek zorundayız.

Ne Allah'ı öldürebiliriz ne de bu olumsuzlukları öldürme gerçeğini.

Olumsuzluklarla imtihan edileceğimizi anlatan ayetler göstermektedir ki bazı olumsuzlukları yaşamak insan için kaçınılmazdır.

Bunun bilincinde olan insan mademki arınmadıkça bu acı duyguları hep yaşayacağım o zaman geçici bir arınma sıkıntısıyla arınıp hep sıkıntı yaşamaktan kurtulurum diyerek olumsuzluklarla mücadele etmeli.

Bu mücadele insanın bunaldığı sırada acısı hafifleyen bazen artan değişimler gösterir. Çölde tam ölecekken karşısına bir vahanın çıkması ya da teknenin devrildiği sırada meyveleri ve gölü olan bir adaya çıkması gibi.

Sıkıntıyı veren Allah dermanı da veriyor. 10.10.2012

Fatih Lütfü

AYDIN

TEVBE-126

Görmüyorlar mı ki, her yıl bir veya iki kez imtihan ediliyorlar. Hâlâ ne tövbeye yelteniyorlar ne de öğüt alıyorlar.

BAKARA-155

Yemin olsun ki sizi korku, açlık; mallardan-canlardan-meyvalardan eksiltme türünden bir şeyle mutlaka imtihan edeceğiz. Sabredenlere müjdele.

NAHL-112

Allah, şu ülkeyi / medeniyeti de örnek vermiştir: Güvenli, mutlu, huzurlu idi; rızkı her yandan bol bol gelirdi. Sonra onlar Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler de Allah kendilerine, sanayi olarak ürettikleri şeyler yüzünden açlık ve korku

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

elbisesini/birlikteliğini/karmaşasını tattırdı.

ÂLİ İMRÂN-186

Yemin olsun ki, mallarınızda da canlarınızda da imtihan edileceksiniz. Ve yemin olsun ki, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden de şirke batanlardan da incitici çok şey dinleyeceksiniz. Sabreder, takvaya sarılırsanız işte bu, iş ve oluşların en zorlularındandır.

ENBİYÂ-35

Her canlı, ölümü tadacaktır. Biz bir imtihan olarak sizi şer ile de hayır ile de deniyoruz. Sonunda bize döndürüleceksiniz.

Diyalektik.

And olsun teke ve çifte.*
Tek simgedir, Hz. Allah'a.
Çift de simgedir masivaya.
Allah'dan başka her şey demek olan masiva,
Çift yaratılmıştır, zıtlık barındırır daima.

And olsun teke ve çifte.
Negativiteden kaçıp,
Sarılmazsan pozitiviteye,
Yersin deni hayattan *1 çifte.

Saygılar ve Sevgiler.
18.03.2013

* Fecr, 3

Yaşar Nuri Öztürk: Çifte ve teke,

Veş şef'ı vel vetr(vetri) .

1. ve eş şef'ı: ve çift olan
2. ve el vetri: ve tek olan

*1 Hayatın negativite içeren, rezilce yaşanan kısmı

http://fatihltfaydin.tr.gg/-Deni-Hayat-Maruf.htm

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Yeğenim Özgür'e

Diyalektik, diyalektik dedik,
Bir türlü iletiyi, iletemedik.
Allah zorba değil.
2 seçenek sunmuş,
Biri kötülük biri iyilik.

Kötülük eden,
Kan gölünde can çekişen.
İyilik eden,
Mutlu, şen ve esen.
Alman kütüphanesinde,
Diyalektiği bir oku sen.
F.L.A.

Merkez Efendi ve Hegel metinlerinin kaynakları

http://tr.wikipedia.org/wiki/Merkez_Efendi

http://tr.wikipedia.org/wiki/Georg_Wilhelm_Friedrich_Hegel

Merkez Efendi (asıl adı Müslihittin Ebu Taki Musa bin Mustafa bin Kılıç, d. Sarımahmutlu, Buldan, Denizli, 1460-3? - ö. 1552, İstanbul) , Türk sufi, hekim ve Halveti Tarikatı'nın Sünbüliye kolu şeyhlerinden.

Mûsâ Efendi hergün Sünbül Sinân'ın dergâhına gelip, ondan ders almağa ve hizmete başladı. Bir gün Sünbül Efendi, sohbet esnasında Mûsâ Efendiye; "Âlemi sen yaratsaydın, nasıl yaratırdın? " diye sordu. Mûsâ Efendi; "Bu mümkün değil! Ama mümkün olsaydı, her şeyi merkezinde bırakırdım. Âlem öyle bir tatlı nizâm içinde ki, buna bir şey ilâve etmek veya bir şeyi eksiltmek düşünülemez." dedi. Sünbül Efendi bu cevap üzerine; "Âferin Mûsâ Efendi! Demek her şeyi merkezinde bırakırdın. Öyleyse bundan sonra ismin Merkez Muslihuddîn olsun." dedi. Böylece Mûsâ Efendi, Merkez Efendi ismiyle meşhur oldu.

Yani olumsuzluğuyla (negativitesiyle) ve olumluluğuyla (pozitivitesiyle) her şey dengede, merkezde demek istemiş. 10.10.2012 Fatih Lütfü AYDIN

Georg Wilhelm Friedrich Hegel (27 Ağustos 1770, Stuttgart - 14 Kasım 1831, Berlin) , Alman filozof.

Hegel'e göre, biricik, canlı felsefe, çelişmelerin -daha doğrusu karşıtların- felsefesidir; çiçek, meyvanın ortaya çıkmasına yol açar, ama meyvenin ortaya çıkması için de, çiçeğin ortadan kalkması gereklidir. Demek ki üremenin gerçeği, hem çiçek hem meyva olmaktır. Ölüm hem ortadan kaldırmadır, hem yeniden doğuşu sağlayan koşuldur.

Aşağıda ki metnin kaynağı

http://www.delinetciler.net/forum/felsefi-konular/81489-ying-yang-felsefesi-nedir.html

YİNG YANG VE KURAMI
Asya Kıtası'nın geniş bir kesimini içine alan coğrafyada binlerce yıldır hüküm süren; doğayı ve evren'i gözlemleyip, bunların temelini oluşturan yasaları açıklayan bir kuramdır. Temelinde, doğa ve evrendeki her şeyin karşıtlık ilişkileri içinde yürüdüğünü tespit eder. Üreme, gelişme ve dönüşüm; karşıtların sürekli çekişip itişen devingenliği ile gerçekleşir. Hiç bir şey durağan, kalıcı ve mutlak olamaz. Yin ve Yang, herhangi bir nesnenin adı olmaktan çok, karşıtlık ilişkilerini açıklayan bir kavramdır. Genelde kadın ve erkek veya iyi ve kötü demektir. Yin ve Yang'ın, Gizemcilik`le (mistisizm) , dini inançlarla hiçbir ilişkisi yoktur. Temeli uzak doğudaki birçok kültürün ortak yaşam birikimine ve I ching (tr. Hareketin kitabı) adı verilen ve bilinen yazılı en eski felsefi yazıya dayanır. Kitap, enerjilerin birbirine dönüşüm ilkelerinden, ayrıntılı biçimde söz eder. Akupunktur (iğneli uyarım) , Feng Shui (rüzgar ve su) , Karete, Yoga, Refleksoloji ve benzer nice uygulama alanı Yin ve Yang`a dayanır. Ayrıca, eski strateji kitabı Savaş Sanatı'nın (Sun Tzu) temelini Yin ve Yang ilkeleri oluşturur.. Her şey hiçlikle başlar ve önce birlik doğar. Birlik ikircilliği doğurur. Bu Yin ve Yang'dır. İkircillik her şeyi doğurur.

Yin ve Yang'ın Başlıca İlkeleri
Yin Yang
Dişil Eril
Su Ateş
Soğuk Sıcak
Durgun Devingen
Büzülme Genleşme
Kronik Akut
Eksiklik Taşkınlık
Ay Güneş
Gece Gündüz

HER ŞEY KUTUPLUDUR VE KARŞITTIR
Her şeyin birbirinden ayrılamaz iki karşıt kutbu vardır. "Yin" kutbu ve "Yang" kutbu. Nerede ki yin ve yang kutuplaşması olur, orada hareket doğar. "Bir" durumundan "İkircillik" durumu doğmuştur. Böylece; doğurma süreci tetiklenir ve sürer gider.

KUTUPLAR CUZİ ORANDA DA OLSA KARŞITINI KENDİ İÇİNDE BULUNDURUR
Gecenin içinde aydınlık ve sıcağın; gündüzün içinde de soğuk ve gölge bölgelerin bulunması; dişi görünümün içinde erkek, erkek görünümün içinde dişi olması; her sorunun, çözümü; sevginin, nefreti; eylemsizliğin, eylemi; savunmanın, saldırıyı barındırması gibi. Tai-chi veya yin-yang işaretinin içindeki küçük karşıt renkli daireler bu özelliği anlatır.

BAĞIMLILIK İLİŞKİSİ
Oluşumlar, karşıtı olmadan açıklanamazlar. Karşıtların biri, diğerinden bağımsız olamaz.

Gündüz olmadan, gece; gece olmadan, gündüz açıklanamaz. Gece olmadığı sürece, gündüz de yoktur. Kutuplar birbirinden bağımsız ele alınamazlar. Bu durumda beden ve psikoloji ayrı ayrı incelenemez. Organların kendisi yin, işlevi ise yangdır. Böbrek, organ haliyle yindir. Böbrekten kaynaklanan bir rahatsızlık, korkularımızı harekete geçirir, soğuk ve değişken yapıdadır. Korkuların bedende dışa çıkan mizacı, yang özelliği taşır ve bu tür mizaçlar günümüzde psikoloji altında incelenir. Bütün ve parçanın bir aradalığı gereği, Doğu Tıbbı, bedeni ve mizacı ayrı ayrı ele almanın gereksizliğine varır.

DÖNÜŞEBİLİRLİK
Karşıtlar, birbirine dönüşebilen yapıdadır. Dönüşüm aşamalarla, kendi sürecine bağlı olarak gerçekleşir. Her sürecin bir haddi vardır. Dönüşüm, uyum içinde veya uyumsuz gerçekleşebilir. Uyum, yin ve yang'in göreceli olarak kararlı seviyelerde olmasıdır. Uyumsuzluk ise yin ve yang'in göreceli kararlılık durumundan uzaklaşmasıdır. Denge hiçbir zaman gerçekleşmez. Kararlılık arayışı hep vardır ve devinim süreklidir. Akupunkturda sağlıklı beden, yin ve yang'in uyum hali; hastalık ise uyumsuz olması halidir. Gündüzden (yang) , geceye (yin): geceden, gündüze geçiş akşam ve sabah ara aşamalarıyla uyumlu geçişe; ani fırtınaların kopması, deprem, ani beliren hastalıklar, patlamalar vb. gibi durumlar, uyumsuzlukla gerçekleşen geçişe örnek verilebilir. Veya soluk ilişkisi; hava içeri çekilir, kullanılır ve atıkların bir kısmı soluk vermeyle geri dışarı atılır ve tekrar soluk alma zorunluluğu doğar. Bizi buna zorlayan, canlının sürekli bir döngü içinde hep kendini yenileyen, geliştiren koca bir sistem olmasıdır.

ÜRETEN-TÜKETEN VEYA DESTEKLEYEN - DENETLEYEN İLİŞKİSİ
Yanan bir muma bakalım. Yanmakta olan ip ve parafin, alevi besler. Alevin ısısı ise bu ikiliyi tüketir. Sonunda fitil veya mum bittiğinde, alev de tükenecektir. Mum, fitil ve alev ışık ve ısı olarak ortamın enerjisine geçiş yapar.

KARŞITLAR KENDİ İÇERLERİNDE ALT KARŞITLAR BARINDIRIRLAR
Her Yin ve her Yang tekrar tekrar, kendi alt Yin ve Yang'larına bölünebilirler. Örneğin sıcaklığı ele alalım. Sıcaklık olgusu, sıcak (yang) ve soğuk (yin) olarak ayrılabilir. Aynı biçimde sıcak; tekrar, çok sıcak (yang) ve az sıcak (yin) olarak bölünür ve böyle devam eder. Son derece basit bir yapı, son derece karmaşık yapının ayrılmaz parçasıdır. Bütün ve onun parçaları, birbirinden bağımsız olarak ayrı ayrı açıklanamaz. Basit yapıyla, karmaşık yapı; Yin ve Yang'ın temel ilkelerine sürekli uyar

Fatih Lütfü Aydın

Yılma Fatih Daim Dene

Hakk'la ve doğayla barış içinde yaşayan,
Hakk'ın sevgili kulu olmaya çalışan,
Rabbani olmak için çabalayan,
Sıradan bir insanım.
Ya Rabb! Sana kavuşmak, amacım.

Her şey geçici yani fa:ni.
Seni sevmekle olunur,
Mutlu ve kalıcı yani ba:ki.

Olmak için,
Benliğini Hakk'a adamış kul,
Yani Rabbani,*
Dökerim ben onca teri.
Dönmem yolumdan artık geri.

İslâm barış demek.
Senle savaşan hep yer kötek.

Sana kavuşmak isteyen kulunum,
Ya Rabb! aydınlansın yolum.
Ruhumu da bedenimi de yaktı kavurdu bu yakıp kavuran ayrılık ateşi.
Sana kavuştur da bitsin bu kulunun nefisle olan bitmez güreşi.

Yılma Fatih daim dene.
Kavuşursun bekleyene.
07.02.2018

F.L.A

*Yaşar Nuri Öztürk, Al-i İmran, 79,
Hiçbir insana yakışmaz ki, Allah kendisine kitap, hüküm-hikmet ve peygamberlik versin de sonra o, insanlara "Allah'ı bırakıp bana kullar olun" desin. O ancak şöyle der: "Öğrettiğiniz şu Kitap'a ve okuyup araştırdıklarınıza dayanarak benliklerini Allah'a adamış kullar/Rabbânîler olun!"

Fatih Lütfü Aydın

Yun Us.

Yun us yun us.
Yıkan da arın ey us.
Yun, yıkan da bitsin,
Dünya denen kâbus.

Abdestle yıkansın derin.
Açık olsun gözeneklerin.
Gözeneklerden çıkmaz yoksa,
Aksi, eksi enerjin.

Belki de,
Az yiyip, içmek, az konuşmak,
Az uyumak, az sıvı harcamakla,
Çokça çıkıyor aksiler, negatif enerjiler.
Artıyor artılar, pozitif enerjiler.
Araştırılmalı bence bu azlar.
Bu nedenle belki de yaşanıyor keyifler, hazlar.

Allah'ı anınca,
Namaz kılınca,
Kur'an okuyunca,
Çıkar aksiler, eksi enerjiler.
Çıktıkça artar keyifler.
Anladığın dilde okuyunca,
Heyecanın olur, daha da yoğun.
Yücelir coşar da coşar ruhun

Boşalmadan sonra salgılanır,deriden zehir.*
Kötü alışkanlık zehirleri gibi,
Çıkartmaz eksi enerjileri,
Keyifleri ertelettirir,eyleyip tehir.

Bunun için emredildi, belki de gusül.
Boşuna konmaz hiçbir kural, hiçbir usül.
Bir araç olmaksızın, tatmin olup,
Kendi kendimize de keyif, alabiliyorsak,
Demek ki keyifler ruhumuzda kayıtlı.
Aksilerden kurtulup da,o âleme bir dalsak.
Ah! Yaşamak olur ne tatlı.

Yer isen her türlü hakkı.
Başlar ruhunda vicdan azabı.
Atamazsın ruhundan,
Takıntı denen zamkı.

Kin, nefret olmasın sende, olmayasın haset.
Kötü, karamsar duygular stres yapar.
Strese gelir; kalp, kanser, diyabet.
Çare stresle baş ettiren yollar.

Spor, hobi ya da meşgale denen uğraşlar,

Kötü alışkanlıklardan uzak yaşama,
Ümitvar olma ve sanat.
Zararlılardan kaçtıkça güçlenir,
Burak denen kanat.
O kanatla uçup, cümle keyifleri,
Derinliklerde tat allah tat.

Saygılar ve Sevgiler.
16/11/2007

* Not: Boşalmadan sonra derinin salgıladığı bir zehir gözenekleri tıkadığı için gözeneklerden eksi (negatif) enerjiler çıkamazmış. İşte belki de abdest bu gözeneklerin açılması için vardır. Gusül abdesti aldıktan sonra ferahlamamız bunun bir göstergesi olabilir. 24.08.2014

Fatih Lütfü Aydın

Zina

Aşkı öldüren bir zehirdir zina.

Ayrılığa sürükleyen bir nehirdir zina.

Düşme o nehire yanarsın.

Sevdiğini sarsan da ruhunu saramazsın.

Büyük bir haksızlıktır zina.

Hoş görme onu daima kına.

Şeytan fısıldasa da sana,

Sadık ol sevdiğin insana.

Sorun varsa konuşulmalı.

Haksızlık etmeden çözüm bulmalı.

Saygılar ve sevgiler.

10/07/06

5. AİLE; AİLENİN, NESLİN KORUNMASI

İlişkiler ne ata erkil ne ana erkil ne de çocuk erkil olmalı. Haklı erkil olmalıdır. Kocasından gördüğü haksızlık üzerine Peygamberimize şikâyette bulunan kadın üzerine Mücadile (mücadele eden kadın) adında bir sure inmiştir. Sonuç olarak haklı olanın yanında yer almalı, haksızlık edene de incitmeden yanlışlığı kendisine anlatılabilmeli. FLA

İSRÂ-32

Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o iğrenç bir iştir; yol olarak da çok kötüdür.

Karı Koca Arasını açmak için Büyü Yaptırma

BAKARA-102

Yaşar Nuri Öztürk: Süleyman'ın mülk ve saltanatı konusunda onlar, şeytanların okuyup durduklarına uydular. Halbuki Süleyman küfre sapmamıştı. Ancak şeytanlar küfre sapmıştı; insanlara büyüyü öğretiyorlardı. Ve Babil'de Hârût ve Mârût adlı iki melek üzerine indirileni öğretiyorlardı. Oysa ki o iki melek, "Biz bir imtihan aracıyız, sakın küfre sapma! " demedikçe hiç kimseye bir şey öğretmiyorlardı. İnsanlar onlardan erkekle eşinin arasını açacakları şeyi öğreniyorlardı. Ne var ki, onlar onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezler. Onlar kendilerine zarar vereni, yarar vermeyeni öğreniyorlardı. Yemin olsun ki, onu satın alanın âhırette hiç bir nasibi olmayacağını açıkça bilmişlerdir. Öz benliklerini sattıkları şey ne kötüdür! Bir bilebilselerdi...

Karı Kocanın Arasını Bulma

Yaşar Nuri Öztürk: Eğer karı-kocanın aralarının açılmasından endişe ederseniz, bir hakem erkek tarafından, bir hakem de kadın tarafından gönderin. Bunlar, barıştırmak isterlerse Allah, kadınla erkeğin aralarını düzeltmede onları başarılı kılacaktır. Allah Alîm'dir, her şeyi bilir; Habîr'dir, her şeyden haberdardır.

Mahremiyet

NİSÂ
23. Yaşar Nuri Öztürk: Size, şu kadınlarla evlenmek haram kılınmıştır: Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, karılarınızın anneleri, kendileriyle birleştiğiniz hanımlarınızdan doğmuş olup evlerinizde oturan üvey kızlarınız -eğer anneleriyle birleşmemişseniz o takdirde sizin için bir günah yoktur- ve sulbünüzden gelen oğullarınızın karıları. İki kız kardeşi birlikte almanız da haram kılınmıştır. Eskide kalanlar müstesna. Allah çok affedici, çok merhametlidir.

24. Yaşar Nuri Öztürk: Harpte elinize geçmiş kadınlar hariç olmak üzere, nikâhlı kadınlarla evlenmeniz de haram kılınmıştır. Bu, üzerinize Allah'ın yazdığıdır. Bunlar dışındakileri, mallarınızı vererek almanız; şunu bunu dost tutmayarak iffetli yaşamanız, zina etmemeniz şartıyla size helal kılınmıştır. Kendilerinden nimetlendiğiniz kadınların mehirlerini onlara bir hak olarak verin. Mehir kesişmeden sonra karşılıklı hoşnutluğa bağlı hallerde üzerinize günah yoktur. Allah, her şeyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.

İyi akşamlar! Baba, kız çocuğu ve şehvet gündemi, anayasa ve başkanlık gündeminden dikkatleri başka yöne çekmek için ortaya atılmış olabilir
Ayrıca bu yaşanan olay hadislerin ve fetvaların sahte olma olasılığına karşı onların; akıl, mantık, vicdan ve Kur'an cetvelleriyle ölçülmesinin ne derece önemli olduğunu göstermiştir.
Şehvet; paraya, mala, makama, mevkiye ve bitki dışında ki bir canlıya cinsel amaçlı duyulan aşırı arzudur.

Olayı akıl ve Kur'an'la incelersek, evlilik dışı cinsellik zinadır ve zina dinen haramdır. Ailenin korunması için de ensest (aile içi cinsellik) den uzak durulmalıdır.
Yine aklımızı çalıştıracak olursak, aile içi bireyler evlenmeye kalksalar, nesep (kimin kimden doğduğu) belli olmaz. Zaten Nisa 23 ayeti buna izin vermez.
NİSÂ
23. Yaşar Nuri Öztürk: Size, şu kadınlarla evlenmek haram kılınmıştır: Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, karılarınızın anneleri, kendileriyle birleştiğiniz hanımlarınızdan doğmuş olup evlerinizde oturan üvey kızlarınız -eğer anneleriyle birleşmemişseniz o takdirde sizin için bir günah yoktur- ve sulbünüzden gelen oğullarınızın karıları. İki kız kardeşi birlikte almanız da haram kılınmıştır. Eskide kalanlar müstesna. Allah çok affedici, çok merhametlidir.
Çocuk aile de şehvetsiz sevgiyi öğrenmelidir. FLA

Ailenin korunmasına çocukların yetiştirilmesi de dahildir.

Anne ve baba iyi bir rol model olmalıdır. Dünya bir tiyatro sahnesi olduğu için her canlıya düşen çeşitli roller vardır. İşte çocuk bu rol modelleri (örnek rolleri) gözlemleyip taklit ederek dünyayı anlamaya çalışır.

Bu yüzden örneğin bir baba, nasıl bir baba, erkek, koca olunması gerekiyorsa öyle davranmalıdır. Aynı şekilde anne de öyle…

Birbirine hizmetçi işlemi (muamelesi) yapmadan ve haksızlık etmeden iş paylaşımın nasıl yapılması gerektiğini, çocuğun şehvetsiz sevgi gereksiniminin nasıl giderileceğini vs. vs. doğal ve doğru bir şekilde anne baba yaşayarak, çocuğa örnek olmalıdır. İyi bir örnek rol sergilemelidirler.

Örneğin çocuğun dudağından değil yanağından öpüleceğini, ön ve arkasına şaplak vurulmaması gerektiğini, özetle şehvetsiz bir şekilde çocuğun nasıl sevileceğini doğru ve doğal bir şekilde, çocuk büyüklerinden görmelidir.

Arka tekerlerin ön tekerleri izlediği unutulmamalıdır. 07.11.2014 Fatih Lütfü Aydın.

http://fatihltfaydin.tr.gg/Mekasidi-Hamse.htm

Fatih Lütfü Aydın

Zümrüd-ü Anka.

Yüreğine oturtursan şeytanı,
Yakamazsın gözlerinde şamdanı.
İyi tanı sen şeytanı,
Doğru yola oturmuş, baş düşmanı.

O dünyayı çalanlar,
Dosdoğru yola oturmuş şeytandan,
Doğru yolu çalsalar
Da, Işıl ışıl ışıldasalar.
Kahır üstüne kahır verir o paralar.

Biri Allattin'e sihirli lambayı çaldırmış.
O biri Mürşid-i Kâmil, sihirli lamba günahla tozlanmış ruh.
Allattin sihirli lambayı Kâmil'in rehberliği ile şeytandan çalmış.
Lambanın günah tozları ovulunca,
Yani şeytan ruhtan kovulunca.
Ruh özüne kavuşmuş,
Kanatlanıp, olmuş bir kuş.

Belki de Zümrüd-ü Anka özgürleşmiş ruhtur.
Zümrüd-ü Anka olmak için, Hakk rızasına uygun çalış dur.

Ali Baba' da 40 haramiler den hazine çalmış.
Bu da Allattin ile aynı masal, aynı bir varmış.
40 haramiler nefsin 40 türlü günah halleri.
Şeytan dosdoğru yola oturarak,
Ulaşılmaz hale getirmiş, o ilahi güzellikleri.

Şeytanı kovup yoldan, nefsini yenen Ali Baba,
İlahi güzelliklere konmuş, has kul olup da Hz. Rab'ba.

25.02.2014
Saygılar ve Sevgiler.

A'RÂF

16.Yaşar Nuri Öztürk: Dedi: "Beni azdırmana yemin ederim ki, onları saptırmak için senin dosdoğru yolun üzerine kurulacağım."

17. Yaşar Nuri Öztürk: "Sonra onlara; önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından musallat olacağım. Bir çoklarını şükreder bulamayacaksın."

Fatih Lütfü Aydın